

വതനമാനസുന്ദരം

പാറേമാക്കൽ രാജപുരം

OIRSI പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

110. Dr. John Madey, *Orientalium Ecclesiarum*
(English), 1987, pp. 176, Rs. 30.
111. Dr. G. Chediath, സഭാപിതാക്കന്മാർ I
1987, pp. 275, Rs. 20
112. Dr. Xavier Koodapuzha, സഭാവിജ്ഞാനീയം.
1988, pp. 354, Rs. 55
113. Geo Thadikatt, മാതേന്താമാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ
പാരമ്പര്യങ്ങൾ.
1988, pp. 124, Rs. 14.00
114. Dr. Xavier Koodapuzha, (ed) *Oriental Churches
Theological Dimensions*
1988, pp. 352, Rs. 60
115. Dr. G. Chediath, പ്രാർത്ഥന സഭയിൽ
1988, pp. 316, Rs. 18
116. സഭാപിതാക്കന്മാർ II
1988, pp. 265, Rs. 16
117. S. Kanjiramukalel, മലങ്കര കത്താലിക്കാസഭ
യുടെ വ്യക്തിത്വം
1988, pp. 200, Rs. 24
118. Dr. Alex Paul Urumpackal, *Vocations in India
Vol II, The Clergy.*
1988, pp. 352 Rs. 100
119. Dr. Mathew Vellanickal, മറിയം ബൈബിളിൽ
1988, pp. 145, Rs. 14
120. Paremakal Gobernador, വർത്തമാനപ്പുസ്തകം
(reprint) 1988, pp. 550, Rs. 50

ORIENTAL INSTITUTE OF RELIGIOUS
STUDIES INDIA PUBLICATIONS

Vadavathoor P. O., Kottayam 686010

www.malankaralibrary.com

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം

ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങളും ഭൂലോകശാസ്ത്രവും

പാരമ്പര്യത്തിൽ തോന്നാകത്തനാർ

കരിയാറിൽ മാർ യൗസേപ്പ് മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെയും
പാരമ്പര്യത്തിൽ തോന്നാകത്തനാരുടെയും ലിസ്ബൺ-റോമ്മാ
യാത്രയുടെ വിവരണം

1778-1786

No. 120

ORIENTAL INSTITUTE OF RELIGIOUS STUDIES INDIA
PUBLICATIONS

Vadavathoor, Kottayam-686010
Kerala, India

‡ 1989

www.malankaralibrary.com

VARTHAMANAPPUSTHAKAM

Malayalam

(Travelogue of Dr. Joseph Kariatty and Paremmakkal
Thomman Kathanar to Lisbon and Rome 1778-1786)

Author:

Paremmakkal Thomman Kathanar

(Rt. Rev. Dr. Thomas Paremmakkal, Gobernador)

Copyright reserved by Janatha Services, Thevara

Published: August 1977

Reprinted with foot-notes, January 1989

Copies: 3000

Cover design: Jose Maniparampil

Published by:

Oriental Institute of Religious Studies India Publications

Printed at: Pellissery Printers, Kottayam-1

Distribution:

Oriental Institute of Religious Studies India Publications

Vadavathoor P. O., Kottayam-686 010. Kerala, India.

1977 August, by Janatha Services, Thevara, Cochin-682 013

All rights reserved by Janatha Services, Thevara. No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording, or any information storage and retrieval system, without permission in writing from Janatha Services, Thevara.

I, Fr. Thomas Paremmakkal, Kadanad, hereby handover all rights regarding the book 'Varthamanappusthakam' to Janatha Services, Thevara.

Sd/

Fr. Thomas Paremmakkal

Kadanad

www.malankaralibrary.com

ഉള്ളടക്കം

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്-ഡോ. ജോസഫ് കോയിക്കക്കുടി	6
ചരിത്രപശ്ചാത്തലം-ഡോ. സേവ്യർ കൂടപ്പുഴ	19
അവതാരിക-പ്രൊഫ. കെ. വി, ജോസഫ്	9

കുറിപ്പ് ഭാഗം

മുഖവുര	35
1. മാർ ഷൊറൻസ്യോസ മെത്രാന്റെ മരണം	37
2. മലങ്കരയിലെവകകൾ അങ്കമാലിയിൽ കൂട്ടുന്നു	40
3. അങ്കമാലിയോഗത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ	46
4. അങ്കമാലിയോഗത്തിൽ ഇടപെട്ടിരിക്കാൻ സങ്കടം	49
5. അങ്കമാലിയിൽ പാതിരിമാർ വരുന്നു	55
6. യോഗം പിരിയുന്നതിനുമുമ്പ്	59
7. വാഴ്വം വിരുന്നും കഴിഞ്ഞത്	61
8. പുതിയ മലങ്കരവികാരി അപ്പസ്തോലിക	66
9. മെത്രാൻ ആലങ്ങാട്ടു വരുന്നു	69
10. മെത്രാനും സർവ്വാധികാര്യക്കാരനും	74
11. നിരണംമെത്രാൻ സാലസുമെത്രാൻ എഴുതുന്നു	75
12. കരിയാറ്റിൽമല്ലാൻ നിരണംമെത്രാനെ സന്ദർശിക്കുന്നു	78
13. സാലസുമെത്രാൻ വരാപ്പുഴയ്ക്കു പോകുന്നു	83
17. തോമ്മാകത്തനാർ യാത്രപുറപ്പെടുന്നു	87
18. കരിയാറ്റിയും കൂട്ടരും ഉദയഗിരിയിലെത്തുന്നു	90
19. സഞ്ചാരസംഘം തുറന്നുകെട്ടിയിൽ	95
20. കുപ്പായക്കാരൻ പറങ്കിയുടെ വീട്ടിൽ	100
21. തരങ്ങൻ പാടിയിൽ	104
22. തരങ്ങൻ പാടിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു	109
23. മൈലാപ്പൂർ, പെരിയമല, ചിന്നമല	114
24. കുപ്പൽ കയറാനുള്ള ശ്രമം	118
25. കുപ്പൽ കയറുന്നതിനുമുമ്പ്	125
26. കുപ്പൽ കയറിയശേഷം	129
27. ആഫ്രിക്കയിലെ വെൻഗെലായിൽ	134
28. തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ ബയ്യായിൽ	136
29. ബയ്യായിലെ മെത്രാപ്പോലീത്ത സ്വീകരിക്കുന്നു	143
30. ലിസ്ബണിൽ	149
31. കയത്താനൊസുപാതിരി	155
32. പാതിരിയെ കണ്ടശേഷം	158

33.	പോർട്ടുഗൽരാജ്ഞിക്കു കൊടുത്ത അപേക്ഷ	160
34.	അപേക്ഷയുടെ കാരണങ്ങൾ	163
35.	അപേക്ഷ കൊടുത്തശേഷം	167
36.	രാജ്ഞിയെക്കൊണ്ടാൻ വെല്ലുസയിൽ ചെല്ലുന്നു	170
37.	അപേക്ഷയുടെകൂടെ കൊടുത്ത അവകാശങ്ങൾ	174
38.	അപേക്ഷ കൊടുത്തതു കയെത്താനൊന്നിനോടു പറയുന്നു	177
39.	യാത്രാസംഘം ജെനോവയിൽ ചെല്ലുന്നു	181
40.	ജെനോവ നഗരത്തിൽ	185
41.	യോഹന്നാൻ ദെ സന്ത മർഗ്ഗരീത്ത	188
42.	യോഹന്നാൻ പാതിരിയുടെ കത്തു്	191
43.	ജെനോവയിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നു	197
44.	ലിബെർണൊ നഗരത്തിൽ	201
45.	പീസായിൽനിന്നു റോമിലെത്തുന്നു	204
46.	പ്രൊപ്പഗാന്തായിലെ കർദ്ദിനാളിനെ കണ്ടശേഷം	211
47.	സന്ത അന്തോണി എന്ന വീട്ടിൽ	217
48.	മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു കൊടുക്കാനുള്ള അപേക്ഷകൾ	243
49.	പോർട്ടുഗലിൽനിന്നുള്ള ഏഴുത്തു്	248
50.	യോഹന്നാൻ ദെ സന്ത മർഗ്ഗരീത്ത ജെനോവായിൽ	256
51.	പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ പുത്തൻതലവൻ	262
52.	കർദ്ദിനാൾ തീരുമാനമെടുക്കുന്നു	270
53.	പ്രൊപ്പഗാന്തായെപ്പറ്റി	274
54.	റോമിൽനിന്നു തിരിക്കുന്നു	280
55.	റോമിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടശേഷം	285
56.	അങ്കോണമുതൽ ജെനോവവരെ	292
57.	ജെനോവായിൽനിന്നു കാർദ്ദിച്ചെയിലേക്കു്	297
58.	ലിസ്ബണിൽ തിരിച്ചെത്തുന്നു	303
59.	അർസെനാൻ എന്ന കപ്പൽശാല	308
60.	കയത്താനൊസുപാതിരി വീണ്ടും	315
61.	ഇതിനിടയിലെ സംഭവങ്ങൾ	322
62.	വിഷ്കൊന്തിയും മല്ലാനും കാണുന്നു	328
63.	കയത്താനൊസു് സഞ്ചാരക്ലേശമറിഞ്ഞപ്പോൾ	333
64.	ഡോ. കരിയാറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തയാകുന്നു	338
65.	ഡോ. കരിയാറ്റി രാജവേതികളെ സന്ദർശിക്കുന്നു	344
66.	കയത്താനൊസു് വരുത്തിയ വിഘ്നം തീർക്കുന്നു	351
67.	ഡോ. കരിയാറ്റി എടുമനിഷ്പത്തിന്റെ വേനത്തിൽ	359
68.	അവിടെവെച്ചുള്ള പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം	366
69.	പിടിപാടുസാധനം റോമിൽനിന്നു വരുന്നതുവരെ	371
70.	ഡോ. കരിയാറ്റിയുടെ വാളു	378
71.	ലിസ്ബണിലെ ക്ലേശങ്ങൾ	385

72.	കൊച്ചിമെത്രാന്റെയും മറ്റും കത്തുകൾ	391
73.	പരിണിതഫലങ്ങൾ	430
74.	മാർത്തോമ്മാ (നിരണം) മെത്രാന്മാരുടെ കാര്യങ്ങൾ	437
75.	സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ ചെല്ലു കാര്യങ്ങൾ	443
76.	ലിസ്ബണിലെ രാജ്ഞിയോടു യാത്രപറയുന്നു	449
77.	കപ്പൽകയറിയ ശേഷം	454
78.	ബയ്യാ ഗവർണ്ണരുടെ വീട്ടിൽ	459

രണ്ടാം ഭാഗം

മലയാളത്തിൽ മാർഗ്ഗമുണ്ടായ നാൾമുതലുള്ള പഴമ	469
1760-ലെ തീരോലക്കാര്യം	472
ലോറൻസോ ജസൂറീനിയാനിയുടെ പടിസാധനം	473
കൊച്ചിരാജാവിനയച്ച തിരുവെഴുത്തു്	473
1775-ലെ നീട്ടിന്റെ പകർപ്പു്	474
മലങ്കര പള്ളിക്കാക്കു് എഴുതിയ സാധനം	477
സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ എഴുതിയ കത്തു്	478
മനുഷ്പം എഴുതിയ മറുപടിയുടെ പകർപ്പു്	479
അങ്കമാലിക്കൽ എഴുതിയ പടിയോലകൾ	480
മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഇടയലേഖനം	485
എറണാകുളംപള്ളിമേലുള്ള അധികാരം	501
വികാരി ജനറാളിനു കത്തു്	507
നസ്രാണികളെ ഭരിക്കുവാനുള്ള നീട്ടു്	509
വരാപ്പുഴമെത്രാൻ എഴുതിവെച്ച കച്ചീട്ടു്	510
വരാപ്പുഴപാതിരിമാർ എഴുതിവെച്ച കച്ചീട്ടു്	510
കച്ചീട്ടിന്റെ പടിക്കുള്ള നീട്ടു്	511
കൊച്ചിസർക്കാരിന്റെ തീട്ടുരം	511
പാലിയത്തച്ചന്റെ നീട്ടു്	512
ചൊവ്വരപ്പള്ളിക്കാരുടെ എഴുത്തു്	512
ലത്തീൻകാരെ അനുസരിക്കയില്ലെന്നു്	513
പാരോമ്മാക്കലച്ചന്റെ പടിസാധനം	513
കട്ടിയെത്തിലച്ചനു് ലഭിച്ച കത്തിന്റെ പെർപ്പു്	519
ഡോ. കരിയാറ്റിയുടെ ഡോക്ടറേറ്റു്	521
ശ്രീലോകശാസ്ത്രം	525

ടിപ്പണി	337
പസ്യുചിക	341
ചിത്രങ്ങൾ	

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

ഭാരതസുറിയാനിസഭ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുന്ന നിർണായകകാലഘട്ടമാണിത്. പുതുതായ പുൽകാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുക. അതുതകരമായ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്ക് അനുദിനം നാം സാക്ഷികളാകുന്നു. വളരെവേഗം ലോകം പരിവർത്തനവിയേയമാകുന്നു. ഭാരതത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദശാബ്ദങ്ങളിലൂടെ വന്ന കാര്യങ്ങൾ പെട്ടെന്നു പ്രാവർത്തികമാകുന്നു. ടെലിവിഷന്റെ കാര്യംതന്നെ എടുത്താൽ മതി. ഇന്നത് സാധാരണമാണ്, അതും കളർ ടി. വി.

പുതിയതെല്ലാം സ്വീകാര്യമായിരിക്കണമെന്നില്ല. മസ്കിഷ്കത്തെ മരവിപ്പിക്കുന്ന രാസവസ്തുക്കളും ബഹിരാകാശയന്ത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഇലക്ട്രോണിക്സും വിധാനങ്ങളും അധുനികങ്ങളാണ്. അവയെ സ്വീകരിക്കുകയോ ത്യജിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ വിവേചനം ആവശ്യമാണെന്നു സാരം.

പഴയതും വിവേചനാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ചരിത്രമുറങ്ങുന്നത് പഴയയുടെ തറവാടുകളിലാണ്. വ്യക്തിത്വത്തിൽ അഭിമാനിക്കണമെങ്കിൽ വേരുകൾ കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ചരിത്രം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സ്വന്തം വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മതു മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളൂ. അതെപ്പറ്റി അറിയുകയുമുള്ള അറിയുന്നതിനെ അറിയുന്നതുപോലെയാണല്ലോ നാം സ്നേഹിക്കുക.

കേരള സുറിയാനിസഭയുടെ വേരുകൾ ആദ്യന്തറാണ്ടുകളിലാണ്. മാർത്തോമാഗ്രീഹാ ജന്മം നൽകിയ ഈ സഭ സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾ പിന്നിട്ട കഥ ഉദ്ദേശജനകമാണ്. ആ സഭയുടെ ഗതിവിഗതികൾ നാം അറിയണം; അതിന്റെ വളർച്ചയും തളർച്ചയും നാം ഗ്രഹിക്കണം. ആ സഭയുടെ വേദനാജനകമായ ചരിത്രം നാം പഠിക്കണം. ആ അമ്മയുടെ ത്യാഗോജ്ജ്വലജീവിതം നാം ഗ്രഹിക്കണം. എങ്കിലേ നമുക്കു സഭയെ സ്നേഹിക്കാനാവൂ.

പാരമ്പര്യങ്ങൾ തൊമ്മൻകുത്തനാരെഴുതിയ 'വർത്തമാനപ്പുസ്തകം' മലയാളത്തിലെ ആദ്യത്തെ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥമാണ്. ഈ പുസ്തകമെഴുതിയ ഗോവർണ്ണദോരച്ചൻ എത്ര കശാഗ്രബുദ്ധിയായിരുന്നു, എത്ര വലിയ സമുദായസ്നേഹിയായിരുന്നു, എത്ര വലിയ ആത്മാഭിമാനമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചിരുന്നത്, തന്റെയും തന്റെ സമുദായത്തിന്റെയും സഭാർത്ഥകവ്യക്തിത്വത്തെപ്പറ്റി എത്ര വലിയ ഉൾക്കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു, സുറിയാനിസഭയ്ക്ക് ഭാരതത്തിലും സാർവത്രികസഭ

യിലുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി എത്ര ആഴമായ അവബോധം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു, എത്ര കൃത്യമായ രീതിയിലാണ് സ്ഥലകാലങ്ങളെയും വ്യക്തികളെയും അദ്ദേഹം അപഗ്രഥിക്കുന്നത്, എത്രവലിയ ആശങ്കയും പ്രതീക്ഷകളുമാണ് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചിരുന്നത്, എത്രമാത്രം ത്യാഗങ്ങളാണ് കരിയാററിയും ഗോവർണ്ണദോരും മാത്രസഭയ്ക്കുവേണ്ടി സഹിച്ചത് എന്നെല്ലാം വർത്തമാനപ്പുസ്തകം ശ്രദ്ധിച്ചവായിക്കണവർക്കു മനസ്സിലാക്കാം. വിദേശമിഷനറിമാർ തന്റെ സമുദായത്തെ പീഡിപ്പിക്കുന്നതും വിവേചനയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്നതും കണ്ട അദ്ദേഹം പ്രവാചകനെപ്പോലെ ധർമികരോഷം പൂണ്ടു. നിശിതമായ ഭാഷയിൽ അക്രമത്തെയും അനീതിയെയും അദ്ദേഹം ചെറുത്തു. എത്ര തലത്തിലും മിഷനറിമാരോടൊര ഒട്ടും പിന്നിലല്ല നസ്രാണിസമുദായം എന്നദ്ദേഹം ദൃഢമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ സഭാത്ഥകമായ കാഴ്ചപ്പാട് കൗൺസിലിന് വളരെയേറെ കൊല്ലംമുൻപേ അദ്ദേഹം പ്രഘോഷിച്ചു.

രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുമുമ്പെഴുതിയ ഈ കൃതി ഭാഷാപരമായും ചരിത്രപരമായും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഭാഷയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഭാഷ കൃഷ്ടമായി ആരംഭത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുമെങ്കിലും പരിചയിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ ഭാഷയുടെ സുഗന്ധയും ആസ്വാദ്യതയും വ്യക്തമാകും. ചരിത്രപരമായി നോക്കിയാൽ വർത്തമാനപ്പുസ്തകം ഒരു ഖനിയാണ്. 1773 മുതൽ 1785 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെയാണ് പ്രധാനമായി വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. വിദേശമേൽക്കോയ്മയും ചൂഷണങ്ങളും ഏതദ്ദേശീയപോരാട്ടങ്ങളും സംഘർഷങ്ങളുമെല്ലാം ഇതിലെ പ്രതിപാദ്യങ്ങളാണ്. മാത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ സുറിയാനിക്കാരല്ലെന്നും, ഭാരതീയമായതു കണ്ടുപിടിക്കണമെന്നും പറയുന്നവരോട് ഒരഭ്യർത്ഥനയുണ്ട്. നിങ്ങൾ വർത്തമാനപ്പുസ്തകം ഒരാവർത്തി വായിക്കൂ. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം തുടിക്കൂ. അഭിമാനം പുളകിതമാകും. വ്യക്തിത്വം ജ്വലിക്കും. അറിയാതെതന്നെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചുപറയും ഞങ്ങളുടെ ജാതിയും സുറിയാനിക്കാരാണ് എന്ന്. 'മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള സുറിയാനികൃമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പള്ളിക്കാരന്റെയും സുറിയാനികൃമത്തിലുള്ള പള്ളിക്കാരരോടും പട്ടക്കാരരോടും മറ്റു പള്ളിമാരോടും' എന്നിങ്ങനെ പാരമ്പര്യകലച്ചൻ അഭിമാനത്തോടും വിശ്വാസത്തോടുംകൂടി സംസാരിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ ജാതിയും സമുദായവും സുറിയാനിയാണ് എന്ന് ധീരമായി പറയുന്ന പാരമ്പര്യകലച്ചനെയാണ് ഇവിടെ നാം കാണുന്നത്. സുറിയാനിയെപ്പറ്റും വൈദേശികമായി പുറന്തള്ളേണ്ടതല്ല.

കൈയെഴുത്തു രേഖകളെപ്പറ്റി ഒരു വാക്ക്. ഒന്നാം ഭാഗവും ഭൂലോകശാസ്ത്രവും ഗോവർണ്ണദോരടെതന്നെ കൃതികളാണെന്നു

തിന് സംശയമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന രണ്ടു ഫോട്ടോസ്റ്റാറ്റുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു മനസ്സിലാകും. രണ്ടാം ഭാഗം ഗോവർണ്ണമെന്റുടെതന്നെ കൈപ്പടയിൽ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. രണ്ടാംപുസ്തകമെഴുതാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് വ്യക്തമായ സൂചനകളുണ്ട്. അപ്രകാരം എഴുതിയെന്നും ന്യായമായി കരുതാം. എന്നാൽ നമുക്കത് ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം 1936-ലാണ് ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഭാരതസഭയുടെ അഭിമാനമായ പ്യാസിയച്ചൻ വർത്തമാനപ്പുസ്തകം അടിക്കുറിപ്പുകളോടെ 1971-ൽ റോമിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 1977-ൽ ജനതാ ബുക്ക്സ്റ്റാളുകാർ മലയാളംപതിപ്പു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 1983-ൽ ഡി. സി. ബുക്ക്സ് പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഭാഷ പരിഷ്കരിച്ച് പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ഗോവർണ്ണർ ജോർജ്ജിന്റെ ഭാഷക്കു വ്യത്യസ്തം വരുത്താതെതന്നെ ആവശ്യമുള്ള ടിപ്പണികളും വിശദീകരണവും ചേർത്ത് ഞങ്ങളു വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയാണ്. അടിക്കുറിപ്പുകൾ പ്യാസിയച്ചന്റെ തർജ്ജമയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്. മൂലഭാഷയിൽ തന്നെ കൃതി വായിക്കുന്നതാണല്ലോ അതിന്റെ ചൈതന്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ കൂടുതൽ സഹായിക്കുക. പുസ്തകം വീണ്ടും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അനുവാദംതന്ന ജനതാ ബുക്ക്സ്റ്റാളിന് ഹൃദയംഗമമായ നന്ദി പറയുന്നു. ഇതിന്റെ മുദ്രണം ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച പെല്ലിശേരി പ്രിന്റേഴ്സിനും ഞങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞത. ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ നേതൃത്വം നല്കിയ പൗരസ്ത്യദൈവശാസ്ത്രപ്രസിദ്ധീകരണസംഘം (Oirsi) ന്തിന്റെ മാനേജർ ഡോ. സേവ്യർ കൂട്ടപ്പുഴ, സെക്രട്ടറി ബ്രദർ തോമസ് ചെങ്ങന്നൂരിപ്പറമ്പിൽ, മറ്റു വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ, ആവശ്യമായ അടിക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതി സഹകരിച്ച ബ്രദർ മാത്യു കളത്തിൽ എന്നിവരെയും പ്രൗഢമായ അവതാരിക എഴുതിത്തന്ന സഹായിച്ച പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫിനെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം നമ്മുടെ സൈമീനാരികളിൽ പാഠ്യ വിഷയമാവേണ്ടതാണ്, ഒരിക്കൽ അതു നിഷിദ്ധമായിരുന്നാൽ മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൈതൃകവും വ്യക്തിത്വവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ ഞങ്ങൾക്ക് അതിനു സഹായകമായ ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ അനല്പമായ ചാരിതാർത്ഥ്യമുണ്ട്.

വടവാരൂർസെമിനാരി ഫാ. ജോസഫ് കോയിക്കക്കുട്ടി
1-1-1989 റെക്ടർ

അവതാരിക

മലയാളഭാഷയിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയവും പഠനീയവുമായ മഹത്ഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നാണ് പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരുടെ വർത്തമാനപ്പുസ്തകം. ബെൻജമിൻ ഫ്രാങ്ക്ലിന്റെ ആത്മകഥയെക്കുറിച്ച് അമേരിക്കൻ ഗ്രന്ഥകാരനായ മാർക്ക്വാൻ ഡോറൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, 'ആത്മാർത്ഥതയുടെയും സത്യസന്ധതയുടെയും ഒരു മാസ്റ്റർപീസ്' ആണിത്. ഇത് വിരചിതമായിട്ട് രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടിലേറെയായി. മുഖവുരയുടെ ചുവടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന തീയതി 1785 സെപ്റ്റംബർ 1 ആകുന്നു. 1785 ഏപ്രിൽ 20-ന് ആരംഭിച്ച് 1786 മേയ് 1-ന് അവസാനിക്കുന്ന ലിസ്ബൺ-ഗോവാ കപ്പൽയാത്രാ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ സിംഹഭാഗവും നിർവഹിക്കപ്പെട്ടത് എന്നു കരുതാം.

മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ പരമാചാര്യനായ മഹാകവി ഉള്ളൂർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു: 'തോമ്മാക്കത്തനാരുടെ പ്രസ്തുത കൃതി ഏതുനിലയ്ക്കു നോക്കിയാലും കൈരളിക്ക് ഒരു കനകാരേണം എന്നുതന്നെ പറയേണ്ടതാണ്....ആകെക്കൂടെ ഭാഷയിലെ ആകർഷകമായ ഒരു ഗദ്യഗ്രന്ഥം എന്നതിനുപുറമെ, അക്കാലത്തെ ദേശചരിത്രം, സമുദായചരിത്രം തുടങ്ങിയ വിവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അന്യത്ര അസൂലമോയ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭണ്ഡാഗാരം എന്നനിലയിലും വർത്തമാനപ്പുസ്തകം നമ്മുടെ സമഗ്രമായ ശ്രദ്ധ അർഹിക്കുന്നു.'

കത്തനാശ്ശേരിയതല്ലേ, മതോദ്ബോധനപരമായ ഒരു ഗ്രന്ഥമായിരിക്കുമിത് എന്നൊരു മുൻവിധിയുണ്ടാകാം അസംപ്രേക്ഷ്യകാരികൾക്ക്. എന്നാൽ മതത്തത്വവിശദീകരണം വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ലക്ഷ്യമല്ല. അത്യന്തം രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദവുമായ ഒരു യാത്രാവിവരണം എന്നതിനുപുറമെ, അത് കരുത്തുറേറാരു വിപ്ലവേതിഹാസമാണ്; മതരേണ മണ്ഡലത്തിലെ സ്വയംഭരണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആവേശംനിറഞ്ഞ സമരാഹ്വാനമാണ്; മർദ്ദനനീതികൾക്കും വിദേശികളുടെ ചൂഷണശ്രമങ്ങൾക്കും എതിരേ ഉച്ചത്തിലുള്ളൊരാക്രോശമാണ്; ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെയും ആർത്ഥാർത്ഥതയുടെയും എരിയുന്ന തീപ്പന്തമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ നിഷിദ്ധഗ്രന്ഥപ്പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ, കേരളത്തിൽ ഭരി

ച്ചിരുന്ന ചില പാശ്ചാത്യവൈദികപ്രമാണികൾ കൊണ്ടുപിടിച്ചു സാഹിത്യം എന്ന വസ്തുതതന്നെ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ കുറിച്ചു നമുക്കു സൂചന നൽകുന്നുണ്ട്.

കിളിപ്പാട്ടുകളിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ മഹാഭാരതവും ആട്ടക്കഥകളിൽ ഉണ്ണായിവാദ്യരുടെ നളചരിതവും നോവലുകളിൽ സി. വി. രാമനപിള്ളയുടെ രാമരാജബഹദൂർ-പോലെ മലയാളത്തിലെ യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, 'നോൺ ഫിക്ഷൻ' സാഹിത്യത്തിൽ ആകെത്തന്നെ അഗ്രിമമായി ശോഭിക്കുന്ന വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമത്രേ വർത്തമാനപ്പുസ്തകം.

അക്കാലത്തു കേരളത്തിലും പാണ്ഡിനാട്ടിലുമുണ്ടായിരുന്ന വിവിധ സ്ഥിതിഗതികളെയും വളരെയേറെ ആപൽസമ്പൂർണ്ണവും ഉദ്ദേശ്യകരമായ കപ്പൽയാത്രയെയും (വളരെയേറെ അപകടങ്ങളെ നേരിട്ടുകൊണ്ടുള്ള സുദീർഘമായ കപ്പൽയാത്രയെ സംബന്ധിച്ച ഒരനുഭവവ്യാഖ്യാനം മലയാളത്തിലെ മറ്റേതെങ്കിലും ഗ്രന്ഥത്തിൽ ലഭ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല) ബ്രസീൽ പോർട്ടുഗൽ, ഇറ്റലി, ജർമ്മനി തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളെയും കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മവും വിശദവുമായ വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നു എന്നതാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ വിജ്ഞാനപരമായ മുഖ്യമൂല്യം. സംഭവവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കിടയ്ക്കുള്ള വിചിന്തനങ്ങളിൽ ബൈബിളിലെ നിരവധി വിശിഷ്ടോപദേശങ്ങളും ബൈബിളിലെയും കേരളസഭാചരിത്രത്തിലെയും നിരവധി സുപ്രധാന സംഭവങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കർ ആധ്യാത്മികഭരണരംഗത്ത് അനുഭവിച്ചിരുന്ന വൈദേശികാധിപത്യത്തിന്റെ ഗർഹണീയഭാവങ്ങളിൽ ഗ്രന്ഥകാരനുള്ള ഉത്കടമായ അമർഷവും അവയുടെ നിരാകരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ആവേശപൂർണ്ണമായ ഉദ്ബോധനവും ഇതു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മുഖ്യവത്തായ വൈകാരികാംശമത്രേ. 'കേരളമെന്നു കേട്ടാലോ തിള്ളുണ്ണും ചോര നമുക്കു ഞരമ്പുകളിൽ' എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച മഹാകവി വള്ളത്തോളിനെ പശ്ചാത്കരിക്കുന്ന അഭിമാനാവേശമാണ് സ്വജാതി എന്നു പറയുന്നിടത്തു തോമാക്കത്തനാർക്കുള്ളത്. സ്വയംഭരണത്തിന്റെ ന്യായതയും അനിവാര്യതയും അതിശക്തമായ ഭാഷയിൽ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ ഉപപാദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥകാരൻ

ഇന്നത്തെ കോട്ടയം ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ മീനച്ചിൽ താലൂക്കിലുള്ള കടന്നാട്ട ഗ്രാമത്തിലെ പാറയാംമാക്കൽകുടുംബത്തിലാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകരചയിതാവായ തോമ്മാച്ചൻ ജനിച്ചത്. കരുവിള, അന്ന ദമ്പതിമാരുടെ നാലാമത്തെ സന്താനമായി 1736 സെപ്റ്റംബർ 10-ാം തീയതി ജാതനായ അദ്ദേഹം മീനച്ചിൽ

ശങ്കരൻകർത്താവിന്റെ പക്കൽ മൂന്നുവർഷം സംസ്കൃതവും കാനാട് അസ്തുക്കത്തനാരുടെ പക്കൽ മൂന്നുവർഷം സുറിയാനിയും പഠിച്ചശേഷം, അന്ന് പ്രസിദ്ധിയോടെ പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായി ചേർന്നു. അവിടെ വെച്ച് മതതത്വങ്ങളോടൊപ്പം ലത്തീൻ, പോർട്ടുഗീസ് ഭാഷകളും പഠിച്ചു. 1761-ൽ വൈദികനായി. 1768-ൽ സ്വന്തം ഇടവകയായ കടന്നാട്ടിൽ വികാരിയായിരിക്കുമ്പോഴാണ് കരിയാററി യന്ത്രസേപ്പു മല്ലാന്റെയടുടെ യൂറോപ്പിലേക്ക് പോകാൻ നിമന്ത്രിതനായത്. 1786-ൽ ഡോ. കരിയാററിയോടൊപ്പം ഗോവയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവിടെ വെച്ചുണ്ടായ ഡോ. കരിയാററിയുടെ ആകസ്മിക ദേഹവിയോഗത്തെത്തുടർന്ന് തോമ്മാച്ചൻ കേരളത്തിലെ സുറിയാനി കത്തോലിക്കരുടെ ഗൊവർണ്ണറോർ (അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആദ്യം അങ്കമാലിയും ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണത്തെത്തുടർന്ന് വൈക്കത്തിനടുത്തുള്ള വടയാറ്റം ഒടുവിൽ വാർധക്യത്തിന്റെ ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടുത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ സ്വന്തം ഇടവകയ്ക്കു സമീപമുള്ള പ്രമുഖ പള്ളിയായ രാമപുരവും ആസ്ഥാനങ്ങളാക്കി ഭരണം നടത്തി. 13 കൊല്ലക്കാലം സ്വസമുദായത്തിനു പ്രഗത്ഭമായ നേതൃത്വം നൽകിയതിനുശേഷം 1799 മാർച്ച് 20-ാം തീയതി അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിച്ചു കിട്ടാൻ നാട്ടുകാർ നടത്തിയ നിരന്തരനിവേദനങ്ങൾ, സ്വാർത്ഥമതികളായ വെള്ളപാതിരിമാരുടെ കത്തിത്തിരിപ്പുകൾമൂലം ഫലമണിയാതെപോയി.

ഡോ. ജോസഫ് കരിയാററി

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം മറ്റൊന്നിനെക്കാളുമേറെ ഡോ. ജോസഫ് കരിയാററിയുടെ കഥയാണ്. ഉദിച്ചുയർന്ന് അധികകാലം പ്രകാശം പരത്തുന്നതിനുമുൻപ് പൊലീഞ്ഞുപോയ ആ അത്യുജ്ജ്വല താരത്തിന്റെ കഥ കേരളക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു തീവ്രദുഃഖമാകുന്നു. 'എന്റെ ജീവൻ പണയപ്പെടുത്തിയിട്ടുപോലും അങ്ങയുടെ കാര്യസാധ്യതയിനായി ഞാൻ പരിശ്രമിക്കും' എന്നു ആറാം മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്മാർ അദ്ദേഹം ചെയ്ത വാഗ്ദാനം അറമായി ഫലിച്ചെന്നു തോന്നും. മെത്രാപ്പോലീത്തയായി യൂറോപ്പിൽനിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയ ആ പ്രതിഭാശാലിയെ വിധി ആകസ്മികമായി അപഹരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവജനസമൂഹത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഇന്ന് എത്രയോ ഉജ്ജ്വലതരമാകുമായിരുന്നു!

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ 1742 മേയ് 6-നു ആലങ്ങാട്ടു അങ്ങാടിയിൽ കരിയാററി വീട്ടിൽ പൈലി, മറിയം ദമ്പതിമാ

രുടെ ദ്വീപീയ സന്താനമായി ജനിച്ചു. ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ സമീപസ്ഥമായ ആലങ്ങാട്ടു സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നു. ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം 1755-ൽ റോമിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട ജോസഫ് അവിടത്തെ പ്രൊപ്പഗാന്താ സമൂഹലാശാലയിൽ 11 വർഷം പഠനംനടത്തി. 1766 ഫെബ്രുവരി 25-ന് വൈദികാഭിഷേകം നേടിയ അദ്ദേഹം തത്ത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാനിയമം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിക്കൊണ്ടാണ് നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. ഉടൻതന്നെ അദ്ദേഹം ആലങ്ങാട്ടുസെമിനാരിയിൽ മല്ലാൻ (സെമിനാരി അധ്യാപകൻ) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ ജോലിയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്താണ് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ചുരുക്കി പ്രതിപാദിക്കുന്ന 'വേദതർക്കം' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്.

ഡോ. കരിയാറ്റിയും പാരമ്പര്യക്കൽ തോമ്മാക്കത്തനാരുടേ 1778 ഒക്ടോബർ 14-ന് ഇവിടെനിന്ന് വിദേശയാത്ര ആരംഭിച്ചു. അവർ ആദ്യം ലിസ്ബണിലേക്കും അവിടെനിന്ന് റോമിലേക്കും പോയി. 1780 ജനുവരി 8-ന് റോമയിലെത്തിച്ചേർന്നു. മാർപാപ്പയെയും പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തെയും കണ്ട് മലങ്കരസഭയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ അവരെ ധരിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം തിരിച്ച് പോർട്ടുഗലിൽ എത്തി. അവിടെവെച്ച് 1782 ജൂലൈ 16-ന് ഡോ. കരിയാറ്റി കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായി നിയമിതനായി. 1783 ഫെബ്രുവരി 17-ന് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 1785 ഏപ്രിൽ 20-ന് ഇന്ത്യയിലേക്ക് മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ച അവർ 1786 മെയ് 1-ന് ഗോവയിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവിടെവെച്ച് 1786 സെപ്റ്റംബർ 9-ന് ഏവരെയും ദുഃഖത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു 44-ാമത്തെ വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായി.

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ മനോഭാവം

തങ്ങളെ യൂറോപ്പയാത്രക്കയക്കാൻ പള്ളികളിലെ 'മുണ്ടമുറികൾ' (ഉപകരണങ്ങൾ) പോലും വിറ്റുപണമുണ്ടാക്കിയ സ്വജനങ്ങളുടെ സമക്ഷം ആ യാത്രയെ സംബന്ധിച്ച വിശദമായൊരു റിപ്പോർട്ട് കൊടുക്കാൻ ബാധ്യതയുണ്ട് എന്ന വിധേയത്വബോധത്തിൽനിന്നാണ് വർത്തമാനപ്പസ്തകമെഴുതാൻ തോമ്മാക്കത്തനാർക്ക് ഉത്തേജനം ലഭിച്ചതെന്ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ പ്രസ്താവനയിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. എല്ലാകാര്യങ്ങളും വിശദമായും സത്യസന്ധമായും അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾക്കുപറ്റിയ അമളികൾപോലും മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. നേരിട്ടു ബോധ്യംവരാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഉദാ: പോർട്ടുഗലിനെക്കുറിച്ചുപറയുന്ന ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം 'എന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിലുള്ള ന്യായം വിധികളുടെയും

കല്പനകളുടെയും മുറകൾ ചൊല്ലുവാൻ നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിനു ബന്ധിക്കുന്ന (ബന്ധപ്പെട്ട) കാര്യമല്ലായ്കകൊണ്ടും ആയതിന്റെ അവസ്ഥ നല്ലവണ്ണം ഞാൻ അറിയായ്കകൊണ്ടും ആയത് ഇവിടെ എഴുതുന്നില്ല' (അധ്യായം 30).

വ്യക്തികൾക്കു പ്രാധാന്യം

ഒരു കാര്യം സാധിക്കാൻവേണ്ടി പോവുകയും അനേകം വ്യക്തികളോട് ഇടപെടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ സമലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ളിതലധികം വാക്കുകൾ വ്യക്തികളെയും സംഭവങ്ങളെയും കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവുമധികം പരാമ്യഷ്ടനായ വ്യക്തി ഡോ. കരിയാറ്റിതന്നെ. അടുത്ത സ്ഥാനം ഗ്രന്ഥകാരനായ തോമ്മാക്കത്തനാർക്ക്. കയത്താനോയ് വിത്തോറിനോസ് ഒരു ഫറിയാ എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി വിശദമായ പരാമർശത്തിനു വിഷയമായിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വ്യക്തിയാകുന്നു. വളരെ രസകരമായ ഒരു 'കാരകുടർ സ്റ്റഡി' തന്നെ വൈദികവേഷധാരിയായ ആ 'ലോകത്താനെ' കുറിച്ചു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. തൻകാര്യസാധ്യത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുന്ന ഒരു കൂടനീതിജ്ഞനാണ് കയത്താനോസ് എന്നു നല്ല ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിലും അയാളുടെ വക്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുമ്പോഴും ലോകവൃത്തനീഷ്ണാതനായ ഗ്രന്ഥകാരൻ അരിശം കൊള്ളുന്നില്ല. കേരളത്തിൽ മിഷനറിയായിവന്നു പല കുഴപ്പങ്ങളും കാട്ടിക്കൂട്ടിയീട്ടു റോമിൽ ചെന്നു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി തിരിച്ചെത്താൻ വിദഗ്ദ്ധയത്നം ചെയ്തു വിജയത്തിനുസമീപം എത്തുകയും ഒടുവിൽ യാദൃച്ഛികമായി പരാജയപ്പെടുകയും ചെയ്തു യോഹന്നാൻ ഒരു സന്തമർഗ്ഗരീതാ എന്ന പാതിരിയെക്കുറിച്ച് സാമാന്യം വിശദമായ പ്രതിപാദനമുണ്ട്. വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിന് ഒരു ഡിറക്ടീവ് നോവലിന്റെ രസപരഷ്ടകല്പം പ്രദാനംചെയ്യാൻ ഇത്തരം കുറുത്ത കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സന്നിവേശം ഉതകിയിട്ടുണ്ട്.

നന്മയുടെ അവതാരം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന പോർട്ടുഗൽരാജ്ഞി ഡോണാമരിയാ, ആഭിജാത്യംവിടാതെ എപ്പോഴും പെരുമാറുന്ന അവരുടെ ഭർത്താവ്, പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയും പ്രഗത്ഭനും തന്ത്രശാലിയുമായ മോൺ. ബോർജ്യാ, ഉൾക്കളവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിരറ്റു കോപിക്കുന്ന വയോധികനും പ്രൊപ്പഗാന്താ സംഘാധ്യക്ഷനുമായ കർദിനാൾ കസ്തേല്ലി, കരിയാറ്റിക്കും കൂട്ടുകാരനും പോർട്ടുഗീസ് സർക്കാർ അനുവദിച്ച അലവൻസ് യഥാസമയം കിട്ടാൻ തടസ്സമുണ്ടായപ്പോൾ അതിൽ വ്യക്തിപരമായി ഇടപെട്ട പരിഹാരമുണ്ടാക്കിയ വിഷ്കോന്തിയുടെ മകൾ തുടങ്ങിയവരുടെ ചിത്രീ

കരണം മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതിജനമെന്നുമായ വൈവിധ്യത്തെക്കുറിച്ച് നമുക്കു രസകരമായ അവബോധം നൽകുന്നു. **ധാർമ്മികരോഷമുണർന്നപ്പോൾ**

ഡോ. കരിയാററിയും തോമ്മാക്കത്തനാർ ലിസ്ബണിലായിരുന്നപ്പോൾ കേരളത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളെ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം അസത്യപ്രസ്താവങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഒരു റിപ്പോർട്ട് റോമിലേക്കയച്ചു. അതിനു പ്രത്യാഖ്യാനമായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള 72-ാം അധ്യായമാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉജ്ജ്വലമായ അധ്യായം. സ്വയംഭരണത്തിനുള്ള നമ്മുടെ അർഹതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുകൊണ്ട് പാതിരിമാർ ഉന്നയിച്ച ഓരോ ആക്ഷേപത്തെയും തോമ്മാക്കത്തനാർ നിശിതമായ യുക്തിവിചാര ഖഡംഗംകൊണ്ട് തിലസദൃശമായി അറിഞ്ഞുതള്ളിയിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട് തോമസ് പെയ്ൻ എന്ന പ്രതിഭാശാലി എഴുതിയ **Rights of Man, Common Sense** തുടങ്ങിയ വിശ്വവിഖ്യാതങ്ങളായ ലഘുലേഖകൾക്ക്, ശക്തിയിലും നിപുണതയിലും തികച്ചും സമശീർഷമാണ് ഈ അധ്യായം എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം.

‘ഒട്ടനല്ലവണ്ണവും ഒട്ടേറെകുന്നവണ്ണവും ഒട്ടേറെ സഹായമായിട്ടും ഒട്ടേറെ വിരോധമായിട്ടും നേരായിട്ടും ഭോഷ്കായിട്ടും എഴുതി അയച്ച പാരം നീളമുള്ളൊരു വസൂതു’ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് തോമ്മാക്കത്തനാർ അതിനെതിരെയുള്ള ആക്രമണം ആരംഭിക്കുന്നത്. ‘നമ്മുടെ യജമാനന്മാർ പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചുവരുന്ന പ്രകാരം അറിവാനായിട്ടും’ ആണ് താൻ ഇതു ചർച്ചചെയ്യുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

മിഷനറിമാരുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ രണ്ടാമത്തെ പോയിന്റായി സുറിയാനിക്കാരായ ഒരു മെത്രാൻ, രണ്ടു മല്ലാന്മാർ, 10 മിഷനറിമാർ ഇവരെ കൊണ്ടുവരാനാണ് കരിയാററിയും മറ്റും നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും മൂന്നാം പോയിന്റായി അവർ പോയതു ഭൗതികലക്ഷ്യങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ടാണെന്നും പറയുന്നുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് തോമ്മാക്കത്തനാരുടെ പ്രത്യാഖ്യാനം: ‘മെത്രാനെയും മല്പാനെയും മാർഗമറിയിക്കുന്നവരെയും അന്വേഷിക്കുന്നതു ലോകകാര്യമോ ദൈവകാര്യമോ? ഇതു ലോകകാര്യമാകുന്നെങ്കിൽ മിശിഹാകർത്താവും തന്റെ ശുഭീഹന്മാരും ശേഷം ശുദ്ധപള്ളിയുടെ മല്പാന്മാരും പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതും ശ്രമിച്ചുവരുന്നതും ദൈവകാര്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല; പിന്നെയോ ലോകകാര്യത്തെക്കുറിച്ചത്രേ ആകുന്നു.’

യൂറോപ്യൻ മിഷനറിമാർ ഇല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ സഭയുടെ തായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒന്നും നടക്കുകയില്ല എന്ന പാതിരിമാ

രുടെ വാദത്തിന് മറുപടിയായി തോമ്മാക്കത്തനാർ പറയുന്നു: ‘നീയും നിന്റെ ജാതിക്കെയും മാർഗം എന്നും ഈശോമിശിഹാ എന്നും ഉള്ള കേൾവികേൾക്കുന്നതിനു മുൻപിൽ മലങ്കര വിശ്വാസികളും പട്ടക്കാരരും മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള പള്ളികളിൽ ഏറിയതും നിനക്കും നിന്റെ കാരണവന്മാർക്കും മലങ്കര എന്നുള്ള കേട്ടുകേൾവി ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുൻപിൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതത്രേ ആകുന്നു.’

മിഷനറിമാർ വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ കൂടുതൽ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കാൻ അവർ സന്നദ്ധരാണെന്നും ഉള്ള പ്രസ്താവത്തെപ്പറ്റി: ‘ഈ സങ്കടങ്ങൾ നല്ലതീരപ്പോലെയിരിക്കുന്ന താകരു (ചാരായവും പോർക്കീറിയും കോഴിയും മൊട്ടയും മറ്റു പലപല തീൻതരങ്ങളും കുടികളും അല്ലാതെ മറ്റ് ഒരു വസ്തു അല്ല. എന്നതിനെക്കൊണ്ട് ആയതു തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും പുളക്കയും ചെയ്യുന്നതത്രേ മലങ്കര ഇടവകയിൽ നീ പാടുപെടുന്നതാകുന്നു.....ഞങ്ങളുടെ ഘോഷവും വരവും ഉള്ള പള്ളികളിൽ ആണ്ടുതോറും നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും വന്ന് അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന നേർച്ചപ്പണമൊക്കെയും വാരിക്കെട്ടിമേൽപ്പറഞ്ഞ സങ്കടങ്ങൾക്കു ചെലവുചെയ്യുവാനായിട്ടു നിന്റെ ഭവനത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു.’

വേണ്ടിവന്നാൽ മാർപാപ്പയെപ്പോലും സ്വല്പം കുറപ്പെടുത്താൻ തോമ്മാച്ചൻ മടിക്കുകയില്ല. റോമിൽവെച്ച് മാർപാപ്പയ്ക്ക് തങ്ങൾ നൽകിയ നിവേദനം അദ്ദേഹം വായിച്ചുനോക്കാതെ പ്രൊപ്പഗാന്താ സെക്രട്ടറിയായ മോൺ. ബോർജ്ജിയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ച് ക്ഷോഭത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: ‘മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയുടെ കാണപ്പെട്ട തലവനാകുന്ന മാർപാപ്പയുടെ മുൻപാകെ തങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചാൽ പക്ഷദേഹംകൂടാതെ പള്ളികളുടെയും നസ്രാണിസുഖത്തിന്റെയും നിരപ്പിനും ഒരിമ്പാട്ടിനും വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ന്യായമാകുംവണ്ണം വിധിക്കുമെന്നു ഭാവിച്ച് (വിചാരിച്ച്) തങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നതു കൊണ്ടു പള്ളികളുടെ മുണ്ടുമുറി (ഉപകരണം)കൾപോലും വിറ്റും, പണയംവെച്ചും വഴിച്ചിലവിനു ദ്രവ്യംതന്നെ ഞങ്ങളെ അയച്ചാറെ, ഞങ്ങൾ ദീർഘപ്പെട്ട കാലം പാരം ദുരിതവും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചതിന്റെ ശേഷം.....അപേക്ഷകളെല്ലാം മാർപാപ്പയുടെ കയ്യിൽത്തന്നെ കൊടുപ്പാൻ....സംഗതിവന്നതിന്റെശേഷം ഒരു കാൽമണിനേരം ഉണ്ടായ മന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അതൊന്നും മാർപാപ്പ വായിച്ചറിയാതെ നമ്മുടെ കാര്യമൊക്കെയും വിപരീതകാരണമായ മുൻസിത്തോർ ബോർജ്ജിയുടെ പററിൽ കൊടുത്തതു വിചാരിച്ചാൽ ആറാമതു പീയൂസ് എന്ന ഈ മാർപാപ്പാക്ക് തമ്പുരാന്റെ പള്ളിമേൽ എത്രകൃഷ്ടമുണ്ടെന്നും നമ്മുടെ പ്രതി

ഭാവികൾക്കു മാർപാപ്പായുടെ പക്കൽ എത്ര ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും എല്ലാവർക്കും നന്നായി അറിയാം. ഞങ്ങൾ പാവങ്ങളും ദുരന്തിനും വന്നവരും ആണെങ്കിലും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അവകാശമുള്ള സന്താനങ്ങൾതന്നെയാണെന്നും മാർപാപ്പ ഞങ്ങളെ അങ്ങനെ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുമാണ് തോമ്മാച്ചന്റെ നിലപാട്.

വർണനാചാര്യരും

സുന്ദരങ്ങളും സജീവങ്ങളുമായ വർണനകൾ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ഭക്ഷത ഒരു സാഹിത്യകാരന്റെ പ്രാഥമികയോഗ്യതയത്രേ. അത്യജ്ജ്വലങ്ങളായ വർണനകൾ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ എത്ര ഭാഗത്തും സുലഭമാകുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ഉദ്ധരിക്കാനാണെങ്കിൽ നൂറുകണക്കിനുണ്ട് അതിമനോഹരമായ വർണനകൾ. ഒന്നരണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തുകാണിക്കാം. തങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന കപ്പൽ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോൾ കപ്പലിലുണ്ടായ കോലാഹലത്തെക്കുറിച്ച് വർണിക്കുന്ന ഭാഗം: 'കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ പരിഭ്രമിച്ചു കപ്പലിൽ ഒക്കെയും നടക്കുന്നതും മാൽവിക്കാർ (ജോലിക്കാർ) ഒക്കെയും വിറച്ചുനിൽക്കുന്നതും ശേഷം കപ്പലിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ ചിലർ ചോരകൂടാതെ ചത്തവണ്ണം ഇരിക്കുന്നതും ചിലർ ഭയംകൊണ്ടു കരയുന്നതും മറുചിലർ തൂങ്ങപ്പെട്ടരൂപം കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പാറം പരിഭ്രമിച്ചു വേദന കാട്ടിക്കൊണ്ടു തങ്ങൾ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളിന്മേൽ തേറ്റത്തോടെ തമ്പുരാനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതും മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇടവിടാതെ ഉടയതമ്പുരാനോട് നമസ്സുരിച്ച് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് കടലിന്മേൽ റൂശ്മാ ചെയ്യുന്നതും....ഇങ്ങനെ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായ വേദനയും കലക്കവും പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.' (അദ്ധ്യായം 77).

യൂറോപ്പിലെ ഒരു പദ്മപ്രദേശത്തുകൂടെയുള്ള യാത്രയെക്കുറിച്ച്: 'വഴിയിൽ അലൈമാഞ്ഞിയാ എന്നുപറയുന്ന പ്രദേശത്തു പലയിടത്തും നമ്മുടെ കടനാട്ടിൽനിന്നും കിഴക്കു മുട്ടത്തിനു പന്നിക്കുന്നു കേറിപ്പോകുന്ന വഴിക്കുള്ള മലകളും തടങ്ങളും താഴ്വരകളും എന്നപോലെ വലിയൊരു മലകളും ആയതിനകൂടെ എത്രയും ഭയങ്കരമായ പാറം താഴ്വരയുള്ള തടങ്ങളും ആയിരിക്കുന്നതുമെന്നേ ഈ മലയുടെ വിളിമ്പത്തുകൂടെ പലപ്പോഴും വഴി ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കുതിരയുടെ കാൽ ഒന്നു പിഴച്ചുപോകുമെങ്കിൽ സംശയംകൂടാതെ എത്രയും ആഴപ്പെട്ട താഴ്വരയിൽ വീഴുവാൻ സംഗതികൂടും എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ തടങ്ങൾ കാണുന്നമധ്യേ പാറം സൂക്ഷ്മത്തോടും ഭയത്തോടുംകൂടെ കടക്കേണ്ടിവന്നു' (അദ്ധ്യായം 58).

പഴയ വീഞ്ഞം

പഴയ വീഞ്ഞിനും വിസ്മയം വീര്യവും ഹൃദ്യതയും ഏറ്റവും എന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ പറയുന്നത്. വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയ സവിശേഷതയായി ഇന്നനുഭവപ്പെടുന്നത് അതിന്റെ അതിരസകരമായ പഴയ ഭാഷാസ്വഭാവമാകുന്നു. 'ഇതുകൂട്ടു പൂക്കാണ്ടി സംസാരം എന്നോടുവേണ്ട' 'ഉപായം കൊണ്ടു കഷായം വയ്പാനത്രേ നോക്കിയതും' 'അല്ലലും തൊല്ലയും കഴിച്ചു' 'ഒട്ടനല്ലവണ്ണവും ഒട്ട ആകുന്നവണ്ണവും നേരായിട്ടും ഭോഷ്കായിട്ടും' എന്നുതുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങൾ ആധുനിക ഭാഷയിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് കവിത വിവർത്തനക്ഷമമല്ല എന്നുള്ള ഷെല്ലിയുടെ പ്രസ്താവത്തിന്റെ വാസ്തവീകരണമുണ്ടാകുമ്പോഴാകുന്നത്.

പാറോമാക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ ബാല്യത്തിൽ മീനച്ചിൽ ശങ്കരൻകുന്താവിനു ശിഷ്യപ്പെട്ട് സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസം നേടി എന്നു ജീവചരിത്രം പറയുന്നു. എന്നാൽ സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യത്തിനു നെററിച്ചളിക്കാൻ വകനല്ലുന്ന ധാരാളം പദപ്രയോഗങ്ങൾ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. സംസ്കൃതഭാഷാപരിചയത്തെ തന്റെ രചനാശൈലിയിൽ ഒരു നിർണായകശക്തിയാക്കാൻ അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചില്ല എന്നതാണ് പരമാർത്ഥം. തന്റെ ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാർ ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ വീട്ടിലും തന്നെപ്പോലുള്ള കത്തനാരന്മാർ 'പൊരുൾ പടർത്ത' പറയാൻ പള്ളിയിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അസൽ നസ്രാണിഭാഷതന്നെയാണ് തോമ്മാക്കത്തന്മാർ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ രചനയിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയത്. അതിനു ജീവിതത്തിന്റെ ഗന്ധവും തുടിപ്പും ചൈതന്യവുമുണ്ട്. ഇതു ഭാഷാപരിത്രപരമായ ഒരു നേട്ടമായി. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളക്രിസ്ത്യാനികളുടെ 'കമ്യൂണൽ ഡയലക്ടി' നെക്കുറിച്ചു ഗവേഷണം നടത്തുന്നവർക്ക് ഇതൊരു ആകര്യഗന്ധംതന്നെയായിരിക്കും.

പല ശബ്ദങ്ങളുടെയും അർത്ഥഗമപരിത്രത്തിലേക്കു വെളിച്ചംവീശുന്ന പദപ്രയോഗങ്ങൾ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിലുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് 'താക്കോൽ' എന്നതിന് 'താഴക്കോൽ' എന്നാണ് പ്രയോഗം. താഴിന്റെ കോൽ താഴക്കോൽ. രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം ലോപിച്ചു അതു താക്കോലായി എന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ഹോളണ്ട് എന്നതിന് ഒലന്ത് എന്നു കത്തന്മാർ പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ ലന്തക്കാർ എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ആഗമം പെട്ടെന്നു വ്യക്തമാകും.

'മോങ്ങാനിരുന്ന നായുടെ തലയിൽ തേങ്ങാവീണ്' 'അണ്ടികളുണ്ടു അണ്ണാന്റെ കൂട്ട്' 'കുടിച്ചിരിക്കണം അല്ലെ

കീഴ് പഠിച്ചിരിക്കണം' എന്നുതൂങ്ങിയ സരസങ്ങളായ നാടൻ ശൈലികൾ ആരാമത്തിൽ പൂഷ്പങ്ങൾ എന്നപോലെ ഗ്രന്ഥത്തിലേങ്ങും വിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ പൂർവ്വപാദത്തിലെ വാക്യങ്ങൾക്കു ഘടനാപരമായി കുറച്ചു ക്ലിഷ്ടതയുണ്ട്. ഭാഷയുടെ പഴമ പഴയഭാഷയിൽ പരിചയമില്ലാത്തവരെ ക്ലേശിപ്പിക്കും. ചില വായനക്കാർ അതുമൂലം ഭഗ്നോൽസാഹരായി പിന്തിരിഞ്ഞേക്കാം. (ഇള്ളടക്കം വിലപ്പെട്ട ഒരു സഹായമാണ് പ്രൊഫ. മാത്യു ഉലകംതറ നിർവഹിച്ചതും ഡി. സി. ബുക്ക്സ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ ആധുനിക ഭാഷാന്തരം. പക്ഷേ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സാഹിത്യരസം പൂർണ്ണമായി അനുഭവിക്കണമെങ്കിൽ ഒറിജിനൽ വായിച്ചേ പറ്റൂ.) പക്ഷേ കുറെ മുന്നോട്ടു പോയിക്കഴിയുമ്പോൾ ഭാഷ പരിചിതമാകുന്നു. ഭാഷാരീതിക്കു സാരമുപുറം ഗതിവേഗവും വർധിക്കുന്നു. പിന്നെ രസകരമായ ഒരു നോവലിലെന്നപോലെ ഉദ്ദേശ്യനകമായി ആഘാതപ്രത്യഘാതങ്ങളോടെ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുന്ന സംഭവവാഹിനി വായനക്കാരനെ മുന്നോട്ടു ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.

ഇതര ഭാരതീയഭാഷകളിൽ

ഇതര ഭാരതീയഭാഷകളിലുണ്ടായിട്ടുള്ള യാത്രാവിവരണ കൃതികളുടെ സ്വഭാവം പരിഗണിക്കുമ്പോഴാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ വൈശിഷ്ട്യം വ്യക്തമാകുന്നത്. ആസാമീസ്, സംസ്കൃതം എന്ന രണ്ടു ഭാഷകളിൽമാത്രമേ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപ് (17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) യാത്രാവിവരണം എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. ആസാമീസിലേത് ആസാംരാജാവിന്റെ പ്രതിനിധികൾ ത്രിപുര സന്ദർശിച്ചിട്ടെഴുതിയതും സംസ്കൃതത്തിലേത് തമിഴ്നാട്ടുകാരനായ ഒരു ദീക്ഷിതർ ഭക്ഷിണന്ത്യയിലെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതിയതുമാണ്.

മറ്റു മിക്ക ഭാഷകളിലും യാത്രാവിവരണങ്ങൾ ഉണ്ടായത് 19-ാം ശതകത്തിലോ 20-ാം ശതകത്തിലോ മാത്രം. മിക്കവയുടെയും വിഷയം ഇൻഡ്യയിൽ തന്നെയുള്ള യാത്രകളും.

മാർക്കോപോളോയുടെ സഞ്ചാരവൃത്താന്തങ്ങൾക്കുശേഷം ഇത്ര രസകരവും വിപുലവും വിശാലപശ്ചാത്തലവുമായ ഒരു യാത്രാവിവരണം വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കണം.

സെൻറ് ജോർജ് കോളജ്
അരുവീത്തൂറ
1-1-89

പ്രൊഫ. കെ. വി. ജോസഫ്
എം. എ. (മലയാളം) എം. എ. (ഇംഗ്ലീഷ്)
എം. എ. (ഹിന്ദി)
പ്രൊഫ. മലയാളവിഭാഗം

ചരിത്ര പശ്ചാത്തലം

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ മർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്കും മലയാളനാടിനും ത്യാഗോജ്ജ്വല നേതൃത്വം നല്കിയ മഹദ്വ്യക്തികളാണ് ബ. കരിയാറ്റി യൗസേപ്പച്ചൻ (1742-1786) പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ (1736-1799). മാതൃസഭയ്ക്കും ജന്മഭൂമിക്കും നവചൈതന്യം പകർന്ന വീരപുരുഷന്മാരാണ്. സ്വന്തം നാടിന്റെയും സമുദായത്തിന്റെയും പ്രശ്നം സ്വന്തം പ്രശ്നമായിക്കണ്ട് അവയുടെ പരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി സ്വജീവൻപോലും ബലികഴിക്കാൻ സന്നദ്ധരായി മുന്നോട്ടുവന്ന ആ മഹാത്മാക്കളെ കൃതജ്ഞതയോടെമാത്രമേ നമുക്കു സ്മരിക്കാനാവൂ. അവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന വിമോചനസമരത്തിന്റെ വീരേതിഹാസമാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകം. അത് വായിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയം സമുദായസ്നേഹത്താൽ തുടിക്കും. ദേശസ്നേഹത്താൽ പുളകിതമാകും.

പോർട്ടുഗീസ് മേല്ക്കോയ്മ

പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാച്ചൻ കരിയാറ്റി യൗസേപ്പച്ചൻ വെറും വിദേശപര്യടനത്തിനു പോയവരല്ല. അന്നത്തെ സഭാ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഇവിടുത്തെ ദൈവജനത്തിന്റെ നിവേദനവുമായി പോയവരാണ്. 1599 മുതൽ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ കീഴിലായി. പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന്റെ പ്രത്യേക 'സംരക്ഷണം' (പദ്രവാദോ) അവരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ടു. മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സഭാ പൈതൃകമോ, ഭാഷയോ, ആചാരങ്ങളോ, ചരിത്രമോ, പാരമ്പര്യങ്ങളോ അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത മെത്രാന്മാർ അവരെ രേദിക്കുവാൻ നിയമിതരായി.

സഭാതലത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന്റെ പ്രത്യേക മേല്ക്കോയ്മയുടെ പേരാണ് പദ്രവാദോ (Padroado). ഇതനുസരിച്ച് പോർട്ടുഗീസുകാർ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരുടെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനഫലമായി രൂപംകൊള്ളുന്ന പുതിയ സഭകളുടെ 'മേല്ക്കോയ്മ' റോമിൽനിന്ന് പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന് നല്കിയിരുന്നു. മെത്രാന്മാരെ നിയമിക്കുക, രൂപതകൾ സ്ഥാപിക്കുക, പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം നടത്തുക, സാമ്പത്തികസഹായം നല്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും ഇതിൽപ്പെടും. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടുമുതൽ ഭാരതമണ്ണിൽ നിലനിന്നതും പോർട്ടുഗലിലെ സഭയെക്കാൾ പഴക്കമുള്ളതുമായ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെമേൽ പദ്രവാദോ മേല്ക്കോയ്മ അടിച്ചേല്പിച്ചതിന്

ന്യായീകരണങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ല. എങ്കിലും 1599-മുതൽ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ പട്ടുവാങ്ങേണ്ട കീഴിലാക്കപ്പെട്ട എന്നതാണ് സത്യം. ഈ മേലക്കോയ്മ ഇവിടുത്തെ സഭയെ തളർത്തി, വിഭജിച്ചു; പലചേരിയിലുമാക്കി. പട്ടുവാങ്ങേണ്ട തലസ്ഥാനമായ ലിസംബണിലേക്ക് ഇവിടുത്തെ ദൈവജനത്തിന്റെ പ്രതിനിധികൾക്ക് പോകേണ്ടിവന്ന പശ്ചാത്തലമിതാണ്.

പരസ്യമായ പ്രതിഷേധം

പോർട്ടുഗീസ് മേധാവിത്വത്തിൽ പൊറുതിമുട്ടിയ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ 1653 ജനുവരി 3-നു വെള്ളിയാഴ്ച ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം നടത്തി - തങ്ങളുടെ സഭാപൈതൃകത്തെ തുണവൽഗണിക്കുന്ന സാമ്പാളൂർപാതിരിമാരെ അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നു്. ഇത് 'കൂനൻകരിശുസത്യ'മെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈശോസഭക്കാരായിരുന്നു സാമ്പാളൂർ പാതിരിമാർ. ഇതേ സന്യാസസമൂഹത്തിൽനിന്നായിരുന്നു ഇവിടുത്തെ പട്ടുവാങ്ങാ മെത്രാന്മാർ. ഈ പ്രതിഷേധത്തിന്റെ വാർത്ത റോമിലെത്തി. തൽഫലമായി അതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാൻ ആളുകൾ റോമിൽനിന്നു് നിയമിതരായി. കർമ്മലീത്ത (OCD) സന്യാസ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു ഇവർ. ഈശോസഭയിൽപ്പെട്ടവരുടെ പ്രവർത്തനശൈലിയോടുള്ള എതിർപ്പാണ് കൂനൻകരിശുസത്യത്തിൽ പ്രകടമായതെന്നും തന്മൂലം മറ്റൊരു സന്യാസസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട മെത്രാന്മാരെ നിയമിച്ചാൽ സ്ഥിതിഗതികൾ മെച്ചപ്പെടുമെന്നും ഇവർ റോമിലേക്കു് റിപ്പോർട്ടു നൽകി. റോമിൽനിന്നുണ്ടായ തീരുമാനം ഇവർക്കെതിരായിരുന്നു. കർമ്മലീത്ത (OCD) സന്യാസസമൂഹത്തിൽപ്പെട്ടവരെയും ഇവിടെ മെത്രാന്മാരായി നിയമിച്ചു. വിവരങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുവാൻവന്ന ജോസഫ് സെബസ്റ്റ്യാനി എന്ന കർമ്മലീത്ത സന്യാസിയാണിരുന്നു ആദ്യമായി റോമിൽനിന്നു് നിയമിതനായത്. പോർട്ടുഗീസുമെത്രാന്മാർക്കു് അജപാലനം നടത്താൻ അസാധ്യമായ സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം. **Vicariate Apostolic of Malabar** എന്നായിരുന്നു റോമിൽനിന്നു സ്ഥാപിച്ച ഈ പുതിയ ഭരണസംവിധാനത്തിന്റെ പേർ.

മിഷൻരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രേഷിതപ്രവർത്തനം സുഗമമായി നടത്താനും പോർട്ടുഗീസ് ഭരണാധിപന്മാർക്കു് പ്രവേശനസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിലെ സഭാഭരണനേതൃത്വം നേരിട്ടു നടത്താനും 1622-ൽ ഗ്രിഗറി 15-ാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ കാലത്തു് റോമിൽ സ്ഥാപിതമായ ഭരണസംവിധാനമാണു് 'പ്രൊ

പ്പഗാന്ദഫീഡെ' (Propaganda Fide). ഇപ്രകാരം പോർട്ടുഗീസുരാജാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പട്ടുവാങ്ങാ ഭരണത്തിനും റോമിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള പ്രൊപ്പഗാന്ദാഭരണത്തിനും മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ വിധേയരായി. ഇതുകൂടതും നസ്രാണിസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിനു് അന്യർതന്നെ. പാശ്ചാത്യസഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെ രണ്ടു വ്യത്യസ്തരൂപങ്ങൾ. ഇതുകൂട്ടർക്കുമെതിരെ ഇവിടുത്തെ സഭാംഗങ്ങൾക്കു് പല പരാതികളും അവരുടെ മേലധികാരികളുടെ പക്കൽ ബോധിപ്പിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പട്ടുവാങ്ങേണ്ട തലസ്ഥാനമായ ലിസംബണിലേക്കും അവിടെനിന്നു റോമിലെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ഭരണാധിപന്മാരുടെ പക്കലേക്കും കരിയാററിക്കും പാരമ്പര്യക്കലിനും മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ നിവേദനങ്ങളുമായി പോകേണ്ടിവന്നത്.

സഭയിലെ ഭിന്നത: പുത്തൻകുറും പഴയകുറും

സഭയ്ക്കൊത്ത നേതൃത്വമില്ലാതായപ്പോൾ പിന്നണികൾ പതറി, വിഭജിക്കപ്പെട്ടു, അസ്വസ്ഥരായി. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധംവരെ ഒന്നായിക്കഴിഞ്ഞ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ പട്ടുവാങ്ങാ-പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ഭരണകാലത്തു് പല ചേരികളിലായി. സഭാപൈതൃകത്തെ അവഗണിച്ചിരുന്ന അധികാരികൾക്കെതിരെ സഭാസ്നേഹികളുടെ ശക്തമായ പ്രതിഷേധങ്ങൾ പലയിടത്തും ഉയർന്നു. കൂനൻകരിശുസത്യത്തിനു് 12 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നു് വന്ന മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു് എന്ന മെത്രാൻ യാക്കോബായ സഭാവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. ഒരുക്കൂട്ടർ ഇദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായി സ്വീകരിച്ചു. തങ്ങളുടെ പുരാതനസഭാപൈതൃകം സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചതെങ്കിലും ക്രമേണ പുതിയൊരു ബന്ധത്തിനും ആരാധനാരീതിക്കും ഇതു് വഴിതെളിച്ചു. അന്ത്യോക്യയിൽനിന്നും വന്ന യാക്കോബായമെത്രാനെ സ്വീകരിച്ചവർ പുതിയ ബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ 'പുത്തൻകുറു' കാരെന്നു് അറിയപ്പെട്ടവൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ യാക്കോബായക്കാരെന്ന പേരും ഇവർക്കു ലഭിച്ചു. ഇവരിൽനിന്നു് ഓരോരോ കാലത്തു് ഭിന്നിച്ചു വേറെ സഭാസമൂഹങ്ങളായി മാറിയവരാണ് തൊഴിയൂർ സഭ (1772), മാർത്തോമ്മാ സഭ (1876) എന്നീ പേരുകളിൽ ഇപ്പോൾ അറിയപ്പെടുന്നത്.

കൂനൻകരിശുസത്യത്തിനു്ശേഷം പുത്തൻകുറു, പഴയകുറു എന്നിങ്ങനെ സസ്രാണിസമുദായം രണ്ടായെങ്കിലും നേതൃത്വരംഗത്തുമാത്രം ഒതുങ്ങിനിന്നു ഇമ്മാതിരി ചേരിതീർപ്പുകൾ! മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികൾ, പുത്തൻകുറുകാർക്കുവെട്ടെ പഴയകുറുകാർ

രാകട്ടെ, പരസ്പരം ഒരേ സമുദായമായി പരിഗണിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ വിദേശമെത്രാന്മാർ ഈ ഐക്യത്തിനെതിരായിരുന്നു. പഴയകൂറ്റം പുതിയകൂറ്റം ഒന്നിക്കാൻ നടത്തിയ പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായി. പട്ടുവാദോയുടെ ഭരണസംവിധാനമനുസരിച്ചുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കാൻ അവരുടെ ഇവിടത്തെ അധികാരികൾ സന്നദ്ധരായില്ല. തങ്ങളുടെ 'അധികാരം' ഇവിടെ നിലനിറുത്തുന്നതിലായിരുന്നു അവരുടെ പ്രത്യേകതാല്പര്യം. പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാരും ഇവിടുത്തെ സഭാപൈതൃകത്തിന് അന്യരായിരുന്നു. പുത്തൻകൂറ്റിലും പഴയകൂറ്റിലും നസ്രാണികളായ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉണ്ടായപ്പോൾ പുനരുകൃത്യസംരംഭങ്ങൾ സജീവമായി. പഠനവിദ്യാലയങ്ങളിലും കരിയാറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെയും പാദമോക്ഷൽ ഗോവർണ്ണമെന്ററുടെയും നേതൃത്വംതന്നെ ഇതിനുദാഹരണം. എന്നാൽ ഈ പുനരുകൃത്യസംരംഭങ്ങളെ സംശയദൃഷ്ടിയോടെയാണ് വിദേശമെത്രാന്മാർ വീക്ഷിച്ചിരുന്നത്. ഇക്കാര്യം വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നാട്ടുകാരായ മെത്രാന്മാർ പുനരുകൃത്യപ്പെട്ടാൽ അവരെ കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാരായി സ്വീകരിച്ചുപറയും. നാട്ടുകാരായ കത്തോലിക്കാമെത്രാന്മാരുണ്ടായാൽ ഇവിടുത്തെ സഭയ്ക്കിണങ്ങാത്ത പശ്ചാത്യമെത്രാന്മാർ അസ്വീകാര്യരാകും, ബഹിഷ്കൃതരാകും. റോമിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ ഭരണാധിപന്മാരുമായുള്ള ചർച്ചയെപ്പറ്റി പാദമോക്ഷൽ വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ സെക്രട്ടറി മോൺസിഞ്ഞോർ ബോർജിയയുടെ നിലപാട് താഴെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു:

“അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പട്ടാങ്ങ ബോധിപ്പാൻ സംഗതിവരുമെന്ന് മുൻസിഞ്ഞോറിനൊടു പറഞ്ഞാറെ ആയതിന് ഒരുത്തരംപറയാതെ തന്റെ ഹൃദയത്തിലിരിക്കുന്ന പക്ഷപ്രതികരണമെന്ന ചുറ്റിപ്പാടുകൾകൊണ്ട് പെരുമാറുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ പലയുഴവും ഉണ്ടായ തർക്കങ്ങളിൽ മാർത്തോമ്മാമെത്രാനെ പഴേതിൽ വഴക്കിയാൽ മലങ്കരയുള്ള കഴപ്പംതീരും എന്നതുകൊണ്ട് പിന്നെ വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായിക്ക് മലയാളത്തിൽ പാർപ്പാൻ ന്യായമുള്ള അവകാശമില്ല എന്നതുകൊണ്ടും പ്രൊപ്പഗാന്ദയ്ക്കു മലങ്കരയുള്ള മുഷ്കരത്വം പൊകുന്നതിനാൽ മലങ്കരക്കാരെ പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ അടിമയിൽനിന്നും വാങ്ങി രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ള പെടിക്കൊണ്ടു മത്രെ ഈ കാര്യത്തിനു ജഡ്വതപറയുന്നു എന്ന് നന്നായി ഞങ്ങൾക്ക് അറിവാനുള്ള രേഖ ഉണ്ടായതുമൊഴിയെ ഒരുഴം മല്ലാനുമായിട്ടുണ്ടായ തർക്കത്തിൽ മുൻസിഞ്ഞോറിനു ഉത്തരം മുട്ടിയപ്പോൾ ജാതിക്കാരിൽ മെത്രാൻ മലങ്കര ഉണ്ടായാൽ പിന്നെ

ആർക്കു അവിടെ വാഴുവാൻ കൂടുമെന്ന് തിരിച്ചുതന്നെ മല്ലാനൊടു പറകയും ചെയ്തു” (വർത്തമാനപ്പസ്തകം പേജ് 219).

പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ അധ്യക്ഷൻ കർട്ടിനാൾ കസ്സേല്ലിയുമായുള്ള സംഭാഷണത്തെപ്പറ്റി: “എന്നാൽ ഈ കുറുപ്പാട്ടിൽ കർട്ടിനാൾ പറഞ്ഞ മൊഴികൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ തന്റെ നിരൂപണയും മനസ്സും എന്താകുന്നു എന്ന് എല്ലാവർക്കും വെളിച്ചമേതന്നെ അറിയുകയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ തനിക്കു വയസ്സുകാലമാകുകൊണ്ടും ഉൾക്കളവു കുറഞ്ഞ ആൾ ആകുകൊണ്ടും തന്റെ മനസ്സിൽ ഇരിക്കുന്ന ആഗ്രഹം തന്റെ വചനങ്ങളിൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നുവരുമ്പോൾ തന്റെ മനസ്സിന്റെ ആഗ്രഹമൊക്കെയും നമ്മുടെ മലങ്കര മാർഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ നിരൂപണയും ആഗ്രഹവുംപൊലെതന്നെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദയ്ക്കുള്ള മുഷ്കരത്വം നഷ്ടമായിപൊകാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള ഉപായമത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ട് അവിടെയുള്ള നസ്രാണികളുടെ ഇടത്തുള്ള കലക്കം തീർന്നു നിരപ്പുവന്നാൽ ദൈവത്തിനടുത്തും മാനുഷനടുത്തുമായ ഞായമൊക്കെയുംകൊണ്ടും പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ കീഴിലുള്ള വികാരി അപ്പോസ്തോലിക്കായിക്കു മലങ്കര വാണകൂടാ എന്നതുകൊണ്ടും മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം പട്ടാങ്ങ എന്നുവന്നാൽ ആയതു കൈക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ പഴേതിൽ കൂട്ടുവാൻ കടമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായൊരു കാര്യമാകുകൊണ്ടും ആയതു ഡോഷ്കത്രെ ആകുന്നു എന്നു വരുത്തിവെച്ചുകളഞ്ഞാൽ മെൽപറഞ്ഞ പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെ മുഷ്കരത്വം അവിടെ എല്ലായ്പ്പോഴും നില്പാൻസംഗതി വരുമെന്നതുകൊണ്ടുമാത്രെ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ എത്രയും സാധ്യപ്പെട്ടു അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ എത്രയും ദുരിതപ്പെട്ടു റൊമായിലൊളം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതുമായ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം ഡോഷ്കത്രെ ആകുന്നു എന്നു വരുത്തുവാൻ ശക്തി കൈക്കൊണ്ടുകൂടെ ശ്രമിക്കുന്നതും” (പേജ് 209-210).

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പുത്തൻകൂർ സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ പുനരുകൃത്യത്തിനായുള്ള അഭ്യർത്ഥനകളും വ്യവസ്ഥകളും ഇവിടുത്തെ പട്ടുവാദോയിലെയും പ്രൊപ്പഗാന്ദയിലെയും മെത്രാന്മാർ നിരസിച്ചുപോന്നു. ഈ വിവരം ഇവിടുത്തെ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളെ വേദനിപ്പിച്ചു. നസ്രാണിസമുദായത്തെ ഭീന്നിപ്പിക്കുന്ന വിദേശനേതൃത്വത്തിന്റെ സങ്കീചിതത്വം അവരുടെ അധികാരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ അറിയിച്ചു പ്രശ്നപരിഹാരം കണ്ടെത്തുകയായിരുന്നു കരിയാറ്റി യൂനൈറ്റഡ്സ് പാദമോക്ഷൽ തോമ്മാച്ചൻകൂടി അപകടപൂർണ്ണമായ വിദേശയാത്രയ്ക്ക് ഒരുമ്പെടുത്തിന്റെ പ്രധാന കാരണം.

കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പച്ചൻ റോമിൽ പഠിച്ച് ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. തോമ്മാച്ചനും വിദേശഭാഷകൾ നന്നായി പഠിച്ചിരുന്നു. ബുദ്ധിമാനം പണ്ഡിതനും തികഞ്ഞൊരു സഭാസ്നേഹിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആദ്യത്തെയാൾ പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെയും രണ്ടാമത്തെയാൾ പദ്രുവാദോയുടെയും അധികാര സീമയിൽപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ സഭയ്ക്കു ചേർന്ന ഒരു വൈദിക പരിശീലനകേന്ദ്രം ലഭിക്കുക, വിശുദ്ധരും പണ്ഡിതരുമായ മെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുക, പദ്രുവാദോ, പ്രൊപ്പഗാന്ദ ഭരണക്രമത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകൾ കൃത്യമായി പാലിക്കുക എന്നിവയും നിവേദകസംഘത്തിന്റെ പരാതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

അവർ ആദ്യം പോയത് പദ്രുവാദോയുടെ ഭരണകേന്ദ്രമായ ലിസ്ബണിലേയ്ക്കാണ്. നസ്രാണികളുടെ പ്രതിനിധികളായി അവിടെ എത്തിയ തോമ്മാച്ചനും യൗസേപ്പച്ചനും വെറും വിപ്ലവകാരികളും സഭാതലത്തിൽ ഭിന്നത സൃഷ്ടിക്കുന്നവരുമൊക്കെയാണെന്നാണ് ഇവിടുത്തെ വിദേശമിഷനറിമാരും പദ്രുവാദോ, പ്രൊപ്പഗാന്ദാ മെത്രാന്മാരും പോർട്ടുഗലിലേക്കും റോമിലേക്കും എഴുതിയത്. തൽഫലമായി ലിസ്ബണിൽ അവർക്ക് അവഗണനയാണുണ്ടായത്. ഭഗ്യാശരായ അവർ രണ്ടുപേരും റോമിലെത്തി പ്രൊപ്പഗാന്ദയുടെയും മാർപ്പാപ്പയുടെയും പക്കൽ പരാതി ബോധിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. റോമിലെത്തിയപ്പോഴാണ് അവിടെയും എതിരാളികളുടെ ആരോപണങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞെന്നു മനസ്സിലായത്.

അധികാരികളെ സമീപിച്ചു മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ പരാധീനതകൾ നേരിട്ടു പറഞ്ഞറിയിക്കാനുള്ള പരിശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടു. റോമിന്റെ പ്രതികരണത്തിൽ നിരാശരാകാതെ വിദേശമേൽക്കോയ്മക്കെതിരെ അടരാടാൻതന്നെ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അവർ വീണ്ടും ലിസ്ബണിലെത്തി. പോർട്ടുഗീസ് രാജാവിന് മലങ്കരയിൽനിന്നുള്ള ഈ പ്രതിനിധികളുടെ ആത്മാർത്ഥതയിൽ അനുകമ്പ തോന്നി. അവരുടെ നിസ്വാർത്ഥതയും സഭാസ്നേഹവും അവർക്കു ബോധ്യമായി. കരിയാറ്റി യൗസേപ്പച്ചനെ പദ്രുവാദോയുടെ മെത്രാനാക്കാൻ തീരുമാനമായി. 1782 ജൂലൈ 16-നു ഈ നിയമനം നടന്നു. മെത്രാഭിഷേകം 1783 ഫെബ്രുവരി 17-ാം തീയതിയും. മെത്രാഭിഷേകത്തെത്തുടർന്നു നാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോരുവാൻ കരിയാറ്റിയും പാരോമ്മാക്കലും തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വിദേശമിഷനറിമാർ അവർക്കെതിരായി റോമിലേക്കും പോർട്ടുഗലിലേക്കും കത്തുകളയച്ചിരുന്നു. ഇതിലെ ആരോപണങ്ങളും അവയ്ക്കുള്ള മറുപടിയും വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിൽ

തന്നെയുണ്ട്. തിരിച്ചുവരവ് വീണ്ടും നീട്ടിവച്ചു. അവസാനം മടക്കയാത്രാനുമതി ലഭിച്ചു.

1785 ഏപ്രിൽ 20-നു ഒരു പോർട്ടുഗീസ് കപ്പലിൽ മടക്കയാത്ര ആരംഭിച്ചു. 1786 മെയ് ആരംഭത്തിൽ കപ്പൽ ഗോവയിലെത്തി. പുത്തൻകൂർ സഭാധ്യക്ഷനെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള വ്യവസ്ഥയിലൊന്ന് ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സഹകരണത്തോടെയാണ് അത് നടത്തേണ്ടതെന്നായിരുന്നു. വിദേശയാത്രയുടെ പ്രധാനലക്ഷ്യം ഈ സഭൈക്യമായിരുന്നതിനാൽ ഇതിന്റെ വിശദാംശങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യാനാണ് നേരെ ഗോവയിലേക്ക് അവർ പോയത്. അവിടെവെച്ച് മാതേന്താമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെയെല്ലാം ഭുഖത്തിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് 1786 സെപ്റ്റംബർ 9-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം കരിയാറ്റിൽ യൗസേപ്പ മെത്രാപ്പോലീത്താ ദിവംഗതനായി. സുറിയാനിസമുദായത്തിന് ഏറ്റവും കനത്ത ആഘാതമായിരുന്നിട്ട്. ജനരോഷം പോർട്ടുഗീസാധിപത്യത്തിനെതിരെ ഇളകി. ഇതേത്തുടർന്ന് പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മാച്ചനെതന്നെ അവർ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ആക്കി. പോർട്ടുഗീസഭാഷയിൽ ഗോവർണറേറ്റർ. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കണമെന്നുള്ള നസ്രാണിസമുദായത്തിന്റെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനകൾ വന്നുവന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കുകയില്ലെന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്ദ അധികാരികൾക്ക് പദ്രുവാദോ നേതൃത്വം ഉറപ്പു നൽകിയിരുന്നു. മെത്രാൻസ്ഥാനം ലഭിക്കാത്തതിനാൽ പുത്തൻകൂർ സഭാധ്യക്ഷനെ സഭൈക്യത്തിലേക്ക് സ്വീകരിക്കാൻവേണ്ട അധികാരം പാരോമ്മാക്കലിനു ലഭിച്ചില്ല. 1799 മാർച്ച് 20-നു പാരോമ്മാക്കൽ ദിവംഗതനായി.

പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർധത്തിൽ സജീവമായ സഭൈക്യപ്രസ്ഥാനവും പുനരുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും വിദേശമേൽക്കോയ്മയുടെ എതിർപ്പുമൂലം വിഫലമായെങ്കിലും സുറിയാനിസമുദായത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ അടിച്ചമർത്താൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്ന് പിലക്കാലചരിത്രം തെളിയിച്ചു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലും അതേ ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നു. പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ (1896) മൂന്നു നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ നസ്രാണികൾക്കു ലഭിച്ചു. നൂറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടുനിന്ന വിമോചനസമരത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയായി നസ്രാണിസമുദായം ഈ സംഭവത്തെ കരുതി. സ്വന്തം സഭയിലെ മെത്രാന്മാർ തങ്ങളുടെ സഭയുടെ വ്യക്തിത്വവും പൈതൃകവും ഐക്യവും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നൽകുമെന്ന് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചു.

എന്നാൽ സഭാനേതൃത്വപരിശീലനം വിദേശലത്തീൻ മേലുകോയ്മയുടെ കത്തകയായിത്തന്നെ തുടർന്നു. ഇപ്രകാരമുള്ള സെമിനാരിപരിശീലനം ലഭിച്ചവർ ന്യൂസാണിസമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരെങ്കിലും പശ്ചാത്യസഭാപാരമ്പര്യങ്ങളിലടിയറച്ചൊരു സഭാവിഷ്ണുവും പുലർത്തുന്നവരായിരുന്നു. വെള്ളക്കാർക്കുപകരം നിറംമങ്ങിയ നാട്ടുകാർ സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്കുവന്നുവെന്നുമാത്രം. ഒരു സഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിനടിസ്ഥാനമായ ഭരണരീതി, അധ്യാത്മികത, ആരാധനാക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രം, നിയമസംഹിത എന്നിവയൊന്നും പഠിക്കുവാനുംപുനരുദ്ധരിക്കാനും നാട്ടുകാരായ മെത്രാന്മാരും വൈദികനേതൃത്വവും തുനിഞ്ഞില്ല. ഇവയിലെല്ലാം ലത്തീൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഭരണകാലത്തെ അതേ വ്യവസ്ഥിതി ഇവരും തുടരുകയാണുണ്ടായത്.

നെയോ-കൊളോണിയലിസം

ന്യൂസാണിസമുദായത്തിന് 1896-ൽ നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ ലഭിച്ചു. 1947-ൽ ഇന്ത്യ വിദേശമേധാവിത്വത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായി. എന്നാൽ സഭാതലത്തിൽ ഇന്നും അടിമത്തമനോഭാവം അഭംഗം തുടരുന്നത് സഭാനേതൃത്വങ്ങളെ വേദനിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ എന്തിനുവേണ്ടി പോരാടിയോ അത് പലതലങ്ങളിലും ഇന്നും സഫലമാകാതെ തുടരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ന്യൂസാണിസമുദായം യഥാർത്ഥമൊഴികെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടെങ്കിൽ തദ്ദേശീയ സഭാനേതൃത്വത്തിൽ അതേ ദുഃസ്ഥിതി തുടരുന്നു. മാത്രമല്ല നാട്ടുകാരായ നേതൃത്വത്തെ ലഭിച്ചതിനാൽ സമുദായത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള പൊതുജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വവും വിപ്ലവവീര്യവും കുറയുകയും ചെയ്തു. സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും ചേർന്ന നേതൃത്വമുണ്ടായെങ്കിലേ, ന്യൂസാണിസമുദായത്തിനുള്ള ചരിത്രപരമായ ദൗത്യം തിരുസഭയിൽ നിർവഹിക്കാനാവൂ. പാശ്ചാത്യകാണുന്നിയമത്തിന്റെയും പാശ്ചാത്യഭരണവ്യവസ്ഥിതിയുടെയും സർവ്വോപരി പാശ്ചാത്യ മനോഭാവത്തിന്റെയും കാവൽക്കാരായി ന്യൂസാണിസഭാനേതൃത്വത്തെ രൂപീകരിക്കുവാൻ പാശ്ചാത്യമേൽക്കോയ്മയ്ക്കു സാധിച്ചു. ഈ പുതിയ വ്യവസ്ഥിതിയാണ് നെയോ-കൊളോണിയലിസമെന്നു ഇവിടെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്.

പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടതും കാലഹരണപ്പെട്ടതുമായ കുറെ ഭക്താഭ്യാസങ്ങളാണ് ഇന്നും സുറിയാനി കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശ്രീകോവിലിൽ നിലവിലിരിക്കുന്നത്. എന്തിനേറെ സഭാനേതൃത്വത്തിന്റെ വേഷഭൂഷാദികൾവരെ പാശ്ചാത്യമേധാവിത്വ കാലഘട്ടത്തിലേക്കു തന്നെ. ന്യൂസാണിസമുദായത്തിന്റെ ആത്മാഭിമാനവും വ്യക്തി

ത്വവും കാത്തുപോന്ന മല്ലാനേറ്റുകൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. പള്ളിയോഗങ്ങൾ നാമമാത്രമായി വികലരൂപത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു! അവയും പാശ്ചാത്യസഭയിൽ പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട പാരിഷ്കൗൺസിലിന്റെ മോഡലിൽ മാറിയെടുക്കാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ നടക്കുന്നു. ഇത് വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ വെളിച്ചത്തിലുള്ള പരിഷ്കരണമാണുപോലും!

പാശ്ചാത്യസഭയിൽ റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും പിന്നീട് ഫ്യൂഡലിസത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട സ്ഥാനമാനങ്ങളും പദവികളും നാട്ടുമെത്രാന്മാർ സ്വീകരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർക്ക് അവ വാങ്ങിക്കൊടുത്ത് സഭയെ 'അലങ്കരിക്കുന്നു.' ഇതോടൊപ്പം ഭാരതവൽക്കരണത്തിന്റെ പ്രവാചകരെന്നു സ്വയം അവകാശപ്പെടുന്നുമുണ്ട്. വൈദേശികത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് നേതൃത്വം നല്കുന്നതും ഇവരാണെന്നതാണ് രസകരമായ വൈരുദ്ധ്യം! ന്യൂസാണിസമുദായത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനായുള്ള ആഗ്രഹം വളരെയധികം ഈ നെയോകൊളോണിയലിസക്കാലത്ത് കുറഞ്ഞു. സഭാജീവിതം മാതൃസഭയിൽത്തന്നെ അനുഭവിച്ചാസ്വദിക്കേണ്ട ഒരു സത്യമെന്നതിനേക്കാൾ ആദർശലോകത്തിലെ ചില ആശയങ്ങളായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ഓരോ സഭയുടെയും പാരമ്പര്യങ്ങൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ലാതായി. മഹത്തായ സഭാപൈതൃകത്തിൽ അജ്ഞരായുള്ളവർ തേടിപ്പോകുന്നത് ഇതേ പൈതൃകത്തിന് അന്യമായ ചില സങ്കേതങ്ങളിലത്രേ!

വർത്തമാനപ്പുസ്തകവും ന്യൂസാണിസമുദായ പുനരുദ്ധാരണവും

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെന്നപോലെ 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിലും അർത്ഥവത്താണ്. മാതൃസഭയുടെ അടിമത്തച്ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ വീരനേതൃത്വം നല്കിയ മഹാരഥന്മാരുടെ ത്യാഗോജ്വലസേവനങ്ങളാണല്ലോ വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം. പാശ്ചാത്യമേധാവിത്വം അടിച്ചേല്പിച്ച വ്യവസ്ഥിതികൾ ഇന്നും തുടരുന്നതിനെതിരെ ഉണരാൻ സമുദായനേതൃത്വങ്ങളോട് ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് വർത്തമാനപ്പുസ്തകം.

ഓരോ സമുദായത്തിനും തനതായ വേരുകളുണ്ട്. വേരുകളാണ് സമുദായത്തിനും സമൂഹത്തിനും ഉറപ്പുനല്കുന്നത്. വേരുകളില്ലാത്ത സമൂഹത്തിന് നിലനിൽക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ന്യൂസാണിസമുദായത്തിന്റെ വേരുകൾ അതിന്റെ പൂർവകാലചരിത്രവും പൈതൃകവുമാണ്. അവ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു ലഭിക്കാൻ പൂർവകാലചരിത്രം പഠിച്ചേ തീരൂ. സമുദായത്തിന് നേതൃത്വം

നല്കിയവരുടെ വീരേതിഹാസങ്ങൾ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു ചൈതന്യവും നവോന്മേഷവും പകരണം. അത് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ സമുദായം ഉണർന്നെഴുന്നേല്ക്കും. ചരിത്രപരമായ ഭൗത്യം നിർവഹിക്കാൻ പ്രാപ്തമാകും. അതിനുള്ള പ്രചോദനമാണ് വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിന് ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു നല്കുവാനുള്ള ചരിത്രപരമായ സന്ദേശം.

പുത്തൻകൂർ പഴയകൂരുന്ന ചേരികളിൽ വിഘടിച്ച് വേർതിരിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന നസ്രാണിസമുദായം ഒരു സഭാപൈതൃകത്തിന്റെ തുല്യാവകാശികളാണെന്ന സത്യം സഭാകേന്ദ്രസംരംഭങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാൻ ഇന്നത്തെ തലമുറയ്ക്കു ചൈതന്യം പകരും. സ്വതന്ത്രമായ ഭാരതത്തിൽ തനതായ വ്യക്തിത്വവും പൈതൃകവും കൈമുതലായുള്ള നസ്രാണിസമുദായത്തിന് വലുതായൊരു ഭൗത്യം നിർവഹിക്കാനുണ്ട്. അതിന് വർത്തമാനപ്പസ്തകപഠനം സഹായകമാകും.

മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിസമുദായം ഉയർത്തപ്പെടുന്നേറ്റുപറയും. മഹത്തായ ഒരു പൈതൃകത്തിൽ അവർ അഭിമാനിക്കണം. ഈ ആത്മാഭിമാനം അഹങ്കാരമാകരുത്. അത് സാർവത്രികസഭയെ ആധ്യാത്മികമായി സമ്പന്നമാക്കാൻ തങ്ങൾക്കും ഒരു ഭൗത്യമുണ്ടെന്നുള്ള ബോധ്യമായിത്തീരണം. ആദർശധീരതയും മൂല്യാധിഷ്ഠിത ജീവിതവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും ഒത്തിണങ്ങിയ ആത്മാഭിമാനമുള്ള ഒരു ദൈവജനമായി അവർ ഉയരേണ്ടതാകുന്നു.

ഏതുസഭയ്ക്കും തനതായ ഒരു നേതൃത്വംകൂടിയേ തീരൂ. ആ സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും മഹത്തായ പൈതൃകവും ആത്മാഭിമാനവും കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും വളർത്തിയെടുക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഭൗത്യമാണ് സഭാനേതൃത്വത്തിനുള്ളത്. ഏതു ഡ്രൈവർക്കും ഓടിക്കാവുന്ന വണ്ടിപോലെയല്ല സഭകൾ. സഭയ്ക്കൊത്ത നേതൃത്വത്തിനേ ഓരോ സഭയ്ക്കും അർത്ഥവത്തായ നേതൃത്വം നല്കാൻ കഴിയൂ. പാശ്ചാത്യസഭയിലെ സെമിനാരിപരിശീലനം ലഭിച്ചവർ അതിൽനിന്ന് പാടെ വ്യത്യസ്തമായ പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ നേതൃത്വം നല്കാനിടവരുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണിസമുദായത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ ദുസ്ഥിതിയ്ക്കുള്ള പ്രധാന കാരണമാണ്. സഭാനേതൃത്വവും ദൈവജനവും പലപ്പോഴും വിവിധചേരികളിലാണെന്ന് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി ക്കൾക്ക് ബോധ്യംവരും.

വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിന്റെ അന്തസ്സുത്ത ആത്മാഭിമാനമുള്ളൊരു സഭയെ വളർത്തിയെടുക്കുകയായിരുന്നു. ആ ഭൗത്യം ഇന്ന് വളരെയേറെ പ്രസക്തമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം ഇതേ സത്യത്തിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടുന്നു.

മഹത്തായ പൈതൃകം

ഏതൊരു സമൂഹവും സമുദായവും അതിന്റെ ചരിത്രപരമായ ഭൗത്യം നിറവേറ്റുന്നതല്ല തനതായ വ്യക്തിത്വവും പൈതൃകവും സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ടും അതിൽ അഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടു മത്രം. ഭാരതത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾക്ക് ആത്മാഭിമാനം കൊള്ളാനുള്ള മഹത്തായൊരു പൈതൃകമുണ്ട്. അത് മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കേ ചരിത്രപരമായ ഭൗത്യം നിറവേറ്റാൻ സാധിക്കൂ.

ക്രിസ്തുമതത്തോളം തന്നെ പഴക്കമുണ്ട് ഭാരതത്തിലെ നസ്രാണികളുടെ സഭാപാരമ്പര്യത്തിനും. ക്രിസ്തുമതം ഏഷ്യയിൽ ഉത്ഭവിച്ചു വളർന്നതാണ്. ഗ്രീക്കുസംസ്കാരവും പാശ്ചാത്യരോമൻ സംസ്കാരവുമല്ല അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം. പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യരോമാസാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ അവർക്കുണ്ടായ തിരുസഭയെ അവർ പീഡിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സഭ രോമാസാമ്രാജ്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി. ക്രമേണ അവിടുത്തെ ഭൗദ്യോഗിക മതവുമായി. പലഘടനാ സംവിധാനങ്ങളും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളർന്നുവന്നു. മറ്റു സഭകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. ഏതാണ്ടു പാശ്ചാത്യരൂപം ഇപ്പോൾ അതിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഭാരതത്തിലെ മാർത്തോമ്മാനസ്രാണികളുടെ സഭ ആരംഭിച്ചതും വളർന്നതും പാശ്ചാത്യപൗരസ്ത്യരോമാസാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രീയമോ സാംസ്കാരികമോ ആയ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ല. ഏഷ്യയുടേതായ തനിമയിൽ ഭാരതത്തിലെ യഹൂദരുടേയും ദ്രാവിഡരുടേയും ഇവിടെ കാലാകാലങ്ങളിൽ കൂടിയേറി പാർത്തവരുടേയും സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക പൈതൃകം സമജ്ഞസമായി സമ്മേളിച്ച രൂപംകൊണ്ടു തനതായൊരു പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇവിടുത്തെ പൗരസ്ത്യസഭ വളർന്നുവന്നു സിദ്ധിച്ചു തനതായൊരു വ്യക്തിത്വം വളർത്തിയെടുത്തത്. ഈ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ വേരുകൾ ആദിമസഭയിൽ ഉറച്ചു വളർന്നുവന്നുവന്നതാണ്.

എന്നാൽ പശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യങ്ങളിൽ പരിശീലനം സിദ്ധിച്ചശേഷം സഭാനേതൃത്വത്തിലേക്കു വന്നിട്ടുള്ള ചിലർ തങ്ങളുടേതായ സഭാപൈതൃകം പഠിക്കാതെ ഇതിനെ പുച്ഛിക്കുന്നതിനുവരെ ഇന്ന് ഒരുവെട്ടുനൂലുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു ദുഃഖസത്യമത്രം. നഷ്ടപ്പെട്ട സഭാപൈതൃകം പുനരുദ്ധരിക്കുമ്പോഴാണ് സ്വന്തം വേരുകളിൽ സഭാസമൂഹം വളരുക. ഈ പുനരുദ്ധാരണം എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും ഉണ്ടാവണം. ആധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം,

ഭരണരീതി, ദൈവശാസ്ത്രം. ആരാധനക്രമം എന്നിങ്ങനെ പല ഘടകങ്ങളാണ് ഓരോ സഭയുടെയും വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

ആരാധനക്രമ പുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള പരിശ്രമങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. സഭാനവീകരണത്തിനു കൂടിയ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലും ആദ്യമായി ചർച്ച ചെയ്ത് തീരുമാനിച്ചത് ആരാധനക്രമമാണല്ലോ. അത് സഭാനവീകരണത്തിനുള്ള ശരിയായ തുടക്കംതന്നെ. എന്നാൽ സഭയുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം ആരാധനക്രമംഗത്തുമാത്രം ഒരുക്കാൻ ആരെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കണമെങ്കിൽ ആ നീക്കത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ല. അതും വികലമായൊരു വീക്ഷണമത്രേ. സഭയുടെ പുനരുദ്ധാരണം സമഗ്രവും ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞതുമാവണം.

കരിയാററി മെത്രാനായി ഭരിച്ചില്ല. പാരോമ്മാക്കൻ മെത്രാനായില്ല. എന്നാൽ അവരുടെ സ്ഥാനം ജനഹൃദയങ്ങളിൽ എത്ര നേതാവിനു ലഭിച്ചു? ഒഴക്കിനൊത്ത് ഒഴുകുന്നവർക്ക് കാലം നൽകുന്ന സംഭാവന അവഗണനമാത്രം! അവർ കാലപ്രവാഹത്തിൽ വിസ്മൃതിയിൽ ലയിക്കുന്നു. മരിച്ചാലും ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും ചൈതന്യം പകരുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിലാണ് മാർ കരിയാറിയും പാരോമ്മാക്കലും.

സ്വന്തം പ്രശ്നങ്ങളും താല്പര്യങ്ങളും സമൂഹത്തിന്റെ പ്രശ്നമാക്കേണ്ടവരല്ല അധികാരികൾ. അവർ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രശ്നം സ്വന്തപ്രശ്നമാക്കേണ്ടവരത്രേ. സഭയ്ക്കും സമുദായത്തിനും ധാർമ്മിക നേതൃത്വവും അഭിമാനവും പകർന്ന മഹാത്മാക്കളുടെ വീരേതിഹാസമാണ് വർത്തമാനപ്പസ്തകം. ഇപ്രകാരം പലതരത്തിലും വളരെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വർത്തമാനപ്പസ്തകത്തിന്റെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലം ഇന്നത്തെ ദൈവജനത്തിന് പ്രത്യേകിച്ച് സഭാധികാരികൾക്ക് ആത്മാഭിമാനവും വ്യക്തിത്വവും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും നവചൈതന്യം പകരുന്നതിനും ഇടയാക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. മാന്ത്യാമ്മാ ന്യൂസാണികളുടെ നേതൃത്വപരിശീലന കേന്ദ്രമായ പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠത്തിൽ നിന്ന് ഇത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചതും ചരിത്രപരമായ ഒരു കടമയുടെ നിർവ്വഹണമാണെന്നുതന്നെ പറയാവുന്നതാണ്.

വടവാതുർ
ജനുവരി 1, 1989

ഡോ. സേവ്യർ കുടപ്പാഴ്
ഡയറക്ടർ, OIRSI
പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠം

ഇത്രയും കൂടുതൽ സഭാനവീകരണത്തിനു മാർ കരിയാറിയും പാരോമ്മാക്കലും പരിശ്രമിക്കണം എന്നുള്ളത് മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. അത് സഭാനവീകരണത്തിനുള്ള ശരിയായ തുടക്കംതന്നെ. എന്നാൽ സഭയുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം ആരാധനക്രമംഗത്തുമാത്രം ഒരുക്കാൻ ആരെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കണമെങ്കിൽ ആ നീക്കത്തോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കുവാൻ നിർവാഹമില്ല. അതും വികലമായൊരു വീക്ഷണമത്രേ. സഭയുടെ പുനരുദ്ധാരണം സമഗ്രവും ആത്മാർത്ഥത നിറഞ്ഞതുമാവണം.

വർത്തമാനപ്പസ്തകം മൂലം കൈയെഴുത്തുപ്രതി ഒന്നും പേജിന്റെ ഫോട്ടോസ്റ്റാററ (35-ാം പേജ് കാണുക)

മലങ്കര സഭയുടെ
 (G.A) പത്രം
 തിരുവനന്തപുരം

മുഖപുര

ഉടയതമ്പുരാന്റെ അറമിപ്പാത്ത മനഗുണത്താലെ പണ്ടു പണ്ടു കാവ്യങ്ങളെയും മറ്റു ജാതികളുടെയും മുമ്പാകെ തന്റെ തിരുനാമം പറഞ്ഞ അതിനെപ്രതി പാരം പാടുവെട്ടു അവരുടെ കാരണവന്മാരു നടന്ന മര്യാദിക്കും ക്രമത്തിനും തങ്ങളാൽ ആകുന്നപൊലെ ഒരു വിപ്ലവം വരുത്താതെ നടന്നുവന്ന ജാതി ആകുകൊണ്ടും ആയതിന്റെ മുമ്പിലത്തെ മാറ്റിമറിയിക്കുന്നവനും അടിസ്ഥാനമിട്ടവനുമായ മാർ തൊമ്മാശ്ശീഹായുടെ യോഗ്യങ്ങൾ കൊണ്ടും മെസ്രെൻ എന്ന നാട്ടിൽ ഏറിയ രാജാക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇസ്രായേൽ മക്കളെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും വളർമ്മിക്കയും ചെയ്തു എന്നപൊലെ ഇന്നയൊളം മഹാ കരുണയൊടുംകൂടെ രാജാക്കളുടെയും പ്രഭുക്കളുടെയും മുമ്പാകെ ഒരു ലയം വരുത്താതെ നമ്മുടെ ജാതിയെ കാത്തുകൊണ്ടു വന്നതുമൊഴിയെ ഈ ഒടുക്കത്തെ കാലത്തിൽ പുരുഷന്റെ ശത്രുക്കൾ അവന്റെ വീടുമക്കൾ എന്നു ശുദ്ധമാന ഏവൻഗെലിയൊനീൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ ആയതിന്റെ വെദത്തലവരുതന്നെ ആയതിനെ നശിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ജാതിയിൽ തലവനും വെദവാഴിയും നിൽക്കാതെകണ്ടു ജാതിക്കു കരുത്തും ശക്തിയും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു കണ്ടു അളവില്ലാത്ത തന്റെ കരുണയാൽ മെസ്രെനിൽ തെരുങ്ങപ്പെട്ട ഇസ്രായേൽമക്കളെ രക്ഷിപ്പാൻ അവരുടെ ജാതിയിലും കലത്തിലുമുള്ള മൃഗ എന്ന നിവ്യായെ യാത്രയാക്കി അവരെ രക്ഷിച്ചതുപൊലെ നമ്മുടെ ജാതിയിലും ക്രമത്തിലും കലത്തിലുമുള്ള ആലങ്ങാട്ടു നഗരീയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കരിയാട്ടിയെന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ട തറവാട്ടിൽ പിറന്ന മാർ യൗസെപ്പെന്ന ദൈവത്തെ നമ്മുടെ ജാതിക്കു തലവനും വെദവാഴിയും ആയി കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതിന്റെ അവസ്ഥ വെണ്ടുവണ്ണം നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠനനുജന്മാരും എണങ്ങേരും ബോധിപ്പാനായിട്ടു നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു എവുരൊപ്പയും പൊയ വഴിയിലും പൊർത്തുഗാൾ രാജ്യത്തും റൊമ്മാനഗരത്തും ശേഷമുള്ള എടങ്ങളിലും നമുക്കുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളും ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായങ്ങളും ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതി നമ്മുടെ

ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാർ എല്ലാവരെയും അറിയിപ്പാൻ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു മുമ്പെ-ാം കാലം (A. D. 1773) മാർ പ്ലോറൻസിയോസ അരയപ്പൊലീസ എന്ന മെത്രാൻ മരിച്ചപ്പോൾ മലങ്കര ഇടവകയിലുണ്ടായ കാര്യം തൊട്ടു നമ്മുടെ വിശേഷം തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നുവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജ്യേഷ്ഠാനജന്മാരൊക്കെയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട അവസ്ഥകളും ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായങ്ങളും വായിച്ചുകണ്ടു ഇനി നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിനും ഒരുമ്പാടിനും വെണ്ടുവഴി ശ്രമിപ്പാനുള്ളതിന്നു ഏകമനസ്സോടും മനോരമ്യത്തോടുംകൂടെ നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു തങ്ങൾ എല്ലാവരോടും സാധ്യമായിട്ടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു രാവു പകലും അനുഭവവും ആയതിന്നു മനോഹരണം ചെയ്യണമെ എന്നു ഉടയതമ്പുരാനോടു നാം പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു മുമ്പെ-ാം കാലം കന്നിമാസം മ-ാം-ന-പാരയാമ്മാക്കൽ തൊമ്മാൻ കത്തനാരു എഴുത്തു. (പ്രേ.)

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം മുമ്പിലത്തെ പദം

മാർ പ്ലോറൻസിയോസ അരയപ്പൊലീസ എന്ന മെത്രാൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം വരാപ്പുഴ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

മലങ്കര മാർ സുവദെദാർ ദൊസറയീസ എന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ വാണിരിക്കുന്നകാലം മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു മുമ്പെ-ാം കാലം (A.D.1773) അരയപ്പൊലീസ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രനാകുന്ന വരാപ്പുഴ ഇരിക്കും മാർ പ്ലോറൻസിയോസ എന്ന മലങ്കരയിടവകയുടെ ¹ വിശാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ കാലംചെയ്യാറെ കീഴ്മരയാദ കഴിഞ്ഞുവന്നപൊലെ മലങ്കരയിടവകയിലുള്ള സുറിയാനിക്രമത്തിൽ ² ഉൾപ്പെട്ട പള്ളിക്കാറ്റിൽ പലരും അതായതു അകമാലി പള്ളിക്കാറ്റരും ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിക്കാറ്റരും പറവൂർപള്ളിക്കാറ്റരും കുത്തിയതൊട്ടുകൽപള്ളിക്കാറ്റരും ഇതു കൂടാതെ മറ്റു പല പള്ളിക്കാറ്റരും മെത്രാന്റെ കൗഠ ³ സാധിപ്പാനായിട്ടു വരാപ്പുഴകൂടി പണ്ടുപണ്ടുകഴിഞ്ഞുവന്ന മരയാദിപൊലെ തങ്ങളുടെ മരയാദിക്കും ക്രമത്തിനും തക്കവണ്ണം മെത്രാന്റെ ശരീരം അടക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നപ്പോൾ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം വീണ്ടു മരൊരാൾ മെത്രാൻ വരുമ്പോളും ഭരിപ്പാനായിട്ടു പാതിരിമാരു എല്ലാവരും കൂടെ നിശ്ചയിച്ചു കഴലപ്പെടുത്തിയ അന്നസ്താസ്യോസ ദെ സന്ത ഹീറാനീമൊ എന്ന പെർപെട്ട കർമ്മലീത്താപാതിരിമാരുടെ പ്രദേശമുപ്പനാകുന്ന ⁴ പാതിരി പുറപ്പെട്ടുകൂടി ഒരുമിച്ച ക്രിയകൾ കഴിച്ചുനിൽക്കുന്ന സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള പള്ളിക്കാറ്റര പട്ടക്കാറ്റരൊടും മാപ്പിളമാരൊടും പറഞ്ഞു ഈവണ്ണം:-

നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വരുവാൻ എന്തൊരു ബന്ധം.

1. കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപരയും കൊച്ചിരൂപരയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡച്ച് അധീനതയിലായിരുന്ന ഈ ദേശങ്ങളിലെ സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ഭരണം നടത്താൻ ആവാതിരുന്നപ്പോൾ അവിടങ്ങളിൽ മലങ്കരയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അധികാരം നടത്തി.
2. സുറിയാനി: പരസ്പര്യസുറിയാനി അഥവാ കൽദായസുറിയാനി എന്നു വിവക്ഷിതം
3. കൗഠ-ശവസംസ്കാരം
4. പ്രൊവിൻഷ്യൽ സുപ്പീരിയർ

നിങ്ങളുടെ മെത്രാൻ പൂക്കൊട്ട് ഇരിക്കുന്നതല്ലെല്ലാ ആകുന്നു. ഈ മെത്രാൻ ഞങ്ങൾക്കുള്ളതത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൗതുകം ചെയ്യുന്നതു നിങ്ങൾക്കു വെന്ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലല്ലോ. ഞങ്ങൾക്കു വെന്ധിക്കുന്ന കാര്യമെല്ലാ ആകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മര്യദിക്കു തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ മെത്രാനെ അടക്കുവാൻ ഇടതരണമെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മലങ്കര ഇടവകക്കാറെ ഒഴിച്ചു നിറുത്തി. പാതിരിമാരു തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിൽ കൗത സാധിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പള്ളിക്കാറെടു മൂപ്പൻ പാതിരി പറഞ്ഞ മൊഴികളുടെ ശക്തി സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ നെരുതന്നെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മലങ്കരഇടവകയുടെ പ്രത്യേകമുള്ള ഇടയനും ദൈവപ്രമാണത്താൽ ഈ ഇടവകമേൽ മുഷ്കരത്വം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കയും മലങ്കരഇടവകയിലുള്ള ആളുകളൊക്കയും ദൈവ പ്രമാണത്താലും വസ്തുനായത്താലും അയാൾക്കു വഴങ്ങുവാനും തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമുള്ള ഇടയനെപ്പോലെ സമ്മതിപ്പാനും കടമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആടുമാടുകളുടെ അറിവില്ലായ്കകൊണ്ടു കിലും ഇടയന്റെ പരിചയം പൊരായ്ക കൊണ്ടു കിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായും തനിക്കു വഴങ്ങപ്പെട്ടവരും തമ്മിൽ വാച്ച അയർപ്പും ⁷ ഉണ്ടായാൽ ആടുമാടുകൾ തങ്ങളുടെ നല്ല മെച്ചിൽസ്ഥലമാകുന്ന പട്ടാങ്ങയുടെ വഴി ഉപേക്ഷിച്ചു ഇടത്തുടാകുന്ന കാട്ടുമലയിൽ പിണങ്ങിപ്പോയി വ്യാഘ്രത്തിന്നു ഇരയാകാതെ ഇരിപ്പാൻ നെരുത്തിനു തക്കവണ്ണം അയർപ്പായി പൊകുന്ന പള്ളിക്കാറെ താങ്ങി തടകി തങ്ങളുടെ യജമാനനും തങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അയർപ്പതീർത്തു നെരുത്തുവാളും തന്റെ കീഴു അവരെ സന്ധിപ്പാനായിട്ടു മലങ്കരയുള്ള ഇടത്തുട തീരുവാളും ഒരു നടുവനെപ്പോലെ മാർപ്പാപ്പാ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആൾമാത്രം വരാപ്പഴ മെത്രാൻ ആകുകൊണ്ടു ദൈവ പ്രമാണത്താൽ മലങ്കര ഇടവകമേൽ ഒരു മുഷ്കരത്വം തനിക്കില്ലായ്കകൊണ്ടും പാതിരി പറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ നെരുതന്നെ ആകുന്നുവെങ്കിലും പണ്ടു ഒരു നാളും ഇങ്ങനെയുള്ള വചനങ്ങൾ കെട്ടിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടും എത്രയും നികളഭാവത്തൊടു നിന്ദയൊടുംകൂടെ പാതിരിമാരൊക്കയുംകൂടെ ഒരു മനസായി കൂടി

- 5. കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഡച്ചുകാറെ യേസ് ഇവിടെയാണു വസിച്ചിരുന്നതു്.
- 6. സപാദോവികനിയമം
- 7. വലിയ വഴക്കു്
- 8. മാർത്തോമാക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു് മലബാറിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലികയുടെ ശ്രേയം ഇവിടെ പരാമുഷ്യമാകുന്നു.

വിചാരിച്ചു മലങ്കരപള്ളിക്കാറെ നിന്ദിപ്പാനായിട്ടു ഇതിൻ വണ്ണം പറകയെന്നു തന്നെയല്ലാ അവരെ ഒഴിച്ചു നിറുത്തി കൗതുകം ചെയ്കകൊണ്ടും കൂടിയ പള്ളിക്കാറെക്കെയും എത്രയും വലിയ മനോദുഃഖത്തൊടുകൂടെ വരാപ്പഴയിൽ നിന്നു വാങ്ങി അങ്കമാലിക്കൽ കൂടി പാതിരിമാരു തങ്ങളൊടു കാട്ടിയ ഏറകറയത്തിന്നും നിന്ദിക്കും ഏതുപ്രകാരമെല്ലാം വെണ്ടുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നു.

ഈ കാര്യംകൊണ്ടും മറ്റും പലപല ഏറക്കുറവകൾ മെത്രാനും പാതിരിമാരും പലപല സംഗതികൾക്കും മലങ്കരയുള്ള പള്ളിക്കാറെടു കാട്ടുകകൊണ്ടും ഇതിനൊക്കെയും ഒരുപായം വിചാരിച്ചു പതം വരുത്താത്താൽ ഇനിയും ഇതിൽ ഏറിയതും കാട്ടുന്നതിനു സംശയം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും ആയതിനു ഉപായം വരുത്തുവാൻ ശേഷം മലങ്കരയുള്ള തങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠൻഅനുജന്മാരുടെ കൂടാതെ തങ്ങൾതന്നെ മതിയല്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചു മെത്രാൻ കാലംചെയ്താറെ തങ്ങൾ വരാപ്പഴ ചെന്നപ്പോൾ പാതിരിമാർ പറഞ്ഞ മൊഴികളും തങ്ങളെ ഒഴിച്ചു നിറുത്തി അവരുതന്നെ മെത്രാന്റെ കൗതുകം ചെയ്തുപ്രകാരവും ആയതുകൊണ്ടും വീണ്ടും മറ്റും പലകാര്യങ്ങൾ വിചാരിപ്പാനുമായിട്ടും എല്ലാവരും അങ്കമാലിക്കൽ കൂടണമെന്നും മലങ്കരഇടവകയിൽ ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാറെ എല്ലാവർക്കും കുറി എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

എന്നാൽ ഇത്രപ്പോഴും മലങ്കരപള്ളിക്കാറെയെത്രയും കൂടാതെ കണ്ടാൽ എത്രയും നെരായവഴിയും തങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരു ചെയ്തുവന്നതിനു തക്കവണ്ണവും അത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ജാതിക്കക്കടം ബന്ധിക്കുന്നൊരു അറിയപ്പെട്ട കാര്യമെന്താനും ഉണ്ടായാൽ ഒരു പള്ളിക്കാറെയായിട്ടും രണ്ടു പള്ളിക്കാറെ

- 9. അങ്കമാലിയിലോ ആലങ്ങോട്ടോ? രണ്ടാം അധ്യായത്തിന്റെ ശീർഷകവും ആദ്യഭാഗവും ശ്രദ്ധിക്കുക.
- 10. മാർത്തോമാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവസാന കൽദായസുറിയാനി മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ സംജന്യം ആസ്ഥാനവും അങ്കമാലിയിലായിരുന്നു. അതിരൂപതയുടെ ആസ്ഥാനമായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഉയർന്ന ശേഷവും കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപത അങ്കമാലി-കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നോ അങ്കമാലി എന്നുമാത്രമോ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പള്ളിപ്പൊതു യോഗങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനവും ആദ്യം സംസാരിക്കാനുള്ള അവകാശവും അങ്കമാലിപള്ളിയുടെ പ്രതിനിധിക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഇത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതു ശരിതന്നെ. യാക്കോബായക്കാരുടെ ഇടയിൽ നിരണം പള്ളിയുടെ പ്രതിനിധിക്ക് ഈർട്ടശ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നു.

യിട്ടും കാര്യത്തിനു നീവൃത്തി വരുത്തുമാറില്ല. പിന്നയൊ ഉണ്ടായ കാര്യത്തിന്നു എന്തു വെണ്ടുവെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാറരു ഒക്കെയുംകൂടെ ¹¹കൂടുമാറത്രെ ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇപ്പോൾ ഉള്ള കാലവർത്തമാനം സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ ഇതു ന്യായമുള്ളതെന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നയൊ ദിഷ്ടതി¹² യുള്ളതത്രെ ആകുന്നു. അതെന്നാൽ ഇന്നാളുകളിൽ പാതിരിമാരുടെ കരുത്തും ശക്തിയും പണ്ടുള്ളതിനേക്കാൾ എത്രയും പാരമാകുകൊണ്ടും ഒന്നരണ്ടു പള്ളിക്കാറരുതന്നെ ഏതാനും നീവൃത്തിവരുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവരുടെ മനസ്സുകൂടാതെ ഏതും സാധിക്കയില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടും മലങ്കരയിടവകയിലുള്ള ശേഷം പള്ളിക്കാറരുകൂടെ കൂടാതെ തങ്ങളാൽതന്നെ നീവൃത്തി വരുത്തിക്കൂടാ എന്നു കല്പിച്ച മലങ്കരയിടവകയിലുള്ള പള്ളിക്കാറരു എല്ലാവർക്കും കുറി എഴുതി അയച്ചതു എത്രയും നല്ല വിചാരവും വിവേകവുമത്രെ ആകുന്നു.

രണ്ടാം പദം

ആലങ്ങാട്ടുകൂടിയ പള്ളിക്കാറരുടെ കുറിയുടെ ശക്തിയാൽ ശേഷം മലങ്കരയിടവകയിലുള്ള പള്ളിക്കാറരുക്കെയും അങ്കമാലിക്കൽകൂടി എന്നതിന്മേൽ

എന്നാൽ മലങ്കര മാർത്തോമ്മാ നസ്രാണികൾ¹ പണ്ടു തങ്ങളുടേതായിരുന്ന കരുത്തിനും ശക്തിക്കും പാരം കുറച്ചിൽ വന്നുപോയെങ്കിലും ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനോഹരണംകൊണ്ടു ശക്തിക്കെയുംതന്നെ കെട്ടുപോയതുമില്ല. അതെന്നാൽ അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറരുടെ കുറി ശേഷം മലങ്കരയുള്ള പള്ളിക്കാറരുക്കെയും വിചാരിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പട്ടക്കാറരാടും ജനങ്ങളോടും പലപല ഏറകുറയങ്ങളും രഹസ്യമായി

11. റോമിൽ പ്രൊപ്പഗാന്റാ തിരുസംഘത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന *Istoria della Missione del Malabar* ന്റെ 90-ാം ഭാഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'എല്ലാ പള്ളികളിലും സഭാത്തക കാര്യങ്ങൾ വൈദികരും വിശ്വാസികളും ചേർന്ന യോഗം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. ഗൗരവമായ കാര്യങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ സമീപ ഇടവകകളുടെ പ്രതിനിധികളെയും ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ഗൗരവതമപ്രകൃതങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുമ്പോൾ രാജ്യത്തെയോ രൂപതയിലെയോ എല്ലാ ഇടവകകളുടെയും പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.'

12. അറിവ്

1. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന് അർത്ഥമാക്കുന്ന ഈ സംജ്ഞ ആദരസൂചകമാണ്.

ട്ടു പാതിരിമാരു വരുത്തുന്നതു¹ പൊരാതെ മെത്രാന്റെ കെരട ധരവാൻ കൂടിയ പട്ടക്കാറരാടും എണങ്ങുരോടും പരസ്യമായിട്ടു രാട്ടിയ നിഷേധം അറിഞ്ഞതിനാൽ തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിനും നന്മക്കും വെണ്ടി തങ്ങളുടെ ജ്യേഷ്ഠനനുജന്മാരുഏഴു തിരയച്ച കുറിക്കു നെരെ അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയെ മതിയാവു എന്നും നിശ്ചയിച്ച ഓരോരോ പള്ളിക്കാറരു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഇടവകയിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കുവെണ്ടുന്ന ചിലവുമെടുത്തു അങ്കമാലിക്കൽ ചെന്നു സമൂഹിപ്പാൻ യാത്രപുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പുണ്ണി അങ്കമാലിക്കൽ കൂടുവാനായിട്ടു തെക്കുവടക്കുനിന്നു പല പല പള്ളിക്കാറരും യാത്രപുറപ്പെട്ടെങ്കിലും കൂടുന്ന പള്ളിക്കാറരുടെ ശക്തി അറിയായ്കകൊണ്ടും മാർഗ്ഗമര്യാദയുടെ അവസ്ഥകൊണ്ടും യോഗംകൂടുന്നതിനാൽ കാര്യത്തിനു നീവൃത്തി വരുത്തുവാൻ കുറഞ്ഞാൽ മൂന്നുമാസം വെണ്ടിവരികയും ആയതുകൊണ്ടു ഉഴും മാറിചെല്ലുവാൻ സംഗതി ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുമെന്നു കാൺകകൊണ്ടും കാര്യവകതിരിവുള്ള പട്ടക്കാറരിലും മാപ്പിളമാരിലും പലരും ഇത്രനെരവും പുറപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയതുമില്ലാ. എന്നാലും ഈഷൽകൂടാതെ തങ്ങളും യോഗത്തിനു എത്തിയെ മതിയാവു എന്നും ചൊല്ലി പുറകെതന്നെ യാത്ര ഒരങ്ങിവിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ യോഗം എല്ലാവരും കൂടിവരുന്ന കെരവികെട്ടു വരാപ്പഴ പാതിരിമാരു ഭയപ്പെട്ട യോഗത്തെ ചിന്നിപ്പാനുള്ള തിന്നു ആകുന്ന പ്രയത്നം അവരു ചെയ്തുവരുന്ന എങ്കിലും ആയതൊന്നും യോഗംകൂടുന്നതിനു ഒരു വിഘ്നംവരുത്താതെ

2. പ്രൊപ്പഗാന്റാ തിരുസംഘം 1774 ൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക റ്റും മിഷണറിമാർക്കും നൽകിയ നിർദ്ദേശം ഇപ്രകാരമാണ്. 'വികാരി അപ്പസ്തോലികയും അദ്ദേഹത്തെ തുണയ്ക്കുന്ന മിഷണറിമാരും തങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റത്തിലൂടെ അവിടെയുള്ള ജനതയെ വിശിഷ്യ മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളെ സന്തുഷ്ടരാക്കാൻ എല്ലാവിധശ്രദ്ധയും ജാഗ്രതയും പുലർത്തണമെന്നത് തിരുസംഘത്തിന്റെ ഹൃദയാഭിലാഷമാണ്. ഇതിന് അവർ എല്ലാ ഉപാധികളും വിനിയോഗിക്കണം. അവരുടെ പോരായ്മകൾ ക്ഷമാപൂർവ്വം സഹിച്ചും, എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളിലും അവരെ തുണച്ചും, വിനീതമായും ശാന്തമായും, ഭരണാധികാരികളായല്ല പ്രത്യേക വത്സലപിതാക്കളായി വർത്തിച്ചും മാതൃകാജീവിതം നയിക്കാൻ അവർക്കു നിരന്തരം പ്രചോദനമേകണം. ഈ ലക്ഷ്യസാക്ഷാത്കരണത്തിന് തിരുസംഘം കർശനമായി ഉപദേശിക്കുന്നു. അവർ കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിൽനിന്നു തെറ്റിയാൽ അനഭിനന്ദനീയവും അപകവ്യമായ പെരുമാറ്റങ്ങളിലൂടെ ഇടവരുത്തിയാൽ പരി. സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പാകെയും വിശ്വമുഴുവനും മുമ്പാകെയും സർവ്വോപരി തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ഈ വലിയ വിശ്വാസി ഗണത്തെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെയും കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.'

നാല്പതൻപതു പള്ളിക്കാറ്റൊരൊളം തെക്കും വടക്കും നിന്നു അങ്കമാലിക്കൽ കൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ യോഗംസ്വരമിച്ചു വന്നതിന്റെശേഷം കൂടിയ പള്ളിക്കാർക്കു വിറകും ഉപ്പും വിളക്കിനു എണ്ണയും അങ്കമാലിക്കൽകാറ്റു കൊടുക്കയും ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാറ്റു എല്ലാവരും വന്നു തികയുന്നതിനീടയിൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറ്റു മീനക്കെട്ടു കൂടാതെ കാര്യവിചാരം തുടങ്ങണമെന്നും വച്ചു ഉച്ചക്കുമുമ്പിൽ പത്തുമണിനേരവും ഉച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടു നാലുമണിനേരമാകുവോളം ഇങ്ങനെ രണ്ടുനേരത്തും യോഗമെല്ലാവരും മെത്രാന്റെ ഇരിപ്പിടമാകുന്ന പള്ളിയിൽകൂടി 3. കൂടിയ യോഗത്തിൽ വയസ്സും പരിചയവും പഴമസൂക്ഷമമുള്ള ആളും കുറവിലങ്ങാടുപള്ളി എടവകക്കാരുൻ പനങ്കഴക്കൽ കുര്യപ്പുകത്തനാരാകകൊണ്ടു മുമ്പിലത്തെ ഇടത്ത അട്ടെഹവും പിന്നെശേഷമുള്ള കത്തനങ്ങളും 4 മാപ്പിളമാരും അവരവരുടെ ക്രമവും സ്ഥാനവുംപൊലെ ഇരുന്നു ഈരണ്ടു മണിനേരംകൊണ്ടു വിചാരിച്ചു വരികയും ചെയ്തു.

ഇത്രപ്പഴം കൂടിയ പട്ടക്കാറ്റിൽ പലരും പ്രായവും പരിചയവും കുറഞ്ഞവരാകകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പുറകെ യാത്രപുറപ്പെട്ടുവരുന്ന തങ്ങളുടെ മൂപ്പന്മാരുടെ വരവിനെ പാർത്തിരിക്കുകൊണ്ടും ആയവരിൽ ആരും യോഗത്തിൽ പറവാൻ അറപ്പുകെട്ടുന്നതു മില്ല. എന്നാലും ആയതുകൊണ്ടും യോഗം മുടങ്ങി ഒന്നുമൊന്നും പറയാതെ പാർക്കുന്നതുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ മഹാസംസാരവും കാര്യപൊരും വകതിരിവും ഉള്ള മാപ്പിളമാരു അതായതു കൊരട്ടിയിൽക്കാരുൻ ഇട്ടിമാണിമാപ്പിളയും ഞാറയ്ക്കൽക്കാരുൻ കുഞ്ഞുരുപ്പുമാപ്പിളയും കാഞ്ഞൂക്കാരുൻ ഇരുപ്പുമാപ്പിളയും അങ്കമാലിക്കൽ കിഴക്കൻ വറഗീസുമാപ്പിളയും ആരക്കുഴക്കാരുൻ മുടിയിൽ കൊച്ചിട്ടിതരകനും പിന്നെയും മറ്റു പലരും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഇവർ യോഗത്തിൽ പറകയും ശേഷമുള്ളവരും അവർ പറയുന്നതുകെട്ടു അനുസരിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ നാലാറുദിവസം എല്ലാവരുംകൂടി സംസാരിച്ചു കണ്ടു

3. ഭദ്രാസനദൈവാലയം. മാർത്തോമാക്രിസ്ത്യന്മാർക്കുള്ള അർപ്പണകൽഭായ സുറിയാനിമെത്രാപ്പോലീത്തയായ മാർ അബ്രഹാം ഇതു പണികഴിപ്പിച്ചു. സന്യാസാചാര്യനായ ഹൊർമിസുദാസിനു ഇതു സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസു 'സന്യാസാചാര്യനായ ഹൊർമിസുദാസ' എന്നതു 'രക്തസാക്ഷിയായ ഹൊർമിസുദാസ' എന്നാക്കിമാറി. ഈ പള്ളി കിഴക്കേപ്പള്ളി എന്നറിയപ്പെടുന്നു. പടിഞ്ഞാറേപ്പള്ളിയും (യാക്കോബായ) നട്ടപ്പള്ളിയുമുണ്ടു പരമ്പരാഗതമായി കൈമാറിവന്ന ബഹുമാനസൂചകമായ സംജ്ഞ: 'കരംപിരിക്കൽകാരുൻ' എന്നു ഇതിനു വാചുഗാമം.

മാപ്പാലം നമ്മുടെ ജാതിക്കു തലവൻ 5 ഇല്ലായ്കകൊണ്ടുള്ള കുറപ്പിൽ എല്ലാവർക്കും നന്നായി പ്രസിദ്ധമാകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ തങ്ങൾക്കു തലവനും യജമാനനും ഉണ്ടായിരുന്ന പഴയകാലങ്ങളിൽ യാതൊരു കാര്യമായാലും ഏകമനസ്സോടും ഒരുമയോടുംകൂടെ പുറപ്പെടുവാൻ മര്യാദി ആയിരുന്ന മാപ്പിളമാരുടെ സമൂഹം പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള തങ്ങളുടെ മര്യാദിയും ക്രമവും ഉപേക്ഷിച്ചു പലപല ചിന്നമായി അവരിൽ ചിലർ ജാതിക്കു തലവനും കർത്തവ്യനും കൂടാതെ ജാതിക്കു ഗുണംവരുവാൻ പരാധീനമെന്നു കണ്ടു ജാതിക്കു തലവനായി പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന മര്യാദിപൊലെ അർക്കദയാക്കൊനെ ഉണ്ടാക്കണമെന്നും മറ്റു ചിലർ ആയതുവെണ്ടാ പിന്നെയൊ വരാപ്പഴക്കാറു ഏറക്കരയം കാട്ടുക ഹെതുവാൽ ഇന്നി അവരുടെ കല്പനക്കീഴിൽ മാപ്പിളമാർ ആരും പാർപ്പാൻ യോഗ്യമില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു വഴങ്ങുക വെണ്ടിയിരിക്കയും ആയതു മതിയായിരിക്കയും ചെയ്യുമെന്നും മറ്റു ചിലർ ആയതിലൊന്നും വെണ്ടാ വരാപ്പഴ പാതിരിമാരു ഏറക്കരയം ചെയ്തതിനാപക്കം ഇന്നിമെലിൽ അങ്ങനെ ഒന്നും ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥ വരുത്തി കുറെ നാളയ്ക്കു ഇങ്ങൊട്ടു നടന്നുവന്ന മര്യാദിപൊലെ വരാപ്പഴ പാതിരിമാരെതന്നെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു ചെല്ലണമെന്നും ഇതിനീടയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സർഗ്ഗം 6 ഹെതുവായിട്ടു ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാറ്റു എല്ലാവരും വന്നെത്തുന്നതിനു മുൻപിൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറ്റു പിരിഞ്ഞു പോകുമെന്നു പെടിച്ചിട്ടു ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാറ്റുംകൂടെ വന്നു കാര്യത്തിന്റെ നിവൃത്തി വരുത്തുവൊളം കൂടിയ പള്ളിക്കാറ്റിൽ ആരും വരികയില്ലെന്നു യോഗമെല്ലാവരുംകൂടെ ഏകമനസ്സായി ഒരു വരിയൊല എഴുതി വൈക്കണമെന്നു മറ്റു ചിലരും അതു വഹിയാ എന്നു മറ്റു ചിലരും ഇങ്ങനെ പല പല വന്തികളും 7 വവപ്പുകളും ആയി യോഗത്തിൽ സൂറ്റിച്ചുവരികയും ചൊക്കാനില്ലാത്ത കപ്പൽ തനിക്കുള്ള വഴി അറിയാതെ കാറ്റു തുന്ന പുറത്തൊട്ടു പൊകുമാറാകുന്നപൊലെ നമ്മുടെ ജാതിയുടെ

5. ജാതിക്കു തലവൻ ആർച്ചുഡീക്കൻ. മെത്രാൻമാർ പലപ്പോഴും വീദേശികളായിരുന്നു. അവർ സഭക്കു ആധ്യാത്മിക ശുശ്രൂഷ നല്കി. ഭരണകാര്യങ്ങൾ ആർച്ചുഡീക്കൻമാരാണ് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നതു്. 'ഇന്ത്യയുടെ ആർച്ചുഡീക്കൻ' എന്നു അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടു. സഭയിൽ ഒന്നിലേറെ മെത്രാന്മാരുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാമെങ്കിലും ഒരു സമയം ഒരു ആർച്ചുഡീക്കനെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. രാഷ്ട്രീയ, സാമൂഹിക, മതകീയ വിഷയങ്ങളിൽ മാർത്തോമാക്രിസ്ത്യന്മാർക്കുള്ള തലവൻ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു.

6. തർക്കം

7. വാദങ്ങൾ

ഗുണത്തിനും ഉപകാരത്തിനും ഏതുപ്രകാരം നല്ലതെന്നു വിചാരിക്കാതെ ഓരൊരുത്തൻ തനിക്കു തനിക്കുള്ള മനസ്സും പക്ഷപ്രതിയുംപൊലെ ഓരൊരൊ കൂട്ടം പറഞ്ഞു വരികയും ചെയ്യുന്നു.

വിചാരം

എന്നാൽ അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാർ കൂടിവന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ വിചാരിച്ചതുടങ്ങുവൊളം നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ കാട്ടിയ തൊക്കയും പണ്ടു കഴിഞ്ഞ കാരണവന്മാരുടെ ചുവട്ടടികളെ ചെർന്നുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ വീര്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണവുമാകുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പൊഴും യോഗത്തിൽ ഉണ്ടായ വവുപ്പുകളും വന്തികളും പണ്ടു കഴിഞ്ഞ ശ്രേയസ്സുകൾക്കടുത്തല്ലാ എന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ യോഗംകൂടിയ കാര്യത്തിനും ജ്യേഷ്ഠൻ അനുജന്മാരുടെ ഒരുമ്പാടിനും അന്തരം വരുത്തുവാൻ തക്കൊരു കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ രാജിതത്തിങ്കൽ പവുതിയുണ്ടായാൽ ആ രാജിതം മുടിവാറുള്ള ലക്ഷണമാകുന്നുവെന്നും വീട്ടിൽ പവുതിയുണ്ടായാൽ ആ വീട്ടിന്റെ നശിപ്പുകാലമത്രെ ആകുന്നുവെന്നും ശുദ്ധമാന ഏവൻഗെലിയൊനിൽ മിശിഹാ അരുളിച്ചെയ്യുപൊലെ ഏകമനസ്സോടും ഒരുമ്പാടോടുംകൂടെ പുറപ്പെടുവാൻ ന്യായമായിരിക്കുന്ന യോഗത്തിങ്കൽ പവുതി ഉണ്ടാകുന്നതിനാലെ ആയതിന്റെ ബലക്ഷയത്തിനുള്ള എത്രയും മതിയാകുന്ന അടയാളമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഉള്ള നിലയില്ലായ്മയുടെയും ചിന്നലിന്റെയും അവകാശമെന്നെന്നു സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ ജാതിക്കു തലവൻ ഇല്ലായ്മകൊണ്ടെന്നുള്ളതല്ലാതെ വെറൊരുവകാശം തൊന്നുന്നുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ പണ്ടു കഴിഞ്ഞ ആളുകളുടെ മക്കളും ആ ജാതിതന്നെയും ഇന്നും ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ അന്നത്തെ അവസ്ഥയും ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയുംകൂടി നോക്കിയാൽ അന്നു ജാതിക്കു തലവൻ ഉണ്ടായിരിക്കയും ഇന്നു തലവൻ ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതൊഴിയെ ഇത്ര പൊരുന്ന മറ്റൊരു അവകാശം തൊന്നുന്നുമില്ല. അപ്പഴൊ ഈ ഒരു കാര്യത്തിന്റെ കുറച്ചിൽ എത്ര കുറവും നിലയില്ലായ്മയും നമ്മുടെ ജാതിക്കുണ്ടായി എന്നു ബുദ്ധിയുള്ളവനൊക്കെയും വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ അറികയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ജാതിക്കു തലവൻ ഉണ്ടായിരുന്ന നാൾ സുറിയാനിക്കാരിൽ മലങ്കരക്കു വന്ന ഒരു മെത്രാനെ ⁹ കൊച്ചിയിൽ വച്ചു കടലിൽ കെട്ടിത്താഴത്തുണുവെന്ന ഒരു സ്വരം കൊടുക്കുകൊണ്ടു മലങ്കരക്കാരെ പള്ളിക്കാർക്കു എല്ലാവരുംകൂടെ ഏകമനസ്സോടു

8. ഇഗോഷ്യസ് അഹർത്തുള്ളി

കൂടെ ഒരുമിച്ചു കൊച്ചിയുടെ മുഖത്തുതന്നെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന നൂറ്റാൻപേരിൽ പള്ളിക്കൽകൂടി മെലിൽ ഒരുനാളും പൌലീസ് ഗാക്കാററെ ⁹ കാൺകയില്ലെന്ന സത്യംചെയ്തു കല്പിപ്പിച്ചതും തലവനില്ലാത്ത നാൾ കമ്മലീത്തക്കാരൻ ഈനസന്തിയൊസ പാതിരി സുറിയാനിക്കാർ മാർ ശെമഹോൻ എന്ന മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു നമ്മുടെ ലോകരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും കണ്ണുവെട്ടത്തുവച്ചു മാർ അഞ്ചലൊസ എന്ന മെത്രാനെ വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ പട്ടക്കാർക്കു ഒരു വചനം രപാലും ശെമൊൻ മെത്രാനോടു പറവാൻ സമ്മതിക്കാതെകണ്ടു അദ്ധരാത്രീയിൽ ഒരു കള്ളനെ കൊണ്ടുപൊകുമ്പൊലെ ശൊഭകെടൊടുംകൂടെ മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ നിന്നു ഇറക്കിക്കൊണ്ടുപൊയാറെ ആയതിനുത്തരം ഏതു ഉണ്ടാകാതെ തലവനുണ്ടായിരുന്ന നാൾ നമ്മുടെ പള്ളിയൊടുംതാൻ പട്ടക്കാറൊടുംതാൻ ഇണങ്ങരിൽ ഒരുത്തനൊടുംതാൻ ഏറക്കരയം ആരാനും കാട്ടിയാൽ അതിന്നു ഒരുത്തരം കൂടാതെ കഴിഞ്ഞതുമില്ലാ. എന്നതു തലവനില്ലാത്ത കാലത്തിൽ പള്ളിയൊടും പട്ടക്കാറൊടും വാച്ച ¹⁰ ഉപദ്രവവും ചെയ്കതന്നെയല്ല പിന്നെയൊ അവരിൽ ചിലരെ കുറും ഒന്നും പരഹസ്യമായി പറഞ്ഞുകാട്ടാതെ വടകരുടെ കൈകളാൽ തല്ലിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തതിന്നു ഉത്തരം ഒന്നും ചൊടിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതും വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ ഈ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം വെണ്ടുംവണ്ണം ബൊധിക്കുകയുമാം.

എന്നാൽ ജാതിക്കു തലവൻ ജാതിയിൽതന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതിനാൽ ജാതിക്കു ബലവും കരുത്തും ഏറും ഉണ്ടാകുമത്രെ. എന്നുള്ള പട്ടാങ്ങു നമുക്കു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ എല്ലാജാതിക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന കാര്യവും വർഗ്ഗന്യായത്താൽ തന്നെ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വസ്തുവുമത്രെ ആകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു എവറൊപ്പയിൽ ഉള്ള ജാതികൾ അതായതു ഇത്താലുക്കാരും പ്രാസന്മാരും ¹¹ ഇൻഗ്ലൈശന്മാരും പരുകിമാരും മറ്റു ശേഷമുള്ള ജാതിക്കാരും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു നാടുവാഴികളെയും വെദവാഴികളെയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമാറാകുന്നു. എന്നുതന്നെയല്ല തുർക്കിന്റെ അടിമയിൽ പാടുപെട്ടു കിടക്കുന്ന നസ്രാണികൾ പലപല ജാതികളും അതായതു യെരൂസാലൈമിലും അർമ്മന്യാക്കാരും സുറിയാനിക്കാറും ശേഷമുള്ളവരും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജാതിയെജമാനന്മാരെയും വെദവാഴികളെയും തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽനിന്നുതന്നെ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എ

9. സെൻറ് പോൾസ് ആശ്രമത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഈശോസഭക്കാരായ വൈദികരാണ് ഇങ്ങനെ വിളിക്കപ്പെട്ടത്.

10. വലിയ

11. പ്രാസൻമാർ-ഫ്രാൻസുകാർ

ന്നിന്ന ഇതൊക്കെയും. നമ്മുടെ ഈ മലയാളത്തിൽതന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ പഴയകുറുകാറൽ¹ ഒഴികെ ശേഷമുള്ള ജാതികൾക്കെയും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ ബ്രാഹ്മണജാതിയെ തൊട്ടു പലജാതിയൊളം ഓരൊരൊ ജാതിക്കുള്ള തലവരും വെദവാഴികളും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽനിന്നു ആയിരിക്കയും ആയതു കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ജാതി ഒക്കെക്കും വെന്ധിക്കുന്ന വാച്ച കാര്യവും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ജാതിയുടെ തലവരും സഹായിക്കുന്നവരും എന്ന പൊലെ എല്ലാവരെക്കായിലും മുമ്പിൽ തങ്ങൾ പുറപ്പെടുമാറും ആയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മൂന്നാം പദം

അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയ യോഗം കാര്യവിചാരം തുടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസരമെൽ

മീതെ കഴിഞ്ഞ സഹായിൽ പറഞ്ഞപൊലെ അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറൽ ഒരു നിലയും ഉറപ്പും കൂടാതെ അത്രെ തങ്ങളുടെ പുറപ്പാടാകുന്നു. എങ്കിലും പാതിരിമാരുടെ ഭയത്തിന്നു ഒട്ടും കുറവുണ്ടായതുമില്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ യോഗത്തിൽ നിത്യവും ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥകളെ തിരഞ്ഞറിഞ്ഞവരു പാതിരിമാരെ അറിയിപ്പാനായിട്ടുവരൊടു പറഞ്ഞൊത്തുകൊണ്ടു വരാപ്പഴയിൽനിന്നു വന്ന ഭൂതന്മാരു യോഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും അവരും തങ്ങൾ പറഞ്ഞൊത്തപൊലെ കൂടകൂടെ വരാപ്പഴക്കു ആളയച്ചു ഉണ്ടാവുന്ന വർത്തമാനങ്ങളെ അറിയിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു. എങ്കിലും ആയതു മതിയല്ലാ പരഹസ്യമായിട്ടുതന്നെ തങ്ങളുടെ പെക്ക യോഗത്തിൽ ആളയച്ച യോഗത്തൊടു കഴിവു പറയണമെന്നും ആയതു യോഗത്തെ ബൊധിപ്പിപ്പാൻ തന്നെ യാത്രയാക്കിയെന്നും നിശ്ചയിച്ചു വരാപ്പഴ കോലംചെയ്തു മെത്രാന്റെ എഴുത്തുകാരനും വീട്ടധികാരിയുമായിരുന്ന ആലങ്ങാട്ടുകാരൻ താഴെക്കാട്ടു ഇട്ടിയച്ചൻകത്തനാരെ യോഗത്തിൽ അയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇയാൾ അങ്കമാലിക്കൽ വന്നാറെ യോഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ എത്രയും ആചാരത്തൊടു വഴക്കത്തൊടുംകൂടെ തലയിലെ തൊപ്പിയും അഴിച്ചു നിന്ന മെത്രാന്റെ കവാടക്കും ചെയ്യാനായിട്ടു പള്ളിക്കാറൽ വരാപ്പഴ കൂടിയൊരെ അവരൊടു വെണ്ടുവണ്ണം ഇരിപ്പാനുള്ളതിന്നു പാതിരിമാരു അയർത്തുപൊയെന്നും ആയതിന്നു യോഗം കല്പിക്കുന്നതിന്നു തക്കവണ്ണം കഴിവുചെയ്യാൻ പാതിരിമാരു ആസ്ഥമായിരിക്കണെന്നും യോഗത്തെ ബൊധിപ്പിക്കയും ആയതു കെട്ടാറെ ശേഷമുള്ള

12. പഴയകുറുകാർ. ആദ്യവിശ്വാസവും റീത്തും സംരക്ഷിച്ച മലബാർ സഭക്കാർ.

പള്ളിക്കാറൽ ഒക്കയുംകൂടെ വന്നു സ്വരമിപ്പൊളും തങ്ങളാൽ തന്നെ ഇതിന്നുത്തരം തരുവാൻ വഹിയ്യാ എന്നും യോഗം അയാൾ റെട്ടൊടു ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ അങ്കമാലിക്കൽ യോഗത്തിന്നു വരുവാനായിട്ടു പടിഞ്ഞാറെമുട്ടത്തുപള്ളിക്കൽനിന്നു പൗൻവാണി എന്ന ഇല്ലപ്പെർ വിളിക്കപ്പെട്ട എത്രയും കാര്യപൊരും വക തിരിവും ഉള്ളൊരു ചാക്കൊക്കത്തനാരും ഇടവഴിക്കൽ ചാക്കൊയും അവരൊടുകൂടെ കൊതമംഗലത്തുള്ള വരാറപ്പിള്ളിൽ എന്ന രചാല്ലപ്പെട്ട ഭക്തിമക്കാരൻ യാക്കൊയും പാണ്ടി¹ എഴുത്തിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മിശിഹായുടെ ഭംഗപ്പാടും ധ്യാനവും എഴുത്തു പെട്ട പുസ്തകവും കൊണ്ടു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവർ അങ്കമാലിക്കൽ വരുവാനുള്ളവഴി വരാപ്പഴകൂടെ അത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും അപ്പൊൾ പാതിരിമാർക്കുള്ള വിചാരം എന്തെന്നറിവാൻള്ളൊരു ആഗ്രഹംകൊണ്ടും അങ്കമാലിക്കൽ വരുന്നവഴിക്കു വരാപ്പഴ കരേറീ പാതിരിമാരുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു താമസം ഒട്ടുംകൂടാതെ അങ്കമാലിക്കൽ എത്തുകയും യോഗത്തിലുള്ള വിവാദകളും സർഗ്ഗങ്ങളും കെട്ടു ഉടൻ ശേഷം വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു വിചാരിപ്പാൻ ശേഷമുള്ളവരെക്കായിൽ മുന്നൂ മുട്ടത്തുകാരൻ ചാക്കൊക്കത്തനാരും പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ചാക്കൊക്കത്തനാരും കാര്യവകതിരിവും വിവേകവുമുള്ള ആളാകുന്നുവെന്നു യോഗത്തിന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുകൊണ്ടു അയാൾ യോഗത്തിന്നു വന്നെത്തുകയും കാര്യവിചാരത്തിന്നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തുതിന്നാംപക്കം പാരം സന്തോഷപ്പെട്ട യോഗത്തിന്നു ഇത്രപ്പൊഴുമുണ്ടായ കലക്കമൊക്കയും നീങ്ങി ജാതിക്കും നമ്മുടെ ലൊകർക്കും വെണ്ടുന്ന കാര്യമൊക്കയും വിചാരിച്ചു നിതാനം വരുത്തുമെന്നു നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ഏതുപ്രകാരമെന്നുണ്ടായില്ല ഇത്രനേരവും പരഹസ്യത്തിൽ പറഞ്ഞുവന്ന കാര്യം പരഹസ്യത്തിലും പള്ളിയിൽ യോഗംകൂടി പറഞ്ഞുവന്ന കാര്യം പ്രത്യേകമുള്ളവർ വെറെകൂടി അതതു മുറികളിൽവെച്ചും പകലിൽ പറഞ്ഞുവന്ന കാര്യം രാത്രിയിലും ആയി വന്ന അതതു മുലകളിൽ മിത്രങ്ങൾ വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനിടയിൽ വരാറപ്പിള്ളി ചാക്കൊ തന്റെ ധ്യാനപുസ്തകമെടുത്തു മിശിഹായുടെ ഭംഗപ്പാടും മറ്റും പല ഭക്തിമയുള്ള മറ്റും പല വസ്തുക്കളും വായിക്കയും മന്ത്രസംസാരത്തിൽ കൂടാത്ത ശേഷമുള്ള ജനങ്ങളൊക്കയും പള്ളിയുടെയും ജാതിയുടെയും കാര്യത്തിന്നല്ലാ പിന്നയൊ ധ്യാനനമസ്കാരത്തിന്നു കൂടിയീരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എന്നപൊലെ വായനകെട്ടു ധ്യാനിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.

ഇങ്ങനെ യോഗത്തിൽ മന്ത്രങ്ങളും ധ്യാനങ്ങളും നമസ്കാരങ്ങളുംആയി കഴിഞ്ഞ സമയത്തു യോഗത്തിലുള്ള പാതിരിമാ

1. തമിഴ്.

തടയ്ക്കലിടത്തു വരാപ്പുഴക്കു അടുത്തു ഇപ്പോൾ താമസംകൂടാതെ പാതിരിമാരു അങ്കമാലിക്കൽ എത്തിയാൽ തങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവണ്ണം കാര്യമൊക്കെയും സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അറിയിച്ചാറെ ഉടൻതന്നെ പാതിരിമാരു എല്ലാവരുംകൂടെ കൂടി വിചാരിച്ചാറെ റൊമ്മായിൽ നിന്നു മലങ്കരയുള്ള പാതിരിമാരുടെ മദ്യാദി തിരിഞ്ഞറിയത്തക്കവണ്ണം മെൽവിചാരിപ്പാനായിട്ടുവന്ന ലൌറന്തിയോസ യൂസ്കീന്നിയാനിയെന്ന പാതിരിയെയും അയാളോടുകൂടെ യോഗന്നൻ ദെ സന്ത മർഗ്ഗറീത്ത എന്ന പാതിരിയെയും ലൌറന്തിയോസ ദെ സന്ത റൊസീന എന്ന പാതിരിയെയും ഇങ്ങനെ മൂന്നു പാതിരിമാരെ അങ്കമാലിയിലെക്കു യാത്രയാക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ പാതിരിമാരു അങ്കമാലിക്കൽ വരുവാനായിട്ടു വളംവഴി പുറപ്പെട്ട അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിയുടെ കടവിൽ വന്നുകൊണ്ടു തങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം തങ്ങളുടെ പക്ഷക്കാരൊടും അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരൊടും അറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരു പള്ളിക്കാരൊടു ഏറക്കരയും കാട്ടിയ ആളുകളാകുകൊണ്ടും ഇതു കാരണമായിട്ടു അവരൊടു മറുയോഗം കൂടി ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മദ്യാദിയുള്ള ഘോഷത്തോടുകൂടെ¹ പരഹസ്യമായിട്ടു അവരെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പാതിരിമാരുടെ പക്ഷക്കാരും അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരും അറപ്പുകെട്ടില്ലാ. എങ്കിലും രഹസ്യമായിട്ടു രാത്രിയിൽ ചെന്നു അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു മെത്രാന്റെ പള്ളിയുടെ പടിപ്പുരമാളികയിൽ² അവരെ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈ എഴുത്തുപെട്ടതു വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരരുടെ മനസെന്തായിരുന്നുവെന്നു പരഹസ്യമായിട്ടറിയുകയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ പാതിരിമാരു തങ്ങളോടു വരാപ്പുഴ വച്ചു കാട്ടിയ ഏറക്കരയത്തിന്നു കുറെ ഒരു വഴക്കം പറയിച്ചതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരൊടു നിരന്നു അവരെത്തന്നെ കണ്ടു വഴങ്ങണമെന്നും ആയതു സാധിച്ചാണു പാതിരിമാരെക്കൊണ്ടു വഴക്കം പറയിപ്പാനും തങ്ങൾതന്നെ ശ്രമിച്ചാൽ സാധിക്കയില്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടത്രെ ശേഷം പള്ളിക്കാരെ വി

1. മലബാറിലെ പള്ളികൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോഴൊക്കെ അത്യലോഷ പൂർവമാണ് പാതിരിമാരെ സ്വാഗതം ചെയ്തിരുന്നതു്.
 2. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങൾക്കെന്നപോലെ പുരാതന ക്രിസ്തീയ ദൈവാലയങ്ങൾക്കും പടിപ്പുരമാളികകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രത്യേകാവകാശമായിരുന്നു ഇതു്.

മുപ്പതെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയുകയുമാം. ആയതല്ലാതെ മറെറൊന്നും തങ്ങളുടെ മനസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ യോഗം ബന്ധാധിരാതെ³ അർദ്ധരാത്രിയിൽ പാതിരിമാരെ കൊണ്ടുവന്നുവാനും അവർക്കു പൊറുപ്പാൻ പടിപ്പുരമാളിക ഒഴിഞ്ഞു നശിപ്പാനും സംഗതി ഒട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല.

നാലാം പദം

അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാരരുടെ പക്കൽ ഇടപള്ളിൽ പള്ളിയുടെ യോഗം വന്ന തങ്ങളുടെ സങ്കടം യോഗസമൂഹത്തെ ബോധിപ്പിച്ചു എന്നതിന്റെ

മാർ പൊറൊൻസിയോസ എന്ന അരയപ്പൊലീസ എന്ന ദേശത്തിന്റെ മെത്രാൻ മലങ്കരയിടവകക്കും കൊച്ചി ഇടവകക്കും¹ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായായി വരാപ്പുഴ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ മർത്ത ത്രെസ്യോ പുണ്യവാളത്തിയുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം വന്നാറെ തങ്ങളുടെ ദർശനം സ്ഥാപിച്ച പാഴുവരുത്തിയ² പുണ്യവാളത്തിയുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസമാകുകൊണ്ടു പാതിരിമാരൊക്കെയും വരാപ്പുഴപള്ളിയിൽകൂടി പെരുന്നാളു ഘോഷിച്ചു റാസകുറുവാനയും ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കിഴമദ്യാദിപൊലെ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള അരുളിക്കായുടെ അകത്തു ശുദ്ധമാനകുറുവാന വിശ്വാസകാരരുടെ ഭക്തിമയ്ക്കു വെളിവിൽ ഇറക്കി പള്ളിയുടെ ത്രോണോസിന്മേൽ വെണ്ണയും ആയതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരെല്ലാവരും ഭക്ഷണത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പെരുന്നാൾഘോഷത്തിന്നു പുറമെയുള്ള ഇടവകകളിൽനിന്നു പട്ടക്കാരും അന്വേനികളും കൂടുകയും അവരുടെ ഇടയിൽ ഇടപള്ളിൽ പള്ളിയുടെ വികാരി ആകുന്ന കല്ലൂർക്കൊട്ടുകാരൻ³ ചാക്കൊകത്തനാരുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കയും പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭവനത്തിലെക്കു ജനങ്ങൾ എല്ലാവരും പൊയപ്പോൾ ഇയാളും തന്റെ ഇടവകയാകുന്ന ഇടപള്ളിക്കു പൊകയും ചെയ്തു.

3. പിരിയാതെ
 1. 'മലങ്കരയിടവകയ്ക്കും കൊച്ചിഇടവകയ്ക്കും വികാരി അപ്പസ്തോലിക' ഇടവക എന്നത് ഇവിടെ രൂപതയെന്നർത്ഥമാക്കുന്നു. മലങ്കരയിടവകയെന്നതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കൊച്ചി രൂപതയെ പ്രത്യേകം പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.
 2. ക്രമീകരിച്ചു
 3. ചമ്പക്കുളത്തു പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ ചാക്കോ കത്തനാർ ഇക്കാക്കോ, കണ്ടറക്കോ എന്നീ പേരുകളിലും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

അപ്പൊഴൊ പാതിരിമാരൊക്കെയും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ സന്തോഷവുമായി സന്തോഷത്തിന്റെ മഹിമകൊണ്ടെന്നത്തെ ദിവസം പള്ളി പൂട്ടുവാൻ ഉള്ളതു ആരും ഓർത്തതുമില്ല. ഇങ്ങനെ പിറൈദിവസം നെരംവെള്ളത്തു നൊക്കിയപ്പൊൾ പള്ളി തൂന്നുകിടക്കയും ചെയ്തു. ത്രോണൊസിന്മേൽ വെച്ചിരുന്ന ശുദ്ധമാനകർവാനയും അതിനൊടു കൂടെയുള്ള പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള അരുളിക്കായും കണ്ടതുമില്ല. എന്നുവരുമ്പൊൾ ഈ അവസ്ഥ കൊണ്ടു എത്രയും വിചാരവും അന്വേഷണവുമായി പലപല പ്രകാരത്തിലും ക്രൈശിച്ചുവരുന്നമദ്ധ്യേ ഏതു പ്രകാരമെന്നുണ്ടായില്ലാ ഇടപ്പള്ളിൽ പള്ളിയുടെ വികാരി ചാക്കൊകത്തനാരുടെ മെൽ സംശയം വീഴുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഉടൻതന്നെ മെത്രാൻ ഇടപ്പള്ളിക്കു ആളയച്ചു ചാക്കൊകത്തനാറെ വരുത്തി ചൊദിച്ചാറെ താൻ ആയതൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും പാതിരിമാരൊക്കെയും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഉറക്കത്തിന്നു പൊകുകൊണ്ടത്രെ താൻ പെരുനാൾക്കു വരാപ്പഴെ വന്നാറെ യാത്രചൊല്ലിക്കൊള്ളാതെ ഇടപ്പള്ളിക്കു പൊയതെന്നും പരമാർത്ഥമായി പറഞ്ഞാറെ മെത്രാനും പാതിരിമാരും നെരു ബൊധിച്ചു ചാക്കൊകത്തനാറെ അയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ പാതിരിമാരിൽ ഒരുത്തൻ പ്രഞ്ചിസ്ത്യാസ സല്ലെസ്യാ ചാക്കൊകത്തനാറെ വരുത്തിയനെരത്തു വരാപ്പഴെ ഇല്ലാഞ്ഞു. ഇതിന്റെ ശേഷം അയാൾ വരാപ്പഴക്കു വന്നു ഈ ഉണ്ടായ വർത്തമാനം കെട്ടുപ്പൊൾ ചാക്കൊകത്തനാറെത്ര അരുളിക്കാ കട്ടതെന്നും ആയതുകൊണ്ടു വീണ്ടും അയാളെ വരുത്തി ശൊധന ചെയ്യണമെന്നും വെച്ചു ഇടപ്പള്ളിക്കു വീണ്ടും ആളയച്ചു. അയാളെ രണ്ടാമതു വരുത്തിയാറെ അയാളെ പല പല ദുഷ്ക്രമങ്ങൾചെയ്തു ശൊധനചെയ്തു കാണണമെന്നും സല്ലെസ്യാ പാതിരി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ചാക്കൊകത്തനാറെറിഞ്ഞാറെ തനിക്കുണ്ടായ യേത്തിന്നുടെ ഊറ്റംകൊണ്ടു മറെറതും വിചാരിക്കാതെ മെത്രാനൊടും പാതിരിമാരൊടും യാത്രചൊല്ലിക്കൊള്ളാതെ വീണ്ടും ഇടപ്പള്ളിക്കുതന്നെ തിരികെപൊയിട്ടും യേത്തിന്നുപതം വരായ്കകൊണ്ടു ഇടപ്പള്ളിൽ സ്വരൂപത്തെ തനിക്കുള്ള ഈ അമ്മളി ബൊധിപ്പിച്ചാറെ സ്വരൂപവും തന്റെ ഇടത്തിൽ തന്നെ അയാളെ കൈയ്ക്കൊണ്ടു അയാളെ തണുപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ചാക്കൊകത്തനാരു ചെയ്ത ഈ പ്രവർത്തി മെത്രാനും പാതിരിമാർക്കും തന്റെ മെലുള്ള സംശയം ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ചാക്കൊകത്തനാർക്കു അരുളിക്കാ മൊഷ്ടിച്ചിട്ടില്ലാ എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ ഒളിച്ചുപൊകുവാൻ ദിഷ്ടതിയില്ലെല്ലോ. ആയതും വെച്ചു ഒളിച്ചു

പൊയതിനാൽ താൻ മൊഷ്ടിച്ചെന്നുള്ള വെവസ്ഥ⁴ യത്രെയൊ കുന്നുവെന്നും മെത്രാനും പാതിരിമാരും വിചാരിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരം ചിലപ്പൊൾ പട്ടാങ്ങു ആയിരിക്കുമെങ്കിലും മിക്കപ്പൊഴും കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ ഭോഷത്വമായിരിക്കയും ഒട്ടെറെയും മുഷ്കരതമുള്ള ആളും തന്റെ മുഷ്കരത്വത്തിന്നുകീഴുള്ള ആളും തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യത്തിൽ ഇതു പരമാർത്ഥമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ ഭയമെന്നൊരു വസ്തു എത്രയും വലിയതും ആയതിന്റെ ഉഗ്രമം വരുണെരത്തു താൻ എത്ര ചെയ്യുന്നെന്നുള്ളതിനെ മാനുഷൻ വിചാരിപ്പാറുമില്ലാ. എന്നാൽ ശിക്ഷിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്ന ആളുകൾ കട്ടമപ്പെട്ടവരും അവിവെകികളും ആകുന്നപക്ഷത്തിൽ പരിഭ്രമം ഏറി ഇരിക്കയും ചെയ്യും. ആയതും ശുദ്ധമാനപ്പുസ്തകംകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്കു അറികയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ ദാവീദ്⁵രാജാവു പുണ്യവാനും ആരൊടും ഒരു തിന്മ ഭാവിക്കാത്ത ആളും ആയിരുന്നിട്ടും പലപ്പൊഴും തന്റെ ആയുസ്സു കാപ്പാനായിട്ടു ചാവൊൽ രാജാവിന്റെ മുന്നിൽനിന്നു ഓടി ഒളിക്കയും ചെയ്തു. അതിൻവണ്ണംതന്നെ ചാവൊൽ രാജാവു പടയിൽ ശത്രുക്കൾ തന്നെ പിടിച്ചു ശൊഭകെട്ട് ചെയ്യുമെന്നു കണ്ടാറെ വാലിപക്കാരിൽ ഒരുത്തന്റെ കയ്യാൽ മരണം കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സാകുകയും ചെയ്തു. ഇതും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റും പലതും വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ മെൽപറഞ്ഞ വിചാരം മിക്കപ്പൊഴും ഭോഷത്വമായിരിക്കുമെന്നുള്ള പട്ടാങ്ങു അറികയുമാം.

ഇങ്ങനെ ചാക്കൊകത്തനാരുടെ നെരെ മെത്രാന്റെയും പാതിരിമാരുടെയും സംശയം ഉറക്കയും ചാക്കൊകത്തനാരു തനിക്കുള്ള ഭയംകൊണ്ടു എടപ്പള്ളിൽ രാജാവിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ പുകു അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം ബലത്താലെ അവിടെനിന്നു ചാക്കൊകത്തനാറെ ഇറക്കി വരാപ്പഴക്കു കൊണ്ടുവരണമെന്നും കല്പിച്ച ആയതിന്നു പാതിരിമാരിൽ ഒരുത്തൻ അതായതു പിന്നെ ജെമ്മനീസിയ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാനും മലങ്കരഇടവകയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായും ആയിവന്ന പ്രഞ്ചിസ്ത്യാസ സല്ലെസ്യാ എന്ന പാതിരി തൂന്നിഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു പണ്ടൊരുനാളും കെട്ടിട്ടില്ലാത്തപൊലെ ഏറിയ മാർക്കുക്കാരെയുംകൂട്ടി പടവെട്ടി നാടുപിടിപ്പാൻ പുറപ്പെടുന്ന പൊലെ ആയുധങ്ങളൊടുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടു ഇടപ്പള്ളിസ്വരൂപത്തിന്റെ ഇടംവളഞ്ഞുംകൊണ്ടു ബലത്താലെ അവിടെനിന്നു

4. ശരി, പരമാർത്ഥം.
5. ദേഹോപദ്രവം.

ചാക്കോകത്തനാരെ പുറപ്പെടുത്തി വരാപ്പുഴക്കൊണ്ടുവന്നു അവിടെ മുറിയീൽ ഇട്ടു പുട്ടി ഏറിയ ശൊഭകെടകളും സങ്കടങ്ങളും അയാളൊടു ചെയ്തിട്ടും അയാൾ അതല്ലിയാ എടുത്തു എന്നു പറയാൻ കഴിയാതെ തീർന്നു കടിയും ഒന്നുംകൂടാതെ പട്ടിണിയായ് മരിക്കണമെന്നും വിധിച്ചു ഏറിയദിവസം ഭക്ഷണമൊന്നും കൊടുക്കാതെയും ഇങ്ങനെ ചാക്കോകത്തനാരു തന്റെ മരണസമയം അടുത്തപ്പോൾ കമ്പസാരിച്ച ശുദ്ധമാനകുറവാന കൈക്കൊള്ളണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതുകൂടയും സമ്മതിക്കാതെയും അപ്പടി കൊന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരു പായിൽ പൊതിഞ്ഞുകെട്ടി പള്ളിക്കു പുറത്തെ പറമ്പിലുള്ള ഒരു കുളത്തിന്റെ മട്ടെടു കഴിച്ചിടുകയും ചെയ്തു.⁶

6. 1774-ൽ പ്രൊപ്പഗാന്താതിരസംഘം മലബാറിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കളും മിഷണറിമാർക്കും നൽകിയ നിർദ്ദേശത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'തടങ്കലും ബന്ധനവും ഭയപ്പെടെ അതിക്രമമായ രീതിയിലാണ് തങ്ങളോടു പെരുമാറുന്നത് എന്ന തദ്ദേശീയ വൈദികരുടെ പരാതി അറിഞ്ഞ് തിരസംഘം അതിയായി വേദനിക്കുന്നു. ഈ ക്രൂരത കാട്ടിയത് അവിടത്തെ വൈദികരോടാണ്, പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊടുക്കു കർത്താവിശ്വാമിശിഹായുടെ വിനയവും ശാന്തതയും ജീവിതമുദ്രയാക്കി ഏറ്റുപറയേണ്ട മെത്രാനും വൈദികരുമത്രേ. ആ രാജ്യത്തെ വൈദികരോടും സഭാനേതാക്കളോടും ക്രൂരമായി പെരുമാറുന്നതിൽനിന്നു പിന്തിരിയണമെന്നും ഭാവിയിൽ ഇതാവർത്തിക്കരുതെന്നും തിരസംഘം അതികർശനമായി വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കളെയും മിഷണറിമാരെയും കല്പിച്ചറിയിക്കുന്നു. നിയമാനുസൃതമായ തെളിവെടുപ്പിൽ കുറക്കാതെ കണ്ടുവരുന്ന ശിക്ഷിക്കുമ്പോൾ ശാന്തതയും ഉപവിഷം യോജിച്ച ശിക്ഷാരീതികളേ പാടുള്ളൂ. വൈദേശികമായ ഒരു വ്യക്തിസഭയിലെ അധികാരികളാൽ ഭരിക്കപ്പെടുക എന്ന നുകംപേറുന്ന ഈ ജനതയെ പ്രകോപിപ്പിക്കാതെ വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാനമെടുക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിൽനിന്ന് റോയടിക്കു വേറിട്ടുപോകാതെ ഐക്യത്തിൽ കഴിയുന്നതാണ് അവരുടെ നിശ്ചയം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമാണെന്നും ഭാഷണം'.

ചാക്കോകത്തനാരുടെ പ്രശ്നം തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ മന്ത്രി 1787-ൽ ശ്രവിക്കുകയുണ്ടായി. പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരസംഘത്തിന് 1787 മെയ് 7-ാം തീയതി അന്നത്തെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കളും മിഷണറിമാരും എഴുതിയ കത്തിൽ ദൈവനിന്ദാപരമായ പല മോഷണക്കാരങ്ങളും ചുമത്തി മുറിയീൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ട മരിച്ച സുറിയാനികത്തനാരുടെ കാര്യത്തിൽ മെത്രാനും പാതിരിമാർക്കും വിശ്വാസികൾക്കുമാണ് ഉത്തരവാദിത്വം എന്നു പറയുന്നു.

കത്തനാരുടെ മരണത്തിന് ഇടവരുത്തിയതിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന് പിഴയടയ്ക്കുവാൻ കർമ്മലീത്താമിഷണറിമാരായ പൗളിനുസച്ചരം ജോണച്ചരം വാശാനം ചെയ്തതായി പറയുന്ന 1787 ലെ ഒരു രേഖ മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഹാജരാക്കുന്നുണ്ട് (എം. ഒ. ജോസഫ്, തച്ചിൽ മാത്തുത്തരകൻ, കോട്ടയം, 1962 p206).

വിചാരം

ഈ ഉണ്ടായ കാര്യം സൂക്ഷിച്ചുവിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ എത്രയും പരമുള്ള നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിനു ചെരാത്ത പ്രവർത്തിയത്രെയൊക്കുന്നതുമൊഴിയെ പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള മലങ്കരപള്ളിയുടെ മര്യാദിയൊടും ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെയും ലോകന്യായത്തിന്റെയും കാനനാനാകൾ ഒക്കെയൊടും മറ്റുതമത്രെ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ വാച്ച കടുമപ്പെട്ട കുറമുണ്ടായാലും നാലുപള്ളി ധാര കെട്ടു വിധിപ്പൊളും ശിക്ഷയൊന്നും ഉണ്ടാകമാറില്ലെന്നുള്ളതു മലങ്കര ഇടവകയിൽ പണ്ടു പഴമയിലെ ഉള്ള മര്യാദി എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുകയും കുറഞ്ഞാൽ രണ്ടു സാക്ഷികൾ കൂടാതെ കുറക്കാതെ മൊഴിയൊടു മറ്റുത അവനെ ശിക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു പള്ളിക്കടുത്തതും ലോകത്തിനടുത്തതുമായ കാനനാനാകളൊക്കെയും കല്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ എത്രയും വലിയ ഈ കാര്യത്തിൽ ആരും കെട്ടു കാര്യം വിധിക്കാതെയും മതിയാകുന്ന ഒരു സാക്ഷിയെങ്കിലും കൂടാതെയും എടുപ്പള്ളിൽ വികാരി ചാക്കോകത്തനാരെ ബലത്താലെ വരുത്തി മുറിയീൽ പട്ടിണിക്കിട്ടു ഏറിയ ദുഷ്ക്രമങ്ങളൊടും കൂടെ കൊന്നതു നിരപിച്ചുകണ്ടാൽ ഇക്കാലത്തിലുള്ള മലങ്കരക്കാരരുടെ പിടിയായ്കയും മെത്രാന്റെയും പാതിരിമാരുടെയും മുഷ്കമെന്നത്രെ പറയേണ്ടു. ഇതുമൊഴിയെ മരണസമയത്തു ചാക്കോകത്തനാർ കമ്പസാരവും ശുദ്ധമാനകർവാനയും അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതു സമ്മതിക്കാത്തത എത്രയും കനപ്പെട്ട ദയ്കപ്രകൃതയൊടും കൂടപ്പുറപ്പിനടുത്ത ഉപവിധിയൊടും മറ്റുമറ്റുള്ള ദോഷമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ചാക്കോകത്തനാരോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതുവാൽ എടുപ്പള്ളിൽ പള്ളിക്കാരരു സങ്കടം പറകകൊണ്ടും ഇതുമെന്ത്യ മുമ്പിൽ സല്ലെസപാതിരി ഏറിയ ആളുകളൊടും പടസന്നാഹത്തെൊടും കൂടെ ചാക്കോ കത്തനാരെ പിടിപ്പാനായിട്ടു എടുപ്പള്ളിക്കു ചെന്നപ്പോൾ കുറമൊന്നും സാക്ഷിക്കാതെയും കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥമറിയാതെയും തങ്ങളുടെ ഇടയനാകുന്ന ചാക്കോകത്തനാരെ ബലത്താലെ പിടിപ്പാൻ വന്നെന്നും കാണുകകൊണ്ടും ആയതുവരുത്താതെ ഇരിപ്പാൻ തങ്ങളാൽ ആകുംവണ്ണം ശ്രമിക്കുകൊണ്ടും മെത്രാനും പാതിരിമാരും ഇടുപ്പള്ളിൽ യോഗത്തൊടു മറ്റുത പള്ളിയുടെ താഴെക്കാൽ യോഗത്തൊടു വാങ്ങി മാർക്കക്കാർക്കു കൊടുക്കണമെന്നിട്ടു ശ്രമിക്കുകയും യോഗവും ആയതു കൊണ്ടു ദയപ്പെട്ടു പള്ളിയുടെ താഴെക്കാൽ ഇടുപ്പള്ളിൽ സ്വരൂപത്തിന്റെ മുൻപാകെ കൊണ്ടുചെന്നു വച്ചതിനാലെ മെത്രാനും പാതിരിമാരും കലഹിച്ചു ഇടുപ്പള്ളിപള്ളി മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സ്വല്പംനാൾ പള്ളി മുടങ്ങിക്കിടന്നതിനാലെ പള്ളി

ക്കാരെ മനസ്സു മുട്ടി പള്ളി നടത്തണമെന്നും തങ്ങൾ ഏതാനും പിഴച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കല്പിക്കുംവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാമെന്നും പലപ്പഴം പള്ളിക്കാരെ അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതു സമ്മതിച്ചുമതില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടു അങ്കമാലിക്കൽ യോഗം കൂട്ടുന്നപ്രകാരം തങ്ങൾ അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതു നല്ലസമയമെന്നു കണ്ടു അങ്കമാലിക്കൽ തങ്ങളും എത്തി യോഗ സമൂഹത്തെൊട്ടു തങ്ങളുടെ സങ്കടം പറകയും യോഗവും അവരുടെ ആവലാധിക്കൈക്കൊണ്ടു ശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കു നിതാനം വരുത്തുമ്പോൾ അവരുടെ കാര്യത്തിനുംകൂടെ നിതാനം വരുത്തിത്തരാമെന്നു കയ്യെൽക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

എന്നാൽ ഇടപ്പള്ളിക്കാരെ ചെയ്ത പ്രവർത്തി സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ കുറഞ്ഞിന്നു തക്ക പ്രവർത്തി ഒന്നും അവർ കാട്ടിയില്ലാ എന്നുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ ദൈവകല്പനയ്ക്കും വർഗ്ഗന്യായത്തിനും എത്രയും അടുത്തൊരു പ്രവർത്തിയാകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഞ്ഞെക്കമുള്ള നെരത്തു തങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരെയും ഗുരുകളാകുന്ന ജനങ്ങളെയും സഹായിക്കണമെന്നു ദൈവം നമ്മോടു കല്പിച്ചിരിക്കയും വർഗ്ഗംതന്നെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഇടയനാകുന്ന പട്ടക്കാരനെ അന്യായമായിട്ടു പിടിച്ചു ശൊഭകെട്ടു വരുത്തുമെന്നുകണ്ടു പക്ഷത്തിൽ ആയതു വരാതെ ഇരിപ്പാനുള്ളതിന്നു തങ്ങൾ ആകുന്ന പ്രയത്നം ചെയ്തും എത്രയും ന്യായമായിരിപ്പോൾ പ്രവർത്തി ആകുന്നതും എന്നപോലെതന്നെ പണ്ടുപണ്ടു തങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരു പണിയിച്ചിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ താഴെക്കാൽ സിദ്ധാന്തമായിട്ടു തങ്ങളോടു പിടിച്ചുപറിച്ചു ആർക്കാനും അതിനെ കൊടുക്കുമെന്നു കണ്ടാറെ പള്ളിയുടെ താഴെക്കാൽ സ്വരൂപത്തിങ്കൽ കൊണ്ടുചെന്നുവെച്ചതിന്നും കുറമില്ലെന്നറിയപ്പെട്ടൊരു കാര്യമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ആരൊരുത്തരും അന്യായമായിട്ടു ഒരു കാര്യം ആരൊരുത്തരോടും കാട്ടുവാൻ തുടങ്ങുന്നനെരത്തിൽ ഈ അന്യായം നീക്കി കാത്തു രക്ഷിച്ചു ന്യായം നടത്തുവാനായിട്ടു ഭൂമിയിൽ രാജാക്കളെ ഉടയതമ്പുരാൻ കല്പിച്ചിരിക്കയും ഈ മുഷ്കരത്വത്തിന്നു മാർ പെരലൊസു ചൊല്ലുംപോലെ മാർപ്പാപ്പാ ആയാലും മെത്രാന്മാരും ഒരു ഏറക്കുറവുകൂടാതെ എടുപ്പള്ളിക്കാരൊടു അന്യായമായിട്ടു മെത്രാനും പാതിരിമാരും തുടങ്ങുന്നതു അനുഭവിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ എല്ലാവരും കീൾവഴങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനുംപക്കം ന്യായകാരനാകുന്ന സ്വരൂപംമുഖെന താഴെക്കാൽ വെച്ചതിനാലെ തങ്ങൾ കുറുംകാട്ടി എന്നുള്ളതു ആർക്കും പറഞ്ഞുകൂടാതാനും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ന്യായമായി

1. ചാക്കോ അച്ചനെ വധിച്ചതിനു യോഹന്നാൻ, പൗളീനൂസ് എന്നീ പാതിരിമാർക്കു തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെൻറു പിഴശിക്ഷ കല്പിക്കുകയുണ്ടായി (962 മേടം 2).

നിരന്നു കാര്യത്തിൽതന്നെയും മാനുഷരുടെ പക്ഷപ്രതിയും അവിനെകവും കൊണ്ടും ലോകബഹുമാനവും അഹങ്കാരവും വിചാരിച്ചും പലപ്പൊഴും മാനുഷർ അന്യായം കാട്ടുമാറാകുന്നു. ഇതിൻ വണ്ണംതന്നെ മാരിയൊ എന്ന പർസായക്കാരുടെ രാജാവു ഭാഗ്യം നിയന്തിരിവ്വായെ സിംഹങ്ങളുടെ കഴിയിൽ ഇടുകയും പിലാത്തൊസുകാര്യക്കാരൻ മിശിഹാ കർത്താവിനെ കുരിശുമെൽ ശ്ലീക്കൊല്ലത്തക്കവണ്ണം വിധിക്കയും ചെയ്തു.

അയ്യോപദം

പാതിരിമാരു അങ്കമാലിക്കൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ വർത്തമാനത്തുമെൽ

മെൽപറഞ്ഞപോലെ പാതിരിമാരു മൂന്നുപെരും അങ്കമാലിയിൽ വന്നു പടിപ്പുരമാളികയിൽ പാർത്തുകൊണ്ടു ലൌറെന്ത്യോസ യൂസ്സിനീയാനി എന്ന പാതിരിതന്നെ മലങ്കര ഇടവകയ്ക്കു മെൽവിചാരിപ്പായിട്ടു മാർപ്പാപ്പാ കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതു കാരണത്താൽ മലങ്കര പള്ളിക്കാരും പാതിരിമാരുമായിട്ടുണ്ടായ അയർച്ച¹ കെട്ടു ന്യായം പൊലെ വിധിപ്പാനായിട്ടു അങ്കമാലിക്കൽ എത്തി എന്നും യോഗത്തെൊടറിയിച്ചാറെ താൻ മെൽവിചാരിപ്പായിട്ടു റൊമായിൽനിന്നു വന്നപ്രകാരം അറിവാൻ തന്റെ വാക്കൊഴിയെ മറ്റൊരാൾക്കു മില്ലെന്നും ആയതു തങ്ങൾക്കു വിശ്വസിച്ചാൻ മതിയല്ലെന്നും യോഗം ഉത്തരിയ്ക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ഉത്തരം ലൌറെന്ത്യോസപാതിരി കെട്ടാറെ റൊമായിൽനിന്നു തന്നിരിക്കുള്ള പിടിപാടുസാധനവും കല്ലനകളും യോഗത്തിന്റെ മുൻപാകെ വായിക്കുന്നതു പൊരായ്² മയെന്നു ഭാവിച്ചു യോഗത്തിൽ കൂടിയ പട്ടക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ പാരയാംമാക്കൽ തൊമ്മൻ കുത്തനാരെ വെറെ വിളിച്ചു റൊമായിൽ നിന്നു തന്നിരിക്കുള്ള പിടിപാടുസാധനം അയാളെ കാട്ടി വായിപ്പിച്ചു. ആയതു കണ്ടു വായിച്ചു പ്രകാരം യോഗത്തെ ബൊധിപ്പിക്കണമെന്നു തൊമ്മൻകുത്തനാരൊടു പറകയും തൊമ്മൻകുത്തനാരും ആയവസ്ഥ യോഗത്തെൊട്ടു അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ യോഗം ലൌറെന്ത്യോസ യൂസ്സിനീയാനി എന്ന പാതിരിക്കു റൊമായിൽ നിന്നുള്ള മുഷ്കരത്വം യോഗം അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരും പള്ളിക്കാരും തമ്മിൽ നിരപ്പുവരുവാനുള്ളതിന്നു മെലിൽ നടക്കേണ്ടു പ്രകാരത്തിന്നു ചില കൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ പാതിരിമാരു യോഗത്തിന്നു ഏഴുതീക്കൊടുത്താൽ നിരപ്പിനെ സമ്മതിക്കാമെന്നും ആയതിന്നു ഇന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അന്നു ആല

1. ശബ്ദം

ങ്ങാട്ടു സിമ്നാരിയിൽ മല്ലാനമാകുന്ന* കരിയാട്ടിൽ മാർ യൗസെപ്പെന്ന ദൈഹംകൂടെ വരണമെന്നും പള്ളിക്കാറരു പറഞ്ഞാറെ ഉടൻതന്നെ പാതിരിമാരു ആളയച്ചു കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനെ യോഗത്തുകൽ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കരിയാട്ടിൽമല്ലാൻ വന്നു ജാതിക്കു ഒരു ഫലവും ബഹുമാനവും കൂടാതെ യോഗം പിരിവാൻ സംഗതിയാകുന്ന പ്രകാരം കണ്ടാറെ വളരെ ക്ലേശമായി എങ്കിലും താനപ്പൊല പാതിരിമാരുടെ കീഴിൽ നിൽക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും തനിക്കും വെണ്ടുവൊളം ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും കാര്യം തന്റെ കൈക്കൽ അമരാത്തവണ്ണം ചെന്നു കലാശമായിരിക്കുകൊണ്ടും വിശേഷിച്ചു ഒരു വസ്തു പറയാതെ അടങ്ങി യോഗത്തിന്റെ മനസ്സുപൊലെ കാര്യം വെച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാറെ മെൽനടപ്പിനു എഴുതിരണമെന്ന പാതിരിമാരോടു യോഗം ചൊദിച്ച കാര്യങ്ങളാകുന്നതു. 1) 1-ാമതു മെൽനാളിൽ മെത്രാൻ കാലം ചെയ്താൽ വിവാദം ഒന്നും കൂടാതെ മലങ്കരപള്ളിക്കാർക്കു തന്നെ കൌഠ സാധിപ്പാൻ അനുസരിക്കണമെന്നും 2) 2-ാമതു പട്ടക്കാറിലും അമ്മെനികളിലും ആരാനം കാനിയായ ഒരു കുറും കാട്ടിയാൽ നാലു പള്ളിക്കാറുകൾക്കു വിധിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ ശിക്ഷയൊന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്നും 3) 3-ാമതു മലങ്കരപള്ളികളിൽ പെരുനാൾ ഘോഷത്തിനു പാതിരിമാരു വന്നാൽ അരുളിക്കാ എടുപ്പാൻ പാതിരിമാരു പുറപ്പെടാതെ കുറുവാൻ ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാറരു തന്നെ അരുളിക്കാ എടുക്കുന്നതിനു ഒരു വിചാർണം വരുത്തിക്കൂടാ എന്നും 4) 4-ാമതു പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും റൊമായിൽനിന്നു മാർപ്പാപ്പാ മലങ്കര കല്പിച്ച സിമ്നാരി വരാപ്പഴെ ആക്കാതെ ആലങ്ങാട്ടു തന്നെ* ആയിരിക്കണമെന്നു മെൽനടപ്പിനു ഇതു നാലുകൂട്ടം കാ

1. കർമ്മലീത്ത മീഷണറീമാരാണ് പ്രൊപ്പഗാന്റക്കു കീഴ് ആലങ്ങാട്ടെ സെമിനാരി ആരംഭിച്ചത്.
2. മല്ലാൻ എന്നതിന് അധ്യാപകൻ എന്നോ ഡോക്ടർ എന്നോ അർത്ഥം. ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്ന ജോസഫ് കരിയാറ്റിൽ ആലങ്ങാട്ടെ സെമിനാരിയിൽ മല്ലാൻ ആയിരുന്നു. 13 വയസ്സു പ്രായമുള്ളപ്പോൾ (1755 ൽ) റോമിൽ പ്രൊപ്പഗാന്റക്കോളജിൽ പഠനം ആരംഭിച്ചു.
3. ലോറൻസ് യൂസ്തീനിയായുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ ഈ നിബന്ധനകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപാധികളാണുള്ളത്. 1 മലബാറുകാർക്കു മെത്രാന്മാരുടെ ശവസംസ്കാരം നടത്താം. 2 അവരുടെ വൈദികരെ മർദ്ദിക്കുകയോ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരാൽ മദ്ദിക്കപ്പെടാൻ ഇടയാക്കുകയോ ജയിലിലടക്കുകയോ അവർക്കു ശവസംസ്കാരം നിഷേധിക്കുകയോ ഇല്ല. 3 മറ്റു റീത്തിലോ ജാതിയിലോ പെട്ടവരെ കൽദായസുറിയാനി റീത്തിൽ പ്രകാരം പുരോഹിതരായി അഭിഷേകം ചെയ്യില്ല. 4 മലബാറുകാരായ പുരോഹിതർക്ക് പ്രദക്ഷിണങ്ങളിൽ തിരുശ്ശേരിപ്പ് സംവഹിക്കാം. 5 സത്യമറിയാതെ ശിക്ഷയോ സമുദായത്തിൽനിന്നു ബു

ദ്ധ്യം എഴുതിരണമെന്നും ഇടപ്പള്ളിൽ പള്ളിയുടെ മുടക്കം ഘിച്ചു നടപ്പുവരുത്തികൊടുക്കണമെന്നും യോഗത്തിൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറരിൽ പലരും പറയും പാതിരിമാരും ഇതൊക്കെയും സമ്മതിച്ചു ആയതിനു ഒരു കടുദാസിൽ ആയതൊക്കെയും എഴുതി ലെന്ററെന്ത്യാസ യൂസ്തീനിയാനി എന്ന മെൽവിചാരിപ്പു പാതിരിയും ശേഷം പാതിരിമാരു ഇരുവരും തങ്ങളുടെ കയ്യോപ്പും മുദ്രികയും യോഗത്തിനു കൊടുക്കുകയും ഈ എഴുത്തു ഇന്നു യോഗം അങ്കമാലി പള്ളിക്കൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യോഗത്തിൽ ചില പള്ളിക്കാർക്കു ഈ വിധി തെളിയായ്ക കൊണ്ടു കാര്യം ഇതിൻവണ്ണം തീരുന്നതിനു മുമ്പിൽ യോഗത്തിൽ നിന്നു അയർത്തു വാങ്ങി തങ്ങളുടെ ഇടവകകൾക്കു പൊകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കാര്യം തീർന്നതിന്റെ ശേഷം കരിയാട്ടിൽ മല്ലാൻ തങ്ങളുടെ ജാതിക്കാർൻ ആകുകൊണ്ടും മലങ്കര ഇടവകക്കു അത്രപിക്കുത്ത ഉപകാരം ചെയ്തുവരികുകൊണ്ടും റൊമായിൽനിന്നും തനിക്കു വരുന്ന മാസപ്പട്ടിക്കു പാതിരിമാരു വാച്ചുപ്രകാരത്തിൽ മുടക്കം വരുത്തിയാൽ കഴിവാൻ മറ്റു വക ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും തനിക്കു ഏതാനും ഒരു സഹായം ചെയ്യണമെന്നുവെച്ചു പള്ളിക്കാറരു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ മല്ലാനു പണം ചാർത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉണ്ടായ

ഹിഷ്കരണമോ ഉണ്ടാവില്ല. 6 ഒരു മെത്രാൻ തിരുസ്തീനിയായുടെ മറ്റൊരാൾ പുരോഹിതരാക്കുകയില്ല (മെത്രാപ്പോലീത്ത വൈദികപട്ടം നിഷേധിച്ച ഒരാളെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക പുരോഹിതനാക്കി എന്നു പരാതി ഉയർന്നിരുന്നു).

മൂന്നാം വ്യവസ്ഥ ചെത്തിപ്പഴ കൈയെഴുത്തുപ്രതിയിൽ കാണുന്നതു ഇങ്ങനെയാണ്: 'എഴുന്തറിക്കാർ അച്ചന്മാരു സുറിയാനി സമ്പ്രദായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധമുണ്ടാകയില്ല.

യൂസ്തീനിയായായുടെ റിപ്പോർട്ട് അനുസരിച്ച്, തങ്ങൾക്കു മാത്രമായി ഒരു സെമിനാരി വേണമെന്നു അഭിലഷിച്ചു. തിരുസംഘം ഇതിന് എതിരുന്നതിനാൽ ഈ ആഗ്രഹം സഫലമായില്ല. സുറിയാനിക്കാരായ വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ വരാപ്പഴ സെമിനാരിയിൽ ഒരുമാസത്തേക്കെങ്കിലും അയച്ച് വിധേയത്വം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ യൂസ്തീനിയാനി ആവശ്യപ്പെട്ടു. അലങ്ങാട്ടെ സെമിനാരി അങ്ങനെ പ്രവർത്തനരഹിതമായി. സെമിനാരിയിൽ സുറിയാനി പഠിപ്പിക്കാൻ രണ്ടു വൈദികരെ നിയമിക്കണമെന്ന അഭീഷ്ടം പരിഗണിച്ച് തിരുസംഘം ഉചിതമായതു ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം വാക്കു നല്കി. ആർച്ചുഡീക്കനെ നിയമിക്കുക അപ്രായോഗികമാണെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. യാക്കോബായ്ക്കോരെ പുനഃകൈയെഴുത്തുത്താനും അവരുടെ തലവന് സഭയിൽ അധികാരം നല്കാനുമുള്ള നിർദ്ദേശത്തിന് അവർ റോമിലേക്ക് വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം നടത്തി അറിയിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

കരിയാറ്റിൽ മല്ലാനുവേണ്ടി ധനശേഖരണം നടത്തുവാനും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തയിൽനിന്ന് ആർച്ചുഡീക്കനെ നേടാനും മാർ തോമോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ശ്രമിച്ചതിന്റെ പ്രേരകശക്തി ഇവിടെ നമുക്കു കാണാം.

കാര്യം വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ ലൌറന്തൊസ യൂസ്സിനിയാനി എന്ന പാതിരി ന്യായകാരനെപൊലെയല്ലാ പിന്നെയൊ കാര്യവാദിയെപൊലെ അത്രെ. അതെന്തെന്നാൽ ന്യായകാരനെ പൊലെ വന്നുവെങ്കിൽ അയാളും കൂടെ തന്റെ കയ്യൊപ്പിടവാൻ ദീഷ്ടതിയില്ലാഞ്ഞു. വിശേഷിച്ചും പള്ളിക്കാരെ മെൽനടപ്പിന്നു മീതെ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പാതിരിമാരെടു എഴുതിമെടിച്ചതും പാതിരിമാരു എഴുതി പള്ളിക്കാർക്കുകൊടുത്തതും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ പള്ളിക്കാരെ പാതിരിമാരുടെ കീഴെ ഇരുന്നാൽ തങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടുണ്ടാകുന്ന കാര്യലാഭവും ഫലവും വിചാരിച്ചാറെ പാതിരിമാരെടു പിണങ്ങിയതു വെണ്ടിയില്ലാഞ്ഞെന്നും ആയതും വെച്ചു പിണങ്ങിപൊയതിന്നു കാര്യം ഒരു നിറുത്തുകൾവെച്ചു കൊണ്ടെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നുവെന്നും വിചാരിച്ചിട്ടത്രെ ഇതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞതു. ആയതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ ബഹുമാനത്തിന്നും ഗുണത്തിന്നും മെലിലെക്കു ഈ എഴുതിതരുന്നതു നടത്തണമെന്നുള്ള മനസ്സോടുകൂടെ അല്ലാ എന്നും വിചാരിച്ചാലറിയാം. അതെന്തെന്നാൽ ഇക്കാലത്തിലുള്ള പാതിരിമാരുടെ അഹമ്മതിയും ബലവും പള്ളിക്കാരുടെ ഹീനവും ഒന്നരണ്ടു പള്ളിക്കാരുടെതന്നെ പറഞ്ഞാൽ പാതിരിമാരു കൂട്ടാക്കാത്ത പ്രകാരവും പലപ്പഴം മലങ്കരപ്പള്ളിക്കാരുടെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവാൻ വിഷമവും അറിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഈ എഴുതിത്തരുന്നതു നടത്തണമെന്നുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആയതു കാർക്കാത്തപക്ഷത്തിൽ അതു എന്തുകൊണ്ടെന്നു ചൊല്ലിപ്പാൻ മുഷ്കരത്തപമുള്ള ഒരാളിനെകൂടെ സ്ഥാപിച്ചുണ്ടാക്കിയെന്നു. ആയതൊന്നും കൂടാതെ എഴുതിവാങ്ങുകമാത്രം ചെയ്തതു നിരൂപിച്ചാൽ കാര്യം ഒരുപ്രകാരത്തിൽ നിവർത്തിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിൽ മതിയെന്നുള്ള മനസ്സല്ലാതെ മെലിൽ നല്ലവണ്ണം നടത്തണമെന്നു സിദ്ധ്യാണുവെന്നും അറിയാം.

ആയതല്ലാതെ എഴുതിവെച്ചതു കാർക്കണമെന്ന യോഗത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും തലവൻ കൂടാതെ സാധിയാത്ത കാര്യമാകുന്നുവെന്നു ഇതിനാലെ എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായി വരികയും ചെയ്തു. അതിൻവണ്ണംതന്നെ പാതിരിമാരും ഇപ്പോൾ പള്ളിക്കാർ പറയുന്നപൊലെ എഴുതിക്കൊടുത്താൽ നാളെ ആയതിനൊടു മറ്റുള്ള കാട്ടിയാൽ ചൊല്ലിപ്പാൻ ഇവർ ആളായി വരികയില്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടത്രെ എഴുതിതരുവാൻ സമ്മതിച്ചതെന്നു പിന്നെ തങ്ങൾക്കുപ്രവർത്തികളാൽ കറുത്തുപൊയ്ക്കൊടുക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ വരാപ്പഴെസിമ്നാരിആക്കുകയില്ലെന്നു

4. സെമിനാരിയിൽ സുറിയാനിവൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ (പ്രത്യേക അടുക്കളയും പ്രത്യേക കിട്ടപ്പുറ്റുകളും) നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. പ്രത്യേക സെമിനാരി എന്ന ആശയത്തോട് 1774 ലെ നിർദ്ദേശത്തിന് ആദിമുഖ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

എഴുതിവെച്ചതിനൊടു മറ്റുത്തു രണ്ടു മാസത്തിനകം വരാപ്പുഴതന്നെ സിമ്നാരി ആക്കിയതും അരുളിക്കാകർവാന്നുപൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരൻ തന്നെ കൊടിയും സ്ത്രീവാണെരത്ത എടുത്തുപൊന്നു സമ്മതിച്ചു എഴുതിതന്നതിന്നു തക്കവണ്ണം ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ പനിച്ചെക്കൽ വർഗ്ഗീസുകത്തനാരു മലയാറ്റൂരിൽ വെച്ചു തന്റെ അവധിയാകുകൊണ്ടു പുതിയ ഞായറാഴ്ച റാസകർവാന്നയും ചൊല്ലി അരുളിക്കാ താൻതന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു ഏകദേശം മലങ്കരയിടവക ഒക്കയും കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയത്തു അർദ്ധരാത്രിയിൽ അങ്കമാലിക്കൽ വെച്ചു എഴുതിച്ചെടുത്ത പാതിരിമാരിൽ ഒരത്തൻ തന്നെ ആകുന്നു യോഗാൻ ദെസസൻ മർഗറീത്താ എന്ന പാതിരി അവിടെനിന്നു മെൽപറഞ്ഞ വറുഗീസുകത്തനാറെ വിളിച്ചു പൂട്ടി വരാപ്പഴെ കൊണ്ടുചെന്നു കടുമപ്പൊട്ടു കുറും ഏതാനും ഉണ്ടായാൽ നാലു പള്ളിക്കാരുടെ കെട്ടു വിധിപ്പൊളും ഒരു ശീക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു എഴുതിതന്നതിനൊടു മറ്റുള്ള പള്ളിക്കാരുടെ വിളിപ്പിക്കാതെയും കുറും ബൊധിപ്പിക്കാതെയും ഒരു കട്ടിമെൽ മലത്തി കിടത്തി വടകരുടെ കൈകളാൽ തല്ലിച്ചതും ഓർത്തു കണ്ടാൽ ഈ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിയുകയുമാം.

ആറാംപദം

മെൽനടപ്പിനുള്ള പടിയൊല പാതിരിമാരു എഴുതി പള്ളിക്കാർക്കു കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം യോഗമെല്ലാവരും യാത്ര ചൊല്ലി പിരിയുന്നതിന്നു മുൻപെ അങ്കമാലിക്കൽ ഉണ്ടായ അവസരമെൽ

മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കാര്യം തീർന്നതു കണ്ടാറെ കാര്യത്തിന്നു ഉണ്ടായ തീർച്ച ഒരു തീർച്ചയല്ലെന്നും മലങ്കരപ്പള്ളിക്കാർക്കു ഏറെ തെരുക്കുണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണമത്രെ ആകുന്നെന്നു യോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ബുദ്ധിയുള്ളവരിൽ പലരും കാണുകയും തങ്ങളാൽ ഒരു ആവതില്ലായ്മകൊണ്ടു ഒന്നും പറയാതെ അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അങ്കമാലിക്കലുള്ള പ്രധാനികൾക്കും മറ്റും പലർക്കും കാര്യം തീർന്നുകൊണ്ടു സന്തോഷമാകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കാര്യം തീർന്നതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരുടെ നെരെ നന്ദിയുള്ള മനസ്സും വഴക്കവും കാട്ടണമെന്നും വെച്ചു അങ്കമാലിക്കൽ കീർത്തിപെട്ട മല്ലാനാകുന്ന മുണ്ടാടൻ ഇട്ടിയരൂര കാത്തനാരു മുതൽ ഭക്തിമക്കാരിൽ ഏതാനും പെർ ലൌറന്തൊസ യൂസ്സിനിയാനി എന്ന പാതിരിയുടെ പക്കൽ അണഞ്ഞ യോഗത്തിന്റെ നാമത്താൽ നിരപ്പിന്റെയും കീഴുവഴക്കത്തിന്റെയും അടയാളമായിട്ടും തങ്ങൾക്കു പാതിരിമാരുടെ പ്രിയം ഏറ്റവും നെടുവാനായിട്ടും വാഴ അപേക്ഷിക്കയും യൂസ്സിനിയാനിയും ആ അപേക്ഷ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരെ ബഹുമാനമായിട്ട് യോഗമെല്ലാവരും കൂടി അങ്കമാലിക്കൽ മെത്രാന്റെ പള്ളിയിൽനിന്നു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദാടെ പള്ളിക്കൽ കൊണ്ടു ചെന്നാറെ ലൌറൊന്ത്യൊസ യൂസ്കിനിയാനി എന്ന പാതിരി കാപ്പയും ശേഷമുള്ള രണ്ടു പാതിരിമാരു അമ്മത്തിയും ഇട്ടു. പള്ളിക്കാരൊടു വിശേഷിച്ചു ക്രിയാട്ടിൽ മല്ലാൻ മെൽപറഞ്ഞതിൽ ഒന്നിന്നും കൂടാതെ തന്റെ മുറിയൽ അടങ്ങി ഇരുന്നതെയുള്ളു പറഞ്ഞു എല്ലാവരും മുട്ടുകുത്തി ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലണമെന്നു. ഇതു പറഞ്ഞ ഉടൻ എല്ലായിലും മുതുന്ന് മുണ്ടാടൻ ഇട്ടിയരുകത്തനാറും ശേഷമുള്ളവരും മുട്ടുകുത്തി എല്ലായിലും ഭക്തിമയും കാട്ടി ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ മെൽപറഞ്ഞ ഇട്ടിയരുകത്തനാറു ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലുകയും ശേഷമുള്ളവരും അയാളൊടു ചെന്ന് ഞാൻപിഴയാളി കൂടെചൊല്ലുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ലൌറൊന്ത്യൊസ യൂസ്കിനിയാനി എന്ന പാതിരി അപ്പസ്തൊപ്പായിക്കടുത്ത വാഴ യോഗത്തിനു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ആയതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം യോഗമെല്ലാവരും കൂടെ മഹാഘോഷമായിട്ടു വീണ്ടും അവിടെനിന്നും പാതിരിമാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മെത്രാന്റെ പള്ളിക്കലുള്ള പടിപ്പുരമാളികയിലാക്കിയതിന്റെ ശേഷം അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കൽകാർ ശേഷംകൂടിയവർ മെത്രാന്റെ പള്ളിക്കൽ യോഗമായി കൂടി വന്നപ്പോൾ പാറയാമ്മാക്കൽ തൊമ്മൻ കത്തനാരു ഉപവിമെലുള്ള പൊരുൾ പടാർത്ത യോഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അങ്കമാലിക്കൽയോഗം ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാർകൾ വിരുന്നുകൊടുക്കയും ആയതു കൈക്കൊണ്ടതിന്റെശേഷം അവരിൽ പല പള്ളിക്കാരുടെ പിരിയുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

എത്രയും നല്ലതും ഭക്തിമയുള്ളതുമായ വിചാരംകൊണ്ടത്രെ ലൌറൊന്ത്യൊസ യൂസ്കിനിയാനി എന്ന പാതിരിയൊടു അപേക്ഷിച്ചതെങ്കിലും ഉണ്ടായ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചാൽ മലങ്കരക്കാർ തങ്ങളൊടു മറ്റുള്ളു കറെ അയർത്തിന്നു തങ്ങൾ അവരെ വഴക്കി ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലിച്ചെന്നു തങ്ങൾക്കു ഒരു സ്തുതി പറയേണ്ടിട്ടത്രെ വാഴവെന്ന പെരും ചൊല്ലി പള്ളിക്കാരുടെ എല്ലാവരെ കൊണ്ടും ഞാൻപിഴയാളി ഉറച്ച സ്വരത്തിൽ ചൊല്ലിച്ചതും. അതെന്തെന്നാൽ വാഴ കൊടുക്കുന്ന ക്രമം സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ ശമാശ്രു ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലുന്നതുമൊഴിയെ മറ്റൊരും ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലുമാറില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ പാതിരിമാരൊടു മലങ്കരപള്ളിക്കാർ അയർത്ത അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയതിനാൽ പക്കം പാതിരിമാരു അവിടെക്കു എത്തി അവരെക്കൊണ്ടു ഞാൻപിഴയാളി ചൊല്ലിച്ചെന്നും ആയതു ചൊല്ലുണ്ടീട്ടും അങ്കമാലി

അൻകാറുടെ എത്രയും രചിയുള്ള വിരുന്നുകളോജനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ മെത്രാ ശേഷമുള്ള പള്ളിക്കാർ അവിടെക്കു എത്തിയെന്നും ആരാനും പറഞ്ഞാൽ ആയതിനു ചെരുന്ന ഉത്തരം ഞാൻ പറഞ്ഞുമാറില്ലാ.

ഏഴാംപദം

വാഴവും വിരുന്നും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അങ്കമാലിക്കൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

എന്നാൽ ലൌറൊന്ത്യൊസ യൂസ്കിനിയാനി എന്ന പാതിരി കൊടുത്ത അപ്പസ്തൊപ്പായിക്കടുത്ത വാഴവും അങ്കമാലിക്കൽകാരുടെ വിരുന്നും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പള്ളിക്കാരിൽ പലരും യാത്രചൊല്ലി അവിടെ നിന്നു പിരികയും മറ്റു പലരും പിരിവാറിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന മദ്ധ്യേ കടൽ നാട്ടിൽ എത്രയും കീർത്തിയും ബഹുമാനവുമുള്ള മല്ലാനായിരുന്ന ആചരിക്കപ്പെട്ട കാണാട്ടു അയിപ്പുകത്തനാരുടെ മരുമക്കൾ കാര്യ ഇടപൊക്കും വിവേകവുമുള്ള മാത്തൻകത്തനാരു യോഗത്തിനു വരിയും കാര്യം തീർന്നപ്രകാരം കെട്ടാറെ പാറം സങ്കടമാകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാത്തൻകത്തനാരു തന്റെ ഇരിപ്പിടമാകുന്ന കടൽനാട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടെന്നതിനു മുൻപെ അന്നു മലയാളത്തിൽ കെളിയും ബഹുമാനവുമുള്ള മല്ലാനാരിൽ ഒരുത്തനാകുന്ന കാഞ്ഞിരപള്ളിക്കാർ കണ്ടുകൊണ്ടു കത്തനാരു വെഗം അങ്കമാലിക്കൽ എത്തണമെന്നും താനും അവിടെക്കു എത്തുവാൻ യാത്രയായി വരുന്നെന്നും മാത്തൻകത്തനാർക്കു ഒരു കുറി എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴൊ ഈ കണ്ടുകൊണ്ടു കത്തനാരു മുൻപിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ രൂപതയായിരുന്നാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും താനും തമ്മിൽ ഏതാനും അയർപ്പുണ്ടാകുകൊണ്ടു അയർത്തുമാറി തന്റെ ഇടവകയാകുന്ന കാഞ്ഞിരപള്ളിക്കാറെയും കൂട്ടി രൂപതയും മാറി വരാപ്പഴെ ചെന്നു കണ്ടു അവിടെത്തെ രൂപതയും സമ്മതിച്ചിരിക്കയും ആയതുകൊണ്ടു മെത്രാനു അയാളുടെ നെരെ വലിയ പക്ഷമായിരിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഏറിയവർഷം ഇങ്ങനെ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും മെത്രാനു അയാളുടെ നെരെ സ്നേഹം കുറഞ്ഞതിനാൽ പക്കം കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിയുടെ യോഗത്തൊടു മറ്റുത്ത പല കൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ മെത്രാനൊടു അപേക്ഷിച്ചിട്ടു സാധിക്കായ്കകൊണ്ടു വരാപ്പഴെ മെത്രാനൊടു പാതിരിമാരൊടും കറെ അയർത്തു താൻ വിചാരിച്ചു കാര്യം സാധിപ്പാൻ എന്തൊരു വഴി വെണ്ടുവെന്നു നിരൂപിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യേ അങ്കമാലിക്കൽ പാതിരിമാരൊടു മറ്റുള്ള യോഗം കൂടുന്നെന്നു കെ

ട്ടാറെ പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു കടനാട്ടിൽ മാത്തൻ കത്തനാർക്കു കുറി എഴുതി അയക്കയും ആ കുറിയിൽ മാത്തൻ കത്തനാരു താമസംകൂടാതെ അങ്കമാലിക്കൽ ചെന്നു അർക്കദയാക്കൊനെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന പ്രകാരവും ക്ലേശിക്കണ്ടുവഴിയും അയാളെ അറിച്ചതു മൊഴിയെ ഇതിനായിട്ടു താനും വെഗം അങ്കമാലിക്കൽ എത്തുമെന്നും കൂടെ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കുറിക്കെക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം മാത്തൻകത്തനാരു പുറപ്പെട്ടാറെ വളരെ താമസിയാതെ താൻ എഴുതി അയച്ചതിൻവണ്ണം ക്ഷയാക്കൊക്കത്തനാരു പുറപ്പെട്ടു എടുവഴിക്കു വന്നപ്പോൾ അങ്കമാലിക്കൽ കാര്യം തീർന്നു കൈക്കൊണ്ടു വരാപ്പഴയൊളം വരികയും താൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യമൊക്കെയും സംധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു പാതിരിമാരു പറഞ്ഞാക്കുകൊണ്ടു മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മനസൊക്കെയും മാറി അവിടെതന്നെ പാതിരിമാരൊടു കൂടെ പാർക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നുവരുമ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം മാത്തൻ കത്തനാരു അങ്കമാലിക്കൽ വന്നു കാര്യം തീർന്നപ്രകാരം കെട്ടാറെ പാരം ദുഃഖവും ക്ലേശവും ആയി എങ്കിലും ഇനിയും പള്ളിക്കൊരിൽ ചിലർ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ആകുവണ്ണം ജാതിയുടെ ഗുണത്തിന്നു വിചാരിക്കാഞ്ഞാൽ ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമുൻപിൽ തന്റെ കടം ഒഴികയില്ലെന്നു കാൺകുകൊണ്ടും യോഗവും പാതിരിമാരുമായിട്ടു നിരന്നതമതിയല്ല ജാതിക്കു ഗുണം വരണമെങ്കിലും ഈ എഴുതിതന്ന കാര്യങ്ങൾതന്നെയും പാതിരിമാരു കാർക്കണമെങ്കിലും ജാതിക്കു തലവനായിട്ടു അർക്കദയാക്കൊൻ ഉണ്ടാകാതെ കാര്യമൊന്നും കണക്കായി വരികയില്ലെന്നു പല പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും യോഗത്തെ കാട്ടി ബൊധിപ്പിച്ചാറെ അയാളൊടു ഉത്തരം പറവാൻ മതിയായ്കകൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിന്നു ഏതുപ്രകാരം വെണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആയതൊക്കെയും ചെയ്യാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നുവെന്നു യോഗം അയാളൊടു പറകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ യോഗത്തിൽ തലപ്പെട്ട ആളുകളിൽ ചിലർ മാത്തൻകത്തനാരു പറയുന്ന ബൊധങ്ങൾക്കു ഉത്തരംപറവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു പുറമെയുള്ള വിധത്തിൽ ഇതിൻവണ്ണം സമ്മതിച്ചു പറഞ്ഞെങ്കിലും അർക്കദയാക്കൊൻ ഉണ്ടായി ജാതിക്കു ബലം വന്നാൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധാന്തം നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ വിഷമമായി വരുമെന്നും ഇതിൻവണ്ണം ഒരു നാഥൻ കൂടാതെ കിടന്നാൽ പാതിരിമാരൊടു കൂടി തങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞവണ്ണം കാര്യം നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നുകണ്ടു ജാതി ഉപകാരത്തിനെകാട്ടിലും തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകമുള്ള ഉപകാരവും സി

ദ്ധാനവും മനസാകുന്നതിനാൽ ഉള്ളിൽ വെറെ ഭാവമായിരുന്നു താനും.

ഇങ്ങനെ മനസല്ലാമനസൊടു കൂടി തങ്ങളും ശേഷമുള്ള യോഗവും മാത്തൻകത്തനാരു മാത്തൻകത്തനാരു പറയുന്നതു കാര്യമാകുന്നുവെന്നും ആയതിന്നു ആകുന്നതു ശ്രമിച്ചെത്തിയാവൂ എന്നും വെച്ചു കാര്യവകതിരിവും വാക്കുസാമത്ഥ്യവുമുള്ള തെക്കൻ പറവൂർ പള്ളി ഇടവകക്കാർൻ വറുഗീസുകത്തനാരു കൂടെ മലങ്കര ഇടവക ഒക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇരിക്കുന്ന അവിടെ പുഴക്കാട്ടിൽ ചെന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഏഴത്തുകാരനാകുന്ന ജനനംപാതിരിയൊടു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ ബൊധിപ്പിച്ചു അർക്കദയാക്കൊനെ ഉണ്ടാക്കിതരണമെന്നു പറഞ്ഞാറെ അയാളു ആയതു കയ്യെററ ഉടൻ അർക്കദയാക്കൊൻ ഉണ്ടായി കഴിയുമെന്നു മറുതലക്കാർ കണ്ടപ്പോൾ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യം വെളിച്ചമെ പറകയെന്നും വന്ന തങ്ങളുടെ മനസ പരഹസ്യപ്പെടുത്തി ഇക്കാര്യത്തിനുവെണ്ടി മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അപേക്ഷിപ്പാൻ തങ്ങൾക്കു മനസില്ലെന്നുള്ളപ്രകാരം പരഹസ്യമായിട്ടു പറകയും ചെയ്തുശേഷം തങ്ങൾ അവിടെനിന്നും പിരിവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

അയ്യയ്യൊ മറുതലക്കാറെ നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു. ഇതു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനാൽ തമ്പുരാനു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നോ. ആയതല്ല. അതെന്തെന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകമുള്ള ഉപകാരത്തെക്കായിലും പരൊപകാരമത്രെ ഉടയതമ്പുരാനു തെളിഞ്ഞ കാര്യമെന്നും പാരം സൂക്ഷിക്കണമെന്നും മരൊന്ന കൂടാതെ മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്നു തമ്പുരാൻ കൊടുത്ത വർഗ്ഗബൊധംകൊണ്ടുതന്നെ വിചാരിച്ചാൽ അറിയാകുന്ന കാര്യമാകുന്നതിനാംപക്കം ആയതു ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റു ജാതി മനസാകുകൊണ്ടു തമ്പുരാനു ചിററാഴ്ച ചെയ്യണമെന്നുള്ള മനസല്ലാ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു. പിന്നയൊ അറുകലക്കാറെരൊടും കവർച്ചക്കാറെരൊടുംകൂടെ കൂടിക്കൊണ്ടാൽ നിങ്ങൾക്കും ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിന്നു കുറും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു ഭാവിക്കുകൊണ്ടത്രെ എന്നു ഒരു തെല്ലുപോലും ബുദ്ധിയുള്ളവനൊക്കെക്കും അറികയുമാം.

ഇങ്ങനെ യോഗത്തിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ യോഗത്തിന്റെ ഗുണവും ഉപകാരവും വിചാരിക്കാതെ എത്രയും ഉപകാരമുള്ള കാര്യത്തിന്നു മറുതലിച്ച യാത്ര പുറപ്പെട്ടാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഏഴത്തുകാർൻ ജനനം പാതിരി മലങ്കര പള്ളികൾക്കു ഗുണം വരുത്തണമെന്നും വച്ചുകൂടിയ പള്ളിക്കൊരിൽ ആരും തങ്ങൾ വന്നുകാര്യം ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ

ബോധിപ്പിക്കാതെ പിരിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ആണയിട്ടു വിരവധി കെയും ആയതു കൊണ്ടു തങ്ങൾ മനസായവണ്ണം പിരിഞ്ഞുപോകാതെ അവിടെതന്നെ പാർക്കയും ചെയ്തുതിന്റെശേഷം എല്ലാവരുംകൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ മുൻപാകെ ചെന്നു അർക്കദയാക്കൊന്നെ ഉണ്ടാക്കി തരണമെന്നപെക്ഷിച്ചാറെ മലങ്കരപള്ളിക്കാരുടെ എല്ലാവരും സൊരമിച്ചവന്നു അപെക്ഷിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ അപെക്ഷകൾ ഒത്തവണ്ണമിരിക്കാമെന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം യോഗമെല്ലാവരുംകൂടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കരിയാററിൽമൽപാൻ ഇരിക്കുന്ന ആലങ്ങാട്ടു വരാപ്പുഴക്കു കുറിയും എഴുതി അയച്ച മെൽപറഞ്ഞ കാഞ്ഞിരപള്ളിക്കാരുടെ കച്ചൊക്കൊക്കത്തന്നാരെയും അവിടെ വരുത്തി കാര്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞുകണ്ടാറെ കച്ചൊക്കൊക്കത്തന്നാരു മുൻപിൽ മാത്തൻ കത്തനാർക്കു എഴുതി അയച്ചതൊക്കെയും മറ്റന്നു അർക്കദയാക്കൊന്നെ ഉണ്ടായാൽ കഴിവാൻ വക കാണാതെ അർക്കദയാക്കൊന്നെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ വഹിയാ എന്നും ആയതിന്നു തനിക്കു മനസില്ലെന്നും പരഹസ്യാമായിട്ടു പറകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കച്ചൊക്കൊക്കത്തന്നാരു ഇപ്പൊൾ പറയുന്ന വചനം സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ മലങ്കര മാർ തൊമ്മാനസ്രാണികൾ ഇക്കാലങ്ങളിൽ വാഴുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്താമാരു പറകിജാതിയിൽനിന്നാകുകൊണ്ടും പറകിരാജാവ അവർക്കു മാസപ്പടി കൊടുത്തുവരികുകൊണ്ടും മെത്രാനു ഏതും വരവുകൊടുക്കുമാറില്ലെങ്കിലും പണ്ടുപല യുഗങ്ങളും മലങ്കര മെത്രാപ്പൊലീത്താമാരെയും അർക്കദയാക്കൊന്നുമാരെയും തങ്ങളുടെ ചിലവാൽ മഹാബഹുമാനത്തോടും വമ്പൊടുംകൂടെ രക്ഷിച്ചിരിക്കത്തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊപലപ്പൊഴും ആയതൊക്കെയും കഴിഞ്ഞു തങ്ങളുടെ പതാരങ്ങൾ എടുത്ത വശാദിൽ ഇരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ പാത്രീയർക്കാമാർക്കുകൂടെ കൊടുത്ത ജാതി ആകുന്നെന്നും ഇന്നു ഈ ജാതി പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും പാരം നൊമ്പരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നെങ്കിലും മലങ്കര ൧൭൨ (172) പള്ളിക്കാരുടെ കൂടിയാൽ തങ്ങൾക്കു ഒരാളിനെ രക്ഷിപ്പാൻ വശമല്ലെന്നും ആയതിന്നു ആൾ ഉണ്ടായി വരികയില്ലെന്നും താൻ വിചാരിക്കുകൊണ്ടല്ലാ ഇതു പറഞ്ഞതു. പിന്നെയൊ സൌജന്യങ്ങൾ ബോധജ്ഞാനപ്പെട്ടവരുടെ കണ്ണു പൊടിക്കയും നെറിവാളരുടെ വചനങ്ങൾ പകർത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നു തെന്യൻനാമൊസാ ൧൩൧ം (16) സഹായിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ താൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും നടത്തിക്കൊടുക്കാമെന്നു പാതിരിമാരു തന്നോടു പറഞ്ഞൊക്കുകൊണ്ടും ഈ സമയത്തിൽ പാതിരിമാരുടെ അഭിപ്രായത്തോടു വരാപ്പു

൯൪ പാർത്താൽ തനിക്കു ഏതാനും കാര്യലാഭം വരുത്തിക്കൊള്ളാമെന്നു കാണുകകൊണ്ടും അത്രെ എന്നു തോന്നുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ പണം സൊരമിച്ച കാണാതെ അർക്കദയാക്കൊന്നെ ഉണ്ടാക്കിയാൽ കഴിവാൻ ഉണ്ടാക ഇല്ലെന്നത്രെ തനിക്കു തൊന്നിയിരുന്നവെങ്കിൽ മുൻപിൽ ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി മാത്തൻകത്തനാർക്കു കുറി എഴുതി അയക്കാഞ്ഞതെന്നു എന്നുള്ളതു എല്ലാവർക്കും അറികയ്യമാം.

ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുമായി ആലങ്ങാട്ടുവച്ചു പറഞ്ഞ കണ്ടാറെ പലരും മറ്റുതല ഉണ്ടാകകൊണ്ടു ഇപ്പൊൾ ഈ കാര്യം സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുപൊലെ മറ്റുനന്നരത്തക്കു എന്നും വെച്ചു അയാളും ശേഷമുള്ളവരും തങ്ങളുടെ വീടുകൾക്കു പൊകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ മാർസൗവദൊർ ദൊസറൊയിസ് എന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരു മെത്രാപ്പൊലീത്ത കാലം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈ അവസ്ഥകൊണ്ടു കൈക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾക്കു എന്തുതൊന്നുന്നു. ഇത്ര വിഷമം ഇക്കാര്യത്തിന്നു കണ്ടതിനാലും പക്കം ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസിന്നു തെളിയുന്നൊരു കാര്യമല്ലെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നോ. ആയതു എത്രയും ഭോഷതമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ വിഷമമുണ്ടാകുന്നതു ഉടയതമ്പുരാനു തെളിവാകുന്ന കാര്യത്തിന്നുള്ള അടയാളമത്രെ ആകുന്നു. ആയതിന്നു ശുദ്ധമാന പുസ്തകത്തിൽ പലപല സാക്ഷികൾ നമുക്കുണ്ടുതാനും. മുൻപിൽതന്നെ ശാഭൻരാജാവു തന്റെ ദൃഷ്ടപ്രവൃത്തിയാൽ തമ്പുരാൻതന്നെ നിരസിച്ച രാജിതത്തിൽനിന്നു നീക്കി തനിക്കു പകരം ശമയെൽനവ്യാടെ കൈകളാൽ ദാവീദ എന്ന പുണ്യവാളനെ രാജാവായിട്ടു സ്ഥാപിച്ച ശുദ്ധമാനനെ പുശിയാറെ കാര്യമൊക്കയും നിവൃത്തിവന്നു രാജിതം തനിക്കു ഒതുങ്ങുവാൻ ഏറ്റു വിഷമം കഴിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇസ്രായെൽ മക്കൾക്കും കാനാൻ എന്ന നാടു ഉടയതമ്പുരാൻ സ്വൽപം കാലം മുൻപെ ഒറ്റാഹത്തിനൊടു പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നൊരും ആയതു തങ്ങൾ നെടുവാൻ ഏറ്റു വിഷമമപ്പെട്ടു പല പല പടകളും വെട്ടി ജയിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്തിന്നു ഇവയൊക്കയും. നമ്മുടെ കർത്താവിശൊമിശിഹായും തന്റെ ശ്രീഹന്മാരും എത്രയും ന്യായവും നെറിവും ഉള്ളൊരു മാർഗ്ഗം അറിയിച്ചു എങ്കിലും ആയതു നടത്തുവാൻ തങ്ങളുടെ ആയസുകൂടയും ഉപെക്ഷിച്ചുവരികയും ചെയ്തു എന്നുവരുമ്പോൾ തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസിന്നു ചെയരുന്നകാര്യത്തിന്നു ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ ഏറിയ വിഷമങ്ങളും മറ്റുതലകളും കാണുമെങ്കിലും ഒടുക്കം ആയതൊക്കയും തീർത്തു

നല്ലവണ്ണം നിരപ്പാലെ കാര്യം സാധിപ്പാനുള്ള സംഗതി വരികയും ചെയ്യും. ഇതിനെക്കൊണ്ടു മാർ പൌലൊസു പറയുന്നു 1

എട്ടാംപദം

പ്രാജിക്കോസ സല്ലൊസ്യ എന്ന ജർമ്മനീസ്യ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാൻ മലങ്കരഇടവകക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായി വന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെന്ത്

അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയ പള്ളിക്കാറ്റക്കു മെൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പാതിരിമാരെഴുതിക്കൊടുത്ത യോഗം പിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം എഴുതിത്തന്ന വസ്തുക്കൾ കാപ്പാനുള്ളതിന്നു പാതിരിമാർക്കു മനസില്ലാഞ്ഞു എന്നുതന്നെയല്ല പിന്നെയൊ മലങ്കരപള്ളിക്കാറ്റക്കു സ്ഥാനമാനങ്ങളുടെ നിഴൽ ഒക്കെയുംകൂടെ മാറ്റി അവരെ കാപ്പാനുള്ള വഴി എല്ലാപ്രകാരംകൊണ്ടും അവർ ശ്രമിച്ചുവരുന്ന മദ്ധ്യ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു മരേത്രം (1775) കാലം ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രഞ്ചിക്കോസ സല്ലൊസ്യ എന്ന പെർപെട്ട ജർമ്മനീസ്യ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാൻ മലങ്കര ഇടവകക്കു കൊച്ചി ഇടവകക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു വരാപ്പഴുവന്ന മെല്പടി ആണ്ടു വൃശ്ചികമാസം പത്തൻകണക്കിൽ ൨൫-25ാം-നു തന്റെ സ്ഥാനം പിടിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ സല്ലൊസ്യമെത്രാൻ താൻ സാമാന്യമുള്ള പാതിരിയും മലങ്കരഇടവകയിൽ മാറ്റുമാറിയിരുന്നവനുമായിരുന്ന നാളുകളിൽ ശേഷം പാതിരിമാരെടു ഒരുമിച്ചുകൂടാതെ അവരോടു അയർത്തിരിക്കുകൊണ്ടും മലങ്കരഇടവകയിൽ പരഹസ്യമായി പലപല ഉതപ്പുകൾ കാട്ടുകകൊണ്ടും മാർഗ്ഗമായിപ്പാൻ യോഗ്യമില്ലാത്ത ആളെന്നും വിധിച്ചു ഇയാൾ മലയാളത്തിൽ പാർത്താൽ ശേഷം പാതിരിമാർക്കുകൂടെ പൊരായ്ക ശേഷിക്കുമെന്നും ചൊല്ലി എവുറൊപ്പെക്കുതന്നെ തിരികെ അയാളെ അയച്ചാറെ അദ്ദേഹം റൊമ്മായ്ക്കു ചെന്ന ഏതുപ്രകാരത്തിലെന്നുണ്ടായില്ലാ ജർമ്മനീസിയ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാനുമായി മലങ്കരഇടവകക്കു കൊച്ചി ഇടവകക്കു വികാരിയുമായി മെൽപറഞ്ഞപൊലെ മലങ്കരവന്ന മുഷ്കരത്വം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാർക്കു ആയതു പ്രസാദിച്ചതുമില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല സല്ലൊസ്യമെത്രാൻ മുൻപിൽ ഉതപ്പുകാട്ടി നടന്ന ആളാകുന്നതുമാഴിയെ ഇപ്പൊഴും താൻ വന്ന ഉടൻ ഉതപ്പു പ്രവൃത്തികൾ തുടങ്ങി എന്നും ആയതു കൊണ്ടു മലങ്കര ഇടവകയിൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആകുവാനും തങ്ങളോടുകൂടെ വസിപ്പാനും

1. ഞങ്ങൾ ക്രൈസ്തവ സഹിക്കുന്നവെങ്കിലും പരാജയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

അന്യഗൃഹിപ്പാത്ത ആളെത്ര ആകുന്നെന്നും പരഹസ്യമായിട്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മെത്രാനെ വരാപ്പഴയിൽനിന്നു ഇറക്കി അയപ്പാൻ പാതിരിമാരു എല്ലാവരുംകൂടെ നിശ്ചയിച്ചു യോഗന്നാൻ സന്ദേശ മറ്റുറീത്താ എന്ന പാതിരി ശേഷമുള്ളവരെക്കൊൾ മുതൽ ന്ന ഇതിനു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

പാതിരിമാരു മെത്രാൻ ഉതപ്പുകാരനാകുന്നെന്നും ആയതു കൈകൊണ്ടു തന്നെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസില്ലെന്നു പറയുന്നവെങ്കിലും തങ്ങളുടെ മനസിൽ ഇരിക്കുന്ന കാര്യം ആയതൊന്നുമല്ല. പിന്നെയൊ സല്ലൊസ്യമെത്രാൻ അല്ലെമാഞ്ഞ ജാതിക്കാരനും ശേഷമുള്ള പാതിരിമാരിൽ പ്രധാനികൾ ഇത്താലുൻകാറ്റക്കും ആകുകകൊണ്ടു അല്ലെമാഞ്ഞജാതിക്കാരന്റെ കീഴു വഴങ്ങുകയില്ലെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തംകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു. ആയതിനെ നെരേതന്ന പാവൻ മുറമൊഴി ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു എല്ലാവർക്കും സീദ്ധമാകുന്ന കാര്യം മെത്രാൻ ഉതപ്പുകാരനെന്നും ആയതു കൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു അയാളെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസില്ലെന്നും പറഞ്ഞതുതടങ്ങുകയും ചെയ്തു. 1

വിചാരം

പാതിരിമാരു മറ്റു ജാതിയിലും പെച്ചിലും പള്ളിയുടെ ശ്രമത്തിലും ഭേദമുള്ള ആളുകളായിരിക്കുമ്പോൾ ജാതിയിലും സ്വഭാവം ഭേദമുള്ള മലങ്കരഇടവകക്കാറ്റക്കു മെൽ വാണവരികയും ഈ വാഴ്ചക്കു ഒരു ലയംവരാതെ ഇരിപ്പാൻ മലങ്കരയുള്ള പ്രധാനികളെ ഒട്ടു സമ്മാനങ്ങൾകൊണ്ടും ഒട്ടു പുനാരമായ വചനങ്ങൾകൊണ്ടും ഒട്ടു പെടികാട്ടിപ്പുകൾകൊണ്ടും ഒട്ടു യോഗത്തിലുണ്ടാക്കുന്ന പവുപ്പുകളും വന്തികളുംകൊണ്ടും ആകുന്ന പ്രയത്നം ചെയ്തുവരികയും എന്നുള്ളതു നിരൂപിച്ചാൽ തന്നെയും അല്ലെമാഞ്ഞജാതിയാകുന്നെന്നും ചൊല്ലി മെത്രാനോടു പിണങ്ങുവാൻ അവർക്കു ഒരു സംഗതിയില്ലാഞ്ഞു. ഒട്ടൊരും വരാപ്പഴ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ റൊമ്മായിൽനിന്നു കല്പിച്ചുവരുന്നപൊലെ എവുറൊപ്പായിലുള്ള പലപല ജാതിക്കാറ്റക്കും മെത്രാന്മാരായി വാണവരികയും ഒരു അയർപ്പുകൂടാതെ എല്ലാവരും ഇത്രകാലവും സമ്മതിച്ചുവരികയും ചെയ്തതു ഓർത്തുകണ്ടാൽ ഒട്ടും ഇതിന്നു അവകാശമില്ലാഞ്ഞുതാനും. അപ്പൊഴൊ ഒരു നാളും കെട്ടിട്ടില്ലാത്തപൊലെ ഈ ഉണ്ടായതു വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ എത്രയും മനോഹരവും കടാക്ഷവും ഉള്ള ഉടയതമ്പുരാൻ തന്റെ അളവില്ലാത്ത

1. പാതിരിമാർക്കു തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലായിരുന്ന. ഫ്രാൻസിസ് സെയിൽസ് വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കു ആയതോടെ മാർതോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ അസ്വസ്ഥത വർദ്ധിച്ചതായി ഫാ. അനസ്താസിയോസ് 1778 ഡിസംബർ 27-ന് പ്രൊപ്പഗാന്ദാ തിരുസംഘത്തിന് എഴുതുകയുണ്ടായി,

ബോധജ്ഞാനംകൊണ്ടു മെത്രാനും പാതിരിമാരുമൊരുമിച്ചുകൂടി പാവപ്പെട്ടും അടിമപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന മലങ്കരയ്ക്കുള്ള നസ്രാണികളോടു മറ്റുത്ത ശ്രമിച്ചാൽ ആയവർക്കു പാരം സങ്കടം വരുത്തുമെന്നു കാൺകകൊണ്ടു ഇസ്രായേൽ കൂട്ടത്തൊടു മറ്റുത്ത മെദീയാനായക്കാരെ പടവെട്ടുവാൻ ഏറിയ സന്നാഹത്തൊടുകൂടെ വന്നാറെ ഗെദവോൻ എന്ന തലവനും മറ്റു മുന്തറുപെരും കൂടെ അവരൊടു എത്രത്ത നെരത്ത മെദീയാനായക്കാരെ തങ്ങളിൽ തന്നെ പാളയത്തിൽ വെട്ടി നശിപ്പാൻ സമ്മതിച്ചുപൊലെ മലങ്കര ഉള്ള നസ്രാണികളെ തൊടാതെ മെത്രാനും പാതിരിമാരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ അയർപ്പാനുള്ളതിന്നു അനുവദിച്ചെന്നു പറയെണ്ടു. ഇങ്ങനെ പാതിരിമാരു എല്ലാവരും മെത്രാനൊടു മറ്റുത്ത അയർപ്പായി മെത്രാൻ വരാപ്പഴനിന്നു പൊകണമെന്നു മുട്ടിച്ചു കൂടിയൊരു മെത്രാനു മറ്റൊരു പൊ.വഴിയും കാണാഞ്ഞിട്ടു ഉടൻ ആലങ്ങാട്ടു കരിയാട്ടിൽമല്ലാനു കുറി എഴുതി അയച്ചു അദ്ദേഹത്തെ വരാപ്പഴക്കു വരുത്തി തന്നൊടു പാതിരിമാരു കാട്ടുന്ന അതിക്രമങ്ങളൊക്കയും മഹാദുഃഖത്തൊടു കണ്ണുനീരൊടും കൂടെ പറകയും കീഴ്നാളിൽ താൻ ഏതാനും ഉതപ്പു കാട്ടിപൊയെങ്കിലും ഇനി മെലിൽ നല്ല വ്യാപാരം വ്യാപരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞൊക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനു മെത്രാന്റെ മെൽ അയിരറപ്പുഴ തൊന്നി ഉടൻ തന്നെ കത്തിയതൊട്ടുകൾ തച്ചിൽ മാത്തുതരകനും കുറി എഴുതി അയച്ച അയാളെ വരാപ്പുഴ വരുത്തി അയാളൊടു ഈ അവസ്ഥ ക്ഷേയും പറഞ്ഞു ബഹുമാനപ്പെട്ട മലപാനും മാത്തുതരകനുംകൂടെ ശ്രമിച്ചു അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരെയും ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിക്കാരെയും ഇതുമെന്യെ മറ്റു ചില പള്ളിക്കാരെയും വരുത്തി മെത്രാനെയും തന്നോടുകൂടെ തനിക്കുള്ള മുണ്ടുമുറികളിൽ ഏതും വരാപ്പുഴ വെച്ചൊക്കതെ സർവ്വസമസ്തവും എടുത്ത മഹാ ഘോഷത്തൊടും അലങ്കാരത്തൊടുംകൂടെ കൊണ്ടുചെന്നു ആലങ്ങാട്ടു പാർപ്പിക്കയും ചെയ്തു * .

2. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്നും ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിന്നും വളരെ ഉപകാരം ചെയ്ത പ്രസിദ്ധനും സ്വാധീനശേഷിയുള്ളവനുമായ അല്പായ നേതാവ്.
3. ഫ്രാൻസിസ് സാലസു വരാപ്പഴനിന്നു ആലങ്ങാട്ടേക്കുപോയപ്പോൾ ക്രൈമൻ എന്ന പാതിരി മാഹിയീലുള്ള ലിയോ എന്ന വൈദികൻ രഹസ്യമായി എഴുതി: 'ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കി. അഥവാ ഞങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റവിശേഷം കൊണ്ടു സെയിൽസു മെത്രാൻ തന്നെ ഇറങ്ങിപ്പോയി.' മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് അദ്ദേഹത്തെ ആലങ്ങാട്ടു സ്പർഷിതമായി എത്തിച്ചത്.

ഒൻപതാം പദം

മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടുകൊണ്ടുചെന്നു പാർപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനും മാത്തുതരകനും മുതലാകെ അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരും ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിക്കാരും മറ്റു ചില പശ്ചാത്തലക്കാരും യോഗമായിവന്നു ഘോഷത്തൊടുകൂടെ മെത്രാനെ കൊണ്ടുചെന്നു ആലങ്ങാട്ടിരുത്തിയെന്നും മലങ്കരപള്ളിക്കാരെ മെത്രാന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ആകണെന്നും പാതിരിമാരു കണ്ടാറെ മെത്രാനൊടു മറ്റുത്ത പിണങ്ങിയതു വെണ്ടിയീല്ലാഞ്ഞെന്നു കണ്ടു രണ്ടാംദിവസം മെത്രാന്റെ സ്വസ്തുത അനേപഷിപ്പാനായിട്ടു പാതിരിമാരിൽ രണ്ടുപെർ വരാപ്പുഴ നിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു വന്ന മെത്രാനുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടും മെത്രാനും തങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അയർപ്പു തീർന്നില്ലാതാനും. വിശേഷിച്ചുവന്ന ഈ പാതിരിമാരു പള്ളിയിൽ കെറിക്കൂടെ എന്നും കെറിയൽ മെനിക്കുഴയം ഉണ്ടാകുവാൻ സംഗതിവരുമെന്നും യോഗം പറകകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ കെറിയത്തുമില്ലാ. എന്നാൽ മെത്രാനെകൊണ്ടുചെന്നു യോഗമെല്ലാവരുംകൂടെ ആലങ്ങാട്ടു പാർപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരു ഏതാനും ചെയ്യുമെങ്കിൽ ആയതൊക്കയും ഘഴിഞ്ഞ യോഗം പിരിയാവു എന്നും വച്ചു ആലങ്ങാട്ടു പിരിയാതെ പാർക്കുന്ന നെരം പാതിരിമാരും കൊടുങ്ങല്ലൂരു മെത്രാപ്പൊലീത്തയുടെ വികാരിജനരാൽ മത്യാസസെൻറപ്പൻസെൽ എന്ന പാതിരിയുമായിട്ടു മുമ്പിൽ തങ്ങളിൽ പറഞ്ഞൊത്തും കൊണ്ടു അയാളും വരാപ്പുഴ ഉള്ളതിൽ രണ്ടു പാതിരിമാരുംകൂടി ആലങ്ങാട്ടു വരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ആലങ്ങാട്ടു മത്യാസപാതിരിയും വരാപ്പുഴ പാതിരിമാരും വന്നിരിക്കുന്നവെന്നു അവിടെ കൂടിയീരിക്കുന്ന പള്ളിക്കാരെ കെട്ടാറെ പാതിരിമാരും മെത്രാനുമായിട്ടു തമ്മിലുള്ള അയർപ്പു പറഞ്ഞുതീർപ്പാൻ ഇപ്പോൾ നല്ല നെരമെന്നും കണ്ടു പള്ളിക്കാരെ മെത്രാന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു മുമ്പിൽ മെത്രാനെ തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം ബോധിപ്പിച്ചാറെ മെത്രാൻ സമ്മതിച്ചാറെ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട രണ്ടു പട്ടക്കാരെ അയച്ചു കാര്യംകെട്ടു തീർപ്പാനായിട്ടു പാതിരിമാരു മെത്രാന്റെ ഭവനത്തു വരണമെന്നു അറിയിച്ചാറെ പാതിരിമാർക്കു മനസ്സുണ്ടായതുമില്ല. അപ്പൊഴൊ പാതിരിമാരു മെത്രാനും തങ്ങളുമായിട്ടുള്ള അയർപ്പു വാചുപ്രകാരത്തിലും തീർന്നുപൊയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നെന്നു

1. ആർച്ച ബിഷപ്പു സാൽവദോൾ ദോസ് റെയ്സിന്റെ മരണശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി ഇദ്ദേഹം സാമന്ത്യം ഏറ്റു.

മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുകയും ആയതിനായിട്ടു തങ്ങൾ വരാപ്പഴനിന്നും വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും മലങ്കരപള്ളിക്കാറരു തങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചതിനാൽപക്ഷം പള്ളിക്കാറരു തങ്ങളെക്കായിൽ കുറഞ്ഞവരാകുന്നെന്നും അവരുടെ വിധിക്കു തങ്ങൾ കീഴുവഴങ്ങുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുമുള്ള അഹമ്മതി ഭാവികൈകൊണ്ടത്രെ പള്ളിക്കാറരു വിളിപ്പിച്ചിട്ടു എത്തുവാൻ തങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലാഞ്ഞതും.

വിശേഷിച്ചും തങ്ങൾ വിളിപ്പിച്ചിട്ടു വരുവാൻ പാതിരിമാർക്കു മനസ്സില്ലെന്നു യോഗമറിഞ്ഞാറെയും തങ്ങളെ മൊഴി തികക്കേണ്ടിട്ടു രണ്ടാം വട്ടം അവരെ വിളിപ്പിച്ചിട്ടും അവരു വരാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇക്കാര്യം കൈപ്പാൻ ആയിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വികാരി ജനറാലാകുന്ന മത്യാസ പാതിരിയെ വിളിപ്പിച്ചാറെ യോഗത്തിന്നു താൻ വരുവാൻ പാതിരിമാരു സമ്മതിക്കയില്ലെന്നുള്ള ഉത്തരം പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഉത്തരം മത്യാസപാതിരി പറഞ്ഞയച്ചെങ്കിലും താൻ വികാരി ജനറാൽ ആകുകൊണ്ടും തന്റെ മുഷ്കരത്വത്തിൽ ഏതും പാതിരിമാരിൽനിന്നു തന്നിന്നു വരണമല്ലോ എന്നതിനെക്കൊണ്ടും തന്നിന്നു യോഗത്തിങ്കൽ വരുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ മുടക്കുവാൻ പാതിരിമാരു വശമല്ലെന്നും തന്നിന്നു മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ യോഗത്തിന്നു വരാഞ്ഞതെന്നും എല്ലാവർക്കും അറികയുമാം.

ഇങ്ങനെയുള്ള പാതിരിമാരുടെ പ്രതിജ്ഞയും അഹങ്കാരവും യോഗം അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തങ്ങൾ ഇന്നു ഏതും പിടിയോ എങ്കിലും തങ്ങളുടെ വീടു സൂക്ഷിപ്പാൻ തങ്ങൾ മതിയെന്നും വെച്ചു മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ യോഗ്യമില്ലാത്ത ആളുകൾ എന്നു വിധിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയായ ഒമ്പതു പാതിരിമാരോടു മറുത്ത താഴത്ത എഴുത്തുപെട്ട പടിയൊലയും എഴുതിവെച്ചു അവർ മലങ്കരഇടവകയിൽ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ കടന്നുകൂടാ എന്ന വിരവധിക്കുകയും ചെയ്തു.

2. 1776 ഫെബ്രുവരി 15-ാം തീയതി ജർമനീസീയ മെത്രാന്റെ മൂവാകെ മലങ്കരയിലെ പള്ളിക്കാർ ആലങ്ങാട്ടുയോഗം കൂടി തങ്ങളെയും സാലസ് മെത്രാനെയും ദ്രോഹിച്ച അനസ്താസിയസ്, ഒളമൻ, ജോൺ, അലോഷ്യസ്, ഫ്രാൻസിസ്, ആൻറണി, അനസ്താസിയസ് എന്നീ പാതിരിമാർ തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു വിലക്കി. തങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കില്ല എന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഈ നിശ്ചയം റോമാമാർപാപ്പയുടെ കല്പനയ്ക്കു വിധേയമാണെന്ന് പടിയൊലയിൽ അവർ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഒമ്പതു പാതിരിമാർ നിരോധിച്ചു എന്ന് മുക്കിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നവെങ്കിലും പടിയൊലയിൽ ഏഴുപേരെയെ പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളു.

പടിയൊല

Anno Domini 1776 die 15a mensis Februarii in ecclesia Mangatenti * B. Mariae coram Illustrissimo Domino Episcopo Germanicia Malabarenses ecclesiae congregatae fecerunt hanc conclusionem scriptam in ola manibus propriis signatam.

Noster Illustrissimus Dominus Florentinus, episcopus Areopolitanus cum mortuus esset fuerimus ad sepeliendum ejus cadaver sed patres ejiciendo nos ipsimet exsequias defunctorias fecerunt. Propter hoc negotium congregatae sunt omnes ecclesiae Malabarenses in Angamali ut quid facto esset opus considerarent. P. Lauratianus Justiniani qui fuit visitator Apostolicus cum duobus aliis patribus venit ad Angamalam ut audiret quaerelas atque opportunum remedium poneret. Sic ergo auditis quaerelis eorum aliquas finivit verbo alias dando eis in scripto cum proprio manu subsignato ut in posterum tam patres quam communitates debeant observare constitutiones eo in scripto contentas. Cum res ita se haberet, illustrissimus Dominus episcopus Salesius in Verapolim venit cui contra consuetudinem antiquam multas injurias fecerunt et nobis etiam. Propterea episcopum adducendi in Mangathem ibique habitare faciendo Malabarenses propter Injurias episcopo et nobis a patribus factas decreverant ut in posterum praeter Laurentium qui semper obediens fuit mandatis illustrissimi Domini, nullus patrum scilicet Anastasius, Clemens, Joannes, Aloysius, Franciscus, Antonius, Anastasius donec informatus Romanus Pontifex rescribat mandetque nobis ipsi non debent venire ad ecclesias nostras nec eis nos odediamus. At vero omnes unanimiter pro-concordia gentis nostrae et bono publico attenderent scriptum fecimus in ola ita.

ഇങ്ങനെ ആലങ്ങാട്ടു കൂടിയ പള്ളിക്കാരുടെ മലങ്കരക്കാരു പള്ളിക്കാരുടെ എല്ലാവരുടെയും നാമത്താൽ പടിയൊല എഴുതി ഒപ്പംകുത്തി മലങ്കര പള്ളികളിൽ കരറി നടന്നുകൂടാ എന്നു

* ആലങ്ങാട്ടു

പാതിരിമാരെ മുടക്കിയതിന്റെ ശേഷം മെത്രാനും പാതിരിമാരും തമ്മിൽ ഉണ്ടായ പിണക്കത്തിന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ടു റൊമായിൽ പാപ്പാ അറിയത്തക്കവണ്ണം കുറിയും എഴുതി റൊമായിക്കു അതിനെ കൊടുത്തയപ്പാൻ മെത്രാന്റെ പക്കൽ വച്ച യോഗമെല്ലാവരും പിരികയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും യോഗം പിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം യോഗമെഴുതിവച്ച പടിയൊലകു വിചാരിച്ചു വരുത്തണമെന്നിട്ടു പാതിരിമാരെല്ലാവരുംകൂടെ വിചാരിച്ചു അവരിൽ ഒരുത്തനാകുന്ന ക്ലേമ്മിസ പാതിരിയെ പറവൂർക്കു യാത്രയാക്കി. അവിടെ ചെന്നു പണ്ടുകഴിഞ്ഞുവന്ന മര്യോദിപൊലെ പള്ളിയിൽ കരറി കുർവാനയും ചൊല്ലി ശേഷം കിഴനാളുകളിൽ നടന്നുവന്ന മര്യോദിപൊലെ നടപ്പാനായിട്ടു. എന്നാൽ ക്ലേമ്മിസ പാതിരി പറവൂർക്കു ചെന്നാറെ പറവൂർ പള്ളിക്കാറ്റിൽ പലരും ക്ലേമ്മിസപാതിരിയുടെ സ്നേഹിതരും പ്രിയകാരന്മാകകൊണ്ടു അയാൾക്കു അവിടെ പാർപ്പാൻ പള്ളിയുടെ പടിപ്പുരമാളികകൊടുത്തെങ്കിലും പള്ളിയിൽ കെറ്റുവാൻ കുർവാന ചൊല്ലുവാൻ അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതു ഇപ്പൊൾ സാധ്യമായ കാര്യമത്രെ എന്നു പറവൂർക്കാറ്റു പറകയും ആയവസ്ഥ ആലങ്ങാട്ടു മെത്രാനും എഴുതി അയച്ചാറെ അവിടെ കുർവാന ചൊല്ലിച്ചുകൂടാ എന്നു മെത്രാൻ എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ആയതു സമ്മതിരാതെ പള്ളിയിൽ കെറ്റുവാനായിട്ടു ക്ലേമ്മിസപാതിരി ചെല്ലുകകൊണ്ടു പള്ളിക്കാറ്റു തങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ വാതൽ അടച്ചുപൂട്ടുകയും ആയതുകൊണ്ടു ക്ലേമ്മിസപാതിരി വരാപ്പഴക്കു ആളയച്ചു കുർവാനക്കു വെണ്ടുന്ന മുണ്ടു മുറികളും വരുത്തി പടിപ്പുരമാളികയിൽ തന്നെ കുർവാന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മലങ്കരയോഗം തക്കം എഴുതി വച്ച പടിയൊലകു തക്കവണ്ണമിരിപ്പാൻ ശ്രമിക്കയും മെത്രാൻ അതിനു ശക്തി വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നെന്നു ആയതിനൊടു മറ്റുത ശ്രമിച്ചാൽ ഏതും സാധിക്കയില്ലെന്നും പാതിരിമാരു കണ്ടാറെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ യോഗാനാൽ ദെ സന്തമർഗറീത്ത എന്ന പാതിരി മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള ഞാറക്കൽപള്ളി ഇടവകയിൽ നിന്നു രണ്ടു വാലിക്കോറ്റെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു റൊമായിക്കു പോകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മുൻപിൽ പാതിരി മലങ്കര പള്ളിക്കാറ്റുക്കു അങ്കമാലി കൽവെച്ചു എഴുതിക്കൊടുത്ത പടിയൊലയും ഇപ്പോൾ പാതിരി

B. സാലസ്യ മെത്രാനെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനുള്ള കല്പനവാങ്ങാൻ വിചാരിച്ചതിന്നുവർ ജോൺ എന്ന കർമ്മലീത്താ വൈദികനെ റോമിലേക്കു അയച്ചു. വീകാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ സ്ഥാനം ഇദ്ദേഹത്തിനു നല്കാൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദാതിരസംഘം മുതിർന്നവെങ്കിലും പിന്നീട് നിയമനം റദ്ദാക്കി.

പാതിരിമാരുടെ മറ്റുത മലങ്കരക്കാറ്റു എഴുതിവച്ച പടിയൊലയും ഓർത്തു കണ്ടാൽ സൊല്ലൻ ദൈവമുണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ മുൻപിൽ പാതിരിമാരു മലങ്കരക്കാറ്റുക്കു എഴുതിക്കൊടുത്ത പടിയൊലയിൽ തങ്ങളുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു ഒരന്തരം വരാതെ പണ്ടു മലങ്കരയിൽ നടന്നുവന്ന കാര്യങ്ങൾ അതിൻവണ്ണംതന്നെ ഒരു യുഗംവരാതെ കാർത്തുകൊള്ളാമെന്നു എഴുതിത്തന്നതെ ഒള്ളു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാതിരിമാരൊടു മറ്റുത മലങ്കരക്കാറ്റു എഴുതിവച്ച പടിയൊല ഓർത്തു വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ പാതിരിമാരുടെ ബഹുമാനത്തിന്നു എന്നുതന്നെയല്ല പിന്നെയൊ തങ്ങൾ കടമായിരിക്കുന്ന വെലയ്ക്കു കൂടയും വിചാരിച്ചു വരുവാൻ തക്കൊരു കാര്യമത്രെയാകുന്നു എന്നപൊലെ ആയത രണ്ടിന്റെയും നടപ്പു വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ സ്വല്പം ദൈവമുണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ മുൻപിൽ എഴുതിവച്ച പടിയൊലയൊടു മറ്റുത മെൽപറഞ്ഞപൊലെ രണ്ടുമാസത്തിനു മുമ്പിൽ സിമ്നാരി വരാപ്പഴെത്തുകയും പടിയൊലകു തക്കവണ്ണം അരുളിക്കു എടുത്ത പനപ്പിക്കൽ വറുഗീസു കത്തനാറെ പള്ളിക്കാറ്റൊക്കെയുടെയും മുൻപാകെവച്ചു പിടിച്ചു പൂട്ടി നാലുപള്ളിക്കാറ്റു കെട്ടു വിധിപ്പൊലും ശിക്ഷയൊന്നും ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു എഴുതിത്തന്നതിനൊടു മറ്റുത ഒരു കട്ടിന്മേൽ അയാളെ മലത്തികിടത്തി കെട്ടിക്കൊണ്ടു വടകരുടെ കൈകളാൽ തല്ലിച്ചതിന്നു പള്ളിക്കാറ്റിൽ ആരും ഉത്തരം ചൊദിച്ചതുമില്ല. ഇപ്പോൾ മലങ്കരക്കാറ്റു എഴുതിവച്ച പടിയൊലയൊടു മറ്റുത ക്ലേമ്മിസപാതിരി പറവൂർക്കു ചെന്നാറെ താൻ ഏറിയൊരു പ്രയത്നം ചെയ്യിട്ടും പള്ളിയിൽ കെറ്റുവാൻ കുർവാന ചൊല്ലുവാൻ കൂടെ സമ്മതിക്കാതെ പള്ളി അടച്ചുപൂട്ടുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ ഈ ദൈവം കാൺമാനം അന്നു ബലമില്ലാത്ത യോഗത്തിന്നു ഇന്നു ബലം ഉണ്ടാവാൻമുള്ളു കാരണമെന്തു.

ആയതു യോഗത്തിന്റെ ബലമെന്നു ബുദ്ധിയുള്ളതിലാലും പറവാൻ സംഗതിയില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഈ ബലം ഉണ്ടായതു എങ്ങനെ. ആയതു മറ്റൊന്നുമല്ല. പിന്നെയൊ യോഗത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന മെത്രാൻകൂടെ പാതിരിമാരൊടു തന്നിക്കുള്ള അയർച്ചകൊണ്ടു യോഗത്തിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ആയിരിക്കയും പാതിരിമാരൊടു മറ്റുത യോഗം എഴുതി അയച്ചുത കാർക്കണമെന്ന മുറക്കി കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടത്രെയാകുന്നു. അപ്പൊഴൊ ജാതിതലവനാകുന്ന മെത്രാൻകൂടെ കൂടാതെ ജാതി കല്പിക്കുന്ന കാര്യമൊന്നും നടക്കയില്ലെന്ന ഇതും മറ്റും മലയാളത്തിൽ നടന്നുവന്ന പല കാര്യങ്ങളും വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുമെന്നു വരുമ്പോൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ പദത്തിൽ ചൊല്ലിയ

പൊലെ ജാതിതലവൻ ജാതിയിൽനിന്ന നില്ക്കുന്നതിനാലെ ജാതിക്കു എത്ര ബലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയുന്നതാകുന്നു.

പത്താംപദം

മെത്രാൻ വരാപ്പാഴ്ചനിന്നും ഘോഷമായിട്ടു ആലങ്ങാട്ടിന്നു കൊണ്ടുപോയ പ്രകാരം സർവ്വാധികാര്യക്കാരെ കെട്ടാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെന്തെന്ന്

എന്നാൽ പള്ളിക്കാരെ വരാപ്പാഴ്ച ചെയ്ത എത്രയും വലിയ സന്നാഹത്തോടും അലങ്കാരത്തോടുംകൂടെ എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട സല്ലെസമെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടിന്നു കൊണ്ടുപോയ പ്രകാരം ആലങ്ങാട്ടുമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരെ കെട്ടാറെ സാമാന്യമല്ലാത്തവണ്ണം രാജസമ്മതം വരുത്താതെ മെത്രാനെ ഘോഷമായിട്ടു വരാപ്പാഴ്ചനിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്തൊരു സംഗതി എന്നു ചോദിച്ചതുടങ്ങുകയും ആയതിന്നു മാതൃതരകനും ശേഷമുള്ളവരും ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ കീഴ്മര്യദിയാകുന്നുവെന്നും പണ്ടുപണ്ടെ ഞങ്ങൾക്കു ഇതിൻ വണ്ണമുള്ള മര്യദിയത്രെ ആകുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞു ചൊദ്യം നിറുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇതിൻവണ്ണം പറഞ്ഞപ്പൊഴുണ്ടായ ചൊദ്യം നിറുത്തി എങ്കിലും മാതൃതരകൻ തിരുവനന്തപുരത്തു ചെന്നപ്പൊൾ വീണ്ടും ദളവാ കീഴ്മര്യദിയല്ലാത്തവണ്ണം രാജസമ്മതം വരുത്താതെ ഘോഷമായിട്ടു മെത്രാനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ കാരണമെന്തെന്നും ആയതിന്നു അടക്കംവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നും ചോദിച്ചതുടങ്ങിയാറെ ഞങ്ങളുടെ കീഴ്മര്യദിയത്രെ ആകുന്നെന്നും ആയതിന്നു പണ്ടുപണ്ടെ മലങ്കരയുള്ള രാജാക്കളിൽ ആരും ഇത്രനേരവും മറുതലിക്കയും ചൊദ്യം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നു പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു വിവാദം കൊണ്ടു അന്നു തിരുവനന്തപുരത്തുണ്ടായിരുന്ന പഴമസുകുഷ്മളുള്ള മുളക്കുഴുത്തു പള്ളിഇടവകക്കാരൻ പാറെക്കാട്ടിൽ കുറുവളക്കത്തനാര്യം മറ്റും പലരും ദളവായുടെ മുൻപാകെ ചെന്നു കീഴ്മര്യദിയത്രെയാകുന്നുവെന്നും ഞങ്ങളുടെ കാരണവൻമാരുടെ കാലങ്ങൾ തൊട്ടു ഇപ്പൊഴൊളും കാത്തുവന്ന കാര്യമാകുന്നുവെന്നും സാക്ഷിച്ചാറെ ആയതിന്നു ചൊദ്യമുണ്ടാകരുതെന്നു ദളവാ സാധനം കൊടുത്തു കാര്യം തീരുകയും ചെയ്തു.

പതിനൊന്നാംപദം

നിരണത്തിൽ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാൻ സല്ലെസമെത്രാനു ന്നുവെട്ടാട്ടു കുറി എഴുതി അയച്ചു എന്നതിന്മേൽ

പഴയ കാലങ്ങളിൽ മാർ പ്രഞ്ചിസ്തോസ ഗർസ്യോ എന്ന നൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കര വാഴുന്ന നാളുകളിൽ ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെ പെരലിസ്തോക്കാരരുടെ വിചാരത്താൽ പറങ്കിമാർ കടലിൽ കെട്ടിതാഴ്ത്തി എന്നു കെരക്കുകൊണ്ടു ¹ മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികൾ എല്ലാവരും മട്ടാഞ്ചേരിൽകൂടി പെരലിസ്തോക്കാരെ കണ്ടുസരിച്ച അവരുടെ കീഴ്മര്യദിയല്ലെന്നു സത്യംചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും ആലങ്ങാട്ടു കൂടി മാർപ്പാപ്പാടെ നാമത്താൽ ഒപ്പിട്ടു കണ്ട ഒരു കള്ളസാധനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ പന്ത്രണ്ടു പട്ടക്കാരെകൂടി അന്നു മലങ്കര ഇടവകയുടെ അർക്കദയാക്കൊന്നായിരുന്ന കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളി ഇടവകക്കാരൻ പള്ളി വീട്ടിൽ തൊമ്മാകത്തനാറെ മലങ്കര ഇടവകയുടെ മെത്രാനായി തിരഞ്ഞെടുത്ത വാഴിച്ചയും തികച്ചതിന്റെ ശേഷം കുറെനാൾ ഇങ്ങനെ പട്ടാങ്ങയായ വാഴിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്റെ കീഴ്മര്യദിയല്ലെന്നു ഒക്കയും ² ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം കർമ്മലീത്താക്കാരൻ ഹീറാപ്പൊലീസെസ് ³ നാട്ടിന്റെ മെത്രാൻ മലങ്കര വന്ന നസ്രാണികളുടെ ഇടത്തുണ്ടായ ഈ പവുതി തീർക്കണമെന്നിട്ടു റൊമായിൽനിന്നും തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന മുഷ്കരത്വത്തിന്നു തക്കവണ്ണം പന്തിരണ്ടു പട്ടക്കാരെ കൂടി വാഴിച്ച മാർ തൊമ്മാ അർക്കദയാക്കൊന്നെന്ന പട്ടാങ്ങയായി വാഴിച്ച മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു കല്പിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ച അയാളെ വിളിച്ചപ്പൊഴു വരുവാൻ മനസില്ലായ്കകൊണ്ടു കുറവലങ്ങാട്ടു ഇടവകയിൽ നിന്നു തന്നെയുള്ള പനങ്കുഴൽ ⁴ ചാണ്ടിക്കത്തനാറെ മെത്രാനായിട്ടു

1. ഇഗ്നേഷ്യസ് അഹത്തള്ള. ഇദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പയാൽ അയക്കപ്പെട്ടവെന്ന് ഒട്ടേറെ പുരോഹിതർ കരുതിയിരുന്നുവെന്നും ശരിയായ വിശ്വാസികൾ അല്ലാതിരുന്നവർപോലും തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നത് മാർപ്പാപ്പയുടെ അധികാരം ഏറ്റുചൊല്ലിയാണെന്നും 1659 ജനുവരി 3-ാം തീയതി ഗാർസിയ മാർപ്പാപ്പക്ക് എഴുതി.
2. അർക്കദയാക്കോന്റെ വ്യാജാഭിഷേകത്തെത്തുടർന്ന് ഏതാനും മാർ തോമാ ക്രിസ്ത്യാനി കുടുംബങ്ങൾ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവരിൽനിന്ന് വിട്ടുനിന്നു.
3. അപ്പസ്തോലിക കമീസറിയായിരുന്ന ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനീ പിന്നീട് ഹീയരപ്പൊലീസ് മെത്രാനും കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെ അഡ് മിനിസ്ട്രേറ്ററുമായി.
4. പനങ്കുഴൽ പള്ളി വീട്ടിൽ. പറമ്പിൽ (ദെകോമ്പോ), കുടക്കച്ചിറ എന്നീ വീട്ടുപേരുകളിലും അറിയപ്പെട്ടു. മാർതോമാ അർക്കദിയുക്കോന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം.

വാഴിച്ച മലങ്കര ഇടവക അദ്ദേഹത്തിന്നു കയ്യാളിച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നവും ശ്രമവുംകൊണ്ടു പവൃതി പെട്ടതിൽ പല പള്ളിക്കാരും തങ്ങൾക്കുണ്ടായ അയർച്ച അറിഞ്ഞ വലത്തുട്ടിൽ തിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും ആയതിൽ പല പള്ളിക്കാരും മുൻപിൽ തങ്ങൾ പിടിച്ച പ്രതിജ്ഞയിൽതന്നെ നിന്നു പന്തിരണ്ടു പട്ടക്കാരുകൂടി വാഴിച്ച അർക്കദയാക്കൊന്റെ കീഴ്തന്നെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടുനിന്നു അനുസരിച്ചു വരിക കൊണ്ടു അന്നുതൊട്ടു ഇന്നുയൊളം ആ സ്ഥാനം മലങ്കര കത്തു വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ ഈ കാലങ്ങളിൽ കുറവലങ്ങാട്ടു ബഹു മാനപ്പെട്ട തറവാടാകുന്ന പള്ളിവീട്ടിൽ പിറന്നു പട്ടത്തവും ഇരിപ്പുമുള്ള അയിപ്പു കത്തനാരു ഈ സ്ഥാനത്തിൽ കരേറിയതിന്റെ ശേഷം തന്റെ കാരണവന്മാർക്കും തനിക്കുമുണ്ടായിരുന്ന പട്ടാങ്ങയായ കൈവൈപ്പിന്റെ കുറച്ചിൽ അറിഞ്ഞു തന്റെ കാരണവരായിരുന്ന കഴിഞ്ഞ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനും ⁵ ആസ്യായിൽനിന്നു വന്ന മെത്രാന്മാരും തങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അയപ്പു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞു താൻ അവരിൽനിന്നു പട്ടാങ്ങയായ കൈവൈപ്പു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു ⁶. ഇതിന്റെ ശേഷം താൻ അറിവുള്ള ആളാകകൊണ്ടും ലോകബഹുമാനത്തെക്കിയാലും പട്ടാങ്ങയായ വഴിയും തന്റെ ആത്മത്തിന്റെ രക്ഷയും അന്വേഷിക്കുന്നതിനാൽ ശുദ്ധമാന മാതാവായ പള്ളിയുടെ തലവൻ റൊമ്മായിൽ മാർപ്പാപ്പാ ആകുന്നെന്നും രക്ഷപ്പെടുവാൻ മനസോള്ളുവെന്നൊക്കയും ഈ വിശ്വാസത്തിൽ കൂടിയ മതിയാവു എന്നും

5. മാർതോമാ അഞ്ചാമൻ തനിക്കു മെത്രാഭിഷേകം നല്കാൻ മെത്രാനെ കൊണ്ടു ചന്നാൽ നാലായിരം രൂപ നല്കാമെന്നു ഡച്ച് അധികാരികളുമായി ചട്ടംകെട്ടി. ഡച്ചുകാർ യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കൽനിന്നു മൂന്നു മെത്രാന്മാരെകൊണ്ടുവന്നു ഡച്ചുകാർക്കു പണം നല്കിക്കഴിഞ്ഞ മെത്രാഭിഷേകം നടത്താനാകൂ എന്ന് അവർ ശഠിച്ചു. മെത്രാഭിഷേകം കഴിഞ്ഞ പണം നല്കാൻ സാധിക്കു എന്നു വാദിച്ച അദ്ദേഹം അഭിഷേകം സ്വീകരിക്കാതെ മരണമടഞ്ഞു. പിൻഗാമിയായി നിയുക്തനായ ആറാംമാർതോമാ പ്രശ്നം പരിഹരിയ്ക്കുകയും 1772-ൽ മാർഗ്രിഗറിയിൽനിന്ന് മെത്രാഭിഷേകം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. മലബാറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിദേശീയ യാക്കോബായ മെത്രാന്മാർ മാർതോമായുടെ പിൻമുറകാർക്ക് മെത്രാൻപട്ടം നല്കിയിരിക്കില്ല. മാർതോമാമാർ തങ്ങളുടെ സഹോദരരെയോ അനന്തരവരെയോ പിൻഗാമികളാക്കി പന്ത്രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടു മാർതോമാ മുതൽ ഇവിടെ പരാമുഷ്ടനാകുന്നയാൾവരെ അഞ്ചു മാർതോമാമാർ ഉണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പയാണു മാതൃസഭയുടെ അധ്യക്ഷൻ എന്നു ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്ന ആറാം മാർതോമാ (ദിവന്നാസ്യോസു ഒന്നാമൻ) 1772 ൽ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനാകുന്നതിനുമുമ്പും അദ്ദിനശേഷവും പലവരു പുനരെകൃത്തിനു ശ്രമിച്ചു.

അറിഞ്ഞതിനാലും പക്കം താൻ പലയുഴവും ആയതിന്നു ശ്രമിക്കലും മാർ പൊരൻസിയൊസ അരയപ്പൊലിസ എന്ന കാലം പെണ്ണു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായൊടു മാർ സുവദൊർ ദൊസറയിസ എന്ന മെത്രാപ്പൊലിത്തായൊടു അപേക്ഷിക്കയും പെണ്ണാറെ തന്റെ അപേക്ഷ സാധിക്കായ്കകൊണ്ടു ആയതു സാധിപ്പാൻ എന്തു ഉപായമുള്ളവെന്നു വിചാരിക്കുന്ന നെരത്ത സല്ലെസമെത്രാനും പാതിരിമാരുമായിട്ടു പിണക്കമുണ്ടായെന്നും ആയതുകൊണ്ടു പള്ളിക്കാരു ഒരുമ്പെട്ടു. ചെന്ന മെത്രാനെ പന്തപ്പഴെനിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു കൊണ്ടുപോയെന്നും ആയതിന്നു മുതൽപെരായി ശ്രമിച്ചതു കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനാകുന്നതെന്നും രക്ഷക്കുകൊണ്ടും ഈ സംഗതിയിൽ കരിയാട്ടിൽമല്ലാനൊടു ശ്രമിച്ചാൽ തന്റെ അപേക്ഷ സാധിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും വച്ചു താൻ നിരന്നതു ചെന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞെങ്കിൽ തന്റെ ആത്മത്തിന്നു വളരെ തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നവെന്നു കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനു ഒരു സാധനവും മരൊരു സാധനം സല്ലെസമെത്രാനും എഴുതി നിരണത്തിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നും ആളയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ എഴുതി അയച്ച കുറി മെത്രാൻ കണ്ടാറെ വളരെ തെളിഞ്ഞില്ലാ. എങ്കിലും തനിക്കുള്ള ഉൾക്കളവുകൊണ്ടു ആ നെരത്തിൽ തന്റെ ഹൃദയതിന്മ മുടിക്കൊണ്ടു കരിയാട്ടിൽമല്ലാനെ നിരണത്തിന്നു അയക്കതക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം കരിയാട്ടിൽമല്ലാനു മെത്രാൻ കൊടുത്ത പഠിത്വമാകുന്നതു മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നാൽ അയാളൊടു ഒരു ആചാരം കാട്ടുതെന്നും ഒരു കൂതൽ കൂടാതെയും വഴക്കം കൂടാതെയും അയാളുടെ മുൻപിൽ ഇരിക്കണമെന്നും അയാൾ ചൊദിക്കുന്നതിനൊക്കക്കും കടുമയായിട്ടു ഉത്തരിക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെ ഉള്ള പഠിത്വങ്ങളും കൊടുത്തു കരിയാട്ടിൽമല്ലാനെ നിരണത്തിന്നു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കെൾക്കുന്നവർക്കു എന്തു തൊന്നുന്നു. ഇങ്ങനെ മെൽപറഞ്ഞ പഠിത്തങ്ങൾ കരിയാട്ടിൽമല്ലാനു മെത്രാൻ കൊടുത്തത മാർഗ്രത്തിന്റെ എരിവും മഹിയും കാട്ടെണ്ടിട്ടു എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നോ. ഇങ്ങനെ ആരാനും വിചാരിക്കുന്നവെങ്കിൽ ശുദ്ധമാന എവൻഗെലിയൊന്റെ പഠിത്വം കെട്ടാലും. ശുദ്ധമാന എവൻഗെലിയൊനിൽ മിശിഹാകർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്റെ മനസിൽ എളിമപ്പെട്ടവനും അടക്കമുള്ളവനും ഞാനാകുന്നെന്നു എന്നിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പഠിപ്പിൻ എന്നും വിശേഷിച്ചു പ്രക്രമെന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നപൊലെ മാർ പെരലൊസ യാത്രയാക്കിയ അപ്പസ്തോസിന്റെ മെത്രാന്മാരെ വരുത്തിയാറെ അവരൊടു പറഞ്ഞു ആസ്യായിക്കു ഞാൻ പുക

വെന്നും മുൻപിലത്തെ ദിവസംതൊട്ടു എളിമയായലെയും ഏറിയ കണ്ണനീരുകളായലെയും എങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടത്ത ഞാൻ ആയി എന്നും എങ്ങനെ തമ്പുരാന്റെ തിരുവചനം നിങ്ങളുടെ അറിയിച്ചുവെന്നും നിങ്ങളറിഞ്ഞല്ലോ ഇരിക്കുന്നുവെന്നു വീണ്ടും മറുപടിയ്ക്കൽ മാർ പെരളോസു പറയുന്നു. ഏറിയ ക്ഷമയാലെയും ഞെരുക്കങ്ങളായലെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളായലെയും തമ്പുരാന്റെ ചിററാഴ്ക്കാറായി നമ്മെതന്നെ നാംതന്നെ നാം കാണണമെന്നും അപ്പൊഴൊ തമ്പുരാന്റെ തിരുവചനം അറിയിപ്പാനായിട്ടു പുറപ്പെടുന്ന ആളുകളുടെ പ്രവർത്തി എളിമയും ക്ഷമയും പതവും ആയിരിക്കയും ഇങ്ങനെ ശേഷമുള്ളവരും തങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവർത്തികൾ കണ്ട ആകാശത്തിലുള്ള ബാവാതമ്പുരാനെ സ്തുതിപ്പാൻ സംഗതി വരുകയും ചെയ്യുന്നതു ശുദ്ധമാന ഏവൻഗെലിയൊന്റെ വഴിയിൽ ഒരു തെല്ലുപൊലും പരിചയമുള്ള ആളുകൾ എല്ലാവർക്കും അറിയാകുന്ന കാര്യമാകുമ്പോൾ അങ്ങ ഉള്ളതൊന്നുമല്ലാതെ ആയതൊക്കെയൊടും മറ്റുത തന്റെ സ്ഥാനത്തിനടുത്ത പാഠിത്വങ്ങൾ മെത്രാൻ കൊടുത്തയച്ചതിന്റെ താല്പര്യം എന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കു തൊന്നുന്നു. പക്ഷെ മെത്രാൻ അറിയാഞ്ഞിട്ടത്രെ ഇങ്ങനെ കാട്ടി എന്നു വിചാരിക്കണം. അതല്ല പിന്നെയൊ മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ കാതലിക്കായിക്കടുത്ത പള്ളിയിൽ കൂടിയാൽ തന്റെ മുഷ്കരത്വത്തിന്നു കുറവു വരുമെന്നും പിന്നെ മലങ്കര നസ്രാണികളോടു തന്നിഷ്ടമായിട്ടെത്രം കാട്ടുവാൻ കൂടുകയില്ലെന്നും കാണുകകൊണ്ടു വാചുപ്രകാരത്തിലും മാർ തൊമ്മാ മെത്രാന്റെ പട്ടാങ്ങയായ വഴിക്കുള്ള ആഗ്രഹം കളയണമെന്നും വച്ചു. പക്ഷെ ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തികൾ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ മുൻപാകെ കാട്ടിയാൽ തന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നു ക്ഷയം വരുത്തുന്ന പ്രവർത്തികളെ കണ്ട ഇതർഷ്യപ്പെട്ട പട്ടാങ്ങയായ വഴിക്കു തിരിവാനുള്ള മനസ്സു മറിഞ്ഞുപോകുമെന്നും ഇങ്ങനെ തന്റെ മനസ്സിലിരിക്കുന്ന ഉൾക്കളവു പരഹസ്യപ്പെടുത്താതെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ മെൽതന്നെ കുറംചാരാമെന്നും കാണുകകൊണ്ടത്രെയാകുന്നു. ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം പുറകെ വരുന്ന അവസ്ഥകൊണ്ടറികയുമാം.

പന്തിരണ്ടാംപദം

കരിയാട്ടിൽ മൽപാൻ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

അപ്പൊഴൊ കരിയാട്ടിൽ മല്ലാൻ സല്ലെസമെത്രാനിൽനിന്നു മെൽ പറഞ്ഞ പാഠിത്വങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടെങ്കിലും മാർ തൊമ്മാനെ കണ്ടാൽ ചെയ്യേണ്ടുന്ന പ്രകാരങ്ങളൊക്കയും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിനുടെ എളിമകും അടക്കത്തിന്നും ചെരുംവണ്ണംതന്നിൽ

അന്ന വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ആലങ്ങാട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നിരസ്യത ചെയ്തു മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻമാരായിട്ടു കണ്ടാറെ മെത്രാൻ സഹായംവണ്ണം അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെ പട്ടാങ്ങുപാൽ മിക്കത്രും മാർതൊമ്മാ മെത്രാൻ ബൊധിച്ചു സമ്മതിച്ചു തുടങ്ങിയവെങ്കിലും ചിലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾക്കു വിവാദം ഇനിയും ഉണ്ടായിരുന്നാറെ ആയതൊക്കയും മെൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മല്ലാൻമാർ ചൊടിക്കയും ആയതിന്നു ഒക്കയും ചെരുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ നൽകാണ്ടു മല്ലാൻ മെത്രാനെ ബൊധിപ്പിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തനിക്കു ശുദ്ധമാനപള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ നല്ല മനസ്സായിരിക്കുന്നെന്നും ആയതു സാധിപ്പാൻ എന്തൊരു വഴി ഉള്ളവെന്നും കരിയാട്ടിൽമൽപാനൊടു മെത്രാൻ സാധ്യമായിട്ടുപെക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയുള്ള മെത്രാന്റെ മനസ്സു മൽപാൻ കെട്ടാറെ മെത്രാനൊടു പറഞ്ഞു തമ്പുരാന്റെ ശുദ്ധമാന പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ തുടങ്ങിത്തന്നു മുഴുവനായൊരു മനസ്സു അങ്ങുണ്ടെങ്കിൽ ആയവസ്ഥക്കു ആലങ്ങാട്ടെക്കു സല്ലെസമെത്രാനു കുറിച്ചു എഴുതി അയക്കു വെണ്ടു വിശേഷിച്ചും കുറിക്കണ്ടാൽ മെത്രാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ ആശയകൊണ്ടു ഒരു ശങ്കു വെണ്ടു. ഇനി ഒരിക്കൽ അങ്ങെ പ്രതി എന്റെ ആയുസു തമ്പുരാനു പുജിച്ചു റൊമ്മായിലൊളും വീണ്ടും ചെയ്തിട്ടും കാര്യം സാധിപ്പാനുള്ളതിന്നു ആകുന്നതു പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നണ്ടെന്നും ഇങ്ങനെ കരിയാട്ടിൽമല്ലാൻ മാർതൊമ്മാമെത്രാനൊടു വെസ്ഥ വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ആലങ്ങാട്ടിന്നു തിരികെ വന്നു മെത്രാനെ ഈ അവസ്ഥയൊക്കയും ബൊധിപ്പിച്ചാറെ രണ്ടുമുന്നൂഴം അക്കാത്യത്തിന്മെൽ പ്രത്യേകമായിട്ടു ചൊടിച്ചതിന്റെ ശേഷം അപ്പൊൾ മറെറൊരു മറയും തനിക്കില്ലായ്കകൊണ്ടു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള ഉൾക്കളവു പരഹസ്യപ്പെടുത്തിമാർതൊമ്മാമെത്രാനു പഴെതിൽ വഴങ്ങുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ മെത്രാനായി മലങ്കര വാഴുവാൽ സമ്മതിക്കയില്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം ഒഴിയെ മറെറൊന്നും സ്ഥാനം അയാൾക്കു വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാമെന്നും ആയതല്ലാതെ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൂടിയെ മതിയാവൂ എന്നു അയാൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ എവുറൊപ്പെയ്ക്കു അയപ്പാൻ ഞാൻ പ്രയത്നം ചെയ്യാമെന്നും സല്ലെസമെത്രാൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടാറെ കരിയാട്ടിൽമൽപാനു പാരം ക്രൈശമാകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

അയ്യൊ ഒരുനാളും കെട്ടിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം. പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളണമെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ വീടും നാടും സ്ഥാ

നവം വിട്ടു പരരാജ്യത്തിനു പൊകണമെന്നും തങ്ങളുടെ ഉടയരെയും കൂറ്റാരെയും കീഴുവഴങ്ങപ്പെട്ടവരെയും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഏത എവൻഗെലിയൊന്നിൽ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ ഇടത്തുട്ടുകാരൻ ആകുകൊണ്ടു അയാളെ വിശ്വസിച്ചാൻ മെലെന്നും പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം പട്ടാങ്ങ പറഞ്ഞ ശുദ്ധമാനപള്ളിക്കു വഴങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ലോകരെ തട്ടിച്ചുംകൊണ്ടു വീണ്ടും ഇടത്തുട്ടിൽതന്നെ തിരിവാൻ പൊരുമെന്നും ഉള്ളൊരു സംശയംകൊണ്ടത്രെ ഇവർണ്ണം മെത്രാൻ പറഞ്ഞതുവെന്നു എന്നൊടു ആരാനും പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. സല്ലെസമെത്രാനെ ജർമ്മനിസ്യം എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാനും മലങ്കര ഇടവകയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായും ആയി കല്പിച്ചപ്പോൾ അയാൾ എല്ലാപ്പോഴും പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസത്തിൽ പാർക്കുമെന്നും നല്ല വ്യാപാരം കാട്ടുമെന്നും ആർക്കു വെസ്തമയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഓരൊരുത്തന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നതു അറിവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു പുറമെ അടയാളങ്ങൾക്കും വചനങ്ങൾക്കും അത്രെ ശുദ്ധമാനപള്ളി വിധിപ്പാറാകുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ സല്ലെസമെത്രാന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നതു അറിയാതെ പുറമെ അയാൾ കാട്ടുകയും പറയുകയും ചെയ്തതിന്നു തക്കവണ്ണം വിധിച്ച വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു കല്പിച്ചപ്പോലെ ഇന്നു മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ പറയും കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നപോലെ വിധിപ്പാൻ സല്ലെസമെത്രാനും ദീഷ്യതി ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും സല്ലെസമെത്രാൻ തന്റെ പൈതൽ പ്രായംതൊട്ടുതന്നെ നല്ല വിശ്വാസം പാിച്ചു അതിനെ കാത്തുവന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇടത്തുട്ടിൽ പൊകുമെന്നു സംശയം അയാടെ മെൽ തൊന്നുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം അങ്ങനെ അല്ല അയാൾ ചെറുപ്പത്തിൽ തൊട്ടുതന്നെ ഇടത്തുട്ടിൽ വളരുകകൊണ്ടു ഇനിയും ഇടത്തുട്ടിൽ പൊകുവാൻ സംഗതി കൂടുമ്പോൾ മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു സംശയിപ്പാൻ ഇടമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ പറയുന്നു. ഇതു നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നും ശുദ്ധമാന എവൻഗെലിയൊന്നും ഒട്ടും ചെരാത്ത എത്രയും വലിയൊരു തിന്മയായ ഓഷ്കത്രെ ആകുന്നു എന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഇതു പ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചാൽ ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നും കാവ്യത്വത്തിൽ നിന്നും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നു തിരിയുന്നതിൽ ആരെയും കൈക്കൊള്ളുവാൻ വഹിയായ്ക. ഏറിയ കാലം മുൻപെ തുടങ്ങി ഇന്നെയൊളം ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നു വലത്തുട്ടിന്നു തിരിയുന്ന കീഴക്കിനടുത്ത മെത്രാന്മാരെ മനോഹരമായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുകയും അവർക്കുള്ള കുറങ്ങൽ ഒക്കെയും തീർത്തു അവരവരുടെ ഇടവകകളിൽതന്നെ അവരവരെ കല്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ അവരെ തിരിപ്പാൻദിവസവും പ്രയത്നം ചെയ്യുവരുന്ന റൊമാപള്ളി പിഴക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശെ

ഷിച്ചും ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നു വലത്തുട്ടിന്നു തിരിയുന്നതിൽ ആരാനെയും വിശ്വസിക്കാമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നു സംഗതികളൊക്കെയും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ മാർതൊമ്മാമെത്രാനെ വിശ്വസിക്കാമെന്നു നമുക്കു അറിയുകയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ അയാൾ ശുദ്ധമാനകാരന്മാലിക്കാവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കുറവിലങ്ങാട്ടു പള്ളിഇടവകയിൽ സ്തുതി ചൊല്ലാകപ്പെട്ട കാരണവന്മാരിൽ നിന്നു പിന്നെ അവിടെ മുൻപിലത്തെ കൂദാശയാകുന്ന മാമ്മോശീസയും കൈക്കൊണ്ടു സ്വൽപം നാൾ അവിടെ വളർന്നതിനാൽപക്ഷം ഇന്നു അയാൾക്കു പഴയതിൽ വഴങ്ങുവാനുള്ള മനസ്സു തനിക്കുണ്ടായ അറിവിന്റെ ശക്തിയാൽതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ തന്റെ നല്ല മനസ്സും തന്റെ കാരണവന്മാരിൽനിന്നു പാലൊടുക്കൂടെ താൻ കടിച്ച നല്ല വളർത്തിപ്പിന്നുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും ശക്തികൊണ്ടും അത്രെ ആകുന്നുവെന്നും തനിക്കു കാലത്തിനടുത്തതിൽ ഒന്നുകൊണ്ടും ഒരു ദീഷ്യതിയും മുട്ടും കൂടാതെ തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കെന്തെ ജയിച്ചു നെരപ്പാലെ തന്റെ ഇടവക വാഴുന്നതിനാലെ നെരായ വിശ്വാസത്തിൽ കൂടുവാൻ പട്ടാങ്ങയായ മനസ്സു തനിക്കില്ലാത്തതുവെങ്കിൽ ആയ തപേക്ഷിപ്പാനും ഇപ്പോൾ ഒരു ദീഷ്യതി തനിക്കില്ലാത്തതുവെന്നും ഓർത്താൽ ഇക്കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥമറിയാമെന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ പരഹസ്ത്യമായിട്ടു സത്യം ചെയ്ത തന്റെ ഇടത്തുട്ട് ഉപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇടത്തുട്ടുകാരനുകൂടയും നിലയും ഉറപ്പും ഇല്ലാത്തവനെത്രെ താനാകുന്നെന്നും വച്ചു തന്നെ വീണ്ടു കൈക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പക്ഷക്കാരുടെയും പക്ഷൽ കീർത്തിഹീനവും നാണക്കേടും പരലോകത്തിൽ തമ്പുരാന്റെ ശിക്ഷയും ഏറ്റിരിക്കുമെന്നു ഓത്തു കണ്ടാൽ മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള അക്രമക്രിയ ചെയ്യുമെന്നു ദൃഢമില്ലാത്ത ഒരു പിള്ളപൊലും പറയുകയില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തിന്നു സല്ലെസമെത്രാൻ കാട്ടിയ വിഷമമൊക്കെയും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം തന്റെ വാഴ്ചയും മുഷ്കരത്വവും പൊയ്പൊകുമെന്നും പിന്നെ നസ്രാണികളൊടു തന്റെ മനസ്സുപൊലെ കാട്ടുവാൻ കൂടുകയില്ലെന്നും ഉള്ള പെടികൊണ്ടത്രെയാകുന്നുവെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയുകയുമാം.

1. മാർതൊമ്മായെ അഭിഷേചിച്ച മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു തന്നെ(മാർ കൂറിലോസു എന്ന പേരിൽ) കാട്ടമങ്ങാട്ടു റമ്പാനെയും അഭിഷേചിച്ചു. മാർതൊമ്മാ വിദേശത്തുനിന്നുവന്ന യാക്കോബായ മെത്രാന്മാരോടും കാട്ടമങ്ങാട്ടു റമ്പാനോടും ശത്രുതയിലാകാൻ ഇതു കാരണമായി. തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി രാജാക്കന്മാരുടെ തുണയോടെ മാർതൊമ്മാ കൂറിലോസിനെ മലബാർ പ്രൊവിൻസിലുള്ള അഞ്ഞൂറിലേക്ക് നാടുകടത്തി. അഞ്ഞൂർകേന്ദ്രമാക്കി മാർ കൂറിലോസു ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യ യാക്കോബായ സഭ സ്ഥാപിച്ചു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ കരിയാട്ടിൽ മല്ലാണമായിട്ടു പറഞ്ഞപോലെ തനിക്കു പഴെതിൽ വഴങ്ങുവാൻ മനസ്സുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ സല്ലെസമെത്രാനു കറിയും എഴുതി തന്റെ മരുമകനാകുന്ന മലങ്കരയിടവകയിലുള്ള ബഹുമാനപ്പെട്ട തറവാട്ടിലുള്ള ചങ്ങനാശേരിൽകാരൻ കഞ്ഞിപ്പുതരകനെ ആലങ്ങാട്ടിനയച്ചാറെ സല്ലെസമെത്രാൻ നല്ല മനസൊടുക്കൂടെ അയാളെ കൈക്കൊണ്ടില്ലാ എന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ തരകന്റെ ബഹുമാനവും മഹിമയും ഓർക്കാതെ ഏറിയ വിരോധങ്ങളും അസഭ്യങ്ങളും പറകകൊണ്ടു തരകനു പാരം ഒക്കുശമാകയും കരിയാട്ടിൽ മല്ലാൻ തരകനെ വിളിച്ചു തണുപ്പിച്ചു താൻ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനൊടു പറഞ്ഞാത്തതിന്നു ഏറുക്കാവില്ലെന്നും ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി റൊമായിക്കു പൊകുന്നതിന്നു ഒട്ടും ഒരു സംശയമില്ലെന്നും പറഞ്ഞ അപ്രകാരത്തിന്നു മാർത്തോമ്മാ മെത്രാനു കറിയും കൊടുത്ത കഞ്ഞിപ്പുതരകനെ നിരണത്തിന്നു വീണ്ടു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈയുണ്ടായ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ നമ്മുടെ ജാതിമെൽ സല്ലെസ മെത്രാനു എത്ര ബഹുമാനവും കരുണയും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നറിയാം. അതെന്തെന്നാൽ വാചു ഇടത്തുകാരൻ എങ്കിലും നമ്മുടെ ജാതിയിൽ അന്നുള്ളതിലും ബഹുമാനപ്പെട്ടവനായിരിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻ തന്റെ നാമത്താൽ കറിയും എഴുതി ബഹുമാനപ്പെട്ട ആളാകുന്ന കല്ലറക്കൽതരകന്റെ കൈയിൽതന്നെ കൊടുത്തയച്ചാറെ ഒരു തെല്ലുപൊലും ആചാരവും ബഹുമാനവും കൂടാതെ അന്യായവും അസഭ്യവും നിറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ അയാളൊടു പറഞ്ഞതും ഇന്നു തൊലി വെളുത്തിട്ടുള്ളതിൽ ഒരു ആചാരിപ്പണിക്കാരനെങ്കിലും ഒരു ചപ്പറത്തുകത്തിയെങ്കിലും അയാളുടെപക്കൽ വന്നാൽ ഉടൻതന്നെ അവന്നു ആചാരവും ചെയ്തു കസേറയും കൊടുത്തു ഇരുത്തി ബഹുമാനിക്കുന്നതും ഓർത്തുകണ്ടാൽ നമ്മുടെ ജാതിയുടെ പിടിയായ്കയും അറിവുകെടും അവരുടെ മുഷ്കും ദുഷ്ടതയുമെന്നത്രെ പറയെണ്ടു.

- 2. മാർത്തോമ്മാശ്രീഹയിൽ നിന്നു ജ്ഞാനസ്നാനം സ്വീകരിച്ച പകലോമറും കടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു മാർത്തോമ്മാ. പലരുടെയും വീക്ഷണത്തിൽ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആർച്ചുഡീക്കൻമാർ ഈ കടുംബക്കാരായിരുന്നു.
- 3. ചങ്ങനാശേരിയിൽ താമസമാക്കിയിരുന്ന തെക്കുംകൂർ രാജാക്കൻമാർക്ക് കല്ലറക്കൽ കടുംബത്തിൽപെട്ട മന്ത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്ന കല്ലറക്കൽ തരകൻ മാർത്തോമ്മായുടെ സഹോദരി പുത്രനമാണ്.

പതിമ്മൂന്നാംപദം

സല്ലെസമെത്രാൻ ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴക്കു പൊയതും ആയതുകാണ്ടു ഉണ്ടായ അവസ്ഥമാൽ

കാര്യമൊക്കെയും ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സല്ലെസമെത്രാൻ ആലങ്ങാട്ടു താൻ വസിച്ചുവന്നാൽ തനിക്കുള്ള ഇഷ്ടങ്ങളൊന്നും വെണ്ടുംവണ്ണം തന്നെ സാധിച്ചുകൂടാ എന്നും വരാപ്പുഴ പൊയാൽ ആയതൊക്കെയും സാധിപ്പാൻ പാരം സൗഖ്യവുമുണ്ടെന്നും കാണുകകൊണ്ടും പാതിരിമാരും താനുമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന അയർപ്പതീർന്നു തങ്ങളിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നിരപ്പുവരികകൊണ്ടും ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴക്കു പൊകണമെന്നു ഉള്ളെ ശ്രമിച്ചതുടങ്ങിയാറെ പള്ളിക്കാററിൽ പലർക്കും ആയതിന്നു മനസ്സു വരികയില്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടു പള്ളിക്കാററിൽ ആരും ബൊധിരാതെ തിരുവനന്തപുരത്തിന്നു എഴുതി അയച്ച ഘോഷത്തൊടുക്കൂടെ വരാപ്പുഴക്കു പൊകുവാൻ സ്വാമിയുടെ നീട്ടും വാങ്ങി ഏതു പ്രകാരത്തിലെന്നുണ്ടായില്ല അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാററെയും തന്റെ പാട്ടിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടു മെത്രാൻ ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴക്കു പൊകയും ചെയ്തു.

നിനവിന്റെ പെർപ്പ്

വരാപ്പുഴ മെത്രാൻ കണ്ടു കൊടുത്തുട്ടു കടതാശ്രു വായിച്ചു കെട്ടു അവസ്ഥയും അറിഞ്ഞു. മെത്രാൻ ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴ വരത്തക്കവണ്ണം റൊമായിൽനിന്നും എഴുതിവരികകൊണ്ടു നമുക്കും വളരെ സന്തോഷമാകയും ചെയ്തു. മെത്രാനും ആവശ്യമായിട്ടുള്ളൊരു കാര്യങ്ങൾക്കു എഴുതിവന്നാൽ നമ്മാൽ ആകുന്നതിനെ സഹായിപ്പാൻ നാം പാത്രമായിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇപ്പടിക്കു തിരുവുള്ളത്തിൻപടി നിനവെഴുതിയ വലിയ മെലൈഴത്തുകണക്കു മാത്താണ്ഡൻ മാതെവൻ ശ്രീപത്മനാഭൻ.

എന്നാൽ മുൻപിൽ വരാപ്പുഴനിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു പള്ളിക്കാററ എല്ലാവരുംകൂടി ഘോഷത്തൊടുക്കൂടെ മെത്രാനെ കൊണ്ടു പൊയാറെ രാജസമ്മതം കൂടാതെ ഇതിൻവണ്ണം മെത്രാനെ കൊണ്ടുപൊകുവാൻ എന്തൊരു സംഗതി എന്നും ആയതിന്നു അടുക്കുംവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നും ദളവായുടെ ചൊദ്യം ഉണ്ടായാറെ മാപ്പിളവംശത്തിന്റെ കിഴുമുരയാദിയാകുന്നെന്നും എല്ലായ്പ്പോഴും തങ്ങൾ അതിനെ കാത്തുവന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും പഴമയുടെ അറിവും സൂക്ഷുവുമുള്ള ആളുകൾ ദളവായുടെ മുൻപിൽ സാക്ഷിച്ചാറെ ആയതു സമ്മതിച്ച അക്കാര്യം ചൊല്ലി ചൊദ്യമൊന്നും ഉണ്ടാകരുതെന്നു കാര്യം തീർത്തു നീട്ടും വാങ്ങിയിരിക്ക

ലെ ആയതൊന്നും ഓക്ടോതെ വീണ്ടു പുത്തനായിട്ടു ആലങ്ങാട്ടുനിന്നു വരാപ്പുഴക്കു പൊകവാൻ രാജസമ്മതം സല്ലെസമെത്രാൻ അപെക്ഷിച്ചതിനാൽ വീണ്ടു പുത്തനായി കിഴമരയാദി അല്ലാത്ത കാര്യം കിഴമരയാദിയെന്നും ചൊല്ലി മാപ്പിളമാരു തട്ടിച്ചെന്നും ആയതല്ലാതെ കിഴമരയാദിയായിട്ടു തങ്ങളുടെ ജാതിക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനം ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ മെത്രാനിപ്പൊൾ പുത്തനായിട്ടു രാജസമ്മതം അപെക്ഷിച്ചാൻ ദിഷ്ടിയില്ലാഞ്ഞു. അതും വച്ചു ഇപ്പൊൾ അപെക്ഷിച്ചതിനാലെ മുൻപിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനം നിങ്ങൾക്കില്ലാഞ്ഞു എന്ന തങ്ങളുടെ തലവനാകുന്ന മെത്രാൻതന്നെ സാക്ഷിച്ചെന്നും ആയതുകൊണ്ടു മുൻപിൽ തട്ടിച്ചതിന്നു അടുക്കംവണ്ണം പള്ളിക്കാരെ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യണമെന്നും സ്വരൂപം മൊഴിയുമെടുത്ത മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴക്കു കൊണ്ടുപോയ അങ്കമാലിക്കൽ പള്ളിക്കാരെ വലച്ചു വരാപ്പുഴരൂപതയിൽ ഉള്ള പള്ളികളൊക്കെയുടെയും നാമത്താൽ അനുവാദംകൂടാതെ വരാപ്പുഴ മുൻപിൽ ഘോഷമായിട്ടു കൊണ്ടുപോയതിന്നും ഇനിമെലിൽ വരാപ്പുഴ വരുന്ന മെത്രാന്മാരെ ഘോഷത്തോടുകൂടെ കൊണ്ടുപോവാനുള്ളതിന്നും ആയിട്ടു ൬൦൦൦ (6000) രാശി വരിക്കും വച്ചു കാര്യം തീരുകയും ചെയ്തു ഉടൻതന്നെ പള്ളിക്കാരെരാടു ദണ്ഡം ചെയ്തു പണം വാങ്ങുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇക്കാര്യത്തിന്റെ നിനവിന്റെ പെർപ്പ്

വരാപ്പുഴ മെത്രാന്റെ അടുക്കൽ കൂടുന്ന മാപ്പിളമാരു പഴെ കൂറുംപറത്തുള്ള പള്ളിക്കൈക്കാരന്മാരു കണ്ടു കാര്യം വരാപ്പുഴ മെത്രാനും പാതിരിമാരും തമ്മിൽ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ തിരുമനസറിയിച്ചു കൽപന വരാതെ നിങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടെ ചെന്നു മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ കൂട്ടിച്ചു കൊണ്ടുചെന്നു പാർപ്പിച്ച പിഴക്കു ഉത്തരപ്പാടു തീർന്ന കലിപണം ൬൦൦൦ (6000). ഇനിമെലിൽ മെത്രാനെ ആലങ്ങാട്ടു ഉൾപ്പെട്ട പള്ളികളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിന്നും നിങ്ങൾ വരാപ്പുഴ പള്ളിയിൽ മെത്രാനിരിക്കുന്നടത്ത കിഴമരയാദിപൊലെ പൊകുന്നതിന്നും തടവുകൂടാതെ ഇരിക്കുന്നതിന്നു അടുക്കവതു തീർന്ന കലിപണം ആറായിരവും ആകെ വക രണ്ടിൽ തീർന്ന കലിപണം പന്തിരായിരവും ഈ അടുക്കവതു കലിപണം ൨൪൦൦ (2400) തിരുവെഴുത്തു കലിപണം പത്തും ചുട്ടികലിപണം ൨- (2) ഇത കലിപണം ൧൪൪൦൦ (14400) കലി ൧൨- (12) നിങ്ങൾ എഴുതിവച്ച തവണകച്ചിട്ടിൻപടി നിത്യശിലവിൽ ചെകരിപ്പിൽ മുതൽപിടിക്കാൻവശം ഒടുക്കി പറുചിട്ടി വാങ്ങിച്ചുകൊൾകയും വെണം. ഇതിന്നു തിരുവെഴുത്തു വാങ്ങിച്ചുതരി

യും ആം. ഇപ്പടിക്കു ന്ദ്ര൩- (953) മതു മീനമാസം ൧൧-നു (1) നിനവെഴുതിയ കമാരൻ ചെമ്പകരാമൻ.

വിചാരം

ഈ ഉണ്ടായ കാര്യം വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ രണ്ടു കാര്യത്തെ പ്രതി അത്രെ ൧൨൦൦൦ (12000) രാശി വരിക്കവെച്ചതു. അതായതു മുൻപിൽ രാജസമ്മതം കൂടാതെ മെത്രാനെ വരാപ്പുഴനിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു ഘോഷമായിട്ടു കൊണ്ടുപോയതിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടും ഇനിമെലിൽ വരാപ്പുഴ വരുന്ന മെത്രാന്മാരെ വെറെ ഒരു സമ്മതംകൂടാതെ ഘോഷമായിട്ടു മനസാകുന്നടത്ത മെലിൽ കൊണ്ടുപൊകുവാൻ ഉള്ളതിന്നു അനുവാദമായിട്ടും ഇങ്ങനെ രണ്ടുകൂട്ടം കാര്യത്തെപ്രതി അത്രെ ൧൨൦൦൦ രാശി വരിക്കവെച്ചതു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതിൽ മുൻപിലത്തെ കാര്യം സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ മെത്രാനെ വരാപ്പുഴനിന്നും ആലങ്ങാട്ടിന്നു ഘോഷമായിട്ടു കൊണ്ടുപോയ കാര്യം ഭദ്രവായുടെ മുമ്പാകെ കെട്ടാറെ അന്നവിടെ ആയതിന്മേൽ ചൊദ്യം ഉണ്ടായിട്ടു പഴമ സൂക്ഷമുള്ള ആളുകളെ വരുത്തി കെട്ടു മാപ്പിളമാരുടെ കിഴമരയാദിയും സ്ഥാനവുമെന്ന വിധിച്ചു നീട്ടും മെടിച്ചു കാര്യം തീർന്നിരുന്നാറെ പള്ളിക്കാരെ ആരും ബോധിരാതെ ആലങ്ങാട്ടുനിന്നും വരാപ്പുഴക്കു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു രാജസമ്മതം സല്ലെസമെത്രാൻ ചൊദിക്ക ഹെതുവാൽ വീണ്ടും അക്കാര്യം പുത്തനായി മാപ്പിളമാരു മുൻപിൽ തട്ടിച്ചെന്നും ആയതല്ലാതെ മാപ്പിളമാർക്കു കിഴമരയാദി ഇങ്ങനത്തെ സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നവെങ്കിൽ മെത്രാൻ ഇപ്പൊൾ അനുവാദം അപെക്ഷിക്കവെണ്ടിയില്ലാഞ്ഞെന്നും മൊഴിയുമെടുത്തു ചൊദ്യമുണ്ടായതു നിരൂപിച്ചുകണ്ടാൽ രണ്ടുകൂട്ടം കാര്യം മെത്രാന്റെ അവിഭവകംകൊണ്ടു നമുക്കു നഷ്ടമായി പൊകയും ചെയ്തു. അതായതു പണ്ടുപണ്ടെ നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ കാലങ്ങളിലെ നമ്മുടെ ജാതിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം നഷ്ടമായി പൊയതും ഷറിയെ ഇന്നു പല പല അരിഷ്ടങ്ങൾ കഴിച്ചു ഉണ്ടാക്കുന്ന പണത്തിന്നുംകൂടെ മെരദം വരികയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ എന്തുകൊണ്ടു ഇത്ര വലിയ മെരദം മെത്രാൻ നമുക്കു വരുത്തി. പക്ഷെ തന്റെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടും. ആയതു ബോധിപ്പാൻ വളരെ പരാധീനമുണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ മുൻപിൽ ആലങ്ങാട്ടിന്നു വരാപ്പുഴനിന്നും മെത്രാനെ കൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ടുണ്ടായ ചൊദ്യം രഹസ്യമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. പിന്നെയൊ പരഹസ്യമായിട്ടു എല്ലാവരുടെയും മുഖനെ ചൊദ്യം ഉണ്ടാകയും ആയതിന്നു കിഴമരയാദി എന്നുള്ളതു കെട്ടു വിധിച്ച സാധനം കൊടുക്കയും ചെയ്തത മെത്രാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കാലെ ആയതു കൂട്ടാക്കാതെ വീണ്ടും രാജസമ്മതം വാങ്ങിയതു മെത്രാന്റെ അറിവില്ലായ്മകൊണ്ടല്ല. പിന്നെയൊ എഴയ

ദോഷംകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നുവെന്നു വിചാരമുള്ളവർക്കു അറിയുകയുമാം. വിശേഷിച്ചും മെലിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനവും പണവും കളയിപ്പിച്ച സല്ലെസമെത്രാനെയും വരാപ്പഴെവരുന്ന മെത്രാന്മാരൊക്കെയും ഘോഷമായിട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാനുള്ളതിനു രാജസമ്മതം വാങ്ങിയതു ഭാഗ്യാകണമെങ്കിൽ കൊടുക്കപ്പെട്ടവർ ചെണ്ടയും പണം മെടിപ്പാൻ കുറുപ്പും എന്നു പണ്ടോരുത്തൻ പറഞ്ഞപൊലെ ഇരിക്കുന്നു. പണം കൊടുപ്പാൻ നമ്മളും സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ അവരും. പല്ലക്കത്തിൽ കുറുവാൻ അവരും പല്ലക്ക ചുമപ്പാൻ നമ്മളും. അച്ചന്മാരവരും ചെറുക്കന്മാരു നിങ്ങളും. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും അവർക്കു ബഹുമാനം വരുത്തി കൊടുത്താൽ നമ്മുക്കുള്ള സമ്മാനം എന്തു. നമ്മുടെ പട്ടക്കാർക്കു വിലങ്ങും തല്ലും മരണവും. നമ്മുടെ അമ്മനികൾക്കു നീന്ദയും ദുഃഖങ്ങളും. ഇതു എത്ര ഞായമുള്ളൊരു കാര്യമെന്നു വിചാരിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയുകയുമാം. എന്നാൽ അവരെപ്രതിയല്ലാ ഇങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനം നാം മെടിക്കുന്നതു്. പിന്നെയൊ കാവ്യരുടെയും മറ്റു ജാതികളുടെയും മുമ്പാകെ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിനു ബഹുമാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമിട്ടത്രെ. ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനമാനം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള യജമാനന്മാർക്കു നാം മെടിച്ചുകൊടുക്കുന്നുവെന്നു ആരാനും എന്നൊടു പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഉത്തരരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മാർഗ്ഗം അതിനാൽ തന്നെ എത്രയും പ്രകാശവും മഹിമയുമുള്ള വസ്തുവാകുന്നതിനാപക്കം ഇങ്ങനെയുള്ള പിടിയാത്ത ബഹുമാനങ്ങൾ ഒന്നും ആയതിന്നു ദീപ്തിയുമില്ലാ. ഇതിനെക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ മാർഗ്ഗം കല്പിച്ച നമുക്കു തന്ന മാറൻ ഈശോമിശിഹായും തന്റെ ശ്രീഹന്മാരും ഇങ്ങനെ ഉള്ള ബഹുമാനം ഒന്നും അപെക്ഷിച്ചതുമില്ലാ. എന്നുതന്നെയല്ല ഇങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനം വാചുപ്രകാരത്തിലും തങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമെന്നു കണ്ടാൽ ആയത കൈക്കൊള്ളാതെ ഇരിപ്പാൻ ആ ഇടത്തിൽ നിന്നു ഓടി ഒളിക്കയും ചെയ്യു എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാമിശിഹായെ ശത്രുക്കൾക്കു രാജാവായവർക്കു വാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു കർത്താവറിഞ്ഞ ഉടൻ അവിടെനിന്നു വാങ്ങുകയും ചെയ്യു. അതിൻവണ്ണംതന്നെ ശ്രീഹന്മാരും ഈശോകർത്താവിനെപ്രതി ഏറിയ തല്ലുകളും വിലങ്ങുകളും തെരുക്കങ്ങളും മരണവും കൈക്കൊണ്ടതു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്ന് വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ മഹിമക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള ലോകബഹുമാനങ്ങളും സ്തുതികളും ദീപ്തിയുമില്ലാ എന്നുതന്നെയല്ല പിന്നെയൊ ആത്മഹൃദയവും ദയവുപെടിയും കുറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ യജമാനന്മാരു ആയിരുന്നാലും ആദിത്യന്റെ വെളിവിനെ ഗ്രഹണം മറക്കുന്ന പൊലെ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കാതലായ വസ്തുക്കളായ

എല്ലിമയും പതവും കൂട്ടിപ്പറപ്പുകളെ ഉള്ള ഉപവിയും മറച്ച ലോകസ്തുതിയും ബഹുമാനങ്ങളും നിഷേധവും അഹമ്മതിയും കാട്ടുവാനുള്ളതിന്നു സംഗതിവരുത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെയുള്ള ബഹുമാനങ്ങളും ലോകാചാരങ്ങളുംകൊണ്ടു നൊമ്പരമാറുകയാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ അറിവില്ലാഴികയും ഭോഷതയും പിടിപ്പിച്ചുപോകയും അവർ കണ്ടതിനാൽ നൊമ്മെ അടിമപ്പെടുത്തുവാനും വാഴുവാനും പ്രയാസമറ്റ കാര്യമെന്നു അവർ നിശ്ചയിക്കയും അതിനു വെണ്ട കരുക്കളായ നയഭയങ്ങൾ ശക്തികൗശലങ്ങൾ ഉപായങ്ങൾ വഞ്ചനകൾ കപടങ്ങൾ ആൾക്കുടേപൊലെയും തരംപൊലെയും ചില ദാനങ്ങൾ ബഹുമതികൾ ഇവകളെക്കൊണ്ടു പെരുമാറുവാൻ അവർ തുനികയും ചെയ്യുന്നു.¹

പതിനേഴാം പദം

അപ്പൊഴൊ തൊമ്മൻകത്തനാരും ഈ കുറി കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഉടൻതന്നെ കടനാട്ടിൽ ആളയച്ചറിയിച്ചാറെ മാത്തൻകത്തനാരുടെ മരുമകൻ യൊഹന്നാൻ ശെമ്മാശുക്കുടൈറൊമ്മായിക്കു പൊകുവാൻ കുറിച്ചതിന്നു അയാളുടെ പെങ്ങൾക്കു മനസില്ലായ്കകൊണ്ടു ആകമാനമായ കാര്യത്തിന്നു വിരപ്പം വരുത്തിക്കൂടാ എന്നും വച്ച തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെയും ഉടയരുടെയും ശേഷം മറ്റു പലരുടെയും മനസൊടു മറ്റുതരം തനിക്കുള്ള വലിയ കാര്യമെടുത്തൊടുക്കുകയും താൻതന്നെ പൊക എന്നും പാലത്തുംതലക്കൽ മാത്തൻകത്തനാരു നിശ്ചയിച്ച താനും തൊമ്മൻകത്തനാരുടെ അപ്പൻ പറയാംമാക്കൽ ഇട്ടി ചാണ്ടിയും കൂടെ നീണ്ടുരു ഇട്ടിക്കൂറുവിള തരകന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന വെഗം തൊമ്മൻകത്തനാരു അവിടെക്കു വരണമെന്നു കൊടുയകത്തിന്നു കുറി എഴുതി അയയ്ക്കയും തൊമ്മൻകത്തനാരു കുറി

1. 13-ാം പദത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം 14, 15, 16 പദങ്ങൾ, 17-ാം പദത്തിന്റെ ആരംഭം ഇവ ലഭ്യമല്ല. 15, 16 പദങ്ങളിലുള്ള രണ്ടു എഴുത്തുകളെപ്പറ്റി 47-ാം പദത്തിൽ പരാമർശമുണ്ട്. സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൊതുയോഗംകൂടി മലബാർ സഭയുടെ നമ്മു് ആവശ്യമായതെല്ലാം നേടിയെടുക്കാൻ കരിയാറിൽ ജോസഫ് മല്ലാന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇരുപത്തിരണ്ടു പേരുടെന്ന സംഘത്തെ റോമിലേക്കു അയക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചതും അതിനായി ധനശേഖരണം നടത്തുന്നതും ഈ അധ്യായങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നു എന്ന് വിവിധ സ്രോതസ്സുകളിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം. മാർത്തോമ്മായുടെ പുനരുകൃത സംബന്ധിച്ച യുക്തമായതു ചെയ്യാനും യോഗം മല്ലാനെ ഭരമേല്പിച്ചിരുന്നു. നീണ്ടൂർ ഇടവക മലയിൽ ചാക്കോ, പാലയ്ക്കൽ പഞ്ചസാരമാത്ത എന്നീ രണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദാ വിദ്യാർത്ഥികളു ഈ സംഘത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കണ്ട ഉടൻ കൊട്ടയകത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട നീണ്ടുരു വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ തൊമ്മൻ കത്തനാരു നീണ്ടുരു വന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ഇടവകയാകുന്ന കടനാട്ടുപള്ളിക്കാർക്കും തന്റെ യജമാനനായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വികാരിജനരായ മത്തീസസെർപ്പൻസെൽ എന്ന പാതിരിയ്ക്കും കുറിയും എഴുതി തനിക്കു പകരം കടനാട്ടുപള്ളി നടത്തുവാൻ പാലായിക്കാരൻ കഴിവെലി കൊച്ചുത്തായികത്തനാറെ കുറിച്ചും വച്ചു തൊമ്മൻകത്തനാരു തന്റെ അപ്പനൊടു യാത്രയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ തങ്ങൾ വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം മഴക്കാലമാകുന്നുവെങ്കിലും തങ്ങൾ വഴിക്കു പുറപ്പെടുമ്പോൾ മഴ നീളിയും തങ്ങൾ വാച്ചുകാര്യവും ചെയ്തി വഴി നിറുത്തുമ്പോൾ മഴ വരികയും പിന്നെയും വഴിക്കു തിരിക്കുമ്പോൾ പൊടിക്കനെ മഴ നീളിയും വഴി നിറുത്തുമ്പോൾ മഴ വീണ്ടുതുടങ്ങുകയും ഇങ്ങനെ പല പല ഉഴവും വർഗ്ഗമുദാദിക്കു മീതെയുള്ള കാര്യങ്ങളെ കണ്ട അശക്യപ്പെടുകയും ആയവസ്ഥ മല്ലാനം ശേഷമുള്ളവരുമായിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ അവരോടറിയിച്ചാറെ അവർക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള ദയ്വസഹായം കണ്ടുവെന്നും ഇതു ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായവും തിരുമനസ്സുമത്ര ആകുന്നുവെന്നും നമ്മൊടു പറഞ്ഞാറെയും അന്നേരം വർഗ്ഗത്താലെ ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാക അല്ലെങ്കിലോ എന്ന സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പിന്നെ ശേഷം ഒട്ടകത്തൊളമുള്ള കാര്യമൊക്കെയും ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായങ്ങളും ഓത്തുകണ്ടാറെ ഇതു പ്രത്യേകമുള്ള ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സാൽ ഉണ്ടായ കാര്യമാകുന്നുവെന്നും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഒരുമ്പാടും രക്ഷക്കും ഉള്ള തന്റെ തിരുമനസ്സുകാട്ടുകയത്ര ചെയ്തെന്നും പട്ടാങ്ങയായി ബോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മാത്തൻകത്തനാരു തൊമ്മൻകത്തനാരു മുസിൾ പൊയവരെപൊലെ പ്രത്യേകമുള്ള ദയ്വസഹായത്തൊടും മെൽ സൂക്ഷ്മത്തൊടും കൂടെ പുറപ്പെട്ട പന്തക്കണ്ണെ പെരുന്നാൾക്കു കായങ്കുത്ത ചെയ്താറെ കായങ്കുത്ത പള്ളിയുടെ വികാരി ഗൊവക്കാരൻ പാതിരി ബഹുമാനമായി തങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു അവിടെ പന്തക്കണ്ണെ പെരുന്നാളും കഴിച്ചു അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട അഞ്ചുതെങ്ങിൽ വന്നാറെ അവിടെ പാർത്തിരുന്ന ചാത്തിയാത്തുകാരൻ അന്തോണിപാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണ

വും കഴിഞ്ഞു വലിയതുപായി യുടെ മകൻ പ്രഞ്ചിസ്തോസ പാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ അന്നു വസിച്ചതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ ദിവസം കരവഴിക്കു യാത്ര പുറപ്പെട്ടാറെ വഴിക്കുണ്ടായിരുന്ന പള്ളികളിലുണ്ടായിരുന്ന ഗൊവക്കാരൻ പാതിരിമാരു വലിയ ബഹുമാനത്തൊടും പ്രിയത്തൊടുംകൂടെ തങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും പാതിരിമാരില്ലാത്ത പള്ളികളിൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ പുകു ഉടൻ ഉപദേശി വന്നു വസിച്ചാനുള്ള ഭവനവും തുറന്നു അവിടെ ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും ആസ്സമാക്കി തരികയും ഇങ്ങനെ നാലഞ്ചുദിവസത്തെ വഴി കഴിച്ചു കളച്ചിയിൽ ചെയ്തപ്പോൾ കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനെയും തന്റെ കൂട്ടരയും അവിടെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കളച്ചിയിൽവെച്ചു മല്പാനെയും ശേഷമുള്ളു വരെയും കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം അന്നുതന്നെ എല്ലാവരും കൂടെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു തിരുവാൻകൊടുപള്ളിക്കൽ വന്ന ഭക്ഷണം കഴിവാറായിട്ടു അവിടെ വാലിക്കോരെ ഭക്ഷണം ഉണ്ടാക്കുന്ന നെരത്തു മാത്തൻകത്തനാരുടെ വാലിക്കോരൻ, മുളക്കൽ ഇട്ടിമാത്തൻകത്തനാരു പൊകുന്നതുകൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിന്നും ആളുകൾക്കും വളരെ സങ്കടമുണ്ടെന്നും ആയതുകൊണ്ടു വാച്ച പ്രകാരവും പറഞ്ഞ മാത്തൻകത്തനാറെ കടനാട്ടിന്നുതന്നെ പറഞ്ഞയക്കണമെന്നും തന്റെ ചെട്ടൻ കൊച്ചുമാത്തുള്ള മാത്തൻകത്തനാരു അറിയാതെ മല്ലാന എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കുറിമൽപാന്റെ പററിൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ആ കുറി മല്ലാൻ വായിച്ചതിന്റെശേഷം മാത്തൻകത്തനാരു തന്റെ ജനങ്ങളുടെ തണുപ്പിന്നും ഉപകാരത്തിന്നുംവെണ്ടി കടനാട്ടിന്നു തന്നെ തിരികെ പൊകണമെന്നു ആകുന്നതു പറഞ്ഞാറെ സമ്മതിക്കായ്കകൊണ്ടു അയാടെ മനസ്സു പൊലെതന്നെ റൊമായിക്കുകൂടെ പൊരട്ടെ എന്നു മല്ലാൻ വെച്ചു കിലും മുട്ടത്തുകാരൻ ചാക്കൊക്കത്തനാർക്കു മാത്തൻകത്തനാരു കൂടെ പൊരുന്നതിന്മെൽ വെണ്ടുവണ്ണം പ്രസാദം ഉണ്ടായതുമില്ലാ. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുംകൂടെ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊട്ടാരം വന്ന പാർത്തു കാശ്ശൂർമാറി അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ഉദയഗിരി കൊട്ടക്കൽ വരികയും ചെയ്തു.

1. തുപ്പായി: യൂറോപ്യരും ഓരതീയരും തമ്മിലുള്ള ബന്ധപഥമായി ജനിച്ചവരെ ഇങ്ങനെ വിളിച്ചിരുന്നു. രണ്ടു ഭാഷകൾ (മാതാവിന്റെയും പിതാവിന്റെയും ഭാഷകൾ) സംസാരിക്കുന്നവർ എന്നും തൊപ്പി ധരിക്കുന്നവർ എന്നും ഇതിന് അർത്ഥം നല്കിവരുന്നു.
2. 'തരിയായ്കൾ' എന്ന് ഇവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അറിയപ്പെടുന്നു. തമിഴ് ഹിന്ദുക്കളുടെ പല സാമൂഹ്യാചാരങ്ങളും ഇവർ പലർത്തന്നു. മതമർദ്ദനം യേശു മെലോപ്പരിൽനിന്ന് ഇവിടെ എത്തിയതോടും ഇവർ ഏതാനും യാക്കോബായ കുടുംബങ്ങളായി ഇന്ന് ഇവർ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പതിനെട്ടാംപദം

ഉദയഗിരിയെന്നയിടത്തിലെപ്പം അവിടെ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം

തുപ്പാപ്പസ്വരൂപമെന്ന¹ മഹാരാജാവു ഉദയതമ്പുരാൻ തന്നി ക്കു അനുവദിച്ച മുഷ്കരത്വത്താലെയും വലിയയാലെയും മലങ്ക രെ ഒക്കെയും പിടിച്ചതിന്റെശേഷം തന്റെ മുഷ്കരത്വത്തിൻ കീഴെ ആക്കുന്ന നാളുകളിൽ തന്റെ പടപുരുഷന്മാരെക്കൊക്കെയും ആകമാനമായ വലിയ യജമാനനും ഭരിക്കുന്നവനും ആയി എ വുസ്സാക്കിയൊ ബെനദിക്കോസ ലണ്ടവെ² എന്ന പെരുപെട്ട ഒര പ്രാൻസുകാരൻ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ പ്രാൻസുകാരൻ പടത്തായം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും പടക്കു വളരെ പരി ജ്ഞാനം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ പട പുരുഷന്മാരെ നല്ല ക്രമത്തുപഴി ഭരിച്ചു മറ്റു മലങ്കരയുള്ള രാ ജാക്കളിൽ പലരുടേയും നാടു പിടിച്ചടക്കി രാജാവിന്റെ നാടു വളർമ്മിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ പ്രയത്നവും വിശ്വാസവും രാ ജാവു കണ്ടു സമ്മതിച്ചു തന്റെ നാടൊക്കെയുംമെല്ലം മുഷ്കരത്വ വും യജമാനസ്ഥാനവും തന്റെ രാജിത്തത്തിന്റെ നാമത്തിൽ വെണാട്ടു³ കപ്പിത്താനെന്നുള്ള പെരും തന്നിക്കു കൊടുത്തതുമല്ലാ തെ തന്നിക്കു തന്നൊടുക്കുണ്ടെ രാജാവിന്നു ചിററാഴ്ച⁴ ചെ യ്യുന്ന ഏറ്റൊപ്പാക്കാറു ചിലർക്കും ഇരിപ്പടമായിട്ടു തന്റെ രാ ജിത്തത്തിന്റെ തെക്കെ അറ്റതികളിലുള്ള ഉദയഗിരി എന്ന കൊ ട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ വേണാട്ടുകപ്പിത്താൻ പലനാൾ ആ കൊട്ടയിൽ പാർത്തു രാജാവിന്നു ചിററാഴ്ച⁵ ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തന്നി ക്കുണ്ടായിരുന്ന തന്യൻ പുത്രൻ രാജാവിന്നുവെണ്ടി ഉള്ള പടി യിൽ മരിക്കുകയും കപ്പിത്താനും വയസുകാലമാകുകൊണ്ടും മകൻ മരിച്ചുപോയ ക്ലേശംകൊണ്ടും വളരെ താമസംകൂടാതെ മരിച്ചു ഉദയഗിരിയിൽ പള്ളിക്കൽ തന്റെ മകന്റെ അരികെതന്നെ താനും അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കപ്പിത്താൻ മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തന്റെ കെട്ടി യ് വളം ഇവർക്കു മുൻപിലത്തെ കെട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു മകളും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു വീട്ടുകാര്യം ക്ലേശിപ്പാനും കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവരക്കുള്ള മകളെ കെട്ടുവാറും ആയിട്ടു കൊഴിക്കൊട്ടു

1. തിരുവിതാംകൂർ രാജാവ്
2. 1741 ലെ കളപ്പുരയുദ്ധത്തിൽ ഇദ്ദേഹം തിരുവിതാംകൂർ രാജാവിന്റെ തടവുകാരനായി. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം രാജാവിനെ സേവിച്ചു.
3. തിരുവിതാംകൂർ

നല്ല തറവാട്ടിലുള്ള മത്തായി എന്നു പെരുള്ള ഒരു കപ്പായ ശ്വരൻ⁶ വന്നു കപ്പിത്താന്റെ വീട്ടിൽ കൂടെ പാർത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വേഷിച്ചും കപ്പിത്താന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞ തിന്റെ ശേഷം രാജാവു കപ്പിത്താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന നാൾ കൊടു ത്തിരുന്ന മാസപ്പടിയും ബഹുമാനവും തന്റെ കെട്ടിയവരക്കു കൊടുക്കുന്നതിനും ഈഴൽ വരുത്തിയില്ലാ. എങ്കിലും കൊട്ടയി ലുള്ള കൽപനയും യജമാനസ്ഥാനവും വേറെ ഒരു പറങ്കിക്കു⁷ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ കാര്യമൊക്കെയും ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ വലിയ കപ്പിത്താൻ മരിച്ചിട്ടു ആണ്ടു കഴിയുംമുൻപിൽ ബഹു മാനപ്പെട്ട കരിയാട്ടിൽ മൽപാനും ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഉദയഗിരിക്കൊട്ടക്കൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കൊട്ടക്കൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം കൊട്ടവാതിൽ കാർക്കുന്ന ധണ്യട്ടക്കാറു കൊട്ടയുടെ യജമാനന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ കൊട്ടയിൽ കടപ്പാൻ അനുസരിക്കാഞ്ഞ പക്ഷത്തിൽ മുട്ടത്തുകാ രൻ ചാക്കൊക്കത്തനാരു താനും മരിച്ചുപോയ കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളുമായിട്ടു മുൻപിൽ കണ്ടറിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഒരുവണ്ണം കാവൽക്കാറൊരു അനുവാദം മെ ടിച്ചു തന്റെ വാലിഭക്കാരനെ കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളുടെ പ ക്കൽ അയച്ചു ഇങ്ങനെ തങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും കൊട്ടയിൽ ക ട്ടുപാൻ കാവൽക്കാറു സമ്മതിക്കയില്ലെന്നും അറിയിച്ചാറെ ഇടൻ കൊട്ടയിൽ ഞങ്ങളെ കടത്തത്തക്കവണ്ണം കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവര ആളയച്ചു പറയിച്ചാറെ യജമാനന്റെ കല്പന കൂടാ തെ സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു കാവൽക്കാറു പറകകൊണ്ടു ഉടൻ തന്നെ കൊട്ടയിൽ കല്പിക്കുന്ന പറങ്കിയൊടു അനുവാദവും മെടിച്ചു കൊട്ടയിൽ കടന്നു മുൻപിൽ തന്നെ കപ്പിത്താന്റെ വീ ട്ടിൽചെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തു സഹായത്തെപ്രതി കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളൊടു തന്റെ മകളെ കെട്ടുവാറിരിക്കുന്ന മത്തായി യൊടു നന്ദികാട്ടിയാറെ ഈ നല്ല ഓർമ്മമെല്ലം നന്ദിമെല്ലം ക പ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളും തന്റെ വീട്ടുകാരും വളരെ പ്രസാ ദിക്കയും മുൻപിൽതന്നെ തന്റെ കല്പന അയച്ചിട്ടു കാവൽക്കാ റു കൊട്ടയിൽ കടത്താത്തതിന്മെൽ വളരെ സങ്കടം പറകയും ചെയ്തു.

4. പൻറംസും കോട്ടും ധരിക്കുന്നവൻ. യൂറോപ്യരെയും അവർക്ക് നാട്ടുകാരിൽ പിറന്ന സന്താനങ്ങളെയും ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു.
5. പറങ്കി—മദ്ധ്യേഷ്യയിൽ കുരിശു യുദ്ധക്കാർ ഫ്രാങ്ക്കൾ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു. പറങ്കി അതിന്റെ രത്നവമാണ്. കേരളത്തിൽ പോർച്ചുഗീസുകാരാണ് ഈ പേരിൽ ആദ്യം അറിയപ്പെട്ടത്. അവരുടെ സന്തതികളും ഒരളവിൽ ഇത്തര യൂറോപ്യൻദേശീയരുടെ സന്തതികളും ഇന്ന് ഈ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കപ്പിത്താന്റെ വീട്ടിൽ ഉദയഗിരിക്കൊട്ടയിലുള്ള പള്ളിക്കൽ ചെന്നപ്പൊഴെ ആ പള്ളിയുടെ വികാരി യോഹന്നാൻ പെന്തൊത്തി എന്ന പാതിരിയും ലൂഥീസ്മൽക്കൊൻ എന്ന തന്നോടുകൂടെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു പാതിരിയും ഇവർ ഇരുവരും ബഹുമാനമായി ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുവാനിരിക്കുന്ന മത്തായിയും പലയുഴവും അവിടെ വന്നു സംസാരിക്കയും ചെയ്യുന്നതൊഴിയെ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുപ്പാൻ സ്ഥലവും വെണ്ടുന്ന ചിലവുകളും തരുവാനുള്ളതിന്നു പാതിരിമാരോടു കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളുടെ ചൊല്ലാൽ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കല്പന പാതിരിമാരു കൈക്കൊണ്ട ഉടൻ ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും വിദയം വരുത്തി തിന്മാനം കടിപ്പാനും പൊറുപ്പാനും വെണ്ടുന്നതൊക്കയും തന്നു അവരോടുകൂടെത്തന്നെ ദിവസംതൊറും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ അവിടെ ഉദയഗിരിയിൽ പാർത്തുവരുന്നപ്പൊഴെ ചുരുക്കി ഒരു റാസ⁶ ക്കു മതിയാകുംവണ്ണം നാലു പട്ടക്കാരുടെ ഞങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഇത്ര വലിയ മനഗുണമൊക്കയും ഞങ്ങളോടു കാട്ടിയതിന്നു ആ തറവാട്ടിന്മേലും മരിച്ചുപോയ വലിയ കപ്പിത്താന്റെ മെലും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അമ്പനന്ദിയും കാട്ടുവാനുള്ളതിന്നു മരിച്ചുപോയ വലിയ കപ്പിത്താന്റെ ആത്മത്തെപ്രതി ഒരു റാസകർവാന ചൊല്ലണമെന്നും വച്ചുചാക്കിക്കൊടുത്തനാരു മുതലാകെ ഞങ്ങളുടെ ഈ ആഗ്രഹം കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളോടും മത്തായിയോടും അറിയിച്ചാറെ അവർക്കു എല്ലാവർക്കും വളരെ പ്രസാദമായി. റാസകു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ചാക്കിക്കൊടുത്തനാരു റാസ ചൊല്ലുകയും ശേഷമുള്ള ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും റാസകു കൂടുകയും ഇങ്ങനെ റാസ തുടങ്ങിയാറെ ആ നാട്ടിൽ സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള റാസ കണ്ടിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു പാതിരിമാരും കപ്പിത്താന്റെ കെട്ടിയവളും വീട്ടുകാരും മറ്റു പലരും റാസനെരത്തു പള്ളിയിൽവന്നു സൂക്ഷ്മതോടുകൂടെയും കേതിയോടുകൂടെയും റാസ കാണുകയും റാസയും ചവത്തുംതലക്കലുള്ള നമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞു ഭക്ഷണത്തിന്നു സമയമായപ്പൊഴെ മെൽ പറഞ്ഞ പാതിരിമാരും ഞങ്ങളും കൂടെ കപ്പിത്താന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു എത്രയും ഘോഷമായൊരു വിരുന്നു അവിടെ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം റാസ ചൊല്ലിയ ചാക്കിക്കൊടുത്തനാർക്കു ൧൫ (15) വിരാകനും⁷ റാസകു കൂടിയ ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും അയ്യഞ്ചു വിരാകനും ഭക്ഷണതരികയും ചെയ്തു.

6. റാസ—സീറോമലബാർ സഭയുടെ ആഘോഷപൂർവമായ കർബാനം.
7. വരാഹൻ—ഏകദേശം മൂന്നരൂപ മുല്യമുള്ള നാണയം.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഉദയഗിരിയിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ട നതിന്നു മുൻപെ ഉദയഗിരിക്കൊട്ടയിൽ കടപ്പാൻ കാവൽക്കാരരു കാട്ടിയ വിഷമം ഓർത്തു അതിൻവണ്ണംതന്നെ തൊവാളുകൊട്ടക്കൽ ചെല്ലുമ്പൊഴെ കൊട്ട കടപ്പാനുള്ളതിന്നു വാച്ച വിഷമവും ഉണ്ടാകുവാൻ പൊരുമെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു ഈ അവസ്ഥ കപ്പിത്താന്റെ വീട്ടുകാര്യം വിചാരിക്കുന്ന മെൽപറഞ്ഞ മത്തായിയോടു പറഞ്ഞാറെ ഉടൻതന്നെ ആളയച്ചു തൊവാളുകൊട്ടക്കൽ ചെന്നാൽ കൊട്ട കടത്തുവാനുള്ളതിന്നു ആരും വിഷമം കാട്ടിക്കൂടാ എന്ന തൊവാളുകൊട്ട വിചാരിക്കുന്ന വലിയ സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ സാധനം മെടിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ തന്റെ തിരുമനസ്സുകൂടാതെ ആർക്കും ഏതും ചെയ്യാൻ വശമല്ലാത്ത ഉദയതമ്പുരാൻ തന്റെ തിരുമനസ്സും മനഗുണവും നമ്മോടുകൂടെകാട്ടി ഒരു ഭയംകൂടാതെ തന്നെപ്രതിന്നും തുടങ്ങിയ നല്ലപ്രവർത്തിക്കു ഒരു വിഷ്ണു വരാതെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം വലിയ സർവാധികാര്യക്കാരരുടെ സാധനം വാങ്ങുവാൻ സംഗതി വരുത്തിത്തന്നതിന്റെ ശേഷം ഉദയഗിരിയിൽ ഉള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹിതരെല്ലാവരോടും യാത്രയും ചൊല്ലി പുറപ്പെട്ടു തൊവാളുകൊട്ടക്കൽ ചെന്നു സാധനവും കാട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഏതും ഒരു ചൊദ്യംകൂടാതെകൊട്ടക്കു പുറത്തു കടപ്പാൻ കാവൽക്കാരരു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കൊട്ടയും കടന്നു മുൻപൊട്ടു നടന്നു നെരം വൈകിയ നെരത്തു ഒരു പള്ളിക്കൽ ചെന്നാറെ ആ പള്ളി എത്രയും പാവപ്പെട്ടതും അവിടെ ഉള്ള കടിയന്മാരു എത്രയും പാവപ്പെട്ടവരും ആകുന്നുവെങ്കിലും അവരാൽ ആകുന്ന ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഞങ്ങളോടു കാട്ടുകയും ഞങ്ങളും അന്നു രാത്രിയിൽ അവിടെ വസിച്ചു പിറ്റേദിവസം മല്ലാൻ അവിടെ കർവാനയുംചൊല്ലി അവിടെനിന്നുപുറപ്പെട്ടെന്നും വൈകിയപ്പൊഴെ മറ്റൊരു പള്ളിക്കൽ വന്നാറെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി ബഹുമാനമായി ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും പിറ്റേ ദിവസം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ഇങ്ങനെ രണ്ടുനാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പെരിയതാളെ എന്നൊരു പള്ളിക്കൽ വന്നപ്പൊഴെ മുൻപിൽ പെരലിസ്ഥാക്കാരരു പാതിരിമാരുടെ ദേശമുപ്പനും തലവനും ആയിരുന്ന അന്തോണിദാർത്തി എന്ന പാതിരിയെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടാറെ ഈ പാതിരി എത്രയും ഉൾക്കളവും ലോകാചാരവും നിറഞ്ഞ ആരും ആയിരിക്കുകൊണ്ടും മുൻപിൽ മലയാളത്തിൽ പലനാൾ വസിച്ചു അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുമായിട്ടു കണ്ടറിവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ശേഷമുള്ള പാതിരിമാരു എല്ലാവരെയും പാ

രം ബഹുമാനം കാട്ടി മല്ലാനം ഞങ്ങളും ചെന്ന പള്ളിയിൽ കുറെ റിയ ഉടനെ പള്ളിയിൽ നമസ്കരിച്ചെത്തുന്നതിന്നു മുൻപേ തന്റെ ഭവനത്തിങ്കൽനിന്നു ഇറങ്ങി പള്ളിയിൽ വന്ന മല്ലാന്റെ കൈക്കൂ പിടിച്ചു എഴുന്നെല്പിച്ചു. അങ്ങരെയും ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരെയും തനിക്കുള്ള ഭവനത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി വെണ്ടും വണ്ണം ബഹുമാനിച്ചു വിരുന്നും തന്നു അന്നും പിറ്റേ ദിവസവും അവരുടെ പാത്രം. പിറ്റേ ദിവസം മല്ലാൻ കുർവാനയും ചൊല്ലി അവിടെനിന്നും യാത്രപുറപ്പെട്ടു പലപല നാടുകളും കടന്നു മണപ്പാട്ടു വരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ തങ്ങൾ എല്ലാവരും മണപ്പാട്ടു വന്നപ്പോൾ അവിടെത്തെ വികാരി പ്രഞ്ചിസ്തോസ ഒരു മെനെസെസ എന്ന പാതിരി വെണ്ടുംവണ്ണം ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു അന്നുതന്നെ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു രാജാപാളയത്തും അവിടെനിന്നും വീരപാണ്ടിയാൻപട്ടണത്തും വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വീരപാണ്ടിയാൻപട്ടണത്തു വന്നാറെ അവിടെയുള്ള പാതിരി ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊള്ളായ്കകൊണ്ടു അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾക്കു വെണ്ടുവണ്ണം പ്രസാദിച്ചു തുമില്ലാ. ഇതിന്റെ ശേഷം പിറ്റേ ദിവസം കുർവാന ചൊല്ലാതെ കാലത്തുതന്നെ അവിടെനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടാറെ അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ പള്ളി ഞങ്ങൾക്കുള്ളതാകുന്നന്നും പാതിരിയുടെ ജന്മാന്ത്രകെട്ടുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെയാകുന്ന നിങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊള്ളാത്തതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കുറമില്ലെല്ലാ ഞങ്ങളാൽ ആകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ചെയ്കയും ഇനി ചെയ്യാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കുർവാന കാണാൻ ഞങ്ങൾക്കു വലിയ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്നും കുർവാന ചൊല്ലാതെ പൊയ്ക്കൂട എന്നും സാധ്യമായിട്ടു അപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടു അവരുടെ ഈ നല്ല മനസ്സും അപേക്ഷയും കൈക്കൊണ്ടു പാരം തണുപ്പും സന്തോഷവും തൊന്നി ചാക്കൊക്കത്തനാരു കുർവാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ജാതിമഹത്വം എന്നൊരു വസ്തു എത്ര വലിയ കാര്യമാകുന്നുവെന്നു ഈ ഉണ്ടായതു വിചാരിച്ചാൽ അറിയുകയാം. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ പലർ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും ശേഷം പാതിരിമാരു ആ ദിക്കുകളിൽ നടപ്പാൻ മര്യാദിയാകുന്ന സന്നാഹം ഒന്നുംകൂടാതെയും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളെപ്പോലെ ചെന്നിട്ടും അവിടെയുള്ള പാതിരി ബഹുമാനിക്കാത്തതിന്മേൽ ആ ഇടത്തിലുള്ള വിശ്വാസകാർക്കു പാരം സങ്കടം തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

ഇതു എത്രകൊണ്ടു. പക്ഷെ മുൻപിൽ ഞങ്ങളുമായിട്ടു അവർക്കുള്ള കണ്ടറിവുകൊണ്ടോ ഞങ്ങൾ ഏതാനും മനഗ്രണം അവർക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടോ. ആയതു ഒന്നുകൊണ്ടുമല്ലാ. പിന്നെയൊന്നും എല്ലാവരും ഒരുജാതി അതായത ഇന്ദിയാകാറരു ആകുകൊണ്ടു വർഗ്ഗത്തിനടുത്ത ഈ സ്നേഹം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഇളക്കിയതിനെകൊണ്ടത്രെ.

ഇതിന്റെശേഷം വീരപാണ്ടിയാൻപട്ടണത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചുറ്റക്കനെ നടന്ന ഒരു വഴിയമ്പലത്തിൽ വന്നു കഞ്ഞിയും വച്ച ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ അവിടെനിന്നു തുത്തുക്കുടിക്കുള്ള വഴി ഒട്ടും ഒരു തണൽ കൂടാതെ വെളിപുരമാകുകൊണ്ടും വെയിലിന്റെ ചൂടു എത്രയും അതിക്രമമായിട്ടു ഉള്ളുൻകാലം നിറുകൻതലയും ഉരുകവാൻ തക്കവണ്ണം ചുട്ടുവെങ്കിലും വഴിക്കു പൊറുപ്പാൻ നല്ല ഭവനം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും ഒട്ടെറയും വഴിയിൽ കള്ളന്മാരുണ്ടെന്നു ചാക്കൊക്കത്തനാരു പറകുകൊണ്ടും വഴിയുടെ അരിഷ്ടവും വഴിമദ്ധ്യേയുള്ള മുളളകളും സൂക്ഷിക്കാതെ എത്രയും ദാഹത്തൊടും പരവേശത്തൊടുംകൂടെ ഒടി അലന്നു നെരം സന്തികസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തുത്തുക്കുടിയിൽ വരികയും ചെയ്തു.

പത്തൊമ്പതാം പദം

തുത്തുക്കുടിയിൽ എന്ന ഇടത്തിലുമലം അവിടെ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥാമൽ

തുത്തുക്കുടി എന്ന ഇടത്തുള്ള പള്ളി ലെന്തന്മാരുടെ കൊട്ടു ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും അവിടെ മുത്തുപിടുത്തവും മറ്റും പല കപ്പൽകച്ചവടവും ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും കൊച്ചി ഇടവകയിൽ ഉള്ളപള്ളികൾക്കെക്കൊയിൽ എത്രയും സമ്പത്തും വരവും ഉള്ള പള്ളിയത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ പള്ളിയിൽ മാർ ക്ലൈമെന്തോസ എന്ന കൊച്ചിയുടെ മെത്രാൻ തൊമ്മാസ മാവൂർ എന്ന മുൻപിൽ പൌലീസ്താക്കാരനും മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവനും ആയിരുന്ന അല്ലമാഞ്ഞുകാരൻ പാതിരിയെ വികാരിയായി കല്പിച്ചാറെ മെത്രാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളുകളിലും താൻ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷവും പല കാലവും അവിടെ വികാരിത്വം നടത്തിവന്നിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഗോവക്കാരൻ പ്രസ്തു കയെത്താനൊ കൊയിത്ത എന്ന പാതിരി കൊച്ചി ഇടവകക്കു ഗോവർണദൊരായി വന്നതിന്റെ ശേഷം തൊമ്മാസ മാവൂർ എന്ന പാതിരിയും താനുമായിട്ടു ഏതാനും വിവാദങ്ങളാകുകൊണ്ടു തൊമ്മാസ മാവൂർ എന്ന പാതിരിയുടെ അംശവും മുടക്കി

വികാരിത്വവും മാറ്റി പള്ളി നടത്തുവാനും അവിടെ വികാരിത്വം ഭരിപ്പാനുമായിട്ടു രണ്ടു ഗോവാക്കാരുടെ പാതിരിമാരെ കല്പിച്ചയച്ചാറെ തൊമ്മാസ മാവുർ എന്ന പാതിരി തനിക്കുണ്ടായ അംശമുടക്കും വിരോധവും ഒട്ടും സമ്മതിച്ചില്ല. എന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ അവിടെയുള്ള ഒലന്തന്മാരുടെ ഗോവർണ്ണദോരിന്റെ സഹായത്താലും കല്പനയാലയും ഗോവക്കാരുടെ പാതിരിമാരെ പിടിച്ചു പടവിൽ കരറ്റി മാറ്റിത്തു ഇറക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടെ തുത്തുകുടിയിൽ ചെല്ലുന്നപ്രകാരം മെൽപറഞ്ഞ പാതിരി കെട്ടാറെ ഗോവക്കാരുടെ പാതിരിമാരുടെ അവരോടു താൻ ചെയ്ത അതിക്രമത്തിന്നു പകരം വീട്ടുവാനുള്ള മെൻകയ്യൊടുക്കുട ചെല്ലുകയത്രെ ആകുന്നുവെന്നു ഭാവിച്ചു പരിഭ്രമിച്ചു ഉടൻതന്നെ ഒലന്തക്കാരുടെ ഗോവർണ്ണദോരിന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ചറിയിച്ചുംകൊണ്ടു പാർത്തിരിക്കുന്ന നെരത്തു ഞങ്ങൾ പള്ളിക്കൽ ചെന്നാറെ അവിടെയുള്ള വികളും കണ്ടു അവസ്ഥ ബോധിച്ചതിന്റെശേഷം ഞങ്ങൾ ഗോവാക്കാരുടെല്ലെന്നും മലയാളക്കാരുടൊക്കെ അകന്നുവെന്നും പാതിരി മലയാളത്തിൽ മാറ്റുമറിയിക്കുന്ന നാളുകളിൽ അവിടെ വച്ചു കണ്ടുറിയും സ്നേഹവുമുള്ള ജനങ്ങളത്രെ ആകുന്നുവെന്നും ഉള്ള പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാറെയും പാതിരികളുടെ സംശയം വെണ്ടുവണ്ണം തീരായ്കകൊണ്ടു ഞങ്ങളുമായി കണ്ടു പറയാതെ ഇന്നെക്കു ചെറിയ പള്ളിയിൽ പൊയി പാർക്കുവെണ്ടുവെന്നും നാളെ കണ്ടു പറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞു തുത്തുകുടിയിലുള്ള ചെറിയ പള്ളിയിൽ പൊയി രാപൊക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അന്നു രാത്രി കഴിഞ്ഞു. പിറ്റേ ദിവസം പാതിരിയുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ പാതിരികളുടെ സംശയമൊക്കെയും തീർന്നു അയാടെ ഭവനത്തിന്നു താഴെക്കുള്ള മുറി ഞങ്ങൾ പൊറ്റുപ്പാനായിട്ടു ഒഴിച്ചുതന്നതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു കേഴുന്നത്തിന്നു അരിയും ശേഷംവെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും തരികയും ചെയ്തു. എന്നാലും ശേഷമുള്ള പാതിരിമാരുടെ കാട്ടിവന്ന ആചാരവും ബഹുമാനവും ഞങ്ങളൊടു കാട്ടിയതുമില്ല.

എന്നാലും അവിടെയുള്ള വിശ്വാസികൾ വളരെ ബഹുമാനവും പ്രത്യേകമുള്ള പ്രിയവും ഞങ്ങളൊടു കാട്ടി പാതിരിയുടെ പക്ഷത്തിലുള്ള കുറവു തങ്ങളുടെ നല്ലമനസാൽ തീർക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും അവിടെ പാർത്തിരിക്കുന്ന നാൾ പലയുഴവും കരിയാട്ടിൽമല്ലാൻ അയാളുമായി സംസാരിക്കയും മൽപാനോടു പ്രത്യേകമുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും കാട്ടുകയും പല

പല ഗുണദോഷങ്ങളും തന്നോടു പറകയും ചെയ്തു. പള്ളിക്കുള്ള സമ്പത്തുകളും എത്രയും മാണിക്കുമായ ചീലത്തരങ്ങൾകൊണ്ടുള്ള കപ്പായക്കൂട്ടങ്ങളും രൂപങ്ങളുടെ തലയിൽ വെപ്പാനായിട്ടു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന മാണിക്കല്ലുകൾ പതിച്ചു പൊൻമുടികളും മത്തമറിയം അമ്മയുടെ രൂപത്തിന്റെ കയ്യിൽ പിടിപ്പാനായിട്ടു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന എത്രയും വിലപിടിച്ചു മുത്തുകൊണ്ടു തീർത്തിരിക്കുന്ന നൂററമ്പതു മണിക്കൊത്തയും ഇങ്ങനെ മാണിക്കുമായ പല വസ്തുക്കളും ഞങ്ങളെ കാട്ടി ഇതിൽ പല വസ്തുക്കളും തന്റെ ശ്രമത്താൽ ഉണ്ടാക്കിയതത്രെ ആകുന്നുവെന്നു ഞങ്ങളൊടു പറകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ തുത്തുകുടിയിൽ പാർത്തിരിക്കുന്ന നെരത്തു അവിടെ നിന്നും നാഗപട്ടണത്തിന്നു പൊകുന്ന പടവു ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ കെട്ടാറെ കരവഴിക്കു നടന്നാറെ ഉണ്ടായ സങ്കടവും പരാധീനവും ഇനിയും കീഴിക്കെണ്ടുന്ന വഴിയുടെ നീളവും ഓത്തുകണ്ടാറെ കരവഴിക്കു നടന്നുകൊള്ളുവാൻ പരാധീനമെന്നും വച്ചു പടവിന്റെ ഉടയവനുമായിട്ടു പറഞ്ഞു ചെൻ വെവസ്ഥ വരുത്തിയതിന്റെശേഷം മാത്തൻകത്തനാരു വഴിയുടെ പരാധീനവും മറ്റും പല വസ്തുക്കളും ഓത്തു റൊമായിക്കു പൊകുവാൻ പരാധീനമെന്നും മൈലാപ്പൂർക്കൊളമത്രെ പൊകസാധിച്ചു എന്നും വച്ചു പുറകെവരുന്ന ഇട്ടിക്കുരുവിളതരകനെയും ശേഷമുള്ളവരെയും പാർത്തു തുത്തുകുടിയിൽ തന്നെ ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചാറെ ശേഷമുള്ള ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പടവിൽ കരറ്റി പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വൈപ്പാറ്റിൽ ചെന്നാറെ അവിടെ പടവിന്നു കൂച്ചുവടപ്പാടു കൊള്ളുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കരക്കിറങ്ങി അവിടെയുള്ള പള്ളിയിൽ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ തുത്തുകുടിയിൽ പാർത്തിരുന്ന മാത്തൻകത്തനാരു തന്നോടു കൂടെ ഇട്ടിക്കുരുവിള തരകനും വരാറപ്പള്ളിൽ ചാക്കൊയും ഇവരെല്ലാവരുംകൂടെ വൈപ്പാറ്റിൽ വന്ന ഞങ്ങളുമായി കാൺകയും ചെയ്തു. വഴിക്കുണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളും പെരിയെ തൊവാളയിൽ വന്ന അന്തൊണിദാർത്തിയുമായിട്ടു കണ്ടാറെ കടുത്തുരുത്തി പള്ളിയുടെ അരുളിക്കയുടെ കാര്യം ചൊദിച്ചാറെ തന്നോടു പാരം കടുത്തു എന്നും മല്ലാൻ പൊകുന്ന കാര്യമൊക്കയും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ഒന്നും സാധിക്കയില്ലെന്നും മറ്റും ഇങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കളും തന്നോടു പറഞ്ഞുവെന്നു ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞു കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കഴിഞ്ഞ പദത്തിൽ അന്തൊണി ദാർത്തി എന്ന പാതിരിയുടെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉൾക്കളവും ലോകാചാരവും നിറ

ഞെ ആൾ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ആർക്കും ഒരു സംശയവും തൊന്നണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ അന്തോണി പാതിരി പരമാർത്ഥമുള്ള ആളായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാളുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ പാത്രം ഇത്ര വലിയ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു പൊല അയാൾ കണ്ട ഗുണദോഷം പറയേണ്ടിയിരുന്നു. അതൊന്നും കൂടാതെ ഞങ്ങളോടു ഏതും പറയാതെകണ്ടു പിന്നെ ഇതു പറഞ്ഞ ഹെതുവാൽ ഉൾക്കളവും ലൊകാചാരവും ഉള്ള ആളത്രെ താനാകുന്നുവെന്നു താൻ തന്നെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും തരകനും ശേഷമുള്ളവരും വൈപ്പാറുകൾ വന്നപ്പോൾ കടുത്തുരുത്തിൽകാരു രണ്ടു പെരെ അതായത് ഒരു ചൊക്കൊൻ മാർഗ്ഗം കൂടിയവനെയും അവനോടുകൂടെ മറ്റൊരുത്തനെയും കണ്ടാറെ അവർ വരാപ്പഴെ പാതിരിമാരുടെ സ്നേഹിതർ ആകുകൊണ്ടും അവരോടു ചൊടിച്ചാറെ കാര്യമൊന്നും ത്രപംതിരിച്ചു പറയായ്കകൊണ്ടും പാതിരിമാർ അയച്ചിട്ടു ഞങ്ങളുടെ വഴി തിരക്കുവാൻ വന്ന കള്ളജെപ്പനന്മാരുമൊന്നു ആകുന്നുവെന്നു അവരുടെ മെൽ സംശയിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം തരകനും തന്റെ കൂട്ടരും വൈപ്പാററിൽ ചെന്നു ഞങ്ങളെ പാർക്കു എന്നും ഞങ്ങൾ പടവിൽ അവിടെ ചെല്ലുക എന്നും പറഞ്ഞതാത്തുകൊണ്ടു തരകനും തന്റെ കൂട്ടരും വൈപ്പാററുകൾ ചെന്നാറെ പറഞ്ഞ നെരത്തു ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു എത്തുവാൻ കാറ്റു സമ്മതിക്കാത്തതിനാൽ ഞങ്ങളെ കാണായ്കകൊണ്ടു ഇട്ടിക്കരുവിളതരകൻ അവിടെനിന്നു ഒരു കുതിരയും കൂലിക്കുമെടിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ അന്വേഷിപ്പാനായിട്ടു വീണ്ടു വൈപ്പാററിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ വൈപ്പാററിൽ ചെന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ വൈപ്പാററിൽ ചെന്നാറെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കരക്കിറങ്ങി ഭക്ഷണത്തിന്നു വട്ടംകൂട്ടി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തരകനും തന്റെ കൂട്ടരും അവിടെനിന്നു കരവഴിക്കു മെലുപുക്കു പോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വരാപ്പള്ളിൽ ചാക്കൊയും മാത്തൻകത്തനാരും ഞങ്ങളോടുകൂടെ വൈപ്പാററിൽ തന്നെ പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം മാത്തൻകത്തനാരും വരാപ്പള്ളിൽ ചാക്കൊയും ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെ പാർത്ത പിറ്റേ ദിവസം അവിടെ കർവാറയും ചൊല്ലി പടവിൽ കരറി അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു കരവഴിക്കു നടന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ ചൂടും കാച്ചിലുകൊണ്ടു പാറയാംമാക്കൽ തൊമ്മൻകത്തനാർക്കു ചെങ്കണ്ണുവന്ന കണ്ണിന്റെ നൊമ്പരംകൊണ്ടു

1. ഈഴവൻ

പാരം സങ്കടവും നൊൻപരവും ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടു പാമ്പനാററിൽ വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പാമ്പനാറു എന്ന ഇടം പാണ്ടിരാജ്യവും ചെല്ലത്തരാജ്യവും കൂടിയ അറുതിക്കു ആയതു രണ്ടു രാജ്യവും തമ്മിൽ വെറുതിരിക്കുന്ന ആറാകുകൊണ്ടു തുത്തുക്കുടിയിൽ നിന്നു നാഗപട്ടണത്തിന്നും ചിന്നപട്ടണത്തിന്നും പോകുന്ന പടവുകളൊക്കെയും ആ ആർ കടന്നു പോയാൽ വഴിക്കു പാരം എല്ലുപ്പം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ചെറിയ പടവുകളൊക്കെയും ആ ആറിൽകൂടി പോകുവാൻ മര്യാദിയാകുകൊണ്ടും ഈ നല്ല ഇടം കണ്ടു ലെന്തെന്മാരു അവിടെ തങ്ങൾക്കു ഒരു ചുങ്കപ്പുറ വച്ചു ആ ആറിൽ കൂടെ കടക്കുന്ന പടവുകൾ എല്ലാററിന്നും ചുങ്കം എടുക്കുമാറാകുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും അവിടെ വന്നപ്പോൾ പടവിന്റെ ചുങ്കക്കണക്കു തീർപ്പാൻ രണ്ടുനാലു ദിവസം വെണ്ടിവരുമെന്നും അതിനിടയിൽ തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ കണ്ണിൽ ദീനം പൊറുപ്പിക്കാമെന്നും വച്ചു പടവിൽ നിന്നിറങ്ങി പൊറുപ്പാൻ മറ്റു സ്ഥലമില്ലായ്കകൊണ്ടു ലെന്തെന്മാരുടെ ചുങ്കപ്പുറയിൽതന്നെ വസിച്ചിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ പടവും കടലിന്റെ മറ്റുപുറത്തു വരുവാനായിട്ടു പാമ്പനാർ കടക്കുന്ന നെരത്തു ആറിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കല്ലിന്മെൽ പടവു ചെന്നുരുമ്മി ഉറച്ചു പോകുകൊണ്ടു പടവിലുള്ള മുണ്ടുമാറികളും പടവിൽനിന്നു കരക്കിറക്കി പടവു ഉറച്ചു ഇടത്തിൽ നിന്നു ഇളക്കി വീണ്ടും വസ്തുക്കളൊക്കെയും കരറി ഇത്ര വലിയ വിഷമത്തോടുകൂടെ പാമ്പനാർ കടക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ പാമ്പനാറും കടന്ന ചുങ്കവും തീർത്തു യാത്രക്കു ആസ്ഥമായി വരുവാൻ ൧൫ (15) ദിവസം വെണ്ടിവന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ ഇടക്കു തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ കണ്ണിന്റെ ദീനത്തിന്നു ഭേദം വരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും പാമ്പനാറുകൾ പാർക്കുന്ന നാളുകളിൽ ഞായറാഴ്ച ദിവസം വരികകൊണ്ടും പള്ളി അടുക്കൽ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും മല്ലാനും ശേഷം ഉള്ളവരും കർവാറ ചൊല്ലുവാൻ അവിടെനിന്നു അരക്കാതം വഴി ദൂരെയുള്ള പള്ളിക്കൽ പോയപ്പോൾ തൊമ്മൻകത്തനാരു തന്റെ കണ്ണിന്റെ ദീനംകൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ പോകാതെ ചുങ്കപ്പുറയിൽതന്നെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം കരനെരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ കണ്ണിന്റെ പരവശം ക്കെയും അര നാഴികനെരം ഇല്ലാതെയായി എത്രയും വലിയ തണുപ്പു കണ്ടതിന്മെൽ ഇതെന്തൊരവകാശമെന്നു താൻ അശക്യമായി വിചാരിക്കുന്ന നെരത്തു മലപാണം ശേഷമുള്ളവരും വന്നു കണ്ണിന്റെ ദീനത്തിന്നുവെണ്ടി താൻ കർവാറചൊല്ലിയപ്രകാരം

മലപ്പാൻ തൊമ്മൻകത്തനാരോടു അറിയിച്ചാറെ ഉടൻതന്നെ തന്റെ കണ്ണിന്റെ നൊമ്പരത്തിന്നു ഉണ്ടായ തണുപ്പിന്റെ അവകാശം അറിയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെയിരിക്കയിൽ ൧൫ (15) ദിവസത്തിന്റെ ശേഷം പാമ്പനാറുകൽനിന്നു വീണ്ടും പടവിൽ പുറപ്പെട്ടു നാഗപട്ടണത്തു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കരക്കിറങ്ങി മര്യാദി പൊലെ സ്ഥലം കീട്ടുമെന്നു ഭാവിച്ചു പള്ളിക്കൽ ചെന്നാറെ അവിടത്തെ വികാരി പ്രഞ്ചിസ്ത്യാ നൊസ്റ്റാരൻ പാതിരി ഞങ്ങൾ ചെല്ലുന്ന വർത്തമാനം കെട്ടാറെ അവിടെ ചെന്നാൽ വീട്ടിൽ പാപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നു തന്റെ വാലിഭക്കാരൊടു മുടക്കും വെച്ചെടുത്തതന്റെ കാര്യത്തിന്നു പൊകകൊണ്ടു പാതിരിയെ അവിടെ കണ്ടുമിട്ടല്ലാ. വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടുകൂടാ എന്നു തങ്ങൾക്കുള്ള മുടക്കുവാലിഭക്കാരന്മാരുടെ ഉള്ളൊടു പറകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ദർശനമര്യാദിയൊടു കൂടിപ്പിറപ്പുകളുടെ സ്നേഹം പ്രമാണിക്കുന്ന നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തോടു മറ്റത്തും താനും തന്റെ ദർശനക്കാരന്മാരും വിശ്വാസക്കാരന്മാരുടെ ദാനധർമ്മം കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുവരുന്നതു ഓർക്കാതെകണ്ടും ഒട്ടും കരുണയും നസ്രാണിക്കടുത്ത അനുഗ്രഹവും കൂടാതെ പാതിരിപറഞ്ഞ അവസ്ഥ കെട്ടുപാരം ക്രൈസ്തവപ്പെട്ടു എവിടെ വസിക്കേണ്ടവെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു പൊകുന്നപ്പോൾ ഇതാ തമ്പുരാന്റെ സഹായവും പ്രത്യേകമുള്ള ദൈവകാര്യവും തന്റെ തിരുനാമം ചൊല്ലി നടക്കുന്ന ആളുകൾക്കു ഒന്നുകൊണ്ടും ഒരു മുട്ടു വരാതെ അവരെ തുണപ്പാനും സഹായിപ്പാനും എല്ലായിടത്തും ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നു കാട്ടുവാൻ ഒരു പാവപ്പെട്ട കപ്പായക്കാരൻ പുസ്തകം കത്തി ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അണഞ്ഞ അച്ചന്മാരെ നിങ്ങൾ എവിടെക്കു പൊകുന്നുവെന്നും നിങ്ങൾക്കു എന്തുവെണ്ടുവെന്നും ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾക്കു കുറെദിവസം വസിക്കാനുള്ളതിന്നു ഒരു ഭവനത്തിന്നു ദീപ്തി ഉണ്ടെന്നു അവനൊടു പറഞ്ഞാറെ ആയതു കൊണ്ടു അച്ചന്മാർക്കു ഒരു മനസ്സു മുട്ടു വെണ്ടോ നിങ്ങളുടെ മനസിന്നു തക്കവണ്ണം എന്റെ വീട് ഒക്കെയും ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നെന്നും പറഞ്ഞു മഹാസന്തോഷത്തോടുകൂടെ അവന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊകയും ചെയ്തു.

ഇരുപതാംപദം

കപ്പായക്കാരൻ പറങ്കിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെന്തെ

എന്നാൽ ആ കപ്പായക്കാരൻ പറങ്കിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം അവന്റെ വീട്ടുകാർക്കു ഒക്കെക്കും വള

രെ സന്തോഷമായി. അവർ ഏറിയൊരു സമ്പത്തില്ലാത്തതുവെങ്കിലും അവനാൽ ആകുന്നതിൽ ഒന്നിന്നും ഒട്ടും കുറച്ചിൽ വരുത്താതെ ഉള്ളതൊക്കെയും കൊണ്ടു ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം ബഹുമാനിച്ചു ചൊറും കുറിയും വെണ്ടുന്ന ഭോജനങ്ങളൊക്കെയും തന്നെ അവന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ പാക്കുന്നപ്പോൾ ആ പട്ടണത്തിലുള്ള വിശ്വാസക്കാരരിൽ പലരും അവിടെ വന്ന ഞങ്ങളോടു കൂടെ സംസാരിക്കയും സംസ്കൃതം കൊണ്ടും മറ്റും പല കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും പറഞ്ഞ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നതിന്മേലും ഞങ്ങളുടെ സംസാരത്തിന്മേലും വളരെ പ്രസാദിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പുറക്കാട്ടുകാരൻ ഒരായുടെ പടവു അവിടെ വന്നാറെ പടവിൽ വന്നതിൽ വാലിഭക്കാരനും ദീനം പ്രയാസമായി മരണസമയം അടുത്താറെ അവൻ മലയാളത്തിൽ ഉള്ളതാകകൊണ്ടു അവന്നു വെണ്ടുന്നതെത്തിപ്പാൻ ഞങ്ങളിൽ ഒരത്തരു ചെല്ലണമെന്നു അവിടത്തെ വികാരിപ്പാതിരി ചൊല്ലി വിട്ടാറെ പാറയാമ്മാക്കൽ തൊമ്മൻകത്തനാരു ചെന്നു വെണ്ടുന്നതെത്തിക്കയും അവിടെയുള്ള വിശ്വാസക്കാരരിൽ പലരും വലിയ ഭക്തിയൊടു കൂടെ വന്ന ചിററാഴ്ച ചെയ്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ രണ്ടു ദിവസം അവിടെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു ചിന്ന പട്ടണത്തിന്നു പൊകുന്ന പടവു കണ്ടെത്തുകകൊണ്ടു മാത്തൻകത്തനാരു ഞങ്ങളിൽ നിന്നു വെറുതിരിഞ്ഞ മൈലാപ്പൂർക്കാരൻ മെത്രാനു മുൻപിൽ മല്ലാന്നൊടു കുറി മെടിച്ചുകൊണ്ടു മൈലാപ്പൂർക്കു ചെല്ലുവാനായിട്ടു ആ പടവിൽ കരേറി ചിന്നപട്ടണത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും ഏറ്റൊപ്പക്കു പൊകുന്ന കപ്പൽ വിചാരിച്ചാറെ രണ്ടാംകു ൧൩൯ (139) പൊൻകാശിൽ കുറഞ്ഞാൽ പൊകുവാൻ മതിയായിവരികയില്ലെന്നു ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം പിറൊദിവസം ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും യാത്രപുറപ്പെട്ടു അവിടെ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി മെൽപറഞ്ഞ കപ്പായക്കാരൻ ചിലവിട്ടതിന്റെ കണക്കു പറഞ്ഞു പണം കൊടുപ്പാൻതുടങ്ങിയാറെ മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ ഒട്ടും വിചാരിക്കാത്തവണ്ണം അച്ചമ്മാക്കു ഞാൻ ചിലവിട്ടതിൽ ഒന്നിന്നും പണം മെടിച്ചാൻ ഞാൻ ഭാവിച്ചിട്ടില്ലാ എന്നും ആയതിന്നു കൂലി തമ്പുരാൻ ഇനിക്കു തരുമെന്നും ഇങ്ങനെ തീർമ്മയറ്റു പറങ്കി പറകുകൊണ്ടു തന്റെ ശക്തിക്കു മീതെയുള്ള അവന്റെ നല്ല മനസ്സും നന്ദിയും കാണുകകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ഹെതുവാൽ അവന്നു കാര്യഭാഷം ഉണ്ടാകുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു മനസില്ലായ്കകൊണ്ടും ചെറുപിള്ളയാകുന്ന അവന്റെ മകനെ വീളിച്ചു ഞങ്ങൾ ഭാവിച്ചു

പണം അവന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തുവെച്ചു അവിടെനിന്നു കാൽ നടക്കു തിരിച്ചു സന്ധ്യസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കാരിക്കാൽ എ ന്നൊരു പ്രദേശത്തു എത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കാരിക്കാൽപ്രദേശം പ്രാസക്കാരുടെ നാടാക കൊണ്ടു അവിടെയുള്ള പള്ളിയുടെ വികാരി മുഖിൽ പൌലീസ്താ ക്കാരൻ ആയിരുന്ന മൊജിസ്താൻ എന്നു പെരുള്ള ഒരു പ്രാസക്കാ രൻ പാതിരിആയിരുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഈ അവസ്ഥ മല്പാൻ കെട്ടാറെ മുൻപിൽ താൻ ഏറ്റൊപ്പയിൽനിന്നു മലയാളത്തിൽ വരുന്നതെന്നു പുതുച്ചെരിൽവെച്ചു ഈ പാതിരിയെ കണ്ടറിയുമെന്നും അന്നവിടെവെച്ചു താനുമായിട്ടു ശാസ്ത്രതർക്കമുണ്ടായാറെ തർക്കത്തിൽ മടങ്ങുകകൊണ്ടു കുറെ കരിഷ്മയായിരുന്നുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടിന്നു എങ്ങനെ നമ്മോടു അയാൾ കാട്ടുമെന്നു ഉണ്ടാ യില്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മറ്റൊരാൾക്കും അവിടെ കാണായ്ക കൊണ്ടും തമ്പുരാനെപ്രതി മാർഗ്ഗമായിപ്പാനായിട്ടു തങ്ങളുടെ രാജ്യമാകുന്ന പരരാജ്യംവീട്ടു ഇന്ദ്രയാടിക്കുവരുന്ന ആളുകൾ പകരംവീട്ടു കാട്ടുകയില്ലെന്നും വിചാരിക്കുകൊണ്ടും മര്യോദിപൊലെ പള്ളിക്കൽതന്നെ ചെന്ന മൊജിസ്താൻപാതിരിയെ കണ്ടാറെ പാതിരി ഞങ്ങളെ കണ്ടു ഉടൻ ഞങ്ങളോടു ഒരാചാരം കാട്ടാതെയും ഞങ്ങളെ ഇരുത്താതെയുംകണ്ടു മല്പാനോടു ചൊദിച്ചു എന്തെന്നു അറിയുമോ എന്നു. ആയതിന്നു പുതുച്ചെരിൽവെച്ചു കണ്ട റിയുമെന്നു മല്പാൻ അയാളോടു ഉത്തരിച്ചതിന്റെ ശേഷം എന്തെ ഇവിടെക്കു വന്നുവെന്നു വീണ്ടും ചൊദിച്ചതിന്നു ഇവിടെ ഇന്നു രാത്രിയിൽ വസിപ്പാൻ ഭവനം കിട്ടുമെന്നു ഭാവിക കൊണ്ടത്രെ ഇവിടെ വന്നതെന്നു മല്പാൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞാറെ ഇവിടെ ഇപ്പോൾ പടവിക്കളമാകുകൊണ്ടു വസ്തുക്കളൊക്കെയും തരങ്ങൾപാടിൽ പകർത്തി ഇരിക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ഇടം കിട്ടുവാൻ പരാധീനമാകുന്നു എന്നതിന്നു പൊറുപ്പാൻ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നും വസിപ്പാൻ ഇടം കിട്ടിയാൽ മതിയെന്നും മല്പാൻ പറഞ്ഞതിന്നു എല്ലാം തരങ്ങൾ പാടിക്കു പകർത്തിവെച്ചുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നല്ലൊരു മറ്റൊരാൾക്കും കാട്ടിതരാമെന്നും പാതിരി പറഞ്ഞു തന്റെ വാലിക്കാരനെ വിളിച്ചു ഞങ്ങളോടുകൂടെ അയച്ചു ആ ഇടത്തിൽ ഉള്ള വഴിയമ്പലത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ഞങ്ങളെ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മൊജിസ്താൻപാതിരി തന്റെ സ്ഥാനവും നസ്രാണിക്കടുത്ത അരൂപിയും ബഹുമാനവും മറ്റും അയാളുടെ ഭവനത്തു മറ്റിടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും മുൻപിൽ പുതുച്ചെരിൽ വെച്ചു മല്പാനും താൻമായിട്ടു ഉണ്ടായ തർക്കത്തിന്നു തന്നാൽ ആകുന്നവണ്ണം പകരം വീട്ടുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമെന്നും കണ്ടു

വരത്തരെ സ്നേഹിക്കുന്നവരു നിങ്ങൾ ആകവിൻ എന്ന റൊമാക്കരുടെ പക്കലുള്ള കുറിയും വരത്തരുടെ സ്നേഹം നിങ്ങൾ മറക്കണ്ടാ എന്നു എവുറായക്കാരുടെ പക്കലുള്ള കുറിയും പിന്നെയും മറ്റു പല ഇടങ്ങളിലും ശുദ്ധമാന പുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്നതിനൊടു മറ്റും ഒരൊത്തായും നിവ്യാകളും അതിൽ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു മിശിഹാകർത്താവു താൻതന്നെ അരുളിച്ചെയ്ത നസ്രാണിമാർഗ്ഗത്തിന്റെ തികച്ചിലാകുന്ന ഉപവിധോടു മറ്റും ആണം പെണ്ണം ആകാത്തവരും നല്ലവരും ഇങ്ങനെ നാലുജാതിയും വസിക്കുന്ന വഴിമദ്ധ്യേയുള്ള വഴിയമ്പലത്തിൽ ഞങ്ങളെ അയച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഭക്ഷണത്തിന്നു വട്ടം കൂട്ടുവാൻ ഉള്ളതിന്നു പാത്രങ്ങളും മറ്റും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും പിന്നെ ഒരിടം വിചാരിപ്പാൻ നന്നും രാത്രി ആകുകൊണ്ടും ഏതു പ്രകാരംവെണ്ടുവെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു അവിടെയുള്ള വിശ്വാസക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ മഹാ ആചാരത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അന്നത്തെ അവന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു വട്ടം കൂട്ടുവാൻ വെണ്ടുന്ന പാത്രങ്ങളും പൊറുപ്പാൻ സ്ഥലവും തന്നും പാതിരി ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളാഞ്ഞതിനേൽ വളരെവളരെ സങ്കടം പറഞ്ഞാറെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു പകരം ചൊദിക്കുന്നതെങ്ങനെയും അല്ലാ തമ്പുരാനെത്രെ ആകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ തരങ്ങൾപാടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഇയാളും അവിടെക്കു വരുവാൻ സംഗതിവരുമെന്നു മല്പാൻ അവിടെ കൂടിയവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അന്നു രാത്രിയിൽ അവിടെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം പിറ്റേ ദിവസം രാവിലെ എഴുന്നേറ്റു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നെരത്തുതന്നെ തരങ്ങൾപാടിയിൽ കൊട്ടയുമിട്ടു അവിടെ വസിച്ചിരുന്ന ദൻമാർക്കുകാരൻ ഇടത്തുട്ടുകാരൻ ആയിരിക്കിലും അവിടെ കാതൊലിക്കാമാരാകുന്ന റൊമാവഴക്കുമുള്ള നസ്രാണികളോടുകൂടെ നെരപ്പം സ്നേഹവും കാട്ടി കൊട്ടക്കെത്തു തന്നെ പള്ളിവെച്ചുകൊൾവാൻ സമ്മതിച്ചതിനാലെ തരങ്ങൾപാടിയിൽ വലിയപള്ളിയും വികാരിയുടെ ഭവനവും കൊട്ടക്കു അകത്തായിരിക്കുകൊണ്ടു അവിടെക്കു ഞങ്ങൾ ചെന്നു ഉടൻ കൊട്ടകാവൽക്കാറൊടു അനുവാദവും വാങ്ങി കൊട്ടക്കെത്തു കടന്നു പള്ളിക്കൽ ചെന്നു അവിടെത്തെ വികാരിയാകുന്ന ഗൊവ്വക്കാരുൻ പാതിരിയെ കണ്ടാറെ ശേഷമുള്ള പാതിരിമാരെപൊലെ ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും തന്റെ ഭവനത്തുതന്നെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യാതെ പള്ളിക്കു പുറത്തുള്ള ചെറിയ പള്ളിയുടെ താഴ്വരകൾക്കും തന്നെ അവിടെ പൊയി വസിപ്പാൻ ഞങ്ങളെ അയക്കുകയും ഞങ്ങളും അവിടെ ചെന്നു പള്ളിയോടുകൂടെ ചെന്നുള്ള സങ്കീർത്തിയിൽ പാർത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തൊന്നാം പദം

തരങ്ങൾപാടിയിൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെന്തെന്ന്

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ തരങ്ങൾപാടിയിൽ ചെന്നിട്ടു രണ്ടുനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കാരിക്കാൽ എന്ന ഇടം ഇഗ്ളെശ്വന്മാരു പിടിച്ചു അടക്കുകകൊണ്ടു മല്ലാൻ മുൻപിൽ തമിഴന്മാരു വിശ്വാസകാരൊടു പറഞ്ഞവണ്ണംതന്നെ അവിടത്തെ വികാരിയാകുന്ന മൊജിസ്റ്റാൻ പാതിരി എത്രയും പരവശപ്പെട്ട ആ നാട്ടിൽ പാതിരിമാരു നടന്നുവരുന്ന മര്യാദിയിൽ ഒന്നും കൂടാതെ അതായതു പല്ലക്കെങ്കിലും കുതിര എങ്കിലും കൂടാതെ വിശന്നു വെയിലും കൊണ്ടു മഹാ പരിഭ്രമത്തോടുകൂടെ വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ തരങ്ങൾപാടിയിൽ ഞങ്ങൾ പാതുവന്ന മാർസം പ്രഞ്ചിസ്റ്റോസ ശവേൽ എന്ന പള്ളിക്കു അടുക്കെ ലൂബലി എന്നു പെരുള്ള ഒരു പ്രാസക്കാർൻ പാർത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊഴോ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ആ പള്ളിയിൽ കുർവാന കാൺമാനായിട്ടു ഒരുപേരും ഈ പ്രാസക്കാർൻ വന്നു കുർബ്ബാന കണ്ടതിന്റെശേഷം മല്ലാനുമായിട്ടു സംസാരിച്ചാറെ മല്ലാനും പ്രാസപെച്ചിൽ സംസാരിപ്പാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു എത്രയും പ്രസാദവും തെളിവും അവനുണ്ടായി. ആയതിന്റെശേഷം അവിടെവന്ന ഞങ്ങളെ കാൺകയും മല്ലാനെ പലയുഴവും തന്റെ വീട്ടിൽ വിളിച്ചു വിരുന്നുകൊടുക്കയും ഇങ്ങനെ വലിയ സ്നേഹവും പ്രിയവും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരോടും കാട്ടിവരികയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്തു തരങ്ങൾപാടിയിൽ പള്ളിയുടെ വികാരി ഗൊവക്കാർൻ പാതിരിയും പലപ്പഴം പള്ളിയുടെ യജമാനനെന്നപോലെ ഞങ്ങൾ പാർത്തിരിക്കുന്ന ചെറിയപള്ളിക്കൽ വരികയും മല്ലാനുമായിട്ടു സംസാരിക്കയും കുർവാനക്കു ഏതാനും ദാനധർമ്മംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കയും ചെയ്തിരുന്നുതാനും.

ഇങ്ങനെ അവിടെ പാതുതുകൊണ്ടു വാച്ചു പ്രകാരത്തിലും ഒരു കുറി എങ്കിലും പുതുച്ചെരിയ്ക്കു അയപ്പാൻ പല പ്രകാരത്തിലും ശ്രമിച്ചാറെയും ഒട്ടക്കും ചാക്കൊക്കത്തനാരു അച്ചനും വരാൻ പറ്റാത്തതിൽ ചാക്കൊയും തന്നെ പൊയിട്ടും ഇൻഗ്ളെശ്വന്മാരും പ്രാസന്മാരുമായിട്ടുള്ള പടയുടെ മൂലത്താൽ പുതുച്ചെരി വളഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു വഹിയായെന്നു കാൺക കൊണ്ടു കാര്യത്തിന്നു ഒരു തുറസ്സു കാണാത്ത മൂലത്താൽ ഏറൊപ്പെക്കു പറ്റി കാര്യം സാധിപ്പാൻ കൂടുമെങ്കിൽ മർത്തമറിയ ഉമ്മാടെ വീടിരിക്കുന്നല്ലൊറെത്തു എന്ന ഇടത്തു ചെന്ന കുർവാന ചെറുപ്പനാണെന്നു മല്ലാൻ ഒരു നെർച്ചു നെരുകയും ചെയ്തു.

ഈ ദിവസങ്ങളിൽ കാരിക്കാലിൽനിന്നും പുതുച്ചെരിൽനിന്നും പല പല വിശ്വാസികളും തങ്ങളുടെ നാടുകളിലുള്ള പടയുടെ വികളംകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു വാങ്ങി തരങ്ങൾപാടിയിൽ വന്നാറെ അവരിൽ പലരും പുതുച്ചെരിൽവെച്ചു മല്ലാനുമായിട്ടു കണ്ടുവീടും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാലും പക്കം അവരും ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ചെറിയ പള്ളിക്കൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു സംസാരിക്കുകയും ഏതാനും കുർവാനക്കുള്ള ദാനധർമ്മംകൊണ്ടും മറ്റു ഏതാനും സമ്മാനങ്ങൾ കൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ മെൽ അവാർക്കുള്ള നല്ലമനസും സ്നേഹവും കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ ഒരു മാസംപോലും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാത്തൻകത്തനാരു മൈലാപ്പുരിൽനിന്നും തരങ്ങൾപാടിയിൽ വന്ന താൻ മൈലാപ്പുർക്കു ചെന്ന അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മെത്രാനെ കണ്ടു മല്ലാന്റെ കുറി കൊടുത്താറെ മെത്രാൻ പാരം തന്നെ ബഹുമാനിച്ചുവെന്നും അതിൻവണ്ണംതന്നെ ചിന്നമലയിൽ ചെന്നു അവിടത്തെ വികാരി പാതിരിയെ കണ്ടാറെ അയാളും തന്നോടു വലിയ സ്നേഹം കാട്ടി എന്നും വിശേഷിച്ചും മൈലാപ്പുരിൽനിന്നു വീണ്ടു തിരിച്ചുവരുന്ന വഴിയിൽ ഇൻഗ്ളെശ്വന്മാരു എങ്ങനെ തന്നെ തടഞ്ഞു കാവലിൽ ആക്കി എന്നും അവിടെ നിന്നും കൊത്തനമസ്റ്റാർത്തിന്റെ നടുസ്ഥാനത്താൽ നിന്നുചിരിയാത്തവണ്ണം ഇടുപൊടുക്കനെ അശക്യമായിട്ടു കന്യാസ്രീ അമ്മ തന്നെ രക്ഷിച്ചു പ്രകാരവും ഞങ്ങളോടറിയിക്കയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നു മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇട്ടിക്കുരുവിള തരകനും തന്റെ കൂട്ടരും അവിടെ വന്നു തങ്ങൾ പുതുച്ചെരിൽ കരറി എന്നും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മെത്രാനെ കണ്ടുവെന്നും മറ്റും അവിടെയുള്ള പട വികളങ്ങളും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു കൊൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മാത്തൻകത്തനാരെ ലബെലി എന്ന പ്രാസക്കാർൻ കണ്ടാറെ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പെരുമയും മഹിമയുംകൊണ്ടും ദൃഷ്ടിയുടെ പ്രകാശംകൊണ്ടും പാരം ബഹുമാനിച്ചു ബുദ്ധിയുള്ള ആളെന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടെ റൊമായിക്കു പൊകുവാൻകൂളു കാര്യത്തിന്മെൽ വിചാരിച്ചുകണ്ടാറെ ഇൻഗ്ളെശ്വന്മാരും പ്രാസന്മാരുമായിട്ടുള്ള പടയുടെ ഹെതുവാൽ ആയതിന്നു നിവർത്തിവരുവൊളും തരങ്ങൾപാടിയിൽ തന്നെ പാക്കുണ്ടീവരുമെന്നും എല്ലാവർക്കുംകൂടെ പൊകുവാൻ പണംമതിയായി വരികയില്ലെന്നു കാൺകകൊണ്ടും മുൻപിൽ നാഗപട്ടണത്തുനിന്നു ചൊടിച്ചുറിഞ്ഞതിനാൽ മുൻപിൽതന്നെ പണം സ്വരമിച്ചു നൊക്കുക എന്നും ആയതിന്റെ ശേഷം ആയതിന്നു മതിയാകുന്ന ആളുകൾ റൊമായിക്കു പൊകുവാനായിട്ടു തരങ്ങൾപാടിയിൽ തന്നെ.

പാർത്തുംകൊണ്ടു ശേഷമുള്ളവരെല്ലാവരും മലയാളത്തിന്നുതന്നെ തിരികെ പൊക എന്നും എത്രയും ബുദ്ധിയോടുകൂടെ നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നു തിരിച്ചു നാൾതൊട്ടു അന്നെവരക്കും അതായതു ഈ പുസ്തകത്തിൽ പതിമൂന്നാംപദത്തിൽ ചൊല്ലിയപൊലെ ൧൭൭൮-മാണ്ടു (1778) ഇടവമാസം ൭-ാംന- (7) തുടങ്ങി ടി ആണ്ടു കന്നിമാസം പുത്തൻ കണക്കിൽ ൪-ാംന- (4) യൊളം ഉള്ള ചിലവു നീക്കി കണ്ട ചക്രം ൪൩൨൮൦-ം (43280) മല്ലാന്റെ പററിൽ എല്ലാവരുംകൂടെ ഏൽപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഈ പണംകൊണ്ടു നാലുപെരിൽ ഏറ്റം പൊകവാൻ കൂടുകയില്ലെന്നും ആയതിന്നു ആരെല്ലാവരും വെണ്ടുവെന്നും വിചാരമായാറെ വാലിഭക്കാരനും മല്പാനും റൊമായിക്കും തരകനും മാത്തൻകത്തനാരും വരാറപ്പള്ളിൽ ചാക്കൊയും മലയാളത്തിനും പൊകുന്ന കാര്യത്തിന്നു വിവാദം ഏതും ഉണ്ടാകാതെ ചാക്കൊകത്തനാരും തൊമ്മൻ കത്തനാരും എത്തിയാൽ അവരിൽ ആരു റൊമായിക്കു പൊകെണ്ടുവെന്നും ആരു മലയാളത്തിന്നു തിരികെ പൊകെണ്ടുവെന്നും വിവാദമായി കഴിഞ്ഞുതാനും. ആയതിന്നു എല്ലാവരുടെയും മനസ്സു എങ്ങനെ എന്നു അറിയണമെന്നും വെച്ചു എല്ലാവരുംകൂടെ മുൻപിൽതന്നെ മല്ലാന്റെ മനസ്സു ചൊടിച്ചാറെ ഏറ്റൊപ്പെക്കു പൊകുന്നകാര്യത്തിന്നു തൊമ്മൻകത്തനാരുടെ പൊന്നാൽ വാച്ചു എഴുത്തുകൊണ്ടും സഹായിപ്പാനും വാച്ചു കാര്യവും പെത്തുണ്ടാക്കേണ്ടിവരികിൽ ആയതിന്നും ഉപകരിക്കുന്നതല്ലാതെ അയാൾ ലത്തീൻപാിച്ചു അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പായിലുള്ള പെച്ചുകൾ പഠിപ്പാൻ അയാൾക്കു പാരം എളുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും വിശേഷിച്ചും ചാക്കൊകത്തനാരു കൂടെ പൊന്നാൽ എനിക്കു വാച്ചു ബുദ്ധിയും ചൊല്ലിത്തരുവാനുള്ളതിന്നെന്നെന്തു മറ്റൊന്നിന്നും പ്രാപ്തിയായിവരികയില്ലെന്നും എന്നിങ്ങനെ കണ്ട ഗുണദോഷവും വിശേഷിച്ചും പൊരുന്ന അവസ്ഥ തങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും തെളിയുംവണ്ണം എങ്ങനെ വെണ്ടുവെന്നാൽ അങ്ങിനെ ആയിക്കൊള്ളാമെന്നും മല്ലാൻ പറകകൊണ്ടു എങ്ങനെ തന്റെ മനസ്സാകുന്നു റൊമായിക്കു പൊകുവാനൊ തിരികെ മലയാളത്തിന്നുതന്നെ പൊകുവാനൊ എന്ന തൊമ്മൻ കത്തനാരുടെ ചൊടിച്ചാറെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിന്നല്ലാതെ ഓരോരുത്തന്റെ സിദ്ധാന്തത്തിന്നല്ലാ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു കാര്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിക്കു ഏതുപ്രകാരം നല്ലതെന്നാൽ അപ്രകാരം മനസ്സായെ മതിയാവു എന്നുംവെച്ചു എങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും തെളിഞ്ഞെന്നാൽ അതുപൊലെ റൊമായിക്കു പൊകണമെങ്കിൽ ആയതിന്നും വീണ്ടു മലയാളത്തിന്നു തിരിയണമെങ്കിൽ ആയതിന്നും താൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നുവെന്നു തൊമ്മൻകത്തനാരു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ചാക്കൊകത്ത

നാരുടെ മനസ്സു ചൊടിച്ചാറെ താൻ റൊമായിക്കു പൊകുവാനായിട്ടത്രെ മലയാളത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു റൊമായിക്കു പൊകാതെ മലയാളത്തിന്നു പൊകുവാൻ ഭാവമില്ലെന്നും പ്രതിജ്ഞപൊലെ പറയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും ചൊവുള്ള ബൊധത്തിന്നും അടാത്തവണ്ണമുള്ള ഈ ഉത്തരം എല്ലാവരും കെട്ടാറെ ആ കാര്യത്തിന്മേൽ ശേഷമുള്ളവരെല്ലാവരുടെയും മനസ്സു തിരിച്ചു കെൾക്കണമെന്നും വെച്ചു എല്ലാവരൊടും പ്രതി പ്രതി ചൊടിച്ചാറെ കാര്യമൊക്കെയും വിചാരിച്ചുകണ്ട തൊമ്മൻകത്തനാരു തന്നെ പൊയെ മതിയാവു എന്നു എല്ലാവരും ഒരു വായാൽ പറകകൊണ്ടു അതിൻവണ്ണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു മല്ലാനും ശേഷമുള്ളവരും പ്രതിജ്ഞകൂടാതെ മലയാളത്തിന്നുതന്നെ തിരികെ പൊകുവാൻ പലപ്രകാരവും ചാക്കൊകത്തനാറെ പറഞ്ഞു ബൊധിപ്പിച്ചു മല്ലാനും ചാക്കൊകത്തനാരു തമ്മിലുള്ള പ്രത്യേകമുള്ള കൈകണക്കുകളും ഇടപാടുകളും പറഞ്ഞുതീരുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷമെല്ലാവരുമായി കാര്യമൊക്കെയും നിശ്ചയിച്ചു ൧൭൭൮-ാം കാലം (1778) കന്നിമാസം ൬-ാം(6)ന- നെരം വെള്ളത്തു പത്തുമണിയായപ്പൊൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും തരങ്ങൾ പാടിയീൽ കൊട്ടക്കു പുറത്തുള്ള മാർ സം പ്രഞ്ചിസ്കൊസ ശവൽ പുണ്യവാളന്റെ പള്ളിയുടെ ത്രൊണൊസുങ്കൽ മുടും കുത്തി മത്തമറിയം ഉമ്മാടെ ലുത്തിനിയായും ചൊല്ലി തൊമ്മൻകത്തനാരു തന്നിക്കു എത്രയും സ്നേഹപ്പെട്ടും ആചരിക്കപ്പെട്ടും ഇരുന്ന സുറിയാനിപെച്ചിൽ തന്റെ മല്ലാൻ കടനാട്ടിൽ കാണാട്ടു അറിയിച്ചു കത്തനാരു താൻ മലയാളത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട നാളുകളിൽ സ്വല്പം മുൻപെ മരിച്ചു പൊകുകൊണ്ടു അയിപ്പുകത്തനാരുടെ അനന്തരവനാകുന്ന മാത്തൻകത്തനാരുടെതന്റെ മല്ലാൻ അയിപ്പുകത്തനാരുടെ നാമത്താൽ വാഴുവു കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം കരച്ചിലൊടും കണ്ണുനീരൊടുംകൂടെ എല്ലാവരുമായി പിടിച്ചു തഴുകി യാത്രയും ചൊല്ലി തമ്മിൽ തമ്മിൽ വെർതിരിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ നാലുപെരും തരങ്ങൾപാടിയീൽതന്നെ പാത്തുകൊണ്ടു ശേഷമുള്ളവരെല്ലാവരും മലയാളത്തിന്നു തിരികെ പൊകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ചാക്കൊകത്തനാരു തന്നിക്കു വീണ്ടു മലയാളത്തിന്നു പൊകുവാൻ റൊമായിക്കു ചെല്ലാതെ മനസ്സില്ലെന്നു പ്രതിജ്ഞയായിട്ടു പറകകൊണ്ടു മലയാളത്തിന്നു പൊകവെണ്ടുവെന്നും ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനൊഗുണംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വീണ്ടു തിരിയുമ്പൊൾ റൊമായിക്കു പൊയി ഞങ്ങളോടു കൂടെ ഭണ്ഡി

ച്ച ആളായി വച്ചുകൊള്ളാമെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റും പല വചനങ്ങളും മല്ലാൻ പറഞ്ഞ അയാളെ തണുപ്പിച്ച ശേഷമുള്ളവ രൊടുകൂടെതന്നെ മലയാളത്തിനു അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഹൻഡം (19) പദത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ വൈപ്പാറിൽവെച്ചു കണ്ട കള്ളജ്യോഷനനുജന്മാരും അവിടെ വന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടു തങ്ങൾ മൈലാപ്പുക്ക് പോയെന്നും മറ്റും വഴിക്കുള്ള വിഷമങ്ങളും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ മൂവ്വെട്ടു പൊകവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു തരങ്ങൻപാടിയിൽ പാർക്കുന്നതു കണ്ടുകൊണ്ടു ഇരുവരും മലയാളത്തിനു വീണ്ടും പൊകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പലനാൾ പല പ്രകാരത്തിലും മെൽപറഞ്ഞ പ്രാസക്കാർൻ ലബെലിയുമായിട്ടു ഏറൊപ്പെയ്ക പൊകുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ ശ്രമിച്ചാറെ ഏറൊപ്പേക്കു പൊകുന്ന പ്രാസക്കപ്പൽ വാച്ചതും കാണുന്ന പക്ഷത്തിൽ തന്റെ കയ്യാൽകൂടെ ഏതാനും ചിലവിട്ടിട്ടെങ്കിലും ഞങ്ങളെ അയപ്പാനുള്ളതിന്നു ആകുന്നതു പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതാത്തിരിക്കയിലെ ഒരുദിവസം തരങ്ങൻപാടിയിൽ പള്ളിയുടെ വികാരി ഗോവക്കാരൻ പാതിരി ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ചെറിയപള്ളിക്കൽ വന്നപ്പോൾ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു പറങ്കികപ്പൽ ചിന്നപട്ടണത്തിന്നു വരുമെന്നു സൂക്ഷമായിട്ടു കെട്ടു എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവിടെക്കു എത്തിയാൽ പക്ഷെ ഏറൊപ്പേക്കു പൊകുവാൻ സംഗതികൂടുമെന്നു മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങൾ ആയതിന്മേൽ വിചാരിച്ചു. പല പ്രകാരവും അപ്പോളുള്ള കാര്യകിടപ്പു സൂക്ഷിച്ചു പറങ്കികപ്പൽ കൂടുമെങ്കിൽ അത്ര നല്ല കാര്യം പിന്നെ ഒന്നുമില്ലെന്നു കണ്ട ലബെലിയുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ അവനും വിചാരംകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു ഇൻഗ്ളെശന്മാരും പ്രാസന്മാരുമായിട്ടുള്ള പടയുടെ മൂലത്താൽ ഒട്ടെറെയും മാത്തൻകത്തനാക്ക് മുൻപിൽ അനുഭവിച്ചതു ഓർത്തുകാണുകകൊണ്ടു വഴിക്കു കുറെ ഭയമുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാം ഉടയതമ്പുരാനു തെളിഞ്ഞവണ്ണം ആകട്ടെ എന്നും വെച്ചു എല്ലാംകൂടെ ൪൫ (45) ദിവസം തരങ്ങൻപാടിയിൽ പാർത്തിന്റെ ശേഷം കൂട്ടരിൽനിന്നു വെറുതിരിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മൂന്നാംദിവസം ചിന്നപട്ടണത്തിന്നു പൊകുവാനായിട്ടു അവിടെ നിന്നു കരവഴിക്കു ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ യാത്രപുറപ്പെടുന്ന ദിവസത്തിൽ ലബെലിയും ഞങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന ചെറിയപള്ളിക്കൽ വന്നു യാത്രയും ചൊല്ലി ഏതാനും വീഞ്ഞിന്റെ പൊത്തലുകൾ ഞങ്ങൾക്കു സൗജന്യനിക്കയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിരണ്ടാംപദം

തരങ്ങൻപാടിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസരമെൽ

അപ്പോഴൊ തരങ്ങൻപാടിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം വളരെ വളരെ വെദനപ്പെട്ടു കമ്പിപൊലെ എറിയുന്ന ആ പ്രദേശത്തുള്ള വെയിലും ഒക്കെക്കൊണ്ടു നെരും വൈകിയപാടു പറങ്കിപെട്ടിയിൽ വന്നാറെ അവിടെയുള്ള ഗോവക്കാരൻ പാതിരി ബഹുമാനമായിട്ടു ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു തിന്റെ ശേഷം കപ്പൽ വരുവാൻ കുറെ താമസം ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുകൊണ്ടു അന്നും പിറ്റേ ദിവസവും അവിടെ പാർത്തു. അതിന്റെ പിറ്റേ നാൾ കാലത്തു കരവഴിക്കു നടപ്പാൻ പരാധീനമാകുകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു ചിന്നപട്ടണത്തിന്നു പൊകുന്നവഴിക്കു ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെ പാളയം ആയിരിക്കുകൊണ്ടു കാൽനടക്കു ബഹുമാനം കൂടാതെ പൊയാൽ അവരു വാച്ചതും കാട്ടുമെന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടും അവിടെത്തെ പാതിരിയുമായിട്ടു പറഞ്ഞ രണ്ടു പല്ലക്കവും അതിനെ എടുപ്പാൻ ഹന്ന (16) ആളുകളെയുംകൂടി ഒരു പല്ലക്കത്തിൽ മലപാറും ചാക്കൊയും മറ്റേ പല്ലക്കത്തിൽ ഞാനും മാത്തുവും ഇങ്ങനെ കരേരി അവിടെനിന്നു പൊയാറെ നെരും സന്തീകസമയം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൂടല്ലൂർ എത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കൂടല്ലൂർ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയിരിക്കുന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി മുമ്പിൽ കണ്ടറിയും സ്നേഹവും ഉള്ള ആളിനെപൊലെ എത്രയും വലിയ പ്രസാദത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും വിദയം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെ പാളയത്തിൽകൂടെ അത്രേ പിറ്റേദിവസം ഞങ്ങളുടെ വഴി ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവരു എത്രു ചെയ്യുമെന്നു കുറെ ഭയം ഞങ്ങൾക്കുള്ള പ്രകാരം ആ പാതിരിയോടു കാട്ടിയാറെ ഇൻഗ്ളെശന്മാരു വഴിയാത്രക്കാരായ പട്ടക്കാരൊടു ഏതും കാട്ടുകയില്ലെന്നും ആയതിന്മേൽ സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെ അടുക്കെ ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെ കൊട്ടയും ഗോവർണദൊറും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾതന്നെ അവിടെ ചെന്നു ഒരു അനുവാദേകുടാശു വാങ്ങാമെന്നും പാതിരി പറകുകൊണ്ടു ആയതു കൊള്ളാമെന്നു മലപാൻ ഉത്തരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അപ്പോൾതന്നെ രാത്രിയാകുകൊണ്ടു പാതിരി തന്റെ ചെറുക്കനെ വിളിച്ചു മെഴുകുതിരിയും കത്തിച്ചു താനും മലപാറുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടു ഇൻഗ്ളെശകൊട്ടയിൽ ചെന്ന ഗോവർണദൊറുമായിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ അവനും തന്റെ കെട്ടിയവളുമായിട്ടു കടുദാശു കളിച്ചിരിക്കയും എന്നാൽ മലപാറനെ

കണ്ട ഉടൻ തനിക്കും തന്റെക്കൂടെയുള്ള പാതിരിക്കും ഇരിപ്പാൻ കസേരയും അവരുടെ മര്യാദിപൊലെ ഒരു ഗ്ലാസ വീഞ്ഞും കൊടുത്തതിന്റെശേഷം വന്ന കാര്യം എന്തെന്നു ചൊദിച്ചാറെ തങ്ങൾക്കു ഭയംകൂടാതെ വഴി കടന്നു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു ഒരു അനുവാദകൂടാതെ വെണ്ടിട്ടത്രെ വന്നതെന്നു പ്രാസപെച്ചിൽ പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം പടയാളികൾ വഴിയാത്രക്കാരുടെ പട്ടക്കാരൊടു ഏതും കാട്ടുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു കളി മുഴപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങിയാറെ പട്ടക്കാരനെ താമസിപ്പിച്ചുകൂടാ എന്നും ഉടൻതന്നെ അയച്ചു മതിയാവൂ എന്നും കെട്ടിയവർ പറകകൊണ്ടു കളിക്കു നിവൃത്തി വരുത്തുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ അനുവാദകൂടാതെ കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം തന്റെ കപ്പൽ കൊണ്ടുചെന്നു വരത്തര കോട്ടെന്നെന്നും ആയതു ഞായമുള്ളതല്ലെന്നും ഗോവക്കാരൻ പാതിരിയൊടു ഗോവർണ്ണദൊര കലഹിച്ചതിന്റെ ശേഷം മല്പാൻ പറഞ്ഞ പതം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഗോവർണ്ണദൊരമായിട്ടു പ്രാസപെച്ചിൽ സംസാരിച്ചു താൻ ചെന്ന കാര്യം ബൊധിപ്പിച്ചാറെ പടയാളികൾ പട്ടക്കാരൊടു ഒരു സങ്കടം ചെയ്കയില്ലെന്നും പറഞ്ഞതുമല്ലാതെ സംശയം കൂടാതെ പാളയം കടന്നു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു തന്റെ അനുവാദകൂടാതെ തരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പിറെറ ദിവസം കൂടല്പർന്നിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ മൂന്നുമണി ആയപ്പൊൾ പുതുച്ചെരിൽ വളഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെ പാളയത്തിൽ ചെന്നു ആയതിന്റെ നടുവെക്കൂടെ നടക്കുന്നപ്പൊൾ ലക്ഷം പുരുഷന്മാരുടെയും ഒരുമിച്ചുകൂടി പുതുച്ചെരി കൊട്ടക്കു ചുറ്റുമുള്ള വെളിമ്പറമ്പുകൾക്കെയും നിറച്ചു അവിടെവിടെ കുടിയുകയും ഒരു ഭാഗത്തു കുതിരകളും മറെറാരു ഭാഗത്തു കാളകളും ചാടുകളും കച്ചവടക്കാരുടെ പന്തലുകളും യജമാനന്മാരുടെ വേനങ്ങളും മറ്റും പടസന്നാഹങ്ങളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പെരിയൊരു പാളയവും പുതുച്ചെരികൊട്ടക്കൂടെ ആയതിന്റെ ചുമരുകൾക്കുതക്കവണ്ണം വലിയ തൊക്കൊഴിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ മുൻപിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കാഴ്ച കാണുകകൊണ്ടു പാറം അപൂർവ്വം തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ പാളയത്തിന്റെ നടുവെ പല്ലക്കത്തിന്മേൽ കടക്കുന്നപ്പൊൾ മാർഗ്ഗമുള്ള ഒരു വാലിക്കോരൻ വന്നു അച്ചന്മാരു എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പൊകുന്നെന്നും ചൊദിച്ചതല്ലാതെ മറെറാരു ഏതും ചൊദിച്ചതുമില്ലാ. ഇൻഗ്ളെശ ഗോവർണ്ണദൊരിനൊടു കൂടല്പർന്നിന്നു മെടിച്ച അനുവാദകൂടാതെ കാട്ടെണ്ടിവന്നതുമില്ലാ. ഇങ്ങനെ പാളയവും കടന്നു നെരം വൈകിയപ്പൊൾ ചീരങ്കപട്ടണത്തു വന്നാറെ അവിടെത്തെ വികാരിയാകുന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരിയും മഹാ സ്നേഹത്തൊടു കൂടെ

ഞങ്ങളെ തന്റെ ഭവനത്തു കൈക്കൊണ്ടു മാത്തൻകത്തനാരു അവിടെ ചെന്ന പ്രകാരവും അവിടെനിന്നു പൊകുന്ന വഴിക്കു ഇൻഗ്ളെശന്മാരു തന്നെ പിടിച്ചു കാവലിൽ ആക്കി എന്നു കെട്ടാറെ താൻ ആളയച്ചുവെന്നും ആൾ അവിടെക്കു ചെന്നെത്തിയപ്പൊളത്തെക്കു അവിടെനിന്നു വിട്ടു പ്രകാരവും ഞങ്ങളൊടു പറകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെയുള്ള ഒലത്തെന്മാരുടെ കോട്ടയിലുള്ള ഗോവർണ്ണദൊരും പാതിരിയുമായിട്ടു പാറം സ്നേഹമാകുകൊണ്ടും തന്നെ അന്നു രാത്രിയിൽ അവിടെക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു വിളിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും തങ്ങളെ തന്റെ ഭവനത്താക്കി ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും വിദയം വരുത്തിയും വച്ചു പാതിരി ഗോവർണ്ണദൊരിന്റെ വീട്ടിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം സ്വല്പം നെരം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ പാതിരി വന്നു മല്പാറമായിട്ടു വളരെ നെരം സംസാരിച്ചതിനാൽ മല്പാൻ അന്നു രാത്രിയിൽ കുറെ മാത്രമെ ഉറങ്ങിയുള്ളതാനും.

എന്നാൽ പിറെറദിവസം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ കൊവളത്തിൽ ചെന്നു അവിടെ പാക്കുന്ന കമ്മലീത്താ യൊഹന്നാൻ പാതിരിയെ കണ്ടു ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം അയാൾ അറിഞ്ഞാൽ ഇൻഗ്ളെശന്മാരും താനുമായിട്ടു പാറം സ്നേഹമായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഏതാനും മുടക്കം വരുത്തുമെന്നു ഭാവിക്കുകൊണ്ടു കൊവളത്തിൽ കൊറാതെ അവിടെനിന്നു മാറി വെറെ നല്ല ഒരു വഴിഅമ്പലത്തിൽ വന്നു അന്നത്തെ ദിവസം രാ പൊറുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അന്നു കഴിഞ്ഞു. പിറെറ ദിവസം രാവിലെ തിരിച്ചു മൈലാപ്പുക്കു അരക്കാതം വഴി അടുക്കെ ചെല്ലുന്നപ്പൊൾ ഇതല്ലൊ ഞങ്ങൾ യൊഹന്നാൻപാതിരിയെ ഭയപ്പെട്ടു ചെയ്തു ഒഴിവുകളൊക്കയും നിഷ്പഫലമായി. മെൽ പറഞ്ഞ യൊഹന്നാൻ പാതിരി മൈലാപ്പുരിൽനിന്നും കൊവളത്തിന്നു വരുന്നതിനാൽ പക്കം ഞങ്ങളൊടു വഴിക്കു എത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ പാതിരി വന്നു ഞങ്ങളൊടു എത്തുത്തിന്റെ ശേഷം തന്റെ പല്ലക്കു വഴിയിൽ നിറുത്തി. ഉടൻ ഞങ്ങളും പല്ലക്കത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി അയാളുടെ പക്കൽ ചെന്നപ്പൊൾ മലയാളത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതു വെണ്ടിയില്ലാഞ്ഞെന്നും വന്നതു അബദ്ധമായിപൊയെന്നും മല്ലാനൊടു പാതിരി പറഞ്ഞതിന്നു മലയാളത്തിൽ പാതിരിമാരും മെത്രാനുമായിട്ടു വലിയ പിണക്കവും ആയതുകൊണ്ടു ഏറിയ കഴപ്പങ്ങളും ആകുകൊണ്ടു താനും കുറെ ഒന്നു ലാത്തുവാൻ മനസായി മലയാളത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുവെന്നു മല്പാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം

പാതിരിയും തന്റെ വഴിക്കു തിരിച്ചു കൊടുത്തതിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പാതിരിയെ കാണുകയും തന്റെ വാക്കുകൾക്കു കൈയെടുത്തു ഉടൻ മെൽപറഞ്ഞ കടുത്തുരുത്തിക്കാറു കള്ളജെന്റു നന്നജന്മാരു വരാപ്പഴെനിന്നു മെത്രാന്റെയും പാതിരിമാരുടെയും ഞങ്ങളോടു മറ്റുള്ള കുറി കൊടുത്തതിൽ കൊണ്ടുപെന്നു മെൽ പറഞ്ഞ പാതിരിക്കു കൊടുത്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്രകാരം പാതിരി ബൊധിക്കുകൊണ്ടു മൈലാപ്പുക്കു ചെന്നു അവിടത്തെ മെത്രാനൊടു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വെണ്ടാവുന്നവരുടെ പറ്റത്തെ ബൊധിപ്പിച്ചു അവിടെനിന്നു വരികയത്രെ ആകുന്നുവെന്നു സംശയിച്ചുകീലും. രായുടെ പെടിയീൽനിന്നും ഇരുട്ടിൽ നടക്കുന്ന വചനത്തിൽനിന്നും ഉച്ചയിൽ ഉള്ളുന്ന കാരറിൽനിന്നും യേശുവിടെയും എന്ന മനസ്സൊരായിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ പട്ടാങ്ങയുടെയും നെറിവിന്റെയും ശത്രുക്കളാകുന്ന ആളുകൾ പാത്തു പതുങ്ങിയും നടന്നു പൊറുപൊറുക്കുന്ന വസ്തുക്കളിന്മേൽ ഒരു ഭയം വെണ്ടാ എന്നുള്ളൊരു അടയാളമായിട്ടത്രെ ഇതു തമ്പുരാൻ കാട്ടി എന്നും തന്റെ തിരുനാമം ചൊല്ലി നടക്കുന്ന ആളുകളുടെ തണുപ്പിന്നും രക്ഷക്കും മാർ ആഗ്രസ്സിനൊടു പറയുന്നപൊലെ തിന്മയിൽനിന്നു തന്നെയും നന്മ വരുത്തുവാൻ തന്റെ സർവ്വവല്ലഭത്തിന്നു വശമുണ്ടെന്നും നിശ്ചയിച്ചു ആ കണ്ടുകൊണ്ടു ഏതും കൂട്ടാക്കാതെ മൈലാപ്പുർക്കു ചെന്ന മെത്രാനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞപ്പൊൾ പാതിരിമെൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ സംശയത്തിന്നു വെസ്തമ വരികയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ മലപ്പാൻ മുൻപിൽ റൊമായിൽ നിന്നു മലയാളത്തിൽ വരുവാനായിട്ടു പുതുച്ചെരിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ ശ്രീഹാ മാർ തൊമ്മായുടെ കെരുകൽ കമ്പിടവാനായിട്ടു മൈലാപ്പുർക്കു ചെന്നപ്പൊൾ ഈ മെത്രാനെ കണ്ടാറെ മെത്രാൻ പാരം തന്നെ ബഹുമാനിച്ചു മഹാ സ്നേഹവും കാട്ടി മൂന്നു ദിവസംതന്നെ അവിടെ പാർപ്പിച്ചു മലയാളത്തിന്നു പൊകുന്നെന്നു കെട്ടാറെ മലയാളം പാവപ്പെട്ടു ദിക്കു ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവിടെക്കു പൊകണ്ടാ എന്നും ഗൊവാക്കു പൊകവേണ്ടു എന്നും ആയതിന്നു താൻ ഗൊവായുടെ മെത്രാപ്പൊലിത്തായിക്കു കുറി തരാമെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള വാക്കുകളും പറഞ്ഞാറെ മലപ്പാൻ സമ്മതിക്കായ്കകൊണ്ടു മനസല്ലാമനസൊടു കൂടെ അപ്പൊൾ മലയാളത്തിന്നു തന്നെ അയക്കയും ചെയ്തു. ഇപ്പൊഴും മുൻപിൽ മാന്തൻകത്തനാക്കുവേണ്ടി മലപ്പാൻ എഴുതിക്കൊടുത്തയച്ച കുറി കണ്ടാറെ ആ കുറി ഹെതുവാൽ വെറൊരു ബൊധിപ്പും കൂടാതെ അയാളൊടു പാരം ബഹുമാനിച്ചു ത

ന്റെ ഇടവക ഒക്കെയിൽ കുർവാന ചൊല്ലുവാനുള്ള അനുവാദവും കൊടുത്തു നല്ലവണ്ണം അയക്കയും ഇങ്ങനെ ഒക്കയും ഇരുന്ന എത്രയും പതവും ചിതവും ഉള്ള മെത്രാൻ ഞങ്ങളെ കണ്ടാറെ മഹാകർഷണത്തൊടുകൂടെ മലപ്പാനെ നൊക്കി മലയാളത്തിലുള്ള പള്ളി ഒക്കയും കലക്കുന്നവൻ ഇതാ വരുന്നു എന്നും എന്തിന്നിവിടെ വന്നു എന്നും നിങ്ങൾ കുർമ്മലീത്താകാററെ കളുവാനായിട്ടത്രെ നടക്കുന്നുവെന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും തന്നൊടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തന്നെ കൈമുത്തിച്ചതുമില്ലാ. എന്നാലും അവിടത്തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുപ്പാൻ സ്ഥലവും ഭക്ഷണവും തരുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ ഈ മെത്രാന്റെ കാലത്തിൽ മൈലാപ്പുർമെത്രാന്റെ ഇടവകയിലുള്ള കൊവളമെന്ന ദേശത്തുള്ള വിശ്വാസകാറരു നല്ല ഇരിപ്പൊടും ചൊല്ലുവിളിയൊടും കൂടെ തങ്ങളുടെ ഇടവകയുടെ യജമാനനാകുന്ന മെത്രാനു കീഴുവഴങ്ങുന്ന നാളുകളിൽ ഇപ്പൊൾ അവിടെ വസിക്കുന്ന യൊഹന്നാൻപാതിരിക്കു മുൻപിലുള്ള ആഞ്ചലൊസ എന്നു പെരുള്ള കുർമ്മലീത്താക്കാറൻ ആ നല്ല ഇടം കണ്ടു ആ ഇടവകയുടെ യജമാനനാകുന്ന മെത്രാന്റെ അനുവാദം കൂട്ടാക്കാതെയും മെത്രാനറിയാതെയും അവിടെ ഒരു വീടും പണിതു ആ വീട്ടിൽതന്നെ കുർവാനയും ചൊല്ലി പാത്തു വരുന്നപ്രകാരം കെട്ടാറെ തന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ അവിടെ വസിച്ചു കുർവാന ചൊല്ലിക്കൂടാ എന്നു മെത്രാൻ വിരവധിച്ചാറെ സമ്മതിക്കായ്കകൊണ്ടു മെത്രാൻ അയാൾക്കു മഹറൊൻ ചൊല്ലുകയും പാതിരിയും മെത്രാൻ ചൊല്ലിയ മഹറൊന്മേൽ ഏതും കൂട്ടാക്കാതെ കണ്ടു ഇടത്തുട്ടുകാരനാകുന്ന ആ ഇടം ഭരിക്കുന്ന ഇൻഗ്ളെശക്കാറന്റെ ശക്തിയാൽ അവിടെ പാർത്ത മുൻപിലത്തെപൊലെ കുർവാനയും ചൊല്ലി വന്നതുമെന്യെ അവിടെയുള്ള വിശ്വാസകാറരിൽ പലരെയും മെത്രാന്റെ ചൊല്ലുവിളിയിൽനിന്നു നീക്കിയതും മറ്റും പല ഉതപ്പുകളും കാട്ടി എന്നെന്നെക്കും ഈ ചിന്നിപ്പും പവുതിയും ആ ഇടത്തിൽ നിറത്തുവാനായിട്ടു അവിടെ തനിക്കുള്ള വീടു സ്ഥാപിച്ചതും ശേഷമുള്ള കുർമ്മലീത്താകാറരും അഞ്ചലൊസ പാതിരി കാട്ടിയതു നന്നായിപ്പൊയി എന്നും വച്ചു അവിടെക്കു അനന്തരവരായി പുകു അന്നു തുടങ്ങി ഇന്നെവരക്കും മെത്രാനു ഒരു വഴക്കും കാട്ടാതെ അവർ അവിടെ പാർത്തു വരുന്ന പ്രകാരം ഓർത്തുകണ്ടാൽ തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയുടെ നിരപ്പിന്നും ഇടവകയുടെ തലവന്മാരാകുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ ചൊല്ലുവിളിക്കും ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു നടത്തേണ്ടുന്ന ആളുകൾ ദർശനക്കാറരു കടക്കാറായിരിക്കുമ്പൊൾ തങ്ങളുടെ അന്തസും കടവും വിചാരിക്കാതെ മെല്ലട്ടുകാറരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ കലഹങ്ങളും ഭിന്നതകളും ഉണ്ടാക്കി ആത്മങ്ങളെ കെടുകുന്ന വെലക്കാർ തങ്ങൾ ദർശനക്കാറരാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന

കർമ്മലീത്തക്കാർ അത്രെ എന്നു വെണ്ടുവണ്ണം ബോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പൊഴൊ മുൻപിൽ മഹാ സ്നേഹമായി നല്ലവന്നെ ബോധിച്ചിരിക്കുന്ന ആളിന്റെ നെരെ ഇത്ര കർഷം വന്നതു സൂക്ഷിച്ചാൽ കർമ്മലീത്തക്കാരുടെ തിന്മ എത്ര പൊരുമെന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയുകയും ചെയ്യണം. എന്നുവരുമ്പോൾ മാനുഷരെ തന്റെ കണിയിൽ അകപ്പെടുത്തി പിടിപ്പുനോയിട്ടു ഭ്രമി ഒക്കെയിലും ചെയിത്താൻ തന്റെ വല വിരിച്ചിരിക്കുന്നതു മാർ അന്തോനീസു എന്ന പുണ്യവാളൻ കാഴ്ചയിൽ കണ്ടിട്ടു ഭയപ്പെട്ടപ്പോലെ കർമ്മലീത്തക്കാരുടെ പാതിരിമാരുടെ ഇത്ര വലിയ വല്ലഭവും വശവും തിന്മയും തൊമ്മൻ കത്തനാരു കണ്ടിട്ടു കറെ ചഞ്ചലവും ഭയവും ഉണ്ടായെങ്കിലും ഇതൊക്കെയിൽനിന്നും വീണ്ടു രക്ഷിക്കുമെന്നു സർവ്വതും വശമാകുന്ന ഉടയതമ്പുരാന്മേൽ ഉറപ്പായി ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ മെത്രാൻ ഞങ്ങളോടു വിപരീതമായിരുന്നവെങ്കിലും മെത്രാന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരൻ അന്തോനീസെ സൊയിസാ എന്നു പെരുള്ള ഗോവക്കാരൻ പാതിരി ഞങ്ങളോടു സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ആയിരുന്നതിനാലും പക്കം മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ കയ്യൊപ്പിട്ടു വിശ്വാസ സത്യവും അയാളെ കാട്ടി ഇതിനായിട്ടത്രെ ഞങ്ങൾ പ്രത്തുക്കാലിന്നും റൊമായിക്കും പൊകുന്നെന്നും ആയതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ എന്തെല്ലാം ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു മെത്രാനോടു കൈപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞില്ലാ എന്നും അയാളോടു പറകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിമൂന്നാംപദം

മൈലാപ്പൂർ വന്നു മെത്രാനെ കണ്ടതിന്റെശേഷം പെരിയമലക്കും ചിന്നമലക്കും പൊയതിന്റെയും ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം

ഇതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ദിവസം അവിടെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം അവിടെയുള്ള നമ്മുടെ ശ്രീഹാ മാർതൊമ്മായുടെ ശുദ്ധമാനസ്സലങ്ങളെ കാൺമാനായിട്ടു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ചിന്നമലയിൽ ചെന്നു കുറവുരുടെ ഭയത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രീഹാ അവിടെ ഒളിച്ചു പാത്തുകൊണ്ടു കുർവാന ചൊല്ലിയിരുന്ന കല്ലിടാവും ആയതിന്റെ മീതെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന ചെറിയ പള്ളിയും കാൺകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കല്ലിടാവിടെപ്രകാരം ആകുന്നതു ഏകദേശ കൺമതിക്കും ആറു കൊൽ വീതി എട്ടു കൊൽ നീളം ഉണ്ടായിരിക്കയും ആയതിന്റെ അകത്തു കുർവാന ചൊല്ലുവാനായിട്ടു ഒരു ത്രോ

ണൊസു പണിതിരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ കല്ലിടാവിന്റെ മീതെ വീതിയും നീളവും കല്ലിടാവൊടു സമമുള്ള ഒരു പാറകൊണ്ടു മുടി ഇരിക്കുന്നതും ആയതിന്റെ മീതെ ശുദ്ധമാന ആ ഇടത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നും വന്ദനയ്ക്കുമായിട്ടു ഒരു ചെറിയ പള്ളി പണിചെയ്തു ആയതിൽ കുർവാന ചൊല്ലുവാനായിട്ടു ഒരു ത്രോണൊസും തീർത്തിരിക്കുന്നതും ഇതുമെന്ത്യ ആ പള്ളിയുടെ അടുക്കൽ തന്നെ മാർ തൊമ്മാശ്രീഹായിക്കു ദാഹമുണ്ടായപ്പോൾ തന്റെ വടിയുടെ അറ്റം പാറമേൽ നാട്ടിയാറെ അശക്യമായി ഉണ്ടായ ഒലി ഉറവും കണ്ടു. ആ ശുദ്ധമാന ഇടങ്ങളൊക്കെയും വന്ദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആ ഒലിയിൽ നിന്നു കറെ വെള്ളം എടുത്തു കുടിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചാറെ വെനൽകാലമാകുകൊണ്ടു കറെ മാത്രം വെള്ളം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കയും ആയതു പാറയുടെ എത്രയും ഉള്ളിൽ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ കൊരി എടുപ്പാൻ മഹാ പരാധീനം ആയിരിക്കയും ചെയ്തു ക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ സാധിച്ചതുമാത്രം.

ഇതിന്റെ ശേഷം ആ പള്ളിക്കൽ നിന്നു കുറഞ്ഞൊന്നു അകന്നു അവിടെത്തന്നെ ഒരു പാറമേൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാർ തൊമ്മാശ്രീഹായുടെ പാദം കാൺമാനായി ആ ഇടത്തിന്നു ചെന്നു ആ പാറമേൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ചെറുതായിട്ടു ഒരു കുരിശും ആയതിന്റെ ചെരെ പാറമേൽ പതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്തുതിക്കപ്പെട്ട ശ്രീഹായുടെ പാദവും കണ്ടു അതിനെ ആചരിച്ചു മുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കാൽപാദം പല നാളം ഏറിയ ജനങ്ങൾ ആയതിനെ വന്ദിച്ചു മുത്തുകകൊണ്ടു വളരെ വളരെ ആയതിന്റെ രൂപത്തിന്നു തെച്ചിൽ വന്നു എങ്കിലും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കണ്ടാൽ പാദത്തിന്റെ രൂപം തിരിച്ചറിയാമെങ്കിലും സാമാന്യം മാനുഷരുടെ പാദത്തിനുള്ളതിനെക്കാൾ പാദം മുഴുപ്പു കാണുന്നതിനാൽ വാചുവടും അതിന്മേൽ സംശയിപ്പാൻ ഇടം ഉണ്ടു താനും.

ഇങ്ങനെ ആയതൊക്കെയും കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പെരിയമലയെന്നു ചൊല്ലുന്ന ആദമ്പാമലയിൽ¹ ചെന്നു അവിടെ വസിക്കുന്ന ആഗ്രസ്സിനൊസ്റ്റാറൻ പാതിരിയുമായിട്ടു കണ്ടാറെ മല്ലാന്റെ അവസ്ഥയും അറിയുകയും തനിക്കു റൊമയിൽ നിന്നുള്ള ഗുരുസ്ഥാനം എഴുത്തുപെട്ട പുസ്തകവും വായിച്ചു കാൺകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തന്നെയും തന്നോടുകൂടെയുള്ള ഞങ്ങളെല്ലാവരെയും പാദം ബഹുമാനിച്ചു അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും

1. മാർതൊമ്മാശ്രീഹായുടെ മരണവുമായി പെരിയമലയും ചിന്നമലയും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ പ്രാക്കനലിഖിതങ്ങളിൽ പെരിയമല ആദമ്പാമല എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെല്ലുന്നപ്പോൾ ബോംബായിൽ മാർഗ്ഗമായിപ്പാനായിട്ടു റൊമായിൽനിന്നു യാത്രയാക്കപ്പെട്ട ഒരു ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരിയെ അവിടെ കാണുകയും ചെയ്തുതാനും.

ഇതിന്റെ ശേഷം അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെ പാർത്തു പിററ ദിവസം കർവാനയും ചൊല്ലി മാർ തൊമ്മാ ശ്രീഹാ തന്നോടുകൂടെ കൊണ്ടുവന്നെന്നു പറയുന്ന മൺമറിയം ഉമ്മാടെ എഴുത്തുരൂപവും മാർതൊമ്മാ ശ്രീഹാ പണതുണ്ടാക്കി അവിടെവെച്ചു താൻ ആചരിച്ചിരുന്നതിന്റെ ശേഷംതന്നെ ബ്രാമണർ 3 കുന്തം കൊണ്ടു കത്തിയ കത്തു കൊണ്ടാറെ അവിടെക്കു ചെന്നു ആയതിന്മേൽ കെട്ടിപിടിച്ചുകൊണ്ടു താൻ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഇതിന്റെ പട്ടാങ്ങയുടെ സാക്ഷിക്കു ചുറ്റുന്നൂറ്റാം (1565) കാലം ധനുമാസം ചുവ്വാംനം (18) അശക്യമായിട്ടു ചൊര വിയർത്തതിനാൽ ഈ പെരുനാൾ ദിവസം നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളിൽ ഘോഷിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്ന സ്വീവാപാഴയിൽ പാറമെൽ പണിതിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാന കുരിശും 3 ആയതിന്നു ചുറ്റും പണ്ടു പഴമയിൽ ഉള്ള എഴുത്തുകൊണ്ടു എഴുത്തുപെട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു ആയതൊക്കെയും വന്ദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉച്ചതിരിഞ്ഞ നെരത്തു അവിടെനിന്നും ഞങ്ങളും മെൽ പറഞ്ഞ കർമ്മലീത്താപാതിരിയും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു നെരം വൈകിയപ്പോൾ മൈലാപ്പൂർ വന്നു പള്ളിമുററത്തു ലാത്തിനില്ക്കുന്ന മെത്രാനെ കണ്ടാറെ മെത്രാൻ ഞങ്ങളോടു നല്ല അടയാളത്തിൽ ഒന്നും കാട്ടാ

- 2. 1902-ലെ മാനാനം കയ്യെഴുത്തു പ്രതിയിൽ ബ്രാഹ്മണരുടെ കുത്തു ഏറ്റ തീയതിക്കും ശ്രീഹാ മരിച്ച തീയതിക്കും സ്ഥലം വിട്ടിരിക്കുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുതീയതികൾ 'ഡിസംബർ 21', 'ഡിസംബർ 18' എന്നിവയാണെന്നു സന്ദേഹിക്കുന്നു. 1565ൽ കുരിശ് രക്തം വിയർത്ത തീയതിയും ലത്തീൻ കലണ്ടർ അനുസരിച്ച് മാർതോമ്മാ ശ്രീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വദിനമായ ഡിസംബർ 21 ഉം തമ്മിൽ പൊരുത്തപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമം ഇവിടെ കാണാം. കൽദായ, സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങളെല്ലാം ജൂലൈ 3 ആണ് ശ്രീഹായുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ ദിനമായി (ദുക്റാന) ആചരിക്കുന്നത്.
- 3. പുഷ്പിതാഗ്രമോടു കൂടിയ കുരിശു പേർഷ്യൻ, മാർതോമ്മാക്കുരിശു എന്നിങ്ങനെ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇതിനു ചുറ്റും പാലവി ഭാഷയിലെ ലിഖിതമുള്ളതിനാലാണ് പേർഷ്യൻ കുരിശെന്നുശരിയല്ലെന്നത്. ഈ കുരിശുകളുടെതലിന്റെ സുരണ ഡിസം. 18 ന് ആചരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു തിരുനാൾ 1565 നു ശേഷമാണ് ആരംഭിച്ചത്. 1599ൽ ഇത് നിലനിന്നിരുന്നവെന്ന് ഉദയമ്പേരൂർ സൂനഹദോസ് സാക്ഷിക്കുന്നു. ഈ കുരിശിന്റെ മാതൃകയിലുള്ള കുരിശുകൾ ആലങ്ങാട്ട്, കടമറ്റം, കോട്ടയം, മുട്ടുപിറ എന്നിവിടങ്ങളിൽ കാണാം. കുരിശിനു ചുറ്റും പാലവി ലിപിയിലുള്ള ലിഖിതം തൃപ്പികരമായി വായിക്കാൻ ഇന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മാർതോമ്മാക്കുരിശു മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രതീകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

തെ ആ കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരിയുടെ കൈക്കും പിടിച്ചു തന്റെ മുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി പാരം സ്നേഹം അയാളോടു കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വാചുവരും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു വെണ്ടാദീനം മെത്രാനോടു പറഞ്ഞെങ്കിലും ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം എങ്ങനെ എന്നു ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മൊഴിയുംകൂടെ കെട്ടു കാര്യത്തിന്റെ നെരു എങ്ങനെ എന്നു വിചാരിക്കാതെ ഇങ്ങനെ പക്ഷപ്രതിയായിട്ടു മെത്രാൻ കാട്ടുകകൊണ്ടു പാരം മനക്ലേശമുണ്ടെങ്കിലും അന്നു സന്ധ്യാസമയം ആകുകൊണ്ടു അവിടെനിന്നുവാങ്ങിയാൽ രാ പൊറുപ്പാൻ മറ്റു ഭവനമില്ലായ്കകൊണ്ടും അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെത്തന്നെ വസിച്ചു. പിററദിവസം യൊഹന്നാൻ ദെസോസാ എന്ന പാതിരിയുടെ വിചാരത്താൽ വെറെ ഒരു ഭവനം വിചാരിപ്പാനായിട്ടു മെത്രാന്റെ വികാരി ജനറാളാകുന്ന ആഗസ്റ്റിനൊസ്റ്റാൻ പാതിരിയുടെ അടുക്കൽ മല്പാൻ ചെന്നു ആ ദെഹത്തോടു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു പൊകുവാനായിട്ടു പുറപ്പെട്ടു അവസ്ഥയും കർമ്മലീത്താപാതിരിയുടെ ബ്രാധിപ്പിച്ചാൽ മെത്രാൻ ഞങ്ങളോടു മറുത്താകുന്ന പ്രകാരവും പറഞ്ഞാറെ മെത്രാനു വയസ്സുകാലമാകുകൊണ്ടു പട്ടാങ്ങയും ഭോഷ്കും വെർതിരിപ്പാൻ വഹിയാതെ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ തുടങ്ങിയ കാര്യം നിവർത്തിപ്പാനുള്ളതിന്നു ഒരു ചഞ്ചലം വെണ്ടാ എന്നാൽ ആകുംവണ്ണം നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾക്കു ദീഷ്യതിയുള്ളതൊക്കെയും പറകവെണ്ടുവെന്നും പറഞ്ഞാറെ ഒരു വീടുമാത്രമല്ലാതെ പിന്നെ ഒരു വസ്തുവും ഇപ്പോൾ ദീഷ്യതിയില്ലെന്നു മല്ലാൻ പറഞ്ഞതിന്നു അവിടെനിന്നു കുറെ അകലെ ഒരു പഴയ പള്ളിക്കൽ പൊയി പാർത്തതകവണ്ണം അവിടെ ഒരു മുറി ഒഴിച്ചുകൊണ്ടു മെത്രാന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറിക്കുകയും കൊണ്ടുപൊകുവാനായിട്ടു വീണ്ടും അവിടേക്കു വന്നപ്പോൾ ഭക്ഷണത്തിന്നു നെരമാകുകൊണ്ടു അവിടെതന്നെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ദിവസം മെൽ പറഞ്ഞ പാതിരി ഒഴിയെ ബോംബായിക്കുതന്നെ പൊകുന്ന വെറെ ഒരു കർമ്മലീത്താക്കാരൻ അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇയാളെ മെത്രാൻ പാരം ബഹുമാനിച്ചു തന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരരുടെ ഭവനവും പാതിരിയെ കാട്ടുവാനായി മെത്രാൻതന്നെ അയാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ചിററാഴ്ചക്കാരരു വസിക്കുന്ന ഇടത്തുവന്നു അവരൊടുകൂടെ നില്ക്കുന്ന ഞങ്ങളെ മെത്രാൻ കണ്ടാറെ ഇവർ റൊമായിക്കു പൊകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആളുകളാകുന്നുവെന്നു ഒരു ഭാഷിതംപൊലെ പാതിരിയോടു മെത്രാൻ പറകയും പാതിരിയും ഏഴു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ കൂടെ കൊണ്ടുപൊകാമെന്നു അതിൻവണ്ണംതന്നെ ഭാഷിതമായി ഉത്തരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഏതുപ്രകാരമെന്നുണ്ടായില്ലാ രാത്രിയിൽ മെത്രാനെ ഒരു ദീനം വന്നതിന്റെ ശേഷം പിറ്റേ ദിവസം ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു കഴിവും പറഞ്ഞ ഞാൻ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടപ്പോഴെന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പൊകുന്ന കാര്യത്തിന്റെ പട്ടാങ്ങ ഞാൻ അറിഞ്ഞു എന്നതുകൊണ്ടു എന്തെല്ലാം വെണ്ടുവന്നാൽ ആയതൊക്കെയും ആസ്സുമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനിക്കു സ്വസ്ഥതയുണ്ടെങ്കിൽ റോമായിലൊളം തന്നെകൂടെ പൊരുന്നതിന്നു മടിയില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഇപ്പോൾ മറ്റൊരു വസ്തു വെണ്ടാ അങ്ങെ ശുദ്ധമാന വാഴ് മതിയെന്നു പറഞ്ഞതിന്നു മെത്രാനെ തന്റെ കട്ടിലിൽനിന്നു എഴുന്നെല്പിച്ചിരുന്നതിന്റെ തന്റെ കൈ നിവർത്തി റൂമുമായും ചെയ്തു വാഴ് തരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമറികളും എടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മെൽ പറഞ്ഞ പഴയ പള്ളിക്കടുത്തു മുറിയ്ക്കൽ പൊയി അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ പഴയ പള്ളിക്കൽ വാസത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന സ്ഥലവും ഇടവും എത്രയും ചെറിയതാകകൊണ്ടു എത്രയും പാരം വിഷമത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങൾ അവിടെ വസിച്ചു വരികയും വിശേഷിച്ചു കുർവാന ചൊല്ലുവാൻ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നും അവിടെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ആ പള്ളിയുടെ അടുക്കൽതന്നെ ഉള്ള മുൻപിൽ പൌലിസ്റ്റാക്കാർക്കുള്ളതായിരുന്ന പള്ളിക്കൽ ചെന്നു കുർവാന ചൊല്ലി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മൈലാപ്പൂർ മെത്രാന്റെ സ്ഥലത്തിൽ നിന്നു പഴയ ഈ പള്ളിക്കൽ പൊരമ്പൊൾ കപ്പൽ ചിന്നപട്ടണത്തു വന്നെന്നു കെട്ടാലുടൻ ഞങ്ങളെ അറിയിക്കണമെന്നു മെത്രാന്റെ ചിററാഴ്കക്കാരൻ യൊഹന്നാൻ ഒരു സൊസാ എന്ന പാതിരിയൊടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ നാലാറു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കപ്പൽ വന്നു എന്നും വന്നിട്ടു നാലഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞു എന്നും മെൽപറഞ്ഞ പാതിരി ആളയച്ചു ഞങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിനാലാംപദം

കപ്പലിന്റെ അവസ്ഥമെല്ലാം ആയതിൽ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഉണ്ടായ പ്രയത്നത്തിനെല്ലാം

എന്നാൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തിന്റെ അരശരീരിക്കുമ്പോൾ നമാകുന്ന ലിസ്ബൊ ആ എന്നു പെരുപെട്ട നഗരയിൽ നാലു കച്ചവടക്കാരുടെ കൂറുകൂടി എസ്സെറാസ്സാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന

ഇക്കപ്പൽ കണ്ടാറെ ആയതിന്റെ കെട്ടുകളും കുറവുകളും ഒക്കെയും പൊക്കി അവരിൽ രണ്ടുപെർ ദ്രവ്യംകൊണ്ടും മറ്റു രണ്ടുപെർ ദെഹംകൊണ്ടും പ്രയത്നം ചെയ്കയെന്നും വച്ചു അവരിൽ ബെത്തുദെവൊല എന്നും അന്തൊണി ലാർത്തി എന്നും ചൊല്ലുന്ന രണ്ടു പെരും മെലൊളായിട്ടു ഒരു ഇൻഗ്ളെശക്കാരനും കൂടെ കപ്പലിൽ കരറി പണമായിട്ടും മറ്റു കച്ചവടപ്പാടായിട്ടും ഒന്നര ലക്ഷം കുർസാദ അതായതു ഒരു കുർസാദിന്ന നമ്മുടെ കൊച്ചി പണം ൨൦ (20) വീഴുന്ന നാണിഭത്തിന്റെ വകയുംകൊണ്ടു മെൽ പറഞ്ഞ ലിസ്ബൊആ എന്ന നഗരയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ചൊവ്വ തന്നെ ചിന്നപട്ടണത്തു വന്നു അവിടെയുള്ള എത്രയും ധനപതികളായ കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ അന്തൊണി ഒരു സൊസ്സാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആളിന്റെ പററിൽ ഏതാനും പുതപ്പുകളും ലെസുകളും മെശമെൽ വിരിക്കുന്ന രൂവാലകളും മറ്റും പലപല ശീലത്തരങ്ങളും തങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ എഴുതിക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു പണവും ഏൽപ്പിച്ചു വച്ചു അവിടെ നിന്നു കൊവള്ളതുചെന്നു ഉപ്പും കരറി അവിടെ നിന്നും വകാളത്തിന്നു പൊയി കനലാഭത്തോടുകൂടെ ഉപ്പും വിററു മറ്റു കച്ചവടപ്പാടുകളുംകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു ബെംബായിക്കും മറ്റു പല തുറമുഖങ്ങൾക്കും പൊയി എത്രയും മഹാലാഭത്തോടുകൂടെ കച്ചവടവും ചെയ്തു ഒന്നര രാജ്യലക്ഷത്തിന്നു ഏഴര രാജ്യലക്ഷം കുർസാദിന്റെ ചരക്കുംകൊണ്ടു ഗൊവക്കു ചെന്നു ഏറ്റൊപ്പക്കു പൊകുവാൻകൂടെ കല്പനയും കടദാശ്രകളും വാങ്ങി യാത്ര പുറപ്പെട്ടു മുൻപിൽ തങ്ങൾ അന്തൊണി ഒരു സൊസാ എന്ന കച്ചവടക്കാരനുമായിട്ടു പറഞ്ഞു ഏൽപ്പിച്ചു പണത്തിനുള്ള മെൽ പറഞ്ഞ ശീലത്തരങ്ങൾ മെടിപ്പാനായിട്ടു ചിന്നപട്ടണത്തു വരികയത്രെ ആകുന്നതു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കപ്പൽ വന്ന പ്രകാരം മെൽ പറഞ്ഞ യൊഹന്നാൻ ഒരു സൊസാ എന്ന പാതിരി ഞങ്ങളോടറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉടൻ തന്നെ ഞങ്ങൾ ഈ പാതിരിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇക്കപ്പലിൽകൂടെ പൊകുവാൻകൂടെ എന്നു പ്രകാരം ശ്രമിക്കേണ്ടു എന്നു അയാളോടു ബുദ്ധി ചൊടിച്ചാറെ ഇക്കപ്പൽകാക്കു ചരക്കു കൊടുക്കുന്നവൻ ചിന്നപട്ടണത്തുള്ള കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരുത്തൻ അന്തൊണി ഒരു സൊസാ ആകുന്നുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു അവനൊടു ചെന്നുപെക്ഷിച്ചാൽ നിമിഷമായി കാര്യം സാധിക്കുമെന്നും പാതിരി പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു അന്തൊണി ഒരു സൊസാ എന്ന കച്ചവടക്കാരനുമെത്രാന്റെ ഒരു സാധനം മെടിച്ചു തന്നെങ്കിൽ മഹാ മനൊഹൃണമായിരിക്കുമെന്നു അയാളോടു മല്ലാൻ പറകകൊണ്ടു അയാൾ മെത്രാനൊടു ശ്രമിച്ചാറെ അന്തൊണി ഒരു സൊസായിക്കു മെത്രാൻ എഴുതുവാൻകൂടെ കാര്യത്തിന്നു അവന്നു താൻ എഴുതിയാൽ കാര്യം സാധി

ച്ചില്ലെങ്കിൽ തനിക്കു പൊരായ്ക ആയിരിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടു അവന്നു എഴുതുവാൻ പരാധീനമെന്നും അവനെ കാൺമാൻ സംഗതികൂടുമെങ്കിൽ അവനൊടു ഇക്കാര്യം അപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നു കുറവുണ്ടാകയില്ലെന്നും മെത്രാൻ പറകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മെത്രാനൊടു സാധനം മെടിപ്പാൻ പരാധീനമെന്നു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ ഏതുപ്രകാരം വെണ്ടുവെന്നു വിചാരിച്ചു മെൽ പറഞ്ഞ വികാരി ജനറാൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ പാതിരിയുടെ പക്കൽ ചെന്നു ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും പറഞ്ഞു ആയതിന്നു അന്തോണി ദെ സൊസായിക്കു ഒരു സാധനം തരണമെന്നു അയാളൊടു അപേക്ഷിച്ചാറെ അയാളും അപേക്ഷ സമ്മതിച്ചു സാധനം കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം മൽപാൻ വികാരിജനറാളിന്റെ സാധനവും കൊണ്ടു ചിന്നപട്ടണത്തു ചെന്ന അന്തോണി ദെ സൊസായുടെ പററിൽ സാധനം കൊടുത്താറെ ആയതു വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം കപ്പൽകാറ്റു കച്ചവടക്കാരനും കർക്കിശന്മാരും ആകകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പാൻ വിഷമമായിരിക്കുമെന്നും എല്ലാംകൊണ്ടും താൻ ഇവിടെ പാർത്താലും ഇപ്പൊൾതന്നെ അവർ ഇവിടെക്കു വരും ഞാൻ ഒന്നു പറഞ്ഞുനൊക്കട്ടെ എന്നും മല്ലാനൊടു അവൻ പറകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അന്തോണി ദെ സൊസാ എന്ന കച്ചവടക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ അവന്നു മഹാ പ്രിയവും വിശ്വാസവും ഉള്ളൊരു പ്രാസകാരൻ പാർത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഇവൻ മല്ലാനെ കണ്ടു താനുമായി സംസാരിച്ചുകണ്ടാറെ മല്ലാൻ പ്രാസപെച്ചു പറവാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു പാരം പ്രസാദം ആയതിന്റെ ശേഷം ഇന്നയിന്ന കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടി അന്തോണി ദെ സൊസായൊടു അപേക്ഷിപ്പാനായിട്ടത്രെ താൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിന്നു അവനും കൂടെ അന്തോണി ദെ സൊസായൊടു വെണ്ടുവണ്ണം പറയണമെന്നും ഈ പ്രാസകാരനൊടു മല്ലാൻ അപേക്ഷിക്കയും അവനും അതിന്നു കുറവുണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതാക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കപ്പൽകാറ്റും അവിടെക്കു വരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ മനുവെൽനഷി മെന്റു ദെ കൊസ്റ്റാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആളിന്റെ പക്കൽ മല്ലാൻ അണങ്ങു താനും തന്റെ കൂട്ടരും മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടി അത്രെ ഏറൊപ്പെക്കു പൊകുവാൻ പുറപ്പെട്ടുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു തങ്ങളെക്കൂടെ കപ്പലിൽ കൊണ്ടുപോയിയെങ്കിൽ വലിയ മനോഹരമായിരിക്കുമെന്നും അയാളൊടുപേക്ഷിച്ചാറെ കപ്പലിന്റെ ഉടയവൻ ഞാനല്ല ഈ ഇരിക്കുന്നവരത്രെ ആകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു ഇവർ അനുസരിച്ചാൽ എന്നിക്കു എത്രയും സമ്മതമായിരിക്കുന്നുവെന്നു അന്തോണി ദെ സൊസാ എന്നും വെന്തു

വാലെ എന്നും ചൊല്ലുന്ന ഇരുവരും ചുണ്ടിക്കാട്ടി കപ്പിത്താൻ പറഞ്ഞാറെ മല്പാൻ അവരുടെ പക്കൽ അടുത്ത അച്ചന്മാരെ നിങ്ങളുക്കു എങ്ങനെ മനസ്സു എന്നു ചൊദിച്ചാറെ കപ്പലിൽ ഇടമില്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു കൊണ്ടുപൊകുവാൻ പരാധീനമെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെരത്തിൽ അന്തോണി ദെ സൊസാ എന്ന വീട്ടിന്റെ ഉടയവനും അവിടെ വന്ന ഈ പട്ടക്കാരൻ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ കാര്യം ചൊല്ലി അത്രെ ഏറൊപ്പെക്കു പൊകുവാൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആയതുകൊണ്ടു അയാളെ കൂടെ നിങ്ങളുക്കൊണ്ടുപൊകുമെങ്കിൽ ഇനിക്കു വളരെ പ്രസാദമുള്ള കാര്യമായിരിക്കുമെന്നും അവരൊടു പറഞ്ഞാറെ കപ്പലിൽ ഇടമില്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു പിന്നെ എന്തൊരു കാര്യം പറഞ്ഞാലും ഒക്കയും അനുസരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം മാത്രം പറയണ്ടോ എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇനി എങ്ങനെ വെണ്ടുവെന്നു മല്പാൻ പറഞ്ഞാറെ എല്ലാംകൊണ്ടും നാളെ വരുന്ന ഇനി ഒന്നുകൂടെ പറഞ്ഞുനൊക്കാമെന്നും അവൻ പറകകൊണ്ടു മല്പാനു ഞങ്ങൾ പാർക്കുന്ന ഇടത്തിൽ വന്ന ഉണ്ടായ വർത്തമാനമൊക്കയും ഞങ്ങളുടെ അറിയിച്ചു. തമ്പുരാണൊടു ഇക്കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുവണ്ണം അപേക്ഷിക്കണമെന്നു പറകകൊണ്ടു അപ്പൊൾതന്നെ കന്യാസ്രീ അമ്മയൊടു ഒമ്പതുനാൾ നമസ്സാരം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ ദിവസം മല്പാൻ കാലത്തു കർവാനയും ചൊല്ലി മെൽപറഞ്ഞ അന്തോണി ദെ സൊസായുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെരത്തു കപ്പൽകാറ്റു അവിടെ വന്നാറെ വീണ്ടും അന്തോണി ദെ സൊസായും മെൽപറഞ്ഞ പ്രാസകാരനും മുട്ടിപ്പായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ സമ്മതിക്കായ്കകൊണ്ടു താൻ ഇന്നെക്കു ഇവിടെ പാർക്കുവെണ്ടു ഒടുക്കത്തെ കയിയായിട്ടു ഒരു ഉഴും കൂടെ പറഞ്ഞുനൊക്കാമെന്നും അന്തോണി ദെ സൊസാ പറകകൊണ്ടു മല്പാൻ അന്നവിടെ പാർത്തതിന്റെ ശേഷം അന്നു രാത്രിയായപ്പോൾ ഇക്കാര്യത്തിന്നു തികച്ചിലായിട്ടുള്ള നിവൃത്തി പറയണമെന്നു വെന്തുദൈവാലക്കും അന്തോണി ദെ സൊസാ എന്നും അന്തോണി ദെ സൊസാ കുറി എഴുതി അയച്ചാറെ അവരും മുൻപിൽ പറഞ്ഞ പൊലെ പിന്നെ വാച്ചൊരു കാര്യമെന്നാലും കൊല്ലാനാസ്ഥമായിരിക്കുന്നുവെന്നും ഇക്കാര്യത്തിന്നു മാത്രം മുട്ടിക്കണ്ടോ എന്നും തീരുമാനമായി ഉത്തരം എഴുതി അയച്ചാറെ ആയതു വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ അന്തോണി ദെ സൊസാ ഇക്കാര്യത്തിന്നു ഞാൻ വെണ്ടുവൊളും മുട്ടിച്ചു അപേക്ഷിച്ചുവെന്നും ഇനി എന്റെ അപ്പൻ തന്നെ ഉയിർത്തു വന്നു എന്നൊടു പറഞ്ഞാലും ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി ഈ പട്ടികളൊടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കയില്ലെന്നും വണ്ഡിതമായി മല്പാനൊടു പറകകൊണ്ടു

മലപ്പാൻ എത്രയും ക്രൈസ്തവർ. പിറൈദിവസം എഴുന്നെറ്റു ഇനി വിശേഷിച്ചു ഇക്കാര്യത്തിന്നു ഒരു പൊംവഴിയല്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു വീട്ടിലൊടു തന്നെ തിരികെ പൊയി പന്നെ ഒരു തക്കം കാണുവൊളം ഒന്നുകിൽ അവിടെ എങ്ങാനുംതന്നെ പാർപ്പാനുള്ളതിന്നു അല്ലെങ്കിൽ കരവഴിക്കു തന്നെ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു മറ്റു വല്ല തുറമുഖത്തിന്നും ചെന്നു വിചാരിപ്പാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കയത്രെ വെണ്ടുവെന്നും വിചാരിച്ചു ഞങ്ങൾ പാർത്തിരിക്കുന്ന ഭവനത്തെടു തിരിച്ചു പാതി വഴി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇതൊന്നുംകൊണ്ടു കണക്കായില്ലാ ആളെറെ പൊകുന്നതിനെകായിൽ താനെറെ പൊകുന്നതു നല്ലു എന്നു മലങ്കരയുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലുപൊലെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു ആളുകളെക്കൊണ്ടു വിചാരിക്കുന്നതു മതിയാകയില്ല ഇനി ഒരൂഴംകൂടെ താൻതന്നെ ചെന്നു കപ്പൽക്കാറ്റൊടു ഒന്നു മുട്ടിച്ചുകാണണമെന്നും തൊന്നുകകൊണ്ടു വീട്ടിന്നു തിരിച്ചു വഴി മാറ്റി കപ്പൽകാറ്റു പാർക്കുന്ന വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ കപ്പലിന്റെ ഉടയവർഷം ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന വാലിഭക്കാരൻ മനുവെൽ എന്നു പെരുള്ള ഒരുത്തനെ പുറത്തു കണ്ടാറെ അവനൊടു മലപ്പാൻ ചൊദിച്ചു കപ്പലിന്റെ അച്ചന്മാരുമായിട്ടു കണ്ടു പറവാൻ സംഗതി കൂടുമൊ എന്നു. എന്നാറെ ആ വാലിഭക്കാരൻ മലപ്പാന്റെ മുഖത്തുള്ള ക്രൈസ്തവർ വാട്ടവും കണ്ടു ക്രൈസ്തവർ പറഞ്ഞു. ഈ വണ്ണം എത്രകൊണ്ടു താൻ ക്രൈസ്തവർ ആയിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകൊണ്ടും ഒരു ക്രൈസ്തവർ വെണ്ടാ അച്ചന്മാരെ കണ്ടുപറവാൻ കൂടുമെന്നു. എന്നാൽ ഇതിൻവണ്ണം വാലിഭക്കാരൻ പറഞ്ഞതു കെട്ടാറെ മലപ്പാൻ അവനൊടു പറഞ്ഞു. എന്റെ ക്രൈസ്തവർ എത്ര പറയെണ്ടു. ഞാൻ മാറ്റത്തിന്റെ കാര്യം ചൊല്ലി അത്രെ ഏറ്റൊപ്പെക്കു പൊകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു എന്നു വരുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി അന്താണി ദെ സൊസായെക്കൊണ്ടു വെണ്ടുവൊളം അപെക്ഷിച്ചാറെ അച്ചന്മാർക്കു സമ്മതമല്ലാ എന്നതു കൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിന്നു ഞാൻ തന്നെ വന്നു അവരൊടു അപെക്ഷിച്ചു കാണണമെന്നിതിനായിട്ടത്രെ ഇവിടെക്കു വന്നതു. ഇങ്ങനെയുള്ള മലപ്പാന്റെ വചനങ്ങൾ വാലിഭക്കാരൻ കെട്ടാറെ ഒന്നുകൊണ്ടും ഒരു ക്രൈസ്തവർ വെണ്ടാ. തന്റെ കാര്യത്തിന്നു ഉടയതമ്പുരാൻ സഹായിക്കും. കപ്പലിൽ മൂലയിൽ എങ്ങാനും കുറഞ്ഞതാന്നിടം നീങ്ങുക തരുന്നതുകൊണ്ടു അച്ചന്മാർക്കു പെരുത്ത ചെതം വരുവാനില്ലാ എന്നു വാലിഭക്കാരൻ പറഞ്ഞു അച്ചന്മാരൊടു ഈ അവസ്ഥ അറിയിപ്പാനായിട്ടു അകത്തു കടന്നുപൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള വാലിഭക്കാരന്റെ വചനങ്ങൾ കെട്ടിട്ടു മലപ്പാൻ കുറെ ആശ്വാസം ഉണ്ടായെങ്കിലും അച്ചന്മാരു പറയുന്ന അവസ്ഥ അറിയാതെകൊണ്ടു ക്രൈസ്തവർ അവടെ ഇരിക്കുന്ന നെരത്തു ഒരു തെല്ലു നെരം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം

വാലിഭക്കാരൻ പുറത്തു വന്നു മലപ്പാനെ വിളിച്ചു അകത്തു കടത്തിയപ്പോൾ വെത്തുദെവാലെ എന്നവൻ തന്റെ കട്ടിന്മേൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നതും അന്താണിദാർത്തി എന്ന മറ്റൊരു തങ്ങൾ കൊണ്ടു ശീലത്തരങ്ങൾ ഒക്കെയും മടക്കിക്കെട്ടി ക്രമമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും കണ്ടാറെ അന്താണി ദാർത്തിയുടെ അടുക്കൽ മല്ലാനണത്തു ഞാൻ വന്നു കാര്യം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തെപ്രതിയത്രെ ആകുന്നുവെന്നും അച്ചന്മാരെ നീങ്ങു അറിഞ്ഞല്ലൊ ഇരിക്കുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു നീങ്ങളുടെ മനസിന്റെ തീരുമാനം അറിയെണ്ടിട്ടത്രെ ഇവിടെക്കു ഇപ്പോൾ വന്നതെന്നു അവനൊടു പറഞ്ഞാറെ അന്താണിദാർത്തി കള്ളവും ലോകാചാരവും ഇല്ലാത്ത ആളാകകൊണ്ടും ഉടൻതന്നെ തന്റെ മനസിന്റെ തീരുമാനം കാട്ടി പറഞ്ഞു. എന്തെ പാതിരി ഞങ്ങളെ മുട്ടിക്കുന്നു. ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു ഞങ്ങൾ മുടക്കം പറയുന്നതു. ആയതല്ലാതെ പൊരണമെന്നത്രെ സിദ്ധാന്തമാകുന്നു എങ്കിൽ എന്നിങ്ങു മനസായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇക്കിടന്നാങ്ങുന്ന ആളിന്റെ മനസ്സുകൂടി വരുത്തുകയെ വെണ്ടു എന്നു തന്റെ കട്ടിന്മേൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വെത്തുദെവാലെ എന്നവനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പറഞ്ഞാറെ മലപ്പാൻ അവന്റെ പക്കൽ അണഞ്ഞു അവൻ കിടക്കുന്ന കട്ടിന്മേൽകൂടെ ഇരുന്ന അവന്റെ കയ്യിന്മേൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു എന്റെ അച്ചാ തനിക്കുകൂടെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതു കെട്ടാറെ അവൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു മലപ്പാന്റെ മുഖത്തു നൊക്കി കണ്ടതിന്റെ ശേഷം പുഞ്ചിരിയുംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു എന്റെ പാതിരി ഞങ്ങൾക്കു കപ്പലിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ ഇതിൻവണ്ണം ജഡത പറയുന്നതു. കുറെ ദിവസം മുന്പു പറങ്കിരാജ്യത്തുള്ള ഒരു പ്രഞ്ചിസ്റ്റാനൊസ്റ്റാൻപാതിരി ദീനമായിരിക്കുകൊണ്ടും തന്റെ നാടാകുന്ന പറങ്കിരാജ്യത്തു ചെന്നു മരിക്കണമെന്നു വളരെ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും കപ്പലിൽ കൂടെ കൊണ്ടുപൊകണമെന്നും ആയതിന്നു 670 (580) വിരാകൻ തരാമെന്നും എത്രയും സാധ്യമായിട്ടു ഞങ്ങളോടപെക്ഷിച്ചായും കപ്പലിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടില്ലാ എന്നും വിശേഷിച്ചും താൻ മലയാളത്തിൽ പാർത്താൽ തന്നെക്കൊണ്ടു തന്റെ പള്ളിക്കു ഏറ്റവും ഉപകാരം ഉണ്ടായിരിക്കും ഏറ്റൊപ്പയിൽ തന്നെക്കായിൽ പഠിതമുള്ളവരു പലരും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു വിശേഷിച്ചൊരുപകാരവും തന്നെക്കൊണ്ടു വരുത്തുവാനില്ലെന്നും ഇതു മെന്തു പട്ടക്കാറ്റെ കൊണ്ടു പൊകുന്ന നെരത്തു ബഹുമാനത്തൊടു കൂടെ കൊണ്ടുപൊകണം. ആയതല്ലാത്താൽ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു കുറുമുണ്ടെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും പല മുടക്കങ്ങളും പറഞ്ഞതിന്നു ഏറ്റൊപ്പെക്കു ഞാൻ പൊകുന്നതു അവിടെ വിശേഷിച്ചു ഒരു ഫലം വരുത്തുവാൻല്ലാ പിന്നെയൊ

എന്റെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിനു വെണ്ടി അത്രെ പൊകുന്നതു. വിശേഷിച്ചും കപ്പലിൽ ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ എടം ഇല്ലെങ്കിൽ ബഹുമാനം ഒന്നുംകൂടാതെ കപ്പലിന്റെ ഒരു മൂലയിൽ വാച്ചെടുത്തും കുറെ ഇടം കിട്ടിയാൽ മതി. ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു കുറും വരാതെ നിങ്ങളുടെ പൊന്നുപൊരായ് കയ്ക്കു ഒക്കെയും ഞങ്ങൾ പൊക്കി പറഞ്ഞുകൊള്ളാമെന്നും ആയതു വച്ചു ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചാൽ വാച്ചു നാളായിട്ടും കാൽനടക്കു എങ്കിലും പറകിനാട്ടിൽ വരുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്നു ഞങ്ങൾ അവിടെ സങ്കടം പറയുമെന്നും ഇതും മറ്റും പല വചനങ്ങളും മഹാ സങ്കടത്തോടുകൂടെ മല്ലാൻ പറയുന്നതു വെന്തുദെവാലെ എന്നവൻ കെട്ടാറെ കരണെരും വിചാരിച്ചിരുന്നു എല്ലാം കൊണ്ടും താൻ നാളെ വരൂ എന്നു പറഞ്ഞു മല്ലാനെ അയച്ചാറെ മല്പാന്റെ ഹൃദയത്തിനു സ്വല്പം തണുപ്പുവന്നു എങ്കിലും പിന്നെയും പാരം സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കപ്പൽക്കാർക്കു ഒട്ടോട്ടമനസ്സുണ്ടായ പ്രകാരം കെട്ടാൽ മെൽ പറഞ്ഞ അന്തോണി ദെസൊസാകൂടെ വാച്ചു തടസവും പറയുമെന്നു ഭാവിച്ചു ആ വഴിതന്നെ അന്തോണി ദെസൊസായുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനോടു ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കെയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടുപോകുന്നതു എന്നിങ്ങനെ പലരും സന്തോഷമുണ്ടു. എന്നാൽ ഞാൻ അപെക്ഷിച്ചിട്ടു അവാർ കൈക്കൊള്ളാഞ്ഞ ഹെതുവാൽ ഒരു തെല്ലുപൊലും നന്ദി അവരോടു ഞാൻ കാട്ടുകയില്ലാ. ഒരു വചനമെങ്കിലും ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി അവരോടു പറകയുമില്ലാ എന്നു തീരുമാനമായിട്ടു തികച്ചിൽ വരുത്തി പറകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മല്പാൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു വന്നു ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കെയും ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയിച്ചു തമ്പുരാണോടും തമ്പുരാന്റെ അമ്മ മത്തമറിയം ഉമ്മായോടും വെണ്ടുംവണ്ണം അപെക്ഷിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ആകുംവണ്ണം എറിവൊടും ഭക്തിയൊടുംകൂടെ ഒൻപതുനാൾ നമസ്കാരം എത്തിക്കയും തമ്പുരാൻ തീരുമാനസായി കാര്യം സാധിപ്പാൻ സംഗതി വരണമെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പിററെ ദിവസം കാലത്തു മല്ലാൻ എഴുന്നെറ്റു കർവാനു ചൊല്ലി കപ്പൽക്കാരുടെ വീട്ടിൽ പൊകുവാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ എത്രയും വലിയൊരു മഴ ആ ദിവസം ഉണ്ടായി. വഴിയിൽ എറിയൊരു വെള്ളവും ചെളിയും ആയിരുന്നിട്ടും ആയതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ മെൽപറഞ്ഞ കപ്പൽക്കാരുടെ പാട്കുന്ന ഭവനത്തുചെന്നു അവരെ കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ മുൻപിൽ തന്നെ ഒരു

പാതിരിയെ കൊണ്ടുപോകാമെന്നും പിന്നെ ഒരു വാലിഭക്കാരനെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകാമെന്നും സമ്മതിക്കയും പിന്നെയും പല പ്രകാരവും അപെക്ഷിച്ചാറെ രണ്ടു വാലിഭക്കാരെയും കൊണ്ടുപോകാമെന്നുള്ളതു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും എന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞാറെ ഒരു പ്രകാരവും അവാർക്കു സമ്മതം വന്നതു മില്ലാ.

ഇതിന്റെശേഷം എന്നെ അവിടെ വിട്ടുവെച്ചു പൊകെണ്ടി വരുമത്രെ എന്നു മല്ലാൻ വിചാരിച്ചു പാരം ക്ലേശപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തുവന്നു ഈ അവസ്ഥ ഒക്കെയും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാറെ ഞാൻ പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിനും ഉപകാരത്തിനും വെണ്ടിയത്രെ നമ്മൾ പുറപ്പെട്ടതു. എന്നുവരുമ്പോൾ വാച്ചുപ്രകാരമായാലും തുടങ്ങിയ കാര്യത്തിനു മുഴുപ്പു വരുത്തുവാൻ എല്ലാ പ്രകാരംകൊണ്ടും ശ്രമിച്ചു മതിയാവൂ. എന്നതുകൊണ്ടു അങ്ങുതന്നെ പൊകുവാനത്രെ കപ്പൽക്കാരുടെ സമ്മതിച്ചൊള്ളുവെങ്കിൽ അങ്ങിന്നുതന്നെ കപ്പലിൽ പൊകെവെണ്ടു. ഞാനും രണ്ടു വാലിഭക്കാരും മലയാളത്തിന്നുതന്നെ പൊയിക്കൊള്ളാം. ആയതല്ലാ അങ്ങിനും ഒരു വാലിഭക്കാരനും പൊകുവാൻ അവാർ സമ്മതിച്ചുവെങ്കിൽ അങ്ങിനും മാത്രവും പൊയാലും ഞാനും ചാക്കൊയും തിരികെ മലയാളത്തിന്നു പൊയിക്കൊള്ളാം. ആയതല്ലാ നിങ്ങൾ മൂന്നുപേർക്കും അനുവാദം കിട്ടിയെങ്കിൽ ആയതു കൊണ്ടും ഒരു ക്ലേശം വെണ്ടാ. നിങ്ങൾ മൂന്നുപേരും പൊകെവെണ്ടു. ഞാൻ തിരികെ മലയാളത്തിന്നു പൊയ്ക്കൊള്ളാം. എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടും ഒരു ക്ലേശംകൂടാതെ ഞാൻ പറഞ്ഞാറെ ആയതൊന്നും വെണ്ടി വരികയില്ലാ. നാം എല്ലാവരുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടതിനാൽ പക്കം എല്ലാവരുംകൂടെതന്നെ പൊകുവാൻ തമ്പുരാൻ മനോഹരണം ചെയ്യുമെന്നും ഇനി ഒന്നുകൂടെ പറഞ്ഞു നൊക്കുവാൻണ്ടെന്നും മല്ലാൻ പറഞ്ഞു. അന്നു അവിടെ വസിച്ചു തമ്പുരാണോടപെക്ഷിച്ചു. പിററെ ദിവസം കപ്പൽക്കാരുടെ വീട്ടിൽചെന്നു എന്റെ കാര്യംപ്രതി അപെക്ഷിച്ചാറെ സ്വല്പം ജഡത കാട്ടി എങ്കിലും ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനോഗുണത്താലെ സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തഞ്ചാംപദം

ഇതിന്റെശേഷം കപ്പലിൽ കരറ്റുവാളും ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇരുപ്പിൻ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടുമെന്നും നിങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചിൻ നിങ്ങൾക്കു കണ്ടെത്തുമെന്നും ശ്രദ്ധമാന എവൻ ഗെലിയൊനിൽ മ്ശിഹാകർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തപൊലെ
www.malankaralibrary.com

ഇത്ര വലിയ സാഭ്യതയോടും ശ്രമത്തോടും കൂടെ അപേക്ഷിച്ച ശ്രമിച്ചു നടന്ന കാര്യം സാധിപ്പാൻ ഉടയതന്വരാൻ സംഗതിവരുത്തിയതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളോടു ഈ ചെയ്ത വലിയ മനോഹരണത്തെപ്രതി മുൻപിൽതന്നെ ഉടയവനൊടു നന്ദികാട്ടി തന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടായിതിന്റെ ശേഷം വാലികോർക്കും ഞങ്ങൾക്കും കപ്പലിൽ പെരുമാറ്റത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന കപ്പായങ്ങളിൽ ഏതാനും അവിടെനിന്നുതന്നെ വിദയം വരുത്തി കപ്പലിൽ ദിഷ്യതിയില്ലാത്ത മുണ്ടുമുറികളൊക്കയും അവിടെ കണ്ട അഗതികൾക്കു ദാനധർമ്മവും കൊടുത്തശേഷം വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും ചിന്നപട്ടണത്തു ചെന്നതിന്റെശേഷം കൊള്ളാമെന്നും വെച്ചു ഞങ്ങൾ പാത്തിരുന്ന ഭവനത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ട മെൽപറഞ്ഞ വികാരി ജനരാളോടും യോഗാന്നാൻ ദെ സൊസാ എന്ന മെത്രാന്റെ ചിററാഴ്ചകാരൻ പാതിരിയോടും യാത്രയും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു മൈലാപ്പുരിൽനിന്നു വാങ്ങി ചിന്നപട്ടണത്തിൽ വന്നു അന്തോണി ദെ സൊസാ എന്ന മെൽപറഞ്ഞ കച്ചവടക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു അന്നത്തെ ദിവസം അവന്റെ തളത്തിൽ രാ പൊറുത്തതിന്റെ ശേഷം പിറേറ ദിവസം ചിന്നപട്ടണത്തു പള്ളിക്കൽ ചെന്നു അവിടെ വസിക്കുന്ന കപ്പച്ചി പാതിരിമാരെ കാണുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ അന്നാളുകളിൽ ചിന്നപട്ടണത്തു വസിച്ചിരുന്ന കപ്പച്ചി പാതിരിമാരു നാലുപേരും നാലുജാതിയിൽ ഉള്ളവരത്രെ ആയിരുന്നു. അതായതു അവരിൽ തലവനും മൂപ്പനും ആയിരുന്ന പാതിരി പ്രാസ്താരനും മറ്റൊരുത്തൻ ഇത്താലിയൻകാരനും മറ്റൊരു പാതിരിയും. എന്നാൽ ഇയാൾ മുൻപിൽ പെരലിസ്സാക്കാരൻ ആയിരുന്നാറെ 14-ാം ക്ലൈമിസ എന്ന മാർപാപ്പ പെരലിസ്സാക്കാരരുടെ ദർശനം ഇല്ലാതെ ആക്കിയതിന്റെ ശേഷം കപ്പച്ചി പാതിരിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽകൂടി അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇയാൾക്കു ദീനമാകുകൊണ്ടും തങ്ങൾ പള്ളിക്കൽചെന്ന നെരും അയാൾ അവിടെ ഇല്ലാത്തതാനും. എന്നാൽ നാലാമത്തവൻ ഒരു അർമ്മനുകാരനും വിശേഷിച്ചും ഈ അർമ്മനുകാരൻ പാതിരി മുൻപിൽ മല്ലാൻ റൊമായിൽനിന്നു മലങ്കരക്കു വരുന്ന നെരും പ്രാസനാട്ടിൽവെച്ചുതന്നെ കണ്ടുറിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഉടൻ പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു അവിടെയുള്ള വികാരിയും മൂപ്പനും ആകുന്ന പ്രാസക്കാരൻ പാതിരിയുടെ പക്കൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാറെ മൂപ്പനും മല്ലാനും പ്രാസപെച്ചു അറിഞ്ഞിരിക്കയും പ്രാസനാട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെത്തെ മര്യദിയും ക്രമവും ബൊധിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു കപ്പലിൽ കരേറുവാനുള്ള വട്ടംകൂട്ടിവരുവാൻ അവിടെ പാർപ്പാനുള്ളതിന്നു അവിടെ ഒരു ഭവനവും ഒഴിച്ചുതന്നു തിന്മാനം കുടിപ്പാനും വെണ്ട

ന്നതൊക്കെയും അവരുതന്നെ അവരുടെ മേശയിൽ ഞങ്ങൾക്കു തരുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്ന രാത്രിയിൽ അന്താഴും കഴിവാൻ സമയമായി. ഭക്ഷണത്തിന്നു വിദയം വരുത്തിയപ്പോൾ മുൻപിൽ ആദമ്പാമലയിൽ വെച്ചു ഞങ്ങൾ കണ്ട ബൊംബെയിൽ മാർഗ്ഗമായിപ്പാൻ പൊകുന്ന ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരിയെക്കൂടെ അവിടെ കാണുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ രാത്രിയിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു എല്ലാവരും വന്നു എല്ലാവരുമായി ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന നെരത്തിൽ ഈ കർമ്മലീത്താക്കാരനും അയാടെ ചെങ്ങാതിയാകുന്ന മറ്റൊരു കർമ്മലീത്താക്കാരനും ചിന്നപട്ടണത്തുള്ള ഇൻഗ്ലൈസന്മാരുടെ സ്ത്രീകളോടുകൂടെ പാടുവാനും കളിപ്പാനും പൊകുന്നതു കണ്ടു അവിടെത്തെ വികാരിയാകുന്ന മൂപ്പൻ പാതിരി മെൽപറഞ്ഞ കർമ്മലീത്താക്കാരനെക്കൊണ്ടു എല്ലാവരുടെയും മുഖെന ഭാഷിക്കയും ചിരിക്കയും കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആ കർമ്മലീത്താക്കാരന പാരം ലജ്ജ ഉണ്ടായി താനും. ഇതിന്റെ ശേഷം ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു ഉറങ്ങുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ തന്നെ ഭവനത്തെപ്പോലെയല്ലാതെ ആ കർമ്മലീത്താക്കാരനെയും ആ ഭവനത്തുതന്നെ ഉറങ്ങുവാനായിട്ടു ഞങ്ങളോടുകൂടെ അയക്കയും ആ കർമ്മലീത്താക്കാരനും ആ ഭവനത്തു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു പൊകുന്നതു കെട്ടാറെ മലയാളത്തിൽനിന്നു കർമ്മലീത്താക്കാരൻ റൊമായിക്കു അയപ്പാനായിട്ടു കൊടുത്തയച്ച കുറികൾ എടുത്ത ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തരികയും ഞങ്ങളും കുറികൾ കൈക്കൊണ്ടു ഉടൻ ഞങ്ങളോടു മറ്റുള്ള കടുതാശുക്ലാകുന്നു എന്നറിഞ്ഞെങ്കിലും വിശ്വാസത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്താതെ റൊമായിൽ കൊണ്ടുകൊടുപ്പാനായിട്ടു ആയതു വാങ്ങി പെട്ടകത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ അഞ്ചുതെങ്ങുകൾ കൂടെ കടക്കുന്നപ്പോൾ അന്തോണിപാതിരിയും ശേഷമുള്ളവരും ഞങ്ങൾ മൈലാപ്പുർക്കു പൊകുന്നതു കെട്ടാറെ അഞ്ചുതെങ്ങുകൾനിന്നു ചിന്നപട്ടണത്തുപോയ പടവുകാർക്കു ഏതാനും കുറികൾ തന്നയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു വഴി സ്വല്പം താമസമായി പൊകുകൊണ്ടു മറ്റു കുറികൾ പടവുകാർക്കു വന്നതിൽ ഞങ്ങളുടെ പററിൽ കുറികൊടുത്തയച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ടും പിറേറ ദിവസം പടവുകാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങൾ പൊറുക്കുന്ന ഭവനത്തു വന്നു കുറി ചൊദിച്ചാറെ വളരെനെരും അന്വേഷിച്ചിട്ടും കുറി കാണായ്കകൊണ്ടു ആയതു പൊയ്പൊയി എന്നു വിചാരിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും പെട്ടകങ്ങൾ ഒക്കയും പിന്നെ പിടച്ചിൽ ഒന്നുംകൂടാതെ തുറന്നുനോക്കിയപ്പോൾ മെല്ലാത്ത കുറികൾ കണ്ടെത്തിയാറെ പടവുകാർ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തെപ്പോലെയല്ലാതെ കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ചിന്നപട്ടണത്തു ചെന്നതിന്റെശേഷം അവിടെയുള്ള പള്ളിയിൽ ഞങ്ങൾ കർവാന ചൊല്ലിയപ്പോൾ സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള കർവാന അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു പാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ട ഏറിയ തമുഴർവിശ്വാസകാര്യം പലരും അവിടെ വസിക്കുന്ന അർമ്മന്യാക്കാരും പലരും വന്ന പള്ളി നിറച്ചു ആളുകൾ കൂടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം അന്നത്തെ ദിവസം അവിടെ പാർത്ത കപ്പലിൽ കരേറിയാൽ പെരുമാറ്റവാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന കമ്മിശ്യകളും അരചരടുകളും രണ്ടുമൂന്നു പുതുപ്പുകളും ഇങ്ങനെ ചുരുക്കിവെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയുംകൊണ്ടു വിദയം വരുത്തി എങ്കിലുംവെള്ളംകുടി ആയിട്ടു തിന്മാനുള്ളതിൽ ഒന്നും കൊള്ളുവാൻ ഓർത്തതുമില്ലാ.

ഇങ്ങനെ എല്ലാ കൂട്ടവും വിദയം വരുത്തി പിറേറ ദിവസം കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ മനുവെൽ നഷിമെത്തു ദെക്കൊസ്സാ എന്നവനോടു കപ്പലിൽ ചെന്നാൽ ഞങ്ങളെ അതിൽ കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഉള്ള പ്രകാരത്തിന്നു കപ്പലിലുള്ള പ്രവർത്തിക്കാരന്മാർക്കു സാധനവും മെടിച്ച കപ്പലിൽ കരേറുവാനായിട്ടു യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞ അർമ്മന്യാക്കാരൻ പപ്പച്ചിപാതിരിയും മറ്റു ചില തമുഴർവിശ്വാസികളും കടൽ വായ്ക്കരയൊളം ഞങ്ങൾക്കു അണിയാത്ര വരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചു കപ്പലിൽ കരേറുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു കടൽ വായ്ക്കരക്കു വരുവാനായിട്ടു തെരുവിൽകൂടെ കടക്കുന്ന നെരത്തു ഒരു പുലിയുടെ കഴുത്തെൽ ഒരു കയറുമിട്ടു എല്ലാവരും നടക്കുന്ന വഴിയിൽ ഒരു കുറിയും നാട്ടി ഒരു പട്ടിയെ കെട്ടുന്നപൊലെ കെട്ടിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടാറെ പാരം അതുതം തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കപ്പലിന്റെ മെലാകുന്ന ഇൻഗ്ളെശകാരൻ ചിന്നപട്ടണത്തുനിന്നും തന്റെ ഉടമയിലുള്ള രണ്ടു പൈതങ്ങളെ പഠിപ്പിപ്പാനായിട്ടു ഇൻഗ്ളെഡിൽ തെറായിക്കു കൊണ്ടുപൊകത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു. അപ്പോഴൊ ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കരേറുവാനായിട്ടു കടൽ വായ്ക്കര ചെന്നപ്പോൾ ആ പൈതങ്ങൾ രണ്ടുപെരെയും കൂടെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു അണിയാത്രയായിവന്ന കപ്പച്ചിപാതിരിയും തമുഴർവിശ്വാസികളുമായിട്ടു പിടിച്ചുതഴുകി യാത്രയും ചൊല്ലി മെൽപറഞ്ഞ പൈതങ്ങളെ എടുത്തിരിക്കുന്നവരുംകൂടെ വള്ളത്തിൽ കരേറി കപ്പലിൻപക്കൽ ചെന്ന കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ തന്ന സാധനം കപ്പലിന്റെ പ്രവർത്തിക്കാരനെ കാട്ടിയാറെ ഉടൻതന്നെ ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമറിയും കപ്പലിൽ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചു കപ്പലിന്റെ ഉടയവൻ അപ്പോൾ കപ്പലിൽ വന്നിട്ടില്ലാഞ്ഞു താനും.

ഇരുപത്തിയാറാംപദം

കപ്പലിൽ കരേറിയതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

അപ്പോഴൊ മലയാളത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ തിരിച്ചു ആണ്ടിൽതന്നെ അതായതു 1778 ആണ്ടിൽതന്നെതു ലാമാസം 20-0-08 (14) കപ്പൽ കരേറിയതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും കപ്പലിന്റെ അച്ചന്മാർക്കു അവിടെ താമസം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു നാലുദിവസം അവിടെതന്നെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം അഞ്ചാംദിവസം അവിടെനിന്നു തിരിച്ചു കൂടല്ലൂർ വന്നാറെ അവിടെ കപ്പൽകാർക്കു താമസിപ്പാൻ കാര്യമുണ്ടാകുകൊണ്ടു അവിടെ ചീനി ഇട്ടതിന്റെ ശേഷം കുറെ ദിവസം കപ്പൽ അവിടെ പാർക്കുകയും ആ ഇടക്കു കരയിലുള്ള പലരും പല പല തരമുള്ള പുതപ്പുകളും മെശതുവാലുകളുംകൊണ്ടു കപ്പലിൽ വന്നാറെ പലരും പലപല വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഒരു മെശമെൽ വിരിപ്പാൻവെണ്ടുന്ന രൂവാലകൾ വെലതാപ്പായിട്ടു കാൺകുകൊണ്ടു ആയതു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പലരും പലപല വസ്തുക്കൾ കൊള്ളുന്ന നെരത്തു കപ്പലിന്റെ വികാരിയാകുന്ന പാതിരി മല്ലാനെ വെറെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു പരിചയമില്ലാത്ത ആളുകൾ ആകുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു ഞാൻ അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ പററിൽ കാശൊ പണമൊ ഉണ്ടെങ്കിൽ നന്നായി സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. ഈ സംഗതിയിൽ പലരും വന്നു വായിപ്പു ചൊദിപ്പാൻ പൊരും. എന്നാൽ കൊടുത്തെന്നു വരാതെ ഇരിക്കട്ടെ. അതെന്തെന്നാൽ കൊടുത്താൽ വീണ്ടു കിട്ടുവാൻ പരാധീനമായിരിക്കും. എന്നിങ്ങനെ പാതിരി അറിയിച്ചെങ്കിലും കപ്പലിലുള്ള മാൽവി പിടിക്കുന്നവരിൽ രണ്ടു പെർ എത്രയും സാധ്യമായിട്ടു മല്ലാനോടു അപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടു ഏതാനും പണം വായിപ്പു കൊടുത്താറെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ പറുകിനാട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ താൻ മെടിച്ച പണം കടം വീട്ടി. മറ്റവൻ താൻ വാങ്ങിയ അഞ്ചു വിരുകൻ ഇത്രനെരവും തന്നതുമില്ലാ.

ഇതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിനു അവിടെ കാര്യങ്ങളൊക്കെയും തീർന്നു ഏഴാം ദിവസം അവിടെനിന്നു ചീനിയും നിവർത്തി ഏറൊപ്പെക്കു പൊകുവാനായിട്ടു നെരെതന്നെ പാ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ചിന്നപട്ടണത്തും കൂടല്ലൂരും കപ്പൽ താമസിച്ചു നെരമൊക്കയും മെൽപറഞ്ഞ കൊവള്ളത്തു വസിക്കുന്ന കർമ്മലിത്തക്കാരൻ യൊഹന്നാൻപാതിരി ഈ അവസ്ഥ കെട്ടതെങ്കിൽ വാച്ചുമടക്കവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പൊരുമെണ്ണ വലിയ ഭയം ഞ

ങ്ങരക്കണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആയതൊന്നും വരാതെ ഇരിപ്പാൻ നമ്മുടെ തമ്പുരാൻകർത്താവിനോടു വെണ്ടുവൊളം അപെക്ഷിക്കയും ചെയ്യൂ.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ ഏറ്റൊപ്പെക്കു പൊകുവാൻ നെടുവഴിക്കു പാ പിടിച്ചതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിലുള്ള ഉടയവർ തങ്ങളുടെ മെശയിൽ തലേപ്പട്ട ഇടം ഞങ്ങളുടെ തന്നെ എങ്കിലും ഞങ്ങളുമായിട്ടു മുൻപിൽ കണ്ടറിവിലായ്കകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം അറിയായ്കകൊണ്ടും നല്ലവണ്ണം തന്നെ ഇണക്കമില്ലാത്തതാകുന്നു. എന്നാലും എട്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മുടെ തമ്പുരാൻകർത്താവു അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്നു അലിവു വരുത്തി ഞങ്ങളുടെ എളിമയും വഴക്കവും കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ മെൽ പാരം പ്രസാദമായി ഞങ്ങളുടെ നെരെ വളരെ സ്നേഹത്തോടും അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടെ പെരുമാറി ഞങ്ങളുടെ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നിന്നും കുറവുവരാതെ എല്ലാംകൊണ്ടും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കയും ചെയ്യൂ. വിശേഷിച്ചും കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ മുൻപിൽ ഗോവായിൽ വന്നപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഇക്കപ്പലിന്റെ മുൻപിലത്തെ കപ്പിത്താൻ പാർത്തിരുന്ന മുറിയും തന്നെ അവിടെ രണ്ടു കട്ടിലും വിദയം വരുത്തി ഞങ്ങളെ നാലു പെരെയും അവിടെ ആക്കി കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ അവിടെ ഇരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും നീക്കി മുറിക്കു എടുഭാഗം വരുത്തി തരാമെന്നു പറഞ്ഞൊക്കയും പിന്നെ അതിൻവണ്ണംതന്നെ ചെയ്കയും ചെയ്യൂ.

ഇങ്ങനെ പതിനഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പാണ്ടിനാട്ടിൽകൂടെ ഞങ്ങളുടെ കടക്കുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ ചൂടിന്റെയും കാച്ചിലിന്റെയും ദൈഹദണ്ഡത്തിന്റെയും ഹൈതുവാൽ കപ്പലിലുള്ള തണുപ്പായ യാവനകളൊക്കെയും ഞങ്ങൾ തിന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും ദൈഹത്തുമെൽ എത്രയും കാഠിന്യമായ ചൊറിയും കുഷംപൊലെയുള്ള ചിരങ്ങും ഉണ്ടായി. മല്ലാന്റെ കാലിന്മെലും കൈമെലും ഉള്ള ചൊറിയുടെയും ചിരങ്ങിന്റെയും പെരുപ്പം പറഞ്ഞാൽ ഒപ്പിച്ചു കൂടാ. രാത്രി ഒക്കെയും ചൊറിയുടെ കഠിനംകൊണ്ടു ഒരു തെല്ലുപൊലും കണ്ണുകൂട്ടാതെ കപ്പലിന്റെ മീതെ ലാത്തി നടന്നു നമസ്കരിക്കുമാറായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും കാലിന്റെ മുട്ടുമെലുള്ള ചിരങ്ങിന്റെ പെരുപ്പവും പഴുപ്പുംകൊണ്ടു രണ്ടു ലെസ ഒരുമിച്ചു മടക്കി മുട്ടിന്മെൽ വച്ചു കെട്ടിയാൽ നെരം വൈകുന്നതിനിടയിൽ ആയതൊക്കയും നന്നെത്താലിച്ചു പൊകുമാറും ആയിരുന്നതുമൊഴിയെ കയ്യിന്മെൽ ഉണ്ടായ ചിരങ്ങിന്റെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു രണ്ടു കയും വീങ്ങി തടിച്ചു ഒരുവണ്ണം പിലാവിലകിണ്ണൻകൊണ്ടു കൊരി യാവന ഭക്ഷിക്കുമാറായിരിക്കയും അതിൻവണ്ണംതന്നെ തൊമ്മൻ കുത്ത

നാരും തന്റെ ചന്തിമെലും കാലിന്മെലും ഉണ്ടായ ചിരങ്ങിന്റെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു ഏകദേശം രണ്ടാഴ്ചപൊലും കർവാൻ കാൺമാനം തെ കടിച്ചാനും എണ്ണു പുറത്തു പുറപ്പെടാതെയും താടി പൊലും കളയിക്കാതെയും താൻ ഉറങ്ങുന്ന കട്ടിന്മെൽ തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്യൂ. വിശേഷിച്ചും ചാക്കൊയിക്കും മാത്തുവിന്നും തങ്ങളുടെ ദൈഹത്തിന്മെൽ വെണ്ടുവൊളം ചിരങ്ങുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ കീടാങ്ങര ആകുകൊണ്ടും ഞങ്ങളെപ്പൊലെതന്നെ ആയതിന്റെ നൊമ്പരം അവർ ധരിച്ചുതു മില്ലാ.

ഇതുമെന്തു കപ്പലിൽ തീന്നുവരുന്ന ഭക്ഷണം വെണ്ടുവൊളം മതിയാകുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ആ യാവന വെണ്ടുംവണ്ണം പിടിക്കായ്കകൊണ്ടും ചിന്നപട്ടണത്തുനിന്നും കപ്പൽ കരെയെപ്പോൾ തിന്മാനുള്ളതിൽ ഏതാനും കൊള്ളുവാൻ അയത്തുപൊകുകൊണ്ടും കുറെ മനസ്സുമുട്ടു ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിതാനും. വിശേഷിച്ചും കപ്പലിൽ മരപ്പണിക്കാരു ജന്മാനെന്നും ക്രിസ്റ്റൊപ്പൊറെന്നും രണ്ടു പെരുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ രണ്ടു പെരും ഞങ്ങളോടു പാരം സ്നേഹം കാട്ടുകകൊണ്ടു പലപ്പഴും അവരുടെ മുറിയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നു അവരുമായി സംസാരിക്കയും അവരും വെള്ളംകൊണ്ടും മറ്റും അസാരമായ വസ്തുക്കൾകൊണ്ടും ഞങ്ങളെ സഹായിക്കയും ചെയ്യൂ. ഇങ്ങനെ ആദിത്യന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു മുപ്പത്തഞ്ചര പദവിയിലുള്ള കളിരിന്റെയും തണുപ്പിന്റെയും പെരുപ്പം കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്മെലുള്ള ചിരങ്ങിന്നും ചൊറിക്കും പാരം നൊമ്പരം വർദ്ധിച്ചതുമെന്തു ഞങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളിന്മെൽ രൂശിയുടെ മുന്നകൊണ്ടു കുത്തിയാലുള്ളപൊലെ ഒരു കൂട്ടം നൊമ്പരം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യൂ.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കരെയതിൽ പിന്നെ താഴത്തു എഴുത്തുപെടുന്നപൊലെ വെൻഗെല എന്ന പ്രദേശത്തു വരുവൊളം ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്മെൽ ഉണ്ടായ സങ്കടംകൊണ്ടു കപ്പലിൽ ഒരു വസ്തു എടുപ്പാൻ സംഗതി വന്നില്ലാ പിന്നെയൊ ഇതത്തെരക്കങ്ങൾ ഒക്കെയിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു നല്ലവണ്ണം ഞങ്ങൾ ഭാവിച്ച ഇടങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപററിപ്പാൻ മുട്ടിപ്പായിട്ടു തമ്പുരാനോടു അപെക്ഷിച്ചതെ ഉള്ളു.

വിശേഷിച്ചും തൊമ്മൻകുത്തനാര പാങ്കികപ്പൽ കണ്ടെത്തി പ്രത്തക്കാൽ രാജ്യത്തിന്നു പൊകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചപ്പൊഴെ മലങ്കരഇടവക ഒക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലിത്താ ആകുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലിത്താടെ രൂപതയിലുള്ള ആരും താൻ ആയിരിക്കുകൊണ്ടും മെത്രാപ്പൊലിത്താ കാലം ചെയ്തിട്ടു രണ്ടു നാലാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടും തന്റെ അനന്തരവരായിട്ടു ആരെയും പ്രത്ത

ക്കാൽ രാജാവു പെരു വിളിക്കായ്ക കൊണ്ടും അക്കാത്യത്തിന്നു കൂടെ നിവർത്തി വരുത്തണമെന്നത്രെ തമ്പുരാന്റെ തീരുമനസായിരിക്കുമെന്നു വച്ചു ആയതിന്നുകൂടെ വാച്ച പ്രകാരത്തിലും നിവർത്തി വരുത്തി മെൽപറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ ഇടവകയിലുള്ള പള്ളികളിന്മേൽ കൂടെയും അനുഗ്രഹിച്ച തലവനെ ഉണ്ടാക്കി തരുവാൻ മനോഹരണമുണ്ടാകണമെന്നു എല്ലാ ദിവസവും പ്രത്യേകമായിട്ടു തമ്പുരാനോടപെക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്ത്യ കാപ്പ ദെ ബൊന എസ്സെരാൻസാ എന്ന ചൊല്ലുന്ന നല്ല ശരണത്തിന്റെ കൊടിക്കൽ കപ്പൽ അടുത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മലപ്പാൻ ഈ നമ്മുടെ കാര്യം ചൊല്ലി കരയിൽ കഴിച്ച പ്രയത്നവും മനക്രേശവും കൊണ്ടുണ്ടായ കാച്ചിലിന്റെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു ദെഹത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായ ചിരങ്ങുകളൊക്കയും കഠിനമായി ചിളിത്തു നടപ്പാൻ കൂടെയും വഹിയാ എന്നു വന്നാറെ ആയതിന്നു ചൊര കൊത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഭാവിച്ചു കപ്പലിൽ ഉള്ള വൈദ്യക്കാരനുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ ചൊര കൊത്തിയാൽ കരക്കൾ ഒക്കയും അകത്തൊട്ടു ഒതുങ്ങി ദീനം വർദ്ധിപ്പാൻ പൊരുമെന്നും ചൊല്ലി ചിരങ്ങു ഒക്കയും പഴുപ്പിച്ചു പൊറ്റുപ്പിപ്പാനായിട്ടു ദെഹത്തിന്മേലുള്ള കരുവുകളിന്മേൽ പെരുട്ടുവാനായിട്ടു ഒരു കൂട്ടം കൊഴമ്പു കൊടുത്താറെ ആയതു പെരുട്ടിയപ്പോൾ ദെഹത്തിന്മേലുള്ള ചിരങ്ങു ഒക്കയും കറെ ഒന്നു വാടി കാലിന്റെ രണ്ടു പാദത്തിന്മേലും കുറെച്ചു നീരു കണ്ടു തുടങ്ങി. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ രണ്ടു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ നീരു പാരം വർദ്ധിച്ചു മെല്ലെട്ടൊട്ടു കരറി നാഭിക്കലും കിഴവയററിന്മേലും കരറി കാര്യമൊക്കയും കഴുപ്പായി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ദീനം കഠിനമായപ്പോൾ കാൺമാനായിട്ടു കപ്പലിന്റെ അച്ചന്മാരും മെലൊളാകുന്ന ഇൻഗ്ലേശക്കാരനും മറ്റും പലരും വന്നു മല്ലാണെ കാൺകയും തണുപ്പിക്കയും ചെയ്തു താനും. ആയതൊക്കെയും കപ്പലിലുള്ള വൈദ്യൻ കണ്ടപ്പോൾ മലയാളത്തിൽ തിന്നുവരുന്നതിൻ പ്രകാരം തിന്നായ്കകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഭാവിച്ചു മലയാളത്തിൽ വൈകുന്നപ്രകാരത്തിന്നു കറെ അരി വൈപ്പിച്ചു ആയതിന്റെ കഞ്ഞി കൊണ്ടുവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. ആയതു കുടിച്ചപ്പോൾ നിരു മുൻപിലത്തെതിൽ സൊല്ലൻ വർദ്ധിച്ചു ശ്വാസംകൂടെ മുട്ടി തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ദീനം കഠിനമായപ്പോൾ ഈ ദീനത്തിന്നു മറെറാരു വൈദ്യവും ഇല്ലെന്നു വൈദ്യൻ പറകകൊണ്ടു മരിക്കുമത്രെ എന്നു ഭാവിച്ചു പാരം വെദനപെട്ടു. ഞാൻ മലയാളത്തിലുള്ള എന്റെ ജാതിയെ ഒക്കയും ചതിച്ചെന്നു വരികെ ഉള്ള. അതെന്തെ

ന്നാൽ അവരുടെ പണവും മെടിച്ചു നല്ലവണ്ണം അവരുടെ വീടുകളിൽ പാത്തിരുന്ന കന്നുകിടാങ്ങളെയും കറെ ലത്തിൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ആളിനെയും കൊണ്ടുവന്ന ഈ ഇടവഴിക്കാക്കി. ഇപ്പോൾ ഞാൻ മരിച്ചുപോയെങ്കിൽ ഏറൊപ്പയിൽ ചെന്നാൽ പെച്ചുപൊലും തിരിയാത്ത നിങ്ങൾ എന്തൊരു വസ്തു എടുക്കും. ഇതു മെന്ത്യ മലങ്കരപള്ളികളുടെയും ജാതികളുടെയും ശത്രുക്കളാകുന്ന പാതിരിമാരു എന്റെ മരണം കെൾക്കുവൊൾ എത്രയും പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു നമ്മുടെ ജാതികളെ ഒക്കയും ഇത്രപ്പൊഴും കഴിച്ചുവരുന്നപൊലെ കുറയ്ക്കു തന്നെയല്ല പിന്നെയൊ ചവുട്ടുകയും ചെയ്യുമെന്നും എന്റെ കന്യാസ്രീഅമ്മ ഇതിനൊക്കയും ഒഴിച്ചിൽ നിങ്ങൾ വരുത്തി തരണമെ എന്നും ഇതും മറ്റും പലതും ജാതി ഒക്കക്കും വരുന്ന സങ്കടത്തുന്മേൽ ഞങ്ങളൊടു പറകയും കരകയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കും പാരം ക്രേശമുണ്ടാകയും ഉടൻ തമ്പുരാൻ സഹായിക്കും എന്നും നമ്മുടെ ജാതികളെയും നമ്മളെയും നമ്മുടെ ജനങ്ങളെയും ഉപെക്ഷിക്കയില്ലാ എന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളാൽ ആകുന്ന പൊലെ മലപ്പാണെ തണുപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ വൈദ്യൻ കൈ മടക്കി എന്നും ചൊല്ലി. കാര്യം വിഷമമായി എന്നു തന്നെയല്ല സാധിക്കാത്ത കാര്യം ഞങ്ങളൊക്കയും സാധിപ്പാൻ ഉടെതമ്പുരാന്റെ തൃക്കൈകളിൽ വശമുണ്ടെന്നും ഭാവിച്ചു മലങ്കരയൊക്കെയുടെയും സങ്കേതഇടയനും കാർക്കുന്നവനുമായ മാർ സെവസ്ത്യാനൊസ പുണ്യാളൻ ഒരു വെള്ളിക്കാൽ നെർച്ചു നെൻതിന്റെ ശേഷം പുണ്യവാളന്റെ അപെക്ഷയാൽ ഉടെതമ്പുരാൻ പ്രത്യേകമായി മനോഹരണം ചെയ്തു. അന്നു രാത്രിയിൽതന്നെ വെണ്ടുംവണ്ണം ഉറക്കവും വന്നു. പിററെ ദിവസം നെരം വെളുത്തപ്പൊളത്തെക്കു നീരൊക്കയും ദെഹത്തിന്മേൽ നിന്നിറങ്ങി മുന്പിലത്തെപൊലെ കാലിന്റെ പാദത്തിന്മേൽ ആകയും ഉള്ളിലുള്ള വെദനകൾക്കും സങ്കടങ്ങൾക്കും സൊല്ലൻ ഭേദവും കണ്ടതിനാലെ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും പാരം സന്തോഷവും അശക്യവും തൊന്നി. ഇച്ചെയ്തു വലിയ മനോഹരണത്തെപ്രതി പ്രത്യേകമായിട്ടു ഉടെതമ്പുരാനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടൊടുകയും മാർ സെവസ്ത്യാനൊസ പുണ്യവാളനൊടു നന്ദി കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പതുക്കെ പതുക്കെ ഭേദം വന്ന കാലിന്മേലുള്ള നീരൊക്കയും പൊകയും ചെയ്തു. ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും കപ്പലിൽ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കാപ്പ ദെ ബൊനാ എസ്സെരാൻസാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നല്ല ശരണത്തിന്റെ കൊടിയും കഴിഞ്ഞ ചുട്ടുനൂൽ-ാം കാലം (1779) കുംഭമാസം ൧൭-ാം-നു- (17) ഭൂമിയുടെ ഒരു കൂറാകുന്ന ആഫ്രിക്കാനാട്ടിലുള്ള വെൻഗെല എന്ന തുറമുഖത്തു വന്നു ചീനി ഇടുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിയേഴാംപദം

വെൻഗെലാ എന്ന ഇടവായിനെയും അവിടെ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെലും

മെൽ പറഞ്ഞ കാപ്പ ദെ ബൊനാ എസ്സെരാൻസാ എന്ന ചൊല്ലുന്ന നല്ല ശരണത്തിന്റെ കൊടിയുടെ മറ്റുപറഞ്ഞ ആദിത്യന്റെ വഴിയുടെ വരതൊട്ടു ചന്ദ്രം (13) പദവിയിൽ ഭൂമിയുടെ ഒരു കൂറായ ആശ്രിക്കാനാട്ടിൽ അത്രെ വെൻഗെലാ എന്ന ഈ എടം ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഇടം പറങ്കിമാരു കണ്ടാറെ ആശ്രിക്കാനാട്ടിലുള്ള തങ്ങളുടെ കച്ചവടത്തിന്നു തുറസുണ്ടാകുവാനും ഇന്ത്യയിലേക്കു നോക്കി. മറ്റും പല ഇടങ്ങൾക്കും പൊകുന്ന തങ്ങളുടെ കപ്പൽകൾക്കു ആശ്വാസം വരുത്തി വെണ്ടും വസ്തുക്കളൊക്കെയും വിദേശം വരുത്തുവാനും ആയിട്ടു സൊൽപൻകാലം മുൻപെ ആനാട്ടിലുള്ള കാപ്പിരിമാരെ നീക്കി അവിടെ ഒരു കൊട്ടയും ഇട്ടു ആ നാടു തങ്ങളുടെ കീഴ് ആക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ ഈ നാട്ടിന്റെ കാര്യ എത്രയും ആകാത്തതും ആകുന്നതുമൊഴിയെ ആ നാടൊക്കെയും വെട്ടുകല്ലുപൊലെ ഇരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ചുരുന്ന മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള തകടി ആയിരിക്കയും ആയതിന്നു മീതെ ചെറിയ പുല്ലുകൾ മുളച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ തണൽ വരുത്തുവാൻ തക്ക വലിയ മരങ്ങളും കാടുകളും ഒന്നും ഇല്ലായ്ക കൊണ്ടു അവിടെയുള്ള ഉഷ്ണം വൈലിന്റെ ചൂടു എത്രയും കഠിനമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. സാമാന്യമായിട്ടു അവിടെ മഴ ഉണ്ടാകുമാറില്ല. ആയതല്ലാതെ മഴ ഉണ്ടാകുന്ന കാലം വകത്ത ഉണ്ടായി പലരും മരിക്കുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ നാട്ടിന്റെ കാര്യം കഠിനവും പിടിയായ് കയും കൊണ്ടു പറ്റുകിനാട്ടിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ മനസാലെ അവിടെ വസിക്കാൻ പൊകുന്ന ആളുകൾ ചുരുക്കമാകുകൊണ്ടു കഠിനമായ കഠിനം ഏതാനും കാട്ടുന്ന ആളുകളെ ബലത്താലെ പിടിച്ചു അവിടെക്കു നാടു കടത്തുമാറാകുന്നു. എന്നുവരുമ്പോൾ അവിടെ പാക്കുന്ന ഏറ്റവും കഠിന ജനങ്ങളൊക്കെയും അവിടെയുള്ള കഠിനം കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ദൈഹമൊക്കെയും ചൊര ഇല്ലാത്ത ശരീരങ്ങൾ പൊലെ വെള്ളത്തു വെളുനി നെഞ്ചീന്നു മീതെ കൈകൾ രണ്ടും കഴുത്തും തലയും മെലിഞ്ഞും വയറുന്തിയും കാലു മെലിഞ്ഞും ഇങ്ങനെ എത്രയും വിരൂപമായി ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാലും അവിടെയുള്ള കാളകളും പശുക്കളും കാകനികളും എത്ര വലിയതും നല്ലതുമായിരിക്കുന്നതാനും. അപ്പൊഴൊ കപ്പലിലുള്ളവരുടെ ശരീരങ്ങൾ തണുപ്പു വരുത്തുവാനും ശേഷം വഴിക്കുള്ള ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും വിദേശം വരു

ത്തുവാനും ആയിട്ടു മെൽ പറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ കപ്പൽ ഈ ഇടത്തിന്നു ചെന്നടുത്തു ചീനി ഇട്ടപ്പൊൾ കപ്പലിൽ മാൽവി പിടിക്കുകയും മറ്റും പല ചിററാഴ്ച എടുക്കയും ചെയ്യുന്ന വാലിഭക്കാരെക്കൊണ്ടും ഏറിയനാൾ മഴ കാണാഞ്ഞിട്ടു ഉണങ്ങി വറുത്തിരിക്കുന്ന ഭൂമി വെള്ളത്തിനെ ദാഹിക്കുന്നപൊലെ ഏറിയ നാൾ കപ്പലിൽ ആയിരിക്കുകൊണ്ടു കര കാണാഞ്ഞു ദാഹിച്ചിരുന്നതിനാൽ പക്കം അവിടെ ചീനി ഇട്ടു ഉടൻ നാട്ടിന്റെ നന്മയും തിന്മയും കാര്യം ഗുണവും ഗുണക്കെടും ഒന്നും വിചാരിക്കാതെ ഉടൻതന്നെ കരക്കുപൊയി. അവരിൽ ചിലർ കരയിൽതന്നെ അവിടെനിന്നു പൊവൊളം വസിക്കയും മറ്റു ചിലർ ഒന്നരണ്ടു ദിവസം കരയിൽ പൊറുത്തതിന്റെ ശേഷം വീണ്ടു കപ്പലിൽ വരികയും പിന്നെയും വീണ്ടു കരക്കു പൊകയും ഇങ്ങനെ വർദ്ധനവു ഒന്നും കൂടാതെ കണ്ടതൊക്കെ തിന്നുകയും കുടിക്കയും മനസിൽ ബൊധിച്ചുവണ്ണം സർവ്വതും കാട്ടുകയുമത്രെയാകുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഇവരു കരക്കു പൊയ ദിവസങ്ങളിൽ എത്രയും വലുതായ ഒരു മഴ അവിടെ ഉണ്ടായി ഭൂമിക്കു കാച്ചിൽ വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കപ്പലിന്റെ അച്ചന്മാരും കപ്പിത്താനും ദിവസം തൊറും കരക്കു പൊകുമാറുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു ദിവസം പൊലും ഉറങ്ങുവാൻ കരയിൽ പൊറുക്കാതെ നെരം വൈകുന്ന സമയത്തിൽ കപ്പലിൽ പൊരുമാറായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും തങ്ങളുടെ തിന്മാനുള്ള വസ്തുക്കളിൽ ഏതാനും കൊള്ളുവാൻ ദിഷ്ടതി ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും അവിടെ അഴിയുന്ന നാണിഭം തങ്ങളുടെ പറിൽ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും ചീനപട്ടണത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ കൊണ്ടു പുതപ്പുകളിൽ ഏതാനും അവിടെ വിൽക്കു അല്ലാതെ വെറെ ഒരുപായം ഇല്ലെന്നു കണ്ടു ആയതിന്നു ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയാറെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും പ്രത്തുക്കാലിൽ ചെല്ലുന്നതിനകം ഒരീടത്തും വിറ്റുകൂടാ എന്നു രാജവീരവധം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു പരഹസ്യത്താലെ ആയതു ചെയ്യാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ തങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരികളായ ജനന്മാരും ക്രിസ്ത്യാപ്പൊരായിട്ടു പറഞ്ഞു മെൽ ചൊല്ലിയ പുതപ്പുകൾ അവരുടെ പറിൽ ഏല്പിച്ചു അവരൊടു കൂടെ മല്പാനംകൂടെ കരക്കു പൊയി മൂന്നു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു നല്ല ലാഭത്തിന്നു വിറ്റു തങ്ങളുടെ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും അതായതു കറെ കൊഴികളും പഞ്ചസാരയും കൊതമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒരൊട്ടികളും പല പലകൂട്ടം മധുരങ്ങളും കാകനികളും ശേഷം വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും കൊണ്ടുകൊണ്ടു കപ്പലിൽ വരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മല്പാൻ കരക്കു പൊയപ്പൊൾ ഞാൻ കരക്കു ചെന്ന നാട്ടിന്റെ അവസ്ഥയും പ്രകാരവും കണ്ടതിന്റെ ശെ

ഷം പിന്നെ വന്നു നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപൊകാമെന്നു തൊമ്മൻ കത്തനാരൊടും വാലിഭക്കാരൊടും പറകകൊണ്ടു ഇവർ കരക്കു പൊകാതെ കപ്പലിൽ തന്നെ പാത്തതെ ഒള്ളതാനും. ഇങ്ങനെ പതിനാലു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു കപ്പലിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു യാത്രപുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപിൽ കൊട്ടയിലുള്ള യജമാന്മാരു കപ്പലിൽ വന്നു വിരന്നും കഴിഞ്ഞു യാത്ര ചൊല്ലിയതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ മാസത്തിൽതന്നെ ൧൭൨൩ (17) അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട പ്രത്തുക്കാലിന്നു ചെല്ലുവനായിട്ടു നെരതന്നെ പാ പിടിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ ദീനങ്ങൾക്കും മറ്റു സങ്കടങ്ങൾക്കും കുറെ ആശ്വാസം വന്നെങ്കിലും ഏറിയ നാൾ കരക്കു പൊകായ്കകൊണ്ടും ദൈഹത്തിൻമെലുള്ള ചിരങ്ങിന്നു പതം വരായ്കകൊണ്ടും ഇതൊക്കെക്കും ഒടുക്കം വരുവാൻ ഇനി ഏറിയൊരു നാൾ വെണ്ടിവരികയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്ന നെരത്തു ഒരു പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ മെൽപറഞ്ഞ കരക്കും പൊയി സന്തോഷിച്ച ജനങ്ങളിൽ പലർക്കും തെക്കൻപനിയുടെ പ്രകാരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം വകന്ത പനി വന്നു എത്രയും പ്രമാദമായി. കപ്പലിലുള്ള മാൽവി പിടിക്കുന്നവരിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ ന്മാരിലും കപ്പലിന്റെ പായിക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നവരിലും മിക്കവരും പനിപിടിച്ചു വീണുപൊകുകൊണ്ടും കപ്പലിൽ ചിററാഴ്ച ചെയ്യാൻ മാത്രം ആളുകൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും കപ്പലിന്റെ അച്ചന്മാരു തന്നെ കപ്പലിന്റെ പായുടെ കയറുചിലപ്പൊൾ വലിക്കെണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായ വകന്തക്കു ഒട്ടും ഒരു പതം കാണാതെ ൧൫ (15) പെരു മരിക്കയും ൪൯ (49) പെർ പനിയിൽ വീഴുകയും ചെയ്തതിനാലെ പുത്തനായിട്ടു ആളുകളെ കൂട്ടാതെ പ്രത്തുക്കാലിന്നു പൊകുവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു ആയതിന്നു വെണ്ടി അമരിക്കാനാട്ടിലുള്ള ബയ്യാ എന്നൊരു തുറമുഖത്തിന്നു പായും പിടിച്ചു ൧൭൭൯-ാംകാലം (1779) മെട്രാസം ൩൦ം(3)൩-മെൽ പറഞ്ഞ ഇടത്തു വന്നു ചീനി ഇടുകയും ചെയ്തു.

ഇരുപത്തിയെട്ടാംപദം

ബയ്യാ എന്നു ഇടത്തുചെലും അവിടെ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലം

ശ്രദ്ധമാകപ്പെട്ടവരൊക്കെയും മടി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ബയ്യാ എന്ന ഇടം ഭൂമിയുടെ ഉണ്ടയുടെ മറ്റുപുറത്തുള്ള അമരിക്കാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഭൂമിയുടെ ഒരു കൂറ്റിൽ ആഭിത്യന്റെ വഴിയുടെ

വരതൊട്ടു ൧൩൦ം (13) പദവിയിൽ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഇടം പറങ്കിമാരടക്കിയപ്രകാരം ഇവിടെ എഴുതുന്നതു നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലെങ്കിലും പുതുമകൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിന്നു സന്തോഷം വരുത്തുവാനായിട്ടു അവിടെ വസിക്കുന്ന പറങ്കിമാരിൽ ദ്രവമുള്ളവർ പറഞ്ഞുകെട്ടു പ്രകാരം ചുരുങ്ങി ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ബയ്യാ എന്ന ഈ ഇടം അമരിക്കാനാട്ടിലുള്ള അഞ്ചു രാജാക്കളുടെ അശിരിക്കസ്ഥാനമായിരിക്കയും അവിടെതൊട്ടു നാട്ടിന്റെ ഉള്ളിലൊളം ഏറിയ കാതം വഴി അവരിൽ ഓരൊരുത്തന്റെ രാജിതം നീളത്തിൽ പവൃത്തിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന കാലങ്ങളിൽ ആയതിൽ ഒരു തറവാട്ടിൽ രാജാവിനുള്ള ഒരു മകളെന്യെ ആണുങ്ങളിൽ ആരും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു രാജാവു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തനിക്കുള്ള മകൾതന്നെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തുവരുന്ന സമയത്തിൽ ഈ നാട്ടിന്നു അടുക്കെയുള്ള കടലിൽ കാരറു വർദ്ധിച്ചു ഒരു പറങ്കികപ്പൽ മുങ്ങിപൊയാറെ ആ കപ്പലിൽ ഉള്ളവരിൽ ഏതാനും പെരു ഒരു പലകമെൽ പിടിച്ചു ചാകാതെ രക്ഷപെട്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഉണ്ടായ കാരറിന്റെ പെരുപ്പം കൊണ്ടു ആ പലകമെലുള്ളവരെ ഓളങ്ങളിൽ എടുത്ത ഈ നാട്ടിന്റെ കരക്കുകൊണ്ടു ചെർപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവരു ഒരു പ്രകാരം നിനച്ചിരിയാത്തവണ്ണം ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഈ നാട്ടിന്റെ കരക്കു എത്തി രക്ഷപെട്ടതിന്റെ ശേഷം അവർ കരക്കു പുറപ്പെട്ടപ്പൊൾ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ജനങ്ങളെ കണ്ടുപാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ട ഈ പുതുമമെൽ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയപ്പൊൾ ഈ അവസ്ഥ മെൽപറഞ്ഞ രാജസ്രീ കെട്ട ഈ ആളുകളെ തന്റെ മുമ്പാകെ വരുത്തി കണ്ടാറെ ആയവരിൽ ഒരുത്തന്മെൽ മൊഹം ഉണ്ടായതിനെക്കൊണ്ടു അവനെ തന്റെ ഭാര്യവാനായിട്ടു കൈക്കൊണ്ടു തന്റെ പെച്ചിൽ കുറുമാറു എന്നു പെരിടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഭർത്താവും ഭാര്യയുമായി കുറെക്കാലം അവിടെ വസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഏതുപ്രകാരമെന്നുണ്ടായില്ലാ അവിടെനിന്നു അവരു ഇരുവരുംകൂടെ പുറപ്പെട്ടു പൊത്തുക്കാലിന്നു ചെന്ന രാജസ്രീ മാർഗ്ഗവും കൂടി ദൈനാകത്തറിന്നു എന്നു പെരു വിളിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം താൻ അവിടെതന്നെ മരിപ്പൊളം വസിച്ചു മരണസമയമടുത്തപ്പൊൾ തനിക്കു മക്കളില്ലായ്കകൊണ്ടു അമരിക്കായിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന രാജ്യം പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്നു സൌജന്യമായി കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീ മരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ രാജസ്രീയുടെ രൂപം എഴുതിയതു ഇന്നയൊളം സൂക്ഷിച്ചിരിപ്പതുണ്ടു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പറങ്കിമാരു ഈ കാരണം ചൊല്ലി നാടു പിടിച്ചു തങ്ങൾക്കു ഒരുക്കുവാനായി വന്നു. മെൽ പറഞ്ഞ രാജസ്രീയുടെ നാടുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ ശേഷമുള്ള നാലു രാജാക്കളുടെ നാടുംകൂടെ ബലത്താലെ പിടിച്ചൊതുക്കി തങ്ങൾക്കു കീഴ്തിന്റെ ശേഷം അവിടെ കൊട്ടയും വാടയും ശേഷം വെണ്ടുന്ന ബലങ്ങളൊക്കയും വരുത്തി അന്നുതൊട്ടിന്നയൊളം അടക്കി വാണു വരുന്നതുമാഴിയെ ആ ഭൂമിയുടെ കെട്ടിൽ തന്നെയുള്ള റീയൊ ദെ ജെനർ എന്നും പർണ്ണബുക്ക എന്നും പെരുള്ള നഗരികളും മറ്റും പലപല അങ്ങാടികളും കുടികളും പൊന്നും വെള്ളിയും ചെമ്പും ഇരിമ്പും എല്ലാതരമുള്ള മാണിക്കക്കല്ലുകളും വിളയുന്ന ഇടങ്ങളും ഇങ്ങനെ ആയിരം കാതത്തിൽപുറം പിടിച്ചൊതുക്കി ബ്രസീൽ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാടൊക്കെക്കും ഉടയവനും നാഥനും പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവായും ചെയ്തു.

എന്നാൽ നാട്ടിലുള്ള ഇടങ്ങളിൽനിന്നു ആണ്ടുതൊറും ഏറിയ പൊന്നും മാണിക്കക്കല്ലുകളും വൈരങ്ങളും ഏറിയ മരങ്ങളും പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തിന്നു കൊണ്ടുപൊകുന്നുമുണ്ടു.

വിശേഷിച്ചും ബ്രസീൽ എന്ന ഈ നാട്ടിന്റെ കാരറിന്റെ പതവും ഇടവീദാനത്തിന്റെ നൽപുംകൊണ്ടു പറങ്കിരാജ്യത്തുള്ളതിൽ പലരും തങ്ങളുടെ മനസാലെ തന്നെ പുറപ്പെട്ടു അവിടവന്ന തങ്ങളുടെ ആയുസിന്റെ കാലമൊക്കയും അവിടെ വസിക്കുമാറാകുന്നു.

എന്നാൽ ഈ നാട്ടിലുള്ള കാകനികളും വൃക്ഷഫലാദികളും സൂക്ഷിച്ചാൽ മുന്തിരിങ്ങായും പെരക്കായും ഇങ്ങനെ ഏറൊപ്പയിലുള്ള കാകനികൾ പലതും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതൊഴിയെ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള ചക്കയും മാങ്ങയും തെങ്ങയും കഴുതച്ചക്കയും മറ്റും പല ഫലങ്ങളും അവിടെ ഉണ്ടുതാനും.

വിശേഷിച്ചും ഏറൊപ്പയിൽനിന്നു വരുന്ന ജനങ്ങളല്ലാതെ അവിടെ സുതെയുള്ള ആളുകളുടെ നിറം ചുവന്നും പരുക്കൻ മുഖവും തലമുടി ശൂശിപൊലയും എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഈ മനുഷർ ഈ രണ്ടു വക ഉള്ളതിൽ ഒന്നു പറങ്കിമാരെടുക്കുയുള്ള ഇടപാടും പരിചയവുംകൊണ്ടും അവരെടുള്ള ഒരിമ്പാടും സ്നേഹവുംകൊണ്ടും നസ്രാണികളായതിന്റെ ശേഷം പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവു അവരുടെ ഇടത്തു പള്ളികളും പണിചെയ്തു പറങ്കിമാരിൽ ഉള്ള പട്ടക്കാരെ അവരുടെ വികാരിമാരായി കല്പിച്ചതുമാഴിയെ അവരുടെ നാട്ടിൽ വെറൊരു രാജാവു കൂടാതെ പറങ്കിമാർക്കുതന്നെ അവർ കീഴ്വഴങ്ങി ഇരീക്കുകൊണ്ടു ആ നാട്ടിൽ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ആളുകളൊക്കയും പറങ്കിമാരുതന്നെ ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ ജനങ്ങൾ ഒക്കയും പാർ മടിയന്മാരും തിരിയാത്തവരും ആകുന്നതുകൊണ്ടു ഒരുവണ്ണം തിന്മാനുള്ളതിൽ ഏതാ

നും നട്ടുണ്ടാക്കുവാൻമാത്രം ശ്രമിക്കയും അന്നന്നു ദണ്ഡിച്ചാലുള്ള കൂലികൊണ്ടു അന്നന്നു കഴികയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ മുതൽ സൂക്ഷിച്ചു സമ്പത്തുണ്ടാക്കുവാൻ ക്രേശിക്കുമാറില്ലാ. എന്നതുകൊണ്ടു അവരിൽ എളിയവനും വലിയവനും കൂടാതെയും തിന്മാനുള്ളതുമാത്രമാഴിയെ മറെറാനുംകൂടാതെയും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു പൊറുപ്പാനായിട്ടു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ കുടിലുകളിൽ പൊറുത്തുവരുമാറാകുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഇവർ നഗരികളു പുറത്തു വസിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലെ പറങ്കിമാർ വസിക്കുന്ന നഗരികളിൽ പൊകുന്ന നെരത്തു ഏകദേശം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കത്തനാരമന്മാരുടെ ചമയം പൊലെ കാൽകുപ്പായവും കമ്മീശ്രും ഇട്ടുകൊണ്ടു നഗരികളവരുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ മറെറ വക പറങ്കിമാരെടു ഏറൊപ്പയിലുള്ള മറ്റു ജാതികൾ ഒന്നിനൊടും ഒരു ഐക്യമത്യവും അടുപ്പവും കൂടാതെ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള വെശവന്മാരെപ്പൊലെ മലകളിൽ വസിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരു വസ്തു ദേഹദണ്ഡിക്കാതെയും ഇട്ടുനട്ടുണ്ടാക്കാതെയും താനെ വന്നത്തിൽ മുളച്ചുവരുന്ന കാകനികൾ കൊണ്ടു ജീവിക്കയും എഴുത്തും വായനയും വെറെ ഒരു പഠിത്തവും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ആയുസ്സിന്റെ കാലമൊക്കയും വില്ലും അസ്രുവും കൊണ്ടു എയ്വാൻ മാത്രം ശ്രമിക്കുന്നതിനാലെ ഏതിന്നും മഹാവിരുതന്മാരായിരിക്കയും അവരിൽ തറവാട്ടു രാജിതമില്ലായ്കകൊണ്ടു അവരു എല്ലാവരിലും കരുത്തും വിലവുമുള്ള ആളിനെ തങ്ങളുടെ തലവനും രാജാവുമായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇവർ മറ്റു ജനങ്ങളെ കണ്ടാൽ കൊന്നു തിന്നുമെന്നും പലരും പറഞ്ഞു കെട്ടുകിലും കൊല്ലുകമാത്രമല്ലാതെ തിന്നുകയില്ലെന്നു ഏററം പരിചയമുള്ള മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞു കെൾക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ കാടന്മാരായിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ അവരുമായിട്ടു കണ്ടറിഞ്ഞു എണക്കും വന്നാൽ നല്ല ആളുകളാകുന്നുവെന്നും അവരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ മനസാൽതന്നെ പറങ്കിമാരു വസിക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ വന്നു മാർഗ്ഗം കൂടി എന്നും മറ്റു ചിലർ പറഞ്ഞുകെട്ടു.

എന്നാൽ ഈ നാട്ടിൽ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള കച്ചവടങ്ങൾ ആകുന്നതു പൊലെയും പഞ്ചസാരയും കൂർക്കാവും കപ്പയും പൈനീല്ലയും ഉറക്കിട്ടു തുകലും കരിമ്പും താകരവും ആയതുകൊണ്ടു ഈ വകകൾ ഒക്കയും അവിടെ നിന്ന ഏറൊപ്പാ ഒക്കയിലും കൊണ്ടുപൊയി വിൽക്കുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇക്കാര്യങ്ങളൊക്കയും ഏറെ വിസ്താരമായി പറഞ്ഞാൽ നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിന്നു ഏററം നീളമായി പൊകും എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആകമാനായിട്ടു അമെരിക്കാനാട്ടിന്മേൽ പറഞ്ഞതു മതിയാക്കിയിട്ടു ബയ്യാ എന്ന ഈ നഗരിമെൽ പ്രത്യേകമായിട്ടു ഇവിടെ ഏഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു,

എന്നാൽ മെൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം ആദിത്യന്റെ വഴിയുടെ വരതൊട്ട മൂന്നാംപദവിയിൽ നിൽക്കുന്ന ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടവരോ കയ്യുടെയും മടി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ബയ്യോ എന്ന ഈ നഗരിയുടെ ഇരിപ്പു സൂക്ഷിച്ചാൽ കടൽ വായിക്കരയിലും കരഭൂമിയിലും കൂടെ അത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ തുറമുഖത്തിൽനിന്നു കരയിൽ ഇറങ്ങുവാനുള്ള ഇടം താഴുന്നീതി ആയിരിക്കയും ആയതു കഴിഞ്ഞ ഉടൻ ഏകദേശം ആ താണനീതിയൊടൊപ്പം വലിയ കുന്നുപൊലെ പൊക്കമുള്ള ഉയരപ്പെട്ട ഇടവും ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ രണ്ടു ഭാഗത്തും കൂടെ അത്രെ നഗരിയുടെ ഇരിപ്പാകുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ശത്രുക്കൾ ആരാനും കടലിൽകൂടെ വന്ന വളയുന്നപക്ഷത്തിൽ കടലൊടു ചെരയുള്ള താഴുന്നീതി ഉപെക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മീതെന്നിന്നു യുദ്ധംചെയ്യാൽ നഗരി പിടിച്ചടക്കുവാൻ മഹാ വിഷമമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

ഇതുമെന്നെ നെടുനീളമുള്ള കുന്നിന്റെ ഉയരപ്പെട്ട ഗൊവർണ്ണദെവരിന്റെ ഗൊപുരം പണിചെയ്തിരിക്കയും അവിടെ എല്ലാ നെരവും ഗൊപുരത്തിന്റെ അകത്തും പുറത്തും പടയാളികൾ തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളൊടുകൂടെ നിന്നു കാക്കുന്നതും ആ വീട്ടിൽനിന്നു കറെ അകന്ന ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിയും ആ പള്ളിയൊടു ചെരെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വീടും മഹാ ഒണയൊടുകൂടെ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചും ഈ പള്ളിയിൽ ദിവസംതൊറും കാണാനിസ്സാമ്പാരുക്കൂടി നമസ്സാരവും തപസ്സുകർവാനയും കഴിക്കുന്നതും ഇതുമെന്നെ പാവപ്പെട്ട ദ്രോഹക്കാർക്കു പൊറുപ്പാനുള്ള വീടും പാവപ്പെട്ട പട്ടക്കാർക്കു നിത്തലും കുർവാനക്കു ദാനധർമ്മം കൊടുപ്പാനായിട്ടു മിസരെക്കൊർദ്ദുവാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പള്ളിയും ഏറിയ ദർശനക്കാരുടെയും ദർശനക്കാരത്തികളുടെയും ആശ്രമങ്ങളും പണിചെയ്തു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചും നഗരിയുടെ താഴുന്നീതിയായ ഇടത്തിൽ തുറമുഖത്തൊടു ചെരെ ചുങ്കപ്പുരയും കപ്പലുകളുടെ ചരക്കിറക്കുവാനുള്ള വീടും കപ്പിത്താൻമാർക്കും കപ്പൽക്കാർക്കും വസിപ്പാനുള്ള ഭവനവും ചെർച്ചവഴി പണിചെയ്തിരിക്കുന്നതും എന്നാൽ ഈ നഗരിയിൽ പറങ്കിമാരല്ലാതെ വെറെ ഒരു ജാതിയും കച്ചവടത്തിനു ചെന്നുകൂടാ എന്നു പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മുടക്കം ഉണ്ടാകകൊണ്ടു പറങ്കിമാരൊഴിയെ പിന്നെ ഒരു ജാതിയും കച്ചവടത്തിനായിട്ടു അവിടെക്കു ചെല്ലുന്നാമില്ലാ.

അപ്പൊഴൊ ഈ ഇടത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ അടുത്താറെ ഇന്ത്യാനാട്ടിൽനിന്നു ചെല്ലുന്ന പറങ്കികപ്പലുകളൊക്കെയും പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തു ചെന്നു ചുങ്കം തീരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ഒരടിത്തും ചരക്കു വിറ്റുകൂടാ എന്നു രാജാവിരവധം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ വിരവധം ഉള്ളവരിൽ ആരും കടന്നുകൂടാ, അതായതു കടന്നു

വാച്ച വസ്തുവും കരെ കൊണ്ടുചെന്നു വിറ്റാൽ ആ വില്ക്കുന്നവന്റെ തലപൊക്കമെന്നു കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ എഴുതി പാമരത്തിനും മെൽ തറച്ചതു മൊഴിയെ ഉടൻതന്നെ കരയിൽനിന്നു കാവൽക്കാരന്മാർ കപ്പലിന്റെ ചുറ്റും നടന്നു കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഇതൊക്കെയും കഴിയുന്ന മദ്ധ്യേ ഞങ്ങളും ഏറിയ നാൾ കരക്കു പൊകാതെ കപ്പലിൽതന്നെ വസിച്ചുവന്നതു കൊണ്ടും കരക്കു ചെന്നു വാച്ചടത്തും പാർത്തു നാലു കളിയും കളിച്ചാൽ ദൈഹത്തിനും മെലുള്ള ചിരങ്ങിന്നു പൊറുതി വരുവാൻ പൊരും എന്നുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടും ആ കാര്യത്തിന്നു ഏതു വഴിയുള്ളവെന്നു ആ ദിക്കിൽ പൊയി പരിചയമുള്ളവരുമായി വിചാരിച്ചാറെ ആ ഇടത്തിൽ വരത്തക്കു വസിപ്പാനുള്ളതിന്നു പാരം വിഷമമെന്നു കെൾക്കുകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ വികാരി ആകുന്ന പാതിരി പറങ്കിക്കാരൻ ആകുകൊണ്ടും അവിടെ ഇരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായും മറ്റാളുകളുമായിട്ടു കണ്ടുറവും സ്നേഹവും തന്നിക്കണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും അയാളൊടു ഈ ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം പറഞ്ഞാൽ വാച്ച പൊംവഴിയും ഉണ്ടാകുമെന്നു ഭാവിച്ചു അയാളെ വെറെ വിളിച്ചു അവസ്ഥ കെൾപ്പിച്ചാറെ അയാൾ പറഞ്ഞു. ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുമായിട്ടു കണ്ടുറവും സ്നേഹവും എന്നിക്കണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലുന്ന ഉടനെ എന്നെ കൈക്കൊണ്ടു ഇനിക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും തരും. വിശേഷിച്ചും നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒരുപായം ഞാൻ കാണുന്നതുമില്ലാ. എന്നിങ്ങനെ കൈ ഒഴിച്ചുപ്രകാരം കാൺകകൊണ്ടു അയാളുമായിട്ടു പറഞ്ഞാൽ കാര്യം കൂടുകയില്ലെന്നും വച്ചു കപ്പലിലുള്ള മറ്റു ചിലരുമായിട്ടു പറഞ്ഞുനൊക്കിയാറെ അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു. ഇത്താലീയായിൽനിന്നു ഇവിടെക്കു മാർഗ്ഗം അറിയിപ്പാനായിട്ടു വന്ന കപ്പച്ചിപാതിരിമാരു ഇവിടെ പാർപ്പുണ്ടു. അവരുടെ മൂപ്പൻ എത്രയും ഇരിപ്പും നെറീവും ഉള്ള ആളാകുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നു ഈ അവസ്ഥ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെ ഉപെക്ഷിച്ചാൻ സംഗതിയില്ലാഞ്ഞു എന്നു. എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥകൾ കെട്ടാറെ അവർ ഇത്തലുവാൻകാറാകുന്നതിനാൽ പക്കം മലുപാൻ റൊമായിൽനിന്നു പഠിച്ചതാകുകൊണ്ടും ഇത്തലുവാൻ പെച്ചു പറവാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും അവരുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞാൽ ഉപായം ഉണ്ടാകുമെന്നു ഭാവിച്ചു ആ ദിവസം കൃന്താപെരനാൾ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു കപ്പലിൽതന്നെ കുർവാനയും ചൊല്ലി ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടെ കപ്പലിൽനിന്നു ഇറങ്ങി മെൽപറഞ്ഞ കപ്പച്ചിപാതിരിമാരുടെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു അവരുടെ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയൊടു ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം പറഞ്ഞാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ അനുവാദം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഭവനത്തു കൈക്കൊള്ളുവാൻ വഹിയായെന്നു പറഞ്ഞാറെ അവിടെ കുറെ ദിവസം വസിപ്പാൻ

ഒരിടംമാത്രം തന്നാൽ മതി. കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നും അത്രപിക്കടുത്ത മറ്റു വസ്തുക്കൾ ചെയ്യാനുള്ളതിന്നും അല്ലാതെ ഇവിടെ പൊറുക്കുന്നതിന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ അനുവാദം വെണമെന്നില്ലല്ലോ. വിശേഷിച്ചു ഇവിടെ പാർക്കുന്ന നെരത്തു തിന്മാനം കടിപ്പാനും ഉള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്നതിൽ ഒന്നും നിങ്ങളുടെ കയ്യാൽ വെണ്ടാ. ആയതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ കൊണ്ടു കൊള്ളാമെന്നും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടും മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ അനുവാദം കൂടാതെ ഒന്നും ചെയ്യാകൂടാ എന്നും നസ്രാണിക്കടുത്ത ഉപവിയും തങ്ങളുടെ ദർശനമുറയും വിശ്വാസകാരന്മാരുടെ ഭാഗധർമ്മം കൊണ്ടു തങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പ്രകാരവും ആയതിൽ ഒന്നും വിചാരിക്കാതെ ഇത്ര ഉപവികെട്ടു പറകകൊണ്ടു വെറെ ഒരുപായമില്ലെന്നും വെച്ചു കപ്പലിന്നു തന്നെ വീണ്ടു തിമിക്കയും കപ്പലിൽ വികാരി പാതിരിയും ശേഷമുള്ള പ്രവൃത്തികാരന്മാരിൽ ചിലരും ആക്ഷേപംപൊലെ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം നിങ്ങൾ രണ്ടു ദിവസം കപ്പലിൽ തന്നെ പാർക്കവെണ്ടു. ഞാൻ കരക്കു പോയി മെത്രാപ്പൊലീത്തായുമായിട്ടു പറഞ്ഞുകാണട്ടെ എന്നു പാതിരി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാറെ പരമാർത്ഥമുള്ള മനസുകൊണ്ടു പറഞ്ഞ മൊഴി നെരന്നു തൊന്നായ്കകൊണ്ടു പിറെറ ദിവസം കാലത്തെ ഞങ്ങൾ എഴുന്നെറ്റു മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ അടുക്കൽതന്നെ ചെന്നുകണ്ടാൽ ഉടയതമ്പുരാൻ സഹായിച്ചു പൊംവഴി ഉണ്ടാകുവാൻ പൊരുമെന്നു ഭാവിച്ചു കപ്പലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു കണ്ടു പറവാൻ അപേക്ഷിച്ചാറെ ഇത്ര നെരവും ആ ദെഹത്തിന്റെ കർവാൻ കഴിയായ്കകൊണ്ടു കർവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കണ്ടു പറവാൻ കൂടുമെന്നു പറകകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെ താമസിക്കയും കർവാൻകു സമയമായപ്പോൾ ഞങ്ങളും ചെന്നു കർവാൻ കാൺകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കർവാൻ കഴിഞ്ഞു സ്വല്ലൻ നെരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ജനങ്ങളുമായി കണ്ടുപറവാൻ മരിയാദിയായിരിക്കുന്ന ചാലയിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ അവിടെക്കു വിളിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളും അവിടെ ചെന്നു ഞങ്ങളുടെ അമളി പറകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഇടവകമെത്രാന്റെ സാധനത്തിന്മേൽ ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചാറെ വെറെ ഒരു സാക്ഷിയും ഞങ്ങൾക്കില്ലായ്കകൊണ്ടു മല്പാന്നു റൊമായിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഗുരുസ്ഥാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകവും¹

1. ഡോക്ടറേറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ്. മാനാനത്ത് കർമ്മലീത്താക്രമത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. തത്ത്വശാസ്ത്രത്തിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിലും ഡോക്ടറേറ്റ് നൽകുന്നതായി സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നെങ്കിലും ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു പരക്കെ അറിയപ്പെടുന്നുള്ളു. സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ കരൈപ്പ് കരയാറി എന്നും അദ്ദേഹത്തെ വിളിക്കുന്നു. ജോസഫിന്റെ ഒരു മലയാള രൂപമാണല്ലോ കരൈപ്പ്.

തന്റെ പട്ടകുടഭാഗ്രം മലയാപാഴയിൽ എഴുത്തുപെട്ട തൊക്കൻ കത്തനാരുടെ പട്ടകുടഭാഗ്രം കാട്ടിയാറെ ഉടയതമ്പുരാൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഹൃദയത്തിന്നു അലിവുകൊടുത്ത ഞങ്ങളെ അവിടെ വെണ്ടുവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു തന്റെ ഇടവകക്കെയിലും കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു അനുവാദം തന്നതു മൊഴിയെ തന്റെ ഭവനത്തുതന്നെ ഞങ്ങൾ പൊറുപ്പാനുള്ളതിന്നു ഒരു മുറിയും ഒഴിച്ചുതന്നു അവിടെ നിന്നു ഞങ്ങൾ പൊകുവൊളം തിന്മാനം കടിപ്പാനും ദിഷ്ടതിയുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെയും കല്പിച്ചു. ഇങ്ങനെതന്നെ ഞങ്ങൾ വെണ്ടുവണ്ണം അവിടെ വസിച്ചിരിക്കുന്ന നെരം പെരുനാൾ ദിവസങ്ങൾ രണ്ടും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിൽ വികാരിയാകുന്ന പാതിരി അവിടെ വന്നു ഞങ്ങൾ വസിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം കണ്ടാറെ പാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ടു തനിക്കു കൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു പറയണമെന്നപെക്ഷിച്ചാറെ ഇപ്പോൾ അവസരമല്ലെന്നു പറകകൊണ്ടു ക്രൈസ്തോടുകൂടെ അവിടെനിന്നു പൊകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പെര യൊക്കീം ബൊർ ജെയ ദെവിഗാരൊവാ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു

ഇരുപത്തൊമ്പതാം പദം

മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

മെൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്റെ ഭവനത്തു ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം പിറെറദിവസം പള്ളിയിൽ ചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലിയപ്പോൾ ആ ദിക്കിലുള്ള ജനങ്ങൾ തങ്ങൾ ഒരു നാളും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള കർവാൻ കണ്ടാറെ പാരം അപൂർവ്വപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ പുതുമ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കെട്ടാറെ മല്ലാണെ വിളിച്ചു തനിക്കു കർവാൻ കാണണമെന്നും ആയതു കൊണ്ടു തന്റെ ഭവനത്തുതന്നെ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന കുരിശുപെരയിൽതന്നെ കർവാൻ ചൊല്ലണമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മല്ലാൻ അവിടെക്കു ചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലുകയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വന്നു കർവാൻ കാൺകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കർവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്താ മല്ലാണെ വിളിച്ചു ഈ നിങ്ങളുടെ കർവാൻക്രമം ഏറ്റൊപ്പയിൽ എങ്ങും നടന്നുവരാത്ത ക്രമമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇക്രമത്തോടുകൂടെ നിങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നാൽ നിങ്ങളെ ആരും കൈക്കൊള്ളുമെന്നു തൊന്നുന്നില്ലാ. എന്നതുകൊണ്ടു ഈ ക്രമം മാറ്റുവാൻ നിങ്ങൾക്കു മനസുണ്ടെങ്കിൽ ആയതിന്നു ഞാൻ അനു

വാദവും തന്നു ലത്തീൻക്രമത്തിലുള്ള അടവ പഠിപ്പിപ്പാൻ ഒരു പട്ടക്കാരനെയും കല്പിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങളുടെമേലുള്ള അങ്ങെ സ്നേഹത്തിന്നും ഞങ്ങളോടു ചെയ്തുവരുന്ന മനോഹരണത്തിന്നും ഞങ്ങൾ അങ്ങേക്കു പെരുത്ത കടമായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങളുടെ ക്രമം മാറ്റുവാനുള്ളതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ദിക്കിൽ ഈ ക്രമം അത്രേ നടന്നുവരുന്നതുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ ആയതിൽ പിറന്നതുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു ചിതമില്ലാ എന്നു ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴോ ഇങ്ങനെ രണ്ടുനാലു ദിവസം ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിക്കൽ കുർവാന ചൊല്ലിയതിന്റെശേഷം മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അവിടെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ക്രമം ആകുകൊണ്ടും വാലിഭക്തന്മാർ കുർവാനക്കു കൂടുമ്പോൾ നമ്മുടെ മര്യാദിക്കു നീട്ടിചൊല്ലുകകൊണ്ടും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളിൽ പലരും വന്നു ഞങ്ങളുടെ കുർവാന കണ്ടു. അതുവെങ്കിൽ പുത്രനും സന്തോഷവും തൊന്നി നഗരം ഒക്കെയിലും ഇക്കാര്യത്തിന്മേൽ സംസാരമായി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ബയ്യാ എന്ന ഈ നഗരയിലുള്ള കച്ചവടക്കാരിൽ പലരും സമ്പത്തുകാരായിരിക്കുകൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പാറാജ്യത്തുള്ള മര്യാദിയ്ക്കു തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ തങ്ങളുടെ വീട്ടിലുള്ളവർക്കും മനസ്സുപൊലെ കുർവാന കാണുമാനുള്ളതിന്നു തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽതന്നെ കുരിശുപുരയും ഉണ്ടാക്കി അവിടെ കുർവാന ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു പട്ടക്കാരനെയും വെസ്തു വരുത്തി ഞായറാഴ്ചയിലും പെരുന്നാളുകളിലും ശേഷമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിക്കൽ പൊകാതെ അവിടെതന്നെ കുർവാന കണ്ടുവരുമാറാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവരിൽ പലരും ഈ പുത്തനായൊരവസ്ഥ കെട്ടാറെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ആളയച്ചു ഞങ്ങളെ അവരുടെ വീടുകളിൽ കുർവാന ചൊല്ലിക്കയും ആയതിന്നു കനപ്പെട്ട ദാനധർമ്മം ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്യിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഇരിപ്പിടമായ ഈ പള്ളിയിലുള്ള തപസ്സുചൊല്ലുന്നവരിൽ മുൻപൻ ബെർണദോസ എന്ന പാതിരി ദർശനക്കാരന്മാരികളുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ അറിയും അവിടെയുള്ള ദർശനക്കാരന്മാരികളുമായിട്ടു സ്പെനഹവും ഉള്ള ആളായിരിക്കുകൊണ്ടു ഇയാളു പല പല ഉഴവും വന്നു ഞങ്ങളെ അവരുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോകയും ഞങ്ങളും അവിടെചെന്നു കുർവാന ചൊല്ലുകയും കുർവാന കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം വെള്ളംകുടി കഴിവാൻ ഉള്ളതിന്നു പല പല തരം മധുരങ്ങൾ തന്നു വെള്ളംകുടി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ചില ഇടങ്ങളിൽ ഭക്ഷണം കഴിവാൻ അവിടെതന്നെ പാത്രം ദർശനക്കാരന്മാരികളുമായിട്ടു വർത്തമാനം പറയും ചെയ്യുന്നതൊഴിയെ അവിടെനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടു വെറും സാമാന്യമായിട്ടു പത്താക്കെന്നു ചൊല്ലുന്ന അവിടെയുള്ള നാണിഭത്തിൽ ഓരൊന്നു ചൊല്ലിയ കുർവാനയ്ക്കു ദാനധർമ്മമായി

ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ബെർണദോസ എന്ന പാതിരി നല്ലവനും തമ്പുരാനെ പെടിയുള്ളവനും ആകുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പാവവും ദൈവത്തിന്മേലുള്ള ചിരഞ്ചും കണ്ടു കൂട്ടിപ്പാനും മറ്റും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കും ചിററാഴ്ച ചെയ്യാവാനുള്ളതിന്നു തന്റെ വാലിഭക്തനെ അയക്കുന്നതൊഴികെ ഞങ്ങൾക്കു അലക്കുവാനുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെയും അയാടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി കൂലി ഒന്നും കൂടാതെ അലക്കിച്ചുതരുമാറായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ബയ്യായിൽ പാർക്കുന്ന നെരത്തു ഒരു ദിവസം മല്ലാന്റെ ഇരിപ്പിടമായ ഈ പള്ളിയിൽ കുർവാന ചൊല്ലുന്ന നെരത്തു അവിടെയുള്ള വലിയ തൊക്കുകൾ നന്നാക്കുന്നവർക്കു യജമാനനാകുന്ന അന്തോണി ഓസക്കാൽ ദാസ എന്നു ചൊല്ലുന്ന എത്രയും ഭക്തിമയം തമ്പുരാനെ പെടിയും ശേഷം പുണ്യപ്രവൃത്തികളും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരാൾ അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ ആൾ കുർവാന കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മല്ലാനുമായി സംസാരിച്ചു. എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നെന്നും അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഉടൻ പടയാളികളിൽ ഒരുത്തനെ അയച്ചു മല്ലാനെ തന്റെ വീട്ടിൽ വരുത്തി വർത്തമാനങ്ങൾ ഒക്കെയും വിരവിൽ ചൊല്ലിച്ചറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ദൈവത്തിന്മേലും കാലിന്മേലുമുള്ള ചിരഞ്ചിന്റെ പെരുപ്പം കണ്ടാറെ കുറെ വെള്ളവും കാച്ചിച്ചു തന്റെ കൈകൾകൊണ്ടുതന്നെ കാലുകളും കഴുകി ആടലോടകത്തിന്റെ എലയും വച്ചുകെട്ടി മല്ലാൻ ഇട്ടിരുന്ന കാലു ചവുണ്ടുതാകുകൊണ്ടു ആയതു മാറി പുത്തനായിട്ടൊരുകൂട്ടം കാലു എടുത്തു കാലിന്മേൽ ഇടിക്കയും ഇതിൻവണ്ണം മാറ്റം പലയുഴവും തന്റെ കാലുകൾ കഴുകുകയും ഇതുവെന്ത്യ ഈ നാട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ ആളിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു യാത്ര ചൊല്ലിയാറെ ചെറുതായിട്ടു ഒരു പൊൻകാശു ദാനധർമ്മമായി ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ആൾ ശേഷമുള്ളവരെല്ലാവരെയും ഉപവി കാട്ടിയതിനെക്കൊണ്ടു അയാടെ നാമം തിരിച്ചു നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ ഗൃഹത്തിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താന്റെ ആൾ വന്നു ഞങ്ങളെ ഒരന്യായക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയാറെ ലിസബോ ആയിക്കു പൊകുവാൻ വഹിയാത്തവണ്ണം ദീപ്തിയായി പൊകുകൊണ്ടത്രേ കപ്പൽ അവിടെക്കു ചെന്നതെന്നു കപ്പൽക്കാരരുടെ ഉറപ്പിന്നു സാക്ഷിയായിട്ടു ഞങ്ങളുടെ കയ്യൊപ്പിട്ടു കടുശുക്കൾ രണ്ടു പെരൊടും വെള്ളെറെ വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കപ്പലിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും ആസ്ഥാനമാകുന്ന ഇടക്കു ഞങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു ദീപ്തതിയുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെയും കൊണ്ടു വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം കപ്പൽ കുറെറുവാനുള്ള നെരും അടുത്തപ്പൊലും ഞങ്ങൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു യാത്ര ചെയ്യാൻ ചെന്നാറെ ഇനിക്കും മല്ലാനും കപ്പലിൽ എങ്കിലും ലിസംബൊ ആയിൽ എങ്കിലും കുർവാന ചെയ്യാൻ ഉള്ളതിന്നു ഏതാനും ധാനധർമ്മവും വാലിഭക്കൊർക്കു രണ്ടു പെർക്കും പച്ച കമ്പിളികൊണ്ടു ഓരൊരൊ കാൽകപ്പായവും കൊടുത്തതുമൊഴിയെ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്നിട്ടു ബയ്യാ എന്ന ദേശത്തുള്ള കാറ്റു പിടിയായ്കകൊണ്ടു തന്നിക്കൊഴിവു കല്പിച്ചു തന്റെ നാടാകുന്ന ലിസംബൊ ആയിക്കുതന്നെ വീണ്ടു ചെല്ലുവാൻ അനുവാദം കൊടുക്കണമെന്നു രാജസ്രീയൊടു താൻ അപേക്ഷിച്ചതിനാൽ രാജസ്രീ തന്റെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു വെറെ ഒരാളിനെ ബയ്യാ എന്ന ദേശത്തിന്റെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയി കല്പിച്ചതിനാൽ പക്കം ബയ്യായിൽനിന്നു ലിസംബൊ ആയിക്കു പോകുന്ന കപ്പലുകളിൽ തന്റെ വസ്തുക്കളൊക്കെയും കുറെച്ചെ കടത്തിവരികകൊണ്ടു തന്റെ മുണ്ടുമുറികളിൽ ഏതാനും ഞങ്ങളുടെ പററിൽക്കൂടെ തന്നയക്കയും ഇതുമെന്നു മെത്രാന്റെ മരുമകൻ പാതിരി ഏതാനും പഞ്ചസാര ഞങ്ങൾക്കു സമ്മാനവും തന്നു ഇങ്ങനെ വലിയ സ്നേഹത്തൊടു കൂടെ ഞങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ടി ആണ്ടിൽതന്നെ എടവമാസം ൧൨൦൩ (1) കപ്പൽ കരറി അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ എത്രയും വളരെ വളരെ സാധ്യത്തൊടു കൂടി ദിവസംതൊറും തമ്പുരാണൊടു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ കാര്യംകൊണ്ടും മറ്റും പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയൊടു അപേക്ഷിപ്പാനുള്ള കാര്യംകൊണ്ടും മല്ലാനുമായി വിചാരിച്ചാറെ ആയതൊക്കയും അങ്ങനെതന്നെ എന്നും നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങളുടെ യോഗമാകുന്ന മലങ്കരപള്ളിക്കൊരരു തങ്ങളുടെ പള്ളികൾക്കും ജാതിക്കും ഗുണംവരുവാൻ തക്ക കാര്യമൊക്കയും ക്കളെശിപ്പാനുള്ളതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്ന സർവ്വ അനുവാദത്താൽ ലിസംബൊ ആയിൽ ചെന്നാൽ രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ വൈക്കെണ്ടുന്ന അപേക്ഷകളൊക്കെ എഴുതി ഒപ്പിച്ചു വിദയം വരുത്തി കപ്പലിൽ ഉള്ള മുതലാളികളെ വായിച്ചുകൊടുപ്പിച്ചാറെ അവർക്കും പാരം പ്രസാദമാകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ അപേക്ഷകളൊക്കെ വാചകം താഴെത്തു എഴുത്തുപെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഉഷ്ണമായ കാറ്റു കഴിഞ്ഞു തണുപ്പുകാറ്റു ഏറ്റു തുടങ്ങിയപ്പൊലും എനിക്കു എത്രയും പാരം കഠിനമായിട്ടു ഒരു ചുമ ഉണ്ടായാറെ കാച്ചിയ വെള്ളവും പഞ്ചസാരയും കൂടെ കുടിപ്പാൻ കപ്പലിലുള്ള വൈദ്യൻ പറകയും ഞാനും ആയതു കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കപ്പലിന്റെ മുതലാളികൾ എന്റെ ദീനം കണ്ടാറെ വലിയ മനൊഗുണത്തൊടും കരുണയൊടുംകൂടെ പെരുമാറി. ചുമ കഠിനമായി ഉണ്ടായിരുന്ന നാളുകളിൽ കൊഴിപ്പിച്ചു ക്കിയും ആയതിന്റെ ചാറ്റം വെറെ ഒപ്പിച്ചു തരുവാൻ കല്പിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൊണ്ടു കൊഴിയിൽ ഒന്നും കൊല്ലെണ്ടിവന്നതും ഇല്ലാ.

ഇങ്ങനെ മെൽപറഞ്ഞ ആണ്ടിൽതന്നെ കുർക്കടകമാസം ൧൧൧൦൩ (18) ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മൂന്നുമണി ആയ നെരും ലിസംബൊ ആയിൽ വന്നു. കുറെ കഠിനമായിരുന്ന കാറ്റൊടും കൂടെ തുറമുഖത്തു കടന്നു ചീനി ഇട്ടാറെ രാജാവിന്റെ ആളുകൾ വന്നു കപ്പലിൽ ശൊധന ചെയ്യാനും ആർക്കും കപ്പലിൽ നിന്നു കുറക്കിറങ്ങിക്കൂടാ എന്നു രാജപ്രമാണം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു അന്നത്തെ ദിവസം ആരും കുറക്കിറങ്ങാതെ എല്ലാവരും കപ്പലിൽ പാർത്തതെ ഉള്ളു.

വിശേഷിച്ചും അന്നു രാത്രിയിൽ ഞാൻ ബയ്യായിൽ നിന്നു പോരുന്നപ്പൊലും കൊണ്ടു പുക്കലപൊടിയിൽ വളരെ ശേഷിച്ചുണ്ടായിരുന്നതു കൊണ്ടു കുറെ മാത്രം വച്ചുകൊണ്ടു ശേഷമുള്ളതൊക്കയും കടലിൽ കളകയും ചെയ്തു അതെന്തെന്നാൽ ബയ്യായിൽ നിന്നു പോകലയും പോകലപ്പൊടിയും ലിസംബൊ ആയിക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതു രാജകച്ചവടമത്രെ ആകുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം ശൊധനക്കൊരു കപ്പലിൽ വന്നപ്പൊലും കപ്പലിൽ വരുന്ന പണത്തിന്നും കൂടെ ൧൦൦-ക്കു (100) ചുങ്കമെടുപ്പാൻ മര്യാദിയായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കപ്പലിൽ ഉള്ള ആളുകളൊക്കയും തങ്ങളുടെ തങ്ങളുടെയായിരുന്ന പണങ്ങൾ ശൊധനക്കൊരുടെ കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നപ്പൊലും മല്ലാനും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പണം കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്താറെ ആയതു ശൊധനക്കൊരു മെടിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആയതിൽ മൂന്നു പൊൻകാശു അപ്പൊളത്തെ ചിലവു വകക്കു കൊടുത്തുവെച്ചു ശേഷമുള്ളതൊക്കയും ഞങ്ങൾ എടുത്തുകെട്ടി. ആയതിന്റെ എണ്ണം പുസ്തകത്തിൽ കുറിച്ചുകൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു.

ഇതൊക്കയും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഉടൻതന്നെ കപ്പലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട നഗരയിൽ ഇറങ്ങുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികൾ ഒക്കയും ഇരണ്ടിയാ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു മുൻപിൽ കൊണ്ടുപോകുവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു കപ്പലിൽതന്നെ വെച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഉടെതമ്പുരാൻ മനൊഗുണം ചെയ്തു ആയുസ്സൊടും സ്വസ്ഥതയൊടുംകൂടെ ലിസംബൊ ആയിൽ പററിയതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഞങ്ങളുമായിട്ടു കണ്ടറിവും സ്നേഹമുള്ള ആളുകൾ ആരും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും ശക്തിയും അറിയാനായ്കകൊണ്ടും മറ്റിടം കാ

ണായ്കകൊണ്ടും ഉടൻതന്നെ വഴി അറിയുന്നതിൽ ഒരാളിനെ യുംകൂടി ഏറ്റെടുപ്പിച്ചുള്ള രാജിതങ്ങൾ ഒക്കെയിലും മര്യദിയായ യിരിക്കുന്നപൊലെ അവിടെയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാന മാർപ്പാപ്പായുടെ മനീഷ്ഠം പാർത്തിരിക്കുന്ന വീട്ടിൽ ചെന്നു മ നിഷ്ഠവുമായിട്ടു കണ്ടുപറവാൻ കാര്യമുണ്ടെന്നു വാതിൽ കാക്കുന്ന വാലിക്കോരനൊടു പറഞ്ഞാറെ അന്നത്തെ ദിവസം ബുധനാഴ്ച ആകുകൊണ്ടു നാട്ടുമര്യദി ആയിരിക്കുന്നപൊലെ വരുന്ന ആളു കൾക്കു അകത്തു കടപ്പാൻ അനുവാദം കൊടുക്കണ്ടാ എന്നു വാലി കോരനൊടു മനീഷ്ഠം കല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു കടപ്പാൻ അനുവാദ മില്ലെന്നു വാലിക്കോരൻ സൊല്ലൻ വിവാദിച്ചതിനാൽ ഒടുക്കം പല പ്രകാരത്തിലും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം മല്ലാൻ തന്നെ കടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അനുവദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ മൂവരെയും പുറത്തുനിറുത്തിയും വച്ചു മല്ലാൻ താൻമാത്രം അകത്തു കടന്നു മനീഷ്ഠത്തെ കണ്ടു പറഞ്ഞു ഉടൻ ആളയച്ചു പുറ ത്തു നില്ക്കുന്ന ഞങ്ങളെയും വിളിച്ചു അകത്തു കടത്തിയതിന്റെ ശേഷം അവിടെതന്നെ ഭക്ഷണം കഴിവാൻ മനീഷ്ഠം കല്പിച്ചു തിന്നു ഞങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ കപ്പലിൽവെച്ചു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുവന്നതു കൊണ്ടു വിശപ്പില്ലാ എന്നും ഇത്രവലിയ ഉപവിക്ഷം സ്നേഹത്തി ന്നും അങ്ങെ ഉയർച്ചക്കു പെരുത്ത ഞങ്ങൾ കടമായിരിക്കുന്നു എ ന്നും കഴിവു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൂടെ സുറിയാനിക്കാരുടെ രണ്ടു മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരു പാർത്തി രിക്കുന്നതിനാൽ അവിടെ ഞങ്ങളെ വസിപ്പിപ്പാൻ മററടം ഇ ല്ലായ്കകൊണ്ടു ഉടൻതന്നെ തന്നിക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരു പാതിരിയെയുംകൂടെ കൂട്ടി അവിടെ തന്നെ കുറെ അകല ത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന മാർ ബെനെദിക്തൊസ എന്ന പുണ്യവാ ഉളന്റെ ദർശനക്കാരുടെ ആശ്രമത്തിന്നു ഞങ്ങളെ അയച്ചു ഞ ങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും തരുവാൻ അവിടെയുള്ള മൂപ്പനൊ ടു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇയാളു മനീഷ്ഠത്തിന്റെ പ്രമാണം കെട്ടു ഉടൻ രണ്ടു മുറിയും വിദയം വരുത്തി ഞങ്ങൾക്കു തിന്മാനം കുടിപ്പാനും വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും തന്നു ലിസ്ബൊ ആയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു പൊകുവാളും നല്ലവണ്ണം അവിടെ ഞങ്ങളെ സ സ്വിക്കയും ചെയ്തു ¹.

1. പോർച്ചുഗലിലെ ലിസ്ബണിൽനിന്നു കരിയാറിൽ മല്ലാൻ 1779 സെപ്റ്റം 25നു സുറിയാനിയീൽ എഴുതിയ കത്ത് കേരളത്തിലെ പുരാതനശേഖരങ്ങളിൽ ഉണ്ട്. കപ്പൽയാത്ര, ഇടയ്ക്കു സംഘത്തി ന്നു ബാധിച്ച അസുഖം, പോർച്ചുഗലിൽ എത്തിയത്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപത പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ, യൂറോപ്പിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന കാലതാമസം ഇവ പരാമർശിക്കുന്ന കത്ത് ആസന്ന മായിരിക്കുന്ന റൊമായാത്ര ശുഭകേരമാകാൻ വൈദികരുടെയും വിശ്വാ സികളുടെയും പ്രാർത്ഥന അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ചെത്തിപ്പുഴ കൈ യെഴുത്തുപ്രതി (1902)യിൽ ഈ കത്ത് ഉണ്ട്.

മൂപ്പതാംപദം

ലിസ്ബൊ ആ എന്ന നഗരിമെലും രാജപരിപാലനത്തിന്റെ ക്രമത്തിനെലും

പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തിന്റെ അരശിരിക്കുസ്ഥാനമാകുന്ന ലിസ്ബൊ ആ എന്ന നഗരി ആയതു അടിസ്ഥാനമിട്ടു പണി ചെയ്തു നാളുകളിൽ ചെറിയ നഗരി ആയിരുന്നു. എങ്കിലും രാജ സിംഹാസനം അവിടെ പകർത്തി വച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇന്ന തെ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റെടുപ്പിച്ചുള്ള പെരുമപ്പെട്ട നഗരികളിൽ ഒന്നു ലിസ്ബൊ ആ ആകുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം.

അപ്പൊഴൊ ലിസ്ബൊ ആ എന്ന ഈ നഗരി കുറഞ്ഞാൽ രണ്ടു കാതം വഴി നീളവും ഒന്നര കാതം വീതിയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു എന്നാൽ ഈ നഗരിയിലുള്ള ഗൃഹങ്ങളും ഗൊപുരങ്ങളും ജെന്നാനഗരിയിലും റൊമായിലും ഉള്ളപൊലെ പൊക്കമുള്ളതല്ലാ എങ്കിലും രണ്ടുനാലു നീലയൊളമുള്ള പലപല വീടുകൾ അവിടെ ഉണ്ടുതാനും. വിശേഷിച്ചും നഗരിയുടെ ഇരിപ്പു സൂക്ഷിച്ചാൽ മുൻപിൽ ആയതു അടിസ്ഥാനമിട്ടുന്ന നെരത്തു ഇത്ര വലിയതായി പണിവാറായിട്ടല്ലാ അടിസ്ഥാനമിട്ടതെന്നതിനെ കൊണ്ടും രാജധാനി അവിടെ ആകയും കച്ചവടവും കാര്യവും വർദ്ധിക്കയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം പലപല കുടിയാന്മാരും പുറത്തു നഗരികളിൽനിന്നു അവിടെക്കു വന്നു വസിപ്പാൻ സംഗതിവരികുകൊണ്ടും മുൻപിൽ പണി ചെയ്തിരുന്ന നഗരിമെൽ ഏച്ചുതുടങ്ങുകകൊണ്ടും നഗരിയുടെ ഇരിപ്പു നല്ല ക്രമത്തുംവഴി അല്ലെങ്കിലും ആയതിലുള്ള പലപല ഉർവഴികളും നല്ല ക്രമത്തൊടു കൂടെ നെരെ ഒത്തിരിക്കുന്നു താനും.

എന്നാൽ ഈ നഗരിയുടെ അകത്തു പലപല ഇടവകപള്ളികളും ദർശനകാരുടെയും ദർശനകാരത്തികളുടെയും പലപല ആശ്രമങ്ങളും ആയതിനൊടു ചെറുനുള്ള പള്ളികളും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഘോഷവും പെരുനാളുകളുമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളികളിൽ തട്ടുന്ന വലിയ മണികളുടെ ചുറ്റുകൊണ്ടു നഗരി ഒക്കെയും മുഴങ്ങുകയും ചെയ്യും. അതിൻവണ്ണംതന്നെ നഗരിയിൽ കടക്കുന്ന തെരുക്കളുടെ മുഴക്കവും വിശേഷിച്ചും ആ നഗരിയിലുള്ള ദർശനക്കാരുടെയും ദർശനകാരത്തികളുടെയും പെരുപ്പവും എണ്ണവും ഭേദവും പറവാൻ വെണ്ടുംവണ്ണം ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ. നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിന്നു കൂടുതലൊരു കാര്യവുമല്ലാ. എങ്കിലും ഇങ്ങനെ ഉള്ള അവസ്ഥകൾ കൊല്ലാൻ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു പാരം ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ കുറെ ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏന്നു വരുമ്പോൾ അവി

ടെയുള്ള ദർശനങ്ങളിൽ തലപ്പെട്ടതാകുന്നതു മാർ ബെനെദിക്തോസ എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ദർശനവും മാർ പ്രഞ്ചിസ്തോസിന്റെ ദർശനകാര്യ പലവകയും മാർ ദൊമിനീക്കോസിന്റെ ദർശനവും മാർ യൊഹന്നാൻ ദെവോസി എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ദർശനവും മാർ ആഗസ്റ്റിനോസു പുണ്യവാളന്റെ ദർശനവും തനിക്കുള്ള ക്രമത്തിലുള്ള കാനോനിസ്റ്റാൻമാരും മാർ കയെത്താനോസു പുണ്യവാളന്റെ ദർശനവും കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിൽ രണ്ടു വകക്കാരും അതായതു ചെരിപ്പുള്ളവരും ചെരിപ്പില്ലാത്തവരും മാർ കമീർല്ല എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ദർശനവും നസ്രാ എന്ന ചൊല്ലുന്ന പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെ ദർശനവും നല്ല മരണത്തിന്റെ ദർശനവും ഇതുമെന്നെ മറ്റു പല ദർശനകാര്യം ഒഴിയെ ദർശനകാര്യങ്ങളാകുന്നതു പ്രഞ്ചിസ്താനോസു ദർശനകാര്യങ്ങളും ദൊമിനീക്കോസുകാര്യങ്ങളും ആഗസ്റ്റിനോസു കാര്യങ്ങളും കർമ്മലീത്താക്കാര്യങ്ങളും രണ്ടു കൂട്ടവും സന്തക്റ്റോ എന്ന പുണ്യവാളന്തിയുടെ ദർശനകാര്യങ്ങളും ഇതുമെന്നെ മറ്റു പല ദർശനങ്ങൾ സത്യം ചെയ്ത കൈക്കൊണ്ട ശുദ്ധമാന സ്രീകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതും ആയതുകൂടാതെ പലപല ദ്രാഗ്രസമൂഹങ്ങളും അതായതു ശുദ്ധമാന കർവാനയുടെ ദ്രാഗ്രങ്ങളും മന്തമറിയത്തുമാടെ ഏഴു ദുഃഖത്തിന്റെ ദ്രാഗ്രങ്ങളും ദുഹാദേക്കദശാടെ ദ്രാഗ്രങ്ങളും ശുദ്ധമാന കൊന്തയുടെ ദ്രാഗ്രങ്ങളും മീസെറിക്കൊർദ്ദോ കൂടപ്പുറപ്പ സ്നേഹത്തിന്റെ ദ്രാഗ്രങ്ങളും പിന്നയും മറ്റും പല ദ്രാഗ്രങ്ങളുണ്ടുണ്ടും.

വിശേഷിച്ചും രാജചിലവാലും വമ്പന്മാരുടെ ദാനധർമ്മത്താലും പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ട ദ്രോഹക്കാർക്കുള്ള വീടുകളും അവിടെ ദീനമായി ചെല്ലുന്ന പാവപ്പെട്ടവർക്കും ദ്രാന്തന്മാർക്കും തീനിന്നും വൈദ്യത്തിന്നും അവർക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കും വെണ്ടുന്ന ചിലവുവകകളുള്ള വരവുകളും അയറ്റപ്പഴയായ പട്ടക്കാർക്കും അന്മനികൾക്കും കർവാനയുടെ ദാനധർമ്മംകൊണ്ടും മറ്റും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾകൊണ്ടും സഹായിപ്പാൻ മീസെറിക്കൊർദ്ദോ എന്നു ചൊല്ലുന്ന പള്ളി മഹാസമ്പത്തോടുകൂടെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചും കാരണവന്മാരറിയാതെയെങ്കിലും മറ്റു വാച്ച പ്രകാരത്തിൽ എങ്കിലും കെട്ടാതെ ഗർഭമുണ്ടായി പെറ്റൊന്നു വന്നാൽ ആ കൊച്ചങ്ങളെ പല സ്രീകളും തങ്ങൾക്കു ബഹുമാനക്കെടു ഉണ്ടാകാതെ ഇരിപ്പാൻ കൊല്ലമാറാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അങ്ങനെയുള്ള കുറും കാട്ടാതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടും പാഴിൽ കൊച്ചങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനാൽ മാനുഷക്കു കുറപ്പിൽ വരാതെ ഇരിപ്പാൻ ആയിട്ടും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്ന കൊച്ചങ്ങളെ വളർപ്പാൻ റൊദാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇടവും പിള്ളങ്ങൾക്കും അവരെ വളർന്ന സ്രീകൾക്കും വെണ്ടുന്ന വരവുകളോടുകൂടെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതുകൂടാതെ അപ്പനും അമ്മയും നഷ്ടമായി

പൊയ കൊച്ചങ്ങളെ വളർപ്പാനുള്ള ഇടങ്ങളും അതിനുള്ള ആളുകളെയും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചും കാരണവന്മാർക്കു ചൊല്ലുവീളി ഇല്ലാത്ത താഞ്ഞാനികളെയും ഭർത്താവിനു ചൊല്ലുവീളി ഇല്ലാത്ത സ്രീകളെയും സ്രീകളോടു അന്യായമായി തെരുക്കും കാട്ടുന്ന ഭർത്താക്കളെയും ശിക്ഷിച്ചു നന്നാക്കി വഴക്കും പഠിപ്പിച്ചു നുള്ള ഇടങ്ങളും ഇങ്ങനെ മാനുഷസമൂഹത്തിനു ദീഷ്യതിയുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നിന്നും വിഷമം വരാതെ അതതിന്നു വെണ്ടുവണ്ണം ഈ മെൽ ചൊല്ലിയ വസ്തുക്കൾക്കും പിന്നെയും മറ്റും പല ദീഷ്യതിയുള്ള വസ്തുക്കൾക്കും വെണ്ടുവെ ഇടങ്ങൾ കല്പിച്ചു അതതിന്നു വെണ്ടുന്ന വരവുകളോടുകൂടെ ക്രമത്തുംവഴി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റു ഏറ്റൊപ്പ ഒക്കെയിലും ഉള്ള മര്യാദിപൊലെ ഇതെല്ലാംകൂടാതെ നഗരിയുടെ നീളത്തിന്നു കുറെ വടക്കോട്ടു നീളവും വീതിയും സൂക്ഷിച്ചാൽ ആയതിന്നകത്തു പലപല ചതുരൂറങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും ആയതൊക്കെയിലും വിശേഷമായിട്ടു നഗരിയുടെ നീളത്തിന്നു കുറെ വടക്കോട്ടു നീങ്ങി ആയതിന്റെ കിഴക്കുപുറത്തുള്ള ആറ്റിന്റെ വായ്ക്കുവരെയോടു ചെർത്ത പ്രാസാ ദെ ഇന്ദ്രാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ചതുരൂറം പണിതു ഒപ്പിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ചതുരൂറം ഇരിക്കുന്ന നിലം എത്രയും നിരപ്പൊത്തതായിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ ആയതിന്റെ വടക്കുപുറത്തു ഇന്ദ്രിയായിൽനിന്നു വരുന്ന കപ്പലുകളിലുള്ള ചരക്കു ഇറക്കുവാനായിട്ടു എത്രയും വീതിയും നീളവും പൊക്കവും ഉള്ളൊരു വലിയ വീടു പണിതിരിക്കുന്നതും ആയതിൻവണ്ണംതന്നെ മെൽ പറഞ്ഞ ചതുരൂറത്തിന്നു തെക്കുഭാഗത്തു ഈ വീടോടു സമം നീളവും വീതിയും പൊക്കവും ഉള്ളൊരു വീടു അതിൻവണ്ണംതന്നെ പണിതൊപ്പിച്ചു ആയതിൽ പല പല ഞായസ്ഥലങ്ങൾക്കു ഇടവും ആയതിനുള്ള ഞായകാരെയും കലപിച്ചിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചു ഈ ചതുരൂറത്തിന്നു പടിഞ്ഞാറേഭാഗത്തു മെൽ പറഞ്ഞ വീടുകളുടെ പൊക്കം സമമുള്ള വലുതായിട്ടൊരു രാജധാനിയും പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ ഈ ചതുരൂറത്തിന്റെ നടുവീൽ എത്രയും വിശേഷമായിട്ടു വെളുത്ത പാറക്കല്ലുകൊണ്ടു നാലുപുറത്തും തട്ടുകളുമായി ഒരുകതരയും പണിതു ആയതിന്മേൽ ചെമ്പുകൊണ്ടു എത്രയും വിസ്മയമായിട്ടു വാത്തുണ്ടാക്കിയ കുതിരയും ആയതിന്റെ പുറത്തു ഒരുമിച്ചു അതിനൊടുകൂടെ വാത്തുണ്ടാക്കിയീരിക്കുന്ന തലക്കൊരികയും വശ്രാന്തിയും ഇട്ടുകൊണ്ടും രാജവടി കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടും കുടൽഭാഗത്തോടു ദർശനമായിട്ടു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രാജാവിന്റെ രൂപവും ആ രൂപത്തിന്റെ വലത്തു കൈപ്പുറത്തു ചെമ്പുകൊണ്ടു വാത്തുണ്ടാക്കിയ കുതിരയോടു സമമൊപ്പിച്ചു കല്ലുകൊണ്ടുള്ള മറ്റൊരു കുതിരയും പടപ്പുരുഷാരവും ആയതിന്റെ ഇടത്തുകൈപ്പുറത്തു അതിൻവണ്ണംതന്നെ കല്ലുകൊണ്ടു തീർത്തൊപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആനയും ആയതിന്റെ മുമ്പുറത്തു

താഴെ ചെമ്പുകൊണ്ടു വാതുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന കപ്പലും ഇങ്ങനെ എത്രയും അതുല്യമായിട്ടു രാജധാരണ ഒപ്പിച്ചു ഈ തറക്കു ചുറ്റും ഉള്ള ഒട്ടക്കത്തെ നടെമെൽ പൊന്നുസുരാലിച്ച ഇരിമ്പഴികൾ എറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വിശേഷിച്ചും ഈ ചതുരന്മാരെന്നു അടുക്കെയുള്ള ഉറുവഴികളിൽ ഉള്ള വീടുകൾ ലിസ്ട്രോബൊ ആയിൽ ഭ്രമിക്കുകയും ഉണ്ടായി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പഴയ വീടുകളൊക്കെയും വീണുപൊയതിന്റെ ശേഷം പുത്തനായിട്ടു പണിതുണ്ടാക്കിയ വീടുകളാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇത്താലിയാ രാജ്യത്തുള്ള വീടുകളുടെ മാതൃകക്കു നല്ല ക്രമത്തോടെയും നിര ഒപ്പിച്ചു പണിതിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ നഗരിയിലുള്ള കച്ചവടക്കാരിൽ വമ്പന്മാരിൽ ഏറിയകൂറും ഈ ഇടത്തിൽ അത്രെ വസിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഇതുമെന്തെ ഈ നഗരിയുടെ കടൽഭാഗത്തു മൂന്നു കൊട്ടകളും നടുവിൽ ഒരു കൊട്ടയും ഉള്ളതിൽ ഈ നടുവിലുള്ള കൊട്ടയിൽ പലപല വക വെലക്കാറരെ ആക്കി അവർക്കു ചിലവിന്നും വെലക്കും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും ഇതു അല്ലാതെ പലപല പണികൾ എടുക്കുന്നവരും അതായതു ആശാരിപണിക്കാറരും മൃശാരിപണിക്കാറരും ഇരിമ്പുപണിക്കാറരും വാർപ്പുപണിക്കാറരും ശേഷമുള്ള പലപല പണിത്തരങ്ങൾ പണിയുന്ന ആളുകളും ആയുധങ്ങളും വലിയ തൊക്കുകളും സൂക്ഷിക്കുന്ന വീടുകളും നഗരിയിൽ ഉള്ള ആളുകൾക്കു പത്തും ഉള്ള നെരത്തിൽ സഹായിപ്പാൻ കൊതമ്പു സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടങ്ങളും മറ്റും ദീപ്യതിയുള്ള പലപല വസ്തുക്കൾക്കു വെണ്ടുന്ന ഇടങ്ങളും ക്രമത്തോടുകൂടെ പണുതൊപ്പിച്ചു വിദയം വരുത്തിയിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ പലപല രാജധാനികളും പീമാൽ ഗൊമെരന്നു ചൊല്ലുന്ന നഗരിയിൽ പ്രധാനികളുടെ വീടുകളും ഗൊപുരങ്ങളും പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതുണ്ടു.

വിശേഷിച്ചും ഈ നഗരിയിലുള്ള പള്ളിക്കടുത്ത സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രകാരം പറഞ്ഞാൽ റൊമ്മായിൽ ഒഴിയെ ശേഷം ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള ഇടങ്ങൾ ഒക്കെയിൽ ഉള്ളതിനെകായിലും ഏറ്റവും മൂല്യത്തോടും വമ്പൊടുംകൂടെ അത്രെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മുൻപിലത്തെ കാലങ്ങളിൽ ലൊകരുടെ ആത്മപരിപാലനത്തിന്നു ശേഷം ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള തലപ്പെട്ട നഗരികളിൽ ഉള്ളപൊലെ കർദിനാൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കാണാനിസ്താമ്പാലും ഉണ്ടായിരുന്നാറെ അഞ്ചാമത്തെ ദൊംയൊവാം എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇപ്പൊൾ നാടു വാണവരുന്ന രാജസ്രീയുടെ അവപ്പന്റെ കാലത്തിൽ പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങളിന്മേൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിമകെറണ്ടു തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും രാജിതത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നും വലിച്ചുപണിന്നും ആയിട്ടു നഗരിയിലുള്ള പള്ളിക്കടുത്ത സ്ഥാനം ഉയർത്തി. റൊമ്മായിൽ മാർപ്പാപ്പായും തനിക്കു ചിററാഴ്ചക്കാറാകുന്ന കർദിനാളന്മാരും ശേഷം മൊൻ

സിഞ്ഞൊറെന്മാരും കാണാനിസ്താമ്പാലും ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പൊലെ അതിൻവണ്ണംതന്നെ ലിസ്ട്രോബൊ ആയിലും ഉണ്ടായെ മതിയാവുവെന്നും വെച്ചു മുൻപിലുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥാനം ഉയർത്തി പാത്രീയർക്കു ആക്കി തനിക്കു പള്ളിക്കടുത്ത വസ്തുക്കളിൽ ചിററാഴ്ച ചെയ്യാനായിട്ടു ഇരുപത്തു നാലു പ്രിഞ്ചിപ്പാലന്മാരെയും രണ്ടു മൊൻസിഞ്ഞൊറെന്മാരെയും കാണാനിസ്താമ്പാലെയും ഇതു മെന്തെ പലപ്രകാരമുള്ള ചിററാഴ്ചക്കും മറ്റും ഏറിയ പള്ളിക്കടുത്ത വരവു പററുന്നവരെയും മഹാ വമ്പൊടും പെരിമയൊടുംകൂടെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതും അവരിൽ ഓരൊരുത്തന്നു തന്റെ അംശത്തിന്നും സ്ഥാനത്തിന്നും തക്കവണ്ണം ഏറിയ വരവുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും അതായതു കർദിനാൾപാത്രീയർക്കായിക്കു ലക്ഷം കുറുസാദ ആണ്ടുതൊറും വരവുണ്ടായിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ നാല്പതിനായിരം കുറുസാദ ആണ്ടുതൊറും രാജഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു കൊടുത്തിരിക്കയും പ്രിഞ്ചിപ്പാലന്മാരിൽ ഓരൊരുത്തന്നു ആണ്ടുതൊറും പന്തിരായിരം കുറുസാദിന്റെ വരവു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും മൊൻസിഞ്ഞൊറെന്മാരിൽ ഓരൊരുത്തന്നു ആണ്ടുതൊറും നാലായിരം കുറുസാദും കാണാനിസ്താമ്പാലിൽ ഓരോരുത്തന്നു ആണ്ടുതൊറും രണ്ടായിരത്തത്തുറു കുറുസാദിന്റെ വരവു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതും എന്നാൽ കർദിനാളിന്റെ പ്രകാരമറിവാൻ ഒരു കർദിനാളിന്നു നമ്മുടെ പണം ൨൪ (24) പിടിക്കുമെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയും വെണം. ഇങ്ങനെ മറ്റും ഓരൊരുത്തന്നു തന്റെ ചിററാഴ്ചക്കു തക്കവണ്ണം മതിയാകുന്ന വരവു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ എത്രയും മതിപൊരിക ആയിട്ടു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എത്രയും അതുല്യമെന്നെ പറയെണ്ടു. എന്നാൽ ഈ നഗരിയിൽ പെരുമയും മതിപൊരികയുമുള്ള പണികൾ മറ്റും പലപലതു മൂണ്ടു.

വിശേഷിച്ചും നഗരിയിൽ പലപല ഇടങ്ങളിൽ രാജധാനി പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നു എങ്കിലും നഗരിയുടെ തെക്കെ അറ്റത്തുള്ള അയ്യദം എന്നു ചൊല്ലുന്ന കൊയിലകത്തിലത്രെ സാമാന്യമായിട്ടു രാജാവിന്റെ ഇരിപ്പാകുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ എടുത്തകരുമാൽ പണിക്കന്മാരും മെനൊന്മാരും എന്ന പൊലെ ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ പെരാകുന്നതും തടുക്കാ എന്നും ഏൽ എന്നും കൊത്തികൾ എന്നും വിഷ്കൊത്തികൾ എന്നും മർക്കെസുകൾ എന്നും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ദൊം യൂസെ എന്ന രാജാവു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തനിക്കു ആൺമക്കളില്ലായ്ക കൊണ്ടു തന്റെ മൂത്തമകളാകുന്ന ദൊന്നാമരിയാ പ്രഞ്ചിക്കാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇപ്പൊൾ നാടുവാഴുന്ന രാജസ്രീ രാജപരിപാലനം കൈക്കൊണ്ടു ഉടൻ രാജിതത്തിലുള്ള കാര്യമൊക്കയും നാലു കൂറുകളായിട്ടു പവൃത്ത ആയതിന്നു നാലു പെരെ കൈയാളിക്കയും

ചെയ്തു. അതായതു ഏറോപ്പയിൽ തനിക്കുള്ള നാട്ടിലുള്ള കാര്യം വിചാരിപ്പാൻ വിഷ്കൊന്തി ടെ പൊന്ത ദലീമാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആളിനെയും ഈന്ദിയായിൽനിന്നും അമരിക്കാ യിൽനിന്നും കടൽക്കപ്പനമുള്ള നാടുകളിൽ വാചുടത്തുന്നിന്നും വരുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും വിചാരിപ്പാൻ മർത്തിത്തു ടെ മെൽ എന്ന ഒരുത്തനെയും ഏറോപ്പയിലുള്ള മറ്റു രാജിതങ്ങളിൽനിന്നു വരുന്ന കാര്യം വിചാരിപ്പാൻ അയറ ദെസാ എന്ന ആളിനെയും തന്റെ രാജഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടന്ന ദ്രവ്യത്തിന്റെ കൈക്കണക്കും അവസ്ഥയും വിചാരിപ്പാൻ മർക്കെസു അഞ്ചെ ലാ എന്ന മറെറാരുത്തനെയും കല്പിച്ചാക്കി. ശേഷമുള്ള ദെസം ബർഗദൊരന്മാരെനും ചൊല്ലുന്ന വിചാരകാരന്മാരും കാര്യക്കാരന്മാരും ഞായക്കാരന്മാരും പ്രവൃത്തികാരന്മാരും ഈ നാലുപെക്കും വഴങ്ങി ഇരിക്കുന്നതാനും.

എന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിലുള്ള ഞായം വിധികളുടെയും കല്പനകളുടെയും മുറകൾ ചൊല്ലുവാൻ നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലായ്കകൊണ്ടും ആയതിന്റെ അവസ്ഥ നല്ലവണ്ണം ഞാനറിയായ്കകൊണ്ടും ആയതിവിടെ എഴുതുന്നില്ലാ. വിശേഷിച്ചും ഈ നഗരിയിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവരു നാലു ലക്ഷം പുരുഷന്മാരുടെയും ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. വിശേഷിച്ചും രാജസ്രീയും തന്റെ ഭർത്താവു രാജാവു ശേഷം തന്റെ വീട്ടുകാരും ആണ്ടിലുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഒട്ടു അയ്യോ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഈ നഗരിയിൽ ഉള്ള തന്റെ ഇടത്തിലും ഒട്ടു വെലുസ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നഗരിയ്ക്കു പുറത്തു തെക്കു നീങ്ങിയുള്ള മറെറാരിടത്തിലും ഒട്ടു സല്വത്തൊ എന്നും സമ്മൊറാ എന്നും ചൊല്ലുന്ന ഇടങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ ഈ അഞ്ചിടങ്ങളിലായിട്ടു ആണ്ടുതൊറ്റുമുള്ള ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുവരുമാറാകുന്നു. അപ്പൊഴോ ഞങ്ങൾ ഈ നഗരിയിൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം മനിഷ്ഠം സംബെത്തു എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ദർശനകാര്യങ്ങളെ ആശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങളെ ആക്കിയതിന്റെ ശേഷം അന്നുതന്നെ ഈ നഗരിയിൽ പാർത്തിരിക്കുന്ന കയെത്താനൊസ എന്ന ഒരു ഗോവക്കാരൻപാതിരി ഞങ്ങളെ വന്നു കണ്ടു എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എങ്ങു പോകുന്നു എന്നും വന്ന കാര്യം എന്താകുന്നു എന്നും മറ്റും പല പല വസ്തുക്കളും ഞങ്ങളോടു ചൊടിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ റൊമ്മായിക്കു ചെല്ലുവാനായിട്ടു ലിസബെൻ ആയിൽ വന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം മനിഷ്ഠവും മല്ലാറും റൊമ്മായിക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ള അനുവാദത്തിന്മേൽ മനിഷ്ഠത്തൊടു പറഞ്ഞൊരൊ ഞാൻ ഈ ഇടക്കുപാത്രീയർക്കായെ കാൺമാൻ പൊകമ്പൊൾ നിങ്ങളുടെ കാര്യം അഭ്യഹത്തിനൊടു പറയുന്നുണ്ടു. അത്രനേരവും നിങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നു കർവാൻ ചൊ

ല്ലിയാലും എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു നാലു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മനിഷ്ഠവും താൻ പറഞ്ഞപൊലെ പാത്രീയർക്കായൊടു ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥകൾമെൽ പറയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ചെന്നൊര ഇന്നു കണ്ടുപറവാൻ കൂടുകയില്ലെന്നു പാത്രീയർക്കായെ ചിററാഴ്ചക്കൊരു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളും വീണ്ടു അപെക്ഷിക്കുന്നതു അകത്തു നിൽക്കുന്ന പാത്രീയർക്കായെ കെട്ടുതിനാലെ മനിഷ്ഠം ഞങ്ങളുടെമെൽ പറഞ്ഞതൊത്ത പാത്രീയർക്കായെന്നു വാതുക്കലൊളം വന്ന ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു അകത്തു കടത്തി കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ അനുവാദം തന്നതൊഴിയെ സുറിയാനിക്രമത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ കർവാൻ ആകുന്നെന്നു കെട്ടൊര അവസരമുള്ളപ്പൊൾ ഒരു ദിവസം അവിടെ ചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലണമെന്നും കല്പിച്ചു നല്ലവണ്ണം ഞങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

മുപ്പത്തിയൊന്നാംപദം

കയെത്താനൊസ പാതിരിമെലും ഇയാൾ ഞങ്ങളോടു ചെയ്ത അവസ്ഥമെലും

കയെത്താനൊസ വിത്തൊറിനൊസ ടെ ഫറിയോ എന്ന ഈ പാതിരി മുൻപിൽ ഗോവയിൽ പെണ്ണുകെട്ടി പാർത്തിരുന്ന ആളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കെട്ടിയവനും കെട്ടിയവളുമായി പല കാലം വസിച്ചു ഒന്നു രണ്ടു മുക്കളുമുണ്ടായതിന്റെ ശേഷം എന്തു കാരണമെന്നുണ്ടായില്ലാ തങ്ങളുടെ നില ചട്ടം മാററി ഭക്തിമക്കു ശ്രമിക്കണമെന്നും വച്ചു കെട്ടിയവളെ ദർശനക്കാരത്തികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടിയതിന്റെ ശേഷം കെട്ടിയവൻ പട്ടവു മെറ പാതിരിയായി തനിക്കു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു മകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മുൻപിൽ പൊത്തുക്കാലിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും റൊമ്മായിക്കു ചെന്നു പ്രാപ്പഗന്ദാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന പട്ടത്തുവീട്ടിൽ തന്റെ മകനെയും പഠിപ്പാനാക്കി താനും കുറെ കാലം റൊമ്മായിൽ പാത്തു ഈന്ദിയാരാജ്യത്തുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെയും മാർഗ്ഗമറിയിപ്പിന്റെയും കാര്യംകൊണ്ടു പലപല അപെക്ഷകൾ പാപ്പായിക്കും മാർഗ്ഗമറിയിപ്പിന്റെ കാര്യം ക്ലേശിക്കുന്ന കർദിനാളന്മാർക്കും കൊടുത്തൊര ആ യാതൊന്നും സാധിക്കായ്കകൊണ്ടു വീണ്ടു പൊത്തുക്കാലിന്നുതന്നെ തിരികെ വന്നു അവിടെ പാത്തുംകൊണ്ടു തന്റെ നാടാകുന്ന ഗോവയുടെയും തന്റെ ജാതിയുടെയും ഗുണത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന പല കാര്യങ്ങൾ ക്ലേശിച്ചുവരികയത്രൊയാകുന്നു.

എന്നാൽ പാതിരിയുടെ രാജസ്രീയുടെ കെട്ടിയവൻ രാജാവുമായിട്ടും തന്റെ നാലു തലപ്പെട്ട കാര്യക്കാരന്മാരായിട്ടും ശേഷം

നഗരിയിലുള്ള വമ്പന്മാരായിട്ടും യജമാനന്മാരായിട്ടും പാരം സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്റെ നെരം പാരം ബഹുമാനം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നുതന്നെ യല്ലാ തന്റെ വചനങ്ങൾക്കു ഏറിയ ശക്തിയും മിടുക്കും വല്ലഭ്യം പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ തന്റെ ശരീരത്തിന്നു വളരെ വളരെ ആരോഗ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നുതാനും.

അപ്പോഴൊ ഈ പാതിരി മെൽപറഞ്ഞ ദർശനവീട്ടിൽവന്നു ഞങ്ങളുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പീറ്റർ ദിവസം തന്നെ ഞങ്ങളുടെ ശരീരം തണുപ്പിപ്പാനായിട്ടു ഏറ്റൊപ്പയിൽ ചെയ്യാൻ മര്യോദിയായിരിക്കുന്നപൊലെ നാരങ്ങനീരും പച്ചവെള്ളവും പഞ്ചസാരയുംകൂടെ കുടിപ്പാനായിട്ടു കുറെ നാരങ്ങയും പഞ്ചസാരയുംകൂടെ കൊടുത്തയച്ചതിന്റെ ശേഷം മൂന്നാം പക്കം അയാൾതന്നെ വന്നു ഞങ്ങളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികൾക്കെയും ഇരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രയാവീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെവെച്ചു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന കപ്പലിന്റെ ഉടയവരെ കണ്ടാറെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു അവരോടു പാരം നന്ദിയുള്ള മനസ്സും കാട്ടിയതിന്റെശേഷം അവിടെയുള്ള പ്രവർത്തികാരന്മാരോടു അനുവാദവും വാങ്ങി ഞങ്ങളെ മുണ്ടുമുറികൾക്കെയും അവിടെനിന്നു എടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു നിക്കോളാവ കൊണ്ണലി എന്നു ചൊല്ലുന്ന തന്റെ സ്നേഹകാരനാകുന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചു. അവിടെവെച്ചു കൊടമാളക്കാരൻ കൊച്ചുമാണി വൈദ്യനാരു ഞാൻ ഏറ്റൊപ്പക്കു പൊകുന്ന പ്രകാരം കെട്ടാറെ ഇനിക്കു കൊടുത്തയച്ചു ഒരഷ്ടയങ്ങളൊക്കെയും പൊയ് പൊകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മല്ലാൻതന്നെ ശൊധനക്കാരന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു കപ്പലിൽനിന്നുകൊണ്ടു പൊയ പണത്തിനുള്ള തീവ്വയും തീത്തു ആയതു മെടിച്ചുകൊണ്ടു വരികയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കയെത്താനൊസു പാതിരി പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തുള്ള രാജകാര്യം വിചാരിക്കുന്ന വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ആ വീട്ടിലുള്ള കാര്യശാലയിൽ ഞങ്ങളെ ഇരുത്തിയുംവെച്ചു അയാൾ അകത്തുകടന്നു വിഷ്കൊന്തിയും തന്റെ കെട്ടിയവളും ഇരിക്കുന്നെടത്തു ചെന്നു ഞങ്ങളുടെ ചെന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം അറിയിച്ചതിന്റെശേഷം സൊല്ലൻനെരും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കയെത്താനൊസു പാതിരിയും വിഷ്കൊന്തിയുടെ കെട്ടിയവളുംകൂടെ വന്നു ഞങ്ങളെ അകത്തു മുറിയിലൊട്ടു വിളിച്ചു പാരം സന്തോഷം കാട്ടി പല പല വർത്തമാനങ്ങളും ചൊടിച്ചിരിക്കുന്ന നെരും വിഷ്കൊന്തിയും അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു പറകയും ചെയ്തു തിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ വസിച്ചിരിക്കുന്ന ദർശനവീട്ടിന്നു കയെത്താനൊസു പാതിരിയൊടുക്കൂടെതന്നെ പൊരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം മനീഷ്വത്തിന്റെ വീട്ടിൽ മല്ലാൻ ചെന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ മലങ്കര മാർഗ്ഗമായി പ്ലാൻ വന്ന ബൊനവെത്തുരാ എന്ന പാതിരിയെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടു ഞങ്ങൾ വന്നപ്രകാരം അറിഞ്ഞാറെ അയാളും ഞങ്ങൾ വസിച്ചിരിക്കുന്ന ദർശനവീട്ടിൽ വന്നു മഹാ സ്നേഹവും പ്രിയവും കാട്ടി ഞങ്ങളെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിവിരുന്നുംവെച്ചു യൊഹന്നാൻ ദൈസന്താമഗ്ഗീരീത്താ എന്ന പാതിരി മലങ്കര ഇടവകക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയപ്രകാരവും പ്രത്തുക്കാൽ രാജ്യത്തു കാര്യം നടത്തുന്നതു തന്റെ ദർശനത്തിലുള്ള രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുന്നെന്നും ഞങ്ങളെ ബൊധിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം കയെത്താനൊസ പാതിരിയൊടുക്കൂടെ കൂടി എന്നു വരാതെ ഇരിക്കട്ടെ എന്നു ബുദ്ധിയും ചൊല്ലി തന്നു വീണ്ടു മലയാളത്തിന്നു ഞങ്ങൾ പൊകുമ്പോൾ അയാളെ കൂടെ കൊണ്ടുപൊകുവാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നു സാദ്ധ്യമായിട്ടു ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഒരു ദിവസം കയെത്താനൊസ പാതിരി ഞങ്ങളെ പക്കൽ വന്നു ഞങ്ങളുമായിട്ടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന നെരത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ കാര്യത്തിനുകൂടെ രാജസ്രീയുടെ മുന്പാകെ അപേക്ഷകുടാശ്രു കൊടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു ദീപ്തിയുണ്ടെന്നു അയാളോടു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞാറെ ആ കാര്യമെല്ലാം തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകക്കു ഭരിപ്പാൻ ഗൊവർണ്ണദൊരായിട്ടു ഗൊവയിൽ നിന്നുപൊയ പെത്രുവിഗൈരതു എന്ന പാതിരിയെതന്നെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയ്ക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയി രാജസ്രീ പെരുവീളിച്ചുവെന്നു ഞങ്ങളോടു ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ഉത്തരം ഞങ്ങൾ കെട്ടു ഉടൻ കയെത്താനൊസ പാതിരി പറഞ്ഞതു നെരല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു എങ്കിലും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു തന്റെ ജാതിക്കാരനു ഗൊവാക്കാരനു പാതിരിമാരിൽ ഒരുത്തനെ ആക്കുവാനത്രെ തന്റെ മനസ്സും ശ്രമവും ആകുന്നെന്നു ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു തിനാൽ ഈ കാര്യത്തിന്നു അപേക്ഷ കൂടാശ്രു രാജസ്രീയുടെ മുന്പാകെ കൊടുത്താൽ കയെത്താനൊസപാതിരിയും രാജാവും മന്തിരിമാരും ആയിട്ടുള്ള സ്നേഹവും അറിവുംകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ പരിചയക്കുടും അറിവില്ലായ്മയും കൊണ്ടും അയാൾ കണ്ടു കണ്ണിയിൽ കാര്യം കെട്ടി ഗൊവക്കാരനു കന്നട്ടിമാരിൽ ഒരുത്തനെതന്നെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആക്കുവാൻ പൊരുമെന്നുള്ള സംശയംകൊണ്ടും അപേക്ഷകുടാശ്രു രാജസ്രീയുടെ മുന്പാകെ വൈക്കുന്നതിന്മേൽ ചഞ്ചലമായി. പൊത്തുക്കാലിൽ ഏതും കാട്ടാതെ റൊമായിക്കു അല്ലെയാ മുൻപിൽ പൊകെണ്ടു എന്നതിന്മേൽ വിചാരമായി കഴികയും ചെയ്തു.

മുപ്പത്തിരണ്ടാംപദം

ഇതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

തന്റെ മനോഹരണത്തിനും കരുണക്കും അളവില്ലാത്ത ഉടെ തമ്പുരാൻ മനക്രൈശവും സംശയവും ഉള്ള നെരത്തു ബുദ്ധിയും വിചാരവും ഇല്ലാത്ത അറിവില്ലാത്ത ആളുകളെങ്കിലും സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉള്ളവരുടെ വിചാരവും ബുദ്ധിചൊല്ലും എത്ര പൊരുമെന്നും നല്ലവണ്ണം നമുക്കു കാട്ടിത്തരികയുംചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ പ്രത്തുക്കാലിൽ ഞങ്ങളുടെ അപെക്ഷക്കുടാശു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കു ചഞ്ചലമായി ഏകദേശം മനസ്സു മടങ്ങി ഇരിക്കുന്ന നെരത്തു ഒരു ദിവസം മല്ലാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൨൬-ാം (26) പദത്തിൽ ചൊല്ലിയപൊലെ കപ്പലിൽവെച്ചു കണ്ടുറിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്ന കപ്പലിന്റെ ഒരു പണിക്കാരൻ ജർമ്മാനെന്നവന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനുമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ അപെക്ഷക്കുടാശു കൊടുപ്പാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള മനമടക്കം അവനൊടു പറഞ്ഞാറെ അവൻ ആയതു കെട്ടു ഉടൻ മല്ലാനൊടു നിങ്ങൾ ഇത്ര വളരെ ദുരിതപ്പെട്ടു ഇവിടെ കാര്യം ബൊധിപ്പിപ്പാനായിട്ടു വന്നതിനാപക്കും ആയതു ചെയ്യാതെ ഇവിടെ നിന്നു പൊകുവാൻ ചിതമില്ലാ. വിശേഷിച്ചും നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെ അറിയും പരിജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഒട്ടും ഒരു ചഞ്ചലം വെണ്ടാ. ആയതിന്നു അറിയും നെറിയും നഗരിയിലുള്ള വമ്പന്മാരുമായിട്ടു സ്നേഹമുള്ള ഒരു പാതിരിയെ കാട്ടിത്തരാമെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മാർ പിലിപ്പൊസനെരി എന്ന പുണ്യവാളന്റെ സമൂഹത്തിലുൾപ്പെട്ട പട്ടക്കാറരു വസിക്കുന്ന നെച്ചിസ്സിത്താടെ എന്ന ഇടത്തു കൊണ്ടു ചെന്നു യൊക്കിംബെൻജ്യോ എന്നു ചൊല്ലുന്ന അറിയും നെറിയും വമ്പന്മാരുമായിട്ടു വെണ്ടികയും ഉള്ള ഒരു പാതിരിയെ കാട്ടിക്കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം വന്നു കാര്യമെന്തെന്നു അയാൾ ചൊദിച്ചാറെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മരിച്ചിട്ടു ആരെടു കാലമായിട്ടും ഇത്ര നെരവും അവിടെയ്ക്കു മറ്റൊരാൾതന്നെ പെരു വിളിച്ചതുമില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടു ആ കാര്യത്തിനും മറ്റും ദിഷ്യതിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും അപെക്ഷക്കുടാശു രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നത്രെ ഇവിടെക്കു വന്നതു. എന്നാൽ ഇവിടെക്കു വന്നതിന്റെ ശേഷം കയെത്താനൊസ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരിയെ ഇവിടെവെച്ചു കണ്ടു അയാളുമായിട്ടു ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞാറെ മലങ്കര ഗോവണ്ണദൊരായി പൊയ പെത്രാദെവിഗരത്രെ എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരിയെതന്നെ രാജസ്രീ പെരുവിളിച്ചെന്നും ഇങ്ങനെ ആ കാ

ര്യം തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം ഉള്ളതല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ആ കാര്യത്തിന്നു അപെക്ഷക്കുടാശു കൊടുത്താൽ ഈ പാതിരിയുടെ വശവും മതിപൊരികയും രാജാവും മാടമ്പികളുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹവുംകൊണ്ടു തന്റെ ജാതിക്കാരനായ ഗോവക്കാരൻ ഒരുത്തരെതന്നെ പെരു വിളിച്ചാണുള്ളതിന്നു സംഗതി വരുത്തും. ആയതു ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കും ഒട്ടു മനസ്സുള്ള കാര്യമല്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ പാതിരിമാരിൽ ഇരിപ്പും നെറിയും നല്ല തറവാടും ഉള്ളതിൽ ഒരു പട്ടക്കാറൻ ആയിരിക്കണമെന്നത്രെ ഞങ്ങൾക്കു മനസാകുന്നു. ആയതു മല്ലാതെ ഗോവക്കാരൻ ഒരുത്തരെ പെരു വിളിച്ചാൻ രാജസ്രീക്കു മനസാകുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ മലങ്കര മലയാളത്തിൽ മുന്തററിൽ ചീൽവാണം പട്ടക്കാറരു ഉള്ളതിൽ ഒരുത്തരെങ്കിലും ഇതിന്നു യോഗ്യമില്ലെന്നു വരികയില്ലല്ലോ. ഇതു ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റും പല വസ്തുക്കളും അയാളോടു പറഞ്ഞാറെ അയാൾ ആയതൊക്കയും കെട്ടാറെ നിങ്ങളുടെ കാര്യമത്രയും ന്യായമുള്ളതത്രെ ആകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഒരു ദിവസം തന്നിരിക്കവസരമുള്ളപ്പോൾ വരികെവെണ്ടു. ഞാൻകൂടെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഈ കാര്യം പറയുന്നണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു മല്ലാനെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മല്ലാൻ വീണ്ടു അയാടെ പക്കൽ ചെന്നാറെ അയാളും ഒന്നിച്ചു പ്രത്തുക്കാൽ നാട്ടിലുള്ള രാജകാര്യം വിചാരിക്കുന്ന കാര്യക്കാരനാകുന്ന വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പൊയി മെൽപറഞ്ഞ പ്രകാരമൊക്കയും വിഷ്കൊന്തിയെ കെൾപ്പിച്ചാറെ നിങ്ങളുടെ കാര്യമൊക്കയും ന്യായമുള്ളതത്രെ ആകുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ശ്രമിപ്പാൻ തന്നിക്കു മനസ്സുള്ള പ്രകാരത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളൊക്കയും കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനെക്കൊണ്ടു കയെത്താനൊസ പാതിരിയോടു വിഷ്കൊന്തി കാട്ടുന്ന സ്നേഹം ലൊകാചാരത്തിന്നടുത്ത സ്നേഹമത്രെ ആകുന്നു എന്നും യൊക്കിംബെൻജ്യോ എന്ന പാതിരിയുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹം ഉൾപ്പെട്ട സ്നേഹമത്രെ ആകുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മലപാണം മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിയുമായിട്ടു നെച്ചിസ്സിത്താടെ എന്നു ചൊല്ലുന്ന പാതിരി വസിക്കുന്നു ആശ്രമത്തിൽ വന്നതാന്റെ ശേഷം ഇനി വെഗം നിങ്ങളുടെ അപെക്ഷക്കുടാശു ഉണ്ടാക്കി രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കെ വെണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു മലപാണെ അയ

ഈ മലപ്പുറം സംബന്ധിച്ചു എന്ന് ചൊല്ലുന്ന ഞങ്ങൾ വസി
 കുന്ന ആശ്രമത്തിൽവന്നു ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കെയും എ
 ന്നൊടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പുസ്തകത്തിൽ ഇരുപത്തിയൊ
 മ്പതാം പദത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ കപ്പലിൽ വെച്ചു മുനയിൽ
 എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ അപേക്ഷ കടുദാശ്രു എടുത്തപ്പോൾ മലപ്പു
 റം നല്ലറണ്ണു പറകിവാക്കിൽ പകർത്തുവാൻ മെലായുകകൊ
 ണ്ടു ആ ആശ്രമത്തിലുള്ള ഞങ്ങൾക്കു സ്നേഹവും പ്രിയവും ഉള്ള
 തിൻ ചില പാതിരിമാരുടെ പക്കൽ കൊടുത്താറെ അവരും ആ
 യതു പറകിവാക്കിൽ പകർത്തിയാറെ കറെ ദൈവങ്ങളും കാണുക
 കൊണ്ടു മലപ്പുറം ആയതൊക്കെയും തീർത്തു വെറെ ഒരു കടുദാ
 ശിൽ എഴുതി അപേക്ഷ കടുദാശ്രു വെണ്ടുവണ്ണം വിദയം വരു
 തുകയും ചെയ്തു. അതായതു ഈ വണ്ണം.

മുപ്പത്തിമൂന്നാംപദം

ലോകനാഥൻ പിറന്നിട്ടു മറ്റൊൻ (1779) കാലം ചിങ്ങമാസ
 ത്തിൽ കരീയാട്ടിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മലപ്പുറം പാരായാമാ
 കൻ തൊമ്മൻ കത്തനാദം കൂടെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്ത്രീയുടെ
 മുമ്പാകെ കൊടുത്ത അപേക്ഷ കടുദാശിന്റെ പട്ടാങ്ങയായ വ
 ചകാ

Senhora

Aos pes de trono de V. Mag de 1 de exprem
 humildam: o padre Jose Cariati eo Padre Thomaz
 Pareamachel, que sendo V. Mag de alentada das Re
 aes virtudes, de todos oe sous Augustissimos e glori
 osos Antecessores necessaria ment ha de imitar os
 sous exmplos para amparar, e favorecer os Indios de
 Malabar, que vivendo no gremio da Sa Igreja Catholica
 Romana suspirao, que toda agente do mesmo Reino
 professem a Religiao Catholica, que gloria Sera para
 os Indios vendose am parados bor huma Soberana
 cujas virtudes sao tam celebradas nas quellas remotas
 terras do mundo; que Jubilo e consolacao para o Mala
 bar quando os sous habitadores soaberem que V. Mag
 de sedigna accitor as suplicas monstrandose V. Mag
 de sua verdadeira mag, e elles filhos agradecidos a
 Real bondade da sua alta, epodrosa protecao. Nosta

Mag. de: Magnitude

confianca filial os supplicantes ouzao pedir os favores sequentes:

I. Que V. Mag de. mande a hum ou mais commissarios com poderes para vizitar as Igrejas do Arcebisnado de Cranganor, que todos os annos pelas navos de Goa, ou de Macao intimem aos Indios as Reaes intencoons, e ordens de V. Mag de que hao de ser perfeitamente observadas nas couzas espirituaes.

II. Que V. Mag de, se digne nomear a hum Portuguez Sabio, a timente a Deos por Arcebispo de Cranganor como antiguamente havia.

III. Que V. Mag de. sedigne restaurar a dignidade de Vigaro geral ontre a nossa maçao como era o antigo uzo.

IV. Que V. Mag de. mande dar aos vigarios ou parochos o stipendio, que antiguamente se constumava.

V. Que V. Mag de mande novamente le vantar o semenario, que foi fundado nos tempos antigos com rendas para educas de ministros dignos da Igreja.

VI. Que V. Mag de. se digne auxiliar com todos os soccorros pessiveis ao Bispo schismatico ou erege de Nernam que quar a bracar a fe Catholica com todas as pesso as da sua Piecerze, que sao quaze oitanta mi almas.

Estas sao as gracias que os sup. es em nome do seu povo pedem a V. Mag de. para honra, e gloria De Deos, que sendo o Arbitro dos suberanos, ha de perpetuar o nome Real de V. Mag de. nao so nas Indias, mas tambem em todas as partes do universe.

E. R. M.

അപെകുഷിക്കടുദാശിന്റെ പട്ടാങ്ങയായ പെർപ്പു

എത്രയും മതിപൊരികയും മഹിമയും ആയിട്ടു അങ്ങെ മുമ്പിൽ കഴിഞ്ഞ കാരണവന്മാരുടെ പ്രാജപുണ്യങ്ങളിൽ അങ്ങെ പെരിമസുഖവും വളർന്നതിനാലെ അവർ മുൻപിൽ കഴിച്ചുവന്നപൊലെ ശുദ്ധമാന കാതോലിക്കാ റൊമ്മാപ്പള്ളിയുടെ മടി

യിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടു ആ രാജിതത്തിലുള്ള ജനങ്ങളൊക്കെയും ശുദ്ധമാന മാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നു സാധ്യമായിട്ടാ ഗ്രഹിക്കുന്നു. മലയാളക്കാരെ സഹായിക്കയും തുണക്കയും ചെയ്യാനുള്ളതിന്നു അവരുടെ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ കണ്ടു പഠിപ്പാൻ എത്രയും ന്യായമായിരിക്കും. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു കരിയാട്ടിൽ യെരൂസലേം പാതിരിയും പാറയാംമാക്കൽ തൊമ്മാപാതിരിയും എത്രയും എളിമയൊടുക്കൂടെ അങ്ങെ പെരുമയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ കാൽക്കീൽ ഈ അപേക്ഷകളോടൊത്തു വെക്കയും ചെയ്യുന്നു. ലോകത്തിന്റെ ആ അകലപ്പെട്ട നാടുകളിൽ തന്റെ പുണ്യങ്ങൾ എത്രയും ആഘോഷമായിരിക്കുന്ന രാജസ്രീ തങ്ങളെ സഹായിക്കുന്ന പ്രകാരം കാണുമ്പോൾ മലയാളക്കാർക്കു എന്തൊരു തെളിവുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങെ പെരുമ പട്ടാങ്ങയായ അമ്മയും മലങ്കര നസ്രാണികൾ അങ്ങെ ഉയരപ്പെട്ടതും മതിപൊരികയുള്ളതുമായിരിക്കുന്ന രാജനന്ദകു നന്ദിയുള്ള മക്കളും എന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടു തങ്ങളെ അപേക്ഷകൾ കൈക്കൊണ്ടു പ്രകാരം കൈക്കൽ വെക്കാൻ അവർക്കു എത്ര തെളിവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായിവരും. എന്നു വരുമ്പോൾ മക്കൾക്കടുത്ത ഈ ശരണത്തൊടുക്കൂടെ ഈ താഴത്ത എഴുത്തുപെടുന്ന സഹായങ്ങൾ അറപ്പുകെട്ടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

൧(1) മാർഗ്ഗത്തിന്നു കൂടുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ അങ്ങെ പെരിമയുടെ രാജമനസ്സും ചട്ടങ്ങളും മലയാളക്കാർക്കു അറിഞ്ഞു വെണ്ടുവണ്ണം കാർപ്പാനായിട്ടു ഗോവക്കെങ്കിലും മക്കാവിന്നെങ്കിലും ആണ്ടു തൊറ്റും പൊകുന്ന കപ്പലുകളിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ ഇടവകയിലുള്ള എടങ്ങളെ വന്നു കാണുമാനായിട്ടു അതിന്നു വെണ്ടുന്ന മുഷ്കരതപത്തൊടു കൂടെ ഒരുത്തനെതാൻ ഇരുവരെ താൻ അയപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണം എന്നു.

൨(2) പണ്ടു പഴമയിലുണ്ടായിരുന്ന മര്യദിപൊലെ അറിയും തമ്പുരാനെ പെടിയും ഉള്ള ഒരു പറങ്കിക്കാരനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു പെരു വിളിപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണം എന്നു.

൩(3) പണ്ടു പഴമയിൽ മര്യദി ഉണ്ടായിരുന്നപൊലെ തങ്ങളെ ജാതിയിലുള്ള വിഗാരിജനരാളിന്റെ സ്ഥാനം വീണ്ടു സ്ഥാപിപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു.

൪(4) കീഴ്മര്യദിപൊലെ വിഗാരിമാർക്കു കൊടുപ്പാൻ മര്യദി ആയിരുന്ന മാസപ്പടി കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചയപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു.

൫(5) പള്ളിയുടെ ചിററാഴ്ക്കാറെ യോഗ്യമാകുവണ്ണം വളർത്തുവാൻ വെണ്ടുന്ന വരവുകളോടുകൂടെ പഴെ കാലങ്ങളിൽ സ്ഥാ

പിച്ചിരിക്കുന്ന സിമ്മനാരി വീണ്ടു പുത്തനായിട്ടു പണി ചെയ്യാൻ കല്പിച്ചയപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു.

൬(6) നെരണത്തുകാരൻ മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ ഏകദേശം എമ്പതിനായിരം പുരുഷാരത്തൊള്ളുമുള്ളതിൽ കീഴ്വഴങ്ങിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ കൈക്കൊടുക്കൂടെ ശുദ്ധമാന കത്തൊലിക്കാപള്ളിയുടെ വിശ്വാസം കൈക്കൊൾവാൻ മനസായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആകുന്ന സഹായങ്ങൾ ഒക്കയും കൊണ്ടു അയാളെ സഹായിപ്പാൻ തിരുമനസ്സുണ്ടാകണമെന്നു.

തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും ബഹുമാനത്തിന്നുമായിട്ടു മെല്പറഞ്ഞ പട്ടക്കാരുടെ തങ്ങളെ ലോകരുടെ നാമത്താൽ അങ്ങെ പെരുമയൊടപേക്ഷിക്കുന്ന മനൊഗുണങ്ങൾ ഇവയെല്ലാമാകുന്നു. ആയതിന്നു രാജാക്കൾ ഒക്കെയുടെയും നാഥനാകുന്ന ഉടെതമ്പുരാൻ അങ്ങെ പെരുമയുടെ രാജനാമത്തിന്റെ ഓർമ്മ ഇന്ദ്രിയാരാജ്യത്തുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ ലൊകമെങ്ങും എല്ലാപ്പൊഴും കാർത്തിരികയും ചെയ്യുമെന്നു.

മുപ്പത്തിനാലാംപദം

മുതൽപറഞ്ഞ ആറു കാര്യങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കട്ടെദാശിൽ വെച്ചു തിന്റെ അപകാശങ്ങൾ

എന്നാൽ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർതൊമ്മാശ്രീഹാ വന്നു തമ്പുരാന്റെ പുത്രന്റെ ശുദ്ധമാന മാർഗ്ഗം അറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉടെതമ്പുരാന്റെ മനൊഗുണത്താലെയും നന്മയാലെയും നല്ല ഒരിമ്പാടൊടും ഉപവിധൊടും കൂടെ നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികളൊക്കെയും ആയിരത്തിച്ചിൽവാറം കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള ഉപവിയും ഒരിമ്പാടും മാനുഷവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശത്രുവാകുന്ന ചൈത്താൻ കണ്ടു ആയതിന്മേൽ ദേഷ്യം പൂണ്ടു നമ്മുടെ ആത്മാവുകളായ പറമ്പിൽ വിതക്കപ്പെട്ട നല്ല കൊതമ്പായ ശുദ്ധമാന വിശ്വാസത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഇടത്തുടായ കളകൾ വിതച്ചതുമൊഴിയെ ശുദ്ധമാനവിശ്വാസത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ ഇടത്തുതന്നെയും തങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന ഉപവിഷം ഒരിമ്പാട്ടിന്നും പാരം വിഘ്നം വരുത്തി ഇടയനും ആടുമാടുകളും തമ്മിൽ കലക്കും ഇട്ടതിനാൽ അവരിൽ പലരും പട്ടാങ്ങയായ തങ്ങളെ ഇടയനാകുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ ഉപേക്ഷിച്ചു നെരത്തിന്നു തക്ക മെത്രാനായ വരാപ്പഴ മെത്രാനെ കണ്ടുവരുന്ന സമയത്തിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൧൫-ാം (15) പദത്തിലും ൧൬-ാം (16) പദത്തിലും

ചൊല്ലിയപോലെ ഈ രണ്ടുപക്ഷത്തിലും ഉള്ള ആളുകൾ അതായതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താടെ കീഴ് ഉള്ളവരും വരാപ്പുഴ മെത്രാനെ ഇടത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനു തക്കവണ്ണം കണ്ടു ചൊല്ലുന്നവരും ഒരുമിച്ചു കൂടി രണ്ടു പക്ഷക്കാരും പണവും എടുത്ത രണ്ടു പക്ഷത്തിലുള്ള ആളുകളെയും തിരിഞ്ഞെടുത്ത മലങ്കര ഇടവകയൊക്കെയുടെയും ഗുണത്തിന്നു ശ്രമിച്ചാനായിട്ടു ഞങ്ങളെ ഏറ്റെടുക്കു യാത്രയാക്കിയാറെ ഞങ്ങളും ഈ രണ്ടു പക്ഷത്തിലുള്ള പള്ളികൾക്കും വെണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളൊക്കെയും ആകുംവണ്ണം ശ്രമിച്ചാനുള്ളതിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിങ്കലും ഉടെതമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിലും കടമായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്നുപായവും വഴിയും തരണമെന്നു രാധയും പകലും ഉടെതമ്പുരാനൊടു മനസൊക്കെയൊടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്ന നെരത്തു തന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള കരുണയാൽ ഒരിക്കലും നിനച്ചിരിയാത്ത വണ്ണം പറകിക്കപ്പലും കണ്ടെത്തി ആയുസ്സൊടും സ്വസ്ഥതയൊടുംകൂടെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ അരശിരിക്കുസ്ഥാനമാകുന്ന ലിസ്ബൊ ആയിൽ വന്നതിന്റെശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കീഴ് ഇരിക്കുന്ന പള്ളിക്കാരുടെ ഗുണമൊക്കെയും അവിടെ നിന്നത്രെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആകമാനമായി മലങ്കരഇടവക ഒക്കെയുടെയും കാര്യം വിചാരിപ്പാൻ വെണ്ടുന്ന മുഷ്കരത്വങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാരുടെ ഞങ്ങളുടെ തന്നിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ മുഷ്കരത്വത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ മലങ്കര ഇടവകക്കു ഏറ്റവും ദീപ്തിയുള്ള മെൽപറഞ്ഞ ആറുകാര്യങ്ങളും അപേക്ഷക്കുടാശിയിൽ എഴുതി രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ വെക്കയും ചെയ്തുതിനാൽ ആ കാര്യങ്ങളിന്മേൽ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള ദീപ്തിമെലും ആർക്കും ഒരു സംശയം തൊന്നാതെ ഇരിപ്പാൻ ആ ആറു അപേക്ഷകളുടെയും അവകാശങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയ പ്രകാരം ഇവിടെ എഴുതിക്കാട്ടിത്തരികയും ചെയ്യുന്നു.

മുൻപിലത്തെ അപേക്ഷയുടെ അവകാശം

രാജാക്കളും യജമാനന്മാരും കീഴ്പ്പെട്ട ആളുകൾക്കു ചെയ്യുന്ന ഉപകാരങ്ങളും മനോഗുണങ്ങളും അവരുടെ എളുമയും ചൊല്ലുവിലിയും കാണുന്നതിനാലത്രെ ആകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ശരീരത്തിന്നടുത്ത കാര്യം ബന്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും നമ്മുടെ രാജാവു നമുക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ പക്കം ആയതിൽ ഒന്നിന്നും ചൊല്ലുവിലി പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്നു പറഞ്ഞാത്തു കൂടാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു അത്രപിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങൾ തന്നിട ചൊല്ലുവിലി കെരപ്പാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നെന്നും ആയതിന്നു ആളുകളെ അയച്ചു രാജമനസറിയിക്കണമെന്നും മുൻപിലത്തെ അപേക്ഷയിൽ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമതു

മലങ്കര മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ വന്നു മാർഗ്ഗമറിയിച്ചു നാൾതൊട്ടു ഏറിയ കാലവും നമ്മുടെ ജാതിയിലും ക്രമത്തിലുംതന്നെ ആ ഇടവകക്കു തലവനും ഇടയനും ആകുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താമാരുണ്ടായിരുന്നാറെ നമ്മുടെ പിടിയായ്കയും അറിവില്ലായ്മയും കൊണ്ടു അന്യ ജാതിയിലും ക്രമത്തിലും ഉള്ള ആളുകൾ ഈ സ്ഥാനം പിടിച്ചുപറിച്ചു എങ്കിലും വാചുപ്രകാരമായിട്ടും ഈ നമ്മുടെ നാളുകളൊളും മലങ്കര ഇടവകയുടെ മഹിമയും ബഹുമാനവും ആകുന്ന ഈ സ്ഥാനം അവിടെ കാത്തുവന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള കർമ്മലീത്താപാതിരിമാർ തങ്ങളുടെ മനസിൽ തൊന്നിയതൊക്കയും മറെറാരു സങ്കേതങ്ങളും കൂടാതെ മലങ്കര നസ്രാണികളൊടു കാട്ടുവാനായിട്ടു ഈ സ്ഥാനമില്ലാതെ ആക്കുവാൻ ശക്തി ഒക്കെയൊടുംകൂടെ ക്ലേശിച്ചുവരുന്ന പ്രകാരം ലൗറെന്തിയൊസ യൂസ്സിനിയാനി എന്ന മെൽവിചാരിപ്പുകാരൻ പാതിരി കരിയാട്ടിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മല്പാന്നു എഴുതിയ കുറികൊണ്ടും ബൊനവെന്തുറ എന്ന പാതിരി ലിസ്ബൊ ആയിൽവെച്ചു ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ അറിഞ്ഞതിനാലെ ആ സ്ഥാനം ഇല്ലാതെ ആയാൽ പണ്ടുപണ്ടു നമ്മുടെ ഇടവകക്കുള്ള സ്തുതിയും വളർച്ചയും പൊയ്യാകുന്നതൊഴിയെ കർമ്മലീത്താക്കാരു ഈ ചെയ്തുവരുന്ന മെനീക്ഷയങ്ങളെക്കായിലും അധികമായതൊക്കയും കാട്ടുന്നതിന്നു സംശയമുണ്ടാകയില്ലാ എന്നു കാൺകകൊണ്ടും ആയതൊക്കെക്കും ഉപായം വരുത്തുവാനായിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ രണ്ടാംഅപേക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ സ്ഥാനം തന്റെ ജാതിക്കാരു കന്നട്ടിമാരിൽ ഒരുത്തർക്കു ആകുവാൻ കയെത്താനൊസുപാതിരി ശ്രമിക്കുന്ന കാരണത്താൽ പറകിമാരിൽ ഒരുത്തരായിരിക്കണമെന്നു തിരിച്ചു എഴുതുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാമത്തെ അപേക്ഷ

അർക്കദൈയാക്കൊന്റെ കാര്യമത്രെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാര്യം അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ കാരണം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ടാം പദത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ നമ്മുടെ ജാതിയുടെ നിലയും ഒരുമ്പാടും ഇല്ലായ്മകകൊണ്ടു ഒക്കയും നമ്മുടെ ജാതിക്കു തലവൻ ഇല്ലായ്മകകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നുവെന്നു എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ അപേക്ഷ കൊടുപ്പാൻ സംഗതിവരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ കാര്യം നമ്മുടെ ഇടത്തും സാധിക്കുന്ന കാര്യമാകുന്നു എങ്കിലും ഏറ്റെടുക്കാറായ നമ്മുടെ തലവന്മാരൊക്കയും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഒരുമ്പാടിനും ഗുണത്തിന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിന്നു മറ്റുതലയായി ഇത്രനെരവും കണ്ടുവന്നതിനെക്കൊ

ണ്ടും ഇപ്പൊൾ അപേക്ഷിക്കുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായും പറങ്കി മാറിൽ ഒരുത്തൻ ആയി വരുവാനത്രെ അവകാശമാകുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു അയാളും ഉണ്ടായിവന്നാൽ ശേഷമുള്ളവരെ പൊലെ ആയിരിപ്പാനത്രെ ഏറെ നിമിഷമാകുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടും ആയതിന്നു രാജസ്രീയുടെ കല്പന പ്രത്യേകമായിട്ടു കൊണ്ടുപോകാത്തതാൽ പലപല മുടക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിവരുമെന്നു കാൺകൊണ്ടത്രെ ഈ അപേക്ഷ കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനം നമ്മുടെ ജാതിക്കു ആയെന്നു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം വീണ്ടു ഈ സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഏതും അപേക്ഷിച്ചതുമില്ലാ.

നാലാമത്തെ അപേക്ഷ

കീഴ്മര്യാദിപൊലെ വിഗാരിമാർക്കുള്ള മാസപ്പടി കൊടുക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ കാരണം എന്തെന്നു നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും മനസ്സുമുട്ടിന്റെയും അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയാകുന്ന കാര്യമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്നു വേറെ ഒരവകാശം ഇവിടെ എഴുതണമെന്നു തൊന്നുന്നില്ലാ.

അഞ്ചാമത്തെ അപേക്ഷ

നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള കലക്കമൊക്കെയുടെയും മാതാവു അറിവില്ലായ്മകയത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ആയതിന്നു നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള ന്യൂസാണികളുടെ കീടപ്പു സൂക്ഷിച്ചാൽ ഒരു പഠിത്തവീട്ടു പണിചെയ്യാൻ കുറെ തെരുക്കുമുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിരുന്നപൊലെ സിമ്മനാരി മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ മനോഹരണമുണ്ടാകണമെന്നു അഞ്ചാമതു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ആറാമത്തെ അപേക്ഷ

മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു സഹായിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചതിന്റെ കാരണമാകുന്നതു. ആ കാര്യത്തിന്നു നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള കർമ്മലീത്താക്കാരും ഏറ്റൊപ്പക്കാരുടെയും വിരുദ്ധമാകുന്നതും ഞങ്ങൾ സൂക്ഷമായിട്ടു അറിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ടു റൊമായിൽതന്നെ ചെന്നാലും കാര്യം എങ്ങനെവരുമെന്നു വളരെ സംശയം ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു ആയതിന്നു ജഡതയും ഉണ്ടായെന്നുവന്നാൽ ആയതൊക്കെയും തീർപ്പാൻ മതിയാകുന്ന കാര്യമായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും അവിടെ ഇക്കാര്യത്തുമെന്തെൽ അപേക്ഷ കൊടുക്കാൻതാൽ ഈ കാര്യം മുടക്കുവാൻ അവിടെനിന്നുതന്നെ ശ്രമിച്ചാൻ വഴിയുണ്ടായിവരുമെന്നും കാൺകൊണ്ടത്രെ ഇക്കാര്യത്തുമെന്തെൽ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ മെൽചൊല്ലിയതൊക്കെയുംകൊണ്ടു നമ്മുടെ മലങ്കര

യുള്ള പള്ളികൾ എല്ലാറ്റിന്നും നമ്മുടെ ജാതിക്കൊക്കെക്കും ആകമാനമായിട്ടു വെണ്ടുന്ന കാര്യമല്ലാതെ പ്രത്യേകമായിട്ടു ആക്കാതും വെണ്ടുന്നതിൽ ഒന്നും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചില്ലെന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയുമാം.

മുപ്പത്തഞ്ചാംപദം

അപേക്ഷക്കുടാശു വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അപേക്ഷക്കുടാശു എഴുതി ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം കയെത്താനൊസുപാതിരിയെ കണ്ടാറെ ഞങ്ങൾ രാജസ്രീയെ കാൺമാൻ പൊകുന്ന പ്രകാരം അയാളോടു പറകയും ചെയ്തു. എന്നാലും ഞങ്ങൾ വിദയം വരുത്തിയ അപേക്ഷക്കുടാശു അയാളെ കാട്ടിയില്ലാതാനും.

അപ്പൊഴൊ ഞങ്ങൾ രാജസ്രീയെ കാൺമാൻ പൊകുന്ന പ്രകാരം അയാൾ കെട്ടാറെ അപേക്ഷക്കുടാശുമെന്തെൽ ഏതും ചൊദിക്കാതെ നിങ്ങൾ രാജസ്രീയുടെ അടുക്കൽ പൊകുമ്പോൾ അവിടെ അടുക്കളുടെ പാർത്തിരിക്കുന്ന ഏറ്റൊപ്പയിൽനിന്നു വരുന്ന കാര്യങ്ങളുമെന്തെൽ വിചാരിക്കുന്ന അയാൾക്കുസാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അയാളെക്കൂടെ കണ്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊരണമെന്നും പറഞ്ഞു അയാൾ നാമധൈയ്യം വിട്ടുപെരും ഒരു കടുദാശിൽ കുറിച്ചു ഞങ്ങളുടെ പറ്റിൽ തരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീ അപ്പൊൾ വസിച്ചിരിക്കുന്നതു ഈ നഗരിയിൽനിന്നു ഒന്നരക്കാരതം വഴി ഭൂരെ വെലുസ എന്ന ഇടത്തിൽ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു രണ്ടു തെരും കൂലിക്കു മെടിച്ചയാത്ര പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാപ്പൊഴും ചെയ്തുവരുന്ന മര്യാദിപൊലെ മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായൊടും മാർപ്രഞ്ചിസ്ത്യാസ സെവെർ എന്ന പുണ്യവാളെന്നൊടും നമ്മുരിച്ചുകൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ വെലുസ എന്ന ഇടത്തിൽ ചെന്നു രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന ആളാകുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ രാജസ്രീ ഇന്നു ആരൊടും പറകയില്ലെന്നും രാജാവു കമ്പസാരിച്ച ശുദ്ധമാന കർവാൻ കൈക്കൊൾവാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു താമസിച്ചാൽ രാജാവുമായിട്ടു കണ്ടു പറവാൻ കൂടുമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞതു കെട്ടാറെ നാട്ടുകാര്യമൊക്കെയും ക്ലേശിക്കുന്നതു രാജസ്രീ അത്രെ ആകുന്നു എന്നും രാജാവു ഏതും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ മുൻപിൽ കെട്ടുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞതുമെന്തെൽ വളരെ പ്രസാദം ഞങ്ങൾ

കുണ്ടായില്ലെങ്കിലും ലോകാചാരത്തെപ്രതി കുറെ നേരം അവിടെ പാത്തതിന്റെ ശേഷം ആരെയും കാണാൻ കഴിയാതെ ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മെൽ ചൊല്ലിയ സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ മല്ലാൻ കുർവാന ചൊല്ലുകയും സർവാധികാര്യക്കാരനും തന്റെ കെട്ടിയവളും വന്നു കുർവാന കാണുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കുർവാന കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം സർവാധികാര്യക്കാരൻ തന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു വെള്ളം കുടിയും തന്നു എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും ചൊല്ലിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നു വരുന്നു എന്നും ഇവിടെയും റൊമ്മായിലും കാര്യമുണ്ടെന്നും ആയതിന്നു ഇന്നു രാജസൂത്രീയെ കാണാൻ വന്നാറെ കാണാൻ കൂടിയില്ലെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു അങ്ങെ പെരുമയുമായിട്ടു കണ്ടു പറവാനായിട്ടത്രെ ഇവിടെക്കു വന്നതെന്നും ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു അങ്ങുകൂടെ മനോഹരമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും പലതും അയാളോടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വരുന്നനേരം രാജാവു ഞങ്ങളെ അന്വേഷിച്ചെന്നു ഉള്ളപ്രകാരം കെൾക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാലും അന്നത്തെ ദിവസം വളരെ താമസിച്ചു പൊകുകൊണ്ടു രാജാവിനെ കാണാൻ അന്നു സമയമില്ലെന്നും പിന്നെ ഒരു ദിവസം ആകട്ടെ എന്നും വെച്ചു ഇടവഴിയിൽ തീൻ വിൽക്കുന്ന ഒരു വീട്ടിൽ വന്നു ഒരു പ്രകാരത്തിൽ തീനും കഴിഞ്ഞു ഒട്ടു ഏകദേശം തിരിഞ്ഞു നാലുമണിനേരം ആയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തു എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തു എത്തി കുറെനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മനീഷ്ഠം ആളയച്ചു മലപ്പാണെ വിളിച്ചപ്പോൾ മലപ്പാണം ഞാനും കൂടെ ഒട്ടു ഏകദേശം അഞ്ചുമണിനേരത്തു മനീഷ്ഠത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നാറെ മലപ്പാണെ മനീഷ്ഠം വെറെ വിളിച്ചു ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ചൊല്ലി റൊമ്മായിൽ നിന്നു തന്നിന്നു എഴുതി വന്ന പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന പഠിത്തവീട്ടിന്റെ യജമാനൻ കുർവാനാളിന്റെ കുറി വായിപ്പിച്ചു കെൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മലപ്പാൻ റൊമ്മായിക്കു എഴുതി അയച്ചതിന്നു ഏതും ഉത്തരം വന്നതുമില്ലാ. ഇതിന്റെ ശേഷം മനീഷ്ഠത്തിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തു വരുവാനായിട്ടു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മലപ്പാണു പാരം തെളിവും തെളിവുകൊണ്ടുള്ള ക്ലിസ്തനീരും വരുന്നതു ഞാൻ കണ്ടാറെ പുത്തനായൊരു വല്ല നല്ല കാര്യവും ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു. എഴുതിവന്ന കുറിയുടെ വാചകം എന്താകുന്നു എന്നു ഞാൻ മലപ്പാണോടു ചൊല്ലിച്ചാറെ മലപ്പാൻ പറഞ്ഞു നമ്മൾക്കു എല്ലാവർക്കും ഉടെതമ്പുരാൻ മനോ

ഹൃണം ചെയ്യട്ടെ. നമ്മുടെ കാര്യംകൊണ്ടു മനീഷ്ഠം റൊമ്മായിക്കു എഴുതി അയച്ചാറെ വെണ്ടുവണ്ണം ഉത്തരം എഴുതി വന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു വായിച്ചുകൊൾപ്പിപ്പാനായിട്ടത്രെ മനീഷ്ഠം ഇപ്പോൾ ആളയച്ചു നമ്മെ വിളിച്ചിട്ടു എന്നു.

വിശേഷിച്ചു വായിച്ചുകെട്ടു കുറിയുടെ വാചകം എന്തെന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിച്ചാറെ പറഞ്ഞു. റൊമ്മായിൽനിന്നു മനീഷ്ഠത്തിന്നു വന്ന കുറിയുടെ വാചകമാകുന്നതു. ഇവിടെയും പ്രത്തുക്കാലിലും കാര്യമുണ്ടാകുകൊണ്ടു മലയാളത്തിൽനിന്നു എന്റെ മക്കൾ വന്നാറെ അവരെ താൻ കൈക്കൊണ്ടു നല്ലതിൻവണ്ണം സന്തിച്ചതുമെൽ നമുക്കു വളരെ പ്രസാദമുണ്ടു. എന്നു വരുമ്പോൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ ഒരു വസ്തു അവർ കാട്ടുന്നതിന്നുമുമ്പെ അവർക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും കൊടുത്തു താമസം കൂടാതെ അവരെ ഇങ്ങൊട്ടയക്കയും വെണം എന്നും എന്നാൽ ഇത്ര ഉപവിയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ഈ കുറിയുടെ വാചകം കെട്ടാറെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജസൂത്രീയുടെ പക്കൽ മലങ്കരയുള്ള കാര്യത്തിന്നു അപേക്ഷ കൊടുത്തു എന്നു വന്നാൽ തന്റെ മനസുപൊലെ ഏതും കാട്ടുവാൻ കൂടുകയില്ലെന്നു പ്രൊപ്പഗാണ്ടായുടെ മന്ത്രിയാകുന്ന മൊൻസിഞ്ഞാർ ബെർജ്ജോ കാണുകൊണ്ടു ആയതു വരാതെ ഇരിപ്പാൻ തട്ടിപ്പായിട്ടു എഴുതി അയച്ചു കുറി അത്രെ ആകുന്നു എന്നു അപ്പോൾ അറിയാൻ കഴിയാതെ ഏതെത്തിന്നു വളരെ അലിവും പൊത്തുക്കാലിൽ അപേക്ഷക്കു ടോൾ കൊടുക്കേണ്ടുന്നതിന്മെൽ വളരെ സംശയവുമായി വരികയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം പിറ്റേ ദിവസം കയെത്താനൊ സുപാതിരി വന്നപ്പോൾ രാജസൂത്രീയെ കാണാൻ കൂടാത്ത പ്രകാരവും റൊമ്മായിൽനിന്നു എഴുതിവന്ന അപേക്ഷയും പ്രത്തുക്കാലിൽ കാര്യം സാധിപ്പാനുള്ള വിഷമവും ആയതുകൊണ്ടു രണ്ടു തൊണിമെൽ കാലു ചവുട്ടിയാൽ എന്നപൊലെ അങ്ങും ഇങ്ങും ഇല്ലെന്നു വരാതിരിപ്പാൻ പ്രത്തുക്കാലിൽ അപേക്ഷക്കു ടോൾ കൊടുക്കാതെ റൊമ്മായിക്കുതന്നെ പൊകു അല്ലെയാ വെണ്ടുവെന്നും വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അയാളോടു പറഞ്ഞാറെ അയാളും ആയതു കെട്ടു ഉടൻ വളരെ സന്തോഷപ്പെട്ടു ആ വിചാരം ഉറപ്പിച്ചു അത്രെതന്നെ വെണ്ടുവെന്നും ആയതല്ലാ ഞാൻ അങ്ങമിങ്ങമില്ലെന്നു വന്നിരിക്കുമെന്നും അയാൾ പറകയും ആയതിന്നു ഞങ്ങളെ മുറുക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ ഞങ്ങൾ അപേക്ഷക്കു ടോൾ കൊടുത്താൽ തന്റെ കാര്യത്തിന്നു നഷ്ടം വരുവാൻ പൊരുമെന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരിക്കു ഭയമുള്ളപ്രകാരം ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ ശേഷം ഇതു കാര്യത്തിന്മെൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചാറെ കാര്യം ഇത്ര ഒക്കയും ചെയ്തതനുപേക്ഷയും ഉണ്ടാക്കി സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ഒ

ക്കയും ചെയ്താൽ ഞങ്ങൾക്കു അപേക്ഷിക്കട്ടെ. ഉണ്ടെന്നുള്ളപ്രകാരം പറഞ്ഞതുമാറ്റിയെ ആയതു രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ കൊടുപ്പാനായിട്ടു രാജസ്രീ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു ചെന്ന പ്രകാരവും എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യമായിരിക്കുന്നതിനുംപകം ഇനി അപേക്ഷിക്കട്ടെ. കൊടുക്കാതെ പൊയ്ക്കാൽ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നൊക്കയും വിഘ്നം വരുവാൻ ഇക്കാര്യംതന്നെ മതിയായിരിക്കും എന്നു വെണ്മയായിട്ടു തൊന്നുകകൊണ്ടും വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകമായിട്ടു കൊടുപ്പാൻ ആസ്ഥമാക്കിയ അപേക്ഷകളിൽ ഒന്നും പ്രൊപ്പഗന്ദായിക്കു ബന്ധിക്കുന്നതല്ലായ്കകൊണ്ടും മനീഷ്യന്മാരുടെ മുമ്പിൽ കാട്ടി ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുകകൊണ്ടും റോമയായിക്കു മറ്റു ജാതി ഞങ്ങളുടെ മേൽ തൊന്നുവാൻ സംഗതിയില്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടും അപേക്ഷിക്കട്ടെ. കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം രണ്ടാമതു നിശ്ചയിച്ചു അയതിന്നു തെരംകൂട്ടി കയെത്താനൊന്നു പാതിരിയൊടു ഈ അവസ്ഥ ഏതും അറിയിക്കാതെ ഒരു ദിവസം കാലത്തു തന്നെ രാജസ്രീയുടെ ഭവനത്തുള്ള പള്ളിയിൽ ചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടും അപേക്ഷിക്കട്ടെ. കൊടുപ്പാനായിട്ടും ഞാനും മല്ലാനും ഞങ്ങളുടെ രണ്ടു പൈതങ്ങളും കൂടെ രാജസ്രീ വസിക്കുന്ന മെൽപറഞ്ഞ വെല്ലുസ എന്ന ഇടത്തിന്നു ചെല്ലുകയും ചെയ്യും.

മുപ്പത്തിയാറാം പദം

രാജസ്രീയെ കാണുവാനായിട്ടു വെല്ലുസ എന്ന ഇടത്തു ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

ഇങ്ങനെ വെല്ലുസ എന്ന ഇടത്തു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം അവിടെ പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടു മര്യാദിപൊലെ മത്തമറിയം അമ്മയൊടു മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായൊടു മാർപ്രഞ്ചിസ്തോസ സെവ്യർ എന്ന പുണ്യവാളനൊടു അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന ആളായ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ ഭവനത്തു ചെന്നപ്പോൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന അന്തേനി ദർശനക്കാരൻ ഞങ്ങളെ കണ്ടാറെ നിങ്ങൾ കയെത്താനൊന്നു പാതിരിയുടെ ജാതിക്കാരൻ അല്ലയോ എന്നു ഞങ്ങളൊടു ചൊദിച്ചതിന്നു ആയതല്ലാ ഞങ്ങൾ മലയാളക്കാർ രത്രെ ആകുന്നുവെന്നു അയാളൊടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അയാളും ഞങ്ങൾ ചെന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അറിയിച്ചാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്റെ മുറിയുടെ വാതുക്കലൊളം വന്ന നിങ്ങൾ ഇന്നാൾ വന്നാറെ രാജാവു നിങ്ങളെ അന്വേഷിപ്പിച്ചു നെരത്തു നിങ്ങളെ കണ്ടില്ലാ എന്നു കുററപ്പെടുത്തുംപൊലെ പറഞ്ഞതു കെട്ടുതിന്നു ഞങ്ങൾ സ്വല്പൻനേരം ഇവിടെ താ

മസിച്ചാറെ ആരെയും കാണായ്കകൊണ്ടും നെരം താമസമായി പൊകുകകൊണ്ടും കർവാൻചൊല്ലുവാൻ പൊകയത്രെ ചെയ്തതെന്നു കഴിവു പറഞ്ഞാറെ നിങ്ങൾക്കു കർവാൻ ചൊല്ലണമെങ്കിൽ ഇവിടെ പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങളൊടു പറകയും ചെയ്യും.

ആയതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ഞങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു സംശയവും തൊന്നാതെ ഇരിപ്പാനും ഞങ്ങളുടെമേൽ നല്ലവണ്ണം രാജസ്രീയെ ബോധിപ്പിപ്പാനായിട്ടും രാജസ്രീയുടെ മുൻപാകെ വെപ്പാനായിട്ടു കൊണ്ടുചെന്നു അപേക്ഷിക്കട്ടെ. രാജസ്രീയുടെ പറിൽകൊടുപ്പാനായിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ പറിൽതന്നെ ഏല്പിച്ചുപോയ അവിടെയുള്ള പള്ളിയിൽ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അനുവാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പള്ളിക്കൽ പൊകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ ചെന്നു മല്ലാൻ കർവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനങ്ങളൊക്കയും തങ്ങൾ മുൻപിൽ ഒരു നാളം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ക്രമം കാണുകകൊണ്ടും വാലിഭക്കാരൻ പാടി കർവാൻകു കൂട്ടുകകൊണ്ടും പാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ടിങ്ങനെ കർവാൻ പാതി ആയപ്പോൾ രാജസ്രീയും രാജാവും രാജസ്രീയുടെ അനുജത്തിമാർ ഇരുവരും മക്കൾ മൂന്നുപേരും ശേഷം വീട്ടുകാരും കർവാൻ കാണുമാൻ വന്നു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും കർവാൻ കഴിവൊളം ഭക്തിമയൊടുക്കൂടെ മുട്ടുമെൽ തന്നെ നിന്നു കാണുകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ ശേഷം രാജാവിന്റെ മനസ്സു തന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ആയിരിക്കുന്ന ഉടെ തമ്പുരാൻ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയുടെ പാവവും ദീനവും കണ്ട രാജസ്രീയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ മേൽ കരുണയും മനോഹരവും തൊന്നിച്ചതിനാൽ കർവാൻ കഴിഞ്ഞ ഉടൻ ഞങ്ങളെ ആളയച്ചു വിളിപ്പിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ നാലുപേരും അകത്തു കടന്നു ചുക്കുന്ന മോസ്സുകൊണ്ടു ഒക്കയും ചമയിച്ചിരിക്കുന്ന കാഴ്ചശാലയിൽ ചെന്നു നിന്നപ്പോൾ രാജസ്രീയും രാജാവും രാജസ്രീയെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഒരുമിച്ചു ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന ശാലയിൽ വന്നു. ഉടൻ അവിടത്തെ മര്യാദിപൊലെ ഞങ്ങൾ നാലുപേരും മുട്ടുകുത്തി രാജസ്രീയുടെയും രാജാവിന്റെയും കൈമുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ രാജസ്രീയുടെ മുഖം വട്ടമുഖത്തിൽ ചെർന്നതും സെന്ദര്യം ഉള്ളതും ശരീരം നീണ്ടതിൽ ചെർന്നതും വളരെ വണ്ണംകൂടാതെ ക്രമമുള്ളതും ദൃഷ്ടി കനിവും അടക്കവും ഉള്ളതുമായിരുന്നു. അപ്പോഴൊ അവിടത്തെ ആചാരത്തിൻ തക്കവണ്ണം രാജാവും രാജസ്രീയുമായിട്ടു പറയുമ്പോൾ മുട്ടുമെൽ നിന്നുകൊണ്ടത്രെ പറയുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മുട്ടുകുത്തി കൈമുത്തിയ ഉടൻ രാജസ്രീ എഴുന്നെല്ലാൻ കൈകാട്ടിയ

തിനെക്കൊണ്ടു ഉടൻ എഴുന്നെറ്റു നിന്നാറെ രാജസ്രീ കരുണ യൊടുക്കൂടെ ഞങ്ങളെ നൊക്കി എവിടെ നിന്നു വരുന്നെന്നും വന്ന കാര്യം എന്താകുന്നു എന്നും ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നു വരുന്നു എന്നും ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷക്കുടാശ്രു അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തെ കാട്ടുവാൻ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ പററിൽ കൈയെടുപ്പിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞപ്പൊൾ അങ്ങനെതന്നെ എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പറകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം വാലിഭക്കോരെ കണ്ടാറെ രാജസ്രീ പാരം കൌതുകപ്പെട്ട ഇവർ എന്തിനായിട്ടു വന്നു എന്നു ചൊദിച്ചാറെ അവർ പറിപ്പാനായിട്ടു റൊമായിക്കു പൊകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ ഉത്തരിക്കയും ഇങ്ങനെ ഒരു മുക്കാൽമണിനെന്നും രാജസ്രീയും രാജാവും അവിടെനിന്നു ഞങ്ങളുമായിട്ടു സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീ അരികെ കൂടെ നിൽക്കുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ നൊക്കി അയാളൊടു കല്പിച്ചു. അയിററപ്പിഴകൾക്കു വിശപ്പുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു. ആയതിന്നു അവർക്കു വെള്ളംകുടി ഞാൻ വിദയം വരുത്തുമെന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീയും രാജാവും അകത്തൊട്ടു കടന്നുപൊയാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ ആൾ വന്നു ഞങ്ങളെ തന്റെ ഭവനത്തു കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി അങ്ങെട്ടു തരം തീനും പലപല കൂട്ടം കാകനികളും ഉള്ളൊരു പരിപൂർണ്ണമായ വെള്ളംകുടി ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ഞങ്ങളും വെള്ളംകുടി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്താ അത്രനെരവും രാജസ്രീയുടെ അടുക്കൽനിന്നു വരായ്കകൊണ്ടു അവിടെതന്നെ പാർത്തിരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഒട്ടു ഏകദേശം രണ്ടു മണി കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവിടെക്കു വന്നാറെ ഞങ്ങൾ തന്റെ കയ്യുമുത്തി യാത്ര ചൊല്ലിയപ്പൊൾ ഇനി എന്നു വരെണ്ടു എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ഇനി നിങ്ങൾ ഇവിടെക്കു വരുവാൻ ഭിഷ്കുതിയില്ലാ. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ കര്യം വിചാരിക്കുന്ന മിനിസ്രോ ആകുന്ന മർത്തിഞ്ഞുദൈമൽ ഇതിന്നുത്തരം തരുമെന്നു ഞങ്ങളൊടു പറകയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളും ആയതു കെട്ടു ഉടൻ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു വെല്ലുസ എന്ന ആ ഭിഷ്കിൽതന്നെ വിഷ്കൊണ്ടതി വസിക്കുന്ന വീട്ടിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നു എത്തിയപ്പൊളു ഒർത്തക്കു അവിടെയുള്ളവർ എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുകൂടിയതിനെക്കൊണ്ടു വിഷ്കൊണ്ടതിയുടെ കെട്ടിയവൾ വിഷ്കൊണ്ടതിനെപ്പോലു ഉടൻതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണം ഒപ്പിച്ചു. ഞങ്ങൾ അവിടെ ഭക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ നെർത്തുള്ള വലിയ സ്നേഹത്തിന്റെയും വെണ്ടികയുടെയും അടയാളം കാട്ടുവാനായിട്ടു വിഷ്കൊണ്ടതിനെപ്പോലുതന്നെ എറച്ചി കുണ്ണത്തിൽവെച്ചു വെണ്ണിച്ചു കിടാങ്ങൾക്കു കൊടുക്കയും ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു കൂടെവെറും അവിടെ കൂടെ ഇരുന്നു ഞങ്ങളുമായി സംസാരിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞുകൂടിയപ്പൊൾ വിഷ്കൊണ്ടതിയും വന്നു ഇത്രനെരവും എന്റെ കെട്ടിയവൾ നിങ്ങൾക്കു ചിററാഴ്ചമെല്ലെ. ഇനി ഞാൻകൂടെ അത്രെ ചിററാഴ്ചമെല്ലെന്നതെന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കു താൻതന്നെ തരികയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളും ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനുടെയും തന്റെ ഭാര്യയുടെയും സ്നേഹവും എളിയയും കണ്ടു പാരം അശക്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ പറങ്കിനാട്ടിൽ വമ്പന്മാരുടെ സ്രീകളെ കണ്ടു പറവാൻപൊലും വിഷ്കുമായിരിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു ചിററാഴ്ചമെല്ലെവാൻ വന്നതു പ്രത്യേകമുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും എളിയയുടെയും പ്രവർത്തി അത്രെ ആകുന്നു.

രാജസ്രീയെ കണ്ടതും ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ കൊടുത്ത പ്രകാരവും അയാളെ കൈക്കൊണ്ടുവന്നു തരുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു കുറെ നേരം അവിടെ ഇരുന്നു വർത്തമാനവും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ വസിച്ചിരിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്ന ഇത്ര വലിയ മനോഹരണമൊക്കെയും ഞങ്ങളൊടു ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടു പ്രത്യേകമായിട്ടു ഉടയവനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടൊടുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിററെ ദിവസംതന്നെ മെൽ പറഞ്ഞ അപേക്ഷകൾ നാലായി പെർത്തു നാലു സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ വീട്ടിലും കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം മനീഷ്കത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തൊടും ഈ ഉണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളൊക്കെയും പറഞ്ഞു രാജസ്രീക്കും സർവാധികാര്യക്കാരന്മാർക്കും ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത അപേക്ഷക്കുടാശ്രു കാട്ടി. ഈ അപേക്ഷകളിൽ ഏതാനും റൊമായിക്കു സങ്കടം തൊന്നത്തക്കതുണ്ടോ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ഏതുമില്ലാ എന്നു പറകയും ഞങ്ങളും റൊമായിൽനിന്നു മനീഷ്കത്തിന്നു കടുശ്രു വന്നപ്പൊൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ അപേക്ഷക്കുടാശ്രു കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ എല്ലാവരുമായിട്ടു പറഞ്ഞു വെണ്ണിതമായി പൊയതിനാൽ കൊടുക്കാതെ റൊമായിക്കു ചെല്ലുവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു അപേക്ഷക്കുടാശ്രു കൊടുത്തുവെന്നും ആയതിൽ റൊമായിക്കു വെണ്ണിക്കുന്ന കാര്യമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ലാ എന്നും മനീഷ്കത്തൊടുകൂടെ ഈ അവസ്ഥ ബൊധിപ്പിച്ചുവെന്നും ഉടൻതന്നെ റൊമായിക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. ¹

1. ജോൺ മേരി അച്ചൻ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായി നിയമിതനായി, തുടന്ന് പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘം പ്രോനുൻഷിയോക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ ജോൺ അച്ചൻ എന്തു നിർദ്ദേശമാണു നൽകേണ്ടത് എന്ന് ആരാഞ്ഞു. കരിയാററിൽ മല്പാന്റെ ഭൃത്യവും നിർദ്ദേശങ്ങളും ആരാഞ്ഞു അറിയിക്കാനും അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു. എഴുത്തു

മുപ്പത്തിയെഴാംപദം

അപെക്ഷക്കടുദാശോടുകൂടെ കൊടുത്ത അവകാശങ്ങളിന്മേൽ

വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം രാജസ്രീയുടെ സർവ്വാധികാര്യന്മാർക്കു അപെക്ഷക്കടുദാശു കൊടുത്തപ്പൊൾ ദർശനകാരെയും കന്നടിമാരെയും ഞങ്ങൾക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു വെണ്ടാ അറിവും തമ്പുരാനൊടു പെടിയും നല്ല തറവാടും ഉള്ള ഒരു പറങ്കിപട്ടക്കാരനെ അത്രെ വെണ്ടുവെന്നും തിരിച്ചുതന്ന അവരൊടു എത്രുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നുള്ള അവകാശങ്ങൾക്കു നന്നായി അവിടെ ബൊധിക്കത്തക്കവണ്ണം കടുദാശിൽക്കൂടെ എഴുതി അവരുടെ പക്കൽ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ആ അവകാശങ്ങൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുംകൂടെ അറിവാനായിട്ടു ആയതൊക്കെയും ഞങ്ങൾ കൊടുത്തവണ്ണംതന്നെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു. വിശേഷിച്ചും പറങ്കിവാക്കിലുള്ള പെർപ്പനമ്മുടെ ജാതികൾക്കു പ്രത്യേകമായിട്ടു ഉപകാരമുള്ളതല്ലാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടും ആയതൊക്കെയും എഴുതണമെന്നു വച്ചാൽ വളരെ എഴുത്തു വെണ്ടിവരുമെന്നതുകൊണ്ടും ആയതു ഇവിടെ എഴുതുന്നമില്ലാ. അപ്പൊഴൊ എഴുതികൊടുത്ത അവകാശങ്ങളുകുന്നതു ഇവ. മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുന്ന ആൾ അറിവും നെറിയും ഉള്ള ഒരു പറങ്കിക്കാരൻ ആയിരിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചതിന്റെ കാരണങ്ങൾ.

൧-ാമതു നമ്മുടെ ജാതികൾ ഇങ്ങനെ ഇവിടെ അപെക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളൊടു കല്പിച്ചയച്ചു.

൨-ാമതു മുൻപിൽ ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു.

൩-ാമതു ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നാൽ മുൻപിൽ മലങ്കര ഉണ്ടായിരുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും വീണ്ടു ഉണ്ടാകുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കു ശരണം ഉണ്ടുഎന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൪-ാമതു ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നാൽ മറ്റൊരുടേയും കീഴായിരിക്കണമെന്നില്ലാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൫-ാമതു പറങ്കിമാരുടെ മെൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതി.

കന്നടിമാരു വെണ്ടാ എന്നു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ

കിട്ടുവാൻ വൈകിയതിനാൽ നൺഷിയോ കരിയാറിയുടെയും സംഘത്തിന്റെയും പരാതി പരിഭാഷചെയ്തു തിരുസംഘത്തിന് അയച്ചു. കർമ്മലീത്താ വൈദികരെക്കുറിച്ച് അതിൽ വിപ്രതിപത്തിയമ്പിച്ചിരുന്നു.

൧-ാമതു മറ്റു ജാതിക്കാരു ഞങ്ങൾ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൨-ാമതു ജാതിശ്രേഷ്ഠതമെലും ജാതിഹീനത്തിന്മേലും ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തു വളരെ തർക്കം ഉണ്ടു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൩-ാമതു പറങ്കിമാരു വന്നതിന്റെ ശേഷം മാർഗ്ഗം കൂടിയ പുത്തൻ നസ്രാണികൾ അവർ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൪-ാമതു ഞങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാശ്രീഹായുടെ നസ്രാണികൾ ആകുന്നതുമൊഴിയെ എല്ലാപ്പൊഴും ഞങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ പട്ടക്കാരനും മുന്തിൽ മാർഗ്ഗമുള്ള രാജാവും ഇപ്പൊൾ മലയാൻ രാജാവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൫-ാമതു ഞങ്ങളുടെ ക്രമവും പെച്ചും ദൈവമുള്ളതായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു. അപ്പൊഴൊ എല്ലാ ജാതികൾക്കും മെത്രാന്മാരും വെദവാഴികളും തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിലും മര്യാദയിലും ആയിരിക്കുന്നതിനുംപക്കം മറ്റു ജാതിയിലും ക്രമത്തിലുമുള്ള കന്നടിമാരു മലങ്കര ഭരിപ്പാൻ വന്നാൽ ഏറിയ പിണക്കവും കലക്കവും അവിടെ ഉണ്ടായിവരുന്നതിനു സംശയമില്ലാ.

ദർശനകാരനെ ഞങ്ങൾക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു വെണ്ടാ എന്നു അപെക്ഷിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ.

൧-ാമതു നല്ലവനും തമ്പുരാനെ പെടിയും ഉള്ള ആളിനെ ദർശനവീട്ടിൽനിന്നു ഒരിക്കലും അയക്കയില്ലാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൨-ാമതു പലവൃഴവും ദർശനവീട്ടിലുള്ള ആളുകൾക്കു നിരപ്പും അടക്കവും ഉണ്ടാകുവാനായിട്ടു അവരിൽ കലക്കവും ക്ഷൗഢവും ഉണ്ടാക്കുന്ന ആളുകളെ പുറത്തൊട്ടു അയപ്പാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൩-ാമതു അകലപ്പെട്ട ഇടങ്ങളിൽ പൊയി തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടത മുട്ടുവാൻ തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടംപൊലെ ശേഷമുള്ളവരെ ഭരിപ്പാനും മനസ്സുമുള്ളവരത്രെ ദർശനവീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുവാൻ മര്യാദിയായിരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൪-ാമതു മെത്രാന്മാരു ദർശനക്കാരൻ ആയിരുന്നാൽ അവർ മരിക്കും നെരത്തു അവർക്കുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും നെടുവാൻ അനന്തരവരായിട്ടു അവരുടെ ദർശനക്കാരൻ പുറപ്പെടുമാറാകുന്നു. വരാപ്പഴെ നാം കണ്ടും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നപൊലെ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

൫-ാമതു ആത്മങ്ങളെ തിരിപ്പിപ്പാനും മിശിഹായുടെ ഏവൻഗെലിയൊൻ അറിയിപ്പാനായിട്ടും അല്ലാ പിന്നെയൊ സമ്പത്തും കൂട്ടി ആയതിനാൽ തങ്ങളുടെ ദർശനവീട്ടിൽ വീണ്ടു വരുമ്പൊൾ സൺവ്യമായിട്ടു കഴിവാൻ അപൂർവ്വമായ വസ്തുക്കൾ

ഭൂരപ്പെട്ട നാട്ടിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന തങ്ങളെ സ്നേഹകാര്യങ്ങളെക്കൊടുക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ സഹായം താൻ യോഗ്യം ഒന്നും കൂടാതെ പള്ളിക്കടുത്ത സ്ഥാനം താൻ കൈക്കൊള്ളുവാനും ആയിട്ടത്രെ അവർ തങ്ങളെ ദർശനവീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമാറാകുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

ദർശനക്കാരിൽ നല്ലവർ ആയിരുന്നാലും ഞങ്ങൾക്കു മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടു വെണ്ടാ. അതെന്തെന്നാൽ,

1-ാമതു തങ്ങളെ ദർശനവീട്ടിൽനിന്നും ശേഷമുള്ളവരുടെ കൂട്ടം സഹായവും കൂടാതെ പുറത്തു പൊകുന്ന നെരത്തു കാണുന്ന വസ്തു ഒക്കെ തനിക്കു പുതുതയായി തൊന്നുന്നതിനാൽ കാര്യങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന നെരത്തു പീഴു വരുവാൻ നിമിത്തമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

2-ാമതു കാര്യങ്ങൾ കെൾപ്പാനും വിധിപ്പാനും തഴക്കവും പരിചയവും തനിക്കില്ലായ്കകൊണ്ടു ആളും അവസ്ഥയും പ്രിയവും നെരവും ഇടവും അറിഞ്ഞു അതിന്നു ഒപ്പിച്ചിരിപ്പാൻ തനിക്കു അറിവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു.

3-ാമതു സമുദ്രത്തിന്നു പുറത്തു മത്സ്യം എന്നപൊലെ തന്റെ മൂപ്പന്മാരുടെ കല്ലന കീഴ്ന്നിന്നു പുറത്തു തന്നെ താൻ കാണുവൊരും കവിച്ചിലുകളിൽ അകപ്പെടുവാൻ സംഗതിവരും. ആ ഭൂരപ്പെട്ട ഇടങ്ങളിൽ ദിവസം തൊറും കണ്ടുവരുന്നപൊലെ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

4-ാമതു പലപല കൂട്ടം സ്ഥാനങ്ങളും അനുവാദങ്ങളും തന്റെ ദർശനമുറയാൽ തനിക്കുണ്ടെന്നും ചൊല്ലി പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങളും കാനോനുകളും പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ അനുവാദങ്ങൾ നെരൊ ഓഷ്കൊ എന്നു തമ്പുരാൻ തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു. വിശേഷിച്ചും തട്ടിപ്പൊന്നും കൂടാതെ അനുവാദം തനിക്കുള്ളതാകുന്നു എന്നു വരികിലും ആയതിന്നു തക്ക അവകാശമുള്ളപ്പൊൾ മാത്രമെ ആയതു വാസ്തവമായിരിപ്പു.

5-ാമതു തങ്ങളെ ദർശനത്തിന്റെ നല്ല ചട്ടവും കല്ലനകളും തങ്ങൾ ചെയ്തു സത്യവും മറന്നു നല്ല പ്രവർത്തികളൊന്നും കൂടാതെ വ്യാപരിക്കുമാറാകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെയും വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കന്മാരുടെയും ഭവനത്തുനിന്നു സുകൃതങ്ങളൊക്കെയും വാങ്ങി അകന്നിരിക്കുന്നതു നാം കണ്ടുവരുന്നപൊലെ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇത്രനെരവും പറഞ്ഞതൊക്കെയും സൂക്ഷിച്ചുണ്ടാൽ അറിയാം. മെൽപറഞ്ഞ ആളുകളെ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനുള്ളതിന്നു അയപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു കഠിനമായ ദോഷമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ പൊകുന്ന ആളുകളുടെ രണ്ടിപ്പിന്നും ഭാഗ്യംകെട്ട ആ നാട്ടി

ലുള്ളവരുടെ ആകമാനമായ ഉതപ്പിന്നും കാരണമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു.

ഇങ്ങനെ ഈ അവകാശങ്ങൾ ഒക്കെയും എഴുതി മെൽ പറഞ്ഞ അപേക്ഷകളോടു കൊടുത്തപ്പൊൾ കൂടെനാലു സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ പറ്റിൽ കൊടുക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന ആൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ദർശനക്കാരൻ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അയാൾക്കു ഈ ഞങ്ങളെ നിരൂപണ തെളിഞ്ഞു വരികയില്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടു രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ ഈ അവകാശങ്ങൾ കൊടുത്തതുമില്ലാ. വിശേഷിച്ചും ഈന്ദ്രയാമുവത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മർത്തിഞ്ഞു ദെമെലിന്റെ പറ്റിൽ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം ലെത്തീനിൽ പെർത്തുകൂടെ കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

മൂപ്പത്തിയെട്ടാംപദം

ഞങ്ങൾ അപേക്ഷകളോടു കൊടുത്തപ്രകാരം കായത്താനൊസു പാതിരിയൊടു പാഞ്ഞാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

അപ്പൊഴൊ മെൽ പറഞ്ഞ വണ്ണം ഞങ്ങൾ അപേക്ഷകളോടു രാജസ്രീയുടെയും നാലു സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെയും പറ്റിൽ കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം കയെത്താനൊസു പാതിരി ഞങ്ങളെ കൺമാനായിട്ടു ദർശനവീട്ടിൽ വന്നപ്പൊൾ രാജസ്രീയുടെയും കാര്യക്കാരന്മാർക്കും അപേക്ഷകളോടു കൊടുത്തപ്രകാരം അയാളോടു പറഞ്ഞാറെ നിങ്ങൾ കൊടുത്ത അപേക്ഷകളോടു ഞാൻ വായിച്ചുകണ്ടു എന്നും ഇതത്രെ ഞാൻ ഇത്രപ്പൊഴും മലങ്കര ഇടവകക്കുവെണ്ടി ഇവിടെ ശ്രമിച്ചുവന്നതെന്നും ഉപായമായിട്ടു ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തുമെന്ത്യ ഒരു പറങ്കിക്കാരനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടു വെണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചതു വെണ്ടിയില്ലാഞ്ഞു. അതെന്തെന്നാൽ ഏറൊപ്പാക്കാരൻ നമ്മുടെ ജാതികളെ ഭരിപ്പാൻ വന്നാൽ ഒരുനാളും നമ്മൾക്കു ഗുണം വന്നെന്നു വരികയില്ലാ എന്നതു കൊണ്ടു വാചുപ്രകാരവും ഈ സ്ഥാനവും ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താടെ സ്ഥാനവും നമ്മുടെ ജാതികൾക്കു ആക്കുവാൻ ശ്രമിക്കു അത്രെ വെണ്ടുവെന്നും ആയതിന്നത്രെ ഞാൻ ഇവിടെ ശ്രമിച്ചു വരുന്നതെന്നും രഹസ്യമായിട്ടു ഞങ്ങളോടു ബൊധിപ്പിച്ചതെന്നു കൂടെ ബൊധിപ്പിക്കാതെ അപേക്ഷകളോടു കൊടുത്തതിന്മെൽ വളരെ സങ്കടം പറകയുംചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കയെത്താനൊസു പാതിരി മഹാഉടുമ്പുലിയും കാഴ്ചയും ഉള്ള ആളാകകൊണ്ടു ഞങ്ങളോടു അയർത്ത വെറുതിരിഞ്ഞാൽ താൻ ശ്രമിച്ചുവരുന്ന കാര്യം നിഷ്പഫലമായി

വരുമെന്നു കണ്ടു താൻ മുന്പിൽ പറഞ്ഞിരുന്ന വചനം മാറ്റി സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ വീടുകളിലും മറ്റു തനിക്കറിവും സ്നേഹവും ഉള്ള മാടമ്പികളുടെ വീടുകളിലും നടന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുവാൻ കരിയാട്ടിൽമല്ലാൻ തന്നെ കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കയെത്താനൊസുപാതിരി പലപ്പോഴും വന്നു ഞങ്ങളെ കാണുകയും ഞങ്ങളും അയാൾ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തുചെന്നു അയാളെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നതും അയാളും പലപ്പോഴും സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകയും ഞങ്ങളുടെമേൽ നല്ലവണ്ണം അവരോടു പറകയും ചെയ്യുന്നതുമെന്നെ ഹൃദയാമുഖത്തു സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മന്ത്രിത്തങ്ങളെമെല്ലം താനുമായിട്ടു അന്നാളുകളിൽ പാദം സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ആയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ പലപ്പോഴും കരിയാട്ടിൽമല്ലാനെ കൊണ്ടു പോകയും മലങ്കരയുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെയും വെണ്ടുവണ്ണം വിസ്താരമായി അവരെ കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ക്രൈശിക്കുന്നവനെപ്പോലെ തന്നത്താൻ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പ്രത്തുക്കോലിൽ ഉള്ള കാര്യമൊക്കെയും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഇന്നി ഒട്ടു കാലം വൈകാതെ റൊമായിൽനിന്നു മനീഷ്വത്തിന്നു എഴുതിവന്നവണ്ണം റൊമായിക്കു ചെന്നെ മതിയാവൂ എന്നുംവെച്ചു ഹൃദയാമുഖത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മന്ത്രിത്തു ദെമെലുമായിട്ടു ഇക്കാര്യംകൊണ്ടു പറഞ്ഞാറെ ഇക്കാര്യത്തിന്നുവെണ്ടി റൊമായിക്കു പോകുവാൻ ദീഷ്യതി ഇല്ലെന്നും ഇവിടെതന്നെ തീർത്തുതരുന്നണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു സ്വല്പനാൾ അനുവാദം തരാഞ്ഞതിനാൽ കപ്പൽകൂലി ഏതും കൂടാതെ ജനപായിക്കു പോകുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്ന നല്ലൊരു തക്കം ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടമായി പോകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു റൊമായിക്കു പോയെ മതിയാവൂ അതെന്തെന്നാൽ അവിടെ ഞങ്ങളുടെ വഴിയെ മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം ഞങ്ങൾതന്നെ കൊണ്ടുചെന്ന പാപ്പാടെ പററിൽ കൊടുക്കണമെന്നു തന്റെ കല്പന ഉണ്ടെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റു പല കൂട്ടവും പറഞ്ഞു മെൽപറഞ്ഞ മന്ത്രിത്തങ്ങളുടെ മെലിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിയതിന്റെശേഷം അപ്പോൾ ജനപായിക്കു പോകുന്ന കപ്പൽ കാണായ്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾതന്നെ ഇക്കാര്യം ശ്രമിച്ചാൽ പണം ഏറ്റവും കൊടുക്കേണ്ടിവരുമെന്നു കണ്ടു ഞങ്ങളുടെമേൽ പാദം സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെയും കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെയും സ്നേഹകാരനായിരുന്ന സാമന്ത്യപ്പെട്ട കച്ചവടക്കാരിൽ ഒരുത്തനാകുന്ന

നിക്രാവ കൊണ്ണലി എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ട ഒരു ഇൻഗ്ളെശകാരനൊടു ഈ ഞങ്ങളുടെ ദീഷ്യതി അറിയിച്ചു. തങ്ങൾക്കു അറിവും സ്നേഹവും ഉള്ള കപ്പിത്താന്മാരിൽ ആരാനും ജനപായിക്കു പോകുവൊൾ ഞങ്ങളെക്കൂടെ കപ്പലിൽ കെറി അയപ്പാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു അവരോടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യാറെ ഇവൻ തന്റെ സ്നേഹകാരനായ സെപസ്യ എന്ന നാട്ടുകാരൻ ഇസ്രായേൽ ഹെദമാൻ എന്ന പെർപെട്ട ഒരു ഇടത്തുകാരൻ കപ്പിത്താൻ ജനപായിക്കു പോകുന്നപ്രകാരം അറിഞ്ഞാറെ അവനുമായിട്ടു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നും കപ്പൽ കൂലിക്കൊണ്ടു വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം ഞങ്ങൾ നാലുപെക്കും കൂടെ ഒമ്പതു മൊനെത്താ കൂലി കൊടുക്കാമെന്നും കപ്പലിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടുന്നതു ഞങ്ങൾതന്നെ വിചാരിച്ചുകൊൾകാ എന്നും പറഞ്ഞാത്തു വെസ്തമ വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒരു മൊനെത്താ മൂവു (18) രൂപാപിടിക്കയും ചെയ്തും.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ കപ്പൽ വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു വഴിച്ചിലവിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും കൊണ്ടു വിദയം വരുത്തുവാൻ കയെത്താനൊസു പാതിരിയുടെ പററിൽ പണം കൊടുത്താറെ ഇയാൾ അരിയും പയറും മൊട്ടയും കൊഴിയും തെയും ഒറ്റൊട്ടിയും പഞ്ചസാരയും മറ്റും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും മെൽ പറഞ്ഞ കച്ചവടക്കാരൻ നിക്രാവിന്റെ വാലിഭക്കാരനെക്കൊണ്ടു കൊള്ളിച്ചു ആസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ വട്ടംകൂട്ടിയതിന്റെശേഷം ഞങ്ങൾ മെൽ പറഞ്ഞ നാലു സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു യാത്ര ചൊല്ലുവാൻ ചെന്നാറെ വെണ്ടുവണ്ണം ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചു തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ വിരുന്നും തന്നു വല്ലവണ്ണം യാത്രയും ചൊല്ലി അയച്ചുതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു യാത്രക്കു വെണ്ടുന്ന അനുവാദക്കുടാശു തരുവാൻ ഏറ്റൊപ്പയിൽ മറ്റുള്ള നാടുകളിൽനിന്നു വരുന്ന കാര്യങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന അയാൾക്കുസാ എന്ന സർവാധികാര്യക്കാരനു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ടവർക്കു കൊടുപ്പാൻ മര്യാദിയായിരിക്കുന്നപോലെ പ്രത്യേകമുള്ള അനുവാദക്കുടാശു ഞങ്ങൾക്കു തരുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും റൊമായിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന വർത്തമാനം കയെത്താനൊസു പാതിരി അറിയിക്കുമെന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു ലിസുബൊആയിൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം വിചാരിപ്പാൻ കയെത്താനൊസു പാതിരിയെ അവരുടെ മുന്നൽതന്നെ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മനീഷ്വത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഞങ്ങൾക്കു ഇത്ര നെരവും ചെയ്തു വലിയ മനോഹരണത്തെപ്രതി നന്ദിയു

ഉള്ള മനസ്സു കാട്ടി തന്നോടു യാത്ര ചെയ്യാൻ താനും പണത്തിന്നെങ്കിലും മറ്റു വാചു വസ്തുവിന്നെങ്കിലും ഏതാനും ദിഷ്യതിയുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ പണം മെടിച്ചാൽ ഇത്ര പാവമായിട്ടു ഞങ്ങളെ അയച്ചെന്നു മനീഷ്യം വിചാരിക്കുമെന്നതിനാൽ മലങ്കര പള്ളി ഒക്കെക്കും പൊരായ്ക വരുമെന്നു ഭാവിച്ചു ഉടൈതമ്പുരാന്റെ മനോഹരണംകൊണ്ടു ഇപ്പൊൾ വിശേഷിച്ചു ഒരു ദിഷ്യതിയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പറകകൊണ്ടു ജനപാലിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ പണം എത്തിപ്പോയെന്നു വന്നെങ്കിൽ വെണ്ടുവൊളം പണം മെടിക്കത്തക്കവണ്ണം അവിടെയുള്ള തന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ആളിന്നു സാധനവും തന്നു നല്ലവണ്ണം ഞങ്ങളെ യാത്രയാക്കിയാറെ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൭൯-മാണ്ടു (1779) തുലാമാസം ൪-നു- (4) കപ്പൽ കരരുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കയെത്താനൊന്നു പാതിരി ജനപാലിൽ ഉള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജിതത്തിന്നു ജനപാലിൽ വെണ്ടുന്ന കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന കൊൾസലിന്നും റൊമായിൽ വസിക്കുന്ന തന്റെ സ്നേഹകാരനായ അമരിക്കാക്കാർൻ മനുവൽ മാക്കൈസ ബ്രന്ദാം എന്നു ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരനും ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടിയുള്ള തന്റെ കുറികൾ ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തന്നതുമൊഴിയെ ഞങ്ങൾ ചെല്ലുന്ന പ്രകാരം ഞങ്ങൾ അങ്ങു പററുന്നതിന്നു മുൻപെ അവരെ അറിയിക്കത്തക്കവണ്ണം കരവഴിക്കൂട്ടുടെ മെൽപറഞ്ഞ ആളുകൾക്കും റൊമായിലുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ്യപത്തിന്നും കുറി എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കപ്പൽ കരറിയാറെ പിന്നെയും കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനും ഏതാനും കാര്യം ലിസബോണായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു രണ്ടു ദിവസം കപ്പലിൽതന്നെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം ടി മാസം ആറാം ദിവസം കപ്പലിന്നു പായും കൊടുത്തു. അവിടെനിന്നു തിരിച്ചാറെ ഉടൈതമ്പുരാന്റെ മനോഹരണവും കരുണയുംകൊണ്ടു ഒരു ഭയവും പെടിയും കൂടാതെ എത്രയും പ്രയാസവും യോഗ്യവുമുള്ള ഗോൾപ്പട്ടെ ലെയൊൻ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇടം കടന്നതിന്റെ ശേഷം ഇൻഗ്ളെശന്മാരു കള്ളപടവുകാരു ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ വരികയും കപ്പിത്താനും അവരെ പാരം ഭയപ്പെട്ടു അവരെടു വലിയ ആചാരവും കോട്ടി അവർ ചൊദിച്ചു വസ്തു കൈയും അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കസ്തൂല്യന്മാർ പടയാളികൾ ശോധന പാർപ്പാൻ കപ്പലിൽ വന്നാറെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ വീഞ്ഞു കുടിപ്പാനായിട്ടു അപെക്ഷിച്ചാറെ അത്രയതു പൊലും കൊടുത്തതുമില്ലാ. എന്നാൽ വലിയ ഈ ഭേദം ഞങ്ങൾ കണ്ടു അത്രയതിന്റെ അവകാശം ചൊദിച്ചാറെ കപ്പലിൽ വന്ന ഇൻഗ്ളെശന്മാരു കള്ളന്മാരാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അ

വർ ചൊദിക്കുന്നതു കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ ഉള്ളതൊക്കയും അവർ പിടിച്ചുപറിക്കുമെന്നും കസ്തൂല്യന്മാർ രാജകല്പനയാൽ വരുന്ന ആളുകൾകൊണ്ടു ചൊദിക്കുന്ന വസ്തു കൊടുക്കാഞ്ഞാൽ ആയതു കൊണ്ടു ഒരു മെലൊറം ചെയ്യാൻ അവർക്കു വഹിയാ എന്നും ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ജെമ്പാടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പൊൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു പ്രാസക്വലിന്റെ കപ്പിത്താൻ ആളയച്ചു ഞങ്ങളുടെ കപ്പിത്താനെ വിളിച്ചാറെ കപ്പിത്താനും മലപാണം കൂടെ പ്രാസന്മാരുടെ കപ്പൽ നിറക്കുന്ന ഇടത്തു ചെന്നാറെ എവിടെ നിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്ന എന്നും കപ്പലിന്റെ ചരക്കു എന്തെന്നും എന്തു ജാതി എന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റു വസ്തുക്കളും ചൊദിച്ചറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇൻഗ്ളെശും പരന്ത്രേശും കസ്തൂലിയന്മാരുമായിട്ടു പടക്കാലം ആകകൊണ്ടത്രെ ഈ ശോധനകളൊക്കയും ഉണ്ടായി വരുന്നതും. അപ്പൊഴൊ ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലിസബോണായിൽനിന്നു തിരിച്ചു ടി ൩൩ (33) ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആയുസൊടു സ്വസ്ഥതയൊടുംകൂടെ ജനപാലിൽ ചെന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു.

മുപ്പത്തൊമ്പതാം പദം

ഞങ്ങൾ ജെമ്പായിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥ മെൽ ഉടയവന്റെ സഹായത്താൽ

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം ആയുസൊടു സ്വസ്ഥതയൊടും കൂടെ ജെമ്പായിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം വഴിക്കുവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ കപ്പൽ ശോധനക്കാരു വന്നുകരറി ശോധന പാർത്ത ഹെതുവാൽ ആ നാട്ടിന്റെ കല്പന ചട്ടത്തിന്നു തക്കവണ്ണം വകന്നുകൊടുത്തിന്റെ സംശയം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ക്യാറെന്തെന്നാ എന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്നതിന്നു മുൻപിൽ ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ ഉള്ള വരിൽ ആർക്കും നഗരിക്കു ചെല്ലുവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനും മലപാണംകൂടെ കരയിൽ ക്യാറെന്തെന്നു കഴിപ്പാൻ മനസ്സുള്ള ആളുകൾക്കുവെണ്ടി പണിയിച്ചിരിക്കുന്ന വീട്ടിലൊളം ചെന്നു കൊൻസലിന്ന കയെത്താനൊന്നു പാതിരി തന്നയച്ചു കടുദശ്രു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ആ വീട്ടിൽ പൊയി ക്യാറെന്തെന്നാ എന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിവാളും പാർത്താൽ വളരെ ചിലവായിവരും എന്നതിനെക്കൊണ്ടു കപ്പലിൽതന്നെ പാർപ്പാൻ മനസ്സായതെ

ഉള്ള എങ്കിലും കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ ഞങ്ങളെ അയപ്പാനുളളതിന്നു വളരെ വളരെ പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലാത്തതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു സാധിച്ചതുമില്ലാ.

അപ്പൊഴൊ കൊൻസുളിന്നു ഞങ്ങൾ കൊടുത്തയച്ച കയെത്താനൊസു പാതിരി തന്നിടുക എഴുതിയ കുറി വായിച്ചു കണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു എത്തിയ പ്രകാരം അറിഞ്ഞ ഉടൻ ശരീര തണുപ്പിന്നു വെണ്ടുന്ന കുറെ പച്ചഫലങ്ങളും പച്ചഇറച്ചിയും കൊടുത്തു ഞങ്ങളെ വന്നു കണ്ടു വർത്തമാനം അറിവാനായിട്ടു തന്റെ അനുജൻ പ്രഞ്ചിസ്തൊസിനെ അയക്കയും പ്രഞ്ചിസ്തൊസും ഞങ്ങളെ കപ്പൽ നിൽക്കുന്ന ഇടത്തു വന്നാറെ ക്യാറെന്തെന്നാ എന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിയാതെ കപ്പലിൽ ആർക്കും കരറിട്ടുടാ എന്നു മുടക്കം ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു കപ്പലിൽ കരറാതെ ആയതിന്റെ അടുക്കെയൊളം വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു കൊൻസുൾ ഞങ്ങൾക്കു കൊടുത്തയച്ച വസ്തുക്കളും തന്നു. ക്യാറെന്തെന്നാ എന്ന ദിവസങ്ങൾ കഴിവാളും കപ്പലിൽ തന്നെ പാർക്കു നല്ല ആയതല്ലാത്താൽ വളരെ ചിലവു ചെയ്യും എന്നും ഈ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ വസിപ്പാനുള്ളതിന്നു വീടു പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാമെന്നും കൊൻസുൾ പറഞ്ഞയച്ചപ്രകാരം ഞങ്ങളോടു പറയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ക്യാറെന്തെന്നാ എന്നു പറയുന്നതു എന്താകുന്നു എന്നു നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ അറിവാനായിട്ടു ആയതു ഇവിടെ തിരിച്ചെഴുതുന്നു. അതായതു ജെനപായിലും മറ്റു ഏറൊപ്പായിലുള്ള നഗരികളിലും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിന്നും സൂക്ഷ്മത്തിന്നും വെണ്ടി നഗരികൾ പുറത്തു തുറമുഖത്തൊടുചെരെ ലാസറത്തെന്നു ചൊല്ലുന്ന ഒരു വീടു തീർത്തിട്ടുണ്ടു. അപ്പൊഴൊ തുക്കിന്റെ രാജ്യത്തുനിന്നുതാൻ വകത്തയുടെ സംശയമുള്ള മറ്റു നാടുകളിൽ നിന്നുതാൻ വകത്തയുടെ സംശയം തൊന്നുവാൻതക്ക മറ്റു വാച്ച പ്രകാരത്തിൽതാൻ വന്ന തുറമുഖത്തു ചെരുന്ന കപ്പലുകളിലുള്ള ആളുകൾ വകത്തയുടെ സംശയത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഏറെക്കുറെ ദിവസം കഴിയുന്നതിന്നു മുൻപെ നഗരിയിൽ കടന്നുകൂടാ. പിന്നെ ഈ ദിവസങ്ങൾ കഴിവാളും തങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ എങ്കിലും ലാസറത്ത എന്ന പെർപെട്ട മെൽപറഞ്ഞ വീട്ടിൽ എങ്കിലും പാഞ്ഞെ മതിയാവൂ. വിശേഷിച്ചും വകത്തയൊടുക്കു വരുന്ന കപ്പലുകളാകുന്നു എങ്കിൽ എണ്ണത്തിൽ ഒട്ടും കുറയാതെ നാല്പതു ദിവസം കഴിവാളും തന്നെ പാഞ്ഞെ മതിയാവൂ എന്നതുകൊണ്ടു ഈ ദിവസങ്ങൾക്കു ക്യാറെന്തെന്നാ അതായതു നാല്പതുനാൾ എന്ന നാമധേയം ചൊല്ലുമാറാകുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ ശൊധനക്കാരൻ പടയാളികൾ വന്നു ശൊധന പാർത്തതിനാൽ വകത്തയുടെ സംശയംമാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നാ

ഉള എന്നതിനെക്കൊണ്ടു പതിമൂന്നു ദിവസം കപ്പലിൽ പാഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നഗരിയിൽ കടപ്പാൻ അനുവാദം കിട്ടിയൊര കപ്പലിൽനിന്നു കരക്കിറങ്ങി കൊൻസുൾ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചിരുന്ന ഒസുതറിയായിൽ ചെന്ന ഉടൻതന്നെ കൊൻസുൾ താൻതന്നെ ആ വീട്ടിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കാണുകയും ഞങ്ങളും അവിടെനിന്നു റൊമായിക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുവെല്ലും ആ വീട്ടിൽ തന്നെ വസിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം പലവഴുവും കൊൻസുളും തന്റെ അനുജനും വന്നു ഞങ്ങളെ കാണുകയും ഞങ്ങളെ പലവഴുവും തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു തന്നെ കാണുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഒസ്റ്ററിയ എന്നതിന്റെ രൂപം അറിയുന്നതു നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിന്റെ വെളിവിന്നു എത്രയും ദിഷ്ടതിയുള്ള കാര്യമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരംകൂടെ ഇവിടെ എഴുതുന്നു. എന്നുവരുമ്പൊൾ ജെനപായിലും മറ്റു ഏറൊപ്പയിൽ പല രാജ്യങ്ങളിലും നഗരികളുടെ വലിപ്പച്ചെറുപ്പംപൊലെ ഒരു വീടുതാൻ പല വീടുകൾതാൻ വരികയും പൊകയും ചെയ്യുന്ന വഴിയാത്രക്കാർക്കു വസിപ്പാനായിട്ടു പണിതു ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ വീടുകൾ എത്രയും വലിയ കോയിലകുംപൊലെ പണിതൊപ്പിച്ചു ആയതിൽ മാടമ്പികൾക്കും സാമന്ത്രിമാർക്കും കച്ചവടക്കാർക്കും നിതാനമുള്ള ജനങ്ങൾക്കും വസിപ്പാനുള്ളതിന്നു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിന്നും അമിശത്തിന്നും തക്കവണ്ണം ഭവനങ്ങളും ശാലകളും വിദയം വരുത്തി ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന ചിററാഴ്ചകാരെയും തീർത്തരങ്ങൾ ചുമക്കുന്നവരെയും ക്രമത്തുംവഴി കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു വാച്ച വഴിക്കാരൻ ആ വീടുകളിൽ ചെല്ലുന്ന ഉടൻ അവിടെ ഉള്ള വാലിക്കോരൻ ഇറങ്ങി ആളിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നും മനസ്സിന്നും തക്കവണ്ണം ഉള്ള ഭവനത്തു കൊണ്ടുചെന്നു ആക്കുകയും തന്നിടുള്ള മുണ്ടുമുറികളിൽ ഒന്നിന്നും ഒട്ടു ചെരദം വരാതെ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ തന്റെ മനസ്സും ഇഷ്ടവുംപൊലെ അതുവരുതെന്ന തന്നിടുക ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ എന്നപൊലെ ഒരു വസ്തുവിന്നും കുറവുകൂടാതെ വഴിക്കാരൻ തങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ എത്ര ദിവസമെന്നാലത്രയും പാത്തു വരുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും തങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പൊകുവാൻ യാത്ര പുറപ്പെടുവെല്ലാതെ തങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊക്കയും മെൽപറഞ്ഞ വാലിക്കോരൻ ഒരു കുറച്ചിൽകൂടാതെ തങ്ങളെ കൈയെടുപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒസ്റ്ററിയായുടെ ഉടയവൻ പറയുംവണ്ണം ആയതിന്നു ചെന്ന ചിലവൊക്കയും കൊടുത്തുവെച്ചു പൊകുമാറും ആകുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ വീടുകളെ ഒസ്റ്ററിയ അതായതു വഴിഅമ്പലം എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ജെനപായിൽ കടന്നു മെൽപറഞ്ഞ ഒസ്റ്ററി

യായിൽ ആയതിന്റെ ശേഷം ലിസബെൻ ആയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പൊരുന്നപ്പോൾ ജനപാലിൽ തന്റെ കാര്യം ക്രൈശിക്കുന്ന ആളിനു മനീഷ്യം തന്നയച്ചു കുറി കൊടുത്തയച്ചാറെ അവനും ഈ വീട്ടിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു പണമെങ്കിലും വാച്ചു വസ്തു എങ്കിലും വെണ്ടുമ്പോൾ പറയണമെന്നും ഒക്കയും ചെയ്യാൻ താൻ ആസ്ഥമായിരിക്കണെന്നും ഞങ്ങളോടു പറയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിറെ ദിവസംതന്നെ ഈ നഗരിയിലുള്ള ഇരട്ടിപ്പിടമായ പള്ളിയിൽ ചെന്നു ആ ഇടവകയുടെ വികാരി ജനറാളിനെ കണ്ടു കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങി അവിടെ കർവാൻ ചൊല്ലി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആ നാട്ടുകാരു മുൻപിൽ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത പ്രകാരത്തിലുള്ള കർവാൻ കണ്ടതിനാൽ പാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ട ഇസ്രായേൽനാട്ടിൽനിന്നു ചില പാതിരിമാരു വന്നു അവരുടെ കർവാൻ പുത്തനായൊരു ക്രമത്തിൽ ആകുന്നു എന്നു നഗരി ഒക്കെയിലും പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പുതുമ നഗരിക്കു പുറത്തു ഏകദേശം അരക്കോതം വഴി ദൂരെ മദൊനെത്തു എന്നു ചൊല്ലുന്ന ചെരിപ്പില്ലാത്ത മാർ ആഗസ്തിനൊസു പുണ്യവാളന്റെ ദർശനകാരരുടെ ആശ്രമത്തിന്നു ചെരെ വസിക്കുന്ന മർക്കെസൊ നിഗ്രോണി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഒരു മാടമ്പിസ്രീ കെട്ടാറെ തന്റെ വീട്ടിൽ ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ആളുകളിൽ ഒരുത്തനെ അയച്ചു തനിക്കു ഞങ്ങളുടെ കർവാൻ കാണാൻ ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്നും ആയതു കൊണ്ടു മദൊനെത്താ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ദർശനകാരരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലണമെന്നും ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ ഞങ്ങളും അപേക്ഷകൾ തക്കവണ്ണം അവിടെക്കു പോയി കർവാൻ ചൊല്ലുകയും മർക്കെസായും വന്നു കർവാൻ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം എവിടെനിന്നു വരണെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും മറ്റും പല വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം പൗലീസ്റ്റാക്കാരരു ഉണ്ടായിരുന്ന നാളുകളിൽ ഈദ്യാനാട്ടിൽ നിന്നു എത്രയും ചെറുതായിട്ടുള്ള ഗുളികകൾ കൊണ്ടുവന്നു ഓരോ പൊൻകാശിന്നു എട്ടു എട്ടു ഗുളികകൾ വിൽക്കുമാറായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗുളികകൾ പലപല രോഗങ്ങൾക്കും അപൂർവ്വമായ ശമനം വരുത്തുമാറായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ആയതിൽ ഏതാനും നിങ്ങളുടെ പറ്റിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ തന്നാൽ വലിയ മനോഹരണമായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള ഗുളികകൾ അത്രെ ഇതാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങളറിഞ്ഞതിനാലെ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന ഗുളികകളത്രെ ഇതാകുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതു പ്രത്യേകമായിട്ടു വെച്ചു കളഞ്ഞുപോയെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം മല്ലാൻ പ്രത്യേകമായിട്ടു സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരുന്ന വായുവിനുള്ള ഗുളികയിൽ ഒന്നു മർക്കെസായിക്കും മറെറാന്നു മെൽപറഞ്ഞ ആശ്രമത്തിൽ വായുവിന്റെ ദീനം കൊണ്ടു എത്രയും പരവശമായിരുന്ന ഒരു

പാതിരിക്കും കൊടുത്താറെ പാതിരി ഗുളിക കുടിച്ച ഉടൻ തന്റെ ദീനത്തിന്നു പാരം ശമനംകണ്ടതിനാൽ ഈ മാടമ്പിസ്രീയും ഞങ്ങളുടെ മെൽ പാരം സ്നേഹപ്പെട്ടു റൊമായിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെശേഷവും നമ്മുടെ വിശേഷത്തിൽ കാണുമെന്നപോലെ പലയുഴവും ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തുവരുമാറായിരുന്നു.

നാൽപതാംപദം

ജനപാ എന്ന നഗരിമെല്ലം യൊഹന്നാൻ ദൈസന്താ മർഗറീത്തു എന്ന പാതിരിയുടെ കുറി വന്നതിന്റെയും പൊയാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലം

എന്നാൽ ആസ്യാ എന്ന ഭൂമിയുടെ കെട്ടിൽനിന്നു പുറമെന്നും കണ്ട നഗരികൾ ഒക്കയും രൂപം ചുരുങ്ങിയ പ്രകാരത്തിൽ ഇത്ര നെരവും നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ബോധിക്കത്തക്കവണ്ണവും നെരത്തിന്റെ അവസ്ഥക്കു തക്കവണ്ണവും നാം എഴുതിയതിനെക്കൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള അറിയപ്പെട്ട നഗരികളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്ന ജെമ്പാനഗരിയുടെ അവസ്ഥയും ഇപ്പോൾ ആകുംവണ്ണം ഇവിടെ എഴുതുവാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

എന്നു വരുമ്പോൾ കടൽവാകരയുള്ള ജെമ്പാ എന്ന നഗരി ഇത്തലയാ രാജ്യത്തുള്ള തലപ്പെട്ട നഗരികളിൽ ഒന്നിന്നു യോഗ്യമായിരിക്കുംവണ്ണം മഹാ വമ്പൊടും മുഖ്യത്തൊടുംകൂടെ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നു എങ്കിലും നഗരി ഇരിക്കുന്ന ഇടം ചെറുതായിരിക്കയും കുടികൾ വളരെയുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ സാമാന്യമായിട്ടു ഈ നഗരിയിലുള്ള വീടുകൾ ഒക്കെയും എത്രയും ഉയർച്ചയിൽ പണി ചെയ്തു ഏഴെട്ടു നിലയൊളം പൊക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇതുമെന്യെ ഓരൊരൊ ഉറുവഴികളുടെ ഇടവഴികൾ ഒക്കയും എത്രയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഇടുങ്ങിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ നഗരിയിലുള്ള ചിലചില ഉറുവഴികളിൽ കടക്കുമ്പോൾ ഉച്ചനെരംതന്നെ ആകുന്നു എങ്കിലും അസൗകര്യംപോലെ തൊന്നും.

വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഉറുവഴികളുടെ ഇടവഴികൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നതിനാൽ വമ്പിച്ച ജനങ്ങൾ ഏറ്റൊപ്പയിൽ പിന്നെ എങ്ങും ഉള്ള മര്യാദിപൊലെ തെരിന്മെൽ നടക്കുമാറില്ലാ. പിന്നെയൊ അമരീക്കായിൽ ഉള്ള മര്യാദിക്കു തക്കവണ്ണം കൊണ്ടുനടപ്പാൻ തക്ക ഒരു കൂട്ടം കസെരകളിന്മെൽ ഇരുന്നു മറ്റൊളകൾ തങ്ങളുടെ ഉരത്തിന്മെൽവെച്ചു കൊണ്ടുപോകുമാറാകുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പൂല്ലുകൾകൊണ്ടു പൊകുമാറുള്ളപൊലെ.

വിശേഷിച്ചും മാനുഷസമൂഹത്തിന്നും ദീഷ്യതിക്കും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുപ്പതാം പദത്തിൽ ലിസുബൊആയുടെ അവസ്ഥമെൽ പറഞ്ഞപ്പോൾ ചൊല്ലിയ പൊലെ അതതിന്നു വെണ്ടുന്ന വരവുകളൊടുകൂടെ എത്രയും ഉപകാരവും ഉപവിയും ഉള്ള പ്രകാരത്തിൽ പണിതു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ പ്രത്യേകമുള്ള ക്രൈസ്തൊടുകൂടെ മാനുഷരുടെ മടിയും മിനക്കെടും നീക്കുവാനുള്ള ഉപായമായിട്ടു എത്രയും വലുതായിട്ടു ഒരു വീട്ടു പണിതിരിക്കയും ശരീരസ്വസ്ഥതയും ആരോഗ്യവും തങ്ങൾക്കുള്ളപ്പോൾ തങ്ങളുടെ മടികൊണ്ടെങ്കിലും ദാരിദ്രിയംകൊണ്ടെങ്കിലും ഒരു വെലയുംകൂടാതെ പിച്ചയുംതെണ്ടി നടക്കുന്ന ജനങ്ങളെ ഒക്കയും ആയതിൽ ആക്കി തങ്ങളുടെ മനസ്സും വശവുംപൊലെ പലപല വെലകൾക്കു ശ്രമിച്ചിരിക്കുമാറാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അതതു വെലക്കു വെണ്ടുന്ന ആശാന്മാരെയും കല്പിച്ചു ഈ ആശാന്മാർക്കും വെല പഠിക്കുന്നവർക്കും ആ വെലക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ കൊള്ളുവാനും വെണ്ടുന്ന മാസപ്പടികളും ചിലവുകളും കുറച്ചിൽ കൂടാതെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഈ വീട്ടിൽ വെല പഠിക്കുന്ന ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പഠിപ്പുകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തങ്ങൾക്കു വെണ്ടി ചിലവു ചെന്നതിന്റെ ചെരദം പൊക്കുവാനായിട്ടു ഇത്രകാലം ആ വീട്ടിന്നുവെണ്ടി വെലചെയ്യണമെന്നുണ്ടു. ആയതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെതന്നെ പാർപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവര ആ വീട്ടിന്നുവെണ്ടി വെലയും എടുത്തു തങ്ങളുടെ മരണകാലത്തൊളം അവിടെത്തന്നെ പാർത്തുകൊള്ളാം. ആയതല്ല പൊകുവാനത്രെ മനസാകുന്നു എങ്കിൽ അവിടെനിന്നു പൊയാൽ ചെറുതായിട്ടൊരു നില ഉണ്ടാകുവൊളം കഴിവാതായിട്ടു കറെ അത്രമാത്രം ദ്രവ്യവും കൊടുത്ത തങ്ങൾ മനസാകുന്ന ഇടുത്തു പൊയി ഭണ്ഡിച്ചു കഴിവാതായിട്ടു അയക്കുമാറാകുന്നു.

ഇതുമെന്യെ ജനപാനഗരിക്കാരരു തങ്ങൾക്കുള്ള ഗുണവും ഭാഗ്യവും ഒക്കയും തമ്പുരാന്റെ അമ്മ മർത്തമറിയം ഉമ്മാടെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായവും മനൊഗുണവുംകൊണ്ടു കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആ നഗരിയിലുള്ള ചെറിയവർക്കും വലിയവർക്കും സാമർത്ഥ്യപ്പെട്ടവർക്കും അഗതികൾക്കും വലിയ ഭക്തിമയും നന്ദിയും തന്റെമെൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു നഗരിയുടെ ചുറ്റും വലുതായിട്ടു ഉറപ്പുള്ള ചുമരും പണിതു ആയതിന്റെ പ്രധാനമായ വാതുക്കൽ മർത്തമറിയം അമ്മെടെ രൂപവും വച്ചു ആ രൂപത്തിന്റെ താഴെ ഇതായതു നഗരി കാവലാളി ആയി എന്നെ വച്ചു എന്നു ഹെക്കമസാ രബസാ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ഉള്ള വചനങ്ങൾ എഴുതി വച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ഈ നഗരിയിൽ തലപ്പെട്ട കത്തവ്യം രാജവാഴ്ച അല്ലാ മഹായോഗവാഴ്ചയത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽപെട്ട പരിപാലനത്തിന്റെ വിചാരകാ

രരിൽ തലവനെ ദൊജെ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ തലവൻ അനന്തരപ്പാടല്ലാതെ കഴലപ്പാടത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മുമ്മുന്നു ആണ്ടു കൂടുമ്പൊൾ വിചാരകാരരു എല്ലാവരും കൂടി ദൊജെ എന്ന ഈ തലവനെ മാറിമാറി കല്പിക്കുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഒരൂഴം തലവനായ ആൾ ആ മഹായോഗവാഴ്ചയുടെ സമ്പത്തും കാര്യവും വീര്യവും ഒക്കെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പിന്നെ ഒരിക്കലും ആ നഗരിക്കു പുറത്തു പൊയിക്കൂടാ. പിന്നെയൊ തന്റെ ആയുസിന്റെ കാലമൊക്കയും ആയതിന്നകത്തു പാഞ്ഞെ മതിയാവു. വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം നഗരിക്കത്രെ വലിപ്പം ഇല്ലെങ്കിലും അവിടെ ഉള്ള തുറമുഖം കച്ചവടത്തിന്നു വളരെ തുറസും തരവും ഉള്ള ഇടം ആകുകൊണ്ടും കച്ചവടനീതി വെണ്ടുംവണ്ണം കാക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഏകദേശം ഇത്തല്യാ രാജ്യമൊക്കെയിൽനിന്നും പറങ്കിരാജ്യത്തുനിന്നും മറ്റും പല പല കച്ചവടക്കാരരു അവിടെക്കു വരുന്നതിനാലെ മഹായോഗവാഴ്ചക്കു ആണ്ടുതോറും പാരം സമ്പത്തു ചുങ്കം എടുക്കുന്നവഴിക്കു വരുന്നതിനാൽ മഹായോഗം വാഴ്ചക്കു മഹാസമ്പത്തുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ സാമത്ഥ്യമുള്ള പല പല കച്ചവടക്കാരരു ധനപതികൾ നഗരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഈ നഗരിയിൽ ഞങ്ങൾ വന്നതിന്റെ ശേഷം അവിടെയുള്ള കാരറു പിടിക്കായ്കകൊണ്ടും വഴിക്കണ്ടായ അത്തൽകൊണ്ടും ഈ നാട്ടിലുള്ള കളിരുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ ചെന്നനരം വർഷകാലമാകുകൊണ്ടും മല്ലാന്നു വാതം എത്രയും കടുത്തു എഴുന്നെല്ലാൻ വഹിയാത്തതിനാലെ കട്ടിന്മെൽ കിടപ്പായി. അതിന്റെശേഷം അവിടെ ഉള്ള വൈദ്യന്മാരിൽ ചിലരെ വിളിച്ചു ആയതിന്നുള്ള ഔഷധം കൈക്കൊള്ളുകയും ഇങ്ങനെ രണ്ടുനാലു ഭിവസം കഴിഞ്ഞാറെ വെണ്ടുംവണ്ണം ശമനം വരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം റൊമായിക്കു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു കപ്പൽ കാണായ്കകൊണ്ടു പിന്നെയും അവിടെതന്നെ പാർത്തു വരുന്ന മലേയു നമ്മുടെ മലങ്കരെ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ വന്ന യൊഹന്നാൻ അദ്ദേയാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ജനപാക്കാരനായ വൈദ്യക്കാരൻപാതിരി ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം കെട്ടാറെ ഞങ്ങൾ പാക്കുന്ന വീട്ടിൽ വന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടു ഞങ്ങൾ വന്ന കാര്യം എന്തെന്നും മറ്റു വഴിക്കണ്ടായ അവസ്ഥകളും മറ്റു പല വസ്തുക്കളും ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം യൊഹന്നാൻ ഒരു സന്തമർഗ്ഗംതൊ എന്ന പാതിരി വികാരി അപ്പനെല്ലാലിക്കു ആയ പ്രകാരവും ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞു. അയാൾ മിലാന്നെ തന്റെ നാട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ജനപായിൽ വന്നപ്രകാരം കെട്ടാറെ ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ച കുറിയും ഞങ്ങളുടെ പഠറിൽ തരികയും ചെയ്തു.

നാല്പത്തിയൊന്നാംപദം

യൊഹന്നാൻ ദൈവത്തു മർഗ്ഗം തന്നെ എന്ന പാതിരി റൊമായിക്കു ചെന്ന വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയ പ്രകാരത്തിന്മേൽ

അപ്പൊഴോ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒമ്പതാംപദത്തിൽ ചൊല്ലിയപൊലെ യൊഹന്നാൻ ദൈവത്തു മർഗ്ഗം തന്നെ എന്ന ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരി മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള ഞാറത്തുപള്ളിക്കൽ നിന്നു നമ്മുടെ മലങ്കരപള്ളിക്കാരുടെ മനസൊടു മറ്റുതര രണ്ടു വാലിക്കോരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു റൊമായിക്കു ചെന്നാറെ മുമ്പിൽതന്നെ അവിടെയുള്ള തന്റെ ദർശനത്തിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വസിച്ചുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്താ എന്ന സമൂഹത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന കസ്സെല്ലി എന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ട കർദ്ദിനാളിന്റെയും അവിടത്തെ മന്ത്രിയാകുന്ന എസ്റ്റാസോസ ബെൻജ്യോ എന്ന മുൻസിഞ്ഞാറിന്റെയും പക്കലും മറ്റു പല വീര്യവും മതിപൊരികയും ഉള്ള കർദ്ദിനാളന്മാരുടെയും എജമാനന്മാരുടെയും പക്കലും ഈ വാലിക്കോരെയുംകൂടെ കൊണ്ടുചെന്നു കാട്ടി മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി വളരെവളരെ പാടുപെട്ടു എന്നും വരാപ്പഴെ മാർ ജൊസെഫ് സിയൊസ എന്ന മെത്രാൻ കാലം ചെയ്യാറെയും സല്ലെസമെത്രാൻ വന്നതിന്റെ ശേഷവും മലങ്കരപള്ളിക്കാരുടെ പാതിരിമാരുമായിട്ടു ഏറിയ അയർച്ചയും കഴപ്പവും ഉണ്ടായാറെ ആയതൊക്കെയും തന്റെ പതവും ചിതവും ബുദ്ധിക്രമശലവും കൊണ്ടു ഒക്കെയും നിരപ്പുവരുത്തി മാർപാപ്പായുടെയും പ്രൊപ്പഗാന്തയുടെയും കല്പനകൾ തക്കവണ്ണം സല്ലെസ മെത്രാന്റെ മനസൊടു മറ്റുതര ഈ രണ്ടു വാലിക്കോരെയും കൊണ്ടു റൊമായിക്കു വന്നു എന്നും സല്ലെസമെത്രാൻ റൊമായിൽ നിന്നു തന്നിടുകു ചെയ്യുന്ന കല്പനകളും സമ്മതിക്കുന്നില്ലാ എന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നയൊ തന്റെ ഭൃഷ്ടസ്വഭാവവും ആകാത്ത വ്യാപാരവുംകൊണ്ടു മലങ്കര ഒക്കെയിലും വളരെ ഉതപ്പുണ്ടാക്കുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു വെറെ ഒരു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായെ മലങ്കരക്കു അയച്ചു മതിയാവു എന്നും ഇത്രും മറ്റും പലതും മെത്രാണൊടു മറ്റുതര അവർ എല്ലാവരൊടും പറഞ്ഞാറെ അവർ ആയതൊക്കെയും നെരു ബൊധിച്ചു തന്നെ പാരം ബഹുമാനിച്ചു താൻ കൊണ്ടുചെന്ന വാലിക്കോരെയും പ്രൊപ്പഗാന്താ എന്ന സിമ്നാരിയിൽ കൈക്കൊണ്ടുതന്നു മെത്രാൻ യൊഹന്നാൻ പാതിരി പറഞ്ഞപൊലെ പുത്തനായിട്ടു ഒരു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായെ മലയാളത്തിന്നു അയച്ചു മതിയാവുചെന്നു വെച്ചു ആയതിന്നിടയിൽ സല്ലെസ മെത്രാൻ തന്റെ ക്രമക്കെടുക്കൊണ്ടു മലങ്കര വരുന്ന ഉതപ്പു തീർക്കുവാൻ ഉള്ളതിന്നു പൊംബായിയിട്ടു ബൊംബായിൽ വികാരിഅപ്പ

സ്തോലിക്കാ ആയിരുന്ന മാർ കാറൊസലൊസ എന്ന മെത്രാന്നു താൻ താമസംകൂടാതെ മലങ്കര ചെന്നു വസിച്ചുകൊണ്ടു സല്ലെസമെത്രാനെ അവിടെനിന്നു നീക്കി ബൊംബായിക്കു അയക്കണമെന്നു സാധനം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ യൊഹന്നാൻപാതിരി തന്റെ വല്ലഭംകൊണ്ടും ഉപായംകൊണ്ടും തന്റെ ആഗ്രഹവും മനസുംപൊലെ ഇത്രൊളം സാധിച്ചതിന്റെശേഷം പ്രൊപ്പഗാന്താടെ മന്ത്രിയാകുന്ന എസ്റ്റാസോസബെൻജ്യോയൊടും റൊമായിൽ ഉള്ള തന്റെ ദർശനത്തിന്റെ മൂപ്പനൊടും മറ്റു അവിടെ തന്നിടുകുണ്ടായിരുന്ന മതിപൊരികയുള്ള സ്റ്റൊഫിതരൊടും കൂടി പുത്തനായിട്ടു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു കഴലപ്പെടുന്ന ആൾ താന്തന്നെ ആയിരിപ്പാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന ഉപദേശമൊക്കയും ഒപ്പിച്ചു തിന്റെ ശേഷം പാതിരി അവിടെ നിന്നു വാങ്ങി മിലാനെന്ന തന്റെ നാട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മുൻസിഞ്ഞാർ എസ്താസോസ ബെൻജ്യോയും മറ്റു റൊമായിലുള്ള തന്റെ സ്റ്റൊഫിതരും മെൽചൊല്ലിയ പ്രൊപ്പഗാന്താടെ എജമാനൻ കർദ്ദിനാൾ കസ്സെല്ലിയൊടും മറ്റു ഇക്കാര്യത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന ആളുകളൊടും പറഞ്ഞ യൊഹന്നാൻപാതിരി മലങ്കര ഇടവകയിലെ പെച്ചറിഞ്ഞിരിക്കയും ജനങ്ങളുമായി അറിയും സ്റ്റൊഫിതരും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതൊഴിയെ അവിടെ ഏറിയ പിണക്കങ്ങളും കഴപ്പുകളും ഉണ്ടായാറെ ആയതൊക്കെയും തന്റെ വശവും ഉപായവുംകൊണ്ടു ഒതുക്കം വരുത്തിയ ആളാകകൊണ്ടു പുത്തനായിട്ടു മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു അയപ്പാൻ അയാളെത്തന്നെ കൊള്ളാമെന്നും ആയതല്ലാതെ അത്ര വകതിരിവും പരിചയവും ഉള്ള ആളിനെ കണ്ടെത്തുവാൻ വിഷമമെന്നും ഇങ്ങനെ പല ബൊധങ്ങളാലും ബൊധിച്ചിട്ടാറെ ആയതു അങ്ങനെതന്നെ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു മിലാനെന്ന നാട്ടിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്ന യൊഹന്നാൻ പാതിരിക്കു മെൽപറഞ്ഞ എജമാനനാകുന്ന കർദ്ദിനാൾ കുറിയും എഴുതി അയച്ചു പാതിരിയെ റൊമായിൽ വരുത്തി മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു പൊകുവാൻ താൻതന്നെ വെണമെന്നും അല്ലാതെ അതിന്നു തക്ക ആൾ ഇല്ലെന്നും കർദ്ദിനാൾ തന്നൊടു പറഞ്ഞാറെ പാതിരി കർദ്ദിനാളിന്റെ മുന്മാകെ എളിമയുടെ സാദൃശ്യം കാട്ടുവാനായിട്ടു ഇത്ര വലിയ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ തന്നിടുകു യോഗ്യമില്ലെന്നും ആയതു കൈക്കൊണ്ടു മതിയാവു എന്നു കർദ്ദിനാളും ആയതിന്നു തന്നിടുകു യോഗ്യമില്ലെന്നു പിന്നയും പാതിരിയും കൈക്കൊണ്ടു മതിയാവു എന്നു കർദ്ദിനാളും ഇങ്ങനെ സൊല്ലൻ നാൾ വിവദിച്ചിരുന്നതിന്റെ ശേഷം എടുക്കാതും നടുക്കാതും ഉണ്ടായി ഒരവ

ണ്ണം ബലത്താലെ എന്നപൊലെ ഈ സ്ഥാനം താൻതന്നെ കൈക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈ മെൽപറഞ്ഞ കാര്യം കൈക്കൊണ്ടവർക്കു എത്ര തൊന്നുന്നു. യൊഹന്നാൻപാതിരി മലങ്കര മാർഗ്ഗമായിച്ച പ്രകാരം എങ്ങനെ എന്നു നമുക്കല്ലാവർക്കും സൂക്ഷ്മമുണ്ടല്ലോ. അതെന്തെന്നാൽ അയാൾ ഒരു പള്ളിയിൽ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും പൊതുപടാർത്ത പറകതാൻ ഒന്നിന്റെ അർത്ഥം പഠിപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഉള്ളതിൽ ആരാനും കെട്ടിടുണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള കലക്കമൊക്കയും തന്റെ ഉപായവും പതപാകവുംകൊണ്ടു ശമനം വരുത്തിയതിന്റെ പരമാർത്ഥം എങ്ങനെ എന്നറിയണമെങ്കിൽ പൊരെൻസിയൊസ മെത്രാൻ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മലങ്കര ഇടവകയിൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ ഇടവക ഭരിപ്പാൻ യൊഹന്നാൻപാതിരി കണ്ടതിനാൽ തന്റെ അവിവേകവും മലങ്കരക്കാരുടെ മെലുള്ള നന്ദിയുംകൊണ്ടു പള്ളിക്കാരും പാതിരിമാരുമായിട്ടു പിണക്കവും അയർപ്പും ഉണ്ടായപ്രകാരവും സല്ലെസമെത്രാൻ വന്നതിന്റെ ശേഷം പാതിരിമാരും മെത്രാനുമായിട്ടുണ്ടായ അയർച്ചയുടെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലു താനല്ലാതെ മറ്റാരും അല്ലെന്നുള്ളതും വിചാരിച്ചുകണ്ടാൽ വെണ്ടുംവണ്ണം അറിയാം. ഇതുമെന്തെന്നു തന്നിട്ടു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ യോഗ്യമില്ലെന്നുപലയുഴവും കർദ്ദിനാളിന്റെ മുൻപാകെ കാട്ടിയ എളിമ എത്ര പ്രകാരമുള്ള എളിമയാകുന്നു. പട്ടാങ്ങയായ എളിമയാകുന്നോ ചെന്നാടെ ഹൃദയത്തൊടു കൂടെ കൂടിയ കണ്ണത്താടിന്റെ കപ്പായമത്രെ ആകുന്നോ എന്നു തിരിച്ചറിയണമെങ്കിൽ മെൽപറഞ്ഞ യൊഹന്നാൻപാതിരി മലങ്കരനിൽക്കുന്ന നാൾ താൻതന്നെ ഇന്നി വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആകുമെന്നും തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരൊടു പലയുഴവും അവിടെ പറഞ്ഞതും ഈ ആഗ്രഹം ഹെതുവാൽ സല്ലെസമെത്രാനും പാതിരിമാരുമായിട്ടു കഴപ്പമുണ്ടാക്കിയതും ആയതു ഹെതുവാൽ പള്ളിക്കാരും എല്ലാവരും ആലങ്ങൊടു കൂടി യൊഹന്നാൻപാതിരിയും ശേഷം അയാളൊടു കൂടെ കൂടിയ പാതിരിമാരും മലങ്കര ഇടവകയിൽ കടന്നുകൂടാ എന്നു പടിയാലയും എഴുതി വിരവധിച്ചതു ഒക്കയും അല്ലാതെ റൊമായിക്കു ചെന്നതിന്റെ ശേഷവും പ്രെസ്ബിറ്ററാതാടെ മന്ത്രിയാകുന്ന മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്ജിയൊടും മറ്റു തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരൊടും രഹസ്യമായി ശ്രമിച്ച പ്രകാരവും ഓത്തു വിചാരിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയുമാം. അപ്പൊഴൊ ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയൊക്കയും സൂക്ഷിച്ചാൽ എത്ര പ്രകാരത്തിൽ നമ്മുടെ മലങ്കര പാതിരിമാരു കാട്ടുന്നു എന്നും

ഏതുപ്രകാരത്തിൽ റൊമായിൽ ചെന്നു പറഞ്ഞുകൊടുപ്പിക്കുന്നു എന്നും എല്ലാവർക്കും അറികയ്യുമാം.

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം യൊഹന്നാൻ പാതിരി ബലത്താലെ എന്നപൊലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാടെ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം സമ്മതിച്ചശേഷം ഉടൻതന്നെ കർദ്ദിനാളും മുൻസിഞ്ഞാർ ബെൻഡിറ്റായും ഈ അവസ്ഥ ഒക്കെയും മാർപാപ്പയെ ബൊധിപ്പിച്ചു മലങ്കര ഇടവകയിൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആകുവാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന പിടിപാടു സാധനവും വാങ്ങി പാതിരിക്കു കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം ഒട്ടും താമസിയാതെ പാതിരി മലങ്കരക്കു യാത്രയാകുവാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ വട്ടംകൂട്ടുവാനായിട്ടു വീണ്ടും തന്റെ നാടാകുന്ന മിലാനെന്ന നാട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ പാർത്തുവരുന്ന നാളുകളിൽ ഞങ്ങൾ ജെമ്പായിൽ ചെന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം കെട്ടാറെ ഞങ്ങളെയുംകൂടെ തന്റെ പാട്ടിലാക്കി തന്റെ കഴലപ്പാടു ഉറപ്പിപ്പാനും മലങ്കര ഉള്ള കാര്യവും ഞങ്ങളുടെ മറ്റു കാര്യങ്ങളും അറിവാൻ മായിട്ടും എത്രയും സ്നേഹത്തോടും ആചാരത്തോടുംകൂടെ ലത്തീൻ വാക്കിൽ ഒരു കുറി എഴുതി ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ യാത്രയാക്കിയാറെ മെൽപറഞ്ഞ വൈദ്യക്കാരൻ പാതിരി ഈ കുറി കൊണ്ടുവന്നു ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ തരികയും ചെയ്തു.

നാല്പത്തിരണ്ടാംപദം

യൊഹന്നാൻ പാതിരി ഞങ്ങൾക്കു എഴുതിയ കുറിയുടെ പെർപ്പു

Admodum Reverende Pater, amice carissime,

Pergratum mihi quam quod maxime relatum fuit nuntium Reverentiam Vestram sanum incolumemque una cum dilectissimo nostro sacerdote Thoma ac duobus juvenibus Lysbonam advenisse eo animo Romanam petendi missionis Malabaricae ac Christianorum negotia pertractanda quod mihi primum in causa fuit. Deo optimo maximo iteratas gratias reddendi ac sincere animi mei gratulationis argumenta Reverentiae Vestrae exhibendi ac demum ex toto corde felicem fortunatumque negotiorum exitum peroptandi ad propterea hanc nactus occasionem epistolam hanc qualemcunque meam tibi conscribendi pae animo habens adventus tui ad civitatem lan venssem expectare notitiam censui ut securius ad manus tuas epist-

ola haec mea perveniet gratulor imprimis Deo impenso longissimo itinere quod miseris angustisque refertum fuisse haud dubio cum in navibus Lusitanicis non tam se bene habent qui longum ad Europam iter pergunt summis animi mei votis exopto ut quantocius Romam iter teneas ad negotia signa sunt expedienda ut si saperis placebit una tecum denuo ad Indias revertere mihi datum sit ac denique ut omnia tibi in votis cedant ita ut Malabarensium Christianorum tranquillitatem pacemque ac Religionis nostrae incrementa adaugeas. Favente Deo omnia ad vota tua propitia fore spero peracto longo itinere optima semper valetudine Romam et ego quoque anno 1777 mense Maio una cum duobus pueris adveni ac nostrae missionis statum vicissitudinemque. Equa qua par est prudentia pluries exposui ut officii mei ac missionis procuratoris moremgerentem rationabilia omnia spe celsissimi patres perintelligentes perutilia nimis ac in missionis nostrae bonum cadentia summa qua praediti sunt probitate decreverant. At nescio quo fato res ad longum protractae sunt ita ut in dies nova dubia ac difficultates exortae sunt ad decretorum ab ipsis factorum plenam executionem qua retardatio fortasse in causa fuit ut non levia adhuc in missione Malabarica excitarentur dissidia quae caeterum Christianorum Malabarensium promoverunt ad novas supplicationes Roman mittendas, illud unum supererat ut ad missionem pacifice habendam revocarentur tam vicarius apostolicus quam Peter Clemens a Jesu et quoque decreverant eminentissimi patres verbo habito cum summo Pontifice.

At quia vicarius apostolicus magni Mogoli renuit demandatam illi commissionem executioni mandare ea fretus ratione quod timeret ne vicarius apostolicus Malabarensis in praecipitium quod minabatur cadere, idcirco res eo longius protractae sunt ut ultra in eam sententiam adveniat ineptam personam meam millibus vicibus reluctantem in episcopum Claudiopolitam in vicarii apostolici Malabarensis succe-

essorem deligerent ut quantocius ad demandatam provinciam devenirem.

At inurgente bello Gallorum ac Anglorum usquemodum detentus sum ac per naves Lusitanas quae primo Indias petent iter suscipere in animo habeo. Haec sunt quae tibi referre summatim censeo ne epistola haec mea in longum nimis protrahatur. Exoptarem summopere missionis nostrae praesentem statum scire ac quomodo res se habeant post discessum meum utrum omnes bene se habeant ac tranquilla omnia sint, utrum Vicarius Apostolicus adhuc reluctet ac resistat patribus omnia denique quae ad missionis nostrae tam Christianorum ac ecclesiarum praesentem statum pertineat spero Reverentiam Vestram equi bonique desiderium meum habiturum fore ac me hisce omnibus quantocius certiore facturum cum Occasio commoda tibi occurrerit. Utinam antequam Romam petas Mediolanum adventares ut longa conversatione res omnes solvam. At spes mihi adhaeret non post paucos menses te esse visurum quod talis animi mei desiderii exopto. Rogo ne epistolae multiplicentur ut dilectissimo Thomae sacerdoti gratulationis meae non infirma argumenta exhibeas ac sinceri animi mei ac amoris testimonia ostendas. Reliquum est ut Romam veneris demandatorum tibi negotiorum exitum mihi communicares haud dedignaris. Si fortasse habes epistolas mihi remittendas illas in manus patris Joannis Andreae qui epistolam hanc meam tibi condignabit tradere haud detractis. Interea personae tuae ac dilectissimo sacerdoti Thomae notitias expectaret summa affectione ambos amplectens toto veneratione sum ad mandata tua paratissimus.

Reverentiae Vestrae

Indignus ac obedientissimus famulus

T. Joannes a S Margarita

Carmelita discalceatus Episcopus electus

Claudiopolitanus

4 Septembris 1779

Mediolani

ഈ കുറിയുടെ പട്ടാങ്ങയായ പെർപ്പാ

എത്രയും ബഹുമാനപ്പെട്ട പാതിരിയും ഉപവിയാകപ്പെട്ട ചെങ്ങാതിയുമെ. മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള മാഗ്ഗ്മറിയീപ്പിന്റെയും നസ്രാണികളുടെയും കാര്യങ്ങളെപ്രതി റൊമായിക്കു പൊകു വാനായിട്ടു നമ്മുടെ സ്നേഹപ്പെട്ട തൊമ്മൻ കത്തനാരൊടും രണ്ടു വാലീക്കാരൊടുംകൂടെ ഒരുമിച്ചു സ്വസ്ഥതയൊടും ആരോഗ്യത്തൊടുംകൂടെ ലിസുബൊആയിൽ താൻ വന്നപ്രകാരം കെട്ടാറെ നമുക്കു എത്രയും പാരം പ്രസാദമായി. ആയതുകൊണ്ടു എത്രയും മഹിമയും നന്മയും ആയിരിക്കുന്ന ഉടെതമ്പുരാനൊടു വീണ്ടും വീണ്ടും നന്ദി കാട്ടുവാനും എന്റെ മനസിന്റെ പരമാത്മമായ പ്രസാദം തന്നൊടുംകൂടെ കാട്ടുവാനും കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും വെണ്ടുംവണ്ണം ശുഭമായി തീർന്ന വരുവാൻ എന്റെ ഹൃദയം ഒക്കെയുംകൊണ്ടു ആഗ്രഹിച്ചാനും ഉള്ളതിന്നു സംഗതി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നു വരുമ്പോൾ തനിക്കു എഴുതുവാനുള്ള ഈ സംഗതിക്കു അസാരമായ ഈ എന്റെ കുറി തനിക്കു എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു തങ്ങൾക്കു ആയതു എഴുതി അയച്ചാൽ സംശയം ഒട്ടും കൂടാതെ തന്റെ പററിൽ എത്തുവാനായിട്ടു ജെന്നാ എന്ന നഗരരിക്കു താൻ വന്നു എത്തുന്നതു ഞാൻ പാർത്തിരിക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ എത്രയും ദീർഘമായ വഴി കഴിച്ചതിന്മേൽ ഇനിക്കു വളരെ സന്തോഷമാകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പറങ്കികപ്പലുകളിൽ ഏറ്റൊപ്പക്കുള്ള ഈ ദീർഘമായ വഴി കഴിക്കുന്നവർക്കു അത്രതന്നെ സൗഖ്യമുണ്ടായിരിക്കുമാറില്ലാ. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ വഴിയിൽ പാരം അലസിയും സങ്കടവും തനിക്കുണ്ടായതിന്മേൽ ഞാൻ സംശയിക്കുന്നമില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ തനിക്കു പ്രസാദമാകുന്നു എങ്കിൽ തന്നൊടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു വീണ്ടു ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുവാൻ ഇനിക്കു സംഗതികൂടുവാനും മലയാളക്കാരെ നസ്രാണികളുടെ അടക്കത്തിന്നും നിരപ്പിന്നും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ വർദ്ധനവിന്നും വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും തന്റെ മനസ്സുപൊലെ സാധിച്ചാനും ആയിട്ടു ഇനി ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ താൻ റൊമായിക്കു ചെന്നു എത്തുവാനത്രെ എന്റെ മനസിന്റെ ആഗ്രഹം ആകുന്നു. ഉടെ തമ്പുരാന്റെ മനോഹൃണംകൊണ്ടു തന്റെ മനസ്സുപൊലെ കാര്യമൊക്കെയും സാധിക്കുമെന്നു ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാനും എല്ലായ്പ്പോഴും നല്ല സ്വസ്ഥതയൊടുംകൂടെ 1777-ാം (1777) ആണ്ടിൽ എടുവമാസത്തിൽ രണ്ടു വാലീക്കാരൊടുംകൂടെ റൊമായിക്കു വന്നെത്തി നമ്മുടെ ഇടവകയുടെ കിടപ്പും പ്രകാരങ്ങളും വെണ്ടുന്ന വിവേകത്തൊടുകൂടെ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കൊല്ലിച്ചും എന്റെ കടം തികപ്പാനായിട്ടും ഇടവ

കയുടെ അവസ്ഥ അറിയിപ്പാനുള്ളതിന്നു ഞാൻ റൊമായിക്കു ചെന്നതിനെക്കൊണ്ടും എന്നാൽ ഉയരപ്പെട്ട ബാവാനാരു കെട്ടാറെ ആയതൊക്കെയും കാര്യമെന്നു ബൊധിച്ചു നമ്മുടെ ഇടവകയുടെ ഗുണത്തിന്നു എത്രയും ഉപകാരമുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെയും അവർക്കുള്ള വലിയ ഗുണവധികാരംപൊലെ കൂറ്ററത്തു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടു കാര്യമൊക്കെയും വളരെ താമസമായി. ദിവസംതൊറും പുത്തനായൊരു സംശയങ്ങളും വിഷമങ്ങളും ഉണ്ടായി അവർ നിശ്ചയിച്ച കാര്യങ്ങളൊക്കെയും തികച്ചിൽ വരുത്താതെ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇനിക്കുണ്ടാകുന്നമില്ലാ. എന്നാൽ മലങ്കര ഇടവകയിൽ പുത്തനായിട്ടു വളരെ കലക്കങ്ങളുണ്ടാകുന്നതിനാൽ വീണ്ടും പുത്തനായിട്ടു അപേക്ഷകൾ അയപ്പാൻ മലങ്കര യോഗം നിശ്ചയിച്ചതിനുള്ള കാരണം പക്ഷെ ഈ താമസംതന്നെ ആയിരിപ്പാൻ പൊരും. മലങ്കരഇടവകയിൽ നിരപ്പു വരുവാൻ ഒരു കാര്യം മാത്രം അതായതു വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കായെയും ക്ലെമ്മിസദെയെസു എന്ന പാതിരിയെയും വീണ്ടു ഏറ്റൊപ്പക്കു വിളിച്ചാനുള്ള ഇക്കാര്യംമാത്രം ഇനിയും വെണ്ടിയിരുന്നാറെ ആയതു ഉയരപ്പെട്ട ബാവാനാരു മാർപാപ്പായെ ബൊധിച്ചിച്ചും അങ്ങനെതന്നെ എന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വലിയ മുഖിൽ 1 എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കാ മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കായിക്കു പാരം സങ്കടം അനുഭവിക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു തന്നൊടു കല്പിക്കപ്പെട്ട കാര്യം തികപ്പാൻ കൂട്ടാക്കാതെകൊണ്ടു കാര്യമൊക്കെക്കും വളരെ താമസമായി. ഒടുക്കം യോഗ്യമില്ലാത്ത ആളായ എന്നെ വീണ്ടുംവീണ്ടും മറ്റു ജാതി അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതു സമ്മതിക്കാതെ ക്ലെമെന്റ്യാപ്പൊലീസു എന്ന ഇടത്തിന്റെ മെത്രാനും മലങ്കര ഇടവകയിൽ വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കാടെ അനന്തരവനുമായിട്ടു കഴലപ്പെടുത്തി കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

എത്രയും നിമിഷം എന്നൊടു കല്പിച്ച കാര്യം നിവൃത്തി വരുത്തുവാനായിട്ടു പ്രാസെന്മാരും ഇൻഗ്ളെശന്മാരും തമ്മിൽ പട ആകുകൊണ്ടു ഇത്ര നേരം താമസിച്ചുപൊയതും എന്നതുകൊണ്ടു മുൻപിൽ ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുന്ന പറങ്കികപ്പലൊടുകൂടെ പൊകുവാൻ ഞാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ കുറി പാരം നീളമായി പൊകാതെ ഇരിപ്പാൻ സംക്ഷേപമായി തന്നൊടു പറവാൻ ഞാൻ നിരൂപിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവയത്രെ ആകുന്നു. നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ ഇപ്പൊൾ കഴിഞ്ഞുവരുന്ന അവസ്ഥയും ഞാൻ പൊന്നതിന്റെ ശേഷം കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും എങ്ങനെ ആ

1. ബോംബെ

കുന്നു എന്നും എല്ലാവരും നന്നായിരിക്കണമെന്നും എന്നും കാര്യങ്ങളോടുകൂടി നല്ലവണ്ണം നിരപ്പൊടുക്കൂടെ നടക്കണമെന്നും എന്നും വികാരി അപ്പസ്തോലികാ ഇത്രനരവും പാതിരിമാരെടു മറ്റു തു നീക്കിക്കണമെന്നും എന്നും വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പിന്റെയും നസ്രാണികളുടെയും പള്ളികളുടെയും നിലക്കു ബന്ധിക്കുന്ന വസ്തുക്കളോടുകൂടി അറിവാൻ വളരെ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഈ എന്റെ ആഗ്രഹത്തെ തനിക്കു നല്ലവണ്ണം തെളിഞ്ഞു തനിക്കു അവസരമുണ്ടാകുമ്പോൾ ആയ തൊക്കയും വെഗം എന്നെ ബൊധിപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും നാം തമ്മിൽ സംസാരിച്ച കാര്യങ്ങളോടുകൂടി വെണ്ടുവണ്ണം അറിവാനായിട്ടു താൻ റൊമായിക്കു പൊകുമ്പോൾ മിലാനെന്ന നാട്ടിന്നു വന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ എന്റെ മനസ്സു ഒക്കെയുംകൊണ്ടും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നപോലെ കുറെ മാസത്തിനകത്തു തന്നെ കാണുമെന്നു ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കുറിയ വലിക്കാതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടു ഉപവിയാകപ്പെട്ട തൊമ്മൻ കത്തനാരൊടു എന്റെ നന്ദിയുടെ മഹിമപ്പെട്ട അടയാളങ്ങളും എന്റെ ആത്മത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളും കാട്ടുവാൻ തന്നൊടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വീണ്ടും റൊമായിക്കു താൻ ചെല്ലുമ്പോൾ തന്നൊടു കല്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നെക്കൂടെ ബൊധിപ്പിപ്പാൻ ഉപേക്ഷ ഉണ്ടാകയും അരുതു. വിശേഷിച്ചും ഇനിക്കു കൊടുത്തയപ്പാൻ കുറിയ ഏതാനും തന്റെ പററിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കുറി തനിക്കു കൊണ്ടുവന്നു തരുന്ന യൊഹന്നാൻ അഗ്രിയാപാതിരിയുടെ പററിൽ കൊടുപ്പാൻ മടിക്കയും അരുതു. അങ്ങയുടെയും സ്നേഹപ്പെട്ട തൊമ്മൻകത്തനാരുടെയും വർത്തമാനങ്ങളെ വലിയ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടും വലിയ ആചാരത്തെടുക്കൂടെ ഇരുവരെയും പിടിച്ചുതഴുകിക്കൊണ്ടും കല്പനകൾ ഒക്കെക്കും ഞാൻ ആസ്സുമായിരിക്കുന്നു. തന്റെ ബഹുമാനത്തിന്റെ യോഗ്യമില്ലാത്തവരും ചൊല്ലുവിളിച്ചുള്ളവരും ആയ അടിയൻ യൊഹന്നാൻ ദെസന്ത മർഗറിത്താ എന്ന ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരി ക്ലേര്യോപ്പൊലീസ് എന്ന നാട്ടിന്റെ കഴലപ്പെട്ട മെത്രാൻ ഫ്രെൻഡോ (1779) ആണ്ടിൽ കന്നിമാസം ൪-ാം ന- (4) മിലാനിൽനിന്നു എഴുതിയതു.

ഇങ്ങനെ ഈ കുറിമെൽപറഞ്ഞവണ്ണം യൊഹന്നാൻ അഗ്രിയാ എന്ന വൈദ്യക്കാരൻപാതിരി ഞങ്ങളുടെ പററിൽ കൊണ്ടു വന്നു തന്നാറെ ആയതു വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം യൊഹന്നാൻ പാതിരി ഇത്ര ആചാരമായിട്ടു എഴുതിയതു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു പൊകുന്ന കാര്യം എന്തെന്നറിവാനായിട്ടത്രെ ആകുന്നു എന്നു കണ്ടതിനെക്കൊണ്ടു ആയതൊന്നും ഒരു രൂപം തിരിക്കാതെ

ചെറുതായിട്ടൊരു കുറി മല്ലാൻ എഴുതി ഈ വന്നതിന്നു ഉത്തരമായിട്ടു മിലാനെന്ന നാട്ടിന്നുകൊടുത്തയപ്പാനായിട്ടു ജെനോയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പൊകുന്നതിന്നു മുൻപെ ഞങ്ങൾ പാതിരിയെന്ന വീട്ടിൽ കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

നാൽപത്തിമൂന്നാംപദം

ജെനോയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടതിനേലും അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം

ജെനോയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങളുടെയും യൊഹന്നാൻ പാതിരിയുടെ കുറിയുടെയും അവസൂഥ ഒക്കെയും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടതിനേലും പുറപ്പെട്ടാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം പറവാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പൊഴൊ ജെനോയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം റൊമായിക്കു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു കപ്പൽ കാണായ്കകൊണ്ടു നൂ- (31) ദിവസം അവിടെ പാർത്തിന്റെ ശേഷം അന്തോണി യൊഹന്നാൻ അൽപൊൻസ എന്ന ഒരു പടവുകാരൻ ജെനോയിൽനിന്നു റൊമായിക്കു ഒരു ദിവസത്തെ വഴി ദൂരെ ഉള്ള ചിവിത്താവെക്കുറ്റ എന്ന നഗരിക്കു പൊകുവാൻ യാത്രയായ പ്രകാരം കൊൻസുൾ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളോടു ആയവസ്ഥ അറിയിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സും വാങ്ങി ആയതിൽകൂടെ മെൽ പറഞ്ഞ ചിവിത്താവെക്കുറ്റ എന്ന നഗരിയിലൊളം പൊകത്തക്കു വണ്ണം പറഞ്ഞു വെസ്ഥ വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ജെനോയിൽ ഉള്ള ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർ എല്ലാവരൊടും യാത്രയും ചൊല്ലി ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി ചിലവുചെന്ന വകയുടെ കണക്കും പറഞ്ഞുതീർത്തു പണവും കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം പടവിൽ കരറി അവിടെനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ജെനോയിൽനിന്നു മൂന്നു കാതം വഴി ദൂരെ ഉള്ള പൊത്തു എന്ന തുറമുഖത്തിന്നു ചെരെ ചെല്ലുന്ന മദ്ധ്യേ എത്രയും കഠിനമായൊരു മരുതലക്കാരറ്റു പുറപ്പെട്ടതിനാൽ മുൻപൊട്ടു പൊകുവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു കാററിന്നു പതംവരുവൊളം ആ തുറമുഖത്തിൽ കരറി പാർക്കതെന്നു എന്നുവെച്ചു അവിടെക്കു കടക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അവിടെക്കു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ കൂടെ പടവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു ചെരിപ്പുള്ള കർമ്മലീത്താ പാതിരിമാരു അവിടെയുള്ള തങ്ങളുടെ ദൾനവീട്ടിൽ പൊയതു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാറെ പടവു ചെറിയതാകകൊണ്ടു ആയതിൽ പാർപ്പാൻ പാറം സൌഖ്യക്കെടു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കരെ വാച്ചു വീട്ടിലു

ഭവനവും മെടിച്ചു അവിടെ പൊയി വസിക്കതന്നെ എന്നും വച്ചു പടവിന്റെ മുതലാളിയുമായി പറഞ്ഞാറെ ആ ഇടം എത്രയും പാവപ്പെട്ടതായിരിക്കുകൊണ്ടും അവിടെ ഉള്ള കുടികളൊക്കെയും എത്രയും പാവപ്പെട്ടവരാകുകൊണ്ടും ഇടത്തിന്നുതക്കവണ്ണം പാവപ്പെട്ട ഒരു വീടു ഞങ്ങൾക്കു അവൻ പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളും പടവിൽനിന്നിറങ്ങി ആ വീട്ടിൽ മൂന്നു ദിവസം പാത്തതിന്റെ ശേഷം കാറ്റു മാറി വീണെന്നും ഇപ്പൊൾ പൊകുവാൻ സമയം ഉണ്ടാകുമെന്നും പടവിന്റെ മുതലാളി പറകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടവിൽ വന്നപ്പൊൾ വീണ്ടും മുൻപിലത്തെ മറ്റുതലക്കാറ്റുതന്നെ തിരിച്ചു വീണതിനാൽ അപ്പൊൾ അവിടെ നിന്നു തിരിപ്പാൻ സംഗതി വന്നില്ലെങ്കിലും വീണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ വീട്ടിൽ പൊയി വസിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സുണ്ടായതുമാത്രമില്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ അവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ എത്രയും ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ടവരും ഹൃദയന്യായം ഇല്ലാത്തവരും ആകുകൊണ്ടു തിന്മാനുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും പാവമായ പ്രകാരത്തിൽ തന്നതിന്റെശേഷം ഞായമുള്ളതിൽ ഏറ്റവും വിലപറഞ്ഞു പണം ഏറ്റവും ഞങ്ങളോടു പററിയതിനെക്കൊണ്ടു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പടവിൽ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം പാറം പാവപ്പെട്ട ദിക്കു ആകുകൊണ്ടു എറച്ചിയും തിന്മാനുള്ള മറ്റു വസ്തുക്കളിൽ ഏതും കൊള്ളുവാൻ കിട്ടാത്തതിനാൽ പല ദിവസവും പശുവിൻപാലും അപ്പവും പച്ചഫലവുംകൊണ്ടു അഹസ കഴിയെണ്ടിയും വന്നു. എന്നാൽ പാലു കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നു അവിടെ നല്ല വില ഉണ്ടായിരുന്നതാകാം. ഇങ്ങനെ അവിടെ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ നെരവും തക്കവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ ഇടമൊക്കെയും നടന്നു കണ്ടാറെ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ മടിമെലും ഉപേക്ഷമെലും പാറം സങ്കടവും മനക്രേശവും തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ പൊതുവിന്നു എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇടം ഒന്നിന്നും പിടിയായ്ത കുറുക്കളും പാറക്കല്ലുകൾ നിറഞ്ഞ മലകളും ആയിരുന്നിട്ടും അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്നവരുടെ ശ്രമവും പ്രയത്നവുംകൊണ്ടു ആ കല്ലുകളൊക്കെയും ഇരിമ്പുപാറക്കൊലുകൾകൊണ്ടു കുത്തിപൊടിച്ചു സൈത്തുമരങ്ങളും തെത്തമരങ്ങളും മധുരനാരകങ്ങളും മുന്തിരിങ്ങാകളും മറ്റും വെണ്ടുന്ന വൃക്ഷഫലാദികളും നട്ടുണ്ടാക്കി ആയതിനിടയിൽ ഉള്ള നിലമൊക്കെയും കുത്തി ഇളക്കി വളവും ഇട്ടു ആണ്ടുതൊറ്റും കൊതമ്പു വിതക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നിന്നും കൊള്ളുരുത്താത്ത അസാരമായ ഈ ഇടത്തിൽ അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്നവരുടെ ദീഷ്യതിക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ വിളയുന്നതുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ അവിടെയുള്ളവരുടെ ചിലവുകൾ കഴി

ഞ്ഞു ശേഷിച്ചുള്ള വസ്തുക്കൾ വിൽക്കുന്നതിനാൽ വളരെ വളരെ ലാഭിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു അവർ ചെയ്യുന്നതിൽ നാലൊന്നു പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള പത്തൊമ്പതു ഇല്ലായ്കയും തീരുന്നതുമൊഴിയെ ആണ്ടുതൊറ്റും വളരെ വളരെ ലാഭം ഉണ്ടായി വരികയും ചെയ്തേനെ.

വിശേഷിച്ചും ഈ ഇടത്തിൽ രണ്ടു പള്ളികളുണ്ടു. ആയതിൽ ഒന്നു മലയുടെ അടിവാരത്തു മത്ത്മറിയം അമ്മുടെ പള്ളി. ഇടവകപള്ളിയും വികാരി പാതിരിയുടെ ഇരിപ്പിടവും ഈ പള്ളി ആയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു ഈ പള്ളിയിൽനിന്നു കരൈക്കപ്പടിത്തൊറ്റു നീക്കി കുന്നിന്റെ മുകളിൽ മാർ ഗീവർഗീസ സഹദായുടെ പള്ളിയും. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഈ രണ്ടു പള്ളിയിലും പൊയി കുർവാനയും ചൊല്ലി നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയുടെ നന്മക്കും ഗുണത്തിന്നും വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെക്കും വെണ്ടി ഉടതമ്പുരാനൊടു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അവിടെ വസിക്കുന്ന ആളുകളുമായിട്ടു കണ്ടറിയും സ്നേഹവും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യാവനക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും എത്രയും പാറം മനസ്സുമട്ടൊടുംകൂടെ ഞങ്ങൾ ഈ ഇടത്തിൽ വസിച്ചുവരുന്ന നെരത്തും ഞങ്ങളുടെ നെര ഉടതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള മനോഗുണവും സൂക്ഷവും നഷ്ടമായി പൊയതുമാത്രമല്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ അവിടെ കുടിയിരിക്കുന്ന തമ്പുരാനെ പെടിയും കൂടപ്പിറപ്പുകളെ സ്നേഹവും ഉള്ള കയെത്താനൊവെംഗാല്ലൊ എന്നൊരു പാതിരി ഞങ്ങളെ കണ്ടാറെ പാറം സ്നേഹവും ഇണക്കവും കാട്ടി എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നും മറ്റും പല വസ്തുക്കളും ഞങ്ങളോടു ചൊടിച്ചറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഞങ്ങളെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപൊയി ഒന്നിന്നും ഒരു മുട്ടുകൂടാതെ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും തന്നു അവിടെ പാർപ്പിക്കയും മഹാ വലിയ ബഹുമാനത്തൊടുംകൂടെ തനിക്കുള്ള പറമ്പുകളും തൊട്ടങ്ങളും ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപൊയി കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുംകൂടെ രണ്ടാഴ്ച അവിടെ പാർത്താറെയും കാറ്റു മാറി വീഴാഴ്കകൊണ്ടും റൊമായിക്കു ചെന്നു എത്തുവാൻ പിടിച്ചിൽ ആകുകൊണ്ടും ഒട്ടൊയും ഈ പട്ടക്കാരന്റെ സ്നേഹവും ആചാരവും കാണായ്കകൊണ്ടും വളരെ ദിവസം അയാടെ വീട്ടിൽ പാർത്ത അയാൾക്കു മുഷിച്ചിൽ വരുത്താതെ ഇരിപ്പാനും ആയിട്ടു അവിടെനിന്നു വള്ളത്തിൽ കരറി ലിബെർണ്ണൊ എന്ന നഗരിയൊളും പോകയെന്നും അവിടെ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം കരവഴി റൊമായിക്കു തിരികണമെന്നും നീശ്ചയിച്ചു മെൽപറഞ്ഞ പട്ടക്കാരനൊടു പറഞ്ഞു നല്ലൊരു ഒരു വള്ളവും എട്ടു തണ്ടുകാരെയുംകൂടി ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ

പടവീന്റെ മുതലാളിയുമായിട്ടും പറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളിൽ ഏതാനും റൊമായിക്കുക കൊണ്ടുവരത്തക്കവണ്ണം പടവീൽ തന്നെ വച്ചുവെച്ചു വളംവഴി പുറപ്പെട്ടു. ൧൭൭൯-ാമതു (1779) ധനു വമാസം ൨൧ (21) ന്ന-ലെ വായു എന്നൊരു തുറമുഖത്തു വന്നു അവിടെയുള്ള സ്കൂറിയായിൽ ഭക്ഷണം കഴിവാറായിട്ടു ഇറങ്ങിയാറെ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളിൽ ചിലർ ഞങ്ങളെ അവിടെയുള്ള പള്ളിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്ന എട്ടാമത്തെ ഹെനറിക്കാ എന്ന ചൊല്ലുന്ന ഇൻഗ്ലൈസന്മാരുടെ രാജാവു താൻ ഇടത്തുട്ടിൽ പൊകുന്നതിന്നു മുമ്പെ മർത്തിനൊസ പുത്തർ എന്ന ഇടത്തുട്ടുകാരനൊടു മറ്റുത്ത കൂടാശകളിന്മേൽ എത്രയും ശാസ്ത്രത്തൊടും പട്ടാങ്ങയുടെ കടപ്പാടുകളൊടുംകൂടെ ലത്തീൻ വകത്തെ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ ഞങ്ങളെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടും വലിയ തൊൽകുടാശിൽ എത്രയും വിശേഷമായ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതി നല്ലവണ്ണം കത്തിച്ചു വെള്ളികൊണ്ടു കെട്ടിച്ചു നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇതുമെന്യെ അവിടെയുള്ള ഒരു വീടു പണിക്കാരൻ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി താൻ പുത്തനായിട്ടു പണിതുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു സിമ്നാരി വീടു ഞങ്ങളെ കാട്ടിയാറെ ആ വീട്ടിന്റെ പണിമേൽ പാരം ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു അതെന്തെന്നാൽ എത്രയും ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആ ഇടത്തിൽ പലപല പഠിത്തക്കാർക്കു പൊറുപ്പാൻ ഭവനങ്ങളും ഗ്രമത്തിക്കായും റെത്തൊറിക്കായും തർക്കശാസ്ത്രവും പിലസുപ്യായും ദൈവശാസ്ത്രവും ഇങ്ങനെ അഞ്ചുശാസ്ത്രങ്ങളും പഠിപ്പിപ്പാൻ വെറെ വെറെ ശാലകളും മല്ലാന്മാർക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും വസിപ്പാൻ ഭവനങ്ങളും ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ക്രമത്തൊടുകൂടെ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എത്രയും മനോഹരമത്രെ ആകുന്നു.

ഇതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലെറിച്ചെ എന്ന മറ്റൊരു ചെറിയ നഗരിയിൽ വന്നു ധനുമാസം ൨൫-ാം (25) ന്ന-നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പിറവിയുടെ പെരുനാളും കഴിച്ചു അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ജെമ്പായിൽ മഹായോഗവാഴ്ചയുടെ അറുതി കഴിഞ്ഞു. പിറെറ ദിവസം നെരം വെള്ളത്തു ഏഴുമണി ആയപ്പോൾ ലീബെർണൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന തുപക്കാനാ എന്ന രാജീതത്തിന്റെ കർത്താവാകുന്ന ഗ്രാംദുക്കാടെ നാടാകുന്ന ലീബെർണൊയിൽ വരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വഴിയിൽ രണ്ടുഴം ഞങ്ങൾ വള്ളത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ ഉടൻ എത്രയും പാരം കഠിനമായ കാറ്റും പെശരും ഉണ്ടായതു കണ്ടാറെ യോഗ്യമൊട്ടും ഇല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ മേൽ പ്രത്യേകമുള്ള ഉടെതമ്പുരാന്റെ കരുണ കണ്ടതിനാൽ ഉടയവനെ സ്തുതിച്ചു കൊണ്ടാടുകയും ചെയ്തു.

നാല്പത്തിനാലാം പദം

ലിബെർണൊ എന്ന നഗരിയിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമേൽ

എന്നാൽ മല്ലാൻ പ്രൊപ്പഗാന്താ എന്ന സിമ്നാരിയിൽ പഠിച്ചിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ തന്നൊടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു അവിടെ പഠിച്ചിരുന്ന തന്റെ ചെങ്ങാതിയാകുന്ന പത്രിസിയൊ എന്നു പ്ലാനൊപ്പൊളി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഒരു യൌനായക്കാർൻ പട്ടക്കാർൻ ലിബെർണൊയിൽ പാർത്തിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഞങ്ങൾ ഈ നഗരിയിൽ ചെന്നാറെ അവിടെ ഉള്ള പ്രകാരങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നും ഒട്ടും പരിചയം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവിടെ ഞങ്ങൾ ചെന്ന ഉടൻ മെൽപറഞ്ഞ പട്ടക്കാർൻ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ അയാൾ ഇത്രനെരവും തന്റെ കട്ടിന്മേൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റുതുമില്ലാ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നു അറിയിപ്പു കൊടുത്ത ഉടൻ ഇനി ഒരുനാളും കാൺമാനുള്ള ശരണം കൂടാതെ ഇരുന്നാറെ ഒട്ടും നിനച്ചിരിയാത്ത പക്ഷത്തിൽ മല്ലാൻ അവിടെക്കു ചെന്നതു കെട്ടാറെ പാരം അശക്യപ്പെട്ടു. ഉടൻതന്നെ ഞങ്ങളെ തന്റെ മുറിക്കകത്തു കടത്തി ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്മേൽ പാരം സന്തോഷവും പ്രസാദവും കാട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ എഴുന്നേറ്റു കപ്പായവും ഇട്ടു ഞങ്ങളൊടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങളുടെ വള്ളം നിൽക്കുന്ന ഇടത്തു ചെന്നു അതിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊക്കെയും എടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു അവിടെയുള്ള ഒരു സ്കൂറിയായിൽ ആക്കി അവിടെ ഞങ്ങൾ പാർക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു പട്ടം കെട്ടിയതിന്റെ ശേഷം വള്ളവും തണ്ടുകാരെയും കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കൂലിയും കൊടുത്തു പിരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ തുപക്കാനാ എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ നാഥനാകുന്ന ഗ്രാംദുക്കാടെ കീഴിലുള്ള ലിബെർണൊ എന്ന നഗരി നിരപ്പൊത്ത നിലത്തു പണിതിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ നഗരിയുടെ വീടുകൾ നിര ഒപ്പിച്ചു പണിതിരിക്കയും നഗരിയുടെ ഉറുവഴികളുടെ ഇടവഴികൾ രണ്ടു തെരു ഒരുമിച്ചു കടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഇടയുണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ എത്രയും കൺപ്രസാദമുള്ളതായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ നഗരിയിലുള്ള വീടുകൾ സാമാന്യം പറഞ്ഞാൽ ജെമ്പായിൽ എന്ന പൊലെ ഉയർച്ചയുള്ളതല്ലെങ്കിലും കണ്ടാൽ ആശ്ചര്യവും മനോഹരവും ഉള്ള പല പല ഗൃഹങ്ങൾ ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു. ഇതുമെന്യെ അവിടെയുള്ള തുറമുഖം എത്രയും തുറസ്സും കാറ്റുകൂടാതെ കപ്പലുകൾക്കു നിലാൻ നല്ല ഭവനവും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും കച്ചവടന്യായം നല്ലവണ്ണം

കാർക്കത്തക്കതിന്നു വെണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളൊക്കെയും വെണ്ടുംവണ്ണം കല്പിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും പല പല ഇടങ്ങളിൽനിന്നു പല പല ജാതികൾ അവിടെവന്നു കച്ചവടം ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ ആ നഗരരിയിൽതന്നെ അർമ്മനയാക്കാരിലും യൗനായക്കാരിലും യൂദന്മാരിലും പല പല കുടിയന്മാരു വസിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും അഗതികളുടെയും ആരുമൊരുത്തരില്ലാത്തവരുടെയും സഹായത്തിന്നും ശേഷം മാനുഷസമൂഹത്തിന്റെ ദീഷ്ടതിക്കും വെണ്ടുന്ന മനഗ്രണപ്രവൃത്തികളുടെ ഇടങ്ങളൊക്കെയും ഏറെപ്പയിൽ മറെറല്ലാടത്തുമുള്ള മര്യാദപൊലെ ഒട്ടും ഒരു കുറവുകൂടാതെ ഒപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു. ലിസ്ട്ബൊ ആമെൽ പറഞ്ഞപ്പൊൾ മീതെ ചൊല്ലിയപൊലെ. അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞപൊലെ ഈ നഗരരിയിൽ ചെന്നാറെ പത്രീസിയൊസ പാതിരി ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപൊയി ഒസ്ട്രിയായിൽ ഞങ്ങളെ ആക്കിയതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം ഈയാൾതന്നെ വന്നു കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടു അവിടെയുള്ള അർമെനയാക്കാരരുടെ പള്ളിയിൽ ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയാറെ അവിടെയുള്ള രണ്ടു അർമെനയാക്കാരരു പട്ടക്കാരു വെണ്ടുംവണ്ണം ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഞങ്ങൾ കർവാൻ ചൊല്ലിയപ്പൊൾ മുമ്പിൽ ഒരിക്കലും തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത കർവാൻ കണ്ടതിനാൽ അവരിൽ പലരും പാരം അപൂർവ്വപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടു അവിടെക്കു ചെന്ന നാൾ പെരുനാൾ ദിവസമാകുന്നതിനെകൊണ്ടു അവരും അവിടെ തപസ്സു കർവാൻ ചൊല്ലുന്നതു കണ്ടാറെ ഞങ്ങൾക്കും പാരം അപൂർവ്വം തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ അവസ്ഥ അറിയുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കും പാരം പ്രസാദമായിരിക്കുമെന്നതിനെകൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരം കണ്ടപൊലെ ഇവിടെ ഏഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായതു കർവാനക്കു തുടങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പെ അവരിൽ ഒരുത്തൻ സൂർപ്പിലെസുമിട്ടുകൊണ്ടു പള്ളിയുടെ വലിയ ത്രോണൊസിന്റെ മുൻപിൽ വന്നു ആയതിന്റെ നടെക്കു താഴെ നിന്നും കൊണ്ടു പൊക്കമുള്ള ഒരു കാൽവിസ്താരത്തിമെൽ പുസ്തകവും വച്ചു കൊണ്ടു ഉറച്ചു സ്വരത്തിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ തുടങ്ങുകയും ശേഷം അവിടെ ഉള്ള അത്മനികളിൽ ചിലർ ഏറ്റു ചൊല്ലുകയും നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള കൂടിനമസ്കാരം എത്തിക്കുന്നപൊലെ ഇങ്ങനെ അവർ നമസ്കരിച്ചുതുടങ്ങിട്ടു ഒന്നര മണിനേരം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ കർവാൻ ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരുൻ നമ്മുടെ ഇവിടെ യാക്കൊവായക്കാരു ബാവന്മാരു ചെയ്യുന്നപൊലെ വെള്ളകുപ്പായവും കാപ്പയും ഇട്ടു തലയിൽ മെത്രാന്മാരുടെ മുടിപൊലെ ഒരു വട്ടമുടിയും വച്ചു ചമയപുരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നമ്മുടെ മര്യാദിപൊലെ

വലിയ ത്രോണൊസിന്റെ നടമെൽ വന്നു നിന്നു കർവാനെക്കു തുടങ്ങുകയും ഇങ്ങനെ ത്രോണൊസിമെൽ കരോറിയതിന്റെശേഷം പലയുഴും ധൂമകററിയുംകൊണ്ടു ത്രോണൊസിന്റെ ചുറ്റും നടന്നു പുകക്കയും കൈക്കുന്നവർക്കു എത്രയും ഇമ്പവും കർണ്ണരസവും ഉള്ള പ്രകാരത്തിൽ പാടുകയും ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ ചെങ്കലപൊലെ ചുറ്റും ചെറുതരം മണികൾ ഉള്ള രണ്ടു താലങ്ങൾ രണ്ടു നീളമുള്ള വടികളിമെൽ രൂക്കി ശുദ്ധമാന കർവാൻ പൊക്കുന്ന നെരത്തു രണ്ടു പുറത്തും രണ്ടു ആളുകൾ നിന്നുകൊണ്ടു ശുദ്ധമാന ഓസ്കിയുടെ രണ്ടു പുറത്തും ആയതിനൊടു ഒപ്പിച്ചു ഉയർത്തി ആയതിമെലുള്ള ചെറിയ മണികൾ കിലുകുമാറ്റം ആകുന്നു.

എന്നാൽ പട്ടക്കാരുൻ തലയിലിട്ടിരിക്കുന്ന മുടി ശുദ്ധമാന കർവാൻ കൂദാശചെയ്തു അടക്കുവൊളം ഉള്ള നെരമെടുത്തതുമില്ലാ.

ഇങ്ങനെ അവരുടെ കർവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ രണ്ടു ദിവസം അവിടെ പാർത്തതിന്റെ ശേഷം റൊമായിക്കു പൊകുവാനുള്ളതിന്നു രണ്ടു തെരും അവിടെനിന്നു തിരികയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പൊകുന്നപ്പൊൾ പെരുമാറ്റത്തിന്നു വെണ്ടി രണ്ടുനാലു ദെത്ത കടുഭാശും ഒന്നരണ്ടു റാത്തൽ പുകയിലപൊടിയും കൊണ്ടുപൊയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ആയതു പത്രീസിയൊസ പാതിരി കണ്ടാറെ അയതു അവിടെനിന്നു റൊമായിക്കു കൊണ്ടുപൊകുവാൻ രാജമുടക്കും ഉണ്ടെന്നു പറകുകൊണ്ടു ആയതെല്ലാം അയാൾക്കു കൊടുത്തതുമൊഴിയെ ചിന്ന പട്ടണത്തുനിന്നു കപ്പൽ കരേറുന്നപ്പൊൾ ഞങ്ങൾ വിലക്കു വാങ്ങി എത്രയും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുപൊരുന്ന ഈഴപിരമ്പുകൾ കണ്ടാറെ ആയതിൽ ഒന്നു അയാൾ കാംക്ഷിച്ചു അപെക്ഷിച്ചതിനാൽ അയാടെ ആഗ്രഹംപൊലെ ആയതും അയാൾക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മെൽപറഞ്ഞ ലിബെർണ്ണൊ എന്ന നഗരരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിറെറ ദിവസം കാലത്തു പീസാ എന്ന മറെറാരു നഗരരിയിൽ വന്നു. ആ നഗരരി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലവും ആയതു പണി ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും കണ്ടാറെ പാരം മനപ്രസാദം തൊന്നുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ നല്ലവണ്ണം നിരപ്പൊത്ത നിലത്തു ഒരു നഗരരിയുടെ നടുവെ ഒഴുകുന്ന ഒരാറിന്റെ രണ്ടു പുറത്തും നഗരരിയുടെ തെരുവുകൾ പണിചെയ്തു നഗരരി പണിതിരിക്കുന്നതും നഗരരിയുടെ രണ്ടു പുറത്തുള്ള തെരുവുകളുടെ നടുവെ എത്രയും കെറതുകവും മനപ്രസാദമുള്ളപ്രകാരത്തിൽ ഒരു ആർ ഒഴുകുന്നതും എന്തു ശേഷമുള്ള നഗരരികൾ ഒക്കെയിലും ഉള്ളപൊലെ അത്രപിടക്കുത്തതിലും ശരീരത്തിനടുത്തതിലും മാനുഷദീഷ്ടതിക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും കൊള്ളുവാനുണ്ടാ

യിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. എന്നാൽ കടൽ ഈ നഗരിയിൽനിന്നു പതിനെഴു പതിനെട്ടു കാതം വഴി അകലെ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ അവിടെ വരുന്ന കച്ചവട പാടുകൾ ഒക്കെയും തൊണിമെൽ കൊണ്ടുവരുമാറാകുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ നഗരിയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം പൊകുന്ന വഴിമദ്ധ്യേ അവിടത്തെ വികാരി ജനറാൾ വന്നിട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആ വീട്ടിൽ കരറി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാറെ ആ ദൈവം പാരം പ്രസാദത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു നെരം കാലത്തായിരുന്നതിനാൽ ശുക്രാത്തായും കുടിപ്പാൻ തന്നു കളിരിന്നുവെണ്ടി തീയും ഒപ്പിച്ചു. എങ്ങീന്നു വരുണന്നും എങ്ങു പൊകുന്നെന്നും ശേഷം കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ മലയാളത്തിൽനിന്നു വരുന്നെന്നും എടുത്തുട്ടിൽ നിന്നു ഒരു മെത്രാൻ വലത്തുട്ടിൽ വഴങ്ങുവാൻ മനസായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ കാര്യത്തിനുവെണ്ടി റൊമായിക്കു പൊകുന്നെന്നും ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്ന കമ്മലത്താക്കാരരു ഇക്കാര്യത്തിന്നു മറുതലയാകുന്നെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റു വസ്തുക്കളും അയാളോടു പറഞ്ഞാറെ അയാളും മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ എന്നും ചൊല്ലി പൊകുന്ന പാതിരിമാരിൽ പലരും പണംതെടി അത്രെ പൊകുന്നെന്നും അവരു പൊകുന്ന ഇടങ്ങളിൽ പിണക്കങ്ങളും കലക്കങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുവാനത്രെ അവരുടെ ശ്രമമാകുന്നു എന്നും റൊമായിൽ പ്രൊപ്പഗാന്താടെ മന്ത്രിയാകുന്ന എസ്കോപ്പാനൊസു ബെൻജിയാ ആയതിനുള്ള സഹായകാരനും തലവനും ആകുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ ഈ പൊകുന്ന കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം സാധിപ്പാൻ പാരം വിഷമം ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു എന്നും മറ്റു പലതും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. കുറെ നാളിന്നിപ്പറം റൊമായിൽ കഴിഞ്ഞ പല കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടു താൻ പറഞ്ഞതു ഉറപ്പു വരുത്തി ബൊധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

നാൽപത്തിയഞ്ചാംപദം

പീസാ എന്ന നഗരിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടാറെ ഉണ്ടായ അപസമമെൽ

എന്നാൽ പീസാ എന്ന നഗരിയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ഗ്രാമങ്ങളുടെ വാഴ്ചയിൽത്തന്നെയുള്ള വിറെൻസാ എന്നും സീയെന്നാ എന്നും നല്ലതും വലിയതുമായ രണ്ടു നഗരികൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പീസായിൽനിന്നു തിരിച്ചിട്ടു രണ്ടു ദിവസം മുഴുവൻ കഴിഞ്ഞു. മൂന്നാംദിവസം നെരം വെളുത്തു എട്ടൊൻപതു മണിയായപ്പോൾ ബി

ത്തർബൊ എന്ന മാർപാപ്പാടെ രാജ്യത്തിന്റെ അറുതിയിലുള്ള ഒരു നഗരിയിൽ വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ നഗരിയിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം മര്യാദപൊലെ ഭക്ഷണം കഴിവാതായിട്ടു ഒരു സ്റ്റോറിയായിൽ കരറി യപ്പൊൾ അവിടെ നിൽക്കുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അടുത്തു എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പൊകുന്നെന്നും ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെയുള്ള റൊസപുണ്യവാളത്തിയുടെ ശരീരം കാൺമാൻ മനസുണ്ടോ എന്നു. എന്നാറെ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശരീരം എവിടെയാകുന്നു ഞങ്ങൾക്കു കാൺമാൻ പാരം ആഗ്രഹം ഉണ്ടെന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാറെ ഉടൻ അവൻ ഞങ്ങളെ ഈ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശരീരമിരിക്കുന്ന ദർശനകാരത്തികളുടെ ആശ്രമത്തിന്റെ പള്ളിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പൊയി അവിടെയുള്ള ദർശനക്കാരത്തികളോടു ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരവും പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശരീരം കാൺമാൻ ഞങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുള്ള പ്രകാരവും അവരോടറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവരിൽ ഒരുത്തി വന്നു പള്ളിയിലുള്ള വലിയ ത്രോണൊസിങ്കൽ മുഖമായി നിന്നാൽ വലത്തെ കൈ പുറത്തു മദബഹാടെ തുടക്കത്തിൽ പുറത്തോടു എത്രയും നല്ലവണ്ണം പണി ചെയ്തു മുന്പറഞ്ഞു സൊരാലിപ്പുള്ള അഴി ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മുറി തുറന്നു ആയതിൽ ഇരിക്കുന്ന പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരം ഞങ്ങളെ കാട്ടിയാറെ ആയതിന്റെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളുടെയും പള്ളികളുടെയും ഗുണത്തിനുവെണ്ടി നമസ്കരിക്കുന്നപ്പോൾ ആ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരവും വടീവും ദൃഷ്ടിയും നന്നായി സൂക്ഷിച്ചു കാൺകയും ചെയ്തു.

അതായതു ഈവണ്ണം എത്രയും വിശേഷമായിട്ടു പൊൻസൊരാലിച്ചു ഉണ്ടാക്കി ഇരിക്കുന്ന പൊക്കം കുറഞ്ഞ ഒരു കട്ടിലിൻമെൽ നല്ല പട്ടശീലകളും വിരിച്ചു ഒരു പട്ടുതലവണയും വച്ചു പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിൽ തലയല്ലാത്തതൊക്കയും പൊൻസൊരാലിപ്പുള്ള എത്രയും മാണിക്കമായ കപ്പായങ്ങളും ഇടുവിച്ചു ആ കട്ടിലിന്മെൽ കിടത്തിയിരിക്കുന്നതും ഈ ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിന്റെ തലയിൽ നമ്മുടെ ഇവിടെ സ്രീകൾ വിരിപ്പാവു ഞൊറിഞ്ഞു പുതുക്കുമ്പോൾ തല മുട്ടുവാറുള്ളപ്പൊലെ ഒരു വെള്ളത്തണികൊണ്ടു മുടി ഇരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ശരീരത്തിൽവെച്ചു മുഖം മാത്രമേ കണ്ടുകൂടു. എന്നാൽ ഈ മുഖത്തിന്റെ നിറം കുറഞ്ഞതാകുന്നു. എങ്കിലും ഒളികണ്ണിട്ടു തുറന്നിരിക്കുന്നതും കണ്ണുകൾ രണ്ടും സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ മറിച്ച് ആളിന്റെ കണ്ണുകൾ അല്ല പിന്നെയൊ ഉയിർവരുടെ കണ്ണുകൾ എന്നു തൊന്നുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊഴൊ ഈ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശരീരത്തിങ്കൽ

ഞങ്ങൾ നാലു പെരും കമ്പിട്ടു നമ്മസ്തുരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ വശവും മനസ്സുപൊലെ ഏതാനും നെർച്ച പുണ്യവാളത്തിയുടെ പെട്ടകത്തിൽ ഇട്ടപ്പൊൾ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാനശരീരം ഇരിക്കുന്ന ഭവനത്തിന്റെ വാതിൽ ഞങ്ങൾക്കു തുറന്നഭൾ നകാരത്തിപുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിന്മേൽതൊടിച്ച നാലു നൂൽ ചരടു ഞങ്ങൾ നാലു പെർക്കും തരികയും ചെയ്തു.

അപ്പൊൾ ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിന്റെ മുഖം ഇതിൻവണ്ണം കറുത്തിരിക്കുന്നതിന്റെ അവകാശം ചൊദിച്ചാറെ ഈ പുണ്യവാളത്തി മരിച്ചിട്ടു ഒരു യുഗത്തിൽ പുറമായതും എന്ത്യ ഒരുഴം പള്ളിക്കു തീഭയം തട്ടി ഒക്കയും വെത്തുപൊയാറെ പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിന്നു കെടു തട്ടിയില്ലാ എങ്കിലും വളരെ പുക തട്ടുവാൻ സംഗതി വന്നതുകൊണ്ടും എപ്പൊഴും മുട്ടിപ്പായിട്ടു ശുദ്ധമാന ശരീരത്തിന്റെ തലഭാഗത്തു കത്തിച്ചിരിക്കുമാറുള്ള മെഴുകുതിരിയുടെ പുക ഏൽക്കുകൊണ്ടും അത്രെ ഇതിൻവണ്ണം കറുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മെൽപ്പറഞ്ഞ ഒസ്കറിയായിൽ ചെന്നു ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ ഏകദേശം ഉച്ചതിരിഞ്ഞുനാലു മണി ആയപ്പൊൾ ലിബെർണ്ണ എന്ന നഗരിയിൽനിന്നു തിരിച്ചിട്ടു ഏഴാം ദിവസം ൧൭൮൦-ാം (1780) കാലം മകരമാസം ൩-ാം-നു- (3) റൊമാനഗരി കാൺകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ജെന്നായിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട നെരും ഈ രാജ്യത്തിൽ വർഷകാലവും കളിരള്ള നെരവും ആകുകൊണ്ടു വളരെ വളരെ കളിരും അയതുകൊണ്ടു കാലിന്റെ പാദം രണ്ടും തടിച്ചു വീരലുകളിൽ പലതും വിണ്ടതിനാൽ പാദം നൊൻപരവും സഹിക്കെണ്ടിവന്നതുമൊഴിയെ ഈ വഴിയിൽ പല ഇടങ്ങളിലും മഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒക്കയും മുടി ഇരിക്കുന്ന മലകളും കളിരിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു വെള്ളംതന്നെ പെരുത്തിരിക്കുന്നതും കാൺകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ മീതെ ചൊല്ലിയവണ്ണം റൊമാ നഗരി കണ്ടു ഉടൻ ആയതിന്റെ വാതിൽ കടക്കുന്നതിന്നു മുൻപെ നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളൊക്കയും ഉടൈതമ്പുരാന്റെ മനൊഗുണംകൊണ്ടു വെണ്ടുംവണ്ണം ശുദ്ധമായി വരുവാൻ മാർ പത്രൊസിനൊടു മാർ പൌലൊസിനൊടു നമസ്കരിച്ചു അപേക്ഷിക്കണമെന്നും വഴിക്കു ഒട്ടും ഒരു യൊഗ്യംകൂടാതെ സ്വസ്ഥതയൊടുകൂടെ പററിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു കന്യാസ്രീ അമ്മയൊടു നന്ദി കാട്ടണമെന്നും മല്ലാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരൊടു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങളും താൻ പറഞ്ഞപൊലെ നമസ്കരിച്ചുപെക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ നഗരിയുടെ വാതിൽ കടന്നു ഉടൻ ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊക്കയും അവിടെ ഉള്ള ചുങ്കപ്പുരയിൽ കൊണ്ടുപൊകുവാൻ ദിഷ്ടതി ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു എ

ന്നെയും വാലിഭക്കൊരെയും മദൊനാദെൽ പൊപ്പുളൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നഗരിയുടെ വാതിൽക്കു അരികെയുള്ള പള്ളിക്കൽ തെരിൽ നിന്നിറക്കി പ്രൊപ്പഗാന്ദ എന്ന പഠിത്തവീടു അവിടെ അടുക്കെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടുതിന്റെ ശേഷം പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ചെല്ലുക വെണ്ടു ഞാൻ നമ്മുടെ മുണ്ടുമുറികൾ ചുങ്കപ്പുരയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കാട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഉടൻ അവിടെക്കു വരുമെന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞയച്ചു മല്ലാൻ മുണ്ടുമുറികളുംകൊണ്ടു ചുങ്കപ്പുരക്കൽ പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മൂവരും ഈ പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടു എഴുന്നെററ ഉടൻ അവിടെ നില്ക്കുന്നതിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അണഞ്ഞ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിക്കു പൊകണമെങ്കിൽ ഞാൻ വഴികാട്ടിതരാമെന്നുപറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നു വീട്ടിന്റെ വാതിക്കൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ആ വീട്ടിന്റെ വാതിക്കൽ കുറെ നെരും പാർത്തപ്പൊൾ മല്ലാനും വന്നു അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു മറെറ വാതിക്കൽ കരൊറി അവിടെയുള്ള വാതിൽക്കാരന്റെ മുറിയിൽ ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊളൊക്കയും വൈക്കുന്ന നെരത്തു അവിടെ പഠിച്ചുനില്ക്കുന്ന രണ്ടു കൽദായസുറിയാനിക്കാരും ഞാറക്കൽക്കാരൻ കഞ്ഞുതുപ്പുമാപ്പിളയുടെ മകൻ കഞ്ഞിപ്പൌലൊസും താഴത്തു ഇറങ്ങിവന്നു ഞങ്ങളുടെ വരവിന്മേൽ പാദം സന്തൊഷവും പ്രസാദവും കാട്ടി പഠിപ്പാൻ വന്ന വാലിഭക്കൊരും എണ്ടു എന്നും ചൊദിച്ചു അവരെ അറിഞ്ഞ ഉടൻ പിടിച്ചു തഴുകുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊക്കയും അവിടെ സൂക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം മീതെ കരൊറവാൻ ഭാവിച്ചപ്പൊൾ മുൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജ്യായുടെ പക്കൽ ചെന്നു കണ്ടു പറഞ്ഞിട്ടു വെണം മീതെ കരൊറവാണെന്നു വാതിൽക്കാരൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങൾ നാലുപെരുംകൂടെ ആ ദെഹത്തിന്റെ ഭവനത്തു പൊകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മുൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജ്യായുടെ പക്കൽ പൊകണന്നു ഞാൻ കണ്ടപ്പൊൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൨൫-ാം (25) പദത്തിൽ പറഞ്ഞപൊലെ ചിന്ന പട്ടണത്തുവെച്ചു കർമ്മലീത്താക്കാരൻ പാതിരി ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തന്ന മലയാളക്കൊര പാതിരിമാരു ഞങ്ങളോടു മറുത്ത മുൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജ്യായിക്കു എഴുതിയ കുറികൾകൂടെ കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മുൻസിഞ്ഞൊർ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു ചെന്നാറെ ഉടൻ വാതിലു തുറന്നു ഞങ്ങളെ അകത്തു കടത്തി ആചാരമായിട്ടു രണ്ടു നാലു വാക്കു ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചാറെ ചൊദ്യത്തിന്റെ ഭാഷയും പ്രകാരവും മല്ലാൻകെട്ടു ഉടൻ എന്റെ പക്കൽ തിരിഞ്ഞു എന്നൊടു പറഞ്ഞു. കാര്യങ്ങൾക്കു ഒക്കെക്കും കഴപ്പും

വരുത്തുന്നവൻ ഇയാളത്രെ ആകുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കാര്യമൊക്കെയും വെണ്ടുവണ്ണം സാധിപ്പാൻ പാരം വിഷമമായി വരുമെന്നത്രെ തൊന്നുന്നുള്ളു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ കൂടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന പാതിരിമാരുടെ കുറികൾ മുൻസിഞ്ഞൊറീന്റെ പറിയിൽ കൊടുത്തപ്പോൾ ഈ കുറികൾ ഞങ്ങളോടു മറ്റുള്ളതുകൊണ്ടു വെണ്ടുവണ്ണം ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു കളവാണത്രെ ന്യായമായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും വിശ്വാസഭംഗം വരുത്താതെ ഇരിപ്പാനും ഞങ്ങളുടെ നെരു കാട്ടുവാനുമായിട്ടത്രെ അങ്ങെ പറിയിൽ തരുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതെന്നു മല്ലാൻ അദ്ദേഹത്തെടു പറകയും ചെയ്തു. എന്നാറെ മുൻസിഞ്ഞൊർ ഉടൻ തന്നെ കുറികളുടെ മുദ്രിക പൊളിച്ചു ആയതിൽ ഏതാനുമൊക്കെയും വായിച്ചതിന്റെശേഷം കുറെ ഒക്കയും ഞങ്ങളുടെ വഴിയുടെ വർത്തമാനം ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം വാലിഭക്കാറരു രണ്ടുപെരെയും ഇവിടെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ മാത്രമെ കർദിനാളിന്റെ പ്രമാണമുള്ളു. നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നു പ്രമാണമില്ല. എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾതന്നെ കർദിനാളിന്റെ പക്കൽ ചൊല്ലുക വെണ്ടു എന്നും പറഞ്ഞ വാലിഭക്കാറരു രണ്ടുപെരെയും പിടിച്ചു അവരുടെ തലയിൽ ഓരൊന്നു മുത്തി അവരെ അങ്ങു കൈക്കൊണ്ടുംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ കർത്തവ്യനാകുന്ന കർദിനാൾ കസ്റ്റോഡിയുടെ പക്കൽ അയച്ചതിന്റെശേഷം ഞങ്ങൾ ഈ കർദിനാളിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ നെരും അസ്സമനസമയമാകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം തങ്ങൾ ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം കർദിനാളെ അറിയിച്ചാറെ ഉടൻ കർദിനാൾ തന്റെ മുമ്പാകെ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു പാരം കഠിനമായിട്ടു ഒട്ടും ഒരു കരുണ കൂടാതെ മല്ലാനെ കുറപ്പെടുത്തിയതിനാൽ കർദിനാളുമായിട്ടു നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾക്കുള്ള പിടിപാടും മതിപൊരികയും നല്ലവണ്ണം നാം ബോധിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മല്ലാനൊടു കർദിനാൾ കാട്ടിയ ഈ കുറപ്പാടു ഒക്കയും ഉണ്ടായപോലെ ഇവിടെ എഴുതണമെങ്കിൽ പാരം നീളമായി വരുമെന്നതുകൊണ്ടു ആയതിൽ തലപ്പെട്ട രണ്ടുനാലു കാര്യം മാത്രമെ ഇവിടെ എഴുതുന്നതുമുള്ളു.

ഇതിൻവണ്ണം വലിയ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്ന ആളിന്നു വെണ്ടുന്ന ശമത്തും വിവേകവും കടന്നു പക്ഷവും പ്രതിഭാഗവും കാട്ടുവാൻതക്ക പലപല വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞതുമെന്യെ മലയാളത്തിലുള്ള അറിവില്ലാത്ത നസ്രാണികളുടെ എടുത്തു കലക്കുമുണ്ടാക്കുന്നവൻ താനത്രെ ആകുന്നു എന്നും രാജമുഷ്കരത്വം പിടിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മുഷ്കരത്വം ഹരം വരുത്തുവാനത്രെ തന്റെ ശ്രമമാകുന്നു എന്നും ആരുടെ കല്പ

നയാൽ താൻ ഇവിടെ പഠിപ്പിപ്പാനാക്കുവാൻ വാലിഭക്കാറരെ കൊണ്ടുവന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു പട്ടിയെപൊലെ അയക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു ഉത്തരമായി ഞാൻ മലയാളത്തിൽ കലക്കുമുണ്ടാക്കുവാനല്ലാ പിന്നെയൊ മലങ്കരെ പുത്തൻ കൂറ്റിൽ ഉള്ള മെത്രാൻ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്തതിനാൽ മലങ്കരെ നസ്രാണികളുടെ ഇടുത്തുള്ള കലക്കും തീർപ്പാനത്രെ വന്നതെന്നും വിശേഷിച്ചും രാജമുഷ്കരത്വം പിടിച്ചുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ മുഷ്കരത്വം ഹരം വരുത്തുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നു നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഇവിടെ ബോധിപ്പിച്ചതു ഒട്ടും നെരല്ലാ അതെന്തെന്നാൽ ഇവിടെക്കു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നും പ്രതുക്കാലിൽ ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചിട്ടുമില്ലാ പിന്നെയൊ കെസറിന്റെതു കെസറിന്നും തമ്പുരാന്റെതു തമ്പുരാന്നും കൊടുക്കണമെന്നു ശുദ്ധമാന പുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപോലെ നടന്നുവരുന്ന മര്യാദക്കു തക്കവണ്ണം അവിടെക്കു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യം മാത്രമെ അവിടെ അപെക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളു എന്നും ഇതുമെന്യെ വാലിഭക്കാറരെ കൊണ്ടുവന്നതു മലങ്കരെയൊഗത്തിന്റെ കല്പനകൊണ്ടത്രെ ആയതിന്നു മാർപ്പാപ്പായിക്കു അവരുടെ കുറി ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞാറെ മലങ്കരെ മെത്രാൻ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ഓഷ്കരത്രെ ആകുന്നു. നമുക്കു ഒട്ടും ബോധിച്ചുകൂടാ എന്നും നമ്മുടെ മുഷ്കരത്വമൊക്കയും ലോകമുഷ്കരത്വത്താൽ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ശുദ്ധമാന പുസ്തകത്തിന്റെ സാക്ഷിയും പറഞ്ഞു നമ്മെ പഠിപ്പിപ്പാൻ മല്ലാനായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും മലയാളത്തിൽനിന്നു റൊമായിൽ വന്ന വാലിഭക്കാറരെ അയക്കുന്നതു മലങ്കരെയൊഗത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലാ മെത്രാനു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമത്രെയാകുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു യൊഗമയച്ചാൽ ഇവിടെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കടമില്ലെന്നും ഇതും മറ്റു പലതും മഹാ കഠിനമായി രണ്ടു നാഴിക നെരും കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം വിളിയാതെ വന്നവർക്കു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ഇടമില്ലാ നിങ്ങൾക്കു തെളിഞ്ഞെടുത്തുപോയി പാർക്കെവെണ്ടു എന്നും പറഞ്ഞു ആ രാത്രിയിൽ തന്നെ അവിടെ നിന്നു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

എന്നാൽ ഈ കുറപ്പാട്ടിൽ കർദിനാൾ പറഞ്ഞ മൊഴികൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ തന്റെ നിരൂപണയും മനസും എന്താകുന്നു എന്നു എല്ലാവർക്കും വെളിച്ചമെതന്നെ അറിയുമോ. അതെന്തെന്നാൽ തനിക്കു വയസുകാലമാകുകൊണ്ടും ഉൾക്കളവു കുറഞ്ഞ ആൾ ആകുകൊണ്ടും തന്റെ മനസിൽ ഇരിക്കുന്ന ആഗ്രഹം തന്റെ വചനങ്ങളിൽ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നുവരുമ്പോൾ തന്റെ മനസിന്റെ ആഗ്രഹമൊക്കയും നമ്മുടെ മലങ്കരെ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ നിരൂപണയും ആ

ഗ്രഹവും പൊലെ തന്നെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിക്കുള്ള മുഷ്കരത്വം നഷ്ടമായി പൊകാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള ഉപായമത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവിടെയുള്ള നസ്രാണികളുടെ ഇടത്തുള്ള കലക്കം തീർന്നു നിരപ്പു വന്നാൽ ദൈവത്തിനടുത്തും മാനുഷനടുത്തുമായ ഞായമൊക്കയും കൊണ്ടും പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ കീഴിലുള്ള വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിക്കു മലങ്കര വാണ കൂടാ എന്നതുകൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം പട്ടാങ്ങ എന്നു വന്നാൽ ആയതു കൈക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ പഴെതിൽ കൂട്ടുവാൻ കടമുണ്ടായിരിക്കുന്നതു എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായൊരു കാര്യമാകുകൊണ്ടും ആയതു ഓഷ്കരത്രെ ആകുന്നു എന്നു വരുത്തിവെച്ചു കളഞ്ഞാൽ മെൽപറഞ്ഞ പ്രൊപ്പഗാന്ദായുടെ മുഷ്കരത്വം അവിടെ എല്ലായ്പ്പോഴും നിലുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നതുകൊണ്ടുമാത്രെ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ എത്രയും സാധ്യപ്പെട്ടു അപെക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും. ഞങ്ങൾ എത്രയും ദൂരിതപ്പെട്ടു റൊമായിലൊളം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതുമായ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യം ഓഷ്കരത്രെ ആകുന്നു എന്നു വരുത്തുവാൻ ശക്തി ഒക്കെയൊടും കൂടെ ശ്രമിക്കുന്നതു. ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം രാജമുഷ്കരത്വം പിടിച്ചുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ മുഷ്കരത്വത്തിന്നു ഹരം വരുത്തുവാനത്രെ തന്റെ ശ്രമമാകുന്നു എന്നു കർദിനാൾ മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞ മൊഴികൊണ്ടറികയ്യുമാം. അതെന്തെന്നാൽ തമ്പുരാന്റെ ന്യായത്തിന്നും ഇതുശൊമിശിഹായുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നും തക്കവണ്ണം വിചാരിച്ചാൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ചക്കും മാർപാപ്പാടെ അരുപിക്കട്ടെ മുഷ്കരത്വത്തിന്നും കുറച്ചിൽ വരുത്തുവാൻ തക്കതിൽ ഒന്നും ഞങ്ങൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ അപെക്ഷിച്ചില്ലെന്നുള്ള പ്രകാരം മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച കുറിയാൽ കർദിനാൾ വെണ്ടും വണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നതിന്നു താഴത്തു എഴുത്തുപെട്ടതു സൂക്ഷിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറികയ്യുമാം.

അപ്പൊഴൊ മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ വിശ്വാസസത്യം ചെയ്തു പ്രകാരം പ്രത്തുക്കാലിൽക്കൂടെ ഞങ്ങൾ ബൊധിപ്പിച്ചതിനാൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിക്കു തെളിഞ്ഞപൊലെ ആ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം മുടിക്കൂടാ എന്നു കാൺകകൊണ്ടത്രെ സഹിച്ചുകൂടാത്ത വണ്ണം ദെഷത്തിന്റെ അടയാളം ഹൃദയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നന്നു.

വിശേഷിച്ചും മലയാളത്തിൽനിന്നു വാലിഭക്കാറെ റൊമായിക്കു പഠിപ്പാനയപ്പാൻ യോഗത്തിനുള്ള കാര്യമല്ലാ മെത്രാനൊടുള്ള കാര്യമത്രെ ആകുന്നു എന്നും യോഗമയച്ചാൽ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കടമില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിനാൽ നമ്മുടെ യോഗം നിലയും ഒരിമ്പാടും ഇല്ലാത്തവരാകുകൊണ്ടു ഏതു പ്രകാരമെന്നാലും

രണ്ടുടെ മനസ്സുപൊലെ വഴക്കി കൊള്ളാമെന്നും മലയാളക്കാറെ റൊ ബഹുമാനിച്ചാൽ അവർ പൊല്ലുവിളി കെൾക്കയില്ലെന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള മറ്റും പലതും നമ്മുടെ യോഗത്തെക്കൊണ്ടു റൊമായിൽ പാതിരിമാരു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഹവളിവിൽ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ആളുകൾക്കു നിലയും ഒരിമ്പാടും ഉള്ള പ്രകാരം കർദിനാൾ ബൊധിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ നമ്മുടെ യോഗത്തിന്റെ മനസ്സു കൂടാതെ മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനിക്കാറെരിൽനിന്നു വാലിഭക്കാറെ അയപ്പാൻ മെത്രാനാൽ സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലെന്നും ആയതല്ലാതെ അയച്ചാൽ വീണ്ടു തിരികെ മലയാളത്തിന്നു അവർ വരുമ്പൊൾ നമ്മുടെ യോഗം അവരെ കൈക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ നമ്മോടു ഒരു ബലം എടുപ്പാൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിക്കു ഇല്ലെന്നു കർദിനാൾ വിചാരിക്കയും ആയതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ഉള്ള വചനങ്ങൾ പാവമാൻ സംഗതിയില്ലാ എന്നുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ വാലിഭക്കാറെ മലയാളത്തിലുള്ള യോഗം കല്പിച്ചയച്ചതു വലു മനസ്സു എന്നുപൊലെ കൈക്കൊണ്ടേനെ. എന്നാൽ ഇതൊക്കയും ഇങ്ങനെ ഒപ്പിച്ചതു നമ്മുടെ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തിയത്രെ ആകുന്നു.

നാല്പത്തിയാറാം പദം

കർദിനാളിനെ കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥ മെൽ

എന്നാൽ മിശിഹാകർത്താവിന്റെ ശുദ്ധമാനപിറവിയിൽ ഉദിച്ച പുത്തൻ നക്ഷത്രത്തിന്റെ അടയാളത്താൽ മഗ്ഗശരാജാക്കൾ അറിഞ്ഞു തന്നെ ആദരിപ്പാനായിട്ടു പുറപ്പെട്ടാറെ തങ്ങൾക്കു കാണപ്പെട്ട ഈ പുത്തൻ നക്ഷത്രംതന്നെ വഴിയും കാട്ടിക്കൊണ്ടു പാരം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ വരുന്ന മദ്ധ്യ മാർഗ്ഗവും നിവ്യാകളും ഉള്ള ശുദ്ധമാന നഗരിയായ ഓറഗ്ഗമ്മിന്നു അടുത്ത നെരത്തു തങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ കാണപ്പെട്ട നക്ഷത്രം മാഞ്ഞുപൊയി എന്നുപൊലെ തന്റെ അളവില്ലാത്തതും ആരാൽ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ ബൊധജ്ഞാനത്താലും മെൽസൂക്ഷംകൊണ്ടും സർവ്വവസ്തുക്കളും ഭരിക്കുന്ന ഉടെതമ്പുരാൻ തന്റെ അടിയന്മാരുടെയും തന്റെ പ്രമാണം കാക്കുന്നവരുടെയും തണുപ്പിന്നും സഹായത്തിന്നും മാർ ആഗ്രസ്സിനൊസു പറയുന്നപൊലെ തിന്മയിൽനിന്നു തന്നെ നന്മ വരുത്തുവാൻ വല്ലഭമുള്ള സർവ്വേശ്വരൻ മലയാളത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ തിരിച്ചതിൽ എല്ലായ്പ്പോഴും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള തന്റെ സഹായവും കരുണയുംകൊണ്ടു എല്ലാ ഇടത്തും ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ തലപ്പെട്ട ഭൈമിരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രവും അറിവും നിറഞ്ഞ റൊമാ

നഗരീയിൽ ചെന്നപ്പൊൾ മുമ്പിൽ കണ്ടുവന്ന പ്രത്യേകമുള്ള സഹായങ്ങളൊക്കെയും മറഞ്ഞ മലയാളത്തിലുള്ള നസ്രാണികളുടെ ഗുണത്തിനും ഒരിമ്പാട്ടിനും വെണ്ടിയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ചെലവു സ്തുതിക്കേണ്ടുന്നവർ ദൃഷ്ടിക്കയും കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്നവരെ ഉപേക്ഷിക്കയും തുണക്കേണ്ടുന്നവർ ദീനതപെടുത്തുകയും പ്രത്തുക്കാലിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്ന അവസ്ഥ കെട്ടു ഉടൻ താമസം കൂടാതെ റൊമായിക്കു ചെല്ലണമെന്നും ആയതിനു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും കൊടുക്കണമെന്നും പ്രത്തുക്കാലിലുള്ള മനീഷ് പത്തിനു എഴുതി അയച്ച ആളുകൾതന്നെ അവിടെക്കു ഞങ്ങൾ ചെന്ന ഉടനെ ഞങ്ങളെ പുറത്തു കളകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു പാരം സങ്കടത്തൊടും മനക്രേശത്തൊടുംകൂടെ തന്റെ തീരുമനസിന്നു തെളിഞ്ഞവണ്ണം നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കും ജാതികൾക്കും നല്ലതാകുന്നതൊക്കയും ചെയ്യണമെ എന്നു തന്നൊടുതന്നെ ഹൃദയംകൊണ്ടും വാകൊണ്ടും അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കർദിനാളിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി പ്രൊപ്പഗന്ദാ എന്ന സിന്ധാരീയിൽ വന്നു മീതെ കരറിയപ്പൊൾ ആ സിന്ധാരി വീടു ഭരിക്കുന്ന മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയെ കണ്ടാറെ പാരം സങ്കടത്തൊടും മനൊദഃഖത്തൊടുംകൂടെ അയാളൊടു ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും അയാളും ആയതു കെട്ടതിന്റെ ശേഷം ആയതുകൊണ്ടു ഒരു സങ്കടംവെണ്ടാ ഉടെ തമ്പുരാൻ സഹായിക്കുമെന്നു തണുപ്പായ വചനങ്ങൾ പറകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ താഴത്തറിങ്ങി ഞങ്ങൾ അറിയുന്ന മറ്റു ഭവനം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും നെരം രാത്രി ആകുകൊണ്ടും എന്തൊരു വസ്തു ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടു എന്നു വിചാരിച്ചു നിൽക്കുന്നപ്പൊൾ മല്ലാൻ മുൻപിൽ പ്രൊപ്പഗന്ദായിൽ പഠിച്ചു നില്ക്കുന്ന നാളുകളിൽ തന്നെ കാർക്കണവനും പരികർമ്മിയും ആയിരുന്ന ഈ ദിവസങ്ങളിൽ അവിടെ ഗ്രാമത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന മല്ലാനാകുന്ന തമ്പുരാനെ പെടിയും ശേഷമുള്ളവരുടെ മെൽ ഉപവിയും ഉള്ള പീലിപ്പൊസ വ്യജ്യാളി എന്ന ഒരു പട്ടക്കാരുൻ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നിട്ടുള്ള അവസ്ഥ കെട്ടു തന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന ഇടത്തു വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടാറെ മല്പാണെ തഴുകി മുത്തി എന്നെയും പിടിച്ചു തഴുകിയതിന്റെ ശേഷം ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കയും അയാളും കെട്ടു പാരം മെനപ്പെട്ടു. നിങ്ങൾക്കു ഇന്നു രാത്രിയിൽ വസിപ്പാൻ ഭവനമില്ലായ്കകൊണ്ടു ഒരു മനസുമുട്ടും വെണ്ടാ. ഞാൻ ഒരു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ആക്കുന്നുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ പറങ്കി മാർക്കു അവിടെയുള്ള സന്ത അന്തൊണി എന്നു ചൊല്ലുന്ന പൊറ്റുതിസ്ഥലം അറിയുമെങ്കിൽ അവിടെ കൊണ്ടുചെന്നു ഞങ്ങളെ ആക്കിയാൽ മനൊഗുണമായിരിക്കുമെന്നു മല്ലാൻ അയാളൊടു അപേക്ഷിച്ചു ഉടൻ അയാൾ തന്നെ ഞങ്ങളെ മെൽ പറഞ്ഞ ഭവനത്തു കൊണ്ടുപോകയും ഞങ്ങളും അവിടെ ചെന്ന

തന്റെ ശേഷം അവിടെ വസിക്കുന്ന അമെരിക്കക്കാരുൻ മനുവെൽ മാർക്കസെ ബ്രന്ദാം എന്ന പട്ടക്കാരനെ കണ്ടു പ്രൊപ്പഗന്ദായിക്കു വന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥകളൊക്കയും അയാളെ കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുപ്പത്തൊട്ടാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയപോലെ ഞങ്ങൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ നിന്നു ജെന്നായിക്കു പുറപ്പെട്ടു ഉടൻ തന്നെ റൊമായിക്കു ഞങ്ങളുടെ ചെലവിന്റെ വർത്തമാനം ബ്രന്ദാം എന്ന പട്ടക്കാരനും റൊമായിലുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ റെപ്പനിപൊത്തൻസ്യൊര്യൊ അതായതു സർവ്വഅനുവാദിയെന്നു ചൊല്ലുന്ന മനീഷ്യത്തിനും കരവഴിക്കു കയെത്താനൊസുപാതിരി എഴുതി അയച്ചതിനാൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെല്ലുന്ന പ്രകാരം താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാപക്കം ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്ന ഉടൻ പാരം സന്തൊഷത്തൊടും പ്രസാദത്തൊടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടുവെങ്കിലും താൻ മഹാലൊകാചാരവും കാര്യപൊരും ഉള്ള ആളായിരിക്കുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗന്ദായിൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കയും കെട്ടാറെ ആചാരമായിട്ടു പീലിപ്പൊസ എന്ന ഞങ്ങളെ അവിടെക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്ന പട്ടക്കാരനൊടു പറഞ്ഞു. മുൻസിഞ്ഞാർ ബെൻർജ്യായിക്കു ഇവരുടെ നെരെ മനസ്സുകൊടാകുന്നു എങ്കിൽ ഇനിക്കു ഇവരെ ഇവിടെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ ചിതമില്ലാ എന്നു. എന്നാറെ എഫെ ആയത അങ്ങനെയല്ലാ. ഇവരെ ഇവിടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ മുൻസിഞ്ഞാരിന്നു പ്രസാദമായിരിപ്പാനെ സംഗതിയുള്ളു എന്നും മറ്റും പീലിപ്പൊസപട്ടക്കാരൻ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അവിടെ ആക്കിയുംവെച്ചു താനും വീണ്ടു പ്രൊപ്പഗന്ദായിക്കു പോകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മനുവെൽ ബ്രന്ദാം എന്ന പട്ടക്കാരൻ അവിടെ രണ്ടു മുറിയും ഞങ്ങൾക്കു തന്നു അവിടെ പാർത്തതിന്റെ ശേഷം പിറെ ദിവസം നെരം വെളുത്താറെ പറങ്കിമാരുടെ ഈ ഇടത്തിൽ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു ലിസുബൊആയിൽ ഉള്ള പാത്രീയർക്കാടെ അനുവാദം ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെ കർവാൻ ചൊല്ലിയതിന്റെ ശേഷം ബ്രന്ദാം എന്ന ഈ പാതിരി അവിടെയുള്ള സർവ്വഅനുവാദി എന്നു ചൊല്ലുന്ന പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ് പത്തിന്റെ ഭവനത്തു കൊണ്ടുപോയി ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറിയിച്ചാറെ ഇയാളും മുൻപിൽ കയെത്താനൊസുപാതിരി എഴുതി അയച്ചതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു തന്ന വഴിക്കുള്ള അനുവാദക്കുടാശു കണ്ടു ആയതു സാമാന്യമുള്ളതല്ലാ പ്രത്യേകമുള്ളതത്രെ ആകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞതിനാലും ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു വർത്തമാനങ്ങളെ

ഉണ്ടായും ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം വെണ്ടുവണ്ണം ഞങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു എന്ന വീട്ടിൽതന്നെ പാപ്പിച്ചു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും തന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു എന്ന ഈ എടുത്തതിൽതന്നെ പാപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ബ്രഹ്മാമിനൊടു മനിയ്ക്കും കല്പിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു എന്ന വേദനത്തുകൾ വന്നു. പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും രാജസഹായം പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നവന്നില്ലാ എങ്കിൽ കാര്യമൊന്നും വെണ്ടുവണ്ണം വരുവാൻ പരാധീനമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നും ശേഷം വെണ്ടുന്ന അവസ്ഥകൾക്കും രാജസഹായം എത്രയും നീമിഷം അയപ്പാൻ ഒട്ടും ഉപേക്ഷ കൂടാതെ ശ്രമിക്കണമെന്നു പാതിരി കയെത്താനൊന്നിന്നും വിഷ്കൊന്തിക്കും യൊക്കിം വെച്ചെടുത്തു എന്ന പാതിരിക്കും അറിയത്തക്കവണ്ണം മല്ലാനും ബ്രഹ്മാമിനും ലിസംബൊആയിക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ആയതൊക്കെയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽ ഉള്ള മറ്റു പള്ളികളിലും ഞങ്ങൾ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു അനുവാദം വാങ്ങുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യായുമായിട്ടു പിററെ ദിവസം ഉച്ചതിരിഞ്ഞു ഏറക്കറെ നാലുമണിനൊരത്തു ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ബ്രഹ്മാമിനും പട്ടക്കാരനുംകൂടെ വീണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ചെന്നപ്പൊൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖത്തെന്നാ പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ അവിടെ പഠിപ്പിപ്പാനാക്കിയിരിക്കുന്ന കയെത്താനൊന്നുപാതിരിയുടെ മകനും ഞങ്ങളെ വന്നു കണ്ടു. തന്റെ അപ്പൻ കയെത്താനൊന്നുപാതിരിയുടെ അവസ്ഥ ഒക്കയും ചൊദിച്ചു ഞങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യയൊടറിയിച്ചാറെ അവനുണ്ടായ സങ്കടം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ മുൻസിഞ്ഞാറുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ ഉടൻതന്നെ ഇദ്ദേഹം കർദിനാൾവികാരിയുടെ പക്കൽ ആളയച്ചു അനുവാദം വാങ്ങി ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അന്നേക്കു മൂന്നാംപക്കം വരുന്ന മഗ്ദലാജാക്കളുടെ പെരുനാൾക്കു കഴിഞ്ഞുവരുന്നപൊലെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ പെരുനാൾ ചൊല്ലുവാനും വരത്തരമെത്രാന്മാർക്കു വീരുന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതൊഴിയെ അവിടെ പഠിക്കുന്ന സിദ്ധാരിക്കാരുടെ എല്ലാവരും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പെച്ചിൽ പടാർത്ത പറകയും ആയതു കെൾപ്പാൻ കർദിനാളന്മാരിൽ ചിലരു വരുവാൻ മദ്യാദി ആയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ പെരുനാൾ ചൊല്ലുവാനെന്നവിടെ മെഗ കഴിവാനായിട്ടു ഞങ്ങളുംകൂടെ അവിടെക്കു ചെല്ലണമെന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങളെകൂടെ മുൻസിഞ്ഞാർ മെഗക്കു വിളിച്ചാറെ ഞങ്ങളും ബ്രഹ്മാമിനും വെണ്ടുവോ

ളും കഴിവു പറഞ്ഞാറെയും മുൻസിഞ്ഞാർ മുട്ടിച്ചുപറകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആയതു കെൾക്കൊണ്ടെങ്കിലും പിന്നെയും ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെല്ലുവോ ഇല്ലയോ എന്നു മുൻസിഞ്ഞാറിനുള്ള സംശയം തീരായ്കകൊണ്ടു പിററെ ദിവസംതന്നെ താൻ ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിന്നു എന്ന വേദനത്തുകൾ വഴി കടക്കുന്നപ്പൊൾ ഞങ്ങളെ അവിടെക്കു കാണായ്കകൊണ്ടു രണ്ടു കർവാൻനതുകാരും രണ്ടു ക്രമങ്ങളുടെ പുസ്തകവും നാലു ഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥവും അവിടെ കൊണ്ടുവന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരത്തക്കവണ്ണം അവിടെയുള്ള ആളുകളുടെ പററിൽ കൊടുത്തും വെച്ചു വീണ്ടും പെരുനാളിന്നു ഞങ്ങളെ വിളിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാറെ ഞങ്ങളും ഇത്ര സാധ്യമായിട്ടു അപേക്ഷിച്ചു കാര്യത്തിൽ മുൻസിഞ്ഞാറിന്നു ക്രമം വരുത്താതെ ഇരിപ്പാൻ മുൻസിഞ്ഞാർ പറഞ്ഞപൊലെ പെരുനാൾദിവസം കാലത്തു ഞങ്ങൾ കർവാൻ ചൊല്ലുന്നതിന്നു മുൻപിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ചെന്നാറെ നമ്മുടെ വാലിഭക്കോരു രണ്ടു പെരെയും സിദ്ധാരിക്കാരുടെ പൊലെ ഉടപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം വെണം മല്ലാൻ കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ എന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ പറഞ്ഞയച്ചതിനെക്കൊണ്ടു മല്ലാൻ കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ താമസിച്ചതിന്നുംപക്കം ഈ ഇടക്കു ഞാൻ കർവാൻകു കരറിയാറെ അവിടെ പഠിച്ചുനില്ക്കുന്ന കൽദായക്കാരുടെ പാത്രീയർക്കായുടെ മരുമകൻ ആഗ്രസ്സിനൊന്നു വന്നു ഞാൻ ചൊല്ലിയ കർവാൻ കണ്ടതിനെക്കൊണ്ടു കർവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവരുടെ നാട്ടിൽ ചൊല്ലുന്ന കർവാൻ ഇപ്രകാരംതന്നെ ആകുന്നോ എന്നും ഇക്കപ്പായങ്ങൾ ഇട്ടു അവിടെയും ചൊല്ലുമാറാകുന്നോ എന്നും അയാളോടു ഞാൻ ചൊദിച്ചാറെ കർവാൻയുടെ ക്രമങ്ങളൊക്കെയും ഇപ്രകാരംതന്നെ ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും സാമാന്യമുള്ള കർവാൻയിൽ ഈ നമസ്കാരങ്ങളിൽ ചിലതു ഇട്ടുകളയുമാറാകുന്നു എന്നു എന്നൊടു പറകയും ചെയ്തു. തൊഴിയെ താഴ്ത്തു എഴുതുന്നപൊലെ നെടുനാൾ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന നെരത്തു അയാളുടെ പററിലുള്ള നമസ്കാരപ്പുസ്തകം കാൺകയും ഒരു ദിവസം അയാളും ഞാനുമായി കൂടി നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തതിനാൽ കൽദായക്കാരുടെ സുറിയാനിക്കാരുടെ ക്രമമൊക്കെയും ഒട്ടും ഒരു ഭേദം കൂടാതെ നമ്മുടെ മലങ്കര നടന്നവരുന്ന ക്രമംതന്നെ ആകുന്നു എന്നു നല്ലവണ്ണം ഞാൻ ബൊധിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ എന്റെ കർവാൻ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം എട്ടു എററിയെ ഒൻപത മണി നെരത്തു മുൻസിഞ്ഞാർ പള്ളിയിൽ വന്ന മദ്യാദയാലിരിക്കുന്ന ക്രമങ്ങളോടും നമസ്കാരങ്ങളോടും കൂടെ നമ്മുടെ വാലിഭക്കോരു രണ്ടു പെരെയും അവിടെയുള്ള സിദ്ധാരിക്കാരുടെ ഉടക്കുന്ന വിധത്തിൽ ഉടപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം മ

ല്ലാൻ കർവാനക്കു കരേറുകയും ഇവർ രണ്ടു പെരും കർവാനക്കു കൂടുകയും ചെയ്യുന്നപ്പൊലും മുൻസിഞ്ഞൊറും ശേഷം അവിടെ പഠിക്കുന്ന സിന്ധാരിക്കാരും മലപ്പാന്റെ കർവാന കാൺകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ പെരുന്നാൾക്കകൂടെ വന്നിരുന്ന യാക്കോവായക്കാരുടെ ഇതായതു ഉറഹായ സുറിയാനിക്കാരുടെ അന്നത്തെ പെരുന്നാൾ ദിവസത്തിൽ തപസ്സു കർവാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇവർ നമ്മുടെ ഇവിടെ യാക്കോവായക്കാരുടെ പട്ടക്കാറരെപ്പൊലെ കാപ്പയും കഴുത്തുറാലയും കൈളറകളുമിട്ടുചൊല്ലുന്നതുമൊഴിയെ കർവാനയുടെ അടവുകളും മൊഴികളും കർവാനക്കെയും യാക്കോവായക്കാരുടെതു പൊലെതന്നെയാകുന്നു. ആയതിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാനവിശ്വാസത്തിന്നു വിപരീതമായ വസ്തുക്കൾമാത്രമേ മാറ്റിയിട്ടുള്ളൂ. വിശേഷിച്ചും യാക്കോവായക്കാരുമായിരുന്ന തങ്ങളുടെ ക്രമത്തിലുള്ള കർവാനപാരം നീളമുള്ളതായിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെ കണ്ട പട്ടക്കാരുടെ രണ്ടുപെരും സാമാന്യമായി കർവാന ചൊല്ലുമ്പോൾ കർവാനക്കു പള്ളിയിൽ പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപിൽ ചമയപ്പരയിൽവെച്ചു ചൊല്ലുവാൻ മര്യാദിയായിരിക്കുന്ന പലപല നമസ്കാരങ്ങൾ ഇട്ടുകൂട്ടണമത്രെ ചൊല്ലുന്നതും. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും കർവാന കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഭക്ഷണത്തിന്നു കാലമായപ്പൊലും അവിടെക്കു വിരുന്നു വിളിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കിഴക്കിനടുത്ത പല മെത്രാന്മാരും കൂടെ അവിടെക്കു വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതായതു അർമ്മെന്യാക്കാരുടെ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും ഇടത്തൂട്ടിൽനിന്നു തിരിഞ്ഞു ശുദ്ധമാനവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു മെസ്രായെക്കാരുടെ രണ്ടു മെത്രാന്മാരും ലെവിനാന്റെ മലയിൽനിന്നു വന്ന മാറൊനിത്താക്കാരുടെ ഒരു മെത്രാനും മറ്റു പല പട്ടക്കാരുടെ ഉണ്ടായിരുന്നാറെ ഭക്ഷണത്തിന്നു ആസ്സുമായിരിക്കുന്ന ഇടത്തു ചെന്നാറെ മെത്രാന്മാരുകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മേശയിൽ തലപ്പെട്ട ഇടം ഞങ്ങൾക്കു തന്നെ ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം നെരും വൈകുവൊളും അവിടെ എല്ലാവരുമായി സന്തോഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന പറങ്കിമാരുടെ ഭവനത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

നാൽപത്തിഭയപ്പാ പദം

സന്താനന്തോണി എന്ന വീട്ടിൽ പാർക്കുന്ന നെരത്തു ഉണ്ടായ അവസ്ഥചെല്ലും അവിടെനിന്നു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ വസിപ്പാൻ പൊയതിനെല്ലും

ഇങ്ങനെ സന്ത അന്തോണി എന്ന ഈ വീട്ടിൽ പാത്തിരികുന്നപ്പൊലും ഏറിയ കളിർകാലമാകുകൊണ്ടും അവിടെ ഞാൻ പാത്തിരുന്ന മുറി താഴത്തു ആയിരുന്നതിനാൽ വളരെ തണുപ്പുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും മറ്റു ചില അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും നല്ല വണ്ണം ശരീരസ്വസ്ഥത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും പ്രത്യേകമായിട്ടു ഒരു ദീനം ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ലാ. വിശേഷിച്ചും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ രണ്ടുനാലു വട്ടം കർദീനാളിനെ കണ്ടു പറവാനായിട്ടു മല്ലാൻ പൊയാറെ മുൻപിൽ ഉണ്ടായപൊലെതന്നെ പാരം കഠിനമായിട്ടും പതഭാഗം ഒന്നും കൂടാതയും കഠിനമുണ്ടായെങ്കിലും ഒട്ടക്കത്തെ ഊഴം തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന കൊടുക്രൂരത്തിന്നു സൊല്ലൻ പതഭാഗം കാൺകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ പതിനൊന്നുനാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മുൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജു രഹസ്യമായിട്ടു ഒരാളയച്ചു താൻ ഞങ്ങളെപ്രതി കർദീനാളിനൊടപെക്ഷിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽതന്നെ നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നു അനുവാദം വാങ്ങി എന്നും ആയതുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ പാർക്കത്തക്കവണ്ണം ചെല്ലണമെന്നും ഈ അവസ്ഥ ബ്രന്ദാമ്മിനെ ബൊധിപ്പിക്കേണ്ടാ എന്നും ഞങ്ങളൊടു പറയിച്ചാറെ മുൻപിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഉപെക്ഷിച്ചാറെ അനുഗ്രഹത്തൊടും സ്നേഹത്തൊടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ തന്റെ ഭവനത്തു കൈക്കൊണ്ടു ബ്രന്ദാമ്മിനെ ബൊധിപ്പിക്കാതെ അവിടെനിന്നു പൊകുവാൻ തെല്ലുപൊലും ജന്മാന്തരവും നന്ദിയും ഉള്ളവരുടെ പ്രവർത്തി അല്ലെന്നു കാൺകുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ പൊയി വസിക്കത്തക്കവണ്ണം മുൻസിഞ്ഞൊർ പറഞ്ഞയച്ചു പ്രകാരം അയാളൊടു പറഞ്ഞാറെ ഇയാളും മല്ലാനുംകൂടെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ്യത്തെ ഈ അവസ്ഥ ബൊധിപ്പിച്ചു ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും അനുവാദത്താലെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽക്കു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം മുൻസിഞ്ഞൊർ പുറവശാൽ വളരെ പ്രസാദം കാട്ടി ഞങ്ങളെ അവിടെ കൈക്കൊണ്ടു രണ്ടു മുറിയും തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ദീപ്തിയുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ഒന്നിന്നും ഒരു കുറച്ചിൽ കൂടാതെ തരത്തക്കവണ്ണം അവിടെത്ത വീട്ടധികാരിയാകുന്ന പട്ടക്കാറനൊടു കല്പിക്കയും വീട്ടധികാരി തരികയും നല്ല ഉപവിയൊടും സ്നേഹത്തൊടുംകൂടെ കല്പിച്ചതു തികക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ മുൻസിഞ്ഞാർ ഞങ്ങളെപ്രതി കർദിനാളിനെ ബൊധിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ വരുത്തി പാർപ്പിച്ചതു ഞങ്ങളുടെ മെലുള്ള സ്നേഹവും കരുണയും കൊണ്ടു എന്നല്ലാ പിന്നെയൊ താൻ മഹാ ഉൾക്കളവും കാര്യപൊരും ഉള്ള ആളായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ കൈക്കൊള്ളാതെ കണ്ടു പുറത്തയച്ചാറെയും ഞങ്ങളെ അവിടെ കൈക്കൊണ്ടു വെണ്ടുവണ്ണം സന്ധിപ്പാൻ ആളുകളുണ്ടായതിനാൽ ഈ പ്രകാരം ഞങ്ങളെ തൊല്ലിപ്പാൻ വശമല്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടും ഞങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായി ലിസ്തീനനു എഴുതി അയച്ചു അവിടെ വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം കാര്യമൊന്നും കെൾക്കാതെ പുറത്താക്കിയതു പരഹസ്യമായി അവിടെ അറിവും ഇരിപ്പും ഉള്ള ആളുകൾ കെൾക്കുമ്പോൾ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ഉള്ള തലവന്മാരുടെ അന്യായത്തിന്മേലും അപക്രിയമെലും പൊരായ്ക പറയും എന്നു അറികകൊണ്ടും വിശേഷിച്ചും സന്തതത്തോണി എന്ന ഇടത്തിൽ ഞങ്ങൾ പാർത്താൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെയ്യുന്നതു ഒന്നും മുൻസിഞ്ഞാറിനു അറിവാൻ കൂടുകയില്ലാ എന്നാൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ഞങ്ങളെ വരുത്തി പാർപ്പിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്ന വഴി ഒക്കയും അറിഞ്ഞു ആയതിന്നു തക്ക ഉപദേശം ചെയ്യാൻ സംഗതി കൂടുമെന്നു നിനക്കുകൊണ്ടുമത്രെ ആകുന്നു എന്നു തൊന്നുന്നു.

അപ്പഴൊ ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ വസിപ്പാൻ ചെന്നാറെ പിറെറ ദിവസം ഈ ചെയ്തു മനോഹരണത്തെപ്രതി കർദിനാളിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു നന്ദി കാട്ടണമെന്നു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കർദിനാളിന്റെ പക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ കർദിനാൾ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു വാലിഭക്കാറെ സിസ്റ്റാരിയിൽ കൈക്കൊണ്ടു യോഗമയച്ചുകൊണ്ടല്ലാ പിന്നെയൊ താൻ കൊണ്ടുവരികകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു എന്നും ഇതും മറ്റു പല തണുപ്പായ വചനങ്ങളും പറയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ ചെന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു വെണ്ടുവണ്ണം മുളള മൊഴികൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലാതാനും. ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ദിവസംതൊറും കർവാൻ ചൊല്ലുന്നതിന്നു ദാനധർമ്മംപണം മുൻസിഞ്ഞാർതന്നെ പറഞ്ഞു ഒപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അവിടെ പാർത്തുവരുന്നപ്പോൾ പലയുഴവും മല്ലാൻതന്നെയും ഞാനും മല്ലാനും കൂടെയും മുൻസിഞ്ഞാറിന്റെ പക്കൽചെന്നു മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യത്തിന്മേലും മറ്റു നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കു ദിഷ്യതിയുള്ള വസ്തുക്കളിന്മേലും നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥമെലും ബൊധിക്കത്തക്കവണ്ണം എത്രയും തെളിച്ചമുള്ള അവകാശങ്ങൾ കാട്ടി പറഞ്ഞാറെയും ബൊധിക്കാതെ നിങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കയും നെരാകുന്നു

എന്നു ഞങ്ങൾക്കു ബൊധിച്ചുകൂടാ എന്നു പ്രതിജ്ഞയായിട്ടു മുൻസിഞ്ഞാർ പറകകൊണ്ടു മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനായിട്ടു ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തു വന്നതിൽ നാലു പാതിരിമാർ ഇപ്പോൾ ഏറ്റൊപ്പയിൽ നിൽക്കുന്നുണ്ടു. അതായതു ഒരുത്തൻ ലിസുബൊ ആയിലും മറ്റൊരുത്തൻ ജന്പായിലും മറ്റൊരുത്തൻ മില്ലാനിലും മറ്റൊരുത്തൻ അല്ലെമാത്തൊ നാട്ടിലും വസിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു. അവരിൽ ഒരുത്തരെ എഴുതിഅയച്ചു വരുത്തിയാൽ അങ്ങെ മുന്പാകെ വെച്ചുകിലും കർദിനാളിന്റെ മുന്പാകെ എങ്കിലും മാർപ്പാപ്പാടെ മുന്പാകെ എങ്കിലും എവിടെ തെളിഞ്ഞെന്നാൽ അവിടെ വെച്ചു ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു കാണാം. അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പട്ടാങ്ങു ബൊധിപ്പാൻ സംഗതി വരുമെന്നു മുൻസിഞ്ഞാറിനൊടു പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു ഒരുത്തരും പറയാതെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പക്ഷപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യുന്ന ചപ്പിടാച്ചികൾ കൊണ്ടു പെരുമാറുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ പലയുഴവും ഉണ്ടായ തർക്കങ്ങളിൽ മാർതൊമ്മാമെത്രാനെ പഴെതിൽ വഴക്കിയാൽ മലങ്കരയുള്ള കഴപ്പം തീരും എന്നതുകൊണ്ടു പിന്നെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായിക്കു മലയാളത്തിൽ പാർപ്പാൻ ന്യായമുള്ള അവകാശമില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടും പ്രൊപ്പഗാന്ദായിക്കു മലങ്കരയുള്ള മുഷ്കരത്വം പൊകുന്നതിനാൽ മലങ്കരക്കാരു പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ അടിമയിൽനിന്നു വാങ്ങി രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ളു പെടികൊണ്ടുമത്രെ ഈ കാര്യത്തിന്നു ജഡത പറയുന്നു എന്നു നന്നായി ഞങ്ങൾക്കു അറിവാൻമുള്ളു രൈവ ഉണ്ടായതുമൊഴിയെ ഒരൂഴം മല്ലാനുമായിട്ടുണ്ടായ തർക്കത്തിൽ മുൻസിഞ്ഞാറിന്നു ഉത്തരം മുട്ടിയപ്പോൾ ജാതിക്കാരിൽ മെത്രാൻ മലങ്കര ഉണ്ടായാൽ പിന്നെ ആർക്കു അവിടെ വാഴുവാൻ കൂടുമെന്നു തിരിച്ചുതന്നെ മല്ലാനൊടു പറകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മാനുഷരുടെ ആത്മരക്ഷക്കും അരൂപിപ്പെടുത്തുണത്തിന്നും ഉയരൻതമ്പുരാന്റെപുത്രൻ താൻ തന്നെ മാനുഷനായി പിറന്നു ആയതു അറിയിക്കയും തന്റെ മാനിക്കുമായ ചൊരയാലെയും കുരിശുരണത്താലെയും ആയതു ഒപ്പു കുത്തുകയും ചെയ്തു ശ്രദ്ധമാനമാർഗ്ഗം ആയതിനെ കാർപ്പാനും വർദ്ധിപ്പിപ്പാനും ലൊകമെങ്ങും അറിയിപ്പാനും കടമായിരിക്കുന്ന ആളുകൾ മാർ പെരലൊസ പറയുന്നപൊലെ ഈശൊമിശിഹായിക്കുള്ളതല്ലാതെ തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ളതു അന്വേഷിക്കുന്നതിനാൽ തന്നിഷ്ടവും കാര്യലാഭവും നൊക്കി ആയതിന്നു ഹരവും നഷ്ടവും വരുത്തുവാനത്രെ ശ്രമിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും ജനങ്ങളുടെയും ഒരിമ്പാടിന്നും ഉടെതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും ആയിട്ടു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വെണ്ടുവണ്ണം സാധിച്ചു

വരുവാൻ ഈ വഴിപ്പെട്ട വിഷമമാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. എങ്കിലും നമ്മുടെ ലോകരുടെ ആഗ്രഹം തികപ്പാനും മാർ തൊമ്മാമെത്രാനോടു പറഞ്ഞാത്തതിന്നു നീക്കം വരുത്താതെ ഇരിപ്പാനും മെൽപറഞ്ഞ പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ തലവൻ ഇക്കാര്യത്തിന്നു വിപരീതമാകുന്നു എന്നുവരികിലും കാര്യങ്ങളുടെ പരമാർത്ഥം മാർപ്പാപ്പാ ബൊധിച്ചാൽ പക്ഷെ നല്ലവണ്ണം വരുവാൻ പൊരുമെന്നുള്ള ശ്രമംകൊണ്ടും മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ തന്റെ കൈയൊപ്പിട്ട വിശ്വാസസത്യവും ആയതു ലത്തീൻവാക്കിൽ പെർത്ത പെർപ്പും മലങ്കര പള്ളിക്കാറരു മാർപ്പാപ്പക്കു എഴുതിയ കുറി ലത്തീനിൽ പെർത്ത പെർപ്പും ആയതല്ലാതെ ഈ കാര്യത്തിന്മേലും നമ്മുടെ പള്ളിക്കു ദീഷ്ടതിയായ വസ്തുക്കളിന്മേലും ഉള്ള മറ്റു രണ്ടു അപേക്ഷകളും കൂടെ നല്ലവണ്ണം എഴുതി ഒപ്പിച്ചു ആയതെല്ലാം ഒരു പുസ്തകത്തിലാക്കി നല്ലവണ്ണം കത്തിച്ചു പൊന്നും സൊരാലിച്ചു മാർപ്പാപ്പാക്കു കൊടുപ്പാൻ വിദയം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെയും മലങ്കര പള്ളിക്കാറരു മാർപ്പാപ്പായിക്കു എഴുതിയ കുറിയുടെയും പെർപ്പുകൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ചുറ്റും (14) പദത്തിലും പതിനഞ്ചാം പദത്തിലും¹ എഴുത്തു പെട്ടിരിക്കുന്നതി

1 നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ അദ്ധ്യായങ്ങളാണിവ. മാത്തോമ്മായുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനവും മാർപ്പാപ്പായ്ക്കുള്ള എഴുത്തും കീഴെ ചേർക്കുന്നു. (പ്രൊപ്പഗാന്ദാ തിരുസംഘത്തിലെ രേഖാഭണ്ഡാഗാരത്തിൽനിന്നു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതാണ്)

ഞങ്ങളുടെ അധിനാഥനായ ആറാം പീയൂസു മാർപ്പാപ്പായ്ക്കു:
 പോത്തുഗീസുകാർ കൊച്ചിക്കോട്ട പിടിച്ചടക്കുകയും അവിടേക്കു ന്യായമായും പൗരസ്ത്യപ്രദേശങ്ങളുടെയും അധ്യക്ഷമെത്രാപ്പോലീത്താ അലക്സിസ് ഒട്ട മെനെസിസ് ഉദയമ്പേരൂരൂ സകല വിശുദ്ധരുടെ ദൈവാലയത്തിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ പ്രസിദ്ധ സുന്നഹദോസിൽവെച്ചു ഇന്ത്യൻ സഭയെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശരീരത്തിൽ ഏകവിശ്വാസത്തിൽ ഐക്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതിനുശേഷം ഈ എപ്പാപ്പാക്കി കഴപ്പങ്ങളും കലാപങ്ങളും കൂടാതെ 53 വർഷം കഴിച്ചു. അനന്തരം പോർത്തുഗീസുകാർ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ നേക്കു അഴിച്ചുവിട്ടു ബലവത്തരമായ മർദ്ദനവും ഈശോസഭാംഗമായ മോൺ ഫ്രാൻസിസ്സ് ഗാർസിയായ ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച നിന്ദയും നിമിത്തം എല്ലാവരും ശക്തിമത്തായ എതിർപ്പോടുകൂടെ 1653ൽ കൊച്ചി രാജ്യത്തിലുള്ള മട്ടാഞ്ചേരിപ്പള്ളിയിൽ സമ്മേളിച്ചു പോത്തുഗീസുവർഗ്ഗത്തോടുള്ള വിധേയത്വത്തിൽനിന്നു പിന്മാറ്റുകയാണെന്നും ഏകയോഗമായി യീരതയോടെ സത്യം ചെയ്തു ഒരു സഭ മാത്രം പരിശുദ്ധമായ അനുസരണയിൽ ഉറച്ചുനിന്നു; ശേഷം പേരെല്ലാം പരിശുദ്ധീകരണത്തിൽനിന്നു അബദ്ധ്യത്താൽ വേർപിരിഞ്ഞു അതിൽനിന്നും അകന്നുപോയി. ഇതു മാത്രമല്ല, ഇന്ത്യക്കാരുടെ ഇടയിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധനായ ഇട്ടിത്തൊമ്മൻ കത്തനാർ ഏഴാം അലക്സാൻഡർ മാർപ്പാപ്പായുടെ പിൻഗാമിയുടെ നാമത്തിൽ വ്യാജമായ ഒരു കത്തെ

നെക്കൊണ്ടു ആയതിനൊടുക്കൂടെ പുസ്തകത്തിൽ ഒപ്പിച്ചു രണ്ടു അപേക്ഷകൾ മാത്രം ഇവിടെ എഴുതുവാൻവെണ്ടിയീരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ആയതിന്റെ പെർപ്പുകൾ ഇവിടെ എഴുതുന്നു. അതായതു

മുന്വിലത്തെ അപേക്ഷയുടെ പെർപ്പു

Bme Padre,

Lo stato deplorabile di una parte del popolo malabarese nell'India orientali prima ben stabilita nella vera religione poi nella meta' del precedente secolo vacillante a cagione della detestabili scissure e finalmente prevarecata affatto con costitursi ancora da per se un ceceo duce, s'era reso perciò all' altra porzione de fedeli non solo, ma a futta la chiesa il piu tenero ogetto dell' universale compazione, sin a tanto che venendo io espedido della Sacra Congregazione de propaganda fide per missionario apostolico in quell' afflicta regione e mia patria fussi quasi picciolo spregievole sapolino espicato dal monte santo si cui risiede la cathedra di verita per distrugere il formidabile coloso, che formato di un misto di eresie ed errori ris-coteva da quei miseri ingannati e venerazione ed omaggio.

ഴതി. തോമ്മാ അക്കീയാക്കോനെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്താൻ പത്രണ്ടു പുരോഹിതരെ മാർപ്പാപ്പാ അനുവദിക്കുന്നുവെന്നതായിരുന്നു എഴുത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. പ്രസിദ്ധനായ ഗീവർഗീസ് അക്കീയാക്കോന്റെ പിൻഗാമിയായി മലങ്കര മുഴുവന്റേയും അർക്കദീയാക്കോനായി 1654 ൽ പറമ്പിൽ മാർത്തോമ്മായെ പത്രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ കൈവെച്ചു മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്കു ഉയർത്തി. മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തിന്റെ പേരിലാണ് അവർ അങ്ങനെ ചെയ്തത്. പത്രണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ കൈവെച്ചു നിയമിച്ച മെത്രാനാണ് വേർപിരിഞ്ഞുപോയ ജനങ്ങളെ ഇക്കാലമെല്ലാം ഭരിച്ചിരുന്നത്. എന്റെ പിതാമഹനായ മാർത്തോമ്മായുടെ സഹോദരപുത്രനായ പറമ്പിൽ ചാണ്ടി കത്തനാറെ ഹീറോപ്പോലീസിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്താ പരിശുദ്ധനിയമത്തിന്റെ മാർ യൌസേപ്പ് ട്രൈഫിക് സിംഹാസനത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. അങ്ങനെ ഇന്ത്യൻ ജനതയെ ഭരിച്ചിരുന്നതു രണ്ടുപേരാണ്: ശീശുക്കാരെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മായും സത്യവിശ്വാസികളെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാർ അലക്സാൻഡർ (ചാണ്ടി). അക്കാലത്താണ് ഗ്രിഗോറിയോസും, അന്ത്യയോസും, ബസിലിയോസും, യോഹന്നാൻ എന്നീ യാക്കോബായരെ അന്തിയോക്യാ പാത്രിയക്കു അയച്ചത്. എന്റെ പിതാമഹൻ അവരുടെ വിശ്വാസ്യ

In fatti invigorato dalla fede, che succhia con latte, e della sana dottrina insignata mi per anni 11 in questo V. collegio Urb. ho impiegato tutti li possibili sforzi nel coltivare la vigna a me in-
 ghi affidata, e nel distendere altresì il regno del mio Signore coli.. converssione eziandio d'alcuni personaggi assai respectabili/ .. natale e per cogni-
 zione... quindi luogo a maggior conquiste ed ... piu lena ad intraprenderle con grande ilarita del mio
 ...efidato nella destra di Dio ogni potente il quale sa ben prevalersi de debboli per abbattere tal volta iforti, accetai volo... la commissione da me
 da quel vicario Apostolico d'avocarnni con Arcivescovo Nestoriano o vero Jacobita nominato Mar Thoma insigne corifeo d' innumerabili sequaci e tutto sono adoperato con tale felicità che dopo
 var le con ferenze verbali edi alcune mie confutazioni per scritto viddi triomfare in esso la grazia onde potei in breve resportare al prelato com-
 mitente la lieta notizia dell' importantissima vittoria colla supplica insieme di volerbo a mettere come conveniva alla cattolica communion.

Questa communion pero, Sme Padre, piu e piu volte essendo stata negata per opera sol ta-

സ്വീകരിക്കുകയും അവരിൽനിന്നു കൈവെപ്പ് സ്വീകരിച്ചില്ല; പത്രങ്ങളു പുരോഹിതരുടെ കൈവെപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ തുടർന്നു. മരണം സമീപിക്കാറായപ്പോൾ ഒരു സഹോദരീപുത്രനെ പറമ്പിൽ മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമനായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. അങ്ങനെ മെത്രാൻ ഭരണാധികാരം കൈമാറി എന്റെ അടുക്കലേത്തി. എന്റെ പിതാമഹനായ പറമ്പിൽ മാർത്തോമ്മാ മൂന്നാമൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മോൺ. ആൻറണി പിമെൻറാലിനോടും ലെമിസ്സിന്റെ (ലിമിറാ) മെത്രാനും ഇന്ത്യയുടെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയുമായ മോൺ. ജോൺമേരിയോടും തന്നെ സഭയിലേക്കു സ്വീകരിക്കുവാൻ അപേക്ഷിച്ചുവെങ്കിലും അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഞാൻ എന്റെ പിതാമഹന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തു് ആരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നിരുന്ന യാക്കോബായരിൽനിന്നും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള പരിശുദ്ധ റോമാസഭയിലെ പുരോഹിതരിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കി, എനിക്കു പരിശുദ്ധമായ കൈവെപ്പുകളെ പൗരോഹിത്യമാകട്ടെ ഇല്ലെന്ന്, എന്റെ പുരോഗാമികളിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പൗരോഹിത്യം യഥാർത്ഥമല്ലെന്ന്. വിനയപൂർവ്വം ഞാൻ അവരെ വിശ്വസിച്ചു യാക്കോബായ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ ഗ്രിഗോറിയോസിൽനിന്നു ആ സ്വെപ്പാടപട്ടം മുതൽ മെത്രാൻ പട്ടം വരെയുള്ള എല്ലാ പട്ടങ്ങളും വീണ്ടും

nto di quelli, che cercano da per tutto i propri vantaggi e non gli interessi di Christo e della chiesa fui constricto dall' insistenti preghiera del gia detto Mar Toma e da tutti gli capi della civili communita cattolicka di quella Diecesi ariprendere per la secunda volta si pericoloso viaggio non gia per rivendere la Romana magnificanza, ma solo per umiliare a piedi di Vna Bne la oclusa profezione di fede del primo scritta nell' iddioma caldaico col suo transunto lattino per maggior chiarezza e supplemento del traduttore meno pratico eli communi voti delli secondi la di cui unanime deputazione parimente si esibisce in due separati fogli colla traduzione dei medesimi, oltre le premurose istanze da doversi esporre all' augusta Regina Fma valevole protectrice di satta la respectiva Christianita.

Preso adunque' oppotuno discesso del corpo superiore...missioni (giacche qualumque altro in vano sichiedeva-la raggione suddetta e fornitodi sufficiente provizione som strata dalle surriferite communita colla vendita ancora de sacri vasi, insieme col sace-

സ്വീകരിച്ചു. 1772 ജനുവരിയിൽ ഒരു ഞായറാഴ്ചദിവസം നിരണം പള്ളിയിൽ വെച്ചാണ് ഈ പട്ടങ്ങളൊക്കെ സ്വീകരിച്ചത്. ഞാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള വിശ്വാസം സത്യമല്ലെന്നും വിശുദ്ധ റോമാസഭയുടെ വിശ്വാസം കൂടാതെ ആരും രക്ഷപ്പെടുകയില്ലെന്നും കത്തോലിക്കാസഭയിലെ വിജ്ഞാത പുരോഹിതരിൽനിന്നും വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധ സൂനഹദോസുകളിൽനിന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അബദ്ധങ്ങളും മാലിന്യവും കൂടാതെ നിലനിന്നിട്ടുള്ളത് റോമാസഭയാണ്. സത്യവിശ്വാസത്തിലെ പുരോഹിതർവഴി കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ മോൺ. സാൽവഡോർ ദോസ് റെയിസ്സിനോടും അരെയോപ്പോലീസിലെ മെത്രാനും മലങ്കരയുടെയും കൊച്ചിയുടെയും വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയുമായ ഈശോയുടെ ഫ്ലോറൻസിനോടും പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചു. എന്റെ ജനങ്ങളോടുകൂടെ എന്നെ കത്തോലിക്കാ സഭാശരീരത്തിലേക്കു ചേർക്കാനും എങ്ങളുടെ പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ഞങ്ങൾക്കു വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള മഹാറോൻ ശിക്ഷയിൽനിന്ന് എന്നെ മോചിക്കാനും. ഇത് അവർക്ക് സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ എന്റെ അപേക്ഷ ട്രൈഹികസിംഹാസനത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവർ അതിനു മനസ്സാകാതെ അകന്നുനിന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ഞാൻ വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചു എങ്ങളുടെ വഴിത്തിരിപ്പെട്ട ഫാദർ ജോസഫുകരിയാററിയെ എന്റെ അടുക്കൽ വരുത്തി. അദ്ദേഹം റോമയിലുള്ള പ്രൊപ്പഗാൻഡാകോളേജിൽ പഠിച്ച ഒരു ഇന്ത്യൻ മിഷനറിയായാണ്. വളരെ കണ്ണനീരോടും ഹൃദയവേദന

rdote Tomasso Pareamakal parroco della chiesa di Kallate ed altri due sacerdoti deputati meco al medesimo effetto, fu da noi con summa cautella intrapresa si fatta commizione accompagnati da 22 persone per il lungo camino de quatre interi mesi e scandandosi cosi altro assai piu breve, ma meno sicuro per non incontrare quei pericoli, che resero altre volte frustane (Non senza scandalo ed errore) altre simili spedizioni la onde riuscendo questa colla visibile divina benedizione dal porto di Madraste in quella costa due solidi quanti furono destinati, prendemmo alla fine' I imbarcoi verso I' europa per minorare I' espere che sarebbero altriment esorbitanti, e dopo il tragitto d' altri dieci mesi giungessimo in Lisbona, ove adempiuta prosperamente una parte della nostra deputazione presso quella religiosissima subrana e in suoi Regi ministri, per quella riguarda la diocesi di Cranganor fin da tre anni vacante, e li pecuniari sussibi che nei passati tempi della stessa corona erano somministrati suoi operari evangelici e confusi noi all' estremo dagli inesplicabili contrasegni di clemenza

യോടുംകൂടെ എന്റെ ഏടയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ തുറന്നു വെച്ചു; എന്റെ ആത്മരക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഞാൻ സമർപ്പിച്ചു. എന്റെ സങ്കടം കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹത്തിനു യേശോന്നി. ദ്രവ്യമായി അദ്ദേഹം എന്നോട് ഇങ്ങനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു: "ജെർമ്മനീസിയായുടെ മെത്രാനും ഇന്ത്യയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയുമായ മോൺ. സെയിൽസിനോട് അങ്ങയെ തിരുസ്സഭയിൽ സ്വീകരിക്കാനും ആത്മീയസഹായങ്ങൾ തരാനും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കാം. അങ്ങയെ സ്വീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സില്ലെങ്കിൽ അങ്ങയുടെ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഞാൻ വീണ്ടും റോമയിലേക്കു പോകാം. മാർഗ്ഗമധ്യേ മരണം വന്നേക്കുമെന്നു ശങ്കയുണ്ടായാലും ഈ അപേക്ഷ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കാൻ ഞാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതാണ്; എന്തെന്നാൽ തിരുസ്സഭ അനുതാപിയെ തിരസ്കരിച്ചതായി കേട്ടിട്ടില്ല" അനന്തരം വിശ്വാസത്തിലുള്ള എന്റെ അബദ്ധത്തെപ്പറ്റിയും എന്റെ അനുസരണയെപ്പറ്റിയും മെത്രാനെപ്പറ്റി എഴുതി. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പരിഭ്രാന്തനായി, കോപം ഉജ്ജ്വലിച്ചു; എന്നെ സ്വീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധതയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രസ്താവിച്ചു. അതു ഗ്രഹിച്ച ഫാദർ ജോസഫ് കരിയാററി എന്റെ വിശ്വാസവും കീഴ്വഴക്കവും പ്രകാശിപ്പിച്ചു റോമാമാർപ്പാപ്പായ്ക്കു് ഒരഴുത്ത് അയയ്ക്കാൻ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ സന്തപ്തനായി. വി. പത്രോസിനെ കൊർണേലിയുടെ സിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു് അയച്ചതുപോലെ ഫാദർ കരിയാററിയെ എന്റെ അടുക്കലേയ്ക്കു് അയച്ചു തന്നതിനു ദൈവത്തെ ഞാൻ സ്തുതിച്ചു. താമസംവിനാ എന്റെ

ed urbanita con sui siamo stati accolti dalle maesta medisime, non che da tutta la corte come fu ben noto a quello nunzio apostolico un solo momento ne pure abbiamo perduto nel proseguimento del nostro viaggio sin a questa fortunata capitale del mondo cattolico, ove finalmente arrivati dopo il lungo corso di 22 mesi e piu tra mille affari di tempeste, malatie, e travagli, punto non dubbitiamo venghino con pari benignita esaudite l'umili e ferventi suppliche che ora porgiamo.

Noi pertanto figli devoti del santissimo nostro communi Padre ed operari tutto che indegni del campo evangelico come deputati, che siamo da settanta due communita e chiese de fedeli del Malabare do rito caldaico umilmente prostrati a sug. piedi di Va Bne colli piu ardenti voti e propri e di tutti gli sudetti nostri nazionali la preghiamo che per un sole-mne triumpho di nostra santa e ortodosa religione voglia degnarsi qual Padre amoroso, ricevere tra le sue bracia un figlio che alla fine si raviddi e cerca con vere brame d' intrase a parte della communion Cattolica, cio' e' il convinto e persuaso Mar Toma gia fi-

വിശ്വാസവും കീഴ്വഴക്കവും പ്രദർശിപ്പിച്ചു ഈ അപേക്ഷ ഞാൻ എഴുതി. അതു അദ്ദേഹത്തിന്റെയും വൈദികരും സത്യവിശ്വാസികളായ അൽമേനികളും ഉൾപ്പെടുന്ന എട്ടു സുറിയാനിക്കാരുടെയും കരങ്ങളിൽ എല്പിച്ചിരിക്കുകയാണു്. സുരക്ഷിതത്വവും ഉറപ്പും പ്രമാണിച്ചു് ഇവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെയടുക്കൽ അയക്കുന്നു. അവർ എന്റെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഹാസനത്തെ അറിയിക്കുകയും പ്രൊപ്പഗാന്താതികസംഘത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. എന്റെ ബലഹീനത അനുവദിക്കുന്നിടത്തോളം ഞാൻ സത്യംചെയ്തു പ്രസംഗംതാമിടുന്നു. പരിശുദ്ധ റോമാസഭ വിശ്വസിക്കുന്ന സമസ്തവും അവയുടെ പൂർണ്ണ വ്യാപ്തിയിൽ ഞാനും എന്റെ ജനങ്ങളും ആശ്രയിക്കുകയും സംശയം കൂടാതെ സർവ്വശക്തികളോടെ ആത്മാർത്ഥമായി തങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രധാനസംഗതികൾ ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: "ഏകദൈവത്തിലും മൂന്നാളുകളിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആൾക്കു മനുഷ്യസ്വഭാവവും ദൈവസ്വഭാവവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തിൽനിന്നെന്നപോലെ പുറപ്പെടുന്നു. പിതാവു് ആരുടെയും സൃഷ്ടിയല്ല; പുത്രൻ യുഗങ്ങൾക്കുമുമ്പു പിതാവിൽനിന്നു ജനിച്ചവനാണു്; യഥാകാലം കന്യകാമറിയത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവുവഴി മനുഷ്യാവതാരംചെയ്തു" അതിനാൽ യഥാർത്ഥ ദൈവത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ മനുഷ്യന്റെയും അമ്മയാണു് മറിയം. നമ്മുടെ കർത്താവിശോമിശിഹാ നമുക്കുവേണ്ടി ക്രൂശിതനാ

glio ubbediente alla chiesa nella sua prima adolescenza caduto poi nella scisma quindi fattosi eretico Nestoriano Jacobita e finalmente professore non fin to, ma sincero di quella fede, che il distintivo de giusti e giogo suave d' ogni vero credente con conservarlo inoltre nella medesima episcopale dignita della chiesa e Diocesi di Nernam in virtu del carattere che nell' anno 1772 gli fu conferito dall' Arcivescovo Gregorio parimente eretico iacobita. Tanto piu' che una tal economia porterebbe seco la general conversione d' infinita di suditi che lo riconoscono per loro capo e sono pronti a seguire il d' lui esempio.

Ne serva d' ostacolo alla seconda nostra preghiera l' artificiosa circonvenzione con cui l' umana debboleza d' alcuni missionari di quelle partpretesse meter indubbio l' ordinazione dell' Arcivescovo Mar Toma valida in vero ed innegabile poicche oltre d' essere facileil comprendere s' intento acui tondeano e tutta via tendono si fatte opposizione il medesimo Mar Toma uomo per alto molto illustre per Nascita ed uno de piu considerabili magnati di quel Regno nell d' espo

കകയും മരിക്കുകയും ഉയിർക്കുകയും ചെയ്യുവെന്നും മനുഷ്യരക്ഷകനാണെന്നും അവരുടെ യോഗ്യതകളനുസരിച്ച് അവിടുന്ന് എല്ലാ നല്ല ഭാഗങ്ങളും നൽകുന്നുവെന്നും പുനരത്മാനത്തിനുശേഷം അവിടുന്ന് എല്ലാവരെയും വിധിക്കാൻ വരുമെന്നും ഓരോരുത്തരുടെ പ്രവൃത്തികളനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. മരിക്കുന്നവർ പാവദോഷങ്ങളും സ്വന്തം കുറ്റംകൂടാതെ കമ്പസാരത്തിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞ പാപങ്ങളുംമാത്രം ഉണ്ടായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവർ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലത്തിൽ പവിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പാവദോഷത്തോടെ മരിക്കുന്നവർ തൽക്ഷണം നരകത്തിൽ നിപതിക്കുന്നു. പാപംകൂടാതെ മരിക്കുകയും കത്താവിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനു പുറമേ തിരുസ്സഭ എന്തെല്ലാം പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ അവ രഹസ്യങ്ങൾ രഹസ്യങ്ങളായും വിശദസത്യങ്ങൾ വിശദമായും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. തിരുസ്സഭയുടെ പരിശുദ്ധ സത്യങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായവയെല്ലാം സംശയംവിനാ ഞാൻ തള്ളിപ്പറയുന്നു. ഞാൻ അവ വെറുക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വി. പത്രോസു ഭൂമിയിൽ കത്താവിന്റെ വികാരിയും സാമൂഹ്യത്രികസഭയുടെ തലവനും ഭരണാധികാരിയുമാണെന്നും അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം റോമന്റെ ഏകാധികാരിയും സാമന്തത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അതേ അധികാരം യാതൊരു കുറ്റവും കൂടാതെയുണ്ടെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയായി വിധിക്കപ്പെടാനും

I' ingenua sua profezione di fede si pro testa d' esser stato realmente ordinati come anche da qui quando edove e noi labbiamo sentito confermare da molti suggeli raguardevoli quali furone presenti allad lui promozione dalla prima Tonsura sino all ordine episcopale, e questi ancora viventi.

Compreso ed espoto ne due accennati punti il grande e primario agetto della nostra deputazione da Vra. Bne. Pontifice Pio, e massimo che dal lunae celeste viene opportunamente illustrato e sa' mostrassi superiore alle cabbale della vile ambizione aspetiamo udirne gli oraculi adorabili, pronti sempre a renderla pienamente soddisfata in tutto quello vorra che da noi si risponda, e pieni del piu costante filial amore, a Nome anche del ravedutosi Mar Toma edi tutti gli amantissimi Cattolici Malabaresi chiediamo la paterna benedizione di Vra. Bne e prometiamo perpetua obbedienza alla Sa madre chiesa a alla Santita vostra che di essa e' il capo visibile ed a tutti li suoi legittimi successori.

അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കാനും ഞാൻ സദാ സന്നദ്ധനാണ്. മാർപ്പാപ്പായോടുള്ള സകല പാഷണ്ഡതകളേയും പാഷണ്ഡികളേയും സകല ശീശ്കളേയും ശീശ്കാരേയും ഡിയോസ്റ്റോറോസ്സിനേയും എവൃത്തിക്കെസ്സിക്കേയും ഇതരപാഷണ്ഡികളേയും ഞാൻ ശപിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധമായ ട്രൈറ്റിയൂണിക്കാക്കൂട്ടം കല്പിക്കുന്നതെല്ലാം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയും മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; സദാ അവ സ്വീകരിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്. തിരുസ്സഭയിൽ എന്തെങ്കിലും പേർക്കുണ്ടായെന്നു ഞാൻ പരിശുദ്ധപിതാവിനോടു യാചിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ ഒരു പുത്രനായിരിക്കാനുള്ള യോഗ്യത എനിക്കില്ല. ഒരു ഭൃത്യനും ഇസ്രായേൽ ദേവനത്തിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ ഒരാടുമായിട്ടു എന്നെ സ്വീകരിക്കുക. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ ജീവിക്കാനും വേണ്ടിവന്നാൽ രക്തചിന്തി അതു പഠിപ്പിക്കാനും ഞാൻ ശക്തിപ്രാപിക്കട്ടെ. ദൈവം ഇതിനു് എന്നെ സഹായിക്കുമാറാകട്ടെ.

1778 മാർച്ചുമാസം 12-ാം-ന-നിരണത്തുനിന്നു് എഴുതിയതു്, ഇന്ത്യയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മാർ ട്രിവിന്യാസിയോസു് മലങ്കരസഭയുടെ എഴുത്തു് (പടിയോല)

1. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യന്മാർക്കു കത്തോലിക്കാസഭയുമായി ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിൽ പുനരെകപ്പെട്ടു എന്നു മാർത്തോമ്മാ പറയുന്നതു് വസ്തുനീഷ്ടമായി ശരിയല്ല എന്ന് ആധുനികപഠനങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു പുനരെകപ്പെട്ട ആവശ്യമാകമാറു് കത്തോലിക്കാസഭയിൽനിന്നു തെറീപ്പിരിഞ്ഞെന്നവരല്ലല്ലോ മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യന്മാർക്കു,

Giuseppe Cariatì Dottore in Sa Theologia e missionario Apostolico specialmente deputato.

Tomasso Paremakal parroco delle chiesa de Kallate Diocesi di Cranganor altrosimile deputato.

മുൻപിലത്തെ അപേക്ഷയുടെ പൊരുൾ ഭാഗ്യപ്പെട്ട ബാവായെ

കിഴക്കെ ഹൊന്ദൊവിൽ ഉൾപ്പെട്ട മലയാളത്തിലുള്ള ലൊകരു മുൻപിൽ പട്ടാങ്ങയായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നല്ലവണ്ണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാറെ ആയതിൽ ഒരു പക്ഷ് കഴിഞ്ഞ യുഗത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ നിരാസിക്കപ്പെട്ടു പിന്നക്കങ്ങളുടെ ഹെതുവാൽ പക്ഷപ്പിൽ അകപ്പെട്ടതുമൊഴിയെ ഒടുക്കം കരുടനായ ഒരു പഥപാലനെ തങ്ങൾക്കു കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടു എല്ലാ പ്രകാരത്താലും അറണിക്കപ്പെട്ടതിനാപക്കം എത്രയും ദുഃഖിപ്പാൻ തക്ക ഈ അവസ്ഥ കിടപ്പു ഈ ഇടത്തിലുള്ള മറ്റൊ പകിന്നുതന്നെയല്ലാ പിന്നയൊ പള്ളി ഒക്കക്കും തന്നെ ആകമാനമായ മനക്ലേശത്തിന്റെ എത്രയും നെണ്ണൽപെട്ട സാധനം ആയി ചമഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഈ ഭൂരിതപ്പെട്ട രാജ്യമാകുന്ന എന്റെ നാട്ടിൽ ശ്ലീഹായിക്കടുത്ത മാർഗ്ഗമായിക്കുന്നവനായിട്ടു പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ ഹീദെ എന്ന സമൂഹം എന്നെ അയച്ചാറെ ഇടത്തുടുകൂളം പിന്നക്കങ്ങളും കൂടെ ഒരു മിച്ച കലർന്ന ഈ സാധനത്തിൽ നിന്നു വാർക്കപ്പെട്ട ആ പാവപ്പെട്ട തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ട ജനങ്ങളിൽനിന്നു വന്ദനയും ആരാധനയും കൈക്കൊണ്ടുവരുന്ന ഭയങ്കരപ്പെട്ട മല്ലനെ തകർത്തി ഹരം വരുത്തുവാൻ ആയിട്ടു പട്ടാങ്ങയുടെ സിംഹാസനം അതിന്മേലിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാന മലയിൽ നിന്നു അടർന്നു വീണു മെനിക്കുയപ്പെട്ട ചെറിയ കല്ലുപോലെ ഞാൻ ആയിവരികയും ചെയ്തു.

അവില ക്രൈസ്തവരുടേയും ഏകതലവനായി നിയമിതനായിരിക്കുന്ന എത്രയും പരിശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പയുടെ അറിവിനായി മലങ്കരക്കാർ ഒന്നുചേർന്ന് ഏകയോഗമായി എഴുന്ന കത്തു്. പരിശുദ്ധ പിതാവേ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ ദൈവാന്മാഗ്രഹത്താൽ പരിശുദ്ധസഭയുടെ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം പലപ്രാവശ്യം അങ്ങളുടെ സിംഹാസനത്തിലേക്കു പല ആവലാതികൾ അയച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവയൊന്നും അങ്ങേക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല, കാരണം, അവയൊന്നിന്നും മറ്റുപടി സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല; പെരിയ ബ. കരിയാറ്റിൽ മല്ലാനൊഴികെ അവിടേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവരിലാരുതന്നെ ഇവിടെ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല. ആകയാൽ 1778-ൽ അങ്കമാലി പള്ളിയിൽ ഞങ്ങളൊരുമിച്ചുകൂടി തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ കല്ലനപ്രകാരം ഇവിടെ എത്തിയിരുന്ന സന്ദർശകന്റെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ ആവലാതികൾ ഞങ്ങൾ സമർപ്പിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ തിരുസിംഹാസനത്തെ അറിയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തോടു ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടായി.

അപ്പൊഴൊ പാലൊടുകൂടെ ഞാൻ കടിച്ച ശുദ്ധമാന വിശ്വാസത്തിലും വന്ദിപ്പാൻ തക്ക ഉറബാനൊസിനടുത്ത ഈ ശാസ്ത്രസമ്മത്തിൽ പതിനൊന്നു ആണ്ടുതുകാലം എന്നെ പഠിപ്പിച്ച സ്വസ്ഥതയുള്ള പഠിത്വത്താലും ഞാൻ ശക്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എന്നെ എത്രയും വിശ്വസിച്ചു എന്റെ പഠറിൽ ഏല്പിച്ച തൊപ്പിൽ വെല ചെയ്യാനും എന്റെ നാമന്റെ രാജിതം വളർത്തുവാനും അശക്തി ഒക്കയുംകൊണ്ടും ആവിടത്തൊളം ക്ലേശിച്ചു തറവാടുകൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും പാരം ബഹുമാനപ്പെട്ട ചില ആളുകളെതന്നെയും പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസത്തിന്നു തിരിപ്പിച്ചു തുമെന്ത്യ പിന്നയും ഉടൻതന്നെ എന്റെ ശക്തിക്കു മീതെയുള്ള വലിയ നാടു അടക്കുവാനുള്ളതിന്നും എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ വലിയ തെളിവൊടുകൂടെയും ബലക്ഷയപ്പെട്ടവരെകൊണ്ടു ചിലപ്പൊൾ ബലംപെട്ടവരെ മടക്കുവാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സർവ്വതുംവശമാകുന്ന ഉടതമ്പുരാന്റെ വലത്തത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടും പുറപ്പെട്ട എണ്ണമില്ലാത്ത ജനങ്ങളുടെ മതിപൊരികെയുള്ള പ്രധാനിയാകുന്ന മാർതൊമ്മായെന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ട യാക്കൊവായക്കാർൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുമായിട്ടു ചെന്നു കണ്ടു പറവാൻ വികാരി അപ്പനെല്ലാലിക്കാ എന്നൊടു കല്പിച്ചാറെ ഈ കാര്യം നല്ല മനസൊടുകൂടെ ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം ആയതൊക്കയും എത്രയും ശ്രദ്ധമായിട്ടു ഞാൻ കഴിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ വചനത്താലെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പലയുഴവും പറകയും എഴുത്താലെ ചില ഉത്തരങ്ങൾ കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

ഫലം നഹി. 1778-ൽ ഞങ്ങൾ വീണ്ടും ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടി സെയിൽസുമെത്രാനെയും പാതിരിമാരെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചിരുന്നു. അതേ മെത്രാനച്ചനെത്തന്നെയാണു് ഞങ്ങളുടെ എഴുത്തു ഞങ്ങൾ ഏല്പിച്ചതു്. അതു് എത്രയും ശുദ്ധയോടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടെയാണു് എഴുതിയിരുന്നതെങ്കിലും ആ എഴുത്തിന്നും, ഞങ്ങളുടെയല്ല, മെത്രാനച്ചന്റേതിന്നും, മറ്റുപടിയൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. ഇതു ഞങ്ങളെ എത്രയുംമധികം വേദനപ്പെടുത്തി; ഇതുതന്നെയാണു ഞങ്ങളെ രോദിക്കുന്ന മെത്രാനും, പാതിരിമാരും തമ്മിലുള്ള ശബ്ദം മാർഗ്ഗംതെളിച്ചതു്. ആ മെത്രാനാൽ വഞ്ചിതരായ ഞങ്ങൾ ആ എഴുത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവയുടെ സത്യവസ്ഥ ഞങ്ങളിൽനിന്നു മറുചുവപ്പിരിക്കുയായിരുന്നു. എല്ലാം ആരോഗ്യപരമായ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയമാകാൻവേണ്ടി മേല്ലാണു് സന്ദർശകനോടു് കൽദായ സുറിയാനി അറിയാവുന്ന ഒരു മെത്രാനച്ചനെ ഞങ്ങൾക്കു് അയച്ചുതരാൻ ഞങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു് മേൽ വിവരിക്കാൻ പോകുന്ന മറ്റു് ആവലാതികളും ഞങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പഠനമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു് ഇങ്ങോട്ടു മടങ്ങിയെത്തിയ പെ. ബ. കരിയാറ്റി മല്ലാനെയും മൂന്നു വൈദികരെയും രണ്ടു് അൽമേനികളെയും റോമയിൽ പഠിക്കാൻ രണ്ടു് വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെയും ഞങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയാണു്.

സ്ത്രീകളുടെ ശേഷം തമ്പുരാന്റെ നന്മ ഈ ആളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടതിനാലെ എത്രയും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഈ ജയത്തിന്റെ പ്രസാദമായ അറിയിപ്പു കാതോലിക്കാക്കടുത്ത ഐക്യമത്യത്തിന്നു ന്യായമായിരിക്കുന്നപോലെ അയാളെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള അപേക്ഷയൊടുംകൂടെ ഒരുമിച്ചു മെൽപറഞ്ഞ കാര്യം എന്നെ കയ്യാളിച്ചു വെദവാഴിയുടെ പക്കൽ വളരെ താമസം കൂടാതെ കൊണ്ടുവരുവാൻ സംഗതി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നു വരുമ്പോൾ ശ്രദ്ധമാന ബാവാ യെ! ഈ ഐക്യമത്യം ഈശോ മിശിഹായുടെയും ശ്രദ്ധമാനപള്ളിയുടെയും കാര്യം ഒന്നും ക്രൈസ്തവന്മാരെ തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ള കാര്യലാഭങ്ങൾ മാത്രം എല്ലാ പ്രകാരത്താലും അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെ പ്രയത്നത്താൽ പല പലയുഴവും മുടങ്ങപ്പെട്ടതിനാൽ മെൽപറഞ്ഞ മാർത്തോമ്മാടെയും ആ ഇടവകയിലുള്ള കാതോലിക്കാസമൂഹത്തിന്റെ തലപ്പെട്ടവരൊക്കെയുടെയും സാധ്യമായ അപേക്ഷകളാലെ അത്രെ എത്രയും അപജയമുള്ള വഴിയാത്ര രണ്ടാംവട്ടം കഴിപ്പാൻ ഞാൻ കയ്യേറാത്തു. എന്നാൽ റൊമാനഗരത്തിലുള്ള മഹിമകളെ കാണുമാനായിട്ടല്ലാ പിന്നെയൊ മെൽപറഞ്ഞ മെത്രാപ്പോലീത്താടെ

അവിടെ എത്തി വാക്കാലോ എഴുത്താലോ അവർ ഞങ്ങളുടെ പേരിൽ അങ്ങേ സിംഹാസനത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന ആവലാതികളും അപേക്ഷകളും സ്വീകരിക്കാൻ അപ്രീതി തോന്നരുതേ. ഇതിനായിട്ടാണ് അവരെ അയച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യവും ദേശർബ്ബല്യവും യാത്രാദൈർഘ്യവും പരിഗണിച്ചു ഞങ്ങൾ ഈദൃശക്രമം നിർവഹിക്കുന്നതിന് അപര്യാപ്തമാണെന്നു കരുതുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ദൈവാനുഗ്രഹത്താലും പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ യോഗ്യതകളാലും ഞങ്ങൾ വിജയിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതമായ ഒരു പ്രതിവിധി ഉടനടി സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മേൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നാശങ്ങൾ ഞങ്ങളെ നിരാശയിലമർത്തും. ഞങ്ങളുടെ മർദ്ദനങ്ങളെയും വിഷമങ്ങളെയും ലഘുപ്പെടുത്താനും ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ ഐക്യത്തിനും ആത്മരക്ഷയ്ക്കും ദൈവമഹത്തവത്തിനും പര്യാപ്തമാകാനും, അങ്ങയുടെ നാമത്തെ ഭാവിതലമുറ വാഴ്ത്തുന്നതിനും ആവശ്യമായവ ഇവർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു ദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ ദൃഢമായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും അങ്ങയുടെ തൃപ്താദത്തിൽ സാഷ്ടാംഗം വീണു അവയെ ചുംബിക്കുകയും തിരുമേനിയോടു ശാശ്വതമായ അനുസരണവും കീഴ്വഴക്കവും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ എഴുത്തിൽ എന്തെങ്കിലും തെറ്റുകൾ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു യോഗ്യവും ക്ഷമിക്കണമെന്നു മുട്ടിന്മേൽനിന്നു ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു. 1778 ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതി അങ്കമാലിപള്ളിയിൽവെച്ചു എഴുതിയതാണിത്. വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു 55 പുരോഹിതർ ഈ ലേഖനത്തിൽ ഒപ്പുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള വേറൊരു ലേഖനത്തിൽ തെക്കൻ പ്രദേശത്തുനിന്നു 36 പുരോഹിതർ ഒപ്പിട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. 72 സമൂഹങ്ങളിൽനിന്നുള്ള മുതിർന്ന പ്രതിനിധികളും രാജകീയേദ്യോഗസ്ഥരിൽ നാലു പ്രമുഖരും യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തു.

വിശ്വാസ സത്യവും തഴക്കവും കുറഞ്ഞ ആൾ ആയതു പെർത്തിനു തികച്ചിൽ വരുത്തുവാനായിട്ടു ഏറ്റവും വെളിച്ചമായിട്ടു ലത്തീൻവാക്കിൽ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ ആയതിനുള്ള പെർപ്പും മലങ്കരപള്ളിക്കാരുടെ ഏകമനസായിട്ടു ഞങ്ങളെ കുറ്റാന്തര യാത്രയാക്കിയ പ്രകാരം സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന രണ്ടു ഓലയിൽ ആയിട്ടു എഴുത്തുപെട്ട മെൽപൊല്ലിയ പള്ളിക്കാരുടെ കുറിയും ആയതു ലത്തീൻവാക്കിൽ പെർത്തുണ്ടാക്കിയ പെർപ്പും അങ്ങേ ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തിന്റെ തൃപ്താദത്തിൽ വൈപ്പാനായിട്ടത്രെ ആകുന്നു.

ഇതുമെന്തെ മെൽപറഞ്ഞ നാട്ടിലുള്ള നസ്രാണിസമൂഹമൊക്കെയുടെയും ബലംപെട്ട സഹായകാരത്തിനുവേണ്ടി എത്രയും മതിപൊരികയുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ വെപ്പാനായിട്ടു പ്രത്യേകദീപ്തിയുള്ള മറ്റു അപേക്ഷകൾ കൂടയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അപ്പോഴൊ ആ ഇടവകയിലുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിപ്പുകളുടെ മെൽപെട്ട ആളുകളിൽപക്കൽ ന്യായമാകുംവണ്ണം യാത്രപുറപ്പെട്ടുവാൻ നിശ്ചയിച്ചാറെ വഴിച്ചെലവിനു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും മെൽപറഞ്ഞ സമൂഹംതന്നെ തങ്ങളുടെ പള്ളികൾക്കുള്ള ശ്രദ്ധമാന പാത്രങ്ങൾപോലും വിറ്റു തന്നതിന്റെ ശേഷം ഇക്കാര്യത്തിനുതന്നെ എന്നൊടുക്കൂടെ പൊരുവാൻ യോഗം കുറ്റപ്പെടുത്തിയ കടൽനാട്ടു പള്ളിയുടെ വികാരി പാറയാംമാക്കൽ തൊമ്മൻകത്തനാരൊടും മറ്റു രണ്ടു പട്ടക്കാരുടൊടുംകൂടെ ഒരുമിച്ചു വഴിയാത്ര പുറപ്പെട്ടു ൩൨ (32) ആളുകളോടുകൂടെ കൂട്ടം കൂടി എത്രയും പാരം സൂക്ഷ്മതോടുകൂടെ ദീർഘമായ വഴി നാലുമാസം മുഴുവൻ നടക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും എത്രയും പാരം എളുപ്പമായ മറ്റു വഴി ഉണ്ടായിരുന്നാറെ മുൻപിൽ ഇതിനുള്ള യാത്രയാക്കപ്പെട്ട ആളുകൾക്കു ഉണ്ടായ ഉന്മേഷം ഭയങ്കരവും നിറഞ്ഞ അപജയങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടവർ പൊരുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു ആയതു ഉപേക്ഷിച്ചുകളുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം തമ്പുരാന്റെ കാണപ്പെട്ട വാഴ്വെവാടുംകൂടെ ഒക്കയും ശ്രദ്ധയോടെ അനുഭവിച്ചു പാണ്ടിനാട്ടിലുള്ള ചിന്നപട്ടണത്തിന്റെ തുറമുഖത്തിൽ വെച്ചു മെൽപറഞ്ഞ കുറ്റപ്പെട്ട ആളുകളിൽ വെച്ചു രണ്ടു പെരുമാത്രം വഴിച്ചിലവു ചുരുക്കുവാനായിട്ടു കപ്പൽ കരറി ഏറ്റൊപ്പക്കു തിരിക്കയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ മറ്റു ജാതി ആയാൽ വളരെ വളരെ ചിലവായി വന്നെന്നു. ഇങ്ങനെയും മറ്റും പത്തു മാസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലിസ്ബോണിൽ പററിയാറെ നമ്മുടെ യോഗം നമ്മെ കൈയൊളിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ ഒരു പങ്കു മുവാണ്ടേ തുകാലം മെത്രാൻ നഷ്ടമായിരിക്കുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയുടെ

കാര്യത്തിന്മേലും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാക്കന്മാർ മലങ്കര മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവർക്കു കൊടുത്തുവരുവാൻ മര്യോദി ആയിരുന്ന പണത്തിനടുത്ത സഹായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്മേലും എത്രയും ഭക്തിമയുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെയും തന്റെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെയും പക്കൽ അറിയിച്ചിരുന്നതിനെ കൊണ്ടു ആയതൊക്കെയും ഭാഗ്യമായിട്ടു കഴിച്ചുകൂട്ടിയാറെ രാജസ്രീയും തന്റെ മന്ത്രിമാരുടെയും ഞങ്ങളോടു കാട്ടിയ പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻ വശമല്ലാത്ത മനോഹരണത്തിന്റെയും ആചാരത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളൊക്കെയും കണ്ടാറെ എത്രയും പാരം വിസ്മയം ഞങ്ങൾക്കു തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥ ഒക്കെയും പ്രത്തുക്കാലിൽ ഉള്ള അപ്പസ്തോലിക്കാമനീഷും വെണ്ടുംവണ്ണം ബോധിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഒരു നാഴികയും പാഴിൽ കളയാതെ കാതൊലിക്കാലൊകത്തിന്റെ തലയാകുന്ന ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഈ ഇടത്തിനു യാത്ര പുറപ്പെട്ട ഏറിയ ചൊഴലിക്കാറ്റുകളൊടും ദീനങ്ങളൊടും പ്രയാണങ്ങളൊടുംകൂടെ ഇങ്ങനെ ഇരുപത്തിരണ്ടു മാസത്തിൽ പുറം ആയതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം ഒരുവണ്ണം ഇവിടെക്കു വന്നു പററിയതിനാലും പക്കം ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തരുന്ന എളിമപ്പെട്ടതും എരിവുള്ളതുമായ അപെക്ഷകൾ അതിൻവണ്ണമുള്ള മനോഹരണത്തൊടും കൂടെ അങ്ങെ ശുദ്ധത കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്മേൽ ഒട്ടും ഞങ്ങൾ സംശയിക്കുന്നമില്ലാ.

എന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആകമാനമായ ബാവാക്കളുടെ കേന്ദ്രിയമുള്ള മക്കളും യോഗ്യമില്ലാത്തവരു എന്നു വരികിലും ഏവൻഗെലിക്കടുത്ത പറമ്പിന്റെ വെലക്കാറുമാകുന്ന ഞങ്ങൾ മലങ്കര കൽദായസുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള വിശ്വാസകാരനായ എഴുപത്തിരണ്ടു പള്ളിക്കാറ്റിൽ നിന്നും യാത്രയാക്കപ്പെട്ട ആളുകൾ ഞങ്ങൾ ആകുന്നതിനാലും പക്കം അങ്ങെ ഭാഗ്യത്തിന്റെ തൃപ്റ്റാദത്തിങ്കൽ എളിമയൊടുകൂടെ സാഷ്ടാംഗമായി വീണു ഞങ്ങളുടെയും മെൽപറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കാറ്റു ഒക്കെയുടെയും പാരം എരിവുള്ള അപെക്ഷകളൊടും കൂടെ ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിക്കുന്നു. ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടതും സ്തുതി ചൊവ്വുകപ്പെട്ടതുമായ നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ അലങ്കാരമായ ജയത്തൊടുകൂടെ ഒടുക്കം വീണ്ടു തിരിഞ്ഞു പട്ടാങ്ങയായ കാതൊലിക്കായിക്കടുത്ത ഐക്യമത്യത്തിൽ കൂട്ടുവാൻ അനേചഷിക്കുന്ന മകനെ അതായതു പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞു കണ്ടു ആയതു ബോധിച്ചു മാർ തൊമാനെ അനുഗ്രഹമുള്ള ബാവാക്കളെപ്പോലെ തന്റെ തൃക്കൈകളിൽ കൈക്കൊള്ളണമെ എന്നു. അപ്പോഴൊ ഇയാൾ മുൻപിൽ തന്റെ വാലികോലത്തിൽ പള്ളിക്കു ചൊല്ലുവിലിയുള്ള പുത്രൻ ആയിരുന്നാറെ പിന്നെ പുത്തൻകുറ്റിൽ അകപ്പെട്ടു

അവിടെനിന്നും ഇടത്തട്ടിൽ വീണ യാക്കോബായക്കാരുൻ ആയതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം നെരിവാളരുടെ അടയാളവും പട്ടാങ്ങപെട്ട വിശ്വാസികൾ ഒക്കെയുടെയും കനിവുള്ള ആരോണവും ആകുന്ന വിശ്വാസം കട്ടിപ്പായിട്ടല്ലാ പിന്നെയൊ പരമാർത്ഥമായിട്ടു തന്നെ പട്ടാങ്ങ പറകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇയാൾ അതിൻവണ്ണംതന്നെ ഇടത്തട്ടുകാരനായിരുന്ന യാക്കോബായക്കാരുൻ ഗ്രിഗോറിയോസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിൽനിന്നു 1772) ആണ്ടിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടതിനെക്കൊണ്ടു ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ നെരണമെന്ന തന്റെ ഇടവകയിൽ മെത്രാൻസ്ഥാനം തനിക്കുതന്നെ കാർക്കണമെന്നും വീണ്ടും അപെക്ഷിക്കുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൽ തന്റെ കീഴവഴങ്ങി തങ്ങളുടെ തലവനായിട്ടു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഏറിയ ജനങ്ങൾ തന്നൊടുകൂടെ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസത്തിനു വരുവാൻ സംഗതി വരികയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ ആ ഭാഗത്തിലുള്ള ചില മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ കയ്പുവുഷവും ദൃഷ്ടിയും കൊണ്ടു പട്ടാങ്ങയായിട്ടു വാസ്തുവമുള്ളതും ആർക്കും ഉപെക്ഷിച്ചു കൂടാത്തതുമായ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ പട്ടസുഖത്തിനു സംശയം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതൊന്നും ഈ നമ്മുടെ രണ്ടാമത്തെ അപെക്ഷകൾ വിപ്ലവം വരുത്തായിവാൻ അവരു ഇങ്ങനെ ശ്രമിച്ചതിന്റെയും ഇപ്പോളും ശ്രമിക്കുന്നതിന്റെയും അവകാശം എന്തെന്നു അറിവാൻ എത്രയും എളുപ്പമായിരിക്കുന്നൊരവസ്ഥ ആയിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ വലിയ തറവാടിയും ആ രാജിതത്തിലുള്ള പെരിമപ്പെട്ടവരിൽ ഒരുത്തനാകുന്ന മാർ തൊമ്മാതന്നെ തന്റെ പരമാർത്ഥമായ വിശ്വാസസത്യം ചെയ്യുന്ന നെരത്തിൽ പട്ടാങ്ങയായിട്ടു താൻ പട്ടസുഖം കൈക്കൊണ്ടു എന്നുള്ളതു സാക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതുമല്ലാതെ ആസ്കുപ്പാട്ടൊട്ടു മെത്രാൻസ്ഥാനത്തൊളം താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന നെരത്തു അവിടെകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസിപ്പാൻ തക്ക പലപല ആളുകളിൽനിന്നും എവിടെ വെച്ചെന്നും എങ്ങനെ എന്നും എപ്പോൾ എന്നും സൂക്ഷമായിട്ടു ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ആളുകൾ ഇപ്പോളും ജീവിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴൊ ആകാശത്തിനടുത്ത വെളിവിൽനിന്നു സംഗതിപൊലെ വെളിവെ കൈക്കൊള്ളുന്നതിനാൽ എത്രയും പിടിയായാത്ത നിഗളത്തിന്റെ തട്ടിപ്പുകളൊക്കെയും ജയിപ്പാനറിയാകുന്ന കേന്ദ്രിയമുള്ള പെരുമപ്പെട്ട എല്ലായിലും വലിയ മെൽപട്ട

ക്കാരാ അങ്ങെ ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തിൻ പക്കൽ ഞങ്ങളെ യാത്രയാ ക്കിയിരിക്കുന്ന വലിയതും തലപ്പെട്ടതുമായ വിഷമമായിരിക്കുന്ന മെൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും തിരിച്ചുപറഞ്ഞു അറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം എങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഉത്തരീപ്പാൻ അങ്ങു തിരുമനസ്സാകുന്നെന്ന് ആയതു കേൾക്കും തികച്ചിലായിട്ടു ചൊല്ലുവീളി കെരപ്പാൻ ആസ്ഥമായിക്കൊണ്ടു വന്ദിക്കേണ്ടുന്ന അങ്ങെ കല്പനകളെ കെരപ്പാൻ പാർത്തിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ എത്രയും ഉറപ്പുള്ള മക്കൾക്കടുത്ത സ്നേഹത്താൽ പണ്ണുതപെട്ടുകൊണ്ടു മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻറയും മലങ്കരയുള്ള സ്നേഹപ്പെട്ട നസ്രാണികളൊക്കെയുടെയും നാമത്താൽകൂടെയും അങ്ങെ ബാവാധികടുത്ത വാഴ അപേക്ഷിക്കയും ശുദ്ധമാനപള്ളിക്കും ആയതിന്റെ കാണപ്പെട്ട തലവനാകുന്ന അങ്ങെ ശുദ്ധതക്കും അങ്ങെ ന്യായമുള്ള അനന്തരവര കേൾക്കും എല്ലാപ്പൊഴും ചൊല്ലുവീളി പറഞ്ഞാക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ശുദ്ധമാന ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ മല്ലാനും പ്രത്യേകമായിട്ടു കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീഹായിക്കടുത്ത മാർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നവനുമായ കരിയാറ്റിൽ യെരൂസലേം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയിൽ കടൽ നാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരിയാകുന്ന അതിൻവണ്ണംതന്നെ കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്ന പാറയാംമാക്കൽ തൊമ്മാസു.

രണ്ടാമത്തെ അപേക്ഷയുടെ പെർപ്പ്

Bne Padre,

Li duo sacerdoti deputati da settenta edue, communita e chiesa de Fedeli Malabaresi di Rito Challaico nell, India Orientali oratori umilissimi della sta Via dopo averle esposta la professione di Fede del convertito Arcivescovo Mar Dionisio O Mar Toma, piu volgamen te nominato sperando dalle provide determinazioni di Vra Bne quanto li desidera in seguito d' una tale riconciliazione a maggior vantaggiodi quello popolo si fanno ora a proporre per parte della communita medesimi alcuni importantissimi articoli che formano I' altro argomento deilk querelle commemorate in succincto nelle lettere de deputazione la dicui copia siannete, eche danno perciò motivo ad altre tante suppliche dagne tutte dell attenzione piu seria di Vra Bne.

1. Dopo d' esser si conquisata alla fede gran parte del Malabro mediante lo zelo e sudori della prode Nazione Portoguesa e' stabilito nel concilio celebri di Udiamber quanto si dovea credere cosservare riguardo al Dogma e sagri Riti comancora alla disciplina, e buon custume le turbolenze ivi eccitate di missionarii di quel tompo congiarono ben presto il convenuto sistema quindi Venendo surrogato in multi luoghi altri operari eveangelici d' istituto diverso da primi si videro anche introdurre varie innovazioni in punti di Riti epie costumarze contro l' uso costante di quella chiesa e tollerare insieme degli abusi non poche superstizioni che affatto ripugnano alla di lei santita, etropo diffusa renderebbero la presente proposizione, le tutta qui si volesse distintamente riferire lande fa vuopo, che il Nuovo Arcivescovo de Cranganor o ad altro prelado di quella parti sidiamo le necessarie istruzioni, e facolta di convocare un sinodo provinciale per confermare quello sia lodevole e conforme al concilio udiamberitano gia citato, e motto piwalla famosa Bolla del gran Pontifice Benetto quarto decimo concernente d Riti Malabaresi e proscrivere gli errori abusivamente introdotti o tollorati.

II Per toglier anche di mezzo un altra sorgente di gravissimi scandali ed assai pregiudi cevoli conseguenze si riconosce necessariissimo che la Sta Vra sidegni esortare con particolar lettera tuto quel popolo Cattolico a considerarsi membri di un solo corpo principalmente le Nazioni Osiano caste di Vatechenpaveri e sechenpaveri, cosi l' altre differenti caste associandosi tradiloro in carita e perfecta, edepoendo ogni vanto di Nobilita o altro pregio che quella distrugge, o rafreda corre ancora a trattare colla stessa uguaglianza, o piu tosto con tutta la possibile accoglienza quelli che rinunziano al gentilissimo per farsi aloro fratelli in Giesu Christo e non rigestarli con dispregio, e villanie per che furono primo Idoloatri essendo certo, che si fatta condotta impedisce la con-

versone di motti, echi larichiesa esortatoria comperendo via Nome del Pontefice Romano acui professano i Malabaresi indicibile venerazione non potra fare amenodi produrre il premeditato cambiamento.

III. Perassicurar maggiormente la miglior armonia tra le Nazioni sudette, faciliter altresì la vocazione de gentili, molto gioverebbe, che ne successivi tempi si in viapero a questo collegio U. de Propaganda fede sia dieci, Fanciulli delle diverse caste dei Cattolici, e proseliti. Impercio che non si puo dubbitare, che ritornando poi ben formati in dottrina, e presta abbiamo ad epsere piu utili degli odierni missionari, iquali adire il vero e commodestia niente cooperano alla propagazione della fede, a sonoiprimi a fomentare le memorate dispensazioni.

IV. Ma siccome il divesato numero d'operari non sarebbe sufficiente per un campo si vasto, e che sandera vie' piu' dilatando e' pertanto ineveitabile, che nell acennato sinodo provinciale sidia miglior istabilimento al seminario di Verapoli con deputare due sacerdoti Nazionali, che invigilane sull economia del medesimo, e sceliere un altro piu'commodo sito, e salutare, onde seviti la ridicola, e capriciosa variazione concui sie fatto un giovoco trasferir lo ora in un luogao ed ora in un altro.

V. Per uso poi de medesimo Alumni, edi tutto quel clero si bramerebbe una buona provizione de libri agri, e Briviari della versione chaldaica giacche non essendovi diquesti che assai pochi, e (totti alcuni missali solt) manuscritti sono percio i medesimi pieni dei errori, e talvolta nocivi oppure un qualche sortimento di carateri per formare la starapa.

VI In oltre si prega Vra Bne a non ricusare de rescrivere due distinte lottere a Re del Malbaro cioe aquello dicochino e all' altero di Trancor nelle quali si lodi la benignita con cui essi permettano nel loro stati il libero esercozio della Religione cattolica e caldamente si racomandi la loro parziale protezione

con esibire a medesimi de luoni uffisi occorendo presso delle Potenze Europee a prodella loro tranquella conservazione ed assicurar li nel tempo istesso. che il dovere indispensabile de veri figli della chiesa adammare non che ad ubbedire ciascuno al suo terreno Padrone.

VII. Finalmente perdecoro del divino sacerdozio una e mille volte si prega, e si escongiara la sta vostra che per, il organo della Sacra Congregazione di Propaganda Fide, e similmente per quello del Rmo generale dei PP. Carmelitani scalzi fucia avvertire col possibile e maggior efficacia, che li Religiosi missionarii dell' istesso ordine vivino almeno temperanti e pudici con piu' di umanita edissinteresse.

VIII. Altrimenti Ssmo Padre sequesti proseguiranno ad apporsi alle giuste di mande di quello popolo e nulla si cureranno d'obbedire ai supremi comandi di Vra Bne li divoti oratori fino d'adesso tremanti, ed affliti per lo spavento, e cordaglio vorrebbero non essere costreti aespiegare quelle assai notabili parole, che si legono nell' annese lettere di deputazione ivi: supra relatis omnibus si opportunum remedium non responderit desperata nobis res deinceps erit. Quei Principi medesimi, che sono volevoli a proteger in la chiesa edi suoi ministri vedendo cosi vilipesi gli ordine del Padre commun de fedeli, e deluse le prolungate speranze de propri subditi potranno col istessa attivita prender sene vendette. Oade sepranno essi-strapare fin dalle radici gli Alberi autunali, che nulla produ cono di frutto o pervanno piu' sosto di nuomento, egestarle tutte ignominiosamente sul altro suolo.

Per ovviar adumque a tanti mali, erendere i Malabaresi vie piu' convinti del paterno amore di Vra Bne genuflesi ne chiedono gli oratori li menzionati provvedimenti che della grazia etc.

Giuseppe Cariat Dottore in Sacra Theologia e missionario Apostolico specialmente deputato

Tomaso Paremakel Parroco della Chiesa de Kallate Diocesi di Cranganor altro simile deputato

രണ്ടാമത്തെ അപേക്ഷയുടെ പട്ടാങ്ങയായ പൊരുൾ

ഭാഗ്യപ്പെട്ട ബാവാ യെ! കിഴക്കെ ഇന്ത്യയിൽ മലങ്കര ദേശത്തു കൽദായ സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള വിശ്വാസകാരന്മാരുടെയും എഴുപത്തിരണ്ടു പള്ളിക്കാരന്മാരുടെയും ശുദ്ധതയുടെ അടുക്കൽ തങ്ങളുടെ മെലാളുകളായിട്ടു യാത്രാക്കിയ രണ്ടു പട്ടക്കാരന്മാരുടെ സാമാന്യമായിട്ടു മാർത്തോമ്മാ എന്നുപൊല്ലുന്ന മാർ ജ്യോന്നീസിയൊസ മെത്രാപ്പോലീത്താടെ വിശ്വാസസത്യം അങ്ങെ മുന്മാകെ വെച്ചു തിൻറെ ശേഷം ആ ലോകരുടെ വലിയ ഗുണത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഈ ഒരിമ്പാടിന്നു വെണ്ടുന്ന അങ്ങെ ശുദ്ധതയുടെ ശുഭമായ കല്പനകളെ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഈ പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ അപേക്ഷയാൽ തന്നെ എത്രയും ആവശ്യമുള്ള മറ്റു ചില സങ്കടപ്രകാരങ്ങളെ ഇപ്പോൾ അങ്ങെ മുന്മാകെ വൈക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ മെൽ പറഞ്ഞ പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ അങ്ങെ ശുദ്ധതയുടെ അടുക്കൽ തങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിന്നു എഴുതിയ കുറിപ്പിൽ ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ചുരുക്കി അടക്കിയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ കുറിയുടെ പെർപ്പു ഇവിടെകൂടെ ചെറുത്തുകൊണ്ടു കാര്യങ്ങളൊക്കെയും തിരിച്ചു വെളിവാക്കിയിട്ടു ഇവിടെ എഴുതുന്നതിനാൽ പക്ഷം ഈ അപേക്ഷകളൊക്കെയും നന്നായി സൂക്ഷിപ്പാൻ മനോഹരമുണ്ടാകണമെന്നു അങ്ങെ ശുദ്ധതയോടു തങ്ങളെ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

൧. ഗുണമുള്ള പറങ്കിജാതിയുടെ എരിവും വിയർപ്പുകളും കൊണ്ടു മലങ്കരയുള്ള ജാതികൾ ഏറിയകൂറും വിശ്വാസത്തിന്നു തിരിഞ്ഞു ശുദ്ധമാനവിശ്വാസത്തിന്നും പള്ളിക്കടുത്ത ക്രിയകൾക്കും നല്ല മര്യാദകൾക്കും വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും കെളിപ്പെട്ട ഉദയമ്പെരൂർ സുന്നഹദോസിൽ കല്പിച്ച സ്ഥാപിച്ചതിൻറെ ശേഷം ആ കാലത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവർ അവിടെ കാട്ടിയ ചില അപക്രിയകൾക്കെക്കും എത്രയും നിമിഷം മാറ്റം വരുത്തിയതുമാഴിയെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരെകായിൽ മര്യാദക്കു സൊല്ലൻ ഭേദമുള്ള മറ്റു മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവർ പലപല ഇടങ്ങളിലും ആയതിനെക്കൊണ്ടു എല്ലാപ്പോഴും പെരുമാറിയിരുന്ന ശുദ്ധമാന ക്രമങ്ങളോടും ഭക്തിമയുള്ള മര്യാദികളോടും മറ്റു പല പ്രകാരമുള്ള പുതുമകളും കാട്ടുന്നതുമെന്നു ആയതിൻറെ ശുദ്ധതക്കു എല്ലാ പ്രകാരംകൊണ്ടും വിപരീതമാകുന്ന അപമര്യാദകളും പലപല എടുത്തുട്ടു പ്രവർത്തികളും ക്ഷമിപ്പാൻ തന്നെയും സംഗതിവന്നു. എന്നാൽ ആയതൊക്കെയും തിരിച്ചു തിരിച്ചു ഇ

വിടെ എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചാൽ പാരം വിസ്ഥാരമായി വരികയും ചെയ്യും. എന്നതുകൊണ്ടു മെൽ പറഞ്ഞ ഉദയമ്പെരൂർ സുന്നഹദോസിന്നും ഒട്ടെറയും മലങ്കരയുള്ള ക്രമങ്ങളിന്നെൽ നാലാമതു ബെനദിക്ടൊസു എന്ന വലിയ മെൽപട്ടക്കാരൻറെ കെളിപ്പെട്ട സാധനത്തിന്നും തക്കവണ്ണം സ്തുതിക്കപ്പെട്ട മര്യാദകളെ ഉറപ്പിപ്പാനും അപമര്യാദികളെ നീക്കം ചെയ്യാനും ആയിട്ടു പ്രദേശത്തിനടുത്ത ഒരു സുന്നഹദോസു കൂട്ടുവാൻ അനുവാദവും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന ചട്ടക്രമങ്ങളും കൊടുത്തു മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു എങ്കിലും ആ ഭാഗങ്ങളിലുള്ള മറ്റു വാചു വെദവാഴിക്കു എങ്കിലും കൊടുപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

൨. അതിൻവണ്ണം തന്നെ വലിയ ഉരുപ്പുകളുടെയും വളരെ കാര്യദോഷങ്ങളുടെയും അവകാശമാകുന്ന മറ്റൊരു ക്രമക്കെടിയെന്ന നടത്തിയും വന്ന അപക്രിയകളൊക്കെയും ഹരം വരുത്തുവാൻ ആ ഇടത്തുള്ള നസ്രാണികളൊക്കെയും വടക്കുംഭാഗരായാലും തെക്കുംഭാഗരായാലും ഇതിൻവണ്ണമുള്ള മറ്റു കുറുകാരായാലും ശ്രേഷ്ഠതയുടെയും നസ്രാണിക്കടുത്ത ഒരിമ്പാടിന്നും ഏകമനസിന്നും നഷ്ടം വരുത്തുവാൻ തക്ക മറ്റു വാചു വസ്തുവിൻറെയും പിണക്കമൊക്കെയും തമ്മിൽ തമ്മിൽ തികയപ്പെട്ട ഉപവിധോടുംകൂടെ ഏകശരീരത്തിൻറെ സന്ധ്യക്കൾ അത്രെ ആകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു നടപ്പാനും ഒരു ഭേദഭേദംകൂടാതെ പെരുമാറുവാൻ കാവ്യത്വത്തിൽനിന്നു നസ്രാണിമാഗ്ഗത്തിൽ കൂടുന്നവർ തങ്ങളെ മുമ്പിൽ ബിംബങ്ങളെ കമ്പിട്ടു ആചരിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ള കുറവു ഒന്നും പറയാതെയും നിരാസവും നിഷേധവും അവരോടു കാട്ടാതെയും ആകുന്നപൊലെ കരുണയോടുകൂടെ അവരെ കൈക്കൊണ്ടു ഈശൊമിശിഹായിൽ തങ്ങളെ കൂട്ടുപ്പറപ്പുകൾ എന്നപൊലെ അവരോടുകൂടെ പെരുമാറുവാൻ ഉള്ളതിന്നു അവിടെയുള്ള നസ്രാണികൾ ഒക്കെയും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള എഴുത്താൽ ബൊധിപ്പിപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ റൊമായിൽ മാർപ്പാപ്പാടെ നാമത്താൽ കുറി അവിടെ കാണുമ്പോൾ ഈ നാമത്തിന്നു വലിയ ഭക്തിമയും ആശ്രണയും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിരൂപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരിമ്പാടു അനുഭവിക്കുന്നതിന്നു സംഗ്രഹം ഉണ്ടാകുമില്ലാ.

൩. മെൽപറഞ്ഞ ജാതികളുടെ ഇടത്തു വലിയ ഒരിമ്പാടു ഉണ്ടാകുവാനും മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവർ ശുദ്ധമാന മാർഗ്ഗത്തിന്നു തിരിവാൻ ഉള്ളതിന്നു നിമിഷത വരുത്തുവാൻ മെല്ലെട്ടു കാലങ്ങളിൽ പല ജാതിയിലുള്ള നസ്രാണികളുടെയും മാഗ്ഗം കൂടുന്നവരുടെയും പത്തു കിടാങ്ങളെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ഫിദെ എന്ന ഉറബാനൊസിനടുത്ത ഈ പഠിത്ത വീട്ടിൽ വരുത്തി പഠിപ്പിച്ചെങ്കിൽ പാരം സഹായമായിരിക്കയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ ഈ കിടാ

ങ്ങൾ പിന്നെ പഠിപ്പാത്തിലും ഭക്തിമയിലും വളർന്നു തങ്ങളെ നാട്ടിന്നു തിരിയുമ്പോൾ ഇപ്പൊള്ളെ മാർഗ്ഗമിരിക്കുന്നവരെക്കൊണ്ടിയിൽ ഏറ്റവും ഫലം വരുത്തുന്നതിന്നു സംശയവുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഇപ്പൊള്ളെ മാർഗ്ഗമിരിക്കുന്നവരു വിശ്വാസം വളർത്തുവാൻ ഒട്ടും പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നുതന്നെയല്ല മെൽപറഞ്ഞ അയർപ്പുകളൊക്കെയും വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നതെയുള്ള.

൪. വിശേഷിച്ചും മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള ഏവൻഗെലി കടത്ത ഈ പറമ്പു എത്രയും വിരിവു വിസ്താരവും ഉള്ളതായിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ ഇനിയും പാരം വിസ്താരം വരുവാൻ സംഗതി വരും എന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽപറയപ്പെട്ട വെലക്കാരരുടെ എണ്ണം മതിയായി വരികയില്ല. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ പ്രദേശത്തിനടുത്ത സുനഹദോസു കൂടുമ്പോൾ വരാപ്പഴെ ഉള്ള സിന്ധാരീക നല്ല അടിസ്ഥാനം കൊടുത്തു ഈ സിന്ധാരീയുടെ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ മലയാർജ്ജാതിയിലുള്ള രണ്ടു പട്ടക്കാരെയും കല്പിച്ചു ഏറ്റവും സൗഖ്യത്തിന്നു കാര്യം വെള്ളവും നല്ല സ്വസ്ഥതയുമുള്ള ഒരിടം തിരഞ്ഞെടുത്തു അവിടെ സിന്ധാരീയും പണി ചെയ്തു ഒട്ടും ഒരു നിലയും ഉറപ്പുംകൂടാതെ ഇപ്പൊൾ ഇവിടെയും അപ്പൊൾ അവിടെയും ഇങ്ങനെ എത്രയും ഉൾക്കളവും ഭാഷിതവുമായിട്ടു ഇത്രപ്പൊഴും പകർത്തിവരുന്ന പകർച്ചകളൊക്കെയും നീക്കുവാൻ എത്രയും വെണ്ടിയിരിക്കുന്ന കാര്യമത്രെയൊകുന്നു.

൫. ഇതുമെന്തു ഈ സിന്ധാരീക്കാരരുടെയും ആ ഇടവകയിലുള്ള മറ്റു പട്ടക്കാരരുടെയും പെരുമാറ്റത്തിന്നു കൽദായ പെർപ്പിലുള്ള ശുദ്ധമാന പുസ്തകങ്ങളും നമസ്കാരപുസ്തകങ്ങളും മതിയാകുംവണ്ണം തന്നെപ്പാണെങ്കിലും ആയതല്ലെങ്കിൽ അവിടെതന്നെ അച്ചടി ഉണ്ടാകുവാനായിട്ടു ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന എഴുത്തുകളുടെ പ്രകൃതി മനോഹരങ്ങളായിട്ടു കല്പിച്ചു തരുവാനെങ്കിലും വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ കുറെ കർവാനതകംസാകൾ ഒഴിയെ ശേഷം അവിടെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഒക്കെയും എഴുത്തായിരിക്കുന്നതിനാപക്കം വളരെ വളരെ പിണക്കങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പെരുമാറ്റവാൻ കൊള്ളരുതാത്തത്രെയൊകുന്നു.

൬. ഈ മെൽ പറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾകൂടാതെ വീണ്ടും അങ്ങെ ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നതാകുന്നതു മലങ്കരയുള്ള രണ്ടു രാജാക്കൾക്കു അതായതു കൊച്ചിൻ രാജാവിന്നും തിരുവാൻകൊട്ടു രാജാവിന്നും വെച്ചൊരു രണ്ടു സാധനം എഴുതി അയക്കണമെന്നു. എന്നാൽ ഈ സാധനങ്ങളിൽ ഇവർ തങ്ങളെ നാടുകളിൽ മുടക്കു ഒന്നുംകൂടാതെ മാർഗ്ഗമിരിപ്പാൻ മനോഹരമായിട്ടു സമ്മതിക്കുന്നതെന്നെക്കൊണ്ടു അവരെ പാരം സ്തുതിക്കുന്നതു മെന്തു അവരുടെ അടക്കമായ പരിപാലനത്തിന്നും രാജവാ

ഴ്ചക്കും ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള രാജാക്കളിൻപക്കൽ വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും ശ്രമിക്കാമെന്നുള്ള നല്ല മനസ്സു അവരൊടു അറിയിച്ചുകൊണ്ടും ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെ മക്കൾക്കുള്ള കടം നീക്കിക്കൂടാത്തതങ്ങൾ തങ്ങളുടെ രാജാക്കളെ സ്നേഹിപ്പാൻ എന്നുതന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ എല്ലാംകൊണ്ടും അവർക്കു ചൊല്ലുവിളി കെൾപ്പാൻ കടമായിരിക്കുന്നു എന്നു അവർക്കു വെസ്തവരുത്തിക്കൊണ്ടും അവിടെയുള്ള നസ്രാണികളെ പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള അവരുടെ സഹായത്തിന്നു കൈയെഴുപ്പിക്കയും വെന്നും.

൭. ഒടുക്കം ദൈവത്തിനടുത്ത പട്ടസുഖത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തെപ്രതി ഒന്നുപൊലെ ആയിരംവട്ടം അങ്ങെ ശുദ്ധതയൊടു സത്യംചെയ്തു അപേക്ഷിക്കുന്നു. മലങ്കര ചെരിപ്പിപ്പിള്ളത്തു കർമ്മലത്താദർശനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മാർഗ്ഗമിരിക്കുന്ന പാതിരിമാർക്കു മറ്റൊരുമല്ലെങ്കിൽ ആചാരത്തൊടുക്കുടേയും തന്നിഷ്ടം കാട്ടാതെയും അടക്കത്തൊടു വെടിപ്പൊടുംകൂടെ വ്യാപരിപ്പാനുള്ളതിന്നു പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ഫീടെ എന്ന ശുദ്ധമാന സമൂഹത്തെക്കൊണ്ടും അവരുടെ ദർശനത്തിന്റെ ആകമാനമായ മൂപ്പനാകുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട പാതിരിയെക്കൊണ്ടും ആവെടത്തൊളും ശക്തിയൊടുക്കുടേ അവരെ അറിയിക്കണമെന്നും.

൮. ആയതല്ലാതെ ശുദ്ധമാന ബാവാഡെ! ആ ലോകരുടെ ന്യായമുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കും ഏറിയ അപേക്ഷകൾക്കും മറ്റുതലയായി തുടങ്ങുകയും അങ്ങെ ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തിന്റെ എത്രയും ഉയരപ്പെട്ട കല്പനകൾക്കു ചൊല്ലുവിളിക്കൂടാതെ തന്നിഷ്ടം കാട്ടിവരുകയും ചെയ്യാൻ ഇത്രനേരവും പെടിയും നൊമ്പരവുംകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടും സങ്കടപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന ഭക്തിമയുള്ള ആവലാധിമാറ്റം ഈയുഴം ഞങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾക്കു ഒതുക്കം വന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഇതിൻവണ്ണം ആളുകൾ അവിടെ വന്നു ബൊധിപ്പിപ്പാനുള്ളതിന്നു സംഗതി വരുമെന്നുള്ള ശരണം ഞങ്ങൾക്കു തൊന്നുന്നമില്ലാ എന്നു അങ്ങെ ശുദ്ധതയുടെ പക്കൽ ഞങ്ങളെ അയച്ചു പ്രകാരത്തിന്നു എഴുതി അയച്ചു കുറിയിൽ എഴുത്തുപെട്ടു വചനങ്ങൾ തിരിച്ചു പറവാൻ ശക്തിയാൽ സംഗതി വരാതെ ഇരുന്നെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ശുദ്ധമാനപള്ളിയെയും അതിന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരെയും തുണപ്പാനും സഹായിപ്പാനും മതിയാകുന്ന മനസ്സും ആഗ്രഹവും വിശ്വാസകാരരുടെ ആകമാനത്തിനടുത്ത കല്പനകളെ നിരസിക്കയും തങ്ങൾക്കു കീഴു വഴങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ദീർഘമായ ശരണങ്ങളെ തട്ടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു കാണുമ്പോൾ മറ്റുപാടുതിരിഞ്ഞു ഇങ്ങനെ ഉള്ള അതിശ്രമങ്ങൾക്കു പകരം വീഴ്ച അന്വേഷിക്കയും കഴിക്കയും ചെയ്തന്നു വരുമ്പോൾ ഫലം ഒന്നും കായിക്കാതെ ഉപദ്രവം വരുത്തുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും കൊള്ളരുതാത്ത ഒന്നുകൾമരങ്ങളെ ചു

വടെ വെട്ടി എത്രയും പാഠം മെനിക്കുയഞ്ഞൊടുക്കുട പുറത്തു കളു വാറുള്ളതിന്നുവെണ്ടുന്ന ഉപായങ്ങളെ അവർ അറിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഇത്ര വലിയ സങ്കടങ്ങളെ അകത്തുവാറും അങ്ങെ ഭാഗ്യസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്നേഹത്താൽ മലങ്കരക്കാററെ നന്നായി ജയിപ്പാനും ഉള്ളതിന്നു ആവലാധിക്കാറരു മുട്ടുംകുത്തി മെൽപറഞ്ഞ അപെക്ഷകൾക്കു ഗുണമുള്ള ഉത്തരങ്ങളെ അപെക്ഷിക്കുന്നു. ആയതൊക്കെയും അങ്ങെ മനൊഗുണത്താൽ ശെഷവും പ്രത്യേകമായിട്ടു കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്ന ശുദ്ധമാന ദൈയ്യംവശംസ്രുത്തിൽ മല്ലാനും ശ്രീഹായിക്കടുത്ത മാഗ്ഗ്മറിയിക്കുന്നവനുമായ കരിയാട്ടിൽ യെരസെപ്പു.

അതിൻവണ്ണം തന്നെ കല്പിച്ചയച്ചിരിക്കുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയിലുള്ള കടൽനാട്ടു പള്ളിയുടെ വികാരി പാറയാംമാക്കൽ തൊമ്മാസു.

വിചാരം

മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നുവെണ്ടി മുമ്പിലത്തെ അപെക്ഷ എഴുതി ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശെഷം മലങ്കരെ ഇടവകയിലുള്ള പള്ളികൾക്കു ഏററം ദീഷ്യതിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ ആകുന്നന്നു കാൺകകൊണ്ടു ആയതൊക്കെയും എഴുതി ഒപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ അപെക്ഷകളിൽ പലതും മാർപ്പാപ്പാടെ ഒരു അനുവാദവും കൂടാതെ മെത്രാന്മാരുടെ മനസും മുഷ്കരത്വവും മാത്രം മതിയാകുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതിന്നു മാർപ്പാപ്പാടെ കല്പനയും മനസും അപെക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ആർക്കും ഒരു അപൂർവം തൊന്നണ്ടാ. അതെന്തെന്നാൽ ഈ അപെക്ഷകൾ മാർപ്പാപ്പായിക്കു കൊടുത്ത നാളുകളിലുള്ള കാര്യകീടപ്പുകളൊക്കെയും വിചാരിച്ചു കണ്ടാറെ നമ്മുടെ ജാതിയിൽ ഒരുത്തനെങ്കിലും മറ്റു വാച്ച സുറിയാനിക്കാരുൻ എങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ മെത്രാനാകുവാനുള്ള ശരണം ഒട്ടും തൊന്നിയില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടു ലത്തീൻ കാരൻ മെത്രാനായി വന്നാൽ പുണ്യവാളൻതന്നെ ആയിരുന്നാലും ജാതിക്കു ബലവും അറിയും ഉണ്ടായാൽ തങ്ങൾക്കു അവിടെയുള്ള മുഷ്കരത്വം പൊയ്പൊകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കു ഗുണവും മെന്തയും വരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നും തന്റെ മനസാലെ ചെയ്യാൻ പാഠം പരാധീനമുണ്ടു എന്നതുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാടെ പ്രമാണവും കല്പനയും ഉണ്ടായാൽ ആയതൊക്കെയും ചെയ്യാൻ പൊരുമെന്നു കാൺകകൊണ്ടത്രെ മെൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊക്കെയും മാർപ്പാപ്പായൊടു അപെക്ഷിക്കണമി വന്നതു.

നാൽപ്പത്തിയെട്ടാം പദം

മാർപ്പാപ്പായിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ള അപെക്ഷകളൊക്കെയും എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ശെഷം ഉണ്ടായ അവസംഗമെൽ

എന്നാൽ മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നും നമ്മുടെ പള്ളികൾക്കു ദീഷ്യതിയായ കാര്യങ്ങൾക്കും വെണ്ടി മെൽ എഴുതുവെട്ടു രണ്ടപെക്ഷകൾ നല്ലവണ്ണം എഴുതി ഒപ്പിച്ചു മീതെ ചൊല്ലിയവണ്ണം മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യത്തൊടു മലങ്കരെ പള്ളിക്കാറരു മാർപ്പാപ്പായിക്കു എഴുതിയ കറിയൊടു ഒരുമിച്ചു പൊന്നുകൊണ്ടു സുരാലിച്ചു എത്രയും കെരസുഖമായി ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശെഷം മാർപ്പാപ്പായെ കണ്ടുപറവാൻ കാര്യമുണ്ടെന്നും ആയതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മാർപ്പാപ്പാടെ പക്കൽ പൊകുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ കൂടെ കൊണ്ടുപൊകണമെന്നും മുൻസിഞ്ഞൊർ ബെൻജൂയൊടു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചാറെ മുൻസിഞ്ഞൊറും അതിൻവണ്ണം തന്നെ സമ്മതിച്ചു മര്യദപോലെ ഒരു

1. ഇവിടുത്തെ സാഹചര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കരിയാറിലും പാരോമക്കലും നൽകിയ ഒരു റിപ്പോർട്ട് പ്രൊപ്പഗാന്റാ പുരാവസ്തുശേഖരത്തിലുണ്ടു്. കത്തോലിക്കാസഭയേലേക്കു പുനരെകുറപ്പെടാൻ മാർതൊമ്മാനടത്തിയ ഉദ്യമങ്ങൾ അതിൽ പരാമർശിക്കുന്നു: 'കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആർച്ചബിഷപ്പ്', വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ, സാലസ് മെത്രാൻ ഇവരോടെല്ലാം നടത്തിയ അദ്യേമന വനരോദനമായി പരിണമിച്ചു. റോമിലേക്കു ദൂതസംഘത്തെ അയക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചിന്തിച്ചു. അങ്ങനെ അയക്കപ്പെട്ട അദ്യേസംഘത്തിനു് യൂറോപ്യൻ മിഷണറിമാരുടെ സമ്മർദ്ദം യാത്ര തുടരാനായില്ല. അതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സംഘം പാത മാറിയൊണ് ഇവിടെ വന്നത്'.

മാർതൊമ്മായെ മെത്രാനായഭിഷേചിച്ച മാർ ഗ്രിഗറിയെ കമ്മലീത്തർ തടവിൽ പാപ്പിക്കയും അഭിഷേകം നടത്താൻ തന്നിക്ക് ഉദ്ദേശ്യമില്ലായിരുന്നു എന്ന് ബലപ്രയോഗത്താൽ പറയിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ട ഉടൻ മാർ ഗ്രിഗറി ഇതു തിരുത്തിപ്പറഞ്ഞു. മാർതൊമ്മായുടെ അഭിഷേകം സാധുവാണു്, സന്ദേഹമില്ല. മാർതൊമ്മാ പുരോഹിതനാണു്, മെത്രാനാണു്. കത്തോലിക്കനാവാൻ അദ്ദേഹം തന്റെ നാടു പദവിയും ത്യജിക്കണമെന്നുണ്ടോ? പുനരെകുറം സാധിക്കാത്തതിനാൽ ക്ലേശിക്കുന്ന ആത്മാക്കളെക്കുറിച്ച് ആരും വേദിക്കുന്നില്ലേ? മത്സ്യപരണാത്മമല്ലേ മിഷണറിമാർ വന്നതു്? ഞങ്ങളെ ഈ ദൗത്യത്തിനു് അയക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികൾക്കു വസ്തുവകകൾ വിലക്കേണ്ടിവന്നു. ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസികൾ ഈ ലക്ഷ്യത്തിനായി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കയും ഉപവസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിലേക്കു് അവർ അയച്ചിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു വൈദികരും രോഗികളും ദരിദ്രമാണെങ്കിലും പ്രാതികൂല്യങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ പതറുകയില്ല.

പോർച്ചുഗൽ രാജ്ഞിക്കും പുനരെകുറം ഹിതകർമാണു്. കൊടുങ്ങല്ലൂരിനു് രാജ്ഞി ഒരു മെത്രാൻ ഉടൻ നിയമിച്ചേക്കും. അദ്ദേഹത്തെ

ശനിയായ്കനാടം സന്തികസമയം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം താൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ പക്കൽ പോകുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും കൂടെ തന്റെ തെരിൽ കരറ്റി പത്രോസിന്റെ പള്ളിയൊടു ചെരെയുള്ള മാർപ്പാപ്പായിരിക്കുന്ന കൊയിലകത്തു് കൊണ്ടുപോന്നാറെ അവിടെവെച്ചു പട്ടുകൊണ്ടു് ഒക്കയും ചമയിച്ചു നടുവിൽ ഒരു വീളുക തൂക്കിയിരിക്കുന്ന മുറിയിൽ സമചതിരമുള്ള ഒരു ശാലയിൽ കടത്തിയതിന്റെ ശേഷം അവിടെയിരിക്കുന്ന മേശകളിൽ ഒന്നിന്മേൽ ഞങ്ങളുടെ തൊപ്പിയും കാപ്പയും വെപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളെ അവിടെ നിർത്തിയും വെച്ചു മുൻസിഞ്ഞാർ ആയതിന്നു മുമ്പാകെയുള്ള മറ്റു മുറികളിൽ കടന്നു് അകത്തൊട്ടു പോകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കാൽ മണി നെരം ഈ മുറിയിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്നപ്പോൾ അകത്തുനിന്ന നല്ല കുപ്പായങ്ങൾ ഇട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വാലിഭക്കാരൻ വന്നു ഞങ്ങളൊടു ആചാരവും ചെയ്തു ഞങ്ങൾ നിന്നിരുന്ന ശാലയുടെ മുമ്പത്തുള്ള അതിൻവണ്ണംതന്നെ മുഴുപ്പുള്ള മറ്റൊരു ശാലയിൽ കടത്തി അവിടെ നിർത്തിയതിന്റെ ശേഷം അവനും മറ്റു മുറികളിൽ കടന്നു പോകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ശാല ചുവന്ന ദമാസ്കുകൊണ്ടു് ഒക്കയും ചമയിച്ചിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ ആയതിന്റെ നടുവിൽ എത്രയും കൗസുഖമുള്ളൊരു പള്ളികൊണ്ടുള്ള വീളുകും തൂക്കീട്ടുണ്ടു്. വിശേഷിച്ചും ഈ ശാലകളിൽ ഒന്നിലും കസേരകൾ ഒന്നും വൈക്കോതെ ചെറുതായിട്ടുള്ള വങ്ക മാത്രമെ വെച്ചിട്ടുള്ളതാനും. എന്നാൽ ഈ ശാലയിൽ കുറഞ്ഞൊരുനേരം ഞങ്ങൾ നിന്നപ്പോൾ നല്ല

പുനരെകൃം സുസാധ്യമാക്കാൻ അനുവദിക്കണം. തന്റെ രൂപതാരണം തുടരാൻ മാർത്തോമ്മായെ അനുവദിക്കയും ചെയ്യണം. അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാഭിഷേകം അസാധ്യമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തെ പുനരഭിഷേകം ചെയ്യാൻ സൗമനസ്സും കാട്ടണം. മാർത്തോമ്മായുടെ തിരിച്ചുവരവ് ഒട്ടേറെ ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷക്കും ഉത്പന്നകൾ ഒഴിവാക്കാനും സഹായകമാകും.

മാർത്തോമ്മായുടെ പ്രശ്നത്തെക്കുറിച്ച് റോമിനോടായിരുന്ന നിലപാടു കരിയാറിയിലും പാരോക്കലിനും അജ്ഞാതമായിരുന്നവെന്നു വ്യക്തമാണു്. മാർത്തോമ്മായെ ഭരണത്തിൽ തുടരാൻ അനുവദിക്കാൻ റോം ഇച്ഛിച്ചിരുന്നില്ല. അൽമായനായി കഴിയാൻ തയ്യാറായി പുനരുകൃഷ്ടാന്തം വല്ല മാടമ്പിസ്ഥാനവും നൽകുന്നതിനും വാർഷികരേകൂല്യങ്ങൾ നൽകുന്നതിനും റോം തയ്യാറാകുമായിരുന്നു, അത്രമാത്രം. മാർത്തോമ്മായെയോ ഏതെങ്കിലും മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനിയെയോ മെത്രാനാക്കിയാൽ ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കർ വരാപ്പഴയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാകുമെന്ന് അവർ ഭയന്നു.

വണ്ണം ഉടുത്തിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാലിഭക്കാരൻ അകത്തെ ഭവനത്തുനിന്നു കടന്നു ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്നടത്തു വന്നു ഞങ്ങളൊടു ആചാരവും ചെയ്തു ആയതിന്റെ മുൻഭാഗത്തു അതിൻവണ്ണംതന്നെ വീതിനീളത്തിൽ പണുതിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ശാലയിൽ കടത്തി. ഈ ശാല ഒക്കയും ചുവന്ന വില്ലുസുകൊണ്ടു് എത്രയും ചിതമുള്ള പ്രകാരത്തിൽ ചമയിച്ചു ആയതിന്റെ നടുവിൽ പല പല ദീപങ്ങൾ ഉള്ള പള്ളികൊണ്ടു് എത്രയും മനോഹരമായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു വീളുക തൂക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ ശാലയിൽ ഞങ്ങൾ കടന്നപ്പോൾ മാർപ്പാപ്പാടെ വീട്ടധികാരിയാകുന്ന കർദിനാളിനെ അവിടെവെച്ചു കാണുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒരു തെല്ലനേരം ആ ശാലയിൽ ഞങ്ങൾ നിന്നപ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞ വാലിഭക്കാരൻ ഞങ്ങളെ വെറെ ഒരു മുറിക്കകത്തൊട്ടു വിളിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ അകത്തു കടപ്പാനായിട്ടു മുറിയുടെ വാതുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ മുൻസിഞ്ഞാർ അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടുകത്തു കടത്തിയപ്പോൾ ഈ മുറി ഒക്കയും വീരപാളിപട്ടുകൊണ്ടു് ചമയിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈ മുറിയുടെ വാതിൽപുറത്തുള്ള കസേരമെൽ മാർപ്പാപ്പാ ഇരിക്കുന്നതും തന്റെ മുന്നെയുള്ള മേശമെൽ വെള്ളികൊണ്ടുള്ള രണ്ടു മെഴുകുതിരിക്കാലുകളിന്മേൽ രണ്ടു മെഴുകുതിരി കത്തിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതും കാണുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ ശരീരം നെടിയതിൽ ചെർന്നതും വണ്ണമുള്ളതും തന്റെ മുഖം ശോഭയുള്ളതും തലമുടി നല്ലവണ്ണം കൊന്തി ഒപ്പിച്ചു അറ്റമൊക്കയും ചെർച്ചയായിട്ടു മൊതിരംപൊലെ വെച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. അപ്പൊഴൊ മുറിക്കകത്തു കടന്ന മാർപ്പാപ്പായെ കണ്ട ഉടൻ മാർപ്പാപ്പായെ കണ്ടാലുള്ള മര്യാദിക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ ദേവവെള്ളിയാഴ്കനാൾ തുങ്ങപ്പെട്ട രൂപത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കമ്പിടമാറാകുന്നപൊലെ മൂന്നുഴം മുട്ടുകത്തി ആചരിച്ച മാർപ്പാപ്പാടെ കാൽ മുത്തിയതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യവും അപേക്ഷകളും ഉള്ള പുസ്തകം മല്ലാൻ എടുത്തു മാർപ്പാപ്പാടെ കൈയിൽ കൊടുത്തപ്പോൾ പറഞ്ഞതു്. ഞങ്ങൾ ൨൨ (22) മാസത്തെതുകാലം വളരെ വളരെ ദുരിതപ്പെട്ട മലങ്കരയുള്ള പള്ളിക്കാരുടെ ഒക്കെടയും അപേക്ഷയാലെ ഇത്രത്തൊളം വന്നതു ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുത്തുപെട്ടിരിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യവും മലങ്കര എഴുപത്തിരണ്ടു പള്ളിക്കാരുടെ അപേക്ഷകളും അങ്ങെ ശുദ്ധതയുടെ മുമ്പാകെ വൈക്കെണ്ടിട്ടത്രെ ആകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ഉടതന്നുമാൻ മനോഹരണത്താൽ ആയതിന്നു ഇപ്പോൾ സംഗതി വന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതൊക്കയും അങ്ങെ ശുദ്ധത നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷത്തൊടുക്കുടെ വായിച്ചുകണ്ടു

തിന്റെ ശേഷം വെണ്ടുന്ന കല്ലുകൾക്കുള്ള പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന ശുദ്ധമാനയാഗത്തിന്റെ പറ്റിൽ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്ന ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പാടെ കയ്യിൽ പുസ്തകം മല്ലാൻ കൊടുത്ത ഉടൻ രണ്ടു ഓലയിലായിട്ടു എഴുത്തുപെട്ട മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ കുറി ഞാനും മാർപ്പാപ്പാടെ പറ്റിൽ കൊടുക്കയും മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ അങ്ങേ ശുദ്ധതക്കു എഴുതിയ കുറി അത്രെ ഇതാകുന്നുവെന്നും ആയതിന്റെ ലത്തീൻവാക്കിലുള്ള പെർപ്പു മുഖിൽ കൊടുത്ത പുസ്തകത്തിൽ കൂടെ ഉണ്ടെന്നും അപ്പോൾ മല്ലാൻ തിരിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴോ ഇതെല്ലാം നല്ല മനസൊടുക്കൂടെ മാർപ്പാപ്പാ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരുടെയും അപേക്ഷ മെൽ മുൻസിഞ്ഞാർ ബെൻഡ്ജായൊടു ചൊടിച്ചാറെ മല്ലാൻ റൊമായിൽ പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന സിക്ലാരിയിൽ പഠിച്ച ആളാകുന്നു എന്നും മലങ്കരയുള്ള ഒരു പള്ളിയുടെ വികാരി ആകുന്നു എന്നും മലങ്കര പുത്തൻകുറുപ്പുറത്തുള്ള ഒരു മെത്രാൻ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു പട്ടാങ്ങ പറഞ്ഞ ഹെതുവാൽ ആയവസ്ഥ ഇവിടെ ബൊധിപ്പിപ്പാനായിട്ടു മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ അവരെ അയച്ചതിനെക്കൊണ്ടത്രെ ഇവിടെക്കു വന്നതെന്നും ഇങ്ങനെ ചുരുക്കിയ മൊഴികളിൽ മനസ്സല്ലാമനസൊടുക്കൂടെ ഞങ്ങൾ ചെന്ന കാര്യം മുൻസിഞ്ഞാർ പറഞ്ഞ മാർപ്പാപ്പായെ കൈപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാർപ്പാപ്പാ പാരം പ്രസാദം കാട്ടി മലങ്കര നാടു വാഴുന്ന രാജാവു ഏതാകുന്നു എന്നും വിശ്വാസകാരരൊടു ഏതാനും ഞെരുക്കം കാട്ടുന്നുണ്ടോ എന്നും നാട്ടിന്റെ കാര്യം നല്ലതാകുന്നു എന്നും നല്ല മീനുണ്ടോ എന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റു ചിലകൂട്ടം വർത്തമാനമൊക്കെയും ചൊടിച്ചാറെ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ വാഴുന്നതു തിരുവാൻകൊട്ടു രാജാവാകുന്നു എന്നും നസ്രാണികളൊടു പ്രത്യേകമായിട്ടു ഒരു ഞെരുക്കവും ചെയ്യുന്നില്ലാ എന്നു തന്നെയല്ല മാർഗ്ഗമായിപ്പാനുള്ളതിന്നു ഒരു മുടക്കവും കാട്ടുന്നില്ലാ എന്നും ഇങ്ങനെ ഓരൊരൊ ചൊദ്യങ്ങൾക്കു നെരായ ഉത്തരമൊക്കെയും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഓലയിൽ എഴുത്തുപെട്ട യോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷ മടക്കു വിട്ടതു ആയതിന്റെ എഴുത്തും ആയതിലുള്ള കൈപ്പകളും കണ്ടു ആയതു എഴുതുന്നതു എങ്ങനെ ആകുന്നു എന്നും ഏതു പ്രകാരത്തിൽ വായിക്കുന്നു എന്നും ചൊടിച്ചാറെ ആയതിന്റെ പ്രകാരമൊക്കെയും മല്ലാൻ തിരിച്ചുപറഞ്ഞു കൈപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം വീണ്ടും കാലും മുത്തി മെൽപറഞ്ഞപൊലെയുള്ള ആചാരവും വീണ്ടും കാട്ടി പറഞ്ഞു കടപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഗുണമൊക്കെയും അങ്ങേ ശുദ്ധതയുടെ പറ്റിൽ അത്രെ ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ മാർ

പ്പാപ്പായൊടു പറയുകയും അങ്ങനെതന്നെ മാർപ്പാപ്പാ നെഞ്ഞത്തു ടിച്ചു ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ പുറത്തെ ശാലയിൽ ഇറങ്ങി അവിടെ തീയും കാഞ്ഞിരിക്കുന്ന കർഭിനാലുമായിട്ടു സംസാരിച്ചു നിന്നു ഒരു കാൽ മണി നെരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ മാർപ്പാപ്പാടെ പറ്റിൽ കൊടുത്ത പുസ്തകവും കുറിയും എല്ലാം മുൻസിഞ്ഞാർ മെടിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തിറങ്ങി നിങ്ങളുടെ ഇത്ര നെരവും രഹസ്യമായിട്ടു വച്ചിരുന്ന മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ സമ്പത്തൊക്കെയും ഇതല്ലൊ ആകുന്നു എന്നു ആക്ഷേപമായി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു പുസ്തകവും കുറികളും പ്രൊപ്പഗാണ്ടായിൽ ചെല്ലുവൊളം പിടിച്ചാനായിട്ടു ഞങ്ങളുടെ പറ്റിൽ തന്നപ്പോൾ ഇതു നല്ല ചിതമായിപൊയി എന്നു മല്ലാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നാലു ദിവസമെങ്കിലും ലോകത്തിൽ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ വെണമെന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ ഉത്തരിക്കയും ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളെ പ്രൊപ്പഗാണ്ടായിൽ കൊണ്ടുവന്നു ആക്ഷേപം ചെയ്തു.

വിചാരം

ഉണ്ടായ അപേക്ഷമെൽ കൈക്കൊണ്ടവർക്കു എന്തു തൊന്നുന്നു. മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയുടെ കാണപ്പെട്ട തലവനാകുന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ മുന്മാകെ തങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ബൊധിപ്പിച്ചാൽ പക്ഷഭേദം ഒന്നും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ പള്ളികളുടെയും നസ്രാണിസുഖത്തിന്റെയും നിരപ്പിന്നും ഒരിമ്പാട്ടിന്നും വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ന്യായമാകുംവണ്ണം വിധിക്കുമെന്നു ഭാവിച്ചു തങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു പാരം മനസ്സു മുട്ടൊടും കാര്യക്ഷയത്തൊടുംകൂടെ പള്ളികളുടെ മുണ്ടു മുറികൾപൊലും വിറ്റും പണയം വച്ചും ആയതിനുവെണ്ടുന്ന വഴിചിലവിന്നു ദ്രവ്യം തന്നു ഞങ്ങളെ അയച്ചാറെ ഞങ്ങൾ ദീർഘപ്പെട്ട കാലം പാരം ദുരിതവും സങ്കടങ്ങളും അനുഭവിച്ചതിന്റെ ശേഷം റൊമായിക്കു എത്തി മലങ്കര ഇടവകയുടെ ഒരിമ്പാടിന്നും ഗുണത്തിന്നും പ്രത്യേകം വെണ്ടുന്ന അപേക്ഷകളും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യവും എത്രയും നല്ലവണ്ണം വെളിച്ചമായ എഴുത്തിൽ എഴുതി വെണ്ടുവണ്ണം മതിപൊരികയായി കത്തിച്ച പുസ്തകമാക്കി മാർപ്പാപ്പാടെ കൈയിൽതന്നെ കൊടുപ്പാനും ആയതു താൻതന്നെ വായിച്ചുകണ്ടു ചെരുന്ന ഉത്തരം കല്പിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിപ്പാൻ ഉടെതമ്പുരാന്റെ മനോഗുണത്താൽ സംഗതി വന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരു കാൽമണി നെരം ഉണ്ടായ മന്ത്രത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ആയതൊന്നും മാർപ്പാപ്പാ വായിച്ചറിയാതെയും പുസ്തകം തുറക്കുപൊലും ചെയ്യാതെയും നമ്മുടെ കാര്യമൊക്കെക്കും വിപരീതകാരനായ മുൻസിഞ്ഞാർ ബെൻഡ്ജായുടെ പറ്റിൽ കൊടുത്തതു വിചാരിച്ചാൽ ആറാമതു പീയൂസ് എന്ന ഈ മാർപ്പാപ്പാക്കു തമ്പു

രാന്റെ പള്ളിമെൽ എത്ര ക്ലേശമുണ്ടെന്നും നമ്മുടെ പ്രതിഭാവികൾക്കു മാർപ്പാപ്പാടെ പക്കൽ എത്ര ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും എല്ലാവർക്കും നന്നായി അറിയാമെന്നുതന്നെയല്ലാ ഇതൊക്കെയും ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നു എങ്കിലും ആയതൊന്നും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒരു തെല്ലുപൊലും വിഘ്നം വരുത്താതെ നാം വിചാരിച്ചിരുന്നതിനെകായിൽ നല്ലവണ്ണം കാര്യം തീർന്നതു ഓർത്തുകണ്ടാൽ പ്രത്യേകമായ ഉടതമ്പുരാന്റെ ശക്തിയും മനോഹരണവുമത്രെ ആകുന്നു എന്നു ഒരു പിള്ളക്കുപൊലും പ്രസിദ്ധമായൊരു കാര്യമത്രെ ആകുന്നു.²

ഇതിന്റെശേഷം മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യാ പിററെ ദി വസം യോഗത്തിന്റെ കുറിയിലുള്ള കൈയൊപ്പുകൾ പൊരൾ തിരിപ്പാനായിട്ടു കുറിയെഴുത്തുപെട്ട രണ്ടു ഓലയും കൊടുത്തയച്ചാറെ ആയതിലുള്ള പട്ടക്കാരരുടെ പെരുക്കൾ പൊരൾ തിരിക്കുന്നനേരത്തു ഈ കുറിയുടെ പെർപ്പു എടുപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കും സംഗതിവരികയും ചെയ്തു.

നാലുപത്തിയൊമ്പതാം പദം

ഞങ്ങൾക്കു റൊമായിൽ ഉണ്ടായ അപസ്മരം കെട്ടാറെ പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു എഴുതിവന്നതിനെൽ

റൊമായിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ അപസ്മരം പ്രത്തുക്കാലിൽ കെട്ടാറെ അവിടെനിന്നു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ സഹായത്തിന്റെ അവസ്ഥ വെണ്ടുവണ്ണം അറിയാനുള്ളതിന്നു നമ്മുടെ വർത്തമാനം കുറെ പുറകൊട്ടു നടപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നാല്പത്തിയാറാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയപൊലെ ഞങ്ങൾ റൊമായിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം പ്രൊപ്പഗാന്ദാ എന്ന ഭവനത്തു ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളായ്കകൊണ്ടു സന്ത അന്തോണി എന്നു ചൊല്ലുന്ന പറങ്കിമാരുടെ ഭവനത്തു ചെന്നു വസിച്ചതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളോടുണ്ടായ അപസ്മരവും രാജസഹായം കൂടാതെ കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം വരുവാൻ പരാധീനമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നും ശേഷം വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും ഒട്ടുംതാമസം വരാതെ രാജസഹായം

2. മാർപ്പാപ്പാക്കു നേരിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഹർജികൾ കീഴുള്ളവർ പഠിച്ചതിനു ശേഷമാണു മാർപ്പാപ്പാ മറുപടി നല്കുക. അതിനാൽ ഗ്രബർണർ ദോരുടെ ക്ഷോഭം നീതീകരിക്കാവുന്നതല്ല. മോൺ. ബോർജ്യായുടെ അവിവേകമാണു ഗ്രബർണർദോരെ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മാർപ്പാപ്പായുടെ അവസാന തീരുമാനം അപേക്ഷകൾക്കു് അനുസൃതമായിരുന്നല്ലോ.

യം അയപ്പാൻ ശ്രമിക്കണമെന്നു പാതിരി കയെത്താനൊന്നും വിഷ്കൊന്തിയും യൊക്കീംവെയെസ എന്ന പട്ടക്കാരനും അറിയാത്തവണ്ണം ഞങ്ങളും ബ്രന്ദാമ്മും എഴുതി അയച്ച കുറികൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ എത്തിയാറെ ഉടൻതന്നെ പാതിരി കയെത്താനൊന്നു നല്ല വിശ്വാസവും മലങ്കരക്കാരുടെ നെരെ പാരം വെണ്ടികയും തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കു കൂടുന്ന കാര്യത്തിന്നു പ്രത്യേകം എരിവും ഉള്ള വീട്ടുധികാരിയെപൊലെ അപ്പൊൾ രാജാവു വസിച്ചിരിക്കുന്ന സഭു്വെത്തൊ എന്നുചൊല്ലുന്ന ഇടത്തുചെന്ന റൊമായിൽ ചെന്നാറെ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ സങ്കടങ്ങളെ വഴിയൊക്കുവണ്ണം ബൊധിപ്പിച്ചു ഞങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച കുറിയും രാജാവിനെ കാട്ടിയതിന്റെ ശേഷം രാജാവു ഇന്ദിയാ കയെലുള്ള വിശ്വാസകാരനെ തുണക്കുന്നവനും സഹായിക്കുന്നവനും താനത്രെ ആകുന്നു എന്നു കാട്ടി ഉടതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും മലങ്കര പള്ളികളുടെ ഒറിമ്പാട്ടിന്നും പ്രത്യേകം കൂടുന്ന ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു സഹായവും തുണയും ചെയ്യാനുള്ളതിന്നു മടിച്ചതുമില്ലാ.

അതെന്തെന്നാൽ ഉടൻതന്നെ ഏറ്റൊപ്പയിലുള്ള മറ്റു നാടുകളിൽനിന്നു വരുന്ന കാര്യങ്ങളിനെൽ വിചാരിക്കുന്ന സർപ്പാധികാരികാരനെ വിളിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളെ വെണ്ടുവണ്ണം എല്ലാംകൊണ്ടും സഹായിക്കണമെന്നും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യമൊക്കെയും ഗൊവയിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കയ്യെല്പിപ്പാനുള്ളതിന്നും മലങ്കര ഇടവക പ്രത്തുക്കാൽ രാജിതത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന നാടാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദാ അവിടെക്കു ആരെയും മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ അയച്ചുകൂടാ എന്നും ഇതുമെന്ത്യ മലങ്കര പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ വകയായിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരെ ഒക്കെയും ഏറ്റൊപ്പക്കു തന്നെ വിളിക്കണമെന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും മാർപ്പാപ്പായുമായിട്ടു പറയത്തക്കവണ്ണവും വളരെവളരെ ദുഃഖത്തൊടും എരിവൊടുംകൂടെ റൊമായിലുള്ള തന്റെ മനീഷ്വത്തിന്നു ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ എഴുതി അയക്കണമെന്നു കല്പിക്കയും സർപ്പാധികാരികാരനും ആയതൊക്കെയും ഒട്ടു ഒരു ഏറ്റക്കുറവു കൂടാതെ എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്ത്യ കുറിയായിട്ടു പാതിരിയെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആക്കുവാൻ രാജാവു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു റൊമായിലുള്ള മനീഷ്വത്തിന്നും തണുപ്പായ കുറികൾ ഞങ്ങൾക്കും കയെത്താനൊന്നുപാതിരിയും എഴുതി അയക്കയും എന്നാൽ ഈ രാജസാധനങ്ങളും കുറികളും റൊമായിലുള്ള തന്റെ മനീഷ്വത്തിൻ പക്കൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം താൻ ആയതൊക്കെയും ഞങ്ങളെ വായിച്ചു കെൾപ്പിച്ചതുമെന്ത്യ അവിടെനിന്നു നാലാംദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ മലങ്കര ഇടവകക്കു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളൊന്നും രാജസ്രീയെകൂടെ ബൊധിപ്പിക്കാതെ തീർത്തുകൂടായെ

ന്നും പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എങ്കിലും മാർപ്പാപ്പാ എങ്കിലും വാച സമാനമാനമെങ്കിലും ബഹുമാനമെങ്കിലും കൊടുത്തെന്നു വന്നാൽ രാജസ്രീയെക്കൂടെ അറിയിക്കാതെ ആയതു കൈക്കൊണ്ടുകൂടായെന്നു മല്ലാനും മനീഷ്വത്തിന്റെ എഴുത്തു വരികയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം ഗോവായിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കെൾപ്പിക്കണമെന്നു എഴുതി വന്നതു ഓർത്തു കണ്ടാൽ പാതിരി കയെത്താനൊസിന്റെ വിചാരമെന്നെ തൊന്നുന്നുള്ളു.

ഇതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ കൂടക്കൂടെ കയെത്താനൊസുപാതിരിക്കു എഴുതി അയക്കയും കയെത്താനൊസു പാതിരിയും തണുപ്പായ പലപല കുറികൾ ഞങ്ങൾക്കും എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒക്കയും ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഉറപ്പു വന്നുവെങ്കിലും റൊമായിലുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ്വത്തിനുള്ള നയനവും പദവുംകൊണ്ടും നമ്മുടെ മറുതലക്കാറ്റരുടെ ഉപായവും തട്ടിപ്പുംകൊണ്ടും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിന്നും ഉടെതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും പ്രത്യേകം വെണ്ടുന്ന ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കു അന്തരം വരുവാൻ പൊരുമെന്നു തൊന്നുകകൊണ്ടു ആയതു നമ്മുടെ മടിയും ശ്രമമില്ലായ്മയും കൊണ്ടുവരാതെ ഇരിപ്പാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നാല്പത്തിയാറാം പദത്തിൽ ചെല്ലിയ ഞങ്ങളുടെ നെരെ പാരം റെസ്സഹവും ഇണക്കവും ഉള്ള പീലിപ്പൊസു വ്യജ്യോളി എന്ന പട്ടക്കാരനെയും കൂടെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന സമൂഹത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന കർദ്ദിനാളന്മാരിൽ പലരുടെ പക്കൽ ചെന്നു ഞങ്ങൾ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചു മലങ്കരെ പള്ളിക്കാറ്റരു ഇവിടെക്കു അയച്ചതിനെക്കൊണ്ടത്രെ വന്നിരിക്കുന്നു. ആയതൊക്കെക്കും ഉള്ള അപേക്ഷകളൊക്കെയും മാർപ്പാപ്പാടെ പററിൽ കൊടുത്താറെ മാർപ്പാപ്പാ ആയതു ഒക്കെക്കും പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന സമൂഹം വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിപ്പാനായിട്ടു മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്ജ്യോടെ പററിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും വിശേഷിച്ചും കർദ്ദിനാൾ കന്യേലിയും മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്ജ്യായും മലങ്കരയുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു ഒക്കെക്കും മറുതലയാകുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു തങ്ങൾ ഒക്കെയും ഉടെതമ്പുരാനെപ്രതി മലങ്കരെ പള്ളിക്കാറ്റരുടെ മുട്ടിപ്പിയ്യും ഇന്നി ഒരിക്കൽ ഇത്രൊളും ആളുകളെ അയപ്പാൻ മതിയാകുന്ന ആളുകളല്ലെന്നും ഓർത്ത ഉടെതമ്പുരാന്റെ തിരുമുനൽ ന്യായമാകുംവണ്ണം കാര്യം തീർക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും പല ആവലാതികളും പ്രതി പ്രതി അവരിൽ ഓരൊരുത്തന്റെ വീടുകളിൽ

ചെന്നു പറഞ്ഞാറെ അവരെല്ലാവരും കാര്യത്തിന്റെ പട്ടാങ്ങയും പരമാർത്ഥവും വഴിയാകുംവണ്ണം ബൊധിച്ചെങ്കിലും പണ്ടോരിക്കൽ ദാവീദു എന്ന വാലിൻ ഗോല്യാദെന്ന മല്ലനെ കൊന്ന ഇസ്രായെലിൽനിന്നു ഏക്കും നിന്ദയും നീക്കിയപ്പോൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടായ സന്തോഷത്തിന്റെയും ജയത്തിന്റെയും അടയാളം കാട്ടുവാൻ ഇസ്രായെലിലുള്ള സ്രീകൾ മഹാ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു പലപല വാദ്യഘോഷത്തോടുകൂടെ ചാവൊൽ ആയിരം പെരെ കൊന്നു ദാവീദു പതിനായിരം പെരെ കൊന്നു എന്നു പാടി ചൊല്ലുന്നതു ചാവൊൽ രാജാവു കെട്ടാറെ തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ പക്ഷെ രാജിതം തന്റെ തറവാട്ടിൽനിന്നു നീങ്ങി ദാവീദിനായി വരുമെന്നു യേശുപ്പട്ട ഈ വീര്യപ്രവർത്തി ചെയ്തതന്നെ ജയിപ്പിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു ദാവീദിനെ സ്നേഹിക്കേണ്ടുന്നതിന്നു പകരം എത്രയും നന്ദികെട്ടു പ്രകാരത്തിൽ ദാവീദുംമെൽ പാരം ദൈവം പൂണ്ടു തന്റെ മരണകാലത്തോളം ദാവീദിനെ കൊല്ലുവാൻ ആകുംവണ്ണം ശ്രമിച്ചപൊലെ ഞങ്ങൾ ഇത്ര ദുരിതപ്പെട്ടു അവിടെ ചെന്നു പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും പരമാർത്ഥവും നെരുമാകുന്നതു എത്രയും ഉറപ്പും ബൊധിച്ചുള്ള പലപല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടു അവരെല്ലാവരും മറുതല പറഞ്ഞുകൂടാത്തവണ്ണം തീർന്നു മലങ്കരയുള്ള കലക്കും ഒഴിഞ്ഞാൽ മലങ്കരയുള്ള തങ്ങളുടെ വാഴ്ച പൊയ്ക്കാകുമെന്നു യേശുപ്പട്ട കാര്യത്തിന്നു ചെരുംവണ്ണം ഒന്നും പറയാതെ ഒഴുകനായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഞങ്ങളാലാകുംവണ്ണം ശ്രമിക്കാമെന്നും മലങ്കരയുള്ള കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന തീരുമാനം തരുന്നതു ഞങ്ങൾ അല്ലാ കർദ്ദിനാൾ കന്യേലി അത്രൊയാകുന്നു എന്നും ഒന്നുംഒന്നും തിരിക്കാത്ത വചനങ്ങളാൽ കാര്യമൊന്നും തങ്ങളുടെ മെക്ക തൊടാതെ പറഞ്ഞതെ യുള്ളു.

എന്നാൽ പ്രൊപ്പഗാണ്ടായിക്കു ബന്ധിക്കുന്ന കർദ്ദിനാളന്മാരിൽ മിക്കവരും തങ്ങൾ കണ്ട പരമാർത്ഥവും പട്ടാങ്ങയും തിരിച്ചു പറയാതെ ഉൾക്കളവും ഉപായവുംവെച്ചു പറഞ്ഞെങ്കിലും എല്ലാവരുമൊക്കെ തങ്ങൾ കണ്ട നെരുംപരമാർത്ഥവും മുടിയതുമില്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ ഒരു ദിവസം ഞാനും മല്ലാനുംകൂടെ മഹാ അറീവു നെറീവു ഉള്ള മാറെപൊഷ്കി എന്നൊരു കർദ്ദിനാളിന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാറെ അദ്ദേഹം മുൻപിൽ മല്ലാൻ റൊമായിൽ പഠിച്ചു നില്ക്കുന്നപ്പോൾ ഇന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്ജ്യായിക്കുള്ള സ്ഥാനത്തിൽ പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ സമൂഹത്തിന്റെ മന്തിരി ആയിരുന്നതിന്നുംപക്കം പ്രൊപ്പഗാണ്ടാടെ ശാസ്ത്രസൽമത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചുവരുന്ന നാളുകളിൽ ഉള്ള മല്ലാന്റെ വ്യാപാരവും പഠിതവും ചൊല്ലുവീളിയും വഴക്കവും ശേഷമുള്ള പ്രകൃതികളൊക്കെയും വെണ്ടുംവണ്ണം അറീഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ നെരെ പാരം പ്രസാദവും ബഹുമാനവും

കാട്ടി ഞങ്ങൾക്കു ഇരിപ്പാൻ കസേരയും തന്നു ഞങ്ങളെ ഇരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം എപ്പോൾ ഇവിടെക്കു വന്നുവെന്നും വന്ന കാര്യമെന്താകുന്നു എന്നും ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം മെൽ പറഞ്ഞ സങ്കടപ്രകാരങ്ങളൊക്കെയും പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ വന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ ചെയ്ത വിശ്വാസസത്യവും നെരല്ലാ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കെൾപ്പിച്ചാറെ ആയതൊക്കെയും സൂക്ഷ്മത്തോടു കൂടെ കെട്ടിതിന്റെ ശേഷം അപ്പോൾ തന്റെ അടുക്കൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു മെത്രാനൊടും ശാസ്ത്രവും അറിവുമുള്ള മറ്റു റൊമായിൽ ബഹുമാനവും കീർത്തിയുമുള്ള ചില ദർശനക്കാരൊടും മല്ലാണെ കാട്ടി പറഞ്ഞു. ഇയാളിനെ നിങ്ങൾ ആരും അറികയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഞാൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ മന്തിരിയായി നില്ക്കുന്ന നാളുകളിലത്രെ ഇയാൾ അവിടെനിന്നു പഠിച്ചതു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇയാടെ പഠിത്വവും അറിയും ചെല്ലുവിളിയും ജന്മാന്തിരവും ദൈവീകവും പരമാർത്ഥവും ഞാൻ വെണ്ടുംവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇയാളും അയാടെ കൂട്ടരും ഭോഷ്കാകുന്ന ഒരു കാര്യത്തെ ചൊല്ലി ഇത്ര ദൂരപ്പെട്ട നാട്ടിൽ നിന്നു ഏറിയ അല്ലലും തെല്ലയും കഴിച്ചു ഇവിടെ വന്നെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആർക്കു ബോധിക്കുന്നൊരു കാര്യമാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെ അവരോട് പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മുൻസിഞ്ഞാർ ബെർജ്ജിയയെ തന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള പ്രയത്നംകൊണ്ടും ക്രൈസ്തവംകൊണ്ടും താൻ അത്രെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ മന്ത്രിയാക്കിയെന്നും ആയതിന്റെ ശേഷം തന്റെ നെരെ പാരം നന്ദികെട്ടു കാട്ടിയതു മൊഴിയെ ഇന്നയൊളം ഇയാടെ ബുദ്ധി കെട്ടും ഉൾക്കളവും കൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ദായിലുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കെയും താറുമാറായി പൊകുന്നതു കൊണ്ടു തനിക്കു പാരം ക്രൈസ്തവം സങ്കടവുമായി വന്നുവെന്നും കർദിനാൾ കസെലി കാര്യങ്ങളുടെ നെരും പരമാർത്ഥവും അറിയാതെ പ്രതിജ്ഞയായി സിദ്ധാന്തം പിടിച്ചാൻ മര്യോദയാകുന്നു എന്നും ഇങ്ങനെ അവരു ഇരുവരെക്കൊണ്ടും പാരം സങ്കടം പറകയും ചെയ്തു.

ഇത്ര കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു വെണ്ടി അങ്ങിന്നു കൂടെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ എന്ന സമൂഹത്തോടും മാർപ്പാപ്പായൊടും പറയണമെന്നു മല്പാൻ തന്നോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും മെൽകീഴായിട്ടത്രെ നടന്നുവരുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു താൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദായെന്ന സമൂഹത്തിന്നു പൊകമാറില്ലെന്നും വിശേഷിച്ചു മാർപ്പാപ്പായൊടു താൻ പറയുന്നുണ്ടെന്നും പറകയും ചെയ്തുമെന്തെന്നു കർദിനാൾ താൻ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതാവണ്ണം ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ചൊല്ലി മാർപ്പാപ്പായുമായിട്ടു പറഞ്ഞതുകിലും ഹർമ്മമതു(14) ക്രമീസെന്ന ശുദ്ധമാന മാർപ്പാപ്പാടെ കാലത്തിൽ

ഈ കർദിനാളിന്നു പാരം സേവയും വെലയും ഉണ്ടായിരുന്നതും ഒഴിയെ ഈ കർദിനാളിന്റെ ബുദ്ധിചൊല്ലും വിചാരവും കൂടാതെ ആ മാർപ്പാപ്പാ ഒരു കാര്യവും ചെയ്യുമാറില്ലാഞ്ഞു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു ആറാമതു പീയൂസ എന്ന ഈ മാർപ്പാപ്പാ ആയതിന്റെ ശേഷം പുത്തനായ രാജാക്കൾ പുത്തനായ മന്ത്രിമാരെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ സാമാന്യം മര്യോദിയായിരിക്കുന്നപൊലെ പുത്തനായൊരു വിചാരക്കാരന്റെ വിചാരവും ബുദ്ധിചൊല്ലും ഈ മാർപ്പാപ്പാ ഏറ്റവും സമ്മതിക്കുകൊണ്ടു കാര്യമൊന്നും വെണ്ടുംവണ്ണം ഉണ്ടായതു മില്ലാ. വിശേഷിച്ചും ഈ കർദിനാൾ പുണ്യവാളന്മാരുടെ കാര്യം കെട്ടു വിധിച്ചു പരഹസ്യമായ അവർക്കുള്ള വന്ദനമെൽ കൂററത്തു നിവൃത്തി വരുത്തുന്ന സമൂഹത്തിന്റെ തലവനാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു റൊമായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലതാമസത്തിൽ നമ്മുടെ ദൈവസഹായപിള്ളയുടെ¹ വർത്തമാനമൊക്കെയും ലത്തീൻവാക്കിൽ പാരം ചിതമായിട്ടു മല്ലാൻ എഴുതി ഉണ്ടാക്കി ആയതിനൊടുകൂടെ കർദിനാളിന്നു ഒരു അപേക്ഷയും എഴുതി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തു മലങ്കര പള്ളിക്കാരരുടെ പാവവും ദേഹിദ്രിയവും ബോധിപ്പിച്ചു പണം കൊടുപ്പാൻ പള്ളിക്കാർക്കു വകയില്ലാ എന്നും ചൊല്ലി ഈ സഹോടെ കാര്യം കെട്ടു വിധിച്ചാനുള്ളതിന്നു ഉപേക്ഷ വരുത്തെന്നു കർദിനാളിനൊടു പാരം അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വർത്തമാനത്തിന്റെ പെർപ്പ് ഞങ്ങളുടെ പററിൽ ഇരുനൊരെ പ്രത്തുക്കാൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം യൂസെ കയെത്താനൊസ മെസ്സിത്തയെന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരനായ ഒരു പട്ടക്കാരൻ വായിപ്പാനായിട്ടു മെടിച്ചാറെ ആയതു അയാടെ പററിൽനിന്നു കളഞ്ഞുപൊകയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്തെന്നു മുൻസിഞ്ഞാർ യൊർദനാ എന്ന റൊമായിൽ വികാരി ജനറാലിന്റെ സ്ഥാനം ഭരിക്കുന്ന മെത്രാൻ ഞങ്ങളെ കണ്ടു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു ചെന്ന കാര്യം കെട്ടാറെ പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു എത്രയും എരിവുള്ള ഒരു പടാർത്ത പറഞ്ഞു. നീങ്ങൾ വന്ന കാര്യം എത്രയും വലിയതും തമ്പുരാനു തെളിഞ്ഞതുമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഉടെതമ്പുരാൻ മനൊഹൃണം ചെയ്യുമെന്നും

1. തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ നേമം എന്ന സ്ഥലത്തു മിഷ്യനറിയായിരുന്ന ഫാദർ ബുട്ടാരി എസ്. ജെ. കൊട്ടാരസേവകരിലൊരാളായ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയെ 1745-ൽ ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെടുത്തി. തിരുവിതാംകൂർ സേനാനായകനായിരുന്ന ഡിലനോയിയുമായുണ്ടായിരുന്ന സമ്പർക്കത്തിന്റെ ഫലമായിരുന്നു ഈ മാനസാന്തരം. അന്നു 32 വയസ്സുണ്ടായിരുന്നു നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയ്ക്ക്. അദ്ദേഹം ദൈവസഹായം പിള്ള എന്ന പേർ സ്വീകരിച്ചു. മതംകാറ്റം മൂലം നാലുകൊല്ലം ദൈവസഹായം പിള്ള ജയിലിൽ കിടന്നു. 1752-ൽ രാജകല്പനപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കയും ശവം കുറിക്കാട്ടിൽ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അതു കണ്ടെടുത്തു സംസ്കരിച്ചു.

ആയതുകൊണ്ടു നീഗളമൊന്നും ഭാവികളെതെന്നും ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റു തലകളും പിശാചുകളുടെ ഉപദ്രവങ്ങളും ക്ഷമയൊടുക്കൂടെ ക്ഷമിക്കണമെന്നും ഞങ്ങളെ ബോധിപ്പിച്ചു. താൻ പറഞ്ഞതൊക്കെയും ശ്രീഹന്മാരുടെയും കന്യീശങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തികളും കണ്ടുപഠിത്വങ്ങളുംകൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ചതുമൊഴിയെ മറ്റു പല കാനോനീസ്സാമ്പരയും അറിവും ഇരിപ്പും ഉള്ള പട്ടക്കാരും ഞങ്ങൾ ചെയ്ത കാര്യം കെട്ടാറെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ നെറിയും മുൻസിഞ്ഞൊർ ബെൻജാമിന്റെയും കന്യേലികർദിനാലിന്റെയും അന്യായവും വെളിച്ചമെതന്നെ പട്ടാങ്ങ പരകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ എത്രയും ദരിദ്രിയപ്പെട്ട പ്രകാരത്തിൽ വെസലഹം എന്ന ഇടത്തു ഉണ്ണിമിശിഹാ പിറന്നാറെ രാജാക്കളിൽവെച്ചു മഗ്ഗശമ്പരയും പാവപ്പെട്ടവരിൽവെച്ചു ഇടയമ്പരയും ശാസ്ത്രകാരരിൽവെച്ചു ശൈമൊൻ എന്ന ക്ഷപനും വിധവസ്ത്രീകളിൽവെച്ചു ഹന്നായെന്ന ക്ഷപിയും ഇങ്ങനെ എല്ലാജാതിമാനുഷരിൽനിന്നു പരഹസ്യമായിട്ടുതന്നെ വന്നിപ്പാൻ ആളുകളുണ്ടായപൊലെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥവും മറ്റുതലക്കാരരുടെ അന്യായവും പരഹസ്യമായിട്ടുതന്നെ പട്ടാങ്ങ പറവാൻ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കർദിനാലന്മാരിൽവെച്ചും മെത്രാന്മാരിൽവെച്ചും പട്ടക്കാരരിൽവെച്ചും പലപല ആളുകൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുപ്പത്തൊമ്പതാം പദത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ ജനുവാ എന്ന നാട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു എത്രയും സ്നേഹപ്പെട്ട മർക്കസൊനി ഗ്രൊണി എന്ന മാടമ്പിസ്ത്രീ റൊമായിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം പലയുഴവും ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ചു വർത്തമാനമൊക്കയും വെണ്ടുംവണ്ണം അറിഞ്ഞതിനാൽ ഈ അമളിയിൽ തന്നാൽ ആകുംവണ്ണം ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്നും വെച്ചു റൊമായിലുള്ള ഇസ്സാഞ്ഞരാജാവിന്റെ മനീഷ്ഠം തന്റെ അടുത്ത ഉടമയിലുള്ള ആങ്ങളയായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈ മനീഷ്ഠത്തിന്നു റൊമായിൽപാരം കരുത്തുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും എത്രയും ബലപ്പെട്ട ഒരു കുറിഞ്ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ചൊല്ലി ഈ മനീഷ്ഠത്തിന്നു എഴുതി ആയതു കൊണ്ടുചെന്നു മനീഷ്ഠത്തിന്റെ പറിൽ കൊടുത്തു പറഞ്ഞാൽ നീങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒരു പാങ്ങുണ്ടെങ്കിൽ ഉപെക്ഷ ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കും കുറി എഴുതി ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ കൊടുത്തയച്ചാറെ ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരൻ ബ്രന്ദാമ്മുമായിട്ടു വിചാരിച്ചുണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യം ചൊല്ലി ഇസ്സാഞ്ഞരാജാവിന്റെ മനീഷ്ഠപുമായായി പറഞ്ഞാൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്നും തന്റെ മനീഷ്ഠത്തിന്നും പ്രസാദമായി വരികയില്ലാ എന്നു തന്നെയല്ലാ തുടങ്ങിയപ്രകാരം വെച്ചു മറ്റുപാടു തിരിവാൻ പൊരുമെന്നു കാൺകൊണ്ടു ആയതു ഇസ്സാഞ്ഞരാജാവിന്റെ മനീഷ്ഠത്തിന്റെ

പക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്ത കാര്യം പറവാൻ കൂട്ടാക്കിയതു മില്ലാ.

ഇതൊക്കയും കഴിയുന്ന ഇടയിൽ ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലിത്താകാരരുടെ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരെല്ലാവരുടെയും തലവനാകുന്ന പീയൂസ എന്ന പാതിരി പലയുഴവും മല്ലാനെ ആളയച്ചു വിളിപ്പിച്ചാറെയും പൊകാഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും ആളയക്കുകൊണ്ടു ഒടുക്കം മല്ലാൻ ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും ബ്രന്ദാം എന്ന പട്ടക്കാരനൊടു പറഞ്ഞാറെ ബ്രന്ദാം അവരുടെ സ്വഭാവം വെണ്ടുംവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഒരു തെല്ലു പൊകലപൊടിപൊലും അവരു തന്നാൽ മെടിക്കരുതെന്നും മല്ലാന്നൊടു പറഞ്ഞു താനുംകൂടെ മല്പാനു കൂട്ടുകൂടി ഈ പാതിരി വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു ചെന്നു ബ്രന്ദാം താഴെ നിന്നുംകൊണ്ടു മല്ലാൻ മിതെ കരറി പാതിരിയുമായിട്ടു കണ്ടാറെ പാതിരിക്കു ദീനം ഭാവിച്ചു കട്ടിലിന്മേൽ കിടക്ക ആയിരുന്നു എങ്കിലും മല്പാനെ പാരം ബഹുമാനിച്ചു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കു ചെന്ന കാര്യം അറിവാൻ പല പ്രകാരത്തിലും ചൊദിച്ചാറെ മല്പാൻ ഒന്നുമൊന്നും തിരിച്ചു പറയാതെ പൊരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ പ്രൊപ്പഗന്ദാടെ എജമാനനാകുന്ന കർദിനാൾ കന്യേലി മരിച്ചു തന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ കർദിനാൾ അന്തൊനെല്ലി ആകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ പുത്തനായൊരു തലവനെ കണ്ടു വഴക്കം ചെയ്തതനിക്കു ചൊമ്മൊത്തു ചൊല്ലുവാൻ പ്രൊപ്പഗന്ദാ എന്ന പഠിത്വസ്ഥലത്തിൽ ഉള്ളവരെക്കയും പൊകുന്ന നെരത്തിൽ ഞങ്ങളുംകൂടെ തന്നെ കാൺമാനായിട്ടു ചെന്നാറെ ഞങ്ങളെ കണ്ടു ഉടൻ നീങ്ങളുടെ കാര്യമൊക്കയും വെണ്ടുംവണ്ണം വിചാരിച്ചു തീർക്കത്തക്കവണ്ണം മാർപ്പാപ്പാ എന്നൊടു കല്പിക്കുകൊണ്ടു ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു നീങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളെ ഒക്കയും വായിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെന്നും ഏതു പ്രകാരമായാലും പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവുക്കൂടെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു കടക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കൈകൾ കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ഒരു വസ്തുവും ചെയ്തുകൂടായെന്നു സങ്കടംപൊലെ കർദിനാൾ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞതിന്നു പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവു ഇക്കാര്യത്തിൽ കടന്നെങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിന്നു ന്യായമാകുംവണ്ണം വിധിക്കുന്നതിന്നു കുറവു ഉണ്ടാകുവാൻ സംഗതി ഇല്ലല്ലൊ. അതെന്നെന്താൽ ആയതു ഇവിടത്തെ കടമല്ലൊ ആകുന്നു എന്നു ഞങ്ങളും ഉത്തരിച്ചു. അവിടെ നിന്നു പൊന്നതിന്റെ ശേഷം കാര്യത്തിന്നു പുത്തനായിട്ടു ഓർമ്മ വരുത്തുവാനും ഞങ്ങൾക്കു ഉടതമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ചുമതലകൂടാതെ ഇരിപ്പാനുമായിട്ടു നമ്മുടെ പള്ളിക്കു ദീഷ്ടിയിലുള്ള വസ്തുക്കളിന്മേലുള്ള മെൽ പറഞ്ഞ രണ്ടാം അപേക്ഷ വീണ്ടു ഒരു

കുടുംബത്തിൽ എഴുതി കർദ്ദിനാലിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കർദ്ദിനാലു കന്യകാ മരിക്കുന്നതിനു കരമുനിൽ ഞങ്ങൾ ഏതും അറിയാതെ മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയി കഴലപ്പെട്ട മെൽ പറഞ്ഞ യോഗത്തിൽ ദസന്തമർഗരീത്താ എന്ന പാതിരി മലയാളത്തിനു വരുവാനായിട്ടു മില്ലാനെന്ന തന്റെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ജനപാലിൽ ചെന്നു പാത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

അമ്പതാം പദം

യോഗത്തിൽ ദസന്ത മർഗരീത്താ എന്ന പാതിരി ജനപാലിൽ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസരമെല്ലാം മലങ്കരക്കുള്ള തന്റെ യാത്രക്കു എങ്ങനെ മുടക്കം ഉണ്ടായി എന്നതിനെപ്പറ്റി

യോഗത്തിൽ ദസന്ത മർഗരീത്താ എന്ന ഈ ചെരിപ്പിപ്പാത്ത കർമ്മലത്താക്കാരൻ പാതിരി മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം തന്റെ ഉപായവും ഉൾക്കളവുംകൊണ്ടു കെരളോപ്പോലീസ എന്ന നാട്ടിന്റെ മെത്രാനും മലങ്കര ഇടവകക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാരും ആയിട്ടു കഴലപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഞങ്ങൾ ജനപാലിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം എത്രയും ഉപായപ്പെടുത്തിയും ഉൾക്കളവും നിറഞ്ഞ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നാലുപത്തി രണ്ടാം പദത്തിൽ എഴുത്തുപെട്ട കുറി ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ചു ഞങ്ങൾ റൊമായിക്കുപോകുന്നതിനുമുമ്പിൽ തന്റെ നാടു മില്ലാനിൽകൂടെ ചെന്നുകണ്ടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പോകണമെന്നു ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ ആയിടത്തിൽ ചെല്ലാതെ കൊണ്ടു തന്നിടണമെന്നു ഈ ഭാഗ്യത്തുമെൽ പ്രസാദമായ ഒരു തരംപൊലും കൊടുക്കായ്കകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ തന്റെ കാര്യത്തിന്നു വിപരീതമാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞതിനാൽ തന്റെ നാട്ടിൽ വളരെ താമസിച്ചാൽ മലങ്കരക്കുള്ള തന്റെ യാത്രക്കു വാച്ചു മുടക്കവും ഉണ്ടാകുവാൻ പൊരുമെന്നു ഭാവിച്ചു രഹസ്യമായിട്ടു കന്യകാ കർദ്ദിനാലിന്നു കുറി എഴുതി അയച്ചു അനുവാദവും വാങ്ങി പ്രാസെന്മാരും ഇൻഗ്ളെശന്മാരുംമായിട്ടുള്ള പടയുടെ ഹെതുവാൽ പ്രാസനാട്ടിൽകൂടെ പോകുവാൻ തക്കം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു പ്രത്തുക്കാലിന്നു ചെന്നു അവിടെനിന്നു ഇന്ദ്രയാലിക്കു കപ്പൽ കരേറുക എന്നും നിശ്ചയിച്ചു ആയതിന്നു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും പ്രത്തുക്കാലിൽ വസിച്ചിരിക്കുന്ന തന്റെ ദർശനകാരനും ചെങ്ങാതിയുമാകുന്ന ബൊനവെന്തുരാ എന്ന പാതിരിയെ കുറി എഴുതി ഒപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനത്തിനുള്ള വാച്ചു കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽതന്നെ മില്ലാനെന്ന തന്റെ നാട്ടിൽ

നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പ്രത്തുക്കാൽരാജ്യത്തിന്നു പോകുവാനായിട്ടു ജനപാ എന്ന നാട്ടിൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പാതിരി ജനപാലിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ സ്ഥാനവും അംശവും പരഹസ്യപ്പെടുത്തിയാൽ താൻ അവിടെ ശ്രമിച്ചു വരുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും സാധിപ്പാൻ പാരം എഴുപ്പമുണ്ടു എന്നതിനെക്കൊണ്ടും അവിടെവെച്ചു മെത്രാൻ വാച്ചു കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ഇത്താലിയാരാജ്യത്തുള്ള മര്യദീക്ഷ രക്ഷവണ്ണം വാച്ചു കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽതന്നെ തന്റെ ദർശനത്തിന്റെ കമ്പിളികുപ്പായവും മാറ്റി മെത്രാന്മാരും ഇടുവാൻ മര്യദീയായിരിക്കുന്ന കുപ്പായങ്ങളും ഇടു ഇവിടെയുള്ള തന്റെ സ്നേഹകാരന്മാരുടെയും ചങ്ങാതിമാരുടെയും ഭവനങ്ങളിൽ ചെന്നു അവരോടുകൂടെ സന്തോഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ജനപാലിൽനിന്നു പ്രത്തുക്കാലിന്നു പോകുവാനുള്ള സമയം അടുത്തപ്പോൾ മലങ്കരക്കു പോകുന്ന വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാർക്കു വഴിച്ചിലവിനായിട്ടു പ്രൊപ്പഗന്ദാ എന്ന സമൂഹം കൊടുപ്പാൻ മര്യദീയായിരിക്കുന്ന പണം വാങ്ങി കൊടുത്തയക്കണമെന്നു റൊമായിലുള്ള മെൽ ചൊല്ലിയ മാർഗ്ഗമായിരിക്കുന്ന വരുടെ തലവന്നു എഴുതി അയച്ചാറെ ഈ പാതിരി മറ്റു രണ്ടു പാതിരിമാരെ മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യാടെ പക്കൽ അയച്ചു പണം വാങ്ങി കൊണ്ടുപോയ പ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു എത്രയും സ്നേഹപ്പെട്ടും പ്രിയപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന പ്രൊപ്പഗന്ദാടെ വീട്ടയി കാരിയാകുന്ന പട്ടക്കാരൻ അറിഞ്ഞതിനാലെ അയാൾ ഇക്കാര്യം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതിനാൽപകം ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം വെണ്ടുവണ്ണം തിരക്കി അറിയണമെന്നു വീണ്ടും അയാളോടു പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു ഒട്ടും ഏറക്കുറവു വരുത്താതെ തിരക്കി അറിയുകയും മല്ലാനും വെറെ വഴിക്കു തിരക്കി വ്യാ (800) സ്ത്രീ വഴിച്ചിലവിനായിട്ടു കൊടുത്തയച്ചുപ്രകാരം പരമാർത്ഥമായി ബൊധിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നാലാം (9) പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപോലെ 1776-ാം (1776) കാലം മലങ്കര യോഗമെല്ലാവരും ആലങ്ങാട്ടുകൂടി എഴുതിവെച്ചു പടിയൊലയൊടു മറ്റത്തും പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു വന്ന രാജതിരുവെഴുത്തോടു മറ്റത്തും മലങ്കര യോഗത്തിന്റെ ആവലാതി കേൾക്കാതെയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളുടെ ഒരിമ്പാടിന്നു വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളുമെൽ ഒട്ടും കൂട്ടാക്കാതെയും വഴക്കവും ചൊല്ലു വിളിയും ഇല്ലാത്തവെന്നു വെച്ചു തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ എങ്ങും ചെന്നുകൂടാ എന്നു വിരവധിച്ച പാതിരിയെതന്നെ തങ്ങൾക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു കല്പിച്ചയക്കുന്നതിനുമെൽ മല്ലാൻ പാരം സങ്കടപ്പെട്ടു. ഏതുപ്രകാരമായാലും മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ ബഹുമാനം തന്നാൽ ആകുവണ്ണം വരുത്തിയെ മതിയാവൂ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഉടൻതന്നെ മെൽപറഞ്ഞു പടിയൊ

ലയുടെ പെർപ്പും എടുത്തുകൊണ്ടു മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യാ യുടെ പക്കൽ ചെന്നു യോഗനാൻ ദസന്ത മർഗറീത്താ എന്ന പാതിരിയെ മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു കല്പിച്ചതുമാഴിയെ ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ മലങ്കരക്കു പൊക്കു വാനുള്ളതിന്നു കല്പനയും വഴിച്ചിലവും പ്രൊപ്പഗാന്ദാ കൊടുത്തയച്ചെന്നുള്ള പ്രകാരം സൂക്ഷമായിട്ടു ഞങ്ങൾ കെട്ടു. ആയതു നന്നായി വരുവാൻ തക്ക കാര്യമല്ലാ. അതെന്നാൽ മലങ്കരയുണ്ടായ പിണക്കങ്ങളുടെയും കലക്കങ്ങളുടെയും തലവൻ ഈ പാതിരി അത്രെ ആയിരിക്കുകൊണ്ടു തന്റെ എജമാനനാകുന്ന മെത്രാനു വഴക്കവും ചൊല്ലുവിളിയും ഇല്ലാത്തവനും ആകുന്നു എന്നും ആ ഹെതുവാൽ മലങ്കരയോഗം എല്ലാവരും ആലങ്ങാട്ടുകൂടി പടിയൊല എഴുതിവച്ചു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഈ പാതിരിതന്നെ മെൽസ്ഥാനവുംകൊണ്ടു അവിടെക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ ഏറിയ കഴപ്പുകളും കലക്കങ്ങളും വീണ്ടും അവിടെ ഉണ്ടായി വരുവാനുള്ളൊരു അവകാശമായിരിക്കുമെന്നും പറഞ്ഞു മലങ്കരയോഗം സൊരമിച്ചു എഴുതിവച്ചു പടിയൊലയുടെ പെർപ്പു മുൻസിഞ്ഞാറിനെ കാട്ടിയാറെ ആ പെർപ്പു മുൻസിഞ്ഞാർ കണ്ടാറെ തന്റെ ഹൃദയകളളവും ഉപായവുംകൊണ്ടു ഇവിടെ കാര്യമൊന്നും വിചാരിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, കണ്ടു ഞായം മാത്രം പറവാണെന്നു ഇനിക്കു കടമുള്ളു, എന്നതുകൊണ്ടു ഈ പടിയൊലയുടെ വാചകം എന്റെ പക്കൽ തന്നാലും ഞാൻ ആയതു കൊണ്ടു ചെന്നു കാട്ടി ഇപ്പോൾതന്നെ കർദ്ദിനാളിനൊടു പറയുന്നുണ്ടെന്നും പാതിരിയെ അയക്കുന്ന കാര്യംകൊണ്ടു ഇനിക്കു ഒരൊക്കറ്റം കൂടാതെ ഇപ്പോൾതന്നെ എന്റെ കൈ ഞാൻ കഴുകി എന്നും ഇങ്ങനെ മൈഴിച്ചു മുൻസിഞ്ഞാർ പറയുന്നതു കെട്ടാറെ ഈശൊമിശി ഹായെ വിധിക്കുന്ന നെരത്തു പീലാത്തൊസു കൈ കഴുകിയ ചൊലല അത്രെ അങ്ങിന്നിപ്പോൾ കൈ കഴുകുന്നതു എന്നു മല്ലാനും പറഞ്ഞു മുൻസിഞ്ഞാർ ചൊദിച്ചുവണ്ണം പടിയൊലയുടെ ഒരു പെർപ്പു തനിക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മുൻസിഞ്ഞാർ പറഞ്ഞ വാക്കും മൊഴിയും കെട്ടാറെ കാര്യം ഇതൊന്നു കൊണ്ടും നിൽക്കയില്ലാ എന്നു കണ്ടു അന്നുതന്നെ പടിയൊലയുടെ പെർപ്പുംകൊണ്ടു ബ്രന്ദാമെന്ന പട്ടക്കാരന്റെ പക്കൽ ചെന്നു തന്നൊടും ഈയവസ്ഥയൊക്കെയും പറഞ്ഞു കൈപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉടൻതന്നെ ബ്രന്ദാമും മല്ലാനും കൂടെ മനിഷ്ഠത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കെയും മനിഷ്ഠത്തെ കൈപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ ബഹുമാനത്തെ പ്രതിയും മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ സഹായത്തെപ്രതിയും ഏതാനും ചെയ്യാൻ അങ്ങിന്നു ഭാവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതിനുള്ള സമയം ഇപ്പോളത്രെ ആകുന്നു എന്നു മല്ലാൻ പറഞ്ഞാറെ ഇക്കാര്യത്തിന്നു എന്തു വെണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാൽ

ആയതൊക്കെക്കും ഞാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്നു മനിഷ്ഠം പറഞ്ഞാറെ അങ്ങിന്നു മറെറൊരു വസ്തു ചെല്ലെണ്ടു മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ ഈ പടിയൊലയും പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ തീരുവെഴുത്തുംകൊണ്ടു ചെന്ന മാർപ്പാപ്പായെ കാട്ടി ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ഇരിക്കുമ്പോൾ മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ വഴക്കവും ചൊല്ലുവിളിയും ഇല്ലാത്തവനെന്നുവെച്ചു പുറത്താക്കിയ പാതിരിയെതന്നെ മലങ്കരക്കു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു അയപ്പാൻ എങ്ങനെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ കല്പിച്ചു വഴിയാത്രക്കു പണവും കൊടുത്തയച്ചു എന്നതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യം മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ കൂറ്ററപ്പൊടും പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ കല്പനയൊടും മറ്റുത്ത അത്രെ ആകുന്നു എന്നുള്ളതു അറിയാൽ മതിയെന്നു മല്ലാനും പറഞ്ഞു. ആയതു അങ്ങനെ തന്നെ എന്നു മനിഷ്ഠം പറഞ്ഞു. മനിഷ്ഠം കയ്യെറുതിന്റെ ശേഷം വീട്ടിൽ വന്നു ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ പടിയൊലയൊടും മറ്റുത്തും പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ കല്പനയൊടും മറ്റുത്തും മലങ്കര ഉണ്ടായ പിണക്കങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനക്കല്ലായ പാതിരിയെത്തന്നെ മലങ്കര വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ ആയിട്ടു അയപ്പാൻ എങ്ങനെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ കല്പിച്ചെന്നു കയത്താനൊസ പാതിരിയും വിഷ്ഠക്കോന്തിയും അറിയത്തക്കവണ്ണം പ്രത്തുക്കാലിന്നു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മനിഷ്ഠം മെൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം കാര്യം കൈയൊറുതിന്റെ ശേഷം ഒട്ടുംഉപെക്ഷ കൂടാതെ അന്നുതന്നെ സന്തികസമയം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാർപ്പാപ്പാടെ അടുക്കൽ ചെന്നു മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ പടിയൊലയും രാജസ്രീയുടെ തീരുവെഴുത്തും മാർപ്പാപ്പായെ കാട്ടി മെൽപറഞ്ഞവണ്ണമൊക്കെയും തന്നെ ബൊധിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യമൊന്നും താനറിഞ്ഞിരുന്നില്ലാ എന്നും പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ തലവനാകുന്ന കർദ്ദിനാളും മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യായും തന്നെ തട്ടിച്ചു എന്നും ഉടൻതന്നെ ഇതിനൊക്കെക്കും പൊംവഴി വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞ മനിഷ്ഠത്തിനെ അയച്ചതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം തന്നെ മാർപ്പാപ്പാ പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ പുത്തൻ തലവനായ അന്തൊനെല്ലി കർദ്ദിനാളിനെയും മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യായെയും തന്റെ പക്കൽ വരുത്തി കാര്യത്തിന്റെ വിവരമൊന്നും തന്നെ അറിയിക്കാതെകണ്ടു തട്ടിച്ചു പറഞ്ഞു മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിക്കു മലങ്കര വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാടെ സ്ഥാനത്തിന്നു പിടിപാടുസാധനം വരങ്ങിയതിന്മേൽ അവൻ പാരം കാറപ്പൊടുത്തി ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ പാതിരിക്കു കൊടുത്തു പിടിപാടുസാധനം വാങ്ങിയെ മതിയാവൂ എന്നു കൂറ്ററുത്ത അവരൊടു കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം അന്തൊനെല്ലി കർദ്ദിനാളും മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യായും മാർപ്പാപ്പാടെ തീരുമാനമായ കല്പന

കൈക്കൊണ്ടു വെറെ ഒരുപായവും കാണാഞ്ഞതിനാൽ പാതിരികൾ കൊടുത്ത വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാടെ സ്ഥാനത്തിനുള്ള പിടിപാടുസാധനം വീണ്ടു വാങ്ങുവാനുള്ള അവസ്ഥമെൽ വീചാരിച്ചാറെ ഈ പിടിപാടുസാധനം കൊടുത്തയക്കണമെന്നു നെരതന്നെ പാതിരികൾ എഴുതി അയച്ചാൽ പാതിരി ആയതുകൊടുത്തയക്കുന്നതിന്നു പകരം വാച്ച ഇടത്തുനിന്നു വാഴയും കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടു ഒളിച്ചു മലയാളത്തിന്നു പൊകമത്രെ എന്നു കാൺകകൊണ്ടു ഉപദേശംകൊണ്ടു പെരുമാറിയെ മതീയാവു എന്നും വച്ചു ഈ പാതിരിയെ തന്റെ മുമ്പാകെ വരുത്തി ഉപായത്താൽ ഇയാടെ പററിലുള്ള മാർപ്പാപ്പാടെ പിടിപാടുസാധനം വാങ്ങി ഒട്ടും ഉപേക്ഷിക്കുടാതെ റൊമായിക്കു കൊടുത്തയക്കണമെന്നു ജെനവായിലുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്തായീക്കു എഴുതി അയക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഈ സാധനം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായും താനുമായിട്ടു കണ്ടുറവു സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു മര്യാദിയായിരിക്കുന്നപൊലെ ഒരു ദിവസം പാതിരി മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കാൺമാൻ വന്ന തങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഏതും ഒരു വസ്തു അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തപൊലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാക്കു ശുദ്ധമാന മാർപ്പാപ്പാ കൊടുക്കുമാറുള്ള പിടിപാടു സാധനത്തിന്റെ വാചകം ഏതുപ്രകാരമാകുന്നു എന്നു പാതിരിയൊടു ചൊദിച്ചാറെ പാതിരി താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നപൊലെ വാചകം അപ്പോൾ പറഞ്ഞുകൊടുപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഈ വാചകങ്ങളുടെ പ്രകാരമൊക്കയും വെണ്ടുവണ്ണം അറിവാൻ ഇനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന സാധനം ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നു കാട്ടുന്നുണ്ടെന്നു പാതിരി പറഞ്ഞാറെ ആയതു അങ്ങക്കു മുഷിച്ചിലായിരിക്കുമെന്നിങ്ങനെ ഒഴിവാച്ചിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പാതിരി മുട്ടിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാകൊണ്ടും നാളെ മെശുകഴിവാനായിട്ടു അങ്ങിന്നു വരണം അപ്പോൾ സാധനം വായിച്ചു കാൺകയും ശേഷം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊൾകയുംമാകാമെന്നു പാതിരിയൊടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞാറെ പാതിരിയും അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു അവിടെനിന്നു തന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ പിടിപാടുസാധനവും എടുത്തുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ വീട്ടിൽവന്നു തന്നെ കണ്ടു പറഞ്ഞ സാധനം തന്റെ പററിൽ കൊടുത്താറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആ സാധനം വിടുത്തു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഇതിന്നു പാരം നീളമുണ്ടു എന്നതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ വായിപ്പാൻ കൂടുകയില്ലാ പിന്നെ വായിച്ചു കാണാം, ഇപ്പോൾ നമുക്കു കുറെ സംസാരിക്കാം എന്നും പറഞ്ഞു സാധനം തന്റെ ചാക്കിൽ ഇട്ടതിന്റെ ശേഷം പാതിരിയുമായിട്ടു മറുകാര്യങ്ങളിന്മേൽ സംസാരിച്ചിരുന്ന മെശുക്കു സമയമായപ്പോൾ മെശയും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം സാധനം

ത്തിന്റെ കാര്യം വീണ്ടും ഒരു വസ്തു പറയാതെ കുറെ ഉറങ്ങുവാൻ തനിക്കു മനസ്സുള്ളപൊലെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത കാട്ടി പാതിരിയൊടു പറഞ്ഞു. അങ്ങെ മര്യാദി എങ്ങനെ ആകുന്നു. ഉറങ്ങുവാൻ മര്യാദി ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവിടെതന്നെ കട്ടിൽ വിടയം വരുത്തുവാനുള്ളതിന്നു ഞാൻ പറയുന്നുണ്ടു. ആയതല്ലാ അങ്ങെ ഭവനത്തുതന്നെ പൊയി ഉറങ്ങുവാൻ മനസ്സുണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ ആയതിന്നു വെണ്ടുവതില്ലാ. എന്നിങ്ങ പാരം അരുതായ്ക തൊന്നുകകൊണ്ടു കുറെ നടുവു നിവൃത്ത മതീയാവു എന്നും. എന്നാൽ പാതിരി ഇതു കെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഇനിക്കു ഏതുപ്രകാരമായാലും വെണ്ടുവതില്ലാ. വിശേഷിച്ചും അങ്ങെ കുറെ ഉറങ്ങണമെങ്കിൽ ആയതു കഴിക്കെ വെണ്ടു. ഞാൻ എന്റെ ഭവനത്തിന്നുതന്നെ പൊകട്ടെ. പിന്നെ ഒരു നെരത്തു ഇങ്ങൊട്ടു വരാമെന്നും പറഞ്ഞാറെ ആയതു അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പറഞ്ഞു. പാതിരി തന്റെ ഭവനത്തു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഏകദേശം ഏറെക്കുറെ മൂന്നുമണി ആയപ്പോൾ ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ മില്ലാണെന്ന തന്റെ നാട്ടിലുള്ള ദർശനവീട്ടിന്നു പൊകണമെന്നത്രെ ശുദ്ധമാന മാർപ്പാപ്പാടെ കല്പനയാകുന്നു എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പാതിരികൾ എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ പാതിരിയൊ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തനിക്കു എഴുതി അയച്ചു കടുക്കാശു വായിച്ചു കണ്ടു ഉടൻ അയ്യയ്യാ എന്തു പറയാവതു. അങ്ങി കളഞ്ഞ അണ്ണാന്റെ കൂട്ടു എന്നുള്ള പഴംചൊല്ലു പൊലെ തനിക്കുണ്ടായ ഈ കാലക്കെട്ടിന്മേൽ പാരം സങ്കടപെട്ടുകൊണ്ടു ഉടൻതന്നെ മില്ലാണെന്ന തന്റെ നാട്ടിന്നു തിരിക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പിടിപാടുസാധനം റൊമായിക്കു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ജെനവായിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പാതിരിയുമായിട്ടുണ്ടായ ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും അവിടെ ഉള്ള ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്പെട്ട മർക്കസൊ നിഗ്രൊണി എന്ന മാടമ്പി സ്രീ റൊമായിക്കു ഞങ്ങൾ അറിയത്തക്കവണ്ണം എഴുതി അയച്ചതുമെന്തു വീണ്ടു ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നു ജെനവായിൽ വന്നപ്പോൾ വിവരം തിരിച്ചുണ്ടായ വർത്തമാനമൊക്കയും ഞങ്ങളെ പറഞ്ഞുകൊൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു¹

1. മലബാർ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കയായിരുന്ന മോൺ. ഫ്രാൻസിസ് സാലസിനെ സഹായിക്കാൻ പിൻതുടർച്ചാവകാശമോടെ ജോൺ അച്ചനെ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ തിരുസംഘം നിർദ്ദേശിച്ചു. ഉർബൻ കോളജിൽ ചേർത്തു പഠിപ്പിക്കാൻ തന്നോടൊപ്പം കൊണ്ടുവന്ന വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ അവിടെയാക്കിയശേഷം ജോൺ അച്ചൻ മലബാറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ട് തിരുസംഘത്തിന്നു നൽകി. മലബാറിലേക്കു തിരികെ പോകാൻ കാലമായെങ്കിലും പല ഒഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം അതു പലവുമു

അമ്പതൊന്നാം പദം

കർദ്ദിനാൾ അന്തോണെല്ലി എന്ന പ്രൊപ്പഗന്ദാടെ പുത്തൻതലവൻ എങ്ങനെ നമ്മുടെ കാര്യം തീർത്തു എന്നതിന്മേൽ

ഒരു കാലം മഴയില്ലായ്മകൊണ്ടു തന്റെ വിത്തും കൂലിയും നഷ്ടമായി പൊയ കൃഷിക്കാരൻ പിറെറ കാലം കാലവർത്തമാനം നന്നായി തനിക്കു വന്ന കെട്ടുകാര്യമൊക്കയും തീരുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നപൊലെ മരിച്ചു പൊയ കർദ്ദിനാൾ കണ്ണെല്ലി വയസനാകകൊണ്ടും പട്ടാങ്ങയും ഓഷ്കും തിരിച്ചറിവാൻ ബോധം മയങ്ങി പൊകകൊണ്ടും അത്രെ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ നെരും പരമാർത്ഥവും ബോധിരാതെ തങ്ങളുടെ കാര്യലാഭം മാത്രം വിചാരിക്കുന്ന സിദ്ധാന്തികളുടെ പക്ഷത്തിൽ ആയിരുന്നതും. എന്നാലിപ്പൊൾ ബോധവും ദ്രവ്യവും ഉള്ള മറ്റൊരാൾ തലവൻ ഉണ്ടായതിനാൽ ഉടെതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും മലങ്കര പള്ളികളുടെ നിരപ്പിന്നും വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും ഒരു കുറച്ചിൽ കൂടാതെ വിചാരിക്കുമെന്നു ഞങ്ങൾ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ പ്രത്യേകമുള്ള പക്ഷപ്രതിയുടെയും പ്രതിഭാഗത്തിന്റെയും അടയാളവും കാര്യലാഭത്തിന്റെ ആഗ്രഹവും ഇയാളിൽ കാണുകയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ ഒരു ദിവസം തന്നെ കാൺമാനായിട്ടും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്റെ തീരുമാനം എങ്ങനെ ആകുന്നു എന്നറിവാനായിട്ടും തന്റെപക്കൽ ഞങ്ങൾചെന്നപ്പോൾ മുൻപിൽ ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം വിചാരിക്കാതെ ആയതിൽ പുച്ഛംപിടിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മൊഴി മുട്ടിക്കണമെന്നു വച്ചു മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ കൈയൊപ്പിട്ട വിശ്വാസസത്യം തികയപ്പെട്ടതല്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഇടത്തുട്ടിൽനിന്നു ശുദ്ധമാനപള്ളിക്കു തിരിയുന്ന കിഴക്കിനടുത്ത മെത്രാന്മാർക്കുവെണ്ടി എട്ടാമതു ഉർബാനൊസെന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ കല്പനയാൽ എഴുത്തുപെട്ട വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെ വാക്യത്തിന്നു വീണ്ടു തന്റെ കൈയൊപ്പിട്ടെ മതീയാവു എന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാറെ ഈ വിശ്വാസസത്യത്തിന്നുള്ള കുറവു എന്തെന്നു ഞങ്ങൾ ചൊല്ലിപ്പിന്നു മാർതൊമ്മാ യാക്കോബായക്കാർ ആയിരിക്കുന്നതിനും പക്ഷം അയാളുടെ വിശ്വാസസത്യത്തിൽ മൊന്നെന്തെല്ലിത്താക്കാറൊടു അതായതു യാക്കോബായക്കാറൊടു മറ്റുള്ള കൽകീദൊന സുന്നഹദൊസിന്റെയും കസുത്തതിനൊപ്പാലി

മാറ്റിവെച്ചു. അവസാനം മലബാറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ കൂടുതൽ ശുക്ഷമാവുകയാണെന്നു ഗ്രഹിച്ച തിരുസംഘം ജോണ്ടച്ചൻ അങ്ങോട്ടു ചെന്നാലുണ്ടാകാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തു പരിഗണിച്ചു നിയമനം പിൻവലിച്ചു.

സിന്റെ പാത്രീയർക്കു ആയിരുന്ന ശുദ്ധമാന പ്പെട്ടവയാണെന്നു സിന്നു മാർ ലെയൊനൊന്ന ശുദ്ധമാനമാർപ്പാപ്പാ എഴുതിത്തയച്ച കുറിയുടെയും ഓർമ്മകൂടെ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ വെണ്ടുവൊളം ദീഷ്യതി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതു രണ്ടു കൂട്ടം കാര്യവും ആയതിൽ എഴുത്തുപെട്ടിട്ടില്ലാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു തികയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമില്ലാ എന്നു കർദ്ദിനാൾ ഉത്തരിച്ചാറെ കൽകീദൊനാ സുന്നഹദൊസു കൂടിയതും മാർ പ്പെട്ടവയാണെന്നു സിന്നു മാർ ലെയൊൻപാപ്പാ എഴുതി അയച്ചതും എവുത്തിക്കൊസിന്റെയും ദിയൊസ്തൊറൊസിന്റെയും ഇടത്തുടിന്റെ ഹെതുവാലത്രെ ആകുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ പെരു തിരിച്ചതെന്ന ദിയൊസ്തൊറൊസിനെയും എവുത്തിക്കൊസിനെയും അശേഷം അവരൊടുക്കു കൂടിയവരെയും അവരു പഠിച്ചതും പഠിക്കുന്നതുമായ ഇടത്തുടായ പഠിത്വം ആസകലവും മാർ തൊമ്മാ കൈയൊപ്പിട്ട വിശ്വാസസത്യത്തിൽ അടച്ചു മഹറൊൻ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽ പറഞ്ഞ സുന്നഹദൊസിന്റെയും കുറിയുടെയും ഓർമ്മ ആയതിൽ ഇല്ലെന്നും ചൊല്ലി തികയപ്പെട്ടതല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഞങ്ങളും പറഞ്ഞതുമെന്ത്യ ഇനിയും എട്ടാമതു ഉർബാനൊസ എന്ന മാർപ്പാപ്പാ കല്പിച്ചു എഴുത്തുപെട്ട വിശ്വാസവാക്യത്തിന്നു ഒപ്പുകുത്തണമെങ്കിൽ ആയതിന്നു മാർതൊമ്മാമെത്രാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനെ കർദ്ദിനാളിനൊടു തികച്ചതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ഇവിടെ വരുനിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ തീർച്ച എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കർദ്ദിനാൾ പറഞ്ഞയച്ചുപൊലെ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കാര്യത്തിന്റെ തീരുമാനം കെരപ്പാനായിട്ടു കർദ്ദിനാളിന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ താൻ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞപൊലെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നുള്ള ഒരു തീർച്ച കൂടാത്ത തീരുമാനം വായിപ്പാനായിട്ടു മല്ലാന്റെ പററിൽ കൊടുക്കയും മല്ലാനും ആയതു വായിച്ചു എന്നു കെരപ്പിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഈ തീരുമാനമായ വിധിയുടെ പെർപ്പു എടുപ്പാനുള്ള സമയം ഒരു പ്രകാരവും ഞങ്ങൾക്കു കൂടായ്മകൊണ്ടു ആയതു മൊഴിക്കുമൊഴി ഇവിടെ എഴുതി കാട്ടുവാൻ വഹിയാ. എങ്കിലും ആയതിന്റെ കാതൽ വായിച്ചു കാണുകയും കെരക്കയും ചെയ്തു പ്രകാരം ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അതായതു ഇതുവണ്ണം മലങ്കര കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഇടവകയിൽ മെത്രാനെ പ്രതിജ്ഞ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മാർതൊമ്മാ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു ആയതിന്നു കയ്യൊപ്പിട്ടെന്നും ചൊല്ലി മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള രണ്ടു പട്ടക്കാറൾ ഇവിടെവന്നു ഏതാനും വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെ വാക്യവും ആയതിന്മേൽ ഇട്ടിരിക്കുന്ന മെൽ

പറഞ്ഞ മാർത്തോമ്മാടെ കയ്യൊപ്പം ഇവിടെ കാട്ടിയതു ഒഴിയെ അയാൾ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസെന്ന പെരുള്ള വാസ്തുവമായ യാക്കോബായക്കാരുൻ മെത്രാനിൽനിന്നു പട്ടാങ്ങയായിട്ടു വാഴ്ച കൈക്കൊണ്ടു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഇയാൾ വാസ്തുവമായ യാക്കോബായ മെത്രാൻതന്നെ ആകുന്നു എന്നും ഇക്കാര്യം ശുദ്ധമാന മാർപ്പാപ്പായെ ബൊധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ തങ്ങളെ അയക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെക്കു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ അവിടെ പറഞ്ഞു മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ കുറിയും ഇവിടെ കാട്ടി.

വിശേഷിച്ചും ഈ മെൽപറഞ്ഞ മാർ തൊമ്മായിക്കു വാഴ്ച കൊടുത്ത ഗ്രിഗോറിയോസ എന്ന യാക്കോബായക്കാരുൻ മെത്രാനല്ലാ ദർശനക്കാരുൻ മാത്രം അത്രെ ആകുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും ഇവിടെക്കു എഴുതിഅയച്ചു എന്നതുകൊണ്ടു മാർത്തോമ്മാ വിശ്വാസ സത്യം ചെയ്തതും താൻ ഗ്രിഗോറിയോസെന്ന പെർപെട്ട യാക്കോബായക്കാരുൻ മെത്രാനൊടു പട്ടം കൈക്കൊണ്ടതും നെരു തന്നെ ആകുന്നോ എന്നും നെരാകുന്നു എന്നു വരികിൽ ഈ വാഴ്ച യാക്കോബായക്കാരുൻ മെത്രാൻതന്നെയോ ദർശനക്കാരുൻ മാത്രം അത്രെ ആകുന്നോ എന്നും ഇക്കാര്യം ചൊല്ലി ഇവിടെക്കു വന്നിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരുടെ മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ അയച്ചിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നോ എന്നും മലങ്കര യോഗത്തിന്റെ നാമത്താൽ അവർ ഇവിടെ കാട്ടിയ കുറിക്കു പള്ളിക്കാരുടെ ഒക്കയും ഒപ്പു കുത്തിയിരിക്കുന്നോ എന്നും ഇവ ഒക്കെയുടെയും നെരും പരമാർത്ഥവും തിരക്കി അറിഞ്ഞു എഴുതി അയക്കണമെന്നും അപ്പൊൾ ഗൊവായിൽ ഗൊവർണ്ണദോരായിരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനു മാർപ്പാപ്പാ കല്പിച്ചപ്രകാരം അന്തൊന്നെല്ലി കർദ്ദിനാൾ എഴുതി അയക്കയത്രെ ആകുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ സാധനം ഞങ്ങളെ കാട്ടി നിങ്ങൾ വന്ന കാര്യത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തെ തീർച്ച ഇതാകുന്നു എന്നു കർദ്ദിനാൾ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞതൊ ആയതു വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു കൈയാളിക്കണമെന്നു പ്രത്തുക്കാലിൽ നിന്നു എഴുതി വന്നിരിക്കലെ എത്രുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യം കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനു എഴുതി പൊകുന്നു എന്നു കർദ്ദിനാളിനൊടു മല്ലാൻ ചൊദിച്ചാറെ ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഏറൊപ്പെക്കു പൊരികയും തന്റെ സ്ഥാനം ഭരിപ്പാൻ കൊച്ചിയിൽ മെത്രാൻ ഗൊവയിൽ പാത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടത്രെ ഈ കാര്യം മെൽപറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു എഴുതി അയക്കാതെ കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനു എഴുതി അയപ്പാൻ ബന്ധമെന്നു കർദ്ദിനാൾ ഉത്തരികയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽ എഴുത്തുപെട്ട നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു തീരുമാനമായി കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനു എഴുതി അയച്ച കുറി വായിച്ചു കണ്ടാൽ നമ്മുടെ മറ്റുതലക്കാരുടെ ഉൾക്കളവും ഉപായവും എത്ര പൊരു മെന്നു വിചാരമുള്ളവർക്കൊക്കെക്കും അറിയാം. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ റൊമായിൽ പറഞ്ഞതൊക്കയും മെൽ സംശയമാകുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ആ കാര്യമൊന്നുമെല്ലം വെറെ വഴിക്കു പരമാർത്ഥമായിയാതെ വിധിച്ചുകൂടാ എന്നും അത്രെ ആയതിന്റെ കടശിയാകുന്നതു. അപ്പൊഴൊ ഇതു എത്രുകൊണ്ടു പക്ഷെ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊക്കയും മെൽ പട്ടാങ്ങയാകുംവണ്ണം സംശയം ഉണ്ടാകുകൊണ്ടൊ ആയതല്ലാ. അതെന്തു കരിയാട്ടിൽ മല്ലാൻ തന്റെ പൈതൽ പ്രായം തുടങ്ങിതന്നെ അവിടെനിന്നു പഠിച്ച ആളാകുകൊണ്ടു സ്വഭാവവും വിധവും പരമാർത്ഥവും നെരും ഏതു പ്രകാരമായിരുന്നു എന്നു അവിടെ എഴുത്തുപെട്ടിരിക്കയും താൻ മലങ്കര വന്നതിന്റെശേഷം ഏതുപ്രകാരമൊക്കയും തന്റെ കടങ്ങൾ തികച്ചുവന്നിരുന്നു എന്നും അവിടെയുള്ള തലവന്മാരൊക്കയും അറിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുമെന്തെന്നു ഞങ്ങൾ ഇത്ര ദൂരപ്പെട്ട നാട്ടിൽനിന്നു റൊമായിലൊളം ചെന്നു മലങ്കര യോഗമെല്ലാവരും കൂടെ സ്വരൂപിച്ചു എഴുതിയകുറിയും മാർ തൊമ്മാ മെത്രാൻ ചെയ്തു വിശ്വാസസത്യവും മാർപ്പാപ്പാടെ പററിൽ കൊടുക്കയും മറ്റും ഇക്കാര്യത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന ആളുകളുടെ പക്കൽ പ്രതിപ്രതിചെന്നു പറഞ്ഞും അപെക്ഷിച്ചും വെളിച്ചമായ അവകാശങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കയും പരമാർത്ഥമാകുന്നു എന്നു കാട്ടിയും വരികകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കയും പരമാർത്ഥമാകുന്നു എന്നു നല്ലവണ്ണം അവരെല്ലാവരും ബൊധിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ആയതുപരമാർത്ഥമെന്നുവെച്ചാൽ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കടമുണ്ടായിരിക്കയും ഇങ്ങനെ മലങ്കരയുള്ള തങ്ങളുടെ മുഷ്കരതപം നഷ്ടമായി പൊകയും ആയതല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ കൈക്കൊള്ളാത്തതാൽ തങ്ങളുടെ മനൊദൃഷ്ടത എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യമായി വരികയും ചെയ്യുമെന്നു കാൺകകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെക്കും സംശയം വരുത്തിവെച്ചാൽ ഇക്കാര്യമൊന്നും തങ്ങൾക്കു കൂടാതെ കുറഞ്ഞാൽ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു ദീർഘം വരുത്തി ആയതു മുടക്കുവാനുള്ള ഉപായം ഈ കാലതാമസത്തിൽ വിചാരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു നിരൂപിക്കുകൊണ്ടും ഒട്ടെറയും അന്നു ഗൊവയിൽ ഗൊവർണ്ണദോരും ഇന്നു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആകുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാൻ ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താദർശനത്തിലുള്ള ആളും പ്രൊപ്പഗന്ദായുമായിട്ടു സ്നേഹം ഉള്ളവന്മാകുകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹവും ശേഷമുള്ള കർമ്മലീത്താക്കാരുടെകൂടെ കൂടി ഇക്കാര്യത്തിന്നു തടവുവരുത്തുവാനുള്ള ഉപായം

വിചാരിക്കുമെന്നു വളരെ വളരെ ശ്രമമുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു മത്ര മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനു എഴുതി അയച്ചതെന്നും തൊന്നുന്നു. ഇതുകൊണ്ടറിയാം നബിയിൽ പാലു കലർത്തി ആയതിനുള്ള വിഷത്തിന്റെ രസവും നിറവും കെട്ടുകുന്നപൊലെ നല്ല വചനങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തികളുടെയും ഉപായത്താൽ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടത എത്ര പ്രകാരത്തിൽ റൊമായിലുള്ള തലവർ മുടുന്നു എന്നും അതെന്തെന്നാൽ ഇക്കാര്യം തീർത്തതു കാണുന്നവർ എത്ര പറയും. റൊമായിലുള്ള തലവർക്കു കുറമുണ്ടെന്നു പറയുമൊ. ആയതില്ലാ പിന്നെയൊ. മലങ്കര ഇടവകയിൽനിന്നു ചില പട്ടക്കാർ വന്നു ചിലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടു ആയതിന്റെ നെരുപൊളി സൂക്ഷമായി അറിവാൻ ഉള്ളതിന്നു ക്രൈസ്തവർ എന്നും ഇങ്ങനെ പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എത്രയും സൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടെ തന്റെ കടം തികക്കുന്നു എന്നും അത്രെ പറവു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ മൈക്കു കുറം ഒന്നും ചെർക്കാതെ ഉപായംകൊണ്ടു കഷായം വൈപ്പാനത്രെ നൊക്കിയതും. ഇതുതന്നെയും മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യമൊക്കെയും ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ ഏല്പിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം ലിസ്തിനാ എഴുതി വന്ന ഹെതുവാൽ വെറെ ഒരു പതവും കാണായ്കകൊണ്ടത്രെ ചെയ്തതും. ആയതില്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതൊക്കെയും ഭോഷ്കെന്നുവെച്ചു അവിടെക്കു ചെന്നപൊലെതന്നെ ഞങ്ങളെ ഇങ്ങൊട്ടു അയച്ചുവെന്നു.

എന്നുവരുമ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞ കർദിനാളിന്റെ ഉത്തരം കെട്ടതിന്റെ ശേഷം ആ കാര്യത്തിന്മേൽ പിന്നെ എത്രും ചൊദിക്കാതെ ഇതു കൊള്ളാം മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു ഇതിൻവണ്ണം തീർച്ച ഉണ്ടായതിന്നും പക്കം ശേഷമുള്ള മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ നാമത്താൽ ഞങ്ങൾ തന്ന അപെക്ഷകൾക്കു തീർമാനം എങ്ങനെ എന്നു മല്ലാൻ ചൊദിച്ചാറെ ആയതൊക്കെയും ചെയ്യാൻ പരാധീനമത്രെയാകുന്നു എന്നുള്ളതു തിരിച്ചു തന്നെ കർദിനാൾ പറകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഇപ്പൊൾ കെട്ട കർദിനാളിന്റെ ഉത്തരം വിചാരിച്ചാൽ പ്രത്യേകം ലിസ്തിനാ നിന്നു രാജസാധനം വരിക കൊണ്ടത്രെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം ഇതിൻവണ്ണം എങ്കിലും തീർച്ച ഉണ്ടായതു. ആയതല്ലാഞ്ഞെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നപൊലെതന്നെ വീണ്ടും തിരികെ ഇങ്ങൊട്ടു അയച്ചുവെന്നു എന്നു മെൽ എഴുത്തുപെട്ട വിചാരത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ പരമാർത്ഥമറിയാം. അതെന്തെന്നാൽ മലങ്കര യോഗത്തിന്റെ നെരെയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതിയും വെണ്ടികയെപ്രതിയും ആയിരുന്നു എങ്കിൽ യോഗത്തിന്റെ നാമത്താൽ ഞങ്ങൾ

അപെക്ഷിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നെങ്കിലുംകൂടെ അനുസരിപ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയതുകൂടാതെ മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നുമാത്രം മെൽ പറഞ്ഞ ഉപായമായ തീർച്ച തന്നതിനാൽ പ്രത്യേകം രാജാവു എഴുതി അയച്ചതിന്നു ഉത്തരം കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നുകൂടാ എന്നതുകൊണ്ടത്രെ ഇതിൻവണ്ണം ചെയ്തതെന്നും അല്ലാതെ മലങ്കരപള്ളിക്കാരുടെ നെരെ ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകകൊണ്ടല്ലാ എന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയേണ്ടതും.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ വളരെവളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു മലയാളത്തിൽ നിന്നു ഇത്രത്തൊളം വന്നു അഞ്ചരമാസം മുഴുവൻ പാൽ പ്രതിപ്രതി നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും വീടുകളിൽ നടന്ന പരമാർത്ഥമൊക്കെയും ബൊധിപ്പിച്ചാറെ ആയതു വിശ്വസിക്കണമെന്നു നിങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇക്കാര്യം ഞങ്ങൾ പറയുംവണ്ണം നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാൽ തമ്പുരാന്റെയും മാനുഷരുടെയും മുൻപാകെ നിങ്ങൾക്കും ഒരു കുറംവരുവാൻ സംഗതിയില്ലല്ലോ. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ പാവപ്പെട്ട രണ്ടു പട്ടക്കാർരാകുന്നതു നെരുതന്നെയെങ്കിലും ഞങ്ങൾ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നാമത്താലല്ലല്ലോ മലങ്കര എഴുപത്തിരണ്ടു പള്ളിക്കാരുടെ നാമത്താലല്ലല്ലോ പറയുന്നതു ആകുന്നു. എന്നതു കൊണ്ടു ആയതു നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാൽ തട്ടിപ്പുതന്നെ ആയി വന്നു എങ്കിലും ഇരുവരുമുവർ സാക്ഷികാരുടെ വാമെൽ വചനമൊക്കെയും നീൽക്കണമെന്നു ശുദ്ധമാന ഏവൻഗൊലിയൊ നീൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ എല്ലാവരുംകൂടി എഴുതി അയക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആയതു ബൊധിപ്പിച്ചു എന്നു ഉടെതമ്പുരാന്റെയും മാനുഷരുടെയും മുൻപാകെ പറവാൻ വെണ്ടുവൊളം മൊഴി നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നല്ലോ എന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും പല സങ്കടങ്ങളും പാരം സങ്കടത്തൊടു കൂടെ മല്ലാൻ പറഞ്ഞാറെ എന്തൊരു കാര്യത്തിൽ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു ഇതിൻവണ്ണം സങ്കടം പറയുന്നു എന്നു കർദിനാൾ ചൊദിച്ചതിന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം മതിയെങ്കിൽ നരകത്തിൽകൂടെയും ആയതു കണ്ടെത്തും. അതെന്തെന്നാൽ ചെയിത്താന്മാരുടെയും വിശ്വസിക്കയും ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു മാർ യാക്കോ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു. ഇതുമെന്ത്യ പ്രവൃത്തികൂടാത്ത വിശ്വാസം ചത്തതാകുന്നു എന്നു ശുദ്ധമാനപുസ്തകത്തിൽ എഴുത്തുപെട്ടിരിക്കുന്നപൊലെ ഞങ്ങളുടെ അപെക്ഷകളൊന്നും ന്യായമാകുംവണ്ണം തീർപ്പാൻ ഉള്ള മനസ്സുകൂടാതെ ആയതിന്നു വില്പനം വരുവാൻ തക്കപ്രകാരമൊക്കെയും ക്രൈസ്തവർകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ടു ഒരു ഫലവും ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ പള്ളികൾക്കും വരുവാനില്ലാ എന്നുവരുമ്പോൾ ഞാൻതന്നെ വന്നു നിങ്ങളൊടു പറ

യാഞ്ഞെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ദോഷത്തിന്മേൽ കഴിവു നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഞാൻതന്നെ വന്നു നിങ്ങളോടു പറയും ചെയ്യും.

എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ദോഷത്തിന്നു ഒരു കഴിവു ഇല്ലാ എന്നു പണ്ടൊരിക്കൽ യൂദന്മാരോടു മിശിഹാകന്താവു പറഞ്ഞ പൊലെ ഇന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ രണ്ടു പെർ ഇവിടെ വന്നു മലങ്കരയുള്ള കുറിയും കാട്ടി വെളിച്ചമായ അവകാശങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ കാര്യമൊക്കെയുടെയും പട്ടാങ്ങു ബൊധിപ്പിച്ചതിന്റെശേഷം വിശ്വസിക്കാത്തതു നിങ്ങളുടെ മനോദോഷമാകുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ദോഷത്തിന്നു ഇനി ഒരു കഴിവു ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലാ എന്നും ഇങ്ങനെ ഒടുക്കത്തെ തീർമാനമായ മൊഴികൾ മല്ലാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ കർദിനാൾ ഒരുത്തരവും പറയാതെ തന്റെമുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മെശമെൽ കത്തുകയ്യംകുത്തി തലക്കു കയ്യുംകൊടുത്തു ഇരിക്കുന്നപ്പോൾ ഒരു തെല്ലനെന്നും കഴിഞ്ഞു മെത്രാനു എഴുതിയ മാർ തൊമ്മാടെ കാര്യത്തിനുള്ള മെൽചൊല്ലിയ തീർമാനക്കടുദാശ്രു ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തന്നയപ്പാനൊ വെറെ വഴിക്കു അയപ്പാനൊ മനസ്സാകുന്നു എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു മാർ തൊമ്മാടെ കാര്യത്തിന്നു പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു എഴുതി വന്നതുകൊണ്ടത്രെ ഇങ്ങനെ തീർത്തു എന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പക്കൽ ആയതു തന്നയക്കുന്നില്ലാ വെറെ വഴിക്കു പ്രത്തുക്കാലിന്നു അയക്കുന്നതെയുള്ള എന്നു കർദിനാൾ പറഞ്ഞതിന്നു എന്നാൽ ഞങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ ഇവിടെനിന്നു പൊകുവാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ എന്നു അനുവാദം ചൊദിക്കുന്ന പൊലെ മല്ലാൻ ചൊദിച്ചാറെ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു പുറത്തു കളയുന്നില്ലാ എന്നതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ തന്നെ നിങ്ങൾ പൊയെ മതിയാവൂ എന്നില്ല പതപാകത്തിന്നു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും വിദയംവരുത്തിക്കൊണ്ടു പൊയാൽ മതി എന്ന ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മല്ലാനെ നൊക്കി പറഞ്ഞു. കരിയാട്ടി എത്ര കൊണ്ടു പരിഭവം ഭാവിക്കുന്നു. ആയതൊന്നും കൂടാതെ കർവാ നക്കു വെണ്ടുന്ന മുണ്ടു മുറികളെങ്കിലും പുസ്തകങ്ങളെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ഏതാനും വെണമെന്നു നിങ്ങൾക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ അപെക്ഷിക്കട്ടെദാശ്രു ഉണ്ടാക്കുക വെണ്ടുവെന്നു. എന്നിങ്ങനെ കർദിനാൾ പറഞ്ഞതിന്നു മലങ്കര പള്ളിക്കാറരു ഒക്കെയുടെയും നാമത്താൽ ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചതിൽ ഒന്നെങ്കിലും തരണമെന്നു തൊന്നിയില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇനിയും അപെക്ഷിച്ചു നാണംകെടുവാൻ ഇനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ലാ എന്നു മല്ലാൻ പറഞ്ഞാറെ അയ്യോ ഇങ്ങനെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആയിപ്പൊയൊ. താൻ പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ മകനല്ലൊ ആകുന്നു. എന്നുവരുമ്പോൾ താൻ തന്റെ മാതാവായിരിക്കുന്ന പ്രൊപ്പഗാന്ദായൊടു വാചുതു. അപെക്ഷിച്ചാൻ ആയതു തന്നില്ലെങ്കിൽതന്നെയും തനിക്കു ഒരു പൊരായ്ക

വരുവാനില്ലായെല്ലൊഎന്നതുകൊണ്ടു മനോദുഃഖമൊന്നുംകൂടാതെ മനസ്സാകുന്ന വസ്തു അപെക്ഷിക്കവെണ്ടു. പ്രൊപ്പഗാന്ദാ മനോഗുണമായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്യും.

വിചാരം

വാചുവസ്തുവും പ്രൊപ്പഗാന്ദായൊടു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചാണുള്ളതിന്നു തനിക്കു മനസ്സുണ്ടെന്നു കർദിനാൾ കാട്ടിയതിന്റെ അവകാശം വിചാരിച്ചാൽ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു തന്ന തീർച്ച ന്യായമുള്ളതല്ലാ എന്നു താൻ വെണ്ടുംവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ആയതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുള്ള മനോദുഃഖം ഇപ്രകാരത്തിൽ തീർത്ത നിരപ്പു വരുത്താമെന്നു കാൺകകൊണ്ടത്രെ ഈ ഉപായകൌശലം എടുപ്പാൻ മനസ്സായതെന്നു തൊന്നുന്നു 1.

1. ഇത്ര ഗൗരവതരമായ ഒരു വിഷയത്തിന്മേൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന് ദ്രുതഗതിയിൽ നിശ്ചയമെടുക്കാൻ ആവില്ലായിരുന്നു. തന്നെയുമല്ല കരിയാറ്റിയിലും പാരോമാക്കലിനും അവരുടെ ദൗത്യത്തിനും എതിരായി വരാപ്പഴയിലെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ സാലസു റിപ്പോർട്ടുകൾ റോമിലെത്തിച്ചിരുന്നു. മാർതോമ്മായെ പുനരെടുപ്പുടത്താനുള്ള ഇവരുടെ ഈ യാത്ര അധികാരികളുടെ അനുവാദത്തോടെയല്ല എന്ന് ഫ്രാൻസിസ് സാലസു റോമിലേക്ക് എഴുതി.

ഈ സാഹചര്യത്തിൽ പരി. സിംഹാസനം ആവശ്യമായ അന്വേഷങ്ങൾ നടത്തി. പാരോഹിത്യവൃത്തികൾ അനുഷ്ഠിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് മാർതോമ്മായെ സ്വീകരിക്കാൻ കൊച്ചി മെത്രാനെ റോം ഭരമേല്പിച്ചു. മെത്രാൻ സ്ഥാനവും ഭരണാധികാരവും ഔദ്യോഗികമായി നൽകേണ്ടതു പരി. സിംഹാസനമാണെന്നും നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.

മാർതോമ്മായുടെ മെത്രാൻപട്ടം അസാധുവാണെങ്കിൽ വീണ്ടും പട്ടം നൽകിയാൽ അദ്ദേഹം യാക്കോബായസഭയിലേക്കു തിരികെ പോകാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടോ, ഒരിന്ത്യക്കാരനെ മെത്രാനാക്കുന്നതു യുക്തമാണോ, നാട്ടുമെത്രാന്റെ കീഴിലായാൽ സുറിയാനിക്കാർ വല്ല പാഷണ്ഡതയിലോ ശീശ്യയിലോ നിപതിക്കാൻ ഇടയുണ്ടോ ഇത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാനും മെത്രാനെ ചുമതലപ്പെടുത്തി.

കരിയാറ്റിലും പാരോമാക്കലും വിചാരിച്ചിടത്തോളം അന്യായമായി പ്രൊപ്പഗാന്ത പെരുമാറിയെന്നു പറയാനാവില്ല. തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം എളുപ്പം നിർവഹിക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ അതിദീർഘമായ ഒരു യാത്ര നടത്തിയ അവർക്ക് അങ്ങനെ അനുവേദിച്ചുവെങ്കിൽ അതുതമില്ല. കൊച്ചി മെത്രാനു കൊടുത്ത ചുമതലകൾ ദ്രുതസംഘം നൽകിയതായി മുൻ സൂചിപ്പിച്ച കുറിപ്പിലെ ആവശ്യങ്ങളുമായി സാജാത്യം പുലർത്തുന്നു. ക്യൂരിയയിലെ ഔദ്യോഗികരഹസ്യമെന്നനിലയിൽ ഈ തീരുമാനങ്ങൾ കരിയാറ്റിയിലും പാരോമാക്കലിനും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നതിനാലാവാണം പാരോമാക്കൽ ഇത്ര അമർഷം കൊള്ളുന്നത്.

അമ്പത്തിരണ്ടാം പദം

നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒടുക്കത്തെ തീരുമാനം കർദ്ദിനാൾ തന്ന തിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെന്തെ

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു മാത്രം തീർച്ച കൂടാത്ത തീർമാനമായിട്ടു പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ തിരുവെഴുത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ഗൊവയുടെ ഇടവക ഭരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാന്നു എഴുതിപൊകുന്ന സാധനം ഞങ്ങൾ വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള പള്ളികളുടെ കഴപ്പു തീരുവതിന്നുള്ളൊരു വെറെ വഴി കാണായ്കകൊണ്ടും ഒട്ടെറെയും നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കഴപ്പുകൾക്കും കലക്കങ്ങൾക്കും പൊംവഴി ഉണ്ടാകാത്തതു നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ പക്ഷപ്രതിയും മനോദോഷവും കൊണ്ടത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും റൊമായിലൊളം ചെന്ന മാർപ്പാപ്പായെ ബൊധിപ്പിച്ചാൽ കാര്യങ്ങൾക്കു ഒക്കെക്കും വെണ്ടുംവണ്ണം തീരുമാനം ഉണ്ടാകുമെന്നു നമ്മുടെ ജാതികൾക്കുള്ള ശരണം നിഷ്ഫലമായി പൊയെന്നു കാണുകകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ രണ്ടു പെരും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നുണ്ടായ ഉപായതീർച്ചമെൽ പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻ വശമല്ലാത്ത മനക്രമത്തോടു കൂടെ തന്റെ തിരുനാമത്തിന്റെ സ്തുതിക്കും തന്റെ പള്ളികളുടെ ഉപകാരത്തിന്നും വെണ്ടുംവണ്ണമുള്ള തീർച്ച തരണമെന്നു തമ്പുരാനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കർദ്ദിനാളും ഞങ്ങളുമായിട്ടു ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കെയും മെൽപറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെയും മനീഷ്ഠത്തിന്റെയും സ്നേഹകാരനാകുന്ന ബ്രദാമെന്ന പാതിരിയെ കൈപ്പിച്ചു. ഇങ്ങനെ കർദ്ദിനാൾ കൊടുപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ച മാർതൊമ്മാടെ കാര്യത്തിന്നുള്ള ഈ തീർച്ച കാര്യത്തിന്നു മുടക്കം വരുത്തുവാനെന്നെന്യ ആയതിന്നു നടപ്പു വരുത്തുവാൻ കൊള്ളരുതെന്നും മാർതൊമ്മാടെ കാര്യമൊക്കെയും ഗൊവായുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കയ്യെടുപ്പിക്കണമെന്നു പ്രത്തുക്കാലിലെ കല്പന വന്നാറെ കാര്യത്തിന്റെ തീരുമാനമൊന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കയ്യൊളിക്കാതെ കാര്യത്തിന്റെ നെരു അറിയണമെന്നു മാത്രമെ മെൽപറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു എഴുതി അയക്കുന്നുള്ളു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഇക്കാര്യത്തിന്നു മനീഷ്ഠത്തിന്റെ മനസ്സു എങ്ങനെ ആകുന്നു എന്നു നല്ലവണ്ണം തിരക്കി അറിയണമെന്നും അയാളോടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇയാളും ആയതു തിരക്കി പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു വെറെ കല്പന വരുവാളും ഇക്കാര്യത്തിന്മേൽ വീണ്ടു ഒരു വസ്തു പറവാൻ മനീഷ്ഠത്തിന്നു മനസ്സിലില്ലെന്നുള്ളതു കണ്ടു ആയവസ്ഥ ഞങ്ങളോടറിയിച്ചാറെ ഇനി പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു വെറെ എഴുതി വന്ന തീർച്ചമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു പൊരുവാൻ ഉള്ളതിനായിട്ടു അവിടെ

പാർത്താൽ വളരെവളരെ താമസമായിവരുമെന്നുതന്നെയല്ല വെഗം പ്രത്തുക്കാലിന്നു എത്താത്താൽ അവിടെയും വല്ല ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായി വരുമെന്നതുകൊണ്ടു വെഗം റൊമായിൽനിന്നു പ്രത്തുക്കാലിന്നു പെല്ലുക അത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നതു എന്നു ഞങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കയും കാര്യമൊക്കെയും മാർ ആഗസ്റ്റിനൊ സു പറയുന്നപൊലെ തിരുയിൽനിന്നു നന്മവരുത്തുവാൻ വശമാകുന്ന തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സിന്നു കയ്യൊളിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മാർതൊമ്മാടെ കാര്യത്തിന്നു ഇതിൻവണ്ണം ഒഴുക്കനായ തീർമാനം ഉണ്ടായാൽ പൊരാ. തികച്ചിലായ തീർമാനം അതായതു ഇക്കാര്യത്തിന്നുള്ള പട്ടാങ്ങ ഒക്കെയും തിരക്കി അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നെരത്രെ ആകുന്നെന്നു കണ്ടാൽ മാർതൊമ്മായെ ശുദ്ധമാനപള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ കല്പന ഗൊവയുടെ ഇടവക ഭരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാന്നു കൊടുത്തെ മതിയാവൂ എന്ന മനീഷ്ഠം കൂററത്തു പറവാൻ ഉള്ളതിന്നു പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു ഇക്കാര്യത്തിന്നു എഴുതിവന്ന സാധനം വെണ്ടുവാളും മതിയായിരുന്നു എന്നു തന്നെയല്ലാ ഈ സാധനത്തിന്റെ പട്ടാങ്ങയായ കുറിമാനം ഇത്രത്രെ ആയിരുന്നതു. അതെന്തെന്നാൽ ചൊല്ലാളിനെപൊലെ കാര്യത്തിന്റെ നെരുപൊളി തിരക്കി അറിവാൻ ഉള്ളതിന്നല്ലാ. പിന്നെയോ എജമാനനെപൊലെ കാര്യംകെട്ടു തീർച്ച വരുത്തുവാൻ ഉള്ളതിന്നു തീർമാനമായ കല്പന ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വാങ്ങുവാൻ ഉള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നത്രെ പ്രത്തുക്കാലിൽനിന്നു എഴുതിവന്നത. എന്നാൽ മനീഷ്ഠം താനും അന്തൊനെല്ലി കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു പാരം സ്നേഹമായിരിക്കുകൊണ്ടും പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നവൻ കർമ്മലീത്താക്കാരൻ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുകൊണ്ടും തന്റെ ദർശനക്കാരൊടു മറ്റുള്ള പീണക്കത്തിൽ അത്ര നെറിവായിട്ടു തുടങ്ങിയാൽ മെൽപറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു നല്ലവണ്ണം തെളിവാൻ വരികയില്ലെന്നും ഇങ്ങനെ തന്നിക്കു ഏതാനും കുറച്ചിൽ രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ ഉണ്ടാകുമെന്നും വിചാരിക്കുകൊണ്ടും തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിയെക്കായിൽ ലൊകസ്തുതി ആഗ്രഹിച്ചത്രെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നുണ്ടായ ഒഴുക്കനായ തീർച്ചമെൽ വെറെ ഒരു വസ്തു മനീഷ്ഠം പറയാതെ മിണ്ടേണ്ടിയതും. ഇതിന്റെശേഷം നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും നസ്രാണി സുഖത്തിന്റെയും ഗുണത്തിനായി വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ഞങ്ങളാലാകുംവണ്ണം ക്ഷമിക്കണമെന്നു 'വച്ചു' ഉടെതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുപൊലെ നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള അറിവിലായ്ക നീക്കി നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പാൻ ഉള്ളതിന്നു സംഗതി വന്നു എങ്കിൽ ആയതിന്നു വെണ്ടുന്നതൊന്നും

കുറഞ്ഞുപോകാതെയിരിപ്പാനായിട്ടു ആയതിന്നുവെണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ പററിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദ്രവ്യത്തിന്നു തക്കവണ്ണംകൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കുന്ന നെരരത്തിൽ സുറിയാനിപുസ്തകങ്ങൾ ഏതാനും നമുക്കു ഉപകാരമുള്ളതു കൊള്ളുവാനുണ്ടോ എന്നു ക്രൈസ്തവനെന്നരത്തു മാർ അപ്രെമൊൻ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ പലപല അച്ചടി പെർപ്പുകൾ വത്തിക്കാനാ എന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ പുസ്തകവീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നും മനസ്സുള്ളവർ അവിടെനിന്നു കൊള്ളുകയും പലർക്കും മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ മനസ്സുപൊലെ സമ്മാനംകൊടുക്കയും ചെയ്തുവരുന്നെന്നും കൈക്കൊണ്ടു ആയതു കൊള്ളുകതന്നെ എന്നും പണത്തിന്റെ ചുരുക്കംകൊണ്ടു ആയതിപ്പൊൾ പരാധീനമെന്നും ഇങ്ങനെ സംശയമായിരിക്കുന്ന നെരരത്തു ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരനാകുന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ പലടത്തും പറഞ്ഞ പീലിപ്പൊസു വ്യജ്യാളി എന്ന പട്ടക്കാരൻ ഇക്കാര്യത്തിന്നു മാർപ്പാപ്പായിക്കു നിങ്ങളുടെ ഒരപെക്ഷ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്താൽപണംകൂടാതെനിങ്ങളുടെ ആയതിൽ ഓരോ പെർപ്പു തരുവാൻ പൊരുമെന്നു പറകകൊണ്ടു ആയതു കൊള്ളാമെന്നുംവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ പെരുടെയും പെർക്കു മാർപ്പാപ്പായിക്കു ഒരപെക്ഷ ഉണ്ടാക്കി മാർപ്പാപ്പായൊടുള്ള അപെക്ഷകൾ കൈക്കൊള്ളുന്ന കർദ്ദിനാളിന്റെ പററിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അതായതു ഈവണ്ണം എത്രയും ഭാഗ്യപ്പെട്ടു ബാവാവെ കിഴക്കെ ഹെന്ദോയിലുള്ള പ്രൊപ്പഗന്ദാ ഫിദെടെ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവനാകുന്ന കരിയാട്ടിൽ യെസെപ്പും കടൽനാട്ടുപള്ളിയുടെ വികാരിയാകുന്ന പറയാംമാക്കൽ തൊമ്മാസും എന്ന കൽദായസുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള രണ്ടു പട്ടക്കാരന്മാരുമുണ്ടായൊടുക്കുണ്ടു അങ്ങെ ശുദ്ധതയുടെ തൃക്കാലുകളുംപക്കൽ സാഷ്ടാംഗമായി വീണു അപെക്ഷിക്കുന്നു. വത്തിക്കാനാ എന്ന പുസ്തകവീട്ടിൽ അച്ചടിച്ച മാർ അപ്രെമൊൻ ഞങ്ങളുടെ ശുദ്ധമാനബാവാടെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ഓരോ പെർപ്പു മനോഹരമായിട്ടും സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമായിട്ടും ഞങ്ങളുടെ കൊടുപ്പാൻ മനോഹരമുണ്ടാകണമെന്നും. എന്നാൽ മലങ്കര രാജ്യത്തുള്ള കൽദായസുറിയാനിജാതി ഒക്കെക്കും ഈ പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ ഇതിൻവണ്ണം അപെക്ഷിക്കുന്നതു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതു മനോഹരമായിട്ടു ശേഷവും.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ അപെക്ഷകൾ ഉണ്ടാക്കി മെൽ പറഞ്ഞ മാർപ്പാപ്പായിക്കു ചെല്ലുന്ന അപെക്ഷകളെ കൈക്കൊള്ളുന്ന കർദ്ദിനാളിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നാറെ കർദ്ദിനാളിന്റെ പററിൽ ആയതു കൊടുക്കുന്ന നെരരത്തു മലങ്കര ഇടവകയിലുള്ള പള്ളികളെക്കൊണ്ടും കൽദായസുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ളതാകകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ എത്രയും ആവശ്യവും ഉപകാരവും ഉള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ പെർപ്പു ഒന്നും അവിടെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടത്രെ ഇതിൻ

വണ്ണം അപെക്ഷിക്കുന്നു എന്നും എന്നതുകൊണ്ടു മാർപ്പാപ്പായൊടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ അങ്ങിനുള്ള വെണ്ടുവണ്ണം പറയണമെന്നും കർദ്ദിനാളിനൊടും പ്രത്യേകമായി അപെക്ഷിച്ചാറെ കർദ്ദിനാളും പാരം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളുടെ അപെക്ഷകളൊക്കെക്കൊണ്ടു ഞാൻ കൂടെ ഈ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുവണ്ണം മാർപ്പാപ്പായുമായിട്ടു പറഞ്ഞ ഒരു വശമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു വീണ്ടും ഈ കാര്യത്തിന്നു അവിടെക്കു ചെല്ലുവാനുള്ള ദിവസവും കുറിച്ചു ഞങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കുറച്ചു ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ചെന്നാറെ കർദ്ദിനാൾ അവിടെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു വീണ്ടും മറെറൊരു ദിവസം ചെന്നപ്പൊൾ അന്നും കർദ്ദിനാൾ അവിടെ ഇല്ലാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം വരുവാളും അവിടെ പാർത്തിരുന്നുകൊണ്ടു താൻ വന്നെന്നു കെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ അവിടെക്കു ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറിയിച്ചാറെ നിങ്ങളുടെ അപെക്ഷകൾ സമ്മതിപ്പാൻ മാർപ്പാപ്പായിക്കു മനസ്സില്ലെന്നുള്ളപ്രകാരം തന്റെ വാലിക്കോരനൊടു ചൊല്ലി അയച്ചാറെ വാലിക്കോരനുംവന്നു ഞങ്ങളോടു ഈ അവസ്ഥ അറിയിക്കുന്നപ്പൊൾ ഈ കാര്യം ചൊല്ലി കർദ്ദിനാളിന്നു പാരം ലജ്ജ ഉണ്ടാകകൊണ്ടത്രെ നിങ്ങളെ കണ്ടുപറവാൻ മനസ്സില്ലാത്തതു എന്നു ഞങ്ങളോടു പറയും ചെയ്തു.

വിചാരം

ഈ അസാരമായതു കുറവുള്ളതുമായ കാര്യം ഇത്ര സൂക്ഷമായിട്ടും നൊന്നിമോയിട്ടും എഴുതുന്നതുകൊണ്ടു ആർക്കും ഒരപൂർവ്വം തൊന്നണ്ടോ. ആയതുകൊണ്ടു തമ്പുരാന്റെ പള്ളി ഒക്കെയുടെയും തലവനാകുന്ന മാർപ്പാപ്പായൊടു മറുജാതി ഏതാനും ഉണ്ടായിട്ടു പറയുന്ന വിചാരിക്കണ്ടോ. അതെന്തെന്നാൽ അസാരമായൊരു കാര്യമത്രെ ഇതാകുന്നു എങ്കിലും മാർപ്പാപ്പായുമായിട്ടു ഉണ്ടായ കാര്യമാകകൊണ്ടു ആയതിന്റെ ഉള്ളഴിമ ഒക്കെയുടെയും ഏറക്കുറവു ഒന്നുംകൂടാതെ നമ്മുടെ യോഗത്തെ ബോധിപ്പിപ്പാനും ഇനിമെലിൽ ഞങ്ങളുടെയൊരു ഭോഷതപം നമ്മുടെ ജനങ്ങളിൽ ആർക്കും ഉണ്ടാകാതെ ഇരിപ്പാനും നമ്മുടെ ജാതിക്കു അവിടെയുള്ള ബഹുമാനം എത്ര പൊരുമെന്നറിഞ്ഞ അപസ്ഥ ഒക്കയും വെണ്ടുവണ്ണം എല്ലാവരും അറിവാൻ ആയിട്ടത്രെ ഈ കാര്യം ഇവിടെ എഴുതിയതു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങളുടെ കാര്യമൊക്കെയും തീരുന്നതിന്നു മുൻപെ കാര്യം തീരുന്നതുതന്നെ ഏതാനും താമസം ചെല്ലുമെന്നറിയുകകൊണ്ടു ആയതിനിടയിൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ദീപ്തിയും ഉപകാരവും ഉള്ള വസ്തു ഏതാനും ഒപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിക്ക

എന്നും നീശ്ചയിച്ചു മൺമറിയം അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനയും കാലത്തു എഴുന്നേക്കുമ്പോൾ ഉള്ള നമസ്കാരവും രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ഉള്ള നമസ്കാരവും ഇതെല്ലാം കൂടെ ചെറുതായിട്ടുള്ള പുസ്തകമായിട്ടു അടിച്ചു ആയതിൽ പല പെർപ്പു കൊണ്ടുവന്നാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ഓരോരൊ പുസ്തകം കൊടുക്കാമെന്നും വെച്ചു കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു പറഞ്ഞു അനുവാദവും വാങ്ങി പുസ്തകം പെർപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഒരു ക്രാസു പെർത്ത ആയതു അടിച്ചു നായിട്ടു കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു പറഞ്ഞു പ്രൊപ്പഗന്ദായിൽ പുസ്തകമടിക്കുന്ന ഇടത്തിൽ കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ മുൻസിഞ്ഞാർ ബെൻഡ്ജാ അറിഞ്ഞ ഉടൻ താൻ പൊയി കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു പറഞ്ഞു മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതൊക്കെയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ തലപ്പെട്ട ഇടങ്ങൾ ഒക്കെയിലും അതതു പള്ളികളിൽ തലപ്പെട്ട ഇടങ്ങൾ ഒക്കെയിലും അതതു പള്ളികളിൽ ഘോഷിച്ചുവരുന്ന പെരുന്നാൾദിവസങ്ങളിൽ എന്നെന്നേക്കും നീളത്തക്കവണ്ണമുള്ള മുഴുവൻ ദോഷപൊറ്റികളും പലപല ഭക്തിമയമായ വസ്തുക്കളെ നമ്മുടെ ഇടത്തുണ്ടാക്കുവാൻ വെണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന അനുവാദങ്ങളും മെടിച്ചതിന്റെ ശേഷം മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം കർദ്ദിനാൾ മുറിച്ചു പറകകൊണ്ടു കർദ്ദിനാൾക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കും ശുദ്ധമാനപുസ്തകത്തിന്നും ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾക്കും അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടാക്കി കർദ്ദിനാളിന്റെ പററിൽ കൊടുത്താറെ കർദ്ദിനാൾ ആയതൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു തരത്തക്കവണ്ണം പ്രൊപ്പഗന്ദാക്കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ആളിനൊടു കല്പിക്കയും ഇയാളും ആയതൊക്കെയും ഞങ്ങൾക്കു തരികയും ചെയ്തു.

അൻപത്തിമൂന്നാം പദം

പ്രൊപ്പഗന്ദാ എന്ന ഇടത്തിന്മേൽ

റൊമായിൽ നമ്മുടെ കാര്യമൊക്കെയും എങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു എന്നറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽനിന്നു പൊരുന്നതിന്നു മുൻപെ ശേഷമുള്ള നാടുകളിന്മേൽ ഞാൻ ചെയ്തപൊലെ റൊമാനഗരരിമെലും ആയതിന്റെ പെരിമകളിന്മേലും വിസ്താരമായി പറവാൻ എത്രയും ചെർച്ചയുള്ള കാര്യമായിത്തീർന്നു.

അപ്പൊഴൊ റൊമാനഗരിയും ആയതു എങ്ങനെ വട്ടത്തിൽ പണിതിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിരിക്കുന്ന നിലം എങ്ങനെ നിരപ്പു ഒത്തതാകുന്നു ചുറ്റും ചുമര പണിചെയ്തു വാതിലുകൾ എങ്ങനെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ഉറവകൾ എങ്ങനെ നെരെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിലുള്ള വീടുകളുടെയും കൊയിലകളുടെയും മുഴുപ്പും പ്രഭയും മാർ പത്രൊസിന്റെ പള്ളിയും ആയതിന്റെ

പൊക്കവും നീളവും എത്ര പൊരമെന്നും ആയതിലുള്ള മാർ പത്രൊസിന്റെ കെറ്റിടവും കെറ്റിടത്തിന്നു മീതെ എങ്ങനെ മൂന്നു നെര ത്രൊണോസ എത്രയും ശിക്ഷയാകുംവണ്ണം പണിചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിൽ ഉള്ളതിലും താഴെ മാർ പത്രൊസിന്റെ കെറ്റിടത്തിന്നു ചെരെയുള്ള ത്രൊണോസിന്മേൽ എങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ചെന്നു കർദ്ദിനാളും ചൊല്ലി നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും ലോകരുടെയും ഗുണത്തിന്നു വെണ്ടി നമസ്കരിച്ചു എന്നും വിശേഷിച്ചും ഉടൈതമ്പുരാണൊടും മാർ പത്രൊസിനൊടും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചു എന്നും ഈ മെൽപറഞ്ഞ ത്രൊണോസുകളിൽ ഉള്ളതിലും മീതെയുള്ള ത്രൊണോസിന്മേൽ അപൊന്നു കൊണ്ടു എത്രയും വലിയ നാലുകളും കരടുതാങ്ങിയും ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും ആയതിന്നു മുൻപറഞ്ഞ ചുമരൊട ചെരെ പൊന്നുകൊണ്ടു സുരാലിച്ചു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലിയൊരു കസെറയിൽ മാർ പത്രൊസ്ട്രീഹാ ഇരുന്ന കസെറാ എത്ര ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ ശരസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും വിശേഷിച്ചും ഈ പള്ളിയിലുള്ള ത്രൊണോസുകളുടെ പെരുപ്പവും ഒരു നാളും ലയമില്ലാത്ത മൂസായിക്കൊ എന്ന ഒരു കൂട്ടം വാർപ്പകല്ലുകൊണ്ടു എത്രയും മെച്ചമായി ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന രൂപങ്ങളുടെ പ്രകാശവും ഹൈക്കലാടെ മുഴുപ്പും ആയതിൽ പലപല പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ കെറ്റിടങ്ങൾ എത്ര പൊക്കി മഹാ മുഖ്യതയോടുകൂടെ പണിതിരിക്കുന്നു എന്നും പള്ളിയുടെ മദബഹായും ഹൈക്കലായും ഒക്കെയും വെഴുമാടം വളച്ചു ഈ വളഴിന്മേൽ എങ്ങനെ പലപല ചിത്രങ്ങളും രൂപങ്ങളും എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നും പള്ളിയുടെ ഹൈക്കലായിൽ ചെമ്പുകൊണ്ടു പാരം വലുതായി വാർത്തു ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന മാർ പത്രൊസിന്റെ രൂപം എങ്ങനെ ഉയർച്ചയിൽ വെച്ചിരിക്കയും പള്ളിയിൽ കടക്കുന്നവർ എങ്ങനെ ഈ രൂപത്തിന്റെ കാൽ മുത്തുന്നു എന്നും പള്ളിയുടെ മീതെയുള്ള കടം എത്ര വലിയതാകുന്നു എന്നും ആയതു താഴെ നിന്നു നൊക്കുമ്പോൾ പള്ളിയുടെ ഉയർച്ചയുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു എത്ര ചെറുതായി തൊന്നുന്നു എന്നും വിശേഷിച്ചും പള്ളിയുടെ മുഖവാരത്തിൽ പുറത്തു എങ്ങനെ ഏകദേശം വില്ലുപൊലെ വലുതായിട്ടു ചുമര പണിതിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ ചുമരിന്റെ അകത്തുഭാഗത്തു എങ്ങനെ നാലു നിര എത്രയും ക്രമമായിട്ടു തൂണുകൾ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ തൂണുകളോടു ഒപ്പിച്ചു മീതെയുള്ള ബറാത്തലിന്മേൽ പത്രണ്ടു ശ്രീഹാന്മാരുടെയും മല്ലാൻമാരുടെയും രൂപങ്ങൾ എത്ര ചെർച്ചുവഴി വെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ ചുമരിന്നകത്തു പള്ളിയുടെ മുഖപ്പിന്നു ഇടത്തും വലത്തും എത്രയും മനോഹരമായി പണിതിരിക്കുന്ന ഒലിഉറവകൾ സദാകാലവും പൂക്കുറീപൊലെ എങ്ങനെ വെള്ളം വീഴുത്തുന്നു എന്നും ആയതിന്റെ പുറകെ രൂശിപ്രമാണ്ത്തിൽ എത്രയും വലിയ പൊക്കമായിട്ടു കല്ലുകൊണ്ടു ഒപ്പിച്ചിരി

കുന്ന ഒരു തുൺ എങ്ങനെ പള്ളിയുടെ നടക്കു നെരെ നീവർ
 ത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നും പള്ളിയിലുള്ള കാണാനീസ്താനാ
 രം പട്ടക്കാറം എത്ര ചിതവും ക്രമവും ഉള്ള പ്രകാരത്തിൽ തങ്ങ
 ളുടെ കടങ്ങൽ തികച്ചവരുന്നു എന്നും ഈ പള്ളിയിൽ മാർപ്പാപ്പാ
 പരഹസ്യമായിട്ടു ഇറങ്ങി കർവാൻ കാണുന്ന നെരത്തിൽ മെ
 ത്രാന്മാരും കർദ്ദിനാളന്മാരും എങ്ങനെ ആഘോഷത്തിന്നു കൂടെ
 നില്ക്കുന്നു എന്നും അവർ മാർപ്പാപ്പാടെ മുൻപാകെ എങ്ങനെ ഇറി
 പ്ലാൻ മരയാദിയാകുന്നു എന്നും റൊമായിലുള്ള മാടമ്പികൾ അ
 പ്ലൊം അടുത്തുനിന്നു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം എങ്ങനെ
 ആകുന്നു എന്നും വത്തിക്കാനാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഈ പള്ളിയുടെ
 ചെത്തുള്ള മാർപ്പാപ്പാടെ കൊയിലകവും ആയതിന്റെ മുഴുപ്പും
 അവിടെ പടയാളികൾ നിന്നു കാർക്കുന്ന പ്രകാരവും ഈ പള്ളി
 യുടെ മുഴുപ്പിന്നു ചെരുന്ന ഒരു ചമയപ്പുര എങ്ങനെ ആരാമത്തെ
 പീയൂസ എന്ന ഈ മാർപ്പാപ്പാ പണിചെയ്യിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു
 എന്നും ഈ ചമയപ്പുരയുടെ മുഴുപ്പും മഞ്ഞുമെൽ എന്നു ചൊല്ലുന്ന
 സന്ത മറിയ മയ്യാർ എന്ന പള്ളിയും ആയതിലുള്ള ത്രോണൊസ്യ
 കളും കാണാനിസ്താന്മാരും ഇതുമെന്ത്യ മാർ യൊഹന്നാൻ ലത്രാ
 നെൻസെൻ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആദിമുൻപിൽ റൊമയിൽ ഉണ്ടായ
 പള്ളിയും ആയതിന്റെ മഹിമയും ആ പള്ളിയുടെ അരികെ
 വെറെ ഒരിടത്തിൽ നമ്മുടെ കത്താവു മിശിഹാ പീലാത്തൊ
 സിന്റെ മാളികപുറത്തു ചെല്ലുന്നപ്പൊൾ കരറിയ കൊവണി
 എങ്ങനെ ബഹുമാനത്തൊടു കൂടെ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആയ
 തൊക്കയും വെറെ മരം കൊണ്ടു പുറമെ പൊതിഞ്ഞ കർത്താ
 വിന്റെ ശുദ്ധമാന തിരുചൊര വീണ ഇടങ്ങളിൽ എങ്ങനെ
 അടയാളം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളെ എങ്ങനെ ഈ കൊ
 വണി മുട്ടുമെൽ കരറി നമ്മുടെ ലൊകരുടെ ഗുണത്തിന്നു
 വെണ്ടി കർത്താവിനൊടപെക്ഷിച്ചു എന്നും കന്യെല്ലൊ ദെസ
 ബെലൊ എന്നുചൊല്ലുന്ന വട്ടക്കൊട്ടയും ആയതിന്മെൽ മിഖാ
 യെൽ റെശമാലൊയുടെ രൂപം എങ്ങനെ വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
 മൊന്തക്കവാലൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ കൊയിലക
 വും ആയതിന്റെ നീളവും ആയതിന്നു ചെരെ ഉള്ള കൊത്തളവും
 ആയതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പടയാളികളുടെ വീടും റൊത്തുന്ദാ എന്നു
 ചൊല്ലുന്ന വട്ടപ്പള്ളിയും ആയതിന്റെ മുഴുപ്പും പ്രകാരവും ആയതു
 മൂമ്പിൽ കാവ്യരുടെ കാലത്തിൽ പിശാചുക്കൾക്കു ഒക്കെക്കും
 ഉള്ള മുക്കാൽവട്ടം ആയിരുന്നാറെ ഇപ്പൊൾ എങ്ങനെ ശുദ്ധമാ
 കപ്പെട്ടവർ ഒക്കെക്കും ഉള്ള പള്ളി ആക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും കൊ
 ള്ളൊസെയൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന കാവ്യരുടെ കാലത്തിൽ ആര
 വാരമായിരുന്ന ഇടവും ആയതിൽ ഇപ്പൊൾ എങ്ങനെ വ്യക്ത
 ശിസ ഇതായതു കരീശിന്റെ സൽവഴി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഭക്തിമ
 കഴിച്ചു വരുന്നു എന്നും കമ്പിദൊലൊ എന്ന ഇടവും അവിടെ

എങ്ങനെ കെസറിന്റെ രൂപവും നഗരിക്കു പുറത്തുള്ള മാർ പൌ
 ലൊസ്യൂറിഹായുടെ തലവെട്ടിയ ഇടത്തുള്ള പള്ളിയും ആയതി
 ലുള്ള മൂന്നു ഒലിളവകളും ഈ പള്ളിയിൽ എങ്ങനെ ഞങ്ങൾ
 ചെന്നു കമ്പിട്ടു അപെക്ഷിച്ചു എന്നും വിശേഷിച്ചും നഗരിക്കു
 കത്തുള്ള മാർ പത്രൊസിനെയും മാർ പൌലൊസിനെയും വില
 ങ്ങിൽ ഇട്ടിരുന്ന ഇടവും ഈ ഇടത്തിൽ എങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ചെന്നു
 ആദരിച്ചു എന്നും വിശേഷിച്ചും മാർ പത്രൊസിന്റെ പള്ളി
 യിലും പിന്നയും മറ്റും പല പള്ളികളിലും ഘോഷമുള്ള പെര
 നാളുകളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മുളമുടിയും പുണ്യവാള
 ന്മാരുടെ ശുദ്ധമാന അസ്ഥികളും എങ്ങനെ ലൊകരെ കാട്ടുന്നു
 എന്നും വിശേഷിച്ചും ഈ നഗരിയിലുള്ള ദർശനക്കാരരുടെയും
 ദർശനകാരത്തികളുടെയും പെരുപ്പവും അവരുടെ വകഭേദങ്ങളും
 അവരുടെ ആശ്രമങ്ങളുടെ വലിപ്പവും പൊരികയും ഭ്രാന്തസമൂഹ
 ങ്ങളുടെ പലപല വകയും ഈ നഗരിയിലുള്ള പൊരുപടാത്ത
 കാരരുടെയും ശാസ്ത്രകാരരുടെയും പെരുപ്പവും മിടക്കും പഠിത്വ
 വീടുകളുടെ സുലഭവും ആയതിലുള്ള ക്രമങ്ങളും സവ്യൻസ്യൊ
 എന്നു ചൊല്ലുന്ന എല്ലാവക ശാസ്ത്രത്തിനായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രസമ്മ
 വും അതിലുള്ള മല്ലാന്മാരുടെ അറിവും ബൊധവും എത്ര തിക
 ച്ചിലൊടും ഭക്തിമയൊടുംകൂടെ അരൂപിക്കടുത്ത വസ്തുക്കളൊക്ക
 യും കഴിച്ചുവരുന്നു എന്നും പാരെത്തൊറാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാലു
 മണിനമസ്താരത്തിന്നു ശുദ്ധമാനകർവാൻ പരഹസ്യമായിട്ടു
 വൈക്കമ്പൊള്ളു ആശ്രണയും ഭക്തിമയും അവിടെക്കു എത്തുന്ന
 ജനങ്ങളുടെ പെരുപ്പവും കൂടപ്പറപ്പുകളുടെ അരൂപിക്കടുത്ത സഹാ
 യത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ അതായതു പാവപ്പെട്ട ദ്രോഹ
 കാർക്കു പൊറുപ്പാനുള്ള ദീനപ്പരകൾ എത്ര നല്ലവണ്ണം പണിത
 ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന ചിലവുകൾക്കു വക എങ്ങനെ ഒപ്പിച്ചി
 രിക്കുന്നു എന്നും വരത്തരായ ജനങ്ങൾക്കു തങ്ങൾക്കു വെറെ ഭവ
 നം വിചാരിച്ചു ഒപ്പിപ്പൊളും വസിപ്പാൻ എങ്ങനെ വീടു തീർത്ത
 ആയതിനുള്ള ചിലവു വകക്കു വരവും വച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
 ആരുമൊരുമില്ലാത്ത കിടാങ്ങളെ വളർപ്പാൻ ഏതു പ്രകാര
 ത്തിൽ വീടു പണിചെയ്തു ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന ചിലവുകൾ
 ക്കു വരവു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങനെ മാന്യങ്ങൾക്കു ദീ
 ഷ്യതിയുള്ള മറ്റു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾക്കു ഒക്കെക്കും എത്രപ്രകാര
 ത്തിൽ ഉപായം നൊക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ നഗരിയിലുള്ള
 ജനങ്ങളുടെ ആഘോഷവും കച്ചവടതരങ്ങളുടെ പെരുപ്പവും
 പണിക്കാരരുടെ കൌശലങ്ങളും വകഭേദങ്ങളും മനൊദുഃഖമെശൊ
 നും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതു നീക്കി സന്തൊഷം വരുത്തുവാനുള്ളതി
 ന്നുള്ള പലപല വസ്തുക്കളും അപൂർവമുള്ള തൊപ്പുകളും മാന്യ
 ഷർക്കു സന്തൊഷം വരുത്തുവാനും ഇങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ആയസ്സു
 കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനും പുറപ്പെടുന്ന ഗൊഷ്ടിക്കാരരുടെ പെരുപ്പവും

അവരുടെ മഹാ പലസമായ വചനങ്ങളും അവർ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന കൂടുന്ന ജനങ്ങളുടെ പെരുപ്പവും വിശേഷിച്ചും റൊമായിലുള്ള മാടമ്പികളുടെ ഓജസ്സും ബഹുമാനവും കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ ചമയവും വമ്പും അവരുടെ കൈയിലകങ്ങളുടെ പൊരികയും മുഴുപ്പും അവരുടെ തൊപ്പികളുടെ വിസ്മയവും പ്രകാശവും നഗരീയുടെ ഉദ്വേഗവും ഒക്കെയിലും സദാ നെരവും എങ്ങനെ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെയും മാടമ്പികളുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും മുൻസിഞ്ഞന്മാരുടെയും മറ്റു പല പ്രധാനികളുടെയും തെരുക്കൾ ഓടുന്നു എന്നും ലൊകർക്കു എത്രയും സൗഖ്യവും അനുകൂലവും ഉള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ നാട്ടിലുള്ള കല്പനകളും ക്രമങ്ങളും ആയതിന്നു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഞായസ്ഥലങ്ങളും അത്രപിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങൾക്കു തന്നെയുള്ള മറ്റും പല ന്യായസ്ഥലങ്ങളും പല കാര്യങ്ങൾക്കായിട്ടു അവിടെക്കു വരുന്ന പുരത്തരുടെ പെരുപ്പവും ശുദ്ധമാന കർദ്ദിനായുടെ പെരുനാൾക്കു ആണ്ടുതൊറ്റും മാർപ്പാപ്പാ എങ്ങനെ ശുദ്ധമാന കർദ്ദിനായൊടും കൂടെ പൊകുന്നു എന്നും എങ്ങനെ കൊടയും സ്പീവായും എടുക്കുന്നു എന്നും അപ്പൊൾ കർദ്ദിനാളന്മാരും മെത്രാന്മാരും ദർശനക്കാരും എങ്ങനെ തനിക്കു അണിയാത്ര പൊകുന്നു എന്നും ആണ്ടുതൊറ്റും എങ്ങനെ മഹാ ചെലാഷത്തെടുക്കൂടെ മാർ ദൊമ്മനിക്കൊസിന്റെ ദർശനക്കാരരുടെ ആശ്രമത്തിൽ എങ്ങനെ മാർപ്പാപ്പാ പൊകുന്നു എന്നും അപ്പൊൾ റൊമായിലുള്ള മാടമ്പികളും കർദ്ദിനാളന്മാരും എങ്ങനെ തനിക്കു അണിയാത്ര പൊകുന്നു എന്നും ഇതൊക്കെയും മറ്റും പല വസ്തുക്കളും തിരിച്ചു തിരിച്ചു ആയതിൽ ഓരൊന്നിന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ടു ഇവിടെ എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചാൽ പാരപ്പായി വരുമെന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്നു നെരവും സമയവും ഇപ്പൊൾ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ആയതൊക്കെയും മറ്റു നെരത്തിന്നു വെച്ചുകൊടുക്കും ചെയ്യുന്നു.

വിശേഷിച്ചും പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന ഈ സമൂഹം നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിൽ പലടത്തും വരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്റെ രൂപം തിരിച്ചു നമ്മുടെ ജനങ്ങളെ ബൊധിപ്പിച്ചാൻ നമ്മുടെ വിശേഷത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിന്നു വെണ്ടിയീരിക്കുന്നു എന്ന തുകൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരം മാത്രം തിരിച്ചു ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ റൊമായിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന പലപല പുണ്യ വാന്മാരു പലപല ഭക്തിമകൾ വിചാരിച്ചും നടത്തിയും വരുന്ന നാളുകളിൽ കപ്പച്ചിപാതിരിമാരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ഭക്തിമയും തമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കുള്ള എറവും കൊണ്ടു പുറത്തുള്ള മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരുടെയും ഇടത്തുകാരരുടെയും നാടുകളിൽനിന്നു വരുന്ന വരത്തരിൽ ബുദ്ധിയുള്ള വാലിക്കോരെ

പഠിപ്പിച്ചു പട്ടവും ഏൽപ്പിച്ചു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ നാടുകളിൽ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനായിട്ടു അയക്കത്തക്കവണ്ണം ഭാവിച്ചു ആയതിന്നു ഒരു വീടും വിദയം വരുത്തി തുടങ്ങിയാറെ ഈ പ്രവൃത്തി ഉടെതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കു എത്രയും നല്ലകാര്യമാകുന്നെന്നു കണ്ടു പലപല വമ്പന്മാരും കൂടെ ഈ കാര്യത്തിന്നു പാതിരിയെ തുണപ്പാൻ കൂടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വമ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ അന്നു കർദ്ദിനാൾ പിന്നെ എട്ടാമതു ഉർവാനൊസുപാപ്പാ ആയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു താൻ പിന്നെ മാർപ്പാപ്പാ ആയതിന്റെ ശേഷം മെൽ പറഞ്ഞ ഈ പാതിരി അടിസ്ഥാനം വച്ചുതുടങ്ങിയ ഇടത്തുതന്നെ വലുതായിട്ടുള്ള വീടും പഠിത്യാശാലകളും പണിചെയ്തു പലവഴിയും ശ്രമിച്ചു അമ്പതുഅറുപതു വാലിക്കോരെ പഠിപ്പിച്ചുനുള്ളതിന്നു അവരെ ഭരിക്കയും പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന മൂപ്പന്മാർക്കും മല്ലാന്മാർക്കും മാസപ്പടി കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു വരവും സ്ഥാപിച്ചതുമെന്യെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ വിചാരിപ്പാനും പഠിപ്പിക്കുന്ന കിടാങ്ങളെ തങ്ങളുടെ പഠിത്യാ കഴിഞ്ഞാൽ തങ്ങളുടെ നാട്ടിന്നു ദീപ്തിയായ വസ്തുക്കളും വെണ്ടുവണ്ണമുള്ള മുഷ്കരത്വങ്ങളും കൊടുത്തപ്പോഴും ഉള്ളതിന്നു വിചാരിപ്പാൻ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ ഒരു സമൂഹവും കല്പിച്ചു ഈ സമൂഹത്തിന്നു കൊൻഗ്രോഗാസ്യൊ പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ ഫിദെ ഇതായതു വിശ്വാസം വളർത്തുവാനുള്ള സമൂഹമെന്ന പെർ വിളിക്കയും ചെയ്തു. എന്നതുകൊണ്ടു അന്നതൊട്ടു ഇന്നയൊളം മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരുടെയും ഇടത്തുകാരുടെയും നാട്ടിൽ നിന്നു പലപല പൈതങ്ങളെയും അവിടെ വരുത്തി പഠിപ്പിക്കയും അവരുടെ പഠിത്യാ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം വീണ്ടും തങ്ങളുടെ നാട്ടിന്നു അവരെ അയക്കയും അവരുടെ പ്രയത്നത്താലും ശ്രമത്താലും മാർഗ്ഗമില്ലാത്ത പലരും മാഗ്ഗും കൂടുകയും ഇടത്തുട്ടിൽ നിന്നു വലത്തുട്ടിൽ തിരികയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു. ഇതു മെന്യെ പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽനിന്നു മാർഗ്ഗമിടപെട്ടു ചെല്ലുന്ന കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ആയതിന്മേൽ വിചാരിച്ചു വെണ്ടുവണ്ണം കൂററുപ്പാനായിട്ടു ഈ കർദ്ദിനാളന്മാരുടെ സമൂഹത്തിന്നു മാർപ്പാപ്പാ കയ്യാളിക്കയും അവരും ആയതൊക്കെക്കും തീർമാനം കൊടുക്കയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാരെയും മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരെയും ആക്കുവാനുള്ളതിന്നു ആളുകളെ കൂററുപ്പാനും അയപ്പാനും ഈ സമൂഹത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്നോരു കാര്യമത്രെ ആകുന്നതും. വിശേഷിച്ചും ഇതൊക്കെക്കും ചുവടും അടിസ്ഥാനവും വളർമ്മയും ഒപ്പിച്ചതു വൃ-(8)ാമതു ഉർവാനൊസ എന്ന മാർപ്പാപ്പാ അത്രെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഉർവാനൊസിനടുത്ത പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ ഫിദെ എന്ന ശാസ്ത്രസത്മം എന്ന പഠിത്യാവീട്ടിനെ ചൊല്ലുമാറാകുന്നു.

വിശേഷിച്ചും മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരുടെയും ഇടത്തുകാരരുടെയും നാട്ടിലുള്ള കിടാങ്ങൾക്കു എന്തു റൊമാക്കാർക്കും മറ്റും വിശ്വാസകാരരു രാജാക്കളുടെ നാട്ടിലുള്ളവർക്കും ഈ പഠിത്തവീട്ടിൽ ഇടവുമില്ല. വിശേഷിച്ചു ഇന്ദിയാക്കാർ ൬ (6) പെൺകുട്ടികളും ഉണ്ടാകണം. എന്നു വരുമ്പോൾ മലങ്കര ഇടവകയിൽനിന്നു മാർഗ്ഗകാര്യം ചൊല്ലിത്തന്നെ ചെന്നാറെ മാർപ്പാപ്പാ ഈ സമൂഹത്തിന്നു കാര്യം കയ്യാളിക്കയും ഈ സമൂഹവും തങ്ങളുടെ കാര്യലാഭവും വമ്പും നടത്തുവാനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടു തമ്പുരാന്റെ സ്മൃതിയും ന്യായവും വീട്ടു മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണമൊക്കെയും കാര്യം വീക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽ ചൊല്ലിയ പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ഉണ്ടായ വർത്തമാനം വിചാരിച്ചാൽ അറിയാം. ഉടൈതമ്പുരാന്റെ സ്മൃതിക്കും കൂട്ടപ്പറപ്പുകളുടെ ഉപകാരത്തിന്നും കൂടുന്ന പ്രവർത്തികൾ ഒക്കെക്കും വളർച്ചയും മുഴുപ്പും എങ്ങനെ ഏറ്റെടുപ്പിൽ ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും അതെന്തെന്നാൽ മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരുടെയും ഇടത്തുകാരരുടെയും നാടുകളിൽനിന്നു വരുന്ന കിടാങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു തങ്ങളും തങ്ങളുടെ നാടുകളിൽ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനായിട്ടു അയപ്പാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായ ഉടൻ ഈ പ്രവർത്തിയാൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉടൈതമ്പുരാന്റെ സ്മൃതിയും തങ്ങളുടെ ബഹുമാനവും പലരും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടു ഈ പ്രവർത്തിക്കു ബലംപെട്ട സഹായക്കാരും ഉണ്ടായതിനാൽ ഈ പുണ്യപ്രവർത്തി വളർന്നു ലോകമെങ്ങും ആയതിന്റെ കാൽ ഉറപ്പു എന്നുതന്നെ പറയാം. എന്നപോലെ നമ്മുടെ നാടുകളിലും ചെയ്യാൻ ജനങ്ങൾക്കു ബുദ്ധിയും വിചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള ഗുണപ്രവർത്തികൾ പലതും കാണുമാനുള്ള ഭാഗ്യം നമുക്കും കൂടിയെന്നെ.

അമ്പത്തിനാലാം പദം

അന്താണെല്ലി കർദ്ദിനാളിനൊടും മാർപ്പാപ്പായൊടും ശേഷം വെണ്ടത്തക്കവരൊടും യാത്ര ചൊല്ലി എങ്ങനെ റൊമായിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു എന്നതിനെൽ

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം നമ്മുടെ പള്ളിക്കും ലോകക്കും റൊമായിൽനിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും ഞങ്ങളുടെ വശവട്ടം കൂട്ടിയതിന്റെ ശേഷം പ്രൊപ്പഗാന്ദാ എന്ന സമൂഹത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന മെൽ പറഞ്ഞ അന്താണെല്ലി കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു യാത്ര ചൊല്ലുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ ചെന്നു താനുമായി യാത്ര ചൊല്ലുന്ന നെരത്തിൽ ഞങ്ങളെ മലങ്കരയുള്ള പള്ളിക്കാരു റൊമായിക്കു അയച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിന്നു മെൽപ്പടി പള്ളിക്കാരുടെ കുറി

കൊണ്ടുവന്നു മാർപ്പാപ്പായിക്കു കൊടുത്തതിനാൽപക്കം ആയതിന്നു ചെറുതായിട്ടു ഒരുത്തരമെങ്കിലും തന്നെ മതിയാവൂ. ആയതല്ലാത്തതാൽ പള്ളിക്കാർക്കു പ്രസാദമായി വരികയില്ല എന്നു പാരം സാധ്യമായിട്ടു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചാറെ മെത്രാൻ കൂടാതെ മാർപ്പാപ്പാക്കു പള്ളിക്കാരു കഠി എഴുതിയാൽ മാർപ്പാപ്പാ ഒരുത്തരവും കൊടുപ്പാറില്ലെന്നുള്ള ഉത്തരം കേൾക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കർദ്ദിനാൾ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞ ഉത്തരം നെരായ ഉത്തരമല്ല. നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ നിലയില്ലായ്മയും പിടിയില്ലായ്മയും പാതിരിമാരു അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചു കാണുകകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരമത്രെ ആകുന്നു എന്നു ഇനിയും നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിൽ മീതെ എഴുതുന്ന പല കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും അറിവാൻ സംഗതിവരുമെങ്കിലും തങ്ങളുടെ തലവനാകുന്ന മെത്രാൻ കൂടാതെ പുറമെയുള്ള ജാതികളിൽപക്കലും മാർപ്പാപ്പായുടെയും ശേഷം മാർഗ്ഗമുള്ള രാജാക്കളുടെയും മുൻപാകെ നമ്മുടെ പള്ളിക്കാരു എത്ര ചൊരുമെന്നു ഈ ഉത്തരത്താൽ ഉടൈതമ്പുരാൻ നല്ലവണ്ണം നമുക്കു കാട്ടിത്തന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ സ്ഥാനം നമുക്കു തന്നെ ആക്കിത്തന്നതിനാൽ എത്രയും സൂക്ഷ്മത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടുംകൂടെ എന്നെന്നേക്കും ഒരു ലയം കൂടാതെ നമ്മുടെ ജാതിക്കു തന്നെ നിറുത്തുവാനുള്ളതിന്നു നമ്മുടെ പള്ളിക്കാർക്കു ദീപ്സുതിയുണ്ടെന്നു ഇവിടെ ഞാൻ എഴുതി കാട്ടിയിട്ടു അറിയേണ്ടുന്ന കാര്യം ആയിരിക്കുന്നുമില്ല. ഇതിന്റെശേഷം കർദ്ദിനാളുമായിട്ടു യാത്ര ചൊല്ലി പിരിയുന്നപ്പോൾ റൊമായിൽനിന്നു പ്രത്തുക്കാലിന്നൊളമുള്ള ചിലവു വകക്കു 90 സ്തുതി ആയതു ൩൫ പൊൻകാശു മെടിച്ചു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പ്രൊപ്പഗാന്ദാക്കു കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ആളിനു ചീട്ടും തന്നു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ഞങ്ങളും പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽ വന്നു മെൽപറഞ്ഞ ആളിന്നു ചീട്ടും കൊടുത്തു ഈ ദ്രവ്യം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. ആയതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാർപ്പാപ്പായുമായിട്ടു യാത്രചൊല്ലുവാനുള്ള അവസംഥ മുൻസിഞ്ഞൊറുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുൻപിലുള്ള ശനിയാഴ്ച താൻ മര്യോദിയായിരിക്കുന്ന പൊലെ മാർപ്പാപ്പാക്കു പക്കൽ പൊയപ്പോൾ ഞങ്ങളെക്കൂടെ തന്റെ തെരിൽ കൊണ്ടുപോയി മാർ പത്രോസിന്റെ പള്ളിക്കൽ വത്തിക്കാനാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന മാർപ്പാപ്പാ ഇരിക്കുന്ന കോയിലകത്തിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നാലുത്തിയെട്ടാം പദത്തിൽ മീതെ ചൊല്ലിയവണ്ണമുള്ള ആചാരങ്ങളോടുകൂടെ ചെന്നു മാർപ്പാപ്പാക്കു കാൽമുത്തി യാത്രചൊല്ലുന്ന നെരത്തിൽ നിങ്ങൾ എത്ര ക്രമത്തിൽ കർവാൻ ചൊല്ലുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും ചില കൂട്ടമൊക്കെയും

ചൊദിച്ചതിന്നു ചെരുന്ന ഉത്തരം മല്ലാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇനി നിങ്ങൾക്കു എന്തൊരു വസ്തു വെണ്ടുവെന്നു മാർപ്പാപ്പാ ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ പള്ളികൾക്കും അങ്ങെ ശുദ്ധമാന വാഴു അല്ലാതെ വെറൊരു വസ്തുവും ഞങ്ങൾക്കു ദീഷ്യതിയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ഉത്തരിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാർപ്പാപ്പാ ഞങ്ങളുടെ മെൽ റൂശ്ചാചെയ്യാറെ ഇനി ഞങ്ങളുടെ പട്ടക്കാറക്കും ലൊകക്കും കൂടെ ഇതുതന്നെ ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു വീണ്ടും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം എത്ര പള്ളിയുണ്ടെന്നും പട്ടക്കാറരു എത്ര കാണുമെന്നും ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചതിന്നു ഏകദേശം ഇത്ര ഇത്ര കാണുമെന്നു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാർപ്പാപ്പാ തന്റെ കൈ നിവർത്തി നമ്മുടെ പട്ടക്കാറർക്കും ലൊകർക്കും വാഴു തരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ വീണ്ടും കാലു മുത്തിക്കൊണ്ടു മുൻസിഞ്ഞൊറുമൊന്നിച്ചു പ്രൊപ്പഗാന്റായിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം മുൻസിഞ്ഞൊറിയുടെ പക്കൽ തന്നൊടു യാത്ര ചൊല്ലുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പൊൾ ഇന്നലെ മാർപ്പാപ്പാടെ പക്കൽ ചെന്നപ്പൊൾ എന്തുവെണ്ടു എന്നു മാർപ്പാപ്പാ ചൊദിച്ചപ്പൊൾ എന്തുകൊണ്ടു താൻ ഏതു അപേക്ഷിക്കാഞ്ഞു. മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരൊടു മാർപ്പാപ്പാ ഇങ്ങനെ ചൊദിച്ചാൽ വാച്ച ഭക്തിമയുള്ള വസ്തുക്കളും അപേക്ഷിക്കാറുണ്ടെന്നു മുൻസിഞ്ഞൊർ മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞാറെ ഇനിക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കെയും വെണ്ടുംപൊലെ ഇവിടെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു ഇനി വിശേഷിച്ചൊരു ദീഷ്യതിയുമില്ലെന്നു പരിഭവമായിട്ടു മല്ലാൻ പറഞ്ഞതിന്നു എന്തെ കരിയാട്ടി താൻ പരിഭവിക്കുന്നു. തന്റെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുംവണ്ണമൊക്കെയും ഞങ്ങൾ ഇരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പരിഭവമൊന്നും ഞങ്ങളോടു വെണ്ടാ എന്നു മുൻസിഞ്ഞൊർ പറഞ്ഞാറെ ഇനിക്കു ഒരു പരിഭവവുമില്ലാ വിശേഷിച്ചു കാര്യം നിങ്ങൾ വെണ്ടുംവണ്ണം തീർത്തതൊക്കെയും ഉടെതമ്പരാൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു മല്ലാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും മാർപ്പാപ്പായൊടു ഏതാനും അപേക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഇനിയും വശമുണ്ടെന്നു മുൻസിഞ്ഞൊറും ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി ഒരു വസ്തു അപേക്ഷിക്കുണ്ടോ എന്നു മല്ലാനും ഇങ്ങനെ കുറെ നെരം വിവദിച്ചാറെ നിങ്ങൾക്കുവെണ്ടി കുറെ ആഞ്ഞുസ ദെയി എന്നു ചൊല്ലുന്ന മെഴുകുത്രവം മാർപ്പാപ്പായൊടു അപേക്ഷിക്കുമെന്നു മല്ലാനൊടു മുൻസിഞ്ഞൊർ പറകയും മല്പാനും മുൻസിഞ്ഞൊറിയുടെ മുഖം വാട്ടാതെ ഇരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി അപേക്ഷിപ്പാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു മെടിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജെമ്പായിക്കു കൊടുത്തയച്ചാലും ആയതുചൊല്ലി ഇവിടെ താമസിപ്പാൻ കൂടുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞാറെ അങ്ങനെതന്നെ ആകട്ടെ എന്നു മുൻസിഞ്ഞൊറും പറകയുംചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഈ തർക്കമൊക്കെയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഏതു വഴിക്കു പ്രത്തുക്കാലിന്നു പോകുന്നു എന്നു മുൻസിഞ്ഞൊർ മല്ലാനൊടു ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ഇവിടെനിന്നു നെരെ തന്നെ ലൊറെത്തിന്നു പോകുന്നു എന്നു മല്ലാൻ ഉത്തരിച്ചതിന്നു വഴിച്ചിലവിന്നു പണം ചുരുക്കമായിരിക്കുന്ന നെരത്തു എന്തിന്നു ഇത്ര ചിലവുമിട്ടു ലൊറെത്തിന്നു പോകുന്നു. ഇവിടെനിന്നു നെരെ തന്നെ ചീവിത്തവെക്കുടാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നഗരീക്കു പോകെ വെണ്ടു. അവിടെ ചെന്നാൽ ഉടൻ ജെമ്പായിക്കു കപ്പൽ കരൊറുവാൻ സംഗതികൂടുമെന്നു മുൻസിഞ്ഞൊർ തങ്ങൾക്കു ബുദ്ധി ചൊല്ലിയാറെ ഞങ്ങൾക്കു ലൊറെത്തിന്നു ചെന്നു അവിടെ കർവാന ചൊല്ലുവാൻ നെർച്ച ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു അവിടെക്കു പോയെ മതിയാവൂ. വിശേഷിച്ചും പണമില്ലാത്തതിന്നു ഉടെ തമ്പരാൻ സഹായിക്കുമെന്നും മല്ലാൻ പറകയും മുൻസിഞ്ഞൊറും നിങ്ങൾ നെർച്ച ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതിന്നു പകരം മറ്റു വാച്ച ചെറിയൊരു പുണ്യവൃത്തി കഴിച്ചാൽ മതിയെന്നുള്ള അനുവാദം വാങ്ങി തരാമെന്നും ദീഷ്യതി കൂടാതെ ഇങ്ങനെ അനുവാദം വാങ്ങുന്നതു ന്യായമായിരിക്കയില്ലെന്നു മല്പാനും ഇങ്ങനെ സൊല്ലൻ നെരം വിവദിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം ലൊറെത്തിന്നു ഞങ്ങൾ പോകുന്നതു മുടക്കുവാൻ വശമല്ലെന്നു കണ്ടു കുറെ കാശുത്രപങ്ങളും തന്റെ പടവും തന്റെ ചിററപ്പനായിരുന്ന മരിച്ചപൊയ മെത്രാന്റെ വടിയും ഉള്ള പലപല കടുടാശുത്രപങ്ങളും മറ്റും ചില ചെറിയ പുസ്തകങ്ങളും സമ്മാനവും തന്നു ഞങ്ങളെ അയച്ചതിന്റെ ശേഷം പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ്യവുമായിട്ടു യാത്ര ചൊല്ലുവാൻ ചെന്നപ്പൊൾ കർദിനാളും മാർപ്പാപ്പയും മുൻസിഞ്ഞൊറും ആയിട്ടുണ്ടായ അവസൂഥകളൊക്കെയും തന്നെ കെരപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജെമ്പായിൽ ചെന്നാൽ പണത്തിന്നു ദീഷ്യതി വന്നു എങ്കിൽ ആയതു കുറച്ചിൽകൂടാതെ തങ്ങൾക്കു തരത്തക്ക വണ്ണം ജെമ്പായിലുള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ കൊൻസൂളിന്ന സാധനവും തന്നു വെണ്ടുംവണ്ണം യാത്രയും ചൊല്ലി ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ പോരുവാൻ യാത്രയായെന്നു മുൻസിഞ്ഞൊർ കെട്ടപ്പൊൾ അഞ്ചുതെങ്ങുകൾക്കാരൻ റൊട്രിഗെ എന്ന വലുതുപ്പായിക്കും അവന്റെ മകളെ കെട്ടിയവൻ മനുവെൽ തൂപ്പായിക്കും ബഹുമാനമായിട്ടു വമ്പന്മാരുടെ അടയാളമാകുന്ന ഓരൊ പൊൻകുരിശും ഇവർ രണ്ടുപെർക്കും പാരം സ്തുതിയായിട്ടു മാർപ്പാപ്പാടെ സാധനവും അവർക്കു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം മല്ലാന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ യൊഹന്നാൻ ഒദ സന്തമർഗ്ഗറീത്താ എന്ന പാതിരിയുടെ അപേക്ഷക്കു മനൊഗുണമായിട്ടു മാർപ്പാപ്പാ അനുവദിച്ചതും എന്നാൽ

ഇയാടെ മലയാളത്തിനുള്ള യാത്ര മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം മോടങ്ങിപൊകുകൊണ്ടു മലപ്പാന്റെ പററിൽ ആയതു കൊടുത്തയക്കത്തക്കവണ്ണം മുൻസിഞ്ഞാർ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മലങ്കര ൭൨ (72) പള്ളിക്കാറ്റംകൂടി എഴുതി അയച്ചതിന്നു മുൻപിൽ തങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച കുറിക്കു ഉത്തരം വരായ്കകൊണ്ടു സങ്കടം കാട്ടി എഴുതി അയച്ചിട്ടും ഒരുത്തരം തരണമെന്നു തൊന്നിയില്ലാ. എന്നാൽ രണ്ടു കപ്പായക്കാറ്റർക്കു വെണ്ടി ഒരു പാതിരി അപെക്ഷിച്ചാറെ ആ അപെക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു അവർക്കു ബഹുമാനത്തിന്റെ അടയാളവും മാർപ്പാപ്പാടെ സാധനവും കൊടുത്തയച്ചതു വിചാരിച്ചുണ്ടാലറിയാം മുൻപിലത്തെ വിചാരത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞപൊലെ കർദിനാൾ പറഞ്ഞതു നെരല്ല എന്നും നമ്മുടെ യോഗത്തിന്റെ പിടിയായ്ക കൊണ്ടത്രെ യോഗത്തിന്റെ കുറിക്കു മറുപടി തരാഞ്ഞതെന്നും. അതെന്തെന്നാൽ രണ്ടു പ്രത്യേകമുള്ള മാർപ്പാപ്പാ എഴുതുമറുണ്ടെങ്കിൽ ഏതു ഏറ്റവും ഒരു ദേശത്തെ പള്ളിക്കാറ്റർക്കു എഴുതുന്നതു ന്യായമായിരിക്കും. വിശേഷിച്ചും പാതിരിയും മലങ്കരയുള്ള മാർ തൊമ്മാ നസ്രാണികളിൽ ഒരുത്തർക്കുവെണ്ടി ഒരു വസ്തുവും അപെക്ഷിച്ചില്ലാ പിന്നെയൊ മെൽപറഞ്ഞവർക്കു അത്രെ. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞാറെ റൊമായിൽനിന്നു പ്രത്തക്കാലിന്നു ഞങ്ങളെ യാത്രതിരിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിന്നു പ്രത്തക്കാലിൽ കയെത്താനൊസ പാതിരിയും വിഷ്കൊത്തിയും അറിയത്തക്കവണ്ണം എഴുതി അയച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു എത്രയും സ്നേഹപ്പെട്ട ബ്രന്ദാമുമായിട്ടും പീലിപ്പൊസ വ്യജ്യോളി എന്ന പട്ടക്കാരനുമായിട്ടും പ്രൊപ്പഗാണ്ടാടെ വീട്ടധികാരിയാകുന്ന പട്ടക്കാരനൊടും പഠിതസ്ഥലത്തിന്റെ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയൊടും കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നവനൊടും നമ്മുടെ കീടാങ്ങളൊടും മറ്റും അവിടെ വെണ്ടുന്ന ജനങ്ങളൊടു യാത്രയും ചൊല്ലി മിശിഹാ പീറന്നിട്ടു ൧൭൮൦-ാം (1780) കാലം മിഥുനമാസം ൨൦-നു (20) റൊമായിൽനിന്നു തെരിൽ യാത്ര പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ വാലിടക്കാറ്റർക്കൊടു യാത്ര ചൊല്ലിയപ്പൊൾ നീണ്ടൂർ ഇട്ടിക്കുരുവീളു തരകൻ ചാക്കൊയിക്കു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചു നടന്നു പൊൻകാശു അവന്നു കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം മാത്തുവിന്നു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം ആരും ഏതും ഞങ്ങളുടെ പററിൽ തന്നിരുന്നില്ലാ എങ്കിലും അപ്പൊൾ ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ വശവും വകയുംപൊലെ ഞങ്ങളുടെ വഴിചിലവിന്നു പണം പൊരാഞ്ഞതിനാൽ പണം കൊടുപ്പാൻ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ മുൻപിൽ കൂടല്ലൂരിൽ നിന്നു കൊണ്ടു മെശുതുവാലകളും പുതപ്പുകൾക്കും ഇങ്ങനെ പത്തു

പൊൻകാശിന്റെ വക മാത്തുവിന്റെ പെർക്കു പ്രൊപ്പഗാണ്ടാടെ വീട്ടധികാരിയാകുന്ന പട്ടക്കാരന്റെ പററിൽ ഏൽപ്പിച്ചു അവനൊടും പഠിതവീട്ടിൽ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയൊടും അറിയിച്ചു വീട്ടധികാരിയുമായിട്ടു കൂടി ഒപ്പിച്ചെച്ചു പൊരികയും ചെയ്തു.

അൻപത്തഞ്ചാം പദം

റൊമായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസംഗമെൽ

ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെടുന്ന ഈ സമയത്തിൽ തങ്ങളുടെ പഠിതം കഴിഞ്ഞു പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന ഈ പഠിതസ്ഥലത്തിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ പൊകുന്ന സിമ്നാരിക്കാറ്റർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരിൽ ഒരുത്തൻ കയെത്താനൊസ പാതിരിയുടെ മകൻ യൗസെപ്പ ഫറീയാ ആയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇയാളും ഞങ്ങളും ഒരുമിച്ചു റൊമായിൽനിന്നു ലിസംബൊ ആയിക്കൂട്ടു ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം കയെത്താനൊസ പാതിരിയുടെ എഴുത്തു ഇയാൾക്കും ഞങ്ങൾക്കും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും യൗസെപ്പ ഫറീയാ ഈ ആണ്ടിൽ ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുവാനായിട്ടു പ്രൊപ്പഗാണ്ടായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പ്രകാരം ഇത്താല്യാരാജ്യത്തു മാർപ്പാപ്പാടെ കല്പനക്കീഴുള്ള മാർക്കാദ അങ്കൊണാ എന്ന പ്രദേശത്തു തൊലന്തിനൊ എന്ന നഗരിയിൽ കുടിയിരിക്കുന്ന യൗസെപ്പ അങ്കൊണിയൊ മർക്കസെ കുസ്സന്തിനി എന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട ആൾ കെട്ടാറെ താനും കയെത്താനൊസപാതിരിയുമായിട്ടു കണ്ടുറവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുവാൻ തനിക്കു വളരെ ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈ സമയം തനിക്കുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്നു തികച്ചിൽ വരുത്തുവാൻ നല്ലൊരു നെരമെന്നും കണ്ടു തനിക്കും കൂടെ ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഒരുമിച്ചു പൊകണമെന്നും ഈ പ്രധാനി യൗസെപ്പ ഫറീയായിക്കു മുൻപിൽ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും യൗസെപ്പ ഫറീയാ പട്ടമെറ്റ മല്പസുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനവും കൈക്കൊണ്ടു യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ ഒരുങ്ങിയ നെരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു റൊമായിൽ പിന്നെയും കുറെ താമസം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ മെൽ പറഞ്ഞ പ്രധാനിയെ യാത്ര മുറുക്കുവാൻ വെനെസ്യാ എന്ന നഗരിയിൽ ചെന്നു ആയതിന്റെ അതുല്യമായ പണി കാൺമാനായിട്ടും ഞങ്ങൾ തിരിക്കുന്നതിന്നു എട്ടു ദിവസം മുന്പു ഇയാൾ റൊമായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും താൻ റൊമായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്നപ്പോൾ മുൻപിൽ കയെത്താനൊസപാതിരി എഴുതി അയച്ചുവണ്ണം ഞങ്ങളും ഒരുമിച്ചു ലിസുംബൊ ആയിക്കു പൊകവാനുള്ളതിന്നു ഞങ്ങൾ ലൊറെത്തിന്നു എത്തുമ്പോൾ ഈ ആളും അവിടെ വരത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ആക്വാപെൻങ്ങെത്തേ എന്നും നാസ്റ്റി എന്നും തെണ്ണി എന്നും സ്റ്റൊലെത്തെ എന്നും ഫൊലീത്തേ എന്നും ഇങ്ങനെ ഈ നഗരകൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം റൊമായിൽനിന്നു തിരിച്ചിട്ടു അഞ്ചാം ദിവസം കാലത്തു ഏകദേശം പത്തു മണി ആയപ്പോൾ തൊലീത്തിനൊ എന്ന നഗരയിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ ദിവസം പെരുന്നാൾ ദിവസമാകുകൊണ്ടു കുർവാന കാൺമാനായിട്ടു അവിടെയുള്ള പള്ളിയിൽ കരൊറിയപ്പൊൾ യൗസെപ്പ ഫറിയൊ എന്ന പാതിരിയും മർക്കൈസ കുസ്തന്തിനി എന്ന മെൽപറഞ്ഞ പ്രധാനിയും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നാൽ മർക്കൈസ കുസ്തന്തിനി ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ യൗസെപ്പ പാതിരി പറഞ്ഞു കെട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും യൗസെപ്പ പാതിരി അവിടെയുള്ള ചമയപ്പരയിൽ കമ്പസാരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളെ കാണായ്കകൊണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ മർക്കൈസ കുസ്തന്തിനി ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടു എഴുന്നേറ്റ ഉടൻ വന്നു ഞങ്ങളോടു ആചാരവും ചെയ്തു വർത്തമാനങ്ങൾ ചൊദിച്ചു നില്ക്കുന്ന നെരത്തു കുർവാനക്കു പുറപ്പെടുകയും ഞങ്ങളും കുർവാന കാണുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ കുർവാന കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഉടൻ യൗസെപ്പപാതിരിയുമായിട്ടും കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം താൻ ഇത്ര നെരവും കുർവാന ചൊല്ലിയില്ലൊ എന്നതിനെക്കൊണ്ടും കുർവാന ചൊല്ലുവാനുള്ള മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും തന്നെ പള്ളിയിൽതന്നെ നിറുത്തിയും വെച്ചെച്ചു മർക്കൈസ കുസ്തന്തിനി ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടു മുറികളും തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വെള്ളംകുടിയും തന്നു ഭക്ഷണം കഴിവാൻ ഉറങ്ങുവാൻ താൻ അവിടെ തന്നെ വട്ടം കൂട്ടുമെന്നു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു അവിടെ പാർപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഈ മർക്കൈസിന്റെ ചെട്ടൻ കാണാനീസ്സാ ആകുന്ന പാതിരിയും തനിക്കുള്ള അനുജനും ശേഷം വീട്ടിലുള്ളവരൊക്കെയും പാരം പ്രസുദവും സ്നേഹവും ഞങ്ങളോടു കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം യൗസെപ്പപാതിരിയും കുർവാന കഴിഞ്ഞു വന്നതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരുമായിട്ടു ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു മർക്കൈസ കുസ്തന്തിനി എത്രയും ഗുണവും ഭക്തിയും ഉള്ള ആളായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഒട്ടു ഏകദേശം നാലുമണി ആയപ്പോൾ

ഞങ്ങളെ പള്ളിക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവിടെയുള്ള പാതിരിയോടപേക്ഷിച്ചു മാർ നീക്കലാവൊസു പുണ്യവാളന്റെ മീൻ കയ്യും ആയതിന്മേൽ അശക്യമായിട്ടു രണ്ടുമൂന്നു കുരു മുളച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും ഞങ്ങളെ കാട്ടി ഈ പുണ്യവാളന്റെ വർത്തമാനവും താൻ കാട്ടിവരുന്ന പ്രത്യക്ഷങ്ങളും ഞങ്ങളെ കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഈ മീൻകൈ വെള്ളിക്കൊണ്ടു കെട്ടി കൈയുടെ പത്തി മുഴുവൻ വെള്ളിക്കൊണ്ടു ഉണ്ടാക്കി നാലുപുറത്തും കണ്ണാടി വച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കണ്ണാടിക്കകത്തുള്ള മീൻകയ്യും ആയതിന്മേൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന കുരുക്കളും നന്നായി കാണുന്ന വട്കു തിരിച്ചറികയുമാം.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം അവിടെനിന്നു ലൊറെത്തിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മർക്കൈസ കസുതന്തിനിയും യൗസെപ്പപാതിരിയുംകൂടെ ഞങ്ങളുമായി ഒരുമിച്ചു ലൊറെത്തിന്നു വന്നു അവിടെയുള്ള ദൊമിനീക്കൊസു പാതിരിമാരുടെ ഭവനത്തിൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുചെന്നു അവിടെ വസിക്കുന്ന ദൊമിനീക്കൊസു പാതിരിയുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ ഈ ദൊമിനീക്കൊസു പാതിരി മെൽപറഞ്ഞ മർക്കൈസും കയെത്താനൊസു പാതിരിയുമായിട്ടു പാരം വെണ്ടികയും സ്നേഹവും ആയിരിക്കുകൊണ്ടു എത്രയും വളരെ പ്രസാദത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ ഈ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മർക്കൈസും യൗസെപ്പപാതിരിയും തൊളൊനിലുള്ള മർക്കൈസിന്റെ വീട്ടിന്നുതന്നെ എല്ലാവരുമായിട്ടു യാത്രചൊല്ലുവാനായിട്ടു തിരിഞ്ഞുപൊകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം ലൊറെത്തു എന്ന ഈ ഇടത്തിൽ മത്തമറിയ അമ്മെടെ വീടിരിക്കുന്ന പള്ളിക്കൽ ചെന്നു ആ വീട്ടിൽ കുർവാന ചൊല്ലുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു നെർച്ചയുള്ള പ്രകാരം അറിയിച്ചാറെ ഈ വീട്ടിൽ നിത്യവും ഒരു മുടക്കുംകൂടാതെ കുർവാന ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു വലിയ ദാനധർമ്മം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ ശുദ്ധമാനവീട്ടിന്നു ചെതം വരാതെയിരിപ്പാൻ അവിടെ ചെന്നു തങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ നെർച്ചകുർവാന ചൊല്ലുന്ന ആളുകളൊക്കെയും ഒരു സ്തുതി സാമാന്യമായി വീട്ടിന്നു കൊടുത്തെ മതിയാവു. വിശേഷിച്ചും വീട്ടിന്റെ അധികാരികളുടെ മനസ്സുപൊലെ ഇതായതു വീട്ടിന്റെ ദാനധർമ്മത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന നിരൂപണപൊലെ കുർവാന ചൊല്ലുവാൻ മനസ്സുള്ളവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ എത്ര കുർവാന എന്നാൽ അത്രയും ചൊല്ലുകയും ആം. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ അവസ്ഥ വീട്ടധികാരികൾ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞ

തിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ആയതിന്നു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പണവും കൊടുത്തു നമ്മുടെ ലോകങ്ങളെയും പള്ളികളെയും ഗുണത്തിന്നു വേണ്ടി ഓരോ കർവാൻ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചൊല്ലി തമ്പുരാ നൊടും കന്യാസ്രീ അമ്മയോടും അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും ഈ രണ്ടു കർവാൻ ആ വീട്ടിന്റെ ഭാഗധർമ്മത്തിന്നു ചെല്ലിരിക്കുന്ന നിരൂപണക്കു തക്കവണ്ണം ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ലൊറെത്തു എന്ന ഈ ഇടം പെരുമപെട്ട ഭക്തി യുള്ള ഇടങ്ങളിൽ ഈ ഇടം ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ ഇടത്തിന്റെ അവസ്ഥ അറിവാൻ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കും ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരം ചുരുക്കി ഇവിടെ എഴുതുന്നു. എന്നാൽ തമ്പുരാന്റെ അമ്മ മർത്ത മറിയം ഉമ്മാടെ എത്രയും ആദരിക്കപ്പെട്ട വീടു നസറസു എന്ന നഗരിയിൽനിന്നു മാലാഖമാരു ഏടുത്തു ഇത്താല്യാ രാജ്യത്തു കൊണ്ടുവന്നാറെ ലൊറെത്ത എന്ന ഈ ഇടത്തിൽ കൊണ്ടുവരു ന്നതിന്നുമുമ്പിൽ ദൽമസ്യായും അൽസാന്യായും എന്ന മറ്റു രണ്ടി ടത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നുവെച്ചു കുറെനാൾ അവിടെ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം ലൊറെത്ത എന്നു ചൊല്ലുന്ന വനപ്രദേശമായ ഈ ഇടത്തിൽ വന്നിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഈ ശുദ്ധമാനവീടു ഈ ഇടത്തിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഒരുനാൾ ഇടയന്മാർ തങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളെ മെയിപ്പാ നായിട്ടുചെന്നു അവിടെ വസിക്കുന്നപ്പോൾ രാത്രിയിൽ എത്രയും വലിയൊരു പ്രകാശം ഈ വീടിരിക്കുന്നിടത്തു കണ്ടാറെ ആയതു എന്തെന്നറിവാനായിട്ടു അവിടെക്കു അടുത്തപ്പോൾ ഈ ശുദ്ധ മാൻ വീടും അതിലുള്ള പാറും അതികസുകളുടേ മുണ്ടുമുറികളു മെന്യെ മറെറാരു വസ്തു കാണായ്കകൊണ്ടും ഈ വീടു മുൻ പിൽ ആ സ്ഥലത്തിൽ ഇല്ലാഞ്ഞതിനാൽ അപൂർവമായിട്ടു അ വിടെക്കു വന്ന വീടത്രെ ആകുന്നു എന്നും ഇതുമൊഴിയെ ദിവ്യ ത്വമുള്ള വീടാകുന്നു എന്നും ബൊധിച്ചു ആ ഇടത്തിലുള്ള ജന ങ്ങളൊടറിയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ജനങ്ങളും മെത്രാനൊടു അറി യിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മെത്രാൻ ഈ അവസ്ഥ കെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഇടയന്മാരു പറയുന്ന ഈ അശകൃത്തിന്റെ പരമാർത്ഥമറിവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആയതു നെരുതന്നെ ആകുന്നു എന്നറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ വീട്ടിന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ടു വിചാരിച്ചാറെ തമ്പു രാന്റെ അമ്മ മർത്തമറിയം ഉമ്മാടെ വീടല്ലാതെ മറെറാരു വസ്തു അല്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിവാൻ നസറസു എന്ന നഗരിയ്ക്കു ആളയച്ചു ക്രൈശ്ചിയാറെ തമ്പുരാന്റെ

അമ്മയും ശുദ്ധമാൻ യെരൂസെപ്പും പൊറുത്തിരുന്ന വീടു അവിടെ കണ്ടില്ലാ. ആ വീടിരുന്ന ഭൂമിയും ആയതു അവിടെനിന്നു അടത്തി എടുത്തിരിക്കുന്നപ്രകാരവും കണ്ടു എന്നും ഇതുതന്നെ അവിടെ ഉള്ള ജനങ്ങൾ സാക്ഷിച്ചു എന്നും പറയുന്നു.

ആയതുകൊണ്ടു അന്നതൊടു ഇന്നയൊടും മാർഗ്ഗമുള്ള രാജാ കളും എജമാനന്മാരും മാർഗ്ഗവാസികളൊക്കെയും ഈ വീട്ടിന്മേൽ തങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്തിമയും ബഹുമാനവുംകൊണ്ടു ഏറിയ സാമന്ത്രി മായ സെന്റജന്യങ്ങളും മാണിക്കകല്ലുകളും പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും കൊടുത്തു വരുന്നതിനാപക്കം ഈ വീടു പാറും സാമർത്ഥ്യവും സമ്പത്തും ഉള്ളതായിരിക്കുന്നതുമൊഴിയെ സിന്ധു എന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ കാലത്തിൽ താൻ ആ നാട്ടിൽ പിറന്ന ആളായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ വീടിന്മേൽ തനിക്കു വളരെ ഭക്തിമ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ വീട്ടിന്നു പുറം എത്രയും വലുതായിട്ടും അലങ്കാരമായിട്ടും ഒരു പള്ളിയും പണിചെയ്തു ആയതിൽ പല പല ത്രൊണൊസുകളും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളും ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഈ വീടു ഒക്കയും പുറമെ എത്രയും വെണ്മയുള്ള വെള്ളാരൻപാറുകൊണ്ടു പാറും മനോഹര മായിട്ടു പുറം പണിചെയ്തതുമൊഴിയെ മാലാഖാ വന്നു കന്യാസ്രീ അമ്മയൊടു വചനിച്ചു കിളിവാതിലും ആയതിന്നു മുമ്പിലുള്ള ത്രൊണൊസും പുറമെ വെള്ളികൊണ്ടു ഒക്കയും മുടി പൊതികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും വീട്ടിന്നു അകമെ ഒക്കയും വെള്ളികൊണ്ടു മുടി പണിവാൻ മനസ്സായാറെ വെള്ളിതകിട്ടു ആയതിന്മേൽ പതിപ്പാൻ പണിക്കാരെ ആകുന്നതു ശ്രമിച്ചാറെ ഒരു പുറം ചൊമരിന്മേൽ പിടിപ്പിക്കുമ്പോൾ മറെറാരു പുറം വിടുവരു ന്നതു പലയുഴവും കണ്ടാറെ ആയതു സാധിക്കുന്നൊരു കാര്യമല്ലെന്നും ദൈവമാതാവിന്റെ തിരുമനസ്സു ഇതിൻവണ്ണം ദരിദ്രിയ പ്പെട്ട പാഴയിൽ തന്റെ വീടു ഇരിപ്പാനത്രെ ആകുന്നെന്നും വെച്ചു അടങ്ങി എന്നു പറയുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഈ വീട്ടിനകത്തു ഒരു ത്രൊണൊസും ആയ തിന്റെ മീതെ ചുമരൊടു കുറെ പൊക്കി ഉണ്ണിയെ എടുത്തിരി ക്കുന്ന മൺമറിയം അമ്മയുടെ ഒരു രൂപവും ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ഈ അമ്മയുടെയും ഉണ്ണിയുടെയും രൂപത്തിന്റെ നിറം കറുത്തിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇതു എത്ര ഇങ്ങനെ കറു ത്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ ചൊദിച്ചാറെ ഈ വീടു കണ്ടെത്തിയ പ്പോൾ ഈ രൂപവുംകൂടെ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഇത്താല്യാരാജ്യത്തു തീർത്തതല്ലാ എന്നും ഇതുമെന്യെ ഈ വീട്ടി

ലുള്ള ത്രോണോസിന്റെ ഇടത്തു ഭാഗത്തു രണ്ടു മൂന്നു കൊച്ചു കലങ്ങളും മരതവികളും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടാറെ ആയതിന്റെ അവസ്ഥമെൽ ചൊദിച്ചിട്ടു തമ്പുരാന്റെ അമ്മ പെരുമാറിയ മുണ്ടു മുറികളത്രെ ആകുന്നു എന്നു പറകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ വീട്ടിന്റെ അകം അടിച്ചുവാങ്ങുന്ന പൊടിയും ആയതിൽ ഉരുകുന്ന മെഴുകും ഒരു തെല്ലുപൊലും പല പല രോഗങ്ങൾക്കു എത്രയും അപൂർവമായ ശമനങ്ങൾ വരുത്തുന്നതിനാൽ ഈ വീടു അടിക്കുന്ന പ്രഞ്ചിസ്കാനോസക്കാരെ പാതിരിമാരു ഈ പൊടി കൊണ്ടുപോയി എത്രയും ചിതമായിട്ടു കടുദശിൽ പൊതിഞ്ഞു പൊന്നും സുരാലിച്ചു മുട്ടികയും കത്തി വിശ്വാസികൾക്കു കൊടുക്കയും മെഴുകുകൊണ്ടു പലപല ചെറു മെഴുകുതിരികൾ ഉണ്ടാക്കി ആയതു വിശ്വാസികൾക്കു കൊടുക്കയും ഈ മെഴുകുതിരി ഇടികളൊടും ചുഴലികാരൊടും മറ്റു പിശാചും തങ്ങളൊടു മറ്റുതു എത്രയും അധികമായ ഫലം കാട്ടി വരികയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതുമെന്യെ ഈ വീടു നിലം തൊടാതെ ഭൂമിയിൽനിന്നു നാൽ വിരൽ പൊങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും പറയുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ വീട്ടിന്നു ചുറ്റും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം വെള്ളാരൻ പാറകൊണ്ടു ആയതിന്റെ പുറമൊക്കയും മൂടി പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനാപക്കം കാണുന്നവർക്കു ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിഞ്ഞുകൂടാതാനും. എന്നാൽ ഈ വീടു ഇരിക്കുന്ന എടം മുമ്പിൽ വനപ്രദേശമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ ശുദ്ധമാന വീടു അവിടെ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഈ വീട്ടിനെലുള്ള ഭക്തികൊണ്ടു പലപല കുടിയന്മാരു അവിടെ വന്നു കുടിയിരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഒരു ചെറിയ നഗരിപൊലെ ആയിവന്നതുമെന്യെ ഈ വീടിരിക്കുന്ന പ്രദേശത്തുള്ള നിലത്തിന്റെ നൽപുകൊണ്ടു മാനുഷജീവിതത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും കൊള്ളുവാൻ നല്ല വിലപാങ്ങും പതപാകവും ഉണ്ടായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇതൊക്കയുംകൂടാതെ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അഞ്ചാമതു സിന്ധു എന്ന മാർപ്പാപ്പാ പള്ളിയും പണിചെയ്തു വീടൊക്കയും എത്രയും വെണ്മയുള്ള ഒരു വെള്ളാരൻ പാറകൊണ്ടു ചുറ്റും പൊതിഞ്ഞു പണിചെയ്തുതുമെന്യെ ഈ വീട്ടിന്റെ ബഹുമാനത്തെപ്രതി അവിടെക്കു മെത്രാനെയും സിമ്നാരിയും അവിടെ പഠിക്കുന്ന സിമ്നാരിക്കാക്കും പഠിപ്പിക്കുന്ന മല്ലാന്മാക്കും ഭരിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാക്കും ചിലവു വഹിക്കും മാസപടിക്കും വെണ്ടുന്ന വക ഒക്കയും ഒരു കുറച്ചിൽകൂടാതെ ഒപ്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ബഹുമാനവും മനഗുണവും ഒക്കയും ഈ ശുദ്ധമാന വീട്ടിന്നു മെൽ പറഞ്ഞ മാർപ്പാപ്പാ ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടും

ഈ മനോഗുണത്തിന്നു നന്ദി കാട്ടുവാനായിട്ടു തന്റെ ഓർമ്മ എന്നെന്നേക്കും നിറുത്തണമെന്നു കല്പിച്ചു തന്റെ രൂപം ചെമ്പു കൊണ്ടു എത്രയും വലുതായി വാർത്തുണ്ടാക്കി പള്ളിയുടെ മുഖവാരത്തിന്നു ഇടത്തുഭാഗത്തു നിറുത്തിട്ടുണ്ടു്.

അപ്പൊഴൊ ഈ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ വന്നു കുർവാന ചൊല്ലി മെൽപറഞ്ഞ ദൊമ്നിക്കൊസക്കാരെ ദർശനക്കാരെ വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നപ്പൊൾ ആ വീട്ടിന്റെ മുതലാളിയാകുന്ന ദൊമ്നിക്കൊസ്താരൻ പാതിരി അവിടെ എത്രയും ഇരിപ്പും പുണ്യ വ്യാപാരവും ആയിട്ടു ജീവിച്ചിരുന്ന കുറെ നാൾ മുമ്പെ മരിച്ചുപോയ ഒരു പുണ്യപ്പെട്ട സ്രീയുടെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്നവൻ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ മഹാത്മാവു ജീവിച്ചപ്രകാരവും താൻ കാട്ടിവന്ന പുണ്യവ്യാപാരങ്ങളും ഉടെതമ്പുരാനെയുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി താൻ എടുത്ത പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും ഇതെല്ലാം ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞു കൊടുപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം താൻ പ്രായശ്ചിത്തം എടുത്തുവരുന്ന കരുവികൾ അതായതു തന്റെ നെഞ്ചിന്മെൽ വെപ്പാനുള്ള മുളകളും തന്റെ തലമെൽ വച്ചുവരുന്ന മുളമുടിയും മറ്റും പല കരുവികളും ഞങ്ങളെ കാട്ടിയതൊഴിയെ പലപ്പൊഴും ഈ മഹാത്മാവൊടുകൂടെ പറവാൻ മര്യാദിയുള്ള ഒരു രൂങ്ങപ്പെട്ടരൂപവും താൻ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന ഇടവും അവിടെയുള്ള ചുമരിന്മെൽ എങ്ങനെ തന്റെ ചൊര തളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മക്സെസും യൗസെപ്പുപാതിരിയും യാത്രചൊല്ലി അവിടെക്കു വന്നാറെ ശുദ്ധമാന വീട്ടിലുള്ള പട്ടക്കാരും വീട്ടധികാരികളും മർക്കെസുമായിട്ടു പാരം സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു താൻ ഞങ്ങളെ കൂട്ടി ശുദ്ധമാനവീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു അവിടെയുള്ള വീട്ടധികാരികളൊടു അപേക്ഷിച്ചു ഈ ശുദ്ധമാന വീട്ടിന്റെ നിക്ഷേപവും തുറന്നു അവിടെയുള്ള മാണിക്കക്കല്ലുകളും പൊന്നും വെള്ളിയുംകൊണ്ടുള്ള പാത്രങ്ങളും ശേഷം മനോഹരവും സാമത്ഥ്യവും ഉള്ള വസ്തുക്കളും ഞങ്ങളെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അവിടെ ഞങ്ങൾക്കുള്ള കാര്യമൊക്കയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ ശുദ്ധമാന വീട്ടിന്റെ മുഴുപ്പു ഒപ്പിച്ചു ഒരു പള്ളി മലങ്കരെ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള നെർച്ചു ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ ശുദ്ധമാനവീട്ടിന്റെ നീളവും വീതിയും വർത്തമാനമൊക്കയും എഴുത്തുപെട്ട ചെറിയൊരു പുസ്തകവും മെടിച്ചതിന്റെശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ദൊമ്നിക്കൊസ്താരൻ പാതിരിയുമായിട്ടു കണക്കും പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി അവിടെ ചിലവുവന്ന വകകളുള്ള പണവും കൊടുത്തു മർക്കെസും

യേശുസെപ്പാതിരിയും ഞാനും മല്ലാനുംകൂടെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ട പിറ്റേ ദിവസം അങ്കോണാ എന്നൊരു നഗരിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഈ നഗരിയിൽ ആ ആണ്ടിൽതന്നെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ചില സിമ്നാരികാരെ അവിടെ കാണുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ നാലു പേരുംകൂടെ അന്നത്തെ അവിടെ പാത്തതിന്റെശേഷം മർക്കസും യേശുസെപ്പാതിരിയും വെനെസ്യായിക്കു പൊകവാൻ മനസ്സായിരുന്നതിനെ കൊണ്ടു ജെനോയിൽ വന്നു ഞങ്ങളുമായി ഒന്നിച്ചു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു അവർ വെനെസ്യായിക്കും ഞങ്ങൾ ജെനോയിക്കും യാത്ര പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അങ്കോണാ എന്ന മാർപ്പാപ്പാടെ കീഴുള്ള ഈ നഗരിയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നാറെ വളരെ അവിടെ താമസിപ്പാൻ സംഗതി വന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടു ഈ നഗരിയുടെ പ്രകാരം വെണ്ടുംവണ്ണം എഴുതുവാൻ മനോധാരണ ഇല്ലാ. എന്നതുകൊണ്ടു ഈ നഗരി ഇത്താലുരാജ്യത്തുള്ള വലിയതും നല്ലതുമായ നഗരികളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നതുമാണത്രെ കടലോടു ചേർന്നിരിക്കുകയും നല്ല തുറമുഖം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ഈ മാർപ്പാപ്പാ ആയിട്ടു ആയതു ഏറ്റവും നന്നാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പലപല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും തുർക്കിന്റെ നാട്ടിൽനിന്നും പലപല ജാതികളും കച്ചവടത്തിന്നു അവിടെ വരുന്നതിനാൽ വരത്തരുടെ പെരുപ്പവും എല്ലാവക കച്ചവടങ്ങളും ഈ നഗരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ യേശുസെപ്പാതിരിയുമായിട്ടു അറിവുള്ള പ്രൊപ്പഗാന്ദാടെ ഒരു സിമ്നാരികാരൻ തന്റെ നാട്ടിൽനിന്നു ക്വാറെന്തൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാലുനാൾ കഴിച്ചു അവിടെയുള്ള ലാസറെത്ത എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇടത്തു പാക്കംപ്രകാരം ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞാറെ അവനെ ചെന്നു കാണുമാനായിട്ടു അവിടെക്കു ചെന്നപ്പോൾ ആ വീട്ടിന്റെയും തുറമുഖത്തിന്റെയും നന്മ കാണുകയും ചെയ്തു.

അമ്പത്തിയാറാം പദം

അങ്കോണാ എന്ന നഗരിയിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ജെനോയിൽ ചെന്നതിനുമേലും അവിടെ ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസരമെല്ലാം

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം ജെനോയിൽവന്നു ഒന്നിച്ചു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞാനും മല്ലാനും അങ്കോണാ നഗരിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഫാബ്ബോ എന്നും അവ

സറെ എന്നും ചെസെന്നാ എന്നും ബൊളോഞ്ഞാ എന്നും പാമാ എന്നും പ്യൂച്ചെൻസാ എന്നും ഇങ്ങനെ ഈ നഗരികളും കടന്നു റൊമായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ആണ്ടിൽതന്നെ ഇതായതുപ്രൊപ്പഗാന്ദ (1780)-ാം ആണ്ടിൽതന്നെ കർക്കമാസം ൩(3)-ാം-ന- ജെനോയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ നഗരികളൊക്കെയിലും വഴിയാത്രയായിട്ടു കടന്നതല്ലാതെ വെറൊരു താമസവും ഉണ്ടാകുവാൻ സംഗതി വന്നില്ലാ. എന്നതുകൊണ്ടു ആയതിന്റെ അവസ്ഥ ഏതും ഇവിടെ എഴുതുന്നതുമില്ലാ. അപ്പൊഴൊ ഞങ്ങൾ ജെനോയിൽ വന്നതിന്റെശേഷം അവിടെയുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹകാരനായ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ കൊൻസുളുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞു റൊമായിൽനിന്നു മനീപ്പും തന്നയച്ചു കുറികളും കൊടുത്താറെ ഇയാൾ വെണ്ടുംവണ്ണം ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു മുൻപിൽ ജെനോയിൽ ഞങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ വസിച്ചിരുന്ന ഒസുതറിയായിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു വെറെ ഒരു ഒസുതറിയായിൽ ഞങ്ങളെ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഈ ഒസുതറിയായിൽ ഞങ്ങൾ പാത്തുവരുന്നപ്പോൾ അവിടെ ഞങ്ങളെ സ്നേഹവും കൂറമുള്ള ചില ആളുകൾ വന്നു ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവിടെയുള്ള സന്ത കത്തറിനാ എന്ന പുണ്യവാളത്തിയുടെ ശുദ്ധമാന ശരീരവും പാവപ്പെട്ട റൊഗികൾക്കുവെണ്ടി പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന ദീനപ്പുരയും ഞങ്ങളെ കാട്ടുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ദീനപ്പുരയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ പലപല അപൂർവ്വങ്ങൾ കണ്ടതിൽ ഒരുമിച്ചു പുറന്ന രണ്ടു കഞ്ഞിപിള്ളകളുടെ ശരീരം പള്ളികിന്നകത്തു ഇട്ടു പാരം അപൂർവ്വമായി വച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. എന്നാൽ ഈ പിള്ളങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിടിച്ചു തഴുകിക്കൊണ്ടും ഒന്നൊടൊന്നു മുഖം തിരിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറയുന്നപൊലെയും ചിരിക്കുന്നപൊലെയും ഉള്ള ഭാവന കാട്ടിക്കൊണ്ടും നില്ക്കുന്നതും എന്നാൽ ഈ ശരീരങ്ങളുടെ അംഗങ്ങളൊക്കെയും രണ്ടു ഉണ്ണികൾക്കും വെറുവെറു ആകുന്നു എങ്കിലും ആയതു രണ്ടിന്നും ഉള്ള വയറു ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നതാണത്രെ.

ഇതുമെന്ത്യ ഈ സ്രീതന്നെ ഒരു സിമ്നാരിയും പണി ചെയ്യിപ്പിച്ചു അവിടെ വസിക്കുന്നവർക്കു ചിലവിനുള്ള വകക്കു കാണമിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഇതുമെന്ത്യ മറ്റൊരു സ്രീ പെറ്റ ഒരു ഞണ്ടും മറ്റും പലപല അപൂർവ്വവും അശ്രുതവുമായ വസ്തുക്കളും അവിടെ കണ്ടതുമല്ലാതെ അവിടെയുള്ള ദീനക്കാരെയും അവരുടെമേൽ ക്ലേശിക്കുന്ന കമില്ലൊസ്റ്റാറരു പാതിരിമാരെയും മറ്റു ചിറ്റൊഴ്മക്കാരെയും അവരുടെ ക്ലേശവും ഉത്സാഹവും അവരു ചെയ്യുന്ന ചിറ്റൊഴ്മയുടെ തികച്ചിലും വെടിപ്പും കാണുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൂടാതെ വെറെ ഒരു പള്ളിക്കൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടു പോയി ആ പള്ളിയുടെ മുഴുപ്പും പണിയുടെ പെരുമയും തൊറയുടെ പൊക്കവും ഈ പള്ളിയുടെ വെള്ളിയും പൊന്നുംകൊണ്ടുള്ള മുണ്ടുമാറ്റുകളും ഞങ്ങളെ കാട്ടി. ഈ പള്ളി പണി ചെയ്യിപ്പിച്ചതും അവിടെയുള്ള പൊന്നും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള മുണ്ടുമാറ്റികൾ കൊടുത്തതും അവിടെ പന്തിരണ്ടു കാണൊന്നീസ്താൻമാർക്കുള്ള മാസപ്പടി വകക്കു കാണമിട്ടതും ബഹുമാനപ്പെട്ട ഒരു സ്രീ അത്രേ ആകുന്നു എന്നും ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ മെൽപറഞ്ഞ ഒസുതറിയായിൽ പാർത്തു വരുന്നപ്പൊൾ മുമ്പിൽ റൊമായിൽ നിന്നു പഠിക്കുന്ന നാളുകളിൽ അവിടെവെച്ചു താനുമായിട്ടു കണ്ടു റിവും സ്നേഹവും ഉള്ള മർച്ചെല്ലൊ അബാത്തെ ദെൽമാരെ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഒരു പട്ടക്കാരൻ ഈ ഒസുതറിയായിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെമെൽ പാരം പ്രസാദം കാട്ടി ഞങ്ങളെ താൻ വസിക്കുന്ന വേനത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി വിരുന്നും തന്നു റൊമായിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ വർത്തമാനമൊക്കെയും ചൊദിച്ചറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽ കാട്ടിവരുന്ന അന്യായത്തിന്മെൽ ഇയാളും പാരം സങ്കടപ്പെട്ടു താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒന്നരണ്ടുകൂട്ടം കാര്യം ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം കാട്ടുവാൻ ഒരു ചെറിയ പുസ്തകവും തന്നു റൊമാ കാട്ടുന്ന അന്യായത്തിന്നു ഇങ്ങനെ കാട്ടിയെ മതിയാവു എന്നു ഞങ്ങളോടു പറകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇയാൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പൊൾ പട്ടന്തൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന പുഴുവിനെ അവിടെ കണ്ടാറെ ആയതിന്റെ പ്രകാരവും നന്നായി സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടു ആയതിനെ വളർന്നു പ്രകാരവും പുത്തനായിട്ടു ജനിച്ചു ഉണ്ടാകുവാൻ വെണ്ടുന്ന പ്രകാരവും ആയതിന്നു തീൻ കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരവും ഒക്കയും നന്നായി ഞങ്ങൾ ചൊദിച്ചറികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ പുഴു നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുഴുക്കൂട്ടു ഉണ്ടാകുന്ന പുഴുതന്നെ ആകുന്നു താനും. ഇതുമെന്തെ ഈ പട്ടക്കാരൻ അറിവും ഉത്സാഹവും ഉള്ള പട്ടക്കാരനാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇത്തലയാൻ വാക്കിൽ പലപല പുസ്തകങ്ങളും വകഞ്ഞുണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചു വരുന്നതിനാപക്കം ഞങ്ങൾ തന്റെ പക്കൽനിന്നു യാത്ര പോരുന്നപ്പൊൾ താൻ വകഞ്ഞുണ്ടാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ച നാലു പുസ്തകമായിട്ടു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വലു ഓത്തിന്റെ അർത്ഥം മല്ലാൻ സൌജന്യമായി കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ നാലാറു ദിവസം മെൽപറഞ്ഞ ഒസുതറിയായിൽ പാർത്തതിന്റെ ശേഷം ജെനവായിൽ നിന്നു

ലിസ്ബൊആയിക്കു പോരുവാനുള്ളതിന്നു കപ്പൽ കണ്ടു എത്തുവാനും മർക്കെസും യെരൂസെപ്പു പാതിരിയും അവിടെക്കു വന്നു തുവാറും വളരെ താമസമുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു അവിടെതന്നെ പാത്തു വന്നാൽ വളരെ ചിലവായി വരുമെന്നുകൊണ്ടു ഈ പുസ്തകത്തിൽ പലടത്തും പറഞ്ഞപൊലെ ഞങ്ങളെ പ്രിയപ്പെട്ട ആളാകുന്ന മർക്കെസോ നിറഗ്രാണി എന്ന മാടമ്പിസ്രീയുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ തന്റെ ഉത്സാഹത്താലെയും ശ്രമത്താലെയും ഞങ്ങളെ ഈ ഒസുതറിയായിൽനിന്നു നീക്കി നഗരിക്കു പുറത്തു ഏകദേശം ഒരു വിളിപ്പാടുവഴി ദൂരത്തിൽ ഉള്ള തനിക്കു എത്രയും സ്നേഹവും വിശ്വാസ്യമായിരിക്കുന്ന മാർ ആഗുസ്തീനൊസിന്റെ ചെരിപ്പില്ലാത്ത ദർശനക്കാരരുടെ മദൊനെത്താ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ആശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങളെ ആക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ ആശ്രമത്തിന്റെ മൂപ്പൻ പാതിരിയുമായിട്ടു പറഞ്ഞ ഞങ്ങൾക്കു ദിവസവും അവിടെയുള്ള ചിലവു വഹക്കു ഇത്ര പണം ചെല്ലുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചതിൽ സഹായം ചെയ്യാനായിട്ടു നിചലും ഞങ്ങൾചൊല്ലുന്ന കർവാനകൂടെ കൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മദൊനെത്ത എന്ന ഈ ആശ്രമം പണുതിരിക്കുന്ന പണിയുടെ പ്രകാരം കണ്ടാൽ എത്രയും മനോഹരമത്രേ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഈ ആശ്രമം ഇരിക്കുന്ന ഇടം എത്രയും ചെറിയ നിരപ്പു ഒട്ടുമില്ലാത്ത ഒരു ചെറിയൊരു മലപുറമായിരുന്നാറെ ആയതൊക്കയും ഏറിയ പ്രയത്നം കഴിച്ചു കിട്ടിച്ചുനിരപ്പുവരുത്തി ആയതിന്റെ മുതൽപെട്ട സ്ഥലത്തു പള്ളിയും പണിചെയ്തു ഈ പള്ളിയിൽ മൂന്നുനില ത്രൊണൊസും എത്രയും കൗസ്യവമായിട്ടു പണിതു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ ത്രൊണൊസുകളിൽ ഉള്ള വിശേഷമായ റത്താവിന്മെൽ മാർ ആഗുസ്തീനൊസുപണ്യവാളന്റെ രൂപവും നിറത്തി ഈ രൂപത്തിന്റെ മുൻപുറത്തു ത്രൊണൊസും ആയതിന്റെ പുറകുപുറത്തു പാതിരിമാക്കു നമസ്സുരിപ്പാനുള്ള ഇടവും ആയതിൻപുണ്ണുതന്നെ ഈ മീതെയുള്ള ത്രൊണൊസിന്റെ നെരെതന്നെ കീഴെ മറെറൊരു ത്രൊണൊസും ആയതിന്റെ മീതെ മുൻപിലത്തതിനെക്കായിൽ എത്രയും മനോഹരമായ റത്താവും ത്രൊണൊസിന്റെ പുറകെ പാതിരിമാക്കു നമസ്സുരിപ്പാനുള്ള ഇടവും പണിചെയ്തു ത്രൊണൊസിന്മെൽ എല്ലാപ്പൊഴും പാരം ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ ശ്രദ്ധമാനകർവാന സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ഉള്ളതിലും താഴെയുള്ള മൂന്നാമത്തെ ത്രൊണൊസുമീതെയുള്ള ത്രൊണൊസുകളുടെ നിരപ്പു ഒപ്പിച്ചല്ലാ പിന്നെയൊ കുറെ മുൻപുറത്തോട്ടു നീക്കി അത്രേ പണുതിരിക്കുന്നതും. വിശേഷിച്ചും ഈ ത്രൊണൊസിന്മെൽ മിശിഹാകർത്താവിനെ കർശിന്മെൽനിന്നു ഇറക്കി മത്തമറിയം അമ്മെടെ മടിയീൽ വെച്ചു പ്രകാരത്തിൽ ഉള്ള കത്തുരൂപം വെച്ചിരിക്കുന്നതും.

എന്നാൽ ഈ ത്രോണോസിന്മേൽ ചൊല്ലുന്ന കുർവാന മീതെ പള്ളിയുടെ ഹൈസ്കൂലായിൽ നില്ക്കുന്നവർക്കു കാൺമാൻ തക്കവണ്ണം എത്രയും ചിതമുള്ള പ്രകാരത്തിൽ ചെമ്പുകൊണ്ടു ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അഴിവട്ടമായിട്ടു പള്ളിയുടെ ഹൈസ്കൂലായി ക്കുള്ള നിലത്തു വച്ചു ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പള്ളിയുടെ ത്രോണോസുകളുടെമേൽഭാഗത്തിന്മേലും കീഴ്ഭാഗത്തിന്മേലും നടുവെ മുമ്പാകത്തൊട്ടു പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന പള്ളിയുടെ ഹൈ സ്കൂലായിൽ നിന്നാൽ ആയതിന്മേൽ ഒടുക്കത്തെ അറുതിയിലുള്ള മൂന്നു ത്രോണോസുകളിന്മേലും ചൊല്ലുന്ന കുർവാനകൾ ഒട്ടും ഒരു വിഷമം കൂടാതെ കാൺകയ്യമാം.

ഇതുമെന്യെ ഈ ത്രോണോസുകളിൽ നടുപെട്ട ത്രോണോ സിന്മേൽ ഇടത്തുഭാഗത്തു ചമയപുരയും ഈ ചമയപുരയൊടു ചെ രെ ആശ്രമവും ആയതിന്നു പലപല നിരമുറികൾ പണിതിരി ക്കുന്നതും മുറികളുടെ വെടിപ്പും പെരുപ്പവും ഈ മുറികളിലും ചമ യപുരയിലും പാതിരിമാരു ക്ഷേപിക്കുന്ന ഇടത്തും തീൻവയ്ക്കുന്ന ഇടത്തും മറ്റും പല ഇടങ്ങളിലും വെണ്ടുന്ന വെള്ളത്തിന്നു ഒരി ക്കലും പററി പൊകാത്ത ഒലിഉറവകളിലുള്ള വെള്ളം കഴൽ വച്ചു വരുത്തി അതതു മുറികളിലുള്ള ചുമരീൻമേൽകൂടെ ഒലി ഉറവപൊലെ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടു. ഇതൊക്കയും കൂടാതെ അവി ടെയുള്ള തൊപ്പും ആയതിൽ പണിതൊപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒലിഉറ വകളും ഇതൊക്കയും അതിന്മേൽ ഇരിപ്പുപ്രകാരവും ചെർപ്പയും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ ആശ്രമം ചെറിയതാകുന്നു എങ്കിലും കാണ ന്നവർക്കു പാരം അപൂർവവും കൌസുഖവും തൊന്നുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈത്താലുദാരാജ്യത്തുള്ള ജനങ്ങൾതന്നെയും ചെറിയൊരിടത്തിൽ ഈ വസ്തുക്കളൊക്കയും അടക്കി പണി ചെയ്തു ആളിന്മേൽ ബുദ്ധി കൌശലത്തിന്മേൽ പാരം സമ്മതം കാട്ടിവരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ ക്രമത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമിട്ടു പാതിരിയുടെ രൂപം ബഹുമാനമായിട്ടു അവിടെ എഴുതി വെച്ചി ട്ടുള്ളതെന്യെ ഈ പാതിരിയുടെ അവസ്ഥ പറയുമ്പോൾ എത്ര യും പാരം ബഹുമാനമായിട്ടും ആചാരമായിട്ടും എല്ലാവരും പറ യുമാറാകുന്നു.

വിചാരം

ഏറ്റൊപ്പായിൽ ഉള്ള മര്യദിയാകുന്നതു ശേഷമുള്ളവരെകർ യിൽ വാച്ചു കാര്യത്തിലും ഏറ്റം മിടുക്കു വാച്ചവനും കാട്ടിയാൽ ഇയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ ആയവനെ പാരം സമ്മ തിക്കയും ബഹുമാനിക്കയും ചെയ്തുവരുന്നതൊഴിയെ ഈയാൾ മരിച്ചാൽ തന്റെ ഓർമ്മ എണണണക്കും നില്പാനായിട്ടു തന്റെ സാദൃശം എഴുതി എങ്കിലും കൂത്തി എങ്കിലും ഉണ്ടാക്കി നിറുത്തു

കയും തന്റെ ജീവിതവും താൻ ചെയ്തു വീര്യങ്ങളൊക്കയും പുസ്ത കത്തിൽ എഴുതി ഉണ്ടാക്കി എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യാമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. എന്നുവരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഉള്ള സ്തുതി ശേഷ മുള്ളവരും കണ്ടു അതിൻവണ്ണം തങ്ങളുടെ ഓർമ്മയും നിറുത്തണ മെന്നു മനസ്സും ശ്രമവും ഉള്ള പലരും തുനിഞ്ഞു പുറപ്പെടുകയും ഏറിയ പ്രയത്നം കഴിച്ചു തങ്ങൾ നിരൂപിച്ച കാര്യം സാധി ക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ മെൽപറഞ്ഞ ആശ്രമത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചെ ന്നതിന്മേൽ ശേഷം അവിടെയുള്ള മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയും ശേഷം പാതിരിമാരും പാരം പ്രസാദത്തൊടും ബഹുമാനത്തൊ ട്ടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്നതൊക്കയും പാരം ഉപവിയൊടും പ്രസാദത്തൊടും കൂടെ തരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മെൽ ചൊല്ലിയ മർക്കസോ നിഗ്രോണി എന്ന മാടമ്പിസ്രീ വസിക്കുന്ന ഭവനം ഈ ആശ്രമത്തിന്നു അടു ക്കെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെ വസിക്കുന്ന നാളു കളിൽ പലപ്പൊഴും താൻ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു ചെന്നു തന്നെ കാൺകയും പറകയും ചെയ്കയും ഈ സ്രീയും ഞങ്ങളോടു നെരെ ഉള്ള സ്നേഹവും കനിവുംകൊണ്ടു ഞാൻ ദിവസംതൊറും കാലത്തു വെള്ളംകുടി കഴിവാൻഉള്ളതിന്നു ചുക്ലാത്താ എന്നൊരു വസ്തു കൊടുത്തയക്കയും ഒന്നു രണ്ടും ആശ്രമത്തിന്മേൽ പള്ളി യിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു പറകയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്യെ ഞങ്ങൾ അവിടെ പൊറുത്തിരിക്കുന്ന നാളുക ളിൽ നമ്മുടെ സ്നേഹകാരനാകുന്ന കൊൻസുൾ തന്റെ അനുജനും പലപ്പൊഴും അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളെ കാൺകയും ഞങ്ങളും തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു പലയുഴവും തന്നെയും തന്റെ കെട്ടിയവളെയും കണ്ടു വർത്തമാനങ്ങൾ പറകയും ഇവരും ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു ഏതാനും ദിവ്യതി ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതൊക്കയും പറയണമെന്നു ഞങ്ങളോടു പറയുമാറുമായിരുന്നു.

അൻപത്തിയേഴാം പദം

മദോണത്താ എന്ന ഈ ഇടത്തിൽ ചെന്നതിന്മേൽ ശേഷവും ജനനായിൽ നിന്നു കപ്പൽ കരറി കാർദിച്ചെയിൽ വന്ന തിന്മേൽ ശേഷവും ഉണ്ടായ അപസംഗമെൽ

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ മദോണത്താ എന്ന ഈ ഇടത്തിൽ വസി ച്ചു വരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും തന്റെ മകൻ യൌസെപ്പപാതി രീക്കും ദിവ്യതിയുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കയും തന്നു വെഗം പ്രത്തു ക്കാലിന്നയക്കണമെന്നു രാജാവു കല്പിച്ചു പ്രകാരത്തിന്നു

കൊൺസൂളിനും വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും കൊൺസൂളി നൊടു മെടിച്ചു കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കും കയെത്താ നൊസ പാതിരിയുടെ എഴുത്തു വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ എഴുത്തുവന്നതിൽ റൊമായിൽനിന്നു ബ്രന്ദാം ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ചു മറ്റു കുറികളിലും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന അവസ്ഥ ഏതുമില്ലായ്കകൊണ്ടു മുൻപിൽ പലപ്പഴം റൊമായിൽനിന്നു കയെത്താനൊസപാതിരി എഴുതി അയച്ചപൊലെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുവാൻള്ള ആളിനെ വെസ്ഥവരുത്തി താമസംകൂടാതെ പെർവിളിച്ചുവരുവാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നു കയെത്താനൊസ പാതിരിക്കും അറിവും നെറിയും നല്ല തറവാടും ഉള്ള ഒരു പറങ്കിക്കാരനെ വെഗം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ സ്ഥാനത്തിന്നു പെർ വിളിച്ചാൻ മനൊഗുണമുണ്ടാകണമെന്നു വിഷ്കൊന്നിക്കും കുറിച്ചെഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മദൊനെത്താ എന്ന ദർശനവീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ വസിച്ചു വരുന്ന നാളുകളിൽ ഇന്ദ്രാനാട്ടിൽ എങ്ങാനും മാർഗ്ഗമറിയിപ്പിനുള്ള ഒരീടം തങ്ങളുടെ ദർശനക്കാരെക്കു വിചാരിച്ചുണ്ടാക്കി കൊടുത്തെങ്കിൽ വലിയൊരു മനൊഗുണമായിരിക്കുമെന്നു അവിടെയുള്ള പാതിരിമാരിൽ ചിലർ പലപ്പോഴും ഞങ്ങളോടപെക്ഷിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ ആയതിന്നു ഉറപ്പായിട്ടൊരുത്തരും പറയാതെ ആയതു ക്ലേശിക്കാമെന്നുള്ളതു ഒഴുക്കനായ ഒരു പ്രകാരത്തിൽ പറകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനായിട്ടു നമ്മുടെ ഇടത്തുവരുന്ന ദർശനകാരെത്ര അപെക്ഷയൊടും സാധ്യത്തൊടുംകൂടെ ഇവിടെക്കു വരുന്ന എന്നും ആയതുകൊണ്ടു തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ ദർശനത്തിന്നും ഉള്ള കാര്യലാഭമല്ലാതെ ഈശൊമിശിഹാടെ കാര്യം അന്വഷിപ്പാനല്ല ഇവിടെക്കു വരുന്നതെന്നും ഈ മെൽ പറഞ്ഞകാര്യം കൊണ്ടുറികയുമാം. അതെന്തെന്നാൽ തമ്പുരാനെപ്രതി അത്രെ മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാനുള്ള തങ്ങളുടെ മനസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ദർശനകാരെക്കു മാത്രം വെണ്ടി ആയതു അപെക്ഷിക്കണമെന്നില്ലല്ലോ.

അപ്പൊഴൊ തങ്ങളുടെ ദർശനക്കാരെക്കു മാത്രം വെണ്ടി ആയതു അപെക്ഷിച്ചതിനാപക്കം തങ്ങളുടെ കാര്യലാഭത്തിന്നു വെണ്ടി അത്രെ അപെക്ഷിച്ചതെന്നും എല്ലാവർക്കുമറിയാവുന്നപൊലെ ഇതിൻവണ്ണമത്രെ സൊല്ലൻകാലം മുൻപെ തുടങ്ങി ഇന്നയൊളം നമ്മുടെ ഇടത്തു കർമ്മലേത്തക്കാരെ കാട്ടിവരുന്ന എന്ന പ്രസിദ്ധമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒരു മാസത്തെയിടപൊലും ഞങ്ങൾ ഈ ആശ്രമത്തിൽ വസിച്ചുവരുന്ന ഇടക്കു ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന കപ്പായ

ങ്ങളും മറ്റും ചില പുസ്തകങ്ങളും കൊണ്ടു വിദയം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ മർക്കസെ കസുതന്തിനിയും കയെത്താനൊസ പാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പപാതിരിയും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അങ്കൊണാ എന്ന നഗരിയിൽ നിന്നു വെറുതിരിയുന്നപ്പൊൾ പറഞ്ഞാത്തീരുന്നപൊലെ ജെന്നായിൽ വന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇവർ അവിടെ വന്നതിൻശേഷം അവിടെ നിന്നു പറപ്പെട്ടവാനുള്ള കപ്പൽ കണ്ടെത്തുപെടായ്കകൊണ്ടു ഈ ആശ്രമത്തിൽ തന്നെ പിന്നയും ഞങ്ങൾ പാത്തിരിക്കുന്നപ്പൊൾ കസുതന്തിനിയും യൌസെപ്പപാതിരിയും പലപ്പോഴും അവിടെവന്നു ഞങ്ങളെ കാണുകയും പറകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അവർക്കു വസിപ്പാൻ അവിടെ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവർ മുന്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്തുക്കാലിൽ നിന്നു ജെന്നായിൽ ചെന്നപ്പൊൾ പാത്തുവന്ന ഒസുതരിയായിൽ വസിച്ചതെയുള്ളതാണു.

ഇതിൻശേഷം ജെന്നായിൽനിന്നു കാർദിച്ചെ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഇസ്രാഞ്ഞുരാജിതത്തിങ്കീഴുള്ള നഗരിക്കു പൊകുന്ന കപ്പൽ കണ്ടെത്തുകകൊണ്ടു ആയതിൽകൂടെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപൊയി കാർദിച്ചെ എന്ന നഗരിയിലൊട്ടു ആക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാമെന്നു കൊൻസുൾ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞാറെ ആയതു അങ്ങനെതന്നെ എന്നു ഞങ്ങളും സമ്മതിച്ചതിൻശേഷം ആയതു പറഞ്ഞ വെസ്ഥ വരുത്തിയപ്രകാരം കൊൻസുൾ ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചതിൻശേഷം ഞങ്ങളും മെൽപറഞ്ഞ മർക്കസൊ നിഗ്രൊണി എന്ന മാടമ്പിസ്രിയൊടും പാതിരിമാരൊടും ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന ആളുകളൊടും യാത്രയും ചൊല്ലി അവിടെനിന്നു നഗരിക്കു വന്നാറെ പിന്നയും രണ്ടു നാലു ദിവസത്തെ താമസം കൂപ്പലിന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുകകൊണ്ടു മർക്കസും യൌസെപ്പപാതിരിയും വസിച്ചുവരുന്ന ഒസുതരിയായിൽകൂടെ ഞങ്ങളും ചെന്നു അവിടെ അവരൊടുക്കൂടെ ഒരു മിച്ചു വസിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊൾ അവിടെയുള്ള രണ്ടു കർമ്മലേത്താപാതിരിമാരു വന്നു യൊഹന്നാൻ ദെ സന്തമർഗറീത്ത എന്ന പാതിരിയുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ ഏതും അറിഞ്ഞില്ലാ എന്നും പറഞ്ഞ അവരെ അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മദൊനെത്താ എന്ന ദർശനവീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടി ചെന്ന ചിലവുകൾക്കു ഞങ്ങൾ അവിടെ ചൊല്ലിവന്ന കർവാൻ കഴിഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന പണം കൊൻസുൾ മുപ്പൻ പാതിരിയുടെ പററിൽ കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഈ സെക്രട്ടറിയായിൽ പാർത്തുവരുന്ന പൊതു ഞങ്ങളെ റൊമായിൽ നില്ക്കുന്ന നാളുകളിൽ കണ്ടറിവുണ്ടായിരുന്ന മുന്തിലത്തെ ഗൃഹിയാകുന്ന മാർ പൌലോസിന്റെ ദർശനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട പീലിപ്പോസ എന്ന പെർപെട്ട ഒരു പറങ്കിക്കാരൻ ഞങ്ങളെടുക്കൂടെ ഒരുമിച്ചു ജെമ്പായിൽ നിന്നു ലിസ്ബോങ്ങായിക്കു കപ്പൽ കരൈത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു ആ കാര്യത്തിനു ഞങ്ങളും കൊൻസുളിന്നും എഴുത്തുപെട്ട ബ്രദാമ്മിന്റെ കുറിയുംകൊണ്ടു അവിടെ വന്ന ഞങ്ങളുമായി ഒരുമിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അമ്പത്തിനാലാം പദത്തിൽ താഴെത്തു എഴുത്തുപെട്ടപൊലെ മുൻസിഞ്ഞാർ ബെർജു ഞങ്ങളെടു പറഞ്ഞവണ്ണം താൻ മാർപ്പാപ്പായൊടു ഞങ്ങളെപ്രതി അപേക്ഷിച്ചാറെ മാർപ്പാപ്പായും രണ്ടായിരം മെഴുകുരൂപങ്ങൾ കൊടുത്താറെ മുൻസിഞ്ഞാർ ആയതു ഞങ്ങളും കെടുത്തയപ്പാനായിട്ടു ബ്രദാമ്മിന്റെ പററിൽ ഏൽപ്പിക്കയും ബ്രദാമും ആയതു ഈ പാതിരി വരുന്നപ്പൊൾ കൂടെ കൊടുത്തയക്കയും എന്നാൽ ഈ പാതിരി ആയതു കൊണ്ടുവരുന്നപ്പൊൾ ആയതിൽ പാതിപൊലും അതായതു ആയതിൽ നല്ലതും വലിയതുമായ രൂപങ്ങളൊക്കയും കടുപൊകയും ശേഷം ഞങ്ങളുടെ പററിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കപ്പൽ യാത്ര ഒക്കയും മുറുക്കി അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ദിവസം അടുത്തപ്പൊൾ കൊൻസുൾ തന്റെ കെട്ടിയവളുമായിട്ടു വീണ്ടും ജെമ്പായിൽ ഞങ്ങളുംകൂടെയായിരുന്ന വെണ്ടത്തക്കവർ എല്ലാവരമായിട്ടു യാത്രയും ചൊല്ലി ജെമ്പായിൽ ചെന്ന നാൾതൊട്ടു അന്നെവരക്കും ൫൬ (56) ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മല്ലാനും ഞാനും യൌസെപ്പപാതിരിയും മർക്കസു കസത്ത്നീനിയും പീലിപ്പോസപാതിരിയും ഇങ്ങനെ ഞങ്ങളും അഞ്ചുപെരുംകൂടെ യൊഹന്നാൻ വപ്ലിക്കു മാസ്സാ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ജെമ്പാക്കാർൻ കപ്പിത്താന്റെ കപ്പലിൽ കരൈറി കാർദിച്ചെയിക്കു തിരിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കാർദിച്ചെയിൽ ചെന്നാൽ പ്രത്തുക്കാലിന്നു എത്തുവാൻ ഉള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന ദ്രവ്യം മെടിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം കടുദാശു ഞങ്ങളുംകൂടെ തന്നതുമെന്ത്യ ൧൩൦ (130) സ്തുതി ഞങ്ങളുടെ പററിൽതന്നെ കൊൻസുൾ തരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കപ്പിത്താൻ പാവപ്പെട്ട ആളും നല്ല നീദർ നവും ഉപവിയും ഉള്ള ആളുമാകകൊണ്ടും ജെമ്പായിൽ നിന്നു കൊൻസുൾ പ്രത്യേകമായിട്ടു ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം സന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപൊയി ആക്കണമെന്നു പ്രമാണിക്കുകൊണ്ടും കപ്പിത്താൻ വെണ്ടുംവണ്ണം ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചു ആകുന്നപൊലെ

ഒരു കറച്ചിൽകൂടാതെ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും തന്നെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപൊകയും ഞങ്ങളുംകൂടെ ഈ കപ്പിത്താനെ പാരം പ്രസാദിക്കയും ചെയ്തു. പൊകുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ ഏകദേശം ൩-3 മണിനേരത്തു ഗൊൽപ്പു ഒള ലെയൊ നെന്ന പ്രയാസമുള്ള ഇടം കടക്കുന്നപ്പൊൾ കഠിനമായ കാറ്റും കടൽമെടും ഉണ്ടായതെന്ത്യ ആനയുടെ തുമ്പിനെക്കൊപൊലെയുള്ള ചുഴലിക്കാറ്റു ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിൽ മുൻപുറത്തും പിൻപുറത്തും കണ്ടതിനാൽ ഞങ്ങളും എല്ലാവരും പാരം ഭയപ്പെട്ടു ഉടെതമ്പുരാണൊടു തമ്പുരാന്റെ അമ്മ മർത്തമറിയം അമ്മയൊടു നമസ്കരിക്കയും ശുദ്ധമാന മെഴുകുരൂപം കടലിൽ ഇടുകയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം ഈ ഉണ്ടായ അമളിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. പിന്നെ ഒരു യോഗ്യവും അല്ലലും കൂടാതെ പാരം അപജയമായ ഈ ഇടവും കടന്നു ആയുസ്സൊടു സ്വസ്ഥതയൊടു ഭാഗ്യമായ വഴിയൊടു കൂടെ മെൽപറഞ്ഞ ആണ്ടിൽതന്നെ കന്നിമാസം ൨൮-ാം (28) നു കാർദിച്ചെയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കാർദിച്ചെ എന്ന ഈ നഗരി ഏറ്റൊപ്പായിലുള്ള ചെറിയ നഗരികളിൽ ഒന്നാകുന്നു എങ്കിലും ഈ നഗരിയുടെ തുറമുഖം ഇസ്രായീൽരാജ്യത്തുള്ള തുറസും നല്ലതുമായ തുറമുഖത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കുകൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പാരാജ്യങ്ങൾ ഒക്കെയിൽനിന്നും ആസ്യാരാജ്യത്തുനിന്നും മറ്റു പല ദേശങ്ങളിൽനിന്നും പലപല കപ്പലുകളും കച്ചവടപ്പാടുകളും അവിടെ വരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പാരാജ്യത്തെ കച്ചവടപാടും ജനങ്ങളുടെ വരവും പൊക്കമുള്ള നഗരികളിൽ ഒന്നു ഇതായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുമെന്ത്യ ഈ നഗരി ഇരിക്കുന്ന ഇടം നിരപ്പു ഒത്ത നിലമായിരിക്കയും ഉറവകളൊക്കയും നിര ഒപ്പിച്ചു പണുതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ ഈ നഗരിയിലുള്ള വീടുകളൊക്കയും പാരം വലിയതും പലപല നിലയിലുള്ളതുമല്ല എങ്കിലും കണ്ടാൽ നല്ലതും എജസ്തുള്ളതുമായ പല വീടുകൾ അവിടെ പണിചെയ്തു ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു.

എന്നുതന്നെയല്ല ഈ നഗരിയുടെ ചുറ്റും ബലംപെട്ട ചുമരും പണിതു ചുമരിന്തെൽ വലിയ തൊക്കുകൾ കരൈറി തുറമുഖത്തിന്നു നെരെ രണ്ടു വാതിലുകളും ഈ വാതിലുകളിൽ കടക്കുന്ന വർ രാജവീരവധത്തൊടു മറ്റുള്ള കച്ചവടങ്ങളിൽ ഒന്നും നഗരിയിൽ കടത്താതെ ഇരിപ്പാൻ നഗരിയിൽ പുകുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും ശൊധന പാർപ്പാൻ കാവൽകാരു നിൽക്കുന്നതുണ്ടു.

എന്നാൽ അസ്സമനം കഴിഞ്ഞനേരം ഏറക്കറെ എട്ടൊൻപതു മണി ആകുന്ന നേരത്തു ഈ വാതിലുകൾ രണ്ടും അടച്ചുപൂട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്നതുകൊണ്ടു നഗരിക്കു പാരം അടവും ബലവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതൊഴിയെ രാജകല്പനയാൽ വിരവധിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നുംനഗരിക്കകത്തു കടത്തുവാനും വഹിയൊ.

അപ്പൊഴോ ഈ നഗരിയിൽ ഞങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഒരു ഒസൃതരിയായിൽ പാർക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞു നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താന്റെ പററിൽ ജനപ്രിയമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹകാരൻ കൊൻസുളിനു ഞങ്ങൾ കാർദിച്ചെയിൽ വന്നു എത്തിയ പ്രകാരത്തിന്നു കുറിയും കൊടുത്ത നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞ കപ്പിത്താനെ അയക്കയും ഞങ്ങളും കൊൻസുളം തന്നെയല്ല കടുദാശ്രു തന്റെ സ്നേഹകാരനായ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ കൊടുത്ത അവിടെനിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ടു എത്തുവാൻ വെണ്ടുന്ന വഴിച്ചിലവിനുള്ളതിന്നു ൩൩ (33) സ്ത്രീ മെടിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം പിറ്റേ ദിവസം ശനിയാഴ്ച ദിവസമാകുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെയുള്ള ഒരു പള്ളിക്കൽ കർവാൻ കാൺമാനായിട്ടു ചെന്നാറെ ഇത്രനേരവും ഞങ്ങൾക്കു ആ ഇടത്തിന്റെ മെത്രാനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞു അനുവാദം വാങ്ങുവാൻ കൂടായ്ക കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നാലുപെരും കർവാൻ ചൊല്ലിയതുമാത്രം.

വിശേഷിച്ചും പീലിപ്പൊസ പാതിരി അവിടെ കണ്ടു വുള്ള ആളാകുകൊണ്ടു കർവാൻ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കർവാൻ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഈ നഗരിയിലുള്ള ഗോവർണ്ണദൊരിനെ കാൺമാനായിട്ടു താൻ വസിക്കുന്ന കൊയിലകത്തു ചെന്നപ്പൊൾ പന്തിരണ്ടു വയസ്സുള്ള ചെറിയ ഒരു വാലിക്കാരൻ ഇറങ്ങി ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ ഞങ്ങളോടു സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി. എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റും പല വർത്തമാനങ്ങളും ഞങ്ങളോടു ചൊദിച്ചു. ഞങ്ങളും ഈ വാലിക്കാരന്റെ സംസാരത്തിന്മേലും ബുദ്ധിയുടെ ഉണർച്ചമെലും പാഠം അപൂർവ്വപ്പെട്ടു അവനൊടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന നേരത്തിൽ ഗോവർണ്ണദൊരിനെ കാൺമാൻ അവിടെക്കു വന്നു താനുമായി സംസാരിച്ചിരുന്ന ഈ നഗരിയുടെ മെത്രാൻ യാത്ര ചൊല്ലി പുറത്തുറങ്ങുകയും ഗോവർണ്ണദൊരും ഞങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു എവിടെനിന്നു വരുന്നെന്നും എവിടെക്കു പോകുന്നെന്നും മറ്റും ചില വസ്തുക്കളും ചൊദിച്ചു ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിച്ച അനുവാദകടുദാശ്രു തന്നു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇത്ര കഴിഞ്ഞാറെ അവിടെനിന്നു പൊരുവാനുള്ളതിന്നു തക്കം കണ്ടെത്തുവാൻ ഇനിയും രണ്ടുനാലുദിവസത്തെ താമസം വെണ്ടിവരുമെന്നു കാൺകകൊണ്ടു ആ ഇടക്കു അവിടെ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനുള്ളതിന്നു അനുവാദം വാങ്ങുവാനായിട്ടു അവിടെത്തെ മെത്രാനിരിക്കുന്ന കൊയിലകത്തു ഞങ്ങൾ ചെന്നാറെ മെത്രാൻ ഞങ്ങളെ വെണ്ടുവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു പലകൂട്ടം വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിച്ചു അനുവാദവും തന്നു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഒസ്സറിയായിൽവന്നു ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ടു പൊരുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ പീലിപ്പൊസുപാതിരി വിചാരിച്ചാറെ പ്രത്യേകാൽ രാജിത്തത്തിൻ കീഴുള്ള തവിരാ എന്ന പെർപെട്ട തെരുവിൽ നിന്നു പാവപ്പെട്ടു ഏതാനും കച്ചവടക്കാർ അവിടെ വന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറിഞ്ഞു അവർ വസിക്കുന്ന ഇടത്തുചെന്നു അവരുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞ അവരോടുകൂടെ തവിരാ എന്ന തെരുവിൽ എന്നാളും വരുന്നതിന്മേൽ പറഞ്ഞു വെസ്തം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കച്ചവടക്കാർക്കു പിന്നയും ഒന്നരണ്ടു ദിവസത്തെ താമസം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു പിറ്റേ ദിവസം ഞങ്ങൾ മെൽ പറഞ്ഞ പള്ളിയിൽചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലിയപ്പൊൾ പുത്തനായിട്ടുള്ളൊരു കർവാൻകൂടം കണ്ടതിന്മേൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ അപൂർവ്വപ്പെട്ടു ഈ അവസ്ഥമെൽ നഗരിയിൽ പലേടത്തും ശ്രുതി ആയി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നുവരുമ്പോൾ ഈ നഗരിയിലുള്ള പ്രധാനികളിൽ ഒരുത്തൻ ഈ അവസ്ഥ കെട്ടാറെ തന്റെ വീട്ടിൽ കർവാൻ ചൊല്ലി വരുന്ന ഒദാമിനീകൊസ സഭക്കാരൻ പാതിരിയെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അയച്ചു ഞങ്ങൾ ചെന്നു തന്റെ വീട്ടിൽ കർവാൻ ചൊല്ലണമെന്നപേക്ഷിച്ചാറെ ഈ അറീപ്പു വന്ന ദിവസത്തിൽ തന്നെ ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു യാത്ര പുറപ്പെട്ടതിനെക്കൊണ്ടു അവിടെചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ കൂടിയില്ലാ എങ്കിലും ഞങ്ങളും അവിടെചെന്നു തന്നെ കാൺകയും പറകയും ഈപ്രധാനിയും വെണ്ടുവണ്ണം ചൊദിച്ചു കൽദായക്രമത്തിലുള്ളവർ ഞങ്ങളാകുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കൽദായക്കാരുടെ പാത്രീയർക്കു മാർ യെരൂസെപ്പു തന്റെ വീട്ടിൽചെന്നു കർവാൻ ചൊല്ലിയപ്രകാരവും മറ്റും പാത്രീയർക്കുടേ പുണ്യവും ഗുണവും ഞങ്ങളോടു അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

അവതരിയെട്ടാം പദം

കാർദിച്ചെയിൽനിന്നു തവിരായിക്കും തവിരായിൽനിന്നു ലിസബൊ ആയിക്കും വന്നു എന്നതിന്മേൽ

മെൽപറഞ്ഞ കച്ചവടക്കാർക്കു കാർദിച്ചെയിലുള്ള കാര്യങ്ങളൊക്കയും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു തങ്ങളെ നാടു തവിരായിക്കു പൊകുവാൻ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പൊൾ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളൊടുംകൂടെ ഈ പാവപ്പെട്ട കച്ചവടക്കാരുടെ വഞ്ചിയിൽ കരറി തിരിച്ചാറെ അന്നെദിവസം രാത്രി

ഒക്കെയും വഞ്ചിയിൽ നടന്ന പിററെ ദിവസം വഞ്ചിയിൽ തന്നെ ലിന്നു ഒരിടവും കൂടാരവും ഒന്നും ഒപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ ദിവസത്തിന്റെ വെയിലും സഹിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിയുന്നതിനായിട്ടു കരകുഴച്ചെടുവാൻ മറുനടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും ആ ദിവസത്തിൽ ഉണ്ടായ വെയിലു ഒക്കെയും ഒരു എളവും കൂടാതെ നടന്നു ഏകദേശം നാലു നാഴിക ഇരുട്ടിയപ്പോൾ തവിര എന്ന തെരുവിൽ ചെന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു. തവിര എന്ന ഈ എടുത്തിൽ പീലിപ്പൊസുപാതിരി തന്റെ ദർശനക്കാരന്മാരുടെ ഒരു ദർശനവീടു ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഈ എടുത്തിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ആ ദർശനവീട്ടിൽ ചെന്നു അവിടെ വസിപ്പാനുള്ളതിനു ശ്രമിച്ചാറെ ഞങ്ങളെക്കൂടെ ഈ വീട്ടിനു കൈക്കൊള്ളുവാൻ അവിടെയുള്ള ദർശനക്കാരൻ മനസ്സില്ലാത്ത ഹെതുവാൽ പീലിപ്പൊസു പാതിരിയും അവിടെ വസിപ്പാൻ മനസ്സായത്രം ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ⑥(5) പെരുംകൂടെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്ന വഞ്ചിയുടെ മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു വസിപ്പാനായി പൊകുന്നപ്പോൾ ഈ തെരുവിന്റെ വിചാരിപ്പുകാരൻ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തുകൂടെ ഞങ്ങളുടെവഴി ആയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈ വിചാരിപ്പുകാരന്റെ പാതിവനാളിൽ പീലിപ്പൊസുപാതിരിയുടെ ചെങ്ങാതി ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും മെൽ പറഞ്ഞ പാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ പൊകുന്നവഴിക്കു വിചാരിപ്പുകാരന്റെ ഭവനത്തുകരറി തന്നെ കാൺകയും താനും ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിച്ചു അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മുതലാളിയുടെ വീട്ടിൽചെന്നു തവിരയിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെടുന്നതുവരെ ആ വീട്ടിൽതന്നെ വസിക്കുകയും ഈ മുതലാളിയും തന്റെ വീട്ടിലുള്ള ജനങ്ങളും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളാകുന്നു വെങ്കിലും നല്ല മനസ്സാടും പ്രസാദത്തോടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ അവിടെ കൈക്കൊണ്ടു തങ്ങളാൽ ആകുന്ന ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ ഞങ്ങളെ അവിടെ സന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തവിര എന്ന ഈ എടു എത്രയും ചെറിയ ഒരു തെരുവു ആകുകൊണ്ടും ഈ തെരുവിൽ കുടിയിരിക്കുന്നവർ ഏറിയകൂറും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും വെണ്ടുംവണ്ണം മാംസവും മറ്റു ഭക്ഷണത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളും കൊള്ളുവാൻ അത്രപമാകുന്നുവെങ്കിലും ഈ തെരുവു ഇരിക്കുന്ന ഇടം കടലൊരമാകുകൊണ്ടു എല്ലാവക മീൻതരങ്ങളും കൊള്ളുവാൻ ഉണ്ടുതാനും.

അപ്പൊഴൊ ഈ തെരുവിൽ യൂസെ കയത്താനൊസു എന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട ആൾ വസിച്ചിരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ആളും കയത്താനൊസു പാതിരിയും തമ്മിൽ പാരം സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ മകൻ യൗസെപ്പുപാതിരിയും ഞങ്ങളും അവിടെ ചെന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം കെട്ടാറെ കയത്താനൊസുപാതിരിയും

താനും ആയിട്ടുള്ള സുനെഹത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും പ്രതി തന്റെ മകനെയും തനിക്കുള്ള കൂട്ടരെയും ബഹുമാനിക്കണം എന്നു വെച്ചു പിററെ ദിവസം ഞങ്ങളെ തന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നിനു വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു തന്റെ മകനെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ അയക്കുകയും ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ഈ എടുത്തിൽ ചെന്നതിന്റെ പിററെ ദിവസം അവിടെ ഒരു വെളിൻപറമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഏരികച്ചവടം കാൺമാനായിട്ടു ഏരിയിൽ ചെന്നു അവിടെ കൂടിയ ആളുകളുടെയും കച്ചവടപാടുകളുടെയും പെരുപ്പവും വക ഭേദങ്ങളും കണ്ടു നില്ക്കുന്നപ്പോൾ അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിച്ചു പിററെ ദിവസം ഞങ്ങളെ തന്റെ വീട്ടിൽ വിരുന്നിനു വിളിക്കത്തക്കവണ്ണം തന്റെ അപ്പൻ കല്പിച്ചു പ്രകാരം ഞങ്ങളെ ആദരിച്ചു അവന്റെ വിരുന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം പിററെ ദിവസം ഞങ്ങൾ ⑥(5) പെരും മെല്ലാത്ത യൂസെ കയത്താനൊസിയുടെ വീട്ടിൽചെന്നു അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ വഴിക്കുണ്ടായ വെസ്ഥകളും വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിക്കുകയും ഞങ്ങളും ആയതിന്നു വെണ്ടുംവണ്ണം ഉത്തരിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും ലിസുബൊ ആയിക്കു വരുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ ഈ ആളുമായി വിചാരിച്ചാറെ അവിടെനിന്നും അപ്പൊൾ ലിസുബൊ ആയിക്കു വരുന്ന ഉരുവ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടും ആയതു കണ്ടുതുവെച്ചും അവിടെ പാർപ്പാനുള്ളതിന്നു നല്ല സ്ഥലവും ഇടവും ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും ടൈറിയും അവിടെനിന്നു ലിസുബൊആയിക്കു കടലിൽകൂടി വരുന്നവഴി കുറെ പ്രയാസമുള്ളതാകുന്നു എന്നു കെൾക്കുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികൾ ഒക്കെയും ആ ആളിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ചെച്ചു വഴിക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളെ വിദയംവരുത്തി കരവഴിക്കുതന്നെ ലിസുബൊആയിക്കു തിരിക്കു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ഞങ്ങൾ അഞ്ചു പെർക്കും വെണ്ടി ⑥(5) കുതിരയും ആയതിനെ രേപ്പാനുള്ളതിന്നു ആളുകളെയും കൂലിക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിററെ ദിവസംതന്നെ അവിടെനിന്നും യാത്ര പുറപ്പെടുകയും യൂസെകയത്താനൊസു തന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾവെച്ചെച്ചുപൊന്ന മുണ്ടുമുറികൾക്കുകയും ഒന്നിന്നും ഒരു കുറച്ചിൽ കൂടാതെ ലിസുബൊആയിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം കടലിൽ കൂടെ കൊടുത്തയച്ചു ഞങ്ങളുടെ പററിനു ഏലപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ തവിര എന്ന എടുത്തിൽനിന്നും കുതിരമെൽ ഞങ്ങൾ യാത്ര പുറപ്പെട്ടാറെ ലിസുബൊആയിൽ വന്നെത്തുവെച്ചും ഏഴു ദിവസം മുഴുവൻ പാരം തെരുക്കവും ഘനവും ആയ വഴി കഴികയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ തവിര എന്ന ഈ എടുത്തിൽനിന്നും ലിസുബൊആയിക്കു വരുന്ന വഴിയിൽ അല്പമാഞ്ഞിയ എന്നു പറയുന്ന പ്രദേശത്തു പലയടത്തും നമ്മുടെ കടനാട്ടിൽനിന്നും കിഴക്കു മുട്ടത്തിന്നു പന്നികുന്നു കെറിപൊകുന്ന

വഴിക്കു ഉള്ള മലകളും തടങ്ങളും താഴ്വരകളും എന്നപോലെ വലിയൊരു മലകളും ആയതിന്നു കൂടെ എത്രയും ഭയങ്കരമായ പാരം താഴ്വരയുള്ള തടങ്ങളും ആയിരിക്കുന്നതുമെന്തെന്ന് ഈ മലയുടെ വിളിമ്പത്തു കൂടെ പലപ്പഴം വഴി ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കത്തിരയുടെ കാൽ ഒന്നു പിഴച്ചുപൊകുമെങ്കിൽ സംശയം കൂടാതെ എത്രയും ആഴപ്പെട്ട താഴ്വരയിൽ വീഴുവാൻ സംഗതി കൂടുമെന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ തടങ്ങൾ കാണുന്ന മദ്ധ്യപാരം സൂക്ഷ്മത്തോടും ഭയത്തോടുംകൂടെ കടക്കേണ്ടിവന്നു. ഇതുമെന്തെന്ന് ഈ വഴിയിൽ പലയിടത്തും മാന്യൻ കടിയീരിക്കുന്ന എടം എത്രയും അകലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നും തിരിച്ചാൽ രാ പൊറ്റുപ്പാനുള്ളതിന്നു മറ്റൊരു വീടു കണ്ടെത്തണമെങ്കിൽ ദിവസം മുഴുവൻ ഒരു ഇളവുകൂടാതെ നടപ്പാൻവെണ്ടി ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങിനെ വഴിക്കു കണ്ടെത്തുന്ന വീടു കടതന്നെയും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ വീടുകൾ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവിടെ കാര്യം കൊളം കഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു വസതുക്കൾ ദൂരത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്നവാനുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു പാവപ്പെട്ട വിധത്തിൽ അല്ലാതെ വെണ്ടുവണ്ണം ഭക്ഷണം കഴിവാൻ വെണ്ടുന്ന വസതുക്കൾ ഒന്നും അവിടെ ഇല്ലാ എങ്കിലും അവിടങ്ങളിൽ ഉള്ള പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ വെണ്ടുവണ്ണം ഞങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു തങ്ങളാൽ ആകുവണ്ണം ഞങ്ങൾക്കു ചിററാഴ്ചമചെയ്യുകയും ഞങ്ങളും ആയതു കണ്ടു ദ്രവ്യം അവർക്കു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഒരു ഭവനത്തുനിന്നും തിരിച്ചാൽ പിറന്ന ഒരു ഭവനം കണ്ടെത്തുവാനുള്ള ദൂരം ഞങ്ങൾ കൂടിയ കത്തിര ഭരിക്കുന്നവൻ വെണ്ടുവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇവരും വഴിയുടെ ദൂരങ്ങളെ ഞങ്ങളോടു പറയുകയും ഞങ്ങളും ആ ഭവനത്തിന്നു ചെന്നെത്തുവാൻ തക്കവണ്ണം പതമായിട്ടു എങ്കിലും തെരുന്നനെ എങ്കിലും ദൂരത്തിന്റെ ദോഷംപോലെ നടന്നു വരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ന്ന(6)ദിവസം മുഴുവൻ നടന്നതിന്റെശേഷം ൭-ാം (7) ദിവസം ഏകദേശം നെരം ഉച്ചയായപ്പോൾ ഒരു വീട്ടിൽ വന്നു അവിടെ കൂടിയ പ്രകാരത്തിൽ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു. അവിടെനിന്നും തിരിച്ചാറെ നെരം വ്യ(8)നാഴിക ഇരുണ്ടപ്പോൾ വഴിക്കു കണ്ടെത്തിയ ഒരു വീട്ടിൽ കെറി ചൊടിച്ചാറെ താകരവും ഉണക്കമുന്തിരിങ്ങാപഴവും പഴെ അപ്പവും മാത്രം എന്നെന്തെന്നു വാനുള്ള മറ്റു ഒരു വസതുവും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു മനസ്സുള്ളവർ ഒക്കെയും ആയതു മെടിച്ചു തിന്നുകൊണ്ടു രാത്രി മുഴുവനും ഒരു തെല്ലുപൊലും ഉറങ്ങാതെ നടന്നു. പിറ്റേ ദിവസം വെള്ളപ്പറമ്പായപ്പോൾ ലിസുബൊആ നഗരിക്കു കിഴക്കുപറ്റത്തുള്ള ആറു

കൽ വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു. ആയതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ കത്തിരകൾക്കും കൂട്ടുകാർക്കും കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കൂലിയും കൊടുത്തു അവരെ പിറിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ ആറുകടന്നു ലിസുബൊആയിൽ എത്തുവാൻ ഏകദേശം ഒരു മൂന്നര കാതം ദൂരം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ ആർ കടത്തുവാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന ആളുകൾ നെരം ആറുമണി ആകുമ്പോൾ തന്നെ വലിയ വള്ളവുമായി അവിടെ കൂ വന്നു അവിടെ കണ്ടെത്തുന്ന ആളുകളെ ഒക്കയും മറ്റുകൾ കടത്തിവരികകൊണ്ടും മറ്റുകൾക്കു കടക്കുവാൻ മനസ്സുള്ളവർ ഒക്കയും നെരം വെള്ളത്തു ന്ന (6) മണി ആകുമ്പഴക്കും മര്യാദി ആകുന്ന കടവിൽ എത്തുമാറാകുന്നു.

എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങളും ൫ (5) മണി നെരത്തെക്കു അവിടെ ചെന്നെത്തുവാനായിട്ടു മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം രാത്രി ഒക്കയും നടന്നു ഈ കടവിൽ ചെന്നെത്തിയ ശേഷം വളരെ താമസംകൂടാതെ കടത്തുകാരൻ വലിയ വഞ്ചിയുമായി അവിടെക്കു വന്നു അവിടെ കൂടിയ ആളുകൾ ഒക്കെയോടും കടത്തുകൂലി ആയി മെടിച്ചാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന പണവും മെടിച്ചു തങ്ങളുടെ വഞ്ചിമെൽ കരറ്റുന്ന നെരത്തു ഞങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടുന്ന കൂലിയും കൊടുത്തു വഞ്ചിമെൽ കരറ്റി തിരിച്ചു ഏകദേശം ലിസുബൊആയിൽ ചെന്നെത്തുവാനായ മദ്ധ്യ കയെത്താനൊസുപാതിരിയും ലൂവിസഅത്താനിയൊ ദെ ലെറൊസ എന്ന ഒരുത്തനും കൂടെ വള്ളത്തിൽ വരുന്നപ്പോൾ ലിസുബൊആയിക്കു കടക്കുന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയ ഉടൻ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചു പീലിപ്പൊസ പാതിരിയെ ഒഴിച്ചു ശേഷമുള്ള ഞങ്ങൾ നാലു പെരെയും തങ്ങൾ പൊകുന്ന വള്ളത്തിൽ കൂടെ കെറ്റുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയുടെയും ഇനിയും പറവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെയും തെളിവിന്നു ലൂവിസ അത്താനി ആരെന്നും അവനും കയെത്താനൊസുപാതിരിയും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അവസ്ഥയും അറിവാൻ ദിഷ്ടതിയുണ്ടു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരം തിരിച്ചു ഇവിടെ എഴുതുന്നു. അപ്പൊഴൊ ലൂവിസ അത്താനി ദെലെറൊസ എന്ന ഈ ആൾ ദൊം യൂസ്സെ എന്നു പെർപെട്ടു ഇപ്പോൾ വാഴുന്ന രാജസ്രീയുടെ അപ്പന്റെ കാലത്തിൽതന്നെ കുപ്പൽ പണിയുടെ കാര്യം വിചാരിപ്പാൻ വന്ന കടൽവാക്കരെയുള്ള രാജവീട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ റിൽ ഒരുത്തൻ ആയിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ രാജാവിന്റെ കാലത്തിൽ ലൂവിസ അത്താനിയൊ എന്ന ഇവൻ ചെയ്ത പല കാര്യങ്ങൾ ഇടപെട്ടു ഈ രാജിതത്തിലുള്ള പ്രധാനികൾ പലർക്കും അവനൊടു ദ്രോഷവും വൈരാഗ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ദൊം യൂസ്സെ എന്ന രാജാവിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞു

ഈ രാജസ്രീ നാടു വാഴുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞ പ്രധാനികൾ മുമ്പിൽ ഇവൻ ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ പകരം വീട്ടുവാനായിട്ടു തുനിഞ്ഞു തുടങ്ങിയാറെ കയത്താനൊസു പാതിരി തനിക്കു ഈ രാജസ്രീയുടെ ഭർത്താവുമായിട്ടും മെൽപറഞ്ഞ പ്രധാനികളുമായിട്ടും ഉള്ള സ്നേഹവും വെണ്ടികയും കൊണ്ടു അവർ എല്ലാവരുടെ വീടുകളിലും നടന്നു മെൽപറഞ്ഞ ലൂവീസ അന്താനിയുടെമെൽ വെണ്ടുവണ്ണം പറഞ്ഞ അവർ എല്ലാവരുമായിട്ടു നിരപ്പും ഒരുമ്പാടും വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നതു കൊണ്ടു ആയതു ഒക്കയും കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ലൂവീസ അന്താനിയും താനുമായിട്ടുള്ള സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു തന്നെയല്ല ഈ ലൂവീസ അന്താനിമെലും തനിക്കുള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും മെലും കല്പിക്കുന്നതു കയത്താനൊസുപാതിരിതന്നെ എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ഈ ലൂവീസ അന്താനി മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കടൽവാകരെയുള്ള കപ്പൽ പണി കാര്യത്തിന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായ വീട്ടിന്റെ തലപ്പെട്ട പ്രവൃത്തികാരന്മാരിൽ ഒരുത്തനാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ദിവസംതൊറും രാവിലെ എഴുന്നെറ്റുപോകദേശം ൭ (7) മണിക്കു തനിക്കുള്ള ഈ വീട്ടിൽനിന്നും കപ്പൽപണിക്കുള്ളതായ വീട്ടിന്നു വള്ളത്തെൽ പൊകമാറായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും പലപ്പോഴും കയത്താനൊസുപാതിരി തന്നോടുകൂടി ഒരുമിച്ചു ഈ വീട്ടിന്നു പൊകുവാൻ മര്യാദി ഉണ്ടായിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മര്യാദിപൊലെ തങ്ങൾ ഇരുവരുംകൂടെ ലൂവീസ അന്താനിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു കപ്പൽ പണിക്കുള്ള വീട്ടിന്നു പൊകുന്ന നെരത്തു വഴിമദ്ധ്യേവെച്ചു ഞങ്ങളെ കണ്ടെത്തി മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം തങ്ങൾ പൊകുന്ന വള്ളത്തിൽ ഞങ്ങളെകൂടെ കരേറുക അത്രെ ചെയ്തതു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇതിൻവണ്ണം ഞങ്ങളെ തങ്ങൾ പൊകുന്ന വള്ളത്തിൽ കെററിയതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസു പാതിരി പാരം സന്തോഷവും പ്രസാദവും കാട്ടി. എല്ലാവരെയും പ്രതിപ്രതി പിടിച്ചുതഴുകി വർത്തമാനങ്ങളും ചൊരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തങ്ങൾ പൊകുന്ന കപ്പൽപണിക്കുള്ള വീട്ടിന്നു ഞങ്ങളെകൂടെ കൊണ്ടു പൊകയും ചെയ്തു.

അൻപത്തിയൊമ്പതാം പദം

അർബൻസ് ആൻ ചെല്ലപ്പെടുന്ന കപ്പൽപണിക്കുള്ള വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നും തിരിച്ചു ലിസബോ ആയിൽ വരുന്നതിന്നു മുമ്പെ ഞങ്ങൾ അവിടെ എത്തിയാൽ

അവിടെനിന്നും കാര്യവും തീർന്നു ഇന്ദ്രിയായിക്കു വരുവാനുള്ള സമയത്തൊളം ലിസബോ ആയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു സീഞ്ഞാരന്മാരുടെ വീട്ടിൽ ഇരുവരായി ഞങ്ങൾ നാലുപെരും വസിക്കത്തക്കവണ്ണം കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞു ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം ലൂവീസ അന്താനിയൊടും കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടും കൂടെ കപ്പൽപണിക്കുള്ള വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതിന്റെശേഷം ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു വസിപ്പാൻ രണ്ടു വീടു താൻ പറഞ്ഞു ഒപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞാറെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ പൊയി വസിപ്പാൻ വളരെ വളരെ ആചാരവും ക്രമവും സത്യവും കാർപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും സംബന്ധു എന്ന ദർശനക്കാരരുടെ ആശ്രമത്തിൽ റൊമായിക്കു പൊകുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ വസിച്ചാറെ അവിടെയുള്ള പാതിരിമാർ വെണ്ടുവണ്ണം ഞങ്ങളെ സന്ധിച്ചതിനെക്കൊണ്ടും ഈ മെൽചൊല്ലിയ പ്രധാനികളുടെ വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നതിനെക്കായിൽ സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വസിപ്പാൻ കൂടുമെങ്കിൽ ആയതു അത്രെ ഏറ്റം നന്നായിരിക്കുന്നതു എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടു മല്ലാൻ പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അവകാശങ്ങളും കാട്ടിയാറെ ആയതു നെരത്രെ എന്നു കയത്താനൊസു പാതിരിയും ബൊധിച്ചു ഉടൻ തന്നെ സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തിലുള്ള ദർശനക്കാരരുടെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന പാതിരിക്കു ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ വസിപ്പാനുള്ള അവസ്ഥമെൽ കുറി എഴുതി അയക്കയും വിചാരിപ്പു കാരൻപാതിരിയും ഈ കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചു പറയാമെന്നുള്ള മറുപടി കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം ലൂവീസ അന്താനിയൊ കല്പിച്ച അവിടെതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണവും വിദയം വരുത്തി, ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ മകൻ യെരസെപ്പു പാതിരിയും മല്ലാനുംകൂടെ വിഷ്കൊന്തിയെ കണ്ടു പറവാനായിട്ടു തന്റെ ഭവനത്തെക്കു പൊകയും ഞാനും മർക്കെസും കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ പ്രമാണത്താൽ ഈ കപ്പൽപണിക്കുള്ള വീട്ടിൽതന്നെ പാർത്തിരിക്കയും ചെയ്തു. നെരം വൈകാറായപ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയും ശേഷമുള്ളവരും വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും രാ പൊറപ്പാനായിട്ടു ലൂവീസ അന്താനിയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും ലൂവീസ അന്താനിയും തന്റെ വീട്ടുകാരെല്ലാവരും പാരം പ്രസാദത്തൊടു ബഹുമാനത്തൊടുംകൂടെ ഞങ്ങളെ അവിടെ കൈക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നാലു പെർക്കും വസിപ്പാനായിട്ടു തന്റെ വീട്ടിന്റെ മാളികയിൽ സ്ഥലവും കട്ടിലുകളും ഒപ്പിക്കയും ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണത്തിന്നു

വെണ്ടുന്ന ചിലവുകൾ ഒക്കെയും തന്റെ കയ്യാൽതന്നെ അവിടെ ഞങ്ങൾ പാർത്തുവന്ന നാൾ ഒക്കെയും തരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ അന്നത്തെ ദിവസം കഴിഞ്ഞാറെ പിറ്റേ ദിവസം രാജസ്രീയെയും രാജാവിനെയും കാൺമാനായിട്ട് അന്നു തങ്ങൾ വസിച്ചിരിക്കുന്ന ലിസുബൊത്തയുടെ കിഴക്കുപുറത്തുള്ള ചതുരിറത്തിനു അടുക്കെയുള്ള രാജധാനിക്കൽ ചെന്നപ്പൊൾ രാജാവും രാജസ്രീയും കളികഴിവാന്നായിട്ട് ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടു നെരത്തു, ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ചെന്നു രാജാവിന്റെയും രാജസ്രീയുടെയും കൈ മുത്തുകളും രാജസ്രീയും ഞാനും മലപാനംകൂടെ കൈമുത്തീയ നെരത്തു ഇവർ റൊമായിക്കു പൊയിട്ട് ഏതും കിട്ടിയില്ലെന്നു അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിന്റെ സഹായത്താൽ എല്ലാം കിട്ടുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരി ഉണർത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ രാജാവിന്റെയും രാജസ്രീയുടെയും കൈ മുത്തീയതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ലൂലീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു അവിടെതന്നെ വസിക്കയും അവിടെ വസിക്കുന്ന നാളുകളിൽ മർക്കൈസ അൻജെജ എന്ന രാജഭണ്ഡാർത്തിന്മേലുള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെയും ഇന്ദ്രിയാക്കുള്ള സർവാധികാര്യക്കാരന്റെയും മറ്റു വാച്ച എടുത്തുനിന്നുള്ള കാര്യങ്ങളുടെ സർവാധികാര്യക്കാരനായ മർത്തിഞ്ഞു ദൈമലിന്റെയും മറ്റു ചില പ്രധാനികളുടെയും വീടുകളിൽ ചെന്നു അവരെ ഒക്കയും കണ്ടു പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറിക്കയും ഇവരും ഞങ്ങളെ വെണ്ടുംവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു നല്ലവണ്ണം പറഞ്ഞയക്കയും ഈ മന്ത്രികളുടെ വീടുകളിൽ പിന്നെയും ചിലപ്പൊൾ കയെത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരുമായി കണ്ടു പറയുകയും ചെയ്തുവരികു മര്യാദി ആയിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ വൃ (8) ദിവസം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടെ മെൽപറഞ്ഞ ലൂലീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽ വസിച്ചതിന്റെ ശേഷം സംബന്ധ എന്ന ദർശന ആശ്രമത്തിന്റെ വിചാരിപ്പുകാർ പാതിരിമെൽചൊല്ലിയവണ്ണം പാതിരി കയെത്താനൊസു എഴുതി അയച്ചു കുറിക്കു വിചാരിച്ചു ഉത്തരം പറയാമെന്നും മറ്റും മറ്റുപടി എഴുതി അയച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആ കാര്യത്തിന്റെ തീർച്ച പറവാനായിട്ടു ലൂലീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ കാൺമാനായിട്ടു വന്നു രണ്ടുപെർക്കു ഇടം സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റു രണ്ടുപെർക്കും രാജകല്പന അവിടെക്കു ചെല്ലുന്ന ഉടൻ ഒപ്പിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും പറഞ്ഞാറെ ഉടൻ തന്നെ കയെത്താനൊസുപാതിരി മല്ലാനെയും തന്റെ മകൻ യെരസെപ്പുപാതിരിയെയും സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വസി

പ്പാൻ ആക്കുകയും ഞാനും മർക്കൈസും ലൂലീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽതന്നെ പിന്നെയും വസിച്ചുവരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ റൊമായിൽനിന്നും വന്ന കാർല്ലൊസു പാതിരി എന്ന ഒരു നാലാംപട്ടക്കാരനെയും തർസീസ എന്ന ഒരു വാലിഭക്കാരനെയും കയെത്താനൊസുപാതിരി രാജാവുമായി ശ്രമിച്ചു രാജചിലവു അവർക്കു വാങ്ങി റെല്യംഘലാലീസ എന്നു ചൊല്ലുന്ന വിജോസ ദെ പെരല എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ദർശനസഭക്കാരുടെ പഠിത്വ വീട്ടിൽ പഠിപ്പാൻ ആക്കീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യെരസെപ്പുപാതിരിയും മലപാനം സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വസിച്ചുവരികയും ഞാനും മർക്കൈസും പുറകെ അവിടെ ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈ രണ്ടു പെരെയുംകൂടെ അവിടെ വരുത്തി തന്റെ മകൻ യെരസെപ്പുപാതിരിയൊടുകൂടെ പാർപ്പാനാക്കിയാൽ തന്റെ മകന്റെ കീഴ്തീയും ബഹുമാനവും വളരുവാൻ നന്നായിരിക്കുമെന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരി കണ്ടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ രാജാവുമായി പറഞ്ഞ മെൽപറഞ്ഞ പഠിത്വവീട്ടിൽ ഇവർക്കു രണ്ടുപെർക്കും കൊടുത്തുവരുന്ന ചിലവു ദ്രവ്യം സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ കൊടുക്കുകവണ്ണം രാജാവിന്റെ കൽപനയും വാങ്ങി മെൽപറഞ്ഞ രണ്ടുപെരെയും തന്റെ മകൻ യെരസെപ്പുപാതിരിയൊടുകൂടെ അവിടെ വസിപ്പാനായിട്ടും കൂട്ടായിട്ടും സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ കൊണ്ടു വന്നു ആക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഇവർ നാലു പെരും മെൽപറഞ്ഞ ആശ്രമത്തിലും ഞാനും മർക്കൈസും ലൂലീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിലും വസിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യേ ചിലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ ഇടപെട്ടു കയെത്താനൊസുപാതിരിയും ലൂലീസ അന്തൊനിയും തമ്മിൽ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും വിട്ടുപാറം അയർപ്പായി വന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ അയപ്പുതീർത്തു മുന്വിലത്തെപൊലെ നിരപ്പും സ്നേഹവും വരുത്തുവാൻ മലപാനം മർക്കൈസു കസുതന്തീനിയും പാരം ക്ലേശവും പ്രയത്നവും കഴിച്ചിട്ടു തങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചു ശ്രമിച്ചു കാര്യം സാധിച്ചില്ല എന്നുതന്നെയും അല്ല മർക്കൈസും കയെത്താനൊസുപാതിരിയും തന്നെ ആയിട്ടും കാലക്രമമെന്ന വിപരീതമായി വരികയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അമ്പത്തഞ്ചാം പദത്തിൽ പറഞ്ഞപൊലെ മർക്കൈസു കസുതന്തീനി എത്രയും ഭക്തിമയം പുണ്യവും ഉള്ള ആളായിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പല പല പുണ്യങ്ങളുടെ നിഷ്കളം സുകൃതങ്ങളും പ്രവൃത്തിച്ചുവരുമാറുള്ളതിൽ ഒന്നു അതാതു പുണ്യവാളന്മാരുടെ പെരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ താൻ വസിക്കുന്ന നഗരിയിൽ എങ്ങും പെരുനാൾ ദിവസത്തിന്റെ ഉടയവനായ പുണ്യവാളന്റെ പള്ളി ഉണ്ടെന്നു വരി

കിൽ ഈ പള്ളിയിൽ ചെന്നു കമ്പിട്ടു ഉടയതമ്പുരാണൊടും അപെ ക്ഷിച്ചുവരുവാൻ മര്യോദി ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഈ തന്റെ നീഷ്ടക്കു ഒത്തപൊലെ ലിസുബൊആയിൽ കഴിച്ചുവരുന്നതിന്റെ ശേഷവും കഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു മർക്കൈസു തുടങ്ങിയാറെ പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരി ഈ പ്രതം മുടക്കുകയും മർക്കൈസു അവന്റെ മുടക്കു സമ്മതിക്കാതെ തന്റെ നീഷ്ട കഴിക്കയും ചെയ്തുവന്നതിനെകൊണ്ടു ഇവർ തമ്മിലും പാരം വിപരീതം ആയി കഴിക്കയും ചെയ്തു. മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം കയത്താനൊസു പാതിരിയും ലൂവീസ അന്തൊ നിയും ആയിട്ടു വിപരീതം ആയിവന്നു എങ്കിലും തന്റെ വീട്ടിൽ വസിച്ചുവരുന്ന ഞങ്ങളുടെ നെരെ ഒട്ടും ഒരു കുറപ്പു കാട്ടാതെ മുമ്പിലത്തെപ്പൊലെയുള്ള സ്നേഹത്തൊടും ബഹുമാനത്തൊടുംകൂടെ ഞങ്ങളൊടു പെരുമാറി വന്നുതാനും. ഇങ്ങിനെ ഏറക്കുറെ മൂന്നു മാസം ഇട ലൂവീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ താമസിച്ചു വരുമ്പോൾ കയത്താനൊസു പാതിരി രാജാവുമായിട്ടു ശ്രമിച്ചു ഞങ്ങൾ മൂന്നു പെരെയും അതായതു കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ മകൻ യെരൂസെപ്പുപാതിരിയെയും മല്ലാനെയും എന്നെയും സംബന്ധു എന്ന ദർശനവീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും തന്നു അവിടെ രക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ആയതിന്നു ചെല്ലുന്ന ചെലവു രാജഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നു മെടിച്ചുകൊള്ളു തക്കവണ്ണവും സംബന്ധു എന്ന ദർശനവീട്ടിന്റെ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിക്കു രാജാവിന്റെ അറീപ്പു കയത്താനൊസു പാതിരി മെടിക്കയും ചെയ്തു. മർക്കൈസിന്നു വെണ്ടിയും ഇതിൻവണ്ണം ഉള്ള അറീപ്പു മെടീപ്പാൻ കയത്താനൊസു പാതിരി ശ്രമിച്ചാറെ മർക്കൈസു കസ്സന്തീനി പട്ടക്കാരൻ അല്ലായ്കകൊണ്ടു ആയതു സാധിച്ചതും ഇല്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങൾക്കുള്ള ഭക്ഷണംകൊണ്ടു അയാൾക്കും കൂടെ കഴിവാൻ വെണ്ടുവൊളം മതി ആയിരിക്കും എന്നതിനെകൊണ്ടു അയാൾക്കുംകൂടെ ആശ്രമത്തിനു വരത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ രാജകല്പന വാങ്ങിയ ദിവസം പിറവിയുടെ പെരുനാളിന്റെ തലേത്തലേദിവസം ആകുന്നതിനെ കൊണ്ടു അപ്പൊൾതന്നെ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അവിടെനിന്നും മെൽപറഞ്ഞ അശ്രമത്തിന്നു പൊകുവാൻ പാതിരി കയത്താനൊസിന്റെ മനസ്സായിരുന്നു എങ്കിലും പെരുനാൾ ദിവസം മൂന്നും കഴിവാളും അവിടെനിന്നും പൊകുവാൻ ലൂവീസ അന്തൊണി സമ്മതിച്ചതും ഇല്ലാ. വിശേഷിച്ചും പെരുനാൾദിവസം കഴിഞ്ഞു അവിടെനിന്നും ഞങ്ങൾ പൊകുന്നപ്പൊൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും അവിടെ ചെന്ന ചിലവിനുള്ള പണം കയത്താനൊസു പാതിരി കൊടുത്താറെ ലൂവീസ അന്തൊണി അത് മെടീപ്പാൻ മനസ്സായതും

യതും ഇല്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ ലൂവീസ അന്തൊനിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കൂടെ സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നു ശേഷമുള്ളവരൊടുകൂടെ അവിടെ വസിച്ചതിന്റെശേഷം മലുപാനൊടും എന്നൊടും കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെയുള്ള നാട്ടുമര്യോദിമെലും ക്രമങ്ങളിന്മേലും പരിചയം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഈ കാര്യത്തിന്നു ശ്രമിപ്പാനായിട്ടു നടന്നാൽ പക്ഷെ കാര്യമൊക്കെ ശ്രമമായി വരണ്ടതിനു പകരം മറുജാതി വന്നുകൂടുവാൻ പൊരും എന്നതുകൊണ്ടു എന്നൊടു വിചാരിക്കാതെയും ഞാൻ പറയാതെയും നിങ്ങൾ പ്രധാനികളുടെയും സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെയും വീടുകളിൽ ചെന്നു അവരുമായിട്ടു നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞന്നു വരാതിരിക്കട്ടെ.

വിശേഷിച്ചും നിങ്ങളുടെ കാര്യമൊന്നിന്നും ഒരു ലയം വരാതെ വെഗം സാധിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉള്ള വഴിക്കു ഞാൻ ശ്രമിച്ചു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതിൽ നല്ലവണ്ണം സാധിപ്പിച്ചു തരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ തന്റെ അനുവാദം കൂടാതെ പ്രധാനികളുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു അവരുമായിട്ടു കണ്ടുപറവാനുള്ളതിന്നു വിരോധിക്കയും ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പരിചയമില്ലാഴികയും വാക്കുപൊരായ്കയും അറിഞ്ഞു തന്റെ കല്പനയ്ക്കു തക്കവണ്ണം കാത്തുവരികയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കയത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളൊടു പ്രമാണിച്ച മെൽ പറഞ്ഞ പ്രമാണം താൻ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞപൊലെ ഞങ്ങളുടെ പരിചയം ഇല്ലാഴികയും വാക്കുപൊരാഴികയുംകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു അന്തരം വരും എന്നു കാൺകകൊണ്ടല്ലാ. പിന്നെയൊ ഞങ്ങൾക്കൂടെ നടന്നു ശ്രമിച്ചാൽ താൻ കണ്ടു കടവിൽ കാര്യം കെട്ടുവാൻ സംഗതി വരിക ഇല്ലെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടത്രെ എന്നു പിന്നെയുണ്ടായ അവസ്ഥകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞ പൊലെ ശേഷം വരുന്ന വർത്തമാനം വായിച്ചുകാണുന്ന എല്ലാവർക്കും അറികയുമാം. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ മെൽപറഞ്ഞ ഗൊവയിൽനിന്നു വന്ന രണ്ടു പഠിക്കുന്നവരും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മല്ലാനും യെരൂസെപ്പുപാതിരിയും എല്ലാവരും ഈ ആശ്രമത്തിൽ ആയതിന്റെ ശേഷം (ഇതുമെന്ത്യ) നീക്കാവു കസ്സന്തീനി എന്നു മെൽപറഞ്ഞ സ്നേഹകാരന്റെ വീട്ടിൽ ഒരുത്തന്നു കുർവാ നക്കു പണം താൻതന്നെ വിചാരിക്കയും ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്നു. ഞാനും ഇനിക്കു ദീനം വരുവൊളം മുടക്കുംകൂടാതെ നിത്യവും അവിടെ പൊയി കുർവാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. പാതിരി കയത്താനൊസു പകല്പുള്ള നെരും ഞങ്ങളൊടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കയും പലകൂട്ടം

പൊരുൾപടാർത്തകളും നല്ല ബുദ്ധികളും ഞങ്ങളുടെ പറയുകയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നതു ഒഴിയെ ഗോവയിൽ മുമ്പിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ മറ്റത്തും ഇപ്പോൾ ഭരിച്ചുവരുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ മറ്റത്തും ഗോവയിൽതന്നെ നിൽക്കുന്ന പല രാജ്യക്കാരെ ദർശനക്കാരെരാട്ടു മറ്റത്തും പലപല കടുശക്തകളും സങ്കടങ്ങളും എഴുതി രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ കൊടുക്കയും ഇതൊക്കയും കൂടാതെ ഒരുകൂട്ടം ഞങ്ങൾ മുമ്പറേയും അതായതു മല്ലാനെയും എന്നെയും തന്റെ മകൻ യേശുസപ്പുപാതിരിയെയും രാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പാകെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രാജാവിന്റെ കയ്യും മുത്തി മല്ലാനെ കാട്ടി ഇതാ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളുടെ ഒരിമ്പാടിന്നും നസ്രാണിസുഖത്തിന്റെ നിരപ്പിന്നും വെണ്ടി വന്നിരിക്കുന്ന കരിയാട്ടി. ഇതാ ഇവിടെ ഇയാളെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആക്കിയെ അവിടെ ശുഭം വരുവൊള്ളൂ. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇതു ഒക്കയും അങ്ങെ പെരുമ സുഖം സൂക്ഷിച്ചു മനോഹരണം ഉണ്ടായി ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാര്യം തീർത്താൽ ശേഷമൊക്കയും തീരുവാൻ പാറം എളുപ്പവും ഗുണവും ഉണ്ടായിവരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്നു തിരുമനസ്സുണ്ടായി വെഗം തീർപ്പാൻ മനോഹരണമുണ്ടാകണമെന്നു വളരെ വളരെ രാജാവിനോടു അപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ശേഷം ആയതു ഒക്കയും വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കാമെന്നു രാജാവു കല്പിക്കയും ആയതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തെക്കു പൊരു കയും ഇതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പലപ്പോഴും ഞങ്ങളെ കൂടാതെ തന്റെ മകനെതന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രാജാവിനെ കാട്ടി പലകൂട്ടം ആവലാധികളും സങ്കടങ്ങളും ബൊധിപ്പിക്കു മര്യദി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത കിഴക്കെ ദിക്കു ഒക്കെക്കും തലവനും മുമ്പനും ആകുന്നതു പ്രതിജ്ഞ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ സ്ഥാനം തനിക്കു കിട്ടുമെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ വെണ്ടുവൊളം ശരണം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ സ്ഥാനം തനിക്കു വന്നതിന്റെ ശേഷം താൻ വെണം ഈന്ദ്രാനാട്ടിൽ മാർഗ്ഗത്തിന്നു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും ചെയ്യാനെന്നു തന്റെ നിനവാകകൊണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയുടെയും ശേഷം ഈന്ദ്രിയായിലുള്ള മറ്റു എടവകകളുടെയും കാര്യം രാജാവിനെ ബൊധിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാര്യത്തിനെത്ര ഉറപ്പുള്ള തന്റെ ശ്രമം ആകുന്നു എന്നു മീതെ ചൊല്ലിയ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ പറഞ്ഞ മൊഴികൾകൊണ്ടും മറ്റും പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും രാജാവുമായിട്ടും മന്ത്രിമാരായിട്ടും കയത്താനൊസുപാതിരിക്കുള്ള സ്നേഹവും ശക്തിയും അറികകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ പരിചയം ഇല്ലാഴികയും വാക്കിന്റെ കുറവും വിചാരിക്കുകൊണ്ടും ഒട്ടെറെയും റൊമായു

ടെയും ശേഷം ഈന്ദ്രിയാരാജ്യത്തുള്ള നാടുകളുടെയും കാര്യങ്ങൾ വളരെ താമസംകൂടാതെ തീരുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു ഭാവിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരി പറയുന്ന പ്രകാരത്തിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും ഇത്രനേരവും ഞങ്ങൾ അയാൾക്കു ചൊല്ലുവിളികെട്ടു നിന്നതെ ഉള്ളതാണു. വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന എടയിൽ താൻ വിചാരിച്ചുവന്നപൊലെ ഈന്ദ്രിയായിക്കു പൊകുവാൻ കൂടക ഇല്ലാ എന്നു കാണുകകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരിയും ആയിട്ടു ദിനംദിനം അയർച്ച വരികകൊണ്ടും മർക്കസു കസ്തന്തീനി തന്റെ നാടായ കൊളെത്തിനായിക്കുതന്നെ തിരികെപൊകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും താൻ ലിസംബൊ ആയിൽനിന്നും പൊകുന്നപ്പോൾ ഏതാനും കമ്മീശ്രകളും വെള്ളതുവലകളും വിരിപ്പാവുകയും ഇനിക്കു തരത്തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ ലൂവീസ അന്താനിയുടെ വീട്ടിൽ വെച്ചു ചൂപൊകയും ലൂവീസ അന്താനി ഞങ്ങൾ പിന്നെ ലിസംബൊ ആയിൽനിന്നും ഈന്ദ്രിയായിക്കു തിരികുന്ന സമയം ആയതു ഒക്കയും ഇനിക്കു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

അറുപതാം പദം

മൗർചൊല്ലിയതു ഒക്കയും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരി ചെയ്ത അവസംഗമെൽ

എന്നാൽ കയത്താനൊസുപാതിരി താൻ വിചാരിച്ചും ആഗ്രഹിച്ചും ഇരിക്കുന്നപൊലെ ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാര്യം വെഗം തീരുവാനുള്ളതിന്നു ആകുന്ന ശ്രമം ഒക്കയും താൻ കഴിച്ചു വരുന്നു എങ്കിലും ആയതു തീരുവാനുള്ളതിന്നു പിന്നെയും ദീർഘമായി വരുന്നതു താൻ കണ്ടാറെ ഈ കാര്യം തീർന്നുവരുന്ന എടയിൽ ശേഷം ഗോവയിൽ വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ തീർപ്പാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കുതന്നെ എന്നും വച്ചു ആയതിന്നു ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴോ മുമ്പിൽ കയത്താനൊസു പാതിരി രാജാവുമായിട്ടു പറഞ്ഞു ഗോവയിൽ പുത്തനായിട്ടു ഒരു ദർശനം ഉണ്ടാക്കുവാനായിട്ടു മാർ വിഞ്ചൻസിയൂസ ഒരു പൌലൊ എന്ന ദർശനത്തിൽ ഉള്ള രണ്ടു പാതിരിമാരെ ലിസംബൊ ആയിൽനിന്നും ഗോവക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയതിന്നു തികച്ചിൽ വരുത്തി ഗോവയിൽ പുത്തനായിട്ടുള്ള ഈ ദർശനത്തിൻ അടിസ്ഥാനമിട്ടുവാനായിട്ടു ഇപ്പോൾപുരാജ്യത്തുള്ളതിൽ ഈ ദർശനത്തിൽതന്നെയുള്ള എട്ടു പാതിരിമാരെ കൂടെ വരുത്തി ഗോവക്കു അയക്കണമെന്നു വച്ചു ഈ കാര്യം രാജാവുമായിട്ടു പറഞ്ഞു അനുവാദവും റൊമ്മായിലു

ഉള്ള മനീഷ് പത്തിന്നു രാജസാധനവും വാങ്ങി മെൽപറഞ്ഞ എട്ടു പാതിരിമാരെ ക്ലേശിച്ച അയക്കത്തക്കവണ്ണം റൊമ്മായിൽ തന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ബ്രന്ദാമ്മിന്നും പിന്നെയും മറ്റു ചിലർക്കും എഴുതി അയക്കയും ഈ എഴുത്തുകൾ അങ്ങുചെന്നു രാജമനസ്സു മെൽപറഞ്ഞ ദർശനക്കാർ അറിഞ്ഞ ഉടൻ എട്ടു പെരിൽ നാലു പെരു ഇന്റേണിയായിക്കു പൊകത്തക്കവണ്ണം യാത്ര പുറപ്പെട്ടു ലിസബോ ആയിൽ വന്നു എത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവർ വന്നെത്തിയതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസു പാതിരി രാജാവുമായിട്ടു പറഞ്ഞു വെണ്ടുന്ന അനുവാദവും വാങ്ങി ആ ആണ്ടിൽതന്നെ ഇന്റേണിയായിക്കു പൊയ രാജകപ്പലിൽ തന്നെ ഗോവക്കു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ ദർശനക്കാർ ലിസബോ ആയിൽ നിന്നു പൊകുന്നപ്പോൾ അവരിൽ ഓരൊരുത്തന്നു അമ്പതീതെ മൊന്നെത്താ കപ്പൽകൂലി ആയി കൊടുത്തതെന്നെ അമ്പതീതെ മൊന്നെത്താ തങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒപ്പിപ്പാനായിട്ടു അവരിൽ ഓരൊരുത്തന്നു രാജസ്രീ കല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു (ഒരു മൊന്നെത്തായിക്കു മൂന്നു പൊൻകാശു വിലവരും.) എന്നാൽ ഈ ദർശനക്കാർ പൊകുന്നപ്പോൾ തന്റെ മകൻ യേശുസെപ്പാ തിരിയെക്കൂടെ ഗോവക്കു അയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചാറെ താൻ വിചാരിച്ച ദ്രവ്യം രാജാവു കൊടുക്കായ്കകൊണ്ടു അവരുടെകൂടെ അയച്ചതുമാില്ല. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെ ഇത്താല്യാക്കാർ പാതിരിമാരെ കയത്താനൊസുപാതിരി ശ്രമിച്ചു വരുത്തിയാറെ അവരെ ഗോവക്കു അയക്കുന്നതിന്മേൽ രാജാവും രാജസ്രീയും ഒരു മുടക്കം കാട്ടി ഇല്ലാ എങ്കിലും പറ്റുകിനാട്ടിൽ ഈ ദർശനത്തിൽ ഉററ അറിയും ഇരിപ്പും ഉള്ള പാതിരിമാരു ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ ആരും ഒരു വിലപിടിപ്പില്ലാത്തവരെപൊലെ ഇത്താലിയാക്കാറെ എഴുതിവരുത്തി ഗോവക്കു അയച്ചതിന്മേൽ പ്രത്തക്കാൽരാജ്യത്തുള്ള പലരും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെമേൽ സങ്കടംപറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ഇന്റേണിയുമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മർത്തീഞ്ഞ ദ മെലിന്റെമെലും ഇവർ സങ്കടം പറയുന്നതു ഞായമത്രെ ആകുന്നു എന്നും അടുത്തു കൂടിക്കൊണ്ടു തട്ടിപ്പാനത്രെ കയത്താനൊസുപാതിരി തുടങ്ങുന്നു എന്നും തന്റെ മനസ്സിൽ ആയിക്കൂടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ കൊച്ചിയിൽ വികാരിജനരാളായി കൊച്ചി ഇടവക ഭരിച്ചുവന്ന ഗോവക്കാരൻ പ്രസിസ്റ്റോസു കയത്താനൊസുകൊയിത്തു എന്ന പാതിരി ഗോവയിൽനിന്നു ലിസബോ ആയിക്കു വന്നു എത്തുകയും ഇയാൾ വന്ന ഉടൻ അവിടെയുള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രീയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നു ആക്കിയാറെ ഞങ്ങളും ഒരുമിച്ചു ഇന്റേണിയായിക്കു പിന്തിരിയുന്ന ദിവസത്തെതാളും അവിടെതന്നെ വസിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ കയത്താനൊസുപാതിരി ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥാനം തനിക്കു വരുമെന്നും എന്നാൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇന്റേണിയ ഒക്കെയുടെയും തലവനാകുന്നു എന്നും പറയുന്നതിനെകൊണ്ടും ഇന്റേണിയായിൽ മാഗ്ഗും എടപെട്ടുള്ള കാര്യം ഒക്കയും തനിക്കു ബന്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ള മദം തന്റെ ശിരസ്സിൽ കടന്നിരിക്കുന്നതിനെകൊണ്ടും ഗോവ എന്ന തന്റെ നാട്ടിന്മേൽ തന്നെയല്ലാ പിന്നെയൊ ഇന്റേണിയായിലുള്ള മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരുടെമെലും ഇടവകകളിന്മെലുംകൂടി ഭരിച്ചു മതിയാവൂ എന്നു വച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകേണ്ടുന്ന ആൾ മല്ലാനത്രെ ആകുന്നു എന്നുവെച്ചതു കൂടാതെ കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനാകുന്നത മെൽ പറഞ്ഞുകൊച്ചിയിൽ ഗോവണ്ണുദൊരായിരുന്ന പ്രസിസ്റ്റോസു കയത്താനൊസുപാതിരിയെയും മലാക്ക എന്ന ദേശത്തിന്റെ മെത്രാനാകുവാൻ മാർ പ്രസിസ്റ്റോസിന്റെ ദർശനത്തിലുള്ള ഒരു പറ്റുകാരൻ പാതിരിയെയും മെലൊപ്പുരിന്നു മെത്രാൻ കാലംചെയ്തു വർത്തമാനം കെട്ടപ്പൊൾ ആ എടവകക്കു മെത്രാനാകുവാൻ റൊമ്മായിൽ തന്റെ കാര്യം വിചാരിച്ചുവരുന്ന ബ്രന്ദാമ്മിനെയും (എന്നാൽ താഴത്തു എഴുതുന്നതു പൊലെ യേശുസെപ്പു അന്താനി എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി ലിസബോ ആയിൽ വന്നെത്തിയശേഷം ഇയാളെ മെലൊപ്പുരിന്നും ബ്രന്ദാമ്മിനെ മക്കാവിന്നും പാതിരി കയത്താനൊസു തന്നെ മാററിവെക്കയും ചെയ്തു.) കല്പിച്ചു ആയതു അങ്ങിനെ കല്പിച്ചു മതിയാവൂ എന്നു രാജാവിനെ ആകമാനമായിട്ടു ബൊധിപ്പിച്ചതുമെന്ത്യെ മലാക്കാമെത്രാനാകുവാൻ താൻ കല്പിച്ച അലക്കസത്രയൊസ എന്ന ഒരു പ്രസിസ്റ്റോസുകാരൻ പാതിരിയെ മെൽപറഞ്ഞ നാട്ടിന്റെ മെത്രാനെന്നു പെർവിളിക്കെണ്ടതിന്മേൽ മുട്ടിച്ചുതന്നെ രാജാവിനൊടു അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പ്രത്തക്കാൽരാജിതത്തിലുള്ള കല്പനക്കു തക്കവണ്ണം മെത്രാന്മാരാകുവാനുള്ളതിന്നു ആളുകളെ വിധിക്കുന്നതും രാജാവിന്റെ നാമത്താൽ അറീപ്പു യാത്രയാക്കുന്നതും പ്രത്തക്കാൽ രാജ്യത്തുള്ള കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന വിഷ്കൊന്തിക്കുള്ള കാര്യമാകുന്നതിനാപക്കം കയത്താനൊസുപാതിരി വിധിച്ചു രാജാവിനൊടു അപേക്ഷിച്ചു വരുന്ന പ്രസിസ്റ്റോസുകാരൻ പാതിരിയെ പെരുവിളിച്ചു അറീപ്പുയാത്ര ആക്കുവാൻ തനിക്കു ഒരു പ്രകാരത്തിലും മനസ്സില്ലാത്ത പ്രകാരം രാജാവു ബൊധിച്ചതിനെകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി അപേക്ഷിക്കുന്ന ഈ കാര്യത്തിന്നു സ്വല്പം ഒഴിവുപോകാതെ പഠഞ്ഞെങ്കിലും ഒടുക്കം കയത്താനൊസുപാതിരി മുട്ടിച്ചു അപേക്ഷിച്ചു തുടങ്ങിയാറെ രാജാവും തന്റെ അപേക്ഷ സമ്മതിച്ചു മെൽപറഞ്ഞ പ്രസിസ്റ്റോസുപാതിരിക്കു മലാക്ക എന്ന ദിക്കി

ന്റെ മെത്രാൻ എന്നുള്ള പേരും അറീപ്പും യാത്ര ആക്കിയെ മതി യാവൂ എന്നു തീരുമാനമായിട്ടു വിഷ്കൊന്തിയൊടു രാജാവു കല്പിക്കയും ചെയ്തു. വിഷ്കൊന്തിയും തന്റെ മനസ്സിനൊടു മറ്റുള്ള അറീപ്പു യാത്ര ആക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ ഉണ്ടായ അവസ്ഥകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ നെരെ പാരം സങ്കടം വിഷ്കൊന്തിക്കു തൊന്നി എങ്കിലും വിഷ്കൊന്തി നല്ല പതപാകവും തമ്പുരാനെ പെടിയും ഉള്ള ആളാകകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെമേൽ പാരം സ്നേഹം രാജാവിന്നു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ആയതു പുറത്തു കാട്ടാതെ ഉള്ളിൽതന്നെ അടക്കിവെച്ചതെ ഉള്ളു. അപ്പൊഴെ ഇങ്ങിനെ കയത്താനൊസു പാതിരി എല്ലാവരൊടും ജയംകൊണ്ടും താൻ ശ്രമിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ മിക്കതും സാധിച്ചു. വരുന്ന നാളുകളിൽ യെരൂസെപ്പ അന്താനിയൊ കൊൻസാലെസ എന്ന എത്രയും പതവും ചിതവും അറീവും ഉള്ള ഒരു പാതിരിയും തന്നൊടുക്കുടൊ റൊമ്മായിൽ ഉള്ള ഈനാസിയൊസു പിന്തു എന്ന ഒരു സാമർത്ഥ്യന്റെ മകൻ യെരൂസെപ്പ അന്താനി പിന്തു എന്ന ഒരു വാലി ഭോരനും ഗൊവയിൽനിന്നും ലിസബൊ ആയിക്കു വന്നെത്തുകയും ഇവർ അവിടെ വന്നെത്തിയശേഷം മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം മൈലാപ്പുരിനു മെത്രാനാകുവാൻ കയത്താനൊസുപാതിരി കൽപ്പിച്ച ബ്രന്ദാമ്മിനെ മാററി മൈലാപ്പുരിന്റെ മെത്രാനാകുവാൻ യെരൂസെപ്പ അന്താനിയൊ എന്ന ഈ പാതിരിയെ കയത്താനൊസു പാതിരി കല്പിക്കുകൊണ്ടു കാനൊനാകളുടെ കല്പനകൾക്കു തക്കവണ്ണം സ്ഥാനത്തിനു വെണ്ടുന്ന യാതൊന്നും അയാൾക്കു കറഞ്ഞുപൊകാതിരിപ്പാൻ മല്പസുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളുവാനായിട്ടു പല പലവക പണികളുടെ ശാസ്യങ്ങൾ പഠിപ്പാനായിട്ടു കയത്താനൊസ അന്താനി എന്ന വാലി ഭോരനെ റൊമ്മായിക്കു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിയെ കയത്താനൊസുപാതിരി റൊമ്മായിക്കു മല്പസുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനം മെട്രിപ്പാനുള്ള മുറക്കു പറഞ്ഞയച്ചതു മല്പസുഖത്തിന്റെ സ്ഥാനം മെട്രിക്കുന്നതിനല്ല. പിന്നെയൊ ഈ പാതിരി വളരെ വളരെ വശവും ബുദ്ധിവിന്യാസവും ഉള്ള ആളാകുകൊണ്ടും താൻ വിചാരിച്ചും ശ്രമിച്ചുവരുന്ന കാര്യത്തിനു മറ്റുതല ആയി എത്താനും ചെയ്യാൻ പൊരുന്നവനാകുന്നു എന്നു കാണുകകൊണ്ടുമത്രെ കയത്താനൊസുപാതിരി ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു.

എന്നാൽ ഇവർ റൊമ്മായിൽ പൊയതിന്റെശേഷം ഇത്തരലിയായിൽനിന്നും കയത്താനൊസുപാതിരി എട്ടു പാതിരിമാർക്കുവെണ്ടി മുമ്പിൽ എഴുതി അയച്ചുവണ്ണം മാർ വിഞ്ചെൻ

സിയൊസു ദെ പെരലെ എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ഭർഗനത്തിൽ നിന്നു പിന്നെയും വരുവാനുള്ള പാതിരിമാരു ഇത്താലിയായിൽ നിന്നും ലിസബൊ ആയിക്കു വന്നു ചെരുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ൪ (4) പെർ മുമ്പിൽ ലിസബൊ ആയിക്കു വന്നാറെ അവരെ ഗൊവക്കു അയച്ചുപ്രകാരം മുമ്പിൽ എഴുതിട്ടുണ്ടു. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ ഈ നാലു പാതിരിമാരും ലിസബൊ ആയിൽ വന്നു എത്തിയതിന്റെശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരി രാജാവുമായി പറഞ്ഞ അവരെ ഗൊവക്കു അയപ്പാനുള്ളതിന്നു കല്പന വെസ്ഥവരുത്തി ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മർത്തീഞ്ഞു ദെ മെലിനു ഇത്താലിയൊക്കാരെ ഗൊവക്കു അയപ്പാൻ മനസ്സിലാഴിക്കുകൊണ്ടു ഈന്ദിയായിക്കു രാജകല്പനയാൽ കൊടുപ്പാൻ മര്യാദി ആയിരുന്ന കടുടാശു കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു സ്വടത കാട്ടുകകൊണ്ടു ആവലാധി പറയുകയും രാജാവും മന്തീഞ്ഞു ദെ മെലിനു വിളിച്ചു പാരം കുറപ്പെടുത്തി അനുവാദകടുടാശു കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു കഠിനമായികല്പിച്ചു ബലത്താലെ എന്ന പൊലെ അനുവാദകടുടാശു കൊടുപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഈ കാര്യംചൊല്ലി മെല്ലറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരൻ കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ നെരെയുള്ള സ്നേഹമൊക്കയും വെർവിട്ടു പാരം ദൊഷമായി വന്നു എങ്കിലും രാജാവിനു കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ നെരെ പാരം സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും രാജസ്മിയും തന്റെ ചിററപ്പനും ഭാര്യവാനമാകുന്ന രാജാവിന്റെ മനസ്സിനൊടു മറ്റുതല ഒരു വസ്തുവും കാട്ടുക ഇല്ല എന്നതിനെകൊണ്ടും ഈ കിടപ്പിൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടു ഏതും കാട്ടുവാൻ തനിക്കു വശമില്ലാഴിക്കുകൊണ്ടും രാജാവിന്നു തിരുവുള്ളക്കുടൊ വരുവാൻ തക്ക വാച്ച കാര്യവും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ കണ്ടെത്തുവാൻ പാർത്തു ഇരിക്കുന്നതും ഇതുമെന്തെ പരുകിമാരെ അല്ലാതെ ഇത്താലിയാൻകാരെ വരുത്തി ഗൊവക്കു അയക്കുന്നതുകൊണ്ടും രാജമന്ത്രിമാരൊടു മറ്റുതു അവരൊടുതന്നെയും പലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ഈന്ദിയാകാരനാകുന്ന കയത്താനൊസുപാതിരി ലിസബൊ ആയിൽ കല്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നും രാജാവിനെയും പരുകിമാരെയും തട്ടിപ്പാനാകുന്നു തന്റെ മനസ്സാകുന്നതു എന്നു പലരും സങ്കടം പറയുകയും ഇങ്ങിനെ തനിക്കു ശത്രുക്കൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഈ കിടപ്പിൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടു മറ്റുതല ഒരു വസ്തുവും ചെയ്യാൻ പാടില്ലാഴിക്കുകൊണ്ടു എല്ലാവരും ഇത്രനെരവും അടങ്ങി ഇരുന്നതെ ഉള്ളതാനും. വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ബലത്താലെ എന്നവണ്ണം മർത്തീഞ്ഞു ദെ മെല്ലിനൊടു അനുവാദം വാങ്ങിയതിന്റെശേഷം ഈ പാതിരിമാർ ഈന്ദിയായിക്കു യാത്ര പുറപ്പെ

ടകയും ചെയ്തപ്പോൾ മുമ്പിൽപൊയ പാതിരിമാർക്കു കൊടുത്തതു പൊലെ അമ്പതീതെ മൊന്നെത്ത കപ്പൽകൂലി ആയിട്ടും മറ്റു അമ്പതീതെ മൊന്നെത്ത തങ്ങളുടെ കൈയിലും രാജസ്രീ കല്പിച്ചു കൊടുത്താറെ കയത്താനൊസുപാതിരി തന്റെ കൈശലവും ഉപായവും കൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിമാരുടെ കൈയിൽ കൊടുത്ത അമ്പതീതെ മൊന്നെത്തായിക്കു അവരിൽ ഓരൊരുത്തനെ കൊണ്ടു പുസ്തകം കൊള്ളിക്കുകൊണ്ടു പാതിരിമാരു സങ്കടത്തൊടു കൂടിയത്രെ ലിസുബൊ ആയിൽനിന്നും ഗൊവക്കു പൊയതു.

എന്നാൽ കയത്താനൊസുപാതിരി രാജാവിന്നു തന്റെ നെരെയുള്ള സുനെഹത്തിന്മേൽ ഏറ്റവും ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടും മന്ത്രിമാർക്കു തന്റെ നെരെയുള്ള സങ്കടവും ശത്രുക്കളുടെ പെരുപ്പവും ഒന്നും കൂട്ടാക്കാതെ ഇനിയും ഈ നെരത്തിൽതന്നെ പല കൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചെ മതിയാവു എന്നും വെച്ചു മെൽപറഞ്ഞ മാർ വിഞ്ചൻസിയൂസിന്റെ ദർശനക്കാരെ ഇത്താലിയായിക്കു എഴുതി അയച്ചുവരുത്തി മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഇന്ദ്രിയായിക്കു അയച്ചതിന്റെശേഷം പിന്നെയും മാർ കമ്മീല്ലൊസു പുണ്യവാളന്റെ ദർശനത്തിൽനിന്നും ൧൦ (10) പാതിരിമാരെ ഇത്താലിയായിൽനിന്നും വരുത്തി ഗൊവക്കു അയക്കണമെന്നും ഇതു മെന്യെ പല പല എഴുത്തിലും പെച്ചിലും ഉള്ള അച്ചടികളും അച്ചടിക്കുന്നവരെയും കൂടെ വരുത്തി ഗൊവക്കു അയച്ചു മതിയാവു എന്നും ഭാവിച്ചു ഈ രണ്ടുകൂട്ടം കാര്യത്തിന്മേലും പലപല പ്രകാരത്തിൽ രാജാവിനൊടു മുട്ടിച്ചു അപേക്ഷിച്ചതിന്റെശേഷം ഒടുക്കം രാജാവു തന്റെ അപേക്ഷക്കു തക്കവണ്ണം അനുസരിച്ചു റൊമ്മായിൽ ഉള്ള തന്റെ മനീഷ്വത്തിന്നു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ തന്റെ തിരു എഴുത്തു രാജാവു കൊടുത്തതിന്റെശേഷം കയത്താനൊസു പാതിരിയും മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിമാരെ ക്ലേശിച്ച അയക്കത്തക്കവണ്ണം ലത്തിൻ എഴുത്തിലും എവറായ എഴുത്തിലും സുറിയാനി എഴുത്തിലും കൽദായ എഴുത്തിലും യെരൂസായ എഴുത്തിലും മലയാനെഴുത്തിലും കൊങ്ങിണി എഴുത്തിലും അച്ചടിയും വാർത്ത ഒപ്പിച്ചു ആയതും നാലു അച്ചടിക്കുന്നവരെയും താമസം കൂടാതെ ലിസുബൊ ആയിക്കു അയക്കണമെന്നു റൊമ്മായിൽ തന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന ബ്രന്ദാമ്മിന്നു എഴുതി അയച്ചതു മെന്യെ അച്ചടിയുടെ കാര്യത്തിന്നു മല്ലാനെകൊണ്ടുകൂടെ മെൽപറഞ്ഞ ബ്രന്ദാമ്മിന്നു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ രാജതിരു എഴുത്തും കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ കുറിയും ബ്രന്ദാമ്മു കൈക്കൊണ്ടതിന്റെശേഷം രാജമനീഷ്വത്തിന്നു എഴുതി അയച്ചു തിരുസാധനത്തിൽ ആകമാനമായിട്ടു എഴുതി അയച്ചതെ ഉള്ളു എന്നതിനെകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി എഴുതി അയച്ചതിനണ്ണം ഒക്കയും ശ്രമിച്ചുവെന്നും ഒപ്പിക്കത്തക്ക

വണ്ണം മനീഷ്വപം ബ്രന്ദാമ്മിനൊടു കല്പിക്കയും ബ്രന്ദാമ്മു ക്ളേശിച്ച ആയതു ഒക്കയും ആവെടത്തൊളും നീമീഷ്വത്തിൽ ഒപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മലയാനെഴുത്ത ഉണ്ടാക്കുവാനറിയുന്ന പണിക്കാറൻ ചുരുക്കമാകുകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്തായിൽ വെല എടുത്തു വരുന്ന പണിക്കാറൻ വെണ്ടുവണ്ണം ആ വക ഉണ്ടാക്കുവാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ പണിക്കാറനുമായിട്ടു ബ്രന്ദാപറഞ്ഞാറെ പ്രൊപ്പഗാന്തായുടെ മന്ത്രി ആകുന്ന മൊൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജ്യാ സമ്മതിക്കായ്കകൊണ്ടു ശേഷമുള്ള അച്ചടികൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചു മില്ലാനിൽതന്നെ ക്ളേശിച്ച പ്രൊപ്പഗാന്തയിൽ ഉള്ളതിനെക്കായിൽ എത്രയും മെച്ചമായിട്ടു മലയാൻ എഴുത്തുകൂടെ അടിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയാറെ കയത്താനൊസുപാതിരി എഴുതി അയച്ചതിനൊടു മറ്റത്തു വളരെ വളരെ എഴുത്തുകളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയതിനെകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയും രാജാവും വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ ഏറ്റവും അധികം പണം ചിലവുകയും ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ മെൽപൊല്ലിയ അച്ചടികൾ ഒക്കയും വിദയം വരുത്തിയശേഷം മീതെ എഴുത്തുപെട്ട മാർ കമ്മീല്ലൊസു പുണ്യവാളന്റെ ദർശനത്തിൽ ഉള്ള ൧൨ (12) പാതിരിമാരെയും ൪ (4) അച്ചടിക്കാറരെയും മെൽപറഞ്ഞ എഴുത്തുകളിലുള്ള അച്ചടികളും ഉടൻതന്നെ ലിസുബൊ ആയിക്കു അയക്കയും ഇവർ ലിസുബൊ ആയിൽ എത്തി അച്ചടികൾ ഉണ്ടാക്കിച്ചതിനുള്ള ചിലവായ ദ്രവ്യം കണക്കുകൂട്ടി താൻ വിചാരിച്ചിരുന്നതിൽ സ്വല്പം പണം ചിലവുചെന്നു എന്നു കണ്ടാറെ കയത്താനൊസു പാതിരിയുടെ നെരെ രാജാവിന്നു കുറെ സങ്കടം തൊന്നുകയും ചെയ്തു. എന്നാലും കയത്താനൊസു പാതിരിക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ കുറമില്ലാ എന്നുള്ളപ്രകാരം രാജാവു അറിഞ്ഞതിനെകൊണ്ടു തന്റെ നെരെയുള്ള സ്നേഹത്തിന്നും വെണ്ടിക്കും ഇത്ര നെരവും കുറവു വന്നതും ഇല്ലാ.

എന്നാൽ ഇതു കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം സ്വല്പം നാൾ ഈ നിലയിൽ കയത്താനൊസുപാതിരി നിന്നതുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഹെതുവാൽ വളരെ വളരെ പണം ചിലവു ചെന്നതിന്മേൽ രാജാവിന്നു കുറെ ക്ലേശം തൊന്നിയതു മന്ത്രിമാർ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇതു നല്ല തക്കം എന്നും കണ്ടു ഇത്ര വളരെ പണം ചിലവു ചെന്നതിന്മേലും കയത്താനൊസുപാതിരി തട്ടിപ്പാനത്രെ അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൻപക്കൽ അടുത്തുകൂടിയിരിക്കുന്നതു എന്നും ഇങ്ങിനെ അവരുടെ വശംപൊലെ പലപ്രകാരത്തിലും പലപ്പഴം രാജാവിനൊടു പറഞ്ഞാറെയും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ നെരെയുള്ള രാജാവിന്റെ സുനെഹത്തിന്റെ ശക്തി കെട്ടപ്പാൻ മതി ആയില്ലാ

എങ്കിലും രാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ ഇവർ പറയുന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ പശ്ചാദ്യമായി വരികയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ കയെത്താനൊസുപാതിരി തന്റെ മനക്കരുത്തും അഹമ്മതിയും കൊണ്ടു മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം രാജാവിന്നു തന്റെ നെരെ യുള്ള സ്നേഹവും കൊണ്ടു പിന്നെയും മുൻപൊട്ടു നടന്നു ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുവാൻ ആരും താൻ അത്രെ ആകുന്നു എന്നും മറ്റു ആരാനും ഈ സ്ഥാനം ഏറ്റാൽ കണക്കായി വരികയില്ല എന്നും പരഹസ്യമായി പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ഇങ്ങിനെ കയെത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ സ്ഥാനം തനിക്കു വരുത്തേണ്ടിട്ടത്രെ മെൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും പാതിരി കയെത്താനൊസു ക്രൈശിച്ചു എന്നും ആയതു കൊണ്ടു മന്ത്രിമാർ പറയുന്നതു നെരതന്നെ ആകുന്നു എന്നു രാജാവിന്റെ മനസ്സിൽ ആയി കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ നെരെ തനിക്കുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ശക്തി കെട്ടുപൊകയും ചെയ്തു. എന്നാലും കയെത്താനൊസുപാതിരി രാജാവിനെ കാണാനായി ചെല്ലുമ്പോൾ രാജാവു കാൺകയും പറകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു കുറവു വന്നതു മില്ല. വിശേഷിച്ചും കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ നെരെയുള്ള രാജാവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു കുറവു വന്നു എന്നു മന്ത്രിമാർ കണ്ടപ്പോൾ കയെത്താനൊസുപാതിരി ക്രൈശിച്ചു ഇത്താലിയായി നിന്നും വരുത്തിയ പാതിരിമാരെയും അച്ചടിക്കാറെയും അച്ചടികളും ഒന്നും ഇന്ദ്രിയായിക്കു അയക്കാതെ അവിടെ തന്നെ മുടക്കിനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. ആയതിന്റെ ശേഷം ഇത്താലിയായിക്കു തന്നെ വീണ്ടും അയക്കയും ചെയ്തു. അവരിൽ ചിലരെ അയക്കയും ചിലർ ഇന്നയൊളും ലിസംബൊ ആയിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അറുപത്തിയൊന്നാം പദം

മെൽചൊല്ലിയ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്ന എടയിൽ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നുണ്ടായ അപസംഗമെൽ

ഇത്ര നെരവും കയെത്താനൊസുപാതിരി മെൽപറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഇനി നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ പറവാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അപ്പൊഴൊ മെൽചൊല്ലിയതു ഒക്കയും കഴിയുന്ന ദീർഘമായ ഇടയിൽ പലയുഴവും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ കയെത്താനൊസുപാതിരിയൊടു പറയുകയും കയെത്താനൊസുപാതിരിയും പലപല ഉപായങ്ങളും കൌശലങ്ങളും പൊരൾ പടർത്തുകളും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അടക്കിനിറുത്തുകയും ചെയ്തു വരുന്ന മദ്ധ്യേ റൊമായിൽനിന്നും ഞങ്ങൾ പൊരുന്നപ്പോൾ കർദിനാൾ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞു ഒത്തപൊലെ പ്രൊപ്പഗാന്ദായുടെതാകയാൽ മുന്വിൽ ലിസംബൊ ആയിൽ കൊണ്ടുവന്നു

വെച്ചിരുന്ന മലയാഴ്ചയിൽ അടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ഓത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളുടെ മൂന്നു പെട്ടകങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു തരത്തക്കവണ്ണം ലിസംബൊ ആയിൽ ഉള്ള ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ മനീഷ്ണത്തിന്നു എഴുതി അയച്ചതു ഒഴിയെ മറ്റു നാലു പെട്ടകങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നും തന്നെ പുത്തനായിട്ടു കൊടുത്തയച്ചു. ഇങ്ങനെ കർവാൻ തക്കംസാകളുടെയും ഓത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളുടെയും ഏഴു പെട്ടകങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ആക്കുകയും ഞങ്ങളും ചെയ്തു ഈ മനൊഗുണത്തിന്നു നന്ദികാട്ടി കർദിനാളിന്നു കുറി എഴുതി അയച്ചു ആയതു ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയപ്രകാരം അറിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതുമെന്തു ഓരോയുസെപ്പ എന്ന ഇപ്പൊൾ വാഴുന്ന രാജസ്രീയുടെ അപ്പൻ നാടുവാഴുന്ന നാളുകളിൽ റൊമായിൽനിന്നും മലയാളത്തിന്നു അയപ്പാനായിട്ടു ഏതാനും വസ്തുക്കൾ പ്രത്തുക്കാലിൻ കൊടുത്തയച്ചാറെ ഈ വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും അവിടെ തടഞ്ഞുവെച്ചതു കൊണ്ടു ഈ രാജാവു കാലംചെയ്തു ഇപ്പൊൾ വാഴുന്ന രാജസ്രീ നാടുവാഴുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ രാജാവിന്റെ പാണ്ടകശാലയിൽ ഉള്ള വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ശൊധനചെയ്തു രാജവസ്തുക്കൾ ഒഴികെ അവിടെ കണ്ടെത്തുന്ന മറ്റു വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ഇതിന്റെ ഉടയവരെ അറിവാൻ യത്നമുണ്ടെങ്കിൽ ആയവരെ തിരിഞ്ഞറിഞ്ഞു ആയവർക്കു അതിനെ കൊടുക്കണമെന്നും വിശേഷിച്ചും ഉടയവരെ കണ്ടെത്താത്ത വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും വിറ്റു ആയതിന്റെ വില സംഗ്രഹിക്കണമെന്നും രാജസ്രീ കൽപിച്ചതിനാൽ പക്കം ഞങ്ങൾ ലിസംബൊ ആയിൽ പാർത്തുവരുന്ന ഈ നാളുകളിൽ ഈ വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും കണ്ടു ശൊധന പാർക്കുന്നപ്പോൾ മലയാള എഴുത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ഒരു പെട്ടകം കണ്ടെത്തിയാറെ ഈ എഴുത്തു പുസ്തകം നാട്ടിൽ നടന്നുവരുന്ന എഴുത്താകുന്നു എന്നു അവിടെയുള്ള ആളുകൾ ആരും അറിയായുക കൊണ്ടും ഈ പെട്ടകത്തിന്റെ മുതലാളി ആരെന്നു അറിയായുക കൊണ്ടും ആയതു വില്ലുത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന നെരത്തു ഈ ശൊധനക്കാരിൽ ഒരത്തൻ മെൽപറഞ്ഞ ലൂവീസ അന്തൊനി ആകുന്നതിനെകൊണ്ടു ഒരു ദിവസം വർത്തമാനമായിട്ടു ഇങ്ങിനെ ഒരു പെട്ടകം കണ്ടെത്തി എന്നും ആയതു എന്തൊരു എഴുത്തു എന്നും മുതലാളി ആരെന്നും അറിയായുക കൊണ്ടു വിൽപ്പാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞുകൊടുപ്പിച്ചാറെ പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ എഴുത്തിലുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ആയിരിക്കുമെന്നു മൽപ്പാൻ പറഞ്ഞ ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ പിന്നെ ദിവസം തന്നെ ലൂവീസ അന്തൊനിയൊടു കൂടെ മൽപാൻതന്നെ പൊയി പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ മലയാൻ എഴുത്തിലുള്ള ഓത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും പ്രൊപ്പഗാന്ദായിൽനിന്നും വന്നതാകുന്നു എന്നറികയും ചെയ്തശേഷം ഈ അവസ്ഥ മനീഷ്ണത്തൊടറിയിക്കുകയും മനീഷ്ണവും ഉടൻതന്നെ ശ്രമിച്ചു പെട്ടകം

മെടിച്ചുകൊണ്ടു ഈ പെട്ടകത്തിന്റെ അവസ്ഥമെൽ താനും മൽപാനും റൊമായിക്കു അറീച്ചാറെ ഈ പുസ്തകങ്ങളുംകൂടെ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഏൽപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം കർദിനാളിന്റെ സാധനം വരികയും മനീപ്പുവും കൽപനകളു തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെ ഏൽപ്പിക്കയും ചെയ്യാറെ ആയതിന്നും നന്ദി കാട്ടി ഞങ്ങളും റൊമായിക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പ്രൊപ്പഗന്ദായുടെ കൽപനയാൽ ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ പുസ്തകങ്ങളുടെ പെട്ടകങ്ങൾ എട്ടും ലിസ്ബൊ ആയിൽനിന്നും ഈന്ദിയായ്ക്കു യാത്ര പുറപ്പെടുവൊളും നിക്ലാവു കൊർണ്ണെലി എന്ന കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെയും ഞങ്ങളുടെയും സ്നേഹക്കാരനായ കച്ചവടക്കാരന്റെ ഇംഗ്രീഷ് വീട്ടിൽ സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞങ്ങൾ റൊമായിൽനിന്നും ലിസ്ബൊ ആയിക്കു എത്തി അവിടെ കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കല്പനകീഴു ദീർഘമായ നാൾ അവിടെ പാത്രവരുന്ന നെരത്തിൽ മല്പാനും മനീപ്പുവും ആയിട്ടു പാരം സ്നേഹവും വിശ്വാസവും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഏകദേശം ആഴ്ച വട്ടത്തിൽ ഒരുഴം താനും കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയും കൂടെ മനീപ്പുത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു തന്നെ കണ്ടുപറഞ്ഞു തന്നൊടുക്കൂടെ ഒന്നു ഭക്ഷണംകഴിപ്പാൻ മര്യാദി ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പൊൾ ഒരുഴം മര്യാദിപൊലെ മനീപ്പുത്തെ കാണാനായി അവിടെചെന്നപ്പൊൾ യൌസെപ്പുപാതിരികൂടാതെ മല്ലാനെ വെറെ മനീപ്പു വിളിച്ചു കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീൾ കിടക്കുകൊണ്ടു അത്രെ നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒരു തീർച്ചു വരാത്തതു. ആയതുകൊണ്ടു അയാളിൽനിന്നു വെർതിരിവാൻ നൊക്കണം എന്നു ഗുണദൊഷം പൊലെ പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുതന്നെ അറിവും വിചാരവും ഉള്ള മറ്റു പാതിരിമാരും സ്നേഹിതരും ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞൊരെയും കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ വല്ലഭവും വാക്കുവൈഭവവും വിചാരിക്കുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ പിടിയൊഴികയും വാക്കിന്റെ ചുരുക്കവും ഓർത്ത കാൺകുകൊണ്ടും ഒട്ടൊരയും കയെത്താനൊസുപാതിരിയെ വിട്ടെച്ചു ഞങ്ങൾ തന്നെ ശ്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പൊൾ കയെത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളൊടു മറ്റുതലയായി പുറപ്പെടുമെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും ആയതു ചെയ്വാൻ ഇത്ര നെരവും മടിച്ചു നില്ലു അത്രെ ചെയ്യുന്നതു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പൊൾ ഒരുദിവസം വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ മല്പാനും കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയുംകൂടെ ചെന്നപ്പൊൾ (അതെത്തന്നാൽ താനെങ്കിലും തന്റെ മകൻ എങ്കിലും കൂടാതെ പ്രധാനപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ ചെല്ലുവാനുള്ളതിന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങൾക്കു വിരൊധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.) മല്പാനെ വിഷ്കൊന്തി നൊക്കി ഒരു പ്രസാദവും അനുഗ്രഹവുംകൂടാതെ ആക്ഷെപംപൊലെ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ഈ

വണ്ണം പറഞ്ഞു. കരിയാട്ടി താൻ വെണ്ടുംവണ്ണം മെഴുത്തിരിക്കുന്നുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലായ്പ്പൊഴും പ്രത്യക്ഷാലിൽ തന്നെ പാർത്തുകൊള്ളാമെന്നു. ഈ വചനങ്ങൾ കെട്ടുപ്പൊൾ മല്പാനും കറെക്തും തൊന്നിയെങ്കിലും വിഷ്കൊന്തിക്കു ഞങ്ങളുടെ നെരെ സ്നേഹമില്ലാഴികകൊണ്ടല്ലാ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ഞങ്ങൾതന്നെ ക്ലേശിക്കാതെ കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീഴു ഞങ്ങൾ കിടക്കുന്നതുകൊണ്ടത്രെ ഇതിനുമണ്ണം പറഞ്ഞു എന്നുപിന്നെ ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ മനീപ്പു കാലം ചെയ്കയും പിന്നെ ഒരു മനീപ്പു വരുവൊളും തന്റെ സ്ഥാനം ഭരിപ്പാൻ തന്റെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ആയിരുന്ന അത്തൊന്നി ബാത്തെന്നു എന്ന ഒരു പട്ടക്കാരനെ എടുമനീഷ്പം എന്നു പെരായി റൊമായിൽനിന്നും ആക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം സ്വല്പംനാൾ കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീൾ ഞങ്ങൾ പാത്തൊരെയും കാര്യത്തിന്നു ഒരു തീർച്ചു കാണായ്കകൊണ്ടും കയെത്താനൊസുപാതിരി പറയുന്ന വചനങ്ങൾക്കു ഒന്നിന്നും ഒരു വെസ്ഥ തൊന്നായ്കകൊണ്ടും ഇതുമെന്യെ കയെത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീൾ കിടന്നാൽ ഒരുനാളും കാര്യത്തിന്നു തീർച്ചു വന്നെന്നും കണ്ടെന്നും വരികയില്ലാ എന്നു ബുദ്ധിയും വിചാരവും ഉള്ളവരിൽ ചിലർ ഞങ്ങളൊടു പറയുകകൊണ്ടും ഇതിൻവണ്ണം കയെത്താനൊസു പാതിരിയുടെ കല്പനകീഴു പാർക്കുന്നതുകൊണ്ടു മതിആയില്ല. ഏതും എളുച്ചു മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ യൊഗത്തിന്റെമുമ്പാകെ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കുറുംകൂടാതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടു ആറുമാസം കയെത്താനൊസു പാതിരിയെകൂടാതെ തങ്ങളാൽതന്നെ കാര്യത്തിന്നു ശ്രമിക്കു എന്നും ഈ എടക്കു കാര്യത്തിന്നു ഒരു തീർച്ചു കണ്ടില്ലെങ്കിൽ വാച്ചുപ്രകാരം ധർമ്മംതെണ്ടീട്ടെങ്കിലും തുക്കിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ന്യൂ പെർക്കിം എന്ന കൽദായകാരുടെ പാത്രീയർക്കാമാർ യൌസെപ്പു ഇരിക്കുന്നെടത്തൊളും ചെന്നു വാച്ചു മെത്രാന്മാരെയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു ഈ അന്യജനങ്ങളുടെ അടിമയിൽനിന്നും (1) നിഷേധത്തിൽനിന്നും രക്ഷപെ

1. 1599 വരെ കേരള സുറിയാനിസഭ കൽദായ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിലായിരുന്നു. കൽദായരെ വിദേശീയരായി കരുതിയിരുന്നില്ല. കൽദായ പാത്രീയർക്കീസായിരുന്ന ജോൺ സുലാക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളും മാർപ്പാപ്പയോടു വിധേയത്വം പുലർത്തിയിരുന്നു. പില്ക്കാലത്ത് ഇവരുടെ പിൻഗാമികൾ നെസത്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തിലായി. എന്നാൽ ഇവരോടു വിഘടിച്ചുനിന്നവർ പിന്നീട് കത്തോലിക്കാവിശ്വാസം ഏറ്റെടുത്തു. ഇവിടെ പരാമുഷ്ടനായ മാർ ജോസഫ് ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ടു. ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങളൊന്നും ഇവിടുത്തെ സുറിയാനിക്കാർക്കു സൗജന്യമായിരുന്നില്ല. കൽദായമെത്രാന്മാരുടെ കാലത്ത് ആർച്ചുരീതിയും പള്ളിയോഗവും സ്വയംനിർണ്ണയനാധികാരം പുലർത്തി,

ടുവാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിച്ചെ മതിയാവു എന്നും ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തുതിന്റെശേഷം ഈ അവസ്ഥ മെൽ ഞങ്ങളുടെമെൽ സ്നേഹവും വിശ്വാസവും അറിയും വിവേകവും ഉള്ള ചിലരൊടും ഒട്ടെറെയും വിഷ്കൊന്തിയുടെ വിചാരക്കാരനായ പ്രിൻസിപ്പാ മഷ്കറെഞ്ഞ എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ആളിനൊടും വിചാരിച്ചാറെ അവർ ഒക്കെയും അങ്ങിനെ തന്നെ ചെയ്യണം എങ്കിലെ കാര്യം നടന്നു എന്നു വരികയുള്ള എന്നുപറഞ്ഞുതരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥമെൽ കയത്താനൊസു പാതിരി ഏതും അറിഞ്ഞതും ഇല്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീഴെ ഞങ്ങൾ പാർത്തിരുന്ന ദീർഘമായ ഇടയിൽ മലങ്കരരാജ്യത്തു മാർ തൊമ്മാശ്ലീഹാവന്നു മാറ്റുമറിയിച്ച നാൾ തുടങ്ങി ഈ നമ്മുടെ കാലത്തൊളം മാറ്റം ഇടപെട്ടു അവിടെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥകൾ ഒക്കെയും പൌലീസ്റ്റാക്കാർ എങ്ങിനെ അവിടെ മാറ്റം അറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങി എന്നും അവർ കാട്ടിവന്ന അവസ്ഥകളും ഇങ്ങിനെ ഏറിയകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കർമ്മലീത്താക്കാർ എങ്ങിനെ അവിടെ കടന്നു എന്നും ഇവർ മുമ്പിൽ കാട്ടിയതും ഇപ്പോൾ കാട്ടിവരുന്നതും ഞങ്ങൾ ഏതുപ്രകാരത്തിൽ മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ കല്പനയാൽ മലയാളത്തിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു എന്നും റൊമ്മായിക്കു ചെന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലം ഇതെല്ലാം എത്രയും ചുരുക്കി ക്രമത്തിലും ചിതത്തിലും പരുകിഭാഷയിൽ മല്ലാൻ എഴുതിഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിശേഷം കാൺമാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കുവെണ്ടി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുവിൽ എഴുതുവാൻ കല്പിക്കയും ചെയ്തു⁽²⁾.

കൽദായരോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്താൻ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം വഴിതെളിച്ചു. കൽദായമെത്രാന്മാർ വന്നാൽ തങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കാനാവുമെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. കൽദായ ആരാധനക്രമത്തോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും ലത്തീൻ അധികാരത്തോടുള്ള വിപ്രതിപത്തിയും കൽദായനേതൃത്വത്തോടുള്ള മമത വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പന ധിക്കരിച്ച് തോമസ് റോക്കോസ്, ഏലിയാസ് മേല്പുസ് എന്നിവർ (യഥാക്രമം 1861 ലും 1874 ലും) ഇവിടെ എത്തിയത് ഈ മമത കറയാൻ കാരണമായി. സ്വദേശീയ മെത്രാന്മാരെ കിട്ടിയതോടെ ഈ അടുപ്പം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുവന്നു.

2. ലിസ്ബണിലെ നാഷണൽ ലൈബ്രറിയിൽ കാണുന്ന Noticias do Reino do Malabar എന്ന രേഖയാണോ ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു സംശയമുണ്ട്. കേരളത്തിന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രവും പ്രകൃതിഭംഗിയും വർണിച്ചശേഷം, അപൂർണ്ണതകളോടെയാണെങ്കിലും സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രം സംക്ഷിപ്തമായി നൽകുന്നു. മാർ അബ്രാഹാമിന്റെ മരണം, കൂനൻകരിശൂസത്യം ഇവയും പരാമർശിക്കുന്നു. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ പ്രശ്നവും കരിയാററിയുടെയും പാരമോക്കലിന്റെയും റോമായാത്രയും വിശകലനം ചെയ്ത ശേഷം മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളോട് നീതികാട്ടണമെന്ന് അപേ

അപ്പൊഴൊ നമ്മുടെ കാര്യം കയെത്താനൊസുപാതിരിയെ കൂടാതെ ഞങ്ങൾതന്നെ ക്ലേശിക്കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം മല്ലാൻ താൻ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയ മെൽപറഞ്ഞ മലങ്കരഇടവകയുടെ വിശേഷവും എഴുത്തുംകൊണ്ടു മുമ്പിൽ താനുമായിട്ടു കണ്ടറിയും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്ന വിഷ്കൊന്തിയുടെ പള്ളിക്കൽ വികാരിത്വം ഭരിച്ചുവരുന്ന അറിയും ഇരിപ്പും ഉള്ള യൂസ്റ്റ്യ കയത്താനൊസു മെഷ്കീത്ത എന്ന പാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളെ കണ്ടു അയാളോടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥയും ദീർഘപ്പെട്ട നാൾ ഈ കാര്യം ചൊല്ലി കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീഴെ പാർത്തു വരുന്നപ്രകാരവും ആയതു കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും ഈ മലങ്കരപള്ളികൾക്കും ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യഭാഷവും സങ്കടവും ഇതു ഒക്കെയും അയാളെ കെൾപ്പിച്ചു. ഈ കാര്യത്തെപ്രതി അയാൾക്കു നല്ല മനസ്സും കരുണയും ഉണ്ടായി വിഷ്കൊന്തിയോടു പറവാനുള്ളതിനു പാരംപാരം അയാളോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ ഇയാൾ ഈ അപേക്ഷ വെണ്ടുവണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു വിഷ്കൊന്തിയോടു പറയത്തക്കവണ്ണം കൈയെററതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഒക്കെയും വെണ്ടുവണ്ണം തിരിച്ചറിവാനായിട്ടു മെൽപറഞ്ഞ വിശേഷം അയാളുടെ പക്കൽ കൊടുത്തെച്ചു പൊരികയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അതിന്റെ അവസ്ഥ അറിവാനായിട്ടു മെൽപറഞ്ഞ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളുമായിട്ടു കണ്ടപ്പോൾ താൻ ഈ അവസ്ഥമെൽ വിഷ്കൊന്തിയുമായിട്ടു പറഞ്ഞാറെ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളുടെ അവസ്ഥ കൊണ്ടു കരിയാട്ടി വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നുള്ളതു ഒഴിയെ എന്തു കാര്യം ചൊല്ലി വന്നു എന്നും ഏതു പ്രകാരത്തിൽ വന്നു എന്നും താനറിഞ്ഞില്ലാ എന്നും ഈ കാര്യത്തിന്മെൽ ഏതും ഇത്രനേരവും തന്നൊടു പറഞ്ഞില്ലാ എന്നും ഇപ്പോൾ എന്നൊടു പറവാനുള്ള കാര്യം അല്ലായിരിക്കും എന്നും ഇങ്ങിനെ വിഷ്കൊന്തി ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ പറഞ്ഞുഎന്നു മെഷ്കീത്ത മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞതിനു ഇങ്ങനെ ആകുന്നു എങ്കിൽ ഈ കാര്യം സംബന്ധമായി വിഷ്കൊന്തിയും താനുമായി പറയാനുള്ളതിനു എന്തൊരു ബന്ധമുള്ള എന്നു മല്പാൻ ചൊദിച്ചാറെ ആയതിനുള്ള വഴി ഞാൻ ഒപ്പിക്കുന്നുണ്ടു. ഇന്നെക്കു മൂന്നാംദിവസം താൻ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ വരുഎന്നു മല്പനൊടു പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മലങ്കരയുള്ള കാര്യത്തിന്നു രാജാവുമായിട്ടും വിഷ്കൊന്തിയുമായിട്ടും മറ്റു സർവ്വാധികാരക്കാരൻമാരും ആയി

ക്ഷിക്കുന്നു. ഈശോസക്കാരോടും കർമ്മലീത്താക്കാരോടും വിമുഖത പുലർത്തുന്ന പ്രബന്ധം പോർച്ചുഗീസുകാരോട് വിപ്രതിപത്തി പുലർത്തുന്നില്ല. ഈ പ്രബന്ധം കരിയാററിയുടേതാണെന്നു കരുതാം.

ട്ടും പറഞ്ഞാക്കയും വെസ്ഥവരുത്തി ഇരിക്കുന്നു എന്നു കയെത്താ നൊസുപാതിരി ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവരുമാറുള്ളതു നെരായ വചനങ്ങൾ അല്ലാ എന്നു മെൽപറഞ്ഞ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വചനങ്ങളാൽ ഞങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിരണ്ടാം പദം

വിഷ്കൊന്തിയും മല്പാനും ആയിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞതിനെ ലും അതിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായ അവസംഗമെല്ലാം

മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം മെഷ്കീത്തപാതിരി അവധികാരി ചു മല്പാനെ അയച്ചതിന്റെ ശേഷം കുറിച്ച ദിവസത്തിൽ വിഷ്കൊന്തിയെ തന്റെ വീട്ടിൽ മെഷ്കീത്ത പറഞ്ഞു നിറുത്തിയിരുന്നു. ഒരിക്കലും ഒരു പിറവി കൂടാതെ മുട്ടിക്കപ്പെട്ട മഴ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു പറഞ്ഞയച്ചവണ്ണം മല്പാനു അവിടെക്കു ചെല്ലുവാൻ കൂടിയതും ഇല്ല. ഇതിന്റെ ശേഷം പിററെ ദിവസം തന്നെ മെഷ്കീത്തായുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു മഴ ആയതു കൊണ്ടു അത്രെ വരാഞ്ഞതു എന്നുള്ള ഝവുകൊടുത്താറെ ആ ദിവസത്തിൽ വിഷ്കൊന്തി വീട്ടിൽ ഇല്ലാഴിക്കുകൊണ്ടു പിന്നെ ഒരു ദിവസം ചെല്ലത്തക്കവണ്ണം മെഷ്കീത്താ കുറിച്ചയ്ക്കയും മല്പാനും കുറിച്ചു അവധിക്കു മെഷ്കീത്തായുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളുമൊന്നിച്ചു വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ വിഷ്കൊന്തിയും തന്റെ വീട്ടുകാർ എല്ലാവരും മല്ലാനെ കണ്ടപ്പോൾ പാരം പ്രസാദവും മുമ്പിൽ ചെയ്യാൻ മര്യാദി ആയിരുന്നതിൽ ഏറ്റം ബഹുമാനവും കാട്ടി. അവിടെതന്നെ പ്രാതൽ കഴിയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം വിഷ്കൊന്തി മല്പാനെ വെറെ വിളിച്ചു അകത്തെ മുറിയിൽ കടത്തി എന്നൊടു പറവാൻള്ള കാര്യം എന്തെന്നു ചൊല്ലിച്ചാറെ മലങ്കരെ ഇടവകയിൽ ഉള്ള പള്ളികളുടെ കാര്യംകൊണ്ടു മലങ്കരപള്ളിക്കാർ അയയ്ക്കുകൊണ്ടു അത്രെ ഇവിടെക്കു വന്നിരിക്കുന്നതും. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ക്കെയും ഞങ്ങൾ റൊമ്മായിക്കു പൊകുന്നതിനുമുമ്പെ അപെക്ഷ കടുദാശു രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു. വിശേഷിച്ചും ഈ കാര്യം ക്കെയുംമെൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരൊടും പറഞ്ഞു നിവൃത്തി ക്കെയും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരി പറയുകകൊണ്ടും അത്രെ ഇത്രനാളും അങ്ങെ ഉയർച്ചയൊടു ഏതും പറയാതെ ഞങ്ങൾ പാർത്തതും. ഇതും മറ്റും ഇതിൻ വണ്ണം ഉള്ള വചനങ്ങളും വിഷ്കൊന്തിയൊടു മല്പാൻ പറയുന്നപ്പോൾ താൻ അതൊക്കെയും സൂക്ഷിച്ചുകെട്ടതിന്റെ ശേഷം മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞു. മലങ്കരെ ഇടവകയിൽ ഉള്ള കാര്യത്തിനു

വെണ്ടിയല്ലൊ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നു വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ എന്തെന്നാൽ ആയതു എല്ലാം എഴുതി കൊണ്ടുവന്നു എന്റെ പററിൽ തരൂ. ആയതിന്നുത്തരം ഞാൻ പറയുന്നുണ്ടെന്നു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു മലുപാനെ അയക്കയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം മലുപാന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ നമ്പരം (33) പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപോലെ രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ കൊടുത്ത അപേക്ഷകൾ ആറുതന്നെ വെണ്ടുംവണ്ണം എഴുതി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും അപേക്ഷകൾ മെൽചൊല്ലിയതുതന്നെ ആകുന്നു എങ്കിലും മുമ്പിൽ ഉണ്ടാക്കിയതിൽ കുറെ ഭേദമായിട്ടും ഏറ്റവും ശക്തിയായിട്ടും അത്രെ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയത്. ആയതുകാൺമാൻ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കുവെണ്ടി ആയതു ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

Senhora,

Favorecer aos necessitados, em todo attempo foi caracter proprio de grandes sobre todos as grandes das nacoens de Europa este adoptarao as Augustissimos Antepados monarcas deste Reino. Este por horanca sempiterna passou em natureca aesta coroa. Este Crilhou sempre naquettis tam remotissimas partes de mundo. Este captivou as coracpers dos Indias. Mas este caracter com infinitas outras dotes em grao eminente reside, e de tal sorte resplandece em Vossa Magde que em todos os Luzares se falla com summo gosto de Va Magde os vassalos ficao admirendo as virtudes, e contemplando o modo comque pudessem mais agradar a huma soberana tam pia e santa esta fama de tam singulares virtudes de V. Magde foi aquella fortunada estrella, que accordou do profundo somno das suas apressoens aos Malabares para tomar esta tam perigosa resalucao esta osquio entre tantos naturalmente insuperaveis traballos. Com esta elles chegarao aos pes de Va Made para implorar a clemenca innata paraque sedigne de restabelecer huma vez para sempre aquella antiga Pretecao desta monachia a derelicta nazaio malabaresa segundo o costume. Os ficis daquella Igrejas olhando V. Magde para dignissima herdeira dos piissimos Avos (que todos forao protectores, e deffensores delles) nao duvidarao de nos mandar ao Alto Trono de Va Mde em nome de todos elles para

pedir-lhe o socorro que era substancia consiste em O pontos seguintes.

1a Que Va Mde sedigne de dar hum sacerdote Portuguez do uto etemente de Deos por A rcebispode Cranganor. Porqueos ficis dequelle Bispado estao privos do seu Pastor, e padecem porisso muitos incomodos.

2a Que em cada anno Va Made sedigne be mandar humo pessoa para odito Arcibispado com titulo de vistador, paraque tome comto dequella Arcibispado eos sacerdotes viverem como convemas seu character etc.

3a Que Va Magde sedigne de tomar de mandar que se restitua a nazao Malabaresa a dignidade do Arcediago, que os missionariios ad estr virao por em veja.

4a Que Va Made sedigne mandar, que se pague aos vigarios das Igrejas costumado congrua de 36 cruzados annuos etc.

5a Que Va Made sedigne de mandar, que se restabelaca o seminario de chenote com asrendas costumad as como aliaguamente.

6a Que Va Magde sedigne de tomar abaixo da sua Protecao a Bispo Mar Thoma de Nernam huma vez scismatico agara arrependido dos erros pede com toda efficacia de ser da Protgcao de Va Made, e assim com todos os mais da sua Nazao possa ficar ne seja da Igreja Catholica etc.

Ora todas estas causas nomesmo tempo, que sao justas, sao tambem muito facila Va Magde emquedrendo socorrera afflicta Nazao de Malabar, aqual todo tempo reconhece esta corra por sua bempatriz, e protetora Favore cando Vossa Madge Como se espara, nao ha duvida, que sera huma grande esmola a Nazao grande honra, e gloria a Deos, e immortal valor da Nazao Portugueza e nos todos pedire mos a Deos por Voassa Magde e por Real Sua Familia etc.

**P. Jos Cariati, Missionario
Apostolico Malabare, e Deutor
na Sa Theologia deputato de Nazao
Malbaresa e de Bispo Mar Thoma**

**P Thomas Pareamakel vigario
de Kallate, mestre da lingua
Siro-Caldaica outro Deputado da
Nazao Malbaresa, e do Bispo Mar Thoma**

**Os deputatos de todas Igrejas de
Malabar pedem Vossa Madge, que se
digne de accectar os Malabares como
antiguamente, ede favorecer lhes
como se pede na exposta supplica**

ഈ അപേക്ഷക്കുടാശിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൩൩(33)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയ അപേക്ഷക്കുടാശിൽ അടങ്ങിയ ആറു കാര്യങ്ങൾതന്നെ ആകുകൊണ്ടും നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിന്നു ഏറ്റവും നീളമായി പൊകമെന്നു കാൺകുകൊണ്ടും ഇതിന്റെ പൊരുൾ ഇവിടെ എഴുതുന്നില്ല. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ ഈ അപേക്ഷക്കുടാശു എഴുതി ഒപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം വിഷ്കൊന്തി തന്നൊടു പറഞ്ഞയച്ചിരിക്കുന്നപൊലെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്നൊ വിഷ്കൊന്തി മല്പാനെ വെറെ വിളിച്ചു താൻ കൊണ്ടുചെന്ന അപേക്ഷക്കുടാശു മെടിച്ചു വായിച്ചു കണ്ടപ്പൊൾ ഇതിൽ ഏതാനും പൊന്നു പൊരാഴിക ഉണ്ടെങ്കിൽ ആയതു അറിച്ചാൽ വെറെഎഴുതി ഉണ്ടാക്കുമെന്നു മല്പാൻ പറഞ്ഞതിന്നു ഇതിന്നു കുറച്ചിൽ ഏതും ഇല്ലാ എന്നതിനെക്കൊണ്ടു വീണ്ടും എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യം ഇല്ലാ എന്നും ഈ അപേക്ഷയുടെ അവസ്ഥ രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിച്ചു ഇതിന്നുത്തരം ഞാൻ പറയുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു അപേക്ഷക്കുടാശു അങ്ങു കൈയെറക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ അപേക്ഷക്കുടാശു കൈയെററതിന്റെശേഷം വിഷ്കൊന്തിയൊടു മല്ലാൻ പറഞ്ഞു. ഈ അപേക്ഷക്കുടാശിൽ എഴുത്തുപെട്ട അപേക്ഷകളുടെ വെളിവിന്നും അറിവിന്നും മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർഗ്ഗം ഇടപെട്ടുണ്ടായ അവസ്ഥകൾ അങ്ങെ ഉയർച്ച അറിയുന്നതു ഏറ്റവും നന്നായിരിക്കും. എന്നതുകൊണ്ടു മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർ തൊമ്മാശ്ലീഹാ വന്നുമാർഗ്ഗം ഇടപെട്ടുണ്ടായ വർത്തമാനം ഒക്കയും പരുകിഭാഷയിൽ ഞാൻ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു. ആയതുകൂടെയും അങ്ങെ ഉയർച്ചയുടെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നണ്ടെന്നു പറഞ്ഞൊരെ അങ്ങിനെ ആകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു

മല്പാണെ അയച്ചതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ ഒരു ദിവസം വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പൊയപ്പോൾ മുമ്പിൽ മെഷ്കീത്ത എന്ന പാതിരിയുടെ പക്കൽ കൊടുത്ത വർത്തമാനം തന്നെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ പക്കലും വായിപ്പാനായി കൊണ്ടുവന്നുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും വിഷ്കൊന്തിയൊടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആ ആഴ്ചയിൽതന്നെ ഞാനും മല്പാനും കൂടെ മർക്കൈസ് അഞ്ചെലാ എന്ന രാജഭണ്ഡാരത്തിന്മേലുള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിലും ചെന്നു തന്നെ കണ്ട മലങ്കരപ്പള്ളികളുടെ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ലിസബോ ആയിൽ വന്നാറെ ഇത്രപ്പൊഴും കാര്യംകൊണ്ടു ഒക്കയും വെണ്ടുവണ്ണം തങ്ങൾ എല്ലാവരും പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കയെത്താനൊസുപാതിരി പറയുകകൊണ്ടത്രെ ഇത്ര നേരവും ഞങ്ങൾ അടങ്ങി പാത്തിരുന്നതു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കയെത്താനൊസുപാതിരി പറയുന്നത ഒക്കയും നേരായ ഒരു കാര്യമല്ല ഉപായമത്രെ എന്നു കാണുകകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾ തന്നെ കാര്യത്തിന്നു ശ്രമിപ്പാൻ തുടങ്ങി. ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷ ഒക്കയും വിഷ്കൊന്തിയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതിന്നു അങ്ങെ ഉയർച്ചക്കുംകൂടെ മനഗുണമുണ്ടായി ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷയും തീർത്ത ഞങ്ങളെ അയപ്പാനുള്ള തീന്നു ശ്രമിക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെ മറ്റു പലതും കയെത്താനൊസുപാതിരി ഇത്രനേരവും പറഞ്ഞിരുന്ന ഉപായങ്ങളും തന്നെ കൈപ്പിച്ചു തന്നോടും നമ്മുടെ കാര്യങ്ങൾ ചൊല്ലി പാരംപാരം അപേക്ഷിച്ചാറെ മർക്കൈസും ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും കെട്ടപ്പോൾ താനും കയെത്താനൊസുപാതിരിയും ആയിട്ടു പുറമെയുള്ള ആചാരങ്ങൾ ഒഴിയെ ഉള്ള ഏതും ചെർച്ച ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കയെത്താനൊസുപാതിരിയിൽനിന്നും വെറുതിരിഞ്ഞു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പാരം പ്രസാദിച്ചു നല്ലവണ്ണം ഒക്കയും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു. ഇതു ഒക്കയും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം കാര്യത്തിന്നു തീർച്ച വരുവാളും വിഷ്കൊന്തിയുടെയും മെഷ്കീത്തായുടെയും വീട്ടിൽ മല്ലാൻതന്നെയും മർക്കൈസ് അഞ്ചെലായുടെ വീട്ടിൽ മല്ലാനും ഞാനുംകൂടെയും ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒരു ഉറച്ചു ചെന്നു ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം പറയുമാറായിരുന്നതും ഒഴിയെ പലപ്പൊഴും മെൽപറഞ്ഞ വിഷ്കൊന്തിയുടെയും മെഷ്കീത്തായുടെയും വീട്ടിൽ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു പക്കത്തൊടു. വിവേകത്തെൊടു കൂടെ മലങ്കര ഇടവകയിലെ ദീപ്തികളും അവസ്ഥകളും ഒക്കയും അവരെ കൈപ്പിക്കുമാറായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെന്നുവരുന്ന മദ്ധ്യേ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ജാതിക്കാരൻ മെത്രാനായാൽ വരുന്ന ഗുണവും ദോഷവും പറുകിക്കാരൻ മെത്രാനായാൽ വരുന്ന ഗുണവും ദോഷവും ഒക്കയും ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ന്യായമാകുംവണ്ണം ഒരു കണ്ടപത്രംപൊലെ ഞാൻ എഴു

തി ഉണ്ടാക്കിയാറെ ആയതു മല്ലാൻ വായിച്ചു കെട്ടു കറെക്കെ നീക്കിപൊക്കി ഏറ്ററംനല്ലവണ്ണവും വെളിവാായിട്ടും എഴുതി ഉണ്ടാക്കി ആയതു രണ്ടുപ്രകാരം ആയാലും ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ യോഗത്തിന്നും സമ്മതം എന്നും ആയതുകൊണ്ടു എത്രപ്രകാരം ആയാലും വെഗം തീർത്തുതരണം എന്നുംകൂടെ ആ കണ്ടപത്രത്തിൽ എഴുതി വിഷ്കൊന്തിയെ കൈപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മെഷ്കീത്താപാതിരിയുടെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ കണ്ടപത്രത്തിന്റെ വാചകം താഴെത്തു എഴുത്തുപെട്ട കയും ചെയ്തും. ഇതുമെന്യെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വിചാരക്കാരനായ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളിന്റെ വീട്ടിൽ പലയുഴവും ചെന്നു തന്നോടും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ അപേക്ഷിച്ചതുമെന്യെ അന്നു കൊന്തി ഒരു ഹലുത്താ എന്ന ഉയരപെട്ട മർക്കൈസ് ഒരു കസ്സർമെലിയൊർ (അതെന്തെന്നാൽ ഈ പ്രധാനിയുടെ യോഗ്യതയും ഗുണവും കണ്ടു പിന്നെ മർക്കൈസിന്റെ സ്ഥാനം രാജസ്രീ കൊടുത്തു) എന്നു ചൊല്ലുന്ന നല്ല നെറിയും നീതിയും ഉള്ള വിഷ്കൊന്തിയുടെ ചാർച്ചയിൽ ഉള്ള മരുമകനാകുന്ന ലിസബോ ആയിൽ ഉള്ള പ്രധാനികളിൽ ഒരുത്തന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു തന്നോടും ഞങ്ങളുടെ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും പറഞ്ഞാറെ താനും വെണ്ടുവണ്ണം ഒക്കയും മല്പാണെ കൈക്കൊണ്ടു പാരം സ്നേഹവും കാട്ടി ഈ കാര്യങ്ങൾക്കു തന്നാൽ ആകുംവണ്ണം ശ്രമിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതൊക്കയും പറഞ്ഞതാവണ്ണം ഒട്ടും ഒരു ഈഷൽ കൂടാതെ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പ്രധാനി ലിസബോ ആയിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾ പൊരുവൊളും ഒട്ടും ഒരു പകർച്ചകൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ നെരെ പാരം പ്രസാദം ആയിരിക്കയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിമൂന്നാം പദം

ഞങ്ങൾ തന്നെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ക്ലേശിക്കുന്നപ്രകാരം കയെത്താനൊസുപാതിരി കെട്ടാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം

എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അർവത്തോസ്ഥതാംപദത്തിൽ മീതെ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ ഞങ്ങൾ സംബന്തു എന്ന ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം മിക്കപ്പൊഴും കയെത്താനൊസുപാതിരികൂടെ അവിടെ വന്നു ഞങ്ങളൊടുകൂടെ ഒരുമിച്ചുഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞ ഒട്ടു തന്റെ മെന്മകൾ പറഞ്ഞും ഒട്ടു ഞങ്ങൾക്കു അറിവു ചൊല്ലിത്തന്നും ഒട്ടു ഞങ്ങളെ കുറപ്പെടുത്തിയും ഒട്ടു ഗൊവയിൽ ഉള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു മറ്റത്തും പാതിരിമാരെൊടു മറ്റത്തും ആവലാധികൾ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയും വന്നിരുന്നാറെ ഇങ്ങിനെ കറെ നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏതാനും ഒരു കാര്യം ഇടപെട്ടു സ

ബത്ത എന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയും താനുമായിട്ടു അയർച്ച ആയിപൊകുകൊണ്ടു മുന്തിലത്തെപ്പൊലെ ഈ ആശ്രമത്തിൽ വരവും പൊക്കം ഇല്ലാതിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ താൻ മുന്തിൽ ഞങ്ങളോടു പ്രമാണിച്ചിരുന്ന കല്പനകൾകടന്ന വിഷ്കൊന്തിയുടെയും മർക്കെസിന്റെയും വീടുകളിൽ പലപ്പോഴും പൊകുന്നതുകൊണ്ടും ഒട്ടെറെയും മെൽപറഞ്ഞ മെഷീത്ത എന്ന പാതിരി മല്പാനെ കാൺമാനായിട്ടു ഒരു ദിവസം സംബത്ത എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നതുകൊണ്ടും തന്നെ കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ക്രൈശിക്ക അത്രെ ചെയ്യുന്നു എന്നറിഞ്ഞു താനും മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയും ഞങ്ങളോടു പാരം കൊപിക്കയും കരിയാട്ടിയുടെ കാര്യമൊക്കയും ഞാൻ പറഞ്ഞു വെണ്ടുവണ്ണം ഒക്കയും തീർച്ച വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആയതു വല്ലാതെ ആകുവാനായിട്ടത്രെ അയാൾ ഇപ്പൊൾ നടന്നുശ്രമിക്കുന്നതു എന്നു തന്റെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയോടു കയത്താനൊസുപാതിരി വീണ്ടും വീണ്ടും ഞങ്ങളോടു പറയത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞയച്ചു ഞങ്ങളോടു പറയിച്ചാറെ ആയതു ഒന്നും ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കാതെ തുടങ്ങിയ കാര്യത്തിന്നു അന്തരം വരാതെ മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാരന്മാരുടെയും പ്രധാനികളുടെയും വീടുകളിൽ കൂടെ ചെന്നു പറയുകകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരിക്കു ഞങ്ങളോടു പാരം മനക്കുറുപ്പായിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം തനിക്കു കാലിന്നു ദീനമായി കിടപ്പായിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ കെട്ടാറെ നല്ല ആചാരത്തിൽ ഏതും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ കുറഞ്ഞു പൊകാതിരിപ്പാൻ തന്നെ കാണാനായിട്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ ഞാൻ ചെന്നു തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ കരിയാട്ടി ഇപ്പൊൾ എന്തുകൊണ്ടു കൂടെകൂടെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിലും മർക്കെസിന്റെ വീട്ടിലും നടക്കുന്നു. നീങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗമൊക്കയും ഞാൻ എല്ലാവരുമായിട്ടു പറഞ്ഞു വെണ്മ വരുത്തിയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്നു വിഘ്നം വരുത്തുവാനത്രെ ഇപ്പൊൾ കരിയാട്ടി നടക്കുന്നതു. എന്നാൽ മെഷ്കീത്താ എന്ന ഈ പട്ടക്കാർൻ എത്രയും പരമാർത്ഥി ആകുന്നതുകൊണ്ടു അയാളാൽ കാര്യം സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതു എത്രയും ഛോഷ്വര്യമത്രെ ആകുന്നു. ഇതുമെന്യെ കരിയാട്ടി വിശ്വസിച്ചാൻ വഹിയായ്ത്ത ആളാകുന്നു എന്നു ഞാൻ മുന്തിലെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും മറ്റു പല കുറുപ്പാടുകളും ഏന്നോടു പറയുകയും ഞാനും ആയതു ഒക്കയും ഏറക്കുറവു കൂടാതെ മല്പാനോടു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മല്പാൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മൊഴികൾ കെട്ടശേഷം ആയതിന്മെൽ ഏതും കൂട്ടാക്കാതെ മുന്തിൽ ക്രൈശിച്ചു തുടങ്ങിയതിന്നു കുറവു വരാതെ വിഷ്കൊന്തിയുടെയും മറ്റു വെണ്ടത്തക്കവരുടെയും വീടുകളിൽ ചെല്ലുകയും പറയുകയും ചെയ്തുവരുന്നതു കയത്താനൊസു പാതിരി അറിഞ്ഞാറെ

ഞങ്ങളുടെ മെൽ പാരം കൊപിച്ചു മുന്തിൽ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു താൻ പറഞ്ഞുവന്ന ഗുണമായ വസ്തുക്കളിന്മെൽ ഒക്കയും വിപരീതം ആയി ഈ മലയാംകാറു പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ ഇവിടെ വന്നാറെ അവരുടെ പാവവും മുട്ടും കണ്ടു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും കൊടുത്തു അവരെ സഹായിച്ചു വന്നതിന്നുംപക്കം അവർ ഞാൻ ചെയ്ത ഈ മനഗുണപ്രവർത്തികൾ ഒക്കയും ഓക്കാതെയും ആയതിന്നു ഒട്ടും ഒരു നന്ദി കാട്ടാതെയും ഞാൻ അവരോടു പറഞ്ഞിരുന്ന വചനങ്ങളോടു മറ്റത്രും ഞാൻ ബൊധിക്കാതെയും അവരുടെ കാര്യം അവർതന്നെ വിചാരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഭാവിച്ചു തുടങ്ങുന്നതിന്നുകൊണ്ടു എത്രയും നന്ദികെട്ടവരും അഹമ്മതികളും അത്രെ ആകുന്നു എന്നും അപ്രകാരം രാജാവും എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നും ഞാൻ അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും വെണ്ടുവണ്ണം തീർച്ച വരുത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നതു നഷ്ടം വരുത്തുവാനത്രെ അവർ നടക്കുന്നതു എന്നും വിശേഷിച്ചും ഇവർ അന്യരാജാവിന്റെ ആളുകളാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇവിടെ വന്ന ഈ മനഗുണങ്ങൾ അപെക്ഷിപ്പാൻ ഏന്തൊരവകാശമെന്നും വരുമ്പോൾ അവർ അപെക്ഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ കെട്ടനുസരിച്ചു ആയതിന്നു ഒത്തവണ്ണം ഇരിപ്പാൻ രാജസ്രീക്കു ഒരു കടവും ഇല്ല. ഇതും ഇങ്ങിനെയുള്ള മറ്റു പല കൂട്ടങ്ങളും പുറമെയുള്ള ആളുകളോടും താൻ ചൊല്ലുവാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന പ്രധാനികളുടെ വീടുകളിലും കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ കയത്താനൊസുപാതിരി പുറമെ പറഞ്ഞു നടത്തിവരുന്നതും ഒഴിയെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടി മറെറല്ലാവരെക്കായിലും വിഷ്കൊന്തിയോടു മല്ലാൻ അപെക്ഷിക്കയും ശേഷമുള്ളവരെക്കായിൽ ഏറ്റം വിഷ്കൊന്തി ഈ കാര്യത്തിന്മെൽ പിടിച്ചിരിക്കയും ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ ഈ കെട്ടുപാടിന്നു വിഘ്നം വരുത്തുവാനായിട്ടു ഈ മലയാൻ കാറു തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു വിഷ്കൊന്തി വെണ്ടുവണ്ണം സഹായിക്കുമെന്നും ഭാവിച്ചു വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പലപ്പോഴും ചെന്നു പറഞ്ഞും വരുന്നു. എന്നാൽ വിഷ്കൊന്തി എത്രയും കള്ളനും ചതിയനും ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കണ്ടു കണ്ണിയിൽകെട്ടും. അവരുടെ കാര്യം കൊള്ളിക്കു ഇല്ലാ എന്നും അവരുടെ കാര്യത്തിന്നു എല്ലാവരെക്കായിലും ശത്രു വിഷ്കൊന്തി അത്രെ ആകുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ വിഷ്കൊന്തി ചതിയനത്രെ എന്നു വരുത്തുവാനായിട്ടു മറ്റും പല വസ്തുക്കളും പലയുഴവും ഞങ്ങളെ അറിയിപ്പാനായിട്ടു തന്റെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയെ പറഞ്ഞയച്ചത് ഒഴിയെ ഒത്രം താൻതന്നെ സംബത്ത എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നു പാരം കൊടുരപ്പെട്ട മുഖത്തോടുകൂടെ താൻതന്നെ ഞങ്ങളോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കയത്താനൊസു പാതിരി മുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യമൊക്കെയും ക്ലേശിക്കാമെന്നു പറഞ്ഞ ഞങ്ങളെ തന്റെ കീഴ് പാർപ്പിച്ചതു ഉടയതമ്പുരാനെപ്രതിയും മലങ്കരപള്ളികൾക്കു ഗുണം വരുത്തണം എന്നു കരുതിയും അല്ലാ, തന്റെ കാര്യത്തെപ്രതിയും തനിക്കു കൂട്ടർ ഉണ്ടാക്കുവാനുമായിട്ടത്രെ എന്ന ഈ മെൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധമായി വരികയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ഉടയതമ്പുരാനെപ്രതിയും പള്ളികളുടെ ഗുണത്തെപ്രതിയും ആയിരുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങൾതന്നെ കാര്യം ക്ലേശിക്കുന്നതിന്മേൽ ക്ലേശവും സങ്കടവും തൊന്നി ആയതിന്നു വിഘ്നം വരുവാൻ തക്ക വസ്തുക്കൾ പറയാഞ്ഞതെന്നു. എന്നാൽ ആയതു കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു വിഘ്നം വരുവാനും വിഷ്കോന്തിയുമായിട്ടു പിണക്കം വരുത്തുവാനും തക്ക വസ്തുക്കൾ പറഞ്ഞു വരുന്നതിനാൽ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും തന്റെ കാര്യത്തിന്റെ ഹൈതുവാലത്രെ പറഞ്ഞതെന്നു വെളി വായി വരികയും ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ കയത്താനൊസുപാതിരി പുറമെ ഞങ്ങളെകൊണ്ടു പറഞ്ഞുവരുന്നതും തന്റെ മകനും താനും വിഷ്കോന്തിയെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞതും കെട്ടാതെ ഇപ്പോൾ വിഷ്കോന്തിക്കു ഞങ്ങളുടെ നെരെ സ്നേഹമാകുന്നു എങ്കിലും ഈ സ്നേഹമൊക്കെയും മാറി അപ്രിയം വരുത്തുവാൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഉൾക്കളവും പൊരും മതിയായി വരുവാൻ പൊരുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട ഉടൻതന്നെ മല്ലാൻ പൊയി മെൽപറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ മാർ മെഷ്കീത്തായൊടു ഇങ്ങിനെ കയത്താനൊസുപാതിരി പുറത്തും അകത്തും പറഞ്ഞു നടത്തിവരുന്നു എന്നപ്രകാരം പറഞ്ഞാതെ ആയതു കൊണ്ടു ഒട്ടും ശങ്കിക്കേണ്ട. കയത്താനൊസുപാതിരി ശ്രമിച്ചാൽ നിങ്ങളോടു ഒരു വസ്തുവും കാട്ടുവാൻ കൂടുകയില്ല എന്നു പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും ഉറപ്പുകൾകൊണ്ടും മെഷ്കീത്താ പറഞ്ഞു ഉറപ്പിച്ചു മല്ലാനെ അയക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ മെഷ്കീത്താ വെണ്ടുംവണ്ണം പറഞ്ഞു ഉറപ്പുവരുത്തി മല്ലാനെ അയച്ചു എങ്കിലും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഉൾക്കളവും വാക്കുവൈഭവവും തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രകൃതിയും നാവിന്റെ എല്ലില്ലാഴികയും ഒട്ടെറയും കൂടെക്കൂടെ താൻ രാജാവിരിക്കുന്നെടത്തു ചെന്ന രാജാവായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞു വരുന്നതുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ പാരം ഭയപ്പെട്ട അഹിതൊപ്പോലിന്റെ ചൊല്ലിൽനിന്നു കത്താവെ എന്നെ രക്ഷിച്ചുകൊൾക എന്നു പണ്ടോരിക്കൽ ദാവീദു അപേക്ഷിച്ചിരുന്നപൊലെ ദിവസത്തിൽ പലയുഴവും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ നഷ്ടം വരുത്തുന്ന വചനങ്ങളിൽനിന്നും വിചാരങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു എന്നു തമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു

വന്നത എന്തു ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ ഭയവും ഉൾക്കളവും കൊണ്ടു ദിവസംതൊറും ഒരു മുഴുവൻ കൊന്തതന്നെ നമസ്സരിച്ച ഈ അമളിയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു വെഗം നല്ല തീർച്ച ഉണ്ടാക്കി തരുവാൻ മനഗുണമുണ്ടാകണമെന്നു കന്യാസ്രീ അമ്മയൊടു ഞാൻ പ്രത്യേകമായിട്ടു അപേക്ഷിച്ചു വരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഒരു ദിവസം ഞാനും മല്ലാനുംകൂടെ വിഷ്കോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നാതെ അവരു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന മുറിയ്ക്കിൽ ഞങ്ങളും കൂടെ ചെന്നിരുന്നപ്പോൾ മല്പാന്റെ മുഖം പാരം വാട്ടുമായി ക്ലേശത്തോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നതു വിഷ്കോന്തിയുടെ ഭാര്യ വിഷ്കോന്തിയോടു കണ്ടതിനാൽ വിഷ്കോന്തിയുടെ ചെവുട്ടിൽ മഹാ രഹസ്യമായി ഏതാണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഒരു തെല്ലനെന്നും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഷ്കോന്തി മല്പാനെ നൊക്കി കര്യാട്ടി താൻ എന്തു ക്ലേശത്തോടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു. ക്ലേശം വെണ്ടു നല്ല മനസ്സുറപ്പോടുകൂടെയും ഹൃദയത്തെ വൊടുക്കുകയും ഇരുന്നു ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിക്ക വെണ്ടു. കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ നിമിഷവും നിങ്ങൾ നിരപിക്കുന്നതിൽ നല്ലവണ്ണവും തീർന്നുവരുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്നു ഇനിക്കു ഒരു ക്ലേശവും ഇല്ല. അങ്ങേ കല്പനക്കു ഒക്കെക്കും ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെ ആചാരമായിട്ടു മല്പാൻ ഉണർത്തിച്ച ഉടനെ അവിടെകൂടി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിരുന്ന വിഷ്കോന്തിയുടെ പെങ്ങൾ വിഷ്കോന്തി പറഞ്ഞ വചനത്തിന്മേൽ പാരം സന്തോഷവും പ്രസാദവും കാട്ടി കാര്യം നിമിഷം തീരുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു പറഞ്ഞ മല്പാനെ മനസ്സുറപ്പിച്ചു നെരത്ത ഞങ്ങൾക്കു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കൂട്ടുജാതിക്കാരൻ മെത്രാനായെ പൊവു എന്നില്ലാ. നല്ല ഇരിപ്പും പതവും ഉള്ള ഒരു പറ്റുകാരൻ ആയിരുന്നാലും മതി എന്നു ഞാൻ പറയുകയിൽ മെശയിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു ഒക്കെക്കും പാരം പ്രസാദം ആയി വരികയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മെൽചൊല്ലിയ പൊലെ ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒരുഴം മർക്കെസിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങളെ താൻതന്നെ കണ്ടുപറയുകയും കണ്ടു പറവാൻ വഹിയായത്ത പക്ഷത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യമൊക്കെയും ഞാൻ വെണ്ടുംവണ്ണം ഓർത്തിരിക്കുന്നു എന്നും ആയതു ഒക്കെയും സാധിപ്പാൻ സംഗതി വരുമെന്നും തന്റെ വാലിഭക്കാരനൊടു പറഞ്ഞയച്ചു ഞങ്ങളെ അറീക്കയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. എന്നാലും മർക്കെസിയുടെ ഭാര്യ മർക്കെസ്സായും കയത്താനൊസുപാതിരിയും ആയിട്ടു പാരം സ്നേഹം ആയിരിക്കുകൊണ്ടും ഞങ്ങളെ കൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി പലകൂട്ടം വസ്തുക്കൾ പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും ഈനാളുകളിൽ ഞങ്ങളുടെനെരെ നല്ല പ്രസാദം ഇല്ലാത്തതാനും, ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ചുരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ നാവി

ന്മെൽ എല്ല ഇല്ലാത്തവണ്ണം നാലുപാടും പറയുന്ന കയത്താനൊ സുപാതിരി താൻ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പുറമെ പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഭൃഷണങ്ങൾ മുടവാൻ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ പൊകുന്നതു മുടക്കുവാൻ ഉള്ള ഉപായം വിചാരിച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്ത ആകവാൻ അ ഇടവകയിൽ വികാരിജനറാളായിരിക്കുന്ന പെരലീസ്റ്റാക്കാരൻ പാതിരിയെതന്നെ വെണം എന്ന വിഷ്കൊന്തി രാജാവിനോടു മുട്ടിച്ചു എന്നും ആയതു സമ്മതിക്ക ഇല്ല കരിയാട്ടിയെതന്നെ കൂടിയെ മതിയാവൂ എന്നു താൻ തികച്ചിലായി രാജാവിനോടു പറയുകകൊണ്ടു താൻ പിടിച്ച ഈ കാര്യം വിഷ്കൊന്തി സാധിച്ചില്ല എന്നും ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വിഷ്കൊന്തി തങ്ങളുടെ വെണ്ടതക്കവൻ എന്ന ഈ മലയാൻകാർ വിചാരിക്കുന്നതു എത്രയും ഭ്രോഷ്വതമത്രെ ആകുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾ അറിവാനായിട്ടു തന്റെ മകൻ യേശുസെല്ലുപാതിരിയോടു കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞ യച്ചാറെ ഈ അവസ്ഥ ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിവാൻ മെഷ്കീത്ത എന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരൻ പാതിരിയോടു പറകയും ഇയാൾ ഈ അവസ്ഥ വിഷ്കൊന്തിയോടു തന്നെ ചൊടിക്കയും വിഷ്കൊന്തി ഞാൻ സ്വപ്നത്തിൽകൂടെ നിനച്ച കാര്യം അല്ലെന്നു പരമാർത്ഥമായി അയാളോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിനാലാം പദം

മലപാന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പെരു വന്നതിനെലും അയതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെലും

ഈ കാര്യം ഒക്കയുംകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ മകനും ഞങ്ങളോടു ഉരിയാട്ടുംകൂടി മുട്ടി ഇരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു വാച്ച കലക്കവും നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു ഉണ്ടാക്കുവാൻ പൊരുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു രാജ്യം പകലും മുട്ടിപ്പാലെ ഉടയതമ്പുരാനോടും മന്തമറിയത്തുമായോടും ഹൃദയം ഒക്കെകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ദിവസം നമ്മുടെകാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ അറിവാനായിട്ടു വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളെ കണ്ടാറെ മല്ലാനൊടു പറഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഞാൻ കണ്ടു ഇരുന്നതിൽ ഏറ്റവും ദൂരെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നും എന്നാൽ ഈ വചനം കെട്ടുപ്പോൾ കാര്യമൊക്കയും എത്രയും വിഷമമായി വരുമെന്നു കണ്ടു പക്ഷെ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞ മൊഴികൾ തിരിയാഴിക അല്ലയോ എന്നുവെച്ചു രണ്ടാംവട്ടവും എത്ര പറഞ്ഞു എന്നു മല്ലാൻ ചൊടിച്ചാറെ വിഷ്കൊന്തി മുമ്പിൽ പറഞ്ഞതു തന്നെ വീണ്ടും പറഞ്ഞുവെച്ചു അകത്തു കടന്നു പൊയതിന്റെ

ശേഷം ക്ലേശമൊക്കയും നിഷ്ഫലമായി വരുമത്രെ എന്നു മലപാൻ പാരം ഭയപ്പെട്ടു ആ വഴിക്കു തന്നെ മെഷ്കീത്താപാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നു ഇങ്ങനെ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞു എന്ന അയാളെ കെൾപ്പിച്ചാറെ മെഷ്കീത്താ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞ ഈ വചനങ്ങൾ കെട്ടു പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു കാര്യം ഒക്കയും ഒത്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും സന്തോഷമായിട്ടു തീർന്നു എന്നും മറ്റും പലപല വചനങ്ങളാൽ മല്ലാനെ പറഞ്ഞു തണുപ്പിച്ചു അയക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മെഷ്കീത്ത പല വിധത്തിലും മലപാന്നു തണുപ്പു വരുത്തി എങ്കിലും മെൽപറഞ്ഞ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വചനങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലും മെഷ്കീത്ത പറഞ്ഞവണ്ണം ഒക്കായ്ക കൊണ്ടു വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞ ഈ മൊഴികളുടെ പൊരുൾ വെണ്ടുവണ്ണം അറിയുന്നതിന്നും എത്ര നിരൂപിച്ചു വിഷ്കൊന്തി ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു അറിയുന്നതിന്നും പലരെയും ഈ വചനങ്ങൾ കെൾപ്പിച്ചാറെ മലപാന്നു തിരിഞ്ഞവണ്ണം തന്നെ ശേഷം പെരും പറയുകകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി പിന്നെയും പിന്നെയും കഷ്ടമായി ഞങ്ങളോടു മറ്റുതു പുറപ്പെടുക കൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു മറ്റു സഹായക്കാരരു ആരും ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും നിസ്സാരമായ കാര്യങ്ങൾക്കു കൂടെയും ലിസുബൊആയിൽ ഉണ്ടായി വരുന്ന ദീർഘമായ താമസം പലരും പറഞ്ഞുകെൾക്കുകൊണ്ടും കാര്യമൊക്കയും നഷ്ടമായി പൊയെന്നു വരുമെന്നു പാരം സംശയിച്ചും സങ്കടപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന നെരത്തിൽ ഇതാ മനസ്സു തകരപ്പെട്ടവരെ പൊറുപ്പിക്കയും തന്റെ അടിയാരെ തണുപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഉടയതമ്പുരാനു തിരുമനസ്സുണ്ടായി കർക്കടകമാസം ൧൭ (17)-ാം-നു- ബുധനാഴ്ച അല്ലെശപുണ്യവാളന്റെ പെരുനാൾദിവസത്തിൽ മെൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞ മൂന്നാംദിവസം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്ത എന്നുള്ള കഴലപ്പാട്ടിന്മേലും പെരിന്മേലും രാജസ്രീയുടെ കലപനയാൽ മലപാന്നു അറിയിപ്പുസാധനം വിഷ്കൊന്തി കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മലപാന്നു വന്ന സാധനത്തിന്റെ വാചകം ഈ വണ്ണം അത്രെ ആകുന്നു.

Sua Magestade fan do consideracao ad virtutes Litras...e maisquale dades recomendaveis na pessor de V. M.....fssuve per bem nomeallo Arcebo de Cranganor o que particopo V. M. paraque passa mandar tradar. ldes sues Rebili Ledrano e expeidcao de sua Bulla confirmatoria for a esta Secretariael stado dos e Vegocsos do Reino Seme mesmo Senhora

fito expedira carta Regia de Aprementacao na forma de essando.

Deos- gdea V. Me Palacio de queleizem 16 de jullio de 1782 Visconde de Villanova Cde Careira Sub ascrito Ao Sr Jose Cariati Logo Logo

ഈ കടുദാശിന്റെ പൊരൾ

തന്നിലുള്ള പുണ്യങ്ങളും എഴുത്തുകളും മറ്റു സ്തുതിക്കുത്ത തരങ്ങളും തന്റെ പെരുമസുഖം വിചാരിച്ചു കണ്ടാറെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിട്ടു തന്നെ പെരുവിളിപ്പാൻ തനിക്കു പ്രസാദിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ആയിന്നു തനിക്കു വെണ്ടുന്ന പ്രാപ്തികളിന്മേലും ഉറപ്പിപ്പിന്നടുത്ത തന്റെ പിടിപാടുസാധനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളുടെ യാത്രയാക്കിപ്പിന്മേലും ഒഴുപ്പാൻ വശമാകുവാൻ ഈ അവസ്ഥ തന്നോടു ഞാൻ അറിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു രാജിതത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളിന്മേലുള്ള രാജസികൃത്താരിയായിൽ നിന്നു ഫ്രെവ്രു(1780)-ാം കാലം കർക്കടകമാസം ഫ്രെവ്രു(16)-ാം ന-

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വിഷ്കോന്തിയുടെ അറിയിപ്പുസാധനം വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു ഇരിക്കുന്ന നെരമാകകൊണ്ടു സാധനം വായിച്ചു കണ്ട ഉടൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ ഏകദേശം അര നാഴിക നെരം ക്കളെഴും കൊണ്ടു ഉരിയാടാതെ ഇരിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മാലാകാമാക്കു കൂടെയും പരിഭ്രമം തൊന്നിക്കത്തക്ക ഇത്ര വലിയ സ്ഥാനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന അറിയും ഇരിപ്പും മറ്റു പുണ്യങ്ങളും തനിക്കു ഇല്ലാ എന്നു വിചാരിച്ചു ആയതു കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഹൃദയത്തിങ്കൽ ചഞ്ചലം തൊന്നി എങ്കിലും ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സും നമ്മുടെ പള്ളികളുടെ അവസ്ഥയും ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്ന മുട്ടും വിചാരിച്ചു ഈ സ്ഥാനം ഏകദേശത്തക്കവണ്ണം മനസ്സുറപ്പിച്ചു സാധനം കൊണ്ടുവന്ന ആളിന്നു ഒരു മൊനെത്തായം കൊടുത്തു അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽപർത്തു വിളിപ്പിന്റെ സാധനം വന്നതിനാൽ എത്രയും ഞങ്ങളെപ്പറ്റിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പള്ളികളുടെ നെരെ ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള കടാക്ഷവും രക്ഷയുടെ അടയാളവും പ്രസിദ്ധമായി വരികയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു ശത്രുക്കളാകുന്ന ചെരിപ്പില്ലാത്ത കർമ്മലീത്താ

ദർശനക്കാരൻ മെത്രാൻ രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരക്കാരൻ ആകുന്ന തിനെക്കൊണ്ടു ഈ ദർശനക്കാർക്കു രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെയുള്ള ശക്തിയും ബലവും നമ്മുടെ പ്രത്യേകശത്രുവാകുന്ന ബൊനാവെന്തുരാ എന്ന പാതിരിയും ഈ മെത്രാനും തമ്മിൽ സ്നേഹമായിരുന്നു) റൊമ്മാ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു മറ്റുതലയാകുന്നപ്രകാരവും കയത്താനൊസുപാതിരിയും പലകൂട്ടം കാര്യങ്ങൾ നമ്മളോടു മറ്റുതു പറഞ്ഞു നടക്കുന്ന അവസ്ഥയും ഒട്ടെറെയും ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥാനം ഏതാനും മലയാൻകാർക്കു കൊടുക്കുമെന്നും അപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു കൂടെ ആയതു ഏകദേശം ബലത്താലെ എന്നപൊലെ അപെക്ഷിപ്പാൻ സംഗതിവരുമെന്നു കണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയും ശേഷം ഗൊവാക്കാരും പാത്തുകൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നതും (എന്നാൽ ഈ അപെക്ഷ കയത്താനൊസുപാതിരി ഗൊവക്കാർ എല്ലാവരുടെയും നാമത്താൽ കഴിക്കയും ചെയ്തുപ്രകാരം ശേഷം വർത്തമാനത്തിൽനിന്നു അറിയുകയും ആം) ഇങ്ങിനെയുള്ള അവകാശങ്ങൾ ഒക്കയും വിഷമങ്ങളും ഓർത്തു വിചാരിച്ചാൽ അന്യജാതികൾക്കു ആർക്കും ഈ സ്ഥാനം കൊടുക്കണ്ടാ പറ്റുകി മാത്രം വെണ്ടു എന്നു വച്ചു പറ്റുകി ജാതിയിൽ ഉള്ള ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു പെരു വിളിപ്പാനത്രെ വളരെ വളരെ എഴുപ്പവും നിമിഷവും ആയിരുന്നതു, എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള വലിയ മുടക്കങ്ങൾ ഒക്കയും ഇരിക്കെ ആയതു ഒന്നും വിചാരിക്കാതെ അന്യജാതിയിലും രാജിതത്തിലും ക്രമത്തിലും ഉള്ളനമ്മുടെ ജാതിക്കാർ കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനതന്നെ ഈ സ്ഥാനം അയക്കണമെന്നു ഉറപ്പായി രാജസുത്രീക്കും ശേഷം മന്ത്രിമാർക്കും ഒരു മനസ്സായി തൊന്നിയതു നമ്മുടെ ജാതിയുടെയും പള്ളികളുടെയും നെരെയുള്ള തമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള മനഗുണം ആകുന്നു എന്നും ആയതു കൊണ്ടു പ്രത്യേകമായി ഈ മനഗുണത്തെ കുറിച്ചു തന്നോടു നന്ദികാട്ടുവാൻ നമ്മുടെ ജാതിക്കും കടമായിരിക്കുന്നു എന്നും വിചാരമുള്ള എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു.

അപ്പോഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അറീപ്പസാധനം വന്നു വായിച്ചുകണ്ടതിന്റെ ശേഷം മറെറാനും വിചാരിക്കാതെ കയത്താനൊസുപാതിരി ഇപ്പോൾ നമ്മളോടു മറ്റുതല ആകുന്നു എങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമായി തുടങ്ങിയതു അയാളാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ സമയത്തിൽ തന്റെ പക്കൽ ചെന്നു താൻ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി ചെയ്ത പ്രയത്നത്തിന്നു നന്ദി കാട്ടിയാൽ ഉടയതമ്പുരാനു എത്രയും പ്രസാദിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമായിരിക്കുന്നതുമെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ പരമാർത്ഥവും നന്ദിയും അറിഞ്ഞു ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു താൻ പറഞ്ഞു നടത്തുന്ന ഭൃഷണങ്ങളിന്മേൽ തനിക്കു ലജ്ജ വരുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നു മാത്രം വിചാരിച്ചു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ പൊകാം എന്നു ഉടൻതന്നെ ഞാൻ

പറഞ്ഞതിന്നു ആയതിന്മേൽ വെണ്ടുംവണ്ണം വിചാരിപ്പാൻ എടു യിലൊഴികകൊണ്ടു അങ്ങിനെതന്നെ എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കല്പിച്ചു ഞങ്ങൾ രണ്ടു പെരുംകൂടെ ഉടൻ കാൽനടക്കുതന്നെ പുറപ്പെട്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ വീട്ടിൽ പൊയ ഈ പ്രവർത്തി വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ ഇപ്പൊൾ കൂടെയും ഭയം തൊന്നുന്നു. എത്രയും അബദ്ധമായ പ്രവർത്തി അത്രെ ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം നല്ല മനസ്സോടും നിരൂപണയോടുംകൂടെ ആയതു ചെയ്തതിനാൽ ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുണ്ടായി ഈ അബദ്ധത്തിൽനിന്നും ശേഷം മുടക്കങ്ങൾ ഒക്കയിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു കാര്യം ഒക്കയും ശുഭം വരുത്തി തരികയും ചെയ്തു. ആയതിന്റെ അവസ്ഥ ഇതിന്റെ ശേഷം വരുന്നതു വായിച്ചു കണ്ടാൽ നല്ലതിന്മണ്ണം അറിയുകയും ആം.

അപ്പൊഴൊ കയത്താനൊസുപാതിരി ഒട്ടും നിരൂപിക്കാത്ത വണ്ണം പൊടുകണെ തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പൊൾ അറീപ്പസാധനത്തിന്റെ അവസ്ഥ ഒരു രെഖപൊലും താൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാഴികകൊണ്ടും എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നു എന്നു അറിയാഴികകൊണ്ടും വിഷമതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നെരത്തു മെത്രാപ്പൊലീത്താ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ അടുക്കൽ അണഞ്ഞു ആചാരവും ചെയ്തു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചാൻ വഹിയാത്ത ആളത്രെ ആകുന്നു എന്നു താൻ പറഞ്ഞയച്ച പ്രകാരം ഞാൻ കെട്ടു. ആയതങ്ങിനെ എന്റെ മെൽ താൻ ഭാവികളണ്ടോ. എന്നോടു മനഗുണം ചെയ്തവരോടു നന്ദിയും അവരുടെമെൽ സ്നേഹവും എല്ലായ്പ്പഴും ഞാൻ ചെയ്തവരുന്ന എന്നും പറഞ്ഞു തനിക്കു വന്ന അറീപ്പസാധനം കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ കൊടുത്താറെ ആയതു വായിച്ചു കണ്ടിട്ടു പാരം അപൂർവ്വപ്പെട്ടു ഏകദേശം അര നാഴികനേരം ഉറിയൊട്ടും കൂടാതെ അങ്ങി ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം തന്റെ പ്രയത്നവും ശ്രമവും കൊണ്ടത്രെ ഇത്രത്തൊളം കാര്യം ചെന്നു പററിയതു എന്നു ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുകൊണ്ടു അത്രെ തന്റെ പക്കൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നതു എന്നു നിനച്ചു തന്നെത്താൻ ബലവും വരുത്തി മനോവേഷവും പകർന്ന ഈ പെർ വന്നതിന്മേൽ പാരം പ്രസാദവും കാട്ടി പാരം നിഗളഭാവത്തൊടെ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും രാജാവിൻപക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ മനീഷ്യവും താൻ ആകുന്നതിനെകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിന്മേലും മാർഗ്ഗം ഇടപെട്ടു ഇന്ദ്രിയായിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മറ്റു കാര്യങ്ങളിൻമേലും ക്ലേശിപ്പാൻ തനിക്കത്രെ ബന്ധിക്കുന്നു എന്നും ഈ കാര്യം

താൻ അത്ര ശ്രമിച്ചു ഇതിന്മണ്ണം വരുത്തിയതു എന്നും വിഷ്കൊന്തി തുടക്കംമുതൽ ഒടുക്കത്തൊളം നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു മറ്റുതല ആയിരുന്നു എന്നും ഇതു ഇങ്ങിനെ മറ്റും പല ചപ്പടാച്ചിയും കറെ നെരം പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഉടൻതന്നെ ആളയച്ച ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ദ്രവ്യ (58)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നവണ്ണം അവിടെ അടുക്കെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രീയുടെ വീട്ടിൽ പാർത്തിരിക്കുന്ന കൊച്ചി ഇടവകയിൽ ഗൊവണ്ണമൊരായിരുന്ന പ്രംസീസ്തോസ കയത്താനൊസു കൊയിത്തു എന്ന പാതിരിയെയും തനിക്കു സ്നേഹക്കാരനായിരുന്ന മറ്റൊരു പറ്റുകിരാനെയും വരുത്തി മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വന്ന അറീപ്പസാധനവും അവരെ കാട്ടി താൻ ചെയ്തു പലപല മിടുക്കുകളും കാട്ടിവരുന്ന വീര്യങ്ങളും അവരോടു പറഞ്ഞു ആയതു ഒക്കെക്കും സാക്ഷി ആയിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വന്ന അറീപ്പസാധനം അവരെ കാട്ടി തന്റെ പ്രയത്നത്താലത്രെ ഇത്ര വലിയ കാര്യം സാധിച്ചതു എന്നു പല ഉപായത്തിലും അവരെ പറഞ്ഞു ബൊധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മെത്രാൻ എന്നുള്ള അറീപ്പ വന്നാൽ രാജസ്രീയുടെയും മന്ത്രിമാരുടെയും വീട്ടിൽ ചെന്നു നന്ദികാട്ടുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ ഒരിടത്തും പൊകവാൻ ചിതമില്ലാ എന്നും ആയതു കൊണ്ടു ഇനി മറ്റു ഒരിടത്തു പൊകാതെ സംബത്തു എന്ന ആശ്രമത്തിൽതന്നെ ചെന്നു ഇരിക്കെ വെണ്ടു എന്നും വിശേഷിച്ചും രാജസ്രീയുടെയും മന്ത്രിമാരുടെയും അടുക്കൽ ചെല്ലുവാനുള്ളതിന്നു നാളത്തെ ദിവസം വ്യഴാഴ്ച ആകുകൊണ്ടു നാളെതന്നെ കൊള്ളാമെന്നും ആയതിന്റെ അവസ്ഥക്കു എങ്ങിനെ വെണമെന്നും ഉടനെ ഞാൻ അറീക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇങ്ങിനെ എല്ലാം കയത്താനൊസുപാതിരി മെത്രാപ്പൊലീത്തായോടു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ സംബത്തു എന്ന ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിന്നു അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ സംബത്തു എന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വന്ന ഉടൻ മെത്രാപ്പൊലീത്ത എന്ന അറീപ്പ വന്നപ്രകാരം പാതിരിമാർ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞ ആ ആശ്രമത്തിൽ മുപ്പനാകുന്ന പാതിരിയും ശേഷം പാതിരിമാർ എല്ലാവരും വന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു ഈ പെരു തനിക്കു വന്നതിന്മേൽ പാരം പ്രസാദവും കാട്ടി ചെമ് മുത്തും ചൊല്ലി പിരിഞ്ഞ ഉടൻ ലീസ്ബൊ ആയിൽ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്നപൊലെ ആശ്രമത്തിന്റെ പള്ളിയിൽ കൂട്ടമണി കൊട്ടുകയും രാത്രിനേരമായപ്പൊൾ സന്തോഷത്തിന്റെ അടയാളമായിട്ടു ആശ്രമത്തിന്റെ മുറികൾ ഒക്കയിലും വിളക്കു വെക്കുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ വീട്ടിൽനിന്നും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഞങ്ങൾ പൊന്നതിന്റെശേഷം തെയും കാപ്പിയും കുടിപ്പാനുള്ളതിന്നു നല്ല ആറു കുപ്പി

വീഞ്ഞു ഞങ്ങൾക്കു കൊടുത്തയച്ചതു ഒഴിയെ താനും പ്രംസീസ്സോ സ കയത്താനൊസുപാതിരിയുംകൂടെ സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്ത കുർവാന ചൊല്ലുന്നതിന്മേലും കുർവാനക്കു കൂട്ടുന്നവൻ എന്തെല്ലാം വെണം എന്നും ഇങ്ങിനെ ചില ചട്ടങ്ങൾ ഒക്കെയും കല്പിച്ച ശേഷം രാജസ്രീയെ കാൺമാനുള്ളതിന്നു പൊകവാൻ നാളെതന്നെ കൊള്ളാമെന്നും ആയതിന്നു ഞാൻ കൂടെ പൊരാഞ്ഞാൽ രാജാവിന്നു പ്രസാദമായെന്നു വരിക ഇല്ല എന്നതുകൊണ്ടു നാളെ രാവിലെ തെരും കൂട്ടി എട്ടു മണി ആകുമ്പോഴേക്കും എന്റെ വീട്ടിൽ വരികെ വെണ്ടു. ഞാൻ കൂടെ തന്നെ പൊരുന്ന എന്നും ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞെച്ചു തന്റെ ഭവനത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിയഞ്ചാം പദം

രാജസ്രീയുടെയും രാജാവിന്റെയും മന്ത്രിമാരുടെയും മുമ്പിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്ത ചെന്നു നന്ദികാട്ടിയ പ്രകാരത്തിന്മേൽ

മെൽചൊല്ലിയവണ്ണമൊക്കെയും പറഞ്ഞുവെച്ച കയത്താനൊസുപാതിരി പൊയതിന്റെ ശേഷം താൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ രാജസ്രീയുടെയും ശേഷം മന്ത്രിമാരുടെയും മുമ്പാകെ പൊരുന്നതിന്മേലും ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പ്രസാദം ഇല്ലാഞ്ഞു എന്നും കയത്താനൊസുപാതിരിക്കു പുത്തനായിട്ടു ഒരു ഉതപ്പിന്റെ അവകാശം കൊടുക്കായ് വാനും വിഷ്കൊന്തി തന്നെയും ഉള്ളുകൊണ്ടു അയാളോടു ചെർച്ച ഇല്ലെങ്കിലും കയത്താനൊസുപാതിരിയോടു ലൊകാചാരമായി പല ബഹുമാനവും കാട്ടിവരുന്നപോലെ ഞങ്ങളും ഈ ബഹുമാനം അയാൾക്കു കാട്ടി. അയാളും ഒന്നിച്ചു ചെല്ലുന്നതുകൊണ്ടു രാജസ്രീക്കും മന്ത്രിമാർക്കും ഞങ്ങളുടെ മെൽ ഉതപ്പു തൊന്നുക ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടും ഒട്ടെറെയും രാജാവിന്റെയും രാജസ്രീയുടെയും അടുക്കൽ ചെന്ന ഞങ്ങൾക്കു ഒരു പരിചയം ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരി കൂടെ പൊന്നാൽ അവിടെ ചെന്നാൽ വെണ്ടുന്നതിൽ ഒന്നിന്നും ഒരു കുറവുകൂടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ സംഗതിവരുമെന്നും നിരപിക്കുകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞെച്ചു പൊയവണ്ണം തന്നെ ആകാം എന്നുവെച്ചു പിറെറ ദിവസം കാലത്തെ തന്നെ തെര കൂട്ടി എട്ടു മണിക്കു തന്റെ വീട്ടിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും സംബന്ധ എന്ന ഞങ്ങൾ പാക്കുന്ന ഭവനത്തുനിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ നാമധ്യയം വന്നപ്രകാരം ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹകാരനാകുന്ന മെഷ്കീത്ത എന്ന പാതിരിയോടും മക്കൈസ മെലിയൊർ

എന്ന പ്രധാനിയോടും അറിയിക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൫൯(59)ാം പദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഒന്നിച്ചു പാത്തിരിക്കുന്ന കുർല്ലൊസ എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരിയോടു പറഞ്ഞെച്ചു പൊകയും ചെയ്തു. ഇയാളും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞയച്ച ഉടൻ മർക്കൈസും മക്കൈസായും മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു ചെമ്മൂത്തു കൊടുപ്പാൻ സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അവിടെ കാണാഴികകൊണ്ടു താൻ ആയതിന്നായിട്ടു അവിടെ വന്നപ്രകാരം മെത്രാപ്പൊലീത്തായോടു അറീക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞെച്ചു പൊകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഭവനത്തു ഞങ്ങൾ ചെന്നശേഷം ഉടൻതന്നെ കാലത്തു കഴിവാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന വെള്ളംകുടിയും കഴിഞ്ഞു കയത്താനൊസുപാതിരിയും ആയി ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടു രാജാവും രാജസ്രീയും അപ്പൊൾ വസിച്ചുവരുന്ന വെലുസ എന്ന ഇടത്തു ചെന്നു ഞങ്ങൾ ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരത്തിന്നു അറീപ്പു കൊടുത്താറെ ഒരു തെല്ലനെരും കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ രാജസ്രീ പുറത്തോടു ഇറങ്ങി ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്ന ശാലയുടെ മുമ്പാകത്തുള്ള ശാലയിൽ വന്നു ഉടൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഞാനും ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അകത്തു കടന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ മുട്ടുകത്തി രാജസ്രീയുടെ കൈയുംമുത്തി യോഗ്യത ഇല്ലാത്തവൻ ഞാൻ എങ്കിലും ഇനിക്കും എന്റെ ജാതിക്കും അങ്ങെ പെരുമസുഖം ചെയ്തു ഈ വലിയ സ്ഥാനത്തെയും ബഹുമാനത്തെയും പ്രതി വളരെവളരെ അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിന്നു നന്ദി കാട്ടുന്നു. അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിന്നും വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും ശുഭമായ വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും അനുഭവിപ്പാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപെക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതും എന്നെട്ടു ഈ വലിയ സ്ഥാനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന പുണ്യങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇനിക്കു തരുവാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു വെണ്ടുവൊളം ഞാൻ അപെക്ഷിക്കയും ചെയ്യുമെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞതിന്നു ഈ സ്ഥാനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന പുണ്യങ്ങളും ബോധവും തരുവാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപെക്ഷിക്ക അത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു രാജസ്രീ ഉത്തരിച്ചു ഉടൻ ഞാനും രാജസ്രീയുടെ കൈ മുത്തുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊൾ കയത്താനൊസുപാതിരി രാജസ്രീയെ നൊക്കി അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൽ മുന്വിലുള്ള രാജാക്കൾ നാടുകൾ പിടിച്ചടക്കുവാനുള്ള വഴി വാറവെച്ചു അത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വിചാരിച്ചു ഇന്ദിയായിൽ പലപല നാടുകളും പടവെട്ടി പിടിച്ചു അടക്കുക അത്രെ ചെയ്തു. എന്നാൽ അങ്ങെ പെരുമസുഖം അവർ എല്ലാവരെയും ഏറ്റം വിശേഷമായി നാടുകൾ അടക്കുവാനുള്ള ഉപായം മാർഗ്ഗം അറീപ്പു അത്രെ ആകുന്നു

എന്നു കണ്ടതു എത്രയും നല്ലതും ഉടയതമ്പുരാന്നു പ്രസാദിക്കത്തക്കതും ആയ കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങെ മുന്തിൽ ഉള്ളവർ ഇതിന്മണ്ണം പെരുമാറി ഇരുന്നു എങ്കിൽ ഇങ്ങനെയ ഒക്കെയും പണ്ടുപണ്ടെ അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൻകീഴു ഇരപ്പിൻ സംഗതി വന്നെന്നെ. അപ്പൊഴൊ ഈ ചെയ്ത മനഗുണത്തെപ്രതി അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൻറെ കൈ അല്ല പിന്നെയൊ കാലത്രെ ഞാൻ മുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു രാജസ്രീയുടെ കാലു മുത്തുവാനായിട്ടു സാഷ്ടാംഗമായി വീണാറെ കയത്താനൊസുപാതിരി ഇതു ചെയ്യണ്ട എന്ന രാജസ്രീ പറഞ്ഞ കാലു വലിച്ചതിൻറെ ശേഷം വിശേഷിച്ചു മറ്റൊന്നും പറയാതെ അകത്തു കടന്നു പോകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ രാജസ്രീ അകത്തു കടന്നു പോയ ഉടൻ രാജാവു പുറത്തുവന്നു ആ ശാലയിൽ ഉള്ള ഒരു കസേരമെൽ ഇരുന്നപ്പൊൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കയത്താനൊസുപാതിരിയും ഞാനുംകൂടെ ഒരുമിച്ചു രാജാവിൻറെ മുന്മാകെ മുട്ടുകത്തി തൻറെ കൈ മുത്തിയതിൻറെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം മെത്രാപ്പൊലീത്താ നന്ദി കാട്ടി രാജാവിനൊടു പറഞ്ഞാറെ രാജാവു എത്രയും പ്രസാദത്തൊടുകൂടെ ആയതു കെട്ടതിൻറെ ശേഷം ഈ നല്ല മനസ്സിന്നും നിരൂപണക്കും കുറവു വരാതെ ഉടയതമ്പുരാന്നൊടു വെണ്ടുവണ്ണം എല്ലായ്പ്പഴും അപെക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു ഉത്തരിച്ചു ഉടൻ കയത്താനൊസുപാതിരി ഇങ്ങനെയായുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ അങ്ങെ പെരുമസുഖം എന്നൊടു കൽപിച്ചിരുന്നതിന്നു ചെയ്തിത്താൻ വരുത്തിയ മുടക്കങ്ങൾ ഒക്കെയും ഉടയതമ്പുരാൻറെ ശക്തിയാലെയും തൊന്നിപ്പാലെയും അങ്ങെ പെരുമസുഖം ജയിച്ചു ആയതിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഈ ഒരു കാര്യത്തിന്നു തീർച്ച വരുത്തി എന്നതിനെക്കൊണ്ടു അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിന്നു ഞാൻ പാരം നന്ദി കാട്ടുന്നതു കൂടാതെ ശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങളും ആയതിൻവണ്ണംതന്നെ തീർച്ച വരുത്തുമെന്നു ഉടയതമ്പുരാനിലും അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൻറെ നല്ല മനസ്സിലും ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ മറ്റും ചില വചനങ്ങളും പറഞ്ഞ ഉടൻ അങ്ങെ പെരുമസുഖം മലങ്കര ഒക്കക്കും വെണ്ടി ചെയ്തു വലിയ മനോഗുണത്തെപ്രതി ഞാനും മലങ്കര ഉള്ള എൻറെ ജാതി ഒക്കയും വളരെ വളരെ നന്ദി കാട്ടുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ മറ്റും ചില വചനങ്ങൾ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പൊൾ രാജാവു ആയതു ഒക്കയും നല്ല അനുസരണയൊടുക്കുടയും പ്രസാദത്തൊടുക്കുടയും കെട്ടതിൻറെ ശേഷം ഇയാൾ ഏതെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടു ചൊദിച്ചാറെ മലങ്കരയിടവകയിൽ ഉള്ള കാര്യത്തിന്നുവെണ്ടി അങ്ങെ പെരുമസുഖത്തിൻപക്കൽ മലങ്കരപള്ളിക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടെ അയച്ചിരിക്കുന്ന ആൾ അത്രെ ഇയാൾ ആകുന്നു എന്നു അയാൾ ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ രാജാവിനൊടു നന്ദികാട്ടി പിരിഞ്ഞ ഉടൻ അവിടെ അടുക്കൽ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജസ്രീയുടെ കമ്പസാരക്കാർൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അയാളുടെയും കൈയും മുത്തി അയാളൊടു നന്ദികാട്ടിയതിൻറെശേഷം കുറെ താമസിച്ചപ്പൊൾ രാജാവിൻറെ മക്കൾ പ്രീൻസിപ്പായും തൻറെ അനുജൻ ഇമ്പാന്തയും പ്രീൻസിപ്പായുടെ ഭാര്യ പ്രീൻസിസ്സായും രാജാവിൻറെ മകൾ ഇമ്പാന്തയും വെളിയിൽ വരികയും അവരുടെയും കൈകളും മുത്തി അവർ എല്ലാവരൊടു ചുരുങ്ങിയ വചനങ്ങളാൽ നന്ദികാട്ടുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇത്ര നെരവും പറഞ്ഞപൊലെ രാജാവിനൊടു രാജസ്രീയൊടു തൻറെ മക്കൾ എല്ലാവരൊടും നന്ദി കാട്ടിയതിൻറെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു വെല്ലുസിൻറെ സമീപത്തുള്ള ഇമ്പെല്ലെ എന്ന ഇടത്തു അപ്പൊൾ വസിച്ചുവരുന്ന ഏറ്റൊപ്പയിൽ മറ്റു നാടുകളിൽ നിന്നും വരുന്ന കാര്യങ്ങളിന്മേൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന ആയെർദെസൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന മന്ത്രിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളെ കണ്ടു അയാളൊടു നന്ദി കാട്ടിയതിൻറെ ശേഷം ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടു നെരെ തന്നെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ വരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നതിൻറെ ശേഷം വിഷ്കൊന്തി ഇരിക്കുന്ന മുറിയിൽ ചെന്നപ്പൊൾ വിഷ്കൊന്തി എഴുന്നെറ്റു പാരം പ്രസാദത്തൊടെ ഞങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്ന നെരത്തു നല്ല വചനങ്ങളാൽ പാരംപാരം ഞങ്ങൾ അയാളൊടു നന്ദികാട്ടിയപ്പൊൾ ആയതു ഒക്കയും താൻ കെട്ടതിൻറെശേഷം വിഷ്കൊന്തി മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ നൊക്കി എന്നാലിനി രാജസ്രീയുടെ മുന്മാകെ ചെന്നു കൈമുത്തുക അല്ലെ എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു രാജസ്രീയുടെ അടുക്കൽചെന്നു കൈമുത്തി വരുന്ന വഴി അത്രെ എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി ഉത്തരിക്കയും എന്നു വരുമ്പൊൾ ഇനി അങ്ങെക്കു വെണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും അങ്ങെ ഉയർച്ചു പൊലെ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു മര്യാദിപൊലെ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞ ഉയർച്ച എന്ന ഈ വലിപ്പം രാജസ്രീയുടെ നാമത്താൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വിഷ്കൊന്തി കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ ചെന്നു കൈമുത്തി വരുന്നു എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞതു വിഷ്കൊന്തി കെട്ടപ്പൊൾ വിശേഷിച്ചു ഏതും പറഞ്ഞില്ല എങ്കിലും നല്ല പ്രസാദം ആയതിന്മേൽ കാട്ടിയല്ല. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു വിഷ്കൊന്തിക്കുതന്നെ രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടു പൊയി കൈമുത്തിപ്പാൻ അത്രെ തൻറെ മനസ്സായിരുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഒരു തെല്ലു നെരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഷ്കൊന്തിയുടെ ഭാര്യ വിഷ്കൊന്തെസ്സാ ആ മുറിയിൽ കടന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു അവരോടു നന്ദികാട്ടുന്ന നെരത്തു വിഷ്കൊന്തെസ്സാ പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി കൂടെ പക്കത്തിൽ വരുമെന്നു ഞാൻ ഇവിടെ മുമ്പിലെ പറഞ്ഞു എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു അവിടെകൂടെ ഇരുന്നു കുറെ നെരം സംസാരിച്ചതിന്റെശേഷം ഭക്ഷണത്തിന്നു നെരമാകയും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടെ എഴുന്നേറ്റു ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ പൊകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെമെൽ വിഷ്കൊന്തിക്കും വിഷ്കൊന്തെസ്സായിക്കും ഉള്ളുകൊണ്ടു ചെയ്ത ഇല്ലാ എങ്കിലും പുറമെ ആചാരവും സ്നേഹവും കാട്ടുന്നതിന്നു കുറവു ഇല്ലാഞ്ഞുതാനും. ഇങ്ങിനെ മേശമുറിയിൽ ചെന്നു ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെമെൽ പറവാൻ കയത്താനൊസുപാതിരി തുടങ്ങി. ഈ കിടാങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്മെൽ ഞാൻ വെണ്ടുവണ്ണം വിചാരിക്കുന്നില്ല എന്നു തൊന്നുകകൊണ്ടു കുറെനാൾ എന്റെ വീട്ടിൽ അവർ വരാതെ അപ്രിയം ഭാവിച്ചിരുന്നാറെ ഇപ്പോൾ അവരുടെ കാര്യത്തിന്നു തീർച്ചവന്ന ഉടൻ അവർക്കുവെണ്ടി ഞാൻ ചെയ്ത പ്രയത്നം അറിഞ്ഞ ഉടൻതന്നെ എന്റെ പക്കൽ വന്ന തങ്ങൾക്കു എന്റെമെൽ ഉണ്ടായ ഉതപ്പിന്മെൽ കണ്ണനീരോടു കൂടെ കഴിവു പറഞ്ഞു എന്നും ഇങ്ങിനെ അവരും ഈന്ദിയാക്കാർ ആകുന്നതിനെകൊണ്ടു വെച്ചു വരും വാച്ചപ്രകാരത്തിലും അവരോടു പറഞ്ഞാലും അടുത്തു കൂടുമ്പോൾ എന്നെ വിട്ടെച്ചു പൊക ഇല്ലെന്നും ഈ കാര്യത്തിന്നു പല ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാറെയും ആയതു ഒക്കയും തന്റെ വിവേകവും മനസ്സറപ്പുകൊണ്ടു ജയിച്ചു എന്നും ഇതിനണ്ണം തന്നെ ഇനിയും ശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും സാധിച്ചെടുക്കുന്നെന്നും ഇങ്ങിനെ വിഷ്കൊന്തിക്കും വിഷ്കൊന്തെസ്സായിക്കും ഞങ്ങളുടെ മെൽ ഉതപ്പും ചതിവും തൊന്നുവാൻ തക്ക മറ്റു പല വചനങ്ങളും പറയുന്ന നെരത്തു ഞങ്ങൾക്കു പാരം ലജ്ജയും ഇയാളോടുകൂടെ പൊന്നതു വെണ്ടി ഇല്ലാഞ്ഞു എന്നുള്ള നിരൂപണയും തൊന്നി. എങ്കിലും അവിടെവെച്ചു ക്രമക്കെട്ടെ ഒന്നും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞതിൽ ഒന്നിന്മെലും ഞങ്ങൾ ഏതും പറഞ്ഞതും ഇല്ല.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങിനെ ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കയും കയത്താനൊസുപാതിരി പറയുന്ന ഇടയിൽ വിഷ്കൊന്തെസ്സാ തന്റെ ഭാവവും പകർന്നു കുറുകറെ പലപ്പോഴും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നൊക്കിയാറെ ഇവർ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കൂടെ അല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞുനിന്നാറെ അവരുടെ കാര്യത്തിന്നു ഒരു പ്രകാശം നിവൃത്തി കണ്ടു ഉടൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയോടുകൂടെകൂടി എന്നതുകൊണ്ടു ചതിയന്മാരും കള്ളന്മാരും

ആയതു ഇവരാകുന്നു എന്ന നിരൂപണ വിഷ്കൊന്തിയുടെ മനസ്സിലായി എന്നും കണ്ടാറെ അപ്പോൾ പാരം ഉറക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കു തൊന്നി എങ്കിലും പിന്നെ ഇതിന്നുള്ള ഉപായം ശ്രമിച്ചെ മതിയാവു എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ലിസ്ബൊ ആയിക്കു എത്തുന്ന വഴിയിൽവെച്ചു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത ഞാൻ അത്രെ ആകുന്നതുകൊണ്ടു അങ്ങെ ഉയർച്ചക്കു വെണ്ടുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു റൊമായിൽ അപെക്ഷിപ്പാൻ ദീഷ്യതി ഇല്ല. ഞാൻ അങ്ങെക്കു തന്നാൽ വെണ്ടുവൊളം മതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇനിക്കും കൂടെ നാമധയത്തിന്റെ അറീപ്പുവന്ന വാഴയും കൈക്കൊണ്ടതിന്റെശേഷം നമുക്കു എല്ലാവർക്കും ഒരുമിച്ചു ഗൊവക്കുചെന്ന അവിടെ ഒരു ദേശത്തിനടുത്ത സുന്നഹദൊസും കൂട്ടി വെണ്ടുന്ന കല്പനകൾ ഒക്കയും കല്പിക്കണമെന്നും ഇങ്ങിനെ മറ്റും പല ക്രമചട്ടങ്ങളിന്മെലും പറഞ്ഞ നെരം ഏകദേശം ൫(5)മണി ആയപ്പോൾ മൺതിഞ്ഞു ദൈമൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽവന്നു അവിടെ തന്നെ അമ്പപ്പിച്ചാറെ അപ്പോൾ താൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു പിന്നെ ഒരു സമയം വരാമെന്നുവെച്ചു ഒരു താമസംകൂടാതെ അവിടെനിന്നു വളരെ ദൂരത്തിൽ അല്ലാത്ത മർക്കൈസ അഞ്ചെജാ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു വന്നു അറീപ്പുകൊടുത്തതിന്റെശേഷം ഉടൻ മർക്കൈസാ താൻ ഇരിക്കുന്ന മുറിയിലെടു ഞങ്ങളെ വിളിപ്പിക്കയും ഞങ്ങളും അവിടെ ചെന്നു തനിക്കും നന്ദികാട്ടുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഒക്കയും സാധിക്കുമെന്നു മുമ്പിലെ ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉള്ളതു ഇതത്രെ ആകുന്നു എന്നു മർക്കൈസാ ഞങ്ങളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മർക്കൈസാ അഞ്ചെജായുടെ വീട്ടിൽ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നിരുന്ന നാളുകളിൽ ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപെക്കും കുപ്പായം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ളതിന്നു രാജസ്രീയോടു അപെക്ഷിച്ചു മനോഹരമായി ആയതിന്നു ദ്രവ്യം വാങ്ങിതരണമെന്നു മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ മർക്കൈസിനൊടു അപെക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴൊ മർക്കൈസ അഞ്ചെജാ ഉറക്കളവും കപടവും ഉള്ള ആരും ആകുന്നതിനെകൊണ്ടും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെകൂടെ ഞങ്ങളെ കാണുന്നെങ്കിലും കാര്യംകൊണ്ടു അയാളിൽനിന്നും വെർതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും അയാളോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു ചെന്നതിന്മെൽ ഏതും ഒരു ഉതപ്പു ഞങ്ങളുടെ മെൽ തനിക്കുണ്ടാകാതെ ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടുപെക്കും കുപ്പായങ്ങൾ തെപ്പിപ്പാനുള്ള അവസ്ഥമെൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയോടു തന്നെ മർക്കൈസു കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ വകക്കു ൫൦ (50)മൊനെത്ത തരത്തക്കവണ്ണം രാജസ്രീകൽപ്പിച്ചാറെ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ അതു

കൊടുക്കാതെ ഞങ്ങളുടെ പററിൽതന്നെ കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മർക്കസെ തരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും അവിടെ കണ്ടുപറഞ്ഞ ശേഷം അവിടെ നിന്നും പുറപ്പെട്ട മുൻസിഞ്ഞാർ മെഷ്കരെത്ത എന്ന് ചൊല്ലുന്ന ഒരു ബഹുമാനപ്പെട്ട പട്ടക്കാരൻ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു വന്നാറെ അപ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയും ഈ പട്ടക്കാരനും ആയിട്ടു സ്നേഹമായിരിക്കുകൊണ്ടും തന്റെ മതിപൊരികയും ഏറിയ മറ്റുതല ഉണ്ടായാറെയും താൻ കാര്യം ജയിച്ചു എന്ന് കാട്ടുവാൻ ആയിട്ടു അവിടെ കരറി അയാളുമായിട്ടു കണ്ടുപറഞ്ഞു. അപ്പോഴൊ മൊൻസിഞ്ഞാർ മെഷ്കരെത്താ എന്ന ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട പട്ടക്കാരൻ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ റൊമ്മായിൽനിന്നും വന്ന ഉടൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയും ഞങ്ങളും ആയിട്ടും പാരം പ്രിയവും സ്നേഹവും ആയിരിക്കയും ഞങ്ങളും പലപ്പോഴും തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു തന്നെ കണ്ടും പറഞ്ഞും ഇരിക്കയും ചെയ്തു വന്നാറെ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ വാക്കിന്റെ ഭേദപ്രകാരംകൊണ്ടും തന്നൊടും അതിനൊടുകൂടെ ഞങ്ങളോടും ഉണ്ടായിരുന്ന അനുസാരവും സ്നേഹവും വീട്ടു അയർപ്പ ആയി വരികകൊണ്ടും തന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വരവും പൊക്കം മുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ കയത്താനൊസുപാതിരിയിൽനിന്നും ഞങ്ങളും പിന്നെ വെറുതിരിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഈ പട്ടക്കാരനും ലിസബൊആയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവരും ആയിട്ടു പാരം വെണ്ടികയും സ്നേഹവും ആയിരുന്നതിനെകൊണ്ടു ഇയാളുമായിട്ടു കണ്ടു നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ പറവാനായിട്ടു മല്ലാൻതന്നെയും മല്ലാനും ഞാനുംകൂടെയും തന്റെ ഭവനത്തു രണ്ടുമൂന്നു വട്ടം ചെന്നാറെ തന്റെ മെൽ ഞങ്ങൾ നിരൂപിച്ചിരുന്ന അറിവിന്നും ഇരിപ്പിന്നും അടത്തവണ്ണം ഉള്ള മറ്റു കുറവുകൾ ഞങ്ങളോടു കാട്ടുകകൊണ്ടും ഞങ്ങളും പിന്നെ അവിടെക്കു ചെല്ലാതെയും പറയാതെയും ഇരിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നാമധര്യം വന്നാറെ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയും താനുമായിട്ടു ഏതാനും കാര്യം ഇടപെട്ട സ്നേഹമായിരിക്കുകൊണ്ടും അയാളുടെ ഭവനം ഞങ്ങൾ വരുന്ന വഴിയിൽതന്നെ ആയിരിക്കുകൊണ്ടും അവിടെകൂടെ ഞങ്ങൾ കടക്കുന്നപ്പോൾ അവിടെ കൂടി കെറി തന്നെ കണ്ടുപറവാൻ കയത്താനൊസുപാതിരി മനസ്സാകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴൊ ഈ പട്ടക്കാരന്റെ ഭവനത്തു കരറി തന്നെ കണ്ടു പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു കെട്ടെടൊബീഞ്ഞാസ എന്ന് ചൊല്ലുന്ന കയത്താനൊസുപാതിരിക്കും ഞങ്ങൾക്കും സ്നേഹമുള്ള ഒരു പ്രധാനിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ

അവിടെ അപ്പോൾ പല പ്രധാനപ്പെട്ട സിഞ്ഞാരന്മാർ കൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽപകം അവർ എല്ലാവരും പാരം പ്രസാദവും സന്തോഷവും കാട്ടി മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു ചെമ്മൂർത്തം കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മർക്കസെ ഒരു കണ്ണെല്ലി മെലിയൊർ എന്ന ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടത്തക്ക പ്രധാനിയുടെ ഭാര്യ മെക്സ്സായെ അവിടെവെച്ചു കാണുകയും അവരും പാരം സന്തോഷപ്പെട്ടു ഞാനും എന്റെ ഭർത്താവുംകൂടെ ഈ കാര്യത്തിന്നു പ്രയത്നം ചെയ്തു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നാമധര്യം വന്നു എന്നു കെട്ടു ഉടൻ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വന്നാറെ അവിടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണാഴികകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അവിടെ പറഞ്ഞുപോന്നു എന്നും അവർ ഞങ്ങളോടു പറഞ്ഞു. അവരൊടും ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി നന്ദി കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഏകദേശം ഏഴു എട്ടുമണി രാത്രി ആയപ്പോൾ സംബന്ധു എന്ന ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തു വന്നു അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിയാറാം പദം

പിറൊദിവസം മെഷ്കീത്ത എന്ന ഞങ്ങളുടെ സന്മഹക്കാരൻ പാതിരി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുമാൻവന്നാറെ താനുംഒരുമിച്ചു രണ്ടാംവട്ടം മെത്രാപ്പോലീത്താ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽചെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി വരുത്തിയ വിചല്നം തീർത്തതിന്മേലും ഇതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലം

മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടുകൂടെ പൊയാറെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായ കുറച്ചിൽ പൊകവാൻ എന്തൊരുപായം ഉണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുന്നപ്പോൾ ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്തു പിറൊദിവസം തന്നൊടുകൂടെ സന്മഹക്കാരൻ ആകുന്ന മെഷ്കീത്തപാതിരി മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടു ചെമ്മൂർത്തം ചൊല്ലുവാനായിട്ടു സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തു വന്ന ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ നാമധര്യത്തിന്റെ അറീപ്പു വന്ന ഉടൻതന്നെ അറിക്കാഴികകൊണ്ടു വളരെ വളരെ സങ്കടം പറഞ്ഞാറെ ആയതിന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ കഴിവും കൊടുത്തു താൻ ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി ചെയ്തു പ്രയത്നത്തിന്നു വളരെ വളരെ ഇയാളോടു നന്ദി കാട്ടിയതിന്റെശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെകൂടെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പൊയത്മതിആയില്ല. നമ്മൾ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു ഇനി ഒരിക്കൽ പൊയെ കണക്കാവു എന്ന അയാളോടു പറഞ്ഞതിന്നു ഇങ്ങിനെ എങ്കിൽ നാളെതന്നെ ആകട്ടെ എന്ന മെത്രാപ്പോലീ

ത്തായൊടു ഇയാൾ പറയുകയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും അങ്ങിനെ ആകട്ടെ എന്നു സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം ഇയാൾ തന്റെ ഭവനത്തിന്നു പൊകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പൊലീസിന്റെ ദിവസം കാലത്തുതന്നെ മെഷ് ക്ഷീത്തപാതിരി വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പൊകവാൻ യാത്രപുറപ്പെട്ട തെരുമായി ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വരികയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ പുറപ്പെട്ട ഇയാളോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിന്നു പൊകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവിടെനിന്നും പൊയിട്ടു ഏകദേശം അര നാഴിക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരി അവിടെക്കു വന്നാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ പൊയെന്നു കെട്ടപ്പോൾ ഒട്ടും പ്രസാദംകൂടാതെ തന്റെ വീട്ടിന്നു തിരികെ പൊകയും ചെയ്തു.

അപ്പോഴൊ മെഷ് ക്ഷീത്തായും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുംകൂടെ വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു എത്തുന്ന ഇടക്കു കയത്താനൊസുപാതിരിയും ഒന്നിച്ചു പൊകുവാനുള്ള അവകാശവും പൊയാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞ വചനങ്ങളും ഒക്കയും വിസ്താരമായിട്ടും ഉണ്ടായ പ്രകാരത്തിലും അയാളോടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും സുറിയാനിക്രമത്തിലുള്ള കർവാൻ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിലുള്ള വർ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആയതു കണ്ടെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നുള്ള മനസ്സു വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ ഭാര്യ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ കാട്ടുകകൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ സംബന്ധം എന്ന ആശ്രമത്തിൽനിന്നു മെഷ് ക്ഷീത്തായും ഒരുമിച്ചു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ അവിടെ കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടു കർവാൻ തക്കംസാക്ഷികളുടെ തന്നൊടു കൂടെ കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ പുറത്തെ ശാലയിൽ ഇരുത്തിയും വച്ചു മെഷ് ക്ഷീത്ത അകത്തു കടന്നുപൊയി. ഒരു തെല്ലനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇരിക്കുന്ന എടുത്തു വന്നാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവരെ കണ്ടു ഉടൻ മര്യാദിപൊലെ എഴുന്നേറ്റു ആചാരം ചെയ്തപ്പോൾ വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ പരിഭവഭാവത്തോടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ നൊക്കി അങ്ങെ ഉയർച്ച കർവാൻ ചൊല്ലുവാനായിട്ടല്ലൊ ഇവിടെക്കു വന്നതു എന്നു വരുമ്പോൾ കുറെ താമസിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു.

വച്ചു അകത്തു കടന്നുപൊയി മെഷ് ക്ഷീത്തപാതിരിയുമായിട്ടു സ്വല്പനേരം പറഞ്ഞു താമസിക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം വിഷ് ക്ഷോന്തി രാജസ്രീയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയും വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ കർവാൻകളെ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും വിദയം വരുത്തി കർവാൻ ചൊല്ലുവാൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ വീളിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കർവാൻ ചൊല്ലുകയും വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെയും വന്നു കർവാൻ കാണുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കു വെള്ളം കുടിയും കൊടുത്ത കുറെ അവിടെ ഇരുന്ന സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അകത്തു കടന്നു പിന്നയും സ്വല്പനേരം മെഷ് ക്ഷീത്തപാതിരിയുമായി സംസാരിച്ചു ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വിഷ് ക്ഷോന്തിയും വന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നു സമയം ആകയും ചെയ്തശേഷം ഭക്ഷണത്തിന്നു എല്ലാവരും മേശക്കു വന്നപ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയോടുകൂടെ കൂടുവാനുള്ള അവകാശവും ഉണ്ടായ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും വിഷ് ക്ഷോന്തിയും ആയതു ഒക്കയും കെട്ടുതീർന്ന ശേഷം ഇങ്ങിനെ ചെയ്തതു നന്നായിപോയി എന്നും ഇങ്ങിനെയുള്ള സമയത്തിൽ ഇതിൻവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കണം എന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്തായോടു പറകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം വിഷ് ക്ഷോന്തിയുടെ വെണ്ടുവണ്ണം മനസ്സിറങ്ങി നിങ്ങൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കീഴല്ലാ നമ്മുടെ കീഴത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ അയാളുടെമേൽ അത്ര ഭയം നിങ്ങൾക്കു വെണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ ഒന്നുകൊണ്ടും നിങ്ങളോടു ഒരു അതിക്രമം ചെയ്യാൻ കയത്താനൊസുപാതിരിക്കു വഹിയ. വിശേഷിച്ചും നിങ്ങൾക്കു നാലു പണത്തിന്നു മുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയ്ക്കുകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ ചെല്ലുവാൻ ദീഷ് ക്ഷിതീയില്ല. ആയതു രാജസ്രീ കല്പിച്ചുതരും. എന്ന ഇങ്ങനെയുള്ള വചനങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ഒഴിയെ ഈ മാസം അതായതു കർക്കടകമാസം ൨൫ (25)-ാം നമ്പ്രിൻസിപ്പിയുടെ ഭാര്യ പ്രിഞ്ചെസ്സായുടെ പിറന്നാൾ ആകുകൊണ്ടു മര്യാദിപൊലെ രാജസ്രീയുടെ ഭവനത്തു ചെന്നു കൈമുത്തണമെന്നും ആയതല്ലാത്താൽ രാജസ്രീ സൂക്ഷിക്കുമെന്നും ഇതു മെന്റു വളരെ താമസിയായെ എടുമനിഷ് പത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു മെത്രാനടുത്ത സ്ഥാനത്തിന്നു അവിടെ വെണ്ടുന്ന ശൊധനകൾ ഒക്കയും കഴിക്കണമെന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന കല്ലനകൾ ഒക്കയും സിക്രത്താരിയായിൽനിന്നു പൊയിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും തന്നത്താൻ ക്രൈശിക്കാതെ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെമേൽ ശുഭങ്ങളെപ്പറ്റിയിരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെ

നീനും പൊകാൻ സംഗതിവരികയില്ലെന്നും ഇങ്ങിനെ ഒക്കെ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറയുകയും ഇതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പോലീത്തായും മെഷ്കീത്തായും ഒരുമിച്ചു സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിന്നു പൊരുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരി വന്നു. കഴിഞ്ഞ പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന പൊലെ മർക്കസെ അഞ്ചെലാ തന്നൊടു കല്പിച്ചിരിക്കുംവണ്ണം ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേർക്കും കപ്പായം കത്തിപ്പാനുള്ളതിന്നു ചിലവും കൊണ്ടുവന്നു വെണ്ടുന്ന കപ്പായങ്ങൾക്കുള്ള ശീലകൾ വാങ്ങുവാൻ തുശിപണിക്കാരനൊടു പറയുകയും ചെയ്തുപ്പോൾ വിഷ്കൊത്തൊസ്സാ പറഞ്ഞവണ്ണം ഈ മാസം ൨൫ (25)-ാം-നു രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ പൊകുവാനുള്ളതിന്നു ൨൫(25)-ാം ദിവസം വരുന്ന ഇടക്കു കപ്പായം തീർക്കണമെന്നു തുശിപണിക്കാരനൊടു മെത്രാപ്പോലീത്താ കല്പിക്കുകയും തുശിപണിക്കാരൻ ൨൫ (25)-ാം-നു അകം തലപ്പെട്ട കപ്പായങ്ങൾ പണിചെയ്തു എത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതെല്ലാം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ നാമധരം തന്നിടുന്ന വന്നപ്രകാരം റൊമ്മായിൽ പ്രൊപ്പഗന്ദായുടെ തലവനാകുന്ന അന്തൊനെല്ലികർട്ടിനാളിന്നും മൊൻസിഞ്ഞാർ ബെർജ്യാക്കും അവിടെയുള്ള മറ്റു നമ്മുടെ സ്നേഹക്കാരർക്കും നമ്മുടെ കിടാങ്ങൾക്കും എഴുതി അയക്കുകയും ഇവർ എല്ലാവരും ആയതു അറിഞ്ഞാറെ പാരം സന്തോഷം കാട്ടി മറുപടി മെത്രാപ്പോലീത്തായിന്നു അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുമെന്നെ മർക്കസെ ദെ കസ്സെമെലിയൊരിന്റെ വീട്ടിൽ പൊയി അവർ എല്ലാവരൊടും നന്ദി കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ കയത്താനൊസുപാതിരിയുമായിട്ടു നിരപ്പം ഐക്യമത്യവും കാർപ്പാൻവെണ്ടി ഞങ്ങൾ ചെയ്തു പ്രയത്നമൊക്കയും വളരെ താമസിയാതെ നീഷ്ഫലമായി പൊകയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ ഈമാസത്തിൽതന്നെ ൨൫(25)-ാം-നു പ്രിഞ്ചെസ്സായുടെ പിറന്നാൾദിവസം വന്നപ്പോൾ കയത്താനൊസുപാതിരിക്കു ഞങ്ങളുടെ നെരെ മനോഭാവം വരുത്താതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ രാജസ്രീയുടെ പക്കൽ കൈ മുത്തുവാനായിട്ടു പൊകുവാനിരിക്കുന്നപ്രകാരം തന്നെ അറിയിച്ചാറെ പൊയ്കൂടാ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ വന്നിരിക്കുന്ന സംഗതിക്കു ഒട്ടും അടാത്ത കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞയച്ച ഉത്തരം ഞങ്ങൾ കെട്ടതിന്റെ ശേഷം വാച്ചപ്രകാരത്തിലും ഒരുദിവസം ഇയാളുമായിട്ടു നിരപ്പൊടുക്കു ചെയ്തവൻ കൂടുമെങ്കിൽ ആയത അത്രെ വെണ്ടു എന്നും വിചാരിച്ചു കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പപാതിരിയെ മെത്രാപ്പോലീത്താ വെറെ വിളിച്ചു ഈ ദിവസം രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാ

കെ ചെന്നു കൈമുത്തിയെ മതിയാവു എന്ന ഈ ആശ്രമത്തിൽ ഉള്ള പാതിരിമാർ ഒക്കയും പറയുന്നതൊഴിയെ ഈ ദിവസത്തിൽ ചെന്നു രാജസ്രീയുടെ കൈ മുത്തിയെ മതിയാവു എന്നും അല്ലാത്താൽ രാജസ്രീ അതു സൂക്ഷിക്കുമെന്നും വിഷ്കൊത്തൊസ്സായും മർക്കസെ ദെ കസ്സെമെലിയൊരും പ്രത്യേകമായി പറഞ്ഞു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു വരാമ്പാൾ ആയതു അറിയാഴിക കൊണ്ടത്രെ പറഞ്ഞയച്ചതു്. ആയതുകൊണ്ടു താൻതന്നെ ചെന്നു തന്റെ അപ്പൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയെ കണ്ടു അവസ്ഥ ഒക്കയുംതന്നെ അറിയിച്ചു ആയതിന്നു ചെരുന്ന ഉത്തരം കെട്ടും കൊണ്ടു വരണമെന്നും പറഞ്ഞു ഇയാളെ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ യൌസെപ്പപാതിരി തന്റെ അപ്പൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ പക്കൽചെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നൊടു പറഞ്ഞയച്ച അവസ്ഥ ഒക്കയും പറഞ്ഞാറെ തന്റെ സ്നേഹക്കാരാകുന്ന എല്ലാവരെയും വരുത്തി അവർ എല്ലാവരും ഇതു കാര്യം വെണ്ടുവാളും വിചാരിച്ചശേഷം ഒരു ജാതിയും പൊയ്കൂടാ എന്ന കല്പന ആയി ഉത്തരം പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കയത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളുടെ കാര്യംവിചാരിക്കുന്ന നെരത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുവാൻ കരിയാട്ടി തന്നെ വെണമെന്നു പറഞ്ഞു വന്നത ഒഴിയെ പിന്നെയും മറ്റു ചില ഗൊവാക്കാരെയും തന്നെതന്നെയും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഇന്ദിയായിലുള്ള മറ്റു ഇടങ്ങളുടെ മെത്രാന്മാരാകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. ആയതിന്മേൽ കൂടെയും എല്ലാവരൊടും പറഞ്ഞിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഒന്നുകിൽ താൻ കല്പിച്ച ഈ ആളുകൾ ഒക്കയും മെത്രാന്മാർ ആകണം. അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ആരും വെണ്ടാ എന്നു കണ്ടത്രെ താൻ ശ്രമിച്ചുവന്നതു്. അപ്പൊഴൊ തന്നിടുള്ള നിരൂപണക്കും ശ്രമത്തിന്നും മറ്റത്തു അവരിൽ ആർക്കും മെത്രാന്റെ പെർ വരാതെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താക്കു മാത്രം ഈ ബഹുമാനവും സ്ഥാനവും വന്നതിനെകൊണ്ടു അവർക്കുംകൂടെ ഈ സ്ഥാനം വരുവാളും ഈ വന്ന സ്ഥാനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന ഉറപ്പു ഒന്നും വരുത്തരുതെന്നും ഇങ്ങിനെ എന്നാൽ അവർക്കു കൂടെ ഈ സ്ഥാനം വരുവാൻ എടുവരും അല്ലെങ്കിൽ ഈ വന്നതു നഷ്ടമായി പൊകും എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയും ശേഷം തന്റെ സ്നേഹക്കാരരുമായി വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകൊണ്ടു അത്രെ ഈ ദിവസത്തിൽ രാജസ്രീയുടെ കൈമുത്തുവാൻ പൊയ്കൂടാ എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞയച്ചതു എന്നു ഈ വിചാരത്തിൽ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ചിലർതന്നെ പറഞ്ഞു അറിയുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം ഒരു ജാതിയും പൊയ് കൂട്ടാ എന്നു കല്പന ആയിട്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞയച്ച ഈ വചനങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കെട്ടതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരിയുമായിട്ടു നിരപ്പൊടുക്കൂടെ ചെല്ലുവാൻ കഴിക്കുന്ന പ്രയത്നമൊക്കയും പാഴിൽ അത്രെ ആകുന്നു എന്നും നമുക്കു ഗുണം വരുത്തുവാനല്ല മുടിപ്പാനത്രെ തന്റെ ശ്രമം ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മുമ്പിൽ പല ഊഴവും ചെയ്തുപൊലെ ഇനിയും പലപ്പഴം ചതിപ്പാനുള്ളതിന്നു ശ്രമിക്കുമെന്നും ഇതുമെന്ത്യ ഈ സ്ഥാനം നമ്മുടെ ജാതിക്കു വരുവാൻ ഇയാൾ കാരണമായതു ഒക്കയും മിശിഹാകർത്താവു ഇഹലോകത്തുങ്കൽ പിറപ്പാൻ ആദത്തിന്റെ ദോഷം കാരണമായപൊലെ അത്രെ. ആയ്തിനെക്കൊണ്ടു തനിക്കുതന്നെ വെണ്ടി അല്ലാതെ നമുക്കു വെണ്ടി അല്ല. ആയതുതാൻ ശ്രമിച്ചതിനെക്കൊണ്ടും ആയതിന്നു നന്ദികാട്ടുവാനും അയാടെ കല്പനക്കീഴു പാർപ്പാനും ദിവ്യതി ഇല്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ച കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞയച്ചതിന്മെൽ ഏതും കൂട്ടാക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഇരുവരും രാജസ്രീയുടെ കൈമുത്തുവാനായിട്ടു പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ രാജതറവാട്ടിലുള്ള ആളുകളുടെ പിറന്നാൾ ദിവസങ്ങളിൽ രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നു കൈ മുത്തുന്നതു രാജധാനിയിൽ ഉള്ള രഹസ്യമായ ആഘോഷങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്റെ പ്രകാരം ലിസംബൊആയിൽ കണ്ടതുപൊലെ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ അറിവിനായിട്ടു ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ രാജധാനിയായ നഗരിയിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ടവർ മാടമ്പികൾ മെത്രാന്മാർ മറ്റും വാച്ചപ്രകാരത്തിലും കത്തവ്യമുള്ളവർ ഒക്കയും രാജസ്രീ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു ചെല്ലുന്നു. അവിടെ വെണ്ടുംവണ്ണം പല പ്രകാരമായ എഴുത്തുരൂപങ്ങളും ചിത്രങ്ങൾ ഉള്ള ശീലകൊണ്ടും ചമയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇരിപ്പാൻ കസേര ഒന്നും ഇല്ല. ഈ ശാലയിൽ ചെന്നു രാജാവും രാജസ്രീയും ആസ്സുമായിവരുവാളും അവിടെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സംസാരിച്ചും പറഞ്ഞും നിൽക്കുമാറാകുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും അവിടെ പാർത്തിരുന്ന നെരത്തിൽ ഈ ശാലക്കകത്തു ദമാസ്സുകൊണ്ടു ചുവരു ഒക്കയും മുടി ചമയിച്ചിരിക്കുന്ന മറെറാരു ശാലയിൽ രാജസ്രീയും തന്റെ അനുജത്തിമാരും തന്റെ മകളും വിശേഷമായ കപ്പായങ്ങളോടും ചമയങ്ങളോടുംകൂടെ വന്ന ക്രമമാകുംവണ്ണം നിര ഒപ്പിച്ചു കസേരകളുമിട്ടു എല്ലായിലും വലത്തുഭാഗത്തു രാജസ്രീയും ആയതിന്റെ ശേഷം പ്രിഞ്ചെസ്സായും മകളും രാജസ്രീയുടെ അനുജത്തിമാരും ഇരിക്കയും മെൽപറഞ്ഞ നാലു സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരും രാജസ്രീക്കു ചിറ്ററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന മറ്റു പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളും ഈ ഇരിക്കുന്ന രാജസ്രീകളുടെ വലത്തുഭാഗത്തു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തി

ന്നും വലിപ്പത്തിന്നും തക്കവണ്ണം നിരയും ക്രമവും ഒപ്പിച്ചു നില്ക്കയും ഇതുമെന്ത്യ രാജ ആളുകളുടെ ഇടത്തുഭാഗത്തു ഏത്രയും മനോഹരമായി ചമഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട നാലു സിഞ്ഞാരന്മാരും ക്രമമാകുംവണ്ണം നിരയൊപ്പിച്ചു നില്ക്കയും അതിൻവണ്ണം തന്നെ മെൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം ചുരുക്കു ഒക്കയും ദമാസ്സുകൊണ്ടു ചമയിച്ചിരിക്കുന്ന മറെറാരു ശാലയിൽ ക്രമമായിട്ടു നിരയൊപ്പിച്ചു വിദയം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന കസേരമെൽ രാജാവും തന്റെ മകൻ പ്രിഞ്ചെപ്പയും ഇമ്പാന്തയും വന്നിരിക്കയും തങ്ങൾക്കു ചിറ്ററാഴ്ച ചെയ്തുവരുന്ന പ്രധാനികളൊക്കയും ക്രമമാകുംവണ്ണം തങ്ങളുടെ വലത്തും ഇടത്തും നിൽക്കയും ഇങ്ങനെ ഒക്കയും ആസ്സുമായതിന്റെ ശേഷം ഈ ശാലകൾ രണ്ടിന്റെയും വാതൽ തുറക്കുമ്പോൾ മുമ്പിലത്തെ ശാലയിൽ നിൽക്കുന്ന പ്രധാനികളിൽ ഓരൊരുത്തർ മുമ്പിൽതന്നെ രാജസ്രീയും ശേഷമുള്ളവരും ഇരിക്കുന്ന ശാലയിൽ തിക്കൽ കൂടാതെയും അനക്കംകൂടാതെയും ക്രമമാകുംവണ്ണം കടന്ന രാജസ്രീയുടെയും ശേഷമുള്ള രാജആളുകളുടെയും വലത്തുഭാഗത്തു ചെന്നു അവിടെ നില്ക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ടവർക്കും നാലുസർവാധികാര്യക്കാരന്മാർക്കും തലയും ചായിച്ചു ഏതും പറയാതെ ആചാരവുംചെയ്ത രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ ചെന്ന തലയും ചായിച്ചു മുട്ടുകത്തുമ്പോൾ രാജസ്രീ ആചാരത്തോടുകൂടെ തന്റെ കൈ നീട്ടുകയും തന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകത്തിയിരിക്കുന്നയാൾ അതിനെ മുത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നു എഴുന്നേറ്റു തലയും ചായിച്ചു ആചാരവും ചെയ്തശേഷം ഈ ക്രമത്തിൽതന്നെ ശേഷം കൂടെയിരിക്കുന്ന രാജആളുകളുടെ കൈ മുത്തുകയും ഇങ്ങനെ എല്ലാവരുടെയും കൈ മുത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഇടത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന സിഞ്ഞാരൻമാരോടു പ്രതിപ്രതി ആചാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ കുറഞ്ഞൊന്നകന്നു രാജസ്രീയും മാറ്റു ആളുകളും ഇരിക്കുന്ന നെരെ തിരിഞ്ഞു തലയും ചായിച്ചു ആചാരവും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മുമ്പെടുത്തിരിഞ്ഞു നടന്ന ശാലക്കു പുറത്തു കടക്കുകയും ഇങ്ങനെ രാജസ്രീയുടെ കൈ മുത്തി വരുന്ന ആളുകൾ ഉടൻതന്നെ രാജാവും തന്റെ മക്കളുമിരിക്കുന്ന ശാലയിൽ കടന്നു മീതെ ചൊല്ലിയവണ്ണം രാജാവിന്റെയും തന്റെ മക്കളുടെയും വലത്തുഭാഗത്തുകൂടെ കടന്നു അവിടെ നില്ക്കുന്ന പ്രധാനികളോടു ആചാരം ചെയ്തതിന്റെശേഷം മുട്ടുകത്തി രാജാവിന്റെയും ശേഷമുള്ളവരുടെയും കൈ മുത്തുകയും ഇതിന്റെ ശേഷം ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടും ആചാരവും ചെയ്തതിന്റെശേഷം പ്രധാനികൾ നില്ക്കുന്ന ഇടം കഴിഞ്ഞിട്ടു കുറെ അകലുമ്പോൾ മുമ്പിൽ രാജസ്രീയോടു കാട്ടിയപൊലെ രാജാവും ശേഷമുള്ളവരും ഇരിക്കുന്ന ഭാഗത്തു എത്തുമ്പോൾ തലയും ചായിച്ചതിന്റെശേഷം മുമ്പിൽ തങ്ങൾ നിന്നിരുന്ന ശാലയിലൊടു ഇറങ്ങി പൊരുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ

നെ എല്ലാവരും കൈമുത്തി കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്കു പോകയും ചെയ്യുമാറാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ശേഷമുള്ളവർ കൈ മുത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുംകൂടെ ചെന്നു രാജആളുകളുടെ കൈമുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ പിന്നെ ഉണ്ടായ കൈമുത്തലിന്റെ നാളുകളിലും ഒരു മുടക്കം വരുത്താതെ ഞങ്ങൾ ചെന്നു കൈ മുത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കൈ മുത്തുവാനായിട്ടു അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ ഇന്ദ്രിയാമുഖത്തു സർവാധികാര്യക്കാരനെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കു നന്ദി കാട്ടുവാനായിട്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നാറെ തന്നെ കാണാഴികകൊണ്ടു അതു ചെയ്യാൻ കൂടിയല്ല എന്നും എന്നതുകൊണ്ടു വളരെ താമസം കൂടാതെ ഇനി അവിടെക്കു ചെല്ലമെന്നും മെത്രാപ്പോലീത്ത ഈ ദെഹത്തൊടു പറയുകയും പറഞ്ഞവണ്ണംതന്നെ വളരെ താമസം കൂടാതെ ഒരു ദിവസം തന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു തന്നെടു നന്ദി കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതുമെന്യെ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൨൮ (28)-ാം പദത്തിന്റെ ഒടുക്കം ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന മാർ യൊക്കീംബൊർജിയ വിഗെയിരാ എന്ന ബയ്യായിൽ ഞങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ അവിടെ വെദവാഴി ആയിരുന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താകൂടെ കൈ മുത്തുവാൻ അവിടെ വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴൊ ഈ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഞങ്ങളെ അവിടെവെച്ചു കണ്ടാറെ ഇത്ര നാളും ഞങ്ങൾ ലിസബൊആയിൽ പാർത്തിരുന്നാറെയും ഒരൂഴം എങ്കിലും തന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു തന്നെ കാണാഴികകൊണ്ടു പാരം സങ്കടം പറഞ്ഞതുമെന്യെ ഇനി ഒട്ടും താമസിയാതെ പിറെറ ദിവസംതന്നെ തന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലണം എന്നും ഞങ്ങളൊടു പറവാൻ പല വസ്തുക്കൾ തനിക്കുണ്ടെന്നും ആയതിന്നു തന്റെ തെരു വെണമെങ്കിൽ കൊടുത്തയക്കാം എന്നും പറഞ്ഞതിന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ പാരം നന്ദി കാട്ടി കൊടുത്തയക്കണ്ടോ എന്നും പിറെറ ദിവസം തന്നെ തന്റെ ഭവനത്തു ചെല്ലുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞാക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം ഈ പുസ്തകത്തിൽ പല ഇടത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലൂവിസ അന്തോനിയുടെ ലെറൊസ എന്നവന്റെ വീട്ടിൽ വന്നു ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്നുപൊരികയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം യൊക്കീംബൊർജിയ എന്നമെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയി പറഞ്ഞതാത്തിരുന്നപൊലെ പിറെറ ദിവസംതന്നെ തന്റെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നാറെ ഞങ്ങളെ വെണ്ടും വണ്ണം കൈക്കൊണ്ടു അവിടെതന്നെ തന്നെടുക്കൂടെ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു. പലകൂട്ടം വർത്തമാനങ്ങളും ഞങ്ങളൊടു ചൊദിക്കയും പറയുകയും ചെയ്തു വൈകുന്നവരെ അവിടെ താമസിച്ചതി

ന്റെശേഷം നെരം വൈകുന്നപാടു അവിടെനിന്നും ഞങ്ങൾ പാർക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്നു വരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ കടക്കുന്ന വഴിയിൽ എടമനിപ്പു വസിക്കുന്ന വീടാകകൊണ്ടു ആ വീട്ടിന്റെ സമീപം വന്നപ്പോൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സ്ഥാനത്തിന്നു അവിടെ കഴിക്കേണ്ടുന്ന ശൊധനമെൽ തന്നൊടു പറവാനായിട്ടു ഈ വീട്ടിൽ തന്നെ അനപഷിച്ചാറെ അപ്പോൾ താൻ അവിടെ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു കണ്ടുപറവാൻ കൂടാതെ ഞങ്ങൾ ആശ്രമത്തിന്നു പൊരികയും ചെയ്തു.

ഇതു ഒക്കയും കഴിയുന്ന ഇടയിൽ കയത്താനൊസുപാതിരി തന്നിൽ നിന്നും എല്ലാപ്രകാരംകൊണ്ടും ഞങ്ങൾ വെർതിരിഞ്ഞു എന്നു കണ്ടു യൂറൊപ്പിലുള്ള ഗൊവക്കാർ എല്ലാവരും സൊരമിച്ചു തങ്ങൾക്കു വാച്ച സ്ഥാനമൊ മാനമൊ കിട്ടുമൊ എന്നുള്ളതു ആവെടത്തൊളും ശ്രമിച്ചെ മതിയാവു എന്നുംവെച്ചു ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൬൦(60)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ മല്ലസുഖം മെട്രിപ്പാൻ റൊമ്മായിക്കു പൊയിരിക്കുന്ന യൂസ്സെ അന്തോനിയൊ ഗൊൻസാലെസ എന്ന ഗൊവക്കാരൻ പാതിരി ആകുന്നതൊളും നിമിഷം ലിസബൊആയിക്കു വരണമെന്നു എഴുതി അയക്കയും ഇയാളും കയത്താനൊസു പാതിരി എഴുതി അയച്ചവണ്ണം വെഗം റൊമ്മായിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ലിസബൊ ആയിൽ വരികയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിയേഴാം പദം

എടമനിഷ് പത്തിന്റെ ഭവനത്തു മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെന്നു അവിടെ വെണ്ടുന്ന ശൊധന കഴിച്ചു പ്രകാരത്തിന്മെലും ഇതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും

കഴിഞ്ഞ പദത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നപൊലെ എടമനിപ്പുത്തിന്റെ വീട്ടിൽ വളരെ താമസിക്കാതെ ചെന്നു അവിടെ വെണ്ടുന്ന ശൊധനകൾ ഒക്കയും കഴിക്കണമെന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന അറുപ്പു സെക്രത്താരിയായിൽനിന്നും പൊയിട്ടുണ്ടെന്നും വീഷ്കൊന്തെസ്സൊ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറഞ്ഞയച്ചതിനെക്കൊണ്ടു ഇനി ഒട്ടും കാലം വൈകാതെ ആയിന്നു ശ്രമിക്കുതന്നെ എന്നുംവെച്ചു മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം യൊആക്കീംബൊർജിയ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വീട്ടിൽ പൊയി വന്നതിന്റെ പിറെറ ദിവസംതന്നെ എടമനിഷ് പത്തിനെ കണ്ടു ഈ കാര്യത്തിന്മെൽ പറഞ്ഞു ആയതിന്നു എന്തെല്ലാം വെണമെന്നും ഏതു ദിവസം തനിക്കു അവസരം ഉണ്ടെന്നും അറിവാനായിട്ടു തന്റെ ഭവനത്തു ഞാൻ ചെന്നാറെ ഈ എടമനിപ്പും ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹക്കാരനായിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു താനുംകൂടെ

തന്റെ സ്നേഹക്കരരായ പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ പക്കൽ വചനത്താൽ ഞങ്ങളെ സഹായിച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവിടെ ചെന്നിട്ടുള്ളപ്രകാരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഉടൻ താനിരിക്കുന്ന മുറിയിൽ എന്നെ വിളിപ്പിച്ചു ഇരിപ്പാൻ പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം സ്നേഹവും മനോരഞ്ജനയും കാട്ടി വന്ന കാര്യമെന്തെന്നു ചൊദിച്ചാറെ കരിയാട്ടിമല്ലാന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്ന നാമധര്യം വന്നപ്രകാരം അങ്ങിന്നു അറിഞ്ഞല്ലോ ഇരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിന്നു ഇവിടെ വെണ്ടുന്ന ശോധനകൾ ഒക്കെയും നിമിഷം കഴിക്കണം എന്നും ആശ്യിന്നു വെണ്ടുന്ന അറിയിപ്പു സിക്രത്താരിയായിൽനിന്നും അങ്ങേക്കു വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും വിഷ്ണുക്കൊത്തേസ്സാ പറഞ്ഞു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആശ്യിന്നു എന്തെല്ലാം വെണ്ടു എന്നും ഏതു ദിവസം വെണ്ടു എന്നും അങ്ങുമായിട്ടു കണ്ടുപറഞ്ഞു അറിവാനായിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഇന്നലെ ഈ കാര്യത്തിന്നു അങ്ങുമായിട്ടു കണ്ടു പറവാനായിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഞാനും ഒന്നിച്ചു ഇവിടെ വന്നാറെ അങ്ങേ കാണാഴികകൊണ്ടു പറവാൻ കൂടിയല്ലോ എന്നും ഇങ്ങിനെ ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു ഇവിടെയുള്ള ശോധന കഴിപ്പാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താക്കുള്ള പട്ടകുടാശ്രമം തന്നിട്ടു മല്ലസുഖം കിട്ടിയ പ്രകാരത്തിനുള്ള പുസ്തകവും കൂടാതെ തന്റെ വ്യാപാരത്തിന്മേലും മര്യാദികളിന്മേലും സാക്ഷിപ്പാനുള്ളതിന്നു രണ്ടുപെരും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയുടെ അവസ്ഥമെൽ സാക്ഷിപ്പാൻ ഈ ദേശത്തിന്റെ അറിവുള്ള മറ്റു രണ്ടുപെരും ഇങ്ങിനെ നാലു സാക്ഷിക്കാരുടെ വേണം എന്നതിനെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരത്തിന്മേലും മര്യാദികളിന്മേലും സാക്ഷിപ്പാൻ സംബന്ധം എന്ന ആശ്രമത്തിലുള്ള രണ്ടു പാതിരിമാർ വന്നാൽ മതി. വിശേഷിച്ചും കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകമെൽ സാക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു സാക്ഷിക്കാർ വെണ്ടുന്നതിന്നു ഒന്നു താൻതന്നെ കൊള്ളാം എന്ന തുകൊണ്ടു ആ നാട്ടിന്റെ അറിവുള്ള മറ്റൊരാൾത്തന്നെ മാത്രം അന്വേഷിപ്പാൻ ദിഷ്ടിയിട്ടുള്ളു. എന്നുവരുമ്പോൾ ആയു അന്വേഷിച്ചു ഉണ്ടായികൊണ്ടു നാളെ കഴിഞ്ഞുതന്നെ വന്നാൽ ഇവിടെയുള്ള കാര്യം ഒക്കെയും കഴിച്ചുകൊള്ളാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ അവസ്ഥകൊണ്ടും മറ്റും പല വർത്തമാനങ്ങൾകൊണ്ടും കുറെ നേരം അവിടെ ഇരുന്നു താനുമായി സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം വീട്ടിൽവന്നു ഇങ്ങിനെ എടുമനിഷ്ഠം പറഞ്ഞയച്ചുവെന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു ഞാൻ അറിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥ മെത്രാപ്പോലീത്താ കെട്ടാറെ സംബന്ധം എന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ മൂപ്പൻപാതിരിയുടെ പക്കൽ ചെന്നു മെൽ ചൊല്ലിയപോലെ എടുമനിഷ്ഠം പറഞ്ഞയച്ചതു ഒക്കെയും തന്നെ കൈപ്പിച്ചു. ആയതിന്നു വ്യാപാരത്തിന്റെയും

മര്യാദികളുടെയും അവസ്ഥമെൽ സാക്ഷികൊടുപ്പാൻ ഈ ദർശനവീട്ടിലുള്ളതിൽ രണ്ടു പാതിരിമാരെ അയച്ചെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്താ പറഞ്ഞതിന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അങ്ങിനെതന്നെ ആയികൊള്ളാമെന്നു മൂപ്പൻപാതിരി ഉത്തരവും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പു വരുത്തണം എന്നതിന്മേൽ വിചാരിക്കുകൊണ്ടു തന്റെ ഹൃദയത്തിങ്കൽ ഒട്ടും ഒരടക്കം ഉണ്ടാകുവാനും ഉറപ്പുള്ള മനസ്സൊടു നല്ല നിരുപണയൊടുംകൂടെ ഈ കാര്യം സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പു വരുത്തുവാനുമായിട്ടു ആ ആശ്രമത്തിലുള്ള പാതിരിമാരെ ഒക്കെയും ചെറിയവനെ തൊട്ടു വലിയവൻ ഓളും സമൂഹമായി കൂട്ടി നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വ്യാപാരത്തിന്മേലും മര്യാദികളിന്മേലും അവർ എല്ലാവരൊടും പ്രതിപ്രതി ചൊദിച്ചാറെ എല്ലാവരും വെണ്ടുവണ്ണം പറഞ്ഞതു എന്നെ തങ്ങൾ പറഞ്ഞതു സത്യത്താൽ ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തുശേഷം മൂപ്പൻ പാതിരിതന്നെയും ആകമാനത്തിന്നടുത്ത പൊരുൾപടാർത്തക്കാരനാകുന്ന മറ്റു ഒരു പാതിരിയുംകൂടെ എടുമനിഷ്ഠത്തിന്റെ ഭവനത്തുചെന്നു സാക്ഷി കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ വ്യാപാരത്തിന്മേലും മര്യാദികളിന്മേലും സാക്ഷി കൊടുപ്പാൻ സംബന്ധം എന്ന ആശ്രമത്തിൽനിന്നു മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം രണ്ടു പെരും പൊകത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകമെൽ സാക്ഷി കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു എന്നെ കൂടാതെ ആ നാട്ടിന്റെ അറിവുള്ള മറ്റു ഒരാൾ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനെ കൊണ്ടു ആയതിന്നു ആരു വെണ്ടു എന്നു വിചാരിച്ചു തുടങ്ങിയാറെ എന്തു പറയാവത നമ്മുടെ കാലക്കെടു എന്നെ വെണ്ടു. മലങ്കരഇടവകയിൽവന്നു അവിടെത്തെ കാര്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള പല പാതിരിമാർ ലിസംബൊ ആയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാറെ അവർ ആരെയും ഈ കാര്യത്തിന്നു വിളിപ്പാൻ തൊന്നാതെ വളരെ പ്രയത്നവും ക്ലേശവും കൂടാതെ കാര്യങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനായിട്ടു മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അവിടെ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രീയുടെ വീട്ടിൽ വസിച്ചുവരുന്ന കൊച്ചിയിൽ ഇടവകയിൽ ഗോവർണ്ണദൊരിന്റെ സ്ഥാനം ഭരിച്ചുവന്ന പ്രംസീസുകൊസ കയത്താനൊസ എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി മലങ്കരഇടവകയിൽ വന്നു അവിടെയുള്ള അവസ്ഥ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അയാളെതന്നെ ഈ കാര്യത്തിന്നു വിളിക്കുന്നതിന്നു ഭാവിച്ചു ഇയാൾ വസിച്ചുവരുന്ന വീട്ടിൽ ഞാൻ ചെന്നു അയാളൊടു ഈ കാര്യം പറഞ്ഞാറെ ഇയാൾ അതു കെട്ടു ഉടൻ ഇത്രു പിടിച്ചിലായിട്ടു ഇതു കഴിച്ചുകൂടുവാനോ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നതു. കൊച്ചി ഇടവകക്കു കൂടെ മെത്രാനെ പെരു വിളിച്ചതിന്റെ ശേഷം അല്ലയോ എന്നു ചൊദിച്ചതിന്നു ഇതു മുഖിൽ കഴിവാൻ പിന്നെ കൊച്ചി ഇടവകക്കു പെരു വരുമ്പോൾ ആയതും നമുക്കു കഴിക്കാമെന്നും

ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു ഇങ്ങിനെ എങ്കിൽ തെരു കൊടുത്തയച്ചാൽ താൻകൂടെ എടുമനിഷ്പത്തിന്റെ വീട്ടിൽവന്നു സാക്ഷി കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞതാക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഒരു ദിവസത്തെ എടുകൊണ്ടു കാര്യമൊക്കെക്കും വെസ്തമ വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം മര്യാദിക്കു തക്കവണ്ണം മെത്രാപ്പൊലീത്താ എടുമനിഷ്പത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നതിനു മുമ്പു മൂപ്പൻ പാതിരിയും പൊതുപടാത്തക്കാരൻ പാതിരിയും പുറപ്പെട്ടു എടുമനിഷ്പത്തിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വ്യാപാരത്തിന്മേലും മര്യാദികളിന്മേലും സാക്ഷിയും കൊടുത്ത സത്യത്താൽ ഉറപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവർ അവിടെനിന്നും പിരിയുന്ന ഇടയിൽ ഞാനും ഈ എടുമനിഷ്പത്തിന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നുകൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ പ്രംസീസ്തോസ കയത്താനൊസു കൊയിത്ത എന്ന പാതിരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ തെരും കൊടുത്ത അയച്ചാറെ ഉടൻതന്നെ ഇയാളും അവിടെക്കു എത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം പാതിരിമാരു രണ്ടുപേരും സാക്ഷികൊടുത്തു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അകത്തു കടന്നു അവിടെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന കസേരമെൽ ഇരുന്നതിന്റെശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്ന ഈ ഇടം എത്ര വലിയതാണെന്നും അവിടെ നസ്രാണികൾ എത്ര കുടിയാന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും രാജ്യക്കാരൻ ആരാന്റെ കൊട്ടു ഉണ്ടോ എന്നും പള്ളി ഉണ്ടോ എന്നും ഇങ്ങിനെ ഈ നാട്ടിന്റെമെൽ വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും ചൊദിക്കയും ആയതിന്നു ഏകദേശം കണ്ടുപൊലെ ചെരുന്ന ഉത്തരമൊക്കയും പറയുകയും ചെയ്തുശേഷം ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തത്തിന്റെ അവസ്ഥമെൽ ചൊദിച്ചാൻ തുടങ്ങി. ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തത്തിന്റെ പഴമയും തുടക്കവും എങ്ങിനെ ആകുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ മറ്റും ചില കൂട്ടമൊക്കയും ചൊദിക്കയും ആയതിന്നു ചെരുന്ന ഉത്തരമൊക്കയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നപൊലെ പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്യുന്ന ഇടയിൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്ത ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കീഴുള്ള മെത്രാനാകുന്നൊ എന്നു എടുമനിഷ്പം ചൊദിച്ചതിന്നു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ള മെത്രാനല്ല. വിശേഷിച്ചു ഗൊവയിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു സ്വല്പം മുമ്പു അങ്കമാലിയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്നു ചൊല്ലുമാറായിരുന്നതു ഒഴിയെ സെക്കാതൊറെ

1. 'അങ്കമാലി മെത്രാപ്പൊലീത്ത' എന്ന ഔപചാരികസംജ്ഞ 1567-ൽ പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നു. ഗോവാ അതിരൂപത 1558-ൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നു. സെക്കാതൊറെ, മാൻസീനാ എന്നീ രൂപതകളിലെ മെത്രാന്മാർ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വിധേയരായിരുന്നു എന്നു പറയുക വഴി പാറോമാക്കൽ അങ്കമാലിയുടെ പൗ

എന്ന തുരുത്തിലും മാൻസീനാ എന്ന മറ്റു ഒരു തുരുത്തിലും തന്റെ കീഴു രണ്ടു മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പഴയ വർത്തമാനത്തിൽ വായിപ്പാനും ഉണ്ടു. വിശേഷിച്ചും പറങ്കിമാർ വന്നതിന്റെ ശേഷം പുത്തനായിട്ടു ഇടവകക്കു പവൃതി ഉണ്ടാക്കി തന്റെ കീഴുള്ള മെത്രാനെ നഷ്ടം വരുത്തി എങ്കിലും തനിക്കുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്തത്തിന്റെ സ്ഥാനവും മുഷ്കരത്വവും ഇത്ര നേരവും ആരും നീക്കിട്ടില്ലാ എന്നും നീക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാറെ മലങ്കര പള്ളിക്കാർ ആയതു സമ്മതിക്കാഴികകൊണ്ടു ആയതു സാധിച്ചില്ലാ എന്നും എന്നതുകൊണ്ടു ഗൊവയുടെ കീഴുള്ള മെത്രാനല്ല പിന്നെയൊ ഗൊവ എന്ന പ്രദേശത്തിന്നു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത ആയിരിക്കുന്നപൊലെ മലങ്കരപ്രദേശത്തിന്നു മുഷ്കരത്വത്തോടും സ്ഥാനത്തോടും കൂടെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു പറഞ്ഞതു ഒന്നും അങ്ങിനെ അല്ല. മലങ്കരയുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ നാമധര്യംമാത്രം ഒഴിയെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കടുത്ത മറ്റൊരു മുഷ്കരത്വം ഇല്ലാ എന്നും ആയതു കൊണ്ടു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ള മെത്രാനാകുന്നു എന്നും ഇതുമെന്നെന്തു മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്ന ബഹുമാനത്തിനടുത്ത ഈ നാമധര്യംതന്നെയും എട്ടാമതു ക്ലൈമെന്ത എന്ന മാപ്പാപ്പായായിട്ടത്രെ കൊടുത്തത് എന്നും ആയതിന്നു മുമ്പിൽ നാമത്തിലും കാര്യത്തിലും മെത്രാന്മാർ അത്രെ ആയിരുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ള ശേഷം മെത്രാന്മാരെപ്പൊലെ ഒട്ടും ഒരു ഭേദംകൂടാതെ ഇയാളും ഗൊ

രാണികത്വം ഉയർത്തിക്കാട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഈ അതിമെത്രാസനമാണു പിന്നീട് 'അങ്കമാലി അതിമെത്രാസനം' എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടത്. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ 'ഇന്ത്യയൊക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വാതിലും' എന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏതെങ്കിലും നഗരത്തോട് ബന്ധിപ്പിച്ചല്ല ഇത് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതു്.

2. മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾക്കായി നിയമിതനായ പ്രഥമമത്തീൻ മെത്രാൻ റോസു S. J, ആയിരുന്നു. അങ്കമാലിയിലെ അവസാനകൽദായ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ അബ്രാഹാമിന്റെ പിൻഗാമിയായി അദ്ദേഹം സാരഥ്യമേറ്റു. റോസിന്റെ നിയമനത്തോടെ അങ്കമാലി ഗോവാമെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സാമന്തരൂപതയായി അംതാഴ്ത്തപ്പെട്ടു. എട്ടാം ക്ലൈമൻ മാർപ്പാപ്പായുടെ കാലത്താണ് ഈ തീരുമാനം ഉണ്ടായത്. ഇതറിഞ്ഞ ജനങ്ങൾ പ്രതിഷേധിച്ചു. പേർച്ചുലയിൽ ഈശോസഭാ ജനറലിന്റെ സഹായിയായിരുന്ന ഫാ. അൽവാരസിന്റു റോസുമെത്രാൻ ഇപ്രകാരം എഴുതി: 'ഞാൻ ഇക്കാര്യം അവരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവരുടെ മുഖഭാവം മാറി. പുതിയൊരു പ്രതിസന്ധി നാം അഭിമുഖീകരിക്കാൻ പോകയാണെന്നു ഞാൻ കരുതി. ഞങ്ങളുടെ സഭക്കു എന്നും ഉണ്ടായിരുന്ന സിംജൻ പരിശുദ്ധപിതാവു എടുത്തുകളയാൻ ഞങ്ങൾ എന്തു തിന്മയാണു ചെയ്തത്?' അവർ ചേർ

വടക്കു കീഴുവഴങ്ങപ്പെട്ട മെത്രാന്മാർക്കു എന്നും ഇങ്ങിനെ പ്രംസീസ്കോസ കയത്താനൊസുപാതിരി പറയുകയും ആയത അങ്ങിനെ അല്ല എന്നു ഞാനും ഇങ്ങിനെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ വിവാദമായി വരികയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴോ ഇങ്ങിനെ വിവാദമായി വന്നതിന്റെ ശേഷം ഞാൻ പറയുന്ന വചനങ്ങൾക്കു എടുമനിഷ്ഠപത്തിന്നു ചായൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും ഒന്നും ഒന്നും തിരിച്ചു വെസ്ഥ വരുത്താതെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ വന്നതിന്റെ ശേഷം തന്നോടുകൂടെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ചൊടിച്ചിട്ടു നിശ്ചയിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും പറഞ്ഞ ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കുള്ള മുമ്പു സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ സമ്മതിച്ചൊ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ചൊടിച്ചതിന്നു ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ തന്റെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു നമ്മുടെ വെദവാഴി സമ്മതിച്ചില്ല എങ്കിലും റൊമ്മായിൽ മാർപ്പാപ്പായും പ്രതുക്കുവാൻ രാജാവും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന പൊലെ ഈ ഈന്ദിയ ഒക്കെക്കും മുമ്പൻ ഗോവ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുന്നു എന്നു താനും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയുകയും എടുമനിഷ്ഠ അതിന്മേൽ കടുദാശിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു ഉടൻ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവിടെക്കു വന്നു ഏതുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ വന്നതിന്റെ ശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ളവനാകുന്നു എന്നും അല്ലാ എന്നും ഞാനും പ്രംസീസ്കോസ കയത്താനൊസുപാതിരിയും തമ്മിൽ തർക്കമായിരുന്നപ്രകാരം എടുമനിഷ്ഠ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കെരപ്പിച്ച ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രകാരം എങ്ങനെ ആകുന്നു

ദിക്കുന്നു 'പരിശുദ്ധസിംഹാസനത്തോടു-ഞങ്ങൾ വിധേയത്വം പുലർത്തുന്നതിനാലാണോ? ഞങ്ങളുടെ സഭ ഒരു അപ്പസ്തോലനാൽ സ്ഥാപിതമല്ലേ? ഇന്ത്യയിലെ അതിപ്രാക്തന സഭയല്ലേ ഇത്? റോമാ സഭ ഈ സംജ്ഞ എടുത്തുമാറാൻ എന്തേ കാരണം? ഞങ്ങൾക്കറിയാം, ഇതു ഗോവാമെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ചെയ്തിയാണ്. ഞങ്ങളുടെ സഭ കൂടുതൽ പുരാതനമാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നാമൻ ആകാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നതിനാലാണ് ഈ പ്രവൃത്തി.' പരിശുദ്ധപിതാവിനെ തെറ്റു ധരിപ്പിച്ചതാണെന്നും സംഭവിച്ചതു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ സംതുപ്പരാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്താനേ എനിക്കു കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. അവർ ഇപ്പോൾ ശാന്തരായിരിക്കുന്നു.'

പിൻവലിച്ച പദവി തിരികെ നല്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ ഫലമായി അഞ്ചാം പൗലോസ് മാർപ്പാപ്പാ അങ്കമാലിയുടെ സ്ഥാനം അംഗീകരിക്കുകയും സാമന്തസ്ഥാനത്തുനിന്നു മോചിപ്പിച്ചു പഴയ മഹിമകൾ പുനർനിർണയിക്കുകയും ചെയ്തു.

1600 ആഗ. 4 ന് അങ്കമാലി പോർച്ചുഗൽ രാജാവിന്റെ കീഴിൽ പദ്യവാടോദരണത്തിലായി. 1609 ഡിസംബർ 8 ന് ആസ്ഥാനം അങ്കമാലിയിൽനിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർക്കു മാറ്റിയപ്പോഴും ഇതു തുടർന്നു.

എന്നു ചൊടിച്ചതിന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഗോവാ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിരിക്കുന്നപ്രകാരം കെട്ടിട്ടില്ലാ എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ഈന്ദിയ ഒക്കെക്കും ഉള്ള മുമ്പുസ്ഥാനം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നെന്നു എന്നു എടുമനിഷ്ഠം ചൊടിച്ചതിന്നു ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ തന്റെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലാ എങ്കിലും ഈന്ദിയ ഒക്കെക്കും മുമ്പനാകുന്നു എന്നുള്ളതു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു പൊലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞാറെ പ്രംസീസ്കോസ കയത്താനൊസുപാതിരി പാരം കൊടുക്കുരത്തോടുകൂടെ തർക്കിച്ചുനില്ക്കുന്നതു കണ്ടാറെ ഈ കാര്യത്തിന്നും ഇങ്ങിനെ തർക്കമായിരിക്കുന്നപ്രകാരം റൊമ്മായിൽ അറിയിക്കേ വെണ്ട എന്നാൽ റൊമ്മായിൽ ഈ കാര്യത്തിന്റെ വിവരമൊക്കയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ന്യായം പൊലെ നിശ്ചയിക്കുമെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഞാനും എടുമനിഷ്ഠത്തോടു പറയുകയും ഇയാളു അങ്ങിനെ ആകട്ടെ എന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പട്ടകടുദാശ്രം തനിക്കുള്ള മല്പസുഖത്തിന്റെ പുസ്തകവും എടുമനിഷ്ഠപത്തിന്നു കൊടുത്തതിന്റെ ശേഷം അവിടെ ഇട്ടിരിക്കുന്ന പട്ടുതലയിണമെൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മുട്ടുകത്തി വിശ്വാസസത്യം ചെയ്യുകയും എടുമനിഷ്ഠവും ആയതു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ പൊകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും എടുമനിഷ്ഠം മെടിച്ച മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പട്ടകടുദാശ്ര വീണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുത്തതും ഇല്ല. അതെന്തെന്നാൽ മെത്രാന്മാർക്കുവരുടെ മര്യംദി ഈവണ്ണമത്രെ ആകുന്നു. ഇതിന്റെ ശേഷം ഈ പ്രംസീസ്കോസുപാതിരിയുമായിട്ടു ഉണ്ടായ തർക്കത്തിന്റെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചാറെ ഇനിയും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിവരുമെന്നു കാൺകൊണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അവസ്ഥകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ തർക്കം ആയിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ സ്ഥാനം തനിക്കുള്ള സ്ഥാനം അല്ല മലങ്കരപള്ളി ഒക്കയുടെയും സ്ഥാനമത്രെ ആകുന്നു എന്നും അവരുടെ സമ്മതവും അനവാദവും കൂടാതെ തനിക്കു ഒത്തവണ്ണം സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഏതും ഏറ്റുവാറും കുറക്കുവാനും വഹിയ എന്നതുകൊണ്ടു മുമ്പിലുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്താമാർക്കു കൊടുപ്പാൻ മര്യംദി ആയിരിക്കുന്നപൊലെ ഏതും ഏറ്റുവായെയും കുറക്കാതെയും പിടിപാടുസാധനം കൊടുത്തയക്കണം എന്നു കർദിനാളിന്നും മുൻസിഞ്ഞാർ ബൊർജ്യായി

കും എടുമനീഷ്വത്തിന്റെ വഴിയാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ റൊമാ യിക്കു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

അറുപത്തിയെട്ടാം പദം

എടുമനീഷ്വപത്തിന്റെ ഭവനത്തുള്ള ശോധന കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസരമെൽ

മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം എടുമനീഷ്വപത്തിന്റെ ഭവനത്തു വെച്ചു ഞാൻ പ്രംസീസ്കൊസ കയത്താനൊസുപാതിരിയുമായിട്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഇടവകയുടെ വെദവാഴിയുടെ സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായ തർക്കം കയത്താനൊസുപാതിരി കെട്ടുപ്പൊലം മൊങ്ങുവാൻ നിന്ന നായുടെ തലയിൽ തെങ്ങാ വീണു എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊൽ പൊലെ നമ്മോടു മറ്റുതു പറവാനുള്ളതിനു അവകാശം അമ്പഷിച്ചു നടക്കുന്ന തനിക്കു മനസ്സിനു തെളിഞ്ഞ അവകാശം കണ്ടെത്തിയിനാപക്കം ഈ തർക്കത്തിൽ വാശികയറുവാൻ ഒട്ടും മടിച്ചതുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഈ അവസ്ഥ കെട്ടു ഉടൻ തന്നെ താൻ പലപ്പഴം പൊകുവാൻ മര്യാദിയായിരിക്കുന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻമാരുടെയും പ്രധാനപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെയും വീടുകളിൽ ചെന്നു ഈ മലയാൻകാക്കു ഈ പ്രതുക്കാൽ രാജാവിന്റെ അടിമത്വം ഇല്ലെങ്കിലും അവർക്കു മനഗുണം ചെയ്യേണമെന്നു വച്ചു എന്റെ ശ്രമത്താലും പ്രയത്നത്താലും രാജാവിനു തിരുമനസ്സുണ്ടായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ സ്ഥാനത്തിന്നു അറിയിപ്പു കരിയാററിക്കു കൊടുത്തയച്ചാറെ ഈ ചെയ്ത വലിയ മനഗുണത്തിന്നു നന്ദികാട്ടി രാജകല്പനയും ക്രമമര്യാദിയും സമ്മതിച്ചു വഴങ്ങേണുന്നതിന്നു പകരം പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള പള്ളിയുടെ കാനൊനാകളൊടു മറ്റുതും മാർപ്പാപ്പാമാരുടെ സാധനങ്ങളൊടു മറ്റുതും പ്രതുക്കാൽ രാജിതത്തുകൾനിന്നും ഈദിയ പിടിച്ചടക്കിയ കാലംതൊട്ടു ഇന്നയൊളം നടന്നു വന്ന ക്രമപട്ടത്തൊടു മറ്റുതും ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെദവാഴികൾ എല്ലാവരും കാട്ടിവന്ന കീഴുവഴക്കവും ചൊല്ലുവിലിയും ഉപെക്ഷിച്ചു ആയ്തു നഷ്ടം വരുത്തുവാനത്രെ ഈ മലയാൻകാർ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇത്ര നന്ദികളും നിഷേധവും ഇവർക്കുള്ളപ്രകാരം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ ഇവർക്കുവെണ്ടി ഞാൻ ശ്രമിച്ചുപൊയതു ഒക്കയും മെലും പാർം തെറ്റു ഉണ്ടെന്നും ഇതും ഇങ്ങിനെയുള്ള മറ്റു പല വചനങ്ങളും താൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങുകയും അതിൻവണ്ണംതന്നെ തന്റെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയും തനിക്കു അറിവും സ്നേഹവും ഉള്ള പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകളിലും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ തർക്കം ഉണർത്തിട്ടുട

ങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതുമെന്നെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വരുന്ന പിടിപാടു സാധനത്തിൽ ഈ അവസ്ഥമെൽ തിരിച്ചു എഴുതിപ്പാനുള്ളതിന്നു ബ്രന്ദം എന്ന തന്റെ സ്നേഹക്കാരനു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ പറുകിമാക്കു ഹൃദയത്തുകൾ തട്ടുവാൻ തക്ക ഇങ്ങിനെയുള്ള വചനങ്ങൾ കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ മകനും പറഞ്ഞു ലിസംബൊആ ഒക്കെയിലും പറസ്യമാക്കി വരുന്ന വചനങ്ങൾ കെട്ടാറെ പാറം സങ്കടവും മനക്രേശവും തൊന്നി എങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെ പട്ടാങ്ങയും പരമാർത്ഥവും ഉപെക്ഷിച്ചാൻ വശമല്ലാഴികകൊണ്ടും കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ മെൽ സ്ഥാനവും മെത്രാപ്പൊലീത്വവും നീക്കി ഗൊവയുടെ കീഴുള്ള മെത്രാനാകുവാൻ പ്രതുക്കാൽ രാജാവും എട്ടാമതു ക്രൈമന്തമാർപ്പാപ്പായും മനസ്സായി ശ്രമിച്ചാറെ ധാരണ ഇല്ലാത്ത കാലം തൊട്ടുതന്നെ തങ്ങളുടെ പള്ളികളുള്ള സ്ഥാനമാനം നീക്കുന്നതിന്നു മലങ്കര പള്ളിക്കാർക്കു മനസ്സില്ലാഴികകൊണ്ടു ആയതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലെന്നു പള്ളിക്കാർ പറയുന്നതു ന്യായവും നെറിയും ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിന്മേൽ ഒരു മാറവും വരുത്താതെ ഈദിയ ഒക്കക്കും മുമ്പൻ എന്നുള്ള സ്ഥാനപ്പെരു മാത്രം ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുത്തതെ ഉള്ളു. എന്നു വരുമ്പൊൾ ഈ സ്ഥാനം ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ഉള്ളപ്രകാരം കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെദവാഴിയും തന്റെ പള്ളിക്കാറും സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു അറിവും സ്നേഹവും ഉള്ള ജനങ്ങളൊടു പതുക്കെ പതുക്കെ പറഞ്ഞുവരികയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ വിഷ്കൊന്തിയും വിഷ്കൊന്തിസ്സായും ചെലുസായിൽനിന്നും ലിസംബൊ ആയിക്കു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഞാനും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുംകൂടെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു കാൺമാനായിട്ടു അവിടെക്കു ചെന്നാറെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരുവൻ യൊഹന്നാൻ ക്രിസൊസ്തൊമ്മൊസു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാര്യംകൊണ്ടു എന്നൊടു സംസാരിച്ചുവരുന്ന നെരത്തു ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പണ്ടു കാലങ്ങളിൽ മലങ്കര ഉണ്ടായിരുന്ന മാർ അബ്രാഹം മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അനന്തിരവർ അല്ലയൊ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ആയതു അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു ഞാനും ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പൊൾ യൊഹന്നാൻ ക്രിസൊസ്തൊമ്മൊസു പള്ളിക്കടുത്ത വിശേഷത്തിൽ പരിചയം ഉള്ളവനാകകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ എങ്കിൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു പാലിയൊ എന്ന ചമയം ഉള്ളതിന്നു ഒട്ടും സംശയം ഇല്ല. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു അപെക്ഷ കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു വെള്ളകുടാശിന്മേൽമെത്രാപ്പൊലീത്താ കൈക്കൊണ്ടു തിരഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അവനും പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടുതന്നെ പറയാമല്ലൊ

എന്നു ഞാനും പറഞ്ഞു. വിഷ്കൊന്നിയും വിഷ്കൊന്നെണ്ണയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കൂടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രണ്ടു പേരും കൂടെ കടക്കയും യൊഹന്നാൻ ക്രിസോസ്റ്റോമോസു മെൽപറഞ്ഞ അവസ്ഥ മെത്രാപ്പൊലീത്തായോടു പറയുകയും പിറ്റേ ദിവസം തന്നെ താൻ പറഞ്ഞവണ്ണം കൂടാതെ ഒപ്പിട്ടു കൊടുക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ കയത്താ നൊസുപാതിരി മെൽ പറഞ്ഞവണ്ണം ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു നടത്തിവരുന്ന വചനങ്ങൾ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു എത്രമാത്രം വിപ്ലവം രാജസ്രീകും മന്ത്രീമാക്കും ആയതിന്മേൽ വിചാരവും വരുത്തുവാനുള്ളതിന്നു കാരണമായി വരുവാൻ കുറഞ്ഞുപോയതു മില്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഗൊവയുടെയും കൊടുങ്ങല്ലൂരിന്റെയും വെദവാഴികളുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ ലിസുബൊ ആയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകളിൽ തർക്കമായി വന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഈ തർക്കം രാജാവിന്റെയും രാജസ്രീയുടെയും ചെവിയിൽ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ അതായതു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ പററി ഏതാനും തടവും പഴെകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആയതു ഒക്കയും തീർത്തു ഗൊവയുടെ കീഴിലുള്ള മെത്രാനാക്കിയെ മതിയാവു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു റൊമായിൽനിന്നും മെട്രിപ്പാനുള്ള പിടിപാടു സാധനത്തിന്നു മര്യാദിപൊലെ എഴുതി അയപ്പാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ പ്രത്യേകമായിട്ടു റൊമായിലുള്ള തന്റെ മനീഷ്യത്തിന്നു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ രാജസാധനങ്ങൾ റൊമായിൽ ചെന്നതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽ ഉള്ള രാജമനീഷ്യം മാർപ്പാപ്പായുടെ പക്കൽ ചെന്നു രാജസ്രീയുടെ തിരുമനസ്സു ഇങ്ങിനെ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു പിടിപാടുസാധനം എഴുതി അയപ്പിക്കുമ്പോൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്നുള്ള നാമധരം ബഹുമാനത്തിന്നു മാത്രം ഉള്ളതെന്നും മുഷ്കരത്വത്തിന്നു അടുത്തതല്ലെന്നും ആയതു കൊണ്ടു ഈ നാമധരം തനിക്കുണ്ടെങ്കിലും ആയതിന്നു യാതൊരു വീഴ്ചയും വരുത്താതെ ഗൊവയുടെ കീഴുള്ള മെത്രാനാകുന്നു എന്നു തിരിച്ചു ഈ പിടിപാടു സാധനത്തിൽ കൂടെ എഴുതീക്കണം എന്നും മാർപ്പാപ്പായോടു പറഞ്ഞാക്കയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ മാർപ്പാപ്പാ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ തിരക്കി ക്രെശിച്ചപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ കർഭിനാളിന്നും മൊൻസിഞ്ഞൊർ ബൊർജ്യാക്കും മെത്രാപ്പൊലീത്താ എഴുതി അയച്ച സാധനനവും അറിവാൻ സംഗതി വന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ തർക്കമായിരിക്കുന്ന കാര്യം വെണ്ടുംവണ്ണം ശൊധന ചെയ്തെ മതിയാവു എന്നും വെച്ചു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താമാർക്കുള്ള സ്ഥാനമാനം എഴുതിയിരിക്കുന്ന പുസ്തകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചാറെ മുമ്പിൽ

അങ്കമാലിൽ എന്നും ഈ കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നും ചൊല്ലുന്ന ഇടവകയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കര ഇടവക ഒക്കയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വെദവാഴിയും ആകുന്നു എന്നുള്ളതെന്തു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു തനിക്കുള്ള കീഴുവഴക്കത്തിന്മേൽ ഏതും ഒരു വചനംപൊലും കാണാഴികകൊണ്ടു പണ്ടുപണ്ടു ഉള്ള ഈ സ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഏതും ഏറ്റവും കുറക്കയും വഹിയ എന്നുവെച്ചു പണ്ടു കഴിഞ്ഞ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തന്മാർക്കു കൊടുത്തയപ്പാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്നപൊലെ ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കുള്ള കീഴുവഴക്കംകൂടാതെയും കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെദവാഴികൾക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്ന ഈ നാമം ബഹുമാനത്തിന്നു അടുത്തതു മാത്രമല്ല എന്നും സ്ഥാനത്തിന്നു അടുത്തതു അല്ലെന്നും തിരിച്ചു എഴുതാതെയും പിടിപാടുസാധനം എഴുതുവാൻ മാർപ്പാപ്പാ കല്പിക്കയും എഴുത്തുകാരും അതിന്നുണ്ണം തന്നെ എഴുതി ഒപ്പിക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ പിടിപാടു സാധനം രാജമനീഷ്യം കണ്ടാറെ രാജസ്രീയുടെ നാമത്താൽ താൻ മുമ്പിൽ മാർപ്പാപ്പായോടു അപെക്ഷിച്ച കാര്യം ഈ പിടിപാടു സാധനത്തിൽ കാണാഴികകൊണ്ടു ആയതു തിരിച്ചു എഴുതിയെ മതിയാവു എന്നു രാജമനീഷ്യവും ആയതു വഹിയ എന്നു മാർപ്പാപ്പായും ആയതു കൂടാതെ പിടിപാടുസാധനം വെണ്ടു എന്നു മനീഷ്യപവും ഇങ്ങിനെ മാർപ്പാപ്പായും രാജമനീഷ്യവും ആയിട്ടു സൊല്ലംനെന്നും വിവാദമായി വരികകൊണ്ടു ഒടുക്കം മെൽപറഞ്ഞ കാര്യം കൂടാതെ പിടിപാടുസാധനം കൈക്കൊള്ളുവാൻ ഒരു പ്രകാരത്തിലും മനീഷ്യത്തിന്നു മനസ്സില്ല എന്നു കാണുകകൊണ്ടു പിടിപാടുസാധനത്തിന്നു ഏതും ഏറ്റാതെയും കുറക്കാതെയും കൊടുങ്ങല്ലൂർ വെദവാഴികളു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ നാമധരം ഉണ്ടെങ്കിലും ആയതു ബഹുമാനത്തിന്നടുത്തതാകുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴുള്ള വെദവാഴി ആകുന്നു എന്നു പുത്തനായിട്ടു മാർപ്പാപ്പാ പരസ്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകാരം ഒരു ചെറുസാധനം പൊലെയും നന്നായിട്ടു ഒരു കടുദാശിൽ എഴുതി രാജമനീഷ്യപത്തിന്നു കൊടുത്തു തന്റെ അപെക്ഷകളെക്കും വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ റൊമായിൽനിന്നു കയത്താ നൊസുപാതിരിയുടെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചിരുന്ന ബ്രദാം എന്ന പട്ടക്കാരൻ ലിസുബൊ ആയിൽ വന്നപ്പോൾ രഹസ്യമായി ഇങ്ങിനെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ തർക്കം ഉണ്ടായി എന്നു താൻ പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾ കെൾക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും താഴെ എഴുത്തപ്പെടുന്നപൊലെ പിടിപാടു സാധനവും പാലിയൊ എന്ന ശുദ്ധമാന ചമയവും രാജസ്രീ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു കൊടുത്തപ്പോൾ രാജമനീഷ്യപത്തിന്റെ അപെക്ഷകളെക്കും വരുത്തുവാൻ മാർപ്പാപ്പാ കൊടുത്ത മെൽ

പറഞ്ഞ ചെറുസാധനം കൊടുത്തയച്ചതുമില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്റെ മുഴുപ്പിന്നു താമസവും വിഘ്നവും വരുത്തുവാൻ താൻ പറഞ്ഞു നടന്നത ഒക്കെയും നിഷ്ഫലമായി മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു പിടിപാടുസാധനം വരുത്തുവാനായിട്ടു സെക്രട്ടറിയായിൽനിന്നും മര്യാദിപൊലെയുള്ള എഴുത്തു റൊമ്മായിക്കു പൊയെന്നു കയത്താനൊസുപാതിരി കണ്ടപ്പൊൾ കരിയാട്ടിക്കു പിടിപാടുസാധനം വരുത്തുവാൻ സെക്രട്ടറിയായിൽനിന്നും എഴുതിപൊയിട്ടുണ്ടെന്നും വിശേഷിച്ചും കരിയാട്ടിയെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്ന പെരു വിളിച്ചതിന്മേൽ മർമാക്കസ അൻജെ ജായിക്കു ഒട്ടും പ്രസാദം ആയില്ല. ആയതുകൊണ്ടു പിടിപാടു സാധനം വന്നാൽ കരിയാട്ടിക്കു കൊടുക്കരുത എന്നു താൻ രാജാവുമായിട്ടു പറഞ്ഞു വെസ്തമ വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പല ഇടത്തും പറഞ്ഞു നടന്നുവന്നത ഒഴിയെ കരിയാട്ടിക്കു പിടിപാടുസാധനം വന്നാൽ അയാൾക്കു കൊടുത്തുകൂടാ എന്നു മർക്കസ അൻജെ ജാ തന്നൊടു പറഞ്ഞപ്രകാരം രാജാവു എന്നൊട പറഞ്ഞാറെ ആയതു ഒരു നാളും വഹിയ എന്നു ഞാൻ രാജാവിനൊടു പറഞ്ഞു എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിതന്നെ ഞങ്ങളൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

കയത്താനൊസുപാതിരി ഏതാനും ഒരു കാര്യം മനസ്സാകുമ്പോൾ ഈ കാര്യം ബഹുമാനം കുറഞ്ഞ കാര്യമാകുന്നു എങ്കിൽ മറ്റു വാചുവരുടെയും നാമത്താൽ ആ കാര്യം പറഞ്ഞു പറസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അത്രെ തന്റെ മര്യാദി ആകുന്നത എന്നു വരുമ്പോൾ കുന്നഅടിമാക്കുകൂടെ മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം വരുവാളും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വരുന്ന പിടിപാടുസാധനം കൊടുക്കാതെ താമസിപ്പിപ്പാനുള്ളതിന്നു പക്ഷെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞാൽ സംഗതിവരും. ആയതല്ലെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ട തന്റെ വിചാരം ഞങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുകയും ഇങ്ങിനെ പിടിപാടുസാധനം കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു താമസം വരുത്തുകയും ചെയ്യാമെന്നും കയത്താനൊസുപാതിരി വിചാരിക്കുകൊണ്ടു അത്രെ മക്കസ അഞ്ചെജായുടെ നാമത്താൽ ഈ കാര്യം ഇങ്ങിനെ താൻ പറഞ്ഞു നടത്തിവന്നിരുന്നത എന്നു തൊന്നുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ കയത്താനൊസുപാതിരി പറഞ്ഞു നടത്തിവരുന്നപ്രകാരം വിഷ്കൊന്തി കെട്ടാറെ ആയതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ഏതാനും ചഞ്ചലം തൊന്നുവാൻ പൊരുമെന്നു കണ്ടു അതിന്മേൽ ഏതും പറയാതെ സെക്രട്ടറിയായിൽനിന്നും പിടിപാടുസാധനത്തിന്നു എഴുത്തുപൊയാറെ ഇന്നിന്ന ദിവസം ഈ കാര്യത്തിന്മേൽകൂടി വിചാരം ഉണ്ടായെ

ന്നും എന്നതുകൊണ്ടു വളരെ താമസംകൂടാതെ പിടിപാടുസാധനം ഇങ്ങു വന്ന എത്തുമെന്നുംകൂടെ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിക്കുമാറായിരുന്നു താനും.

അറുപത്തൊമ്പതാം പദം

ഇതിന്റെശേഷം പിടിപാടു സാധനം റൊമ്മായിൽനിന്നും വരുവാളും ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും വന്നതിന്റെശേഷം ആയതു മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു അയച്ചപ്രകാരവും

എന്നാൽ മെത്രാന്മാരെ പെരു വിളിച്ചു പിടിപാടുസാധനം വരുത്തുവാൻ രാജസെക്രട്ടറിയായിൽനിന്നും റൊമ്മായിക്കു എഴുതിപൊയതിന്റെ ശേഷം പിടിപാടു സാധനം വരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മെത്രാന്മാർ എന്ന കല്പിക്കപ്പെട്ട ആളുകൾ അപെക്ഷകളോടൊതു ഉണ്ടാക്കി തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഇടവകകൾ സംബന്ധിക്കുന്ന സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെ പക്കൽ കൊടുക്കയും ഈ കാര്യക്കാരന്മാരു രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിച്ചു പിടിപാടുസാധനം വന്നാലുടൻ വാഴുകഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ വിദയം വരുത്തുവാൻ നാലായിരം കർസാദ രാജഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നും മെടിച്ചു കൊള്ളുവാൻ രാജസ്രീയുടെ തിരുഎഴുത്തു മെടിച്ചു കൊടുക്കയും ചെയ്യാമാറാകുന്നു.

എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു പിടിപാടുസാധനം വരുത്തുവാൻ സെക്രട്ടറിയായിൽനിന്നും എഴുത്തു പൊയതിന്റെ ശേഷം ഈ അവസ്ഥ വിഷ്കൊന്തിയും മറ്റു ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടുതക്കവരും ഞങ്ങളെ അറിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഈ കാര്യത്തിന്നു അപെക്ഷകളോടൊതു എഴുതി ഇന്ദ്രിയാമുഖത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മത്തീഞ്ഞ ഒരു മെല്ലിന്റെ പററിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുത്തു തന്നൊടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ അപെക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ അപെക്ഷകളോടൊതു ഉണ്ടാക്കി മെൽ പറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ ഞങ്ങൾ കൊടുത്ത പ്രകാരം കയത്താനൊസുപാതിരി അറിഞ്ഞാറെ ഇന്ദ്രിയാമുഖത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മത്തീഞ്ഞ ഒരു മെല്ലിന്നു കരിയാട്ടിയെ പെരുവിളിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാഞ്ഞു എന്നും എന്നാൽ തന്റെ മനസ്സിനൊടു മറ്റുതു പെരുവിളിച്ചതിനാലും പക്കം വാഴുകഴിവാൻ ഉള്ളതിന്നു കൊടുപ്പാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന ദ്രവ്യം കൊടുക്കാതെആയതു മുടക്കുവാനത്രെ തന്റെ മനസ്സു എന്നും തന്റെ നേസ്സഹക്കാരന്റെല്ലാവരൊടും പറഞ്ഞു നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം രണ്ടുഴം ഈ സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ ചെന്നാറെയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അപെക്ഷകളു

ഉത്തരം തരാഴികകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ വകക്കാരും ഞങ്ങളുടെ മെൽ പാരം ഭാഷിതവും ചിരിയും ആയിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ കുന്നങ്ങിമാരിൽ ശെഷമുള്ളവർ തങ്ങളോടു മറ്റുതു ആയിരുന്നു എങ്കിലും അവരിൽ ഒരത്തൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മീതെ ചൊല്ലപ്പെട്ട യെരൂസെപ്പ അന്താനിയൊ എന്ന പാതിരി ഞങ്ങളുടെ നെരെ സ്നേഹവും പ്രിയവും ആയിരുന്നതു കൊണ്ടു ഒരു ദിവസം തന്നെ കാൺമാനായിട്ടു താൻ ചെന്നപ്പൊൾ മത്തീഞ്ഞു ഒരു മെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ പക്കൽ ഞങ്ങൾ പൊയാറെ ഉണ്ടായ വർത്തമാനങ്ങളും ചൊദിച്ചതിന്നു അപേക്ഷകളുത്തരം ഇത്രനേരവും ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ തന്നില്ലാ എന്നും ഞാൻ ഉത്തരിച്ചാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ദ്രവ്യം ഇല്ലാ എങ്കിൽ എന്റെ പക്കൽ കുറെ ദ്രവ്യം ഉണ്ടു. ആയതിന്നു ഇപ്പൊൾ ഇനിക്കു ഒരു ചിലവും ഇല്ലാ. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതിൽ ഏതാനും ഞാൻ വായിപ്പു തരാമെന്നും പറഞ്ഞതിന്നു കുറെ ദ്രവ്യം ഇത്രയും ഞങ്ങളുടെ പററിൽ ഉണ്ടു എന്നതിനെ കൊണ്ടു ഇപ്പൊൾ പണത്തിന്നു ദിഷ്ടതി ഇല്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടു ആയതു സമ്മതിക്കാതെ രണ്ടു മൊനെത്താ എന്റെ പററിൽ തന്നയക്കയും ഞാനും അതു കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തുപ്രകാരം കയത്താനൊസുപാതിരി അറിഞ്ഞാറെ യെരൂസെപ്പ അന്താനിപാതിരിയൊടു പാരം കൊപിച്ചു താൻ ഈ ദ്രവ്യം കൊടുത്തയച്ചില്ലാ എങ്കിൽ കരിയാട്ടി എന്റെ കാക്കൽ ഉടൻതന്നെ വരുവാൻ സംഗതി വന്നെന്നെ എന്നും പറഞ്ഞു പാരം തന്നെ കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കയത്താനൊസുപാതിരിക്കും തന്റെ കൂട്ടർക്കും ഞങ്ങളുടെമെലുള്ള പരിഹാസത്തിന്നും ആക്ഷേപത്തിന്നും ദീഘം വരുത്തുവാൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സാശ്ശും ഇല്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ മൂന്നാമത്തെ ഉഴം മെല്ലറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഞങ്ങൾ അവിടെക്കു ചെന്നിട്ടുള്ള പ്രകാരം അറീപ്പു കൊടുത്ത ഉടൻ പാത്തിയൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന അവിടെ അടുക്കെയുള്ള തന്റെ സെക്രട്ടറിയായിൽ ചെന്നാൽ അവിടെയുള്ള പ്രവൃത്തിക്കാരൻ ഉത്തരം തരുമെന്നു ചൊല്ലി അയക്കയും ഞങ്ങളും ഒട്ടും താമസിക്കാതെ ഈ സിക്രട്ടറിയായിൽ ചെന്നു അവിടെയുള്ള പ്രവൃത്തിക്കാരനെ കണ്ടു പറയുകയും ചെയ്യാറെ ഈ പ്രവൃത്തിക്കാരൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പാരം ആചാരവും കാട്ടി അങ്ങെ ഉയർച്ചയുടെ കാര്യത്തിന്നു രാജസ്രീയുടെ തിരുഘൃത്തു തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇനി രാജസ്രീ ഒപ്പു കത്തുവാൻമാത്രമെ ഉള്ളു. എന്നതുകൊണ്ടു കല്പിച്ചാൽ ഉടൻതന്നെ സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിന്നു കൊടുത്തയക്കുന്നുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ അയക്കയും ഞങ്ങളും തന്റെ വലിയ മനഗുണത്തെ എല്ലായ്പ്പഴും എല്ലാ

അമളികളിൽനിന്നും ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു കൊണ്ടുപൊരുന്ന ഉടയ തമ്പുരാന്റെയും തമ്പുരാൻ പുത്രന്റെ അമ്മ മർത്തമറിയം ഉമ്മായൊടു വളരെ വളരെ നന്ദി കാട്ടിക്കൊണ്ടു വീട്ടിൽ പൊരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ പ്രവർത്തികാരൻ താൻ പറഞ്ഞയച്ചതുപൊലെ രാജസ്രീയുടെ ഒപ്പം ഇടിച്ചു ൪000 (4000) കുർസാദ രാജഭണ്ഡാരത്തിൽനിന്നും മെടിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം സാധനം കൊടുത്തയച്ചാറെ ഞങ്ങളും ഈ സാധനം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ പിറെറ ദിവസം മെൽപറഞ്ഞ മർത്തിഞ്ഞു ഒരു മെല്ലിന്റെ വീട്ടിൽചെന്നു തന്നൊടു നന്ദി കാട്ടിയതുമൊഴിയെ മെൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന രാജഭണ്ഡാരത്തിന്മെലുള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മർക്കസെ അഞ്ചെജായുടെ ഭവനത്തു ചെന്നു ഈ സാധനം കാട്ടിയാറെ മദ്യാദിപൊലെ മക്കുംസും ആയതിന്മെൽ തന്റെ കൈയൊപ്പിട്ടതിന്റെ ശേഷം ഭണ്ഡാരപുരയിൽ ചെന്നു പണം വാങ്ങുവാനുള്ളതിന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു പരിചയം ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിലുള്ള തൊമ്മാ പാതിരി എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഞങ്ങളോടു സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉള്ള ഒരു പാതിരിയെ സാധനവും കൊടുത്തയച്ചാറെ ഈ പാതിരി രാജഭണ്ഡാരപുരക്കൽചെന്നു അവിടെയുള്ള പ്രവർത്തികാരന്റെ പററിൽ തിരുഘൃത്തും കൊടുത്തു മെൽ പറഞ്ഞ ൪000 (4000) കുർസാദ പററുകയും ഇതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീയുടെ മുമ്പാകെ ഞാനും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുംകൂടെ ചെന്നു കൈമുത്തി ഈ ചെയ്തു മനഗുണത്തെപ്രതി നന്ദികാട്ടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഈ ദ്രവ്യം വാങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ മലയാളത്തിന്നു പൊരുവാൻ കൂടും എന്നും വിചാരിച്ചു നമ്മുടെ ഇടവകയിൽ വെണ്ടുന്ന പുസ്തകങ്ങളും കൊണ്ടു ഒപ്പിച്ചു വരുന്ന നെരത്തു കുറെ നാൾ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം റൊമായിൽനിന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കുള്ള പിടിപാടുസാധനം വന്നെത്തുകയും ആയതു വന്നെത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങനെ പിടിപാടുസാധനം വന്നെത്തിയപ്രകാരം മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അറീക്കത്തക്കവണ്ണം കയെത്താനൊസു പാതിരിയുടെ മകൻ യെരൂസെപ്പപാതിരിയൊടുതന്നെ വിഷ്കൊന്തി പറഞ്ഞയക്കുകയും യെരൂസെപ്പപാതിരി ഈ അവസ്ഥ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അറിയിക്കയും ചെയ്തു.

വീശേഷിച്ചും പിടിപാടുസാധനം വന്നു നാളുകളിൽ ൪൦൪൪ ൽ രാജസ്രീയും സഭവെത്തറായിക്കു പൊകുവാൻ യാത്ര ഒർങ്ങിയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ലിസുബൊആയിൽനിന്നും സഭവെത്തറായിൽ പൊകുവാനായി പുറപ്പെട്ട സമ്മൊറാ എന്ന ഇടത്തു ചെന്നപ്പൊൾ അവിടെനിന്നും കുംഭമാസം ൩ (6)-ാംതീയതി

പിടിപാടസാധനവും പാലിയൊ എന്ന ശുദ്ധവസ്ത്രവും അതി നൊടുക്കൂടെ റൊമ്മായിൽനിന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വന്ന പല സ്ഥാനമാനങ്ങളും രാജസ്രീയുടെ തിരുവെഴുത്തും മര്യാദിപൊലെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു കൊടുത്തയക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാലീ തൊക്കയും പൊരൾപെടുത്തി ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ എഴുതുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പിടിപാടസാധനവും രാജസ്രീയുടെ തി രുവെഴുത്തും മെത്രാപ്പൊലീത്താ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസംതന്നെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു ഈ മനഗുണമൊക്കെപ്രതിയും തന്നൊടു പാരം നന്ദിയും കാട്ടി രാജ സ്രീയുടെ പക്കൽ സംവത്തൊരായിൽ ചെന്നു കൈ മുത്തി നന്ദി കാട്ടുവാൻ ഉള്ളതിന്മേൽ വിഷ്കൊന്തിയൊടു ചൊദിച്ചാറെ സംവത്തൊരായിക്കു പൊകുവാൻ ഞാൻ യാത്രയായിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ അങ്ങെ ഉയർച്ച യുടെ അവസ്ഥകൂടെ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നതുകൊണ്ടു പാരം അസാ ഡ്യപ്പെട്ട ചെലവു ഒഴിച്ച അങ്ങെ ഉയർച്ച അവിടെക്കു ചെന്നെ മതിയാവു എന്നില്ല എന്നു വിഷ്കൊന്തി മെത്രാപ്പൊലീത്താ യൊടു ഉച്ചരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇനി വാഴയുടെ അവസ്ഥമെൽ എങ്ങനെവെണ്ടു എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ വിഷ്കൊന്തിയൊടു ചൊദിക്കയും വിഷ്കൊന്തിയും ആയതിന്റെ അവസ്ഥമെൽ രാജസ്രീയൊടു ചൊദിച്ചിട്ടു ഉത്തരം പറയാമെന്നു പറഞ്ഞു പാരം പ്രസാദവും സന്തോഷവും ഞങ്ങളുടെ നെരെ കാട്ടി ഞങ്ങളെ അ യക്കയും വിഷ്കൊന്തിയും തൻറ വീട്ടുകാറും പിറെറ ദിവസം തന്നെ പുറപ്പെട്ടു രാജസ്രീ സംവത്തൊരായിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പിൽ താൻ അവിടെ എത്തുവാനായിട്ടു പൊകയും ചെയ്തു. അ പ്പൊഴൊ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പിടിപാടസാധനം താമസിപ്പിപ്പാൻ താൻ ചെയ്തു പ്രയത്നം ഒക്കയും നിഷ്ഫലമാ യി കാര്യമൊക്കയും ഇത്രത്തൊളം ചെന്നു പററിയതു കയെത്താ നൊസുപാതിരി കണ്ടതിന്റെശേഷം ഒട്ടും താമസിയാതെ വാഴ്ച്ച കഴിയുന്നതിനു മുമ്പെ ശക്തി ഒക്കയൊടുംകൂടെ ഉള്ളതിലും ഒടുക്കു ത്തെ കയ്യായിട്ടു ഒന്നു നൊക്കിയെ മതിയാവു എന്നുവച്ചു ഉടൻ തന്നെ ലിസുംബൊആയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു രാജാവിനെ കണ്ടു പറവാനായിട്ടു സംവത്തൊരായിക്കു പൊകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കയത്തൊനൊസുപാതിരിയുടെ ആചാരവും ആവലാതിയും എന്താ കുന്നു എന്നു മെൽപറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ നെസ്സഹക്കാരനാകുന്ന ഗൊവ ക്കാരൻ യെരൂസെപ്പു അന്തൊനിയൊ എന്ന പാതിരി അറിഞ്ഞി രിക്കുകൊണ്ടു കയത്തൊനൊസുപാതിരി സംവത്തൊരായിക്കു പൊയ ഉടൻ താൻ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ യുമായി കണ്ടു കയത്തൊനൊസുപാതിരിയുടെ രഹസ്യമായ നിര റുണയിൽ ഏതും പർസ്യപ്പെടുത്താതെ കയത്തൊനൊസുപാതിരി

സംവത്തൊരായിക്കു പൊയിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു തെരുന്ന നെ വാഴ്ച കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ളതിനു ശ്രമിക്കണമെന്നും അല്ലാ ഞ്താൽ കയത്തൊനൊസുപാതിരി രാജാവിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു തന്റെ സങ്കടം പറയുമ്പോൾ വാഴ്ച്ച ജടതയും വരുവാൻ പൊരു മെന്നിങ്ങനെ ആകമാനമായി ഗുണദൊഷം പറഞ്ഞാറെ കാര്യ മൊക്കയും ഇത്രത്തൊളം ആയതിന്റെ ശേഷം ഉടയതമ്പുരാൻ അങ്ങനെ വരുത്തുകയില്ല എന്നു ശരണപ്പെട്ടു ഈ പറഞ്ഞ തിന്മെൽ അപ്പൊൾ അത്ര വിശ്വസിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും കയ ത്തൊനൊസുപാതിരിയുടെ ആവലാതി ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനു വിഘ്നം വരുത്തുവാൻ തക്കതാകുന്നു എന്നറിയുകയും ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം കയത്തൊനൊസുപാതി രി പൊയാറെ താൻ അവിടെക്കു ചെന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പിൽ ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെയും കൊച്ചി മെത്രാനെയും മൈലാപ്പൂർമെത്രാനെയും പെരുവിളിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ടു കയത്തൊനൊസുപാതിരി അവിടെക്കു ചെന്നെത്തിയപ്പൊൾ ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ താനാകുന്നു എന്നു പരസ്യമാ യിട്ടു എല്ലാടത്തും പറഞ്ഞു കയത്തൊനൊസുപാതിരി നടന്നതിനെ കൊണ്ടു തന്നെ നാണിപ്പിപ്പാനായിട്ടു കയത്തൊനൊസുപാതിരി കാലത്തു വന്നെത്തിയതിനാപക്കം ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീ ത്താക്കു ചെമ്മുത്തം കൊടുക്കയത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു മന്ത്രിമാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു ചിരിക്കയും ചെയ്തതിന്റെശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ഗൊവക്കും കൊച്ചിക്കും മൈലാപ്പൂരിനും പെരുവി ലിച്ച മെത്രാന്മാരിൽ ആരും കയത്തൊനൊസുപാതിരി ആഗ്രഹി കയും പറഞ്ഞു നടക്കയും ചെയ്തപ്പൊലെ ഗൊവക്കാരരിൽ ആ രും അല്ലാഴികകൊണ്ടു ഉടൻതന്നെ താൻ സങ്കടത്തൊടുക്കൂടെ രാജാ വിന്റെ പക്കൽചെന്നു ഈ മലയാൻകാറു പ്രത്തുക്കാൽ രാജാ ക്കന്മാരുടെ അടിയായും കീഴുവഴങ്ങപ്പെട്ടവരും അല്ലാതെയും രാ ജാവിന്നു ഒരു നാളും മില്ലാവെലയും ചെയ്യാതെയും അങ്കചകം നരാതെയും ഇരിക്കുന്നതുമെന്നു അന്യ രാജാവിന്റെ അടിയാ രായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നപ്പൊൾ രാജാവിന്നും രാജസ്രീക്കും തിരു മനസ്സും മനഗുണവും ഉണ്ടായി അവരിൽ ഒരുത്തന്നു മെത്രാന്റെ സ്ഥാനം കൊടുത്തല്ലൊ. ഞങ്ങൾ ഗൊവക്കാർ പലർ ഇവിടെ ഖണ്ടായിരുന്നാരെയും പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്നു അടിയായതന്നെ ആയിരിക്കയും തന്നിക്കു മില്ലാവെലയും ചെയ്തു അങ്കചകം കൊ ളത്തും ഇരുന്നാരെയും അവരിൽ അറിയുള്ള പട്ടക്കാരിൽ പലരും ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരിൽ ആർക്കും ഈ സ്ഥാനം കൊ ള്ലാൻ മനഗുണം ഉണ്ടായതുമില്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ മലയാൻകാറെ ബഹുമാനിക്കയും ഗൊവക്കാരെ കുറക്കയും ചെയ്തു പ്രകാരം ഗൊവയിൽ കെരുകുമ്പോൾ ഏറിയ പിണക്കു വും കലക്കവും ഉണ്ടായിവരുന്നതിനു സംശയം ഇല്ല. എന്നതി

നെക്കൊണ്ടു ആയതു വരാതിരിപ്പാൻ വെണ്ടുന്ന ഉപായം അങ്ങെ പെരുമസുഖം വിചാരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മനഗ്രണമുണ്ടാകണം. എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടക്കത്തെ തന്റെ ആവലാധി എഴുതി രാജാവിന്റെ മുമ്പാകെ വെക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ രാജബഹുമാനത്തിന്നും ഏകവാക്യം അടങ്ങ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഈ ആവലാധി രാജാവുകെട്ടാറെ ആയതിന്മേൽ ഒട്ടും രാജാവിന്നു പ്രസാദിച്ചില്ല. എന്നതിനെ ക്കൊണ്ടു ഈ ആവലാധിക്കു ഉത്തരം കൈപ്പാൻ പിന്നെ എട്ടുദി വസം കയത്താനൊസുപാതിരി സരവത്തൊരായിത്തന്നെ പാർത്താരെയും തന്റെ മുമ്പാകെ ഈ ആരം ചെല്ലുവാനും പറവാനും രാജാവു സമ്മതിച്ചതും ഇല്ല. വിശേഷിച്ചും വിഷ്കൊന്തി നല്ല സ്വഭാവവും ഉടയതമ്പുരാനെ പെടിയും ഉള്ള ആരം ആകകൊണ്ടു കയത്താനൊസുപാതിരി തന്നോടു മറ്റത്തു പറഞ്ഞുനടക്കുന്നതു ഒന്നും കൂട്ടാക്കാതെ സരവത്തൊരായിൽ താൻ വസിച്ചുവരുന്ന വീട്ടിൽ തന്നെ കൈക്കൊണ്ടു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും കൊടുത്തു അവിടെ പാർപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങിനെ വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ കയത്താനൊസുപാതിരി വസിച്ചുവരുന്നപ്പോൾ ജാതിയിൽ വാഴ്ച കഴിയത്തക്കവണ്ണം മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അറിയിപ്പാൻ കയത്താനൊസുപാതിരിയൊടു വിഷ്കൊന്തിപറയുകയും കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ മകന്നു എഴുതി അയച്ചു ഞങ്ങളെ അറീക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽ എഴുത്തുപെട്ടവണ്ണം പിടിപാടുസാധനം റൊമായിൽ നിന്നും വന്ന ഉടൻ ഈ അവസ്ഥ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പ പാതിരിയെക്കൊണ്ടും വാഴ്ച കഴിവാൻ ഉള്ളതിന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയെക്കൊണ്ടും വിഷ്കൊന്തി ഞങ്ങളെ അറീച്ചത ഒരു താല്പര്യം കൂടാതെ എന്നു വിചാരിക്കണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുക്കാതെയും ഇങ്ങിനെ വാഴ്ച കഴിക്കാതെയും ഇരിപ്പാനുള്ളതിന്നു ആകുന്ന പ്രയത്നം ഒക്കയും കയത്താനൊസുപാതിരി ചെയ്യുകയും യൌസെപ്പ പാതിരിയും തന്നാൽ ആകുംവണ്ണം പല ഇടത്തും ഇതിന്മണ്ണം പറഞ്ഞു നടക്കയും ചെയ്തു വന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ക്ലേശിച്ചും പറഞ്ഞും വന്ന ആളുകളെക്കൊണ്ടുതന്നെ തങ്ങൾ പറഞ്ഞു നടന്നതിനൊടു മറ്റത്ത അറിയിപ്പു കൊടുപ്പാൻ വിഷ്കൊന്തി വിചാരിക്കുകൊണ്ടത്രെ പിടിപാടുസാധനം വന്നാറെ യൌസെപ്പ പാതിരിയെക്കൊണ്ടും വാഴ്ച കഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയെക്കൊണ്ടും തന്നെ ഞങ്ങളൊടു അറിയിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചത എന്നു തൊന്നുന്നു. ഇങ്ങിനെ എട്ടു ദിവസം

കയത്താനൊസുപാതിരി അവിടെ പാത്തു ക്ലേശിച്ചാറെ രാജാവിനെ കാണാനും പറവാനും സംഗതിവരാതെ ഇരിക്കുകൊണ്ടു താൻ പൊയ കാര്യം ഒന്നും സാധിച്ചില്ല. തന്റെ ഉൾക്കളവും ചതിവും ഏറ്റമൊറ്റം പറ്റുകിമാക്കു പരഹസ്യമായി വരുവാണെന്നു മറ്റു ഒരു ഫലം ഇല്ല എന്നു കണ്ട ഈ മലയാംകാരരുടെ കൂടെ കൂടുക അത്രെ നല്ലത് എന്നു താൻ നെരിട്ടു ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്ക ഇല്ലെന്നു കണ്ടു ഉടൻതന്നെ സരവത്തൊരായിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട മെൽപറഞ്ഞ പ്രംസീസ്തോസ കയത്താനൊസു കൊയിത്തു എന്ന പാതിരി വസിച്ചുവരുന്ന ദൊന്നാരൊസാ എന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട സ്രീയുടെ വീട്ടിൽ വന്ന ഈ സ്രീയും മകനും ഈന്ദിയായിക്കു പൊകുവാനത്രെ ഭോവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ഈ അവസ്ഥ രാജാവിനെ ബൊധിപ്പിച്ചു ഉത്തരം പറയണം എന്നും പറഞ്ഞാറെ ഈ കാര്യം രാജാവിനെ ബൊധിപ്പിക്കയും രാജാവും അവരെ ആരും പിടിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ പിടിപാടു കൊടുക്കയും ചെയ്തശേഷം ഞങ്ങളും ആയിട്ടും സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ആയിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വെണമെങ്കിൽ ഒട്ടും താമസംകൂടാതെ ആരും അറിയാതെ രഹസ്യമായി വാഴ്ച കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പറഞ്ഞയക്കണം അല്ലാത്താൽ വാഴ്ച മുടക്കവും വന്നുകൂടുമെന്നും ഈ സ്രീയൊടു പറകയും ഈ സ്രീയും ആയത കെട്ടു ഉടൻ ഈ അവസ്ഥ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അറിപ്പാൻ തന്റെ വാലിഭക്കാരനെ ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിന്നു അയക്കയും ചെയ്യാറെ വാലിഭക്കാരൻ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവിടെ ഇല്ലാഴിക കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ വരുവൊളും അവൻ അവിടെ താമസിച്ചു ഞങ്ങൾ വന്നതിന്റെശേഷം ഇങ്ങിനെ ദൊന്നാരൊസാ പറഞ്ഞയക്കയും ചെയ്തു എന്നു ഞങ്ങളൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഈ അവസ്ഥ ഞങ്ങൾ കെട്ടാറെ ആയു വിശ്വസിച്ചില്ലാ എങ്കിലും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ ഉൾക്കളവിന്മേലും എത്ര കൌശലത്തിന്മേലും എല്ലായ്പ്പും ഞങ്ങൾക്കു സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പിറ്റൊ ദിവസംതന്നെ ഞാൻ ചെന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹക്കാരനാകുന്ന മർക്കസെ ദെ കസ്തൽ മെലിയൊർ എന്ന പ്രധാനിയൊടും മെഷ്കീത്ത എന്ന പട്ടക്കാരനൊടും ഈ അവസ്ഥ പറഞ്ഞാറെ ഇതൊക്കയും ഭോഷ്കും പമ്മാട്ടും അത്രെ ആകുന്നു എന്നും അതെന്തെന്നാൽ രാജസ്രീ അത്ര പിടിയാത്ത ബൊധമില്ലാത്ത മരവും മറ്റും അല്ല എന്നതുകൊണ്ടു ഇത്ര യെല്ലെടുവാൻ ദീഷ്ടതി ഇല്ലാ എന്നും എന്നു വരുമ്പോൾ രഹസ്യമായിട്ടു ഒളിച്ചു വാഴ്ചകഴിപ്പാനല്ല പിന്നെയൊ വെണ്ടുംവണ്ണം വെണ്ടുന്നവരെ ഒക്കയും വിളിച്ചു

ആഘോഷമായി കഴിപ്പാനത്രെ വെണ്ടി ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു കഴിയും ചെയ്തു.

എഴുപതാം പദം

നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിനെയും അതിന്റെശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥയെയും

മെൽപറഞ്ഞുവണ്ണം മർക്കസെ ദെ കസ്സെൽ മെലിയൊരും മെഷ്കീത്താ പാതിരിയും വെണ്ടുവണ്ണം പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു എങ്കിലും യോഗ്യത്തിൽ ഭാഗ്യം പരീക്ഷിക്കേണ്ട എന്നു വെച്ചു ഉടൻതന്നെ വാഴ്ച കഴിപ്പാനുള്ളതിന്മേൽ വിചാരിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ലിസബോണായിൽ ഉള്ള ഞങ്ങളുടെ പരിചയം പൊരാഴികയും വാക്കവൈഭവത്തിന്റെയും ബുദ്ധി കൗശലത്തിന്റെയും കുറച്ചിലും കയത്താനൊസുപാതിരിയും തന്റെ കൂട്ടരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മുമ്പിൽ ഉണ്ടായ കാരണങ്ങൾക്കെയും തങ്ങളുടെ സഹായവും കരുണയുംകൂടാതെ ഒരുവണ്ണം കഴിഞ്ഞുകൂടി എങ്കിലും വാഴ്ച കഴിപ്പാനുള്ള ഈ കാര്യത്തിന്നു ഞങ്ങളാൽ വശമില്ലാതെ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ചെന്നു വഴങ്ങുമെന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അഗതികളെ സഹായിക്കുന്നവരും തന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്നവരെ നാണിപ്പിക്കാത്തവരും ആയ ഉടെ തമ്പുരാൻ ഞങ്ങളുടെ വല്ലഭമില്ലാഴികയും പിടിയുഴികയും കണ്ടു അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തൃക്കണ്ണുകൾ ഞങ്ങളുടെ മെൽതുറന്ന കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെയും തന്റെ കൂട്ടരുടെ ഒക്കെയും നിരുപന്നക്കെയും നിഷ്ഫലമാക്കി സംബന്ധു എന്ന ഈ ആശ്രമത്തിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ എരിവും മുറുക്കവും തൊന്നിച്ചതിനാൽ ആകുവണ്ണം ഘോഷത്തോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽതന്നെ വെച്ചു ഈ ക്രിയ കഴിച്ചെ മതിയാവു എന്നു വെച്ചു ആയതിന്നു തന്നാൽ ആകുവണ്ണം എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചെ മതിയാവു എന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ദർശനവീട്ടിന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന തൊമ്മാ പാതിരി പാത്രീയർക്കാൻ എന്ന പള്ളിക്കൽനിന്നു പള്ളിക്കടുത്ത ക്രിയകളിന്മേൽ പരിചയവും അറിയും ഉള്ള യൊആക്കീം എന്നു പെരുപെട്ട ഒരുത്തനെ വരുത്തി വാഴ്ചക്കു വെണ്ടുന്ന കുപ്പായങ്ങളും ചമയങ്ങളും ഒപ്പിക്കത്തക്ക

1. മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കുംമുമ്പ് ജോസഫ് കരിയാറിയെ ലത്തീൻ റീത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിച്ചു. സുറിയാനിസഭയിലേക്കു തിരികെ പോകരുതെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. 1782 ഡിസമ്പർ 16 ന് അദ്ദേഹത്തിന് പാലിയം നല്കി.

വണ്ണം പറഞ്ഞു വെസ്ഥ വരുത്തുകയും ഇവനും ആകുവണ്ണം നിമിഷത്തിലും ചെർച്ചയായിട്ടും ആയതു ഒക്കയും വിദയം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം വാഴ്ചകഴിപ്പാനുള്ള ആൾ ആരു വെണ്ടു എന്നും ഏതു ദിവസം വെണ്ടു എന്നും ബുദ്ധിയും വിചാരവും ഉള്ള ഈ ദർശനവീട്ടിന്റെ മുപ്പൻ പാതിരിയും ആയിട്ടു വിചാരിച്ചാറെ പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും ഒട്ടെറയും ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ തലസ്ഥാനം സമ്മതിപ്പാൻ ഈ മലയാൻകാക്കു മനസ്സില്ലാ എന്നു കയത്താനൊസുപാതിരിയും കൂട്ടരും പറഞ്ഞു നടത്തുന്ന വിവരം ഹരം വരുത്തുവാനായിട്ടു ഈ വാഴ്ച കഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു മുമ്പിൽ ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരിക്കുകയും പിന്നെ ഈ സ്ഥാനം ഉപേക്ഷിച്ചു ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ലിസബോണായിൽ പാത്രീയരുകയും ചെയ്യുന്ന ദോ പ്രസിസ്കോസ ദെ അബസുദാ എന്ന ഗോവയുടെ പഴയ മെത്രാപ്പോലീത്താതന്നെ കൂടിയെ മതിയാവു എന്നും ബഹുദമ്പുശമ്പാ ശവീനായ അതായതു എഴുപതാമത്തെ ഞായറാഴ്ച എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഞായറാഴ്ച കഴിച്ചുകൊള്ളുക എന്നും നിശ്ചയിച്ചതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ പുറപ്പെട്ട മെൽപറഞ്ഞ പഴയ ഗോവയുടെ ഭവനത്തുചെന്നു സംബന്ധു എന്ന പള്ളിക്കൽ വന്നു തന്നോടു വാഴ്ച കഴിപ്പാനു ശുഭതിന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ഇദ്ദേഹവും ഈ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു വരത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞൊക്കയും ആയതിന്റെ ശേഷം മയ്യാ എന്ന നാട്ടിന്റെയും മക്കാ എന്ന നാട്ടിന്റെയും മെത്രാന്മാരുടെ പക്കൽ ചെന്ന ഈ വാഴ്ചക്കു കൂടെ നില്പാനുള്ളതിന്നു വരണമെന്നു അവരൊടും അപേക്ഷിക്കുകയും ഇവർ രണ്ടു പെരും ഈ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു അങ്ങിനെതന്നെ എന്നു തങ്ങളും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം നാലു സർവാധികാര്യക്കാരന്മാരുടെയും പക്കലും മർക്കസെ ദെ കസ്സെല്ല മെലിയൊർ എന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട ആളിന്റെയും ഭവനങ്ങളിലും മറ്റു നമുക്കു സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉള്ള മറ്റു പലരുടെ വീടുകളിലും മെഷ്കീത്താ പാതിരിയുടെ ഭവനത്തും ചെന്നു അവരെ എല്ലാവരോടും വാഴ്ച കഴിപ്പാനുള്ളതിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ദിവസവും പറയുകയും ഈ ഘോഷത്തിന്നു തങ്ങൾ എല്ലാവരും വരണമെന്നു വിളിച്ചതുമെന്നെ കയത്താനൊസുപാതിരിയെയും ശേഷം ലിസബോണായിൽ ഉള്ള ഗോവക്കാർ എല്ലാവരെയും ഈ ഘോഷത്തിന്നു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും വിഷ്കൊന്തി ഇത്ര നെർവും സർവന്റെ രായിൽ നിന്നും ലിസബോണായിൽ വന്നില്ല എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇന്നു ദിവസം വാഴ്ച കഴിക്കുന്നു എന്നും വാഴിക്കുന്ന മെത്രാ

പ്പൊലീത്താ ഇന്നാരാകുന്നു എന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്താ എഴുത്തു യച്ച വിഷ്കൊന്തിയെയും വിഷ്കൊന്തസ്സായെയും അറീ ക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ക്രമം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ഞായറാഴ്ചനാൾ പള്ളിയിൽ വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും വിദയം വരുത്തുകയും പാത്രീയർക്കാൻ എന്ന പള്ളിക്കൽനിന്നും ക്രമങ്ങളുടെ മല്ലാനുമാരും ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത എഴുത്തുകാരനും അവിടെക്കു എത്തുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ ദോം പ്രംസിസ്റ്റോസ എന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായും മയ്യായുടെയും മക്കാവിൻറയും മെത്രാന്മാരും തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിന്നും അന്തസ്സിന്നും തക്കവണ്ണം ക്രമത്തോടുകൂടെ ഏകദേശം പത്തു മണിക്കു സംബന്തു എന്ന പള്ളിയിൽ എത്തുകയും അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ മര്യദിപൊലെ പള്ളിയിൽ മണിയും തട്ടി ഘോഷത്തോടുകൂടെ അവരെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു ശേഷം ദർശനക്കാരരുടെ മൂപ്പനും ശേഷമുള്ള പാതിരിമാരും മഹാസന്തോഷത്തോടും പ്രസാദത്തോടുംകൂടെ വാഴുന്നരത്തു വെണ്ടുന്ന പാട്ടുകളും ധ്വനികളും നടത്തി മഹാ ആഘോഷത്തോടും കൊലാഹലത്തോടുംകൂടെ വാഴ്ച കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ആഘോഷത്തിന്നു കൂടിയ മെത്രാന്മാർ എല്ലാവരെയും മഹിമ ആയിട്ടു റൊമ്മായിൽ മെൽപട്ടക്കാരരുടെ തക്കസായിൽ എഴുതപ്പെട്ട ക്രമത്തിന്നു തക്കവണ്ണം മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൩ (1783)-ാം കാലം കുംഭമാസം ൧൭(17)-ാംനു- എഴുപതാംഞായറാഴ്ച എന്നു ചൊല്ലപ്പെടുന്ന നൊയമ്പിൻറെ പെത്രാത്ത ഞായറാഴ്ചയുടെ തലേത്തലേ ഞായറാഴ്ചനാൾ ലിസബോ ആയിൽ മാർ ബെനദീക്തോസ പുണ്യവാളൻറെ ദർശനക്കാരരുടെ സംബന്തു എന്ന ആശ്രമ ദേവാലയത്തിൽ വച്ചു മാർ പ്രംസിസ്റ്റോസ ദെ അബസുദാ എന്ന ഗോവയുടെ പഴെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിൽ നിന്നു മയ്യാ എന്ന ദേശത്തിൻറെ മെത്രാൻ മാർ വർത്തുൽമയ്യും മക്കാ എന്ന ദേശത്തിൻറെ മെത്രാൻമാർ ആലേക്കസന്ത്രയൊസും നിന്ന സഹായിക്കുന്നപ്പോൾ മാർ യൗസെപ്പ് കരിയാട്ടി മുമ്പിൽ അങ്കമാലിഎന്നും ഇന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ എന്നും ചൊല്ലപ്പെട്ട മലങ്കര ഇടവക ഒക്കയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ വാഴ്ച കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ സ്വല്പംകാലം മുമ്പെ നമ്മുടെ പഴെ കാരണവന്മാരിൽ പലരും കാൺമാനാഗ്രഹിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും ഇരുന്ന കാർയ്യം നമ്മുടെ ഈ കാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു കാൺമാൻ അറുതിയില്ലാത്ത തൻറെ മനഗുണത്താൽ ഉടയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സായതിനെക്കൊണ്ടു നാമെല്ലാവരും പ്രത്യേകമായി തന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടാടുവാനും ഇനിയും തൻറെ അളവില്ലാത്ത കരുണയാൽ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ അമളിയും ഞെരുക്കവും തീർത്തുരക്ഷിപ്പാൻ ഉള്ളതിന്നും മനസ്സുകൊണ്ടാടുംകൂടെ മുട്ടിപ്പാലെ തന്നോടു അപെക്ഷിപ്പാനും കടമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ

ഈ ആഘോഷത്തിന്നു ആണങ്ങളും പെണ്ണങ്ങളും വയസ്സന്മാരും വാലിക്കോരരും പൈതങ്ങളും കീടാങ്ങളും ബഹുമാനപ്പെട്ടവരും വെലക്കാരരും ഇങ്ങിനെ സംബന്തു എന്ന ദർശന വീട്ടിൻറെ പള്ളി തിരിക്കിതിക്കി നിറപ്പു തമ്മിൽതമ്മിൽ നിൽക്കത്തക്ക വണ്ണം ആളുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മർക്കസെ ദെ കണ്ണെല്ല മെലിയൊർ എന്ന പ്രധാനിയും മർക്കസെ അജജായുടെ മകൻ ദൊ കയത്താനൊസും പിന്നെയും ഞങ്ങളെ സ്നേഹവും കൂറുമുള്ള മറ്റും ചില ബഹുമാനപ്പെട്ടവരുംകൂടെ വന്ന ഈ ഘോഷം അഴകാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകൂടാതെ കയത്താനൊസുപാതിരിയും ലിസബോ ആയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മറ്റു ഗോവക്കാർ പാതിരിമാർക്കും മറ്റു ഞങ്ങളെ പ്രിയവും വെണ്ടികയും ഉള്ള പല ജനങ്ങളും കൂടെ വന്നിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരി നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്തുതി ആയി ഒരു പടാൽത്ത എഴുതി ഉണ്ടാക്കി പറവാൻ ആസ്ഥമായാറെ ആശ്രമത്തിലുള്ള പാതിരിമാർക്കു മനസ്സില്ലാഴികകൊണ്ടു പറവാൻ കൂടിയതുചില. എന്നാൽ ആശ്രമത്തിൻറെ മൂപ്പൻപാതിരി വാഴ്ചകഴിപ്പാൻ വന്ന മെത്രാന്മാർക്കു എത്രയും മഹിമയും പ്രകാശവും ഉള്ള ഒരു പ്രാതൽ വിദയം വരുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പൊഴൊ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞ ഗോവയുടെ പഴെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്നെയും ഈ ക്രിയക്കു തന്നെ വിളിപ്പാനായിട്ടു തൻറെ വീട്ടിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ചെന്നപ്പോൾ വാഴ്ച കഴിപ്പാൻ വരണമെന്നല്ലാതെ പ്രാതൽ കഴിപ്പാൻകൂടെ വരണമെന്നു തിരിച്ചു പറയാഴികകൊണ്ടു അവിടെ പ്രാതൽ കഴിവാൻ ഘറെ മടികാട്ടി എങ്കിലും ഒടുക്കം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആശ്രമത്തിൻറെ മൂപ്പൻപാതിരിയും മുട്ടിച്ചു അപെക്ഷിച്ചതു കൊണ്ടും താനും വാഴ്ചക്കു തുണക്കുന്നവർ ആയിരുന്ന മയ്യായുടെയും മക്കാവിൻറെയും മെത്രാന്മാരും അവിടെ പാൽത്ത പ്രാതലും കഴിഞ്ഞ ഏകദേശം ൫ (5) മണിനെരമായപ്പോൾ അവർ എല്ലാവരും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങൾക്കു പൊകുവാൻപുറപ്പെടുകയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ദർശനത്തിൻറെ മൂപ്പനും ശേഷം പാതിരിമാരും ദർശനവീട്ടിൻറെ വാതുക്കൽ ഓളും അണിയാത്ര പൊയി അവരെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വാഴ്ച കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ താനും കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ മകൻ യൌസെപ്പുപാതിരിയും ഒരുമിച്ചു ഒരു മുറിയിൽതന്നെ പാർത്തുവരുന്നതു ഹെതുവാൽ ഇയാൾ വാലിക്കോരനാകകൊണ്ടും ഞങ്ങളുമായി അയർപ്പു ആയിരിക്കുകൊണ്ടും പലപല മെനിക്കുയങ്ങളും കുറവും പല സംഗതിക്കും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു കൂ

ടുന്നതിനാൽ ക്ഷമിപ്പാൻ വഹിയാഴിക്കൊണ്ടു വാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ വെറെ ഒരു മുറി കൊടുക്കണമെന്നു ദർശനത്തിന്റെ മൂപ്പനാകുന്ന പാതിരിയോടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ മുസിൾ അപെക്ഷിക്കയും മൂപ്പനും ആയത അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു പറഞ്ഞതായും വാഴ്ചക്കു ൧൫ (15) ദിവസം മുഖെ മീതെ നിലയിൽ ഉള്ള മുറികളിൽ ഒന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വസിപ്പാനായിട്ടു ഒഴിച്ചുകൊടുക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ലിസുംബൊആയിൽനിന്നും ഈ നിയായിക്കു പൊരുവൊളം ഈ മുറിയിൽതന്നെ വസിച്ചവരികയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം പിറെറ ദിവസംതന്നെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത പുറപ്പെട്ട തന്റെ വാഴ്ചക്കുടിവന്ന പ്രധാനപ്പെട്ടവരുടെ വീടുകളിൽ ചെന്നു തങ്ങൾക്കുടി വന്ന ഘൊഷം അഴകതാക്കിയിനെക്കൊണ്ടു അവർ എല്ലാവരൊടും നന്ദികാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഇപ്പൊൾ നടന്നുവരുന്ന റൊമ്മായിക്കടുത്ത പാിത്വത്തിന്നു തക്കവണ്ണം മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കടുത്ത സ്ഥാനത്തിന്റെ തികച്ചിലായ പാലിയൊ എന്ന ശു. ചമയം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുപ്പാനുള്ളതിനു കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനെങ്കിലും മലാക്കായുടെ മെത്രാൻ എങ്കിലും കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണം റൊമ്മായിൽനിന്നും കല്പന വന്നതിനെക്കൊണ്ടും അവിടെനിന്നും കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ മലാക്കായുടെ മെത്രാൻ അലെക്കസയത്രയൊസും തന്റെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത താൻ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു ചെന്നു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ തന്നൊടു അപെക്ഷിച്ചാറെ ഇദ്ദെഹവും സംബന്തു എന്ന ആശ്രമപള്ളിക്കൽ വന്ന മെൽചൊല്ലിയ ആണ്ടിൽതന്നെ മീനമാസം ൧൭ (17)-ാംന- പാലിയൊ എന്ന ശു. ചമയം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ വിഷ്കൊറന്തസ്സാ സഠവത്തരായിൽനിന്നും ലിസുംബൊആയിൽ വന്നാറെ തൊന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുംകൂടെ തന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നപ്പൊൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ വിഷ്കൊറന്തി കണ്ടു ഉടൻ പാരം ആപാരവും ചെയ്തു തന്റെ കൈയും മുത്തി തന്റെ കഴുത്തൽ ഉള്ള കുരിശു കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. ഇനി ഒരു ഭയം വെണ്ട. ഈ കുരിശു കഴുത്തിന്മേൽനിന്നും നീക്കുവാൻ ആരാലും സാദ്ധ്യമല്ലഎന്നു. എന്നാൽ ഈ വചനങ്ങൾ വിഷ്കൊറന്തി പറഞ്ഞതിനാൽ കയത്താനൊസുപാതിരി ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു നടന്നത ഒക്കയും ആയതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ഭയം ഉണ്ടായ പ്രകാരവും താൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞു എന്നു ഞങ്ങൾക്കു പ്രസിദ്ധമാകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മലങ്കരമെത്രാന്മാരു മലങ്കരക്കാരരുതന്നെ വെണമെന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരുമായി നിശ്ചയിച്ചു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു മലങ്കര ചെന്നാലുടൻ ഇത്രപ്പൊഴും ഉണ്ടായതുപൊലെ മലങ്കരഇടവകയിൽ മെത്രാന്മാർ നഷ്ടമായി പൊകാതിരിപ്പാൻ അനന്തിരവര ആരു എന്നു വിചാരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു രഹസ്യമായിട്ടു ഞങ്ങളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെശേഷം ഒരു ദിവസം മത്തീഞ്ഞു ദെമൈൽ എന്ന ഇന്ദിയാമുഖത്തെ സദ്വ്യാധികാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പൊൾ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞല്ലൊ. ഇനി ചെന്നു യാത്രപുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിക്കെ വെണ്ട. കപ്പൽ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നു എന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞാറെ ഇനിയും ചില കാര്യങ്ങൾ തീരുവാനുണ്ടെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്ത ഉത്തരിച്ചതിന്നു എന്നാൽ ആയതു കാണാമെന്നു ഈ കാര്യക്കാരൻ പറഞ്ഞ ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം വിഷ്കൊറന്തിയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പൊൾ ഇന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വ്യാധികാര്യക്കാരൻ ഞങ്ങളെ ഇന്ദിയായിക്കു വെഗം വിടുവാനുള്ളതിന്നു പാരം മുറുക്കമാണെന്നു വിഷ്കൊറന്തിയൊടു ഞങ്ങൾ പറയുകയും വിഷ്കൊറന്തി ആയതു കെട്ടാറെ അങ്ങെ ഉയർച്ചക്കു ഏതാനും അപെക്ഷ രാജസ്രീയൊടു അപെക്ഷിപ്പാനുണ്ടെങ്കിൽ ആയത എഴുതി കൊണ്ടുവന്ന എന്റെ പക്കൽ തന്നാൽ ഞാൻ രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിക്കാമെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞു ഒട്ടും താമസിയാതെ പിറെറ ദിവസംതന്നെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നും മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു ആണ്ടുതൊറ്റും കൊടുപ്പാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്ന മാസപടിയുടെ കാര്യത്തിന്നും മലങ്കരസിമ്മനാരി പണിചെയ്വാൻ രുള്ള കാര്യത്തിന്നും പുസ്തകങ്ങൾ കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നും ആയിട്ടു മാർ സഠവദാർ ദൊസറെയീസ എന്ന കാലം ചെയ്ത കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ജീവിച്ചിരുന്ന നാളുകളിലും താൻ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷവും വീണ്ടുപൊയ മാസപടി തരുവാൻ മനഗ്രണമുണ്ടാകണമെന്നും രാജചിലവാൽ ഞങ്ങളെ മലങ്കരക്കു അയപ്പാൻ മനഗ്രണമുണ്ടാകണമെന്നും ഇങ്ങിനെ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെക്കും രാജസ്രീയൊടു അപെക്ഷിപ്പാൻ അപെക്ഷകൾ ഉണ്ടാക്കി നാലു കടുദാശിൽ എഴുതി വിഷ്കൊറന്തിയുടെ പക്കൽ കൊടുക്കയും വിഷ്കൊറന്തിയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞു ഒത്തവണ്ണം രാജസ്രീയെ കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്താറെ രാജസ്രീയും അപെക്ഷകൾ കെട്ടാറെ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കയും ഇന്ദിയായെ ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആകകൊണ്ടു ഇന്ദിയാമുഖത്തു സർവ്വ്യാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മത്തീഞ്ഞു ദെമൈലിന്റെ പക്കൽ കൊടുത്തയക്കത്തക്കവണ്ണം രാജസ്രീ കല്പിക്കയും രാജസ്രീ കൽപിച്ചവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ അപെക്ഷകൾ ഒക്കയും മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വ്യാധികാര്യക്കാരന്റെ പക്കൽ വിഷ്കൊറന്തി കൊടുത്തയ

ക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ഈ അവസ്ഥകൾ ഒക്കെയും ഞങ്ങളോടു അറിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ അപേക്ഷകൾ ഒക്കെയും വാചകങ്ങളും ആയതിന്റെ പൊരുളും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ എഴുതുകയും ചെയ്യും.

അപ്പൊഴൊ മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഈ അപേക്ഷകൾ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം പലടത്തും ഉള്ള മര്യോദീപൊലെ ഒരു തന്നെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടും വിശ്വസിച്ചും വരുന്നതു മറ്റവൻ കണ്ടുകൂടാ എന്ന എത്രയും വിഷമുള്ള പാമ്പുപൊലെ ഇരിക്കുന്ന ദെപഷം മെൽപറഞ്ഞ മത്തീഞ്ഞു ദെമെല്ലിന്റെ പുദയത്തിൽ പൂണ്ടതിനാൽ വിഷ്കൊന്തിയൊടു ഏറെ സ്നേഹവും സമ്മതവും ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടെന്നു കാൺകയാൽ ഈ ആണ്ടിൽ ഞങ്ങളെ അയപ്പാനുള്ളതിന്നു ഉപേക്ഷ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങളും ഈ ആണ്ടിൽ പൊരുവാൻ കൂടുക ഇല്ലാ എന്നു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ലിസബൊ ആയിൽനിന്നും മലങ്കരക്കു ആ ആണ്ടിൽ തന്നെ പൊരുന്ന മയ്യയിൽ ഉള്ള ഒരു വാലീദിക്കാരന്റെ പററിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്രകാരം മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ യോഗം ബൊധിക്കത്തക്കവണ്ണം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

1. വർത്തമാനപ്പുസ്തകത്തിന്റെ ചെത്തിപ്പഴ കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ 1784 ഏപ്രിൽ 10-നു പാരോമാക്കൽ അയച്ച കത്തിന്റെ പകർപ്പു കാണാം. '1783 മാർച്ചിൽ അയച്ച കത്തിൽ കരിയാററി മല്ലാന്റെ നാമനിർദ്ദേശവും അഭിഷേകവും നിങ്ങളെ അറിയിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ സഭയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായും മാർതോമ്മായുടെ പുനരുകൃത്തിനായും ഞങ്ങൾ നിരന്തരം യത്നിക്കുന്നു. കഴിവത്രം വേഗം അവിടെയെത്താൻ ഞങ്ങൾ അഭിലഷിക്കുന്നു. ഇവിടെയുള്ള പാതിരിമാർ ഞങ്ങളുടെ യത്നങ്ങൾക്കു വിഘാതം സൃഷ്ടിക്കയാലാണ് ഈ കാലതാമസം. ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഇത്രയും ഭംഗിയായതിൽ അവർക്കു് അമർഷം ഉണ്ടു്. ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയെത്താതിരിക്കാൻ അവർ എത്രയും ചെയ്യാൻ മടിക്കില്ല. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ തുടരുക. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരൻ ചാണ്ടിക്കത്തനാർ അയച്ച കത്തു കിട്ടി...' കത്തു കിട്ടിയ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ ഉടൻ തിരിച്ചയക്കാൻ വേണ്ടതു ചെയ്യണമെന്നു് മാർപ്പാപ്പക്കും പോർച്ചുഗീസു് രാജ്ഞിക്കും കത്തെഴുതി. തങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളെ പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘം സംശയിച്ചുവെന്നു് മാർപ്പാപ്പക്കു് അവർ എഴുതി. മലബാറിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതി പറിച്ചു് അറിയാൻ രണ്ടുപേരെ അയക്കാൻ മാർപ്പാപ്പയോടും രാജ്ഞിയോടും ആവശ്യപ്പെട്ടു. പാരോമാക്കലിന്റെ കത്തു കിട്ടിയതറിഞ്ഞ ഉടൻ ലാററിൻ മിഷണറി മാർക്കെതിരോയുള്ള ആരോപണങ്ങൾ കഴമ്പില്ലാത്ത കേവലം അപവാദങ്ങളാണെന്നു് വികാരി ജനറാളായിരുന്ന പൗളിനോസുപാതിരി പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിനു് എഴുതി.

ഇതിന്റെ ശേഷം കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പൊൾ കൊച്ചിയിൽനിന്നും കാഞ്ഞിരപിള്ളിക്കാരൻ ചാണ്ടിക്കത്തനാരു ഞങ്ങൾക്കു എഴുതി അയച്ച കുറി ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്തുകയും ഇങ്ങിനെ മലങ്കരനിന്നും ഞങ്ങൾ പൊന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ അത്രമാത്രം ഞങ്ങൾ ബൊധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ മറ്റു മനിഷ്ഠം റൊമായിൽനിന്നു വരികയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞ മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന കാര്യക്കാരൻ ഞങ്ങളുടെ നെരെ തനിക്കുള്ള ദെപഷംകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ താമസിപ്പിച്ചു എങ്കിലും ഈ ഹെതുവാൽ രണ്ടര ആണ്ടത്തെ കാലം പിന്നീടും ഞങ്ങൾ ലിസബൊ ആയിൽ പാർത്തുവന്ന ഇടയിൽ നമ്മുടെ ലൊകർക്കും ഇടവകക്കും അറിവാൻ ദിഷ്ടിയിലുള്ള പല പല കാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു അറിവാൻ സംഗതി വന്നതിനെക്കൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം ശുഭമായി തീർന്നു വരുവാൻ ഇട ഉണ്ടായി എന്നതിനെക്കൊണ്ടും ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള മനഗുണംകൊണ്ടു അത്രെ ഇങ്ങിനെ ഭവിച്ചതു എന്നു അറിഞ്ഞു എല്ലായ്പ്പഴും തന്നെപ്പട്ട നന്ദി കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

എഴുപത്തിയൊന്നാം പദം

മെൽപറഞ്ഞ കാര്യക്കാരന്റെ ദെപഷം ഹെതുവാൽ ഞങ്ങൾ ലിസബൊ ആയിൽ പാർത്തുവരുന്ന നാളുകളിൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മത്തീഞ്ഞു ദെ മെല്ലിന്റെ ദെപഷംകാരണമായി ഞങ്ങൾ മലങ്കരക്കു പുറപ്പെടുവാൻ സാധിക്കാതെ ലിസബൊ ആയിൽതന്നെ താമസിച്ചുവരുന്ന നാളുകളിൽ നിരപ്പിന്റെയും ഒരുമ്പാട്ടിന്റെയും ശത്രു ആകുന്ന പിശാചു ഞങ്ങളെ കലക്കുവാനും സങ്കടപ്പെടുത്തുവാനും ഒട്ടും മടിച്ചതും ഇല്ല. അതെന്തെന്നാൽ സ്വപ്ലകാലംമുൻപെ തുടങ്ങി മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ ലൊകരെ പിടിച്ചു തകർത്ത പൊളിച്ചു ചൊരയും കടിച്ചു ചൊരയുടെ ഉഗ്രവും മത്തുംകൊണ്ടു ഉല്ലാസിച്ചു മദിച്ചു ബൊധവുംകെട്ടു രസിച്ചും മന്ദിച്ചും ഇരുന്ന എത്രയും ക്രൂരപ്പെട്ട വ്യാഘ്രം തന്റെ തലയെ തകർത്തുവാൻ തക്ക എത്രയും മുർച്ച ഉള്ള ഒരു ചവളം തന്റെ തല

1785 മാർച്ചിൽ കരിയാററി പ്രൊപ്പഗാന്താ തിരുസംഘത്തിനു് എഴുതി: 'എനിക്കും എന്റെ ജനത്തിനും എതിരേ അയച്ചിട്ടുള്ള കത്തുകൾ എല്ലാം പോർച്ചുഗീസു് ഭാഷയിൽനിന്നു് ഇറാലിയനിലേക്കു പരിഭാഷ ചെയ്യാനുള്ള സാധകാശം ഇപ്പോഴില്ല. സമയം കിട്ടിയാലുടൻ അവയും തർജമ ചെയ്തു് ഞാൻ അയക്കാം. ഞങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ മനസ്സു് നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാനാകുമല്ലോ.'

യുടെ നടുവെ തറക്കപ്പെട്ടു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ പാരം പരിഭ്രമിച്ചു ആയതു തന്റെ തലയിൽനിന്നും നീക്കുവാൻ തന്റെ ശക്തി ഒക്കെയൊടുംകൂടെ പൊരാടുകയും ചെയ്തു.

എന്നു വരുമ്പോൾ മുമ്പിൽ പഴെ കാലങ്ങളിൽ യേശുസെപ്പ എന്ന പാത്രീയർക്കായുടെ നെരെയുള്ള സ്നേഹവും ബഹുമാനവും കൊണ്ടു പാരം സ്നേഹത്തോടും കരുണയൊടുംകൂടെ പൊറുത്തു പൊക്കെ ഇസ്രായേൽമക്കളെ മെസ്രെനിൽ വരുത്തിയതിന്റെശേഷം കാലക്രമേണ ഈ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഒക്കെയും ദ്രോഷമായി തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാൻ വശമല്ലാത്തവണ്ണം അവരെ അക്രമപ്പെടുത്തിയും തെരുക്കിയും വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ഉയരപ്പെട്ടു വൻറ മനോഹരണത്താലെ അവരെ രക്ഷിപ്പാൻ മൂശ എന്ന നിവ്യാ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ഇസ്രായേൽക്കാരെ തന്റെ അടിമയിൽ നിന്നും നീക്കാതെ ഇരിപ്പാനും മൂശയെ നശിപ്പിപ്പാനും ദൃഷ്ടനായ പെറൊൻ രാജാവു ആകുന്ന പ്രയത്നമൊക്കെയും ചെയ്തു എന്ന പൊലെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ തുടക്കത്തിൽ പാരം എളിമയൊടും വഴക്കത്തൊടുംകൂടെ പുക ഇന്ന ബലത്തൊടും മുഷ്കരത്വത്തൊടുംകൂടെ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ അടിമയിൽ പിടിച്ചും തെരുക്കിയും വരുന്ന നാളുകളിൽ തങ്ങളുടെ അടിമയിൽനിന്നും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെ രക്ഷിപ്പാൻ മലങ്കരയുള്ള മാർ തൊമ്മാനസ്രാണികളുടെ ജാതിയിൽനിന്നും കലത്തിൽ നിന്നും തന്നെ ഈ ജാതിക്കു വെറുവാഴ്ച ഉണ്ടായ പ്രകാരം കണ്ടപ്പോൾ താൻ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടെയുള്ള തങ്ങളുടെ വാഴ്ചക്കു നഷ്ടം വരുമെന്നു വിചാരിച്ചതന്നെ മലങ്കരക്കു അയക്കാതെ ലിസംബൊ ആയിൽ തന്നെ പാർപ്പിക്കുന്നതിന്നു ശക്തി ഒക്കെയൊടുംകൂടെ ശ്രമിപ്പാൻ ഉപെക്ഷിച്ചതും ഇല്ല. എന്നാൽ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ മത്തീഞ്ഞു ദെ റമല്ലിന തങ്ങളുടെ നെരെ നല്ല രസം ഇല്ലെന്നു കണ്ട ഉടൻ നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ആകുന്ന പാതിരിമാരും മറ്റും ഈന്ദിയായിൽനിന്നും വന്ന ഈ പാവപ്പെട്ട അന്യക്രമത്തിലുള്ള പട്ടക്കാരനെ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ടു കല്പിച്ചതു ഈ രാജിത്തത്തിന്റെ ക്രമചട്ടത്തൊടു മറുത്തുള്ളതും പറ്റുകിജാതിക്കും മറ്റു ഏറ്റൊപ്പയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾക്കും ഈന്ദിയായിൽ ഉള്ള ബഹുമാനത്തിന്നും മുഷ്കരത്വത്തിന്നും കുറച്ചിലും നഷ്ടവും വരുത്തുവാൻ തക്കതുമായ ഹോഷത്വമായ ഒരു പ്രവർത്തി അത്രെ ആകുന്നതു. അതെന്തെന്നാൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവു മെത്രാനായി പെരു വിളിക്കുന്നതു പറ്റുകിജാതിയിൽ ഉള്ള വർ ആയിരിക്കണമെന്നു രാജിത്തത്തിന്റെ ക്രമചട്ടങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു എത്രയും ബുദ്ധിയൊടും വിചാരത്തൊടുംകൂടെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന കല്പന അത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ അന്യ ജാതിയായി വന്നാൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാ

ജാവിനൊടു വെണ്ടുന്ന വിശ്വാസവും ചൊല്ലുവിളിയും കാത്തു വരികയില്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാനായിട്ടു രാജസ്രീ കഴലപ്പെടുത്തി വാഴ്ചയും കൊടുത്ത ഈ കരിയാട്ടി മലങ്കര ചെന്ന ഉടൻ അവിടെയുള്ള മലയാൻകാരരു പറ്റുകിമാരെയും ശേഷമുള്ള ഏറ്റൊപ്പക്കാരെയും ഉപെക്ഷിച്ച ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കീഴിലായതിന്റെ ശേഷം ഈന്ദിയ ഒക്കെയും പിന്നെ ശേഷം മെത്രാന്മാരെ അവർതന്നെ കഴലപ്പെടുത്തിവാഴിക്കയും ചെയ്യും. എന്നു തന്നെ അല്ല ഈന്ദിയായിൽ ഉള്ള മറ്റു ജാതികൾക്കും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ തന്നെ മെത്രാന്മാരെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇതുതന്നെ അവകാശവും വഴിയും ആയി വരുമെന്നതുകൊണ്ടു ഈന്ദിയാരാജ്യത്തു നമ്മുടെ രാജാവിനുള്ള മുഷ്കരത്വവും ഏറ്റൊപ്പക്കാരരുടെ ബഹുമാനവും രാജസ്രീ കാട്ടിയ ഈ ഒരു പ്രവൃത്തിയാലെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ ചൂടും എരിവും തൊന്നത്തക്ക മറ്റു വചനങ്ങളും മഹാ ശക്തിയൊടും സങ്കടത്തൊടുംകൂടെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനു മുമ്പിൽതന്നെ തങ്ങളൊടു നല്ല രസമില്ലാത്ത ഹെതുവാൽ തങ്ങളൊടു മറുത്തു പറയുന്ന വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും നല്ലതിന്മണ്ണം ചെവി കൊടുത്തു വരികയും ചെയ്യുന്നതു ഒഴിയെ ആയതുകൊണ്ടുതന്നെ മതിയാക ഇല്ലെന്നു കണ്ടു വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിലും മർക്കൈസ അൻജെ ജായുടെ വീട്ടിലും മറ്റും തങ്ങളൊടു കൂറും സ്നേഹവും ഉള്ള പല പ്രധാനികളുടെ ഭവനങ്ങളിലും പ്രത്തുക്കാലിൽ അറിവും ഇരിപ്പും ഉണ്ടെന്നു പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന മല്പാമ്പാരായ പാതിരിമാരുതന്നെ ചെന്നു പതുക്കെ പതുക്കെ തങ്ങളൊടു മറുത്തു പറഞ്ഞു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ നമ്മുടെ സ്നേഹകാരനാകുന്ന മെഷ്കീത്താപാതിരി തന്റെ മരുമകന്നു നാലുപട്ടം കൊടുക്കണമെന്നു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അപെക്ഷിച്ചാറെ പാത്രീയർക്കായുടെ അനുവാദം മെടിച്ചാൽ തന്റെ അപെക്ഷ പൊലെ കൊടുക്കാമെന്നു പറയുകകൊണ്ടു മെഷ്കീത്താപാതിരിയും പാത്രീയർക്കയൊടു അപെക്ഷിക്കയും പാത്രീയർക്കായും ആയതു കൊടുക്കയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തന്റെ മരുമകനെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അടുക്കൽ അയക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ലത്തീനിൽനിന്നും പെർത്തുണ്ടാക്കിയ സുറിയാനിക്രമത്തിൽ 1 അവന്നു പട്ടം കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

1. മാർദിനിലെ കൽദായ ലൈബ്രറിയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന 39-ാം നമ്പർ ഒക്കെയെഴുത്തുപ്രതി ലത്തീൻ മെത്രാഭിഷേക കർമ്മത്തിന്റെ പഴരസ്സുസുറിയാനി തർജ്ജമയാണ്. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നയിച്ച കൽദായ മെത്രാന്മാരിൽ അവസാനത്തെതിനു മുമ്പുള്ളയാളായ മാർ ജോസഫ് പോർച്ചുഗീസുകാരുടെ സമ്മർദ്ദഫലമായി ചെ

ആയതിന്റെ ശേഷം കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ലിസു ബൊആയിൽ പുത്തനായി മെത്രാന്മാർ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞാൽ മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമെലൊക്കെ കൊടുപ്പാൻ മര്യാദി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പക്ഷം ഈ മര്യാദിക്കു തക്കവണ്ണം മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമകൊടുക്കണമെന്നും ആയതിന്നു തന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ പള്ളിയിൽ വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും താൻ വിദയം വരുത്താമെന്നും മുന്തിൽ സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്നവരും പിന്നെ എന്തുപ്രകാരം എന്ന ദർശനവീട്ടിന്റെ മൂപ്പനും ആകുന്ന നമ്മുടെ സ്നേഹിതൻ തൊമ്മാപാതിരി നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു അപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായും പാത്രീയർക്കായുടെ അനുവാദവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു എന്തുപ്രകാരം എന്ന ദർശനത്തിന്റെ പള്ളിയിൽചെന്നു മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമ കൊടുക്കാനിരിക്കുന്ന വിവരം കെട്ടു ഈ പള്ളി നിറച്ചു ആളുകൾ ഈ കൂദാശ കൈക്കൊള്ളുവാനായിട്ടു അവിടെക്കു എത്തുകയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും മെൽപട്ടസുഖത്തിന്റെ ചമയങ്ങൾ ഒക്കയും ഇട്ടതിന്റെ ശേഷം ഈ കൂദാശയുടെ പെരുമമെലും അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്കു വെണ്ടിയ ആസ്ഥപ്പാടിന്മേലും അരമണിക്കൂറു നെരത്തെക്കു ഒരു ചെറിയ പൊരുൾപടാത്തയും പറഞ്ഞ ആ കൂടിയ ആളുകൾ എല്ലാവർക്കും മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമ കൊടുക്കയും സംബന്ധ എന്ന ആശ്രമത്തിലുള്ള പാതിരിമാരു അടുത്തുനിന്നു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും സുറിയാനിപെച്ചിൽ ഈ മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമ കൊടുപ്പാൻ ഭാവിച്ചാറെ ഈ പെച്ചു കെട്ടിട്ടില്ലാത്ത നാട്ടിൽ ഉത്പ്പിന്നു കാരണമായിരുന്നമെന്നു ക്രമങ്ങളുടെ മല്ലാനും മറ്റും പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ലത്തീൻഭാഷയിൽതന്നെ കൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു രണ്ടുമണിക്കു ഈ ക്രിയ തുടങ്ങിയാറെ ആയതിനെ കൈക്കൊണ്ടു ആളുകളുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു അഞ്ചര മണിയൊളം താമസിക്കണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. അപ്പോഴൊ ഇങ്ങിനെ മെഷ്കീത്തായുടെ മരുമകന്ന നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്ത പട്ടം കൊടുത്തതും എന്തുപ്രകാരം എന്ന പള്ളിയിൽ ചെന്ന മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമ കൊടുത്തപ്രകാരവും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ കെട്ടുപൊൾ മുന്തിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞതു ഒന്നും മതിയാകാതെ മെത്രാപ്പോലീത്താ പള്ളി

യ്കത തർജമ പാരോക്കൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതാണ് ഈ പ്രതി. താൻ റീത്തുമാറാഞ്ഞ അനുകൂലിക്കുന്നില്ലെന്നും അത്യവശ്യം ഹേതുവായാണ് ഇതു നിർവഹിക്കുന്നതെന്നും പാരോക്കൽ ആമുഖക്കുറിപ്പായി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. കൽദായ ചൈതന്യം അതിന്റെ തനിമയിൽ പുലർത്താൻ കഠിയാറിലിനോടും പിൻഗാമികളോടും അദ്ദേഹം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നുമുണ്ട്.

ക്കടുത്ത കാണാനാകും അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ എന്നും താൻ സുറിയാനിക്കാരൻ ആയിരിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയുടെ കാണാനായൊടു മറ്റുതും പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള വഴക്കു സുഖത്തെടു മറ്റുതും ലത്തീൻ കാരൻ പട്ടംകൊടുത്തു എന്നും തന്റെ ക്രമത്തിൽ അല്ലാതെ ലത്തീൻഭാഷയിൽ മുന്തിലത്തെ ഉപ്രശ്നമ കൊടുത്തു എന്നും ഇതു കൊണ്ടു ഇടവക ഭരിപ്പാൻ പ്രാപ്തി ഉള്ളവൻ അല്ലാ എന്നും പറയുകയും ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു നടത്തുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ സുറിയാനിക്രമത്തിൽ ലത്തീൻ കാരൻ പട്ടം കൊടുത്തതിന്മേൽ പാതിരിമാർ സംസാരം ഉണ്ടാക്കി ആയതു ന്യായം അല്ലെന്നു പറഞ്ഞാലും വരുത്തുകയും നമ്മുടെ മലങ്കര അവാർത്തനെ സുറിയാനിക്കാരായ നമുക്കു ലത്തീൻ ക്രമത്തിൽ പട്ടം തന്നതിന്നു കുറം ഇല്ലെന്നും ഇങ്ങിനെ ഈ പക്ഷപ്രതിയായ ന്യായംവിധി ഓർത്തു കാണുമ്പോൾ ഇനിക്കു പാരം ചിരി തൊന്നുന്നുമുണ്ടു.

എന്നാൽ മെൽപറഞ്ഞ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ പറഞ്ഞു നടന്നതു ഒക്കയും എത്രയും പക്ഷപ്രതിയുംചെയ്തപ്പോൾ ആകുന്ന എന്നു ബുദ്ധിയുള്ള ആളുകൾ ഒക്കെയും അറിയാവുന്ന കാര്യമായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അറിവില്ലാത്ത ജനങ്ങൾക്കു ഉത്പ്പ വരുവാൻ പൊരുമെന്നതുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ കാട്ടിയതിന്റെ അവകാശം എന്തെന്നു നമ്മെ സ്നേഹമുള്ള ചില പ്രധാനപ്പെട്ടവർ നമ്മോടു ചൊദിക്കുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു ചൊദിക്കുന്നവർ ഒക്കെയോടും കഴിവു പറവാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നവർ നിങ്ങൾ ആകവിൻ എന്ന മാർ പത്രോസുദ്ദീഹാ പറയുന്നപൊലെ ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ചെയ്ത മെൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പ്രവൃത്തികളുടെ അവകാശവും ന്യായവും ദിഷ്ടിയും ദൈവശാസ്ത്രക്കാരുടെ വിധിക്കുതക്കവണ്ണം ഒരു പടാർത്ത ആയി ലത്തീൻഭാഷയിൽ ഞാൻ എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയതിന്റെ ശേഷം ആയതു ഞാൻ യൂസ്സെ യൊആക്കീം എന്ന നമ്മുടെ സ്നേഹക്കാരൻ പറ്റുകിക്കാരനെക്കൊണ്ടു പറ്റുകിഭാഷയിൽ പകർത്തി ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ നമ്മോടു ചൊദിച്ചവരുടെ പററിൽ കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇതുമെന്തെന്നു നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ പറയുന്ന വചനങ്ങൾക്കു ഉത്തരംകൊടുത്ത നമ്മുടെ ന്യായവും ബഹുമാനവും കാർപ്പാൻ വർഗ്ഗന്യായത്താൽതന്നെ കടം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു വളരെ താമസിയാതെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ലത്തീൻഭാഷയിൽ വളരെ ചെർച്ചയും ചിരവും ഉള്ളപ്രകാരത്തിൽ നമ്മുടെ ശു. വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലുകൾ ഒക്കയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു എടവകയ്ക്കടുത്ത സാധനം എഴുതിഉണ്ടാക്കി ആയതു മലയാൻ വാക്കിൽ പകർത്തി ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാഗത്ത ലത്തീനി

ലും അതിനൊടു നെരെ മറെറ ഭാഗത്ത മലയാഴ്ചയിലും എഴുതി ഉണ്ടാക്കി രണ്ടു പുസ്തകം ഒപ്പിച്ചു എത്രയും അഴകും ചെർച്ചയും ഉള്ള പ്രകാരത്തിൽ കുത്തിച്ചു പൊന്നു സുരാലിച്ചു ആയതിൽ ഒന്നു രാജാവിന്നു കാഴ്ചയും വെച്ചു മറെറതു വിഷ്കൊന്നതിക്കും കൊടുത്തു. ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്ത അറിവില്ലാത്തവനാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുനടന്ന ദുഷ്ടന്മാരെ നാണിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

ഈ ഇടവകക്കു അടുത്ത സാധനം അറിയും പഠിത്തവും ഉള്ള ആളുകൾ ഒക്കയും സമ്മതിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിയ പടാത്തയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഇടവകക്കടുത്ത സാധനത്തിന്റെയും പകർപ്പു ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ എഴുതി കാട്ടിതരികയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ആ ആണ്ടിൽ കൊടുപ്പാനുള്ള മാസപടി ഇത്ര നെരവും കൊടുത്തതും ഇല്ല എന്നു വിഷ്കൊന്നിയുടെ മകൾ കൊന്തെസ്സു ദെദബീത്തൂർസ കെട്ടാറെ തനിക്കു ഞങ്ങളുടെ മെൽ കരുണയും സ്നേഹവും തൊന്നി മര്യാദിപൊലെമെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പിടിപാടുസാധനവും പറ്റുകിഭാഷയിൽപകർത്തിച്ചു അപെക്ഷയും ഉണ്ടാക്കിച്ചു രാജഭണ്ഡാരപുരയിൽ കൊടുത്ത മര്യാദിപൊലെയുള്ള ആ ആണ്ടത്തെ മാസപടി വാങ്ങി തന്നതുമൊഴിയെ ലിസുബൊആയിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പാർത്തിരുന്ന നാളുകൾ ഒക്കെയിലും ഈ സ്രീതന്നെ ശ്രമിച്ചു മാസപടി വാങ്ങിതരികയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കഴിയുന്ന ഇടയിൽ ഇനിക്കു വസൂരി ഉണ്ടായാറെ ആയതിന്നു ഭേദം വന്നപ്പൊൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കു വസൂരി തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ഉണ്ടായ ദീനത്തിന്നു വൈദ്യം ചെയ്യാൻ വന്ന ബർബ്രൊസാ എന്ന വൈദ്യനാരും അന്തൊന്നിദെസ്സാ എന്ന ചൊരകൊത്തിയും പറഞ്ഞവണ്ണം ആ ആണ്ടിൽ ലിസുബൊആയിൽ ഉണ്ടായതു ഒക്കെക്കായിലും പാരം കഠിനവും മരണലക്ഷണവും ഉള്ള ദീനമായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ ദീനത്താൽ തങ്ങളുടെ അപെക്ഷ സാധിച്ചു തങ്ങളുടെ സങ്കടത്തിന്നു പതം വരുമെന്നു നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഒക്കയും സന്തോഷപ്പെട്ടും നിനച്ചും ഇരിക്കുമ്പൊൾ അളവില്ലാത്ത മനൊഗുണവും നന്മയും ഉള്ള ഉടയതമ്പുരാൻ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ പരിഹാസത്തിന്നു എടു ആക്കൊതെ അറമില്ലാത്ത തന്റെ മനൊഗുണത്തിന്റെ മഹത്വം കാട്ടി നമ്മുടെ മറ്റുതലക്കാരായ ശത്രുക്കളുടെ നിരുപണയും നാണിപ്പിച്ചു വളരെനാൾ കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പിൽ ദീനത്തിന്റെ ഉഗ്രമത്തിൽനിന്നും മരണയൊഗ്യത്തിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു ദീനത്തിന്നു ശമനംവരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കയത്താനൊസുപാതിരിയും ശേഷം ഗൊവക്കാരും ഈ ദീനത്തിന്റെ നെരത്തു പലപ്പഴം വന്നു കാൺകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ദീനത്തിന്നു ശമനം വന്നതിന്റെ ശേഷം ഇന്ദ്രിയായിക്കു പൊരുവാൻ കപ്പൽ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്ന സമയം ആകുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ കൂടെ ഈ ആണ്ടിൽ ഇന്ദ്രിയായിക്കു അയപ്പാനുള്ളതിനെയ്തൽ ഇന്ദ്രിയാ മുഖത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരനുമായിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ശ്രമിച്ചു കണ്ടാറെ ആയതു കണക്കാകുക ഇല്ലെന്നു കാൺകുകൊണ്ടു ഈ ആണ്ടുകൂടെ ലിസുബൊആയിൽ താമസിക്കേണ്ടിവരികയും ഈ എടയിൽ നമ്മൊടു മറ്റുള്ള അന്നു പാതിരിയും ഇന്നു കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനമാകുന്ന യൂസ്സുദെ സൊല്ലിദാരെ എന്ന കർമ്മലീത്താപാതിരിയും നമ്മുടെ മലങ്കര മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരും ഞങ്ങളൊടു മറ്റുള്ള എഴുതി അയച്ച സാധനങ്ങളും കുറികളും ലിസുബൊആയിലും റൊമ്മായിലും വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു 1.

എഴുപത്തിരണ്ടാംപദം

പാതിരി യൌസെപ്പു ദെ സൊല്ലിദാരെ എന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനും നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള മാർഗം അറീക്കുന്നവരും നമ്മുടെ കാര്യത്തിനെയ്തൽ എഴുതി അയച്ചതിനെയ്തൽ

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൫൧ (51)ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ മാർത്തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു മാർപാപ്പായുടെ നാമത്താൽ അന്നു കൊച്ചിയുടെ മെത്രാനും ഇന്നു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആകുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട അച്ചന്നു കർദ്ദിനാൾ അന്തൊനെല്ലി എഴുതിയ സാധനത്തിന്നു മറുപടി ആയിട്ടു ഇന്നു കൊച്ചിയിൽ മെത്രാനാകുന്ന യൌസെപ്പു ദെ സൊല്ലിദാരെ എന്ന പാതിരി ഒട്ടു നല്ലവണ്ണവും ഒട്ടു ആകുന്ന വണ്ണവും ഒട്ടു നമ്മൊടു സഹായമായിട്ടും ഒട്ടു നമ്മൊടു വിരൊധമായിട്ടും നെരായിട്ടും ഭേദഷ്കരായിട്ടും എഴുതി അയച്ചതിന്റെ പകർപ്പു

1. ഗോ.വാ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ കൊച്ചി മെത്രാനായിരിക്കുമ്പൊൾ മാന്തൊമ്മായെപ്പറ്റി അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്താൻ ഉത്തരവിട്ടു. ഫാദർ ജോസ് ദെ. സൊലൊദാദ് ഒ സി. ഡി. യാണു അന്വേഷണം നടത്തിയത്. പിന്നീട് അദ്ദേഹം കൊച്ചി മെത്രാനായി. ബോ.ബെ യുടെയും മലബാറിന്റെയും വികാരി അപ്പസ്തോലികയായിരുന്ന മോൺ. കരോൾ ഒ. സി. ഡി. യും അന്വേഷണം നടത്തി. മാന്തൊമ്മായുടെ മെത്രാഭിഷേകം സാധുവല്ലെന്നും തന്റെ പിൻപാലികൾ തന്റെ കടംബത്തിൽനിന്നുതന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നു മാർത്തൊമ്മാ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം സൈമണിയെന്ന കുറും ചെല്ലിരുന്നുവെന്നുമായിരുന്നു മോൺ. കരോളിന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് 1781 ഏപ്രിൽ 26-നാണ് പ്രൊപ്പഗാന്ദായ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തത്. മാർത്തൊമ്മായെ സ്വീകരിക്കുവാൻ കൊച്ചി മെത്രാനു കൊടുത്തിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ ഡോ. കരിയാറിക്കു കൊടുത്തിരുന്നു.

പാരം നീളമുള്ള ഒരു വസ്തു ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇപ്പൊൾ ഇവിടെ എഴുതിയാൽ നമ്മുടെ വിശേഷത്തിന്നു കലക്കം വരുത്തുവാൻ പൊരുമെന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടു ഈ നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിന്നു സംഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ മാഗ്ഗും അറിയിക്കുന്നവർ ആയ നമ്മുടെ എജമാനൻമാർ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു എഴുതി അയച്ച അവസ്ഥ കൈപ്പാൻ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു പാരം ആഗ്രഹവും മനസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നതിനെക്കൊണ്ടും നാം പാരം ബഹുമാനിക്കയും ആചരിക്കയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ എജമാനന്മാർ പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു വരുന്ന പ്രകാരം അറിവാനായിട്ടും അവർ നമ്മെ കുറിച്ചു എഴുതി അയച്ച കുറിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സ്വല്പം കാര്യങ്ങളിൽ ചിലതു ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ എഴുതുകയു ചെയ്യുന്നു, അതായതു¹

൧. കരിയാട്ടിൽ യൌസെപ്പ പാതിരിയെയും തന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും പ്രത്തുക്കാലിന്നു അല്ല പിന്നയൊ റൊമ്മായിക്കുമാത്രമത്രെ യാത്രയാക്കിയിരിക്കുന്നതു.

൨. ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാന്റെയും രണ്ടു സുറിയാനിക്കാരുടെ മല്ലാൻമാരുടെയും പത്തു മാർഗ്ഗമായിക്കുന്നവരുടെയും ജാതിക്കാരിൽ ൩൨ പഠിതാക്കൾക്കു വെണ്ടി ഒരു പഠിതാവീട്ടിന്റെയും കാര്യം ക്രൈസ്തവന്മാരത്രെ അവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നതു.

൩. കരിയാട്ടിയും ശേഷം തന്റെ കൂട്ടരും പുറപ്പെട്ടതു ലൊകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലാതെ മറ്റു ഒരു കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചും അല്ല.

൪. മലയാളത്തിൽനിന്നും കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടതിന്മേൽ തിരുവാൻകൊട്ടു രാജാവിന്നു വളരെ ക്രൈശം ഉണ്ടായി എന്നു.

൫. ഇയാൾ ഇനി ഇവിടെക്കു വന്നാൽ ഈ നാട്ടിൽ മുഖിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു ഒക്കെക്കായിൽ ഏറ്റവും വലുതായിട്ടുള്ള വാശിയും കഷ്ടമായ കലക്കവും ഉണ്ടാകുമെന്നതിന്നു കുറവു വരികയില്ല.

൬. ഏറ്റവും കലശപ്പെട്ടതായുള്ള തന്റെ ജാതിക്കാരുടെതന്നെയും തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നു.

൭. മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭരിപ്പാൻ അറിവില്ല. എന്നു തന്നെ അല്ലാ മലങ്കര ഉള്ള ജനങ്ങൾ ജാതിക്കാർ മെത്രാന്മാർക്കു കീഴുവഴങ്ങുകയും ഇല്ലാ.

2. 1784 ജനുവരി 14-ാം തീയതി ഒരു കർമ്മലീത്താ മിഷനറിയായ പൗലീനോസ് ലിസ്ബണിലെ പേപ്പൽ നൺഷിയോയ്ക്കു് അയച്ച കത്തിലും ഈ കുറാരോപണങ്ങൾ കാണുന്നുണ്ടു്.

നിനക്കു ഒന്നും തൊന്നുകയും വെണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ തന്റെ ജാതിക്കു അടക്കി വരുന്ന മെനിക്കുയും ആകുംവണ്ണം ശ്രമിച്ചു ഒഴിപ്പാൻ എല്ലാവർക്കുമുള്ള കടമത്രെ ആകുന്നു. അപ്പൊഴൊ കരിയാട്ടിൽ യൌസെപ്പ പാതിരിയെയും തന്റെ കൂട്ടരെയും പ്രത്തുക്കാലിന്നു അല്ല പിന്നയൊ റൊമ്മായിക്കു മാത്രമത്രെ യാത്ര ആക്കിയതു എന്നു മുഖിൽതന്നെ നീ പറഞ്ഞതു ഓത്തുകണ്ടാൽ കണ്ടൻ കാലെന്നും ചൊല്ലി കഴുതക്കാലിന്മേൽ പിടിച്ചു എന്നുള്ള കിടാങ്ങളുടെ കഥപൊലെ ഇരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ മലങ്കരനിന്നും പുറപ്പെട്ട അവസ്ഥമേൽ ഇത്രയൊക്കയും നീ അറിഞ്ഞതിനാപകം തങ്ങളുടെ ജാതിക്കും പള്ളികൾക്കും ഉപകാരവും ഗുണവും വരുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചാണുള്ളതിന്നു എഴുത്താലെയും വചനത്താലെയും ഞങ്ങളുടെ യോഗം ഞങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്ന സൂത്രാനുവാദം നീ അറിയാഞ്ഞതിന്മേൽ ഇനിക്കു പാരം അപൂർവ്വം തൊന്നുന്നുമുണ്ടു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ വിചാരിച്ചാൽ ഏലിശാ നിവ്യായെ പിടിച്ചാൻ സുറിയായുടെ രാജാവു അയച്ച ആളുകൾക്കു അനുഭവിച്ചതുപൊലെ നിനക്കും അനുഭവിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു. അപ്പൊഴൊ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവിനോടു മറ്റതു സുറിയായുടെ രാജാവു പട എടുത്താറെ ഈ സുറിയായുടെ രാജാവു ഇസ്രായേൽക്കാരൊടു ചെയ്യാനായിട്ടു പലപല പതിയിരിപ്പുകളും ചതിവുകളും ക്രമപ്പെടുത്തിയാറെ ആയതു ഒക്കയും ഏലിശാനിവ്യാ തന്റെ ദിവ്യസുഖത്തിനാൽ കണ്ടു ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവിനോടു അറിക്കയും ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു ആയതു അറിഞ്ഞു അതൊക്കയിൽനിന്നും രക്ഷപെടുകയും ചെയ്യുന്നപ്രകാരം സുറിയായുടെ രാജാവു അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഏലീശായെ പിടിച്ചാണായിട്ടു താൻ ഇരിക്കുന്ന കർമ്മല എന്ന മലയ്ക്കു സുറിയായുടെ രാജാവു ഏറിയ കുതിരകൂട്ടങ്ങളെയും പടപുരുഷന്മാരെയും അയച്ചാറെ ഇവർ ചെന്നു കർമ്മലമല ചുറ്റി വളഞ്ഞതു നിവ്യായുടെ ചെറുക്കൻ കണ്ടു പരിഭ്രമിച്ചു ഈ അവസ്ഥ നിവ്യായൊടു അറിയിച്ചാറെ നിവ്യാ അവനോടു പറഞ്ഞു നിനക്കു ഒരു ഭയവും വെണ്ട ഈ ആളുകളെക്കായിൽ ഏറ്റവും പുരുഷന്മാരും ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞു വാലിഭക്കാരന്റെ കണ്ണു തുറപ്പാൻ നിവ്യാ തമ്പുരാനോടു അപേക്ഷിക്കയും തമ്പുരാൻ അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നു തങ്ങളുടെ ചുറ്റും തങ്ങളുടെ സഹായമായിട്ടു നില്ക്കുന്ന ഏറിയ പുരുഷന്മാരെ കാട്ടുകയും ചെയ്തുതന്റെ ശേഷം ഒരു ശംക കൂടാതെ നിവ്യാതന്നെ പുറപ്പെട്ട ആരെ അന്വേഷിച്ചു വരുന്നു എന്നു തന്നെ പിടിച്ചാൻ വന്നവരോടു ചൊദിച്ചതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു വരുന്ന ആൾ ഇവിടെ ഇല്ല എന്റെകൂടെ പൊന്നാൽ ഞാൻ കാട്ടിത്തരാമെന്നു പറഞ്ഞു തങ്ങളുടെ ശത്രു ആകുന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു ഇരിക്കുന്ന ശമരൻ എന്ന നഗരിയിലൊളും

കൊണ്ടുപോകയും ഇവർ നിവൃത്തയുടെ നമസ്കാരത്താലെ ഉടയ തമ്പുരാൻ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കെട്ടുകകൊണ്ടു എവിടെക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ തങ്ങളുടെ ശത്രുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുകയും ചെയ്തപ്പോലെ നെറിവുള്ള ന്യായക്കാരനായ ഉടയതമ്പുരാൻ നിന്റെ കണ്ണുകൾ കെട്ടുകകൊണ്ടു അത്രെ ഇതിൻവണ്ണം ഭവിച്ചതു എന്നു തൊന്നുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ പരക്കിക്കപ്പൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എന്നും ആയതിൽ കരറി പറകിനാട്ടിനു ഞങ്ങൾ പോകുന്നു എന്നും നീ കെട്ടശേഷം കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കാലം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും ഇവിടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ പെരു വീളിക്കുന്നതു പ്രത്യേകാൽ രാജാവത്രെ ആകുന്നു എന്നും നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ പ്രത്യേകാലിൽ ചെന്നാൽ പക്ഷെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ പറവാൻ പൊരുമെന്നു ഞങ്ങളെ സംശയിപ്പാൻ വെണ്ടുവൊളം കാരണം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ ആയതു ഒന്നും കൂടാതെ റൊമ്മായിക്കു മാത്രമെ ഇവരെ അയച്ചിട്ടുള്ളൂ എന്നു ഈ നിന്റെ നിരപണ നിന്നെ തട്ടിച്ചതു നമ്മുടെ പള്ളികളിലെ നമസ്കാരത്താലെ ഉടയതമ്പുരാൻ നിന്റെ കണ്ണുകെട്ടുകകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു. ആയതല്ലെങ്കിൽ റൊമ്മായിക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ ചെലവു അറിഞ്ഞു അവിടെയുള്ള കാര്യക്കാരന്മാരെയും മലങ്കരയുള്ള യോഗത്തിന്റെ അപേക്ഷകളെ മറുതല ആക്കി ചമച്ചപ്പോലെ പ്രത്യേകാലിൽ ഉള്ളവരെയും മയക്കുവാൻ നിന്റെ ശക്തി ഒക്കെയൊടും കൂടെ ശ്രമിക്കുന്നതിനു സംശയം ഒട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നീ പറയുന്ന ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാന്റെയും രണ്ടു സുറിയാനിക്കാരന്മാരുടെയും പത്തു മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരുടെയും ജാതിക്കാരൻ ൩൨ (32) പഠിതപക്കാർക്കു വെണ്ടി ഒരു പഠിതപശാലയുടെയും കാര്യം ക്രൈസ്തവനായിട്ടത്രെ അവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇതുകൊള്ളാം. നല്ല കാര്യം. നീ തന്നെ നിന്നൊടു മറ്റുതല പറഞ്ഞില്ലാ എങ്കിൽ ഈ നിന്റെ വചനങ്ങൾ ബോധിക്കുന്നവർ പലരും ഉണ്ടായിരുന്നെന്നെ.

വിശേഷിച്ചും നിന്റെ വചനങ്ങൾക്കു ഒരു കെട്ടുപാടും ഒരിടപാടും കൂടാതെ നിന്നൊടുതന്നെ മറ്റുതലയായി നീ പറയുന്നതു എല്ലാവർക്കും അറിവാൻ തക്ക കാര്യമാകുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഞാൻമാരുമല്ലാതെ ബുദ്ധിയുള്ളവരിൽ ആരും ഈ നിന്റെ വചനങ്ങൾ ബോധിക്കയും ഇല്ല.

അതെന്തെന്നാൽ കരീയാട്ടിൽ പാതിരിയെയും തന്റെ കൂട്ടർെയും റൊമ്മായിക്കത്രെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മുമ്പിൽ നീ പറയുന്നു.

ഇതിന്റെ ശേഷം സുറിയാനിക്കാരൻമെത്രാനെയും സുറിയാനിക്കാർ മല്ലാന്മാരെയും കൊണ്ടുവരുവാനത്രെ അവരെ അയ

വു. മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവർ മലങ്കര കൂടാതെ ഇരുന്നാൽ കാവ്യർ മാർഗ്ഗം കൂടുകയില്ല എന്നതുകൊണ്ടു മലങ്കര പിന്നെ വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവർ മാർഗം കൂടുന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ ഏതും വിചാരിപ്പാൻ ഇല്ല.

ന. മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവർ ഇപ്പോൾ പലപല സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വരുന്നതുമെന്നു ഇതിനൊക്കെക്കായിൽ വലിയ വസതുക്കൾ പാടുപെടുവാൻ സംഗതി വന്നാലുംതന്നെ പ്രത്യേകം റൊമ്മായിൽനിന്നുള്ള കല്ലന കൂടാതെ ഇപ്പോൾ തങ്ങൾക്കുള്ള ലത്തീൻ പള്ളികളും സുറിയാനിയപള്ളികളും കൈവിടുക ഇല്ല എന്നു.

൧0. മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ മെൽ എഴുതി അയച്ചതു മാർത്തോമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ ഇയ്യൊം കത്തോലിക്കാക്കാരനാകുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു നെരുതന്നെ. എന്നാൽ അതു അയാളുടെ മനസ്സിനു തക്കവണ്ണം അത്രെ ആകുന്നു. അതായതു ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സാകുന്നില്ല. അയാൾ ഇത്രപ്പൊഴും മുമ്പിൽ ചെയ്തവന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടത്രെ വരുന്നതു. അതായതു പള്ളിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയിലും സീമ്മൊനിയ കോട്ടിക്കൊണ്ടത്രെ വരുന്നതു. ലോകകാര്യത്തെ കുറിച്ചത്രെ അയാൾ കത്തോലിക്കായിക്കടുത്ത വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു. എല്ലാംകൊണ്ടും മാർത്തോമ്മാ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടെന്നു വന്നാൽ ഉടൻതന്നെ തന്റെ ജനങ്ങൾ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു അരണിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തുകാരനായ കൂരില്ലൊസിനെ വരുത്തി തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുമെന്നും ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ എഴുതി അയച്ചതിന്റെ ശേഷം രണ്ടു കാര്യം തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിനു എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

അതായതു യൊഹന്നാൻ മറിയം എന്ന പാതിരി വികാരി അപ്പൊസ്തോലിക്കാ ആയി എന്നും യേശുസെപ്പ മറിയം എന്ന പാതിരി ചിന്നപട്ടണത്തിൽ വച്ചു മരിച്ചു എന്നും. എന്നാൽ മലങ്കരയുള്ള മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവർ നമ്മുടെ കാര്യത്തിൻമേൽ ഈ മെൽ എഴുത്തുപെട്ടതല്ലാതെ മറ്റും പല കുറികൾ മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവർ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ലിസുബൊ ആയിൽ ഉള്ള മാർപ്പാപ്പയുടെ മനീഷ് പത്തിനു എഴുതി അയച്ച ഈ കുറിയുടെ വാചകം മാത്രമെ നമുക്കു സൂക്ഷമായിട്ടു അറിവാൻ സംഗതി വന്നൊള്ളു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു ഇവിടെ എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഉടയതമ്പുരാന്റെ ശു. മാർഗ്ഗം തന്റെ തിരു മനസ്സിനു തെളിയുന്ന നന്മപ്രവൃത്തികളും നമ്മെ പഠിപ്പിപ്പാനായിട്ടു ദൂരപ്പെട്ട നാടായ ഏറ്റൊപ്പയിൽനിന്നും പാരം അത്തൽപ്പെ

ട്ടും പാടപെട്ടും നമ്മുടെ ഇടത്തു വരികയും തമ്പുരാന്റെ മാലാഖാ മാറെപ്പൊലെയും ദൈവവാക്യങ്ങൾപൊലെയും അവരെ മലങ്കരയുള്ള നാം ബഹുമാനിച്ചും അവർ പറയുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും ചൊല്ലുവിളികെട്ടും ഇരിക്കുന്ന നമ്മുടെ എടവകയിൽ മാറ്റം അറിക്കുന്ന അടക്കവും ഇരിപ്പും ഉള്ള പാതിരിമാർക്കു അടാത്ത വസ്തുക്കൾ അത്രെ മെൽചൊല്ലിയ കുറികൾ ആകുന്നു. എന്നും വാചുവനായാലും സാമാന്യമുള്ള ആളിനൊടു പറയുന്ന ഭാഷയിൽ ഈ മെൽപറഞ്ഞ കുറി എഴുതി അയച്ച ആളിനൊടു ഞാൻ ചൊല്ലിക്കുന്നു.

കരിയാട്ടിൽപാതിരിയും തന്റെ കൂട്ടരും മലങ്കര ഇടവകയിൽനിന്നു ഏറ്റൊപ്പക്കു പുറപ്പെട്ട കാര്യം എന്തെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നീ അറിഞ്ഞിട്ടു ഇതിനുള്ള എഴുതി അയച്ചൊ. അതൊന്നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള ദുഷ്ടമനസ്സും ദ്വേഷവും പരഹസ്യപ്പെടുവാനായിട്ടും ശേഷം ഏറ്റൊപ്പയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങളെ തട്ടിപ്പാനായിട്ടും ഇതിനുള്ള എഴുതി അയച്ചൊ. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട കാര്യം നീ അറിഞ്ഞില്ല എന്ന നിന്റെ ഹൃദയംതന്നെ നീന്നൊടു സാക്ഷിപ്പാൻ ദീപ്യതി ഉണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ നീ എഴുതി അയച്ചതു ഒക്കെയും വഴിയെ സൂക്ഷിച്ചാൽ എത്രയും വെളുസമായ തട്ടിപ്പത്രെ ആകുന്നു എന്ന ശേഷമുള്ളവർ കൂടെയും പരഹസ്യമായിട്ടു അറിവാൻ തക്ക കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ യോഗം ഞങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വചനത്താൽതന്നെ അല്ല പിന്നെയൊ എഴുത്താലെയും ഞങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുണ്ടു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ യാത്രമെൽ സംശയം ആർക്കാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഉള്ള മലങ്കരയോഗത്തിന്റെ എഴുത്തും സാക്ഷിയും കാണുമ്പോൾ ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിയുകയും ആം. എന്നു വരുമ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള ദുഷ്ടമനസ്സും ദ്വേഷവും എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധം വരുവാൻ നീ എഴുതി അയച്ച കുറിതന്നെ കാരണമായി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ നിനക്കു ഏതാനും സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ നീ എഴുതി അയച്ച അറിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഓരൊന്നിന്മേൽ നിന്നെ തക്കിച്ചു കാട്ടി ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ പരമാർത്ഥം നിന്നെ ബോധിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു.

എന്നാൽ നീ മെൽപറഞ്ഞ കുറിയിൽ എഴുതി അയച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ചിലകൂട്ടം വസ്തുക്കൾ ഞങ്ങളുടെ മെൽ തന്നെയല്ല പിന്നെയൊ മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കാർ എല്ലാവരും കുറിച്ചും കുറച്ചിലും പൊരാഴികയും ശേഷിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ആകുന്നതുകൊണ്ടു കുറെ എരിവൊടുക്കൂടെ നിന്നൊടു ഉത്തരിപ്പാൻ ഇനിക്കു മനസ്സു വരുത്തുന്നു. വർഗ്ഗത്തിനടുത്ത ഈ എരിവിന്മേൽ

സ്ഥാനവും കൂടാതെ പിള്ളങ്ങൾക്കു പഠിപ്പാൻ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ഓത്തിന്റെ അർത്ഥവും നാലുമൊഴി കൂടാശയെന്നു ചൊല്ലുന്ന പടാവഞ്ചനയും അത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ മലയാൻവാക്കിൽ എഴുത്തുപെട്ട ഈ പടാവഞ്ചനങ്ങൾ പഠിപ്പാൻ പഠിതവീടു കൂടിയെ മതിയാവു എന്നില്ല. വാചു എഴുത്താശാൻമാർക്കും ആകുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഒരു എഴുത്തുപള്ളി ഉണ്ടെന്നാലും മതിയായിരുന്നു. അപ്പൊഴൊ സിമ്നാരിയുണ്ടാക്കിയതും ആയതിനു റൊമായിൽനിന്നും ചിലവു പററുന്നതും എന്തിനു. നിനക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യാൻ ആളുകൾ ഏറ്റവും ഉണ്ടാകുവാനും നിന്റെ കൊരികയും യശസ്സും എല്ലാവരെയും കാട്ടുവാനും. ഏറെ ഞെരുക്കവും സങ്കടവും ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കു ഒക്കെക്കും ഉണ്ടായിട്ടും ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനഗുണംകൊണ്ടു ഇത്രപ്പൊഴും നമ്മുടെ കാരണവൻമാരു നീക്കുപംപൊലെ നമുക്കു കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ശുദ്ധപുസ്തകങ്ങളുടെ അറിവുപൊലും നമുക്കു ഉള്ളതു മലയാൻവാക്കിൽ എഴുത്തുപെട്ട മെൽപറഞ്ഞ പടാവഞ്ചനങ്ങൾകൊണ്ടു മാറി ഇങ്ങനെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെ ഒരു ഭാഷയും പെച്ചും ശുദ്ധപുസ്തകംപൊലും അറിവാൻ വഹിയാത്ത മൂഢന്മാരാക്കി നീ ചൊല്ലുന്നതൊക്കെക്കും അവരെ വഴക്കുവാൻമായിട്ടത്രെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിന്റെ ചതിവും ദുഷ്ടമനസ്സും 1773-ാംകാലം മാർ പൊരെസിയൊസെന്നമെത്രാന്റെ കവറടക്കം ഹെതുവാൽ നമ്മുടെ പള്ളിക്കാർ എല്ലാവരും അങ്കമാലിക്കൽ കൂടിയപ്പൊൾ നിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ വരാപ്പഴയല്ലാതെ ആലങ്ങാട്ട് സെമനാരി ആയിരിക്കണമെന്നു തീരുമാനമായി നിന്നൊടു കല്പിച്ചാറെയും പിന്നെയും നിന്റെ ഉപായകളും കൊണ്ടും നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ പിടിയായികയും അല്ലലുംകൊണ്ടും നിന്റെ ഇരിപ്പിടമായ വരാപ്പഴ തന്നെ സെമ്നാരിയുടെ ഇടം നീ ആക്കി വച്ചു നിന്റെ മനസ്സുപൊലെ നിന്റെ ചിററാഴ്ചക്കു ഞങ്ങളുടെ ശ്രമമാച്ചൻമാരെ ആയ്യിൽ നീ കൈക്കൊൾകയും ചെയ്തു ¹.

എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ബഹുമാനവും അവർ പണ്ടുപണ്ടു കാത്തുവരുന്ന ക്രമങ്ങളും മര്യദികളും നഷ്ടമാകുവാൻ എല്ലാംകൊണ്ടും നീ ശ്രമിക്കുന്നതു മലങ്കരക്കാർക്കു ഒട്ടും തെളിഞ്ഞില്ല എന്നു നീ തന്നെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനും പക്കം ഈ ദൂരപ്പെട്ട നാട്ടിനു ഞങ്ങളുടെ യോഗം ഞങ്ങളെ അയച്ചു എന്നു നീ കെട്ടുപ്പൊൾ സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെയും മല്ലാനാരെയും കൊണ്ടുവരുവാനായിട്ടത്രെ അയച്ചതെന്നു നിനക്കു സംശയിപ്പാൻ വെണ്ടുവൊളം അവകാശമുണ്ടു.

1. ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വരാപ്പഴ സെമ്മിനാരി 1866-ൽ പുത്തൻപള്ളിക്കും 1932-ൽ ആലുവയ്ക്കും മാറി,

വിശേഷിച്ചും മുമ്പിൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം നീന്നോടു മറ്റുതന്നെ നീ തന്നെ പറഞ്ഞതിനാൽ ഏറ്റൊപ്പയിൽ ആരും ബോധിച്ചതു മില്ല.

൩-(3)ാമതു നീ പറയുന്നു. കരിയാട്ടിയും തന്റെ കൂട്ടരും പുറപ്പെട്ടതു ലോകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചെന്നെ മറ്റൊരു വസ്തുവെക്കു റിച്ചല്ലാ എന്നും.

ഈ മൂന്നാമതു നീ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളിന്മേൽ വിചാരിക്കു വ്യാഘ്രം ഇനിക്കുണ്ടാകുന്ന ഫലിതം പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചുകൂടാ. അ പ്പൊഴോ ഒന്നുകിൽ പഠിച്ചിരിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ കുടിച്ചിരിക്കു ന്നമെന്ന മലങ്കര പറയുന്ന ഭാഷിതംപൊലെ നീ ഈ കുറി എഴുതി അയച്ചു നേരം പഠിച്ചിരിക്കയില്ല. കുടിച്ചിരിക്കയത്രെ ചെ യ്തതു എന്നിനിക്കു തൊന്നുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മാനുഷരുടെ ബോധിപ്പിന്നും വിശ്വാസത്തിനും അന്തരം വരുത്തുവാൻ വാചു വനം താൻ തന്നോടു മറ്റുതല പറയുന്നതിനെക്കായിൽ കഷ്ടമായ ഒരു വസ്തു ഇല്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ സുറിയാനിക്കാരൻ മെ ത്രാന്റെയും മല്ലാനാരുടെയുംപത്തു മാർഗമറിയിക്കുന്നവരുടെയും ജാതിക്കാരൻ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിവുണ്ടെ സെമിനാരിയുടെയും കാര്യം അന്വേഷിപ്പാനായിട്ടത്രെ കരിയാട്ടിപാതിരിയെയും തന്റെ കൂട്ടരെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു രണ്ടാംനിറത്തിൽ നീ പറഞ്ഞ തിന്റെശേഷം ലോകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചത്രെ അവർ പുറപ്പെട്ടതു എന്നു മൂന്നാം നിറത്തിലും നീ പറയുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു നീ ന്നോടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. നീ തന്നെ എന്നോടു ചൊല്ലി മെ ത്രാനെയും ജ്ഞാനം പഠിപ്പിപ്പാൻ മല്ലാനാരെയും ജാതിക്കാരെ അറിവും പട്ടാങ്ങയായ വന്ദനയും പഠിപ്പിപ്പാൻ സെമിനാരിയും അന്വേഷിക്കുന്നതു ലോകകാര്യമൊക്കെയൊക്കെയൊക്കുന്നു. എ ന്നാലിതുലോകകാര്യമാകുന്നെങ്കിൽ മാനുഷരെ അറിവും പട്ടാങ്ങ യായവന്ദനയും പഠിപ്പിപ്പാൻ മിശിഹാകർത്താവും തന്റെ ശ്രീഹ ന്നാരുടെയും ശുദ്ധ പള്ളിയുടെമല്ലാനാരും പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നതും ശ്രമിച്ചുവരുന്നതും ഒക്കയും ദൈവകാര്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല. പിന്നെ യൊ ലോകകാര്യത്തെക്കുറിച്ചത്രെ ആകുന്നു. ഇതു ആരും സമ്മ തിക്കയില്ല എന്നുതന്നെയല്ല നീ തന്നെയും പറകയില്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ കരിയാട്ടിയെയും തന്റെ കൂട്ടരെയും സുറിയാനി ക്കാരൻ മെത്രാന്റെയും മലപാമ്പാരുടെയും സിമനാരിയുടെയും കാര്യത്തിന്നു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ പറഞ്ഞതിനാൽ പക്കം അത്രപിക്കട്ടെത്ത കാര്യത്തെക്കുറിച്ചത്രെ ലോകകാര്യത്തെക്കുറിച്ചല്ല അവർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നീ പട്ടാങ്ങ പറവാൻ വെ ണ്ടുവൊളം ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. ആയതു മറ്റു ജാതി അത്രെ നീ പറയുന്നതു. എന്നുവരുമ്പോൾ ഇതിന്നു എന്തൊരുത്തരും നീന്നോ ടു ഞാൻ പറയെണ്ടു. കൂറന്തൊസുകാരൊടു മാർ പൌലൊസു

ച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു രണ്ടാമതു നീ പറയുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ നീന്നോടു ചൊദിക്കുന്നു. സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെയും മല്ലാനാരെയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉള്ളതിന്നു ലത്തീൻകാർ ഒഴിയെ വെണ്ടുവണ്ണം സുറിയാനി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരുവനെങ്കിലും കണ്ടെത്താത്ത റൊമ്മായിക്കു അയച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ആരു ബോധിക്കുന്ന കാര്യമായിരിക്കും. അതെന്തെന്നാൽ സുറിയാനി ക്കാരൻ മെത്രാനെയും മല്ലാനാരെയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞങ്ങളുടെ യോഗം ഞങ്ങളെ അയച്ചു എങ്കിൽ സുറിയാനിക്കാരരുടെ നാടായ ബാവെലിന്നു എങ്കിലും ന്യബക്കിരിനെങ്കിലും മുസീ ലിന്നു എങ്കിലും ഇങ്ങിനെ സുറിയാനിപെച്ചിന്റെ പഠിപ്പവും അറിവും ഉള്ള നാടുകളിൽ ഞങ്ങളെ അയക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ആയ തൊ അതല്ലല്ലൊ. റൊമ്മായിക്കു അത്രെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മുമ്പിൽ പട്ടാങ്ങ നീ പറഞ്ഞല്ലൊ. എന്നു വരുമ്പോൾ സുറിയാ നിക്കാരനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ അത്രെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു രണ്ടാം നിറത്തിൽ പറഞ്ഞുബോധിപ്പിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചു നിന്റെ അഹമ്മതിയിന്മേൽ ഇനിക്കു അപൂർവ്വം തൊന്നുന്നു. വിശേഷിച്ചു കരിയാട്ടിൽ പാതിരി റൊമ്മായിലുള്ള അവസ്ഥ മുമ്പിൽകൂട്ടി അറിഞ്ഞില്ലാ എങ്കിൽ കൈക്കുന്നവർ ബോധി പ്പാൻ സംഗതി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആയതു അങ്ങിനെ അല്ല. റൊമ്മാ യിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരരുടെ ചുരുക്കം മുമ്പിൽ നീ അറിഞ്ഞി രുന്ന ആളാകകൊണ്ടു സുറിയാനിക്കാരനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ റൊ മ്മായിക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നീ പറഞ്ഞാൽ ബുദ്ധിയുള്ള വർ ആരും അതു വിശ്വസിക്ക ഇല്ല.

വിശേഷിച്ചും നീ ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെമേൽ സംശയി പ്പാനും പറവാനും വെണ്ടുവൊളം സംഗതി ഉണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ സുറിയാനിക്കാർ ആകുന്നതും മാർ തൊമ്മാശ്രീഹാ ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തു മാർഗ്ഗം എന്ന ശു. നിക്ഷേപം ഞങ്ങൾക്കു തന്ന കാലംതൊട്ടു ഇന്നെയൊളം ഒരു മുടക്കംകൂടാതെ സുറിയാനി ക്രമത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കടുത്ത ക്രമങ്ങളും ക്രിയകളും കഴിച്ചു വരുന്നതും നിന്റെ കാരണവന്മാർ കണ്ടു ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളുടെ ഈ പഴെ ക്രമം മാറ്റുവാൻ ആകുന്നതു ശ്രമിച്ചുനൊക്കിയാറെ സാധിക്കയില്ല എന്നു കണ്ടു വെച്ചെച്ചാറെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ഇന്ന നിന്റെ ശ്രമം എന്താകുന്നു. പക്ഷെ നിന്റെ കാരണവന്മാ രുടെ പ്രവൃത്തിയെക്കായിൽ ഏറ്റം നല്ലതാകുന്നൊ. അല്ലല്ല ഏറ്റം കഷ്ടമുള്ളതത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ നിന്റെ നിന്ദ പണയും പ്രവൃത്തിയും സൂക്ഷിച്ചാൽ ഭക്തിമയുടെ പെരുപ്പത്തി ന്റെ കാട്ടുപ്പാടാൽ ഒരു വലിയ മണി വാർപ്പിച്ചു പള്ളിയിൽ രൂക്ഷവാൻ തനിക്കു മാസപ്പടി വന്ന ദ്രവ്യം ചിലവഴിച്ച പിശാ ചിന്റെ പ്രവൃത്തിപൊലെ ഇരിക്കുന്നു. അപ്പൊഴോ ഈ ചെയി അതാൻ കാട്ടിയ പ്രവൃത്തിയുടെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചാൽ കർവാൻ

യുടെ നെരം ലൊകരെ അറീപ്പാൻ പള്ളിയിൽ വലിയ മണി വാർപ്പിച്ചു തൂക്കിച്ചതിനാൽ ലൊകരുടെ മുഖെന നല്ല പ്രവൃത്തി അത്രെ കാട്ടിയതു. എന്നാൽ അവന്റെ നിരപണ വിചാരിപ്പാൽ എത്രയും കഷ്ടമായ പ്രവൃത്തി അത്രെ ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ കർവാനയുടെ നെരം ലൊകരെ അറിയിപ്പാനായിട്ടു അല്ല മണി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടു. പിന്നെയൊ മണി ഇല്ലാത്ത ഹെതുവാൽ കർവാനയുടെ നെരം അറിവാൻ വഹിയായ്കകൊണ്ടു കർവാനക്കു സ്വല്പംമുഖെന പള്ളിയിൽ ലൊകർകൂടി കർവാനക്കു നെരം വരുമ്പൊളും അവിടെ നമസ്സരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നു വരുമ്പൊൾ ഈ വിശ്വാസം കണ്ടു സഹിച്ചുകൂടാഴികകൊണ്ടു കർവാനയുടെ നെരം അറീപ്പാനായിട്ടു വലിയ മണി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ചെയിത്താൻ മനസ്സാകയും ചെയ്തു. എന്നപൊലെ നീ ഏറിയ നാൾ റൊമ്മായിൽ അപെക്ഷിച്ച മലങ്കര പഠിത്വവീടു ഉണ്ടാക്കിപ്പും നമ്മുടെ ജാതികളിൽ ആറു പെക്കു പ്രൊപ്പഗാന്ദാ ദെ ഹീദെ എന്ന പഠിത്വസംഘത്തിൽ ഇടമുണ്ടായിരുന്നാറെ ആയതിൽ നാലുപെരുടെ ചിലവും നീ വാങ്ങി മലങ്കരയുള്ള നിന്റെ ഭവനത്തുള്ള പഠിത്വഇടത്തിൽ ആക്കിവച്ചു. അപ്പൊഴൊ നീ ഈ കാട്ടിയ പ്രവൃത്തി ലൊകരുടെ മുഖെന എത്രയും നല്ലൊരു പ്രവൃത്തിയത്രെആകുന്നതു. അതെന്തെന്നാൽ പാവപ്പെട്ടും ഞെരുങ്ങപ്പെട്ടും ഇരിക്കുന്ന മലയാങ്കാരരുടെ നെരെ കരുണയും അനുഗ്രഹവും തൊന്നിഅവരുടെ അറിവില്ലായ്മയും കരുടത്വവും നീക്കിജ്ഞാനത്തിൽ അവരെ വളർത്തിപ്പാൻ റൊമ്മായിൽ സാധ്യമായി അപെക്ഷിച്ച മലങ്കര പഠിത്വവീടു ഉണ്ടാക്കിപ്പ എന്ന ഒരു നൊക്കാൽ കാണുന്നവർ എല്ലാവർക്കും തൊന്നും. വിശേഷിച്ചും കള്ളമ്ശിഹാമാരും കപടത്തിന്റെ നിവ്യാമാരും ആരെന്നുള്ള അവരുടെ പ്രവൃത്തികൊണ്ടു വെണം അറിവാണെന്ന ശുദ്ധപുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ നിന്റെ നിരപണ എന്തെന്നുള്ളതു നീ കാട്ടിവരുന്ന പ്രവൃത്തി സൂക്ഷിച്ചാൽ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ഒക്കെക്കും അറികയും ആം. അതെന്തെന്നാൽ ഈ നിന്റെ സെമ്നാരിയിൽ നിന്നു പഠിച്ചു പുറപ്പെടുന്ന ആളുകൾ എന്തൊരു വസ്തു അറിഞ്ഞിട്ടു അവിടെനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ ലത്തീൻഭാഷയൊ അങ്ങൊ ഏഴുതുപൊലും അറിവാൻ അവർക്കു വഹിയൊ എന്നു മലങ്കരയുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പൊൾ സുറിയാനിഭാഷയൊ അതൊ അവർ നമസ്സരിക്കയും കർബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്ന മൊഴികളുടെ പൊരുൾതന്നെയും അറിയുന്നവർ എത്രയും ചുരുക്കം. ഇത്രതന്നെയുംനിന്റെ ശ്രമക്കൊണ്ടല്ല. അവരുടെ ഉത്സാഹം കൊണ്ടത്രെ എന്നു മലങ്കര സുറിയാനി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ ഒക്കെയും അറിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കുമ്പൊൾ അവർ അവിടെ പഠിക്കുന്ന വസ്തു എന്താകുന്നു. നിനക്കുള്ള ചിററാഴ്മയും മലയാഴ്മയിൽ ഒരു ചുവടും അടീ

ശ്രീഹാ പറഞ്ഞതുപൊലെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറവാൻ ഇനിക്കു തൊന്നുന്നതുമില്ല. മിശിഹായെപ്രതി ഭൊഷർ ഞങ്ങൾ എന്നാൽ മിശിഹായിൽ ബൊധജ്ഞാനപ്പെട്ടവർ നിങ്ങളും, ശ്രേഷ്ഠപ്പെട്ടവർ നിങ്ങളും. മെനീക്ഷയപ്പെട്ടവർ ഞങ്ങളും. നിങ്ങളും ചെയ്യുന്നതൊക്കയും ഉടയുതമ്പുരാനെപ്രതിയും ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കയും ലൊകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും. പണ്ടു നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ കാലത്തിൽ സുറിയാനിക്കാരൻമാർ ശെമൊൻ മെത്രാൻ മലങ്കര വന്നാറെ ചതിവാലെ അഞ്ചെലൊസ എന്ന മെത്രാനെ വാഴിച്ചുകൊണ്ടു അർദ്ധരാത്രിയിൽ ആരും അറിയാതെ മെൽപറഞ്ഞ ശെമൊൻ മെത്രാനെ പിടിച്ചു പുതുച്ചെരിൽ കൊണ്ടുപൊയി അവിടെ ഒരു മുറിയിൽ പിടിച്ചു പൂട്ടി കൊന്നതും. മാർ ഗൌറിയെൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കര വന്നു തന്റെ വിശ്വാസം ശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പയുടെ വിശ്വാസംപൊലെ ആകുന്ന പരസ്യമായി പറഞ്ഞറിവിച്ചും ഇരിക്കെ അദ്ദേഹത്തെകൊണ്ടു റൊമ്മായിൽ നന്ന പറഞ്ഞ ഏടത്തുടുകാരനും തട്ടിക്കുന്നവനും അത്രെ മെൽപറഞ്ഞ ഗൌറിയെൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുന്നു എന്നു റൊമ്മായിൽ നിന്നു സാധനം വരുത്തിയതും നമ്മുടെ ഈ കാലങ്ങളിൽ ഇടപെള്ളിക്കാരൻ ചാക്കൊകത്തനാറെ കാര്യത്തിന്റെ നെരം പരമാർത്ഥവും അറിയാതെയും മരണസമയത്തു കമ്പസാരം അപെക്ഷിച്ചാറെ ആയുപൊലും സമ്മതിക്കാതെയും ഒരു മുറിയിലിട്ടു കൊന്നതിന്റെ ശേഷം പട്ടിയെപൊലെ ഒരു പായിൽ പൊതിഞ്ഞു കെട്ടി കള്ളത്തിന്റെ മട്ടയ്ക്കു അർദ്ധരാത്രിയിൽ കഴിച്ചിടിച്ചിട്ടും നാലു പള്ളിക്കാർ കെട്ടു വിധിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ ശിക്ഷയൊന്നും ചെയ്കയില്ലെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ 1778 (1778)-മാണ്ടു അങ്കമാലിക്കൽ ഏഴുതിരന്നിരിക്കെ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ശക്തിക്ഷയവും പാത്രഭാഗവും കണ്ടു ഏഴുതിരന്നതിനേൽ ഏതും കൂട്ടാക്കാതെ മലയാറുർമലങ്കരപള്ളിക്കാർ ഒക്കെയും പുതുത്തായറാഴ്ച കൂടിയിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ കുററം ഒന്നും പറയാതെയും പള്ളിക്കാരുടെ കെട്ടു വിധിക്കാതെയും പനച്ചിക്കൽ വറുഗീസ കത്തനാറെ പിടിച്ചു കഴുത്തിനു തുടലും ഇട്ടു

1. കത്തോലിക്കാ പാത്രീയർക്കീസിന്റെ നിർദ്ദേശാനുസാരമാണ് മാർ ശെമയോൻ കേരളത്തിലെത്തിയത്. ആത്മജ്യസം ഫ്രാൻസിസിന്റെ മെത്രാഭിഷേകം നടത്തിയശേഷം മിഷണറിമാർ മാർ ശെമയോനെ പോണ്ടിച്ചേരിയിലേക്ക് കടത്തി. മലബാറിലേക്ക് പ്രവേശിക്കാനാവാത്തവിധം 20 വർഷം അദ്ദേഹം പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആറോ ഏഴോ വയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരു ബാലനാണ് അദ്ദേഹത്തെ അവസാനനാളുകളിൽ സഹായിച്ചിരുന്നത്. പോണ്ടിച്ചേരി പള്ളിയിലെ രജിസ്റ്റർ പ്രകാരം 1720 ആഗസ്റ്റ് 16-ന് രാവിലെ വെള്ളം കോരവെ കിണറിൽ വഴുതിവീണ് മാർ ശെമയോൻ മൃതിയടഞ്ഞു. (നാഗമയ്യ ട്രാവൻകൂർ സ്റ്റേറ്റ് മാസുവൽ II p. 190)

വരാപ്പഴം കൊണ്ടുചെന്നു കട്ടിലിന്മേൽ കുമ്പുരയിൽ കിടത്തി കെട്ടി വടകൾക്കെകെയാൽ തല്ലിച്ചതും ഞങ്ങളുടെ എടവകയിൽ ഘോഷമുള്ള പള്ളികളിൽ ആണ്ടുതൊറ്റം പെരുന്നാൾ ആഘോഷത്തിന്നുവന്നു അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന നെർച്ചപണം കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ മനസ്സുപൊലെ ചിലവിടീക്കുന്നതും ഇതു ഒക്കെയും ഉടയതമ്പുരാനെ കുറിച്ചും ഞങ്ങൾ ഭൂരപ്പെട്ട ദിക്കിൽനിന്നും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാറ്റടെ കല്പനയാൽ പുറപ്പെട്ടത ലോകകാര്യത്തെ കുറിച്ചും ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതും കൊള്ളാം. ശേഷം ആർക്കും ബുദ്ധിയും വിദ്യയും ഇല്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ കൊള്ളാം.

വിശേഷിച്ചു ശേഷമുള്ളവർക്കും നിന്നെപ്പോലെ ബോധവും ദ്രവ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു നീ പറഞ്ഞതു ഏറ്റൊപ്പയിൽ ആരും ബോധിച്ചതും ഇല്ല. ആയതിനെ വിശ്വസിക്കാൻ തക്ക ആളുകളെ കണ്ടെത്തി കൊൾവാൻ പരാധീനമത്രെ ആകുന്നതു. എന്നാലും പട്ടാങ്ങയൊടും നെറിവൊടും മറ്റുള്ള ഇങ്ങിനെയുള്ളതു പറഞ്ഞു ശേഷമുള്ളവരെ ബോധിപ്പിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പണ്ടോരിക്കൽ സർശിയൊസ പെരലൊസ എന്ന ന്യായക്കാരനെ പട്ടാങ്ങയിൽനിന്നും അരണിപ്പിപ്പാൻ ശ്രമിച്ച എല്ലാമൊസെന്ന കള്ളനിവ്യായെ മാർ പെരലൊസിന്റെ വചനത്താൽ ഉടയതമ്പുരാൻ ശിക്ഷിച്ചതുപോലെ നിനക്കും ഉടയതമ്പുരാന്റെ ശിക്ഷ വന്നു ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും വേണം.

മലയാളത്തിൽനിന്നും കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടതിന്മേൽ തിരുവാൻകൊട്ടു രാജാവിന്നു അനവഷണം ഉണ്ടായി എന്നു.

ഇതു എന്തു ബന്ധം. പക്ഷെ അന്യനാടുകളിൽ പൊകുവാൻ മലങ്കരനിന്നും പുറപ്പെട്ടവർ ആളുകളിന്മേൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവു അനവഷിക്കമാറുണ്ടോ. ആണ്ടുതൊറ്റം മലങ്കരനിന്നും അളകൾ പുറപ്പെട്ട മൈലാപ്പുരിന്നും ഗോവക്കും പലരും പൊകുമാറുണ്ടു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയവർ ഒക്കെയും മെൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവു അനവഷിക്കമാറുണ്ടോ. പല പല ഊഴവും മലങ്കരയുള്ള നിന്റെ കൂട്ടർ ഏറ്റൊപ്പക്കു വരുമാറാകുന്നു. പക്ഷെ അവരുടെ മെൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവു അനവഷിക്കമാറുണ്ടോ. ആയതിൽ ഒന്നും ഇത്രനേരവും കെട്ടിട്ടില്ല. എന്നു വരുമ്പോൾ കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടതിന്മേൽ തന്നെ ഇത്ര അനവഷണം ഞങ്ങളുടെ രാജാവിന്നു വരുവാനുള്ള കാരണം എന്തു. പക്ഷെ കരിയാട്ടി തന്റെ രാജാവിനൊടു മറ്റുള്ള ഏതാനും ശ്രമിപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടൊ. തന്നെക്കൊണ്ടു ഭൂഷണം പറവാനും തന്റെ നാടു ഒറ്റുവാനും പുറപ്പെട്ടൊ. ആയതിന്റെ അവസ്ഥ ഞങ്ങളുടെ വചനംകൊണ്ടു ഏറ്റൊപ്പയിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വെണ്ടുവണ്ണം അറിയാം. ഞങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ ഞങ്ങളുടെ നാഥനെക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും തന്റെ രാജി

തത്തിന്റെ ഉറപ്പും പടപുരുഷാരത്തിന്റെ പെരുപ്പവും കൊട്ടകളുടെ ഉറപ്പും പടക്കൊപ്പുകളുടെ ബഹുവിധവും എങ്ങിനെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെയും റൊമായിൽ മാർപ്പാപ്പായുടെയും മുമ്പിൽ തന്നെ കെൾവിപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്നു എന്നും ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ രാജാവിന്നു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടതിന്മേൽ ഏതാനും അനവഷണം ഉണ്ടായി എങ്കിൽ നിന്റെ നണയും ഏഷണിയും കൊണ്ടത്രെ ഉണ്ടായതു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾ എന്തു പ്രീതിയൊടുകൂടെ രാജാവിനെ ബഹുമാനിച്ചും സമ്മതിച്ചും ഇരിക്കുമ്പോൾ നീ കാട്ടിവരുന്ന മര്യാദിപോലെ ഗുണം ചെയ്യുന്നവരൊടു ദോഷം പകരം വീട്ടി നീ ചെല്ലുന്ന നാടുകൾ ഒക്കെയിലും ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനെക്കൊണ്ടു കുറച്ചിലും മെനിക്കുയവുമായി എല്ലാവരൊടും പറവാൻ മര്യാദി ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനൊടു മറ്റുള്ള പറയുമെന്നു ഭാവിച്ചു ഞങ്ങളുടെ നെരെ നിനക്കുള്ള ദോഷംകൊണ്ടു വെണ്ടാധീനമായ വസ്തുക്കൾ ഞങ്ങളുടെമെൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനൊടു നീ പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും രാജാവും നിന്റെ വചനങ്ങൾ കെട്ടു ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട കാര്യത്തിന്മേൽ തിരക്കുകയും അത്രെ ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏഷണിക്കു കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം തെളിയുമ്പോൾ എന്തു നിനക്കു അനുഭവിക്കാമെന്നു നീ അറിഞ്ഞൊ ഇരിക്കുന്നു. ഇത്ര നേരവും ആയതിനെ നീ അറിഞ്ഞില്ല എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ആയതിനെ ഞാൻ അറിക്കുന്നു. എന്തൊന്നിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അമരത്തായുടെ മകൻ ഹാമ്മാനു ഭവിച്ചുപോലെ നീയും അനുഭവിച്ചു എന്നു വരും. അപ്പൊഴൊ അനുവെരുന്ന രാജാവിന്റെ ദളവാ ആയിരുന്ന ഹാമാൻ എന്ന ഇവൻ യുദനായ മർദ്ദക്കെ എന്നവന്റെ നെരെയുള്ള ദോഷംകൊണ്ടു യുദന്മാരെക്കൊണ്ടു വെണ്ടാധീനം പറഞ്ഞ യുദന്മാർ എല്ലാവരെയും നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം മഹാരാജാവിന്റെ കല്പന വാങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനഗുണംകൊണ്ടു എന്തൊന്നു എന്ന രാജസ്രീയുടെ അപേക്ഷയാൽ കാര്യത്തിന്റെ നെരും പരമാർത്ഥവും ഹാമാൻ എന്നവന്റെ ദൃഷ്ടിയും ചതിവും ആ രാജാവു അറിഞ്ഞു ഇസ്രായെൽക്കാരെ രക്ഷിക്കയും ഹാമ്മാനെയും തന്റെ മക്കൾ എടുപെരെയും തന്റെ ഉടയവർ കൂറൻ എല്ലാവരെയും ഹരം വരുത്തുകയും ചെയ്തതുപോലെ ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്ത കാര്യത്തിന്റെ നെരും പരമാർത്ഥവും നീ ഞങ്ങളൊടു ഞങ്ങളുടെ രാജാവിനൊടു കാട്ടുന്ന ചതിവും തട്ടിപ്പും പരഹസ്യപ്പെടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുവാനും നീയും നിന്റെ വകക്കാറ്റും മുടിവാൻ പൊരും. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെയുള്ളതു ഒന്നും വന്നു കൂടാതിരിപ്പാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു നമസ്കരിച്ചു അപേക്ഷിക്ക അത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നതു.

ഇയാൾ അതായതു കരിയാട്ടി ഇനി ഇവിടെ വന്നാൽ ഈ നാട്ടിൽ മുഖിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു ഒക്കെക്കായിലും ഏറ്റവും വലുതായിട്ടുള്ള പവുതിയും കഷ്ടമായകലക്കവും ഉണ്ടായിവരുമെന്നതിന്നു കുറവു വരികയില്ല എന്നു.

ഇത്രനേരവും നീ പറഞ്ഞതു കഴിഞ്ഞു കാര്യത്തെപറ്റി ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നീ പറഞ്ഞതു വരുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യത്തെപറ്റി അത്രേ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നിന്റെ മനോഭ്രംസത ഇനിക്കു പ്രസിദ്ധമായിത്തീരുന്നോരു വസ്തു അല്ലാത്തതെങ്കിൽ ബലശ്രമമിനെപ്പോലെയും കയ്യാപ്പായെപ്പോലെയും നീയും നിവ്യസുഖം പറഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ നിന്റെ മനോഭ്രംസതയും തണുപ്പുദ്യോഗവും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാപകം നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഭ്രംസത നീ ചുർദ്ദിച്ചു എന്നല്ലാതെ നിവ്യസുഖം പറഞ്ഞു എന്നു ഇനിക്കു പറഞ്ഞു കൂടാ താനും. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടും ചൊദിക്കുന്നു. കരിയാട്ടി വരുന്നതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകുന്ന മുഖിൽ ഒരുനാളും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത പവുതിയും കഷ്ടമായ കലക്കവും എന്തൊരു വസ്തു ആകുന്നു. പക്ഷെ പടകൊണ്ടോ കരിയാട്ടി വരുന്നതു. ആയതല്ല. പിന്നെയൊ മലങ്കര നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും ഞങ്ങളുടെ ഇടത്തു ഉണ്ടാക്കിയ കലക്കം തീർത്ത മലങ്കര ഒക്കെയും നിരപ്പും ഒരിമ്പാടും വരുത്തുവാനത്രേ ഞങ്ങൾ മലങ്കര നിന്നും പുറപ്പെട്ടതു എന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടി അത്രേ ഞങ്ങൾ ഇത്രനാളും ദുരിതപ്പെട്ടു ഏറ്റപ്പയിൽ പാർത്തു എന്നും ഏറ്റപ്പയിൽ ഉള്ള പലരും മലങ്കരയുള്ളവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നീ അറിവു പറയുന്ന ഈ വലിയ കലക്കം എന്തു. ആയതു ഉണ്ടാകുന്നതു ആർ. ഈ വലിയ കലക്കം നമ്മുടെ പള്ളികളുടെ വലിയ കഴപ്പമല്ലാതെ മറ്റൊരു വസ്തുവും അല്ല. ആയതു ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു കാരണം നീ അല്ലാതെ മറ്റു ആരും അല്ലതാനും. എന്നു വരുമ്പോൾ ഒരുത്തന്റെ കൈപിടിച്ചു മറുവനെ അടിക്കയും അതുവന്റെ കൈപിടിച്ചു ഇവനെ അടിക്കയും ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു ഈ മലയാളത്തിൽ വാഴുവാൻ കൂടു. അതെന്തെന്നാൽ ഈ നാട്ടിലുള്ള സ്രാണികളുടെ നിലയും മനസ്സും സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ ഇവിടെ ശുരിപ്പാൻ ഇവർ ഒരു ജാതിക്കാർല്ലാതെ പിന്നെ ആർക്കും സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ തങ്ങളിൽ കടിപിടികൂടി തങ്ങളുടെ കാൽകീഴു കിടന്നുകൊള്ളും. എന്നു കണ്ടത്രേ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു. അല്ലാത്തതാൽ അവരുടെ അടിമയിൽനിന്നു നിന്നോടു മറ്റുത്ത വാചുതും വിചാരിപ്പാൻ പൊരുമെന്നു നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും മുഖിൽ ഒരിക്കൽ നിനക്കു വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങളിൽ ചിലരെടു പറഞ്ഞതുപോലെ നിന്റെ തട്ടിപ്പും ഉപായകൗശലവുംകൊണ്ടു പള്ളിക്കാർ തമ്മിൽ പിണക്കം ഉണർത്തി ഇങ്ങിനെ വലിയ കലക്കം

നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കര വരുമ്പോൾ ഉണ്ടാക്കാമെന്നു നീ ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതിനെക്കൊണ്ടത്രേ ഈവണ്ണം നീ എഴുതി അയച്ചുതു. എന്നാൽ ഈ എഴുതിയതിനണ്ണം ഒപ്പിപ്പാൻ നീ ശ്രമിക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴോ ഈ നിന്റെ നിരപണയും എന്തു വരുമെന്നു നീ അറിഞ്ഞതാ ആയതു നീ അറിഞ്ഞില്ലാ എങ്കിൽ നിനക്കു ഞാൻ ചൊല്ലിത്തരാം. ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്ത ഞങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ കണ്ണുതുറക്കുവാൻ പണ്ടോരിക്കൽ അത്തലുവ എന്ന ഭ്രഷ്ടസ്രീക്കു അനുഭവിച്ചപ്പോലെ നിനക്കും വന്നു സംഭവിപ്പാൻ പൊരും. അതെന്തെന്നാൽ ഈ ഭ്രഷ്ടസ്രീ തന്റെ മകനായ ഒക്കോസ്യ എന്ന യുവായുടെ രാജാവു മരിച്ചു എന്നു കെട്ടുപ്പോൾ തന്റെ മകനോടു ഭ്രഷ്ടത പരഹസ്യമായി കാട്ടി രാജതറവാട്ടിലുള്ള ആളുകൾ ഒക്കെയും കൊന്നു രാജിതം തനിക്കു ഒതുക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാലും തന്റെ തിരുമനസ്സിനു ഒത്തവണ്ണം ജീവിച്ചു ദാവീദിനെ പ്രതി യുവായുടെ തറവാട്ടിലുള്ള ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനഗുണം ഇത്ര നേരവും കെട്ടുപോയതും ഇല്ല.

അതെന്തെന്നാൽ മെൽപറഞ്ഞ ഭ്രഷ്ടസ്രീ രാജമക്കളെ ഒക്കെയും കൊല്ലുന്ന നെരത്തിൽ ഒക്കോസ്യായുടെ പെങ്ങളായ യൊറാം എന്ന രാജാവിന്റെ മകൾ യൊസബായ ഒക്കോസിയായുടെ മകൻ യൊആക്കീമിനെ കട്ടു എടുത്തു തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയിൽ വലിയ മെൽപട്ടക്കാരൻ ആയ യൊയാദായുടെ പക്കൽ കയ്യാളിക്കയും യൊയാദായും ഒളിച്ചു പള്ളിയിൽ തന്നെ ആരും അറിയാതെ ഈ രാജകുമാരനെ വളർക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ആറാണ്ടുകാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം പടത്തലവനെയും പുരുഷാരത്തെയും യൊയാദ എന്ന മെൽപട്ടക്കാരൻ പള്ളിയിൽ വരുത്തി ഇങ്ങിനെ രാജമകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവരെ കെൾപ്പിച്ചു ഉടൻ എത്രയും പാറം പ്രസാദത്തോടു സന്തോഷത്തോടു കൂടി യൊയാദിനെ സമ്മതിക്കയും അത്തലുവ എന്ന ഭ്രഷ്ടസ്രീയെ പിടിച്ചുകൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

എന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റിയനാൾ നിന്റെ തട്ടിപ്പും ഉപായവും കൊണ്ടും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളും പിടിച്ചുപറിച്ചു നിന്റെ അടിമയിലാക്കി പഴെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയുടെ ക്രമങ്ങളും ക്രിയകളും അശേഷം ഹരം വരുത്തുവാൻ ഇപ്പുള്ളായും നിന്റെ ശക്തി ഒക്കെയൊടുംകൂടെ നീ ശ്രമിച്ചുവരുന്നതു ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കപ്പെട്ടു കാണുമ്പോൾ മെൽപറഞ്ഞ ഭ്രഷ്ടസ്രീക്കു അനുഭവിച്ചപ്പോലെ നിനക്കും വന്നു ഭവിപ്പാൻ സംഗതിവരുവാൻ പൊരും.

എന്നാൽ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ നിനക്കു സംശയമുണ്ടോ. ആയതുണ്ടെങ്കിൽ പഴയകാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരു ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയെ തിരഞ്ഞു കണ്ടാൽ ആയതു തീരുകയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ പരുകിമാരു തങ്ങളുടെ വമ്പൊടും മുഷ്കൊടും കൂടെ കൊച്ചിയിൽ വാണിരിക്കുന്ന നാളുകളിൽ മലങ്കരക്കു വന്ന ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെ പൗലിസ്റ്റാക്കാരുടെ ബൊധിപ്പിപ്പാൻ പരുകിമാർ കടലിൽ കെട്ടി താഴ്ത്തി എന്നു ഒരു ശ്രുതി മലങ്കര കെട്ടതിനാൽ മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികൾ ഒക്കയും ഒരു ശങ്കകൂടാതെ കൊച്ചികൊട്ടയുടെ വാതുക്കൽ ഉള്ള മട്ടാഞ്ചേരിപള്ളിക്കൽ ചെന്നു പൗലിസ്റ്റാക്കാരെ കണ്ടു വഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നു സത്യം ചെയ്തു എന്നു വരികിൽ പരുകിമാരെപൊലെ അത്ര ബലവും ഉറപ്പും ഇല്ലാത്ത നിന്നൊടും അതിന്മണ്ണം കാട്ടുവാൻ അവരുടെ മക്കളായ ഞങ്ങൾക്കും ഇന്നു വശമില്ലാഴിക ഇല്ല. വിശേഷിച്ചും ഈ കാലങ്ങളിൽ ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കുള്ള ഞെരുക്കവും ഒരിമ്പാടില്ലാഴികയുംകൊണ്ടു ഇന്നു അങ്ങിനെയുള്ളതു വരുവാൻ പരാധീനമായിരിക്കുന്നു എന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നു. വെണ്ടോ വെണ്ടോ. ആയതു ഭാവികൊണ്ടോ. ഉടയതമ്പുരാൻ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയം തന്റെ മനഗുണത്താൽ ഇളക്കുന്ന നെരത്ത ആയതു ഒക്കയും വന്നു കൂടുവാൻ എത്രയും അല്ലെന്നരം മതി. എന്നാൽ ദുഷ്ടനായ ആഹാവ എന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവിന്റെ തറവാട്ടിന്നു ഹരം വരുത്തുവാൻ ഉടയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സായ നെരത്തു നിവ്യാന്മാരുടെ മക്കളിൽ ഒരുത്തനെ രഹസ്യത്തിൽ ഏലിശനിവ്യാ വിളിച്ചു നാം സിയായുടെ മകനായ യൊസാപ്പത്തിന്റെ മകൻ യെഹൂ എന്ന പടത്തലവനെ ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിട്ടു പുശുവാനായിട്ടു പറഞ്ഞയച്ചാറെ ഇവൻ പടപുരുഷാരത്തൊടുകൂടെ ഏഹൂ എന്നവൻ ഇരിക്കുന്നിടത്തു ചെന്നു അവനെ വെറെ വിളിച്ചു ഒരു മുറിയിൽ കിടത്തി വാതിലും അടച്ചു ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവു അവൻ അത്രെ ആകുന്നു എന്നും ദുഷ്ട ആഹാവിന്റെ തറവാടു ഒക്കയും ഹരം വരുത്തുവാൻ അത്രെ ഉടയതമ്പുരാന്റെ കല്പന ആകുന്നു എന്നും അവനൊടു പറഞ്ഞെച്ചു വാതിലും തുറന്നു ഓടിപൊകയും ചെയ്തു.

അതിന്റെശേഷം ഏഹൂ എന്നവൻ തന്റെ പടപുരുഷാരം ഇരിക്കുന്ന എടുത്തു ചെന്നപ്പൊൾ ആ ഭ്രാന്തൻ ഇത്ര രഹസ്യമായിട്ടു പറഞ്ഞതു എന്തൊരു വസ്തു ആകുന്നു എന്നു തന്റെ കീഴുള്ള പടപുരുഷാരം ചൊദിച്ചതിന്നു ഈ മാനുഷൻ ആരെന്നും തന്റെ വചനങ്ങൾ എങ്ങിനെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞല്ലോ ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഏഹൂ ഉത്തരിച്ചാറെ അവൻ പറഞ്ഞതു ഭോഷ്കത്രെ ആകുന്നതു. എന്നാലും നീ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞാലും എന്നു പടപുരുഷാരം പറയുകയും ഏഹൂവും ഇസ്രായേലിന്റെ രാജാവായിട്ടു നിന്നെ ഞാൻ പൂശി ഇരി

ക്കുന്നു എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു എന്നൊടു പറഞ്ഞുപൊയി എന്നിങ്ങനെ ഫലിതമായി അവരൊടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും ചെയ്താറെ ആയതു കെട്ടു ഉടൻ പടയാളികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉടയതമ്പുരാൻ എരുവു തൊന്നിച്ചതിനാൽ പടയാളികൾ ഓരൊരുത്തൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കപ്പായം നിലത്തുവെച്ചു ഒരു സിംഹാസനംപൊലെ ഉണ്ടാക്കി ആയതിന്മേൽ ഏഹൂവെ കരറ്റി ഇരുത്തി തങ്ങളുടെ രാജാവായിട്ടു കൈക്കൊൾകയും ഉടൻതന്നെ യെഹൂ പുറപ്പെട്ടു ദുഷ്ട ആഹാവിന്റെ തറവാടു ഒക്കയും ഹരം വരുത്തുകയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ സമ്മാനമായിട്ടു നാലുകരിന്തലയൊളം ഇസ്രായേലിന്റെ രാജിതം തന്റെ തറവാട്ടിൽതന്നെ ദൈവം കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

അതുപൊലെ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെയും ഹൃദയത്തിന്നു ഇളക്കം വരുത്തുവാൻ ഉടയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സാകുന്നു എന്നു വരുകിൽ ദ്രവമില്ലാത്ത ഒരു കുഞ്ഞുപൈതൽ പറഞ്ഞാലും മതി ഉടൻതന്നെ ആ വചനത്തിന്നു എല്ലാവരും ഒരിമ്പടും. എത്രയും ചുരുങ്ങിയ നെരംകൊണ്ടു നിന്റെ നിശ്ചയവും അഹങ്കാരവും നഷ്ടമായി വരികയും ചെയ്യും. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കരക്കു വന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള നിന്റെ ചതിവും തട്ടിപ്പും പരഹസ്യമായി വരുമെന്നു നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അത്രെ മലങ്കരക്കു വരുന്നതിന്മേൽ നീ ഇത്ര യേശുടന്നതു. ഇത്ര കൊണ്ടു അല്ല ഇതിന്മണ്ണം ഉള്ള ഉപായതന്ത്രങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചതു എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു. എന്നാൽ പുറമെയുള്ള ജാതികളുടെ പക്കൽ നീ വരുത്തിയ കലക്കം ഒക്കയിൽനിന്നും രക്ഷിച്ചു തമ്പുരാൻ ഞങ്ങളുടെ ജാതിയുടെ പക്കലും ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നു ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നീ പറയുന്നു ഏറ്റവും കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ള ജനങ്ങൾ തന്റെ ജാതിക്കാരുതന്നെയും തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ലെന്നു.

എന്നാൽ തന്റെ ജാതിക്കാർതന്നെയും എന്നു നീ പറഞ്ഞതു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ജാതിക്കാരു മാർ തൊമ്മാനസ്രാണികളെ കുറിച്ചു അത്രെ നീ പറഞ്ഞു എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം. എന്നു വരുമ്പൊൾ ഏറ്റവും കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ എന്നു പറഞ്ഞതു ആരുടെമേൽ എന്നത്രെ ഇവിടെ വിചാരിക്കേണ്ടതു. അപ്പൊഴൊ ഏറ്റവും കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ എന്നു നിന്റെ തൊലി വെളുത്ത ഏറ്റൊപ്പക്കാരുടെ കുറിച്ചു എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നൊടു ചൊദിക്കുന്നു നീ എത്ര നിരൂപിക്കുന്നു. തൊലിയുടെ കറുപ്പിലും വെളുപ്പിലും കലശ്ര

പ്പുത ആയിരിക്കുന്നു എന്നൊ. അല്ല, അല്ല, ഇതു എത്രയും ഭോഷ്യമായ നിരൂപണ ആകുന്നു. ആയതു ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവർ ആരും സമ്മതിക്കയില്ല. അതെന്തെന്നാൽ തറവാടുകളുടെ പഴമയിലും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ രാജാവിൽനിന്നും കൈക്കൊള്ളുന്ന സ്ഥാനംപൊലെയും തങ്ങളുടെ ലോകർ ഒക്കെക്കായിലും ഏറ്റുമായി തങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്ന ബഹുമാനംപൊലെയും അത്രെ കലശ്രേഷ്ഠ ആകുന്നു എന്ന എല്ലാ നാട്ടിലും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നീയും മലങ്കരയുള്ള നിന്റെ കൂട്ടരും ആരെന്നും മാർ തൊമ്മാ നസ്രാണികൾ ആരെന്നും അത്രെ വിചാരിക്കേണ്ടതു. അപ്പൊൾ ഇവരിൽ ആരും ഏറ്റവും കലശ്രേഷ്ഠത ഉള്ളവർ എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാറുമാകും. അപ്പൊഴൊ നിന്റെയും നിന്റെ കൂട്ടരുടെയും ഉള്ളൊഴ്ച ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നപൊലെ പറയുന്നതിന്നു എന്നൊടു നിനക്കു ഒരു പരിഭവവും വെണ്ട.

വിശേഷിച്ചും മലങ്കരയുള്ള മാർതൊമ്മാ നസ്രാണികളുടെ അവസ്ഥ വിചാരിച്ചാൽ അങ്ങനെ അല്ല. പിന്നെയൊ തങ്ങളുടെ നസ്രാണി സുഖത്തിന്റെ പഴമയും സ്ഥാനമാനത്തിന്റെ അവസ്ഥയും സൂക്ഷിച്ചാൽ ചെരമാൻ പെരുമാളെന്ന മഹാരാജാവിന്റെ കാലത്തിൽ ഈ രാജാവു മാർതൊമ്മാ നസ്രാണികളുടെ ജാതി ഒക്കെക്കും ശേഷമുള്ള ജാതികളൊക്കെക്കായിൽ ഏറിയ സ്ഥാനമാനങ്ങളും ബഹുമാനങ്ങളും കൊടുത്തതൊഴിയെ മഹാപിള്ളമാർ എന്നു അതായതു രാജമക്കൾ എന്നുള്ള നാമധേയം കൊടുക്കയും ഈ നസ്രാണികളും അന്നു തുടങ്ങി ഇന്നുവരേക്കും മലങ്കരയുണ്ടായ രാജാക്കൾ ഒക്കെയുടെയും അനുവാദത്തൊടു സമ്മതത്തൊടുകൂടെ ആയതിന്നു ഒരു മുടക്കംകൂടാതെ കാത്തുവരുന്ന പ്രകാരവും നിന്റെ കാരണവന്മാർ തന്നെ അവർ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നെ ഇന്നു നീയും നിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടുതന്നെ ആയതു ഒക്കയും കണ്ടു സൂക്ഷിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ രണ്ടുകൂട്ടം സംഗതികളുടെയും ഉള്ളൊഴ്ച വെണ്ടുവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചാൽ അറിയാം. നമ്മളിൽ ആരാകുന്നു കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ എന്നു. അപ്പൊഴൊ നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും അത്രെ എത്രയും കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ എന്നു നീ വിചാരിക്കയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതു പക്ഷെ ഒരു അടിസ്ഥാനംകൂടാതെ ആകുന്നൊ. അല്ല, അല്ല, ഏതാനും അടിസ്ഥാനം കാണുകകൊണ്ടു ആയതു ഒന്നിന്നു ഒന്നായി നീ വിചാരിച്ചു തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ നീ വരുമ്പോൾ നിന്റെ മുമ്പിൽ വലിയ ആചാരവും ഭക്തിയും കാണിച്ചു ഞങ്ങൾ നില്ക്കുന്നതും നിന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും നിനക്കു ചൊൽവിളി കേൾക്കുന്നതും നിന്നെ കസേരമെലും പല്ലക്കിന്മെലും കൊണ്ടുനടക്കുന്നതും പട്ടക്കാറരും ലോകരും ഘോഷത്തൊടുക്കൂടെ നിനക്കു അണി

യാത്ര പൊകുന്നതും ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ നിന്നൊടു കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനങ്ങൾ ഒക്കയും നീ കാണുന്നതുകൊണ്ടു നീ കലശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവൻ ആകുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ബഹുമാനമൊക്കയും നിനക്കും നിന്റെ കൂട്ടർക്കും ചെയ്വാൻ മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികൾ ഒക്കയും കടമായിരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കായിൽ കലശ്രേഷ്ഠത കുറഞ്ഞവരായിട്ടത്രെ ആയതു കാട്ടുന്നു എന്നും വിചാരിക്കയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതുമൊഴിയെ പ്രവൃത്തിയാൽകൂടയും നീ കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ തൊലിവെട്ടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു ചെരിപ്പുകത്തിവന്നാൽ ഉടൻ അവന്നു കസേരയും കൊടുത്തു അവനെ ഇരുത്തുകയും ഞങ്ങളുടെ ജാതിയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട തരകന്മാരും പട്ടക്കാറരും വന്നാൽ നിന്റെ മുന്നിൽ എല്ലായിപ്പൊഴും കാലിന്മേൽതന്നെ നില്ക്കണമെന്നതും എന്നെ അവരിൽ ആരാനും വാച്ച അരുതായ്കയുംകൊണ്ടു നിന്റെ മുന്നിൽ ഇരുന്നു എന്നുവരികിൽ ഉടൻ തന്നെ നിന്റെ മുഖം വാടുകയും ചെയ്യും. എന്നുവരുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നൊടു പറയുന്നു, നിന്റെ നിഗളം നിന്നെ തട്ടിക്കു ഹെതുവാൽ നീ തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതെന്തെന്നാൽ മെൽ പറഞ്ഞ ബഹുമാനങ്ങൾ ഒക്കയും ഞങ്ങൾ നിന്നൊടു കാട്ടിവരുന്നതു നിന്റെ ജാതിശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ടും നമ്മുടെ കലകറവുകൊണ്ടും അല്ല. തമ്പുരാനും കാരണവന്മാർക്കും മല്ലാന്മാർക്കും ബഹുമാനം കാട്ടണമെന്നു പണ്ടുപണ്ടു നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കയും മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികളായ ഞങ്ങളും ഈ ശു. പഠിപ്പത്തിന്നു ഏറക്കുറവു ഒന്നും വരുത്താതെ പഴെ കാലങ്ങൾതൊട്ടു ഇന്നു വരെയും കാർത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ ഗുരുവായി നമ്മുടെ വെദത്തിലുള്ള ജ്ഞാനങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിപ്പാൻ വരുന്നവരൊടു ഉടയതമ്പുരാനെപ്രതി ഈ ബഹുമാനങ്ങൾ ഒക്കയും ഞങ്ങൾ കാട്ടിവരികയും നീയും നിന്റെ കലശ്രേഷ്ഠതകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ കലഹീനതകൊണ്ടും അത്രെ നിന്നൊടു ഞങ്ങൾ ഇതൊക്കയും കാട്ടുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു നന്മക്കു പകരം വീട്ടി ഞങ്ങളെകൊണ്ടു പൊരാഴികയും കുറച്ചിലും പുറമെയുള്ളവരൊടു പറയുകയും പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽ എഴുതി അയക്കയും അത്രെ ആകുന്നു.

വിശേഷിച്ചും തന്റെ ജാതിക്കാർതന്നെയും കരിയാട്ടിയെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ലാ എന്നു നീ പറയുന്നതിന്മേൽ ഇനിക്കു പാരം അപൂർവ്വം തൊന്നുന്നുമുണ്ടു. ആയതു ഘോഷ്കത്രെ ആകുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്ന ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ആരും പറയാതെ അറിയാവുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. ആയതിന്നു ഉത്തരം പറയണം എന്നില്ല. എങ്കിലും നിന്റെ അഹമ്മതി എത്ര വലുതായിരിക്കുന്നു എന്നു നിന്നെ കാട്ടുവാനായിട്ടു ചുരുങ്ങിയ

വചനങ്ങളിൽ ഉത്തരീക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ കരിയാട്ടിയെ തങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരന്മാര തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ട് കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ലാ എങ്കിൽ പിന്നെ ആരെ കൈക്കൊള്ളും. നിന്നെ കൈക്കൊള്ളുമെന്നു ഉടൻതന്നെ എന്നൊടു നീ ഉത്തരം പറയും. ആയതു കൊള്ളാം. കരിയാട്ടിയെക്കായിൽ ഏറ്റവും നിന്നെ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനായിട്ട് കൈക്കൊള്ളുവാൻ കരിയാട്ടിയുടെ ജാതിക്കാർക്കു ഏറ്റവും മനസ്സുണ്ടായിവരും.

അതെന്തെന്നാൽ നീ വിലങ്ങുകൊണ്ടും തല്ലുകൾകൊണ്ടും മെനിക്കുയങ്ങൾകൊണ്ടും കുറച്ചിലുകൾകൊണ്ടും ദിവസംതൊറും ഒട്ടും കുറവും കൂടാതെ നിന്റെ വടകരെപൊലെ അവരെ ബഹുമാനിച്ചു വരുന്നു. ഇതിങ്ങിനെ പറഞ്ഞ ശേഷമുള്ളവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു നിനക്കു തൊന്നിയതിന്മേൽ അത്രെ ഇവിടെ അതിശയിക്കേണ്ടതു. വിശേഷിച്ചും മലങ്കരയുള്ള ന്യൂസാണികളുടെ കലക്കം ഒഴിവാക്കും ശുദ്ധ പള്ളിയുമായി നിരപ്പു വരുവാൻ മായിട്ട് തന്നെക്കൂടെ റൊമ്മാപ്പള്ളിക്കു വഴക്കണമെന്നു ഞങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരൻ മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻ നിന്നൊടു നിന്റെ കാരണവന്മാരൊടു സാധ്യമായിട്ട് അപേക്ഷിച്ചാറെ ആയതിന്മേൽ ഒരു കുറിപൊലും വെണ്ടുംവണ്ണം നീ എഴുതി അയച്ചില്ല. മലങ്കരയുള്ള തന്റെ ജാതികളുടെമേലും പള്ളികളുടെമേലും ഉള്ള സ്നേഹവും എരിവുംകൊണ്ടു അവരുടെ ഇടത്തുള്ള കലക്കം തീർത്ത മതിയാവു എന്നുംവെച്ചു തന്റെ ആയുസ്സും ഉപേക്ഷിച്ചു കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടാറെ ആ കാര്യത്തിന്നു വിഘ്നം വരുത്തുവാൻ നിന്നാൽ ആകുംവണ്ണം നീ ശ്രമിച്ചതിനാപകം ഇത്ര വലിയ മനഗുണം മലങ്കരക്കാരൊടു ചെയ്തു നിന്നെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ട് കൈക്കൊള്ളുവാൻ തങ്ങളൊടു തങ്ങളുടെ പള്ളിയൊടു അതിക്രമം കാട്ടിയ കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളാതെ ഇരിപ്പാൻ. മലങ്കരക്കൊക്കെ നല്ല ന്യായമുണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ നിൻമ ചെയ്യുന്നവരൊടു തിന്മ കാട്ടുന്നതിന്റെ മര്യാദിപൊലെ മലങ്കരക്കാര വിചാരിക്കുന്നതു വെണ്ട, വെണ്ട, ഇതുകൂട്ടു പൂക്കാണി സംസാരം പറയണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ കരിയാട്ടി സാമാന്യമുള്ള ഒരു പട്ടക്കാരനായിരിക്കുമ്പോൾതന്നെയും നിന്നെക്കായിലൊറ്റം ബഹുമാനമായിട്ടും ആഘോഷത്തൊടുംകൂടെയും മലങ്കരയുള്ള ന്യൂസാണികൾ തന്നെ കൈക്കൊണ്ടിരുന്നപ്രകാരംമലങ്കര എല്ലാവർക്കും സൂക്ഷമുണ്ടു. എന്നാൽ ഏറ്റവും കലശ്ശെതയുള്ളവരും തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ട് കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നു നീ പറഞ്ഞതിനാപകം നീയും നിന്റെ കൂട്ടരുംകൂടെ ഈ കലശ്ശെതയുള്ളവരിൽ കൂടിയിരിക്കുന്നു എന്നിനിക്കു തൊന്നുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഏറ്റവും കലശ്ശെതയുള്ള ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ട് കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നു നീ പറഞ്ഞ ഈ മൊഴിയാലെ നിന്റെ മെത്രാനായി കരിയാട്ടിയെ കൈ

ക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നത്രെ നീ പറഞ്ഞതു. എന്നാൽ മെത്രാന്മാരു തമ്മിൽ പെരുതികളും കൂറുമുണ്ടാക്കുന്നതു പൊക്കരുതാത്ത ദോഷമാകുന്നു എന്നു നീ ഞങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഉടയതമ്പുരാൻ നിന്റെയും മലങ്കരക്കാരരുടെയും മെത്രാനായിട്ട് കല്പിച്ചു കരിയാട്ടിയെ നീ മെത്രാനായിട്ട് കൈക്കൊള്ളുകയില്ല എന്നു നീതന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. പക്ഷെ മലങ്കരക്കൊക്കും ഏറ്റവും ഉള്ളവർക്കും എത്തിയാൽ ദോഷത്തിന്നു ഏതാനും ഭേദമുണ്ടോ. പക്ഷെ മലയാങ്കാരിൽ കുറുമാകുന്ന വസ്തു ഏറ്റവുംകാരിൽ കുറുമാല്ലയൊ. എന്നൊടു നീ ചൊല്ലു ഏതു ഏറ്റവും കുറുമാളുതാകുന്നു. മെത്രാന്മാരു തമ്മിൽ പെരുതികളും കൂറുമുണ്ടാക്കുന്നതൊ ഉടയതമ്പുരാൻ തങ്ങളുടെ തലമെൽ യജമാനനായിട്ട് കല്പിച്ച മെത്രാനെ കൈക്കൊള്ളാത്തതൊ. എന്നാൽ ആയതു പൊക്കിക്കൂടാത്ത ദോഷമെന്നു നീ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു നീതന്നെ ചെയ്യാനിരിക്കുന്നു എന്നു കാട്ടി കുറുമാല്ലാത്ത കാര്യമാകുന്നു എന്നു നീ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു എത്രകൊണ്ടു. പക്ഷെ നിന്റെ കാരണവന്മാരു ചതിവായിട്ടും ന്യായമൊക്കെയൊടു മറ്റുതും മാർ ശൈമോൻ എന്ന സുറിയാനിക്കാരൻ മെത്രാനെക്കൊണ്ടു ബലത്താലെ മാർ ആഞ്ചലൊസുമെത്രാനെ വാഴിപ്പിച്ചതുപൊലെ തട്ടിപ്പും ഉപായവുംകൊണ്ടു കരിയാട്ടി മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടു എന്നു നീ നിരൂപിക്കുന്നു. ആയതു നീ ഭാവിക്കണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന ശുദ്ധ പള്ളിയുടെ കല്ലുനക്കു മുടക്കം ഒന്നിനും ഒട്ടും ഏറ്റക്കുറവു കൂടാതെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവു കഴലപ്പൊട്ടത്തുകയും മാർപ്പാപ്പായും നല്ല മനസ്സോടും സമ്മതത്തൊടുംകൂടെ തനിക്കു പിടിച്ചാടസാധനം കൊടുക്കയും ഇങ്ങനെ ന്യായമൊക്കെയൊടും കൂടെ മലങ്കര ഇടവക ഒക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയിട്ട് വാഴ്ച കഴിക്കുകയത്രെ ചെയ്തതു എന്നു വരുമ്പോൾ നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. നിന്റെ മെത്രാനായിട്ട് കരിയാട്ടിയെ നീ കൈക്കൊള്ളാത്തതു ആരെയൊണു. കരിയാട്ടിയെയൊ. അല്ല. അല്ല. കരിയാട്ടിയെ മെത്രാനായിട്ട് കല്പിച്ചു മിശിഹായെയും തന്റെ ബാവാെയയും അത്രെ നീ കൈക്കൊള്ളാത്തതു. എന്നാൽ ആയതിന്നു നിനക്കു സംശയവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ശു. ഏവൻഗെലിയെഴുതിൽ ശ്രീഹന്മാരൊടും തന്റെ അനന്തിരവർ ആയ മെത്രാനുമാരൊടും മിശിഹാകർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്ന തിരുവചനങ്ങൾ നീ കെൾക്കും. നീങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എന്ന് കൈക്കൊള്ളുന്നു. എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ യാത്രയാക്കിയ പിതാവിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. നീങ്ങളൊടു അതിക്രമം കാട്ടുന്നവർ എന്നൊടുതന്നെ അതിക്രമം കാട്ടുന്നു എന്നും എന്നൊടു അതിക്രമം കാട്ടുന്നവർ എന്നുയാക്കിയ ആളിനൊടു അതിക്രമം കാട്ടുന്നു എന്നും വെളി

ച്ചമെ തന്നെ ശു. ഏവൻഗെലിയൊനിൽ മിശിഹാകർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ നീന്റെ മെത്രാനായിട്ടു കരിയാട്ടിയെ നീ കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞതിനാലെ കരിയാട്ടിയെ കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ലെന്നല്ല നീ പറഞ്ഞതു പിന്നെയൊ കരിയാട്ടിയെ മെത്രാനായിട്ടു കല്പിച്ച മിശിഹാകർത്താവിനെയും തന്റെ ബാവാെയയും കൈക്കൊള്ളുക ഇല്ല എന്നത്രെ നീ പറഞ്ഞതു. എന്നാൽ ഇത്ര വലിയ അഹമ്മതി നീന്റെ വായിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടതിനാൽ പക്കം പണ്ടു തന്റെ പടത്തലവൻ റമ്പുശാക്കായെക്കൊണ്ടു തമ്പുരാനെ ഭൂഷണം പറയിച്ച അസ്സോറായക്കാരുടെ രാജാവു സെന്നഹരിമിനൊടു ഏശയ്യാനിവ്യായുടെ വായാലെ ഉടയതമ്പുരാൻ അരുളിച്ചെയ്തപോലെ പക്ഷെ നീന്നൊടു അരുളിച്ചെയ്യാൻ പൊരും. അതായതു ഈവണ്ണം ആരെ നീ നിന്ദിച്ചു. ആരെ നീ ഭൂഷണം പറഞ്ഞു. ആരെടു മറ്റുത്ത നീന്റെ സ്വരം ഉയർത്തി. ഉയരത്തിന്നു നീന്റെ കണ്ണുകളെ നീ പൊക്കി.

നീന്റെ ഇരപ്പും നീന്റെ പുറപ്പാടും നീന്റെ പുകിപ്പും നീന്റെ വഴിയും എന്നൊടു മറ്റുതുളള നീന്റെ അരിശവും ഞാൻ മുന്നമെ അറിഞ്ഞു. എന്നൊടു മറ്റുത്ത നീ അതിക്രമം പറഞ്ഞു. നീന്റെ നിഗളം എന്റെ ചെവിട്ടിൽ കരറി. ഇതിനെക്കൊണ്ടു നീന്റെ മൂക്കിൽ വളയവും തള്ളി നീന്റെ വായിൽ കട്ടിയാണിയും തള്ളി നീ വന്ന വഴിക്കു നീന്നെ ഞാൻ തിരിപ്പിക്കുമെന്നു. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങനെയുള്ള ഉടയതമ്പുരാന്റെ കുറുപ്പാടു നീ കെൾക്കാതിരിപ്പാൻ നീ പറഞ്ഞ ഈ വലിയ ദോഷത്തിന്മേൽ തെറിക്കൊള്ളുകയും വെണം. മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭരിപ്പാൻ അറിവില്ല എന്നു തന്നെയുമല്ല മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ ജാതിക്കാരൻ മെത്രാനു കീഴുവഴങ്ങുകയും ഇല്ല എന്നു നീ പറയുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഈ നീന്റെ വചനങ്ങൾ ഓതു്കണ്ടാൽ രണ്ടുകാര്യങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതായതു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു ഭരിപ്പാൻ അറിവില്ലെന്നും മലങ്കരക്കാർ ജാതിക്കാരൻ മെത്രാനു കീഴുവഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നും. എന്നു വരുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങൾക്കും തിരിച്ചു തിരിച്ചു നീന്നൊടു ഉത്തരം പറവാൻ ഞാൻ തുടങ്ങുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ മലങ്കരക്കാർക്കു ഭരിപ്പാൻ അറിവില്ലെന്നു നീ പറഞ്ഞതു കുറെ കഠിനമായി എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു. ആയതു ഞങ്ങളുടെ മഹാരാജാവു കെട്ടാൽ തന്നെയും തെളിവു വരുന്ന കാര്യമല്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഈ രാജാവും മലയാൻകാരനായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എത്രയും ബുദ്ധിയൊടു കല്പനമുഷ്കൊടുംകൂടെ ഭരിപ്പാൻ കൊള്ളാവുന്നവരാകുന്നു എന്നു ഈ മലയാൻകാരൻ തന്നെയല്ല പിന്നെയൊ നീയും യൂറോപ്പിൽ ഉള്ള ശേഷമുള്ളവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ ലൊകവാഴ്ചമെൽ അല്ല പള്ളിക്കടുത്ത വാഴ്ചമെൽ അത്രെ പറഞ്ഞു

തു എന്നു ഉടനെ എന്നൊടു നീ ഉത്തരം പറയും. എന്നാൽ കരിയാട്ടി മലപാനല്ലാതെ പിന്നെ മലങ്കരയുള്ള സുറിയാനിക്കാരിൽ ആരാനും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റു എന്നു വരികിൽ ഏതുമിളച്ചു ഏറ്റൊപ്പയിൽ ഉള്ള നീന്റെ ജാതിക്കാരനെ പറഞ്ഞു ബൊധിപ്പിപ്പാൻ ഈ മൊഴി കൊള്ളായിരുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ നീന്നെക്കായിൽ പതിനായിരം ഉഴും നല്ല വണ്ണം ഭരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരുടെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ ഉണ്ടെന്നു മലങ്കരയുള്ളവർ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കരിയാട്ടി 11 വർഷം നമ്മുടെ വെദത്തിന്റെ തലയും ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുഴുപ്പുമാകുന്ന റൊമ്മായിൽ വസിച്ചു നീന്നെപ്പൊലെ എന്നല്ല നീന്നെക്കായിൽ ഏറ്റും മെച്ചമായിട്ടു എല്ലാവരും ശാസ്ത്രങ്ങളും മതിയാകുംവണ്ണം പഠിച്ചു മല്ലസുഖത്തിന്റെ പുസ്തകവും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളാകുകൊണ്ടു നീ പറഞ്ഞ ഈ വചനങ്ങൾ ഏറ്റൊപ്പയിൽ ആരും വിശ്വസിച്ചില്ല എന്നു തന്നെയല്ല ലത്തീൻഭാഷയും നമ്മുടെ മാഗ്ഗത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾ എല്ലാത്തരങ്ങളും മലയാൻവാക്കും മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികളുടെ ക്രമങ്ങളും മര്യദിയും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കരിയാട്ടിയെക്കായിൽ മലയാൻപെച്ചുപൊലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിനക്കു ഏറ്റും ഭരിപ്പാൻ അറിയാമെന്നു പറഞ്ഞതിനാൽ പക്കം നീന്റെ നിഗളത്തിന്റെ ഉഗ്രത്തിന്മേൽ എല്ലാവർക്കുംപാരം അപൂർവ്വം തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥമെൽ പറയെണ്ടു.

അതെന്തെന്നാൽ നീ ഞങ്ങളുടെ മലങ്കര ഭരിക്കുന്ന പ്രകാർം എങ്ങിനെ എന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ദിനംദിനം ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാര്യത്തിന്നു ഈ ഉത്തരം മതി ആയിരിക്കും. അതെന്തെന്നാൽ എല്ലാവരും പരഹസ്യമായി അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യമാകുന്നു. രണ്ടാമതു നീ പറയുന്ന മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ ജാതിക്കാരൻ മെത്രാന്മാർക്കു കീഴുവഴങ്ങുക ഇല്ല എന്നും എന്നാൽ ഇതു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ കെട്ടാൽ എത്രയും പ്രസാദിക്കുന്ന കാര്യം ആകുന്നു എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ അപ്പന്റെ ബഹുമാനവും സമ്പത്തും മിക്കൾക്കായിരിക്കുന്നപോലെ ജാതിക്കാരനിൽ ഒരുത്തനുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളും യശസ്സും ജാതിക്കു കൈക്കും കൂടെ ആകുന്നു എന്ന ഈ മാർഗ്ഗത്തിനടുത്ത മനസ്സും ആഗ്രഹവും മലങ്കരക്കാർക്കു ഇല്ലാത്തപോലെ ഇത്ര പിടിയായത്തവരും ഭൂഷ്ടരും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നു. ഇങ്ങിനെ മലങ്കരക്കാരുടെ ബഹുമാന

വും കീർത്തിയും ഏറ്റെടുപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ജനങ്ങളെ അറിക്കയത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊടിക്കുന്നു. എന്തൊടു നീ പറയുക. കടിയോൽ ഹെനറീക്ക എന്ന പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവു മരിച്ചതിന്റെശേഷം കന്യേൽരാജാവു അനന്തരിപ്പാടുമുറവകാശം പറഞ്ഞു പ്രത്തുക്കാൽ രാജിതം അടക്കി ൫൦ (50) കാലം ഭരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശേഷം ഇങ്ങിനെ തങ്ങളെ രാജിതവും നഷ്ടമായി കസ്തെല്ലിയാൻമാരുടെ അടിമകീഴായി. പറ്റുകിമാരു തങ്ങൾക്കു വന്നുവെച്ച മെനിക്കുയത്തിൻമെലും സങ്കടത്തിന്മെലും ക്രൈസ്തവർക്കു ഒരു ദിവസം അവരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവർ എല്ലാവരുംകൂടി പറഞ്ഞൊത്ത ഏകമനസ്സായിക്കൊണ്ടു ശേഷമുള്ള തങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നാലുമണി നെരം കൊണ്ടു കന്യേല്ലിയാൻമാരെ ഒക്കെയും തല്ലി പുറത്തു കളഞ്ഞതും ജന്മാ എന്ന മഹായോഗവാഴ്ച അൽമാഞ്ഞിയാക്കാറു വന്നു പിടിച്ചടക്കിയതുവരെ പലപല കാലം വാണുവന്നതിന്റെ ശേഷം ജന്മാക്കാർ എല്ലാവരുംകൂടി ഒരു രാത്രിയിൽ തങ്ങളുടെ നാടുവാണു വന്നിരുന്ന അൽമാഞ്ഞിയക്കാറരെ ഒക്കെയും പുറത്തു കളഞ്ഞതും മുമ്പിൽ ഉള്ള മാർപ്പാപ്പാമാർ റൊമ്മായിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ ഇരിപ്പിടം മാറി പ്രാൻസനാട്ടിൽ അവിഞ്ഞാൻ എന്ന ഇടത്തിൽ പല കാലം (അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന മാർപ്പാപ്പാമാർ പ്രാസന്മാരിൽനിന്നു ആയിരുന്നു) വസിച്ചു വന്നതിന്റെ ശേഷം അവിടെ നിന്നും വീണ്ടും റൊമ്മായിക്കു ചെന്നു കീഴ്മരയാദിപൊലെ അവിടെ തന്റെ ഇരിപ്പിടമാക്കിയ പതിനൊന്നാമത്തെ ഗ്രീഗോരിയൊസു മാർപ്പാപ്പാ കാലം ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം തന്റെ അനന്തരിവനെ കഴലപ്പെടുത്തുവാൻ മരയാദിപൊലെ കർദിനാളന്മാർ അടവിൽ പുകപ്പെടാൻ റൊമ്മാക്കാർ പടകൊപ്പകളൊടുക്കൂടെ കർദിനാളന്മാരുടെ അടവി വളഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങൾ കഴലപ്പെടുത്തുന്ന പാപ്പാ റൊമ്മാക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ കറഞ്ഞാൽ ഇത്താലയാക്കാർ എങ്കിലും ആയിരിക്കണം. ആയ തല്ലാത്ത മറ്റു ജാതിയിൽ വല്ലവരെയും കഴലപ്പെടുത്തിയാൽ അടവിയിൽ പുക കർദിനാളന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ എങ്കിലും ജീവനൊടു അയക്കുക ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു കർദിനാളന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി ബലത്താലെ എന്നപൊലെ റൊമ്മാക്കാർനാകുന്ന ആറാമത്തെ ഉറബാനൊസു മാർപ്പാപ്പായെ കഴലപ്പെടുത്തിയതും ഇതൊക്കെയും എന്തുകൊണ്ടാകുന്നു. എന്തിന്നു പഴമയിൽ ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ പറയുന്നു. ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടുവരുന്ന മരയാദിക്കൊണ്ടുതന്നെ നാം തമ്മിൽ പറഞ്ഞു കാണാം. എന്തു നിനക്കു തൊന്നുന്നു. ഇത്താലിയാൻകാർ പ്രത്തുക്കാലിലും പ്രത്തുക്കാൽക്കാർ ഇത്താലിയായിലും പ്രാൻസകാർ അൽമാഞ്ഞിയാലിലും അൽമാഞ്ഞിയാക്കാർ പ്രാൻസിലും ഭരിപ്പാൻ വന്നാൽ ഈ ജാതികൾ ഒക്കെ പ്രസാദമായി വരുമൊ. ആയതില്ല. തങ്ങൾ ത

ങ്ങൾക്കു തങ്ങളുടെ ജാതിക്കാരനെയെ പ്രസാദമായി വരുവൊള്ള എന്നു നീ തന്നെ എന്തൊടു ഉത്തരം പറയും. ഇതു എന്തുകൊണ്ടു.

മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം അപ്പൻറ ബഹുമാനവും സമ്പത്തും മക്കൾക്കു ആയിരിക്കുന്നതുപൊലെ ജാതിയിൽ ഒരുത്തനുള്ള ബഹുമാനവും യശസ്സും ജാതിക്കാർ എല്ലാവർക്കും കൂടെയുള്ള കാര്യമാകുന്നു എന്ന ഈ ജാതിക്കാരായ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നു തന്നെയല്ല അതാതു ജാതിയെ ഭരിക്കുന്നവർ അതാതു ജാതിയിൽനിന്നുതന്നെ ആയിരുന്നെ ജാതിയുടെ സുഹൃത്തുമാനങ്ങളും യശസ്സുകളും ഒരിമ്പാടും ഐക്യമത്യവും ഒരു ലയം കൂടാതെ കാത്തു എന്നു വരു എന്നു വർഗ്ഗന്യായത്താൽതന്നെ എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായ കാര്യമാകുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു മാനുഷവർഗ്ഗത്തിനുള്ള ഈ മനസ്സും ആഗ്രഹവും നല്ലതെന്നു ഉടയ തമ്പുരാനും സാക്ഷിച്ചു ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

അതെന്തെന്നാൽ മെസ്രെനിൽ അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന ഇസ്രായേൽമക്കളെ രക്ഷിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ ജാതിയിൽനിന്നുള്ള മുശയെ അല്ലാതെ മറ്റു ജാതിയിൽനിന്നും ആരെയും ഉടയവൻ യാത്രയാക്കിയതും ഇല്ല. അതിനുള്ളും മിശിഹാകന്താവും തന്റെ ശ്രമം ലോകമെങ്ങും അറിയിപ്പാൻ ശ്രീഹന്മാരെ കഴലപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഈ അറിയിപ്പു കൈക്കൊള്ളുന്നവരിൽ തലപ്പെട്ട ജാതിയിൽ തലപ്പെട്ട ജാതിയായ യൂദന്മാരിൽ നിന്നുതന്നെ ശ്രീഹന്മാരെ തിരിഞ്ഞെടുത്തതിന്റെ ശേഷം ഇവരും അവരൊടുതാൻ പ്രമാണിച്ചു കല്പനകൾ തക്കവണ്ണം അതാതു ദേശങ്ങളിൽ മാർഗ്ഗം അറിയിപ്പാൻ ചെന്നു ശ്രമം വിശ്വാസത്തിൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ കൂട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ആ ജാതിയിൽതന്നെ യോഗ്യതയുള്ള ആളുകളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ ജനങ്ങളെ ശ്രമം മാർഗ്ഗത്തിൽ ഭരിപ്പാൻ വെദവഴികളായി കല്പിക്കുമാറായിരുന്നു. ഈ വഴിതന്നെ ശ്രമം പള്ളിയും ചെന്നുകൊണ്ടു അതാതു പള്ളിയിൽ മെത്രാന്മാരാകുന്ന ജനങ്ങൾ ഈ പള്ളിയിൽ ഉള്ള പട്ടക്കാരിൽ നിന്നു തന്നെ ആയിരിക്കണമെന്നു ആകമാനത്തിന്നടുത്ത പല സൂനഹദൊസുകളിൽ കല്പിക്കയും ഏറ്റെടുപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ആസ്യ കെട്ടിൽ പല ഇടത്തിലും കാത്തുവരുന്നതും ഒഴിയെ റൊമ്മായ്ക്കടുത്ത മെൽപട്ടക്കാരുടെ ക്രമങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിൽ എഴുത്തുപെട്ടിരിക്കുന്നപൊലെ മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്ന നെരത്തു പ്രത്യേകമായിട്ടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ചൊദ്യവും ഉണ്ടു. അപ്പൊഴൊ ഇതു ഒക്കയും ഇങ്ങിനെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ ഈ വർഗ്ഗത്തിനടുത്ത ആഗ്രഹത്തിനും മനസ്സിനും മറ്റുതലയായിട്ടു മലങ്കരജാതിക്കാർക്കു മെത്രാന്മാർക്കു കീഴുവഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നു നീ പറയുന്നതു എങ്ങിനെ. നീ തന്നെ വിചാരിച്ചു ഈവണ്ണം പറയുകയൊ. അതൊ നിനക്കു ആരാനും പറഞ്ഞുതന്നിട്ടു പറയുന്നതൊ. എന്നാൽ നീ തന്നെ

വിചാരിച്ചിട്ടു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ നിന്നൊടു ഞാൻ പറയുന്ന നിന്റെ ഈ വിചാരം എത്രയും ഭോഷത്വമാകുന്നു എന്നു. വിശേഷിച്ചും നിന്നൊടു ആരാനും പറഞ്ഞിട്ടു നീ പറയുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കരക്കാരുടെ ക്ഷയത്തിനും ഹൃദയം തപ്പി അറിഞ്ഞ ഈ വിചാരം എന്തെന്നു കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിനക്കു എത്ര തൊന്നുന്നു. മലങ്കരയുള്ള നമ്മുടെ ജെഷ്യാനുജന്മാരായ പുത്തൻകുറുന്മാരും എത്രകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കൂടെ ഒരിമ്പാടുക്കൂടാതെ മറ്റുതലയായി നില്ക്കുന്നു. പക്ഷെ ശുദ്ധ പള്ളിയൊടും ശുദ്ധവിശ്വാസത്തോടും മറ്റുതു ഏതാനും അവർ കാണിക്കുന്നതിന്നോ, അല്ല അല്ല, അന്യ നിറത്തിലും ക്രമത്തിലും വന്നു നമ്മുടെ കാരണവന്മാരുടെ ക്രമങ്ങൾക്കും ക്രിയകൾക്കും ഹരം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നിനക്കു കീഴുവഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നു അവർക്കുള്ള പ്രതിജ്ഞകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു. ജാതിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാർക്കു മലങ്കരക്കാർ വഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതു ഭോഷ്കാകുന്നു. അതെന്തെന്തു നമ്മുടെ ജാതിക്കാരുടെ മാർ ആലേക്കസത്രയൊസുമെത്രാൻ കഴിഞ്ഞ കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ അറിയാം. വിശേഷിച്ചും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവർ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ജാതിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാർ ഉണ്ടായാൽ ദീപ്തിയായ വസ്തുക്കൾ ക്ഷയം കൊടുത്തു രക്ഷിപ്പാൻ പരാധീനമായി വരുമെന്നതിനെക്കൊണ്ടു ജാതിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാരെ മലയാൻകാർക്കു മനസ്സാകയില്ല എന്നു എന്നൊടു നീ പറയും. എന്നാൽ ഇതിന്നു ഞാൻ ഉത്തരം പറയുന്നു. ഇതിനുള്ളിൽ നിന്റെ നിരപണ അത്രെ നമ്മുടെ ജാതിയെ ഇത്ര നിന്ദിപ്പാൻ കാരണമാകുന്നതു. അതെന്തെന്നാൽ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളെപ്രതി റൊമ്മായിൽനിന്നും നീ ഇരുന്നുമെടിച്ചു നമ്മുടെ വികാരിമാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും നീ കൊടുത്തുവരുന്ന രണ്ടു കപ്പി വീഞ്ഞും മൂന്നാഴി കൊതമ്പും വിചാരിച്ചു മലങ്കരയുള്ള പട്ടക്കാരുടെ ക്ഷയം * * * * നിന്റെ കീഴു കിടക്കമെന്നു നീ വിചാരിക്കുന്നു. ഇല്ല. ഇല്ല. ഈ നിന്റെ നിരപണ എത്രയും ഭോഷത്വം ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു തിന്നുമാനം കൂടിപ്പാനം ശേഷം വസ്തുക്കൾക്കും ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം മതിയായി വരുന്നു എങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ശു. പുജ കഴിപ്പാനും വെണ്ടുന്ന വീഞ്ഞും കൊതമ്പും കൊള്ളുവാൻ വെണ്ടുവോളം മതി ആയി വരുമെന്നു നീ ബോധിച്ചിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചും ജാതിക്കാരുടെ മതി ആകയില്ലെന്നു നീ പറയുന്നു എങ്കിൽ നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും മലങ്കര വരുന്നതിന്നു സ്വല്പം മുമ്പു മലങ്കരയുണ്ടായിരുന്ന മെത്രാന്മാരെയും റമ്പാന്മാരെയും പട്ടക്കാരുടെയും ആരു രക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവർക്കു ദീപ്തിയായി ആയ വസ്തുക്കൾ ആരു കൊടുത്തിരുന്നു. പക്ഷെ നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും അവർക്കു മാസപ്പടി കൊടുത്തയച്ചുവരുന്നോ. അല്ല. അല്ല. അവർ മലങ്കരയുള്ള വിശ്വാസക്കാരുടെ

ഭാനംകൊണ്ടു എത്രയും മതിപൊരികയൊടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരം മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും കെട്ടുകെൾവി ഉണ്ടു എന്നു തന്നെയല്ല ആയതിന്റെ കാരണത്തക്ക സാക്ഷികൾ എല്ലാവർക്കും അറിയത്തക്കവണ്ണം ഇന്നയൊളവും മലയാളത്തിൽ നിൽക്കുന്നതുണ്ടു. അവിടെയുള്ള ജാതി എജമാനന്മാരെ രക്ഷിച്ചു എന്നുതന്നെയല്ല മലങ്കരയുള്ള വിശ്വാസികളുടെ ഭാനധർമ്മങ്ങൾ വഹദാദീൽ ഉള്ള തങ്ങളുടെ പാത്രീയർക്കായിക്കും കൊടുത്തയപ്പാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നു നിന്റെ കാരണവന്മാർ എഴുതിയ പുസ്തകത്തിൽത്തന്നെ വായിച്ചാൽ കാണാം.

എന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നീ പറയുന്നതുപോലെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവർ ആകുന്നു എന്നു നീ പറയുന്നതു നെരുതന്നെ ആകുന്നു. എങ്കിലും നിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്റെ ജാതിക്കാർ കാട്ടിവരുന്നപോലെ കെട്ടിയവളെയും മക്കളെയും ഉപേക്ഷിച്ചുവെച്ചു മറ്റുനാട്ടിൽ പൊകുന്നവരെയും തിന്നാനില്ലായ്ക കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ മക്കളെ കൂലിക്കൊടുക്കുന്നവരെയും ഇങ്ങിനെയുള്ള മറ്റു ദുഷ്ടിക്കുപ്പെട്ട മറ്റു പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരെയും നമ്മുടെ മലങ്കര സൂക്ഷിച്ചാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയും ഇല്ല. പിന്നെയോ എല്ലാവരും തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുള്ള തെരുക്കങ്ങൾകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ സ്രീകളെയും മക്കളെയും പൊറുപ്പിച്ചും അത്രെ വരുന്നതു. എന്നു വരുമ്പോൾ അത്രപിക്കുത്ത വസ്തുക്കളിൽ തങ്ങൾക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്ന തങ്ങളുടെ ജാതി എജമാനന്മാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും ദീപ്തി ആയി വരുന്ന നെരുത്തിൽ അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ദൈവത്തിന്റെ കല്പന അറിഞ്ഞു തങ്ങളാൽ ആകുംവണ്ണം അവരെ സഹായിപ്പാനുള്ളതിന്നു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ ഒരു നാളും കുറവു വരുത്തിയതും ഇല്ല ഇനി ഒരു നാളും കുറവു വരുത്തുകയും ഇല്ല. എന്നു നീ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ആയതിനെക്കൊണ്ടു ഏതാനും നിനക്കു സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ പുത്തൻകുറുന്മാരായ ഞങ്ങളുടെ ജെഷ്യാനുജന്മാർ ചെയ്തുവരുന്ന അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചാൽ ആയതിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിയുകയും ആം. അതെന്തെന്നാൽ മാർ പെത്രലോസു പറയുന്നതുപോലെ അത്രപിക്കുത്ത വസ്തുക്കളിൽ തങ്ങളെ തുണക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ശരീരത്തിന്നടുത്തതു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നതു വലിയ കാര്യമല്ല എന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർക്കു ദീപ്തി ആയ വസ്തുക്കളിൽ തുണക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു ദാരിദ്ര്യവും പഞ്ഞവും വർദ്ധിക്കു അല്ല. പിന്നെയോ സംപത്തുകൾ ക്ഷയത്തിനും ഉടയവനായ തമ്പുരാൻ തന്നെപ്രതി ചെയ്തു ഈ നന്നംപ്രവൃത്തി കണ്ടു തന്റെ ദിവ്യവഴവും ചെയ്തുതന്നും വർദ്ധിപ്പിക്കയും ആയതുകൊണ്ടു സംപത്തും ബഹുമാനവും വളരുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യമായ കാര്യമാകുന്നു. ആയതിന്നു ആർക്കാനും സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ മലങ്കര

തന്നെ ഉണ്ടായ പഴയകാലങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ എല്ലാവർക്കും അറിയുകയും ആം.

പു-(8) മതൂ നീ പറയുന്ന മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവർ മലങ്കരയില്ലാതിരുന്നാൽ കാവ്യരൂ മാഗ്ഗും കൂടുക ഇല്ലെന്നതുകൊണ്ടു മലങ്കര പിന്നെ വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ മാർഗ്ഗംകൂടുന്ന കാര്യത്തിന്മേൽ ഏതും വിചാരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഈ നിന്റെ വചനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നവർക്കു നിന്റെ ബുദ്ധിയുടെ വിചാരമില്ലാഴികയും അവിവേകവും പരാഹസ്യമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ഇങ്ങിനെ നീ പറയുന്നതിനാൽ നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും മലങ്കര വരുന്നതിന്നു മുമ്പു അവിടെ ന്യൂസാണികൾ ആരും കൂടാതെ എല്ലാവരും കാവ്യരായിരുന്നു എന്നത്രെ നീ വിചാരിക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നവർ എല്ലാവർക്കും തിരിയും. എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു. ആയതു നീ വിചാരിക്കുന്ന പൊലെ അല്ല. പിന്നെയൊ നീയും നിന്റെ ജാതിക്കേയും മാഗ്ഗും എന്നും ഈശോമിശിഹാ എന്നും ഉള്ള കേൾവി കേൾക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മലങ്കര വിശ്വാസികളും പട്ടക്കാരും മെത്രാന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതിന്നു സംശയം ഇല്ല. അതിന്റെ പരമാർത്ഥം നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഉള്ള പള്ളികളുടെ അവസ്ഥ സൂക്ഷിച്ചാൽ അറിയാം. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ എടുത്തുള്ള പള്ളികളിൽ ഏറിയകൂറും ആയതിൽ വലിയ ഇടവക പള്ളികളും നിനക്കും നിന്റെ കാരണവന്മാർക്കും മലങ്കര എന്നുള്ള കെട്ടുകെൾവി ഉണ്ടാകുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നതത്രെ ആകുന്നു എന്നു നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ളവർ എല്ലാവർക്കും നിനക്കുതന്നെയും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ആയതിന്മേൽ നിനക്കു സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ പറുകിമാരു ഇന്ദ്രിയായിൽ വന്ന വർത്തമാനം എഴുതിയ യൊഹന്നാൻ ദെ പെരെ പറയുന്നതു കേൾ. എന്നാൽ ഇയാൾ തന്റെ വിശേഷങ്ങളുടെ മൂന്നാം പുസ്തകത്തിൽ ൧൧ (11)-ാം സഹായിൽ മലങ്കരയുള്ള ന്യൂസാണികളുടെ അവസ്ഥമെൽ എഴുതുമ്പോൾ ഈ വണ്ണം പറയുന്നു. നാം അതായതു പറുകിമാർ ഇന്ദ്രിയായിൽ ചെല്ലുന്നതിന്നു കുറെനാൾ മുമ്പു അർമ്മെന്യാക്കാരൻ അതായതു കൽദായക്കാരൻ പാത്രീയർക്കായിക്കു ഏറിയ ന്യൂസാണികൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ആ എടുവക പവുത്തു ഭരിപ്പാനായിട്ടു നാലു മെത്രാന്മാരെ യാത്രയാക്കിയാറെ അവരിൽ രണ്ടു പെരു അവിടെ ചെന്ന ഉടൻ മരിച്ചുപൊകുകൊണ്ടു ജീവിച്ചു മറ്റു വർ രണ്ടു പെരും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി പവുത്താറെ കന്യാകുമാരിക്കു നെരെ താഴെയൊടു ആയതിൽ ഇളയവന്നും മുത്തവൻ കൊടുങ്ങല്ലൂരും തന്റെ ഇരിപ്പടം ആയിരുന്നു. ഇതുകൂടാതെ മലങ്കരയു

ള്ള ന്യൂസാണികളുടെ പഴമമെല്ലം വളർച്ചമെല്ലം കൊടിച്ചെപ്പൊദി ദ്രുഗ്സെ എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നു അസ്സെമ്മാനും തന്റെ കീഴ്ക്കിന്നടുത്ത പുസ്തകത്തിൽനിന്നും കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നുമുണ്ടു. എന്നാൽ എന്തു നിനക്കു തൊന്നുന്നു. നീയും നിന്റെ അയ്യൻമാരും മലങ്കര വരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മലങ്കര മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായിരുന്നൊ ഇല്ലയൊ വിശേഷിച്ചും ഈ ന്യൂസാണികൾക്കേയും ആ കാലങ്ങളിൽ എങ്ങിനെ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നൊ. ആയതു നീ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ എങ്കിൽ കെട്ടുകൊൾക. നല്ല ഒരിമ്പാടൊടും നിരപ്പൊടും ഐക്യമത്യത്തൊടും കൂടെ ഒരു നിരപണയാലെയും ഒരു വായാലെയും ഒരു ക്രമത്താലെയും ഒരു വിശ്വാസത്താലെയും ഉടയതമ്പുരാനെ സ്തുതിച്ചും ജാതിയുടെ ഒരുമ്പാടും ഗുണവും ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. (എന്നാൽ ഞങ്ങൾ മലങ്കര വരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ നെസ്തോറീസിന്റെ ഇടത്തുട്ടിൽ ആയിരുന്നു എന്നും ശു. പള്ളിക്കു വഴക്കം ചെയ്യമാറില്ലാഞ്ഞു എന്നു ഹമീറാകൊണ്ടു കർവാൻ ചൊല്ലിയിരുന്നു എന്നും പട്ടക്കാരൻക്കേയും പെണ്ണുകെട്ടിയവർ ആയിരുന്നു എന്നും ശു. കൂടാശകൾ എന്തെന്നു അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാഞ്ഞു എന്നും എന്നൊടു നീ പറയും. ആയത്തിന്നു ഓരൊന്നിന്നുംചെരുന്ന ഉത്തരം നിന്നെ എഴുതി കാട്ടുവാൻ ഞാൻ ഭാവിച്ചാൽ ഈ നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിന്നു സൊല്ലം നീളമായി വരും. എന്നതുകൊണ്ടു ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്തു ആയുസ്സും സ്വസ്ഥതയും തരുമെങ്കിൽ ഞാൻ നിരപിച്ചിരിക്കുന്നതുപൊലെ മലങ്കര നിന്റെ കാരണവന്മാരും നീയും വന്നു വാണുതുടങ്ങിയ കാര്യത്തിന്നു മെൽ ഞാൻ എഴുതുമ്പോൾ നീ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു ന്യായമുള്ള ഉത്തരം ഞാൻ തരികയും ചെയ്യും). അപ്പൊഴൊ നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും മലങ്കര വന്നതിൽ പിന്നെ എന്തു. എന്തെന്നൊ. മെൽ പറഞ്ഞ ഒരിമ്പാടും നിരപ്പുംക്കേയും പൊയതുമാത്രമല്ല ആരാലും തീർത്തു കൊൾവാൻ വഹിയാത്ത കലക്കങ്ങൾക്കേയും നമ്മുടെ ന്യൂസാണികളുടെ ഇടത്തു ഉണ്ടായതു ഒഴിയെ പുറമെയുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇടത്തു നമ്മുടെ ന്യൂസാണി വംശത്തിന്റെ ബഹുമാനത്തിന്നും വമ്പിന്നും പാരം കുറച്ചിൽവന്നിരിക്കുന്നപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും പരബോധമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും മാർഗ്ഗംകൂടുന്നവരുടെ അവസ്ഥമെൽ വിചാരിച്ചാൽ എന്തു പറയെണ്ടു. എങ്ങിനെ നിനക്കു തൊന്നുന്നു. നിന്റെ കാരണവന്മാർ മലങ്കര വന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടെത്തിയ ന്യൂസാണികൾക്കേയും നിന്റെ നാടായ ഏറൊപ്പയിൽനിന്നും വന്നവരാണെന്നു നീ വിചാരിച്ചൊ. അല്ല അല്ല. ശു. വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ അത്രെ അവർ ആയിരുന്നു എന്നു ആരും പറയാതെ എല്ലാവർക്കും അറിയാം. അപ്പൊഴൊ നിന്റെ അയ്യന്മാരും നീയും മലങ്കര വരുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മലങ്കര മാഗ്ഗും അറീക്കുന്നീ

വരും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന വെണ്മ അത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരിമ്പോൾ ഈ പഴയകാലങ്ങളിലും ഈ കാലങ്ങളിലും ശു. മാർഗ്ഗം കൈക്കൊള്ളുന്ന ജനങ്ങൾ കാട്ടിവരുന്ന ഭേദഭേദമത്രെ വിചാരിക്കേണ്ടതു. എന്നാൽ ആ പഴയകാലങ്ങളിൽ മലങ്കരയുള്ള കലങ്ങളിലും ഗ്രഹങ്ങളിലും ജാതികളിലും ഉള്ള ജനങ്ങൾ ഒക്കെയും ശു. വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ഒരു അറപ്പും നിന്ദയും കൂടാതെ ബഹുമാനപ്പെട്ടവരും പ്രധാനികളും പാവപ്പെട്ടവരും എല്ലാവരും ആകമാനമായിട്ടു ശു.വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുകയും ഈ ശു. വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ ഒക്കെയും ഈ ശു. വിശ്വാസത്തിൽ ഒരപ്പന്റെ മക്കൾ അത്രെ ആകുന്നു എന്ന അറിഞ്ഞു നസ്രാണികൾക്കടുത്ത ഒരിമ്പാടൊടു ഐക്യമത്യത്തൊടു കൂടെ ഒരു പിണക്കവും അയർച്ചയും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ആത്മത്തിനും ശരീരത്തിനും ജാതി ഒക്കെ ഉപകാരമായ വസ്തുക്കൾ ശ്രമിച്ചവരിക അത്രെ ചെയ്തിരുന്നതു.

വിശേഷിച്ചും നിന്റെയും നിന്റെ കാരണവന്മാരുടെയും കാല മലങ്കര കത്തിയതിന്റെശേഷം നിന്റെ ദൃഷ്ടവ്യാപാരം കൊണ്ടും വല്ലാത്ത പെരുമാറ്റംകൊണ്ടും ശു. വിശ്വാസത്തിനു കൂടെയും പുറമെയുള്ള ജാതികളിൽപകൽ കീർത്തിഹീനവും മെനിക്കുടവും വരുത്തുകകൊണ്ടു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ വിശ്വാസമില്ലാത്ത ജനങ്ങൾ തിന്മാനം കടിപ്പാനും ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു തൊട്ടു തിന്നുന്നതിനാലോ തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിനു അടാത്ത മറ്റു വാചു പ്രവർത്തികൾ ചെയ്തതിനാലോ തങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നില്ലാൻ പാടില്ലാതെ വല്ല പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ എന്ത്യ പ്രധാനപ്പെട്ടവരിൽ ആരും മാർഗ്ഗം കൂടിയതും ഇല്ലാ എന്നതു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും എന്ത്യ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ജാതിഹീനം വന്നതുകൊണ്ടു മാർഗ്ഗം കൂടുന്ന ജനങ്ങളെതന്നെയും മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികളുടെ ബലവും ഒരിമ്പാടു കറപ്പാൻ നിന്റെ കള്ളവും ഉപായവുംകൊണ്ടു പല ചിന്നങ്ങളാക്കി അവരിൽ ചിലരെ മുണ്ടുകാരെന്നും ചിലരെ മാർഗ്ഗക്കാരെന്നും മറ്റു ചിലരെ കപ്പായക്കാരെന്നും വിളിച്ചു വെറൊക്രിയകളിലും ക്രമത്തിലും ആക്കി ഒരു ചൊരയും ഒരു മാംസവും ആയ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ തമ്മിൽ ആരാലും നീക്കിക്കൊള്ളുവാൻ പാടില്ലാത്ത പിണക്കവും കലക്കവും ഉണ്ടാക്കയത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കരയുള്ള പഴയ നസ്രാണികൾ ശേഷമുള്ള ജാതിക്കാരെക്കായിൽ നിഗളവും. *

മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാരെ വീടുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തതു എന്നു എന്നൊടു നീ ഉത്തരം പറയും. ആയതിനു നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. ഈശോമിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുവാൻ ആ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ചീനത്തൊ ഇപ്പോലുള്ള മറ്റു നാട്ടിലോ എന്ത്യ നീ പൊകാത്തു. അവിടെ ചെന്നാൽ

* ഇവിടെ കുറെ ഭാഗം മൂലത്തിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപേർയിരിക്കുന്നു.

ഒട്ടും സംശയംകൂടാതെ തല്ലുകൊള്ളമെന്നു നല്ലവണ്ണം നീ ബൊധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ ചല്ലമെന്ന തുരുത്തിൽ ഈ ശു. മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഹൈതുവാൽ നിന്റെ ജാതിക്കാർ അവിടെ ചെന്നാറെ ഈ തുരുത്തിലുള്ള രാജാവും ജനങ്ങളും നല്ല ശീലവും ബൊധാത്മാവും ഉള്ള ജനങ്ങൾ ആകുകൊണ്ടു നല്ല അനുസരണയൊടു ഉപവിയൊടു കൂടെ നിങ്ങളെ അവിടെ കൈക്കൊണ്ടു പാരം ബഹുമാനവും സ്നേഹവും കാട്ടി എല്ലാ ഇടത്തും ചെല്ലുവാനും എല്ലാവരെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂട്ടുവാനും ഉള്ള സ്വധർമ്മവും അനുവാദവും തന്നാറെ ഈ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇപ്പോൾ നീ വിചാരിച്ചുവരുന്നപോലെ നിന്റെ ജാതിയുടെ നിഗളവും അഹംഭാവവും റകാണ്ടു മെൽനാട്ടിന്റെ രാജാവിന്റെയും ജനങ്ങളുടെയും ദയവും കരുണയും മറന്നു അവർ അവിടെ നിന്നൊടു കാട്ടിവന്ന എളിമയും സ്നേഹവും നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടത്രെ കാട്ടിവരുന്നതു എന്നു ഭാവിച്ചു ശു. മാർഗ്ഗത്തിൽ അവിടെ നിന്റെ കീഴ് ഉണ്ടായിരുന്ന ആളുകൾ ഒക്കെയും കൂടി ആ നാട്ടിന്റെ രാജാവിനെ മറ്റു പട തുടങ്ങിയാറെ രാജാവു വളരെ വളരെ വിഷമിച്ചെങ്കിലും ഒടുക്കം നിന്നെ ജയിച്ചതു മൊഴിയെ നിന്റെ ജാതി ഒക്കെയെയും അവിടെനിന്നും ഹരംവരുത്തി നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാമിശിഹാ കുരിശിന്മേൽ പതിക്കപ്പെട്ട രൂപം തന്റെ നാട്ടിൽ കടപ്പാനുള്ള പാലമായി ഇട്ട കുരിശിന്മേൽ തുങ്ങപ്പെട്ടവന്റെ മാർഗ്ഗക്കാരെ സ്വാമി ട്രോഹികൾ ആകുകൊണ്ടു തന്റെ നാട്ടിൽ കടന്നുകൂടാ എന്നുള്ള പ്രമാണവും വച്ചു. ഇങ്ങിനെ നിന്റെ ജാതിക്കാരുടെ അഹമ്മതിയുടെയും സ്വാമി ട്രോഹത്തിന്റെയും ഫലം ഈശോമിശിഹായ്ക്കും തന്റെ ശു. മാർഗ്ഗത്തിനും വന്നു ഭവിച്ച പ്രകാരവും അതിന്മണ്ണം തന്നെ ചീനത്തു രാജാവും നിന്റെ ഉൾക്കളവും ദൃഷ്ടതയും കൊണ്ടു ചീനത്തു നാട്ടിൽ പലപല കലക്കങ്ങളും ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു തന്റെ നാട്ടിൽ നീയും നിന്റെ ജാതിക്കാരുടെ കടന്നുകൂടാ എന്നു പ്രമാണം കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രകാരവും വഴിയാകുംവണ്ണം നീ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു അവിടെ മിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുവാൻ ചെന്നാൽ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇപ്പോൾ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സങ്കടങ്ങളെക്കായിൽ വെറെ ഒരു തരം സങ്കടം ആയി വരുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു അവിടെ മിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുവാൻ പൊകുന്നതിനെക്കായിൽ നമ്മുടെ മലങ്കര മിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുകയത്രെ നല്ലതെന്നു നിന്റെ മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചുതു. എന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നീ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ എന്തെന്നും ആയതു ചെയ്യുന്നതു ആരെന്നും വിചാരിപ്പാൻ നമുക്കു ഏത്രയും ദീഷ്യതി ആയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നൊടു ചൊദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മലങ്കര ഇത്ര സങ്കടങ്ങൾ നിന്നൊടു ചെയ്യുന്നതു ആരാകുന്നു. പക്ഷെ ഞങ്ങളുടെ രാജാവൊ. അതൊ ഞ

ങ്ങൾ തന്നെയൊ. എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ അവസ്ഥ പറഞ്ഞാൽ മലങ്കരയുള്ള മാർതൊമ്മാനസ്രാണികളായ ഞങ്ങൾ നിന്നെ ബഹുമാനിക്കയും ഞങ്ങളുടെ വെദഗ്രന്ഥങ്ങളും ഏജമാനന്മാരും നിങ്ങളാകുന്നു എന്നു എല്ലാവരൊടും പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ഹെതുവാൽ ഞങ്ങളുടെ രാജാവും പുറമെയുള്ള ജാതികൾ ഒക്കെയും എങ്ങിനെ നിന്നെ ബഹുമാനിച്ചും സമ്മതിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. അതു വെച്ചു നിന്റെ അവിവേകംകൊണ്ടും ഭോഷത്വംകൊണ്ടും രാജകല്പനയൊടും വഴക്കത്തൊടും മറ്റത്തു ഏതാനും കാട്ടി എന്നു വന്നാൽ ആയതു കൊണ്ടു സങ്കടം അനുഭവിക്കയും പ്രാശ്ചിത്തം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതു നീ അല്ല ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാർ അത്രെ ആകുന്നു എന്നു എല്ലാവർക്കും പരബോധമായിരിക്കുന്നു. എന്തു നീ നിരൂപിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നതു ഭോഷ്കെണെന്നോ. അല്ല അല്ല. ആയതിന്നു ഏതാനും സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ പഴയകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായതു ഒന്നും പറയാതെ ഈ നമ്മുടെ കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥകൊണ്ടുതന്നെ ബോധിപ്പിക്കുകയും ആം. മലയാറ്റൂർ പുതുത്തൊഴുപ്പനാലം സ്വരൂപംകല്പിച്ചു ഒരു കള്ളനെ അവിടെ പിടിച്ചു കെട്ടിച്ചിരുന്നാറെ ക്രൈസ്തവ പാതിരി തന്റെ നിഗളം കൊണ്ടു സ്വരൂപത്തിന്റെ കല്പന കൂട്ടാക്കാതെ അവനെ കെട്ടിയിരുന്ന കെട്ടും ചെത്തി വിട്ടതു കൊണ്ടു ആരു പ്രാശ്ചിത്തം ചെയ്തു. പാതിരിയൊ. മലയാറ്റൂർ പള്ളിക്കാർ പാതിരി അല്ല. പള്ളിക്കാർ അത്രെ ആകുന്നു എന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനപ്പുറം ഈ പള്ളിക്കാർ വെച്ചതന്നെ പിന്നെ മെത്രാനായ സല്ലെസുപാതിരി പള്ളിയുടെ കണക്കു കെൾക്കുന്ന നെരത്ത കാരണം കൂടാതെ അവിടെയുള്ള യോഗത്തിൽ ഒരുത്തൻ കൂനൻവർക്കിക്കിട്ടു ഒരു ചവിട്ടുകൊടുത്ത ഹെതുവാൽ പാതിരി കാട്ടിയ ഈ അന്യായത്തിന്മേൽ സ്വരൂപം ചൊടിച്ചാറെ തെറ്റു അനുസരിച്ചതും പ്രാശ്ചിത്തം ചെയ്തതും ആർ. പാതിരി അല്ല. പള്ളിക്കാർ അത്രെ ആകുന്നു. ഒടുക്കം സല്ലെസുമെത്രാൻ പണ്ടുപണ്ടെയുള്ള മാർ തൊമ്മാനസ്രാണികളുടെ സ്ഥാനമാനത്തിന്നു വിഷ്കണം വരുത്തുവാനായിട്ടു കീഴ്മര്യോദി ഇല്ലാത്തപൊലെ രാജഅനുവാദം വാങ്ങുകകൊണ്ടു സ്വരൂപം മൊഴി എടുത്തു മുമ്പിൽ പറഞ്ഞു ഒതുക്കം വരുത്തിയിരുന്ന കാര്യം വീണ്ടും ഉന്നർത്തി. കുറും ചുമത്തിയാറെ മെത്രാൻ കാട്ടിയ ഈ അബദ്ധത്തിന്നു പാടുപെടുത്തും പണംകൊടുത്തതും ആരു മെത്രാനല്ല. ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാർ അത്രെ എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു. ഇതിനപ്പുറം ഇനിയും മറ്റു പലപല കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയും ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ രാജാവും നിങ്ങളെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇനിക്കു തൊന്നുന്നൊരു കാര്യമല്ല എന്നു ആർക്കും ബോധിക്കയില്ല. വിശേഷിച്ചും നിങ്ങൾക്കു സങ്കടം വരുത്തുന്നതു രാജാവല്ല മലങ്കരയുള്ള നസ്രാണികൾ അത്രെ ആകുന്നു

എന്നു നീ പറഞ്ഞാൽ ആയതു പരമാർത്ഥമൊ ഭോഷ്കൊ എന്നു മലങ്കരയുള്ളവർ എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യമായ കാര്യമായിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ വരുമ്പോൾ എത്ര ബഹുമാനത്തൊടും ആചാരത്തൊടും കൂടെ ഞങ്ങളുടെ യോഗവും പട്ടക്കാറും കൈക്കൊണ്ടു വരുന്നു എന്നും നിങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ഒന്നിന്നും ഒരു കുറവുകൂടാതെ എത്രയും വലിയ സൂക്ഷ്മത്തൊടും ക്രൈശ്വരത്തൊടും കൂടെ തന്നിരിക്കുന്നതു മെന്തു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളൊടു കാട്ടുന്ന ഏറ്റവും അക്രമങ്ങളും തല്ലുകളും വിലങ്ങളും മരണം തന്നെയും ഒക്കയും മറ്റു ഒരിടത്തു ഒരു ആവലാധിയും സങ്കടവും പറയാതെ ഉടെതമ്പുരാനെ പ്രതി ക്ഷമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം എല്ലാവർക്കും സൂക്ഷ്മങ്ങളൊരു അവസ്ഥ അത്രെ ആകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുമ്പോൾ മലങ്കര നീ പലപല സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വരുന്നതു പുറമെയുള്ള നാടുകളിൽ എഴുതി അറിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചാൽ മലങ്കര നീ പാടുപെടുന്ന സങ്കടങ്ങൾ ആകമാനമായിട്ടു മനുഷ്യർക്കുള്ള സങ്കടങ്ങളിൽ ഒരേമുള്ള വെറൊരു സങ്കടം ആയിരിക്കയും ആയതിന്നു കാരണം മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നത്രെ പറയേണ്ടു. അപ്പൊഴൊ ഈ സങ്കടങ്ങൾ എന്തു. ആയതിന്നു എങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ കാരണമാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ സങ്കടങ്ങൾ നല്ല തീപൊലെയായിരിക്കുന്ന താകരവും പൊർക്കിറച്ചിയും കൊഴിയും മൊട്ടയും മറ്റു പലപല തീൻതരങ്ങളും കുടികളും അല്ലാതെ മറ്റു ഒരു വസ്തു അല്ല. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്രെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ നീ പാടുപെടുന്നതാകുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ഘോഷവും വരവും ഉള്ള പള്ളികളിൽ ആണ്ടുതൊറ്റും നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും വന്നു അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന നെർച്ചുപണമൊക്കെയും വാരികെട്ടി മെൽപറഞ്ഞ സങ്കടങ്ങൾക്കു ചിലവു ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു നിന്റെ ഭവനത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന ഞങ്ങളുടെ ഭോഷത്വവും പരമാർത്ഥവുംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ മലങ്കര നീ പാടുപെടുവരുന്ന സങ്കടങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾതന്നെ കാരണമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ഇതിനെക്കൊണ്ടത്രെ മലങ്കര മിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുവാൻ നീ മനസ്സാകുന്നതും. മെൽചൊല്ലിയ ചല്ലനാട്ടിലും ചീനത്തും മറ്റു നാടുകളിലും പൊയി മിശിഹായെ പ്രതി പാടുപെടുവാൻ നീനക്കും നിന്റെ കൂട്ടർക്കും മനസ്സില്ലാത്തതു.

വിശേഷിച്ചും ഇനി ഇത ഒക്കെക്കായിൽ വലിയ വസ്തു പാടുപെടുവാൻ സംഗതിവന്നാൽതന്നെയും പ്രത്യേകം റൊമ്മായിൽനിന്നും ഉള്ള കല്പന കൂടാതെ ഇപ്പൊൾ തങ്ങൾക്കുള്ള

ലത്തീൻപള്ളികളും സുറിയാനിപള്ളികളും മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവർ കൈവിടുക ഇല്ല എന്നു ഈ ഒടുക്കത്തെ നിർദ്ദേശത്തിൽ നീ പറയുന്നു. എന്നാൽ മലങ്കര നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും വന്നിട്ടുപല കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഇത്ര നെരവും ഒരു സമയത്തും നീ പറയാത്ത വചനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നീ പറവാൻ എത്ര ബന്ധം. ആയതു മറ്റൊരു വസ്തു അല്ല. ഇപ്പോൾ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ജാതിക്കാർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഉണ്ടായ ഹെതുവാൽ ഈ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ജാതിക്കാർ കൈക്കൊള്ളുകയും മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവരെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു പാരം സംശയം നിനക്കുണ്ടു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരുടെ കള്ളുള്ള തങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാറെ കൈവിടാതിരിപ്പാൻ ആകുന്ന പ്രയത്നം ചെയ്യണമെന്നു നിന്റെ നാട്ടുകാറെ അറീക്കരുതെ ആകുന്നു. എന്നാലും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം നീ പറയുന്ന വചനങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടവർക്കു എത്ര തൊന്നും. സംശയംകൂടാതെ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികൾ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ കാരണവന്മാർപണി ചുതാകുന്നു എന്നും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ വടകരും പെലകൊള്ളികളും ആകുന്നു എന്നും മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരുടെ അനുവാദംകൂടാതെ പള്ളിക്കാർക്കു ഏതും കാട്ടുവാൻ വശമാക ഇല്ലെന്നും തൊന്നും. എന്നാൽ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു ഒന്നും നീ ബോധിച്ചിരിക്കണ്ടോ. നിന്റെ ഉപായവും തട്ടിപ്പംകൊണ്ടു മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാരിൽ ചിലർ നിന്നെ കണ്ടു. നിനക്കു കീഴുവഴങ്ങിയും ചെല്ലുന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ പള്ളികൾ നീയും നിന്റെ കാരണവന്മാരും പണിച്ചതും അല്ല. ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കാറെയും ആരും നിനക്കു വിറ്റൊടു ഇല്ല. ഞങ്ങളുടെ യോഗത്തിന്നു നിന്നെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ കൈക്കൊള്ളു. കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സില്ലാ എങ്കിൽ ബലം ചെയ്തു നിന്നെ കൈക്കൊള്ളിപ്പാൻ നിന്നാൽ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു അഹമ്മതി ആയ വചനങ്ങൾ ഇനി ആരൊടും പറഞ്ഞു എന്നു വരാതിരിക്കട്ടെ. വിശേഷിച്ചും നിന്റെ കീഴുള്ള പള്ളിക്കാറെ കൈവിടുവാനുള്ള കാര്യത്തിന്മേൽ ന്യായങ്ങൾ നീ അന്വേഷിക്കുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ നിന്നോടു ചൊദിക്കുന്നു. എന്തൊരു ന്യായമാകുന്നു നീ അന്വേഷിക്കുന്നതു. ദൈവകല്പനയൊ മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയൊ. എന്നാൽ ദൈവകല്പന നീ അന്വേഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ മലങ്കര ഒക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തായായിട്ടു തിരഞ്ഞെടുത്തു വാഴ്ച കഴിച്ച നാഴികയിൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നും നസ്രാണികളുടെ രക്ഷക്കും ദീഷ്വതി ആയ വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും അടച്ചു അരൂപിക്കടുത്ത മുഷ്കരത്വം ഉടയതമ്പുരാൻതന്നെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നും തന്റെ അനുവാദവും സമ്മതവും കൂടാതെ ആ എടുവകയിൽ അരൂപിക്കടുത്ത വസ്തുക്കളിൽ ഏതും ആക്കും ചെയ്തുകൂടാ

എന്നും ദൈവശാസ്യത്തിൽ പ്രശസ്തന്മാരുടെ വിധി ആകുന്നു എന്നു നീതന്നെ അറിഞ്ഞിരിപ്പാൻ പൊരും. വിശേഷിച്ചു മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പന നീ ചൊദിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നടന്നുവരുന്ന റൊമ്മാപള്ളിയുടെ മര്യദിക്കു തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കഴലപ്പാടു ശു. മാർപ്പാപ്പാ ഉറപ്പിച്ചു തന്നിടുന്ന യാത്രയാക്കിയ പിടിപാടുസാധനത്തിൽ മലങ്കരഇടവക ഒക്കെയിൽ അരൂപിക്കടുത്ത വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും ആയതിന്നു കൂടുന്ന ശരീരത്തിന്നടുത്ത വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും അടച്ചു മുഷ്കരത്വം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രകാരം ഈ പിടിപാടുസാധനം വായിക്കുന്നവർ എല്ലാവർക്കും അറിയുകയുമാം. എന്നു വരുമ്പോൾ റൊമ്മായിൽ നിന്നും പ്രത്യേകമുള്ള കല്പനകൂടാതെ പള്ളിക്കാറെ കൈവിടുക ഇല്ല എന്നു നീ പറയുന്നതു റൊമ്മായിൽനിന്നു പ്രത്യേകമുള്ള കല്പന വന്നാലും പള്ളിക്കാറെ കൈവിടുക ഇല്ല എന്നത്രെ ആയിന്റെ പൊരുളായതു എന്നതുകൊണ്ടു ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്തു നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള കലക്കും ഒഴിഞ്ഞ നിരപ്പു വന്നതിന്റെ ശേഷം പിന്നെ മലങ്കര നില്പാൻ നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും ശ്രമിക്കും എങ്കിൽ വർഗ്ഗത്തിനടുത്തതും ദൈവത്തിനടുത്തതും മാനുഷന്നു അടുത്തതും ഇങ്ങിനെയുള്ള ന്യായങ്ങൾ ഒക്കെയൊടും മറ്റുത്ത അത്രെ നീ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു നീ മിശിഹായുടെ മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവർ എല്ലാവർക്കും നീ സഹായിക്കയും തുണക്കയും ചെയ്യുന്നവർ ഒക്കയും കഠിനമായ ദൊഷം കാട്ടുന്നു എന്നും മറ്റു ജാതി ആരാന്റെ ഇടയ്ക്കു പിടിച്ചുപറിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന നിന്നെയും നിന്റെ കൂട്ടരെയും അവിടെനിന്നും കളവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഒക്കയും ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സും മലങ്കര പള്ളിക്കാരുടെ ഗുണവും ജാതിയും ഒരിമ്പാടും അത്രെ ശ്രമിക്കുന്നു എന്നും പരഹസ്യമായ കാര്യമായിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാര്യത്തിന്മേലും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളുടെ അവസ്ഥമെല്ലാം നീ എഴുതി അയച്ചതിനു ഉത്തരം ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യംകൊണ്ടു നമ്മെക്കായിൽ ഏറ്റവും നല്ലവണ്ണം നീ തിരഞ്ഞ അറിഞ്ഞ ഏറ്റവും ഉള്ള നിന്റെ ജാതിക്കാർ അറിയത്തക്കവണ്ണം നീ എഴുതി അയച്ച മെൽപറഞ്ഞ അവകാശങ്ങളെപറ്റി മെൽപറഞ്ഞ മാർത്തോമ്മായുടെ ശു. വിശ്വാസത്തിനുള്ള തിരിവിനു വിചലനം വരുത്തുവാൻ നീ എഴുതി അയച്ച കാര്യങ്ങൾ മതിയൊ ഇല്ലയൊ എന്നുള്ളതു ചുരുങ്ങിയപ്രകാരത്തിൽ കാട്ടുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. മുന്പിൽതന്നെ നീ പറയുന്നു. ഇയാൾ കത്തോലിക്കാകാൻ ആകുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു നെരുതന്നെ. എന്നാൽ അയാടെ മനസ്സുപൊലെ അത്രെ ആകുന്നു. അതായതു ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളുവാൻ അയാൾക്കു മനസ്സില്ലെന്നു. ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം

ചെയ്ത മാർ തൊമ്മാ കത്തോലിക്കാകാരനാകുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു നെരുതന്നെ ആകുന്നു എന്നു നീ തന്നെ പറയുന്നു. ഉടയതമ്പരാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു പട്ടാങ്ങ പറയിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ആയതിന്നു അയാൾക്കു ആസ്ഥാപ്പാടിന്റെ കറച്ചിലായിട്ടു നീ പറയുന്നതു ഇതു. അതായതു അയാളുടെ മനസ്സുപൊലെ എന്നു. എന്നാൽ അയാടെ മനസ്സു എന്തു. ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളുവാൻ അയാൾക്കു മനസ്സില്ല എന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. മാർ തൊമ്മാമെത്രാനു ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സില്ലാ എന്നു എങ്ങിനെ നീ അറിഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ ദൈവം നിന്നൊടു പറഞ്ഞതാ. അതു ഒപ്പാ എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നില്ല. വിശേഷിച്ചു നീ തന്നെ വിചാരിച്ചിട്ടു ഇങ്ങിനെ പറയുന്നെങ്കിൽ മറ്റു ജാതി പറവാൻ അത്രെ എല്ലാ പ്രകാരത്താലും നിനക്കു ന്യായമായിരുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ നീ തന്നെ പട്ടാങ്ങ പറയുന്നതിനാൽ കത്തോലിക്കാകാരൻ ആകുവാനും ഇതിനെക്കൊണ്ടു ശു. പള്ളിയുടെ പഠിതവു ശു. പള്ളി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുന്നഹദോസുകൾ ഒക്കയും ഒരു ഇരപ്പിൽ കൂടാതെ കൈക്കൊള്ളുവാനും താൻ മനസ്സാധിരിക്കുന്നപൊലെ നമ്മുടെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ ഏകദേശം ആകമാനമായിട്ടുകൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസും ആ ദൈവത്തിന്നു കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുമെന്നത്രെ നീ വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമായിരുന്നു. ആയതു അങ്ങിനെ അല്ല. നീ പറഞ്ഞവണ്ണംതന്നെ ആകുന്നു. ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളുവാൻ അയാൾക്കു മനസ്സില്ലാ എങ്കിൽ എന്തു. പക്ഷെ ഇതെക്കുറിച്ചു തന്നെ ശു. വിശ്വാസത്തിൽ കൈക്കൊള്ളാതെ ഇരിക്കാമൊ. മെല. മെല. അതെന്തെന്നാൽ ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു വിശ്വാസത്തിന്റെ വകുപ്പു ആകുന്നു എന്നു മിശിഹായും ശ്രീഹന്മാരും പറിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ശു. പള്ളി ഇത്രപ്പൊഴും പരഹസ്യപ്പെടുത്തിയതു മില്ല. പലപല നാടുകളിൽ ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു എന്ന നാമംപൊലും കെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏറിയ വിശ്വാസികൾ ഉണ്ടു. എന്നു തന്നെ അല്ല നമ്മുടെ മലങ്കരതന്നെയുള്ളതിൽ വടക്കുപുറത്തുള്ള പള്ളിക്കാർ മെൽപറഞ്ഞ സുന്നഹദോസു ഉണ്ടായ നാളുകളിൽ തന്നെ ആയതു കൈക്കൊണ്ടുതമില്ല. ഇതിനണ്ണം ഈ സുന്നഹദോസു കൈക്കൊള്ളാത്ത നാടുകൾ പലതുണ്ടു. എന്നു വരുമ്പോൾ അവർ ഒക്കയും ഇടത്തുട്ടുകാറൊ. അല്ല. കത്തോലിക്കാകാരൻ ആകുന്നു എന്നു നീതന്നെ പട്ടാങ്ങ പറയുന്നു.

അപ്പൊഴെ എന്തുകൊണ്ടു മാർ തൊമ്മാ മെത്രാൻമെൽ പ്രത്തുക്കാലിൽ അറിയത്തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം നീ എഴുതി അയച്ചു. പക്ഷെ ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു വിശ്വാസ

ത്തിന്റെ കാതലായ വസ്തുക്കളിൽ ഒന്നും ആയ്ത കൈക്കൊള്ളാതെ ശു. പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ വഹിയാ എന്നും നീ വിചാരിക്കുകൊണ്ടോ. ആയ്തല്ല. പിന്നെയൊ ഉദയംപെരൂർ സുന്നഹദോസു മലങ്കര കൂടുവാൻ രാജാവു അത്രെ മുന്വിട്ടു ശ്രമിച്ചതു. എന്നു വരുമ്പോൾ ആയ്ത കൈക്കൊള്ളുവാൻ മാർ തൊമ്മായിക്കു മനസ്സില്ലെന്നു കെട്ടാൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീക്കു പ്രസാദമായി വരിക ഇല്ലെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ അവിടെ കൂട്ടാക്കി എന്നു വരിക ഇല്ലെന്നും നിന്റെ ഉൾക്കളവാൽ നീ വിചാരിക്കുകൊണ്ടത്രെ ഈവണ്ണം പ്രത്തുക്കാലിൽ ഉള്ള മനീഷ് പത്തിനു നീ എഴുതി അയച്ചതു.

നീ പറയുന്നു അയാൾ ഇത്രപ്പൊഴും മുന്പു ചെയ്തു വന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു കൊണ്ടത്രെ വരുന്നതു. അതായതു പള്ളിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങൾ ഒക്കക്കും സിമ്മോനിയ കോട്ടിക്കൊണ്ടത്രെ വരുന്നതു എന്നു. എന്നാൽ സിമ്മോനിയയുടെ കാര്യം കൊണ്ടു നാം തമ്മിൽ ഇവിടെ പറവാൻ തുടങ്ങുന്നു എന്നു വരികിൽ ഏറിയ കാലതാമസം വരുമെന്നതു എന്നെന്ദു ഒരു നാളും മലങ്കര കെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾ കെൾക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും പാരം ഉതപ്പും ആയി വരും. അതെന്തെന്നാൽ നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും എല്ലാ ഇടത്തും ചെയ്തുവരുന്ന അവസ്ഥ വെണ്ടു. വണ്ണം ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ആയതിന്മേൽ പറയാതെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ ചെയ്തു വരുന്ന അവസ്ഥ കൊണ്ടു പറയുക അത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ മലങ്കര ഏറൊപ്പയിൽ എല്ലാ ഇടത്തും ഉള്ളപൊലെ പള്ളിക്കടുത്ത പതാരം ആരും കൊടുത്തുവരുന്നില്ല എന്നു നീ തന്നെയും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്ദു നമ്മുടെ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനു റൊമ്മായിൽനിന്നും മറ്റുഇടങ്ങളിൽനിന്നും മാസപ്പടി ആരും കൊടുക്കുന്നില്ലാ എന്നും കച്ചവടം തന്നിക്കു ചെയ്യാൻ മെലാ എന്നും ഏറൊപ്പ ഒക്കയിലും മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലും നീയും നിന്റെ കൂട്ടരും ചെയ്തുവരുന്നപൊലെ കുടിതൊറ്റം നടന്നു തെണ്ടുവാൻ തന്നിക്കു ചിതമില്ലാ എന്നും നീ തന്നെ ബൊധിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നിന്നൊടു ഞാൻ ചൊദിക്കുന്നു. ഇയാൾ മാനുഷനായിരിക്കയും വിശപ്പിന്നും ദാഹത്തിന്നും ശേഷമുള്ള ദീഷ്യതികൾക്കും താൻ കീഴുവഴങ്ങിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനാംപക്കം എന്തുകൊണ്ടു താൻ കഴിയെണ്ടു. എന്നാൽ ത്രൊണൊസിന്നു ചിററാഴ്ച ചെയ്യുന്നവൻ ത്രൊണൊസിൽനിന്നും വ്യാപിക്കപ്പെടുന്നതും മദബഹായിൽ വെലചെയ്യുന്നവൻ മദബഹായിൽനിന്നും യാവന കൈക്കൊള്ളുന്നതും ദൈവകല്പന അത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ അത്രപിക്കടുത്തതു ചെയ്യുന്നവർ യാവനക്കും ഉടുപ്പിന്നും ദീഷ്യതി ആയ വസ്തുക്കൾ ലൊകരിൽനിന്നും കൈക്കൊള്ളുന്നതു നല്ല ന്യായമാകുന്നെന്നു ദൈവശാസ്ത്ര

ത്തിൽ കറെ പരിചയം ഉള്ളവർ ഒക്കെയും പറയും. എന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ ശ്രീഹന്മാരും പഴയ കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ ശു. മെത്രാൻമാരും ലോകരുടെ കാഴ്ച കൈക്കൊള്ളുവാനും ആയതു കൊണ്ടു ജീവിപ്പാനും മര്യാദി ആയിരുന്നപോലെ നമ്മുടെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാനും മനസ്സാലെ തന്റെ ലോകർ തനിക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന കാഴ്ചകൾകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുവരുന്നതു മല്ലാതെ അരൂപിക്കടുത്ത വസ്തുക്കൾക്കു വെണ്ടി ബലത്താലെ തന്റെ ലോകരെടു ഒരു വസ്തു പററുന്നതു മില്ലാ.

വിശേഷിച്ചും ഇപ്രകാരം മനസ്സാലെ ലോകർ തരുന്നതു പററുന്നതു സിമ്മോനിയായ ആകുന്നെങ്കിൽ നാമെല്ലാവരുംതന്നെ സിമ്മോനിയായ കാട്ടിവരികയും ചെയ്യുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ കർവാൻ ചൊല്ലുകയും പെണ്ണുകെട്ടിക്കയും വീടു റശൂമ ചെയ്യുകയും മരിച്ചവർക്കു വെണ്ടി അന്നീദാ ചൊല്ലുകയും ഇങ്ങിനെ മറ്റും പല അരൂപിക്കടുത്ത വസ്തുക്കൾ ലോകർക്കു ചീററാഴ്ച ചെയ്യുന്നതിന്നു നീയും ഞാനും ശേഷം ഏറ്റൊപ്പയിലും മലങ്കര എല്ലാ നാട്ടിലും ഉള്ള പട്ടക്കാർ ഒക്കെയും മനസ്സാലെ ലോകർ തരുന്ന വസ്തുക്കൾ കൈക്കൊണ്ടത്രെ വരുന്നതു. ലോകകാര്യത്തെ കുറിച്ചത്രെ അയാൾ കത്തോലിക്കായിക്കടുത്ത വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു എന്നു. ഇതു എങ്ങിനെ നീ അറിഞ്ഞു. പക്ഷെ ആ ദേഹം ഇങ്ങിനെ നിന്നൊടു പറഞ്ഞാ. അതൊ ആ ദേഹം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു കെട്ടുവരിൽ ആരാനും നിന്നൊടു പറഞ്ഞിട്ടൊ ഇങ്ങിനെ നീ പറയുന്നതു. അതെന്തെന്നാൽ മാനുഷന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ളതു ഈ മാനുഷൻ അല്ലാതെ മറ്റു ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു മാർ പെര ലോസ്യ പറയുകയും നാമെല്ലാവരും ഇതു പരീക്ഷിച്ചു അറിഞ്ഞു വരികയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ആരും എന്നൊടു പറഞ്ഞിട്ടല്ല. പിന്നെയൊ അവസ്ഥ ഒക്കയും വിചാരിച്ചു സൂക്ഷിച്ചാറെ ഇനിക്കു അതിൻമണ്ണും തൊന്നുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ ഈവണ്ണം പറഞ്ഞതു എന്നു എന്നൊടു നീ പറയും. എന്നു വരുമ്പോൾ അതിന്നുതന്നെ അവസ്ഥ ഒക്കയും ഞാൻ വെണ്ടുംവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചു വിചാരിച്ചാറെ മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നു ഇതിൻമണ്ണം നീ എഴുതി അയച്ചതു മാർത്തോമ്മാപ്രതി നിനക്കുള്ള എരിവുകൊണ്ടും പട്ടാങ്ങ പറയണമെന്നുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടും അല്ല. മാർതൊമ്മാ ശു. പള്ളിയിൽ കൂടിയായാൽ പിന്നെ നിനക്കും നിന്റെ കൂട്ടർക്കും മലങ്കര നീല്ലാൻ വഴി ഉണ്ടായിവരിക ഇല്ലെന്നുള്ള പെടികൊണ്ടും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെ അടിമയിൽനിന്നും നീക്കുവാനുള്ളതിന്നു നിനക്കു മനസ്സില്ലാഴികകൊണ്ടും അത്രെ എന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നു എന്ന ആരാനും നിന്നൊടു പറഞ്ഞെങ്കിൽ ആയതിന്നു ചെയരുന്ന ഉത്തരം പറവാൻ മൊഴി നിനക്കുണ്ടായിരിക്ക

മെന്നു ഇനിക്കു തൊന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ നീ ഒന്നു ബൊധിച്ചിരിക്കണം. വലിയ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസ്ഥ എഴുതി അറിയിപ്പാൻ ഈ കാര്യത്തിൻമെൽ സംശയവും ഊഹവും ഉണ്ടായാൽ പൊരാ വെസ്ഥതന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടു വെണം. അല്ലാത്തതാൽ ഒടുക്കം നൊണയനും കള്ളനും നീ ആകുന്നു എന്നുള്ള പൊരാഴിക നിനക്കുതന്നെ ശേഷിക്കയും ചെയ്യും. ഇപ്പോൾ ഏറ്റൊപ്പ ഒക്കയിലും നിനക്കു വന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ. എന്നാൽ നമ്മുടെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ അവസ്ഥമെൽ മൂന്നാമതു നീ എഴുതി അയച്ചതു വിചാരിച്ചാൽ അയാളെ ശു. പള്ളിയിൽ കൈക്കൊള്ളാതെ ഇരിപ്പാൻ നീ എഴുതി അയച്ചതു മതി ആയി വരിക ഇല്ല.

അതെന്തെന്നാൽ നീ ഈ എഴുതി അയച്ചതു നിന്റെ മനസ്സിന്റെ വിചാരവും ഊഹവും അത്രെ ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും മാർ തൊമ്മ പറയുന്ന വചനങ്ങളിലും എഴുതിയ എഴുത്തുകളിലും ബുദ്ധിയുള്ളവരുടെ വിചാരത്തിലും (അതെന്തെന്നാൽ ലോകകാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിനും മാർ തൊമ്മായിക്കു ഒരു കുറച്ചിൽ ഇല്ലെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.) തന്റെ ആത്മരക്ഷക്കുവെണ്ടി അത്രെ ശു. പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ മനസ്സാകുന്നതു എന്ന എല്ലാവർക്കും കാണത്തക്ക കാര്യമായിരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ശാസ്ത്രക്കാരരുടെ വിധിപോലെ പരഹസ്യപ്പെടുകയും നെര എന്നു കാട്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു തക്കവണ്ണം വിധിപ്പാനത്രെ ശു. പള്ളിക്കു കടമായിരിക്കുന്നതു. നിന്റെ തലത്തരിപ്പുപോലെയും സംശയം പോലെയും അല്ല. എല്ലാംകൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാ പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു എന്നു വന്നാൽ ഉടൻതന്നെ തന്റെ ജനങ്ങൾ തന്നെ ഉപെക്ഷിച്ച അരണിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തുടു കാരനായ കൂരില്ലൊസിനെ വരുത്തി തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുമെന്നു. ഇങ്ങിനെ നീ എഴുതി അയപ്പാനുള്ള അവകാശം എന്താകുന്നു. ആയതു മറ്റൊർക്കും അറിഞ്ഞു കൂടാ എന്നു നീ വിചാരിക്കണ്ട അപ്പൊഴൊ നമ്മുടെ മാർതൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്നു മുടക്കം വരുത്തുവാൻ നിന്നാൽ ആകുന്ന ഉപായങ്ങൾ ഒക്കയും മുമ്പിൽ നീ റൊമ്മായിൽ നൊക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും തനിക്കു കീഴുവഴുങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഏറിയ ആത്മങ്ങളെ പ്രതി മാർതൊമ്മായെ വിശ്വാസത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ളതിന്നു റൊമ്മായിലും പ്രത്തുക്കാലിലും മനസ്സുണ്ടാകുവാൻ പൊരുമെന്നു നിനക്കു സംശയം തൊന്നുകൊണ്ടു ഈ നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്നു പതം വരുത്തുവാനായിട്ടു അത്രെ ഈ കാര്യം ഈ വണ്ണം നീ എഴുതി അയച്ചതു. എന്നാൽ നീ ഒന്നു ബൊധിച്ചിരിക്കണം. ഗമ്പുരാന്റെ ശു. പള്ളിക്കു പക്ഷപ്രതിപക്ഷവും മുഖസ്തുതിയും കാട്ടിക്കൂടാഴികകൊണ്ടും പട്ടാങ്ങയായ വിശ്വാസം ആഗ്രഹിച്ച ചൊടിക്കുന്നവനിൽ ആരെയും ഉപെക്ഷിച്ചുകൂടാഴികകൊണ്ടും തന്റെ

കീഴുള്ളതിൽ ആരും കൂടാതെ ശു. വിശ്വാസം വെണ്ടുന്ന ആസ്ഥാപനങ്ങളുടെ നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാ അപെക്ഷിച്ചാൽ ശു. പള്ളിക്കും തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടാ പിന്നെയൊ ശു. പള്ളിയിൽതന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയും മെത്രാനായിട്ടു തന്നെ അറിയുകയും ചെയ്തെ മതിയാവൂ. അതെന്തെന്നാൽ ഇതത്രെ ശു. ഏവൻഗെലിയൊൻ വഴിയായിട്ടു മിശിഹാകർത്താവു പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻ ശു. പള്ളിയിൽ കൂടിയാൽ ഉടൻതന്നെ തന്റെ ജനങ്ങൾ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചെച്ചു അരണിക്കപ്പെട്ട ഇടത്തുടുകാരനായ കൂറിലൊസീനെ വരുത്തി അയാളെ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായിട്ടു കൈക്കൊള്ളുമെന്നു നീ എഴുതി അയച്ചതു ആ മലങ്കരയുള്ളതിൽ ആരും പറഞ്ഞുകെട്ടിട്ടു എന്ന ഇനിക്കു തൊന്നുന്നില്ല. പിന്നെയൊ അപ്പനെ മകനും മകനെ അപ്പനും ചതിക്കയും ഒറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന നിന്റെ നാട്ടിന്റെ മര്യദി അത്രെ പറഞ്ഞതു. എന്നാൽ നമ്മുടെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം സ്വല്പംഭേദം ഉണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ തങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരെയും ന്യായമായ വെദവാഴികളെയും തങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുള്ള ജനങ്ങളെയും ഒരുനാളും ഉപേക്ഷിക്കയും നിന്ദിക്കയും ചെയ്യുമാറില്ല. ഒട്ടെറയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു മറ്റു നീ എഴുതി അയച്ച രണ്ടാംകാര്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞപൊലെ പുത്തൻകുറുകാർ എന്നു ചൊല്ലുന്ന നമ്മുടെ ജെഷ്യാനുജന്മാർ അന്യ കലത്തിലും ക്രമത്തിലും വന്ന നിനക്കു കീഴുവഴങ്ങുക ഇല്ലെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞ എന്യെ ശു. പള്ളിയൊടു വിശ്വാസത്തൊടു മറ്റു നീ ഏതു ഒരു വസ്തു അവർക്കില്ല. എന്നതുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ വെദവാഴിയാകുന്ന മാർത്തോമ്മാ മെത്രാൻ ശു. വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ ശേഷം തന്റെ കീഴുള്ള പള്ളിക്കാർക്കും ശു.വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുവാനത്രെ സംഗതിയും ന്യായവും ആകുന്നു. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ നിന്നാൽ ആകുന്നതു ഒക്കയും കടലിലും കരയിലും നീ ശ്രമിച്ചു എന്നിട്ടും ഒട്ടക്കും നീ തന്നെ ശേഷിക്കയും ചെയ്തു. അതെന്തിയെ ശു. പള്ളിയിൽ ചെയ്യാവുന്നതൊക്കയും ചെയ്തു. ഞങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

എഴുപത്തിമൂന്നാം പദം

മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കൊച്ചിയിൽമെത്രാൻറയും മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരുടെയും ഞങ്ങളൊടു മറ്റു നീ ഏതു സാധനത്തിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നുണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

മീതെ ചൊല്ലിയവണ്ണം ലിസംബൊആയിൽ തന്നെ നമ്മൊടു മറ്റു നീ പറവാൻ പല ശത്രുക്കളും പുറപ്പെടുകയും അവർ നമ്മൊടു മറ്റു നീ പറയുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ഒപ്പം മുദ്രിക്കയും ആയിട്ടു

കൊച്ചിയിൽ മെത്രാൻറയും മാർഗ്ഗം അറീക്കുന്നവരുടെയും കുറിയകൾ വന്നെത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം പരമാർത്ഥമൊമൊഷ്കൊ എന്നുണ്ടായില്ല ജാതിക്കാരൻ മെത്രാനെ ഉണ്ടാക്കിയതിന്മേൽ രാജസ്രീക്കു ക്ലേശമായി കഴിഞ്ഞെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ മലയാളത്തിന്നു അയക്കാതെ ലിസംബൊആയിൽതന്നെ പാർപ്പിക്കാനത്രെ മനസ്സാകുന്നു എന്നും ഉള്ള ഒരു ശ്രുതിലിസംബൊആയിൽ പലേടത്തും പാതിരിമാരു പറഞ്ഞു നടത്തി ഞങ്ങളുടെ ചെവീട്ടിൽ കൂടെയും എത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തനിക്കു മര്യദി ആയിരുന്നപൊലെ ആ രണ്ടു ആണ്ടത്തെതു കാലം ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒരുഴം മെൽപറഞ്ഞ മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന ഈ നിയമമുഖത്തെ സദ്യാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ പൊകയും പലപ്പൊഴും അയാളുമായിട്ടു കണ്ടു സ്വല്പംനേരം പറയുകയും ചെയ്തിട്ടും ഇതുനിയായിക്കുള്ള നമ്മുടെ യാത്രമെൽ ഏതു വെണ്ടുംവണ്ണം പറയാഴികകൊണ്ടും വിഷ്കൊന്തിയുടെ വീട്ടിൽ തന്നെയും മുമ്പിൽ ഞങ്ങളൊടു ചെയ്തിരുന്ന ആചാരത്തിന്നും സന്നേഹത്തിന്നും കുറെ ഏറക്കുറവു കാണുകകൊണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ ഞങ്ങൾ കെട്ടുവരുന്ന ശ്രുതി നെരായിരിക്കുമെന്ന് വിചാരിച്ച ലിസംബൊആയിൽ ഞങ്ങൾക്കു നന്നേമുള്ള പലരൊടും പ്രത്യേകം ഗൊവായുടെ പഴെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു ഇങ്ങിനെ കെൾക്കുന്നു എന്നും ആയതിന്നു എത്ര ബന്ധമെന്നുണ്ടായില്ല എന്നും ഞങ്ങളിൽ ആരും ഇത്ര നെരവും ഒരു കുറവും കാട്ടിയില്ല എന്നും സങ്കടംപൊലെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറയുകയും ചെയ്തു ഏതുവിധം എന്നറിഞ്ഞില്ല. മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ കെട്ടു എന്നു തൊന്നുന്നുള്ളു. അതെന്തെന്നാൽ പിറെറ ആഴ്ചയിൽ മര്യദി പൊലെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു താനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞപ്പൊൾ നാളത്തെകഴിഞ്ഞു വരു. അങ്ങെ ഉയർച്ചയുടെ കാര്യത്തിന്നു തീർച്ച തരുന്നണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അയച്ചതിന്റെശേഷം അവർ പറഞ്ഞയച്ചതുപൊലെ മൂന്നാം ദിവസം ചെന്നാറെ അങ്ങെ കാര്യം ഞാൻ രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിച്ചാറെ ഇവിടെനിന്നും അങ്ങെ ഇടവകയിൽ ചെന്നുപറുവൊളം ഉള്ള വഴിച്ചിലവു എണ്ണായിരം രൂപാ പൊകുന്നതിന്നുമുമ്പിൽ അങ്ങെ കയ്യിലും തരത്തക്കവണ്ണം രാജസ്രീ എന്നൊടു കല്പിച്ചു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇവിടെനിന്നു നെരെ ഗൊവക്കു പൊകുന്ന കപ്പൽ കണ്ടെത്തിയാലുടൻ നിങ്ങളെ അയപ്പാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയതിന്നു ഒരു സംശയവുമില്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളും നസ്രാണികൾ ആകുന്നു. ഞങ്ങൾക്കും മൊക്ഷത്തിൽ പൊകുവാൻ ആഗ്രഹം ഉണ്ടു. എന്നു വരുമ്പോൾ അങ്ങെ ഉയർച്ചതന്നെ കപ്പലിന്റെ

അവസ്ഥ വിചാരിക്കേണ്ടവെണ്ടു. ഈ എടക്കുതന്നെ ഗോവകുശലം പൊകുന്ന കപ്പൽ കണ്ടെത്തുമെങ്കിൽ ഉടൻതന്നെ വെണ്ണയും കല്പനകൾ കൈയും തരുന്നണ്ടു. ഇങ്ങിനെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും അങ്ങെ ഉയർച്ച പറഞ്ഞതു കൈയും അങ്ങിനെതന്നെ വിശേഷിച്ചും ഇത്രനാളും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ പാർത്തുവന്നതിൽ പ്രത്യേകമുള്ള കാര്യം മാർത്തോമ്മാ മെത്രാന്റെ കാര്യമത്രെ ആകുന്നു എന്ന അങ്ങെ ഉയർച്ച അറിഞ്ഞല്ലോ ഇരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെ കൊണ്ടു ആ കാര്യത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായി രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിച്ചു ഏതും ഇളച്ചു ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെക്കൂടെ മലങ്കരക്കു അയച്ചു ഈ മെത്രാന്റെ വിശ്വാസസത്യത്തിന്റെ സർവ്വം വരുത്തിക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം രാജകല്പന ഗോവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെക്കു തന്നയച്ചുകിൽ വലിയ മനഗുണം ആയിരിക്കുമെന്നു അയാളൊടു പറയുകയും ഇയാളും കള്ളുപായത്താൽ മാർത്തോമ്മായുടെ കാര്യം ഇവിടെക്കു ബന്ധിക്കുന്നൊരു കാര്യമല്ല. റൊമ്മായിക്കു ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. എന്നാലും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ മലങ്കരയുണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കയും എഴുതിക്കൊണ്ടു വരു. ആയതിന്മേൽ ഞാൻ ഒന്നും വിചാരിച്ചു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്താ വീട്ടിൽ വന്നു മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥ ഒക്കയും അടിയടയാകും വണ്ണം എഴുതി ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ പററിൽ കൊണ്ടുചെന്നു കൊടുക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ പറഞ്ഞപോലെ കപ്പലിന്റെ അവസ്ഥമെൽ വിചാരിച്ചാറെ യൊക്കീം പെറ്റപൊലൊ എന്നു പെർപെട്ട കച്ചവടക്കാരൻ തന്റെ കപ്പൽ ഈ നിയായിക്കു അയപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള അവസ്ഥ കെട്ടാറെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഈ കച്ചവടക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ അവന്റെ കപ്പൽ എത്രയും ചെറിയതു ആയിരിക്കുകൊണ്ടും ഒട്ടും ഇട കൂടാതെ കപ്പലിൽ ചരക്കു കൊറുകുകൊണ്ടും ആയതിൽ പൊരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ടു പിന്നെയും അന്വേഷിച്ചാറെ അന്താനിനൊ പൊയിര മെഷ്കീത്ത എന്നു മറ്റു ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ തന്റെ കപ്പൽ ഈ നിയായിക്കു അയപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്നു കെൾക്കുകൊണ്ടു അവന്റെ വീട്ടിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ചെന്നു അവനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ തന്റെ കപ്പൽ ഈ നിയായിക്കു അയപ്പാനിരിക്കുന്നതു നെരു തന്നെ ആകുന്നു ആയതുകൊണ്ടു അതിൽകൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അയപ്പാൻ തന്നിടക്കു ആഗ്രഹവും ഉണ്ടു. വിശേഷിച്ചും

നെരെതന്നെ ഗോവക്കു അയപ്പാനുള്ളതിന്നു മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്നു ഈ നിയായമുഖത്തു സർവ്വാധികാര്യക്കാരനൊടു താൻ ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിപ്പാനിരിക്കുന്നു എന്നു വരുമ്പൊൾ ആയതു സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ തന്നിടക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നു എന്നു വരികിൽ നെരെ തന്നെ ഗോവക്കു അയക്കുന്നതിന്നു സംശയം ഇല്ലാ എന്നു പറഞ്ഞ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അയക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും മെൽപറഞ്ഞ മർത്തീഞ്ഞു ദെമെല്ലിനൊടും വിഷ്കൊന്തിയൊടും ഇങ്ങിനെ മെഷ്കീത്താ എന്നു കപ്പൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു എന്നും എന്നതുകൊണ്ടു അവൻ അപേക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം അവന്നു അനുവദിച്ചുകൊടുപ്പാൻ മനഗുണം ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ ഈ കപ്പലിൽതന്നെ ഗോവക്കു പൊകുവാൻ സംശയി വരുമെന്നും പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം ഈ വരുന്ന കന്നിമാസത്തിലെ തക്കത്തിന്നു പൊരുവാൻ കൂടുമെന്നു വിചാരിച്ചിരുന്നാറെ ആയതു കൂടാഴിക്കുകൊണ്ടും കപ്പലിന്റെ അവസ്ഥമെലും മറ്റു കാര്യങ്ങളിന്മേലും പിന്നെ മർത്തീഞ്ഞു ദെമെലും വിഷ്കൊന്തിയും ഏതും പറയാഴിക്കുകൊണ്ടും മുന്വിലത്തെ കെൾവിയുടെ സംശയങ്ങൾതന്നെ വീണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പുകു എല്ലാ ഞെരുക്കങ്ങളിലും നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിന്നു ഞങ്ങളെ കൊണ്ടു ചെന്നു എത്തിപ്പാനായിട്ടു രാവ്യം പകലും ഉടയതമ്പുരാനൊടും തന്റെ അമ്മ കന്യാസ്രീമർത്തമറിയത്തുമായൊടും അപേക്ഷിച്ചു ലിസംബൊ ആയിൽ ഞങ്ങളെ അറിവും സ്നേഹവും ഉള്ള പ്രധാനികളൊടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞുവരുന്ന മലേയു ഒരു ദിവസം രാജസ്ഥലത്തിൽ കൈമുത്തൽ ഉള്ള ദിവസം ആകുകൊണ്ടു മര്യോദിപൊലെ കൈമുത്തുവാനായിട്ടും മെത്രാപ്പൊലീത്താ ചെന്നപ്പൊൾ അവിടെവച്ചു അറിവും ഉടയതമ്പുരാനെ പെടിയും ഉള്ള ആളും രാജാവും ലിസംബൊ ആയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളുമായിട്ടും മെൽപറഞ്ഞ ഈ നിയായമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മർത്തീഞ്ഞു ദെമെല്ലുമായിട്ടും സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ഉള്ള ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിയുടെ കാണാനീസംതന്നും ആയ മനുവെൽ യൊആക്കീം എന്നു പെരുള്ള ഒരു പട്ടക്കാരൻ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു സംസാരിച്ചു നിലകുടമ്പൊൾ അങ്ങെ ഉയർച്ചയുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടു സ്വല്പം നാളായല്ലൊ. എത്ര കൊണ്ടു അങ്ങെ ഇടവകക്കു പൊകാതെ ഇവിടെതന്നെ ഇത്ര നെരവും പാർത്തുവരുന്നതു എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു ഈ പട്ടക്കാരൻ ചൊദിച്ചാറെ ഇനിക്കുവെണ്ടി ക്രൈസ്തീയാൻ മനസ്സുള്ളവർ ഇല്ലാഴിക്കുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ ഇവിടെതന്നെ പാർത്തു വരുന്നു എന്നിങ്ങനെ സങ്കടം പൊലെ അയാളൊടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറയുകയും ഇയാളും ആയതു കെട്ടുതിന്റെ ശേഷം കൊള്ളാം ഞാൻ

ഒന്നു ക്രൈസ്തവ നോക്കട്ടെ എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറഞ്ഞൊത്തപൊലെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ ശ്രമിച്ചാൻ തുടങ്ങി. മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന ഇന്ദ്രിയമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനുമായിട്ടു ഈ കാര്യം കൊണ്ടു പറവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതൊക്കയും ഉണ്ടായതിൽ പിന്നെത്തെ ആഴ്ച മര്യാദിപൊലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു അയാളുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞൊര മനുവെൽ യൊആക്കീം എന്ന ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിയുടെ കാണാനീസ്സാക്കാരനെ അറിയുമൊ എന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു ചൊദിക്കയും ഉപ്പാ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഉത്തരിക്കയും ചെയ്തശേഷം ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുൻ അറിയും പള്ളിക്കടുത്ത കാര്യങ്ങളിൽ പരിചയവും ഉള്ള ആളാകകൊണ്ടു അയാളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അയാളുമായിട്ടു പറയുകെ വെണ്ടു. അയാൾ ആയതു ഒക്കയും തിരിച്ചറിഞ്ഞ ന്യായംപൊലെ പറയുമെന്നു പറഞ്ഞു ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുന്റെ പക്കൽ അയക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെത്രാപ്പോലീത്തായും കാണാനീസ്സാക്കാരുനുമെത്തിയാൽ വലിയ ആൾ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അടുക്കൽ ഇയാളെ അയക്കാതെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഇയാളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചതു ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനു ഞങ്ങളുടെ മെൽ ഉള്ള നിന്ദയും ദേഷ്യവും കൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാണാനീസ്സന്റെ ഭവനം സംബന്ധിച്ചു എന്ന ആശ്രമവീട്ടിന്റെ അടുക്കൽ ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും വരുന്ന വഴിക്കു തന്നെ അവിടെ കരേറി അയാളെ അന്വേഷിച്ചു കാണാഴിക കൊണ്ടു അന്നു വീട്ടിൽ പൊരികയും പിറ്റേ ദിവസം ഞാൻ അവിടെക്കു ചെന്നു കാണാനീസ്സാക്കാരുനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞ മർത്തീഞ്ഞു ദെ മെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞൊര ഇങ്ങിനെ അവൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറഞ്ഞു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഇന്നലെതന്നെ ഇവിടെ വന്നു അങ്ങെ അന്വേഷിച്ചൊര കാണാഴികകൊണ്ടു അങ്ങുമായിട്ടു കണ്ടു പറവാൻ ഇപ്പൊൾ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അയാളൊടു പറഞ്ഞൊര ആയതു കെട്ടതിന്റെശേഷം ഞാൻ ഇന്നുതന്നെ ആശ്രമത്തിന്നു വന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയിട്ടു കണ്ടു പറയുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു എന്നെ അയക്കയും ഞാനും ഇപ്രകാരം മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുൻ ലിസംബൊ ആയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ തിരക്കും അറിയും ഉള്ളവനാകുന്നതിനാലും പക്കം ഭ്രാന്തന്മാരും ഇന്ദ്രിയമായിൽ ചെന്നു ഭരിക്കുന്ന ഏറ്റൊപ്പക്കാരും ഏറിയ കൂറും ഞങ്ങളൊടു മറ്റുള്ള ആകുന്നു എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ആളുകൾ ഒക്കയും തന്നൊടു പരിഭവിച്ചു എന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ പരഹസ്യമായിട്ടു ഞങ്ങളുടെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടി പ്രയത്നിച്ചാൻ തന്നിക്കു മനസ്സിലാഴിക കൊണ്ടു അന്നു രാത്രിയിൽ പുറപ്പെട്ടു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായും ആയി കണ്ടു പറഞ്ഞ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പിടിപാടുസാധനവും പാലിയൊ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്താക്കടുത്ത ചമയത്തിനുള്ള സാധനവും മെടിച്ചും കൊണ്ടു പൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ സാധനങ്ങൾ മെടിച്ചുംകൊണ്ടു പൊകുന്ന നെരത്തു തന്നിക്കു കാൺമാനായിട്ടു എന്നല്ലാതെ പിന്നെ ഒരു വസ്തുവും പറഞ്ഞില്ലാ. ഇതു മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ പറഞ്ഞിട്ടാകുന്നു എന്നു അപ്പൊൾ ഞങ്ങൾ ഉത്തരിക്കയും പിന്നെ ആയതിന്റെ ശേഷം അറിയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുൻ ഞങ്ങൾക്കു വെണ്ടി ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങിയാതെ തന്നിക്കു ഏറിയ ഇടുപാടും എല്ലാവരും ആയി സ്നേഹവും ഉള്ള ആളായിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങളൊടു മറ്റുള്ള കടുദാശ്രകൾ ഒക്കയും ഞങ്ങൾ എഴുതി പ്രത്തുക്കാലിൽ കൊടുത്ത അപേക്ഷകൾ ഒക്കയും തന്റെ പക്കൽ വരികയും താൻ ആയ്ത ഒക്കയും വായിച്ചു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം നിങ്ങളുടെ കാര്യം ചൊല്ലി നിങ്ങളൊടു മറ്റുള്ളവന്നു കടുദാശ്രകളും നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ഒക്കയും ഒരു പക്ഷാഭേദം കൂടാതെ ഞാൻ വായിച്ചു കണ്ടാകുന്ന നിങ്ങളുടെ പക്കൽ അത്രെ പട്ടാങ്ങയും നെരുമാകുന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു എന്നു ഞങ്ങളൊടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതു മെനെന്നു ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരുൻ പലയുഴവും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരനൊടു നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞുകണ്ടതിന്റെ ശേഷം കാര്യത്തിന്റെ കടശി ഒക്കയും മുമ്പിൽ ഈ സർവാധികാര്യക്കാരൻ പറഞ്ഞതുപൊലെതന്നെ ഞങ്ങളെ വെസ്തമ വശത്തിയതിന്റെ ശേഷം ഇതുകൂടാതെ മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരനു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെമെല്ലുളള ചില സംശയങ്ങൾ രഹസ്യമായിട്ടു മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ സംശയങ്ങൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായൊടു പറയത്തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരൻ തന്നൊടു ചൊല്ലി അയച്ചു എന്നുള്ളതു പറഞ്ഞില്ലാ. എങ്കിലും ഈ അവസ്ഥ ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞതു സർവാധികാര്യക്കാരൻ

രൻറെ മനസ്സുകൂടാതെ അല്ലെന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾക്കു തൊന്നുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഈ സംശയങ്ങൾ ആകുന്നതു. ൧-ാമതു മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജാതിയിലും ക്രമത്തിലും ഉള്ള മെത്രാന്മാരു ഏകത്വംകാറരു ആകുകൊണ്ടത്രെ അവിടെ ഏറ്റൊപ്പക്കാരു മെത്രാന്മാരെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു എന്നും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഈന്ദ്രിയായിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അവിടെ മാറ്റം അറിയിക്കുന്ന ഉത്താല്യാക്കാർതന്നെ അല്ല പറകിമാരും മറ്റു ഏറ്റൊപ്പക്കാർ ഒക്കയും പുറത്തു പോകുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നും. ൨-ാമതു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വചനവും സ്വഭാവവും അവർ സൂക്ഷിച്ചതിനാൽ ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കര ചെന്നു പററിയാൽ പുത്തനായിട്ടുള്ള ഒരു ക്രമം ഉണ്ടാക്കി റൊമ്മായിൽ മാർപ്പാപ്പയുടെയും പ്രത്തക്കാൽ രാജസ്രീയുടെയും മനസ്സില്ലെങ്കിൽതന്നെയും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെതന്നെ മെത്രാന്മാരാക്കുകയും ഇങ്ങിനെ മലങ്കരക്കാർ അന്യരാജാക്കന്മാരുടെ അടിമയിൽനിന്നും നീങ്ങുകയും ചെയ്യുമെന്നും.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ തന്നിടുള്ള സംശയത്തിന്നു ഹീനം വരുത്തുവാൻ ആകുന്ന ഉപായങ്ങൾ ഒക്കയും ഈ പട്ടക്കാരനൊടു ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു. എങ്കിലും തങ്ങളുടെ ലൊകകർമ്മം ജാതിക്കും ഭാഗ്യവും ഗുണവും വരുത്തുവാനുള്ള ആഗ്രഹം മാനുഷർ എല്ലാവർക്കും സ്വഭാവത്താലെ ഉള്ള കാര്യമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു അവനുള്ള സംശയങ്ങൾ തീർപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ അവകാശങ്ങളിൽ ഒന്നും മതിയായതുമില്ല. വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഉണ്ടാകുന്ന ഇടയിൽ നമ്മുടെ മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻറെ കാര്യത്തിന്നു പലയുഴവും കാനൊന്നീസ്സാക്കാറനൊടു പറഞ്ഞുകണ്ടാറെ ഇയാൾ ഈ കാര്യത്തിന്നു മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാറനൊടു പറഞ്ഞാറെ കണക്കല്ലെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു റൊമ്മായിൽചെന്ന അവിടെയുള്ള മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ പറയുക അത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ ഇവിടെ ഇതിന്നു ഉപായം ഇല്ലെന്നും പറയുകകൊണ്ടു ആ കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം സാധിപ്പാൻ പരാധീനം ആകുന്നു എന്നു കണ്ട ഈ കാര്യം ഉടയതമ്പുരാനെ കൈയാളിക്കയും ചെയ്തു. എന്നാലും ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്ത കാതലായ വസ്തു അതായതു മെൽപട്ടസുഖം നമ്മുടെ പററിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ കാര്യത്തിന്നു മെൽ വളരെ മനോചഞ്ചലം ഉണ്ടായതുമില്ല.

എഴുപത്തിനാലാം പദം

ഇതിൻറെ ശേഷം മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻറെ കാര്യത്തിന്മേൽ ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

എന്നാൽ മെൽചൊല്ലിയവണ്ണം മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻറെ കാര്യം കൊണ്ടു ചൊല്ലി ഇത്രപ്പൊഴും താമസിച്ചിട്ടും റൊമ്മായിലും പ്രത്തക്കാലിലും ഈ കാര്യത്തിന്നു നിരപ്പുവരുത്തി കാര്യം തീർത്തുകൊണ്ടുപോവാനുള്ളതിന്നു വഴി കാണാഴിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു പാരം മനക്രേശമായി വരികയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ശ്രീ. പള്ളിയിൽ പണ്ടുപണ്ടു കാത്തുവരുന്ന ശ്രീ. പാതിപം പൊലെയും പള്ളിക്കടുത്ത കാര്യത്തിന്മേലുള്ള ശാസ്ത്രക്കാരുടെ വിധിക്കു തക്കവണ്ണവും പഴമയിൽ ഉള്ള ശ്രീ. ബാവാനാരുടെ പെരുമാറത്തിന്നു തക്കവണ്ണവും ഒരു മെത്രാനെ ശ്രീ. പള്ളിയിൽ കൂട്ടുവാൻ തൻറെ വിശ്വാസസത്യം കൈക്കൊണ്ടു ആയതിന്മേൽ വിധിപ്പാനും മറ്റു ആരുടെയും അനുവാദവും കല്പനയും കൂടാതെ ശ്രീ. പള്ളിയിൽ ഉൾപ്പെട്ട മറ്റൊരു മെത്രാൻ വശമാകുന്നു എന്നതു പട്ടാങ്ങയാകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മലങ്കര വന്നതിൻറെ ശേഷം പിന്നെ ആരുടെയും അനുവാദം കൂടാതെ തൻറെ മുഷ്കരത്വത്താൽതന്നെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാനെ ശ്രീ. പള്ളിയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു കുറവും കുറവും ഇല്ലാ. എങ്കിലും നമ്മുടെ മലങ്കര നമ്മുടെ ഇടത്തുള്ള ഒരിമ്പാട്ടിന്നു വളരെ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ അറിവുകുറച്ചിൽകൊണ്ടും ആയതിൻറെ അവസ്ഥ അറിയാതെ ഒന്നിന്നു ഒന്നായി ഉത്പ്പവരുവാൻ പൊരുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടും വളരെ നാൾ ഈകാര്യത്തിന്നു തിരുമനസ്സുണ്ടാകുവാൻ ഉടയതമ്പുരാനൊടു വളരെവളരെ അപേക്ഷിച്ചതിൻറെശേഷം നമ്മുടെ മലങ്കര വന്നു എത്തുവാൻ നമുക്കു സംഗതികൂടുമെങ്കിൽ ഈ കാര്യത്തിൻറെ പരമാർത്ഥവും ന്യായവും ഒക്കയും പതുക്കെ പതുക്കെ നമ്മുടെ ലൊകരെ എല്ലാവരെയും പറഞ്ഞു ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ശ്രീ. വിശ്വാസം കൈക്കൊള്ളുവാൻ വെണ്ടുന്ന ആസ്ഥാപ്പാടു ഒക്കയും മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻറെ പക്കൽ കണ്ടെത്തുന്നപക്ഷം ആ ദൈവത്തെ ശ്രീ. പള്ളിയിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു പിന്നെയും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിക്കുന്നതിന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്നും കുറവു വരുത്തിയതും ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഈ പുസ്തകത്തിൻറെ നാല്പത്തിയൊന്നാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നപൊലെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻറെ കാര്യത്തിന്മേലും ഞങ്ങൾ റൊമ്മായിക്കു ചെന്ന അവസ്ഥമെല്ലം അന്നു കൊച്ചിയുടെ മെത്രാനും ഇന്നു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആകുന്ന മാർ മനുവെൽ എന്ന വെദവോഴിക്കു മാർ പാപ്പായുടെ നാമത്താൽ പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ എന്ന സമൂഹത്തിൻറെ

എജമാനൻ ആകുന്ന അതൊന്നെല്ലി എഴുതി അയച്ചതിന്നു തക്ക വണ്ണം ഈ വെദവാഴി അന്നു കൊച്ചിയുടെ വികാരിജനരാളം ഇന്നു കൊച്ചിയുടെ മെത്രാനും ആകുന്ന മാർ യെരസെപ്പ ദൈസാ ല്ലിദാരെ എന്ന പാതിരിയെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യവും ഞങ്ങൾ മലങ്കരനിന്നും റൊമ്മായിക്കു ചെന്ന അവസ്ഥയും ഒക്കെയും തിരക്കി അറിവാനായിട്ടു മലങ്കരക്കു യാത്ര ആക്കിയാറെ ഇയാൾ അതൊക്കെയും തിരക്കി അറിഞ്ഞു ഗൊവയുടെ മെത്രാ പ്പൊലീത്തായിക്കു കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയുടെയും അവസ്ഥമെൽ കൊച്ചിയിൽനിന്നും എഴുതി അയച്ച കുറിതന്നെ ഗൊവയുടെ മെത്രാ പ്പൊലീത്താ മാർ മനുവെൽ റൊമ്മായിക്കു അയച്ചതിന്നും പക്കം ഈ കുറി റൊമ്മായിൽ ചെന്നു വായിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ (എന്നാൽ ഈ കുറിമെൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൭൨ (72)-ാം പദത്തിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു.) മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെ ക്കൊണ്ടും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാമെത്രാനെക്കൊണ്ടും അയാളുടെ മനസ്സുപൊലെ നെര കുറഞ്ഞ പലപല വസ്തുക്കൾ അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും മാർതൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നും മറ്റും ഞങ്ങളുടെ യാത്രയാക്കിപ്പിന്റെ കാര്യത്തിന്മേലും പ്രത്തുക്കാലിലും റൊമ്മായിലും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞ പര മാർത്ഥം ഒക്കെയും അയാളുടെ വായാൽതന്നെ ഉടയതമ്പുരാൻ പട്ടാങ്ങ പറയിക്കുകൊണ്ടും ഏതുപ്രകാരം ആയാലും മലങ്കര ജാതിക്കാരൻ ആയ മെത്രാപ്പൊലീത്ത ഉണ്ടായി കഴിഞ്ഞു എന്നതു കൊണ്ടു ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആ മലങ്കര എത്തിയാൽ ന്യായങ്ങൾ ഒക്കെയും അനുവദിക്കുന്നതുപൊലെ പള്ളിയിൽ കൈക്കൊണ്ടു എന്നു വരികിൽ എന്തുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ ചെയ്തു എന്നു ചൊദിപ്പാൻ മെലാഴിക ഇല്ലെന്നു പ്രൊപ്പഗന്ദാ കാണുക കൊണ്ടും മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കെയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ തന്നെ ഏൽപ്പിക്കതക്കവണ്ണം റൊമ്മായിൽ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ വിചാരിച്ചു റൊമ്മായിൽ എല്ലാവരും നിശ്ചയിച്ചപ്രകാരം മെൽപറഞ്ഞ ബ്രന്ദാം എന്ന റൊമ്മായിലുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹക്കാരൻ അറിഞ്ഞതിനെക്കൊണ്ടു രഹസ്യമായിട്ടു ഈ അവസ്ഥ പ്രത്തുക്കാലിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അറിയത്തക്കവണ്ണം എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

ഈ അവസ്ഥയുടെ അറിവു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു എത്തിയതിന്റെ ശേഷം കാര്യം രഹസ്യമാകുന്നു എങ്കിലും വിഷ്കൊന്തിയും മത്തീഞ്ഞു ദൈമൽ എന്ന ഈന്ദിയാമുഖത്തു സർവാധികാര്യക്കാരനും അറിഞ്ഞാൽ പ്രസാദിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു വിഷ്കൊന്തിയൊടും സർവാധികാര്യക്കാരനൊടും പറവാനായിട്ടു മനുവെൽ യൊആക്കീം എന്ന നമ്മുടെ കാര്യ

ത്തിന്മേൽ ശ്രമിക്കുന്ന കാണാനീസ്സാക്കാരനൊടു അല്ലാതെ ഞങ്ങൾക്കു സ്നേഹപ്പെട്ട ലിസംബൊ ആയിൽ ഉള്ള ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സ്രീയൊടും ഇങ്ങിനെ റൊമ്മായിൽ വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിച്ചു പ്രകാരത്തിന്നു തനിക്കു എഴുതി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു രഹസ്യമായി മെൽപറഞ്ഞ മൂന്നു പെരൊടും പറഞ്ഞതു എന്നെ ഈ കുറി റൊമ്മായിൽനിന്നു വന്ന നെരത്തു ഞാൻ വെറെ ഒരു ഇടത്തിൽ കളിപ്പാനായിട്ടു ചെന്നു അവിടെ പാർത്തിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ കുറിയുടെ വാചകംതന്നെ ഞാൻ അറിവാനായിട്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പെത്തു ഞാൻ വസിച്ചിരിക്കുന്ന ഇടത്തിൽ കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ അവസ്ഥ ഞാൻ അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം പക്ഷെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വിചാരിപ്പാൻ ഏതാനും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു വളരെ താമസിയാതെ അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു സംബത്തു എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്നതിന്റെശേഷം മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്മേൽ ബ്രന്ദാമ്മിന്റെ കുറി വന്നാറെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും എന്നൊടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ പറഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ വിചാരിച്ചുകണ്ടാറെ ഈ കാര്യം പ്രത്തുക്കാലിൽ വന്നു എത്തുന്നതിനുമുമ്പു മത്തീഞ്ഞു ദൈമൽ എന്ന ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവാധികാര്യക്കാരൻ ഈ കാര്യം കെട്ടാൻ നല്ല പ്രസാദമായി വരികയില്ലാ എന്നുതന്നെ അല്ല ആയതിന്നു വിചാണം വരുത്തുവാനുള്ള വഴി ശ്രമിച്ചു എന്നുവരുവാൻ പൊരുമെന്നുകണ്ടു അന്നുതന്നെ മനുവെൽ എന്ന കാണാനീസ്സാക്കാരന്റെ ഭവനത്തുചെന്നു ഈ കാര്യംചൊല്ലി എന്നല്ലാതെ തന്നെ ചെന്നു കാണാൻ എന്നപൊലെ ഞാൻ ചെന്നു അയാളുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നെരത്തു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ കൂടെ സംഗതിയാലെ പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ നെരത്തിൽ ഈ അവസ്ഥ മർത്തീഞ്ഞു ദൈമലിനെ അറീച്ചൊ എന്നു ചൊദിച്ചാറെ ആയത ഇത്രുപൊഴും അവനൊടു പറവാൻ കൂടിയില്ലാ എന്നു എന്നൊടു പറയുകയും അപ്പൊൾ ഞാൻ പല അവകാശങ്ങളും പറഞ്ഞ ഈ അവസ്ഥ അത്ര വെസ്ഥ ഉള്ളതല്ലാ എന്നു കാട്ടി ആയതു കൊണ്ടു അങ്ങിനെ മർത്തീഞ്ഞു ദൈമലിനൊടു പറവാൻ ദീഷ്യതി ഇല്ലാ എന്നു ഈ കാണാനീസ്സാക്കാരനൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയും ഈ കാര്യത്തിന്നു സൂക്ഷം വരുത്തി എങ്കിലും എങ്ങിനെ എന്ന അറിഞ്ഞില്ലാ മത്തീഞ്ഞു ദൈമൽ എന്ന സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ ചെവിട്ടിൽ ഈ കാര്യം എത്തി. അവൻ ഇതു കെട്ടു ഉടൻ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്മേൽ പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീയെ ബൊധിപ്പിക്കാതെ ഏതും നിശ്ചയിച്ചു കൂടാ. ആയല്ലാതെ ഏതും നിശ്ചയിച്ചു പൊയി എങ്കിൽ ആയതു

ഏതു പ്രകാരമെന്നുള്ളതു അറിയിച്ചെ മതിയാവൂ എന്ന രാജസെ ക്രത്താരിയായിൽനിന്നു രാജസ്രീയുടെ നാമത്താൽ സാധനം അ യപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

വിചാരം

മെൽ എഴുത്തുപെട്ടുകൊണ്ടറിയാം. മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം രാജസ്രീയുടെ വൊധിക്കുന്ന കാര്യം അല്ല. റൊ മ്മായിൽ ബന്ധിക്കുന്ന കാര്യമത്രെ ആകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു രാജസ്രീയുടെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ ക്രൈസ്തവർ ദീപ്തി ഇല്ലാ എ ന്നു ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ മുമ്പിൽ പറഞ്ഞുനിന്നതു മലയാ ഉത്തിൽ ജാതിക്കാർ മെത്രാനെ ഉണ്ടാക്കിയതിനാൽ മലങ്കര യുള്ള ജനങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്നതിന്റെ അടിമയിൽനിന്നും സുധർമ്മ പ്പെട്ടവാൻ സംഗതി ആയി എന്നു തന്നിട്ടു തൊന്നുന്നു എങ്കിലും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ പ്രത്തുക്കാൽ രാജസ്രീ മുതലായി ക്രൈസ്തവർ വാഴ്ച കൊടുത്തതിനാൽ രാജസ്രീയുടെ സമ്മതംകൂടാ തെ മലങ്കര ഇടവകയിൽ പുത്തനായിട്ടു ഒന്നും ചെയ്യാൻ മെത്രാ പ്പൊലീത്താ അറപ്പുകെട്ടുക ഇല്ലെന്നും ആയുല്ലാതെ അറപ്പുകെട്ടു ഏതാനും കാട്ടി എന്നു വന്നാൽ ആയതിന്നു ഉത്തരം തന്നൊടു ചൊടിപ്പാൻ രാജസ്രീയുടെ മുഷ്കരത്വം ഉണ്ടെന്നും വിശേഷിച്ചും മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം ആയിവന്നാൽ മലങ്ക രെയുള്ള ജാതിക്കു ഏറ്റം ബലമുണ്ടായിവരുന്നതു എന്നു മാർ തൊമ്മായൊടു വഴക്കം ചൊടിപ്പാൻ ഒരു ബലം പ്രത്തുക്കാൽ സ്വരൂപത്തിന്നു ഉണ്ടായി വരിക ഇല്ലെന്നു കാണുകകൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു എന്നു അതിനാൽ ഉപായമായിട്ടു ഈവണ്ണം പറയുക അ ത്രെ. മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യം അല്ലെന്നു പറഞ്ഞതു പരമാർത്ഥം ആയി പറഞ്ഞതു അത്രെ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ റൊമ്മായിൽ നി ശ്ചയിച്ച പ്രകാരം കെട്ടപ്പൊലും ആയിന്മേൽ ഒരു അനവേഷണം കൂടാതെ റൊമ്മായിൽ തെളിഞ്ഞവണ്ണം ചെയ്യട്ടെ എന്നു വെച്ചു നെ. ആയതു കൂടാതെ റൊമ്മായിൽ നിശ്ചയിച്ച പ്രകാരം കെട്ടു പ്പൊലും ആ കാര്യത്തിന്മേൽ ചാടി വീണതിനാൽ മെൽപറ ണ്തെ മൊഴി നെരായൊരു മൊഴി അല്ല പിന്നെയൊ മലങ്കര യുള്ള ലൊകകുടുംബത്തിന്മേൽ ശക്തി ഏറ്റാതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടു അത്രെ ഈ വണ്ണം പറഞ്ഞതു എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

അപ്പൊഴൊ ഈ രാജസാധനം രാജസെക്രത്താരിയായുടെ അഞ്ചൽ വഴി റൊമ്മായിൽ ചെന്നു എത്തിയപ്പൊഴെക്കു പ്രത്തു കാലിലുള്ള മാർപ്പാപ്പായുടെ മനീഷ്ചത്തിന്റെ അഞ്ചലു മെൽ ചൊല്ലിയവണ്ണം മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യത്തിന്മേൽ ന മ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കുള്ള ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കൈയാ ളിച്ചും അതിനൊടുക്കൂടെ പ്രൊപ്പഗന്ദായുടെ കുറിയും ആയി മനി

ഷ്ചത്തിന്റെ പക്കൽ വന്നെത്തുകയും റൊമ്മായിൽനിന്നും പ്രത്യേ കമായിട്ടു വന്ന കല്ലമ്പൊലെ മുമ്പിൽ എടുമനീഷ്ചം ആയിരുന്ന ഔദിത്തൊരു തന്നെ സംബന്ധം എന്ന ആശ്രമത്തിൽ വന്ന മെത്രാ പ്പൊലീത്തായുടെ കൈയിൽ തന്നെ ഇതു കയ്യാളിച്ചുകൊടുക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ശേഷമുള്ളവരൊടു പറയുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

നമ്മുടെ കാര്യത്തിന്നു പ്രത്യേകമുള്ള തമ്പുരാന്റെ സഹായ മത്രെ ഇവിടെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു. അതെന്തെന്നാൽ രാജസെക്രത്താ രിയായിൽനിന്നും എഴുത്തു റൊമ്മായിൽ എത്തിയപ്പഴത്തെക്കു മാർപ്പാപ്പായുടെ കൈയാളിച്ച റൊമ്മായിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടില്ലാ ണ്തു എങ്കിൽ കാര്യം ഒക്കെക്കും പിന്നെയും കഴുപ്പും ഉണ്ടായെന്നു, വിശേഷിച്ചും ഈ രാജസാധനം റൊമ്മായിൽ ചെന്നു എത്തി യപ്പഴെക്കും മാർപ്പാപ്പായുടെ കൂറു രൂപ്പു പ്രത്തുക്കാലിൽ എത്തു വാൻ ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗ്രണം ചെയ്തതിനെക്കാണു മെൽപറ ണ്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ വിചാരിച്ചുപൊലെ നമ്മുടെ കാ ര്യത്തിന്നു കഴുപ്പും വരുത്തുവാൻ കൂടിയതുമില്ല. ആയതിന്റെ പ രമാർത്ഥം പുറകെ വരുന്ന വിശേഷത്തിൽനിന്നും അറിയുകയും ആം.

വിശേഷിച്ചും മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം സെക്രത്താരിയായിൽ നിന്നും പൊയ സാധനം റൊമ്മായിൽ ചെന്നു എത്തിയപ്പഴത്തെ ക്കും മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നുള്ള കൈയാളിച്ച ലിസ്

1. മാർത്തോമായെ സഭയിലേക്കു തിരികെ സ്വീകരിക്കാൻ കരിയാററി ലിസ് അധികാരം നൽകുകയും കൈക്കൊള്ളേണ്ട മാനദണ്ഡങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുകയുമാണ് ഈ കത്തിലൂടെ. മാർത്തോമായുടെ പട്ടം സാധു വാണോ? അദ്ദേഹത്തെ അഭിഷേചിച്ച മാർ ഗ്രിഗറി യഥാർത്ഥ മെത്രാ നായിരുന്നോ? നെസ്തോറിയൻ ശീശുക്കത്തിരേ സഭയുടെ ഔദ്യോഗിക പ്രബോധനം മാർത്തോമാ സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ? നെസ്തോറിയസ്, എവുത്തിക്കസ്, ഡിയാസ്തോറോസ് എന്നിവരെ തള്ളിപ്പറയുകയും എഫേസ്യസ്, കാൽസിഡൺ സുന്നഹദോസുകളെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരാനുള്ള ആഗ്രഹം തീവ്രവും യഥാർത്ഥവുമാണോ ഇവ പരിശോധനാവിഷയമാക്കണം. അദ്ദേഹ ത്തിന്റെ മാനസാന്തരം ആത്മാർത്ഥമാണെങ്കിൽ മുടക്കുകളിൽ എന്നു വിമോചിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയിലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരി ക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരോഹിത്യം സാധുവായിക്കണ്ടാൽ അതു വിനിയോഗിക്കാൻ അനുവദിക്കാം. എന്നാൽ തിരുസിംഹാസനം ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവരെ മെത്രാനടുത്ത ധർമ്മങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതില്ല. മാർത്തോമ്മാ ഭരണം നടത്തുന്ന നിരണം രൂപതയുടെ അധിപനായി തുടരാൻ അദ്ദേഹത്തെ അനുവ ദിക്കണമോ അതോ പിന്തുടർച്ചാവകാശമോടെ കരിയാററിയുടെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കണമോ എന്നീ കാര്യങ്ങൾ കൊച്ചി മെത്രാനോടുള്ള ആലോചിച്ച യോജിച്ച തീരുമാനത്തിലെത്തണം. ഇങ്ങനെ പല നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രസ്തുത കത്തിൽ കാണാം.

ബോ ആയിലൊട്ടു പുറപ്പെട്ടു പൊയതിനെക്കൊണ്ടു റൊമ്മായിൽ ഉള്ള പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മനീഷ്ഠപം ആ അവസ്ഥ അറിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഈ കാര്യത്തിനുള്ള കയ്യാളിപ്പിന്റെയും അതിനൊടു കൂടെയുള്ള പ്രൊപ്പഗാന്ദായുടെ കുറിയുടെയും പെർപ്പുമെടിച്ച മെൽപറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരന്നു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴോ ഈ സർവാധികാര്യക്കാരൻ റൊമ്മായിൽനിന്നുള്ള പെർപ്പു കണ്ടതൊന്നു മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നു ഇങ്ങിനെ മാർപ്പാപ്പായുടെ കയ്യാളിപ്പു തനിക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ തന്നെ ഇയാളൊടു പറയുകകൊണ്ടു. ഈ അവസ്ഥ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ കയ്യാളിപ്പു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു അല്ല ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു അത്രെ വെണ്ടിയിരുന്നു. അതു എന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മാർ തൊമ്മായുടെ പക്ഷക്കാരൻ ആകുകൊണ്ടു വാച്ചു പ്രകാരം ആയാലും മാർതൊമ്മായെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ പൊരുമെന്നതുകൊണ്ടു ഈ കാര്യം തിരിച്ചു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വരുത്തിയെ മതിയാവു എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാറെ ഈ അവന്റെ വിചാരം ഭോഷ്യത്വമായൊരു കാര്യമാകുന്നു എന്നും പറ്റുകിമാരുടെ അറിവില്ലാഴിക പരഹസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാതെ പിന്നെ ഒരു താല്പര്യവും ആയതുകൊണ്ടു ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും പല പ്രകാരത്തിലും മെൽപറഞ്ഞ കാനൊനീസ്സാക്കാരനൊടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ കാട്ടുകകൊണ്ടും കാനൊനീസ്സാക്കാരൻ ഈ അവസ്ഥ ഒക്കയും അവനൊടു പറയുകകൊണ്ടും മാർ തൊമ്മായുടെ കൈക്കൊള്ളുപ്പാടിനു കൂടെനില്പാൻ ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെക്കൂടെ അയക്കുന്നതു മതി ആയിരിക്കുമെന്നും വാച്ചു അടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ തൊമ്മായുടെ പക്ഷക്കാരൻ ആകുന്നു എന്നു ആയതുകൊണ്ടു മാർ തൊമ്മായുടെ കൈയാളിപ്പു തനിക്കു ആയിരിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നും എന്നതുകൊണ്ടു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു ആക്കണമെന്നും മെൽപറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരന്നു ഉള്ള വിചാരത്തിന്മേൽ ഞാൻ പൊടിക്കുന്നു. നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാന്റെ പക്ഷക്കാരൻ ആകുന്നു എന്നു അവന്നു സംശയം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്നുണ്ണു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മാർ തൊമ്മായുടെ ശത്രു ആകുന്നു എന്നു എന്തെു പിന്നെയുള്ളവർക്കു സംശയിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. എന്നു വരുമ്പോൾ ന്യായത്താൽ വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും കൂടാതെ മാർ തൊമ്മായെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു മനസ്സുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ ന്യായത്താൽ വെണ്ടുന്നതു

ഒക്കയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും തട്ടിപ്പായ വാച്ചു ഉപായവും പറഞ്ഞ അയാളെ കൈക്കൊള്ളാതെ ഇരിപ്പാനുള്ള വഴി ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ നൊക്കുക ഇല്ലെന്നു വെസ്ഥ എന്നാകുന്നു.

അതെന്തെന്നാൽ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു സുധമ് ഉണ്ടായെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു എന്നുള്ള ആഗ്രഹം മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ആകമാനമായിട്ടുള്ള ആഗ്രഹവും മനസ്സും ആകുന്നപൊലെ മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ കീഴുവഴക്കത്തിൽനിന്നും അടിമയിൽനിന്നും നീക്കരുതെന്നുള്ള ആഗ്രഹവും മനസ്സും ഏറ്റൊപ്പക്കാരൻ എല്ലാവർക്കും ആകമാനമായിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയപ്പെട്ട കാര്യമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

എഴുപത്തിയഞ്ചാം പദം

ഇതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ സർവാധികാര്യക്കാരൻ ചെയ്ത അവസ്ഥമെല്ലാ ശേഷം ഉണ്ടായ കാര്യത്തിന്നുമെല്ലാ

മെൽപൊല്ലിയവണ്ണം മർത്തീഞ്ഞു ദൈമെൽ എന്ന സർവാധികാര്യക്കാരൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്നു വന്ന ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കൈയാളിപ്പു തിരിച്ചു ഗൊവയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വരുത്തിയെ കഴിയുന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയിൽനിന്നു അടങ്ങി എങ്കിലും നമ്മുടെ നെരെയുള്ള തന്റെ ദേഷ്യം പുറമെ കാട്ടുവാനുള്ളതിന്നു താൻ അടങ്ങിയതും ഇല്ല. അതെന്തെന്നാൽ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഒരു ദിവസം ഈ സർവാധികാര്യക്കാരൻ പ്രത്തുക്കാലിൽ ഉള്ള ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ മനീഷ്ഠപത്തിന്റെ ഭവനത്തു തന്നെ കാൺമാനായിട്ടു ചെന്നപ്പൊൾ കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ നിരപണയും ക്കളെരുവും ഒക്കെ മലങ്കരനിന്നും പ്രൊപ്പഗാന്ദായുടെ മാഗ്ഗും അറീക്കുന്നവരെ കളുവാൻ അത്രെ ആകുന്നു എന്നു തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നും ചിററാഴ്ചക്കും അടാത്തവണ്ണം മനീഷ്ഠത്തിനൊടു പറയുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മനീഷ്ഠപം ഈ അവസ്ഥ കെട്ടതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു പറവാൻ തനിക്കു ആഗ്രഹം ഉള്ള പ്രകാരം സംബന്തു എന്നു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു അറിയിച്ചാറെ ഒരു ദിവസം മെത്രാപ്പൊലീത്താ മനീഷ്ഠപത്തിന്റെ ഭവനത്തു ചെന്നു താനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞപ്പൊൾ ഇങ്ങിനെ മർത്തീഞ്ഞു ദൈമെൽ എന്ന സർവാധികാര്യക്കാരൻ തന്നൊടു പറഞ്ഞു എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു എങ്ങിനെ ഉള്ളു എന്നു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു മനീഷ്ഠപം ചൊടിച്ചാറെ ഒരു ദിവസം മർത്തീഞ്ഞു ദൈമെൽ എന്ന ഈ സർവാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു താനുമായിട്ടു കണ്ടു പല കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ മലങ്കരയുള്ള

മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവരെടു മറ്റുള്ള പാരം കഠിനമായിട്ടു പറയുന്ന നെരത്തു എന്തുകൊണ്ടു ഇത്ര കഠിനമായി പറയുന്നു. എന്നാൽ ഇതിൽ ഒന്നിനും ദീഷ്യതിയില്ല. മലങ്കര ഇടവകയിൽ മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവർ വെണമൊ വെണ്ടയൊ എന്ന ഈ രണ്ടിൽ ഒന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി. അതെന്തെന്നാൽ മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവരെ അവിടെ വെണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കഠിനമൊക്കയും നിഷ്പഫലമായ വസ്തു ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചു അവർ അവിടെ വെണ്ടാ എന്നത്രെ മനസ്സാകുന്നെങ്കിൽ രാജസ്രീയുടെ നാമത്താൽ ഒരു എഴുത്ത ഇനിക്കു തന്നാൽ ആയതിന്നു തക്കവണ്ണം ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു എന്നു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവനൊടു പറഞ്ഞതെന്ത്യെ മറ്റൊരും അവനൊടു ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു കാര്യം ഉണ്ടായപോലെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ മനീഷ് പത്തൊടു പറയുകയും ചെയ്തു. മനീഷ് പവും ഇതു കെട്ടുപൊല കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥവും ഉറപ്പും ബോധിച്ച അങ്ങെ ഉയർച്ച പറഞ്ഞത ന്യായമാകുന്നു എന്നും ഇതിൽ വച്ചു നെരിവായ ഒരു വസ്തു പറഞ്ഞുകൂടാ എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

വിശ്വാസവും നെറിവും കൂടാതെ മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെക്കൊണ്ടു മനീഷ് പത്തൊടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിച്ച അവസ്ഥ മലങ്കര മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്ന പ്രൊപ്പഗന്ദായുടെ മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവരുടെമേൽ അവന്നു സ്നേഹം ഉണ്ടായിട്ടു എന്നു ആരും വിചാരിക്കേണ്ട. അതെന്തെന്നാൽ ഈ മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവർ മലങ്കരയുള്ള ഞങ്ങളുടെ മുഷ്കരത്വം പഠിക്കുന്നു എന്നു പറുകിമാർക്കു എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകമായിട്ടു ഈന്ദിയാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനാകുന്ന മത്തീഞ്ഞു ദെമല്ലിന്നും മഹാ ദെഷവും വൈരാഗ്യവുമായിരിക്കുന്നു എന്നു എല്ലാവർക്കും പരഹസ്യമായ കാര്യമായിരിക്കുന്നതുമെന്ത്യെ മലങ്കരനിന്നും മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവരുടെ വെരുകൂടെ മാത്തുവാനായിട്ടത്രെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചതും. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒക്കെയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം ലിസ്ബൊ ആയിൽ ഉള്ള ഈന്ദിയായിൽ ചെന്നു ഭരിച്ചു പല ഏറൊപ്പക്കാരൻ പറയുകകൊണ്ടും ഈന്ദിയായിൽനിന്നു നമ്മുടെ മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവരുടെയും മറ്റു പറുകിമാരുപാതിരിമാരുടെയും കുറികൾ ഏക മനസ്സായി നമ്മൊടു മറ്റുത്ത വരികകൊണ്ടും മാർഗ്ഗം അറിക്കുന്നവരെ മലങ്കരനിന്നും പഠിപ്പാനായിട്ടു തങ്ങൾ ചെയ്തു ഈ ഒരു പ്രവൃത്തിയാലെ ഏറൊപ്പരാജ്യക്കാരൻഒക്കെയും അവിടെ നിന്നും പഠിവാൻ സംഗതിവരുമെന്നും കണ്ടു തങ്ങൾ ചെയ്തതു വെണ്ടിയില്ലാഞ്ഞു എന്ന മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനും ലിസ്ബൊ ആയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളിൽ പലർക്കും

ക്രൈശമായിരിക്കുകയും ഇനി മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ മലങ്കരക്കു അയക്കാതെ ലിസ്ബൊ ആയിൽ പാർപ്പിച്ചുകൊണ്ടാൽ തങ്ങൾക്കു പാരം പൊരാഴികയും കീർത്തിഹീനവും ശേഷിക്കുമെന്നു കണ്ടു എല്ലാപ്രകാരംകൊണ്ടും മലങ്കരക്കു അയപ്പാൻ എല്ലാവരുമായി വിചാരിച്ചു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നതിനൊടു മറ്റുത്ത തങ്ങൾ ആരും അപേക്ഷിക്കാതെ മാർ തൊമ്മായുടെ കാര്യത്തിന്റെ കയ്യാളിപ്പുത്രം മാർപ്പാപ്പായും പ്രൊപ്പഗന്ദായും മറ്റു ആർക്കുംകൂടാതെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു അയച്ചതു മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ കണ്ടാറെ പക്ഷെ മാർപ്പാപ്പായും പ്രൊപ്പഗന്ദായും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു സ്നേഹവും വെണ്ടികയും ആയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചു ആയതു അങ്ങിനെ ആകുന്നെങ്കിൽ ആയതിന്നു വിചാരിച്ചു വരുത്തുവാനുള്ളതിന്നു വഴി ഉണ്ടാകുവാനത്രെ മെൽപറഞ്ഞ വചനങ്ങൾ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ മനീഷ് പത്തൊടു പറഞ്ഞതു. അപ്പൊഴൊ ഈ കാര്യം വിചാരിച്ചാൽ രണ്ടു കൂട്ടം കാര്യം നമുക്കു പ്രത്യേകമായി വരികയും ചെയ്തു.

അതായതു നമ്മുടെയും നമ്മുടെ ലൊകരുടെയും ഒന്നെ ഉടയ തമ്പുരാനുള്ള പ്രത്യേകമായ കരുണയും പറുകിമാരുടെ മനൊദുഷ്ടതയും—അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ വാഴ്ച കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ അവരുടെ തലയിൽ ഉണ്ടായ വിചാരം മാർപ്പാപ്പാക്കു മുമ്പിൽ ഉണ്ടായി എങ്കിൽ ഒരു നാളും വാഴിച്ചു കഴിവാൻ എടു വരാഞ്ഞതെന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്ന നാമധേയം വന്നതിൽ ആറു മാസത്തെ എടുക്കു ഇതിനണ്ണം ഉള്ള വിചാരം മെൽപറഞ്ഞതിൽ ആർക്കും ഉണ്ടാകാഞ്ഞതു നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ബാല്യപ്രായത്തിൽ താൻ റൊമ്മായിൽനിന്നു പഠിക്കുന്ന നാളിൽ അറാച്ചെല്ലി എന്ന ദർശനവീട്ടിൽ ആഞ്ചലൊസ് എന്ന ഇരിപ്പും പുണ്യവുമുള്ള പ്രംസീസ് കൊസസുക്കാരൻ പാതിരിയുടെ വായാലെ താൻ അരുളിച്ചെയ്തു നിവൃന്ദുഖം തികപ്പാനായിട്ടും ഉടയതമ്പുരാൻ അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ കെട്ടിക്കൊണ്ടതിനെക്കൊണ്ടത്രെ ആകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ നെരെയുള്ള പ്രത്യേകമുള്ള തന്റെ കരുണ കാട്ടുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും പറുകിമാരുടെ മനൊദുഷ്ടതയും ഇതിനിൽ പരഹസ്യപ്പെട്ടു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അവകാശമായതു തങ്ങൾ ഈ ചെയ്തകാര്യം ഉടയതമ്പുരാന്റെ ന്യായത്തെപ്രതിയും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളുടെ രക്ഷയെപ്രതിയും ആകുന്നു എങ്കിൽ പക്ഷെ തങ്ങൾക്കു ജനങ്ങൾക്കു ഈന്ദിയായിൽ കുറച്ചിൽ വരുവാൻ

കാരണമായി വരുവാൻ പൊരുമെന്നുള്ള സംശയംകൊണ്ടു ഖരി ക്രൈസ്തവം ഉണ്ടാകാഞ്ഞെന്നു. അതും വെച്ചു തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുടെ ന്യായത്തിൽ വരുവാൻ കാരണം ഈ പ്രവൃത്തി ആയി വരുമെന്നു സംശയം ഉണ്ടായപ്പോൾ തങ്ങൾ ആയതു ചെയ്തതിന്മേൽ ക്രൈസ്തവരുടെ ഉടയതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും മലങ്കരയുള്ള ജനങ്ങളുടെ നെരെയുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രതിയും അല്ല. പിന്നെയും തങ്ങളുടെയും തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെയും കാര്യലാഭത്തിന്നു വെണ്ടി അത്രെ ഇതു ചെയ്തതു എന്നു എല്ലാവർക്കും അറിയുകയും ആം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സമയം ഉള്ളപ്പോൾ സമ്പത്തുകൂട്ടാത്താൽ നാപകാലത്തിൽ കെട്ടെന്നു വരുമെന്നുള്ള പഴംചൊല്ലുപൊലെ സമയം നമുക്കുണ്ടായ ഈ നെരത്തു നമ്മുടെ ജാതിയുടെ നന്മക്കും ഗുണത്തിന്നും വെണ്ടുന്ന വസ്തു നൊക്കി വരുത്തരുടെ അടിമയിൽനിന്നും നീങ്ങുവാനുള്ള വഴി കാണാത്താൽ ഇനി ഇതിനുള്ള ഉള്ള വഴിയും സമയവും കൂടുവാൻ പരാധീനമായിരിക്കും. നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ കണ്ടവരുടെ തല്ലിനു ആയിരിക്കുമെന്നത്രെ ഇനിക്കു തോന്നുന്നതു. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇത്രനേരവും വന്നു അനുഭവിച്ചുപോലെ എന്നെക്കും വരാതിരിപ്പാനുള്ളതിനു ശ്രമിക്കുന്നത്രെ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾക്കു വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതിന്നു ആർക്കും ഒരു മനോവിഷാദം തൊന്നുകയും വെണ്ടു. അതെന്തെന്നാൽ തങ്ങളുടെ ജാതിയുടെയും തങ്ങളുടെയും കാര്യലാഭത്തിന്നും ബഹുമാനത്തിന്നും വെണ്ടി ഉടയതമ്പുരാന്റെ കല്പനയൊടു മറ്റുള്ള അന്യായമായ വസ്തു കാട്ടുന്നു എങ്കിൽ ഉടയതമ്പുരാന്റെ സ്തുതിക്കും നമ്മുടെ ജാതിയുടെ ഗുണത്തിന്നും വെണ്ടി ശു. ഏവൻഗെലിയൊന്റെ പഠിതത്തിന്നും ശു. പള്ളിയുടെ വഴക്കത്തിന്നും തക്കവണ്ണം ഉള്ള കാര്യം ചെയ്യാൻ ഒരു തെല്ലുപൊലും സംശയം ആർക്കും ഉണ്ടാകുവാൻ ന്യായം ഇല്ല. ഇങ്ങിനെ ഇരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൬൦(60)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതുപോലെ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ അപേക്ഷയാൽ ഇത്താലിയായിൽ നിന്നും വരുത്തിയ അച്ചടികളിന്മേലും അച്ചടിക്കാറുരുടെമേലും ഗൊവക്കു അയക്കണം എന്നും വെണ്ടു എന്നും തർക്കം ആയി വരികകൊണ്ടു ആഴ്ചിന്മേൽ രാജാവിന്നു സംശയം ആയി കഴിഞ്ഞതിനാൽ മായിനി എന്ന പാതിരിയെ സംബന്ധിച്ചു എന്ന ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ഭവനത്തു അയക്കയും ഈ പാതിരിയും അവിടെവന്നു ഈ കാര്യത്തിന്നു എങ്ങിനെ വെണ്ടു എന്നു താൻ വിചാരിക്കുന്നപ്രകാരം എഴുതികൊടുക്കണമെന്നു രാജാവു കല്പിച്ചയച്ചുപ്രകാരം നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറയുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കയത്താനൊസുപാതിരി അപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ സർവ്വശാസ്ത്രസത്രം എന്ന വലിയ പഠിതവീടു ഗൊവയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ രാജാവിന്നു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ആ അച്ചടികൾ ഒന്നും വെറുതിരിക്കാതെ ഗൊവക്കുതന്നെ അയക്കെ

വെണ്ടു എന്നും എന്നാൽ ആയത മനസ്സിലാ എങ്കിൽ ഗൊവയിൽ ലത്തീൻകൂടം ആകുകൊണ്ടു ലത്തീനിലുള്ള അച്ചടി ഗൊവക്കു അയച്ചാൽ മതി എന്നും വിശേഷിച്ചും സുറിയാനിപെച്ചിലും കൽദായപെച്ചിലും ഉള്ള അച്ചടികൾ പ്രത്തുക്കാലിലും ഗൊവയിലും ആയതുകൊണ്ടു ഒരു ഉപകാരം ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും മലയാളത്തിൽ കൽദായസുറിയാനികൂടം ആകുകൊണ്ടും മലങ്കരക്കു അയച്ചാൽ വലിയ മനഗുണവും അവിടെയുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ഒക്കയും കയ്യെഴുത്തു ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ വളരെ പിഴകളും പിണക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾക്കു വളരെ ഉപകാരവും ആയിരിക്കുമെന്നും ഇങ്ങിനെ ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ താൻ കണ്ടു വിധി എഴുതി രാജാവു അറിയത്തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ മായിനി എന്ന പാതിരിയുടെ പററിൽ കൊടുക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ബ്രദാം എന്ന റൊമ്മായിൽ കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന പട്ടക്കാരൻ റൊമ്മായിൽനിന്നും ലിസുബൊ ആയിൽ വരികയും ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാമെത്രാന്റെ മെൽ അവിടെ ഉണ്ടായ അവസ്ഥയും ആയതിന്നു വെണ്ടി താൻ ചെയ്ത പ്രയത്നവും ഒക്കയും ഞങ്ങളൊടു പറഞ്ഞു കെൾപ്പിക്കയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആയതു കെട്ടതിന്റെ ശേഷം അയാളൊടു പാരം നന്ദിയും ബഹുമാനവും കാട്ടി സമ്മാനിച്ചതും എന്ത്യ ഞങ്ങൾക്കു സ്നേഹമുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ആളുകളിൽ ചിലരുടെ വീടുകളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെണ്ടുംവണ്ണം ഒക്കയും അയാളെക്കൊണ്ടു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇതു ഒക്കയും കഴിയുന്ന ഇടയിൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൭൧(71)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന അതൊന്നിയൊപെരയിരാ മെഷ്കീത്താ എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞപോലെ മർത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന ഈ നിയമാമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനുമായിട്ടു ക്രൈസ്തവകൊണ്ടും ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനൊടു വിഷ്കൊന്തിയൊടു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കൂടെ പറയുകകൊണ്ടും കുറിക്കാറേയും പടക്കൊപ്പുകളും കരേററി ആണ്ടുതൊറും ഗൊവക്കു അയപ്പാൻ മര്യദാദി ആയിരിക്കുന്ന വഴിയുടെ കപ്പൽ ഈ ആണ്ടിൽ ഈ കച്ചവടക്കാരന്റെ കപ്പൽതന്നെ ആകുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന കല്പനകൾ ഒക്കയും മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ കൊടുക്കയും ഇവന്നും ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കയും വട്ടം കൂട്ടുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മിക്കതും നമ്മുടെ വർത്തമാനത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന പൊലെ കയത്താനൊസുപാതിരിയും ശേഷമുള്ള ഗൊവക്കാരനും വാഴ്ച കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ നമ്മൊടു മറ്റുത്ത ആയി

രുന്ന എങ്കിലും വാഴ്ചകഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം തങ്ങളുടെ ശ്രമം ഒക്കെയും നിഷ്ഫലം ആയെന്നു കണ്ടു രണ്ടുമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഞങ്ങളോടുകൂടെ പെരമാറിവരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഗോവക്കാരിൽ ശേഷമുള്ളവർ നമ്മോടു കൂടെ പെരമാറിവന്നിരുന്ന എങ്കിലും അവരിൽ ഒരേത്തൻ യെരസെപ്പ അന്തോനിയോ എന്ന പാതിരി ശേഷമുള്ളവരെക്കൊയിൽ ബുദ്ധിയും വിചാരവും ഉള്ള ആളാകുകൊണ്ടും എല്ലായ്പ്പോഴും നമ്മോടു ന്യൂഹവും വെണ്ടികയും ആയിരുന്നതിനെക്കൊണ്ടും പലപ്പഴം ഞങ്ങളെ വന്നുകാണുകയും പറയുകയും ഉണ്ടായിരുന്നതും എന്ത്യ ലിസംബൊആയിൽ താമസിക്കേണ്ടുന്ന ഇടയിൽ കർദ്ദായസുറിയാനി എഴുത്തിലും മലയാൻ എഴുത്തിലും ഉള്ള അച്ചടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉള്ള അച്ചകളുടെ കാതലായഭാഷകൾ നമ്മുടെ നാമം അറിയിക്കാതെ ഇയാളെക്കൊണ്ടു റോമ്മായിൽനിന്നും വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ രണ്ടു ആണ്ടെതു കാലം ലിസംബൊആയിൽ പാത്രവന്ന നാളുകളിൽ നമ്മുടെ ജാതിക്കും നമുക്കും ഉടൈതമ്പുരാന്റെ മനഗ്രണത്താൽ കിട്ടിയ ബഹുമാനംപൊലെ തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ ജാതിക്കും കൂടുവാനുള്ളതു ഈരണ്ടു ആണ്ടെതു കാലം ആകുന്ന പ്രയത്നം ഒക്കയും ലിസംബൊആയിൽ ഉള്ള ഗോവക്കാരെ എല്ലാവരുംകൂടെ ആകുന്നതു പ്രയത്നം ചെയ്തു നൊക്കിയാറെ സാധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലെന്നു കാൺകകൊണ്ടു യെരസെപ്പ അന്തോനിയോ എന്ന പാതിരി നമ്മോടുകൂടെ തന്നെ ഈന്ദിയായിക്കു പൊരവാൻ നിശ്ചയിച്ചു മെല്ലാത്ത അന്തോനിയോ പെരയിരാ എന്ന കച്ചവടക്കാരനുമായി പറഞ്ഞ ഞങ്ങൾ പൊരവാനിരിക്കുന്ന കപ്പലിന്റെ വികാരിപാതിരി ആയിട്ടു പൊരത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഈ പാതിരി ഞങ്ങളോടുകൂടെ ഒരുമിച്ചു പൊരത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചതിന്റെശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കുതന്നെ ക്ലേശിപ്പാൻ ചിതമില്ലാഴികകൊണ്ടും ഇനിക്കു ലിസംബൊആയിൽ വസിച്ചുവരുന്ന നാളുകളിൽ മുട്ടിപ്പാലെ ദീനമായി പൊകകൊണ്ടും പരീചയം ഇല്ലാഴികകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു വഴിക്കു വെണ്ടുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും ഒന്നിന്നും ഒരു കുറവുംകൂടാതെ വിദയം വരുത്തിക്കൊണ്ടു ആയതു ഒക്കയും പെട്ടകങ്ങളിലും വീപ്പുകളിലും ആക്കി പെട്ടകങ്ങളുടെയും വീപ്പുകളുടെയും കണക്കു മെൽപറഞ്ഞ മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർപ്പാധികാരികൊരനെ കാട്ടി കപ്പലിൽ കെറ്റുവാനുള്ളതിന്നു തന്റെ കൈപ്പെകല്പനയും വാങ്ങുകയും ചെയ്തു.

എഴുപത്തിയാറാം പദം

ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും ക്രമം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം രാജസ്രീയൊടു ശേഷം പെരൊടു ഞങ്ങൾ യാത്ര പറഞ്ഞതിനുമേലും അതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെല്ലാം

ഇങ്ങിനെ ഒക്കയും വിദയം വരുത്തി യാത്രക്കു ഒരുങ്ങുന്ന മറുപ്യ കൊച്ചി ഇടവകയിൽ വികാരിജനരാളായിരുന്ന മെൽപറഞ്ഞ പ്രംസീസ്തോസ കയത്താനൊസുപാതിരിയും താൻ ഈന്ദിയായിൽനിന്നും വിചാരിച്ചു പുറപ്പെട്ടവണ്ണം കൊച്ചി ഇടവകക്കു താൻ ഈന്ദിയായിൽ മറ്റു ഇടവകക്കു താൻ മെത്രാനാകുവാനുള്ള ശ്രമണം ഒക്കയും ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കാൺകയാൽ ഇയാളും ഞങ്ങളും പൊരുന്ന കപ്പലിൽതന്നെ പൊരുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചു മെഷ്കീത്ത എന്ന മെൽപറഞ്ഞ ഈ കപ്പലിന്റെ ഉടമസ്ഥൻകച്ചവടക്കാരനും ആയി കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ ഈ കപ്പലിൽ കപ്പളൊന്നാകുന്നതിന്നു നിശ്ചയിക്കയും ഇങ്ങിനെ ഈ കപ്പലിൽ മര്യാദിക്കു ഒത്തപൊലെ യാത്രക്കുവെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും വിദയം വരുത്തുകയും മെൽപറഞ്ഞ പാതിരിമാരു രണ്ടു പെരുംതന്നെ വികാരിയും കപ്പളൊന്നും ആകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ വഴിയാത്രക്കു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും വിദയം വരുത്തിയതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഞാനും കൂടെ രാജസ്രീയുടെ കൊവിലകത്തു ചെന്നു രാജസ്രീയൊടു രാജാവിനൊടു രാജമകൻ പ്രിൻസിപ്പായൊടു ഇന്ധാന്തയൊടു കൈയും മുത്തി യാത്ര ചൊല്ലിയാറെ എല്ലാവരും നല്ല അനുസാരത്തോടു കൂടെ പറഞ്ഞ ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും പ്രിൻസിപ്പായുടെ ഭാര്യ പ്രിൻചെസ്സായെ കണ്ടു യാത്ര ചൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചാറെ തനിക്കു ദീനമാകുകൊണ്ടു കണ്ടുപറവാൻ സംഗതിവരാത്ത ഹെതുവാൽ തന്റെ ചിററാഴ്മയിൽ ഉള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ആളിനൊടു ഇങ്ങിനെ യാത്രചൊല്ലുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചപ്രകാരം പ്രിൻചെസ്സായൊടു ബൊധിപ്പിക്കതക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പൊരികയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ യാത്രചൊല്ലുവാനായിട്ടു രാജസ്രീയുടെ കൊവിലകത്തു പൊകുന്ന ദിവസം ഞങ്ങളിൽ യെരസെപ്പ അന്തോനിയോ എന്ന ഗോവക്കാരൻ പാതിരി അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ രാജസ്രീയുടെ കൊവിലകത്തു ചെന്നു യാത്ര ചൊല്ലിയ ദിവസം ഇയാളും പ്രൻബിസ്തോസ കയത്താനൊസു എന്ന പാതിരിയും അവിടെചെന്നു രാജസ്രീയൊടു രാജാവിനൊടു യാത്ര ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

വിചാരം

രാജസ്രീയൊടും രാജാവിനൊടും ഞങ്ങൾ യാത്രചൊല്ലിയ ദിവസംതന്നെ ഈ ഗോവക്കാരനും വികാരിജനരാളും വന്നതു ഒരു കാര്യം കൂടാതെ എന്നു ആരും വിചാരിക്കണ്ട. അതെന്നന്നാൽ മെൽ എഴുത്തുപെട്ട കയത്താനൊസുപാതിരിയുടെയും ശേഷം ഗോവക്കാരരുടെയും ആവലാധി കരകവണ്ണം മലങ്കരക്കാരൻ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ അടിയന്തര അല്ലാത്തതിട്ടു അവരെ ബഹുമാനിക്കുകയും അവരിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു വാഴ്ചയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഈ പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ അടിയന്തരകര്യം ഇത്രനാളും അവിടെ കിടന്നു ആവലാധി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരിൽ ഒരുത്തനും കൊടുപ്പാൻ മനഗുണം ഉണ്ടായതു മില്ല. എന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ കൊവിലകത്തു ചെന്നു യാത്രചൊല്ലുന്ന ദിവസത്തിൽ തങ്ങൾ കൂടെ അവിടെ എത്തിയാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പൊകമ്പോല കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും പറയാം. അപ്പോൾ ഓർമ്മ പുത്തനാക്കുവാൻ സംഗതി വരുമെന്നതിനെക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ മനഗുണമായി കല്പന ഏതാനും കൊടുപ്പാൻ കൂടുമെന്നു വിചാരിക്കുകൊണ്ടത്രെ ഞങ്ങൾ ചെന്നു യാത്രചൊല്ലിയ ദിവസത്തിൽ ഇവരുംകൂടെ അവിടെ വന്നു എന്നു തൊന്നുന്നു. അങ്ങിനെ ആകുന്നു എങ്കിൽ തങ്ങൾ വിചാരിച്ചതുപോലെ കൂടിയതു മില്ല. അപ്പോഴൊ ഞങ്ങൾക്കു വഴിക്കു വെണ്ടതൊക്കെയും ഒരുക്കുകയും അന്തോനി പെരയിരാ മെഷ്കീത്ത എന്ന കച്ചവടക്കാരൻ കപ്പലിന്നു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കെയും വിദയം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും പ്രത്തുക്കാൽ രാജാവിന്റെ മകളെ കണ്ണൂൽ രാജാവിന്റെ മകനും കണ്ണൂൽ രാജാവിന്റെ മകളെ പ്രിഞ്ചെപ്പായുടെ മകനും ആയിട്ടുള്ള കല്യാണം ഹെതുവാൽ രാജിതത്തുകൽ ഉള്ള സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്മാർ ഒക്കെയും പാരം ശ്രമവും ക്രൈശവും ആകുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാര്യങ്ങൾക്കും ഇന്ദ്രിയായിൽ വെണ്ടിയ മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കും ഒടുക്കത്തെ തീർമ്മാനം കൊടുപ്പാൻ സമയം ഇല്ലാത്തതിനാൽ പിന്നെയും കുറെനാൾ കപ്പലിന്റെ പുറപ്പാടിന്നു മുടക്കം വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കു തന്റെ കാര്യങ്ങളുടെ ഒടുക്കത്തെ തീർമ്മാനം മെൽപറഞ്ഞ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ ഇത്ര നേരവും കൊടുത്തില്ല എങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ൭൩ (73)-ാം പദത്തിൽ ചൊല്ലിയപോലെയും മുമ്പു താൻ പറഞ്ഞാത്തപോലെയും ൮൦൦൦ (8000) രൂപാ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴൊ മെൽപറഞ്ഞ കല്യാണം കഴിയുന്നയിടയിൽ ഞങ്ങളുടെ മുണ്ടുമുറികളും പെട്ടകങ്ങളൊക്കെയും കപ്പലിൽ കെററിയതൊന്നു വിഷ്കൊത്തിയുടെ വീട്ടിലും

മറ്റു ഞങ്ങളുടെമെൽ സ്നേഹവും കൂറുമുള്ള പ്രധാനികൾ എല്ലാവരുടെ വീടുകളിലും ചെന്നു അവരെല്ലാവരൊടും യാത്രയും ചൊല്ലികപ്പൽ കയറുവാനാസ്ഥമാകുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മർക്കസെ ദെ കസംതെൽ മെലിയൊരെന്ന പ്രധാനി എല്ലാവരെക്കായിലും ഏറ്റവും സ്നേഹവും പ്രസാദവും എല്ലായ്പ്പഴും ഒരു പകർച്ച കൂടാതെ ഞങ്ങളുടെ മെൽ കാട്ടിവന്നതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ യാത്ര ചൊല്ലുവാനായിട്ടു ചെല്ലുകയും മർക്കസെ പാരം ഭക്തിയും തമ്പുരാനെ പെടിയുമുള്ള ആളാകുകൊണ്ടു താൻ അന്നു കമ്പസാരിച്ചു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കൈയാൽ ശു. കർവാനയും കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം അവിടെ ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞ യാത്ര ചൊല്ലി പിരിയുന്നപ്പോൾ മാർ ബത്ത്ലൂമെമ്മെദോസു മർത്തീരസെ എന്ന ആ നഗരീയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ വകഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ പടാത്തകളും നന്മ പ്രവർത്തിയുള്ള വിവേകങ്ങളും മറ്റും താൻ വകഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ വസ്തുക്കളൊക്കെയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം മെത്രാപ്പൊലീത്തായ്ക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ എല്ലാവരൊടും യാത്രചൊല്ലി വന്നയിടക്കു കല്യാണ ആഘോഷവും കഴിഞ്ഞ ശേഷം നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളുടെ ഒടുക്കത്തെ തീർമ്മാനം എന്തെന്നറിവാനും ഈ സർവ്വാധികാര്യക്കാരനൊടു യാത്ര ചൊല്ലുവാനും ആയിട്ടു മൺതീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന സർവ്വാധികാര്യക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ചെന്നാറെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാന്റെ കാര്യം ശോധന ചെയ്യാൻ ഗോവയിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൂടെ അയക്കണമെന്നു ഈ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു പൊകുന്ന രാജസ്രീയുടെ തിരുവെഴുത്തും മലങ്കരയുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരൊക്കെയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു കീഴ്വഴങ്ങണമെന്നും ആയതല്ലാതെ കീഴ്വഴങ്ങാത്തപക്ഷത്തിൽ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആയതിന്നു വെണ്ടി ഏതാനും സഹായം അപേക്ഷിച്ചാൽ മുടക്കം കൂടാതെ കൈക്കൊള്ളണമെന്നും ഗോവയിലുള്ള യജമാനന്മാർക്കു പൊകുന്ന തിരു എഴുത്തും വായിച്ചു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൈപ്പിച്ചു ആയതു ഒക്കെയും താൻ വായിച്ചു കെട്ട പ്രകാരവും സമ്മതിച്ച പ്രകാരവും തന്നൊടു കൈഎഴുത്തു വാങ്ങിയശേഷം പിടിച്ചു തഴുകി നല്ലവണ്ണം യത്രയും ചൊല്ലി വാതുക്കൽക്കളും അണിയാത്ര വന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ആസ്ഥമായ ശേഷം സംബന്ധു എന്ന ആശ്രമത്തിലെ പാതിരിമാർ എല്ലാവരൊടും യാത്രയും ചൊല്ലി ഈ ആശ്രമത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആശ്രമത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന പാതിരിയും മറ്റു ലിസംബൊ ആയിൽ ഞങ്ങളെ സ്നേഹമുള്ള

വരിൽ ചിലരും കപ്പലിലൊളം ഞങ്ങൾക്കു അണിയാത്ര വരുവാനായിട്ടു ഞങ്ങളോടുകൂടെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഞാനും മെൽപറഞ്ഞ ഗൊവക്കാരരു രണ്ടു പാതിരിമാരും ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു അണിയാത്ര വന്ന മൂപ്പൻ പാതിരിയും മറ്റു ജനങ്ങളും ഒരുമിച്ചു കപ്പൽ കെറ്റുവാനായിട്ടു കടവിൽ വന്നപ്പോൾ മര്യാദിപൊലെ പത്രാമ്മൊരെന്നു ചെല്ലുന്ന രാജവള്ളങ്ങളിൽ വിചാരിക്കുന്നവൻ വിദയം വരുത്തിയ വള്ളങ്ങളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കരറി ഇങ്ങിനെ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ഹൃദയം (1785)-ാം ആണ്ടിൽ മെട്രാസം പുത്തൻകണക്കിൽ ൨൦ (20)-ാം-നു- കപ്പൽ കരറ്റുകയും ചെയ്തു.

കപ്പലിൽ വന്നപ്പോൾ യൊആക്കീം എന്ന കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ വന്ന ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കൈക്കൊണ്ടു തനിക്കു ആസ്ഥാനമാക്കിയിരിക്കുന്ന മുറിയീൽ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം മൂപ്പൻപാതിരിയും ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു അണിയാത്ര വന്ന ജനങ്ങളും പിടിച്ചുതഴുകി യാത്രയും ചൊല്ലി തങ്ങളുടെ വീടുകളിലെക്കു പിന്തിരിയുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും കപ്പലിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു ചിററാഴ്ച ചെയ്യാനായിട്ടു നാലു പെരെ കൊണ്ടുപോരുവാനുള്ള അനുവാദം കിട്ടിയാറെ ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോരുവാൻ ആസ്ഥമായിരുന്ന ചിററാഴ്ചക്കാരിൽ രണ്ടു പെർ ഒളിച്ചു പൊകുകൊണ്ടു യെരൂസലേം അന്തോനി എന്ന ഗൊവക്കാരൻ പാതിരിയുടെ അപേക്ഷകൊണ്ടു ലിസ്ബോ ആയിൽ കണ്ടെത്തിയ ഗൊവക്കാരൻ രണ്ടു മൂപ്പന്മാരെ മനഗ്നമായിട്ടു ഗൊവയിലൊളം കൊണ്ടു പോരുവാൻ തക്കവണ്ണം മെത്രാപ്പോലീത്താ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവരും ഞങ്ങളോടുകൂടെ കപ്പൽ കരറ്റുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കരറി രണ്ടു നാഴിക കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മർക്കെസു ദെകസ്സൽ മെലിയോർ എന്ന ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹപ്പെട്ട പ്രധാനിയുടെ ചിററാഴ്ചക്കാരിൽ തലവൻ കപ്പലിൽവന്ന ബയ്യാനഗരിയുടെ ഗൊവർണ്ണദോരിനും ഗൊവയുടെ ഗൊവർണ്ണദോരിനും ഞങ്ങൾക്കു സഹായമായി എഴുതി പൊകുന്ന മെൽപറഞ്ഞ മർക്കെസിന്റെ കുറികൾ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്കൽ കൊടുക്കയും മെത്രാപ്പോലീത്തായും ഈ ചെയ്ത മനഗ്നത്തെക്കുറിച്ചു നന്ദിയായ വചനങ്ങൾ മർക്കെസിന്നു ചൊല്ലി അയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ഹൃദയം (1785)-ാം കാലം മെട്രാസം ൨൦ (20)-ാം-നു- ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കററക്കാരൻ മുന്തൂറുപെരും ശേഷം കപ്പലിൽ വെണ്ടുന്ന മാൽവിക്കാരും പ്രവൃത്തിക്കാരും ആയതു കൂടാതുള്ള വഴിയാത്രക്കാരും രാജകല്പനയാൽ മൂസംബിക്കു പൊകുന്ന ദേശംബർഗദോരന്മാരും അതായതു ഒരുത്തൻ ശൊധനക്കാരനും മറ്റവൻ ചന്ത്രക്കാരനും ഇങ്ങിനെ എല്ലാവരും ആസ്ഥമായി കപ്പൽ കരറി എങ്കിലും തുറമുഖത്തുനിന്നും പുറപ്പെടുവാൻ കാരറ്റതക്കും ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു ൨൩ (23)-ാം തീയതിയൊളം അവിടെതന്നെ പാർക്കേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈ ഇടയിൽ കററക്കാരരിൽ ആരും ഒളിച്ചുപൊകാതിരിപ്പാൻവെണ്ടി പടയാളികൾ വള്ളങ്ങളിൽ കപ്പലിന്നു പുറം സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും സംബന്തു എന്ന ദർശനവീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ സ്നേഹവും കൂറുമുള്ള പാതിരിമാരിൽ ചിലർ കപ്പലിൽ വന്നു ഞങ്ങളെ കണ്ടു പറയുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ കാരറ്റിപ്പാഴികകൊണ്ടു വലിയ തെരുക്കത്തോടും സങ്കടത്തോടുംകൂടെ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിച്ചും ഇരന്നും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ ൨൩ (23)-ാം-നു- കാലത്തു തക്കമായ കാരറ്റു തീയതിനാൽ ചീനിയും പൊക്കി നല്ലവണ്ണം ഒരിളക്കവും കലക്കവും ഒന്നുംകൂടാതെ തുറമുഖത്തിന്നു പുറത്തു പുറപ്പെടുകയും ആയതിനിടയിൽ കപ്പലിന്റെ ഉടയവനായ അന്തോനി പെരയീരാ മെഷ്കീത്താ എന്നവൻ കപ്പലിൽ വന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തായുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ വകയായി കപ്പൽകാർ ഏറിയ വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും മത്തീഞ്ഞു ദെമെൽ എന്ന ഈന്ദിയായുമുഖത്തെ സർവ്വാധികാര്യക്കാരൻ തന്ന അനുവാദക്കുടാശു മെട്രാസം കണ്ടു അതിന്റെ ഒരു പെർപ്പു താനുംവച്ചു ഈ കടുദാശു അവൻ കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ആയതു കാട്ടി കപ്പലിൽ ഉള്ള മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വസ്തുക്കൾ ഒക്കയും എവിടെ തെളിഞ്ഞാൽ അവിടെ ഇറക്കി കൊടുക്കതക്കവണ്ണം കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനൊടു പറഞ്ഞു ചുപൊകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും കപ്പലിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വക ആയി പൊകുന്ന വസ്തുക്കൾ ഒക്കെക്കും ഉള്ള കപ്പൽ കൂലി ഈ കടുദാശു കാട്ടി രാജാവിനൊടു മെട്രാസാനായിട്ടു അത്രെ മെൽപറഞ്ഞ കടുദാശു ഈ കച്ചവടക്കാരൻ കൊണ്ടുപോയതു. അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ തുറമുഖത്തിന്റെ പുറത്തു കടന്നതിന്റെ ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ ഗൊവക്കാരൻ പാതിരിമാരു രണ്ടുപേർക്കും കപ്പലിൽ മുറി കൊടുത്തിട്ടില്ലാഴികകൊണ്ടു അവർക്കു ആസ്ഥമാ

ക്കിയിരിക്കുന്ന ഇടം കപ്പലിന്റെ താഴത്തെ നിലയിൽ ആയിരിക്കുകയും അവിടെ അടുക്കെതന്നെ ദീനക്കാക്ക ദീനമുറിആസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുകൊണ്ടും അവിടെവസിച്ചാൽ പാരം സങ്കടം ആയി വരുമെന്നു കണ്ടു മീതെ കപ്പലിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്ന മുറിയിൽ കൂടെവസിപ്പാനുള്ളതിനു യേശുസെപ്പ അന്തോനി പാതിരി മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു അപേക്ഷിക്കുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഈ പാതിരിയുടെ മെലുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടും ഉടയതമ്പുരാനെപ്രതി അവർക്കു ഗുണം ചെയ്യാനുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു പാരം ഞെരുക്കമുള്ളൊരു കാര്യം ആയിരുന്നു എങ്കിലും ആയതിനുള്ള തന്നെ സമ്മതിക്കുകയും അവരും ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തുതന്നെ വസിച്ചതു എന്നെ ഞങ്ങൾക്കുള്ള വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടു തങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ പെരുമാറുകയും ചെയ്തതുപോലെ കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനും അവരുടെ നെരെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കുള്ള സ്നേഹവും കരുണയും കാണുകകൊണ്ടും മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു കൂടെ പാരം ആചാരത്തൊടും സ്നേഹത്തൊടുംകൂടെ പെരുമാറുകകൊണ്ടും ആയതു മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു പ്രസാദിക്കുമെന്നു കാണുകകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ മേശയിൽ അവരുടെകൂടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കത്തക്കവണ്ണം നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു.

എഴുപത്തിയേഴാം പദം

ലിസബ്ബാ ആയിൽനിന്നും കപ്പൽ കരൊ തിരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ അവസ്ഥമെൽ

അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ലിസബ്ബാ ആയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടതിന്റെശേഷം നല്ല കാറെറാടും തക്കത്തൊടും കൂടെ വരുന്ന മദ്ധ്യ മിഥുനമാസം ൧൩(13)-ാം ന- മാർ അന്തോനീസു പുണ്യവാളന്റെ പെരുനാൾ ദിവസത്തിൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞശേഷം കപ്പലിൽ അപ്പൊൾ കാത്തിരുന്ന മാൽവിക്കാരൻ കാറെറിന്റെ ഓരം സൂക്ഷിക്കാതെ പാകൾ ഏറ്റം പാടിക്കുകകൊണ്ടു കപ്പൽ ഒരു ഭാഗത്തൊടു ഏറ്റം ചാഞ്ഞു ഓളങ്ങൾ കപ്പലിൽ കടക്കയും ഇങ്ങിനെ പൊടുകുന്ന ഒരു കലക്കം കപ്പലിൽ ആയി വരികയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ ഈ മാൽവിക്കാരൻ ഇരിക്കുന്ന കപ്പലിന്റെ കൂടാരത്തിന്നു അരികെ ചെന്നു അവനെ കുറപ്പെടുത്തി തിരകൾ ചുരുക്കുവാൻ കല്പിക്കയും ആയതു ചുരുക്കിയ ഉടൻ കലക്കം ഒക്കയും അടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെ ശേഷം നല്ല കാറെറാടും സന്തോഷത്തൊടുംകൂടി കപ്പലിൽ ഒരു ദീനവും കെടും കൂടാതെ ലിസബ്ബാആയിൽ

നിന്നും ഒളിച്ചു കപ്പലിൽ കരൊയ ഒരു വാലിക്കാരനെന്ന്യ ആരും മരിക്കാതെയും നല്ല കാറെറാടും തക്കത്തൊടുംകൂടെ വരുന്ന മദ്ധ്യ മിഥുനമാസം ൨൩ (23)-ാം ന- മാർ യൊഹന്നാൻ മാമ്മദാനായുടെ പിറവിതിരുനാൾക്കു തലേ ദിവസം അമെരിക്ക എന്ന ഭൂമിയുടെ കെട്ടിലുള്ള ബയ്യാ എന്ന നഗരിക്കു വന്നു അടുത്ത സമയത്തിൽ നിന്നുചിറ്റാത്തവണ്ണം പാതിരാ നെരത്തു ഒരു പെരുംകാറ്റു പൊടുകുന്ന ഉണ്ടായി. ആ പെരുംകാറ്റു പൊതുവാൽ കപ്പിത്താനു കറെ പ്രയാസം കാണുകകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ പാകൾ ചുരുക്കുവാനായി കപ്പലിലുള്ള വെലക്കാരൻ പലരും പാമരത്തിന്മേൽ കരൊയപ്പൊൾ പാമരത്തിന്റെ മുക്കിൽ നില്ക്കുന്ന ഒരു വെലക്കാരൻ അവിടെനിന്നും കാലുതെറി അവന്റെ താഴെ നില്ക്കുന്നവന്റെ മെൽ വീഴുകയും ഇങ്ങിനെ അവർ രണ്ടു പെരുംകൂടെ കടലിൽ വീഴുകയും പിന്നെ അവരെ കാണാൻ കൂടിയതും ഇല്ലാ. ആയതു ഉണ്ടായതിന്റെ ശേഷവും കാറെറാടും മഴക്കും ഒരു പതം കൂടാതെ ഏറ്റം ഏറ്റം കൊടുക്കുമായി വരുന്നതു കണ്ടതിനാപക്കം ഈ കാറ്റു ഞങ്ങൾക്കു സഹായമായ കാറെറായിരുന്നു എങ്കിലും പാരം ഓരാത്തതായിരിക്കുകകൊണ്ടും ഭൂമി കരയൊടുത്ത സമയമാകുകകൊണ്ടും ആ കരയുടെ പ്രകൃതി സൂക്ഷിച്ചാൽ കപ്പൽ ചെന്നു കരയൊടു മുട്ടി വെളിക്കു പൊകുവാൻ എളുപ്പം ഉണ്ടെന്നു കാണുകകൊണ്ടും കപ്പലിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടായ പരിഭ്രമവും വെദനയും എന്തു പറയാവതു. കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ പരിഭ്രമിച്ചു കപ്പലിൽ ഒക്കയും നടക്കുന്നതും മാൽവിക്കാർ ഒക്കയും വിറച്ചുനില്ക്കുന്നതും ശേഷം കപ്പലിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ ചിലർ ചൊരുകൂടാതെ ചത്തവണ്ണം ഇരിക്കുന്നതും ചിലർ യേംകൊണ്ടു കരയുന്നതും മറ്റു ചിലർ രൂങ്ങപ്പെട്ട രൂപം കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു പാരം പരിഭ്രമിച്ചു വെദന കാട്ടിക്കൊണ്ടു തങ്ങൾ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളിന്മേൽ തെറ്റത്തൊടുകൂടെ തമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിക്കുന്നതും മറ്റു ചിലർ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ നിലവിളിച്ചു ഉടയതമ്പുരാനൊടു മനഗുണം അപേക്ഷിക്കുന്നതും മറ്റു ചിലർ വെദനയുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു ഒരു അടക്കം കൂടാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും ഓടി നടക്കുന്നതും യേശുസെപ്പ അന്തോനി എന്ന ഗൊവക്കാരൻ പാതിരി പുറപ്പെട്ടു എല്ലാവരെയും ഋണസുരെ കഴിപ്പിച്ചു തങ്ങൾ ചെയ്ത ദോഷങ്ങളിന്മേൽ തെറ്റി മനഗുണം അപേക്ഷിപ്പാൻ എല്ലാവരെയും പറഞ്ഞു ബൊധിപ്പിച്ചു നടക്കുന്നതും മെത്രാപ്പൊലീത്താ വെദനപ്പെട്ടു കപ്പലിന്റെ കൂടാരത്തുള്ള പിൻകെട്ടിൽ നൊക്കി ഇരുന്നുകൊണ്ടു ഇടവിടാതെ ഉടയതമ്പുരാനൊടു നമസ്സുരിച്ചു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു കടലിൽ റൂശുമാ ചെയ്യുന്നതും കയത്താനൊസു പ്രംസീസ്കൊസ എന്ന ഗൊവക്കാരൻ പാതിരിയും ഞാനും ശേഷം മറ്റു പലരും മുട്ടുകത്തി പുണ്യവാളന്മാരുടെ ലുത്തിനിയാ ചൊല്ലി ഈ അമളിയിൽനിന്നും

രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു പാഠം മനക്രേശത്തൊടു കൂടെ തമ്പുരാ നൊടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു. ഇങ്ങിനെ രഹസ്യമായ അമളിയും അപജയവും കാൺകകൊണ്ടു കപ്പലിൽ ഉണ്ടായ വെദനയും കല ക്കവും പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ കപ്പലിൽ കലക്കവും അമളിയും ആയി വന്നതിന്റെ ശേഷം മുന്പൊട്ടു അടുക്കുമെന്നു കരുതി അടുത്തു ചീനി ഇടുക എന്ന മാൽവിമാരിൽ ചിലരും ചീനി ഇട്ടാൽ കപ്പൽ നഷ്ടമാകുന്നു എന്നു കണ്ടു യോഗ്യവും ഭാഗ്യവും പൊറുത്ത തുറമുഖത്തിന്റെ നെരെ അമരം പിടിക്ക അത്രെ വെണ്ടു എന്നു മറ്റു ചിലരുമായി തർക്കമായി വന്നാറെ ഒടുക്കം വാച്ചപ്രകാരവും തുറമുഖത്തിന്റെ നെരെ പുറപ്പെടുകയത്രെ വെണ്ടു എന്നു എല്ലാവരും ആയി നിശ്ചയിച്ച യോഗ്യവും ഭാഗ്യവും ഒക്കെ ഉടയതമ്പുരാന്റെ തൃക്കൈകളിൽ കൈയാളിച്ച തുറമുഖത്തിന്നു നെരെ അമരം പിടിക്കയും കപ്പലു ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേക മുളള മനഗുണവും കരുണയുംകൊണ്ടു തുറമുഖത്തു കടപ്പാനുള്ള ഏറിയ യോഗ്യങ്ങൾ ഒക്കയും ഒരു വിഷമം കൂടാതെ കടന്നുവരി കയും ചെയ്യുന്ന മദ്ധ്യേ ബഹു എന്ന ഈ ദേശത്തു ഒരു കള്ളതുറ മുഖം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു പലപല കപ്പലുകളും നല്ല തുറമുഖമെന്നു വച്ചു ഈ കള്ളതുറമുഖത്തിൽ ചെന്നു അകപ്പെടുമാറാ കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ആയതു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ഈ അബദ്ധത്തിൽ അകപ്പെടാതെ ഇരിപ്പാനുള്ളതിന്നു അടയാളം അറിവാറായിട്ടു അവിടെ കടൽവാകരമെൽ ഉള്ള ഒരു കൊട്ടക്കു നെരെ വന്നപ്പൊൾ കപ്പലിൽ ഉള്ള വലിയതൊക്കിൽ ഒന്നു രണ്ടു ഒഴിച്ചാറെ കൊട്ടയിൽനിന്നും അതിന്നു ഉത്തരമായി വെടിവെച്ചു എങ്കിലും കപ്പലിൽ ഉള്ള പരിഭ്രമവും പെടിയും വെദനയും അരവവും കര ച്ചിലും കൊണ്ടു ആയതു കൈപ്പാൻ കഴിഞ്ഞതുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഈ പെരുംകാറ്റു തുടങ്ങിയതിന്റെ പിറെറ ദിവസം മാർ യൊ ഹന്നാൻ മാമ്മദാനായുടെ പിറവിയുടെ പെരുന്നാളിന്റെ തലെ ദിവസം ൨൩ (23)-ാം-നു പത്തുമണിക്കു തുറമുഖത്തു ചെന്നു ചീ നി ഇടുവാളും ഈ പെരുംകാറ്റു ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. അപ്പൊ ഴൊ ഇങ്ങിനെ ചീനി ഇട്ടതിന്റെ ശേഷം ഇത്ര വലിയ യോഗ്യ ത്തിൽനിന്നും അമളിയിൽനിന്നും ഉടയതമ്പുരാൻ രക്ഷിച്ചതിനെ ക്കൊണ്ടു തന്നൊടു നന്ദി കാട്ടി പ്രംസീസം"ക്കൊസ" കയത്താ നൊസു പാതിരി കർവാനചൊല്ലുകയും കപ്പലിൽ ഉള്ള ജന ഷഭരം എല്ലാവരും കർവാന കണ്ടു ഉടയതമ്പുരാനെ സ്തുതിച്ചു പാടുകയും ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം മെത്രാപ്പൊലീത്താ അവിടെ ചെന്നു എത്തിയപ്രകാരം ദൊരെ ദെ മെനെസെസ്സു എന്ന ബയ്യാനഗരി യുടെ ഗൊവർണ്ണദൊരിനൊടു കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ അറീക്ക യും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഞങ്ങൾ ലിസംബൊ ആയിൽ നിന്നും തിരി കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ മെൽപടാൽത ചൊല്ലിയിരിക്കുന്ന ബ്രദാം എന്ന പട്ടക്കാർൻ താൻ ബയ്യാ എന്ന നഗരത്തിൽ ഉള്ള ആളാക കൊണ്ടും അവിടെത്തെ വികാരിജനരാളിന്റെ ഉടപ്പക്കാർൻ ആക കൊണ്ടും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ബയ്യായിൽ എത്തിയാൽ അവിടെനിന്നും വീണ്ടു കപ്പൽ കയറുവാളും പൊറുപ്പാനായിട്ടു ഒരു വീടു വിചാരിച്ചു ഒപ്പിച്ചു കൊള്ളണമെന്നു ഈ വികാരി ജന രാളിന്നു താൻ എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുമെന്യെ ഞങ്ങൾ അവിടെ നിന്നും പൊരുന്ന സമയത്തു ഈ വികാരിജനരാളിന്നു തന്റെ കുറിയംതന്നു ബയ്യായിൽ ചെന്നാൽ കാര്യങ്ങൾ ഒക്ക യും ഈ വികാരിജനരാളിനൊടു ആലൊചിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായൊടു പറഞ്ഞയച്ചിട്ടും ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്നു വരുമ്പൊൾ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം ഞങ്ങൾ ബയ്യാ യിൽ ചെന്ന എത്തിയതിന്റെ ശേഷം വികാരിജനരാളിന്റെ പക്കൽ പൊയി ഈ സംഗതി അറീപ്പാനും ഇങ്ങിനെ താൻ അ വിടെ ചെന്നെത്തിയ പ്രകാരം ബയ്യാ എന്ന നഗരിയുടെ മെത്രാ പ്പൊലീത്തായൊടു അറീപ്പാനുമായിട്ടു യെരസെപ്പ അന്താനി യൊ എന്ന ഗൊവക്കാർൻ പാതിരിയെ ബ്രദാമ്മിന്റെ കുറിയം കൊടുത്ത മെത്രാപ്പൊലീത്താ അയക്കയും ഇയാൾ വികാരി ജന രാളിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു അയാളുമായി കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ വീടു ആസ്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയും ബയ്യാനഗരിയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ഭവനത്തു കയറി നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊ ലീത്താ അവിടെ ചെന്നു എത്തിയപ്രകാരം അറീക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം കപ്പലും മെത്രാപ്പൊലീ ത്തായും അവിടെക്കു ചെന്നെത്തിയപ്രകാരം നഗരിയുടെ ഗൊവ ണ്ണദൊർ അറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഉടൻതന്നെ കപ്പലിന്നു ചുറ്റും നടന്നു കാപ്പാൻ പടയാളികളെയും അയച്ചതുമെന്യെ കപ്പലിൽ ഉള്ള കുറിക്കാറെ ഒക്കയും കരക്കു ഇറക്കി മര്യദീയായിരിക്കുന്ന കൊട്ടയിൽ ആക്കുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൈക്കൊള്ളുവാനുള്ള തിന്നു വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും വിദയം വരുത്തായ്കകൊണ്ടു അന്ന ത്തെ ദിവസം കപ്പലിൽതന്നെ വസിച്ചൊള്ളതാനും. എന്നാൽ പിറെറ ദിവസം മാർ യൊഹന്നാൻ മാമ്മദാനായുടെ പിറവി തിരുന്നാൾക്കു കപ്പലിൽതന്നെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കർവാനയും കണ്ടു പ്രാതലും കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം നഗരിയുടെ ഗൊവർ ണ്ണദൊർ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കരക്കു ഇറങ്ങുമ്പൊൾ തന്നെ കൈ ക്കൊള്ളുവാൻ മര്യദീപൊലെ വെണ്ടുന്നതു ഒക്കയും വിദയം വരു ത്തിക്കൊണ്ടു ഗൊവർണ്ണദൊർ തന്നിക്കു കുറെ ദീനമായിരിക്കുന്ന തിന്നാൽ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ വന്നു കണ്ടു കരക്കു കൊണ്ടുപൊ

കുവാനായിട്ടു തന്റെ വിചാരക്കാരൻ തലവനെയും അവനോടു കൂടെ തന്റെ വഞ്ചിയും അതിന്ന അകമ്പടി ആയിട്ടു മറ്റൊരു വഞ്ചിയും അയക്കയും ഇവരും കപ്പലിൽ വന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കണ്ടു സ്വപ്നനരം സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം കരക്കു കൂട്ടികൊണ്ടു പോകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴോ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പോകുവാനായിട്ടു മെൽപ്പട്ട സുഖത്തിനടുത്ത സാമാന്യമായ കപ്പലായുള്ളൂ. ഇടു തന്റെ മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മര്യാദി ആയിരുന്ന പോലെ കപ്പലിൽ തമ്പെറുകൊടുക്കയും കപ്പലിൽ ഉള്ള പടയാളികൾ തങ്ങളുടെ എജമാനൻ തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളോടു കൂടെ ആചാരം കാട്ടി അണിയിട്ടു നിലക്കയും ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും വഞ്ചിയിൽ കെറി കറെ അകന്നപ്പോൾ ആചാരവും ബഹുമാനവും കാട്ടി കപ്പലിൽ ഉള്ള വലിയ തൊക്കുകൾ ഒഴിക്കയും ചെയ്തു. മെന്യെ മെന്യെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പോകുന്ന വള്ളം കരക്കു ചെന്നെത്തുന്നതിന്നു മുൻപെ കരയൊടു അടുത്തു പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന വട്ടുകൊട്ടയുടെ നെരെ കടന്നപ്പോൾ കൊട്ടയിൽ ഉള്ള വലിയ തൊക്കുകൾ ഒക്കയും ഒഴിക്കയും ഇങ്ങിനെ കരക്കു ചെന്നു ചെരുന്ന ഇടക്കു കടൽവാകരക്കുള്ള പള്ളികൾ ഒക്കെയിലും മണികൊട്ടകയും ഇങ്ങിനെ ഉള്ള സന്നാഹങ്ങൾകൊണ്ടും ആഘോഷങ്ങൾകൊണ്ടും നഗരമിക്കയും മുഴങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ വഞ്ചി കരക്കു ചെർന്ന ഉടൻ അവിടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ ചിലവിന്മേൽപാർത്തിരുന്ന വികാരിജനരാളും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കാനോനീസ്റ്റാക്കാരനും പ്രഫിട്രാർ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ശൊധനക്കാരൻ പാതിരിയും മറ്റു പല പാതിരിമാരും വന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ ആചാരം ചെയ്ത തന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചു മെത്രാപ്പൊലീത്താ കരക്കു ചെന്നു എത്തുന്ന എടക്കു മര്യാദിപോലെ ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൈക്കൊള്ളുവാനായിട്ടു ബയ്യാ എന്ന ഈ നഗരയിൽ ഉള്ള പടയാളികൾ ഒക്കയും തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരോടുകൂടെ വന്നു തങ്ങളുടെ ആയുധവും നിവർത്തു രണ്ടുവശത്തും ആചാരത്തോടുകൂടെ അണിയായിട്ടു നിന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ കരക്കു ഇറങ്ങിയതിന്റെശേഷം ഈ പടയാളികൾ നിലക്കുന്ന എടം കഴിവൊളം കാൽനടയായിതന്നെ ഈ സുൽത്തമാരുടെ നടുവിൽകൂടെ കടക്കയും ആ ഇടം കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഗൊവർണ്ണമെൻ അയച്ചിരുന്ന തെരുക്കളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കരറി നെരെതന്നെ ഗൊവർണ്ണമെൻ ഇരിക്കുന്ന ഭവനത്തോടു പോകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ കടൽവാകരനിന്നും ഗൊവർണ്ണമെൻറെ ഭവനത്തോളം ഞങ്ങൾ ചെന്ന വഴിയുടെ രണ്ടു പുറത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന കാഴ്ചക്കാരരുടെ സുലഭം പറഞ്ഞാൽ ഒപ്പിപ്പാനും പാടില്ലാ.

ഇങ്ങിനെ ആഘോഷത്തോടുകൂടെ ഗൊവർണ്ണമെൻറെ ഭവനത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഗൊവർണ്ണമെൻ ഇറങ്ങി ആചാരത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൈക്കൊണ്ടു കറെ അവിടെ ഇരുന്നു സംസാരിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഇത്ര ഒക്കയും ബഹുമാനവും ആചാരവും ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഗൊവർണ്ണമെൻറെ നടുവിലും കാട്ടി മെൽ ഏഴത്തു പെട്ട സഹായിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ മർക്കസെ ദെകസുതെൽ മെലിയൊർ എന്ന പ്രധാനി ഗൊവർണ്ണമെൻറെ തന്ന അയച്ചു കറിയും കൊടുത്തതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു നെരെതന്നെ ആ നഗരിയുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇരിക്കുന്ന ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ബഹുമാനമായിട്ടു ഇരിപ്പിടമായ പള്ളിക്കൽ കൂട്ടമണി ഇടുകയും ഇങ്ങിനെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇരിക്കുന്ന ഭവനത്തു കരറിയിപ്പോൾ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പുറപ്പെട്ട ആചാരവും കാട്ടി ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കൈക്കൊണ്ടു കറെനരം തങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ട ശേഷം മെൽപറഞ്ഞ വികാരിജനരാൾ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു വിദയം വരുത്തിയിരിക്കുന്ന ഭവനത്തു ഞങ്ങളും ഗൊവർണ്ണമെൻ രണ്ടു പാതിരിമാരും താഴത്തു പറയുന്നപോലെ കപ്പൽ കയറുവൊളം അവിടെതന്നെ വസിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഈ വീട്ടിൽ വന്നതിന്റെശേഷം നെരം വൈകിയപ്പോൾ പഞ്ചസാരയും നാരങ്ങായും മധുരങ്ങളും ഇങ്ങനെ തണുപ്പായ ഏതാനും വസുതുകൾ ബയ്യായുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായിക്കു സൗജന്യമായി കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

എഴുപത്തിയെട്ടാം പദം

ഇങ്ങിനെ ഈ വീട്ടിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഉണ്ടായ സ്പെൽ

ഇങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ഈ വീട്ടിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം ആയുസ്സോടും സ്വസ്ഥതയോടുംകൂടെ ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗ്രണംചെയ്തു ബയ്യാ എന്ന നഗരയിൽ വന്നെത്തിയപ്രകാരം ലിസുബെർ ആയിലുള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹക്കാരെല്ലാവർക്കും എഴുതി അയക്കയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ വീട്ടിൽ വസിച്ചുവരുന്ന നെർത്തു ഗൊവർണ്ണമെൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ നെരെ പാരം ബ

ഹൃദയത്തെപ്പോലെ നല്ലതൊന്നും നല്ലതൊന്നും കൂടെ പെരുമാറിയതുമൊഴികെ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി പുറത്തു പോകാൻ ദീർഘകാലമായിട്ടുള്ള നെരമൊക്കെയും തന്റെ തെരു കോടത്തയക്കുകയും പല ഉഴവു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽ വന്ന മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ കാണുകയും പറയുകയും ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു. ഇതു കൂടാതെ നമ്മുടെ ന്യൂനതകൾ പ്രബോധനത്തിലൂടെ അളയ്ക്കാനും മരുമക്കളും ശേഷം ബഹുമാനമായി മുമ്പിൽ ഞങ്ങൾ ചെന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളെ കണ്ടിട്ടും ന്യൂനതകളെ ആളുകളൊക്കെയും മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ വന്നു കാണുകയും അവരിൽ ചിലർ സമ്മാനമായിട്ടുപല കൂട്ടങ്ങളും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. *

....അമരത്തിന്നു വഴങ്ങാതിരിക്കാൻ തല തിരിപ്പാൻ വളരെ പ്രയത്നം വെണ്ടി വന്നുതാനും. ഇങ്ങിനെ ഒട്ടേറെ തലയും തിരിച്ചു തുറമുഖത്തിന്നു അകത്തുതന്നെ തിരികെ കടന്നു മുമ്പിൽ കപ്പൽ നിന്നു എടുത്തുചെന്നു ചീനി ഇടു അന്നു രാത്രിയിൽ എല്ലാവരും അടങ്ങി കപ്പലിൽതന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കേൾക്കുകയും ഉണ്ടാകുന്ന ഇടയിൽ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഒരുത്തൻ യംകൊണ്ടു കടലിൽ ചാടി നീന്തി കരക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെ ബഹുമാനമായി തുറമുഖത്തിന്നുതന്നെ തിരികെ കപ്പൽ ചെന്നതിന്റെശേഷം പിറ്റേദിവസം കാലത്തു ഇനി കപ്പൽ നന്നാക്കി വരുവാൻ കരണാലം ബഹുമാനമായിത്തന്നെ പാർക്കുണ്ടി വരുമെന്നു മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടി കണ്ടതിനെക്കൊണ്ടു മുമ്പിലത്തെപ്പോലെ ആരെയും മുഷിപ്പിക്കാതെ ഇരിപ്പാനായിട്ടും ഏറ്റവും സുഖമായിട്ടുള്ള മനസ്സുപോലെ വസിക്കാനായിട്ടും നഗരത്തിൽ പുറത്തു പറമ്പിലുള്ള ഒരു വീടു അന്വേഷിച്ചുവന്നു. ഈ കാര്യത്തിന്മേൽ വികാരി ജനങ്ങളുമായിട്ടു തന്നെ പറവാൻ ഉള്ളതിന്നു യേശുസെപ്പ അന്തോനീപാതിരിയെ കരക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഈയാൾ കരക്കു പോയതിന്റെശേഷം ഏകദേശം ഒമ്പതു മണി നെരമായപ്പോൾ എന്തു ബന്ധമുണ്ടായി എന്നറിയില്ല. കപ്പൽ ചീനി ഇടു നില്ക്കുന്ന ഇടത്തിൽനിന്നും ഇളകി രണ്ടുപേരും വെള്ളത്തിന്നു താഴെയുള്ള ഭൂമിക്കു മുട്ടുകയും ആ മുട്ടലിന്റെ ഹെതുവാൽ അമരത്തിന്റെ പുറമെ വച്ചു പണുതിരിക്കുന്ന പലക അടന്ന വെള്ളത്തിന്റെ മീതെ കാണുകയും ചെയ്തു. തിന്നാൽ കപ്പൽ തകർന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ കപ്പലിൽ ഉള്ള ശേഷം എല്ലാവരും ഉണ്ടായ വെദന ഒന്നും പറഞ്ഞുപോയിട്ടു കൂടാ. ഉടൻതന്നെ കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ ഭൂമിയിൽനിന്നും സഹായം വരുവാൻ ഉള്ളതിന്നു അടയാളമായിട്ടു കപ്പലിൽ ഉള്ള വലിയ തൊക്കു ഒഴിക്കുകയും ആയതു കെട്ടു

* ഇവിടെ കര ഭാഗം മൂലത്തിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

ഉടനെ കരയിൽനിന്നും പല വള്ളങ്ങൾ വരികയും ചെയ്തുശേഷം കപ്പലിൽ ഉള്ളവരിൽ പലരും ഈ വള്ളങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി കരക്കു പോകുന്നപ്പോൾ നമ്മോടുകൂടെ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സെ.ബർഗദോറന്മാർ രണ്ടു പേരുംകൂടെ കരക്കുപോയി ഉണ്ടായ അവസ്ഥ കേൾക്കുകയും ഗോവർണ്ണമെന്റിനോടു അറിയിച്ചാറെ ഉടൻതന്നെ ഗോവർണ്ണമെന്റും തന്റെ വിചാരക്കാരരിൽ തലപ്പെട്ടവരും കൂടെ കപ്പലിൽ വന്ന മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ ഗോവർണ്ണമെന്റ് തന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഞാനും കയത്താനോസു പ്രസിഡന്റുകൊടു പാതിരിയും അന്നത്തെ ദിവസം കപ്പലിൽതന്നെ പാർക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ ഗോവർണ്ണമെന്റിന്റെ വീട്ടിൽചെന്നു അവിടെതന്നെ മേശയും ഭക്ഷണവും കഴിഞ്ഞു താമസിക്കുന്ന ഇടയിൽ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം വീട്ടിന്റെ കാര്യം അന്വേഷിച്ചാൽപോയ യേശുസെപ്പ അന്തോനീ പാതിരി വികാരി ജനങ്ങളിന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു താമസമായിട്ടു അവസ്ഥ പറഞ്ഞാറെ തന്നിക്കു പറമ്പും പുരയും ഇല്ലാ എന്നും യൂസ്യൂ പീരേസ്സ എന്ന ബഹുമാനമായിട്ടു ഉള്ള രാജമന്ത്രിയുടെ ഒരു പറമ്പും പുരയും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു താമസമായിട്ടു കണ്ടുപറഞ്ഞാൽ അവിടെകൂടുവാൻ പൊരുമെന്നും വികാരിജനാലം പറയുകകൊണ്ടു ഈ പാതിരി അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു മെൽപറഞ്ഞ യൂസ്യൂ പീരേസ എന്ന രാജമന്ത്രിയുടെ വീട്ടിൽ ചെന്നു താമസമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞാറെ ഉടൻതന്നെ നല്ല മനസ്സോടുകൂടെ ആ കാര്യം രാജമന്ത്രി സമ്മതിച്ചു തന്നിക്കുള്ള അടിയായിട്ടു മുപ്പതു നാലുതുപെരെ അയച്ചു ഒരു ദിവസം കൊണ്ടു തന്നെ*

ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽവന്നു തങ്ങൾ ഘോഷിച്ചാണിരിക്കുന്ന പെരുമാറ്റങ്ങളുടെ ചെല്ലണമെന്നു മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ അപേക്ഷിച്ചാറെ ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കരയാൻ എത്രയും പ്രതി ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ നെരമില്ലാതിരിക്കുകകൊണ്ടു അവരുടെ അപേക്ഷകളെ ഒഴിവാ പറഞ്ഞതെ ഒള്ളു. ഇങ്ങിനെ കേൾക്കുകയും ഇരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ കപ്പലിന്റെ രണ്ടുപുറത്തും പലക ഇട്ടു കന്നും വരുത്തിയതുമൊഴിയെ ഈ കപ്പലിൽ കന്നും കുറപ്പാനായിട്ടു ഈ കപ്പലിൽ വന്ന 30 കുറുക്കാരെ ബഹുമാന എന്ന നഗരയിൽ തന്നെ വെറെ കപ്പലിൽ മുസംബിക്കു പോകാനായിട്ടു പാർപ്പിച്ചുപോയി എന്നും നിശ്ചയിച്ചു കപ്പലിൽ വെണ്ടുന്നതു കേൾക്കുകയും ആസ്ഥാനമാക്കിവരുന്ന പ്രകാരവും വളരെ താമസിക്കാതെ അവിടെനിന്നും യാത്ര പുറപ്പെടുവാൻ തിരിക്കുന്നു എന്നും കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ നമ്മുടെ മെത്രാന്മാർക്കുവേണ്ടിയെ അ

* ഇവിടെ കര ഭാഗം മൂലത്തിൽനിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി.

റീച്ചാറെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും വെണ്ടുന്നവർ എല്ലാവരുമായിട്ടു യാത്രയും ചൊല്ലി ആസ്ഥമായിരിക്കതന്നെ എന്നും വെച്ചു ഗൊവർണ്ണമെന്റിന്റെയും മറ്റു വെണ്ടതക്കവരുടെയും വീടുകളിൽ ചെന്നു യാത്ര ചൊല്ലി വരുന്ന സമയത്തിൽ ബയ്യോ നഗരിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഞങ്ങൾ രണ്ടും വട്ടം അമളിപ്പെട്ട ബയ്യായിക്കു തിരികെ ചെന്ന വർത്തമാനം കെട്ടപ്പൊല എല്ലാ ന്യായം സൂക്ഷിച്ചാലും ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽവന്ന നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണാൻ ദീപ്തി ഉണ്ടായിരുന്നാറെ ആയ്ത ചെല്ലുന്നമെന്നു തൊന്നിയതും ഇല്ലാ. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുവാൻ തന്നോടു യാത്രചൊല്ലുവാൻ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായിക്കു ഒരു കടവും ഇല്ലാ എങ്കിലും ആയതു മതിയായില്ല എന്നുവെച്ചു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഭവനത്തു ചെന്നു തന്നെ കണ്ടു യാത്ര ചൊല്ലുവാൻ മിശിഹായിക്കടുത്ത ഉപവിഷം നല്ല കണ്ടു പഠിത്വത്തിന്നും കൂടുതലായ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു എന്നും ആയതുകൊണ്ടു അതു ചെയ്തെ മതിയാവു എന്നും കണ്ടു തന്നെ കണ്ടു യാത്ര ചൊല്ലുവാനായിട്ടു തന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു തന്നെ കണ്ടാറെ മിശിഹായിക്കടുത്ത ഉപവിഷം നല്ല കണ്ടുപഠിത്വത്തിന്നും തക്കവണ്ണം താൻ കടമായിരുന്ന നല്ല പ്രവൃത്തിയെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങൾ വസിച്ചിരുന്ന വീട്ടിൽ ഒരുഴം എങ്കിലും വന്നു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണാത്തതിനാൽ വളരെ നാണവും ഉണ്ടായതു എന്നു ഈ നല്ല പ്രവൃത്തി താൻ ചെയ്യാത്തതിനെക്കൊണ്ടു പലയുഴവും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ധൈര്യം പൊറുതി അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ എല്ലാവരുമായിട്ടു യാത്രചൊല്ലി വന്നതിന്റെ ശേഷം പിന്നെയും രണ്ടു ദിവസത്തെ താമസം കപ്പലിന്നു ഉണ്ടാകകൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ വീട്ടിൽ തന്നെ വസിച്ചു വരുന്ന മദ്ധ്യ ബയ്യോ നഗരിയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ തന്നിന്നു മുഖിൽ ഉണ്ടായ കുറച്ചിൽ പൊക്കുവാനായിട്ടു ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽവന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാണുകയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും ബഹുമാനമായിട്ടു തന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ഈ കഴിഞ്ഞശേഷം അന്നുതന്നെ പ്രാതൽ കഴിഞ്ഞശേഷം ബയ്യോ എന്ന ദേശത്തു അപ്പൊല വസിച്ചിരുന്ന അപ്രീക്കനാട്ടിൽ സന്തോമെ എന്ന തുരുത്തിന്റെ മെത്രാനും അവിടെവന്നു നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കണ്ടുപറയുകയും നമ്മുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായും തന്നോടു നന്ദിയും കാട്ടി യാത്ര ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു.

ഇതൊക്കയും കഴിഞ്ഞ പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് കപ്പൽ ആസ്ഥമായതുകൊണ്ടു ഗൊവർണ്ണമെന്റും യൂസെപീരേസ എന്നീ

രാജമന്ത്രിയും മറ്റു വിചാരകാരിൽ തലവരുംകൂടെ വള്ളങ്ങളിന്മേൽ ഞങ്ങൾ വസിക്കുന്ന വീട്ടിൽവന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും ശേഷം ഞങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ശേഷം ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന മുണ്ടുമറികൾ ഒക്കയും വള്ളത്തിൽ കരറി കപ്പലിൽ കൊണ്ടു ആക്കിയാറെ അപ്പൊല യാത്ര തിരിപ്പാൻ നല്ല കാര്യ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു ഗൊവർണ്ണമെന്റും ശേഷമുള്ളവരും തങ്ങളുടെ വീടുകളിലെക്കു ചൊകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങിനെ ഉച്ചകഴിഞ്ഞു ഏകദേശം മൂന്നുമണിനേരമായപ്പൊൾ നല്ല കാര്യ ഉണ്ടായാറെയും കപ്പൽ പുറപ്പെട്ടുവാനുള്ളതിന്നു കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ വിചാരിക്കാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ ഗൊവർണ്ണമെന്റു തന്റെ വഞ്ചിയിന്മേൽ പുറപ്പെട്ട കപ്പലിന്നു അണിയാത്ര വരുവാനായിട്ടു വരുന്നതു കണ്ടു ഉടൻ കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താൻ കല്പിച്ച ചീനിയും പൊക്കി യാത്രപുറപ്പെടുകയും ഗൊവർണ്ണമെന്റും മുഖിലത്തെ ഉഴം ചെയ്തുപോലെ തുരുത്തിന്റെ പുറത്തൊളം അണിയാത്ര വന്ന ഞങ്ങളെ അയക്കയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ഇങ്ങിനെ മിശിഹാ പറന്നിട്ടു ൧൭൮൫ (1785)-ാം കാലം ചിങ്ങമാസം ൩൦ (30)-ാം- ബയ്യായിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടാറെ ൧൭൮൬ (1786)-ാം കാലം മീനമാസം ൧൮ (18)-ാം- ഒരുവണ്ണം ചെല്ലുമെന്ന തുരുത്തു കാണാൻ കൂടുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ ബയ്യായിൽനിന്നു തിരിച്ചു തിന്റെശേഷം കാർപ്പാടെ ബൊനാ എസഫ്രാൻസാ എന്ന നല്ല ശരണത്തിന്റെ കൊടി കഴിവൊളം ഏതാനും പെരുംകാറ്റുകൾ ഉണ്ടായി എങ്കിലും എല്ലാപ്പഴം ഞങ്ങൾക്കു സഹായകാറ്റു ഉണ്ടാകുകയും ഒരു പരാധീനവും അല്ലെങ്കിലും കൂടാതെ കര ദിവസം കൊണ്ടു ഈ കൊടി മറിവാൻ സംഗതിവരികയും ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടു ഭാഗ്യമുള്ള വഴി അനുഭവിച്ചു എന്നുതന്നെ പറയാം.

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ നല്ലവണ്ണം വരുന്ന നാളുകളിൽ രാജസ്രീയുടെ പിറന്നാൾ ദിവസം വരികയും ചെയ്തു.

വിശേഷിച്ചും ഈ മെൽപറഞ്ഞ കൊടി മറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മെറ്റീസ്യോ എന്ന പ്രാസക്കാരുടെ തുരുത്തു കഴിവൊളം പലപ്പഴം കാറ്റു നഷ്ടമായി ചൊകയും പലപ്പഴം കാറ്റു മറ്റു തലയായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നു കാറ്റു നമ്മോടു മറ്റുത പുറപ്പെട്ടതിൽ മെറ്റീസ്യോ എന്ന ഈ തുരുത്തിന്നു അടുക്കു വെച്ചുണ്ടായ പെരുംകാറ്റുകളിന്മേൽ കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വളരെ ഭയം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. അതായതു ഞങ്ങൾ വരുന്നവഴി വെസ്ഥ വരുത്തുവാനുള്ള അടയാള

മായിട്ടു മെഴുനീസ്യം എന്ന തുരുത്തു കൺമാനായിട്ടു ആയതു അനപഷിച്ചു വന്നു തുരുത്തിന്നു അടുത്തുതുടങ്ങിയപ്പോൾ എത്രയും ഭാരം ആയ കാര്യം കറുപ്പും പെരുംകാറ്റും ഉണ്ടായതിനാൽ തുരുത്തു അടുത്തു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഈ ഇടങ്ങളിൽ ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ സമയം ആകുകൊണ്ടും കാറ്റു മുതിന്നു കപ്പൽ കൊണ്ടുപോയി കരയൊടു മുട്ടും എന്നിട്ടു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും പാരം വെദനപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഉടയതമ്പുരാനൊടു അപേക്ഷിച്ചു ഉടയതമ്പുരാനെ മനഗുണംകൊണ്ടു ഒരു യോഗ്യവും അപജയവും കൂടാതെ മെഴുനീസ്യം എന്ന പ്രാസക്കാരുടെ തുരുത്തു കണ്ടു എത്തുകയും ചെയ്തുശേഷം അവിടെക്കു അടുത്തു വെണ്ടുന്ന വെള്ളവും കൊറ്റു പാടും കരൊറ്റവാൻ പലക്കും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും കപ്പലിന്റെ കപ്പിത്താനു മനസ്സില്ലാഴികകൊണ്ടു അവിടെ കരൊറിയതുമില്ല.

ഇങ്ങിനെ മെഴുനീസ്യായിൽ വന്ന വഴിക്കു അടയാളമായിട്ടു ആ തുരുത്തു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടു കുറെ ദിവസം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിൽ ഉള്ളവർക്കു വെള്ളവും തീനും കുറഞ്ഞതിനാൽ കുറുകാറ്റിലും കപ്പലിൽ ഉള്ള വെലക്കാറ്റിലും പലരും ഉള്ളിൽ വെദന വന്നു പലരും മരിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിൽ ഉള്ള യാവനയുടെയും വെള്ളത്തിന്റെയും ചുരുക്കവും മനസ്സുമുട്ടുകൊണ്ടു ചെല്ലമെന്ന തുരുത്തിന്നു വരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ചെല്ലമെന്ന തുരുത്തിന്റെ നെരെ ആദിത്യന്റെ വഴിയുടെ വരയുടെ നീളത്തിൽ മൂന്നു നാലു പദവി ആയിരിക്കുന്ന സമയത്തു ഒരു പ്രാസകപ്പൽ കണ്ടെത്തിയാറെ വഴിയുടെ അവസ്ഥകൊണ്ടും നമ്മുടെ കപ്പലിൽ ഉള്ളവർ ഈ പ്രാസകപ്പലിൽ ഉള്ളവരൊടു കഴൽവിളിച്ചു ചൊദിച്ചാറെ ആ കപ്പൽ ദൂരത്തിൽ ആയിരിക്കുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞ ഉത്തരം നമ്മുടെ കപ്പലിൽ ഉള്ളവർക്കു തിരിഞ്ഞതും ഇല്ല.

ഇതിന്റെ ശേഷം പിറെറ ദിവസം മെഴുനീസ്യം എന്ന തുരുത്തിൽനിന്നും പുതുച്ചെരിക്കു പോകുന്ന മറ്റു ഒരു പ്രാസകപ്പൽ കണ്ടാറെ നമ്മുടെ കപ്പലിൽ ഉള്ള ദീനക്കാർക്കു വെണ്ടി ഏതാനും കൊഴി കൊള്ളുവാൻ ദീഷ്യതി ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു നമ്മുടെ കപ്പലിൽ ഉള്ളതിൽ തലവനെയും അല്ലാതെ മറ്റു ചിലരെയും നമ്മുടെ കപ്പിത്താൻ പ്രാസകപ്പിത്താനു ഏതാനും സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തയച്ചാറെ അവർ പുറപ്പെട്ടു പ്രാസകപ്പലുകൾ ചെന്നു ആയതിന്റെ കപ്പിത്താനുമായിട്ടു കണ്ടു പറഞ്ഞു സമ്മാനങ്ങളും കൊടുത്തു ദീഷ്യതി ആയ വസ്തുക്കൾ ഒക്കെയും കൊണ്ടുകൊണ്ടു പോരുന്നപ്പോൾ ഒരു ആട്ടുമുട്ടനെ നമ്മുടെ കപ്പിത്താനു സമ്മാനമായിട്ടു കൊടുത്തയക്കയും ചെയ്തു.

ഇതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നും പുറപ്പെട്ടാറെ കടലിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒഴുക്കുകൾകൊണ്ടും കപ്പലിൽ ഉള്ള മാൽവിക്കാർ അറിയാതെ ദീഷ്യതി ആയിരിക്കുന്നതിൽ അധികം കിഴക്കൊട്ടു ചെന്നു കാറ്റില്ലാത്ത ഇടങ്ങളിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്തുതിന്റെ ശേഷം കപ്പലിൽ യാവനയുടെയും വെള്ളത്തിന്റെയും ചുരുക്കംകൊണ്ടും ഏതു പദവിയിൽ കപ്പൽ ചെന്നു അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയാഴികകൊണ്ടും എല്ലാവരും പാരം സങ്കടപ്പെടുകയും ദിവസംതൊറും കപ്പലിൽ ദീനക്കാർ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തുവരികുകൊണ്ടു എത്തുവെണ്ടു എന്നു അറിയാതെ മനസ്സുമുട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഒട്ടക്കും സകല പുണ്യവാളന്മാരുടെ ലുത്തിനീയാ ചൊല്ലി തമ്പുരാനൊടു മര്യാദിപൊലെ പ്രാർത്ഥന കഴിക്കു എന്നും വച്ചു ആയതു കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ദിവസത്തിൽതന്നെ ആശ്വാസം കൊടുക്കുന്ന ഉടയതമ്പുരാൻ മനഗുണം ചെയ്തു ഞങ്ങൾക്കു തക്കമായ നല്ല കാറ്റും തന്നു മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം മീനമാസം പതിനെട്ടാംതീയതി കാലത്തു ചെല്ലമെന്ന തുരുത്തു കണ്ടപ്പോൾ കപ്പലിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും വെദനക്കു പതം വരികയും ചെയ്തു.

എന്നുവരുമ്പോൾ മെഴുനീസ്യം എന്ന തുരുത്തു കഴിഞ്ഞു ചെല്ലമെന്ന തുരുത്തുകണ്ടു ദിവസത്തെതാളം കപ്പലിൽ ഉണ്ടായ ദീനംകൊണ്ടു ൨൩ കുറുകാറ്റും എട്ടുവെട്ടു വെലക്കാറ്റും മരിച്ചതു ഒഴിയെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ നാമത്താൽ ലിസുബ്ബൊ ആയിൽനിന്നും കപ്പൽ കരൊറിയ ഗൊവക്കാർ മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻകൂടെ മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു⁽¹⁾.

ഒന്നാം ഭാഗം സമാപ്തം

1. ഡോക്ടർ കരിയാറിയും ഗൊവർണർദോരും 1786 മെയ് മാസത്തിൽ ഗോവയിലെത്തി. മാഗ്ഗുമദ്ധ്യേ കൊച്ചി തുറമുഖത്തിന്നു സമീപമായപ്പോൾ ഗൊവർണർദോർ മലങ്കരസഭയ്ക്കു ഒരു കത്തെഴുതി. ഗോവയിൽ നിർവഹിക്കാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചശേഷം സെപ്റ്റംബർ മാസത്തിൽ നാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതാണെന്നു അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. നമ്മുടെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടു പല സാധനങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നണ്ടെന്നും തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനിയും പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നും കപ്പലിൽനിന്നു 1786 ഏപ്രിൽ 2-ാം നു എഴുതിയ കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. എം. ഒ. ജോസഫ് നെടുക്കുന്നം അവർകളുടെ കൈവശമുള്ള കൈയെഴുത്തു പ്രതിയിൽ ഒന്നും ഭാഗത്തിന്റെ അവസാനം ഇങ്ങനെയൊരു അടിക്കുറിച്ചുണ്ട്.

“ശെല്ലം എന്ന തുരുത്തു കണ്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെനിന്നും കൊച്ചിയിൽ എത്തുകയും കൊച്ചിയിൽ കൂടുന്നതിനായി യൂറോപ്പിൽനിന്നും അയച്ചു എഴുത്തിൻപ്രകാരം സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യനീകൾ കൂട്ടുവാൻ ഇടവന്നില്ല. അതായതു മെത്രാപ്പൊലീത്ത കൊച്ചിയിൽ

വന്നിറങ്ങുവൊല എതിരേറ്റ കൊണ്ടുപൊരണ്ടതിന്നായി ബ.പാറെ
 മാക്കൽ തൊമാ അച്ചൻറെ പെക്കു എഴുതിരുന്ന ആ എഴുത്ത കിട്ടിയത
 താമസിച്ചായതുകൊണ്ടു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കപ്പൽ കൊച്ചി തുറ
 മുഖത്തു വന്നപ്പൊല എതിരേല്പുകാര ആരും കൊച്ചിയിൽ എത്തിയി
 രുന്നില്ല. എതിരേല്പുകാര കൊല്ലത്തേക്കു പൊയിരിക്കുമെന്നു കരുതി
 മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കപ്പൽ കൊല്ലത്തേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെയും
 കണ്ടില്ല. അതിൻറെ ശേഷം ഗൊവയിൽ ചെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താ
 ക്കും മറ്റുമുള്ള ആണ്ടുശമ്പളം ഗൊവയിൽനിന്നും കിട്ടുവാനുള്ളതാകകൊ
 ണ്ടു അതുകൾ ഒക്കെയും ശട്ടംകെട്ടി നാട്ടിലേക്കു പൊകാമെന്നു വച്ചു
 ഗൊവയ്ക്കു കപ്പൽ തിരിച്ചു അവിടെ ചെന്നു. അവിടെ ചെന്നതിൻറെ
 ശേഷം ഗൊവമാങ്ങ തിന്നു എന്നും അതിനാൽ പനിപിടിച്ചു എന്നും
 ഒരു പനി ഉണ്ടായി എന്നും പറയുന്നുണ്ടു. പനിക്കു കൊടുത്ത അപ്പുഷ
 തികൾ ഒന്നും പനി പൊക്കാൻ അല്ലായിരുന്നു. ബ. പാറെമാക്കൽ
 തൊമ്മാച്ചനെ ദീനക്കാരനായിരുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായെ കാട്ടിയ്ക്ക
 മില്ല. മരിച്ചതിൻറെ ശേഷമാണു കാട്ടിയ്ക്കു. കണ്ടപ്പൊല മരിച്ച കിടന്ന
 പായും തലേണയും പരിശോധിച്ചപ്പൊല ബ. തൊമ്മാച്ചനെ ഗൊവ
 സ്റ്റുണ്ടൊരായി എഴുതിയ ഒരു കടുദാസു കിട്ടി. മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ
 കവറടക്കവും അവിടെ കഴിച്ച തൊമ്മാച്ചൻ നാട്ടിലേക്കു പോന്നു
 ഗോവർണ്ണെണ്ടൊരായി. അതുകളെ സംബന്ധിച്ചു ബ. തൊമ്മാച്ചനെൊടു
 ചൊദിച്ചാൽ കരയുന്നതല്ലാതെ ഉത്തരമൊന്നും പറയുന്നില്ല എന്നു
 അദ്ദേഹത്തിനൊടു ചോദിച്ചവര പറഞ്ഞു കെരവിയുള്ളതായി അറി
 യുന്നു.

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം

രണ്ടാം ഭാഗം

വർത്തമാനപ്പുസ്തകം

രണ്ടാം ഭാഗം

മലയാളത്തിൽ മാർഗ്ഗമുണ്ടായ നാൾമുതൽ ഉള്ള പഴമകൾ അറിവാൻ എഴുതിയ പടിയൊലയുടെ പെർപ്പ് *

മലയാളത്തിൽനിന്നു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടായ നാൾമുതൽ ഉള്ള പഴമകൾ അറിവാൻ പരദേശത്തുനിന്നു മെല്ലട്ടക്കാരര മലയാളത്തിൽവന്നു മെത്രാമാരെ വാഴിച്ച വിവരത്തിനു എഴുതിയ വിവരവര്യോല.

മിശിഹാകാലം ൫൨ (52) നു മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ വന്നു മാർഗ്ഗം അറിയിച്ച ഏറിയ ജനങ്ങളെ മാമ്മൊദീസാക്കാരര ആക്കിയതിൽ കൊട്ടക്കാലീഗ്രാമത്തിൽ ൧൭ (17) ഇല്ലക്കാരരും മാമ്മൊദീസ അനുസരിച്ച കൊട്ടക്കാലിലും കൊല്ലത്തും പാലൂരും നിരണത്തും ചായലിലും കൊക്കമങ്ങലത്തും മാലിയാംകരയും ഇങ്ങിനെ ഏഴു പള്ളികളും വായ്പ്പിച്ചു മെൽഎഴുതിയ ഗ്രാമത്തിൽനിന്നും മാർഗ്ഗം വിശ്വസിച്ചതിൽ ചങ്കരപുരിയിലും പാലമററത്തും രണ്ടു പട്ടക്കാരരയും കല്ലിച്ച പിന്നെയും പാണ്ടിനാട്ടിൽ ചെന്ന മാർഗ്ഗമറിയിച്ച മൈലാപ്പുര വച്ചു മരണം ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

മെലഴുതിയ പട്ടക്കാരരുടെ കാലം കഴിവൊളവും ഇവിടെയുള്ള കൃസ്ത്യാനികളുടെ മൂട്ടും ദിഷുതിയും കഴിച്ചുവന്നു. ആ പട്ടക്കാരരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം പട്ടക്കാരര ഇല്ലാഴികയാൽ ദിഷുതിയെക്കുറിച്ചു പെൺകെട്ടും മാമ്മൊദീസായും ചുരുങ്ങിയപ്രകാരത്തിൽ മൂപ്പന്മാരതന്നെ കഴിച്ചുവന്നു.

മിശിഹാകാലം ൩൪൫ (345) ൽ മലയാളത്തിലുള്ള കൃസ്ത്യാനികൾ എടയനില്ലാത്ത ആഴപൊലെ ആയി യെപ്പെട്ടതാകകൊണ്ടു ദൈവനിയോഗത്താൽ സുറിയാനി നാട്ടിൽനിന്നു ക്നായി തൊമ്മൻ എന്നു പെരുള്ള കൃസ്ത്യാനിയായ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ മലയാളത്തിൽ വന്നു. ഇവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അവസ്ഥയും പട്ടക്കാരര ഇല്ലാഴികകൊണ്ടുള്ള ദിഷുതിയും അറിഞ്ഞ തിരിച്ചു കപ്പൽകരറി അന്ത്യോക്യൊമ്പെന്നു പാത്രിയർക്കീസിനെ ബോധിപ്പിച്ചു യെഴസെപ്പ എന്നു പെരുള്ള ഒരു മെത്രാനെയും കണ്ണത്തുങ്ങളെയും ശെമ്മാശ്ശന്മാരെയും ൪൭൨ (472) വീട്ടുകാരെയും കൂട്ടി കപ്പൽകരറി മലയാളത്തിൽ വന്നു ചെരമാം പെരുമാര മഹാരാജാവു അവർകളെയും കണ്ടു സങ്കടപ്രകാരങ്ങളൊക്കെയും തിരുമനസ്സറിയിച്ചു.

* 61-ാം പേജിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചരിത്രം, പക്ഷേ, ഇതായിരിക്കാം. ഫാദർ പ്ലാസിഡിന്റെ ഇംഗ്ലീഷു വിവർത്തനം 200-ാം പക്ഷം അടിക്കുറിപ്പു കാണുക. ഈ പുസ്തകത്തിലെയും അടിക്കുറിപ്പു യഥാസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കുക.

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ആനക്കൊലാൽ ൨൪൦ (240) കൊൽ ഭൂമി പുവും നീരു മിട്ടു തന്ന ആ ഭിന്നചന്ദ്രന്മാർ ഉള്ള കാലംവരെയും അഴിവി കൂടാതെ നടന്ന കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം എഴുപത്തുരണ്ടു പദാർത്ഥം വീട അങ്ങലം തിരുമുഖവും ചെമ്പെട്ടൊലയും എഴുതിതന്ന വീടുകളും വച്ചു. മഹൊതൈവർ പട്ടണമെന്ന പെരും വിളിച്ചു വന്നതിൽ ൪൭൨-(472) ഇല്ലക്കാരും നിന്നതിൽ ഇല്ലക്കാരും തമ്മിൽ ബന്ധുതയും ചേർന്നു നടന്ന വരുമ്പൊരും മുൻ മാർ തൊമ്മാ ശ്രീഹായിൽനിന്നു പട്ടസുഖം കൈക്കൊണ്ടു വീട്ടുകാരും പാലമറ്റത്തറവാട്ടിൽ നിന്നു അക്കദിയാക്കൊന്നാരെയും കല്ലിച്ചു നടന്നുവന്നു. ൧൪൬ (146)-ാമത മുതൽ ൧൨൫ (825)-ാമത വരെയും കൂടെക്കൂടെ അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാണത്താലെ മെത്രാന്മാരും വന്നു നടത്തിവന്നു. ൧൨൫ (825)-ൽ ഇയ്യൊവു എന്നു പെരുള്ള ക്രൂസ്ത്യാനി സുറിയാനി നാട്ടുകാരനായ കച്ചവടക്കാരനും മാർസ്റ്റാബൊർ എന്നും മാർ പ്രൊത്ത എന്നും പെരുള്ള രണ്ടു മെത്രാന്മാരുവന്നു നടത്തി വന്നു. പിന്നെയും ൧൫൪൫ (1545)-ാം കാലംവരെയും അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പ്രമാണത്താലെ കൂടെക്കൂടെ മെത്രാന്മാരും വന്നു നടത്തിവരുമ്പൊരും പറങ്കികളുടെ ശല്യംകൊണ്ടു അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നും സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാന്മാരുടെ വരവു മുടക്കിയതിനാൽ ൧൫൪൫ (1545)-ൽ നെസ്തോറിയൻമെത്രാൻ മാർ അബ്രായ മെത്രാൻ വന്നു. ഞങ്ങളുടെ മെത്രാൻമാർ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു പട്ടവും സൈന്യം അയാളിൽനിന്നു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

൧൫൪൮ (1548)-ൽ കൊച്ചി കൊട്ടയിൽ പറങ്കി മുഷ്കരപ്പെടുക കൊണ്ടും സുറിയാനി പള്ളിക്കാരൊരാടും ഗീവറുഗീസ് അർക്കദിയാക്കൊന്നൊടും രാജിതത്തികൽനിന്നു ഏറിയ തെരുക്കങ്ങൾ ചെയ്കകൊണ്ടും സുറിയാനിമര്യോദ ഉപേക്ഷിച്ചു പറങ്കിമര്യോദ അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്തു.

അന്നു സുറിയാനിക്കാരുടെ മര്യോദ പുസ്തകങ്ങളും വരുത്തി പുടവിച്ചു കളകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം ൧൬൭൨ (1672)-ാം കാലംവരെയും പറങ്കി മര്യോദ നടന്നു വരുമ്പൊരും ഞങ്ങളിൽ ചിലരു പറങ്കിമര്യോദ അനുസരിക്കായ്കകൊണ്ടുനിന്നതിൽ വയസ്സുമാരായ രണ്ടു ശെമ്മാശ്ശുമാരും രണ്ടുപെരും മൈലാപ്പൂർ മാർ തൊമ്മാ ശ്രീഹായുടെ കവറുകൽ കമ്പിടവാനായിട്ടു പൊയിരുന്നു. ആ സമയത്തിങ്കൽ അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നു മാർ ഇഗ്നാത്തിയൊസ് പാത്രിയർക്കീസ് മലയാളത്തിനു വരുവാനായിട്ടു മൈലാപ്പൂർ വന്നിറങ്ങി. ശെമ്മാശ്ശുമാരെ കണ്ടാറെ മലയാളത്തിലുള്ള കഴക്കുകൾ ഒക്കെയും പാത്രിയർക്കീസിനെ ബൊധിപ്പിച്ചുതു പറങ്കികൾ കെട്ടു പാത്രിയർക്കീസിനെ തടങ്ങൽ ചെയ്തു മൈലാപ്പൂർനിന്നും പറങ്കികൾ കൊച്ചിയിൽ കൊണ്ടുപൊകയും ചെയ്തു. ഈ അവസ്ഥ മലയാളത്തിലുള്ള സുറിയാനിക്കാരും അറിഞ്ഞു എല്ലാവരും കൊച്ചിയിൽ എത്തി മഹാരാജാവു അവർകളുടെ അടുക്കൽ സങ്കടം ബൊധിപ്പിച്ചു ഞങ്ങളുടെ എഴുമാനനെ പറങ്കികളുടെ കൈയിൽ നിന്നും വരുത്തിത്തരണമെന്നും അപേക്ഷിച്ചു പാത്തവരുമ്പൊരും പറങ്കികൾ മുപ്പതിനായിരം കരിശിടകാശു മഹാരാജാവു അവർകൾക്കു കൊടുത്തു പാത്രിയർക്കീസിനെ കപ്പൽകരറി അഴിമുഖത്തു കെട്ടിത്താഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു. ആ ദിവസംതന്നെ മഹാരാജാവു അവർകൾ പൊകയും ചെയ്തു. പറങ്കികൾ തങ്ങൾക്കുള്ള പാത്രിയർക്കീസിനെ അപായം വരുത്തുകയാൽ മലയാളത്തിൽ ഉള്ള സുറിയാനി പള്ളിക്കാരും എല്ലാവരും കൂടി മട്ടാഞ്ചേരിപള്ളിയിൽ ഇന്നിമെലാൽ പറങ്കിമെത്രാന്മാരെ അനുസരിക്കയില്ലെന്നും അറുകലചെയ്യുന്നവരായ

പറങ്കികളുമായിട്ടു ഇന്നി അയമൊസ്യം വെണ്ടായെന്നും പടിയൊല എഴുതി കരിശുകൽ കയറുംകെട്ടിപിടിച്ചു എല്ലാവരും സത്യം ചെയ്ത പടിയൊല എഴുത്തിട്ടു വച്ചു അവിടെ നിന്നും പിരിഞ്ഞു ആലങ്ങാട്ടു പള്ളിയിൽ കൂടി (വിചാരിച്ചു) അന്നു പള്ളികൾ വിചാരിച്ചുവരുന്ന പാലമറ്റത്ത തറവാട്ടിൽ തൊമ്മാ അർക്കദിയാക്കൊന്നെ മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനായിട്ടു ലൊകരു കൂടി നിശ്ചയിച്ചു ദീഷ്ടതിയെക്കുറിച്ചു അനുസരിച്ചു നടന്നു വരുമ്പൊരും കൊല്ലം ൧൬൪൭(1647)-ൽ ഓറന്ദ്രെമ്മിൽ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ശ്രീഗൊരിയൊസ് മലയാളത്തിൽ വന്നു മുൻമെത്രാനായിട്ടു നിയമിച്ചിരുന്ന ആളിനെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാനായിട്ടു പിന്നെ അദ്ദേഹം പട്ടം കൊടുക്കുകയും അയാൾ പട്ടം കൊടുത്തിരുന്ന ആളുകൾക്കു രണ്ടാം പ്രാവശ്യം പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ൧൬൭൫ (1675)-ൽ മാർ അത്രയൊസ എന്നു പെരുള്ള മെത്രാൻ വന്നു മെലൈഴുതിയ പാത്രിയർക്കീസും മാർ തൊമ്മാമെത്രാനും കൂടി പാലമറ്റത്തു രണ്ടു മെത്രാനെ പട്ടം കൊടുത്തു. ൧൬൮൫ (1685)-ൽ മാർ ബസ്സെലീയൊസ കസ്സൊലീക്കാരും മാർ യാവാനിയൊസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായും വന്നു. അക്കാലത്തിൽ ഇവിടെ മെത്രാന്മാരും ഇല്ലാത്തും യൊവാനിയൊസ് മെത്രാപ്പൊലീത്താ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അനുവാദത്താലെ പാലമറ്റത്ത തറവാട്ടിൽ ഒരു മെത്രാനു പട്ടംകെട്ടിയാറെ അയാൾ മാർഗ്ഗവിരൊധം ചെയ്കയാൽ യൊവാനിയൊസ് മഹാരാൻ ചൊല്ലിത്തള്ളിക്കളഞ്ഞു. മെലൈഴുതിയ തറവാട്ടിൽ നിന്നും വെർപെട്ട ഒരു മെത്രാനെ വാഴിച്ചു. ഈ മെത്രാന്റെ മരണസമയത്തു ആ തറവാട്ടിൽ നിന്നും വെർപെട്ട ഒരു മെത്രാനെ നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്നാനസ്ഥാനത്തിങ്കലു ഇല്ലാഴികയാൽ ആ സംഗതിക്കും അന്ത്യോക്യാപാത്രിയർക്കീസിനു എഴുതിക്കൊടുത്തയച്ചാറെ സ്ഥാനം തികച്ചു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടു മാർ വസ്സെലീയൊസമപ്പിയാനെയും ഗ്രെഗൊരിയൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായെയും മല്ലാമാരെയും കത്തങ്ങളെയും ശെമ്മാശ്ശുമാരെയും മലയാളത്തിനയച്ചു. മാർ തൊമ്മാമെത്രാനു സ്ഥാനം തികച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്നു മാർ ദിവാന്നാസ്യൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്നപെരും വിളിച്ചു ശെരുത്താത്തിക്കൊന്നും വടിയും സ്തളീവായും മുറവാൻ എന്ന സയിത്തും പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാൽ വന്ന മെത്രാന്മാരും മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനും തമ്മിൽ കാണുന്നതിന്നു ആളയച്ചാറെ ചെല്ലായ്കൊണ്ടും സുറിയാനി മര്യോദകൊണ്ടും വിവദിച്ചു പള്ളിക്കാരും രണ്ടു പക്ഷമായി പകർന്നു മെത്രാന്മാരുടെ കൂടെ ൫0 (50) പള്ളിക്കാരും മാർ തൊമ്മാമെത്രാനോടുകൂടി ൫ (5) പള്ളിക്കാരും നിന്നതിന്നു മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനു കുറവും ചൊല്ലി അയാൾ പട്ടം കൊടുത്തിരുന്ന കത്തങ്ങൾക്കു തിരിയെ പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു കാരണത്താൽ അയാൾക്കു സ്നാന തികവില്ലായ്കയാൽ മരണംഭവിച്ചു കുറഞ്ഞൊരു ശേഷം ചെന്നപ്പൊരും മപ്രിയാനയും കഴിഞ്ഞു. പിന്നത്തതിൽ തങ്ങളിൽ അയമൊസ്യപ്പെട്ടു പാലമറ്റത്ത തറവാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മാർ തൊമ്മാ മെത്രാനു അന്ത്യോക്യായിൽനിന്നും രണ്ടു മെത്രാന്മാരും കൂടി ദിവാന്നാസ്യൊസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായായിട്ടു പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവര രണ്ടുകൂട്ടക്കാരും കൂടി പള്ളികൾ വിചാരിച്ചു വരുമ്പൊരും അന്ത്യോക്യായിൽ നിന്നും വന്ന ഗ്രെഗൊരിയൊസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ കണ്ണിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദീനം വലിച്ചു കാഴ്ച മറഞ്ഞു കർമ്മങ്ങൾ മുടങ്ങി പാർക്കുകയും ചെയ്തു ഇങ്ങനെ കാഴ്ചയും മറഞ്ഞു കൊച്ചിയിൽ മപ്രിയാനയുടെ വീട്ടിൽ പാർത്തുവരുമ്പൊരും പെരുമ്പട്ടപ്പനാട്ടിൽ മുളത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു ഗീവറുഗീസ് റമ്പാൻ കണ്ണറിവാൻ മെലാത്ത മെത്രാന്റെ അടുക്കൽ പൊയി പാർത്തു ദീനം രക്ഷിച്ചു വരുമ്പൊരും മെലൈഴുതിയ റമ്പാൻ മെത്രാന്മാരുടെ ഉടപ്പു ഇട്ടു കണ്ണറിവാൻ വഹിയാത്ത മെത്രാനോടു മെത്രാന്റെസ്ഥാനവും ഏറ്റ പ്രകാരവും

പെരുമ്പടപ്പിൽ വലിയ തമ്പുരാനെ തിരുമനസ്സറിയിച്ച ആ നാട്ടിലുള്ള രീ (4) പള്ളിക്കാരും അയാളെ അനുസരിച്ച നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം തീട്ടരം വാങ്ങിച്ച പ്രകാരം യൊവാനിയൊസ മെത്രാനും ദിവാന്യാസൊസ മെത്രാനും പള്ളിക്കാരും കെട്ട ഈ സംഗതി എന്തെല്ലാം പ്രകാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നുവെന്നു അറിവാനായിട്ട കണ്ണറിവാൻ മെലാത്ത മെത്രാൻ അടുക്കൽ പള്ളിക്കാരരെ അയച്ചാറെ അവരു മുളത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പൊൾ പള്ളിയുടെ വാതൽ അടുക്കുകൊണ്ടും അസ്സമിശ്ണനവരെയും താമസിപ്പിച്ചാറെ വാതൽ തുറക്കായ്കകൊണ്ടും തിരിയെ കണ്ടനാട്ടുപള്ളിയിൽവന്നു ഈ അവസ്ഥ യൊവാനിയൊസ ബാവായൊടു ദിവനാസൊസ മെത്രാനൊടു ബോധിപ്പിച്ചു ഉടൻതന്നെ ബാവായും പള്ളിക്കാരും കൂടി പിന്നെയും മുളത്തുരുത്തി പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പൊൾ പള്ളിയുടെ വാതലും പടിപ്പുറ വാതലും അടുക്കുകൊണ്ടും വാതൽ പൊളിച്ചു കയറ്റുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽനിന്നും ദിവാന്യാസൊസ മെത്രാൻ ആളയച്ചു പറയിപ്പിക്കുകൊണ്ടും ബാവായ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരിയെ പൊരികയും ചെയ്തു. പിറ്റേ ദിവസം കണ്ണറിവാൻ മെലാത്ത മെത്രാൻ കാലംകഴികകൊണ്ടും ഈ സംഗതി രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ മഹാരാജാ അവർകളെയും തിരിയപ്പെടുത്തി തിരുമനസ്സറിയിച്ചാറെ കൊച്ചിക്കൊട്ടയിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട കന്യാനിയാര അവർകളുടെ കമ്മട്ടിയിൽ വച്ചു വിസ്മരിക്കത്തക്കവണ്ണം കൽപന കൊടുത്തു വിസ്മരിച്ചാറെ കാട്ടുമങ്ങാട്ടു റമ്പാന മെത്രാൻ റമ്പാനും ഇല്ലെനും കണ്ണറിവാൻ മെലാത്ത മെത്രാൻ മരണസമയത്തു റമ്പാൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അത്രെ വടിയും സ്തുതിയും അയാളുടെ പക്കൽ വരുവാൻ സംഗതിയെന്നും വിസ്മാരത്തിൽ തെളികകൊണ്ടും മെത്രാൻ ഉടപ്പും വടിയും സ്തുതിയും വയ്യിച്ചു റമ്പാനായിട്ട പാർപ്പാനത്രെ സംഗതിയെന്നും നിശ്ചയിച്ചു തീർപ്പു സകൃത്താരി എഴുതി തീർപ്പും പ്രകാരം നടത്തിക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണം പെരുമ്പടപ്പിൽ മഹാരാജ അവർകളുടെ തീട്ടരവും പാലിയത്തച്ചൻ്റെ നീട്ടം കൊടുത്ത കടുമങ്ങാട്ടു റമ്പാനെയുംകൂടി ബാവായുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെയും അടുക്കൽ കണ്ടനാട്ടു പള്ളിയിൽ അയച്ചാറെ പള്ളിക്കാരൻ എല്ലാവരും കൂടി പള്ളിനടയിൽ കരിശും വെപ്പേസ്തകവും വച്ചു മെഴുകുതിരിയും കത്തിച്ച മെത്രാൻ ഉടപ്പും വടിയും സ്തുതിയും വയ്യിച്ചു പാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം കുറഞ്ഞൊരനാളു പാർത്തിൻ്റെ ശേഷം റമ്പാൻ കല്ലിക്കോട്ടച്ചീമയിൽ ചെന്ന ഒരു വീട്ടും വയ്യിച്ചതിരിയെ മെത്രാൻ ഉടപ്പും ഇട്ടു പാർത്തി അയാളുടെ അന്നുജൻ കത്തനാരെ കൊണ്ടുചെന്ന മെത്രാൻ ഉടപ്പു ഇടുവിക്കയും ചെയ്തു. ഈ റമ്പാൻ മുളത്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ പാവപ്പെട്ടതിൽ രണ്ടു പൈതങ്ങളുടെ ശെമ്മാശ്ശുപട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പൈതങ്ങളുടെ ശേഷക്കാരും പള്ളിക്കാരും അറിഞ്ഞപ്പൊൾ ഈ ശെമ്മാശ്ശുനാരെ ദിവനാസൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു കപ്പായവും കീറിപെന്തങ്ങളെപ്പൊലെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ആയതിൽ ചാമക്കാട്ടു അവരാ ചെറുക്കനെ കുറഞ്ഞൊന്നു കഴിഞ്ഞതിൽ പിന്നെ ജനങ്ങളുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ദിവനാസൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പട്ടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ ഇപ്പൊൾ മുളത്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ പാർത്തി വരുന്നു. ആ എടുവകയിൽ മാങ്കടി വീട്ടിൽ കൃസ്ത്യാനി ആയി പാർത്തി വരുന്നു.

A. D. 1760

തീറിൻ്റെ പെർപ്പ-കൊല്ലം ൩൬ (36)-മത ധനമാസത്തിൽ കൊയിമ്മ മുന്മാകെ വെച്ചുഴുതിയ തീരോലകാര്യമാവിത-

മകൊതെവർ പട്ടണത്തു അങ്കമാലിക്കൽ പഴെകുറും പുറത്തു നൂറ് (64)-ം പുത്തൻകുറും പുറത്തു നൂറ്-ം അങ്കമാലി വലിയപള്ളികൊണ്ടും അകപറമ്പിൽ പള്ളികൊണ്ടും അതിൽപെട്ട എപ്പർപെട്ടുകൊണ്ടും നേർപാതി പകുത്തു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വലിയപള്ളിയിൽ മെലാൽ ചൊദ്യമില്ലാത്തവണ്ണം തീരഴുതി കൊടുത്തൊ പുത്തൻകുറും പുറത്തു നൂറ് (64)-ം ഇപ്പടിക്ക തീരഴുതി വാങ്ങിച്ചുകൊണ്ടൊ പഴെകുറും പുറത്തു നൂറ് ഇപ്പടിക്ക കാവകുറ്റമ്പത്തു ഉണിച്ചൊരു കണ്ടൻ കൈയെഴുത്ത,

A. D. 2-9-1773

പടിസാധനത്തിൻ്റെ പെർപ്പ

നാം കർമ്മലീത്താദർശനത്തിൽ ലൊറൻസൊ സജസ്സിനിയാനി ശ്ര. ക്ലൈസി 14-ാമതു മാർപ്പാപ്പയുടെ കല്പനയാലെ മലങ്കര എടുവകക്കും കൊച്ചി എടുവകക്കും മെലാളായിട്ടും കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിൽ ജനാറം മുപ്പനായിട്ടും നടക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും അങ്കമാലിക്കൽ വച്ചു ൭൨ (72)പള്ളിക്കാരും യോഗമായിട്ടുകൂടി നമ്മുടെ മുന്മാകെ ബോധിപ്പിച്ച ആവലാതികൾ തീർത്തു കല്പിച്ച സാധനം.

മെത്രാന്മാര കാലംചെയ്താൽ കീഴ്മര്യദപൊലെ സുറിയാനിക്കാരരതന്നെ കവറടക്കംചെയ്തു കൊൾകയും വെണ്ടുവെന്നും പെരുന്നാളുകളിൽ പാട്ടി അച്ചമ്മാര അറളക്കാ ഇടുന്നതു കീഴ്മര്യദപൊലെ നിങ്ങൾ തന്നെ അറളക്കാ എടുത്തുകൊൾക തന്നെ വെണ്ടുവെന്നും പട്ടക്കാരരെ തല്ലുകയും തല്ലിക്കയും വെലങ്ങിലിടുകയും അതിൽനിന്നു ആത്മത്തിനടുത്ത ക്രിയ കൂടാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തെടുത്ത ഇടുന്നതും ശ്ര. കത്തോലിക്കാ പള്ളിയുടെ കല്പനപൊലെ കറത്തിൻ്റെ പ്രകാരം പൊലെ മെല്ലട്ടക്കാരനെകിലും മെൽപട്ടക്കാരൻ്റെ കല്പനയാലെകിലും മുറിയിൽ പുട്ടുന്നതല്ലാതെ തല്ലുകയും തല്ലിക്കയും വിലങ്ങിടുകയുംമരത. വിശേഷിച്ചും ഉണ്ടായതിൻ്റെ വലിപ്പംകൊണ്ടു ലൊകരു പഠിപ്പാനായിട്ടു അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ സംഗതിവന്നു. എഴുന്നറി പരിഷക്ക പട്ടംകൊടുത്ത സുറിയാനിമര്യദപൊലെ ഇനിമെൽ അവര നടത്തുകയില്ലെന്നും നിങ്ങളുടെമെൽ വാണിരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാര ഓരൊരുത്തൻ്റെ പട്ടം അഴിച്ചാൽ വീണ്ടും കൊടുക്കയില്ലെന്നും പട്ടക്കാക്കും അൽമേനികൾക്കും ഉണ്ടാകുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു നെരും പരമാർത്ഥവും ബോധിക്കാതെ കണ്ടു ശിക്ഷിക്കയും മഹറൊൻ ചൊല്ലുകയില്ലെന്നും ഇതിൻപണ്ണമല്ലാതെ മെലിൽ ചെയ്കയില്ലെന്നും നാം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൭൩ (1773) കന്നിമാസം പുത്തൻ കണ്ടക്കിൽ 2-നു അങ്കമാലിക്കൽ വലിയ പള്ളിക്കൽ വച്ചു എഴുതിയ ഈ സാധനത്തിന്മേൽ നമ്മുടെ കയ്യൊപ്പും മുദ്രയും ഇടുകയും ചെയ്തു.

A. D. 2-7-1774

തിരുവെഴുത്തിൻ്റെ പെർപ്പ

൧൪(14)-ാം ക്ലൈസി മാർപ്പാപ്പയുടെ തിരുവെഴുത്തൊടു കൂടി ബൊംബെ വികാരി അപ്പസ്തൊലീകാ കൊച്ചിമഹാരാജാവിനു അയച്ചു ലേഖനം.

൧൪(14)-ാം ക്ലൈസിപാപ്പാ മഹാരാജാവു ആരോഗ്യരയും സ്വന്തരയും ദൈവപ്രസാദത്തിനൂടെ തെളിവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. മഹാരാജാവിൻ്റെ നാട്ടിൽ പാർത്തിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ വരാപ്പഴെ കർമ്മലീത്താ പാട്ടിമാരരു

നമുക്കു എഴുതി അയയ്ക്കുന്ന അവരുടെ സാധനങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിന്റെ മഹാത്മ്യവും ഗുണവധികാരങ്ങളും അവരനുഭവിച്ചു വരുന്ന തിരുവുള്ളകടാക്ഷപ്രകാരവും വളരെ സ്തുതിച്ചു പലപ്പോഴും പല ഉഴവു നമുക്കു എഴുതി അറിയിച്ചതുകൊണ്ടു ഈ യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളിൽ മഹാരാജാവിന്റെ തിരുനാമവും സുചരിതവും വിഖ്യാതകീർത്തിയുമായികൊണ്ടു എല്ലാവർക്കും സ്തുതികാരണമായി ചമഞ്ഞു. എന്നാൽ നാം കല്പിച്ച നമ്മുടെപേർക്കു മഹാരാജാവിന്റെ നാട്ടിൽ ചെമ്മരിയിരിക്കുന്ന വരാപ്പുഴ പാട്രീമാർ അനുഭവിച്ചു വരുന്ന ഉപകാരങ്ങളും തിരുവുള്ളകടാക്ഷവും സത്യവെദികളൊക്കെക്കും തലവനാകുന്ന നമ്മുടെമേൽ പ്രത്യേകം പരന്നതിനെക്കൊണ്ടു വളരെ സ്തുതിച്ചു പ്രസാദിച്ചു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവരൊടു ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങളൊക്കെയും നമ്മൊടു ചെയ്തിൻവണ്ണം കൈക്കൊള്ളുന്നു. ആയതിനെക്കൊണ്ടു മഹാരാജാവിന്റെ നെരെ നമുക്കുള്ള ബഹുമാനമാനവും മനസ്സിലെ പ്രസാദവും നന്ദിയും പ്രത്യേകപകാരവും അറിയിപ്പാൻ ഈ നമ്മുടെ സാധനം മഹാരാജാവിന്നു എഴുതി അയച്ചു. മഹാരാജാവു എല്ലാക്കൂട്ടം സുഖങ്ങളും ഭാഗ്യസമ്പൂർണ്ണതയും അനുഭവിച്ചിരിക്കണമെന്നു നമുക്കുള്ള ആഗ്രഹവും അപേക്ഷയും നമ്മുടെ പാട്രീമാരുടെമേൽ പ്രത്യേകം പരന്നതിനെക്കൊണ്ടു വളരെ സ്തുതിച്ചു പ്രസാദിച്ചു നമ്മൊടു ചെയ്ത വലിയ ഗുണങ്ങളെ ഏറെ ഏറെ വലിപ്പത്തിന്നു അവിടെ സത്യവെദം നടത്തി വരുന്ന നമ്മുടെ പാട്രീമാരുനാമതിലുള്ള സൊഹത്തിനുടെ കടാക്ഷമായ പണയംപൊലെ കൈക്കൊണ്ടു തിരുവുള്ളകടാക്ഷമായി അവരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും നമ്മുടെ അപേക്ഷ ആയി നമുക്കുള്ള സത്യവെദത്തിൽ പ്രമാണമാകുകൊണ്ടും നാം പ്രത്യേകം അവരൊടു കല്പിച്ചതു കൊണ്ടും ശേഷമുള്ളവരെക്കായിലും അവർ സ്വാമി ഭക്തിയായിക്കൊണ്ടു മഹാരാജാവിന്റെ കീഴ് പരമാർത്ഥമായി വഴങ്ങിയിരിക്കണമെന്നും നാം പരം ഏറ്റിരിയുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു മഹാരാജാവു അടക്കിവഴുന്ന നാട്ടിലുള്ള നമ്മുടെ വരാപ്പുഴ പാട്രീമാരു തിരുമനസ്സിലെ പ്രസാദമായി കൈക്കൊണ്ടു നാട്ടിലുള്ള പള്ളികളെയും അതിലുള്ള നസ്രാണികളെയും ശേഷം സത്യവെദികളെയും തിരുവുള്ളമായി കൈക്കൊണ്ടു രക്ഷിക്കണമെന്നു പിന്നെയും വളരെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു ഏകാന്തപ്പെട്ട ദീർഘതിരുവയസ്സും ഗുണങ്ങളൊക്കെയുടെ വർദ്ധനയും പ്രത്യേകം ദൈവപ്രസാധത്തിന്റെ സഹായത്താൽ പട്ടാങ്ങ അറിഞ്ഞു അനന്തപട്ടാങ്ങയായ മോക്ഷഭാഗ്യം മഹാരാജാവിന്നു നല്കി കൊടുക്കണമെന്നു സർവ്വതും വശമാകുന്ന നമ്മുടെ ദിവ്യകർത്താവിനൊടു എല്ലാപ്പോഴും നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൭൪ (1774) കർക്കടകമാസം 2-നു നമ്മുടെ മേൽ പട്ടപാശ്യയുടെ ൩ (6)-ാം കാലത്തിൽ ചെപുരിയാം റോമ്മായിൽനിന്നും എഴുത്ത. ബെനദീക്കോസസ്ഥായി-

A. D. 4-6-1775

നീട്ടിന്റെ പെർപ്പ

അകപറമ്പിൽ പള്ളി കൈക്കാരകണ്ട അകപ്പറമ്പിൽ പള്ളിയിൽ പഴെകുറുകാർ പൊന്നുകൊണ്ടു തീർപ്പിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന കുരിശു പഴെകുറുകാർക്കും പുത്തൻകുറുകാർക്കും കൂടി ഉള്ളതാകുന്നതെന്നും ആയതു ൩ (3) തുലാം പൊന്നുണ്ടെന്നും ആയതു പണ്ടാരയ്ക്കണത്താൽ തന്നവെന്നും പുത്തൻകുറുകാർ പറയുകകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വരുത്തി ചെറിച്ചൊരേ ൩ (3) തുലാം പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കുരിശു സൂക്ഷ്മിലെണ്ണം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന കുരിശു ൩൦൦൦ (3000) പണക്കുമെയൊള്ളു എന്നും നിങ്ങൾ കല്പിട്ടു എഴുതി വക്കുകൊണ്ടും

കൊണ്ടുവന്ന കുരിശു പള്ളിയിൽതന്നെ കൊണ്ടുചെന്നു വെള്ളത്തക്കവണ്ണം ഒഴിഞ്ഞതന്നായ്ക അടുക്കുപത ഉൾപ്പെടെ അടിയറവു തീർന്നു പണം ൩൦൦൦ (6000), അകപറമ്പിൽ നിന്നാർക്കു പള്ളിവെക്കെണ്ടതിന്നു വിവാദുള്ളതിന്നും തീർന്നു നടത്തിയതിന്നും അടിയറവുതീർന്നു പണം ൭൦൦൦(7000) ചിററി പണം ൧ (1)-ം ആകെ പണം ൭൦൦൧ (7001)-ം ആ പണം ഏഴായിരത്തി ഒന്നും നിത്യചെലവിൽ ഒടുക്കി പററുചിട്ടു വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കയും വേണം എന്നും ഇപ്പടിക്കൻ ൫൦(50)-മാണ്ടു ഇടവം ൨൨(22) തിരുവുള്ളമായതും പടി തിരുവെഴുതിയ വലിയ മെലെയുത്ത അണച്ചുപെരുമാരും.

മെത്രാന്റെ സാധനത്തിന്റെ പെർപ്പ

നാം മാർ അളായിസിയൂസ ഉഴുപ്പുള എന്ന മെത്രാൻ മലങ്കര എടവകക്കും കൊച്ചി എടവകക്കും വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കു എഴുത്ത.

തുപ്പായ്പ്പു സ്വരൂപത്തിങ്കൽ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുവുള്ളത്തിലറിയെണ്ടും അവസ്ഥ. മഹാരാജാവിന്റെ നാടകത്തു വസിക്കുന്ന നസ്രാണികളുടെ വെങ്കോര്യങ്ങളെ നാം പാട്രീ ആയി ൧൨ (12) വശരും വിചാരിച്ചൊര ഇപ്പൊരും നാം നമ്മുടെ വെദതലവന്റെ കല്പനയാലെ ഉഴുപ്പുള എന്ന മെത്രാനുമായി മലങ്കര എടവകക്കും കൊച്ചി എടവകക്കും വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കുയുമായി വരാപ്പുഴ വന്നു മകരമാസം ൧൫ (15)നു വാഴിച്ചു ക്രിയയും കഴിച്ചു നസ്രാണിജനവെങ്കോര്യങ്ങളെയും പള്ളികളുടെ മേൽവിചാരവും എടുക്കയും ചെയ്തു. ആയതിന്നു വരാപ്പുഴ മെത്രാന്മാർക്കു മഹാരാജാവു കീഴ്മരയാദി കൽപിച്ചുകൊടുത്തുവരുന്ന സഹായങ്ങളും തിരുവുള്ള കടാക്ഷവും പ്രത്യേകം നമ്മുടെ മേൽ ഉണ്ടാകണമെന്നും മഹാരാജാവിന്റെ തിരുമനസ്സുണ്ടായിട്ടു വെങ്കോര്യങ്ങളെ നടത്തിച്ചു തരണമെന്നും നമ്മുടെ അപേക്ഷയാകുന്നതും ഈശ്വരതിരുവുള്ളവും തിരുമേനിക്കാരോഹ്യതയും ചത്രഹരവും രാജ്യവർദ്ധനയും ദൈവസുഖവും മഹാരാജാവിന്നു മേൽക്കുമേൽ ഉണ്ടാകത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ നിത്യദൈവരാത്രിയിൽ സകലഗുണകാരണമായിരിക്കുന്ന തമ്പുരാനൊടു ഈശ്വരനൊടു പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യും. കൃതാർത്ഥതയും തിരുത്തുയുസ്സും വർദ്ധിച്ചിരിക്കട്ടെ-ശ്രീഭൂ.

വരാപ്പുഴ പാർക്കുന്ന കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിലുള്ള പാട്രീമാര എല്ലാവരുംകൂടി പൊർത്തുഗാളിൽ പാർക്കുന്ന ശു.മാർപ്പാപ്പായുടെ മെലാളിന്നു എഴുതി അയച്ചു സാധനത്തിന്റെ പെർപ്പ.

കുരിയാട്ടി യേശുസെപ്പപാട്രിയെയും അയാളുടെ കൂട്ടരെയും പൊർത്തുഗാളിന്നു അല്ലാ, പള്ളിക്കാർ അയച്ചിരിക്കുന്നത പിന്നെയൊ റൊമക്കത്രെ. അതായത സുറിയാനിക്കാരിൽ 2 മെത്രാന്മാരെയും 2 സുറിയാനിക്കാരിൽ മല്ലാൻമാരെയും ൧൦ (10) മാർഗം അറിയിക്കുന്നവരെയും അയയ്യാനും ൩൨ (32) പെർക്കുള്ള ഒരു പാതിവചിട്ടു ഉണ്ടാക്കി ശാസ്ത്രം പഠിപ്പാനുള്ള വഴി ശ്രമിപ്പാനുമായിട്ടത്രെ അവരെ അയച്ചിരിക്കുന്നതും അക്കാരുത്തെക്കുറിച്ചത്രെ ഏറ്റവും അവരു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. തിരുവിതാംകൂറു രാജാവിനെ ബൊധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കുരിയാട്ടിയും കൂട്ടരും പൊക്കാത്തുകൊണ്ടു പള്ളിക്കാറെ ഭടക്കയും രാജാവു ഏറിയ തെരുക്കും ചെയ്യുന്നു. അതായത: മലയാളത്തിലുള്ളവരു ഏറ്റൊപ്പയ്ക്കു പൊകുന്നതുകിൽ രാജാവിനെ ബൊധിപ്പിക്കാതെ പൊയ്ക്കൂട്ടാ എന്ന കീഴ്മരയാദി രാജാവു ചട്ടം വച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ആയതു കുരിയാട്ടി അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അറിവില്ലാത്ത ലൊകരെ തെരുക്കിപ്പാനത്രെ കുരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. ആയതുകൊണ്ടു ഈ ആയ

തന്നെ ഇവിടെ വന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിൽ മുനിലുണ്ടായ കലക്കവും എടുത്തുട്ടിനെക്കായിലും എത്രയും വലിയ കഷ്ടമായ കലക്കങ്ങളും ഇനിയും ഒരു പുത്തൻകുറു ഉണ്ടാകുന്നതിനു സംശയവുമില്ലാ. അതെന്നതു-അയാളെക്കായി ലും ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരും വലിയ തമ്പാട്ടുകാരും അയാളെപ്പോലെ കുറയപ്പെട്ടവരുടെയും അയാളെ കൈക്കൊണ്ടുകയ്യില്ലാ. ആയതു എന്നിയെ സുറിയാനിപെച്ചല്ലാതെ മറ്റൊരു പെച്ചു പഠിപ്പാൻ മനസ്സില്ലാത്ത പരിഷയാക കൊണ്ടു സുറിയാനിപെച്ചിലുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളും പള്ളിക്കടുത്ത കാണാനകളും ക്രമങ്ങളും അറിവാൻ വഹിയാത്ത ജനങ്ങൾ ആകുകൊണ്ടും ലോകരെ ഭരിപ്പാൻ അവരിൽ കഴികയുമില്ലാ. ആയതുകൊണ്ടു അവരുടെ ജാതിക്കാരരു മെത്രാന്മാർക്കു കീഴ് വഴങ്ങുകയുമില്ലാ. മലയാളത്തിലുള്ള കാവ്യരൂ ഏറിയ പാടുപെട്ടു മാർഗ്ഗം അറിയിച്ചു കൂടുന്നതിനെക്കായിലും ബുദ്ധിയും അറിവും ഇല്ലാത്ത സുറിയാനി പരിഷകളെ നെറിവുണായും ബൊധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ വളരെ പാടുപെടുന്നു. ആയതു ക്ഷയിപ്പിച്ചുകളയണമെന്നുവെച്ചത്രെ കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത. മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരു മലയാളത്തിൽനിന്നു പൊയാൽ കാവ്യരൂ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂട്ടുകയുമില്ലാ. അതെന്നതു പിന്നെ അതിമെൽ ഒരു തമസാരം ഉണ്ടാകുകയുമില്ലാ. മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവരു കാവ്യരൂ മാർഗ്ഗം കൂട്ടുവാൻ ഇപ്പൊൾ പലപല സങ്കടങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നു. മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരെ പൊക്കായ്കൊണ്ടു മെൽപറഞ്ഞ സങ്കടങ്ങളെക്കായിലും അധികം സങ്കടം അനുഭവിച്ചാലും പ്രത്യേകം റൊമ്മയിൽ നിന്നു കല്പനവരാതെ തങ്ങൾക്കുള്ള ലത്തീൻപള്ളി സുറിയാനിപള്ളികൾ തന്നെയും കൈവീടുകയുമില്ലാ. നെറിവും അറിവും ഉള്ള പട്ടക്കാര മലയാളത്തിൽ ഇല്ലാഴികകൊണ്ടു കരിയാട്ടിയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ അയാളുടെ തട്ടിപ്പിൻറെ പഠിതത്തിൽനിന്നു പിന്നത്തവരിൽനിന്നു ലത്തീൻകാര കാഴ്കയില്ലെന്നുവെച്ചു മാർത്തോമ്മായുടെ എടുത്തുട്ടിൽ തിരികയും ചെയ്യും. ലത്തീൻകാരരുടെ ബഹുമാനക്കെടു വരുത്തുവാൻ മാർഗ്ഗം കഴിപ്പാനും അത്രെ കരിയാട്ടി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. അതായത മാർ അല്ലാസിയൊസ റെത്രെപ്പൊലീത്താ പുട്ടിയ വാതിൽ തുറന്നാൽ മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവർക്കു എല്ലാവർക്കും ഏറ്റുത്താലെയുള്ള സങ്കടങ്ങളും ഞെരുക്കങ്ങളും കരിയാട്ടി മലയാളത്തിൽ വരുന്നവെങ്കിൽ വന്നിട്ടു രണ്ടുമുന്നാണ്ടു കഴിയുമ്പോൾ ബൊധിച്ചുവരികയും ചെയ്യും. അതെന്നതു-എത്ര എണ്ണത്താലെ അയാൾ ഈ പരിഷയുടെ കണ്ണു മുടി എന്നും എത്ര സങ്കടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു എന്നും എത്ര ദ്രവ്യം ചിലവിട്ടുയെന്നും അവ വിചാരിക്കുമ്പോൾ അറികയുമാം. നില്ലപ്പെട്ടതും അടിസ്ഥാനമുള്ളതുമായ സുറിയാനിപള്ളി ലത്തീൻപള്ളിയിൽനിന്നു വെർപെട്ടാൽ സുറിയാനിക്കാര അറിവും നെറിവും ഇല്ലാത്തവരും വൈരിയുമായ അവരുടെ അടിമയിൽ ബഹുമാനമുള്ളവരും തമ്പുരാൻറെ നീതിണായം അനുപാഷിക്കുന്നവരുമായ നാം കിടക്കേണ്ടിവരും. മാർ അല്ലെസീനൊസ മെത്രാപ്പൊലീത്താ പുട്ടിയ വാതിലും മുടിയ കണ്ണും തുറന്നുകൊടുത്താൽ പിന്നെ അവസരം തങ്ങൾ തന്നെ അറിവാൻ സംഗതിവരികയും ചെയ്യും. കൊടുങ്ങല്ലൂർ മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ കീഴ് ലത്തീൻപള്ളികൾ ഏറെ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും സുറിയാനിക്കാരരായി വരുമ്പോൾ ലത്തീൻ പള്ളിക്കാരരു സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള പട്ടക്കാരരെ കൈക്കൊണ്ടുകയ്യില്ലാ. അതിൻ വണ്ണം വരുമ്പോൾ സുറിയാനിപരിഷകൾ മുഷ്കരത്വം വന്നാൽ ലത്തീൻ പള്ളിക്കാരരു ക്ഷയിച്ചു പൊകുവാൻ ഉള്ള വഴി അത്രെ ആകുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ഇപ്പൊൾ കർത്താലിക്കാരനാകുവാൻ മനസ്സാകുന്നതും അയാളുടെ ലോകരുടെകൂടെ സമതീച്ചിട്ടില്ലാ പിന്നെയൊ തനിക്കു തൊന്നിയവണ്ണം അത്രെ ആകുന്നു. ഉദിയനെപ്രകൃർ സൂനഹദോസ് കൈക്കൊണ്ടുവാൻ അയാൾക്കു മനസ്സുമില്ലാ. മുനിലത്തെപ്പോലെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇപ്പൊഴും അയാൾ ചെയ്തുവരുന്നു. അതായത് പള്ളിക്കടുത്ത കാര്യത്തിനെ മുട്ടിപ്പായിട്ടു

സിമൊനിയം ചെയ്തുവരുന്നു. ലോകകാർത്തക്കുറിച്ചത്രെ കത്തോലിക്കാക്കടുത്ത വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടുവാൻ ഏറ്റവും അയാൾ മനസ്സാകുന്നത. വാച്ചപ്രകാരമായാലും മാർത്തോമ്മാ കത്തോലിക്കാക്കടുത്ത വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടുന്നവന്നാൽ ഉടൻതന്നെ അയാൾക്കുള്ളവർ അയാളെ ഉപേക്ഷിച്ചെന്നു ഗണിക്കപ്പെട്ടു എടുത്തുകാരനായ കൂറിലോസും മെത്രാനെ അവാരു കൈക്കൊണ്ടുകയും ചെയ്യും. മലയാളത്തിലുള്ള കത്തോലിക്കാക്കടുത്ത സുറിയാനിപരിഷകൾ കൂട്ടത്തോടെ അവരു ചൊല്ലുന്ന മാർഗ്ഗം അറിയിപ്പുകാരരെ നീക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കരിയാട്ടി വരുമെങ്കിൽ മാർത്തോമ്മാ എടുത്തുകാരനെങ്കിലും ഞങ്ങൾ മാർത്തോമ്മായെ കാണുമെന്നും. അതെന്നതു മാർഗ്ഗമറിയിപ്പുകാരുടെ പ്രയത്നം കൊണ്ടു മാർഗ്ഗം കൂടിയ ഏറിയ പരിഷകൾ അവരിൽ വർദ്ധിക്കുകൊണ്ടു മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കായിലും എടുത്തുട്ട് നല്ലതാകുന്നതെന്നും ഇതൊക്കെയും വിചാരിച്ചാൽ ഏതു പ്രകാരത്തിലും കരിയാട്ടിയെ അയക്കാതിരിക്കുന്ന തനല്ല-യൊഹന്നാൻ മറിയമെന്നപാട്ടി മരിച്ചുപൊകുകൊണ്ടും മൂവീസമെറി എന്ന പാട്ടി വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കായുടെ സ്ഥാനം കൈക്കൊണ്ടും.

A. D. 10-4-1784

അങ്കമാലി മുതൽ മലങ്കര പള്ളിക്കാരരു എല്ലാവരുംകൂടെ അറിയേണ്ടും അവസംഗം എന്നാൽ

ഫ്രെവ്രു (1783)-ാം കാലം മീനമാസത്തിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിയത്തക്കവണ്ണം ഇവിടെനിന്നും എഴുതി അയച്ചു കരിയിൽ ബ. കരിയാട്ടി മല്ലാനെ മലങ്കര എടുവക ക്ഷെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ എന്ന പെരു വിളിച്ചു വാഴിച്ചയും കഴിഞ്ഞപ്രകാരം നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അപ്പൊൾതൊട്ടു ഇപ്പൊളവും നമ്മുടെ പള്ളികളുടെയും മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻറെയും കാര്യം ക്ലേശിച്ചുകൊണ്ടത്രെ ഇവിടെ പാർക്കുന്നതു. ഇതു നേരവും കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം തീർന്നതുമില്ല. എന്നാലും വളരെ താമസംകൂടാതെ കാര്യം വെണ്ടുവണ്ണം നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വരുമെന്നു ശരണമായിരിക്കുന്നു. മാർത്തോമ്മാമെത്രാൻറെ കാര്യത്തിനും ശേഷം നമ്മുടെ അവിടെ ദീപ്പുതിയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കും വളരെ വളരെ വിശേഷം പാട്ടിമാരു വരുത്തുകകൊണ്ടത്രെ ഇതു താമസം വരുത്തുന്നതു എന്നാലും ഉടയതമ്പുരാൻറെ പ്രത്യേകമുള്ള മനോഹരണത്താലെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെവന്നും കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും ഇതിൻവണ്ണം ആയതുകൊണ്ടു ഇവിടെ നില്ക്കുന്ന പാട്ടിമാർക്കു വളരെ സങ്കടം ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞങ്ങൾ അങ്ങു എത്താതെയിരിപ്പാൻ വെണ്ടുന്ന പ്രയത്നം എടുക്കുമെന്നും നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ എഴുതി അയച്ചു അറിയണമെന്നില്ലല്ലോ. എന്നതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രയത്നം ഒന്നും കുറയുക ഇല്ലെന്നും നാം എല്ലാവരും ഒരു ചെർപ്പും മാംസവും ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളാൽ വശമുള്ളതൊക്കെയും നല്ല മനസ്സോടുകൂടെ നമുക്കുവെണ്ടി ശ്രമിക്കുമെന്നും നല്ല ഉറപ്പോടുകൂടെ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അവിടെനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിൻറെശേഷം ഫ്രെവ്രു (1783)-ാം കാലം കൊച്ചിയിൽനിന്നു കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാരൻ പാണ്ടിക്കത്തനാർച്ചൻ എഴുതിഅയച്ചു കരി ഇവിടെ വന്നു. അതിൽ ബ. മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ അമ്മ മരിച്ചപ്രകാരവും എൻറെ കൊച്ചുപെങ്ങൾ മരിച്ചപ്രകാരവും ശേഷം അവിടെ നമുക്കു വെണ്ടുന്നതിൽ പലരും മരിച്ചപ്രകാരവും അറികയും ചെയ്തു. ഇവിടെ ബ. അച്ചനും ഞാനും ചങ്കൂരി വർക്കിയും പുത്തൻമേർപ്പിയിൽ പൗർലാസും മലെയിൽ ചാക്കോയും നല്ല സ്വസ്ഥതയാടുകൂടെ ഇരിക്കുന്നു. പഞ്ചസാരമാത്തു മരിച്ചുപൊകയും

ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചു ഇനിയും ഇവിടെനിന്നും നിങ്ങളുടെപക്കൽ വന്നു പറയാൻ വളരെ യോഗ്യങ്ങൾ കഴിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുവെണ്ടി നിങ്ങളെല്ലാവരും നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരങ്ങളിലും കർവാനകളിലും അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു കറവു ഒട്ടും ഉണ്ടാകരുതത്രേ. ഞങ്ങളും നിങ്ങൾക്കുവെണ്ടി തമ്പുരാനോടു നമസ്കരിച്ച അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥതയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ഉടയതമ്പുരാന്റെ സഹായത്താൽ കാര്യമൊക്കെയും വെണ്ടുംവണ്ണം തീർന്നു വളരെ താമസംകൂടാതെ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വരികയും ചെയ്യും. ഇതു ബ. അച്ചൻ കല്പിച്ചപ്രകാരം കടന്നാട്ടു പള്ളിയുടെ വികാരി പാരയാമ്മാക്കൽ തൊമ്മാ കത്തനാൽ എഴുത്ത. ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ചുറ്റുവർ (1784) മെടമാസം ൧൦ (10)-ാം-നു-

A. D. 23-4-1784

പൊർത്തുഗാലിലെ കാര്യങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന സർവ്വധി കാര്യക്കാർ എ. പെ. പെ. ബ. കിഴക്കുഭാഗത്തു കൈയ്യുടേയും പ്രിമാസും ആയ സിത്തൊറാ ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്താ അവർകൾക്കു എഴുതി അയച്ച സാധനത്തിന്റെ പെർപ്പു

ഈ രാജസെക്രട്ടറിയായിൽ നിന്നു തലപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരൻ ആകുന്ന ജോഗൊമ്മോസുടെ അറവുജോ എന്നയാളിന്റെ കൈയൊപ്പം ഇട്ടു അങ്ങോട്ടു കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചു മെൽപറഞ്ഞ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെ ഉപായങ്ങൾ കൈയ്യും വഴക്കമില്ലായ്മയും സമ്മതിച്ചു കൂടായെന്നും അറിയാത്തഭാഷയിൽ വെച്ചുകൂടായെന്നും അങ്ങയെ അറിയിപ്പാൻ രാജസ്രീ കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആയതു എന്തെന്നാൽ മെൽപറഞ്ഞ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരെ പൊതുഗോവ രാജിതത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങിയിരിക്കുന്ന നാടുകളിലും ഈ രാജിതത്തിൽനിന്നു മാർഗ്ഗ കാര്യം വിചാരിച്ചുവരുന്ന നാടുകൾക്കു കൈയ്യിലും ഒട്ടും ഒരു ഭേദം കൂടാതെ ഈ രാജിതത്തിന്റെ കടിയായവന്മാരെപ്പോലെ പ്പെരുമാറിട്ടു അങ്ങേക്കു കീഴ്വഴങ്ങപ്പെട്ടവരാകുന്നു. തമ്പുരാൻ അങ്ങേ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ഇതു അജ്ജം എന്ന നമ്മുടെ മാതാവിന്റെ കൊവിലകത്തു വെച്ചു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ചുറ്റുവർ (1784)-ാം കാലം മെടമാസം ൨൩ (23)-ാം-നു എഴുതിയതു മടത്തിണ്ടു ദൈമല്ലൊ എക്കണ്ണു. കിഴക്കെ ഭാഗങ്ങളുടെ തലവനായ സെത്തൊറ ഗോവ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു.

മലങ്കരപള്ളിക്കാർക്കു എഴുതിയ സാധനം

മലങ്കര എട്ടുവക കൈയ്യുടെയും ഗോവർണമെട്രാ എഴുത്തു

നമ്മുടെ സെക്രട്ടറിയെ അങ്കമാലി മുതൽ മലങ്കര പള്ളിക്കാർക്കു എല്ലാവർക്കും കൂടി കണ്ടെന്നാൽ- മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും മറ്റും എട്ടുവകയിൽ സംഗതിയുള്ള എജമാനന്മാരുടെയും കല്പന അനുസരിക്കാതെ തന്നിഷ്ടമായിട്ടു പല വസ്തുക്കളും നടത്തുകയും കാട്ടുകയും ചെയ്തു വരുന്നപ്രകാരം നമ്മുടെ അമ്മ പൊതുഗോവ രാജസ്രീ തിരുമനസ്സറിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ഈ അവസരംകൊണ്ടു പ്രൊപ്പഗാന്ത എന്ന ശു. യോഗത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന അന്തനല്ലി എന്ന കർട്ടിനാളിനു എഴുതി അയക്കത്തക്കവണ്ണം പൊതുഗോവ രാജിതത്തിൽ ഗ്രീഹാജ്ജുത മന്റുത്തൊടു കല്പിക്കുകൊണ്ടും ടി മനുഷ്യം ടി കർട്ടിനാൾ അന്തനല്ലിക്കു എഴുതി അയച്ചൊര ആയതിനവന്നു മറുപടിയും പെർപ്പും പൊർത്തുഗോവ രാജസ്രീമാനത്തിങ്കൽ ഇന്ത്യനാടിന്റെ കാര്യം വിചാരിക്കുന്ന സർവ്വധികാര്യക്കാർക്കു ഒരു സാ

ധനവും കൂടെ എ. പെ. പെ. ബ. ഗോവമെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കു പൊർത്തുഗാളിൽനിന്നു എഴുതി വരികകൊണ്ടും ആയതു മലങ്കരയുള്ള പള്ളികളിലും അറിയിക്കത്തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ രണ്ടിന്റെയും പെർപ്പുകൾ ഇവിടെക്കും കൊടുത്തയച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു പെർപ്പുകളും ഏർക്കുവെച്ചുടാതെ പകർത്തി നിങ്ങൾക്കു നാം അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതു വായിച്ചുകൊണ്ടുവോവ വരാപ്പഴ പാർക്കുന്ന മെത്രാന്റെയും പാട്ടിമാരുടെയും മുപ്പുരതം ഏതു പ്രകാരമുള്ളതെന്നും എങ്ങനെയെന്നും ആ മുപ്പുരതം കൊണ്ടു പെരുമാറുവാൻ അവർക്കു ന്യായമാകുന്നോവെന്നും അവരു ഇവിടെ നടത്തി വരുന്ന പ്രകാരം നല്ലന്യായം തന്നെയോ എന്നും എല്ലാവർക്കും അറിയുമാം. ഈ നമ്മുടെ സാധനം അതതു പള്ളികളിൽ വന്നാൽ വികാരിമാരു വായിച്ചറിഞ്ഞു പെർപ്പും എഴുതി എടുത്തുകൊണ്ടു വെറെ പള്ളികളിൽ കൊടുത്തയയ്ക്കുകയും ഇതു എഴുതിവായിച്ചറിഞ്ഞ പ്രകാരത്തിനു ഓരൊരൊ വികാരിമാരു നമുക്കു എഴുത്തു കൊടുത്തയ്ക്കയുംവേണം. ഇതിനു നീക്കം വരുന്ന വികാരിമാരെ നാം ശിക്ഷിക്കുമെന്നതിനും കുറവിലല്ലെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

(തീയതി കാണുന്നില്ല)

A. D. 22-7-1784

ശ്ലീഹായ്ക്കടുത്ത മനുഷ്യപത്തൊടു രാജസ്രീ എഴുതി അയച്ച പാൻ കല്പിച്ചൊരു മനുഷ്യപം എഴുതി അയച്ചതിന്നു വന്ന മറുപടിയുടെ പെർപ്പു-

ഈ യോഗത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്നവർക്കു തങ്ങൾ മാർഗ്ഗം അറിയിക്കുന്ന എട്ടുവകകളിൽ ഉള്ള മെത്രാന്മാർക്കു കീഴ്വഴങ്ങി നടപ്പാൻ മനസ്സിലായ്കകൊണ്ടു ഇവരും മെത്രാന്മാരും തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന കൊഴുപ്പങ്ങളും ക്രമിക്കെടകളും പ്രപ്പഗാന്താ എന്ന ശുദ്ധമാനയോഗം അറിയുകകൊണ്ടു അതിന്റെ അവസ്ഥ ബൊധിപ്പാൻ അങ്ങയ്ക്കു എഴുതി അയക്കുന്നു. എത്രയും വിശ്വാസമുള്ള പ്രൊത്തുഗോവ രാജസ്രീയുടെ നാടുകളിലും അവിടെനിന്നും മാർഗ്ഗകാര്യങ്ങൾ വിചാരിച്ചുവരുന്ന രാജ്യങ്ങളിലുള്ള മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരൊക്കെയും അവരുടെ തലവന്മാരും തങ്ങൾ തങ്ങൾ മാർഗ്ഗം അറിയിച്ചുവരുന്ന എട്ടുവകകളിലുള്ള എട്ടുവക മെത്രാന്മാർക്കും മറ്റും മുഴുവനായിട്ടു കീഴ്വഴങ്ങി അവകാശമുള്ള എജമാനന്മാർക്കും മുഴുവനായിട്ടു കീഴ്വഴങ്ങിയിരിക്കണമെന്നത്രെ ശുദ്ധമാനയോഗത്തിന്റെ നിയോഗമാകുന്നതു. എന്നു വരുമ്പോൾ ശുദ്ധമാനസംഹാസനത്തിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന മുഷ്കരതങ്ങൾ മുഖിൽ എട്ടുവകമെത്രാന്മാരെയും മറ്റും അവകാശികൾ ആകുന്ന എജമാനന്മാരെയും ബൊധിപ്പിച്ചാണും അവർക്കു തെളിയുംവണ്ണമുള്ള പതപാകത്തൊടു കൂടി ആയതു കൊണ്ടു പെരുമാറുവാനും വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവർ അതതു എട്ടുവകകളിൽ അവകാശികളാകുന്ന പള്ളിക്കടുത്ത എജമാന്മാർക്കു സഹായമായിരിപ്പാനും അവർക്കു മനഃദ്രവ്യം സങ്കടവും വരുത്താതിരിപ്പാനും അത്രെ അവർ കടമായിരിക്കുന്നതു. എന്നു വരുമ്പോൾ മാർഗ്ഗമറിയിക്കുന്നവരിൽ ചെലർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിഭാവം കൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള ശുദ്ധമാന യോഗത്തിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കാതെ കൊണ്ടു അതതു എട്ടുവകകളിൽ അവകാശികളാകുന്ന എജമാനന്മാരോടു മറ്റുതല കാട്ടി വരുന്നതിനാൽ വെണ്ടാത്ത ഏതാനും നിരൂപണ പ്രൊതുഗോവ രാജിതത്തിങ്കൽ തൊന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു നീക്കിക്കളയാനുള്ളതിന്നു ശുദ്ധമാന യോഗത്തിന്റെ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള നിയോഗവും തക്കമണ്ണുവും കണ്ടു ഈ രാജസ്രീമാനത്തിങ്കൽ അങ്ങേ ബൊധിപ്പിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും എന്നു തന്നെയുമല്ലാ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള നിയോഗം എന്തെന്തൊരു കാര്യം

ക്കണമെന്നും ഇതിന്നു വിപരീതമായി വാചുവരും തുടങ്ങുന്നവെങ്കിൽ ശുദ്ധമാന യോഗത്തിന്ന തെളികയില്ലെന്ന തന്നെയുമല്ല ഇതിൻവണ്ണം ചെയ്യുന്ന കററക്കാരരെ മാറ്റി അതിൻവണ്ണം ചെയ്യാവുന്നവരും അവരൊടു വിചാരിച്ചു അതാതു എടങ്ങളുടെ എജമാനത്തങ്ങളെയും പൊർത്തുഗാൾരാജാക്കന്മാരുടെയും ഇഷ്ടംപോലെയും നടക്കുന്നവർ ഇവർക്കുപകരമായി കല്പിക്കാൻ ആസ്ഥമായിരിക്കുന്നവരെന്നും അറിഞ്ഞുകൊൾകയും വേണം. വാഴ്ചവാനുള്ള ആഗ്രഹം കൊണ്ടല്ല ശുദ്ധമാനയോഗം മാർഗ്ഗമായിരിക്കുന്നവരെ അയക്കുന്നതു. പിന്നെയൊ ആത്മാവുകളുടെ പരിപാലനത്തിൽ അതാതു എടവകകളുടെ എജമാനന്മാർക്കു എല്പിച്ചു വരുത്തുവാനും ശു. വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പാനും ആയിട്ടത്രെ. എന്നുവരുമ്പോൾ ഇവരു അവകാശികളാക്കുന്ന മെത്രാന്മാർക്കും എജമാനന്മാർക്കും എല്ലാംകൊണ്ടും കീഴ്വഴങ്ങിയിരിപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നമ്മുടെ നിയോഗം എന്തന്നറിഞ്ഞു ഹൃദയംകൊണ്ടു അതീന്ന തക്കവണ്ണം നടപ്പാനുള്ളതിന്നു അറിയിപ്പായിട്ടും ഇതു മതിയായിരിക്കുന്നു. റൊമ്മായിൽനിന്നും മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൪ (1784)- മകരമാസം ൨൦(20)-നു എഴുതിയതു, എജമാനൻ കർദ്ദനായ അന്തൊണെല്ലി.

A. D. 1-2-1787

അങ്കമാലി മുതൽ മലങ്കരയുള്ള ൮൪ (84) പള്ളി എടവകകളാ രത്നം കൂടി എഴുതിവെച്ച പടിയൊലയുടെ പേർപ്പ

അങ്കമാലി മുതൽ മലങ്കര പള്ളിക്കാരരു എല്ലാവരുംകൂടി അങ്കമാലി വലിയ പള്ളിയിൽകൂടി പട്ടാങ്ങയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ വർദ്ധിപ്പിന്നും തമ്പുരാന്റെ മനോഹൃണത്താലെയും നമ്മുടെ പരിഷയ്ക്കു നെറിവിന്റെ നിലയെറയയും ഒരുമ്പാടും ഉണ്ടാകുവാനും നമ്മുടെ കാരണവന്മാരു നടന്നി നിരുന്ന നല്ല മദ്യാദികളും ക്രമത്തിന്നും തക്കവണ്ണം നടക്കേണ്ടതിന്നും മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൭ (1787) കുരോംസം പഴയകണക്കിൽ ൧ (1)-നു എഴുതിയ പടിയൊല ആവിത.

നമ്മുടെ കാരണവന്മാർ മാർത്തോമ്മാദ്രീഹായുടെ കയ്യൊല എഴുതിയ ശിഹായുടെ പട്ടാങ്ങയുടെ മാർഗ്ഗം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം ൧൫൯൯ (1599)-മാണ്ടിൽ അങ്കമാലി കിഴക്കെ പള്ളിയിൽ കാലം ചെയ്ത മാർ അബ്രഹാം മെത്രാപ്പോലീത്താരുടെ കാലത്തോളം കൽദായസുറിയാനികാരുടെ മെല്ല്യക്കാരരു വാങ്ങ നമ്മെ ഭരിച്ചതിന്റെ ശേഷം പൗലീസ്റ്റാക്കാരരുടെ ചതിക്കൊണ്ടു സുറിയാനികാരുടെ വരവുപോയിട്ടു നമ്മുടെ പരിഷക്കാരരെ കീഴടക്കി ഭരിച്ചു വരുമ്പോൾ സുറിയാനികാരുടെ ഒരു മെല്ല്യക്കാരൻ നമ്മുടെ എടത്തു വരുവാനായിട്ടു കൊച്ചിയിൽ വന്നതിന്റെ ശേഷം കടലിൽ താഴ്ത്തി അപജയപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ബോധിക്കുകൊണ്ടു അന്നു നമ്മുടെ കാരണവന്മാരു മട്ടാഞ്ചേരിയിൽകൂടി പൗലീസ്റ്റാക്കാരരു നാം നമ്മുടെ അനന്തരവരും കാണുകയില്ലെന്നും സത്യവും ചെയ്തു ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ കൂടി തൊമ്മാ എന്ന അർക്കഭിയാക്കൊന്നെ യോഗമായിട്ടുപെരു വിളിച്ചു വാഴിച്ചതിന്റെശേഷം ഗോവായിൽ ഇരുന്ന കർമ്മലീത്താ പാതിരിമാരെ വരുത്തി യോഗമായിട്ടു പെരുവിളിച്ചു മെത്രാൻ സൈത്തു റൂത്രായും പട്ടവും വഹിച്ചുവെന്നും റൊമ്മായിൽചെന്നു വാഴിയും കൈക്കൊണ്ടുവന്ന ഈ ദേഹത്തെ തെക്കു വാഴിക്കാമെന്നും യേശുസെപ്പ എന്ന പാദ്രിയെ അയച്ചു പറയിപ്പിച്ചാറെ അതിൻവണ്ണം സമ്മതിക്കുകൊണ്ടും യേശുസെപ്പ എന്ന പാദ്രി റൊമ്മായിൽ ചെന്നു വാഴിയും ഏറ്റു മലയാള

ത്തിൽ വന്നാറെ മാർ തൊമ്മാമെത്രാൻ പട്ടംകൊടുക്കയും സൈത്തു റൂത്രായും ചെയ്കകൊണ്ടും ആയതു അനുസരിക്കാതെ നിന്ന നമ്മുടെ മെത്രാനായിട്ടു ആലങ്കരത്രാസ എന്ന കത്തനാരച്ചനെ വാഴിക്കയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒടുക്കമടുത്തപ്പോൾ കർമ്മലീത്താക്കാരരുടെ ഉപായത്താലേ നമ്മുടെ പരിഷയിൽ സ്ഥാനവും ബഹുമാനവും ഇല്ലെന്നു വരുത്തുവാനായിട്ടു മലയാളത്തിലുള്ളവരെ വാഴിക്കണമെന്നുള്ള കൽപന സമ്മതിച്ചു എന്നു വരുവാനായിട്ടു മലയാളത്തിലുള്ളതിൽ കൂട്ടായക്കാരുടെ നെറ്റിയെൽ എന്ന പാദ്രിയെ മെത്രാനായിട്ടു വാഴിക്കുകൊണ്ടു കൂട്ടായക്കാരുടെ ഉള്ള മെത്രാനെ സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു തുടങ്ങുകകൊണ്ടും നമ്മെ ഭരിപ്പാനായിട്ടു വന്ന സുറിയാനികാരൻ മാർ ശെമൊൻ മെത്രാനെ പൗലീസ്റ്റാക്കാരരു താന്തരു തടഞ്ഞു പാർപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിലുള്ള പാദ്രിമാരു അവിടെ ചെന്നു മലയാളത്തിന്നു പൊറത്തുകളയാമെന്നും പറഞ്ഞ പൗലീസ്റ്റാക്കാരൊടു കയ്യാറ്റവും ചെയ്തുകൊണ്ടുവന്ന ആലങ്ങാട്ടുപള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്ന പാർപ്പിച്ച ആ ദർശനക്കാരുടെ ആഞ്ചെല്ലസ പാദ്രിയെ മെത്രാനായിട്ടു വാഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാർ ശെമൊൻമെത്രാനെ കപ്പലിൽ കരൈറിച്ചു പുതിച്ചെരിയിൽ കൊണ്ടുചെന്ന ഒരു മുറിയിൽ ഇടുപ്പുട്ടി മനസ്സു മുട്ടിച്ചു മരണം അകപ്പെടുത്തുകകൊണ്ടും ഇതിനുവണ്ണം പലകൂട്ടം ഏറ്റക്കുറവുകൾ നമ്മുടെ കാരണവന്മാരെടു ഈ രണ്ടു എജമാനന്മാരും ചെയ്തിരിക്കുകകൊണ്ടും മാർ തൊമ്മാ മെത്രാൻ ശു. പള്ളിക്കു വഴക്കം ചെയ്യാമെന്നും വഴക്കിച്ചുള്ളണമെന്നും പലപ്പൊഴും അപേക്ഷിച്ചാറെയും ഇത്രെനറെയും രണ്ടെടത്തുന്നിന്നും കൈക്കൊള്ളായ്കകൊണ്ടും രണ്ടുമെല്ല്യക്കാരരും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ പരിഷയൊടും ഏറ്റക്കുറവായിട്ടും നെരുവിചാരിക്കാതെ വാലിക്കേരരെക്കൊണ്ടു പട്ടക്കാരരെപിടിപ്പിച്ചു മുറിയിൽ ഇട്ടു അപായം വരുത്തുകയും വാലിക്കേരരെ കൊണ്ടു പട്ടക്കാരരുടെ മെനിദോഷം വരുത്തുകയും ചെയ്കകൊണ്ടും മെത്രാപ്പോലീത്താ പട്ടം അഴിക്കയും ഉടനെ മെത്രാൻ അയാൾക്കു പട്ടം കൊടുക്കയും മെത്രാൻ മഹരാണ് ചൊല്ലിയത് ഉടനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ അതിനെ പൊക്കുകയും പാദ്രിമാരു ചില പള്ളികൾത്തോറും ചെന്നു ഇതിന്നു പരസ്യമായിട്ടും രഹസ്യമായിട്ടും ആറംപ്രമാണത്തെടു മറ്റുതു പലകൂട്ടം ഉരുപ്പകളും അനുമതയുള്ളും ചെയ്കകൊണ്ടും ആയതുകൊണ്ടു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവരുടെ നിന്ദയും പരിഹാസവുംകൊണ്ടു നമ്മുടെ പരിഷക്കുവന്നിരിക്കുന്ന കുറവും സങ്കടവും ഉരുപ്പംകൊണ്ടും ഇതൊക്കെയും ഈ സങ്കടങ്ങളൊക്കെയും ശു.മാർപ്പോലായുടെ തിരുമനസ്സിലും എത്രയും വിശ്വാസമുള്ള പൊത്തക്കാരരു രാജസ്രീയെയും ബോധിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ബ. നമ്മുടെ കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനച്ചനെയും പാരെമ്മാക്കൽ തൊമ്മാകത്തനാരച്ചനെയും നാം എല്ലാവരുംകൂടെ അയച്ചതിന്റെശേഷം അവർ പ്രത്തുക്കളിലും റൊമ്മായിലും ചെന്നാറെ മെല്ല്യത്തെ ശത്രുക്കൾ എഴുത്താലെയും വചനത്താലെയും പലകൂട്ടം ചതികൾ വരുത്തുകകൊണ്ടു കാലതാമസം വന്നു എങ്കിലും ഉടയതമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള മനോഹൃണത്താലേ ശു. മാർപ്പോലായും വിശ്വാസമുള്ള രാജസ്രീയും നമ്മുടെ അപേക്ഷകൾ കൈയും കൈക്കൊണ്ടുമതിയാവു എന്നുവെച്ചു ബ. കരിയാട്ടിൽ മല്ലാനച്ചനെ മലങ്കരയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിട്ടു വാഴിച്ചാറെ അവർ ഗോവായിൽ വന്നതിന്റെശേഷം ചതിയാലേ അപായം വരുത്തുകകൊണ്ടും ഇതിൻവണ്ണം ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്നവരെ മെൽപട്ടക്കാരരായിട്ടു സമ്മതിച്ചുവന്നാൽ ഏറിയ സങ്കടങ്ങളും നെരുക്കങ്ങളും വരുത്തുകയും പത്തിയുംകൂറും വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ നമ്മുടെ പരിഷയ്ക്കു ഒരു ഗുണവും ഉപകാരവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു തൊന്നുകകൊണ്ടും മറ്റുള്ള നാടുകളിലും ജാതികളിലും തന്റെ തന്റെ പരിഷയിലും പെരിലും മെല്ല്യക്കാരരു വാഴുന്നപോലെ നമ്മുടെ പരിഷയ്ക്കും മെല്ല്യക്കാരരു നമ്മിൽ ഉണ്ടാകണമെന്നു റൊമ്മായിലും പ്രൊത്തുക്കളിലും ബോധിപ്പിക്കുകകൊണ്ടും മെലിൽ നമ്മുടെ

പരിഷയിൽതന്നെ മെൽപട്ടക്കാരുടെ ഉണ്ടായ കഴിയു എന്നും നാം വിശ്വസിക്കുകൊണ്ടും നമ്മുടെ പരിഷയിൽ മെൽപട്ടക്കാരുണ്ടായിവരുന്നതിന്നും ബ. ഗൊവർണ്ണമെന്റിന്റെ കൽപനപോലെ പട്ടവും സൈന്യവും വാങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ മെൽപട്ടക്കാരുമായിട്ട് മറ്റൊരു ജാതിയെ കൈക്കൊള്ളുകയില്ലെന്നും ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മെൽപട്ടക്കാരുമായിട്ട് വാണിരിക്കുന്ന പരമാർത്ഥത തൊമ്മാകത്തനാർച്ചനെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായിട്ട് വാഴിച്ചാൽ നാം എല്ലാവരും കൂടെ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും അപ്രകാരം എത്രയും വിശ്വാസമുള്ള പ്രൊത്തുക്കാരും രാജസീയൊട് അപേക്ഷിച്ചാൽ നമ്മുടെ അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടില്ലെങ്കിൽ പ്രൊത്തുക്കാരും രാജാവിനും മലങ്കര എടവക വഴങ്ങുന്നതിന്നും മുമ്പിൽ കാരണവന്മാരു കണ്ടിരുന്നപോലെ ശു. പള്ളിയ്ക്കു വഴക്കുള്ള കൽദായക്കാരുടെ മാർ യെരൂസേപ്പ എന്ന പെരുള്ള പാത്രീയർക്കീസിനെ വഴങ്ങി അവിടെനിന്നും മെത്രാന്മാരെ വരുത്തി ബ. ഗൊവർണ്ണമെന്റിനെ വാഴിച്ചുകൊള്ളുമാറും. ഈ കാര്യത്തിന്റെ നിദാനം വരുത്തുന്നതിന്നും മുമ്പിൽ ഒരു മുടക്കുവന്നാൽ ആയത് അനുസരിക്കയില്ലെന്നും ഇപ്രകാരമൊക്കെയും നാം എല്ലാവരും കൂടി നിശ്ചയിച്ചുവക്കുകൊണ്ടു ഇതിനോട് മറ്റൊരു പുറപ്പെടുമ്പവര പള്ളിയിൽനിന്നും യോഗത്തിൽനിന്നും അവരെ പുറത്തു തിരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ശേഷം പള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരോടും കൂടെ ഒരു ഗുണദോഷവും ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും മലങ്കര വ്യവസ്ഥ (84) എടവകക്കാരും കൂടി ബാവായുടെയും പുത്രന്റെയും റൂഹാദേക്കുശായുടെയും നാമത്താൽ അങ്കമാലി വലിയപള്ളിക്കൽ മാർ ഗീവറഗീസ് സഹായുടെ മുമ്പാകെ വച്ചു സത്യം ആകെ എഴുതിവെച്ചു പടിയൊല.

അങ്കമാലി മുതൽ തെക്കും വടക്കും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള പള്ളികളിൽ ഉള്ള ജനങ്ങൾ ഒപ്പുവെച്ചു.

1. അങ്കമാലി	24. ഉദിയമ്പെരൂർ
2. കുറവിലങ്ങാട്	25. വടയാറ്റ
3. പഴയൂർ	26. താഴത്തു കടത്തുരുത്തിയിൽ
4. പുത്തൂർ	27. വൈക്കത്തു
5. പറപ്പൂർ	28. മുട്ടാടി
6. ഒല്ലൂർ	29. കൊടവെച്ചൂർ
7. ഏനാമാക്കൽ	30. പൊറവത്തു
8. പുത്തൻചിറ	31. കൊടമാളൂർ
9. അമ്പഴക്കാട്	32. കൊതമല്ലൂർ
10. ചാലക്കുടി	33. അതിരമ്പുഴ
11. കൊരട്ടി	34. മുട്ടക്കുളത്തു
12. കത്തിയത്തൊട്	35. എലഞ്ഞിയിൽ
13. ആലങ്ങാട്	36. വടകര
14. ഞാറക്കൽ	37. ആരക്കുഴ
15. വരാപ്പുഴ	38. മൈലക്കൊമ്പ്
16. പ്രിയത്താനത്തു	39. നാഗപ്പുഴ
17. പറവൂർ	40. മുതലക്കോടം
18. ചൊവ്വര	41. ചുങ്കത്തിൽ
19. കാഞ്ഞൂർ	42. നെടിയപാല
20. മലയാറ്റൂർ	43. രാമപുരം
21. കുന്നക്കാലി	44. കണ്ടനാട്
22. കൊതമംഗലം	45. എളവൂർ
23. കാരക്കുന്നത്തു	46. പൈങ്ങാളത്തു

47. ചെർപ്പുകൽ	65. എറണാകുളം
48. അരാറ്റുപുഴ	66. ചങ്ങനാശ്ശേരി
49. പാലായി	67. കരിഞ്ഞാച്ചിറ
50. പുനത്തൂർ	68. കല്ലൂർക്കാട്
51. കൊട്ടയകം	69. പൊയത്താനത്തു
52. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	70. കൊട്ടക്കാട്
53. വായാപ്പുര	71. കിഴക്കമ്പലം
54. പൊറക്കാട്	72. മഞ്ഞപ്ര
55. പുളിക്കുന്നെൽ	73. പറപ്പുര
56. ആലപ്പുഴ	74. ചെമ്പിൽ
57. തത്തമ്പള്ളി	75. ചാട്ടുകുളങ്ങര
58. പള്ളിപ്പുറത്തു	76. കൽപറമ്പ്
59. മുട്ടത്തു	77. വെളിയനാട്
60. പള്ളുരുത്തി	78. എടപ്പിള്ളി
61. തെക്കൻ പറവൂർ	79. പാലൂർ
62. കണ്ടനാട്	80. വെല്ലൂർ
63. ആനക്കല്ലുകൽ	81. മറ്റം
64. പുഞ്ഞാറ്റ	

A. D. 2-2-1787

മലങ്കരപള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരുംകൂടി എഴുതിവെച്ചു പടിയൊലയുടെ പെർപ്പ

നമ്മുടെ കത്താവിശ്വാസികൾ പഠിപ്പിച്ചു (1787) കാലംകും മാനസം പഴെ കണ്ടിൽ ൨(2) ന്ന മലങ്കരപള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരുംകൂടി എ. പെ. ചെ. ബ. ഗൊവർണ്ണമെന്റിന്റെ മുമ്പാകെ അങ്കമാലി വലിയ പള്ളിയിൽ വെച്ചു നമുക്കു മേലിൽ നടക്കേണ്ട കാര്യങ്ങൾ എല്ലാറ്റിനും എഴുതി വെച്ചു പ്രമേയം-മുമ്പിനാലെ നമ്മുടെ കാരണവന്മാരകാലത്തു അർക്കിയായക്കൊൻ നമ്മുടെ മെൽ വാണിതിൻവണ്ണം ഇന്നിമെൽ അർക്കിയായക്കൊന്ന ചെന്ന വാഴിച്ചെ മതിയാവൂ എന്നു പള്ളികളുടെയും പരിഷയുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഗുണത്തിന്നും ആയിട്ടു ൧൨ (12) പട്ടക്കാരുടെ കാണാനുള്ളത ചിററാഴ്ചക്കാരായിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നും നിശ്ചയിക്കുകൊണ്ടും ആയതിന്നു എല്ലാവരുടെയും മനസ്സൊടുക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ൧൨(12) വി ചാർക്കാരരുടെ പെരുങ്കൾ (൧) (1) കല്ലറമ്പിൽപള്ളി എടവകക്കാരൻ ഉറക്കൻ വറഗീസകത്തനാർച്ചനും (൨) (2) വെളിയനാട്പള്ളി എടവകക്കാരൻ തെക്കൈക്കര ചാക്കകുര്യത കത്തനാർച്ചനും (൩) (3) പുത്തൻചിറ പള്ളി എടവകക്കാരൻ ഇട്ടി ചെറിയകത്തനാർച്ചനും (൪) (4) ചാലക്കുടി പള്ളി എടവകക്കാരൻ ചെർമെൽ വറഗീസകത്തനാർച്ചനും (5) (5) അങ്കമാലിപള്ളി എടവകക്കാരൻ ഉറമ്പത്ത അബ്രാഹാം കത്തനാർച്ചനും (6) (6) കുന്തപ്പുഴക്കൽപള്ളി എടവകക്കാരൻ തച്ചിൽ അബ്രാഹാം കത്തനാർച്ചനും (7) (7) ചെന്നമങ്ങലത്തപള്ളി എടവകക്കാരൻ കാച്ചപ്പിള്ളി യേശു സെപ്പകത്തനാർച്ചനും (8) (8) പട്ടമനപറവൂർപള്ളി എടവകയിൽ മുട്ടൻ തൊട്ടിൽ കൊരത്ത കത്തനാർച്ചനും (9) (9) പാലായിപള്ളി എടവകയിൽ കട്ടയ്ക്കകത്ത അബ്രാഹാം കത്തനാർച്ചനും (൧൦) (10) ആനക്കല്ലുകൽപള്ളി എടവക പ്യാത്തൊട്ടത്തിൽ തൊമ്മാ കത്തനാർച്ചനും (൧൧) (11) ചുങ്കത്തിൽ പള്ളി എടവകയിൽ ഇല്ലിക്കൽ പുനൂസ കത്തനാർച്ചനും (൧൨) (12)

ചങ്ങനാശെരിപള്ളി എടവകയിൽ തെക്കേക്കര കഞ്ഞിചെറിയ കത്തനാരച്ചനും ഈ ഹിറ (12) പെരും എജമാനൻ കല്ലിക്കണെടത്തു പാത്രുമാർഗ്ഗത്തിനും മര്യാദിക്കും വെണ്ടുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളണമെന്നും ഈ ഹിറ (12) പെരിൽ ഒഴിയുന്ന ആളിന്നു പകരം എജമാനനും ശേഷം അതിലുള്ളവരും കൂടി ബൊധിച്ച യോഗ്യതയുള്ളവരെ തിരിഞ്ഞെടുത്തു ഹിറ (12) പെരെ തെക്കുകൊള്ളണമെന്നും ഈ ഹിറ (12) വിചാരക്കാരരിൽ കഴിഞ്ഞുപോകുന്ന ആളുകളുടെ മുതൽ ശേഷം ഈ ഹിറ (12) പെരുടെ സമൂഹത്തിൽ വെച്ചുകൊള്ളണം. ഈ മുതലിന്നു അവരുടെ തറവാട്ടുകാർക്കു അവകാശവുമില്ലാ. ബ. നമ്മുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ അച്ചനും അർക്കദിയ ക്കൊന്നുചും ഹിറ (12) വിചാരക്കാർക്കും ചിലവിന്നു മലങ്കര പള്ളിക്കെയിലും ഒരാണ്ടിലെ വരവിൽ നിദാനചിലവു നീക്കി ശേഷമുള്ള മുതൽ എടുത്തു സ്വരൂപിച്ച നാലു ദിക്കിലായിട്ടു കാണമിട്ടു അതിന്റെ പലിശകൊണ്ടു ചിലവുകഴിഞ്ഞുകൊള്ളണം. മുതൽ എടുത്തു കാണമിട്ടുന്നതിന്റെ പ്രകാരവും അതിന്റെ വരവും എജമാനനെ ബൊധിപ്പിച്ച ചിലവിന്നു നീക്കി ശേഷം മുതൽ ഹിറ (12) പെരുടെ സമൂഹത്തിൽ വെച്ചു സൂക്ഷിക്കയും. പലിശവരവും ഒരാണ്ടിലെ ചിലവും എഴുതി കണ്ടാൽ ചിലവുകഴിഞ്ഞില്ലകിൽ പൊരാത്ത മുതൽ ഇതിൻവണ്ണം തന്നെ എടുത്തു തരികയും ആകാം. നമ്മുടെ പള്ളിയ്ക്കും പരിഷയ്ക്കും വെണ്ടുന്ന ഗുണത്തിനും ഉപകാരത്തിനും വെണ്ടി എഴുത്താലെയും വചനത്താലെയും ജാതി എജമാനന്മാര ബൊധിപ്പിച്ച ഇതു ഹിറ (12) പെരും കൂടി ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കെയും ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ചെയ്തപൊലെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സമ്മതിച്ചു എഴുതിവെച്ച അങ്കമാലി മുതലായ മലങ്കര പള്ളിക്കാരരു എല്ലാവരും കൂടി എഴുത്ത.

പള്ളികൾ	പട്ടക്കാരർ	ഗ്രേമ്മാ	ഗ്ലോമർ	പള്ളികൾ	പട്ടക്കാരർ	ഗ്രേമ്മാ	ഗ്ലോമർ
എറണാകുളം	2	—	കറവിലങ്ങാട്	4	—		
തെക്കൻപള്ളിപ്പുറം	4	1	കടുത്തുരുത്തി	2	1		
കോടവെച്ചുരു	2	1	എലഞ്ഞിയിൽ	2	1		
മുട്ടത്തു	4	1	മുളക്കുളം	3	—		
തത്തമ്പിള്ളി	1	—	പൊറവത്തു	—	1		
ആലപ്പുഴ	1	1	വടകര	1	1		
പുളിംകുന്ന്	2	2	ആരക്കുഴ	5	1		
കല്ലൂർക്കാട്	7	2	മൈലക്കോമ്പു	1	—		
പുറക്കാട്	1	—	മുതലക്കടം	1	—		
വായാപ്പുരു	3	1	തെക്കൻപറവുരു	2	—		
കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി	2	2	നാകപ്പുഴ	—	—		
ഇരാരാറപ്പുഴ	2	1	വടയാറ്റു	—	—		
പൈങ്ങെളം	1	—	കണ്ടനാട്	—	—		
രാമപുരം	2	—	കരിങ്ങാഞ്ചിറ	—	—		
കോടമാളുരു	—	1	എടപ്പിള്ളി	1	—		
അതിരമ്പുഴ	1	1	വരാപ്പുഴ	3	1		
കൊതമല്ലുരു	2	—	ആലങ്ങാട്	6	2		
മുട്ടുപിറ	2	1	പറവുരു	3	1		

തൊറക്കൽ	—	2	അങ്കമാലി	8	3
കത്തുതൊട	3	—	മഞ്ഞപ്പുറ	2	—
മുഴിക്കുളം	3	2	മലയാറ്റൂരു	3	—
അമ്പഴക്കാട്	10	—	പുത്തമ്പള്ളി	3	—
വെളിയനാട്	2	1	കുറ്റപ്പംപടി	1	1
പള്ളരുത്തി	2	—	കൊതമങ്ങലത്തു	3	—

പള്ളി എല്ലാംകൂടി ഈ രൂപതയിൽ 48. ചെറിയ പള്ളികളും കരിശുപള്ളികളുമായി 20. പട്ടക്കാരരു 24. ശെമ്മാശ്ശന്മാർ 35.

A. D. 16-7-1783

എ. പെ. പെ. ബ. കൊടുങ്ങല്ലൂരുരൂപതയുടെ കരിയാട്ടിൽ മാർ യൗസെപ്പ മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ പടിസാധനത്തിന്റെ പെർപ്പ

തമ്പുരാന്റെയും ശു. മാതാവായ പള്ളിയുടെയും മനൊഗുണത്താൽ അതിവിശ്വാസ രാജസ്രീയുടെ വിചാരക്കാരരിൽ ഉൾപ്പെട്ട മലങ്കര എടവക ക്കെയുടെയും മെത്രാപ്പൊലീത്താ ആകുന്ന നാം മാർ യൗസെപ്പ നമ്മുടെ എടവകയിലുള്ള പട്ടക്കാർക്കും ലൊകർക്കും ഈശൊമിശിഹായിൽ സ്വസ്ഥാനവും വാഴവും.

ഇരുട്ടിലും മരണത്തിന്റെ നിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു വെളിച്ചം ഇഴച്ചുയെന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു വരുമ്പോൾ ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ രശ്മിയായി ഈ ലൊകത്തിൽ വരുന്ന മനുഷ്യരെക്കൊഴും തങ്ങളുടെ കുരിമാനം അറിഞ്ഞു ആയതിന്നു തക്കവണ്ണം തങ്ങളുടെ നടപടികൾ ചൊവ്വാക്കുകയും തിന്മകൾ ക്കെയും നീക്കുകയും വെണം. ആയതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയുടെ ഉടയവൻ ആയ നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ പള്ളിയായ തിരുസഭയ്ക്കു ചിററാഴ്ചക്കാരെ എല്ലായ്പ്പോഴും കൽപ്പിക്കുമാറാകുന്നു. അതായതു തന്റെ പഠിതവരും പ്രമാണങ്ങളും മനുഷ്യർക്കു പരസ്യപ്പെടുത്തുവാനും ആയതു കാണിച്ചുകൊണ്ടു ഭാഗ്യവാഴിക്കു അവരെ മെൽക്കൊടുത്തു. എന്നാൽ ഈ ഹെതുവാൽതന്നെ പ്രത്യേകം നിങ്ങളുടെ മെലുള്ള ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനൊഗുണത്താൽ ആമെൻ ചൊല്ലിയ വെളിച്ചത്തിന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരായിട്ടു മൃതപ്രജ എന്നപൊലെ നമ്മെയും കഴലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സർവ്വവല്ലനോകുന്ന നാഥൻ ഇത്ര വലിയ ഒരു ഭാരം ചുമപ്പാനുള്ളതിന്നു നമ്മെ പ്രാപ്തിവരുത്തുവാൻ നമ്മുടെ ശൈശവകാലത്തിൽ തന്നെ ഏറിയ വെള്ളങ്ങളിൽനിന്നു എന്നപൊലെ ഇത്ര ഏറിയ മനുഷ്യരുടെ യോഗത്തിൽനിന്നു നാം ഏകനെ ക്കെയൊണ്ടു തന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ വഴികൾ കടുവാൻ ഏടവവിരി എന്നു നമ്മെ വരുത്തുവാൻ എല്ലാ പുണ്യങ്ങളുടെ അറ്റതു നിറഞ്ഞ ഭവനത്തിൽ നമ്മെ പൂവിട്ടതിന്റെ ശേഷം അവിടെ നിന്നും ശു. ശാസ്ത്രങ്ങളും ബൊധജ്ഞാനങ്ങളും ധർമ്മങ്ങളും മാർഗ്ഗ വിഭക്തികളും പഠിച്ചതിന്റെ ശേഷം ഒടുക്കം ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ കൽപനയാലെ ഏവൻഗൊലിയൊന്റെ തൊപ്പിൽ വെലചെയ്യാനായി മാർ തൊമ്മാ നസ്രാണികൾ എന്നു ചൊല്ലപ്പെട്ട ജാതിയുടെ പക്കൽ നാം യാത്രയാക്കിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. അതെന്നെന്താൽ ഈ ജാതിയുടെ കരിയാട്ടിൽ അല്ലെങ്കിൽ പുതിച്ചെരിയിൽ എന്നു ചെല്ലപ്പെട്ട തറവാട്ടിൽ നമ്മുടെ ജന്മം ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇതിന്റെ ശേഷം പരിണോന്നാളുകളുടെ ശേഷം നല്ല മനസ്സോടും ഫലപ്രാപ്തിയോടും നമ്മുടെ വെലയും പ്രയത്നവും കഴിച്ചതിന്റെ ശേഷം എല്ലാവരുടെ വിചാരത്താലും കൽപനയാലും മലങ്കര എടവകയിൽ ഉള്ള പള്ളികളുടെ ദീക്ഷ്തികൾക്കു വെണ്ടുന്ന സഹായം

ങ്ങളെ അനവഷിപ്പാനായിട്ടു പൊർത്തുഗാൾ രാജ്യത്തിന്നും റൊമാനഗരികും പുറപ്പെട്ടു എല്ലാ എട്ടുതും കാര്യങ്ങൾക്കെയും ശ്രദ്ധയോടെ അനുഭവിച്ചു നമ്മെ അയച്ചു നിങ്ങൾക്കു കാര്യങ്ങൾക്കെയും കണക്കു ബൊധിപ്പിച്ചാൻ വരുന്ന നെരത്തിൽ ഇതാ നിനച്ചിരിക്കാത്തവണ്ണം കർത്താവിന്റെ കൈ നമ്മുടെ മെൽ അതായത് ഒരിക്കലും നിരൂപിക്കാത്ത നെരത്തിൽ മാർഗ്ഗവരകയും ദൈവകേ്തിയും നിറഞ്ഞു എത്രയുമത്രെ പെരികയുള്ള രാജ്യസ്യയുടെ തിരുവുള്ളത്താൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരു മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ സ്ഥാനത്തിന്നു കഴലപ്പാടിന്റെ തിരുവെഴുത്തു നമുക്കു വരുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ രാജാക്കളുടെ ചങ്കുകൾ തന്റെ തൃക്കൈകളിൽ ആയിരിക്കുന്ന സർവ്വവല്ലഭൻ ഇതിൻവണ്ണം ക്രമമാക്കികളിച്ചു ആയത അത്രെ ആകുന്നു. ആയതു കണ്ട ഉടൻ നാം പാരം പരിഭവിച്ചു യേശുക്രീസ്തു കളം കത്തി ഏറിയ കണ്ണനീരൊടുക്കൂടെ തന്റെ തിരുമനസ്സു നമ്മെ അറിയുപ്പാനായിട്ടു ഉടയതമ്പുരാണൊടു നമസ്സരിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഏറിയ നെരം കഴിക്കയും എങ്ങനെ വെണ്ടുവെന്നും എത്ര ചെറിയുണ്ടുവെന്നും അറിയാതെകണ്ടു യേശുതാപത്തിൽ വീണ്ടു ചഞ്ചലമായിരിക്കുന്ന നെരത്തിൽ ബലപ്പെട്ടവരെ നാണിപ്പിച്ചാൻ ബലക്ഷയപ്പെട്ടവരെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൻ സർവ്വവല്ലഭന്റെ മര്യോദയാകുന്നു എന്നുള്ളതിനെ ഓർക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തനിക്കു മന്ത്രി ആരാകുന്നു, എന്തെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു എന്നു തന്നൊടു ആരു ചൊദിപ്പാനുള്ളു. ബഹുമാനത്തിന്നെന്നകിലും മെനിക്കുയത്തിന്നെന്നകിലും എന്തെ ഇങ്ങനെ നീ ചെയ്യുന്നുവെന്നു കശവനൊടു ഉണ്ടോ മണ്ണു ചൊദിപ്പാനൊള്ളു. അപ്പൊഴൊ ഒരുമിച്ചു തന്റെ സർവ്വ വല്ലഭവും അനുഗ്രഹവും മനോഹരവും കാട്ടുവാൻ ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ടു നമ്മെ നിലത്തു നിന്നുയർത്തി തന്റെ ലൊകരിൽ പ്രധാനികളൊടു സമം ആക്കുകയും ചെയ്തു.

അപ്പൊഴൊ ആർക്കും തിരുവിരാതെ പൊടക്കുന്നണ്ടായ ഇവക കഴലപ്പാട്ടു ഉയരപ്പെട്ടവന്റെ വലഞ്ഞതാകുന്നുവെന്നു നാം സംശയിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും മനസ്സുകഞ്ഞൊടെ ക്രമമെന്ന നമ്മുടെ മെൽതന്നെ സൂക്ഷിച്ചു തുടക്കം തൊട്ടു ഒടുക്കത്തൊളം ഉണ്ടായതൊക്കെയും വിചാരിച്ചുകണ്ടാറെ നമ്മുടെ ആത്മത്തിന്റെ ദോഷ അവലക്ഷണത്തെപ്രതി എന്നാൽ ഏറ്റവും ഇത്രവലിയ തുണകൾക്കും മനഗുണങ്ങൾക്കും സഹായങ്ങൾക്കും ഒട്ടും നന്നു്ദിക്കാതെകണ്ടു എല്ലാപ്പൊഴും നാം പകരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു നിരൂപിക്കുകൊണ്ടും പാരം വെദനപ്പെട്ടു കണ്ണനീരുകൾ ചിത്തുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമെന്നു മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ സ്ഥാനവും സ്ഥാനത്തിന്റെ പെരുമയും വലിപ്പവും വിചാരിച്ചു കണ്ടാറെ അപ്പൊൾ തന്നെ അടക്കമുള്ള ആയുസ്സിന്റെ അകലപ്പെട്ട സമാധാനമില്ലാതെ കാറ്റും പെശുരകളും നിറയപ്പെട്ടു വരുന്നിയിൽവീണ്ടു ആയതിൽ കാറ്റുകളുടെയും ഓളങ്ങളുടെയും പെരുപ്പംകൊണ്ടു മുഴുകി അമളിപ്പെടുന്ന പ്രകാരംപോലെ തന്നെ നൊക്കി. അതെന്തെന്നാൽ ഈ സ്ഥാനത്തിന്റെ ശക്തിയും പെരിമയും മാലാഖമാർക്കു തന്നെയും ഭയപ്പെടേണ്ടുന്നതാകുന്നു. എന്നുവരുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശക്തിയുടെ ബലക്ഷയവും കുറവും നന്നായി അറിഞ്ഞു നമ്മുടെ അവയോഗ്യങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു സിംഹംപോലെ അലറുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സങ്കടങ്ങൾ നിറയപ്പെട്ടു നിരകളിൽ അമളിപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന മട്ഡ്യെ നല്ലബുദ്ധി നിശ്ചയിച്ചു ഇത്ര വലിയ ഈ പ്രവർത്തി ചെയ്ത തമ്പുരാണുതന്നെ ശരണമൊക്കെയൊടുക്കുകയും തിരിയപ്പെട്ടു, വിശ്വാസത്തൊടുക്കൂടെയും നമ്മെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടും ഉടയവൻ താനാകുന്നു, തന്റെ തിരുമനസ്സുകൽ ഒരളിത്ത വസ്യ്തു ചെയ്യട്ടെ എന്നുള്ള യൊബെക്കെന്ന ചൊല്ലിയ വചനങ്ങൾ പലപ്പൊഴും വീണ്ടും വീണ്ടും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും തന്റെ സൊപ്പാവെല ചെയ്യാൻനായിട്ടു നമുക്കു കയ്യാളിക്കാൻ സംശയിച്ചില്ല. എന്നാൽ താൻ

തന്നെ ആയതിന്നു വെണ്ടുന്ന സഹായങ്ങൾക്കെയും മതിയാകുംവണ്ണം നമുക്കു തരുമെന്നു ഉറപ്പുശരണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അപ്പൊഴൊ നമ്മുടെ ഏകശരണവും ഉറപ്പും ആകുന്ന തന്റെ തിരുമനസ്സിന്നു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടും തന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നും മുഷ്കരത്വത്തിന്നും നമ്മെത്തന്നെ കയ്യാളിച്ചുകൊണ്ടും കർത്താവെ ഇനിയും നിന്റെ ലൊകർക്കു ദീപ്യതിയുണ്ടെങ്കിൽ വെല എടുപ്പാൻ നമുക്കു മടി ഒട്ടുമില്ലെന്നു ഉത്തരിച്ചു ചൊല്ലുകയും ഇങ്ങിനെ നമുക്കു ശക്തിതന്നെ ആളാലെ സർവ്വതും നാം വശമാകുന്നു എന്നു പൗലൊസിനൊടുക്കൂടെ ഉറപ്പായിട്ടു ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു രക്ഷയുടെയവന്റെ വചനത്താലെ ശ്ലീഹമാരുടെ തലവൻ പത്രൊസിനൊടുക്കൂടെ നമ്മുടെ വല പീശുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ഒരു പ്രവൃത്തിക്കു ഒരുത്തനെ തിരഞ്ഞെടുത്താൽ ആയതിന്നുവെണ്ടുന്ന സഹായങ്ങളും കൂടെ കൊടുപ്പാൻ തനിക്കു മര്യോദയത്രെ ആകുന്നു. ഇവകൂടാതെ അത്രെ വിശ്വാസരാജിതവും മലയാളത്തിലുള്ള ജാതിയുമായിട്ടു പണ്ടു പഴയൊല നീക്കിക്കൂടാത്തവണ്ണം ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന ഐക്യമത്യത്തെപ്രതി ഏകദേശം രാജകല്പനയുടെ ശക്തികൊണ്ടും ഒട്ടൊയും നമ്മുടെ നാട്ടിന്റെ ദീപ്യതികൊണ്ടും നല്ലവണ്ണം നെത്തക്കിയെങ്കിലും തെളിവും ശക്തിയും ഉള്ള മനസ്സാലെ ഈ എത്രയും ഭാരപ്പെട്ട ചുമട്ടു ചുമപ്പാൻ നമ്മുടെ കഴുത്തു ചായ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒട്ടൊയും നമ്മുടെ തെളിവും മുടിയും ആയിരിക്കുന്ന ജെഷ്യാനജന്മാരെ നാം നിങ്ങൾക്കുവെണ്ടി ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും അതിൻവണ്ണംതന്നെ നമ്മെ പ്രതി നമസ്കരിക്കുന്നതിനാലെ അതിന്റെ നെരം വരുമ്പോൾ കാര്യങ്ങളൊക്കെയും ശ്രദ്ധയോടെ വരുമെന്നു ശരണം നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടത്രെ ഇതിൻവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചു. എന്നുവരുമ്പോൾ നമ്മാൽ വശമുള്ളടത്തൊളം നിങ്ങളുടെ ആത്മത്തിന്നും ശരീരത്തിന്നും ഉള്ള ഗുണമെന്നു മറ്റൊരു വസ്യ്തു നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നും ആയതു കൊണ്ടു കലങ്ങളുടെ ദ്രീഹാ പൗലൊസിനൊപ്പൊലെ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവുകൾക്കുവെണ്ടി നമുക്കുള്ള സർവ്വതും എന്നുതന്നെയുമല്ലൊ, പിന്നെയൊ നമ്മെത്തന്നെയും നല്ല മനസ്സൊടു കൂടെ കൊടുപ്പാൻ നാം ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും തമ്പുരാന്റെയും തന്റെ മാലാഖമാരുടെയും മുന്മാകെ നിങ്ങളൊടു നാം അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും മെൽചൊല്ലിയ കാര്യത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ കുറിമാനത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങിപൊകാതെയിരിപ്പാൻ ഉപവിയൊക്കപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങളൊടു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. നമ്മെപ്രതി നിങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പിൻ. എന്നാൽ ഒട്ടൊയും സർവ്വതും വശമാകുന്നവൻ പരിപാലനത്തിന്നു വെണ്ടുന്ന ബൊധജ്ഞാനം നമുക്കു തരുവാൻ. നമ്മൊടുക്കൂടെ അതായത് നിങ്ങൾ എല്ലാവരുടെയും ഗുണത്തെപ്രതി നമ്മൊടുക്കൂടെ പ്രയത്നം ചെയ്യാൻ മായിട്ടു തന്റെ പെരുമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ആയതു നമുക്കു അയച്ചുവിടുവാൻ. ഇതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ മുറിവാലെ നാമെല്ലാവരും സ്വസ്ഥതപ്പെട്ടു തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ മുറുനമ്മുടെയും നിങ്ങളുടെയും അപേക്ഷ ആയിരിക്കയും വെണം. അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ബാവാ ആകുന്ന തണപ്പെക്കയുടെയും തമ്പുരാൻ നമ്മെ തണുപ്പിച്ചാൻ നാം നിങ്ങളും കടമായിരിക്കുന്ന വസ്യ്തു പ്രവൃത്തിയാലെ നമ്മെക്കൊണ്ടു സമാപ്തി ആക്കുവാൻ അപ്പൊഴൊ ജെഷ്യാനജന്മാരെ നമ്മുടെ ഇടയന്നടുത്ത ഒരു ശ്രമത്തിന്റെ സാക്ഷിയും ബാവാത്തുടത്ത ഉത്സാഹത്തിന്റെ അടയാളവും നിങ്ങളുടെ നെരം നമുക്കുള്ള കപടമില്ലാത്ത ഉപവിയുടെ തിരിച്ചറിവും ആകുന്ന ഈ നമ്മുടെ സാധനം ഈശൊമിശിഹായിൽ ന്യായമായിരിക്കുന്ന വഴക്കത്തൊടുക്കൂടെ കൈക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെയിടയിൽ അതിനെ വായിക്കണമെന്നു നിങ്ങളൊടു നാം അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ തമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സാലെ ഇത്രപ്പഴം ശരീരത്താൽ നിങ്ങളിൽനിന്നു നാം അകന്നിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെമെലുള്ള നമ്മുടെ മന

സ്സിന്റെ ആഗ്രഹവും നിരൂപണയും നിങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉള്ള നമ്മുടെ ശ്രമവും ഇതിനാലെ നിങ്ങൾക്കു നാം പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും തമ്പുരാന്റെ അനുവാദത്താൽ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ നാം വരമ്പൊഴം ഇപ്പൊഴം അകന്നു നിന്നുംകൊണ്ടു വചനങ്ങളാൽ കല്പിക്കുന്ന വസ്തു തന്നെ അപ്പൊഴം പ്രവർത്തിയാൽ കാട്ടുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊഴൊ ആചരിക്കപ്പെട്ട നമ്മുടെ ജെഷ്യാനജമ്മാരതം പട്ടക്കാരരുമെങ്കിൽതാവിന്റെ ആടുമാടുകളെ കാർപ്പാനായിട്ടു ഏവൻഗൊലിയൊന്റെ തൊപ്പിൽ വെല ചെയ്യാനായിട്ടും നമ്മുടെ ഏറിയ മതപ്രസാദത്താൽ പള്ളിയുടെ വികാരിമാരായിട്ടു ഉയരപ്പെട്ടവൻ നിങ്ങളെ കല്പിച്ചതിനെക്കൊണ്ടും നമ്മോടുകൂടെ ദിവസത്തിന്റെ ചുട്ടും ഉണ്ണവും സഹിച്ചു തന്റെ തൊപ്പിൽ നമ്മോടുകൂടെ വെലയും പ്രയത്നവും എടുപ്പാനും ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ വെലയും ശ്രമവും ഉത്സാഹവുംകൊണ്ട് എല്ലായിടത്തുംതന്റെ ദൈവസ്തുതി പ്രകാശിപ്പാനും പഴയ യുഗങ്ങളിലുള്ള ധർമ്മങ്ങൾ വീണ്ടും ഉണ്ടായ നമ്മുടെ നല്ല പ്രവർത്തികൾ എല്ലാവരും കണ്ടു ആകാശങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഞാറായെ സ്തുതിപ്പാൻ സംഗതി വരുത്തുവാനും തക്കവണ്ണം ഉടയവൻ താൻ തന്നെ ശ്രമപ്പെടുത്തുകകൊണ്ടും ഇത്രപ്പൊഴും വാചുവില്ലവും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ മെലിലെയ്തു ആയതിൽ ഒന്നും കൂടാതെ നിങ്ങളുടെ ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം വെലയും പ്രയത്നവും എടുക്കുമെന്നുള്ളതു നാം സംശയിക്കുന്നമില്ലാ. അതെന്നെന്താൽ നിങ്ങളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആടുമാടുകളെമെൽ എത്രയും തീർച്ചയൊടുകൂടെ നൂർവ്വതും വശമാകുന്നവനും കണക്കുകൊടുക്കണമെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നുവരമ്പൊഴം കർത്താവാൽ ഏതാനും നിങ്ങളെയും നാം അറിയിക്കയും ബൊധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവെന്നു നിങ്ങൾക്കു തൊന്നുന്നുവെങ്കിൽ ആയതു നമ്മുടെ മെൽതന്നെ നമുക്കുള്ള പെടികൊണ്ടെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഇരുപ്പുമെലും നമ്മുടെ നെരെയുള്ള നിങ്ങളുടെ വഴക്കത്തിനുമെലും കേന്ദ്രമെലും ഉള്ള നമ്മുടെ മനസ്സുറപ്പുകൊണ്ടെങ്കിലും അത്രെ ആകുന്നവെന്നു നിരൂപിച്ചുകൊള്ളുകയുംവെണം. അപ്പൊഴൊ മിശിഹായുടെ മണവാട്ടിയൊടുകൂടെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞൊത്തിരിക്കുന്ന കടങ്ങൾ തന്നെ നിങ്ങളെ നാം ഓർപ്പിക്കുന്നതല്ലൊതന്നെ വീണ്ടു പുത്തനായ ഒരു വസ്തു നിങ്ങളോടു നാം അറിയിക്കുന്നമില്ലാ. എന്നാൽ നല്ല ഇടയന്റെ അടയാളം അതിനു പർച്ചയായിട്ടു മിശിഹാ എഴുതുന്നു. ഇവണ്ണം തമ്പുരാന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരൻ ലൊകത്തിന്നു കരിശുമെൽ തൂങ്ങപ്പെട്ടവൻ, ലൊകത്തുവന്നു കരിശുമെൽ തൂങ്ങപ്പെട്ടതും തമ്പുരാനു തെളിവായിരിക്കുകയും ഉയർപ്പുള്ളതും ശ്രദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും തമ്പുരാനു തെളിയുന്നതുമായ പുജ ആയി തന്റെ ശരീരം കാട്ടുകയും ആശ ഒന്നുംകൂടാതെ മിശിഹായെ ഉയർത്തുകൊണ്ടും ദൊഷങ്ങൾക്കു മരിച്ചു നൊവിന്നു ജീവിച്ചുകൊണ്ടും തമ്പുരാന്റെ തിരുമുനീൽ തന്നെ അല്ലാ, പിന്നെയൊ മാനുഷമക്കളുടെ മുഖിൽ കൂടയും നല്ല പ്രവർത്തികൾ കാട്ടുകയും ദൃഷ്ടതയും ലൊകാഗ്രഹങ്ങളും ഉപെക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നല്ല പഠിത്തത്താലെയും പുണ്യങ്ങളുടെ തികച്ചിലാലെയും എല്ലാ വസ്തുക്കൾ കൊണ്ടും നല്ലകണ്ടു പഠിത്തം തന്നിൽ തന്നെ കാട്ടിക്കൊണ്ടും അടക്കത്തൊടും നൊറിവൊടും കേന്ദ്രമയൊടുംകൂടെ ഇഹലൊകത്തുകൽ വ്യാപരിക്കണമെന്നും, വീണ്ടും തമ്പുരാന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരൻ ശങ്കുകൂടാതെ ഏറിയ ക്ഷമയാലെയും, നെരുകങ്ങളാലെയും, ദീപ്തതികളാലെയും സങ്കടങ്ങളാലെയും അരിഷ്ടതകളാലെയും, ഉറക്കം ഒഴിച്ചിലുകളാലെയും ഉപൊതങ്ങളാലെയും, ബ്രഹ്മചാരിത്വങ്ങളാലെയും, അറിവിലെയും, മനോദീർഘത്താലെയും, കനിവിലെയും, ദുഹാദേഹശോയാലെയും, കപടമില്ലാത്ത ഉപവിയാലെയും പട്ടാങ്ങയുള്ള വചനത്താലെയും, തമ്പുരാന്റെ ശക്തിയാലെയും, ഇടത്തതിലും വലത്തതിലും പിടിച്ചിരിക്കുന്ന പുണ്യസുഖ

ത്തിന്റെ ആയുധത്താലെയും, സ്തുതിയാലെയും മെനീക്ഷയത്താലെയും, നല്ലകീർത്തിയാലെയും, ശ്രേഷ്ഠങ്ങളാലെയും, അശ്രേഷ്ഠങ്ങളാലെയും തന്റെ കാലം കഴിച്ചു കർത്താവിൽനിന്നു നൊറിവിന്റെ മുടി കൈക്കൊള്ളുവൊളും നൊറിവാകുംവണ്ണം യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്നും വിശേഷിച്ചും തമ്പുരാന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരൻ തങ്ങളുടെ ചിററാഴ്ച യാതൊരുത്തരും നിന്ദിക്കാതെയിരിപ്പാൻ പുണ്യങ്ങൾകൊണ്ടു പമയപ്പെട്ടവരും അടക്കമുള്ളവരും അനുഗ്രഹകടാക്ഷങ്ങൾ ഉള്ളവരും മനോഗുണവും എളിമയും അടക്കവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കുകയും വെണം. വിശേഷിച്ചും തങ്ങളുടെ കാര്യംതന്നെ ക്രൈശിക്കാത്തവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ക്ഷമിക്കുന്നവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിണങ്ങാത്തവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചൊഷിക്കാത്തവരും മിശിഹായുടെ പെടിയൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ കീഴ്വഴങ്ങപ്പെട്ടവരും പട്ടക്കാരരിൽ വാഴുന്നവരെപ്പൊലെയാലോ പിന്നെയൊ കൂടുപ്പിറപ്പുകൾക്കടുത്ത ഉപവിയാടു കൂടെ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കുന്നവരും ബഹുമാനിക്കുന്നവരും തങ്ങളുടെ ഭവനത്തുകൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവരും നൊറിവു ഉടുത്തിരിക്കുന്നവരും വശമുണ്ടെങ്കിൽ എല്ലാമനുഷ്വരൊടുംകൂടെ നിരപ്പുകാക്കുന്നവരും എല്ലാവരുടെ പക്കൽ പതമുള്ളവരും ആയിരിക്കുകയും മദ്യപാനക്കാരരും വൈരഗൃഹക്കാരരും ചരസക്കാരരും ചതിക്കാരരും ആകാത്ത ലാഭം ശ്രമിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കാതെ വെടിപ്പുള്ള ഹൃദയത്താലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ചിററാഴ്ച കാക്കുന്നവരും ദീർഘാഭ്രപിയാൽ കർത്താവിന്നു ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരും നമസ്സാരത്തിൽ മുടിക്കപ്പെട്ടവരും എല്ലാകൊണ്ടു തമ്പുരാനു തെളിഞ്ഞവണ്ണം നടപ്പാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരും നല്ല പ്രവർത്തി ഒക്കയുംകൊണ്ടു ഫലംവരുത്തുന്നവരും തമ്പുരാന്റെ അറിവിൽ വളരുന്നവരും നെരായിട്ടും ശ്രദ്ധമായിട്ടും സ്നേഹപ്രാപിയായിട്ടും സൽകീർത്തിയായിട്ടും ഉള്ളതൊക്കെയും പുണ്യമെങ്കിലും പഠിത്തത്തിന്റെ സ്തുതിയെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കുകയും വെണം. അപ്പൊഴൊ ഇരുട്ടിൽനിന്നു എകരപ്പെട്ട തന്റെ വെളിവിന്നു നിങ്ങളെ ചിളിച്ചു എന്നായാളുടെ ശക്തികൾ നിങ്ങൾക്കു കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ലൊകരൊടിയിപ്പാൻ ഇത്രപ്പുഴും നാം ചൊല്ലിയ ശ്രീഹായുടെ പഠിന്ന നിങ്ങൾക്കു ദീപ്തിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്നാൽ അല്ലാത്താൽ നിങ്ങളുടെ വചനത്തിന്നു നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികൾ നാണിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പള്ളിയിൽ നിങ്ങൾ പറയുമ്പൊഴം എന്തെ നിങ്ങൾ പറയുന്നവ ചെയ്യാത്തതെന്നു വാചുവരും ഉത്തരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ആർക്കാനും ഇതിൻവണ്ണം ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായി എങ്കിൽ വലിയ നാണക്കൊടു പട്ടസുഖത്തിനടുത്ത ചിററാഴ്ചയുടെ വലിയ മെനീക്ഷയവും ആയിരിക്കുന്നതാനും എന്നുവരമ്പൊഴം സ്നേഹമുള്ള പട്ടക്കാരെ! വലിയ പദവിയും ഹീനമായ മനസ്സും മുന്വിലത്തെ സ്ഥാനവും കഷ്ടമായ വ്യാപാരവും അവലക്ഷണമായ ഒരു വസ്തു അത്രെ ആകുന്നതു. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികൾ നിങ്ങളുടെ വചനങ്ങൾക്കു ഒത്തിരിപ്പാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും ശ്രമിക്കുകയുംവെണം.

സംശയംകൂടാതെ പെരിമപ്പെട്ടസ്ഥാനം തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയിൽ നിങ്ങൾ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ സർവ്വതും വശമാകുന്ന തമ്പുരാന്റെ ഉപകാരി എന്നുള്ള നാമയെയും നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയതുമൊഴികെ കാണപ്പെടുന്നതും കാണപ്പെടാത്തതുമായ ദൃഷ്ടവിശാചുക്കളൊക്കെയൊടു മറുത്തുള്ള ശ്രദ്ധമാന പടപുരുഷാരത്തിന്റെ തലവമ്മാരരും എജമാനമ്മാരുമായി തമ്പുരാന്റെയും മനുഷ്യനടയും ഇടത്തു നടുവരും മുഖ്യപ്പെട്ട തടസ്സരും ലൊകരുടെ ഞായക്കാരരുമായി ഉയരപ്പെട്ടവൻ നിങ്ങളെ കല്പിച്ചല്ലൊയിരിക്കുന്നു. എന്നുവരമ്പൊഴം നിങ്ങളുടെ വ്യാപാരവും പ്രവർത്തികളും മരയാദകളും തീർച്ചപ്പെട്ടതും പുറത്തുള്ളവർതന്നെയും നിങ്ങളോടു മറുത്തചൊല്ലുവാൻ ഏതുമില്ലാത്തപൊലെയും നിങ്ങളുടെമെൽ

തീർപ്പറയുന്നതുകൾ ഈശോമിശിഹായിലുള്ള നല്ല നിങ്ങളുടെ വ്യാപാരം കാണുമ്പോൾ നാണിപ്പാൻതക്കവണ്ണം ആയിരിക്കുകയും വെണം. അതേത്തന്നാൽ പഠിതംകൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും മറ്റൊരുകൾക്കു തീർച്ചകൊണ്ടും വിശ്വാസക്കാര്യം നല്ല പ്രവർത്തികളുടെ കണ്ടുപഠിതം ആയിരിപ്പാനത്രെ എന്തെങ്കിലും മാനദണ്ഡം നിങ്ങളെ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയതു എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകൾ നിങ്ങളുടെമേൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പഴൊ നിങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നാം പഠിയ്ക്കുന്നു: ആചരിക്കപ്പെട്ട പട്ടകാരണ! വരത്തര നിങ്ങളാകുന്നില്ല. അന്യവരകളല്ല. പിന്നെയൊ ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട നഗരിക്കാരന്മാർ ശ്രീഹാമ്മാരുടെയും നിവൃത്താരുടെയും അടിസ്ഥാനത്തുതന്നെ ഈശോമിശിഹായായ വല്ലഭ്യമേലുള്ളിൽ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന തമ്പുരാന്റെ വീട്ടുകാരന്മാർ. നിങ്ങളാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു വ്യാപാരത്തിന്റെ നല്ല കണ്ടുപഠിതത്താൽ തന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ മതിയാകുന്നില്ലാ. പിന്നെയൊ വചനത്തിലും പഠിതത്തിലും കൂടെ പ്രയത്നം ചെയ്യുകയും വെണം. അതേത്തന്നാൽ ഞാൻ അറിയുകയില്ലെങ്കിൽ എനിക്കു മഹാപാപം എന്നു ശ്രീഹാമ്മാരുടെയും എന്നാൽ ഈ വചനം ത്രൈതോസ സുന്നഹദോസിന്റെ ബാവാമ്മാരുടെ പൊരുൾ തിരിച്ചു ആത്മപരിപാലനം ഏറ്റിരിക്കുന്ന ആളുകളൊക്കെയും ദൈവത്തിൽ വചനത്തിന്റെ അറിയിപ്പാലെ തങ്ങൾക്കു കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ആടമാടുകളെ മരിപ്പാൻ ദൈവപ്രമാണത്താൽ കടമായിരിക്കുന്നുവെന്നു പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പഴൊ ആടമാടുകൾക്കു നിങ്ങളു കൊടുക്കുന്ന യാവന എല്ലാ പ്രകാരംകൊണ്ടും നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉറപ്പും പുണ്യങ്ങളൊക്കെയുടെയും വളർച്ചയും നസ്രാണിക്കടുത്ത വ്യാപാരത്തിന്റെയും മാർഗ്ഗമറ്റൊരുകൾക്കു ചട്ടകല്പനയും തീർച്ചകളൊക്കെയുടെയും വർജ്ജ്യവും ആയിരിക്കുകയും വലിയ ഉപവിയും ചെയ്യാതും നിറയപ്പെട്ടിരിക്കുകയും വെണം. അതേത്തന്നാൽ എല്ലാ സൃഷ്ടിപ്പിന്നും അതായതു ബോധജ്ഞാനിക്കപ്പെട്ടവർക്കും ഓഷ്ഠക്കും കടപ്പെട്ടവർ നാം ആകുന്നു. ഒട്ടെറെയും ബഹുമാനപ്പെട്ടവരായാലും ദുഷിക്കപ്പെട്ടവരായാലും തമ്പുരാന്റെ പക്കൽ ഒരു പക്ഷമേതുമില്ലാ. യുടനേ ഏറ്റവുമില്ലാ. കറവുന്ന കറവുമില്ലാ. എന്നതിനെക്കൊണ്ടു എന്നാൽ ഈ ഹെതുവാൽ പലരും ഉത്തുപ്പിന്റെ കല്ലെമ്മൽ വീണുകൊണ്ടു മിശിഹായുടെ കത്തുകൂടാത്ത കപ്പായത്തിനെ കീറി പട്ടാങ്ങയുടെ വഴിയീൽനിന്നു പിന്നെക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നു വരുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മിടക്കും ഗുണവും കൊണ്ടു എത്രയും ചമത്തുള്ള ഇടയന്മാരെപ്പൊലെ ആടമാടുകളുടെ സുദൃശ്യം ഇടത്തുകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ ആടമാടുകളുടെ ബലക്ഷയങ്ങൾക്കുമിടുകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും എല്ലാം ആയിക്കൊണ്ടും എല്ലാവരെയും മിശിഹായ്ക്കു നെടുവാൻ ശക്തിയൊക്കെയൊടുകൂടെ രാവ്യം പകലും നിങ്ങളു ശ്രമിക്കുകയും വെണം. വിശേഷിച്ചും നമ്മിൽ ഓരൊരുത്തരു തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കു തക്കവണ്ണം തങ്ങൾക്കു കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ആടമാടുകളുടെ രക്ഷമേൽ ശ്രമിക്കുകയും ദുഷ്ടതകളൊക്കെയുടെയും അക്രമങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കുവാൻ പിന്നെക്കങ്ങളുടെ പതിയിരുപ്പുകളിൽനിന്നു അകത്തുവാനും ഉൽസാഹിക്കുകയും പഠിതത്തിന്റെയും ശുദ്ധതയുടെയും സഹായങ്ങൾകൊണ്ടു അവരെ തണുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ മെൽപാത്തവണ്ണം ദൈവസഹായത്താൽ എല്ലാവരെയും വെസ്തുയായിട്ടു മിശിഹായ്ക്കു തെടുകയും ആകാം. അപ്പഴൊ ആ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയൊളം നമ്മോടു നിങ്ങളു കൊടുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ശ്രമവും ഉത്സാഹവും കൊണ്ടു നമ്മെ നിങ്ങളു സഹായിക്കുകയും വെണം. അതേത്തന്നാൽ ഇങ്ങനെ തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള സഹായത്താലെ നാമെല്ലാവർക്കും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിലും നിലയിലും കൽപനയിലും ഞായത്തിലും ഏറ്റവും ഉറപ്പോടുകൂടെ നിൽക്കുകയും ആകാം. എന്നാൽ മെൽപൊല്ലിയത്രും മറ്റും ഇതിൻവണ്ണമുള്ള ആത്മരോഗങ്ങളും ഏറ്റിയനാലും നിൽക്കുന്നതുമെന്ത്യ. എല്ലാഏടത്തും വ്യാപരിക്കുന്നതും മഹാനാശത്തോടുകൂടെ അനന്തരവർക്കും അതിനെ വെച്ചു

കുന്നതുകൊണ്ടു നാം വളരെ ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു ഉൽസാഹമുള്ള വികാരിമാരെ ഉടിയമ്പെരൂർ സുന്നഹദോസിന്റെ കൽപനപൊലെ കുറഞ്ഞാൽ ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും നിങ്ങളുടെ കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകരെ ഓത്തിന്റെ അർത്ഥമെങ്കിലും പൊരുൾ തിരിച്ചു പഠിപ്പിപ്പാൻ നല്ലവണ്ണം ശ്രമിക്കുകയും അതേത്തന്നാൽ വാചു മുഖമെങ്കിലും ഇടത്തുകാരനെങ്കിലും നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ രഹസ്യങ്ങളെമ്മൽ അവന്റെ നിരൂപണയിൽ തൊന്നിയതൊക്കയും പറയാതെയിരിപ്പാനും ആകാത്ത പഠിതങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഏവൻഗൊലിയൊന്റെ തൊപ്പിൽ കളകൾ വിതയ്ക്കാൻ വാൻ വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ ഏതാനും പച്ച ഏടത്തും ഉണ്ടായി എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ശ്രമത്താലെയും ഉത്സാഹത്താലെയും എല്ലാകൊണ്ടും ആയതു നഷ്ടമാക്കുവാനും പിരാവരുവാനും. അതേത്തന്നാൽ ഇപ്രകാരത്തിൽ നമ്മിൽ ഓരൊരുത്തനിൽനിന്നും എത്ര തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സാകുന്നനും ശുദ്ധമാനുള്ളി എന്തെല്ലാം നിർണ്ണയമായി വിശ്വസിച്ചാൻ നമ്മോടു കൽപിക്കുന്നവെന്നും എല്ലാവർക്കും പരസ്യമായി വരികയും. ആയതുകൊണ്ടു വിഷമംകൂടാതെ ശത്രുക്കളുടെ ശക്തിയും അസൂത്രങ്ങളും വിരാവരുത്തുവാൻ വശമാകുകയും ചെയ്യും. വിശേഷിച്ചും ഇതിനെ അറിവാൻമുള്ളതിന്നു പഴയവരുടെ വഴിക്കു ചെരുകയും വെണം. എന്നാൽ എല്ലാവരും എല്ലാഏടാഴും എല്ലാഏടത്തും കാത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുതമെന്ത്യ മറ്റൊരു വസ്തു ശുദ്ധമാനുള്ളി വിശ്വാസകൽപനയാൽ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നില്ലെന്നു എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും നിരൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന വസ്തുതകളിലേക്ക് ശുദ്ധമാനപ്പുസ്തകങ്ങളിൽ എന്തെഴുതിയിരിക്കുന്നുവെന്നും ശ്രീഹാമ്മാരു അവരുടെ ശൈഖുമുള്ളവരും എത്ര വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു ശുദ്ധമാന കത്തോലിക്കാപള്ളി ആകമാനത്തിന്നടുത്ത സുന്നഹദോസുകളിലും സുന്നഹദോസു കൂടാതെയും രഹസ്യങ്ങളുടെ പഴക്കസുഖങ്ങളാലെ എന്തെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചുവെന്നും എല്ലാഏടാഴും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുകയും വെണം. അപ്പഴൊ കത്തോലിക്കാക്കടുത്ത നമ്മുടെ വിശ്വാസമാകുന്നതും: ഏകത്വത്തിൽ മുന്തപവും മുന്തപത്തിൽ ഏകത്വവും ഒപ്പമായിട്ടു നാം വന്ദിക്കുന്ന മൂന്നാലും ഒരുവൻ തമ്പുരാനാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നെൻ അതായതു പിറക്കപ്പെടാത്തവൻ ബാവാവും ഏകമായി പിറക്കപ്പെട്ട പുത്രനും ബാവാതിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ദുഹാദേവീശായും. എന്നാൽ ആ മുഖക്കു കാതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ അതായതു: നന്മയും സർവ്വവശവും നെറിയും അനുഗ്രഹവും ശൈഖമാക്കുകയും മുവർക്കും ഒരുപൊലെയാകുന്നു. എങ്കിലും ആളുകൾ വെവ്വെറെയാകുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ആകാശവും ഭൂമിയും കാണപ്പെടുന്നതൊക്കയും കാണപ്പെടാത്തതൊക്കെയും സൃഷ്ടിച്ചു സർവ്വവും വശമാകുന്ന ഒരുവൻ ബാവാതമ്പുരാമെൽ വിശ്വസിക്കുന്നെൻ. തന്റെ പുത്രൻ ഒരുവൻ നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാമെലും വിശ്വസിക്കുന്നെൻ. എന്നാൽ ഈ പുത്രൻ യുഗങ്ങളൊക്കെയും മുന്നിൽ ബാവാതിൽനിന്നു പിറക്കപ്പെട്ടു പട്ടാങ്ങയായ തമ്പുരാനിൽനിന്നുള്ള പട്ടാങ്ങയായ തമ്പുരാനും പിറക്കപ്പെട്ടവനും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടാത്തവനും ബാവാത്തു സർവ്വതുംകൊണ്ടു ശരീരങ്ങളെന്നവനും ആകുന്നുവെന്നും തന്നാലെ സർവ്വതും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു എന്നും. വിശേഷിച്ചും താൻ മാനുഷരാകുന്ന നമ്മെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചും ആകാശത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി തമ്പുരാന്റെ അമ്മ കന്യാസൂത്രീമിയത്തിൽനിന്നു ദുഹാദേവീശായാലെ ജനിക്കപ്പെട്ടു പിറന്നു എന്നും. എന്നാൽ താൻ തമ്പുരാനും മാനുഷൻ ആകുന്നു എങ്കിലും രണ്ടാലും അല്ലാ. പിന്നെയൊ മുഴുവനാക്കപ്പെട്ട തമ്പുരാനും മുഴുവനാക്കപ്പെട്ട മാനുഷനും ആകുന്ന ചെറുകപ്പെടാത്തവൻ കീറപ്പെടാത്തവൻ ആയ ഒരുവൻ മിശിഹാ ആകുന്നുവെന്നും വിശേഷിച്ചും ഒരുവനാകുന്നതു കാതലിന്റെ കലക്കു

കൊണ്ടല്ലാ പിന്നെയോ ആളിന്റെ ഏകസ്ഥാനം കൊണ്ടത്രെ ആകുന്നുവെന്നും താൻ പന്തിയൊമ്പതാം പീലാത്തോസിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മെക്കുറിച്ചു പാടുപെട്ട മരിച്ച അടക്കപ്പെട്ടവയെന്നും പാതാളങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു മൂന്നാംനാൾ ഉയർന്നു തന്റെ ശിഷ്യർക്കു വെളിച്ചപ്പെട്ട നാലുദിവസങ്ങളുടെയിടയിൽ പലപല അടയാളങ്ങളാലെയും തന്നെത്താൻ ഉയിരനായി അവരെ കാട്ടിയുംകൊണ്ടു തമ്പുരാന്റെ രാജി തത്തുമ്മെൽ അവരോടു പറകയും അവരോടു താൻ പ്രമാണിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെ കാർപ്പാൻ അവരോടു ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നും, എന്നാൽ ഇവരുടെ ഇടയിൽ പള്ളിയുടെ ഏഴു കൂടാശകളും മിശിഹാകത്താവുകുലിച്ചുവെന്നും നാം പട്ടാങ്ങ പറയുന്നു. അതായത മമ്മൊദീസായും മുന്തിലത്തെ പ്പെശുമായും ശുദ്ധമാന കുർബാനയും, കമ്പസാരവും, ഒട്ടക്കത്തെ പ്പെശുമായും, പട്ടവും, പെൺകെട്ടും. ഈ കൂടാശകളിൽനിന്നു മൂന്നു അതായത മമ്മൊദീസായും മുന്തിലത്തെ പ്പെശുമായും പട്ടവും വീണ്ടും കൈക്കൊണ്ടു വാൻ വശമാകുന്നില്ല. അതെന്നാൽ ഇവ അതിനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവരുടെ അർത്ഥത്തിൽ മായപ്പെടാത്ത അടയാളം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൻവണ്ണംതന്നെ പെൺകെട്ടു അഴിയപ്പെടാത്തതാകുന്നതെന്നും നാം ഉറപ്പിക്കുന്നു. അതെന്നാൽ തമ്പുരാൻ കൂട്ടി ഒരുമിച്ചു വന്നു മാനുഷൻ വെർതിരിപ്പാൻ വശമാകുന്നില്ലാ. ആകാശത്തിൽ കരകെറി തന്റെ ബാവായുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതെന്നും ബാവായുടെ പക്കൽ നമ്മുടെ നടവൻ താനാകുന്നുവെന്നും, തന്നാലെ നമ്മുടെ ഗുണങ്ങളൊക്കെയും നമുക്കു കിട്ടുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗുണങ്ങൾ കൂടാതെ നമ്മുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുതന്നിൽ ഒന്നും വെണ്ടുന്നപോലെ വിചാരിപ്പാനും കാട്ടുവാനും ആരും വശമാകുന്നില്ല. ആയതുകൊണ്ടു മനസ്സാകുന്നവന്റെ കൈകളിലുമല്ലാ. എടുക്കുന്നവന്റെ കൈകളിലുമല്ലാ, പിന്നെയോ അനുഗ്രഹിയ്ക്കുന്ന തമ്പുരാന്റെ തൃക്കൈകളിൽ അത്രെ ആകുന്നു. എന്നു ചൊല്ലുന്നതു എത്രയും പട്ടാങ്ങയാകുന്നതെന്നും വിശ്വസിക്കണമൻ. വിശ്വസിച്ചും മാനുഷനുമെന്നൊസു ധർമ്മ ഉണ്ടെന്നും ആയതിനെ മിശിഹായുടെ നന്മ സ്വസ്ഥതപ്പെടുത്തി ആത്തോൽ എല്ലാവർക്കും തട്ടിയ മൊഷത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പട്ടാങ്ങയാലെ സുധർമ്മയുള്ളതായി ചെയ്യുമെന്നും എന്നാൽ ഇങ്ങനെയുള്ള നന്മയുടെ തുണകൾകൊണ്ടു തമ്പുരാന്റെ മനസ്സിനെ ഇത്രെ ഉണർത്തിയതിന്റെ ശേഷം ആയതു കൈക്കൊണ്ടുവാൻ മനസ്സിലെങ്കിൽ ആയതിന്നു വശമുണ്ടെന്നും നാം സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്നാൽ ഇതിനെ കൊണ്ടുതന്നെ തമ്പുരാന്റെ നന്മ വെറുതെ കൈക്കൊള്ളുണ്ടോ എന്നും. ജേപ്പാനജനാമൻ നിങ്ങളെ നാം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ശ്രീഹാ ചൊല്ലുന്നതും വീണ്ടും കത്തോലിന്റെ വഴികൾ തിരഞ്ഞുകൂടാത്തതും തന്റെ വിധികൾ പരിശോധിച്ചുകൂടാത്തതും ആകുന്നുവെന്നും, ഒരൊരത്തന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒട്ടക്കം പുണ്യസുഖത്തിൽ മുട്ടിപ്പാനുള്ള മനസ്സു വെറുതെയുള്ള തന്റെ നിഷ്ഠയോടുകൂടെ ദാനമിത്ര ആകുന്നുവെന്നും നാം പട്ടാങ്ങ പറകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു ഏത്രയും ബോധജ്ഞാനപ്പെട്ടവരും നൊവിയുള്ളവനുമായ സർവ്വതും വശമാകുന്ന തമ്പുരാന്മാൽ രക്ഷപ്പെടുന്നാളുകൾ എന്തെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നും, എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടുന്നുവെന്നും, എന്തെ ഒരുത്തനെ എടുക്കുന്ന മറുവനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും ധിക്കാരമായിട്ടു തിരയെണ്ടതുമല്ലാ. പിന്നെയോ ഒരൊരത്തൻ പെടിയൊടു വിറയലൊടു കൂടെ തന്റെ രക്ഷമെൽ ശ്രമിക്കയും നല്ല പ്രവർത്തികളാലെ പട്ടാങ്ങയായ തന്റെ വിളിപ്പും കഴലപ്പാടും തികപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഉടയതമ്പുരാൻ തന്റെ അറിവിന്റെയും ബോധജ്ഞാനത്തിന്റെയും നിധികളുടെ പെരുമയാൽ കെല്ലക്ഷയപ്പെട്ട മരണശ്ചന്റെ ബോധംകൊണ്ടുവീവാൻ വഹിയാത്ത പല വസ്തുക്കളും വലിയ വസ്തുക്കളും അറിയും അറിവാൻ വശമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഉറച്ചു

വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു നല്ല പ്രവർത്തികളാലെ പട്ടാങ്ങയായ തന്റെ വിളിപ്പും കഴലപ്പാടും തികപ്പാൻ ഉത്സാഹിക്കയും വെണമെന്നും ഉറച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

വിശ്വസിച്ചും ഉയിരവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാൻ സ്തുതിയോടുകൂടെ താൻ വരുവാനിരിക്കുന്നു. തന്റെ വരവിന്നു മാനുഷരെല്ലാവരും തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളോടുകൂടെ ഉയർത്ത തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളോടുകൂടുംമെല്ലം തനിക്കു കണക്കുകൊടുക്കയും വെണം. ഇതിന്റെ ശേഷം നല്ല പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാവരൊക്കയും എന്നെന്നെയുമുള്ള ആയുസ്സിന്നു പൊകയും തിന്മചെയ്യാവരൊക്കയും ചെയ്യാനും അവന്റെ മാലാഖമാർക്കും ആസ്ഥമായിരിക്കുന്ന എന്നെന്നെയുമുള്ള ദുഷ്കർമ്മത്തിൽ വീണു അവിടെ പ്രാർത്ഥനപ്പെട്ടവരുടെ പുഴു ചാകാതെ കണ്ടും അവർക്കുള്ള തീ കെടാതെകണ്ടും അളവില്ലാത്ത നരകത്തിൽ ഒടുക്കംകൂടാതെ ഭൂരിതപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വസിച്ചും ബാവായിൽനിന്നും പുത്രനിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു ബാവായൊടു പുത്രനൊടുംകൂടെ ഒരുമിച്ചു വരികപ്പെട്ടും സ്തുതിയ്ക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്ന കത്താവും ജീവിപ്പിക്കുന്നവനുമായ ശുദ്ധമാന ദുഹാദേക്കുദീശാമ്മെല്ലും വിശ്വസിക്കണമൻ. എന്നാൽ ദിവ്യന്മാരാലെ പറഞ്ഞതു താൻ തന്നെയാകുന്നുവെന്നും ശ്രീഹാന്നാരുടെ പക്കൽ യാത്രയാക്കപ്പെടുന്ന ബാവായിൽനിന്നു തന്നെയല്ലാ, പിന്നെയോ പുത്രനിൽനിന്നുകൂടെയും അത്രെ. അതെന്നാൽ ഞാൻ പൊകയില്ലായെങ്കിൽ തണുപ്പിക്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വരികയില്ലാ. എന്നാൽ ഞാൻ പൊകുമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പക്കൽതന്നെ ഞാൻ യാത്രയാക്കുമെന്നു താൻ അരുളി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പട്ടാങ്ങയുടെ അരൂപിയെ ബാവായുടെ പക്കൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ ഞാൻ യാത്രയാക്കും. എന്നാൽ പട്ടാങ്ങയുടെ ആ അരൂപി വന്നു എന്നുവരുമ്പോൾ തനിക്കു തൊന്നിയവണ്ണം താൻ പറകയില്ലാ പിന്നെയോ താൻ കൈക്കൊണ്ടു വസ്തു ക്കെയും താൻ പറയും. എന്തെന്നാൽ സ്തുതിക്കും അതെന്നാൽ ഇന്നിപ്പോൾതന്നെ താൻ കൈക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പക്കൽ കാട്ടിത്തരുമെന്നു വീണ്ടും അരുളി ചെയ്തിട്ടും ഉണ്ട്. ഇതുവെണ്ണു എന്നിൽനിന്നുതന്നെ ഏതും ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലാ, പിന്നെയോ എന്നെ യാത്രയാക്കിയ എന്റെ ബാവായിൽനിന്നു ഞാൻ കൈക്കൊണ്ടുതൊക്കയും നിങ്ങളോടു ഞാൻ അറിയിച്ചു. എന്തെന്നാൽ അരുളിച്ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടു ബാവായിൽനിന്നു പുത്രൻ പുറപ്പെടുന്നു. എന്നു നാം പട്ടാങ്ങ പറയുന്നപോലെ ഇതിൻവണ്ണംതന്നെ ബാവായിൽനിന്നു തന്നെയല്ലാ പിന്നെയോ പുത്രനിൽ നിന്നുകൂടെയും ദുഹാദേക്കുദീശാ പുറപ്പെടുന്നു എന്നു ഉറപ്പോടുകൂടെ നാം വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശ്വസിച്ചും കാണപ്പെട്ടതും തട്ടിപ്പിൽ അകപ്പെടാത്തതുമായ കത്തോലിയ്ക്കുക്കടുത്തതും ശ്രീഹാന്നാരുടെതുമായ ഏക പള്ളിമെല്ലും നാം വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ പള്ളിയെ കെട്ടുനടപ്പാൻ ആർക്കാനും മനസ്സിലെങ്കിൽ കാവ്യനെപ്പൊലയും ചുങ്കക്കാരനെപ്പൊലയും അവനായിരിക്കയും വെണം. എന്നു വരുമ്പോൾ പല പ്രകാരമുള്ള പൊൻനിറമുള്ള കുപ്പായങ്ങൾ ഇടുകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന രാജസ്രീ ഈ പള്ളിയെത്രെ ആകുന്നു. വിശ്വസിച്ചും പല പ്രകാരമുള്ള കുപ്പായങ്ങൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും ആയതു കിഴക്കിനടുത്ത പള്ളിയിലും പടിഞ്ഞാറിനടുത്ത പള്ളിയിലും ഏകമായ ഒരു വിശ്വാസം പട്ടാങ്ങ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ക്രമങ്ങളുടെയും പള്ളിക്കടുത്ത ചിററാഴ്ചമുകളുടെയും ഭാഷയെന്തും മാത്രം കാക്കുന്നതിൽ അത്രെ അതിന്റെ അർത്ഥവും ആകുന്നത. ആയതു കൊണ്ടു മാർ ആഗസ്റ്റിനൊസമൽപാൻ ചൊല്ലുന്നതായത: സുറിയാനിവാക്കായാലും ആഫ്രിക്ക വാക്കായാലും യൌവനായ വാക്കായാലും ലത്തീൻ

വാക്കായാലും എല്ലാം ആ രാജസ്രീയുടെ കപ്പായത്തിന്റെ ചമയത്തിന്നു കൂടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, വിശേഷിച്ചും ഈ പള്ളിയുടെ കാണപ്പെട്ട തലവൻ മാർ പത്രൊസിന്റെ അനന്തരവനാകുന്ന റൊമായിൽ ശുദ്ധമാന മാർ പ്ലാപ്പ ആകുന്നുവെന്നും ഇയ്യൊരുകൾ ശ്രീഹന്മാരുടെ തലവൻ മാർ പത്രൊസിന്നും ആകാശരാജിതത്തിന്റെ താക്കൊലുകൾ മിശിഹാകർത്താവു കൊടുക്കുകയും കർത്താവിന്റെ ആടുമാടുകളിന്മേൽ ക്ലേശിപ്പാനും ജെഷ്യാനുജന്മാരെ ഉറപ്പിപ്പാനും ഉള്ള കടം എൽപിക്കയും ചെയ്തു എന്നു ഉറപ്പൊടുക്കി വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഒരു മഠമ്മോദീസാ ഉണ്ടെന്നും ആയതു ഒരു ഊഴം കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം വീണ്ടും കൈക്കൊണ്ടുകൂടാ എന്നും നാം പട്ടാങ്ങ പറയുന്നു. എന്നാൽ മഠമ്മോദീസ കൈക്കൊണ്ടതിന്റെ ശേഷം ദോഷത്തിൽ വീഴുന്നാളുകൾക്കു തങ്ങളുടെ ദോഷപൊറ്റ തിക്കായിട്ടു കമ്പസാരം ഉണ്ടെന്നും. അതെന്തെന്നാൽ നമ്മുടെ ദോഷങ്ങൾ നാം പട്ടാങ്ങ പറയുന്നുവെങ്കിൽ നമ്മുടെ ദോഷം നമ്മോടു പൊറുപ്പാനും ഭൃഷ്യതക്കൈയിൽനിന്നു നമ്മെ വെടിപ്പാക്കുവാനും തമ്പുരാൻ വിശ്വാസമുള്ളവനും നെറിവുള്ളവനാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഭൂമിയിൽ ദോഷങ്ങൾ പൊറുപ്പാൻ മനഃഷൻ പുത്രനു മുഷ്കരത്വമുണ്ടെന്നറിവാൻ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള മുഷ്കരത്വം മനഃഷൻ താൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ ബാധതന്നെ യാത്രയാക്കിയപ്പോലെ താനും തന്റെ ശിഷ്യരെ യാത്രയാക്കിക്കൊണ്ടു അവരിൽ താൻ ശ്വാസമിട്ടു അരുളിച്ചെയ്തു. ദുഹാദക്കുടശായയെ കൈക്കൊൾവിൻ. ഒരുത്തനൊടു ദോഷങ്ങൾ നിങ്ങൾ പൊർത്താൽ അവനൊടു പൊറുക്കപ്പെടും. ഒരുത്തൻതു നിങ്ങൾ പിടിച്ചാൽ അവനൊടു പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നും, എന്നു വരുമ്പോൾ ഞാൻ രക്ഷപെടണമെന്നു വരികിൽ താക്കൊലുകളുടെ മുഷ്കരത്തിൻകീഴ് തമ്മിൽ തമ്മിൽ നമ്മുടെ ദോഷങ്ങൾ കമ്പസാരിച്ചെ മതിയാവു എന്നും നാം ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വീണ്ടും പുണ്യവാളന്മാരുടെ ഒരിമ്പാടു നാം പട്ടാങ്ങ പറകയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ ലോകത്തുകൽ ഉള്ള അരിഷ്ടതകൾ കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ ഉടയവന്റെ തെളിവിന്നു ശുദ്ധപുണ്യവാളന്മാരുടെ ആത്മാവുകൾ നമുക്കു വെണ്ടി തന്നൊടു തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നും അവരുടെ രൂപങ്ങളും ശുദ്ധമാനസാധികളും ഒട്ടൊഴും മിശിഹാകർത്താവിന്റെയും തന്റെ അമ്മ കന്യാസ്രീ മറിയത്തിന്റെയും രൂപങ്ങളും അവരു പെരുമാറിയ ശുദ്ധമാനവസ്തുക്കളും ആചരിക്കയും വന്ദിക്കയും വെണമെന്നും നാം വിശ്വസിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ശുദ്ധമാനകർവാൻ റൊഗികൾക്കു ആത്മമോജനം കൊടുപ്പാനായിട്ടു വച്ചിരുന്ന മതിയാവു. എന്നു തന്നെയുമല്ല ആയതു വന്ദിച്ചെ മതിയാവു എന്നും കൂറുമുള്ളു കൽപിയ്ക്കുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മിശിഹാകർത്താവിന്റെ പട്ടാങ്ങയായ ശരീരവും പട്ടാങ്ങയായ ചൊരയും തന്നെ അതാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും കർവാനയിൽ, പട്ടാങ്ങയുള്ളതും ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുമായ പൂജ തമ്പുരാന്നു അണക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും ആയതിൽ സർവ്വതും വശമാകുന്നതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ മിശിഹായുടെ തിരുവചനം തന്റെ ചിററാഴ്ചക്കാരനാകുന്ന പട്ടക്കാരൻ ക്രമമാകുംവണ്ണം അതിനെ ചൊല്ലുന്ന ഉടൻ അപ്പം മിശിഹാകർത്താവിന്റെ ശരീരവും വീണ്ടും തന്റെ ചൊരയുമായി തരികയും ആയതു കൊണ്ടു കൂദാശ ചെയ്തതിന്റെ ശേഷം അപ്പത്തിന്റെയും വീഞ്ഞിന്റെയും കാരൽ മിശിഹാകർത്താവിന്റെ ശരീരവും ചൊരയും ഭർതൃമാവും ദൈവസുഖവും ആകാശത്തു ബാവാർത്ഥന്മാരന്റെ വലത്തുടേ ഗത്തു ഇരിയ്ക്കുന്നപ്പോലെ മിശിഹാ താനൊക്കയും ആയി തിരിയുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഈ തിരിച്ചിൽ കാതലിന്റെ തിരിച്ചിൽ എന്നു നെറി വൊടുംകൂടെ ശുദ്ധമാനപള്ളി വിളിക്കുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും മരിച്ചവരെക്കുറിച്ചും അവരെ പ്രതിയും നമസ്കരിക്കു

ന്നതും അപേക്ഷിക്കുന്നതും ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും രക്ഷയ്ക്കുത്തതുമായ നിരൂപണയാകുന്നുവെന്നും തമ്പുരാന്റെ ഉപവിധൊടു പ്രധാനത്തൊടുംകൂടെ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നു വാങ്ങിയ ആത്മാവുകൾ തങ്ങളുടെ വ്യാപാരത്തിൽ മിശിഹാകർത്താവാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പച്ചപ്പല്ലു താൻ വയ്ക്കൊൽതാൻ ഇതുപൊലെയുള്ള മറ്റൊരാളും താൻ പണിചെയ്തിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ബെസ്സർക്കാനായിൽ ഉള്ള ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടും വിശ്വാസകാര്യങ്ങൾ സഹായങ്ങൾകൊണ്ടും ദോഷങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപെട്ടു വെടിപ്പായി കഷ്ടമുള്ളതൊന്നും അതിൽ കടക്കാത്ത ശുദ്ധമാന ഓറഗ്യം ആയ ആകാശരാജിതത്തിൽപുക്കു തമ്പുരാന്റെ പുത്രനും ഈശൊമിശിഹായൊടുകൂടെ ഒരുമിച്ചുവെണം ബാവാർത്ഥം പുത്രനും ദുഹാദക്കുടശായ്ക്കും മൂലനൊരുവൻ തമ്പുരാന്നു സ്തുതിയും പുക്കഴ്ചയും ബഹുമാനവും എല്ലായ്പ്പോഴും യോഗ്യഗുണങ്ങൾക്കും കൊടുക്കുമെന്നും ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഈ മെൽ ചൊല്ലിയ വസ്തുക്കൾ ഇത്ര പെരുത്ത കാര്യങ്ങൾക്കു വെണ്ടുന്ന ആചാരത്തൊടും ബഹുമാനത്തൊടുംകൂടെ തന്നെ എല്ലാവരെയും വലിച്ചു താഴ്ത്തുകയും ഇങ്ങനെ എണ്ണമില്ലാത്ത ലോകരുടെ സമൃദ്ധം നമ്മോടുകൂടെ മുടിയുകയും ചെയ്യും. ഇതു കറിച്ചു തന്നെ പാർപ്പി നിയുടെയും പിന്നെഹെസിന്റെയും ദോഷം കർത്താവും മുന്നിൽ എത്രയും വലിയതെന്നു ചൊല്ലിയിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ കർത്താവിന്റെ പൂജയിൽനിന്നു ലോകരെ അകറ്റുമാറായിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഈ ഹെതുവാൽതന്നെ അതായത പള്ളിയുടെ ചിററാഴ്ചക്കാരരു തന്നൊടു പാരം ധിക്കാരം കാട്ടുകൊണ്ടു നിവ്യായുടെ വായാൽ തമ്പുരാൻ അന്യായപ്പെട്ടു ചൊല്ലുന്ന. ഈവണ്ണം എന്റെ ശത്രു എന്നെ നിന്ദിച്ചുവെങ്കിൽ ഞാൻ ക്ഷമിച്ചെന്നു. എന്നാൽ നീയൊ എന്റെ ഏകാത്മാവും എന്റെ എജമനനും എന്റെ അറിയപ്പെട്ടവനുമായി എന്നൊടുകൂടെ മധുരപ്പെട്ടു യാവനകൾ തിന്നുകയല്ലൊ ചെയ്യുന്നതു. ചീണ്ടും അവനിൽ ഞാൻ ശരണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ അപ്പം തിന്നുന്നവനായ എന്റെ സ്വത്വത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നൊടു നികൃമം കാട്ടി എന്നും എന്നാൽ നാം അറിഞ്ഞില്ലെന്നും ദീഷ്ടതി ഉണ്ടായില്ലായി എന്നും നമ്മോടു ബലം ചെയ്തു എന്നും, ഇങ്ങിനെയുള്ള കഴിവു പടാർത്ത ഒന്നും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതെന്തെന്നാൽ ആയ്തിന്നു നമ്മോടുണ്ടാകുന്ന ഉത്തരമാകുന്നത: നിങ്ങളെത്തന്നെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരര പഠിപ്പിപ്പാൻ എങ്ങനെ നിങ്ങൾ വശമാകുന്നുവെന്നും കക്കണ്ടു എന്നറിയിക്കുന്ന നിങ്ങൾ കക്കയും അവരായിക്കണ്ടു എന്നു ചൊല്ലുന്ന നിങ്ങൾ അവരായിക്കയും അല്ലയൊ ചെയ്യുന്നതു. ഇങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ തിരുനാമങ്ങളെ പ്രതി ദുഷ്ടിപതപ്പെടുന്നതും ഹാ! കഷ്ടപ്പെട്ടു കററമത്രെ ഇതാകുന്നു. ശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ടവരുടെ നാട്ടിൽ ദുഷ്ടത കാട്ടിയവൻ കർത്താവിന്റെ സ്തുതി കാണുകയില്ല എന്നു, എന്റെ ഉപവിധാക്കപ്പെട്ടവരെ ഇവയൊക്കയും ഈ വണ്ണമാകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു സ്വൽപനരും ഈ കാര്യം കൊണ്ടും നാം വിചാരിച്ചാറെ നമുക്കു കയ്യാളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ലോകരെ തന്നപ്പാനും അതിൽ അപക്രിയകൾക്കു ഉത്തരം ചെയ്യാനും തമ്പുരാൻ നമുക്കു തന്ന ഗുണവധികാരങ്ങളൊക്കയും മെൽ കണക്കുകൊടുപ്പാനും ഉള്ളതിന്നു തമ്പുരാന്റെ മെലും മറ്റൊല്ലാവരുടെ മെലും ഉള്ള ഉപവി എന്നതിനെക്കായിൽ ഏറ്റും നല്ല വെറെ ഒരു വഴി കാണുന്നുമില്ല. എന്നാൽ ഈ വഴി എത്രയും ആശ്ചര്യമുള്ളതും നമ്മുടെ കടങ്ങൾക്കു തികപ്പാൻ എത്രയും മതി പൊരിക്കലുള്ളതും ആകുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇങ്ങനെ ഇരിപ്പാൻ ഉപവിയുടെ അടയൊളങ്ങൾ ശ്ലീഹാ എഴുതുന്നതു ഈവണ്ണം. ഉപവി ക്ഷമയുള്ളതാകുന്നു. കടാക്ഷമുള്ളതാകുന്നു. പൌശുന്യം കാട്ടുന്നമില്ല. ഉപകാരം കൂടാതെ പ്രവർത്തിയ്ക്കുന്നമില്ല. അരിശപ്പെടുന്നമില്ല. നിഗളിക്കുന്നമില്ല.

തന്നിട്ടുള്ളതുതന്നെ അപേക്ഷിക്കുന്നമില്ല. ഈർച്ചപ്പെടുന്നമില്ല. ദുഷ്ടത വിചാരിക്കുന്നില്ല. തിന്മ മെൽ തെളിയുന്നമില്ല. വിശേഷിച്ചും പട്ടാങ്ങ മെൽ തെളിയും ചെയ്യുന്നു. സർവ്വതും ക്ഷമിക്കുന്നു. സർവ്വതും വിശ്വസിക്കുന്നു. സർവ്വതും ശരണം പാർക്കുന്നു. സർവ്വതും സഹിക്കുന്നു. ഉപവി ഒരിയ്ക്കലും വീണ്ടു പൊകയുമില്ല എന്നു. എന്നാൽ ഇത്ര ആശ്ചര്യമായിരിക്കുന്ന ഉപവി എടയനിൽ ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ തന്നി തന്നെയുള്ള ഉപകാരം മരണകൊണ്ടു ശേഷമുള്ളവരുടെ ഉപകാരം അനേകങ്ങളും ദാരിദ്ര്യപ്പെട്ടവരെ ദാനധർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു സഹായിക്കയും ആവലാധിപ്പെട്ടവരെ തണുപ്പിക്കയും ദോഷമാരെ നല്ല പഠിതപത്താൽ ഉറപ്പിക്കയും എല്ലാവരെയും തുണയ്ക്കയും നല്ല ബുദ്ധിചൊല്ലി കൊടുക്കുകയും ദൈവാശ്രമ പഠിപ്പിക്കയും അതിൻവണ്ണം തന്നെ ലോകരും തങ്ങളുടെ എടയൻ തന്നിടുന്നതെയുള്ള രക്ഷയെക്കാൾ ഏറ്റവും തന്റെ ഉദ്യമങ്ങളുടെ രക്ഷയെമേൽ ശ്രമിക്കുന്നവെന്നറിഞ്ഞു തന്റെ സ്നേഹവും അത്സഹവും സൂക്ഷ്മവും കാണുന്നതിനാൽ താൻ പഠിപ്പിക്കയും ബോധിപ്പിക്കയും അപേക്ഷിക്കയും കുറപ്പെടുത്തുകയും ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ നല്ല മനസ്സോടുകൂടെ തന്റെ ചൊല്ലു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ഒരു വിഷമംകൂടാതെ തങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളിൽനിന്നു എല്ലാപ്പൊഴും പെനായുള്ള അകറ്റിക്കൊണ്ടു അതിൽ ഒന്നുപോലും പൊയ്പൊകാതെ ചൊല്ലുള്ള വഴിയിൽ എല്ലാറ്റിനെയും എന്നെന്നെയ്ക്കുമുള്ള രക്ഷയുടെ മെച്ചിൽസ്ഥലത്തുകൊണ്ടു പൊകുവാൻ എടയന്മാരു വശമാകയും ചെയ്യും. അതേത്തന്നാൽ ഇതിൽ വിശേഷിച്ചു എന്തൊരു വസ്തു തങ്ങളുടെ ആടുമാടുകളെപ്രതി എടയന്മാരു ചെയ്യാൻ കടമായിരിക്കുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു ഉപവിയാകപ്പെട്ടവരെ! ശേഷമുള്ളവരെക്കായിൽ ഉപവിയുടെ ഏറ്റിപ്പെട്ട പ്രവർത്തികൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കയ്യാളിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകർക്കു നല്ലവണ്ണം ഫലം വരുത്തുകയും നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുന്ന ഗുണവധികരങ്ങളിൽ മെൽ ഉടയവന്നു കണക്കു കൊടുക്കുകയും ആകാം. ആയതുകൊണ്ടു തന്റെ മനോഹൃണത്താൽ തമ്പുരാൻ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ സ്ഥാനം എല്ലാപ്പൊഴും ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളുകയും വെണം. ആയതല്ലെങ്കിൽ നിവ്യാതെയാടു കൂടെ കൈയ്ക്കപ്പെട്ട കണ്ണനീരുകളാൽ ഈ വണ്ണം ചൊല്ലേണ്ടിവരും. മാനുഷൻ പുത്രൻ തന്റെ ബഹുമാനം തിരിച്ചറിയാതെ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾക്കു പ്പെട്ടായി അതിന്നു സദൃശപ്പെട്ടു എന്നു, അതേത്തന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ആരാനും ദിവസംതൊറും നിങ്ങളിൽ ഓരൊരുത്തൻ തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ടു എടുക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളുമെൽ അല്ലും മാത്രം വിചാരിക്കുമെങ്കിൽ ഇവൻ ഇത്ര വലിയ ബഹുമാനത്തിലും സ്ഥാനത്തിലും ദുരാരകങ്ങളായുടെ മനോഹൃണത്താൽ പട്ടക്കാരൻ യോഗ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നു നന്നായി തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. അതേത്തന്നാൽ ഉപവിയാകപ്പെട്ടവരെ! മാലാഖമാരു തന്നിൽ സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശുപ്പുകയും ആകാശത്തിന്റെ രൂണകൾ തന്റെ തിരുമുഖിൽ വിറയ്ക്കുകയും തന്നിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചു തന്നിൽ സൂക്ഷിപ്പാൻ ശ്രദ്ധവെക്കുന്ന അറപ്പുകൊടുത്തതും തന്നെ അടക്കിക്കൊൾവാൻ ആകാശങ്ങൾക്കു വശമില്ലാത്തതുമായ ഉടയവനെതന്നെ ദിവസത്തൊറും നിങ്ങളുടെ കൈകൾകൊണ്ടു തൊടുകയും നിങ്ങളുടെ മനസ്സു പൊലെ തന്നെ പെരുകയും എന്നു തന്നെയുമല്ല നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽതന്നെ കൈക്കൊള്ളുകയുമല്ലൊ ചെയ്യുന്നതു.

അയ്യോ! എന്റെ തമ്പുരാനെ! സർവ്വതും വശമാകുന്ന തമ്പുരാന്റെ പുത്രന്റെ ശരീരം ദിവസത്തൊറും നിങ്ങൾ തിന്നുകയും തന്റെ ചൊര നിങ്ങൾ കുടിക്കുകയും തന്നൊടു നിങ്ങൾ ചെരുകയും പട്ടാങ്ങയായ തമ്പുരാൻ പട്ടാങ്ങയായ മാനുഷനും ആകുന്ന മിശിഹായൊടു ഒരു ശരീരമായി ചമയുകയും അല്ലൊ ആകുന്നു. ആകാശങ്ങളെ, നിങ്ങൾ കെട്ടു യേശുപ്പുവിൻ!

നിന്റെ ശ്രദ്ധമാന ശരീരംകൊണ്ടു പട്ടക്കാരൻ സമ്പൂർണ്ണപ്പെടുത്തുകയും അറയ്ക്കപ്പെടാതെകണ്ടു തന്നെത്തന്നെ അവർക്കു കൊടുക്കയും അത്ര ചെയ്യുന്നതു. അപ്പൊഴൊ ഉപവിയാകപ്പെട്ട ജെഷ്യാനജന്മാരായ പട്ടക്കാരൻ! നിങ്ങളോടു നാം അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സൂക്ഷിപ്പിൻ. അതേത്തന്നാൽ മരിച്ചു തന്റെ ശരീരം അടക്കിയ കവറുസ്തുതിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു യെങ്കിൽ മരിച്ചവരുടെ എടുത്തിൽ നിന്നു ഉയർത്ത തമ്പുരാന്റെ പുത്രൻ നിത്യവും കൂടി ഇരിയ്ക്കുന്ന ശരീരങ്ങൾ എത്ര സ്തുതിക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. വിശേഷിച്ചും ന് (9) -മാസം തന്നെ ചുമന്നവയറു ഭാഗ്യപ്പെട്ടതാകുന്നവെങ്കിൽ നിന്നിലും തമ്പുരാന്റെ പുത്രനുകൂടി ഇരിപ്പിടമായിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ശങ്കകൾ എത്ര ഏറെ ഭാഗ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കുകയും വെണം. താൻ ഉണ്ണിയായിരുന്നപ്പോൾ കുടിച്ച മുലകൾ ഭാഗ്യപ്പെട്ടതാകുന്നവെങ്കിൽ തന്റെ ശരീരം തിന്നുകയും തന്റെ ചൊരുകുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വായ് എത്ര ഭാഗ്യപ്പെട്ടതായിരിപ്പാൻ ദീപ്തമായിരിക്കുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഉപവിയാകപ്പെട്ടവരെ, ആകാശത്തിൽനിന്നു കർത്താവിനെ വിളിക്കുന്ന വാനത്തൊടു മറ്റുള്ള പരയാതെയിരിപ്പാനും തന്റെ ചൊരയിൽ നനയുന്ന കൈകൾ ദോഷങ്ങളുടെ ചെളിയിൽ കഷ്ടമാകാതെയിരിപ്പാനും നന്നായി ശ്രമിക്കുകയും വെണം. ഇതുമെന്തു മാലാഖമാർക്കും കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്ത മുഷ്കരത്വം നിങ്ങൾക്കു തന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേത്തന്നാൽ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടുന്നതൊക്കയും ആകാശത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടതാകുമെന്നും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ അഴിക്കുന്നതൊക്കയും ആകാശത്തിൽ അഴിക്കപ്പെട്ടതാകുമെന്നും ഒരു നാളും മാലാഖമാരൊടു ചൊല്ലപ്പെടുമില്ല. അപ്പൊഴൊ മെല്പട്ടതിനാലെ ആകാശത്തിന്നടുത്തതൊക്കെയുടെയും മുഷ്കരത്വം നിങ്ങൾക്കുതന്നിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ വിധിയ്ക്കുന്ന വിധിയ്ക്കു തക്കവണ്ണം കർത്താവും ചെർന്നുകൊണ്ടു ആകാശത്തിൽ ആയതു ഉറപ്പിക്കുകയും താഴപ്പെട്ടവരിൽ നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്നതൊക്കയും താൻ ഉയരങ്ങളിൽ സമാപ്തി വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഇതിനെക്കായിൽ വലിയ മുഷ്കരത്വം എന്നൊരു വസ്തു ആകുന്നു. സർവ്വതും വശമാകുന്ന ബാവാ മുഷ്കരത്വമാകാലും പുത്രനു താൻ കൊടുത്തു. ഈ മുഷ്കരത്വം തന്നെ ഏകദേശം തന്റെ പട്ടക്കാർക്കു താൻ കൊടുത്തിരിക്കുന്നവെന്നു നാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനെക്കൊണ്ടു ക്രിസോസ്തൊമ്മൊസ് പരയുന്നതായത: ഏകദേശം ആകാശത്തിങ്കലൊളം പട്ടക്കാരൻ തന്റെത്തിനാൽ സാദാപത്തിന്നുമീതെ അവരെവെച്ചു ഈ തലസ്ഥാനം അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു. അപ്പൊഴൊ എന്റെ ഉപവിയാകപ്പെട്ട പട്ടക്കാരൻ! ഇവ നിങ്ങളോടു നാം അറിയിക്കുന്നത നിങ്ങളുടെ സൽകീർത്തിമെലും ഗുണത്തിമെലും നാം സംശയിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടല്ലൊ, പിന്നെയൊ നിങ്ങളുടെ മെൽ ഉള്ള നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളം കാട്ടുവാനും നമ്മുടെ ക്രൈസ്തവത്തിന്റെയും ശ്രമത്തിന്റെയും കൂറ്റ നിങ്ങൾക്കു പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ കടം തീർപ്പാനും അത്രെ ആകുന്നു അതിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അതിനെ കാർക്കാനും നിങ്ങളോടു നാം അറിയിപ്പാനും ഇതിൽ അനുഗ്രഹം ഒട്ടും കൂടാതെ ആകാശ നടപടികളുടെ ബഹുവിധത്താൽ തന്റെ ഉള്ള കത്തി മുറിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ കൈപ്പു പാറം പാറം അധികമാകയും ചെയ്തു. അതേത്തന്നാൽ എല്ലാഇടത്തും വിശ്വാസം ഇല്ലാത്ത കാചുറിൽ നിന്നും ജ്ഞാനകരിൽനിന്നും അതിന്നു നിരപ്പു, എന്നാൽ തന്റെ മക്കളിൽ നിന്നു ഒട്ടും നിരപ്പു അതിനില്ലാതാനും. ഇതിനെക്കൊണ്ടു എത്രയും ദുഃഖം നിറഞ്ഞ കണ്ണനീരുകളാലെ താൻ ചൊല്ലുന്ന മൊഴികളാകുന്നത: മക്കളെ ഞാൻ വളർത്തി ഞാനുയർത്തി എന്നാൽ ഇവരെതന്നെ നിന്നിച്ചു എന്നു. അതായത എന്റെ പ്രമാണങ്ങൾ അതിക്രമിക്കുന്നതിനാലെയും ദൈവകൽപനകളും മാനുഷപ്രമാണങ്ങളും നിരസിക്കുന്നതിനാലെയും ശ്രദ്ധമാക്കപ്പെട്ട

വസ്തുക്കൾ ആകാശത്തെയുംകൊണ്ടും കഷ്ടമായ കച്ചവടവും വല്ലാത്ത കൈകാര്യവുംകൊണ്ടും വെള്ളം നില്പാൻ വശമില്ലാത്ത പൊട്ടിക്കിണറുകൾ തങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കുകകൊണ്ടു സർവ്വതും വശമാകുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ ദുഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായും ചെയ്തു എന്നു. അപ്പൊഴൊ എന്റെ ഉപവിധയാകപ്പെട്ടവരെ! മനോദുഃഖത്താലെയും ശ്രീഹാർഷ്ട്യത്തേ നിലവിലിട്ടുകൊണ്ടെയും കർത്താവും പക്കൽ തിരിഞ്ഞു തികയപ്പെട്ട വിശ്വാസത്തോടും പ്രത്യേകമുള്ള ശരണത്തോടുംകൂടെ കർത്താവെ! ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കാ. ഞങ്ങൾ മുടിയുന്നു എന്നു ചൊല്ലുകയുംവേണം. വിശേഷിച്ചും നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളോടുംകൂടെ നിങ്ങളുടെയും കണ്ണനീരുകൾ കൂട്ടി സർവ്വതും വശമാകുന്നവൻ അനുഗ്രഹിച്ച നമ്മുടെ നെരെയും നമ്മുടെ കണ്ണനീരുകൾ നെരെയും സൂക്ഷിക്കത്തക്കവണ്ണം എല്ലാപ്രകാരം കൊണ്ടും നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ചിൻ. ഉപവിധയാകപ്പെട്ടവരെ, നല്ലവണ്ണം കർത്താവും പക്കൽ നാം തിരിഞ്ഞുവെങ്കിൽ നന്നായിരുന്ന. അതെന്തെന്നാൽ അപ്പൊൾ അറിവുള്ളതും തന്റെ പ്രമാണങ്ങളോടുകൂടിയും ശക്തിയോടുകൂടെ കാർപ്പാൻ ആസ്ഥമാക്കപ്പെട്ടതുമായ മനസ്സു നമുക്കു തരികയും ചെയ്യും. എല്ലാ പ്രകാരത്താലും ചത്തുകെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന വിശ്വാസം നമ്മിൽ ഉയർത്തുകെറി ഏവൻഗൊലിക്കട്ടെ മെച്ചിൽപറഞ്ഞ തന്റെ ആടുമാടുകളെ മെയ്ക്കുന്നു. തന്റെ തിരുമനസ്സു ചെയ്യുന്ന ഇടയന്മാരരെയത്രയാക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പൊൾ പൂർണ്ണമാർ കാലത്തിലുള്ള മാർഗ്ഗമതര പിന്തുടരുകയും നസ്രാണികൾക്കടുത്ത സുകൃതങ്ങൾ പ്രകാശിക്കയും തമ്മിൽ തമ്മിലുള്ള മനോരജ്ഞതയാൽ നിരപ്പും അടക്കവും എല്ലാഎടുത്തും വർദ്ധിക്കയും ആകമാനത്തിനടുത്ത ഗുണം വളരുകയും ചെയ്യും. ആയതു സർവ്വതും വശമാകുന്നവനും മനോഗുണം നിറഞ്ഞവനുമായ തമ്പുരാൻ തന്റെ അനുഗ്രഹത്താലേ നമുക്കു തരുവാൻ മനസ്സൊക്കെയുംകൊണ്ടു നാം അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും നിങ്ങളെപ്രതി നമുക്കുണ്ടായ ഗുണമൊക്കയും മെൽ സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ നന്മകളൊക്കെയുടെയും ഉടയവനായ തമ്പുരാനെ കഴിഞ്ഞാൽ ആസ്വാക്കെയുടെയും ഉടയവനായിലും നമ്മുടെ മലങ്കരയ്ക്കും നമ്മുടെ ജാതിക്കും മനോഗുണം ചെയ്യുന്നവരുമായിരിക്കുന്ന പൊർത്തുഗാൾ രാജ്യത്തിന്റെ രാജസ്രീയത്രെ അതിനെ തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നാം അറികയും ചെയ്യുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു അവരോടതന്നെ മുടിക്കപ്പെട്ട അപേക്ഷകളാലെയും സാദ്ധ്യപ്പെടുകൊണ്ടു എത്രയുംവെഗം ശേഷമുള്ള കാര്യങ്ങളും തീർത്തു നമുക്കുള്ളവരുടെ പക്കലും നമ്മുടെ ഇരിപ്പിടത്തിനും നമ്മെ ആക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വിശേഷിച്ചും ഇത്രയും ഇവിടെ നമുക്കുള്ള കാര്യങ്ങൾ അതിനാൽതന്നെ സൂക്ഷിച്ചു കണ്ടാൽ വലിയ കാര്യങ്ങളാകുന്നവെങ്കിലും എത്രയും വിശ്വാസമുള്ള രാജസ്രീയ്ക്കു തമ്പുരാന്റെ നെരെയുള്ള കേ്തിമയും അവരുടെ കാര്യക്കാരുടെ ഗുണവും നാമെല്ലാവരുടെയും നെരെ അവർക്കുള്ള കടാക്ഷവും സൂക്ഷിച്ചുകണ്ടാൽ എത്രയും സാരമായതെന്നു നിനക്കയുമാം. ആയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ സ്നേഹപ്പെട്ടവരായ നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വെഗം വരുവാൻ സംഗതിവരുമെന്നു വെസ്മയായിട്ടു വിചാരിച്ചിരിക്കയും എകരപ്പെട്ട തമ്പുരാന്റെ പട്ടക്കാരുടെ നിങ്ങളും തമ്പുരാന്റെ പള്ളിയിൽ പട്ടാങ്ങയുള്ള തൂണം അടിസ്ഥാനവുംപൊലെ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ചിററാഴ്മയുടെ പെരിമയും ആയതിനുവെണ്ടി മാൻഷരിൽനിന്നു നിങ്ങളെ വെറുതിരിച്ച മാൻഷരുടെ എടുത്തു നിങ്ങളെ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ഓർത്തുകൊണ്ടു ഇത്രവലിയ സ്ഥാനത്തിനും ചിററാഴ്മക്കും തക്കവണ്ണം വ്യാപരിക്കാൻ നിങ്ങളോടു നാം അപേക്ഷിക്കയും സാക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിന്നു പണ്ടു കഴിഞ്ഞ യുഗങ്ങളെ ഓർമ്മയുടെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ വരുത്തുമെങ്കിൽ പാരം നന്നായിരിക്കയും ചെയ്യും. അതെന്തെന്നാൽ പഴയകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭാഗ്യക്കാരരു പട്ടക്കാരു ഉപവിധം

നെറിയും മരയാടുകളുടെ വെടിപ്പുകൊണ്ടു ചമഞ്ഞവരും പരമാർത്ഥവും എരിവും രക്ഷയുടെ പഠിതാവും നിറയപ്പെട്ടുകൊണ്ടും പുണ്യവും ദുരാദക്ഷദശായും പൂണ്ടുകൊണ്ടും തങ്ങളുടെ ചിററാഴ്മ നിന്നിടമാറ ഉയരപ്പെട്ടവന്നുകൈക്കൊള്ളപ്പെട്ട പൂജകൾ ഭക്തിയുള്ള മനസ്സോടുകൂടെ പഴയവരുടെ കൽപനകൾ തക്കവണ്ണം പൂജിക്കുമാറും ആയിരുന്നതുമല്ലാതെ ലോകരുടെ രക്ഷമെൽ ശക്തിയായ മനസ്സൊക്കെയോടും കൂടെ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു എന്നെന്നെയുമുള്ള പട്ടാങ്ങകൾ അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ശ്രദ്ധമാന കൂദാശകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദൈവദാനങ്ങളുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ വിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ദീപ്തിക്കുതക്കവണ്ണം എല്ലാവർക്കും പകർത്തുകൊടുക്കയും ഇങ്ങനെ നസ്രാണികളായ ലോകരുടെ എടുത്തു മല്ലാത്തതെയും ഞായക്കാരുടെയും എജമാനന്മാരുടെയും സ്ഥാനം ചമത്തു കൈയോടും ഭക്തിമയോടും കൂടെ സുകൃതങ്ങൾ കൈയുടെ കണ്ടുപഠിതം കാട്ടിക്കൊണ്ടു നടത്തുകയും ചെയ്യുമാറായിരുന്നു. അപ്പൊഴൊ ഉപവിധയാകപ്പെട്ടവരെ! ചെക്കൽ നെരത്തും മൂന്നാം നാഴികയിലും ആറാം നാഴികയിലും ഒൻപതാം നാഴികയിലും തന്റെ തൊപ്പിന്നു ഇവരെ വിളിച്ചു പകർച്ചകൂടാത്ത കത്താവു താൻ തന്നെ ഒടുക്കത്തെ നാഴിക ആകുന്ന ഈ പതിനൊന്നാം നാഴികയിൽ ഈ തൊപ്പിൽ തന്നെ വെലചെയ്യാനായിട്ടു നിങ്ങളെയും വിളിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു. അപ്പൊഴൊ ജെഷ്യാനുജമാരരെ! ഉയരപ്പെട്ടവൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ഈ തൊപ്പിൽ വെലചെയ്യാനായിട്ടു പട്ടക്കാരുടെ നിങ്ങളെ കൽപിച്ചതിനാൽപക്കം എങ്ങനെ വ്യാപരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ഞായമാകുന്നവെന്ന നിങ്ങളും സൂക്ഷിച്ചിൻ. അതെന്തെന്നാൽ തമ്പുരാന്റെ പള്ളി തന്റെ കല്ലനകളിൽ ഒരു അത്രപിതനെ എല്ലാപ്പൊഴും കാർക്കയും ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ചിററാഴ്മക്കാരരിൽ അടക്കവും പരമാർത്ഥവും ബ്രഹ്മചാരിത്വവും ക്രമവും നെറിയും നൽമനസ്സും തീർമ്മവും എല്ലാപ്രകാരമുള്ള പുണ്യവ്യാപാരവും അനേപക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നതുമെന്നു കഷ്ടമുള്ളതും അശ്രദ്ധമാകപ്പെട്ടതും ആയതു ഏതും ഒരിക്കലും അവരുടെമെൽ കൈക്കായ്യാറും മെനിക്ഷയത്തോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ ആയസ്സു കഷ്ടമാക്കിക്കൊണ്ടു മാൻഷരുടെ തിരുരക്തങ്ങളെത്തന്നെ വെർക്കാതെയിരിപ്പാനും ആയിട്ടു ലൊകത്തിനടുത്ത വ്യാപാരങ്ങളൊക്കെയും ശ്രദ്ധമായ കല്ലനകളാലെ കുറിയായിട്ടു പള്ളി അവർക്കു മുടക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നുവരുമ്പോൾ ജെഷ്യാനുജമാരെ, ഇവയെല്ലാം നിരൂപിച്ചുകൊണ്ടും പഴയവരുടെ കല്ലനകളാലെ വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടും ആകുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സ്ഥാനത്തിന്റെ പെരുമയ്ക്കു ചെരും വണ്ണം ഒട്ടും ഏറക്കുറവുകൂടാതെയിരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും മുമ്പിലത്തെ ആളുകൾ കണ്ടുപഠിപ്പാൻ സാദ്ധ്യമായിട്ടു നിങ്ങളെ ബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും ഈ നമ്മുടെ സാധനം വായിച്ചു കൂടിയിതിന്റെ ശേഷമെങ്കിലും ഹൃദയത്തെ കനപ്പെടുത്തുകയും വാച്ചുപ്രകാശത്തിലും കൂട്ടപ്പിറപ്പുകൾക്കു ഉരുപ്പവരുത്തുകയും പറത്തുള്ളവർക്കു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധമാന മാർഗ്ഗത്തോടു മറുത്തും ദൈവരഹസ്യങ്ങളോടു മറുത്തും പറയാനും ദുഷണിപ്പാനും അവകാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതൊക്കയും ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അംശത്തിനും സ്ഥാനത്തിനും ചെരുന്നവസ്തു മഹാഉത്സാഹത്തോടുകൂടെ ചെയ്യുമെന്നു നാം സംശയിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒട്ടെറയും തമ്പുരാന്റെ ചിററാഴ്മക്കാരരു എന്നു നിങ്ങളെ വിളിക്കയും നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനത്തിന്റെ പെരിമ ഓർത്തുകൊണ്ടു ആയതിന്നു ചെരുന്ന പുണ്യവൃതങ്ങൾ ഉണ്ടാകുവാൻ ശക്തിയൊക്കെയോടുംകൂടെ ശ്രമിച്ചാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ മിശിഹായുടെ വിശ്വാസക്കാരരു കൈയും ശ്രദ്ധമാകപ്പെട്ടവരും വെടിപ്പാകപ്പെട്ടവരും കുറയില്ലാത്തവരുമായിരിപ്പാൻ കടമായിരിക്കുന്നവെങ്കിൽ പ്രത്യേകമായ ക്രിയകളാൽ തമ്പുരാനു ശ്രദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു നി

ങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികൾ കണ്ട ആകാശത്തിലിരിക്കുന്ന ബാവായെ സ്തുതിപ്പാ നായിട്ടു എല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ നിങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം സഹിയൊൻ എന്നമലമെൽ തന്റെ ചിററാഴ്ചകൊരരായിട്ടു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എത്ര ഏറ്റവുമധികം കടമായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നല്ലതു വിചാരിച്ചു വരുത്തിക്കൂടാത്തതായ മറ്റൊരു വസ്തു ഇല്ലാതെ ആയിരിക്കുന്നില്ല എന്നതിനെക്കൊണ്ടു ഇത്രവലിയ കാര്യങ്ങളുടെയും പെരിമ മാലാഖമാരെക്കൊണ്ടു കറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തിന്റെയും പെരിമ വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരുത്തരൊടു കറഞ്ഞ ഒരു ഏറ്റക്കുറവെങ്കിലും കാട്ടാതെ പുണ്യമൊക്കെയൊടു നെറിവൊടു കൂടെ മാനുഷരെല്ലാവരുടെയും മുമ്പാകെ ആകാശത്തിനടുത്ത മാനുഷരെല്ലാവലേ നിങ്ങൾ വ്യാപാരിപ്പാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയതല്ലെങ്കിൽ തണ്ണിത്തടിയൊരൊടു കൂടെ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഉയർച്ചകൊണ്ടും അംശത്തിന്റെ കനംകൊണ്ടും തെരുങ്ങി താണുപൊകയും ചെയ്യും. നമുക്കു എത്രയും സ്നേഹപ്പെട്ടവരെ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുത്തവരെ തമ്പുരാന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള സഹായത്താലേ വിശ്വാസത്തിന്റെ നിക്ഷേപം പള്ളിയുടെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ മാർത്തോമ്മാ ശ്രീഹായിൽ നിന്നു കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. എന്നാലീവിശ്വാസം ഇപ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ വെലക്കാരുടെ ഉപേക്ഷകൊണ്ടും അറിവില്ലാഴിക്കൊണ്ടും പലരിൽ മരിച്ചിരിക്കുകയും മറ്റു പലരിൽ കലങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു മെന്റേ മറ്റു പലരു നിങ്ങളും നിറയപ്പെട്ടു പരിമെദിച്ചു കൂടാത്ത രഹസ്യങ്ങളെ അഹമ്മതിയായിട്ടു തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയിൽ നടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനാലേ എടുത്തുട്ടിലും മാർഗ്ഗനിന്ദയിലും അകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മറ്റു പലരു ഇന്ത്യയിൽനിന്നുണ്ടാക്കിയ കോജനങ്ങളെ നിന്നു തമ്പുരാന്റെ തങ്ങളുടെ ബോധത്തെയുംകാലം തന്നിപ്പിച്ചു കൊണ്ടും ഇതു വിശ്വാസത്തെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ പല പ്രകാരത്തിലും മാനുഷരിൽ പലരും തങ്ങളുടെ മഹാപാപത്തൊടുകൂടെ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിണങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ ശുദ്ധ മാർത്തോമ്മായാൽ അടിസ്ഥാനമിടപ്പെട്ട നമ്മുടെ പള്ളി പഴയകാലങ്ങളിൽ എത്രയും ഉറപ്പൊടു കൂടെ എണ്ണമില്ലാത്ത ലോകരുടെയും ജാതികളുടെയും പെരിപ്പം നിറയപ്പെട്ടതും മിശിഹായുടെ മാർഗ്ഗത്തിന്നു ദീപ്തിയുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെയുംകൊണ്ടു ചമയപ്പെട്ടതുമായിരുന്ന പെരിമ ക്ഷയമില്ലാത്ത അടയാളങ്ങളുടെ സാക്ഷി നമുക്കുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എങ്കിലും നമ്മുടെ അക്കാലങ്ങളിൽ ദീപ്തിയായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളും കൂടെ നഷ്ടമായി നശിപ്പാതെത്തടത്തൊളം അറുപറയിരിക്കുന്നതും അധികമായ കഷ്ടങ്ങൾ പൂണ്ടിരിക്കുന്നതും ഏറിയ മനോദഃഖത്തൊടു കണ്ണുനീരുകളൊടു കൂടെ നാം കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോഴൊ ഇത്രവലിയ ദഃഖം നിറയപ്പെട്ടതും ആയ നശിപ്പിന്റെ അടയാളം ദോഷങ്ങളെത്ര ആകുന്നു. അതെന്തെന്നാൽ ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു തമ്പുരാന്റെ ശിക്ഷകൾ വരികയും ഇതിൽ വണ്ണമുള്ള അപകടങ്ങളിൽ ദഃഖപ്പെടുകയും എല്ലാപള്ളികളുടെ ദീപ്തികളിൽ നാം സങ്കടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ചൊല്ലിക്കിടക്കുന്നു. എന്നാൽ ദുഷ്ടമാനുഷരുടെ അപക്രിയകൾ ഈ ലോകത്തിങ്കൽ യുദ്ധംചെയ്യുന്നതും തമ്പുരാന്റെ പള്ളിക്കു എത്രയും ഭാരമായ മുടിവു എല്ലാപ്പോഴും ഉണ്ടാക്കി എന്നതും കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ അറികയ്യമാം. ഇതിനെക്കൊണ്ടു ഏശയ്യാനിവ്യാ പണ്ടുപണ്ടു തന്റെ ദിവ്യശിക്ഷ്യത്തിനാൽ പള്ളിക്കു വരുത്തിയിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾ കണ്ടുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു. അതിന്റെ... സ്നേഹപ്പെട്ടവരിൽ ആരും അതിനെ തണുപ്പിക്കുന്നില്ലായെന്നു അതിന്റെ സ്നേഹിതരെല്ലാവരും ശത്രുക്കൾ അതിനായി അതിനെ നിന്ദിച്ചു എന്നു വീണ്ടും ഈ പള്ളി കൈപ്പാലെ അർജിച്ചു എന്നും ഇതിനാലെ നിരപ്പിൽ അതിന്റെ കൈപ്പു എത്രയും കൈക്കൊടുത്തായി എന്നും ഇതായ തമ്പുരാന്റെ പള്ളി പഴയ യുഗങ്ങളിൽ ശ്രീ

തപ്പെട്ട രാജാക്കളിൽ നിന്നു എത്രയും സങ്കടമുള്ള തെരുക്കങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും തന്റെ മക്കളുടെ വധ കാൺകയും ചെയ്തതിനെക്കൊണ്ടു കൈക്കൊടുത്തു തന്നെ ചൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാലെ ശേഷം എല്ലാ എടുത്തും ഉണ്ടായ പലതരമായതും എണ്ണമില്ലാത്തതുമായ എടുത്തുകളുടെ അസുഖങ്ങൾ സഹിച്ചതിനെക്കൊണ്ടു കൈപ്പു ഏറ്റവും ചെയ്തു. വിശേഷിച്ചും തന്റെ മക്കൾ തന്നെ അതായതു ശുദ്ധമാന കത്തോലിക്കാപള്ളിക്കെത്തുള്ള ജനങ്ങൾ തന്നെ തന്നോടതികൂടുംകാട്ടി.

ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൩ (1783)-ാം കാലം കഷ്ടകരമാസം ൧൬ (16)-ൽ ലിസ്ബൊനായിൽ സംബന്ധ എന്ന മുന്നിത്തശ്രമത്തിൽ നിന്നു എഴുത്ത.

അങ്കമാലി മെത്രാപ്പോലീത്താ കരിയാട്ടി യസെപ്പ (രപ്പ)

A. D. 1779-1784

എർണ്ണാകുളത്തു പള്ളിയിൽ വരാപ്പുഴ മെത്രാനു അധികാരമില്ലെന്നു

എ. പെ. പെ. ബ. പാറെമ്മാക്കൽ ഗൊവർണ്ണന്റെ രച്ചൻ എ. പെ. പെ. ബ. വരാപ്പുഴ ഊവീസ മെത്രാനച്ചൻ എഴുതി അയച്ച സാധനത്തിന്റെ പെർപ്പ

മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൭ (1787)-ാം കാലം കന്നിമാസം ൧൭ (17)-നു മലങ്കര പള്ളികളുടെ കാര്യങ്ങൾ വിചാരിച്ചു ക്രമം വരുത്തുവാൻ എത്രയും ശുദ്ധമാകപ്പെട്ടു ബഹുമാനപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ ക്രൈസ്തവ എന്ന് ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കൽപനയാൽ എ. പെ. പെ. ബ. മാർ അല്ലെസിയൊസ മെത്രാപ്പോലീത്താ മലങ്കര എടുവകയിൽവന്നു ഉദിയമ്പേരൂർ സുന്നഹദോസു കൂട്ടി പള്ളികളുടെ കാര്യങ്ങളും ശുദ്ധമാനവിശ്വാസകാര്യങ്ങളും ഈ എടുവകകൾക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായും വാഴിച്ചുപൊയതിന്റെ ശേഷം മിശിഹാകർത്താവിന്റെ ൧൬൩൬ (1636)-ാം കാലത്തൊളം ഇതിൽ വണ്ണം നടന്നുവന്നാറെ അന്നു സന്യാസികളുടെ എടുത്തുണ്ടായ ഏതാനും പിണക്കംകൊണ്ടു പ്രംസീസ്റ്റോസ് ഗ്രസ്യ എന്ന മെത്രാപ്പോലീത്തായെ കാൺകയില്ലെന്നും കല്ലന കൈക്കയില്ലെന്നും മലങ്കരക്കാരെ തുടങ്ങുകകൊണ്ടു മലങ്കര എടുവകക്കും കൊച്ചി എടുവകക്കും വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കായാകുന്ന കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിൽ മാർ യസെപ്പെന്ന മെത്രാൻ പറമ്പിൽ മാർ അലക്സാൻദ്രോസ എന്ന മെത്രാനെ വാഴിച്ചതിന്റെശേഷം പിന്നെയും കർമ്മലീത്തരുടെ പക്കൽ തന്നെ വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കാമാരുടെ സ്ഥാനവും വന്നു. ഇങ്ങനെ ആ കാലങ്ങൾതൊട്ടു ഇന്നെയൊളവും മലങ്കര എടുവകക്കും കൊച്ചി എടുവകയിലും ഉറപ്പുപല പള്ളികളും വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കാമാരു പിടിച്ചുക്കൊണ്ടു ചെയ്യുന്നകാലത്തിൽ മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൮൭ (1787)-ാം കാലം പെ.പെ.ബ. മാർ ഊവീസ ഉൾസ്സു എന്ന വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കാ മലങ്കരപള്ളികൾ ഭരിച്ചുവരുമ്പോൾ ഏതാനും അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടു മലങ്കര വുർ(84)-പള്ളിക്കാരും അങ്കമാലിയിൽ യോഗം കൂടി വികാരി അപ്പസ്തോലീക്കാമാരെ സമ്മതിക്കുകയും വഴങ്ങുകയും ഇല്ലെന്നപ്രകാരത്തിന്നു പടിയൊലയും എഴുതിവച്ചു ശുദ്ധമാന പള്ളിയുടെ കല്ലനപൊലെയും മാർഗ്ഗത്തിന്നുടെ ഞായംപൊലെയും ഈ എടുവകയിലുള്ള സുറിയാനിപള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു ഒരുക

മനസ്സോടു കൂടെ തങ്ങളുടെ എഴുമാനനാകുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരുപത മെത്രാപ്പോലീത്തായെ സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടു പഴയ മര്യദണ്ഡതടവണ്ണം വഴങ്ങുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര എടവകയിലുള്ള സുറിയാനി പള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരും മെൽപറഞ്ഞതിൻവണ്ണം എഴുതിവെച്ച തികഞ്ഞുകിലും കമ്പനി നാട്ടിലിരിക്കുന്ന മലങ്കര എടവകയിലും കൊച്ചി എടവകയിലും ഉൾപ്പെട്ട ലത്തീൻ പള്ളിക്കാരെ കണ്ടാലത്തിന്നിപ്പാറം നടന്നുവരുന്ന പൊലെ വികാരി അപ്പസ്തോലികായുടെ കീഴ്തന്നെ ഇന്നെയൊളം പാർത്തുവരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ എർണ്ണാകുളത്തു പള്ളിക്കൽ വികാരിയായിരുന്ന കരുവിളകത്തനാടരു മരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവിടെയുള്ള യോഗം കീഴ് മര്യദണ്ഡപൊലെ അവർക്കു വികാരിയെ കൽപിക്കണമെന്നു നമ്മോടു അപേക്ഷിച്ചാറെ ഞായങ്ങളൊക്കെയും ഒന്നുപൊലെ സുറിയാനി ക്രമത്തിലുള്ള വെറെ ഒരു കത്തനാറെ അവിടെ വികാരിയാക്കി കൽപിച്ചാക്കി. ആ പള്ളിയുടെ പരിപാലനം അയാൾക്കെൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പുകാരം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ കണ്ടതിന്റെ ശേഷം ഞായം കൂടാതെയും കീഴ് മര്യദണ്ഡ അല്ലാത്തവണ്ണവും ആ എടവകയിൽ പാക്കുന്ന മാർഗ്ഗകാരരെ വെറെ മര്യദണ്ഡപൊലെ ഭരിപ്പാൻ വെറെ ലത്തീൻ ക്രമത്തിൽ ഒരു പാട്ടിയെക്കൂടെ അവിടെക്കു വികാരിയായി കല്പിക്കുകൊണ്ടു അയാളും ഇന്നെയൊളം അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളെ കമ്പസാരിപ്പിച്ചും പെണ്ണുകെട്ടിച്ചും ശേഷം കൂദാശപ്രവർത്തികളൊക്കെയും നടത്തിയും വരുന്നു. ആയതുകൊണ്ടു വലിയ പിണക്കവും ആയിരിക്കുന്നു. ഈ വണ്ണം എഴുതിയതിന്റെ ശേഷം നമ്മുടെ പ്രത്യേകമുള്ള അനുവാദം കൂടാതെ വെറെ വികാരിയെ കൽപിച്ചു മെലെഴുതിയ പള്ളിയിൽ നടത്തുവാൻ ഞായത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ബ. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ വശമാകുന്നോ ഇല്ലെയോ എന്നത്രെ ഇവിടെ വിചാരിക്കേണ്ടതു. ഈ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം അറിയണമെങ്കിൽ എർണ്ണാകുളം എന്ന ഈ കര ഏതു എടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാകുന്നയെന്നു മുമ്പിൽതന്നെ അറിയേണ്ട മതിയാവൂ. എന്നാൽ അഞ്ചാമത്തെ മാർ പൌലൊസെന്ന ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കൽപനയാൽ ൧൬൧൦ (1610)-ാം ആണ്ടിൽ ധനുമാസം ൨൨ (22)-നു് എ. പെ. പെ. ഗൊവാ മെത്രാപ്പോലീത്തായും കീഴ്ക്കെടിക്കിന്റെ മെത്രാമാരുടെ തലവനുമാകുന്ന മാർ അല്ലെസിയൊസ് കൊച്ചി എടവകയും മലങ്കര എടവകയും വെറുതിരിച്ചെഴുതി മാർപ്പാപ്പാക്കെക്കൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ച സാധനത്തിൽ എർണ്ണാകുളത്തു എടവകയും ചെറുവയ്പ്പിന്നുതെക്കൊടു ആക്കുകയും കൊടുങ്ങല്ലൂരു എടവകയിലത്രെ ചെർത്തിരിക്കുന്നതു. ഈ സാധനത്തിന്റെ രണ്ടാം തീർപ്പിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നപൊലെ അതിൻവണ്ണംതന്നെ എർണ്ണാകുളത്തു പള്ളി വെച്ചു അവസ്ഥപ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചാൽ കൊടുങ്ങല്ലൂരു എടവകയിൽ ചെർന്നു തന്നെ ആകുന്നു. അതെന്നാൽ മലങ്കര അർക്കിദിയൊക്കൊന്നായിട്ടു ഈ പള്ളിവയ്പ്പിച്ചപ്രകാരം എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല, ഈ പള്ളിയുടെ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടു ആണ്ടുതൊറും ഇത്രെ പണം അർക്കിദിയൊക്കൊന്നു കൊടുത്തിരിക്കണമെന്നും സുറിയാനി ക്രമം ഈ പള്ളിയിൽ നടക്കണമെന്നും മലങ്കര മര്യദണ്ഡപൊലെ ആണ്ടുതൊറും കൈക്കാരന്മാരെ ഉണ്ടാക്കി നടത്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും ൧൬൯൭ (1697)-ാംമാണ്ടു കർമ്മലീത്താക്കാരനു പാട്ടിമാരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു എടവകക്കാരനു അർക്കിദിയൊക്കൊവിന്നു എഴുതിക്കൊടുത്ത പടിയൊല ഇന്നും കാൺമാനുണ്ണ് എന്നുവരുമ്പോൾ എർണ്ണാകുളം എന്ന ഈ പള്ളി കൊടുങ്ങല്ലൂരു എടവകയിൽ ചെർന്നതത്രെ ആകുന്നതെന്നും ആയതിനുമെന്തിനാൽക്കും സംശയിച്ചുകൂടായെന്നും മെൽപറഞ്ഞ അവകാശംകൊണ്ടു എല്ലാവർക്കും അറിവുകയും. എന്നാൽ മെൽപറഞ്ഞവണ്ണം എർണ്ണാകുളത്തുപള്ളി കൊടുങ്ങല്ലൂരു

എടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ടപള്ളി ആയിരിക്കുമ്പോൾ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ തന്റെ മുഷ്കരത്വം ഈ പള്ളിയിൽ നടത്തുവാൻ ഒട്ടും അവകാശവും സംഗതിയും കാണുന്നില്ലാ. അതെന്നാൽ പല സുന്നഹദോസുകളിൽ പഴയതാലത്തു ഉണ്ടായതിൽ തന്നെയും മെത്രാന്മാരുടെ തങ്ങളുടെ എടവക പറ്റത്തു തങ്ങളുടെ മുഷ്കരത്വം പ്രവർത്തിച്ചുകൂടായെന്നു കൂറു മുത്തുകല്പിച്ചു എഴുതീട്ടുണ്ട്. അതായതു ൧ (1)-ാമതു മിശിഹാപിറന്നിട്ടു ൨൪൮(248)-ാം മാണ്ടിൽ കർത്താഗൊ എന്ന നഗരിയിൽ കൂടിയ മുന്തിലത്തെ സുന്നഹദോസ് പത്താം സഹായിൽ ഒരു മെത്രാൻ മറ്റൊരു മെത്രാന്റെ ലൊക്കരെ അല്ലെങ്കിൽ എടവകകളെ കവർന്നു അടക്കിക്കൊള്ളാതിരിപ്പാൻ ഈവണ്ണം പറയുന്നു: അതായതു വയ്പ്പാണു എന്ന നാടിന്റെ മെത്രാൻ പെലീക്സാ പൊല്ലിയാനൊരുത്തനും അവന്റെ ചങ്ങാതിയൊടു ഏർക്കറുവു പ്രവർത്തിക്കാൻ ഭീഷ്ടിതി ആകുന്നില്ലാ. അതെന്നാൽ പലരും തങ്ങളുടെ തന്നവകാക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സുകൂടാതെ മറ്റാവരുടെതവരു ഭരിക്കുന്നു. ക്രമംതൊടുന്ന എന്ന മെത്രാൻ പറഞ്ഞു ഇന്നിമെൽ ആർക്കും ഒരു സംശയമില്ലാ. ആയതു കൊണ്ടു യാതൊരുത്തരും ആരാന്റെ അതിരുകൾ കവരായ്പ്പാറം അവന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ മറ്റൊരുത്തന്റെ ലൊക്കരെ കവരായ്പ്പാൻ വിരോധിപ്പാൻ ക്ഷമവെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെന്നാൽ അവിടെനിന്നത്രെ മറ്റു തിരുകളൊക്കെയും ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു എല്ലാവർക്കും പറഞ്ഞുകൊള്ളാം.

൨ (2)-ാമതു ൨൪൭ (247)-ാം മാണ്ടിൽ കർത്താഗൊ എന്ന നഗരിയിൽ കൂടിയ ൩ (3) സുന്നഹദോസും ൨ (2) സഹായിൽ പറയുന്നു: യാതൊരു മെത്രാനും ആരാന്റെ ലൊക്കരെ കവർന്നുകൊള്ളാത്തതും മെത്രാന്മാരിൽ ഒരുത്തനും തന്റെ ചങ്ങാതിയുടെ എടവകമെൽ കടക്കാത്തതും എല്ലാവർക്കും തെളിഞ്ഞുവെന്നും.

൩ (3)-ാമതു ൫൩൫ (535)-ാം മാണ്ടിൽ അഖർണ്ണൊ എന്നനാട്ടിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസു ൧0 (10)-സഹായിൽ പറയുന്നു: യാതൊരു മെത്രാനും ആരാന്റെ എടവക കവർന്നുകൊള്ളാതെ എന്നും.

൪ (4)-ാമതു ൬൫൩ (653)-ാമാണ്ടിൽ എഹൂസാഖ്യൊ എന്ന നാട്ടിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസിൽ ൩ (3)-ാം കാണാനായിൽ പറയുന്നു. യാതൊരു മെത്രാനും മറ്റൊരുത്തന്റെ എടവക കവർന്നുകൊള്ളാതെ. പിന്നെയൊ തനിക്കു കയ്യാളിക്കപ്പെട്ട ലൊക്കരെ ഭരിക്കുന്നതിനാൽ മതിയായിരിക്കുമെന്നും.

൫(5)-ാമതു ൧൩൧൦ (1310)-ാമാണ്ടിൽ റവൻ എന്ന നാട്ടിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസു ൨൪-ാം കാണാനായിൽ കല്പിക്കുന്നു: യാതൊരു മെത്രാനും ആരാന്റെ എടവകയിൽ യാതൊരു മുഷ്കരത്വത്തിനടുത്ത പ്രവർത്തികൾ താൻ മെല്ലട്ടസുഖത്തിനടുത്ത വസ്തുക്കൾ കഴിയ്ക്കു താൻ ചെയ്യരുതെന്നും.

൩൪൧ (341)-ാമാണ്ടിൽ അന്ത്യൊക്ക്യൊ എന്ന നാട്ടിൽ കൂടിയ സുന്നഹദോസു ൨൨ (22)-ാം കാണാനായിൽ കല്പിക്കുന്നു: തനിക്കു കീഴ് വഴങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കാത്ത മറ്റൊ നഗരിക്കും തനിക്കു ബന്ധിക്കാത്ത മറ്റൊ നാട്ടിനും മെത്രാൻ കരറി ആർക്കും പട്ടം കൊടുത്തുകൂടാ. കൊടുക്കയും വെണ്ട. മറ്റു മെത്രാനു കീഴ് വഴങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എടങ്ങളിൽ ഈ എടത്തിന്റെ പ്രത്യേകമുള്ള മെത്രാന്റെ അനുവാദവും മനസ്സും കൂടാതെ ആരും പട്ടക്കാരനെയും ഉണ്ടാക്കയും വെണ്ട. എന്നാൽ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള അതിക്രമം ആരാനും ചെയ്യ്തു എങ്കിൽ പട്ടം കൊടുത്തതു ബലക്ഷയപ്പെട്ടതായിരിക്കണം. ഈ ആയ

സുനഹദോസിൽ ശിക്ഷപ്പെടുകയും വെണം. ഇത്രകൂടാതെ ൧(1)-ാം തക്കത്തിൽ ൭(7)-ാം കാനോനായിൽ ഈ കാര്യത്തിന്തന്നെ മറ്റു പല പഴയ കാനോനാകൾ ഗ്രന്ഥം എന്ന മല്ലാൻ കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്.

അപ്പഴൊ ഈ കാനോനാകൾക്കു തക്കവണ്ണം ത്രൈതൊസ സുനഹദോസ് ആറാംകൂടി വിചാരത്തിൽ അഞ്ചാം സഹായിൽ ഈവണ്ണം കല്പിക്കുന്നു: യാതൊരു മെത്രാനും യാതൊരു സ്ഥാനത്തിന്റെ അവകാശത്താലെയും മറ്റൊരുത്തന്റെ എടവകയിലും മറ്റൊരു യജമാനനു കീഴ്വഴങ്ങപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ മെലും എടത്തിന്റെ യജമാനന്റെ തിരിച്ചുള്ള അനുവാദം കൂടാതെ പട്ടസുഖത്തിനു ബന്ധിച്ചുള്ളതിൽ ഒരു വസ്തുവും ചെയ്യുന്നതു ഞായമല്ലെന്നും ഇതിൻവണ്ണം പ്രവർത്തിച്ചാൽ മെത്രാനമെൽ പട്ടത്തിന്നടുത്ത പ്രവർത്തികൾക്കു അംശമുടക്കും ഇപ്രകാരത്തിൽ പട്ടമെറ്റാ ആളുകൾക്കു തങ്ങളുടെ പട്ടങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി പ്രവർത്തിപ്പാനുള്ളതിന്നും അംശമുടക്കു ഞായത്താൽതന്നെ തട്ടമെന്നും. അപ്പൊഴൊ എടത്തിന്റെ എജമാനന്റെ മനസ്സു വെണ്ടിയിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതു യാതൊരാൾടത്തിലും മെത്രാനടുത്ത വിധി മുഷ്കരത്വവും സ്ഥാനവും നടത്തുന്ന ആളത്രെആകുന്നു. മെത്രാനെങ്കിലും മെത്രാനല്ലാതെ സ്ഥാനത്താൽ ഏറ്ററിയ ആകമാനത്തിന്നടുത്ത ഞായത്താൽ മെത്രാനടുത്ത സ്ഥാനം പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു യജമാനൻ എങ്കിലും ആയതുകൊണ്ടു മെത്രാനില്ലാത്ത സമയത്തിൽ കാനോനിക്കുമാരുടെ സമുഹത്തിൽ എങ്കിലും ഈ സമുഹത്തിന്റെ വികാരി ജനറാലും എങ്കിലും പുറമെയുള്ള മെത്രാനും മെല്ലട്ടസുഖത്തിന്നടുത്ത വസ്തുക്കൾ ചെയ്യുവാൻ അനുവാദം കൊടുപ്പാൻ വശമാകുന്നു എന്ന മുഖിലത്തെ പസുകത്തിൽ ൧൬ (16)-ാം നിർത്തിൽ അഞ്ചാം സഹായിൽ എട്ടാം എണ്ണത്തിൽ ഞായവിധിയുടെ മൽപാൻ വാൻ എസ്സാൻ പറയുന്നു.

എന്നാൽ ഇത്ര നെരവും കാട്ടിയ അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും ബൊധങ്ങൾകൊണ്ടും എല്ലാവർക്കും വെളിച്ചമെ അറിയും. എണ്ണാകളത്തു പള്ളികൊടുങ്ങല്ലൂർഎടവകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട പള്ളി ആകുകൊണ്ടു ആ എടവകയിലുള്ള ലൊകകൾ കൂദാശകൾ ചിററാഴ്ച ചെയ്യാൻ നാം കല്പിച്ച വികാരി ഒഴികെ വെറെ പട്ടക്കാരനെ കൽപിക്കാൻ നമ്മുടെ അനുവാദം കൂടാതെ വരാപ്പഴയ മെത്രാനു വഹിയറ എന്നും. എന്നാൽ ൧൭൦൯ (1709)-ാമാണ്ടിൽ മീനമാസം ൩൦ (30)-നു ൧൧ (11)-ാമത്തെ ഇനസന്തൊസ എന്ന ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ തിരുസാധനം ഉറപ്പിച്ച ൧൧ (11)-ാം ക്ലേമീസ എന്ന ശു. മാർപ്പാപ്പ എഴുതി ൧൭൨൪(1724)-ാമാണ്ടിൽ മകരമാസം ൩൧(31)-നു പ്രൊപ്പഗാന്ദാ എന്ന ശു. സമുഹം ഉറപ്പിച്ച തിരുസാധനത്തിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ എടവകയിലും കൊച്ചി എടവകയിലും വിധിമുഷ്കരത്വം നടത്തുവാൻ മുഷ്കരത്വം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ആയതുകൊണ്ടു ഈ വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കാ ഞായത്താൽതന്നെ എണ്ണാകളം പള്ളിയിൽ എന്നതന്നെയു മല്ലാ മലങ്കരയുള്ള പള്ളികൾ ഒക്കെയിലും വികാരിമാരെ കൽപിപ്പാൻ വശമാകുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആയതു ഇരിക്കയുമില്ലാ.

അതെന്നാൽ മെൽപറഞ്ഞ ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ തിരുസാധനത്തിൽ മലങ്കര എടവകയിലും കൊച്ചി എടവകയിലും വിധിമുഷ്കരത്വം നടത്തുവാൻ രണ്ടവകാശങ്ങൾ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായത്: ൧ (1)-ാമതെടവകമെത്രാന്മാരുടെ കീഴ് ഇരിപ്പാൻ നാടിന്റെ ഉയരവത സമ്മതിക്കുത്തപക്ഷത്തിൽ ആ വിരൊധം തീരുവൊളം വികാരി അപ്പസ്തൊലിയായ് തന്റെ മുഷ്കരത്വം നടത്താം. ൨ (2) -ാമത് നാട്ടിലുള്ള ജനങ്ങൾതന്നെ എടവക മെത്രാന്മാരുമായിട്ടു വാചകാര്യംകൊണ്ടും അയർപ്പുണ്ടായി

എടത്തുട്ടിൽ പൊകമെന്നു കാണുന്ന നെരത്തും വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കാ തന്റെ രൂപത നടത്താം. എന്നാലും ഈ രണ്ടവകാശങ്ങളും ഇല്ലാത്ത സമയത്തിൽ മലങ്കര എടവകയിലും കൊച്ചി എടവകയിലും വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കായ് മുഷ്കരത്വവും പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ. പ്രവർത്തിച്ചാൽ വറസ്സുവം അല്ലാ.

ഈ തിരുസാധനത്തിൽതന്നെ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിൻവണ്ണം അപ്പഴൊ ഈ മെൽപൊല്ലിയ രണ്ടവകാശങ്ങളിൽ ഏതാനും എണ്ണാകളത്തു പള്ളിയിൽ വന്നിട്ടുണ്ടൊ എന്ന വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ ആയതിൽ ഒന്നും അവിടെ യുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമത്രെ ആകുന്നു. അതെന്നാൽ ഈ നാടിന്റെ ഉടമസ്ഥനാകുന്ന പെരിമ്പടപ്പിൽ വലിയതമ്പുരാൻ എടവക മെത്രാനാകുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂർ എജമാനന്റെ വിധിമുഷ്കരത്വത്തിന്നു ഒരു വിരൊധവും നടത്തീട്ടില്ലാ. എന്നു തന്നെയുമല്ലാ പിന്നെയൊ തന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ള പള്ളികളൊക്കെയിലും ഒരു തടവും കൂടാതെ ഈ മുഷ്കരത്വം നടത്തിക്കൊള്ളുത്തക്കവണ്ണം ൧൭൭൭ (1787)-ാ മാണ്ടിൽ വെണ്ടുവണ്ണം തീട്ടും എഴുതി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നു വരുമ്പൊലും മുഖിലത്തെ അവകാശം എണ്ണാകളത്തു പള്ളിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും വെസമയത്രെ ആകുന്നു.

എന്നാൽ എർണ്ണാകളത്തു കൂടിയിരിക്കുന്ന കടിയനവന്മാരിൽ ഏറ്റിയ കൂറും ബ.കമ്പനിയുടെ കടിയനവന്മാരായിരിക്കുകൊണ്ടും തന്റെ കടിയനവന്മാരു പരകിവെദവാഴിയുടെ കീഴ്പാത്തുകൂടാ എന്നും കമ്പനിയുടെ വിരൊധം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ കടിയനവന്മാരെ വെദമര്യദപൊലെ രേപ്പാൻ ഒരു പട്ടക്കാരനെ കൽപിക്കാൻ വികാരി അപ്പസ്തൊലിക്കായ്ക്കു ആവാം എന്നു പറഞ്ഞാലും അയാളു രേപ്പിയുമില്ലാ. കാര്യമായി വരികയുമില്ലാ. അതെന്നാൽ മുഖിൽതന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയുടെ വിരൊധം ഇതിൻവണ്ണം ഇങ്ങനെ തൊന്നുന്നില്ലാ. അതെന്നാൽ ഇതിൻവണ്ണമുള്ള വിരൊധമുള്ളതാകുന്നുവെങ്കിൽ കൊല്ലത്ത കൊട്ട കമ്പനിയുടെ എടമായിരിക്കുമ്പൊലും അവിടെയുള്ള കടിയനവന്മാരു പൊർത്തുഗീസ് എജമാനനായിരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാന്റെ കീഴ് ഇന്നൊളം ഇരിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലല്ലൊ. ആയതല്ലാതെ ഇതിൻവണ്ണം തന്നെ ഉള്ള വിരൊധം ഉണ്ടെന്നു വച്ചാലും പൊർത്തുഗീസ് ജാതിമെൽ അത്രെ ആകുന്നുവെന്നും പള്ളിക്കടുത്ത വിധിമുഷ്കരത്തിമെൽ അല്ലെന്നും നല്ല വണ്ണം വിചാരിക്കുന്നാളുകൾക്കു അറികയുമാം.

ഞായവും സംഗതിയും കൂടാതെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനി ഭാനം കല്പിക്കയില്ലാ. എന്നാൽ പ്രത്യേകം ഏതാനും ചില അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടു പൊർത്തുഗീസരുടെ കീഴ് തന്റെ കടികൾ പാർത്തുകൂടാ എന്നു കല്പിപ്പാൻ ചില അവകാശങ്ങൾ ബ. കമ്പനിക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും മറ്റു ജാതിയിലുള്ള എടവക എജമാനന്റെ കീഴ് ഇന്നുകൂടാ എന്നു കല്പിപ്പാൻ ഒരു അവകാശവും സംഗതിയും ഉണ്ടായിരിക്കയുമില്ലാ. സെലത്ത നാട്ടിൽ നടന്നുവരുന്ന അവസ്ഥപൊലെ അതെന്നാൽ അവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട കമ്പനിയുടെ കീഴ് ഇരിക്കുന്ന കടിയനവന്മാരു പൊർത്തുഗീസർ രേപ്പിയുടെയെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കലും നാടിന്റെ മെത്രാനായിരിക്കുന്ന കൊച്ചിയിൽ മെത്രാന്റെ കൽപനകീഴ് ഇരുന്ന ആ എടത്തു മാർഗ്ഗമര്യദ നടത്തിവരുന്ന കത്തടി പാട്ടിമാക്കു ഒരു വിരൊധവും അവിടെയില്ലാതാനും.

അതിൻവണ്ണം ഈ എടവകയിലും ഞാറക്കലും ഇടപ്പള്ളിയിലും മറ്റു ചില പള്ളികളിലും കമ്പനി ആളുകൾ പലരും ഉണ്ടെങ്കിലും ആയാളുകൾക്കു വെദമര്യദക്കു നമ്മുടെ കല്പന അനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്നതിന്നു ഇത്രനെരവും ഒരു വിരൊധവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ. എന്നു വരുമ്പൊലും മെൽപറഞ്ഞ ശു.

മാർപ്പാപ്പായുടെ തീരുസാധനത്തിൽ എഴുത്തപ്പെട്ട മുഖിലത്തെ അവകാശം എണ്ണാകളത്തു പള്ളിമെൽ ഇല്ലെന്നു ഇവിടെ കണ്ടുവല്ലോ.

൨ (2) -മത്തെ അവകാശം ആയതു എടുത്തുട്ടിൽ പൊകുവാനുള്ള സംഗതി അവിടെയുണ്ടോ എന്നത്രെ കാണേണ്ടതു. എന്നാൽ എണ്ണാകളത്തെ ജനങ്ങൾ മുഖിലാലെ ശുദ്ധമാനവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു അവരു കാരണവത്താൽ അതിൽ വളർന്നിരിക്കുകൊണ്ടു ഈ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചിപ്പാനും ആയതിനെ മറുപ്പാനും ഒരുനാളും അവരു മനസ്സായിട്ടുമില്ലാ. മനസ്സാകുന്നു മില്ലാ. പിന്നെ മനസ്സാകയുമില്ലാ എന്ന വെസ്ഥയത്രെ ആകുന്നു. ആയതിന്മേൽ ഒരു സംശയവും ആർക്കും തൊന്നുന്നുമില്ലാ. എന്നു വരുമ്പോൾ മെല്ലാറത്തെ രണ്ടുവകാശങ്ങളിൽ ഒന്നു എണ്ണാകളത്തു പള്ളിമെൽ ഇല്ലെന്നും ആയതു കൊണ്ടു നമ്മുടെ അനുവാദം കൂടാതെ വിധിമുഷ്കരതപതിന്നടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും ആ പള്ളിയിൽ പ്രവർത്തിപ്പാൻ വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാർക്കു വഹിയ്യാ എന്നും എല്ലാവർക്കും അറികയുമാം.

എന്നാൽ എർണ്ണാകളത്തുള്ള ലൊകരെ ഭരിപ്പാൻ വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഒരു പട്ടക്കാരനെയും കല്പിച്ചുകൂടാ എന്നു വെളിവാചത്തിന്റെ ശേഷം വരാപ്പഴ മെത്രാൻ കല്പിച്ചവിടെയാക്കിയ പാട്ടി അവിടെ ചെയ്ത കമ്പസാരങ്ങളും പെൺകെട്ടുകളും ഏതുപ്രകാരം ആയിരിക്കുമെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ കമ്പസാരങ്ങളുടെ അവസ്ഥ കൊണ്ടു ത്രെന്തൊസ സുന്നഹദോസിന്റെ ൨൩ (23) -ാം കൂടി വിചാരത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതു വിചാരിച്ചാൽ ആയതിന്റെ അവസ്ഥ വെണ്ടുവണ്ണം ബോധിക്കുകയുമാം. അതായതു പട്ടക്കാരരു തങ്ങളുടെ പട്ടമെല്ലുന്ന സമയത്തിൽ ദൈവങ്ങളും പൊക്കുവാനുള്ള മുഷ്കരതപം കൈക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിലും എടുവകയുടുത്ത ഗുണവധികാരം തന്റെ മെത്രാന്മാരുടെ അനുവാദം കൂടാതെ യാതൊരു ദേശനക്കാരും കമ്പസാരങ്ങൾ കെട്ടുകൂടാ. എന്നാൽ സുന്നഹദോസ് കല്പിച്ച ഈ മൊഴിപിടിച്ച ദർശനശാസ്ത്രക്കാരനാകുന്ന ഗൌറിയെൽ അന്നൊയിൽ തന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ൩ (3) -ാം സർഗ്ഗത്തിൽ മുഖിലത്തെ നിറത്തിൽ ൩ (3) -ാം സഹായിൽ പറയുന്നു. ഒരു എടുവകയിൽ കമ്പസാരങ്ങൾ കെൾക്കണമെങ്കിൽ ആ എടുവകയുടെ മെത്രാന്റെ അനുവാദം വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ആയതുകൊണ്ടു ഒരു എടുവകയിൽ കമ്പസാരത്തിന്നനുവാദമുള്ള പട്ടക്കാരൻ വെറെ എടുവകയിൽ ചെന്നാൽ ആ എടുത്തിന്റെ മെത്രാന്റെ അനുവാദംകൂടാതെ അവിടെ കമ്പസാരം കെൾപ്പാൻ വഹിയ്യാ. മാർഗ്ഗമര്യോടയുടെ എത്രയും നല്ല വഴി കാട്ടുന്നതായ പള്ളിയുടെ മര്യോടകൊണ്ടും പല പല എടുങ്ങളിൽ പലപല അനുവാദങ്ങൾ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്നു അറിയിപ്പാൻ സുന്നഹദോസ് വച്ചിരിക്കുന്ന ബഹുവർഗ്ഗപരനുകൊണ്ടും സുബബന എന്നു തുടങ്ങുന്ന ൧൦ (10)-മത്തെ മാർക്തേമ്മീസ ശു.മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പനകൊണ്ടും ഇതു വെസ്ഥയായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനൊടു മറ്റുള്ള പഠിതപം ൧൬൫൯ (1659)-മാണ്ടിൽ വൃ (8) -മത്തെ മാർ അലെക്സന്ദ്രിയൊസ ശു. മാർപ്പാപ്പാ മഹറൊൻ ചൊല്ലുകയും ചെയ്തു. അതെന്തെന്നാൽ മെത്രാന്മാരുടെ അനുവാദം മുഷ്കരതപത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. എന്നാൽ, ഈ മുഷ്കരതപത്തിന്റെ പ്രവർത്തി ഈ മുഷ്കരതപത്തിന്റെ നാടിന്റെ പുറത്തു കടക്കുകയുമില്ലാ. എടുവകയുടെ അതുത്തിക്കു പുറത്തു പുറപ്പെടുകയുമില്ലാ. എന്നു ഇത്രയൊളം ഗൌറിയെൽ അന്നൊയാസ് പറയുന്നു. അപ്പൊഴൊ എർണ്ണാകളത്തു എടുവകമെൽ മുഷ്കരതപമില്ലാത്ത വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ അവിടെ കല്പിച്ചാക്കിയ പട്ടക്കാരൻ അവിടെ ചെയ്ത

കമ്പസാരങ്ങൾ വാസ്തവമില്ലാത്തതും ആയതുകൊണ്ടു ദൈവദൈവമുള്ളതും ആകുന്നു എന്നു എല്ലാവർക്കും അറികയുമാം. മലങ്കര വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അനുവാദമുള്ളവരു എല്ലാഎടുത്തും കമ്പസാരിപ്പിച്ചു വരുന്നല്ലോ. എന്നു പറയുന്നതു ഇരിക്കുകയുമില്ലാ. അതെന്തെന്നാൽ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അനുവാദംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ആളുകളെ നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ ക്ഷമിച്ചുവരുന്ന എങ്കിലും നമ്മുടെ അനുവാദമില്ലെന്നു വരുന്നെന്നും വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അനുവാദം കൊണ്ടുതന്നെ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ വാസ്തവവുമില്ലാ. എന്നാൽ എർണ്ണാകളത്തു പള്ളിക്കൽ നമ്മൊടു മറ്റുള്ളവരികൊണ്ടു വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായുടെ അനുവാദത്താൽ തന്നെ അവിടെ ചെയ്യുന്നതു കാര്യമല്ലെന്നുവരും. വിശേഷിച്ചും പെൺകെട്ടിന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ടു ൨൪ (24) -ാം കൂടി വിചാരത്തിൽ പെൺകെട്ടിന്റെ വാഴുമെല്ലുള്ള കല്പനയിൽ ൧ (1) -ാം സഹായിൽ ത്രെന്തൊസ സുന്നഹദോസ് കല്പിക്കുന്നതാകുന്നത്: വികാരിയുടെ എങ്കിലും എടുവക എടുമാനന്റെ എങ്കിലും മറ്റു പട്ടക്കാരൻ താൻ കൂടാതെയും ഇരുവരു ഏറിയ മുപ്പതു സാക്ഷിക്കാരരു കൂടാതെയും പെണ്ണുകെട്ടുവാൻ പരീക്ഷിക്കുന്ന ആളുകളെ അവരു ശുദ്ധമാന സുന്നഹദോസ് ഇതിൻവണ്ണം കെട്ടുവാൻ വഹിയ്യാത്തവരായി ചെയ്യുന്നു. ഇതിൻവണ്ണമുള്ള കല്പനകൾ വാസ്തവമില്ലാത്തതാകുന്നുവെന്നു കല്പിച്ച ഈ കല്പനയിൽ തന്നെ വാസ്തവമില്ലാത്തതും കാര്യമില്ലാത്തതും ആകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പൊഴൊ വികാരിയുടെ സാക്ഷിക്കാരരും കൂടാതെ ഒളിവിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പെൺകെട്ടുകളൊക്കെയും ശുദ്ധമാനസുന്നഹദോസ് വാസ്തവമില്ലാത്തതായി കല്പിക്കുമ്പോൾ എർണ്ണാകളത്തുപള്ളിമെൽ ഒരു മുഷ്കരതപം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്കു ഇല്ലെന്നും ആയതുകൊണ്ടു അവിടെ കൂദാശകൾ ചിററാഴ്ചമെച്ചുവാൻ ഒരു പട്ടക്കാരനെയും വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കായ്ക്കു കല്പിച്ചുകൂടാ എന്നും മീതെ പല അവകാശങ്ങൾകൊണ്ടും നാം കാട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഈ പാട്ടി അവിടെ വികാരിയായിരിക്കയില്ലെന്നു വെസ്ഥയായിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ എങ്കിലും നമ്മുടെ വികാരിയുടെ എങ്കിലും അനുവാദം കൂടാതെ ആ പള്ളിയിൽ കൂദാശക്കടുത്ത പ്രവൃത്തികൾ ഒന്നും പ്രവൃത്തിച്ചാൽ വാസ്തവമാകയില്ലെന്നു നമ്മുടെ പഠിതപത്തിന്റെ പുസ്തകപലതും പലപ്രകാരവും വികാരിഅപ്പസ്തോലിക്കാ വായിച്ചു പഠിച്ചിത്തരുകൊണ്ടുള്ള പ്രകാരം അനുസരിച്ചു നടത്തിവരുന്നതു ഞായപ്രകാരമുള്ള തല്ലായ്കൊണ്ടും ഇനി ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുമ്പിൽ അവിടെയാക്കിയിരിക്കുന്ന പാട്ടിയെ വിളിപ്പിച്ചുകൊള്ളുകയത്രെ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ആയതല്ലാതെ ഇനി ഒന്നും ആ പള്ളിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചാൽ വാസ്തവമാകുമില്ലാ.

എർണ്ണാകളത്തുപള്ളി സുറിയാനി പള്ളി ആണെന്നും അപ്രകാരം നടത്തിച്ചു തരണമെന്നും ടി എടുവകക്കാരരു വികാരി ജനറാൾ മുപ്പൻ പാട്ടിഅച്ചനെ ബോധിച്ചസാധനം

ഫ്ര.പെ. പെ. ബ. മലങ്കര എടുവകയുടെ വികാരി ജനറാൾ മുപ്പൻ പാട്ടിഅച്ചനെ അരികെനില്ക്കുന്ന അച്ചമ്മാരു വായിച്ചും ബെർധിപ്പിക്കെണ്ടും അവസ്ഥ.

എണ്ണാകളത്തു പള്ളിയായ് ഒൻപ്തളുടെ പള്ളിയുടെ തുടർമാനം ആകുന്നത്. കുറവിലങ്ങാടു പള്ളി എടുവകക്കാരൻ പാലമറ്റത്തു തറവാട്ടിൽ നിന്നുള്ള മലങ്കര എടുവക ഒക്കെയുടെയും ഗൊവണ്ണിദോരച്ചനും അർക്കദിക്കൊന്നുമായ ദൈവം ഇവിടെവന്നു ഏതാനും വസ്തുലളത്തികളും കൊണ്ടു ഒതുക്കി പള്ളി പണിയിപ്പിച്ചു തന്നതായിട്ടു നടന്നു വന്നിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ കാലം കഴിഞ്ഞാറെ അനന്തരവനാകുന്ന മത്തായി അർക്കിദിയാക്കൊൻ അച്ചനൊടു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിച്ചാറെ ഞങ്ങൾക്കു എടുവക പള്ളിയായിട്ടു മറ്റും മലങ്കര പള്ളികളിൽ നടന്നുവരുന്ന മര്യാദപൊലെ നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും ആയതിന്നു മന്നൻ (1697)-ാം കാലം വൃശ്ചികമാസം ൧൩ (13) -നു ഒരു പടിസാധനവും എഴുതിവച്ചു നടന്നു വന്നിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലവും കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മലങ്കര പള്ളിക്കാരെ പുത്തൻചിറയും വരാപ്പുഴയും കണ്ടു നടന്നു വന്നിരിക്കുന്ന സംഗതിക്കു ഞങ്ങളും വരാപ്പുഴ കണ്ടു നടന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഈ പള്ളിയിൽ കൂടിവരുന്ന ലത്തീൻകാരരമായിട്ടു ചില അയർപ്പുകളും പിണക്കങ്ങളുമുണ്ടായി അവിടെ വന്നാറെ കാര്യത്തിന്റെ പരമാർത്ഥം ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഈ പള്ളി മലങ്കര പള്ളി എന്നും ഈ പള്ളിയിൽ സുറിയാനി പട്ടക്കാരരെ കല്പിച്ചു നടത്താവൂ എന്നും ആയതനുസരിച്ചു നടപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർ അപ്രകാരം തന്നെ അനുസരിച്ചു നടന്നു കൊള്ളണമെന്നും ആയ തല്ലാതെ സിദ്ധാന്തം ബോധിപ്പാൻ പട്ടാങ്ങ അറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ആയതു കഴിയുന്നതല്ലെന്നും കല്പിച്ചയക്കയും ചെയ്തു.

പിന്നെയും മര്യാദപൊലെ നടന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ൧൭൮൭ (1787) കാലം മലങ്കര പള്ളികളൊക്കെയും ഒന്നായിട്ടു ബ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഗൊവണ്ണമോരച്ചനെ കണ്ടു നടക്കത്തക്കവണ്ണം കല്പനയും കൊണ്ടുവന്നാറെ അതിൻവണ്ണം നടന്നു വന്നിരിക്കുമ്പോൾ ൧൮൦൬ (1806) -ാം കാലം കുംഭമാസത്തിൽ ഒരു അവകാശവും സംഗതിയും കൂടാതെ ഈ പള്ളിയിൽ കൂടി വന്നിരുന്ന ലത്തീൻകാരര ഈ പള്ളി ഉപേക്ഷിച്ചു ചാത്തുറത്തു പള്ളിയിൽ കൂടി നടക്കയും ചെയ്തു. അപ്രകാരം നടന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ടി മിഥുന മാസത്തിൽ ബ. മക്കാളി സായ്പു അവർകളുടെ കല്പനപടിക്കു ഞങ്ങൾ അവിടെ വന്നു കണ്ടാറെ കീഴിൽ നടന്നുവന്ന മര്യാദപൊലെ കല്പിച്ചു നടന്നു വന്നിരിക്കുമ്പോൾ ടി വൃശ്ചികമാസത്തിൽ ഈ പള്ളി ഉപേക്ഷിച്ചു ചാത്തുറത്തു പള്ളിയിൽ കൂടിവന്ന ലത്തീൻകാരരെ ഈ പള്ളിയിൽ വരുത്തിച്ചു. അവരുടെ ദീപ്തി പൊകെണ്ടതിന്നു കീഴ്മര്യാദ അല്ലാതെ വാസ്കാർപാദ്രീ അച്ചനെ കല്പിച്ചതു എത്ര സംഗതിയെന്നും ഈ പള്ളിയിൽ ലത്തീൻ പട്ടക്കാരരെ കല്പിപ്പാൻ ഞായമില്ലല്ലൊ എന്നും ഞങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഇപ്പൊൾ ഇപ്രകാരം നടക്കു എന്നും കാര്യങ്ങൾ കെട്ടുതീർത്തു മര്യാദപൊലെ നടത്തിച്ചു തരാമെന്നും കല്പിക്കയും ചെയ്തു.

അപ്രകാരം നടന്നുവന്നിരിക്കുമ്പോൾ ഞായമല്ലാതെ ഇപ്രകാരം നടത്തിക്കുന്നതു സങ്കടമെന്നു പലപ്പൊഴും എഴുത്താലെയും വചനത്താലെയും ബോധിപ്പിച്ചാറെ സിദ്ധാന്തമായിട്ടു പക്ഷത്തിൽനിന്നും കൊണ്ടു കല്പിച്ചു കഴിയിരുന്ന ഞങ്ങളുടെ വികാരിയെ മറ്റുകൊണ്ടും ഞങ്ങളുടെ ക്രമങ്ങളും മര്യാദകളും മുടക്കിയ സങ്കടവും ഞങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കുറവും മുട്ടിപ്പാലെ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഇനി ഞാൻ ഒരു പക്ഷത്തിലും നില്ക്കില്ലെന്നും കെട്ടു തീരണമെന്നും കല്പിച്ചു രണ്ടു വകയിലും തടസ്സര പള്ളിക്കാരെയും വരുത്തിച്ചു.....മര്യാദക്കു ഒരു ഒരേ വരുത്താതെ തീർപ്പും.....നടത്തിച്ചു കൊടുക്കാമെന്നു ബ. അച്ചൻ കല്പിച്ചു എല്ലിച്ചാറെ തടസ്സര നാലു..... പള്ളി വയ്പ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ആളിന്റെ അവസ്ഥയും സുറിയാനി മര്യാദ നടന്നുവന്നതിന്റെ അവസ്ഥയും പടിസാധനത്തിന്റെ അവസ്ഥയും കണ്ടാറെ സുറിയാനി പള്ളിയെന്നും സുറിയാനി പട്ടക്കാരനെ കല്പിച്ചു നടത്തുവാൻ ഞായമുള്ളതെന്നും പള്ളിക്കാരൻ ബോധിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സുപൊലെ വിധിക്കാതെ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇപ്പൊൾ പൊകു വെണ്ട എന്നും കാര്യം ഞാൻ തീർക്കുമെന്നും കല്പിച്ചു പള്ളിക്കാരനെ അയക്കയും ചെയ്തു.

ആയതിന്റെ ശേഷം ഞങ്ങളുടെ സങ്കടം തീർന്നു കീഴ്മര്യാദപൊലെ സുറിയാനി പട്ടക്കാരനെ കല്പിച്ചു നടത്തിത്തരണമെന്നു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിക്കുകൊണ്ടു പള്ളിക്കാരനെ വരുത്തി കൊല്ലിച്ചാറെ വിധിചെയ്തു പ്രകാരം നടത്താതെ ഞങ്ങളോടു കാർഷ്യംപൊലെ നടത്തിയ സംഗതി ബ. നിക്ളാവോസ മുപ്പൻ പാദ്രീ അച്ചൻ വികാരി ജനറാൾ ആയപ്പൊൾ പലപ്പൊഴും ഞങ്ങൾ സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചാറെ ഇപ്പൊൾ അച്ചൻ കല്പിച്ചു നടത്തിയപ്രകാരം ഞങ്ങൾ നടന്നുവരുന്ന. ബ. അച്ചനൊടു ഞങ്ങൾ അപെക്ഷിക്കുന്നു. ഈ പള്ളിയുടെ മര്യാദപൊലെയും ഞായംപൊലെയും നടത്തിച്ചു തരണമെന്നും ഈ പള്ളി ഏതെന്നു തിരിച്ചറിവാൻ വിഷമമുണ്ടെങ്കിൽ ആയതു ബോധിപ്പാൻ അഞ്ചാമത്തെ മാർ പൌലൊസ എന്ന ശു. മാർപ്പാപ്പായുടെ കല്പനയാൽ ൧൬൧൦ (1610) -ാം കാലം ധനുമാസം ൨൨ (22)-നു എ.പെ.പെ. ബ. ഗൊവാ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കീഴക്കെ ദിക്കിന്റെ മെത്രാന്മാരുടെ തലവനമാകുന്ന മാർ അല്ലെസിയൂസുംകൂടി കൊച്ചി എടുവകയും മലങ്കര എടുവകയും വെർതിരിച്ചെഴുതി മാർപ്പാപ്പ കൈക്കൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ച തിരുസാധനത്തിൽ എണ്ണാകളും പള്ളി മലങ്കര പള്ളി അത്രെ ആകുന്നുവെന്നു അച്ചനും ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുമല്ലൊ.

ആ സംഗതിയും പള്ളി വയ്യിച്ചു നടന്നുവന്നിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയും ബോധിച്ചു കീഴ്മര്യാദയും ഞായപ്രകാരംപൊലെയും നടത്തി രക്ഷിക്കണമെന്നു അപെക്ഷിക്കുന്നു. മുതൽ സംഗതികൊണ്ടു സന്ദമിച്ചു നടന്നപ്പഴം ചെൻ നടന്നപ്പഴമായിട്ടു ൧൦൦൦ (1000) -ൽ ചില്ലാനും പുത്തനൊളം ലത്തീൻകാരരുടെ പറിൽ ഉരപ്പിപ്പണ്ടു. ആയതിന്റെ കണക്കു അവരൊടു ചൊദിക്കു എങ്കിലും ഒരു പുത്തൻ വയ്യിക്കു എങ്കിലും ചെയ്യാതെ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുതൽ വയ്യിക്കയും കണക്കു ചൊദിക്കയും പിന്നെയും പലകൂട്ടം സങ്കടങ്ങളും പ്രൊസ്റ്റർ പാദ്രീ അച്ചൻ ഞങ്ങൾക്കു വരുത്തീട്ടുണ്ടു. ഇത്ര പെരുത്ത മുതൽ അവരുടെ പറിൽ ഇരുത്തീട്ടു ആയതിന്നു ഒരു ചൊദ്യവും പൊലും ഉണ്ടാകാതെ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രൊസ്റ്റർ പാദ്രീ അച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വയ്യിച്ചിരിക്കുന്ന വകയിൽ അർക്കദീയാക്കൊൻ അച്ചൻ തന്നതും ഞങ്ങളുടെ കാരണവന്മാരും ഞങ്ങളുടെ പള്ളിക്കു കൊടുത്തീട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവരിൽ ആരും പള്ളിക്കായിട്ടു ഒരു വസ്തുവും കൊടുത്തപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ധാരണയും കെട്ടുകെടവിയുമില്ലാ. അവർക്കു ദർശനമുതലും വെർവിട്ടത്രെ ആകുന്നത. ഇതിന്റെ പരമാർത്ഥങ്ങളൊക്കയും ബ. അച്ചൻ ബോധിച്ചു പെ. ബ. ബൊബായിൽ മെത്രാന്മാനെയും പറഞ്ഞ ബോധിപ്പിച്ചു ഞായംപൊലെയൊക്കയും തീർത്തു തരണമെന്നും ഞങ്ങളുടെ പള്ളി നന്നത്തു കെട്ടുകു വന്നിരിക്കുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും സങ്കടമുള്ളതുകൊണ്ടു സാദ്ധ്യതാപലെ വെഗത്തിൽ നെരുപൊലെ തീർത്തു രക്ഷിക്കണമെന്നു വീണ്ടും അപെക്ഷിക്കുന്നു.

963-3-5

പാറെമ്മാക്കൽ ഗൊവർണ്ണമോർ നസ്രാണികളെ
ദേിച്ചുകൊള്ളണമെന്നുള്ള നിട്ട്

പാറെമ്മാക്കൽ ഞായം കർത്തനാറെ ഗൊവർണ്ണമോർ ക്ഷേ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള നസ്രാണിമാപ്പിളമാരുടെ പള്ളികളിൽ വരാപ്പുഴ മെത്രാനും പുത്തൻചിറൈമെത്രാനും മാഗ്ദലേനാ വിചാരിച്ചു നടത്തിച്ചു വന്നതിൻവണ്ണം വിചാരിച്ചു നടത്തിക്കേണുന്നതിന്നു ഗൊവർണ്ണമോറെ ഏല്പിക്കുകൊണ്ടും കീഴ്മര്യാദപൊലെ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള നസ്രാണിമാപ്പിളമാരുടെ പള്ളികളിൽ മാഗ്ദലേനാ വിചാരിച്ചു നടന്നുകൊള്ളുകയും വേണമെന്നും

ഇപ്പടിക്ക ന്നന (963)-മാണു തുലാം ൫ (5)-നു തിരുവള്ളത്തംപടി നീനവെഴുതിയ വലിയ മെലഴുത്ത കണക്കെപിറ ശ്രമം പെരുമാൾ.

962-3-26

പെ. ബ. പാറമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണമെന്ററച്ചനെ കണ്ടനുസരിച്ച നടന്നു കൊൾവാൻ സമ്മതിച്ച വരാപ്പുഴ മെത്രാനും പാട്ടിമാരും സർക്കാരിൽ എഴുതിവച്ച കച്ചീട്ട്

ന്നന (962)-മാണു മീനമാസം ൨൬ (26)-നു ശ്രീ പണ്ടാരകാര്യം ചെല്ലാർകൾ മുമ്പാകെ വരാപ്പുഴ കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മെത്രാനും പാട്ടിമാരും കൂടെ എഴുതിവച്ച കച്ചീട്ടാവിത.

ഇന്നീക്കരയിൽ ഇരിക്കുന്ന സുറിയാനിക്കാരെ പഴെക്കറിലുള്ള നസ്രാണി മാപ്പിളമാരു അവരുടെ ജാതിക്കു മാറ്റിമറയാനടത്തുന്നതിന്നു മെത്രാനി ല്ലായ്കൊണ്ടും പള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരും വരാപ്പുഴമെത്രാനോടു അപേക്ഷി ക്കുകൊണ്ടും ഞങ്ങളും ആയതനുസരിച്ച അവർക്കു ദർശനവും കൊടുത്ത മാറ്റി മറയാനട നടത്തിച്ചവരുമ്പോൾ ഞങ്ങളും നസ്രാണി മാപ്പിളമാരും പല കാര്യ ങ്ങൾകൊണ്ടും വിവാദ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും അവരെല്ലാവരുംകൂടി കരിയാട്ടി മല്ലാണെ റൊമ്മായ്ക്കു അയച്ചു വെദതലവനായ മാർപ്പാപ്പയെ കണ്ടു ഇന്നീ കരയിൽ പള്ളികൾക്കു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിട്ടു സ്ഥാനവും ഏറ്ററു അവിടത്തെ കടുദാസ്സും കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ ഗോവായിൽവച്ചു ടിയാൻ അപായം വന്നുപോകുകൊണ്ടും ആ സ്ഥാനം വിചാരിച്ചുകൊണ്ടുതിന്നു പാറെ മ്മാക്കൽ തൊമ്മാ കത്തനാരെ ഗോവർണ്ണമെന്ററായിട്ടു വരികകൊണ്ടു നസ്രാ ണി മാപ്പിളമാരുടെ ജാതിമറയാലും പള്ളിയും ടിയാണെ കൊണ്ടു നടത്തി ച്ചുകൊൾകയും വെണം. ആയതല്ലാതെ കർമ്മലീത്താദർശനത്തിൽ ഉൾ പ്പെട്ടത്തി ഞങ്ങളുടെ വെദമറയാദ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പള്ളി എടുപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ വിചാരിപ്പാൻ ഞങ്ങളും പൊകയുമില്ലാ. ഇപ്പടി സമ്മതിച്ച ഇന കച്ചീട്ടു എഴുതിവച്ച വരാപ്പുഴമെത്രാൻ ദൈവൻ ഉല്യസ- പാട്ടിമാര പ്രൻസീസ്റ്റോസ ലൊരൻസിയൊസും ജ്യോണെസിയൊസും പെരലീനൊസും ഇപ്രകാരം കടുദാസിൽ ഒപ്പിട്ടു തന്നെക്കയുമാം. ഇപ്രകാരം കടുദാസിൽ എഴുതി ഒപ്പിട്ടു മെത്രാൻറെയും ശേഷം പാട്ടിമാരുടെയും ഒപ്പു ഇടിവിയ കെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

962-9-2

വരാപ്പുഴ പാട്ടിമാർ എടുപ്പള്ളിക്കാര്യത്തിന്നു സർക്കാരിൽ എഴുതി വച്ച കച്ചീട്ടിൻറെ പെർപ്പ

ന്നന (962)-മാണു മെടമാസം ൨൦ (20)-നു ശ്രീ പണ്ടാരകാ ര്യം ചെല്ലാർകൾ മുമ്പാകെ വരാപ്പുഴ കർമ്മലീത്താപാട്ടിമാര പെരലീ നൊസുപാട്ടിയും യൊഹന്നാൻ പാട്ടിയും കൂടെ എഴുതിവച്ച കച്ചീട്ടാവിത.

കല്ലർക്കാടു പുത്തൻപറമ്പിൽ ഇക്കാക്കൊ കത്തനാര വരാപ്പുഴ പള്ളി യിൽ ൪൬ (46)-മാണു വന്നതിൻറെ ശേഷം അവിടെനിന്നും ഏതാനും മുതൽകാര്യങ്ങളും മൊഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടുപോയി എന്നും വച്ചു ടി കത്തനാര എടുപ്പള്ളിയിൽ പാർക്കുമ്പോൾ മാർഗ്ഗക്കാരെയും പാട്ടിയെയുംകൂടെ അയച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു മുറിയിലിട്ടു പൂട്ടി അപായം വരുത്തിയതിന്നു മെത്രാ നും പാട്ടിമാരും ഞങ്ങളും പെഴ സമ്മതിക്കുകൊണ്ടും ടി പെഴക്കു കല്പിക്കും

വണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തുകൊൾകയുംമാം. ഇപ്പടിക്ക സമ്മതിച്ച ഇന കച്ചീട്ടു എഴുതിവച്ച വരാപ്പുഴ പെരലീനൊസു പാട്ടിയും ജ്യോണൊൻ പാട്ടിയും.

962 9 12

നസ്രാണികൾ പാറമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണമെന്ററക്കു കീഴ് വഴങ്ങി നടന്നുകൊൾവാൻ വരാപ്പുഴക്കാര സമ്മതിച്ച കച്ചീട്ടുവച്ചിരി ക്കുന്ന പടിയ്ക്കുള്ള നീട്ട്.

അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാരെ കണ്ടു നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗ മരയാദ നടത്തിക്കുന്നതിന്നു സുറിയാനീപരിഷയിൽ മെത്രാന്മാർ ഇല്ലാഴിക കൊണ്ടും വരാപ്പുഴ പാർക്കുന്ന കർമ്മലീത്താമെത്രാനും പാട്ടിമാരും കൂടെ പള്ളി നടത്തിച്ചു വരുമ്പോൾ നിങ്ങളും മെത്രാനും പാട്ടിമാരും തങ്ങളിൽ പല കൂട്ടം കാര്യങ്ങൾകൊണ്ടു വിവാദ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടും പാട്ടിമാരും കൂടെ നാം ഇരിക്കുന്നെടത്തു വന്ന കാര്യംകൊണ്ടു കെട്ടുതിൻറെശേഷം സുറിയാനീ പരിഷയിൽ മെത്രാനെ ഉണ്ടാക്കി നടത്തിച്ചു കൊള്ളത്തക്ക വണ്ണം റൊമ്മായിലേ കടുദാസ് കരിയാട്ടി മെത്രാൻ കൊണ്ടുവരികകൊണ്ടും ആയതിൽ വണ്ണം തന്നെ മെത്രാനെ ആക്കി മരയാദ നടത്തിച്ചു കൊള്ളത്തക്ക വണ്ണവും നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ കർമ്മലീത്താക്കർക്കു അവകാശമില്ലെന്നും വരാപ്പുഴ മെത്രാനും പാട്ടിമാര നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കച്ചീട്ടു എഴുതി വക്കുകൊ ണ്ടും കരിയാട്ടി മെത്രാൻ കഴിഞ്ഞതിൻറെ ശേഷം പുത്തൻപിറയും വരാ പ്പുഴയും മെത്രാന്മാരു വിചാരിച്ചിരുന്ന പള്ളികളും നിങ്ങളുടെ ജാതിമറയാ ദയും നടത്തിക്കുന്നതിന്നു പാറമ്മാക്കൽ തൊമ്മാ കത്തനാരെ ഗോവർണ്ണ മെന്ററക്കിയിരിക്കുകൊണ്ടും അയാൾക്കുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ജാതി മരയാദ പൊലെ മെത്രാൻറെ സ്ഥാനവും കൊടുപ്പിച്ചു അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളികൾ കീഴ് മരയാദപൊലെ നടത്തിച്ചുകൊള്ളണം.

ഗോവർണ്ണമെന്ററക്കു പല്ലക്കും ടിയാൻറെ കൂടെ പാർത്തു പള്ളികാര്യ ങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന കത്തങ്ങൾ പെര ൧൨ (12) -നും പള്ളി അധികാരി കൾ എന്നു പെരും പെലിയും കടയും ശങ്ങളവളിക്കും ശേഷമുള്ള പള്ളി യുടെ കത്തങ്ങളൊക്കെക്കും കൊടുക്കുകൊണ്ടു അതിൻവണ്ണമുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങ ലും നടത്തിച്ച പള്ളി കാര്യങ്ങൾ വിചാരിച്ച പള്ളി എടുപ്പെട്ടു വിശെ ഷാൽ വെണ്ടുന്നതിന്നൊക്കയും പള്ളിക്കാരെ എല്ലാവരും നാം ഇരിക്കുന്നെ ടത്തവന്നു നമ്മെ ബൊധിപ്പിച്ചു നടന്നുകൊള്ളുകയും വെണമെന്നും ഇപ്പടിക്ക ന്നന (962) -മാണു മെടമാസം ൧൨ (12) -നു തിരുവള്ളത്തം പടിനീന വെഴുതിയ പെരശ്രമം പെരുമാൾ മാധവൻ എഴുത്ത.

962 കർക്കടകം

നസ്രാണികളു ഭരിപ്പാൻ പാറമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണമെന്ററക്കു കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തീട്ടും

അരുളി ചെയ്ത നമ്മുടെ പാറമ്മാക്കൽ തൊമ്മൻകത്തനാര ഗോവർ ണ്ണമെന്ററക്കു എന്നാൽ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാരെ നസ്രാണി മാപ്പിളമാർക്കു കീഴ് മരയാദ സുറിയാനിക്കാരെ തൻ മെത്രാന്മാരെ വന്നു നട ത്തിച്ചല്ലൊ വന്നിരുന്നത. ഇപ്പോൾ ആ വകയിൽ ഉള്ള മെത്രാന്മാർ കു ണെത്താരു കാലത്തിന്നിപ്പോൾ വരായ്കകൊണ്ടു പുത്തൻപിറയും വരാപ്പുഴ യും ഇരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെക്കൊണ്ടല്ലൊ മലങ്കരപള്ളികളിൽ ഒക്കയും ക ള്ലവും ക്രിയയും ചെയ്യിപ്പിച്ചു വരുന്നതു. ഇപ്പോൾ മാപ്പിളമാർക്കും മെത്രാനും പാട്ടിമാർക്കും തമ്മിൽ പലകൂട്ടം കാര്യംകൊണ്ടു തങ്ങളിൽ വിവാദ ഉണ്ടാ

കകൊണ്ടു ആ കാര്യംകൊണ്ടു ഒക്കെയും ഇവിടെ വച്ചു പറഞ്ഞതീർത്ത ഇനി മെലിൽ ലത്തീൻകാരന്മാരെ മെത്രാന്മാർക്കും പാദ്രിമാർക്കും സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികളിലും സുറിയാനിക്കാരുടെയും ഒരു സംബന്ധം ഇല്ലാത്തവണ്ണം പറഞ്ഞുവെച്ചു തീർക്കുകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള സുറിയാനിപള്ളി എടപെട്ടും നസ്രാണി മാപ്പിളമാർക്കു കീഴ് മര്യദപോലെയുള്ള കർമ്മങ്ങളും ക്രിയകളും മെത്രാന്മാരുടെ നടത്തിച്ചു വന്നിരുന്നതിൽവണ്ണം നടത്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു നാം നീട്ടം തന്നു. എന്നാലിത കൊല്ലം നൂറു (962) കർക്കടക ഞായററിൽ കല്പിച്ചിട്ടുള്ള പെയ്തി കണയന്നൂര കൊമ്പിലത്തു ഇരുന്നരുളെ പൌവ്വത്തെ അന്വാടി കയ്യെഴുത്ത.

പാദ്രിമാർക്കു ഗൊവർണ്ണദോര നസ്രാണികളെ ഭദിച്ചു കൊള്ളുണമെന്നുള്ള പാലിയത്തച്ചൻ്റെ നീട്ടം

പാലിയത്ത കൊച്ചി നീട്ടു നമ്മുടെ പാദ്രിമാർക്കു തൊമ്മൻകത്തനാറ ഗൊവർണ്ണദോര കണ്ടെന്നാൽ:

അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ നസ്രാണിമാപ്പിളമാർക്കു കീഴ് മര്യദ സുറിയാനിക്കാരിൽ മെത്രാന്മാരുടെ വന്നു നടത്തിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നതിന്നു ആ വകയിലുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ വരായ്കകൊണ്ടു കറഞ്ഞൊരു കാലത്തിനിപ്പുറം പത്തൻപിറയും വരാപ്പഴയും ഇരിക്കുന്ന മെത്രാന്മാരെ കൊണ്ടുല്ലൊ മലങ്കര പള്ളികളിൽ ഒക്കെയും കർമ്മവും ക്രിയയും ചെയ്യിച്ചു വന്നിതു. ഇപ്പൊൾ നസ്രാണി മാപ്പിളമാർക്കും മെത്രാന്മാർക്കും പാദ്രിമാർക്കും കാര്യം കൊണ്ടു വിവാദ ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു ആ കാര്യംകൊണ്ടു ഒക്കെയും തിരുമുവാകെ വച്ചു കേട്ടു തീർത്തു ഇനിമെലിൽ ലത്തീൻകാരന്മാരെ മെത്രാന്മാർക്കും പാദ്രിമാർക്കും സുറിയാനിക്കാരുടെ പള്ളികളിലും സുറിയാനിക്കാരുടെയും ഒരു സംബന്ധം ഇല്ലാത്തവണ്ണം വയ്ക്കുകൊണ്ടു ഇനി മെലിൽ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള സുറിയാനി പള്ളികളിൽ ഒക്കെയും നസ്രാണിമാപ്പിളമാർക്കു കീഴ് മര്യദപോലെയുള്ള കർമ്മങ്ങളും ക്രിയകളും മെത്രാന്മാരുടെ നടത്തിച്ചു വന്നിരുന്നതിൽവണ്ണം നടത്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു തീട്ടും തന്നപ്രകാരം നടത്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം കല്പിച്ചു നാം തീട്ടും തന്നു. എന്നാൽ ഇതു കൊല്ലം നൂറു (962) -മാണ്ടു കർക്കടക ഞായററിൽ കല്പിച്ചു പടിക്ക കാഞ്ഞിലക്കാട്ടു ഇട്ടികണ്ണച്ചൻ എഴുത്ത.

തീട്ടുരത്തിൻ്റെ പടി പാദ്രിമാർക്കു ഗവർണ്ണദോര കണ്ടു നടപ്പാൻ ൨൧൧ (211)-ക അടിയറവു തീർത്തു വിവരത്തിനു പൌവ്വര പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ വലിയ മുതൽ പടിക്കാരന്മാരുടെ എഴുതിയ സാധനത്തിൻ്റെ പെർപ്പ

പൊവ്വുരാപള്ളിക്കാരന്മാരുടെ എഴുത്ത വലിയ മുതൽപിടിക്കാൻ ബൊധിക്കേണ്ടും അവസ്ഥ.

എന്നാൽ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള സുറിയാനിപള്ളികളിൽ കീഴ് മര്യദ മെത്രാന്മാരുടെ നടത്തിച്ചു വന്നതിൽവണ്ണം ഉള്ള കർമ്മങ്ങളും ക്രിയകളും നടത്തിച്ചു തരത്തക്കവണ്ണം പാദ്രിമാർക്കു തൊമ്മൻകത്തനാറ ഗവർണ്ണദോര കല്പിച്ചുപ്രകാരവും മെല്ലടിയാർ അനുസരിച്ചു നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാർക്കും എല്ലാവർക്കും കല്പിച്ചു തീട്ടും തന്ന വകക്കു ഞങ്ങൾ അടിയറ തീർന്നു രൂ. ൧൭൫ (175)-അടക്കു തരൂപാ ൩൫ (35) ശീട്ടിക്കലിയൻ രൂപാ ൧(1)വക മുന്നിൽരൂപ ൨൧൧ (211)- ഈ രൂപ ഇരുന്തറി പതിനൊന്നും താമസിയാതെ ബൊധിപ്പിച്ചു

ഈ കച്ചീട്ടും പറവുചീട്ടും വാങ്ങിച്ചുകൊള്ളുകയുംമാം. എന്നാൽ നൂറു (962) -മാണ്ടു കർക്കടകമാസം ൨൧ (21)-നു എഴുത്ത (ഒപ്പ്)

അങ്കമാലി മുതലായ പള്ളിക്കാരന്മാരെ ലത്തീൻകാരന്മാരെ അനുസരിക്കയില്ലെന്നു സർക്കാരിൽ എഴുതിവെച്ചു കച്ചീട്ടിൻ്റെ പെർപ്പ

നൂറു (962)- കർക്കടകമാസം ൨൭ (27)-നു പണ്ടോരവക കാര്യം ചെയ്യാൻ മുവാകെ അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ എല്ലാവരും കൂടി എഴുതിവെച്ചു കച്ചീട്ടാവിത.

കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും പാദ്രിമാർക്കും ഞങ്ങളുടെ പള്ളി എടപെട്ടു പലകൂട്ടം കാര്യംകൊണ്ടു വിവാദ ഉണ്ടായി എഴുന്നള്ളി ഇരുന്നരുളുന്നെടത്തുവന്ന സുകടം അറിയിക്കുകൊണ്ടു ഒക്കെയും കല്പിച്ചു തീർത്ത കർമ്മലീത്താ ദർശനത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാർക്കും പാദ്രിമാർക്കും സുറിയാനിക്കാരുടെ മാപ്പിളമാർക്കും അവരുടെ പള്ളിയും അവരെ കൈക്കൊൾകയില്ലായെന്നും പള്ളിക്കാരന്മാരെ അവർക്കു ഒരുവിധാലും വെണ്ടായെന്നും വെക്കുകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ റൊമാക്കു പെറ്റന്തുകളെ എഴുതി അയക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു ജാതി എജമാനന്മാരെ വരുത്തേണ്ടതിന്നു തിരുമസ്സിൽ അറിയിച്ചു കല്പന വരുംപ്രകാരം എഴുതി അയക്കുന്നതല്ലാതെ ഞങ്ങൾ തന്നെ ബൊധിച്ചതിൽ വണ്ണം എഴുതി അയക്കയുമില്ലാ. ഞങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ ഉള്ള മുതൽകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ കർമ്മത്തിന്നും ക്രിയക്കും പള്ളിക്കു വെണ്ടുന്ന ചിലവുകൾക്കും ജാതി എജമാനന്മാരുടെ വെണ്ടുന്നതിന്നും എടുത്തു ചിലവിടുന്നതല്ലാതെ പുറമെ ഒരു മുതൽ എടുത്തു കൊടുക്കു എങ്കിലും പുറ ചിലവുകൾ ഇടുകയെങ്കിലും ലത്തീൻകാരന്മാരുടെ മെത്രാന്മാരുടെ കാണുകയും അനുസരിക്കുകയെങ്കിലും തിരുമസ്സിൽ ബൊധിപ്പിച്ചു കല്പനയൊടുക്കിട്ടല്ലാതെ ചെയ്യാമില്ലാ. ഞങ്ങൾക്കു ജാതി എജമാനനായിട്ടു സുറിയാനിക്കാരുടെ കണ്ടനുസരിച്ചു നടന്നുകൊൾകയുംമാം. ഇതിന്നു ഏകദേശമായിട്ടു നടക്കുന്നതെങ്കിൽ കൽപിക്കുംവണ്ണം കെട്ടു ഈ എഴുതിവെച്ച കച്ചീട്ടും പ്രകാരം നടന്നുകൊള്ളുമാറു സമ്മതിച്ചു ഇത കച്ചീട്ടു എഴുതിവെച്ച അങ്കമാലി മുതലായിട്ടുള്ള പള്ളിക്കാരന്മാരുടെ എല്ലാവരും. (ഒപ്പ്)

A. D. 1-1-1791

പട്ടക്കാരന്മാരുടെ നടപടി സംബന്ധിച്ച പെ. ബ.പാദ്രിമാർക്കു ഗവർണ്ണദോരച്ചൻ്റെ പടിസാധനം

മലങ്കര ഒക്കെയുടെയും ഗവർണ്ണദോര എഴുത്ത.

നമ്മുടെ മലങ്കരഎടവകയിൽ പട്ടക്കാരന്മാരുടെ കാർക്കെണ്ടും ക്രമങ്ങളാകുന്നത. ൧ (1)-മാത. നമ്മുടെ പട്ടക്കാരന്മാരുടെ എല്ലാവരും പള്ളികളിൽതന്നെ വാസമായി പാർത്തുകൊള്ളണം. നാലുപെക്കു ബൊധിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള അവകൾമെങ്കിലും നമ്മുടെ അനുവാദമെങ്കിലും കൂടാതെ വീടുകളിൽ പാക്കയും അരുത. കൽപനയൊടു മറ്റുതര വീടുകളിൽ പാക്കുന്ന പട്ടക്കാരന്മാരുടെ മതിയാകുംവണ്ണം നാം ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യും.

൨ (2)-മാത. നമ്മുടെ പട്ടക്കാരന്മാരിൽ ആരും ചെക്കൊപുരക്കൽ പോയി മദ്യപാനം ചെയ്കയും ബൊധം മറന്നു കടിക്കുകയുംമാരും. പരഹസ്യമായിട്ടു കടിച്ചു ഉത്തപ്പകട്ടുകയുംമാരും. ഇതിന്നു മറ്റുതര ചെയ്യുന്ന പട്ടക്കാരന്മാരുടെ അംശ പ്രവർത്തികൾ ഇപ്പൊൾതന്നെ മുടക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

൩ (3)-മാത. നമ്മുടെ പട്ടക്കാരന്മാരിൽ ആരും പ്രത്യേകമായിട്ടു നമ്മുടെ കൽപനയും കൂടാതെ പള്ളിമതില്ലകത്തും തങ്ങൾ പാക്കുന്ന ഭവനങ്ങളിലും

സ്രീകളെ പാർപ്പിച്ചുകൂടാ. ഇതിനൊടു മറ്റുള്ള ചെമ്പുന്ന പട്ടക്കാരരുടെ അംശപ്രവർത്തികളും ഈ സാധനത്താൽതന്നെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു.

൪ (4)-ാമത. നമ്മുടെ വികാരിമാരുടെ ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ലോകരു കൂട്ടമ്പൊല നമസ്കാരം പഠിപ്പിക്കുകയും ഓത്തിന്റെ അർത്ഥം വായിച്ചു കെൾപ്പിക്കുകയും വെണം. തങ്ങളാൽതന്നെ വശമില്ലായെങ്കിൽ മറ്റൊരാൾത്തന്നെക്കൊണ്ടു കഴിപ്പിക്കുകയും വെണം. ആയതു ചെയ്യാത്ത വികാരിമാരെ തക്കവണ്ണം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

൫ (5)-ാമത. പള്ളികളിൽ മമ്മൊദീസാ കല്ലുകളും പുരകളും വികാരിമാരുടെ വെണ്ടുംവണ്ണം ശ്രമിച്ചു വെടിപ്പൊടും വെണ്മയൊടും പെരമാറിക്കൊള്ളണം. ആയതിന്നു വിഘ്നംവരുത്തുന്ന വികാരിമാരെ നമ്മുടെ കടം പൊലെ നാം ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

൬ (6)-ാമത. ശു. മാതാവായ പള്ളിയുടെ കൽപനപൊലെ മാമ്മൊദീസാ മുണ്ടുന്നവരുടെയും അപ്പൻറയും അമ്മയുടെയും പെരുകൾ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതണം. പുസ്തകം ഇല്ലാത്ത പള്ളികളിൽ പള്ളികാര്യത്തിൽ നിന്നും പണം എടുത്തു പുസ്തകമുണ്ടാക്കിക്കൊള്ളണം. ഇതിന്നു വിഘ്നംവരുത്തുന്ന വികാരിമാരുടെ നാം കൽപിക്കുന്ന ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.

൭ (7)-ാമത. പൈതങ്ങൾ പിറന്നാൽ വൃ (8) ദിവസത്തിനകം പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു മാമ്മൊദീസാ മുടക്കണം. ആയതു ചെയ്യാത്ത കാരണവമാരെ മതിയാകുംവണ്ണം വികാരി ശിക്ഷിക്കുകയുംവെണം. എന്നാൽ വികാരിമാരുടെ ഉപേക്ഷകൊണ്ടു പൈതങ്ങളിൽ ആരാനും മാമ്മൊദീസാ കൂടാതെ മരിച്ചുപോയി എന്നു വരികിൽ ആറുമാസത്തെക്കു ഈ വികാരിയുടെ അംശപ്രവർത്തികൾ മുടക്കുകയും ചെയ്യും.

൮ (8)-ാമത. പ്രസവസമയത്തു അരിച്ചുതകൊണ്ടു പല കിടാങ്ങൾ മാമ്മൊദീസാകൂടാതെ അപായംവരികകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ അതിൻവണ്ണം വരാതെയിരിപ്പാൻ പിള്ളകൊള്ളുന്ന സ്രീകളെ മാമ്മൊദീസാ മുടക്കുവാനുള്ള ശുദ്ധമാനമൊഴികളും നിരൂപണയും പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രകാരവും വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചു പഠിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

൯ (9)-ാമത. മരിയുന്നവരുടെ ഭട്ടക്കുഞ്ഞെ വെള്ളം കുടിയായിട്ടു ശുദ്ധമാന കർവാൻ കൊടുപ്പാൻ വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളണം. ആയതിന്നു അരളിക്കയില്ലാത്ത പള്ളികളിൽ പള്ളിമുതൽകൊണ്ടു അരളിക്ക തീർപ്പിച്ചുകൊള്ളണം.

൧൦ (10)-ാമത. പിറവിയുടെ പെരുന്നാൾക്കു പാതിരായിലുള്ള കർവാൻ നന്നെത്തു ആർക്കും കർവാൻകൊടുക്കരുത. കർവാൻ കൈക്കൊള്ളുന്നവരൊക്കെയും വെള്ളത്തിടുള്ള കർവാൻ കൈക്കൊൾകയും വെണം.

൧൧ (11)-ാമത. ആണ്ടുതൊറ്റും ആണ്ടുകമ്പസാരം എത്തിക്കുന്ന ആളുകളെ കണക്കിൽ ഓരൊരൊ എടുവകയിൽ എത്രപെരുകമ്പസാരിച്ചവർ ഉണ്ടെന്നും കമ്പസാരിക്കാത്തവർ എത്രപെരെന്നും വിവരമായിട്ടു വികാരിമാരുടെ നമ്മെ ബൊധിപ്പിച്ചുകൊൾകയുംവെണം. ആയതു ചെയ്യാത്തവികാരിമാരുടെ ശിക്ഷ അനുസരിക്കേണ്ടിവരും.

൧൨ (12)-ാമത. മിശിഹാകർത്താവിന്റെ ശു. ശരീരവും ചൊരയും അടുക്കിക്കൊള്ളുന്ന ശുദ്ധമാന കർവാനയും അതിന്നടുത്ത ആത്മാവാടും

വെടിപ്പൊടും കൂടെ ചെമ്പെയ്യുണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ത്രോണൊസു മെൽ ചിത്തൊൽ വിരിക്കാതെയും മുഷിഞ്ഞശീലകൂട്ടങ്ങളെകൊണ്ടും കൂപ്പായങ്ങളെക്കൊണ്ടും ശു. കർവാൻ ചൊല്ലുന്നതു വലിയ കുറമുള്ളതാകുകൊണ്ടും ആയതിനൊൽ പ്രത്യേകം വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചു വെണ്ടുന്ന വെടിപ്പും വെണ്മയും വരുത്തികൊൾകയും വെണം. ഇതിന്നു കുറവുവരുത്തിയാൽ ശിക്ഷ അനുസരിക്കേണ്ടിവരും.

൧൩ (13)-ാമത. രാസകർവാൻകൂട്ടമ്പൊല വെററിലതിന്നുകയും മറ്റുകൂട്ടുകൾകൊടുക്കുകയും അരുത. ചെരിപ്പും വെണ്മചെയ്യങ്ങൾ കൂടാതെ കൂട്ടുകയും അരുത.

൧൪ (14)-ാമത. നമ്മുടെ പട്ടക്കാരരു പള്ളിയിൽ പരഹസ്യമായിട്ടു കമ്പസാരിപ്പിക്കുന്ന നെരത്തു ഞൊവയും ചെരിപ്പും കൂടാതെ കമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും അരുത. വിശേഷിച്ചു സ്രീകളെ മുറിയ്ക്കൽവെച്ചു കമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും അരുത. ഇതിനൊടുമറ്റുള്ള ചെമ്പുന്ന പട്ടക്കാരരുടെ അംശപ്രവർത്തികൾ ഈ സാധനത്താൽ തന്നെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു.

൧൫ (15)-ാമത. വെണ്മയായിട്ടു ഒരു എടുവകകൂടാതെ തെണ്ടിനടക്കുന്നവരുടെ മെൽ പ്രത്യേകമായിട്ടു വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചു തങ്ങളുടെ എടുവകയിൽ കാണുന്ന ആളുകളുടെ അവസ്ഥമെൽ തിരക്കി വീച്ചുകൂടാതെ വരുത്തി കമ്പസാരിപ്പിച്ചു ശുദ്ധമാനകർവാനയുംകൊടുത്തു ആണ്ടുകമ്പസാരം എത്തിച്ചപ്രകാരം എഴുത്തു അവർക്കു കൊടുക്കുകയും വെണം.

൧൬ (16)-ാമത. നമ്മുടെ എടുവകയിൽ പലരും പണ്ടുപണ്ടു പെണ്ണുകെട്ടുന്ന സമയത്തിലെ കമ്പസാരിപ്പാറുള്ള. അതിൻവണ്ണംതന്നെ ഇപ്പൊഴും വികാരിമാരുടെ ഉപേക്ഷകൊണ്ടു പല എടുവകയിലും നടന്നുവരുന്ന എന്നതുകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ അതിൻവണ്ണം വരാതെ ദോഷവും ഗുണവും അറിവാൻ പ്രായംവരുമ്പൊൾ വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചു പുരുഷന്മാരെയും സ്രീകളെയും കമ്പസാരിപ്പിക്കുകയും വെണം. ശുദ്ധമാനകർവാൻ കൊടുപ്പാനുള്ളതിന്നു വെണ്ടുന്ന ദ്രവ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വെണം.

൧൭ (17)-ാമത. തമ്പുരാൻ കർത്താവിന്റെ ശുദ്ധമാന കർവാൻ ചെമ്പുന്ന പട്ടക്കാരരുക്കെയും ഈ എടുവകയുടെ കല്ലനപൊലെ മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ കമ്പസാരിക്കുകയും വെണം. ആയതിനൊൽ വികാരിമാരുടെ ശ്രമിച്ചു പ്രത്യേകം നിവൃത്തിക്കുകയും വെണം.

൧൮ (18)-ാമത. പെണ്ണു സത്യംചെയ്യുന്ന അവസ്ഥകൊണ്ടു പെണ്ണിനും ചെറുക്കനും പ്രാപിയുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ മനസ്സുകൂടെ ചൊടിച്ചുറിഞ്ഞ പെണ്ണു ഒക്കാവ.

൧൯ (19)-ാമത. പെൺകെട്ടു വിളിച്ചുചൊല്ലുന്നതിനുമുമ്പിൽ പെണ്ണിന്റെയും ചെറുക്കന്റെയും നമസ്കാരംകെട്ടു വിളിച്ചു വിളിച്ചു ചൊല്ലാവ. കെട്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള വ്യാഴാഴ്ചനാൾ പെണ്ണിനെയും ചെറുക്കനെയും പള്ളിയിൽ വരുത്തി കമ്പസാരിപ്പിച്ചു ശുദ്ധമാന കർവാൻകൊടുക്കുകയും വെണം. വിശേഷിച്ചു പെണ്ണിനു ൧൨ (12) വയസ്സും ചെറുക്കന്നു ൧൪ (14) വയസ്സും തികയുന്നതിനുമുമ്പിൽ കെട്ടിക്കുകയും അരുത. ഈ വയസ്സു തികയാതെ കെട്ടിക്കുന്ന എങ്കിൽ കെട്ടിക്കുന്ന പട്ടക്കാരന്റെ അംശപ്രവർത്തികൾ ഈ സാധനത്താൽ തന്നെ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു.

൨൦ (20)-ാമത. കെട്ടിന്നു കന്നിക്കെട്ടുപൊലെതന്നെ വിളിച്ചുചൊല്ലിയ പ്രകാരത്തിന്നും മുടക്കമില്ലാത്ത പ്രകാരത്തിന്നും ഇരുപുറത്തുള്ള വികാരിയുടെ കുറി കാണാതെ കെട്ടിക്കുകയും അരുത. ആയതല്ലാതെ കെട്ടി

കുന്ന വികാരിമാരരു നമ്മുടെ വിധിക്ക് തക്കവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടിവരും.

൨൧ (21)-ാമത. ശുദ്ധമാന സൈന്യ മാറെണ്ടുന്നതിന്നു ഉപേക്ഷ കൂടാതെ വികാരിമാരരു ശ്രമിച്ച അടക്കെയുള്ള പള്ളിയിൽനിന്നും നൊൻപ വീടിയാൽ ൨൫ (25) ദിവസത്തിനകത്തും ദൂരെയുള്ളവരുൾ (40)-ാം പെരുന്നാളിനകത്തും സൈന്യമാറിക്കൊണ്ടു പോകയുംവെണം. അപ്പൊൾ മാമ്മൊടീസാ പുസ്തകംകൂടെ കൊണ്ടുവന്നു കാട്ടുകയുംവെണം.

൨൨ (22)-ാമത-നമ്മുടെ വികാരിമാരരു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള നമ്മുടെ അനുവാദം കൂടാതെ മൂന്നുമാസം തങ്ങളുടെ എടവകവിട്ടു താമസിക്കയും അരുത.

൨൩ (23)-ാമത. പരഹസ്യാമായിട്ടു ഉഴുകളിലും ഘോഷങ്ങളിലും താവരം എടുത്തു പെരുമാറുകയും അരുത. ഇതിനൊടുമറ്റത്തു ആരാനും പെരു മാറി എങ്കിൽ മതിയാകുംവണ്ണം വികാരിമാരരു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കയും ചെയ്യും.

൨൪ (24)-ാമത-ഞായറാഴ്ചതൊറും വികാരിമാരരു ഹാനാൻ വെള്ളം വശമാ ചെയ്തു ലോകരുടെ മെൽ തളിക്കയും വെണം.

൨൫ (25)-ാമത. കർവാണചൊല്ലാത്ത പട്ടക്കാക്കു ചാത്തംകൊടുക്കയും അരുത. ഒരു പട്ടക്കാറൻ തന്നെയുള്ളതു വാച്ച അവകാശം കൊണ്ടും കർവാണ ചൊല്ലാതെ ചാത്തം ഉണ്ണേണ്ടിവന്നുവെങ്കിൽ പിററെ ദിവസം തന്നെ കർവാണ ചൊല്ലുകയും വെണം.

൨൬ (26)-ാമത. കർവാണക്കടം മെൽക്കുമെൽ പട്ടക്കാറരു കൂട്ടുന്നതു കൊണ്ടു വലിയ ആത്മനാശം ആകുന്നതിനെക്കൊണ്ടു മെലിത മൂന്നു മാസം ചൊല്ലുവാൻ ഉള്ളതിലധികം കർവാണക്കടം ഉള്ള പട്ടക്കാറരു അതു ചൊല്ലി വീട്ടുവൊളം കർവാണക്കട പണം പററുകയും അരുത.

൨൭ (27)-ാമത. ശെഷക്രിയ മുതലായതു കഴിക്കുമ്പോൾ ദക്ഷണയായിട്ടു പട്ടക്കാറൻറെ മുമ്പിൽ വീഴുന്ന പണം അത്രയും വീട്ടുമന്ധൻ എടുത്തുകൊടുതെ എല്ലാം ആത്മത്തിനുവെണ്ടി കർവാണ ചൊല്ലുവാൻ മാറും ഗുണപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യാനായിട്ടു പട്ടക്കാക്കു കൊടുക്കയും വെണം. ഇതിനു വിരൊധം കാട്ടുന്നാളുകളെ വികാരിമാരരു പള്ളിയിൽനിന്നും എണങ്ങിരിൽനിന്നും പുറത്തു തിരിക്കയുംവെണം. പണംകെട്ടിച്ചു ചെരുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം എടുക്കുവൊളം കൂടിനടത്തുകയും അരുത.

൨൮ (28)-ാമത. മലങ്കര പള്ളികളിൽ പല മറിച്വൾ ഉപകരി വച്ചുവരുന്നപ്രകാരം നാം കെട്ടു. ആയതു മറ്റാദ അല്ലാത്തതാകകൊണ്ടു ഇനി മെലിൽ അതിൻവണ്ണം ഉപകരി ചെയ്ക്കയും അരുത.

൨൯ (29)-ാമത. മലങ്കര പല മറപ്പിളമാരരു വെണ്ണാട്ടികളെ വച്ചു ചൊറപ്പിച്ചു വരുന്ന പ്രകാരം നാം കെട്ടു. എന്നതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെയുള്ള മറപ്പിളമാരെ മെല്ലറഞ്ഞ സ്ത്രീകളെ ഒഴിക്കുവൊളം അവരെ പുറത്താക്കിക്കൊരുകയും വെണം.

൩൦ (30)-ാമത. ഉച്ചതിരിഞ്ഞു കർവാണ തുടങ്ങുന്നതു ഞായമുള്ളതല്ലെ ദോഷമുള്ളതത്രെ ആകുന്നു. എന്നതുകൊണ്ടു ഉച്ചക്കു മുമ്പിൽ വികാരിമാരരു വികാരികർവാണ തുടങ്ങുകയും വെണം.

൩൧ (31)-ാമത. പല പട്ടക്കാറരും പ്രത്യേകമായിട്ടു മൂപ്പുവ്യാധി കമ്മീസും ഉൾ വീടുകളിലും പറമ്പുകളിലും നടന്നുവരികയും പലരൊഴുകൂടി പെരുമാറുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകാരം കൊക്കുകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ തങ്ങളുടെ ചേന്നതു തങ്ങാതന്നെ ഉള്ളപ്പൊൾ അല്ലാതെ പട്ടക്കാറരു കമ്മീസും ഉൾ ഇരുന്ന പൊകയും അരുത. ഈ പ്രമാണങ്ങൾ ഒക്കെയും വികാരിമാരരു ശ്രമിച്ചു ഉപേക്ഷ കൂടാതെ നടത്തികൊരുകയും വെണം. ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൯൧ (1791) -ാം കാലം മകരമാസം ൧ (1)-നു പളിംകനു ദൈവമാതാവിൻറെ പള്ളിയിൽനിന്നും എഴുത്ത.

A. D. 20-5-1795

പെ. ബ. മലങ്കര കൊടുങ്ങല്ലൂരു രൂപതയുടെ എജമാനനായ പാറമ്മാക്കൻ ഗവർണ്ണറോരച്ചൻ മലങ്കര പട്ടക്കാറരു കാർപ്പാൻ എഴുതി പടിസാധനത്തൻറെ പെർപ്പ .

മലങ്കര കൊടുങ്ങല്ലൂരു രൂപതയുടെ ഗവർണ്ണറോരു ഈ എടവകയിൽ പെട്ട സകല പട്ടക്കാറരും കാർപ്പാൻ തക്കവണ്ണം എഴുതി അറിയിക്കുന്ന കല്ലന എന്തന്നാൽ നമ്മുടെ പള്ളികളിലും പട്ടക്കാറരിലും പലകൂട്ടം ക്രമക്കെടുക്കും അഴിമതികളും അപമര്യാദയും നടന്നുവരുന്നപ്രകാരം സൂക്ഷ്മത്താളം നാം തിരക്കി കെട്ടറിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടും ഇതിൻവണ്ണമുള്ള ചെരാത്ത മര്യാദ നമ്മുടെ പള്ളികളിലും പട്ടക്കാറരിലും ഉള്ളതിനെ നീക്കി ശുദ്ധമാന പള്ളിയുടെയും ബോവാമാരുടെയും കൂടാതെ മുറപൊലെയും ന്യായം ആകുംവണ്ണവും നടത്തിക്കേണ്ടതിന്നു നാം കടമാകപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടും മെൽ എഴുതിയ അപമര്യാദ നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ നടപ്പാൻ സംഗതി വന്നാൽ ആയതിൻറെ ഉത്തരവാദം ഉടയവൻറെ തിരുമുന്മാരെ എല്ലാവർക്കും വെണ്ടി നാം ഉത്തരീപ്പാൻ എടവരുന്നതാകുകൊണ്ടും നമ്മുടെ കടംപൊലെ നാം അറിവാകുന്നു.

൧ (1)-ാമത. കടമുള്ള പെരുന്നാൾദിവസങ്ങളിലും ഞായറാഴ്ചകളിലും ഏവൻഗൊലിയൊൻറെ പൊരൾ തിരിച്ചെങ്കിലും ഓത്തിൻറെയും അർത്ഥമെങ്കിലും ലൊകരെ പറഞ്ഞു ബൊധിപ്പിക്കണം. വിശെഷാൽ അരുളിക്കയിൽ അസ്ഥികൾ വച്ചു ശരസിക്കയും വെണം. ആയതു ചെയ്യാതെ പാർക്കുന്ന പട്ടക്കാറരൊഴു നമ്മുടെ കടംപൊലെ വിചാരിക്കുമെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

൨ (2)-ാമത. കടമുള്ള പെരുന്നാളുകളിൽ ആ ദിവസത്തിൽ പുണ്യ വാളുമാരുടെ പുകഴ്ക്കും പട്ടക്കാറരുടെ ദോഷപൊറുതിക്കും കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന പെരുന്നാൾ നമസ്താരം എത്തിക്കാതെ അതിന്നുപകരം ഞായറാഴ്ച പടി പെരുന്നാൾ നമസ്കാരം എത്തിച്ചു വരുന്നതു പള്ളിയുടെ പ്രമാണത്തൊടു മറ്റുതലയും ഉള്ളതാകുകൊണ്ടും അപ്രകാരം ചെയ്യാതെ അതാതു തീയതിയിൽ പുണ്യവാളുമാരുടെ നമസ്താരം എത്തിച്ചുവരികയും.

൩ (3)-ാമത. മെൽ എഴുതിയ നമസ്താരം തന്നെയും പതിവായീട്ടും ചട്ടംപൊലെയും നമസ്തരിക്കാതെയും ശുദ്ധമാനകർവാണ ചെയ്തുവരുന്ന പ്രകാരം കൊക്കുകൊണ്ടും ആ സംഗതി നാം സൂക്ഷിച്ചാറെ ആയതു വലിയ ദോഷദോഷം ഉള്ള പ്രവർത്തിയാകുകൊണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ ശുക്കർത്ത തഴക്കത്തിൽ പെരുമാറുതെന്നും ആത്മാകാര്യത്തിൽ എങ്കിലും അഗർകാര്യത്തിൽ എങ്കിലും വിശെഷാൽ ഒരു ദിഷ്ടതി കൂടാതെ സപ്രക്കലൊളം എങ്കിലും കാണാനാ നമസ്താരം എത്തിക്കാതെ കർവാണചൊല്ലുരുതെന്നും ഇഴയൊടു മറ്റുതു ചെയ്യുന്ന പട്ടക്കാറനെ നമ്മുടെ വിധിക്ക് തക്കവണ്ണമുള്ള പ്രായു

ശ്രീത്തം ചെയ്യേണ്ടിവരമെന്നും നാം കൽപിച്ച വെസ്ഥ വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

൪ (4)-ാമത. നമ്മുടെ എടവകയിൽ അൻപതുനൊൻപിൽ ഏഴുളള ലാലെയും ശെഷം അതിനൊട്ടും ചെന്ന് നമസ്സാരങ്ങളും എത്തിക്കണമെന്ന പണ്ടുപണ്ടു കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന കൽപന അനുസരിക്കാതെ പല പട്ടക്കാരുടെ നമ്മുടെ അനുവാദം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ മനസ്സാൽ തന്നെ ഏഴുളള ലാലെയെ എത്തിക്കാതെ മൂന്നു ഹുലാലെയെ എത്തിച്ചുവരുന്ന പ്രകാരം നാം കെട്ടി പണ്ടു പണ്ടു കൂദാശ പട്ടക്കാരുടെ എല്ലാവരും അൻപതു നൊൻപിൽ ൭ (7) ഹുലാലെയെ നമസ്കരിക്കണമെന്നു കടമായി കൽപിച്ചിരുന്നതാകകൊണ്ടു ഇതി മെലിൽ നമ്മുടെ കൂദാശ പട്ടക്കാരുടെ ഭാക്കയും അൻപതു നൊൻപിൽ ൭ (7) ഹുലാലെയെ നമസ്കരിക്കണമെന്നും ആയതിന്നു തങ്ങളുടെ ദീനവും സ്വ സ്ഥതകെട്ടുകൊണ്ടു വളരെ തൈരക്കും കൂടാതെ വശമല്ലെന്നു വരികിൽ പ്രത്യേകം നമ്മൊട്ടു അനുവാദം വാങ്ങിയെ മൂന്നു ഹുലാലുകൊണ്ടു മതിയാക്കിത്തുടങ്ങണം ഇതിനൊട്ടു മറ്റുള്ള തന്നിഷ്ടമായി മൂന്നു ഹുലാലുകൊണ്ടു മതിയാക്കുന്നവരെ നമ്മുടെ വിധിയിൽ തക്കവണ്ണമുള്ള ശിക്ഷ അനുസരിക്കേണ്ടി വരമെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

൫ (5)-ാമത. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും പല പട്ടക്കാരുടെ ആണ്ടു തക്സായിൽ ഈ ദിവസങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകം എഴുതിയിരിക്കുന്ന വായനകൾ വായിക്കുന്നില്ലെന്നും കൈക്കൊണ്ടും ഇതിമെലിൽ ആണ്ടു തക്സായിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വായനകൾ വായിക്കണമെന്നും ഈ ആണ്ടു തക്സായിൽ ഏറ്റവും ചിലവിട്ടു റൊമ്മായിൽനിന്നും നമുക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നതാകകൊണ്ടും ആയതു സൂക്ഷിപ്പാനും നമുക്കു കടം ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടും ഈ വക പുസ്തകങ്ങൾ ഇത്രനേരവും കത്തിക്കാത്ത ഇടങ്ങളിൽ പള്ളിമതിൽ എടുത്തു കത്തിച്ചുവെക്കണം. ആയതിന്നു വികാരിമാരുടെ പ്രത്യേകം ശ്രമിച്ചു കത്തിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം.

൬ (6)-ാമത. ആണ്ടുതൊറ്റും അൻപതുനൊൻപിൽ പെസഹാവ്യം ഴാഴ്ചനാൾ വികാരി കർവാൻ ചൊല്ലുന്ന പട്ടക്കാരുടെ ഒഴികെ ശെഷമുള്ള പട്ടക്കാരുടെ ഒക്കെയും കമ്പസാരിച്ച ശുദ്ധമാനകർവാൻ കൈക്കൊള്ളണമെന്നു മര്യോദയായിരിക്കുന്ന സ്തുതിക്കപ്പെട്ട മര്യോദ ഇപ്പൊൾ ചില ഇടങ്ങളിൽ കാർത്ത വരുന്നില്ലായെന്നും നാം കെട്ടിതിനെ കൊണ്ടു ഇനിമെൽ ഈ നല്ല മര്യോദ ഈഴൽകൂടാതെ കാർക്കണമെന്നും തങ്ങളുടെ ഉപേക്ഷകൊണ്ടും മടികൊണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ ദിവസത്തിൽ കമ്പസാരിച്ച കർവാൻ കൈക്കൊള്ളാതെയായിരിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്കു ഈ കാര്യത്തിമെൽ നമ്മുടെ വിധിവര വൊളം ഇടവക അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നും കൊടുത്തുകൂടാ എന്നും ഇതു അനുസരിക്കാതെ കൊടുക്കുന്ന വികാരിമാരൊടു അതിന്റെ അവസ്ഥപൊലെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഈ സാധനത്താൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

൭ (7)-ാമത. നമ്മുടെ മലങ്കര എടവകയിൽ ശുദ്ധമാനകർവാൻ കൊടുപ്പാൻ പെക്കുന്ന പടത്തീത്തകൾ ചതിരിത്തിൽ എല്ലാം വെട്ടി വെക്കുമൊഴാകുന്നു. ആയതു കൂദാശപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്ന മര്യോദയൊടും ക്രമങ്ങൾമെലുള്ള സുഖഹത്തിന്റെ വിധിയൊടും മറ്റത്താകകൊണ്ടും ഇനിമെലിൽ കൂദാശപെയ്വാൻ വരുന്ന പടത്തീത്തകൾ വട്ടത്തിൽതന്നെ വെട്ടിവെച്ചു കൊടുക്കുകയും വേണം. ഇതിനൊട്ടു മറ്റുള്ള വികാരിമാരിൽ എങ്കിലും ശെഷം പട്ടക്കാരുടെ എങ്കിലും ആരാനും ചെയ്യുന്നപ്രകാരം നാം ബൊധിച്ചാൽ അതിനടുത്തവണ്ണം അവരൊടു വിചാരിച്ചുവെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

൮ (8)-ാമത. എത്രയും വലിയ ഉരുപ്പൊട്ടുകളുടെ പെരുന്നാളുകളിലും കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലും പള്ളിമതിൽക്കകത്തുവെച്ചു പട്ടക്കാരുടെ അൽമെനി

കൾക്കു താകരം കൊടുക്കുന്ന പ്രകാരം സൂക്ഷമായിട്ടു നാം കെട്ടി എന്നതുകൊണ്ടു ഇനിമെലിൽ ഇതിൻവണ്ണം ചെയ്യരുതെന്നും ഈ കല്പനയൊടു മറ്റുള്ള ചെയ്യുന്ന പട്ടക്കാരുടെ അംശപ്രവർത്തികൾ ഈ എഴുത്താൽതന്നെ മുടക്കം ചെയ്തിരിക്കണമെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ.

൯ (9)-ാമത. പല പട്ടക്കാരുടെ ഉള്ള എടവകയിൽ വംശനസ്സാരം എല്ലാവരും കൂടി നമസ്സരിക്കണമെന്നും കല്പിക്കുന്നു. ഈ കല്പനയൊടു മറ്റുള്ള ചെയ്യുന്ന പട്ടക്കാർക്കു ഈ കാര്യത്തുമെൽ നമ്മുടെ പ്രത്യേകമുള്ള വിധി വരുന്നവരക്കും എടവക അനുഭവങ്ങൾ ഒന്നും കൊടുത്തുകൂടായെന്നും കല്പിക്കുന്നു. ആയതനുസരിക്കാതെ കൊടുക്കുന്ന വികാരിമാരൊടു അതിന്റെ അവസ്ഥപൊലെ നാം വിചാരിപ്പാൻ ഇടവരുമെന്നും അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ. ഉടയതമ്പുരാന്റെ മനോഹരണം നിങ്ങളുടെ മെൽ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഇതു കർത്താവിന്റെ ൧൭൯൫ (1795) -ാം കാലം ഏഴുവമാസം ൨൦ (20)-നു എഴുത്തപ്പെട്ട സാധനത്തിമെൽ നമ്മുടെ കയ്യൊപ്പും രൂപതയുടെ മുദ്രയും ഇടകയും ചെയ്തു.

A. D- 10-4-1799

ഗൊവർണ്ണദൊരൊക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു കന്നെനിസ്തമ്മാരായ പള്ളിഅധികാരികൾ എന്നു പെരമ്പിളിക്കപ്പെട്ട കാസെൽക്കാരരിൽനിന്നു പാലാപള്ളി എടവകക്കാരുടെ കട്ടയ്ക്കകത്തു അബ്രാഹം കത്തനാർച്ചന എഴുതിയ സാധനത്തിന്റെ പെർപ്പു

തമ്പുരാന്റെ മനോഹരണത്താലെയും ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെ കല്പനയാലെയും മലങ്കര ആകമാനത്തിനടുത്ത പള്ളിയുടെ കാണൊന്നെത്തമാർ എഴുത്ത. സ്റ്റേഹപ്പെട്ട പാലാപള്ളി എടവകക്കാരുടെ കട്ടയ്ക്കകത്തു ഞൊറം കത്തനാർച്ചന നമ്മുടെ കർത്താവിശൊമിശിഹായാലെയെ നെരപ്പം സ്വസ്ഥതയും. എ. പെ. പെ. ബ. കരിയാട്ടിൽ മെത്രാപ്പൊലീത്താ കാലം ചെമ്പ്രകൊണ്ടു കടനാട്ടുപള്ളി എടവകക്കാരുടെ പാറൊമ്മാക്കൽ തൊമ്മാകത്തനാർച്ചൻ ഗൊവർണ്ണദൊരായിട്ടു ൧൭൮൭ (1787) -ാം കാലം അങ്കമാലി വലിയപള്ളിയിൽ വന്ന മലങ്കര വ്യർ (84) പള്ളിക്കാരുംകൂടി ശുദ്ധമാനപള്ളിയുടെ കല്പനക്കും നമ്മുടെ പരിഷ്കരണ മര്യോദക്കും ഞായത്തിന്നും നടക്കേണ്ടും ക്രമങ്ങൾ ഒക്കെക്കും പടിയൊലയും എഴുതിവെച്ചു നമ്മുടെ ഗൊവർണ്ണദൊരായിട്ടു ആ ദൊഹത്തെ കൈക്കൊണ്ടു മലങ്കര എടവകക്കാരുടെയും കൂടെ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും നടത്തിച്ചുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം കാണാനയിത്താക്കാറു എന്ന പെരും വിളിച്ചു മുഷ്കരത്വവും തന്ന പടിയൊലയും എഴുതിവെച്ച അതിൻവണ്ണം ൧൭൯൯ (1799) -ാം കാലംവരെയും നടന്നുവരുമ്പൊൾ നമ്മുടെ ബ. ഗവർണ്ണദൊരച്ചന ദെണ്ണു പ്രയാസമാകുകൊണ്ടു നമ്മുടെ പടിയൊലപ്രകാരം നടത്തിക്കുന്നതിന്നു ഏതു പ്രകാരം വെണ്ടവെന്നു ബൊധിപ്പിച്ചാറെ ഈ എടവക ഭരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്ന ആളുടെ മെൽ നമുക്കുള്ള മുഷ്കരത്വം ഒക്കെയും നാം കൊടുത്തിരിക്കണമെന്നും കല്പിച്ചു ൧൭൯൯ (1799) -ാം കാലം മീനമാസം പുത്തൻകണക്കിൽ ൨൦ (20)-ാം- ഉടയതമ്പുരാന്റെ തിരുമനസ്സുപൊലെ അദ്ദെഹത്തിന്റെ കാലം കഴികുകൊണ്ടു ഇനി മലങ്കര പള്ളി ഭരിക്കുന്നവർക്കിടയിൽ പെരമ്പിളിക്കുന്ന ശുദ്ധമാനപള്ളിക്കു വഴക്കുള്ള എ. പെ. പെ. ബ. പാത്രീയർക്കീസച്ചൻ കല്പിച്ചയച്ചു എ. പെ. ബ. അബ്രാഹം അപ്പണ്ണൊപ്പായും മെലൊളായിട്ടു അയച്ചിരിക്കുന്ന ഉർമ്മീസകശ്ശീശായും കൂടിവിചാരിച്ചാറെ മലങ്കരപള്ളിയിൽ ഭരിക്കാൻ വെണ്ടുന്ന അറിവും യോഗ്യതയും

അങ്ങനെയെന്നും കാണുകകൊണ്ടും ശ്രീ. പള്ളിയുടെയും സുനൊദോസകളുടെയും കല്പനകളും കാനോനുകളും തക്കവണ്ണം മലങ്കര പള്ളി ഭരിക്കുന്നതിന്നു ഗവർണ്ണമെന്റായിട്ടു അങ്ങെ ഞങ്ങൾ വെസ്തവരുത്തി കൈക്കൊള്ളുന്നു. നമ്മോടു വിപരീതമായിരിക്കുന്ന ലത്തീൻകാരര ഗവർണ്ണമെന്റു നമുക്കെങ്കിലും ശേഷമുള്ള ആളുകൾക്കു എങ്കിലും ഒരു മുടക്കവച്ചാൽ അങ്കമാലിക്കൽവച്ചു നാം പടിയൊല എഴുതിച്ചപ്രകാരം മുടക്കുന്നസരിക്കയും അവരുടെ സാധനങ്ങൾ പിടിച്ചു പള്ളികളിൽ ചെക്കയും അരുത. എന്നാൽ ഇതു മിശിഹാ പിറന്നിട്ടു ൧൭൯൯ (1799) മെടമാസം ൧൦ (10)-നു ചങ്ങനാശേരി പള്ളിയിൽനിന്നും എഴുത്ത.

അനുബന്ധം

ആലങ്ങാട്ടുപള്ളി ഇടവക കരിയാട്ടി മാർ യൌസെപ്പു മെത്രാപ്പൊലീത്താക്കു റൊമയിൽനിന്നും കൊടുത്ത മുൻപറഞ്ഞ അത്തരത്തി

മലയാളതർജ്ജിമ

ദൈവകൃപയാലെ ശ്രദ്ധ റൊമാ കത്തോലിക്കാപള്ളിയുടെ ഗുരുപട്ടകർട്ടിനാലു സ്ഥാനക്കാരനും വിശ്വാസപരമ്പര തൽസഭയുടെ പ്രധാന ശ്രേഷ്ഠനുമായ യൌസെപ്പുകസ്തെല്ലി. നമ്മുടെ ഈ ലേഖനം നൊക്കുകയൊ വായിക്കുകയൊ ചെയ്യുമെന്നല്ലാതെക്കും ഓരോരുത്തർക്കും നമ്മുടെ കർത്താവിൽ സ്വതഃ. അപ്പരസ്കാലന്മാരുടെ പ്രളവായ ഭോഗ്യപ്പെട്ട മാർ പത്രോസും, പുറജാതികളുടെ ഗുരുവായ ഭോഗ്യപ്പെട്ട മാർ പെത്രോസും തങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുതിരുകളാൽ അതിനെ സ്ഥാപിക്കയും മിശിഹാകർത്താവിന്റെ സഹായത്താലും ദിവ്യഉപദേശത്താലും അതിനെ പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. എത്രയും ശ്രദ്ധ റൊമാപ്പള്ളി മിശിഹായുടെ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു ആദ്യം മുതൽ സ്ത്രീകളിൽനിന്നു നല്ല ജീവിതവും പള്ളിക്കടുത്ത അറിവുകളും. എന്നുതന്നെയല്ല ദൈവബൊധജ്ഞാനത്താൽ അരികരിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ആളുകളെ ലൊകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ദൈവവചനം വിതക്കുന്നതിനായി യാത്രയാക്കുന്നതും പതിവുള്ള ഒരു കാര്യമാകുന്നു. ആയതു ഏവൻഗെലിക്കടുത്ത വാക്യങ്ങളാൽ അതായതു: എന്റെ കത്തോടുകളെയും പള്ളാടുകളെയും നീ മെയിക്ക എന്നതിനാലും ശ്രദ്ധ പത്രോസിന്റെ ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തത്താലും പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായ ശ്രദ്ധ മാർപ്പാപ്പാമാർ ഇത്രകാലമായിട്ടും ദൈവകൃപയാൽ രക്ഷാകരമായിട്ടും തങ്ങളുടെ ഇട്ടയന്നടുത്ത തൊഴിലിന്നു തക്കവണ്ണവും അവിശ്വാസികൾ ദിവ്യവിശ്വാസത്തിന്നു ആകർഷിക്കപ്പെടുന്നതിന്നും ഈ ദൈവികവിശ്വാസത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പൊകുന്ന ജനങ്ങളെ അതിൽ തിരിച്ചു മിശിഹായുടെ ജ്ഞാനതൊഴുത്തിൽ വീണ്ടും ചെക്കുന്നതിന്നുമുള്ള തങ്ങളുടെ ചുമതലയെ ശ്രദ്ധമായിട്ടു നടത്തിപ്പൊന്നും. അപ്പൊ ഈ ന്യായങ്ങൾ നിമിത്തമായിട്ടു ഭോഗ്യപ്പെട്ട ഓർമ്മയുടെ എട്ടാമത്തെ ഉൾബാണൊസ മാർപ്പാപ്പ (ഈ ആളുകളുടെ ഓർമ്മ എപ്പൊഴും ഭോഗ്യപ്പെട്ടതാകട്ടെ) ഭൂമിയുടെ നാനാഭാഗത്തിലുമുള്ള നാനാജാതികൾക്കു സത്യവിശ്വാസം പരക്കുന്നതിനായിട്ടു താനും ജാതിപൈതങ്ങൾക്കും പഠിപ്പാൻ തക്കതായിട്ടു ഒരു പാഠകശാല ഏർപ്പെടുത്തി തന്റെ നാമധേയത്തിൽ ഉൾബാൻ പാഠകശാല ഏന്നു ആയതിന്നു പെരിടുകയും അതിലെ ഉപാദ്ധ്യായന്മാർക്കും ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും ശുഭീഹാക്കടുത്ത അധികാരത്താൽ മെൽപറഞ്ഞ പാഠകശാലയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും സ്ഥാപനങ്ങളിലും ഈ മാർപ്പാപ്പ തന്നെ മിശിഹാകാലം ൧൬൨൮ (1628) ഇടവമാസം ൧ (1)-ാം തന്റെ വാഴ്ചയുടെ മൂന്നാം വർഷത്തിൽ റൊമാപ്പരിയിൽ മരിയ മജൊത്തെ അരമനയിൽവെച്ചു കൽപിച്ചു കൊടുത്ത തിരുവെഴുത്താൽ പല അധികാരങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും കൽപിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്തു. എന്നുതന്നെയുമല്ല തക്ക കാലംവരെയും അതിൽ ശാസ്ത്രവിദ്യകളെ പഠിച്ച അറിവിലും നല്ല ജീവിതത്തിലും അഭിവൃദ്ധിയുള്ളവരും മതിമാന്മാരായി കണ്ടെത്തപ്പെടുമെന്ന വർഷ ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെയും ശാസ്ത്രികളുടെയും പദവികൾ അനുവദിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും വിധനെൻസീസ്യസംഘത്തിന്റെയും പ്രത്യേകം ടി പ്രധാന പട്ടണത്തിലെ സർവ്വകലാശാലയുടെയും അഭിപ്രായത്തിന്നു തക്കവണ്ണം അതതു പദവികളു തക്ക മുദ്രകൾ നല്കപ്പെടും. ഇതിൽ ഓരൊരു

ത്തിൽ ജയിക്കുന്നവർക്കു മാരകതരം സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും വിശേഷാനുവാദങ്ങളും മുദ്രകളും നൽകപ്പെടും. ഇതിനാൽ മലയാളരാജ്യത്തിൽ മങ്ങാട്ടു എന്ന പറയുന്ന ദിക്കുകാരനായ മലയാളക്കാരനും ഈ പാഠകശാലയുടെ ശിഷ്യനും മിശിഹായിൽ നമുക്കെത്ര പ്രിയപ്പെട്ടവനുമായ കരിയാട്ടി കര്യയിപ്പ എന്നയാൾ ഈ പാഠശാലയിൽ വെച്ചു പിലസൊപിയം എന്ന പറയുന്ന ശാസ്ത്രം മുഴുവനും തെളെലൊഗിയായ എന്നു പറയുന്ന ദോഗ്മാത്തിക്കു അതായതു ദൈവികശാസ്ത്രവും സന്മാർഗ്ഗമായിട്ടുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളും വിശേഷമായിട്ടും അസാമാന്യമായിട്ടും പഠിക്കയും അയാളുടെ ജീവിതവും വ്യാപാരവും കൃസ്തയാനികാടത്ത പഠിനത്തിനും ഉപദേശത്തിനും തക്കതു അതിൽ അഭ്യാസവും മതിപ്പുള്ളതുമായിക്കണ്ടെത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ മെൽപറഞ്ഞ ശുദ്ധമാർപ്പാപ്പയുടെ കൽപനക്കും അഭിപ്രായത്തിനും തക്കവണ്ണം ചെയ്യുന്നതിനും മനസ്സായി ഈയാളുടെ അറിവിനെ പരിശോധിക്കുന്നതിനും മൂന്നു സംഗതികളെ ചൊടിച്ചാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ആയതിൽ ഒന്നാമത്തെതിൽ പൂർവ്വികഅജ്ഞാനശാസ്ത്രിയായ അരിസ്ടൊത്തിലെസ എന്നയാളുടെ മെത്താപിസിക്യാ ഗുഡാർത്ഥശാസ്ത്രവും മൂന്നാംപുസ്തകം രണ്ടാം അദ്ധ്യായം തന്നെ അതായത സൃഷ്ടിപ്പുകളുടെ ചയനാചയനങ്ങളോടു ദൈവത്തിനുള്ള സന്ധിപ്പ.

൨ (2)-ാമത്. തൊമ്മാമല്പാന്റെ ദൈവകീപുസ്തകം ഒന്നാം ഭാഗം ൩൩ (33)-ാം ചൊദ്യം ൧(1)-ാം നിർണ്ണയം അതായതു ദൈവാളകൾ മൂന്നായിരുന്നാലും ദൈവം ഒരുത്തൻ മാത്രമായിരിക്കുന്നു. എന്നുള്ളതു ന്യായം കൊണ്ടു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ലാ.

൩(3)-ാമത്തെത് മെൽപറഞ്ഞ പുസ്തകം പ്രഥമഭാഗം ൧ (1)-ാം ചൊദ്യം ൧ (1)-ാം നിർണ്ണയം അതായതു: ശുദ്ധ വെദപുസ്തകം കുറഞ്ഞാൽ ചിലഭാഗങ്ങളും ചില അദ്ധ്യായങ്ങളും തെളിവായിട്ടുള്ളതല്ലാ എന്നുള്ളതു തന്നെ.

ഈ ചൊദ്യങ്ങൾക്കു ഇന്നെദിവസം മെൽപറഞ്ഞ ഉർബാൻ പാഠകശാലയുടെ പ്രധാനഗുരുഭൂതനായ ബ. ഇൻറൊഫൊൻസ് ആസാന്ത് കാർളൊ എന്ന പട്ടക്കാരന്റെയും ദൈവശാസ്ത്രം, തർക്കശാസ്ത്രം, മുതലായവകളുടെ കീർത്തിപ്പെട്ട മൽപാന്മാരുടെയും മറ്റും പല കീർത്തിപ്പെട്ട ആളുകളുടെയും മുമ്പാകെ വെച്ചു പരഹസ്യമായി ശാസ്ത്രോക്തിയൊടും വാക്കു സാമന്ദ്യത്തോടും അതിശയിപ്പാൻ തക്കവിധത്തിലും എത്രയും ചെലുള്ള ക്രമത്തോടുംകൂടെ ഉത്തരിക്കയും തെളിയിക്കയും പ്രത്യക്ഷീകരിക്കയും മെൽപറഞ്ഞ എല്ലാ സംഗതികളെയും ന്യായങ്ങളാൽ സ്ഥിരീകരിക്കയും വിശദീകര്യയും ചൊടിക്കയും നിർണ്ണയിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ഒന്നാമതു പറഞ്ഞ പാഠകശാലയിലെപ്പൊലെ മിക്ക ദിവ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗുരുവായ ബ. സന്യാസ ഏരിപീലിപ്പൊളൊപ്പൊസ്യ എജമന് തൻ അവർകളുടെയും പിന്നീടു മെൽപറഞ്ഞ പാഠകശാലയുടെ തെവുലൊഗിയായ മൊറോ എന്ന ധർമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൽപാന്മാരായ പ്രസംഗക്കാരുടെ അതായതു തർക്കശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഗുരുവും കമയദുലെൻസ്യ സഭക്കാരനായ എ. ബ. അവുരൊലിയൂസ്യ ലെഭാൻ എജമാനൻ അവർകളുടെയും മറ്റു തെവുലൊഗിയായ മൽപാന്മാരുടെയും മുമ്പാകെ വെച്ചു അവരുടെ മന:പൂർവമായ സമ്മതവും മതിപ്പും ലഭിക്കയും കനവാനായി എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ മെൽപറഞ്ഞവരു എല്ലാവരുടെയും ഏകസമ്മതത്തോടും യാതൊരുത്തരും എതിര്പറഞ്ഞവരു എല്ലാവരുടെയും ഏകസമ്മതത്തോടും യാതൊരു ഗിയാ മൽപാന്മാരുടെ പദവികളെ യോഗ്യതയുള്ളവനാകുന്നു എന്നും സ്ഥിര

പ്പെടുത്തിപറഞ്ഞു. ഇതിനാൽ മെല്ലറഞ്ഞ പാഠകശാലയുടെ മെലധികാരിയായ ബ. ഇൻറൊഫൊൻസ് ആസാന്ത് കാർളൊസ്യ എന്ന ദൈവം മെല്ലറഞ്ഞ കരിയാട്ടി കര്യയിപ്പ എന്നയാളെ വിശ്വാസം സംബന്ധമായും വെദം സംബന്ധമായുമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഓർമ്മയുടെ ൪ (4)-ാം പീയൂസ്യ മാർപ്പാപ്പായാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട ക്രമത്തിനു തക്കവണ്ണം മെൽപറഞ്ഞ ശ്രെഷ്ഠന്റെ മുമ്പാകെ വെച്ചു ദൈവ ഏവൻഗെലിയൊൻ കൈകൊണ്ടു തൊട്ടുകൊണ്ടും, സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടും വിശ്വാസസത്യം ചെയ്തു. എന്നാൽ ഉന്നതനായിരിക്കുന്ന ദൈവം മെൽപറഞ്ഞ കരിയാട്ടി കര്യയിപ്പ എന്നയാൾക്കു മെൽപറഞ്ഞ അറിവുകളും നല്ല ജീവിതവും കൊടുത്തു എന്നുള്ളതു ശ്രീഹായ്ക്കടുത്ത അധികാരത്താൽ കൂടെയും മഹിമപ്പെടുത്തുവാൻ തിരുമനസ്സായി. ഇതിനാൽ ഈ കരിയാട്ടി കര്യയിപ്പ തെവുലൊഗിയായ, പിലാസെപിയ എന്ന ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ തനിക്കു യോഗ്യതകളെ സമ്പാദിച്ചവനും, യോഗ്യനും ഇതിനു മതിയാകുന്നവനും, സമർത്ഥനും ആകുന്നുവെന്നു നിശ്ചയിക്കയും, മെൽപറഞ്ഞ രണ്ടു ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും മൽപാനെന്നു ആഘോഷമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യപ്പെടുകയും, ഇതിനാൽ മെലിലെക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പൊതുവായിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേകിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ സകല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും, സ്ഥാനമാനങ്ങളും, ഉദ്യോഗങ്ങളും, ബഹുമതികളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ആയതു അന്യപട്ടണങ്ങളിൽത്തന്നെയല്ലാ, തലപട്ടണമായ ഈ നഗരത്തിലും ഉണ്ടു. എന്നതന്നെയു മല്ലാ, ലൊകത്തിൽ എവിടെയെങ്കിലുമുള്ള തെവുലൊഗിയായ മല്ലാന്മാർക്കുള്ള സകല സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നാം മനസ്സായിരിക്കുന്നു. വിശേഷിച്ചും വായിക്കുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനും മൽപാന്മാരുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതിനും അപ്രകാരംതന്നെ മല്ലാന്മാർക്കടുത്ത പൊതുവായിട്ടുള്ളതും, തനിച്ചായിട്ടുള്ള സകല പ്രവൃത്തികളെയും പൊതുവിലും തനിച്ചും ഇയാൾക്കു ഇഷ്ടമാകുന്നതുപൊലെ ചെയ്യാം കൊള്ളാമെന്നു തൊന്നുന്നതുപൊലെ ചെയ്യാം, നടക്കുന്നതിനുള്ള അനവാദവും, സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള അധികാരവും മിഷ്കരത്വവും കൊടുക്കുന്നു. കടശി മെൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുടെ തീർച്ചക്കു ഇങ്ങനെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുമാറാകുന്ന മുദ്രകളെ മെല്ലറഞ്ഞ കരിയാട്ടിക്കു കൊടുത്തതുമെന്യ അയാളുടെ മൊതിരവിരല്ലു ഒരു മൊതിരവും മുടിക്കുപകരം തലയിൽ ബിരഞ്ഞി എന്നു പറയുന്ന തൊപ്പിയും വെച്ചു എന്ന ഉടനെ ചില പുസ്തകങ്ങളെ തുറന്നു നായിട്ടും ചിലതു അടച്ചുതായിട്ടും അയാളുടെ കൈകളിൽ കൊടുത്തു. കടശി ഇയാളെ തെവുലൊഗിയായ മൽപാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചെത്തു എന്നും, അതിൽ ഒരുവനായി എണ്ണപ്പെട്ടുവെന്നും ഉള്ള അറിവിനായി ഇയാളെ മൽപാന്മാരുടെ സിംഹാസനത്തിന്മേലിരുത്തി എന്നുതന്നെയുമല്ല അവിടെ കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന മൽപാന്മാരുടെ ശാസ്ത്രീകളും, ഇയാളെ തങ്ങളിൽ ഒരുവനായി എണ്ണപ്പെട്ടുവെന്നതു സന്തോഷത്തോടും കൂടി സമ്മതിച്ചു എന്നും അടയാളത്തിനായി എല്ലാവരും ഇയാളെ സഹൊദരപുംബനും തഴുകിക്കൊണ്ടു ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇതൊക്കെ സർവവല്ലഭനായിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ കത്താവീശൊമിശിഹായുടെയും സ്മൃതിക്കും ബഹുമാനത്തിനും ആയിരിക്കട്ടെ ആമ്മൻ.

ഇവകളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ഉറപ്പിനും സാക്ഷിമാർയ്യിട്ടു മെൽപറഞ്ഞിരിക്കുന്ന മൽപാന്മാരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചുതന്നെ ഈ സാധനം നമ്മുടെ കൈയൊപ്പാൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതികളിൽ പതിവായിരിക്കുന്നതുപൊലെ നമ്മുടെ മുദ്രകളുടെ പതിച്ചുകൊടുപ്പാൻ നാം കൽപിച്ചു.

ഇതു റൊമാപ്പരിയിൽ വിശ്വാസപരമ്പരതൻ സഭയുടെ ഉർബാനൻ സെമ്മിനാരിയിൽ വച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടതു. ഇതു ക്രിസ്താബ്ദം ൧൭൩൩ (1766) ചിങ്ങമാസം ൨ (2) -ാംനം

൧൩ (13)-ാം ക്ലൈമീസു പാപ്പായുടെ വാഴയുടെ ൮ (8)-ാംവത്സരം.

വിശ്വാസപരമ്പരതൻ സഭയുടെ പ്രധാന ശ്രേഷ്ഠനായ യൗസെപ്പു കണ്ണല്ലി കർദ്ദിനാൾ (ഒപ്പ്)

എം. മരൈസ്യസ്സുസ്,
സെക്രട്ടററി.

ഭൂലോകശാസ്ത്രം

ഭൂലോകത്തിന്റെ പ്രത്യേകമായിട്ടു എറോപ്പയിലുള്ള രാജിതങ്ങളുടെ അറിവ്

ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നു സർവ്വേശ്വരൻ ഭൂലോകം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടു ആറായിരത്തിൽ പിലാനം കാലമായി എന്നു ശാസ്ത്രകാരർ പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭൂമി നാലുകൂറ്റുകളായിട്ടു ശാസ്ത്രകാരർ പഠിക്കുന്നു, അതായതു, ആസിയയും എന്നും ആഫ്രിക്കയും എന്നും എറോപ്പയും എന്നും അമിരിക്കയും എന്നും. ഇതിൽ ആസിയ എന്ന പങ്കിലുള്ള പാർച്ചാവിന്റെ നാട്ടിൽ തുടങ്ങി ചെമ്മെസ്സിയാനാടും മുഖിലന്റെ മഹാരാജ്യവും ഇന്ത്യയും ചീനവും ഇതിൽപ്പെട്ട നാടുകളൊക്കെയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആഫ്രിക്ക എന്ന പങ്കിൽജെനക ജാതിയിൽ മരൊക്ക എന്നു ചൊല്ലുന്ന പാർച്ചാവിന്റെ അധീനവും കറപ്പിരിമാരുടെ നാടൊക്കെയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എറോപ്പ എന്ന പങ്കിൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ നാം വിസ്തരിച്ചു പറയാനിരിക്കുന്ന പല രാജ്യങ്ങളുടെയും നാടുകളും അധീനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അമിരിക്ക എന്ന നാലാമത്തെ കൂറ്റിൽ ഈ മെൽചൊല്ലിയ കൂറ്റുകൾ മൂന്നിന്റെയും കീഴ്പ്പെട്ട പങ്കാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ പങ്കിൽ അവിടെത്തന്നെ സ്വജന്മമായിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പറയാനാവില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ എറോപ്പയിലുള്ള ജാതിക്കാരർ പൊതുതന്നെ ശന്മാരും ഇൻഗ്ളെശന്മാരും പ്രൻസെസെന്മാരും ആ രാജ്യത്തിൽ ഏറിയ കൂറ്റും എടുത്തു പലപല നഗരങ്ങളും വച്ചു അവരുടെ രാജിതങ്ങളെ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നു പറഞ്ഞുപോയി മെൽ പാഞ്ഞവണ്ണം എറോപ്പ എന്ന പങ്കിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജിതങ്ങളിന്മേൽ പറയാൻ നമ്മുടെ മനസ്സും നിരൂപണയും ആയിരിക്കുകൊണ്ടും പൊർത്തുഗാൽ രാജാവിന്റെ രാജിതമായി നമ്മുടെ പുസ്തകത്തിന്റെ തുടക്കമാകുന്നു.

പൊർത്തുഗാൽ രാജിതം

പൊർത്തുഗാൽ എന്ന രാജിതം എറോപ്പയിലുള്ള രാജിതങ്ങളിൽ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തുള്ള രാജിതമാകുന്നു. ഇതിനു നീളം ൧൮൫ (185) കാതവും വീതി ൩൩൦ (60) കാതവും ഉണ്ട്. പടിഞ്ഞാറു തെക്കു ഭാഗത്തു എന്ന ചൊല്ലുന്ന കടലിനോടും കിഴക്കുവടക്കു എസ്റ്റാനു രാജിതത്തോടും പെർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിൽ രണ്ടു രാജിതങ്ങളെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അതായതു, പൊർത്തുഗാൽ രാജിതവും ആക്ഗോവ്യ രാജിതവും. ഇതിൽ പൊർത്തുഗാൽ രാജിതത്തിലെക്കു തലപ്പെട്ട നഗരങ്ങളാകുന്നു ത ആലെന്ദേജോ എന്നപ്രദേശവും എസ്രെമുദുവ എന്ന പ്രദേശവും ബെയിവാ എന്നൊരു പ്രദേശവും എസ്രോമിങ്ങ എന്ന ഒരു പ്രദേശവും ദെയിവെ എന്ന പ്രദേശവും മലക്കു അപ്പുറമുള്ള പ്രദേശവും ഇതൊക്കെയും പൊർത്തുക്കാലിൽ കൂടുന്ന പ്രദേശങ്ങളത്രെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം വളരെ സ്വന്തങ്ങളായ നല്ല വളവും വിടിയും ഉള്ളതത്രെയാകുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടാകുന്ന വീഞ്ഞും സൈത്തു എണ്ണയും ഉപ്പുംകൊണ്ടു എറോപ്പയിൽ പല രാജ്യങ്ങളും കഴിച്ചുവരുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും മലംപ്രദേശമാകുകൊണ്ടു കൊതമ്പു വെണ്ടുംവണ്ണം തന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. കാരറ്റ പതപ്പെട്ടതാകുകൊണ്ടു എത്രയും വിശേഷമായിട്ടുള്ള തെത്തമരത്തിന്റെ കനികൾ അവിടെയുണ്ടു. ഏറ്റവും താഗൊ എന്നും ദൊവുവൊ എന്നും ടുവൊ എന്നും ഗവദ്യാനാ എന്നും മെക്നെയൊ എന്നും മിണ്ടൊ എന്നും ചൊല്ലുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ആയതിന്റെ പെരിപ്പ് ആയി നീക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രാജിതത്തിൽ മിനിയൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന പ്രദേശം വളരെ സംപത്തു വിളയുന്നതാകുന്നു. അതെന്തു

ന്നാൽ പൊന്നും മാണിക്കക്കല്ലുകളും ആദിയായിട്ടുള്ള മഹാ വിലപിടുത്ത മുളയ്ക്കു വസ്തുക്കൾ അവിടെ വിളഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതൊഴികെ എത്രയും വിശിഷ്ടമായിട്ടുള്ള കാകനികൾ ഒക്കെയും എല്ലാത്തരത്തിലുള്ളതും വെണ്ടുവൊളം അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ രാജിതത്തിന്മേൽ രാജധാനിയിൽ പൊന്നും എന്ന നഗരിയാകുന്നു. അവിടെയത്രെ മിക്കപ്പൊഴും രാജാവിരിക്കുന്നതു. മുമ്പിൽ, ഈ രാജിതം എസ്സാനൂറാജിതത്തിന്റെകീഴെ ആയിരുന്നാറെ പൊതുഗ്രെഗോറിയുടെ ഉപായംകൊണ്ടും മനോധൈര്യംകൊണ്ടും സുധർമ്മ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു. ആയതിന്റെ പ്രകടനം ഒക്കെയും ഈ കാര്യത്തിലുള്ള പാവർക്കു കാനം എഴുതിയ പുസ്തകം വായിച്ചാൽ അറിയുകയുമാം. രാജിതം ഏകനായകമാകുന്നു. ആ രാജിതത്തിങ്കലുള്ള വെദം മലയാളത്തിൽ പഴയ കൂറുംപുറത്തുള്ള മാപ്പിളമാരുടെ വെദംതന്നെയാകുന്നു. അവിടെയുള്ള നാട്ടുകാർ, അതായതു, പൊതുഗ്രെഗോറിയുടെ ആചാരമുള്ളവരും മഹിമയുള്ളവരും വളരെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും തന്റെടവും ശക്തിയുമുള്ളവരും ശാസ്ത്രങ്ങളും അറിവുകളും അഭ്യസിപ്പാൻ വളരെ നിപുണതയുള്ളവരും ആയിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ കച്ചവടങ്ങൾക്കും വ്യാപാരങ്ങൾക്കും വളരെ മനസ്സമീടുകയും ഉള്ളവരായിരിക്കുകൊണ്ടു എറൊപ്പയിൽതന്നെയല്ല ഭൂമിയുടെ നാലുഭാഗങ്ങളിലും കച്ചവട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു പവിക്കുകൊണ്ടും ഈ ഉദ്യോഗത്തോടുകൂടെ ചെർന്നിരിക്കുന്ന പുണ്യവും ദൃഷ്ട്യയും എല്ലാം ഏറ്റവും അവിടെ വസിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രാജിതത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരിയായ ലിസ്ട്രോയുടെ അതിരോടുകൂടെ ചെർന്നിരിക്കുന്ന രാജ്യമൊക്കെയുടെയും വീതിയും നീളവും സൂക്ഷിച്ചാൽ സൂര്യന്റെ പദവി ഒമ്പതു തുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രാജിതത്തിന്റെ തുടക്കം വിചാരിച്ചാൽ ലൊകനാഥൻ ദൈവപുത്രൻ മാനുഷനായി അവതരിച്ചിട്ടു ഫഹിഫൻ (1119)-ാം ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ എന്ന പെർപെട്ട വെളിമ്പറമ്പിൽ വച്ചു പൊർത്തുഗലന്മാരും യൊനകന്മാരും യിട്ടു യുദ്ധമുണ്ടായി പൊർത്തുഗലന്മാർ ജയിച്ചപ്പോൾ ഒദോ ഹെൻറിക എന്ന കോണ്ടിയുടെ മകൻ അൽപൊൻസ ഹെൻറിക എന്ന മഹിമപ്പെട്ട മാടംപിയെ രാജാവായി നിശ്ചയിച്ചു വാഴിക്കയും ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ ഇന്നെയൊളം ഇതായതു ഇപ്പോൾ നാടുവാണു ഭവിച്ചിരിക്കുന്ന രാജസ്ത്രീയുടെ കാലത്തൊളം സൂക്ഷിച്ചാൽ പൊതുഗ്രാൽ രാജിതം ഒമ്പലെന്നെ എസ്സാനൂറാ രാജാവു ഇതുകിവാണു. എസ്സാനൂറാ രാജാക്കളെക്കൂടെ കൂട്ടിയാൽ ഫന്റ (16) അതു കൂടാത്താൽ ഫന്റ (13) രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഇപ്പോൾ വാണിരിക്കുന്ന ഒദോനായാ എന്ന രാജസ്ത്രീ ഫഹിഫൻ (1714) -ാം ആണ്ടിൽ ധനുവമാസം ഫഹി (17) -ാം- ലിസ്ട്രോയിൽ പിറന്നു. ഫഹിഫൻ (1777) -ാം ആണ്ടിൽ കുംഭമാസം ഫഹി (14)-ാം- രാജ്യം പരമ്പര ലിപ്പാൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ ശേഷം ആ ആണ്ടിൽതന്നെ മെടമാസം ഫഹി (13)-ാം- എല്ലാവരും പരഹസ്യമായിട്ടു വഴങ്ങി കൈക്കൊണ്ടു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രാജസ്ത്രീക്കു മൂന്നു മക്കൾ ഉണ്ടു; രണ്ടു ആൺമക്കളും ഒരു മകളും. ഇതിൽ മുത്തമകൻ എളമകളും മരിച്ചുപോകയും ചെയ്തു.

അൽമാത്തൊ

അൽമാത്തൊരാജ്യം ജർമ്മനി എന്നു ചൊല്ലും. എറൊപ്പായുടെ നടുവിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വലിയ ഒരു രാജ്യമത്രെ ഇതാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം ഉൻഗറിയാ എന്ന രാജ്യത്തോടും പൊന്നെയെങ്കിലും എന്ന രാജ്യത്തോടും പൊലൊനിയ എന്ന രാജ്യത്തോടും ചെർന്നിരിക്കുന്നു. വടക്കു ഭാഗം ബാൾത്തിക്കു എന്ന കടലിനോടു ഭയ്തുവെട്ടായൊടും ചെർന്നിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറെഭാഗം ലത്തീനാരുടെ പയെസ ബെല്ലോ എന്ന

രാജ്യത്തോടും ഫ്രാൻസ നാട്ടിനോടും സ്വീഡൻ എന്ന ജാതിക്കാരോടും തെക്കുഭാഗം ഇത്താലിയ രാജ്യത്തോടും ചെർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ നീളം ഫന്റ (230) വീതി ഫന്റ (200) കാതം. എന്നാൽ ഈ മഹാരാജ്യം മുമ്പിലത്തെ മസ്തികിയാനെന്നു എന്ന ഇസ്രായേൽ രാജാവു ഒമ്പതു കൂരായിട്ടു പവൃത്തിരിക്കുന്നു. അതായതു അസ്സൂറിയ എന്നും മെല്ല്ദറെന എന്നും കീഴ്പ്പെട്ടുവെന്നു എന്നും ബവെറ്റാ എന്നും മെല്ല്സസ്സോനിയ എന്നും കീഴ്പ്പെട്ടുവെന്നു എന്നും ഫ്രങ്കോനൂ എന്നും സെപസ്യ എന്നും വെസ്സുപടല്യാ എന്നും ഇങ്ങനെയത്രെ ഈ ഒമ്പതു കൂരിന്റെയും നാമധേയമാകുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ പരിപാലനയുടെ പ്രകാരം ഏകനായകവും ബഹുനായകവും കൂടീട്ടത്രെയാകുന്നു അതെന്നാൽ കൽപനയാക്കുകയും നടത്തുന്നതു ഇസ്രായേലിന്റെ നാമത്തിലാകുന്നു. എന്നാൽ ഇസ്രായേലിന്റെ മുഷ്കരത്വത്തെക്കാൾ വളരെ ചുരുങ്ങിയതാകുന്നു. ഉള്ളതിലും വലിയ യജമാനസ്ഥാനം സമൂഹത്തിനത്രെയാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ സമൂഹം മൂന്നു കൂടിക്കാർ കൂടീട്ടത്രെയാകുന്നു. അതായതു എലൈക്കാരരുടെ എന്നു പറയുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ടവരും മാടമ്പികളും സുധർമ്മപ്പെട്ട നഗരി എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാട്ടിലുള്ള പ്രധാനികളും ഇങ്ങനെ മൂന്നു കൂടിക്കാർ കൂടീട്ടത്രെ ഉള്ളതിലും വലിയ മുഷ്കരത്വമാകുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തിന്റെ രാജധാനി വെസ്സോ ദെ ഓസ്രിയ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. അൽമാത്തൊ ഓപ്പ തെവുത്തൊനിക്ക എന്നു ചൊല്ലുന്ന നാട്ടിലെ ഓപ്പയുടെ പ്രകൃതി പൊലെയൊകുന്നു. അവിടെ മെൽപറഞ്ഞ എത്രയും മുഖ്യപ്പെട്ട സമൂഹം സമ്മതിച്ചു കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന വെദങ്ങൾ രണ്ടാകുന്നു: മലങ്കര മാപ്പിളമാർ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെദവും ഇൻഗ്ളെഗന്മാരും ലെങ്കന്മാരും കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെദവും. എറൊപ്പയിൽ ഉള്ളതിൽ നല്ല പ്രദേശത്തു ഈ രാജ്യം ആയിരിക്കുകൊണ്ടും കാലഗതി നല്ലവണ്ണം ഏകദേശം എല്ലാപ്പൊഴും ഉള്ള രാജ്യം ആകുകൊണ്ടും ആ നാട്ടിൽ എല്ലാവടത്തും നല്ലവണ്ണം തന്നെ വെളവും വിരിവും ഉണ്ടാകുമാറാകുന്നു. എന്നു തന്നെയുമല്ല എല്ലാവക വെളവുകളും ഇതായതു ചെമ്പും ഇരിമ്പും ശേഷം രജനാദികളും മാനുഷരുടെ യാവനയ്ക്കു ദീപ്തിയായ വസ്തുക്കളൊക്കെയും അവിടെ വളരെ വർദ്ധനമായിട്ടു ഉണ്ടാകുമാറാകുന്നു. വിശേഷിച്ചും അൽമാത്തൊ എരുകും ഈ ജാതി എല്ലാ അഭ്യോസങ്ങൾക്കും അറിവുകൾക്കും വളരെ പ്രാപ്തിയുള്ളതാകുന്നു. പടയിൽ വളരെ മിടക്കും കാട്ടും കച്ചവടകാര്യങ്ങളിൽ നല്ല പരമാർത്ഥവുമുണ്ടു്. ഇതിൽ ജർമ്മാനൂ വളരെ ആപെരുപ്പമുള്ള നാടാകുന്നു. അതിന്റെ നീളം സൂര്യന്റെ പതവി നീളത്തിൽ ഫന്റ (33) ത് തുടങ്ങി ഫഹി (107) നൊളം വീതിയിൽ ഫന്റ (16) ത് തുടങ്ങി ഫഹി (55) നൊളം. ഈ നാടിന്റെ നീളം വീതി ആയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാരാജ്യത്തിൽ തലപ്പട്ടു പുഴകൾ ഒരവെട്ടാ എന്നതും ഒന്നെന്നു എന്നതും മെനോ എന്നതും വിസെറ എന്നതും ആൾബി എന്നതും വാഗ്രോ എന്നതും ആകുന്നു. മൂന്നാമതു ഒത്തൊ എന്ന ഇസ്രായേലിന്റെ കാലത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ജർമ്മനിയായുള്ള മാടമ്പിമാരിൽ തെദെസ്കോ എന്ന നാട്ടിൽ ഉള്ളവരല്ലാതെ മറ്റൊരു റോമക്കെ ഇസ്രായേലിയായുള്ളവരും എന്നു തന്നെയുമല്ലാ ഇസ്രായേലിനെ തിരിഞ്ഞെടുത്ത കൽപിക്കേണ്ടുവതിനു എലൈക്കാരെക്കാൾ എന്നു ചൊല്ലുന്ന ഏഴു പുരുഷന്മാരും കൽപിച്ചു. എന്നാൽ ഈ എലൈക്കാരെക്കാൾ മൂന്നു പെർ പട്ടമുള്ളവർ അതായതു മൊഗെൻസ എന്ന നാട്ടിലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കൊലൊനിയ എന്ന നാട്ടിലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ത്രെ വീവി എന്ന നാട്ടിലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ആകുന്നു. ശേഷം നാലു പെർ പട്ടമില്ലാത്തവർ അതായതു പൊന്നെയെട്ടാ എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ രാജാവും പല്ലത്തിനെന്നു എന്ന മാടംപിയും സസ്സോനിയ രാജ്യത്തിന്റെ

ദൂക്കി ഇതായതു കർത്താവു. ബ്രാസെബർഗോ എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ മർക്കെസും ഇങ്ങനെ നാലുപെർ പട്ടമില്ലാത്തവരമാകുന്നു. എന്നാൽ പല്ലത്തിനൊ എന്ന മാടമ്പി ഷെടേവികു എന്നയാൾ ചന്ദ്രനന്ദൻ-ാം (1669) ആണ്ടിൽ രണ്ടാമത്തെ ഫെർദിനന്ദോ എന്ന ഇന്ത്യദേശിനൊടു മറ്റുതലിക്കൊണ്ടു എലൈക്കൊരെ എന്ന സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു അയാളെ മാറ്റി അയാൾക്കു പകരം ബവെവ്യാ എന്ന രാജ്യത്തിന്റെ ദൂക്കിയനെ ആക്കിവച്ചു. പിന്നെ ചന്ദ്രനന്ദൻ (1668)-ാം ആണ്ടിൽ കാർല്ലൊലു ദൊവിക്കൊ എന്ന ഇന്ത്യദേശർ മെൽപറഞ്ഞ പല്ലത്തിനൊ എന്ന എജമാനനെ എലൈക്കൊരെന്മാരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ കൂടെ വീണ്ടും ആക്കിവച്ചു എട്ടാമതു ഒരിടം അയാൾക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എട്ടാം യുഗത്തിൽ കാർല്ലൊസു മാഗ്നൊ എന്ന ഇന്ത്യദേശാരായിട്ടത്രെ ഈ മഹാവാഗ്ദ്ധ തുടങ്ങിയതു.

ഇപ്പൊൾ ഈ മഹാരാജ്യം വാണവരുന്ന മസ്സിമ്മിയാനൊ പ്രബിസ്സൊ എന്ന ഇന്ത്യദേശർ ചന്ദ്രനന്ദൻ (1753)-ാം ആണ്ടിൽ ധനുവമാസം വൃ (8)-ാം നൂപിറന്നു.

പല്ലത്തിനാദൊ

പല്ലത്തിനൊ എന്ന ചൊല്ലുന്ന നാടു അൽമാത്തരാജ്യത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രദേശമാകുന്നു. അവ രണ്ടു കൂരായിട്ടു പവുകപ്പെടുന്നു. അതായതു മെല്ലട്ടപല്ലത്തിനൊ എന്നും കീഴ്പ്പെട്ടപല്ലത്തിനൊ എന്നും ഇങ്ങനെ രണ്ടായിട്ടു പവുകപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തിൽ തലപ്പെട്ടനഗരി ആംബർഗൊ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. അവിടെ വാഴുന്നതു എലൈക്കൊരെന്മാരിൽ കൂടിയീരിക്കുന്ന പല്ലത്തിനൊ എന്നു എജമാനനാകുന്നു.

ബവെവ്യാ

ബവെവ്യാ എന്ന ഈ രാജ്യം ബാവരിയാ എന്നു പറയും. ഇതു അൽമാത്തയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രദേശമാകുന്നു. ഇതിന്റെ വടക്കുഭാഗം ബൊയെമ്യൊ എന്ന രാജ്യത്തൊടും മെല്ലട്ട പല്ലത്തിനൊ എന്ന രാജ്യത്തൊടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. കിഴക്കുഭാഗം ഓസ്റ്റരിയാ എന്ന രാജ്യത്തൊടും സക്സിയ ബർഗ്ഗൊ എന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ രാജ്യത്തൊടും പസ്സാവ്യ എന്ന മെത്രാന്റെ രാജ്യത്തൊടും എത്തിയിരിക്കുന്ന തെക്കുഭാഗം ബ്രിക്ക്കൻ എന്ന മെത്രാന്റെ രാജ്യത്തൊടും തിരൊലൊ എന്ന രാജ്യത്തൊടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. പടിഞ്ഞാറെഭാഗം ഷ്വീഡെക്കു എന്ന രാജ്യത്തൊടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ നീളം വീതി കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറു ൫0 (50) കാതവും തെക്കുവടക്കു ൨൫ (25) കാതവും ആകുന്നു. ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട പ്രധാനപ്പെട്ട പഴകൾ ദനുവ്യൊ എന്നും എനൊ എന്നും ഈസെവ എന്നും ലെക്കൊ എന്നും ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ വായുസഞ്ചാരവും എടവിതാനവും നല്ല സ്വസ്ഥാനമുള്ളതും ആകുന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല വീഞ്ഞും കൊതമ്പും നടുലന്താദികളൊക്കെയും വെണ്ടുംവണ്ണം അവിടെ വർദ്ധിച്ചു ഉണ്ടാകുമാറാകുന്നു. എങ്കിലും കച്ചവടകാര്യം വളരെ അവിടെ ഇല്ലായ്മകൊണ്ടു പാവപ്പെട്ട രാജ്യമാകുന്നു. ഈ രാജ്യം വാഴുന്ന എജമാനൻ എലൈത്തൊരിന്റെ സ്ഥാനവും കൂടെയുണ്ട്. ഇവിടെ ആവശിരിക്കാ സ്ഥലമാകുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരി മൂണിക്ക എന്നു ചൊല്ലുന്നതു. ഇവിടെ നടക്കുന്ന മാഗ്ഗും മലയാളത്തിലുള്ള മാപ്പിളമാരുടെ മാഗ്ഗുംതന്നെയാകുന്നു.

ഇപ്പൊൾ അവിടെ വാഴും കാർല്ലൊസു തെക്കെദേശർ എന്നു ചൊല്ലുന്ന എജമാനൻ ചന്ദ്രനന്ദൻ (1764) -ാം കാലം ധനുമാസം ചിപ്പി (11)-നു പിറന്നു.

കൊലൊന്യാ

കൊലൊന്യാ എന്ന രാജ്യം അലമാത്തയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യം ആകുന്നു. ഈ രാജ്യം വാഴുന്നതു മെല്ലറത്ത എലൈത്തൊരിൽ ഉൾപ്പെട്ട കൊലൊന്യായുടെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായാകുന്നു. ഇതിന്റെ വടക്കെ അറ്റതിൽ ക്രൈമെസൊ എന്നും ശെക്ട്രിയൊ എന്നും ദൂർക്കിമാനുടെ രാജ്യത്തൊടു ചെന്നിരിക്കുന്നു. കിഴക്കെ അറ്റതിൽ ബെർഗൊ എന്നുചൊല്ലുന്ന ദൂക്കിയുടെ രാജ്യത്തൊടു ചെന്നിരിക്കുന്നു. തെക്കെ അറ്റതിൽ ത്രെവവി എന്നു ചൊല്ലുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്താടെ രാജ്യത്തൊടും പടിഞ്ഞാറെ അറ്റതിൽ യെസു എന്നു ചൊല്ലുന്ന ദൂക്കിയുടെ രാജ്യത്തൊടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം വളരെ നല്ലതും പെരുത്തു ജനങ്ങൾ ഉള്ളതുംകൊണ്ടു പെരുമ്പും വീഞ്ഞും സുലഭം ആ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാകയും ചെയ്യും. വിശേഷിച്ചും റെനൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന പഴമയ്യെ ഈ രാജ്യം ആയിരിക്കുകൊണ്ടു കച്ചവടകാര്യങ്ങളും വളരെയുണ്ടു. ഈ നാട്ടിൽ വാഴുന്ന മെത്രാപ്പൊലീത്തായും മഗെൻസൊ എന്ന നാട്ടിലെ മെത്രാപ്പൊലീത്തായും കൂടെയത്രെ ഇന്ത്യദേശരെ വാഴിക്കുന്നതും.

ഇപ്പൊൾ ഈ രാജ്യം വാണിരിക്കുന്ന എല്ലത്താൻ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ചന്ദ്രനന്ദൻ (1780) -ാം ആണ്ടിൽ എടവമാസം ചന്ദ്രൻ (19)-നു പിറന്നു.

ദിനമാക്കു

ദിനമാക്കു എന്ന രാജ്യം ദാനിയൊ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കെ അറ്റതിൽ ബാവരിയക്കൊ എന്ന കടലിനൊടും പടിഞ്ഞാറെ അറ്റതിലും വടക്കെ അറ്റതിലും ഓച്ചെയാൻ എന്ന കടലിനൊടും തെക്കെ അറ്റതിൽ അലമാത്ത രാജ്യത്തൊടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം ഒട്ടുകവ ഭാഗത്തും ഒടുകാൽ ഭാഗത്തും ഇങ്ങനെ രണ്ടുകരയായിട്ടത്രെ ആകുന്നു. വടക്കെ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള മൂന്നു രാജിതങ്ങളെക്കൊണ്ടും പഴമയിലുള്ള രാജിതമാകുന്നു. ദിനമാക്കു എന്ന രാജാവു സൊസ്യൊ എന്ന നാട്ടിലെ രാജാവിനെക്കൊണ്ടും മുന്പെട്ടവരമാകുന്നു. എന്നാൽ പഴമയിൽ ഇപ്പൊൾ ഉള്ളപൊലെ ഇത്ര തികഞ്ഞ മുഷ്കരത്വം രാജാവിനു ഇല്ലാത്തതു. അതു എന്തെന്നാൽ രാജമുഷ്കരത്വം വിചാരകാരരുടെ മനസ്സുപൊലെ അല്ലാതെ നടത്തിക്കൂടാതെയിരുന്നു. ദിനമാക്കു എന്ന ഈ രാജ്യം വളരെ ജനങ്ങൾ ഉള്ളതും സംപത്തുള്ളതും വിളവും വിരിവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുംകൊണ്ടു. അവിടെ കടിയീരിക്കുന്നവർ മിട്ടക്കും തിരവും ഉള്ള പടയാളികൾ ആകുന്നു. രാജാവിനെ പണ്ടു പഴമയിൽ തിരിഞ്ഞെടുത്തു ഉണ്ടാക്കുമാറായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പൊൾ അനന്തരവർത്തന്നെ വാണവരുന്നു. അവിടെത്തെ വെമെര്യൊ മുന്പിൽ കത്തൊലിക്കാ റൊമാനൊ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഇപ്പൊൾ ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെയാകുന്നു. തലപ്പെട്ട നഗരി കൊമ്പർണ്ണൊഗൊ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. നൊർവ്വെജ്യൊ എന്ന നാടും ഇർല്ലൊന്ദൊ എന്ന നാടും ദിനമാക്കു രാജാവിന്റെ കൈവാഴ്ചയ്ക്കുകത്തായിരിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നാല്പത്തൊന്നു രാജാക്കൾ ഈ രാജ്യത്തു ഉണ്ടായി. ഇപ്പൊൾ വാണിരിക്കുന്ന ഏഴാമത്തെ ക്രിസ്ത്യാനൊ എന്ന രാജാവു ചന്ദ്രനന്ദൻ (1769) -ാമാണ്ടിൽ മക്കരമാസം ചന്ദ്രൻ (19) -നു പിറന്നു.

പ്രാൺസൊ

പ്രാൺസൊ രാജ്യത്തിനു അടിസ്ഥാനം വീണതു ൪൪൦ (440)-ാം ആണ്ടിൽ ആകുന്നു. ന്യൂ (65) രാജാക്കൾ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെയാളും എറൊപ്പയിലുള്ള മഹാരാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഇതാകുന്നു.

അതിന്റെ വടക്കെ അറ്റതി പയിസബറസ്സോ എന്ന ലത്തേന്മാരുടെ രാജ്യത്തോടും കിഴക്കെ അറ്റതി അക്പാസ്യോ എന്ന രാജ്യത്തോടും സ്വീസ്സറിയോടും സഖായ്യാ എന്ന രാജ്യത്തോടും തെക്കെഅറ്റതി മെദിത്തരാൻ എന്ന കടലിനോടും പടിഞ്ഞാറെ അറ്റതി മെച്ചയാൻ എന്ന കടലിനോടും ചെന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ നീളം കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറ്റ സൂക്ഷിച്ചാൽ ഏകദേശം ൨൪൦ (240) കാതവും വീതി ൨൧൫ (215) കാതവുമുണ്ടു. എറൊപ്പയിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട രാജിതങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ ഈ രാജിതമാകുന്നു എന്നുതന്നെയു മല്ല സാക്ഷാൽ പറകിക്കു എറൊപ്പാ എന്നു പറയുന്നതു ഇതുതന്നെ ആകുന്നു വെന്നു പറയാം. ഇവിടത്തെ വായുസഞ്ചാരം എത്രയും ആരോഗ്യവും സ്വസ്ഥതയും ഉള്ളതും പതപ്പെട്ടതുമാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഇരിപ്പും പ്രകൃതിയും സൂക്ഷിച്ചാൽ മെച്ചയാൻ എന്നും മെദിത്തരാൻ എന്നും ഉള്ള രണ്ടു സമുദ്രവല്ലാതെ വെറെ മറ്റു പല പുഴകളും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കച്ചവടകാര്യങ്ങൾക്കു വളരെ തക്കമുള്ള ഇടമായിരിക്കുന്നു. ഈ ദിക്കിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ മലയടുക്കമുള്ള കുന്നുകളാകുന്നുവെങ്കിലും ശേഷമുള്ള എടങ്ങൾ നല്ല നിരപ്പുള്ളതാകുന്നു. എല്ലാവക നല്ല വിത്തുമണികളും നല്ല വീഞ്ഞുതരവും എത്രയും രചിയുള്ള കറകനികളും വളരെ വളരെ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൂടാതെ ആടുമാടുകളുടെ പലതരങ്ങളും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും ഒട്ടും തന്നെ കുറവുള്ളതാണു്. ഇരിപ്പും തുത്തനാകവും ചെമ്പും വെള്ളിയും വിളയുന്ന എടങ്ങളുമുണ്ടു്. ഈ നാട്ടിന്റെ സംപത്തു ഇവിടെ കടിയിരിക്കുന്ന കടികളുടെ പെരുപ്പംകൊണ്ടു കടിയനവന്മാരിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുന്ന മുതൽ എടുത്തുപ്രയോഗിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെപ്പൊലെ വിഭാഗ്യംകളും വിശിത്രപണികളും എല്ലാവക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അറിയും ആയതു പഠിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുള്ള സൗകര്യവും പിന്നെ ഒരു രാജ്യത്തും ഇതിൻവണ്ണമില്ല. ആയതുകൊണ്ടു ആ രാജ്യം ഒക്കെയിലുമായിട്ടു പലപല ശാസ്ത്രസ്ഥലങ്ങളും ൫൦ (50) മഹാസമ്മങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. അവിടത്തെ കച്ചവടങ്ങളിൽ തലപ്പെട്ടതു വീഞ്ഞും താകരവും മഞ്ഞളും ഉപ്പും കെട്ടും ആടു പശു കാള മുതലായിട്ടുള്ള മൃഗജാതികളും പട്ടുതരങ്ങളും തൊപ്പിത്തരങ്ങളും ആടിന്റെ രൊമവും പട്ടുകൊണ്ടുള്ള ചീലത്തരങ്ങളും മറ്റു പലപല വെള്ളികൊണ്ടും പൊന്നുകൊണ്ടും മെൽത്തരമായിട്ടു ഉണ്ടാക്കിയ ബഹുവിധമുള്ള ആഭരണങ്ങളുമാകുന്നു. കതിരുകൾ മാത്രം വളരെ ആ രാജ്യത്തുണ്ടാകയില്ലായ്മയാ യതുകൊണ്ടത്രെ പ്രാൺസാ നാട്ടിലെപ്പൊലെ മാനുഷർ ഇസ്സാഞ്ഞ രാജ്യത്തും ഇസ്സാഞ്ഞരാജ്യത്തിലെ കതിരുകളുംപൊലെ പ്രാൺസുരാജ്യത്തും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ രണ്ടു രാജ്യവും നല്ല ക്രമത്തിലായിരിക്കുമെന്നു പഴം ചൊല്ലു വീണിരിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ വെദം മലയാളത്തിൽ പഴയകുറും പുറത്തുള്ള മാപ്പിളമാരുടെ വെദമാകുന്നു. അവിടെ ൧൮ (18) മെത്രാപ്പൊലീത്താമാരും ൧൧ (11) മെത്രാന്മാരും ൧൩ (13) വിധിസ്ഥലങ്ങളും ൧൪ (14) മണപത്തുംവാതൽപൊലെയുള്ള പരപാലനകളുമുണ്ടു്. ഇവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ നല്ല ആചാരവും ക്രമവും പതവും ഉള്ളവരും പുറത്തുനിന്നും ചെല്ലുന്ന വരത്തർക്കു പലപല സന്തോഷങ്ങളും നെവംപെടങ്ങളും വരുത്തി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നവരുമാകുന്നു. അതിൻവണ്ണംതന്നെ രാജാവും നല്ല മര്യാദയും വെദകാര്യങ്ങളിൽ ഭക്തിമയും ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു എറൊപ്പയിലുള്ള മറ്റു രാജാക്കൾ ഒക്കെയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ആളാകുന്നു. പരപാലം ഏകനായകം. ബഹുലക്ഷം ദ്രവ്യം ചിലവിട്ടു ഏറിയ പടസ്സുനാങ്ങളും കൂട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തുള്ളതിൽ തലപ്പെട്ട നഗരീകളാകുന്നതു: അക്പാസ്യസ്യയും അൻഗൊമെസെസ്സും അൻഗ്യയും അമ്മഗ്നാക്കും ബെയായമ്മട്ടലൊരയിസും ബെയായച്ചയും ബെരിയും ബിഗൊരെയും ബൊർബൊനെസെയും ബൊർഗൊണ്ടായും പ്രാൺസാകൊത്തെയായും ബ്രെസ്സെയും ബ്രെ

ത്താണ്ടയും ബ്രിയെയും ബുജെയിയും കസ്രെൻസിയും ദെക്പിനാത്തെയും പിയത്രായും പൊരൊസും ഗാസ്റ്റൊത്തെയും ശക്തിനെസെയും ഗെയസായും പിഞ്ഞോളയായും പ്രാൺസാക്രൂരന്തും ലിൻഗാദൊക്കായും ലിമൊസിനെയും ലിയൊനെസെയും മനെസെയും മാർക്കായും മെൽക്ല എന്നു ചൊല്ലുന്ന മുന്ന ഇടവകകളും തൊവുലും വെർദൂന്നും നീവെർണ്ണസെയും നൊർമന്ദിയായും ഒർല്ലയാനെൻസായും പെർച്ചെസെയും പെവിഗൊറ്റും പിക്കർദ്യായും പ്രൊവെൻസായും കെർച്ചിയും റൊവെർഗിനായും റൊസ്സിഗ്ഗെയൊനെയും ഷ്യംപാങ്ങായും സന്ദൊൻജെയും കരനെൻസെയും വിവവെസെയും ഒട്ടക്കം ലൊരൊനെയും ആകുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിന്റെ അവശിരിക സ്ഥാനമാകുന്ന നഗരി പരീജി എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. എന്നു വരുമ്പോൾ ഇതു മതിപൊരികയും മഹിമയും ഉണ്ടായി എറൊപ്പയിൽ ഉള്ള രാജിതങ്ങൾ ഒക്കെയിലും മുന്പെട്ട രാജിതമായിരുന്നുവെങ്കിലും ൧൭൯൧ (1791)-ാം ആണ്ടിൽ അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളും രാജാവും എടയിട്ടു എന്നാൽ അയർച്ചയും പിണക്കവും ഉണ്ടാകുകൊണ്ടു മഹാജനങ്ങൾ രാജാവിനൊടു മറ്റുതലിച്ചു രാജാവിനെയും കൊന്നു രാജസ്രിയെയും മക്കളെയും ഒക്കെയും അടിമയാക്കി ആ പെണക്കം ഇത്രനെരവും തിരാതെകിടക്കുന്നു.

പതിനാറാമതു ലൂയിസു എന്ന ചൊല്ലപ്പെട്ട ഇസ്സൊം വാണിരുന്ന ഈ ഭാഗ്യക്കെടുകൾ ഒക്കെയും അനുഭവിച്ച രാജാവു ൧൭൫൪ (1754)-ാം ആണ്ടിൽ സിംഹമാസം ൨൦ (20)-ാം ന- ഭൂമിയുടെ വെളിവു കാൺമാൻ സംഗതിവന്നു.

എസ്പാനത്താ

എറൊപ്പയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രാജിതങ്ങളിൽ ഒരു രാജിതമായിരിക്കുന്നു എസ്പാനയാ രാജ്യം ൪൨൦ (420) -ാം ആണ്ടിൽ അത്തവുക്പെട്ട എന്ന രാജാവായിട്ടു സ്ഥാപിച്ചു. അന്നുതൊട്ടു എണ്ണിയാൽ ൩൦ (30) രാജാക്കൾ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. എന്നാൽ ൧൪൭൪ (1474) -ാം ആണ്ടിൽ പല രാജിതകൾ ആയതിനു ചെന്നതിന്റെ ശേഷം എണ്ണിയാൽ മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വെദം കൈക്കൊണ്ടതിൽ ൧൧ (11) രാജാക്കൾ അവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുമുണ്ടു. ഈ രാജിതത്തിന്റെ നീളം ൨൧൦ (210) കാതവും വീതിയും ഏകദേശം അത്രയും തന്നെയുണ്ടു. സാമ്യം പറയുന്നവർ പൊതുക്കാൽ രാജ്യം കൂടെ കൂട്ടി എസ്പാനയാ രാജ്യം ഒരു കാളത്തുകൽ വിട്ടുത്തി വിരിച്ചു വണ്ണമെന്നു പറയാറുണ്ടു. പതിനാലു പ്രദേശങ്ങളായിട്ടു ഇതായതു പതിനാലു രാജ്യങ്ങളായി പവൃത്തിരിക്കുന്നു. തെക്കുകൊത്തു മെദിത്തരാൻ എന്ന കടലൊടു ചെന്നുള്ള നഗരീകൾ ആകുന്നതു: ഗ്രനാദായും മുർച്വായും വലൻസ്യായും വടക്കുകൊത്തു വിസ്സാല്യ എന്ന കടലിനൊടു ചെന്നിട്ടുള്ള നഗരീകൾ: ഗലീസ്യായും അസുറിയായും വിസ്സാല്യായും ആകുന്നു. കിഴക്കെ ഭാഗത്തു പിരൊനയ എന്ന പ്രദേശത്തിന്റെ ചെറിയുള്ളതു: നവാറായും അരഗൊനായും കത്തലെരഞ്ഞായും ആകുന്നു. പടിഞ്ഞാറെഭാഗത്തു തുറമുഖത്തിന്റെ നെരെ ലൊനെം എസ്ട്രെമുദുറായും അന്തല്യസ്യായും ആകുന്നു. പഴയ കണ്ണല്ലായും പുത്തൻ കണ്ണല്ലായും ഇങ്ങനെ രണ്ടു പ്രദേശങ്ങൾ രാജിതത്തിന്റെ നടുവിലും ആകുന്നു. ഈ രാജിതത്തിലുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട പുഴകൾ എബ്രൊയെന്നും താഗൊയെന്നും ഗാദക് ക്വീവീര എന്നും ഗാദിയറൊ എന്നും ദൊവുരൊ എന്നും മീഞ്ഞൊയെന്നും ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ അഞ്ചാമതു പെർദിനാന്ദൊ എന്ന രാജാവു ഗ്രനാദാ എന്ന നഗരിയിൽനിന്നു ജ്ഞാനകര വെട്ടി ജയിച്ചു നീക്കിയതിന്റെ ശേഷം രാജാവു

മലങ്കര നസ്രാണികളുടെ വെദം, ഇതായതു റൊമാ വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടു. അന്നതൊട്ടു ഇങ്ങൊട്ടു വെദത്തിനു വിപരീതമായ അന്യവെദങ്ങൾ ശൊധന ചെയ്തു നീക്കുവാൻ ഒരു ശൊധനസ്ഥലവും കല്പിച്ചുസ്ഥാപിച്ചു.

അഞ്ചുപട സമൂഹങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടു്. നല്ല തറവാട്ടിൽ പിറന്നവരെയും ഏറിയനാൾ രാജിതത്തിനു ചിററാഴ്ച ചെയ്തു ശ്രദ്ധസ്സു കൈക്കൊണ്ടവരെയും അല്ലാതെ ഈ സമൂഹങ്ങളിൽ കൂട്ടുകയില്ല. നാടു എത്രയും നല്ലതാകുന്നെങ്കിലും വെലപ്രയത്നം കുറവാകകൊണ്ടു നാട്ടിനു തക്കവണ്ണമുള്ള മുതലെടുപ്പില്ലാതാനും. ഒരു വിഭാഗം പറയുന്നതാകുന്നതു്. ഒട്ടക്കു വായു സഞ്ചാരദോഷംകൊണ്ടു അതെത്തന്നാൽ അവിടത്തെ വായു നല്ലതും ചീരളമില്ലാത്തതാകുന്നുവെങ്കിലും വളരെ വളരെ ഉഷ്ണമുള്ളതാകുന്നു. ഒട്ടു മൊഹാഗ്രങ്ങളുടെ തികവില്ലായ്മകൊണ്ടും ഒട്ടുപട്ടക്കാറും തുർക്കികളും ഏറ്റുമായി പെട്ടുകൊണ്ടും ഏറിയ കടിയാന്മാരെ അമരിക്കായിക്കു അയച്ചുകളകകൊണ്ടും മെൽപറഞ്ഞ വെദശൊധനസ്ഥലം അന്യവെദക്കാർ എന്നും വച്ചു സംപത്തുള്ള ഏറിയ കടിയാനവന്മാരെ അവിടെനിന്നു പുറത്തുകളകകൊണ്ടും ഇതൊക്കെയും കൊണ്ടത്രെ അവിടെ, ആളുകൾ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ആ ലൊകശാസ്ത്രകാരൻ വിഭാഗം പറയുന്നു. ഇവിടത്തെ വായു ഏകനായകമാകുന്നു. പെൺമക്കൾക്കു കൂടെ അവകാശമുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾ രാജാവിന്റെ നെരെ വളരെ ഭക്തിമയും വിശ്വാസവും ഉള്ളവരും നല്ലവരും ഭയമില്ലാത്തവരും ജന്മാന്തരവും ഉള്ളവരും ബുദ്ധിയുള്ളവരമാകുന്നുവെങ്കിലും നിഗളവും അരിഗവും വളരെ അവർക്കു ഉണ്ടുതാനും. ഈ രാജ്യത്തുള്ള കാകനികൾക്കും നടുലതാദികൾക്കും മറ്റു എറൊപ്പരാജ്യത്തുള്ളതിനെക്കായിലും വളരെ ശ്യാസും രചിയും ഉണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ രാജിതത്തിങ്കൽ അവശിരിക്കു സ്ഥാനമാകുന്ന തലപ്പട്ട നഗരി മറ്റുവിടേ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു ഇപ്പൊൾ വാണിരിക്കുന്ന ഒദം കാർല്ലൊ അന്തൊണിയൊ എന്ന രാജാവു 1780 -ാം ആണ്ടിൽ വൃശ്ചികമാസം 12 (12) നു പിറന്നു.

ഒലത്തു

ഒലത്തു എന്ന രാജ്യത്തു നടക്കുന്ന പരിപാലന യോഗവാഴ്ചയാകുന്നു. ഈ വാഴ്ച 1579 -ാം ആണ്ടിൽ തുടങ്ങി. എസ്റ്റാബ്ലിഷ്മെന്റു എന്ന ചൊല്ലുമാറാകുന്ന ഏഴുപ്രദേശങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഒമ്പതൊമ്പതു പ്രദേശത്തിനു ഒമ്പതൊമ്പതു തലവൻ ഉള്ളതുകൂടാതെ ഈ യോഗവാഴ്ചയുടെ തലപ്പട്ട നഗരിയാകുന്ന ഹായൊ എന്നു ചൊല്ലുന്ന എട്ടത്തിൽ വലിയ കര്യങ്ങൾക്കു എല്ലാ പ്രദേശകാരും കൂടെ കൂടി വിചാരിപ്പാൻ മെലൊളകാർയും ആക്കിട്ടുണ്ടു. അവർ എല്ലാവരുംകൂടി വാച്ചകാര്യത്തിനു കൂട്ടുപൊൾ എസ്ട്രാദൊജൊൽ ഇതായതു എല്ലാവരുംകൂടെ കൂടിട്ടുള്ള പരിപാലം എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. ഒമ്പതൊമ്പതു പ്രദേശത്തിൽ നിന്നു ആക്കിയിരിക്കുന്ന മെലൊളകാർ വിചാരിക്കാറും അല്ലാതെയും മറ്റും ചില പ്രധാനപ്പെട്ടവരും ഈ സമൂഹത്തിൽ കൂട്ടുവാൻ വെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തു ഏറിയ തൊട്ടുകളും പവലികളും ചാലുകളും പുഴകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു വളരെ കളർമ്മയുള്ള നാടാകുന്നു. നടുലതാദികളും ചെറുവീത്തുവകകളും ഒന്നുതന്നെ ആ രാജ്യത്തു വെണ്ടുവണ്ണം പററുന്ന രാജ്യം അല്ലായ്കകൊണ്ടു കൊതമ്പും വീഞ്ഞും വിറകും അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതു വെണ്ടുവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചാൽ അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ ദീഷ്ടതിക്കുമാത്രം ഏകദേശം തികഞ്ഞു പററും. എന്നാൽ ഇതിൽവണ്ണം ഭിക്ഷ സാമാന്യമുള്ളതാകുന്നുവെങ്കിലും ഒരു

വസ്തുവിനും ഒരു കുറവു അവിടെയില്ല. അതെത്തന്നാൽ നാട്ടിൽ കുറച്ചിലുള്ള തൊക്കെയും അവിടെയുള്ള കച്ചവടകാര്യത്തിന്റെ മികവുകൊണ്ടു പുറദേശങ്ങളിൽ നിന്നു വന്നുകൂട്ടും എന്നുതന്നെയല്ല ആളുകൾക്കു ഒട്ടുംതന്നെ കുറവില്ല. ഇൻഗ്ളെശന്മാരുടെ നാട്ടിൽ ചെന്നു ലെത്തുകാർ പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന മീൻകൊണ്ടും വളരെ കാര്യലാഭമുണ്ടു. ഈ നാട്ടുകാരുടെ തലപ്പട്ടവ്യാപാരം കച്ചവടകാര്യമാകുന്നു. ആയതിന്റെ പെരുപ്പവും മികവുകൊണ്ടു ചിലർ പറയുന്നു ഈ ചെറിയ നാട്ടിൽ ഉള്ളപൊലെ ഇത്രവളരെ കപ്പലുകൾ ഇഹലൊകത്തുങ്കൽ ഒരിടത്തും ഇല്ലായെന്നു. എന്നുതന്നെയുമല്ല വെണ്ടുവൊളം വിഭാഗ്യകളും ക്ഷമയും സംപത്തും ഈ ജാതിക്കു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു മറ്റൊരുള്ള ജാതികൾക്കെക്കാലിലും കച്ചവടകാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും മികവായിരിക്കുന്നതു അപൂർവ്വമല്ല. എന്നാൽ ഇത്ര വളരെ കച്ചവടകാര്യങ്ങൾ അവിടെ ഉണ്ടെങ്കിലും മറ്റുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു കുറവു ഒട്ടുമില്ല. ശെഷമുള്ള നാടുകളിൽ ഉള്ളതിൽ ഒട്ടും കുറവുകൂടാതെ എല്ലാവക അറിയും ഈ നാട്ടിലുമുണ്ടു. ഈ നാട്ടിലുള്ള തലപ്പട്ട വെദം റെഷൊമാദൊ എന്ന ലെത്തന്മാർ പറയുന്നതാകുന്നു. എന്നാലും മറ്റുവെദങ്ങൾക്കു ഒരു തടവു അവിടെയില്ലാതാനും. അതെത്തന്നാൽ വെദങ്ങൾക്കു തടവുചെയ്താൽ കച്ചവട കാര്യങ്ങൾക്കു മുടക്കംവരമെന്നു കാണുകകൊണ്ടു് ആയതു ചെയ്യുന്നില്ലാ. എങ്കിലും മലങ്കര മാപ്പിളമാരുടെ വെദകാവർഷം അല്ലാതെയുള്ള കാവർഷം പരഹസ്യമായി പള്ളി വെപ്പാൻ അനുവദിക്കയുമില്ലാ. അവരവരുടെ വീടുകളിൽ വച്ചു അവരവരുടെ മാറ്റത്തിനു തക്ക ആശ്രണകൾ ചെയ്യുന്നതിനു മുടക്കം വരുത്തികൂടാതാനും. ലെത്തന്മാർ ചില വലുപ്പം ചെയ്യുന്നതിനു വളരെ തിട്ടമുള്ളവരും കച്ചവടകാര്യങ്ങൾക്കു വളരെ ശ്രമമുള്ളവരും അവരുടെ സുധർമ്മമെൽ, ഇതായതു, അവരുടെ സമൂഹനിലമെൽ വളരെ വാശിയും എറിയും ഉള്ളവരാകുന്നു. അവരുടെ സ്ത്രീകളും വളരെ അടക്കമുള്ളവരും വീട്ടുകാര്യങ്ങളിൽ വളരെ ശ്രമമുള്ളവരമാകുന്നു.

ഇപ്പൊൾ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ തലവനാകുന്ന അഞ്ചാമതു ഗ്രെഗൊറിയൊ എന്ന അയാൾ 1748 -ാം ആണ്ടിൽ മീനമാസം 8 നു പിറന്നു.

ഇൻഗൽത്തൊരാ

ഇൻഗൽത്തൊരാ എന്ന രാജിതം എറൊപ്പയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. അതിന്റെ നീളം ഏറിയൽ 100 (100) കാതവും അത്രയും വീതിയും ഉണ്ടു. അതിന്റെ വടക്കെ അറ്റതി റെഡൊസ്യാ എന്ന രാജ്യത്തൊട്ടു ചെന്നിരിക്കുന്നു. സൊൽവായി എന്നും കല്ലെത്ത എന്നും ചൊല്ലുന്ന രണ്ടു പുഴകൾ അത്രെ ആയതിൽനിന്നു ചെർതിരിക്കുന്നു. പിന്നെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾക്കെക്കെയും കടലിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. മഞ്ഞു മഴയും വളരെയുള്ള ഭിക്കാകുന്നു. മഴയുടെ നെറത്തിന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു ചെമ്പരയുമില്ലാ. വായു സഞ്ചാരം വളരെ കനപ്പെട്ടതാകുന്നു. അവിടെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള വായു പടിഞ്ഞാറനാകുന്നു. ഈ രാജ്യത്തു വീഞ്ഞു ഉണ്ടാകയില്ല. അവിടത്തെ ബീരം എറൊപ്പയിൽ എല്ലാ ദിക്കിലെതിനെക്കായിലും കൊള്ളാം. ആ മലോഹവകകൾക്കെയും എടുക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളും വളരെയുണ്ടു. ആടുമടകളെ മെയിക്കുന്ന നല്ല മെച്ചിൽസ്ഥലങ്ങളാണതു. ആടുമടകൾ ഒരാമംകൊണ്ടുള്ള പലപല ചീലത്തരങ്ങളും ഉണ്ടു. അവിടത്തെ ആടുമടകളുടെ ഒരാമങ്ങളും ഇതിൽ തരങ്ങളും വളരെ മെച്ചമുള്ളതാകുന്നു. അവിടെയുള്ള കന്തിരകൾക്കു നല്ല ജീവസ്സും മിടുക്കും പട്ടികൾക്കു വളരെ കഠിനവുമുണ്ടു. ചെന്നായയും കാട്ടുപൊർക്കും കരടിയും മറ്റും വിഷമുള്ള മൃഗങ്ങളിൽ ഒന്നും അവിടെയില്ല. വിറകു അവിടെ ചുരുക്കമാകുന്നു. അതിനുപകരം ആറ്റരികിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ആലൊഹ സ്ഥലത്തിന്റെ കരികെട്ടുകൊണ്ടു പെരുമാറാകുന്നു. ഈ രാജ്യ

അതിന്റെ തലപ്പെട്ട പുഴകളാകുന്നതു തമിഴിയും ഫംബെരും ത്രെസ്വായും ഒടുവെയും മെറ്റുവായിയും സബറീനായും ആകുന്നു. മലകൾ അവിടെ എത്രയും ചുരുക്കമാകുന്നു. അവിടത്തെ രാജ്യപരമ്പരയും ഏകനായകവും ബഹുനായകവും കൂടിച്ചേർന്നതാകുന്നു. രാജമുഷ്കരത്വത്തിനെ വിചാരകാരരുടെ കൂട്ടം വളരെ ചുരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെയുള്ള വെദം ലത്തേന്മാരുടെ വെദത്തെക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതേത്തന്നെ ലത്തേന്മാർക്കു പള്ളിക്കടുത്ത സ്ഥാനമാനങ്ങളില്ലാ; എന്നാൽ ഇൻഗ്ളെശന്മാർക്കു ആയതുണ്ടുതാനും. ലത്തേന്മാരാജ്യം ഒഴികെ ഈ രാജ്യത്തെപ്പൊലെ കച്ചവടകാര്യങ്ങൾ പിന്നെ ഒരു രാജ്യത്തുമില്ലാ. അതിൻവണ്ണംതന്നെ മിടക്കും ഉണർച്ചയും ശാസ്ത്രങ്ങളും ശ്രദ്ധയും എല്ലാവക വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളുംകൊണ്ടു ഇൻഗ്ളെശന്മാരെടു സമ്മാനിക്കുന്ന ജാതിയും ചുരുക്കമാകുന്നു. ഇൻഗ്ളെശന്മാരിൽ നടക്കുന്ന പെച്ചുഭാഷ സ്പെല്ലാനാ വാക്കും നൊമാനൊ വാക്കും ലത്തീൻവാക്കും ചെക്കുത്തിക്കൊ വാക്കും കൂടിച്ചേർന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യം ൪൫ (45) പ്രദേശങ്ങളായി പവൃത്തിരിക്കുന്നു. അതിൽ പലതും നീളവും വീതിയും കുറഞ്ഞതാകുന്നു. അവശിരികമരുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ട നഗരി ലൊൻദ്രാ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു.

ഇൻഗ്ളെശന്മാരായിൽ ഇപ്പൊൾ വാഴുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഗീവർഗ്ഗീസു എന്ന രാജാവു ൧൭൨൮ (1728)-ാം ആണ്ടിൽ മിഥുനമാസം ൪ (4)-ാം ന- പിറന്നു.

മാൽത്താ

മാൽത്താ എന്ന പെർപെട്ട നഗരി മാൽത്താ എന്ന തുരുത്തിൽ പണി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ തുരുത്തു സിച്വിലിയാ എന്ന നഗരിയുടെ അടുക്കെയൊക്കുന്നു. ഒർഗ്ഗ്യോ എന്ന ചൊല്ലുപട്ടു ചാർ യൊഹന്നാന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൂട്ടക്കാർക്കു അഞ്ചാമത്തെ കാർഡെലഡ എന്ന ഇസ്രയേലർ ഈ തുരുത്തു കൊടുത്തു; ഇന്നയൊളം അവരുതന്നെ അവിടെ വാഴുന്നു. ഈ സംഗതി എത്രയും ഉറപ്പുള്ളതുമാകുന്നു. പലപല കൊട്ടകളും അവിടെയുണ്ടു്. ഈ കൊട്ടകളിൽ ഉറപ്പുള്ളതും തലപ്പെട്ടതുമായ എൽമൊ എന്ന നാമയയമുള്ള കൊട്ടയാകുന്നു. അവിടെ ഒരു മെത്രാനും തലവൻപ്രധാനിയും ശെഷമുള്ള ദർശന പ്രമാണികളും വസിക്കുന്ന ഒരു വലിയ മടവും എത്രയും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പാണ്ടികചാലയും ഉണ്ടു. സിച്വിലിയുടെ അടുക്കൽ കടൽപ്പുറത്തു ഈ നഗരി ഇരിക്കുന്നു. ൧൧൪൦ (1140)-ാം ആണ്ടിൽ ഈ പ്രധാന സമൂഹം ഉണ്ടായി തുടങ്ങി. ഇന്നയൊളം ൬൯ (69) തലവന്മാർ അവിടെ ഉണ്ടായി. തലപ്പെട്ടനഗരി പലത്താ എന്നു ചൊല്ലുമാറാകുന്നു. ഇപ്പൊൾ വാഴുന്ന പ്രധാനതലവൻ യൊവാം മാൻവൽ റൊയിഹാർ എന്ന പ്രാൺസക്കാരൻ ൧൭൫൦ (1750)-ാം ആണ്ടിൽ വൃശ്ചികമാസം ൧൨ (12)-ാം ന- ദർശനമുപ്പനായി തിരിഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. അയാൾ പിറന്നതു ൧൭൨൫ (1725)-ാം ആണ്ടിൽ മെടമാസം ൧൯ (19) -ാം ന-.

മൊടൊനൊ

മൊടൊനൊ എന്നരാജ്യം ഒരു ദൂക്കിയുടെ കൈവാഴ്ചയാകുന്നു. ൧൪൫൨ (1452)-ാം ആണ്ടിൽ തുടങ്ങി ഈ കൈവാഴ്ചയുണ്ടായി. ആയതു ഇത്താലൂരാ രാജ്യത്താകുന്നു. അവിടെ ദൂക്കിയായിരിക്കുന്ന പ്രധാനപ്പെട്ടതും മഹാപെരമയുള്ളതുമായ ഒരു കൊവിലകവും പണിതിട്ടുണ്ടു. കെരവിയും മതിപൊരികയും ഉള്ള ആളുകൾ പലരും അവിടെ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു. പന്നാരൊ

യെന്നും സെച്ചിയായെന്നും ചൊല്ലുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ എടയിൽ ഒരു തൊടീന്റെ ചെരെ നല്ലതും മെച്ചമുള്ള വീഞ്ഞു ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായ ഒരു പ്രദേശത്തു അത്രെ ഈ നഗരി പണിചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചൊലൊഞ്ഞ എന്ന രാജ്യത്തുനിന്നു ബെതുക്കാതം വടക്കുപടിഞ്ഞാറും പാർമാ എന്ന രാജ്യത്തുനിന്നു ൨൦ (20) കാതം തെക്കുകിഴക്കും മദൊവാ എന്ന രാജ്യത്തുനിന്നു ൪൦ (40) കാതം തെക്കും പെയാരെൻസാ എന്ന രാജ്യത്തുനിന്നു ൨൪ (24) കാതം വടക്കുപടിഞ്ഞാറും മിലാൻ എന്ന വലിയ നഗരിയിൽനിന്നു ൧൮ (18) കാതം തെക്കുകിഴക്കും റൊമായിൽനിന്നു ൭൬ (76) കാതം വടക്കുപടിഞ്ഞാറും അത്രെ ഈ നഗരിയാകുന്നു.

ഇപ്പൊൾ അവിടെ വാഴുന്ന മൂന്നാമത്തെ ഹെർക്കളെസു എന്ന ദൂക്കി ൧൭൨൭ (1727)-ാം ആണ്ടിൽ വൃശ്ചികമാസം ൨൨ (22)-ാം ന- പിറന്നു.

നാപ്പൊലി

നാപ്പൊലി എന്നതു ഏറിയ കച്ചവടവും ജനങ്ങളും ഉള്ള പഴമയിലുള്ള വലിയ നഗരിയാകുന്നു. ഈ ലൊകത്തിൽ എത്രയും വലിയ കരുതകവും ചിതവും ഉള്ള നഗരികളിലൊന്നത്രെയാകുന്നു. ആ രാജിതത്തിൽ അവശിരിക്കുസ്ഥാനവും ഇതുതന്നെയാകുന്നു. അവിടെ ഒരു മെത്രാപ്പൊലീത്തായും ഒരു പഠിപ്പുസമൂഹവും നാലു കൊട്ടകളും ഒരു സന്തൊഷത്തിന്റെ ചതുരദറവും വളരെ വമ്പൊടുകൂടെ പണിചെയ്തിരിക്കുന്ന പല പല മടങ്ങളും മതിപൊരികയൊടു തീർത്തിരിക്കുന്ന പലപല പള്ളികളും ഇർഷികളുടെ സന്തങ്ങളും അവിടെയുണ്ടു. കടലിന്റെ ചെറിയ ഒരു വളവിന്റെ ചെരെ സന്തൊഷമുള്ള എടുത്തത്രെ ഈ നഗരിയാകുന്നു. രാജാവിന്റെ കൊവിലകം വളരെ പെരിമയൊടുകൂടെ തീർത്തിരിക്കുന്നു. ആയതിന്റെ നിലം വളരെ പെടിപ്പൊടും പെരുമയൊടുംകൂടെ ഒപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ മെത്രാപ്പൊലീത്താ ഇരിക്കുന്ന പള്ളിയിൽ മാർജെനാരൊ എന്ന പുണ്യവാളന്റെ ശരീരം വെച്ചുസൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പെടകം ഇരിക്കുകൊണ്ടു വാച്ച അമളിയും ഉണ്ടായി. മെത്രാൻ എത്തി അപേക്ഷിക്കുമ്പൊളൊക്കയും ആ പുണ്യവാന്റെ രക്തം തികന്നു വരികയും ചെയ്യും. അതിൻവണ്ണംതന്നെ സന്തമരിയാ റൊമിത്താ എന്ന പുണ്യവാളത്തിയുടെ പള്ളിയിൽ മാർ യൊഹന്നാൻ മാംദൊനയുടെ ചൊര സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു അദ്ദെഹത്തിന്റെ തല വെണ്ഡിച്ചു ദിവസം ആ പള്ളിയിൽ പട്ടക്കാരൻ പുജചെയ്യുമ്പൊൾ ആ രക്തം തികന്നു എല്ലാവർക്കും കാൺമാറായി വരികയും ചെയ്യും. നാപ്പൊലിയിൽ എല്ലാവക കച്ചത്തരങ്ങളുടെ പണിയും ഉണ്ടു. റൊയിരും വീട്ടു് ആ നഗരിയിൽതന്നെ ഉണ്ടെന്നു പറയും. എന്നാൽ ഇപ്പൊൾ അയ്യായിരം കുടിയന്മാരെക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും കറവിലാതാനും. അവിടെയുള്ള പണികൾ സൂക്ഷിച്ചാൽ ആ എടുത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിനു തക്കവണ്ണമല്ല ആയതിന്റെ ചെർച്ചയും ചിതവും പറഞ്ഞൊപ്പിപ്പാനും വഹിയാ. ഇപ്പൊൾ വാഴുന്ന രാജാവു മുമ്പിൽ ഉള്ള പണികൾ കെടുവന്നു പൊയതുക്കൊണ്ടും നന്നാക്കി കറവു തീർത്തു വരികകൊണ്ടു കണ്ടാൽ വലിയ മനോഹരംതന്നെയാകുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ആ നഗരി വെച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലവും അവിടത്തെ വായുസഞ്ചാരവും മറ്റും സ്വഭാവത്താൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന പ്രകൃതികളും ആശ്ചര്യംതന്നെയാകുന്നു. ഇപ്പൊൾ നാടുവാഴുന്ന മഹാ മതിപൊരികയുള്ള രാജാവു അവിടെയുള്ള കുടിയാനവന്മാർക്കു ഏറ്റവും സന്തൊഷവും ഉപകാരവും വരുത്തുവാനായിട്ടു ൧൭൪൨ (1742)-ാം ആണ്ടിൽ നഗരിയിൽനിന്നും കടൽ വാകരയൊടു ചെന്നു ഒരു വഴിയുണ്ടാക്കി. ആ പെരുവഴി പുത്തൻകൊട്ടയിൽ

നീന്നു കടൽവാകരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. തെരുക്കു ഓടുവാനും ആളുകളുടെ സന്തോഷത്തിനുമായിട്ടു ഉണ്ടായിരിക്കുകൊണ്ടു കാറ്റുകൊള്ളുവാനും സന്തോഷത്തിനുമായിട്ടു എല്ലാവരും മിക്കപ്പൊഴും അവിടെ ചെല്ലുമാറാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ പെരുവഴി കടലിന്റെ നടുവിലൊളം എത്തിയിരിക്കുകൊണ്ടു മട്ടില്ലാ ഭൂവ്യം ചെലവഴിച്ചു അവിടെ ഒരു പാലവും കപ്പൽക്കു വന്നാൽ ഒട്ടും ഒരു അപജയം വരാതെ നില്പാൻ ഒരു തുറമുഖവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ooo

കരിയാറ്റിൽ ജോസഫ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

1742-1786

- ജനനം : 1742 മെയ് 6-നു് ആലങ്ങാട്ടു്
- മാതാപിതാക്കൾ : പൈലി, മറിയം
- 1755 : പഠനാത്ഥം റോമിലേക്കു്
- 1755-1766 : റോമിൽ പ്രൊപ്പഗാന്ദ കോളജിൽ സെമിനാരി പരിശീലനം. തുടർന്നു് തത്ത്വശാസ്ത്രം, ദൈവശാസ്ത്രം, സഭാനിയമം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ഡോക്ടറേറ്റു ബിരുദം
- 1766 ഫെ. 25 : പൗരോഹിത്യസംഗീകരണം
- 1768 : 'ചേതർക്കം' എഴുതി
- 1777 : റോമായാത്രയ്ക്കു് ഒരുക്കം
- 1778 ഒക്ടോ. 14 : മദ്രാസിൽനിന്നും ലിസബണിലേക്കു്
- 1779 ആഗ. : ലിസബണിൽ
- 1780 ജനു. : റോമിൽ
- 1780 ജൂൺ 20 : റോമിൽനിന്നു് തിരികെ ലിസബണിലേക്കു്
- 1782 ജൂലൈ 16 : കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ നിയുക്ത മെത്രാപ്പോലീത്ത
- 1783 ഫെ. 17 : ലിസബണിലെ സംബന്ധ ആശ്രമത്തിൽവെച്ചു് മെത്രാഭിഷേകം
- 1785 ഏപ്രിൽ 20 : ഭാരതത്തിലേക്കു മടക്കയാത്ര
- 1786 മെയ് 1 : ഗോവയിലെത്തുന്നു
- 1786 സെപ്റ്റം. 9 : മരണം

ഗോവയിലെ സെന്റ് കാതറീൻസ് കത്തീഡ്രൽ ദേവാലയത്തിൽ അടക്കം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

പാറേമ്മാക്കൽ തോമ്മാഗോവർണ്ണദോർ

1736-1799

ജനനം	:	1736 സെപ്. 10, കടന്നാട്ടിൽ
മാതാപിതാക്കൾ	:	കരുവിള, അന്ന
1749-1755	:	സുറിയാനി, സംസ്കൃതപഠനം
1761	:	പൗരോഹിത്യ സർവ്വകരണം
1778-1786	:	കരിയാറ്റിൽ മൽപ്പാനോടൊത്തു ലിസബൺ-റോമ്മായാത്ര
1786 ഡി.	:	കരിയാറ്റിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ മരണശേഷം ഗോവർണ്ണദോരായി തിരിച്ചെത്തി ഭരണം ആരംഭിച്ചു.
1787 ഫെ. 1,2	:	അങ്കമാലിയോഗവും, പടിയോലകളും
1790	:	ടിപ്പസൽത്താന്റെ ആക്രമണംമൂലം വടയാറ്റപള്ളിയിലേക്ക് ആസ്ഥാനം മാറ്റി.
1798	:	രോഗബാധിതനായി സ്വദേശത്തു് (കടന്നാട്ടിൽ)
1799 മാർച്ച് 20	:	മരണം.

രാമപുരത്തെ പഴയപള്ളിയുടെ മട്ബഹായിൽ ശേതികാവ ശിഷ്യം അടക്കംചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഗോവർണ്ണദോരുടെ അച്ചടിക്കാത്ത കൃതികൾ

(ജനതാപതിപ്പ്, പേജ് viii)

1. ക്രിസ്തന്മാരുടെ-തർജ്ജമ
2. ലത്തീൻ-തമിഴ്-മലയാള-സംസ്കൃതസമശബ്ദനിഘണ്ടു (Synonymous Dictionary)
3. പുതിയ നിയമം-തർജ്ജമ
4. പഴയനിയമം-(ഭാഗിക തർജ്ജമ)
5. മനുഷ്യാത്മാവ്
6. സ്വർഗ്ഗം അഥവാ പാരത്രികസുഖം
7. മനുഷ്യജീവിതം പുൽക്കൊടിക്കു തുല്യം
8. കൊടുങ്ങല്ലൂരും തോമ്മാശ്രീഹായും
9. ഭാരതമക്കൾ
10. ഇൻഡ്യ ഇൻഡ്യക്കാരുടേതു്
11. മലയാറ്റൂർ മലമുകളിലെ പൊന്നുംകുരിശു്
12. മലയാറ്റൂർ മലമുകളിലെ കാൽപ്പാദം
13. മലയാറ്റൂർ മലമുകളിലെ അത്ഭുത നീരുറവ
14. പെരിയമലയിലെ തോമ്മാശ്രീഹായുടെ അത്ഭുതങ്ങൾ
15. ചിന്നമലയിലെ തോമ്മാശ്രീഹായുടെ അത്ഭുതങ്ങൾ
16. തോമ്മാശ്രീഹായുടെ മരണവും കബറടക്കവും

ഈ രേഖകൾ സൂക്ഷ്മീകൃതം:
 1. പരേതനായ ഡോ. പി. ജെ. തോമസിന്റെ വീട്ടിൽ
 2. ഗോവർണ്ണദോരുടെ മരുമക്കളായ ഇലഞ്ഞി-മുത്തോലപുരം കിഴക്കായിൽ വീട്ടിൽ.

അപരിചിതപദങ്ങൾക്കു

ടിപ്പണി

അടാത്ത: വിരുദ്ധമായ
 അത്തൽ: ക്ഷീണം
 അങ്കചക്രം: കപ്പം
 അണിയാത്ര: അന്യയാത്ര
 അപൂർവ്വംതോന്നുന്നു: അസാധാരണമായി തോന്നുന്നു
 അപ്പസ്തോസം: എഫേസ്യസ്
 അയർത്തു: തെറ്റിദ്ധരിച്ചു
 അയർപ്പ: തെറ്റിധാരണ
 അയറ്റപ്പയായ: ദ്രോഹരായ
 അയിരപ്പഴ: ഭയ
 അയ്യന്മാർ: മുൻഗാമികൾ
 അരണിക്കപ്പെട്ട: കഷ്ടപ്പെട്ട
 അറപ്പുകെട്ട: ധൈര്യപ്പെട്ട
 അറളക്ക: വി. കുർബാന പര്യമായി എഴുന്നള്ളിച്ചവയ്ക്കുമാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പൊന്നു പുശിയ അഥവാ സ്വർണ്ണഖചിതമായ പേടകം. മധ്യത്തിൽ സഫടിക ചെപ്പിൽ വി. കുർബാന സ്ഥാപിക്കുന്നു. ചുറ്റും കതിരുകളുണ്ട്.
 അർക്കദിയോക്കോൻ: Archdeacon ഭാരതസുറിയാനിക്കാരുടെ തലവനായിട്ട് മെത്രാന്മാരുടെ കീഴിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈദികാധികാരി.
 അയമോസ്യം: അടുപ്പം
 അല്ലെമാത്ത: ജെർമ്മനി
 അവപ്പൻ: പിതാമഹൻ
 അവശിരിക്കസ്ഥാനം: തലസ്ഥാനം
 അവുദീത്തോർ: ഓഡിറ്റർ
 അശക്യപ്പെട്ട: ആശ്ചസിച്ചു, ആശ്ചര്യപ്പെട്ട.
 അഹസ: ആഹാരം
 അഴിവട്ടം: വൃത്താക്രമം
 അശ്രുണ: മതിപ്പ്
 അത്തൂസു്ദേയ്(Agnus Dei)
 മാർപ്പാപ്പമാർ ആശിർവദിച്ചുനല്കുന്ന ഒരു തിരുവസ്തു. പ്രധാന ഭാഗം മെഴുകാണ്.
 അസ്യകെട്ട്: ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡം

ഇടത്തുട്ട (Heresy): വിശ്വാസസത്യങ്ങളുടെ നിഷേധം. പാഷണ്ഡത എന്നും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്.
 ഇടവിഭാണം: മണ്ണു്
 ഇടുപൊടിക്കനെ: പെട്ടെന്ന്
 ഇ (എ) ടെനിഷ്ഫം: തൽക്കാലസ്ഥാനപതി
 ഇണങ്ങർ: സ്നേഹിതർ
 ഇത്രപ്പഴം: ഇത്രയുംകാലം
 ഇഴുപിരമ്പ്: പുതപ്പ
 ഇംഗ്ലണ്ടിൻതരം: ഇംഗ്ലീഷ്ക്രമി
 ഉരുവ: കപ്പൽ
 ഉറഹായ: എഫേസ്യ
 ഉഴുപാട: സ്വാധീനശക്തി
 ഉഴിയംമാറുക: ജോലിമാറുക
 എടഭാഗം: സ്ഥലം
 എടവക: വികാരിയാത്ത്, രൂപത, അതിരൂപത, ഇടവക
 എരുക: ഒരുതരം അഭ്യാസം (അരങ്ങു്)
 എരികച്ചവടം: ചന്ത
 എട്ട് ഏറിയ ബെന്തമണി: എട്ടിനും ബെന്തിനും മധ്യേ.
 എണങ്ങല: ബന്ധുജനങ്ങൾ
 എവൻഗെലിയൊൻ: സുവിശേഷം
 ഏരി: സ്ഥലം
 ഒരഷം: ഒരിക്കൽ
 ഒഴക്കനായ: ഉറപ്പില്ലാത്ത
 ലെ ഉറവ (Fountain): പുറംലെ വെള്ളം വീഴുന്ന കലാസംവിധാനം.
 ഒന്നുറിയ: ഹോട്ടൽ
 ഓത്തിന്റെ അത്ഥം: ദൈവശാസ്ത്രം
 ഒട്ടകവഭാഗം: ഉൾഭാഗം
 ഒടകൽഭാഗം: പുറംഭാഗം
 ഗൃതസുര: സത്യവാൻ
 കടൽമെട: കൊടുങ്കാറ്റ്
 കടൽവാകര: കടൽത്തീരം
 കട്ടമപ്പെട്ടവൻ: കഠിനഹൃദയൻ
 കട്ടിയണി: കടിഞ്ഞാൺ
 കട്ടിപ്പായിട്ടല്ല: തട്ടിപ്പായിട്ടല്ല
 കത്തനങ്ങൾ: കത്തനാരന്മാർ

കമ്പിടൊലൊ: Capital
കന്നരടികൾ: Canarians
കന്തിശങ്ങൾ: പുണ്യവാന്മാർ
കർത്തവ്യൻ: പ്രീഫെക്ട്
കർസാദ: ഒരു നാണയം
 (Cursado)
കല്ലിടാവ്: ഗുഹ
കഴലപ്പാട്: തിരഞ്ഞെടുപ്പ്
കഴിവുപറയുക: ക്ഷമാപണം ചെയ്യുക
കാൽവിസ്മതാതി: ഉയർന്ന ഒരു സ്റ്റാൻഡ്
കാണമിട്ട്: ഇടയായി നിശ്ചയിച്ച കറപ്പ് (Cope): വൈദികൻ തിരക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്ന ഔദ്യോഗികസ്ഥാനവസ്ത്രം
കുപ്പായക്കാർ: കോട്ടം കളസവും ധരിക്കുന്നവൻ; അതായത് യൂറോപ്യരും യൂറേഷ്യരും
കുഞ്ഞട്ടക്കാർ: കാവൽക്കാർ
കുറുക്കുക: കുറുപമത്തുക
കുറ്റ: വൻകര
കുറച്ചിൽ: കുറുപ്പം, നീളം കുറഞ്ഞത്
കുറുത്തു: നിശ്ചയം
കുറുത്തു കല്ലിച്ചു: നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തു; പ്രസാദമില്ലാത്ത കോരിക: അധികാരം
കൊയിലകം: അരമന
കൊൾസൽ: കോൺസൽ
കോൺഗ്രെഗാസിയോ: ഒരു പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ ഫീദേ: വേദപ്രചാര തിരസംഘം
കുറടക്കം: ശവസംസ്കാരം
കൗസുഖമായ: കൗതുകമായ
കൃതാപേരനാഃ: ഉയിർപ്പുതിരനാഃ
കുവറൈനാ: (quarantine)— വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു തുറമുഖങ്ങളിലെത്തുന്നവരിൽനിന്നു പകർച്ചവ്യാധികൾ പരക്കാതിരിക്കാൻ യാത്രക്കാരെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്ന സ്ഥലം
ഹൊവർണർ: ഗുബർണർ
ഹോവർണർ: എന്നു പോർത്തുഗീസിൽ, ഗവർണർ എന്നർത്ഥം
ഹൊവർണർ: ലെയോൻ: Gulf of Lion. ലെയോൻ ഉൾക്കടൽ പ്രമാണിക്കാ: വ്യാകരണം

ചമയപ്പുര: സങ്കീർത്തി
ചല്ലം: സിലോൺ
ചവളം: കന്തം
ചീനി: നല്ലൂർ
ചെമ്മോർത്തു: മംഗളാശംസ
ജീവസ്യ: വേഗം
ജാതിയയജമാനൻ: രാഷ്ട്രീയോദ്യോഗസ്ഥൻ
രധത: താമസം
ഞാൻപിഴയാളി: ഞാൻ പാപിയോണന്നു ദൈവത്തോടു ഏറ്റുപറയുന്ന പ്രാർത്ഥന
തന്യൻപുത്രൻ: സ്വന്തം പുത്രൻ
തരകൻ: ഒരു സ്ഥാനപ്പേര്, നീക്കം തി പിരിക്കുന്നവൻ
താകര: ചാരായം
താകരം: ഉണങ്ങിയ മത്സ്യം
താപ്പായിട്ട്: കുറവായിട്ട്
താഴ്ന്നിതി: താണകര
തിരുപ്പട്ടം: Holy Orders: ഒരു വ്യക്തിയെ പുരോഹിതനായി ഉയർത്തുന്ന തിരക്കണം
തീർമ്മയറ: ഖണ്ഡിതമായി തുച്ഛനാ: Toscana
തുപ്പായി: തൊപ്പി ധരിക്കുന്നവൻ, യൂറേഷ്യൻ
തെ: ചായ
തെത്തമരം: അത്തി
തെന്യൻനാമ്മോസാ: ആവർത്തനം എന്ന പഴയനിയമഗ്രന്ഥം
തുപ്പാപ്പുർ: തിരുവിതാംകൂർ
ത്രൊണോസ്യ: ബലിപീഠം
ദർശനവീട്: സന്യാസഭവനം
ദിഷ്ടി: ആവശ്യം
ദുക്കി: പ്രഭു (Duke)
ദെത്തകട്ടദാശ: ഒരുതരം കടലാസ്
നടുവൻ: മധ്യസ്ഥൻ
നിദാനം: നിശ്ചയം
നിതാനം: വരുത്തുന്ന: തീർച്ചയാക്കുന്ന
നിച്ചിൽ: ഒരു നാണയം
നിരന്നതമതി: സമാധാനം
നിരാസം: നീരസം
നിവ്യസ്യം: പ്രവചനം
നെണ്ണൽപെട്ട: മനോവേദനയ്ക്കു കാരണമായ
നെരപൊളി: നേരം പൊളിയും നെയ്യും

നൊനിയോ: വിശദമായി
പക്ഷപ്രതി: താത്പര്യം
പടത്തായം: സമരമുറ
പടവികളം: യുദ്ധക്കളം
പട്ടാങ്ങ: സത്യമായ
പാതിപസത്മം: കോളജ്
പതഭാഗം: ഇരുത്തം
പതവി: അക്ഷരവേദന
 (Longitude)
പമ്മാട്ടം: കള്ളത്തരം
പരാധീനം: വിമുഖം, പ്രയാസം
പരപാലം: രേണം
പറിച്ചത്: എത്തിച്ചത്, പറിൻ കൊടുത്തത്
പലുസമായ: ഫലിതപൂർണ്ണമായ
പവുതി: പിളർപ്പ്
പവുത്തു: ഭാഗിച്ചു
പഴയകുറുകാർ: മാർപ്പാപ്പയുടെ അധികാരത്തിനു കീഴ്ന്നവർ
പാത്രഭാഗം: ബലഹീനത
പാരുപ്പായി: വിശാലമായി
പാലിയം: (Pallium) അതിരൂപ താരണമുള്ള മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർക്കു പരിശുദ്ധ പിതാവു നല്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനവസ്ത്രം.
പാഴവരുത്തിയ: ക്രമീകരിച്ചു
പിടിപാടുസാധനം: നിയമനപത്രം
പിടിയാത്ത: കൊള്ളരുതാത്ത
പീലസ്യം: തത്വശാസ്ത്രം
പുതിയകുറുകാർ: ക്രിസ്തീയരായ സത്യം ചെയ്യാവതും അവരുടെ അനുയായികളും ആയ അകത്തോലിക്കാ ക്രൈസ്തവർ
പുക്കാണ്ടിസംസാരം: നിരർത്ഥക ഭാഷണം
പുതിച്ചേരി: പോണ്ടിച്ചേരി
പെന്തക്കസ്ത: ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം കഴിഞ്ഞു 50-ാം ദിവസം പരിശുദ്ധാത്മാവ് അപ്പസ്തോലന്മാരുടെമേൽ ഇറങ്ങിവന്നതിന്റെ ഓർമ്മ കൊണ്ടാടുന്ന തിരനാഃ
പെർത്തത്: പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയത്
പെലകൊള്ളികൾ: ജാതിഭ്രഷ്ടർ
വൈനില്യ: വെനീസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചത്
പൊരിക: ചെറിയ
പൗലീസ്തർ: പോർത്തുഗീസ്കാ

രായ: ഇരുശോസഭക്കാർ. സെ. പോൾസ് കോളജിൽനിന്നു വന്ന തുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഈ സംഘം. പ്രക്സ്സെന: നടപടിപുസ്തകം
പ്രതിപ്രതി: ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രതിഭാവി: വൈരി
പ്രഫിദോർ: Provedor
പ്രൊപ്പഗാണ്ടാ: വേദപ്രചാരണത്തിനുള്ള തിരസംഘം
പ്രാസപെച്ചു: പ്രബുദ്ധൻ
ബൊധിരാഗെ: സമ്മതംകൂടാതെ ഭക്തിമകാർ: ഭക്തർ
ഭ്രമിയുടെ ഒരു കുറു: വൻകര
മടം: മം, ആശ്രമം
മതിപൊരികയുള്ള: അതിശ്രേഷ്ഠനായ
മട്ബഹ: (Sanctuary) പ്രധാന ബലിപീഠത്തിന്റെ പരിസരം
മനസ് മുട്ട്: കഷ്ടപ്പാട്
മനിഷ്ഠം: സ്ഥാനപതി
മല്പസ്യം: മല്പാൻസ്ഥാനം
മല്പാൻ: (Doctor) അധ്യാപകൻ എന്നു വാചാർത്ഥം. ഡോക്ടർ ബിരുദമുള്ളവർ, സെമിനാരി അധ്യാപകർ
മർക്കെസ്സ: ഗവർണർ
മർത്താ: നാഥ
മാൽവിക്കാർ: ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നവർ
മിനിസ്ത്രോ: മിനിസ്റ്റർ
മില്ലാവെല: സൈനികസേവനം
മീൻകയ്യ: മീൻപോലെസുന്ദരമായ കൈ
മുഖിൽ: ബോംബെ
മുഖിലൻ: മുഗൾ
മുട്ടുദിഷ്ടി: ആവശ്യങ്ങൾ
മുന്റത്തു: മുന്തിലുള്ള പക്ഷിത്തം
മുഷ്കരത്വം: അധികാരം
മുഴുപ്പു: പൂർണ്ണത
മെൽസുക്ഷം: പരിപാലനം
മെൽപട്ടസ്യം: മെത്രാൻസ്ഥാൻ
മെനിക്കയം: അപമാനം
മെലേറം: ദ്രോഹം (മേലേറം)
മെസ്രായക്കാർ: ഇജിപ്തുകാർ
മൊദെഹാ: മിലാൻ
രാജ്യലക്ഷം: ലക്ഷം
റാസ: ആലോചനപൂർവകമായ കർണ്ണാണ

റത്താവ്: Reredos. മഠബഹു
യുടെ ഉപരിഭാഗം.

റീത്ത്: അരാധനക്രമം, ഭരണക്രമം.
ആദ്ധ്യാത്മികത, ശിക്ഷണക്രമം,
ദൈവശാസ്ത്രവീക്ഷണം, തിരുവ
സ്ത്രങ്ങൾ മുതലായവ തനതായുള്ള
സഭ (Individual Church) ഇവ
യുടെ കൂട്ടായ്മ (Communion)
യാണു്. കത്തോലിക്കാസഭ.
പൗരസ്ത്യസഭകൾ 'റീത്ത്' എന്ന
തിരുപകരം സഭ എന്നാണു് പ
റയുക.

റെത്തൊറിക്കാ: (Rhetoric) പ്രഭാ
ഷണവിദ്യ

ലസരത്തോ: ദരിദ്രമന്ദിരം.

ലൊൻദ്രോ: ലണ്ടൻ

വകന്ത: വസന്ത

വടകർ: തണുത്തുകൊൾ

വകാര: ബംഗാൾ

വക: ബെഞ്ചു്

വത്തികളും വവുപ്പുകളും: ഭിന്നഭി
പ്രായങ്ങൾ

വളർമ്മ: വളർച്ച

വറാന്തല: തൂണുകളുടെ മേലുള്ള
ഇരിപ്പിടം.

വാലിക്കോർ: കട്ടികൾ

വികളും: വികലം, തെറ്റു്

വികാരി: (Vicar) പ്രതിനിധി,
ഒരു പള്ളിയുടെ ഭരണാധികാരി
മുള്ള വൈദികൻ

വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ:
മെത്രാൻതന്നെ. എന്നാൽ മാർപ്പാ
പ്പായുടെ അപ്പസ്തോലിക പ്രതി
നിധിയായിട്ടാണു് ഭവിക്കുന്നതു്.
സഭ പൂർണ്ണവികസനം പ്രാപിക്ക
മ്പോൾ ഹയരൻകി സ്ഥാപിക്ക
ന്നു. വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ
മാർ മെത്രാപ്പോലീത്താമാരും മെ
ത്രാന്മാരുമായി മാറുന്നു.

വീടയംവരുത്തി: ശരിയാക്കി
വീടോഴ്മകൾ: അറിവു്

വീരവധിക്കുക: വിരോധിക്കുക

വീർവിദ്യ: ഫലപുഷ്പി

വിലപാട്: വിലക്കുറവു്

വീഷ്കോന്തി: (Viscount) പ്രഭു:

സ്രീലിംഗം - വിഷ്കോന്തിസ്തം
വെച്ചെപ്പാരെ: കണ്ടുവെച്ചുവെന്നി
രിക്കേ

വെവോഴി: തിരുസഭാതലവൻ

വെണ്ടിക: താൽപര്യം

വെള്ളംകുടി: പ്രാതൽ

വെശവന്മാർ: വൈശ്യർ

വെണാട്ടു: തിരുവിതാംകൂർ

വാഹകപ്പെട്ടുക: ചെലവുകഴിക്കുക

വയാക്രൂശിസ്: കുരിശിന്റെവഴി

യെന്ന ഭക്തകൃത്യം

ശാസ്ത്രസന്തം: കോളേജു്

ശീശു: മാർപ്പാപ്പായെയൊ മെത്രാ
നെയോ അനുസരിക്കാതിരിക്ക
ന്നതു്

ശോഭകെട്ട: ദൈഹോപദ്രവം

ശ്ജീഹാ: അപ്പസ്തോലൻ അഥ
വാ പ്രേഷിതൻ. അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നു വാചാർത്ഥം.

സന്ധിച്ചു: സ്നേഹപൂർവ്വം ശുശ്രൂ
ഷിച്ചു

സഗ്ഗം: തർക്കം

സങ്കീർത്തി: കാർമ്മികൻ തിരുവ
സ്ത്രങ്ങൾ അണിയുന്ന മുറി

സസ്സൊന: സിക്സൻ

സഹാ: അധ്യായം

സിമ്മോനിയ: (Simony) പരി
ശുദ്ധവസ്തുക്കൾ വില്ക്കുന്നതു്

സുതെയുള്ള: സ്വഭാഗം

സുധർമ്മ: ന്യായമായ സ്വാതന്ത്ര്യം,
സമൂഹനില

സൂനഹദോസ്: (Synod) മെത്രാ
ന്മാരുടെയോ വൈദികരുടെയോ
കാനോനികസമ്മേളനം

സൊരൻലിച്ചു: അലങ്കരിച്ചു

പൊന്നസൊരൻലിച്ചു: തങ്കമിട്ടു

സൊല്ലൻ: സ്വല്പം

സംഹ്രൻസിസ്കോ: സെൻറ്
ഫ്രാൻസിസ്സ്

ഹെക്ടസാറസ്: വിജ്ഞാന
ത്തിന്റെ പുസ്തകം

പാട്ബ്ശമ്പര ശവീനായ: ഏഴു
പതം ഞായർ, ഉയിർപ്പുതിരുനാ
ളിനു് ഒൻപതാഴ്ച മുൻപുള്ള ഞായർ

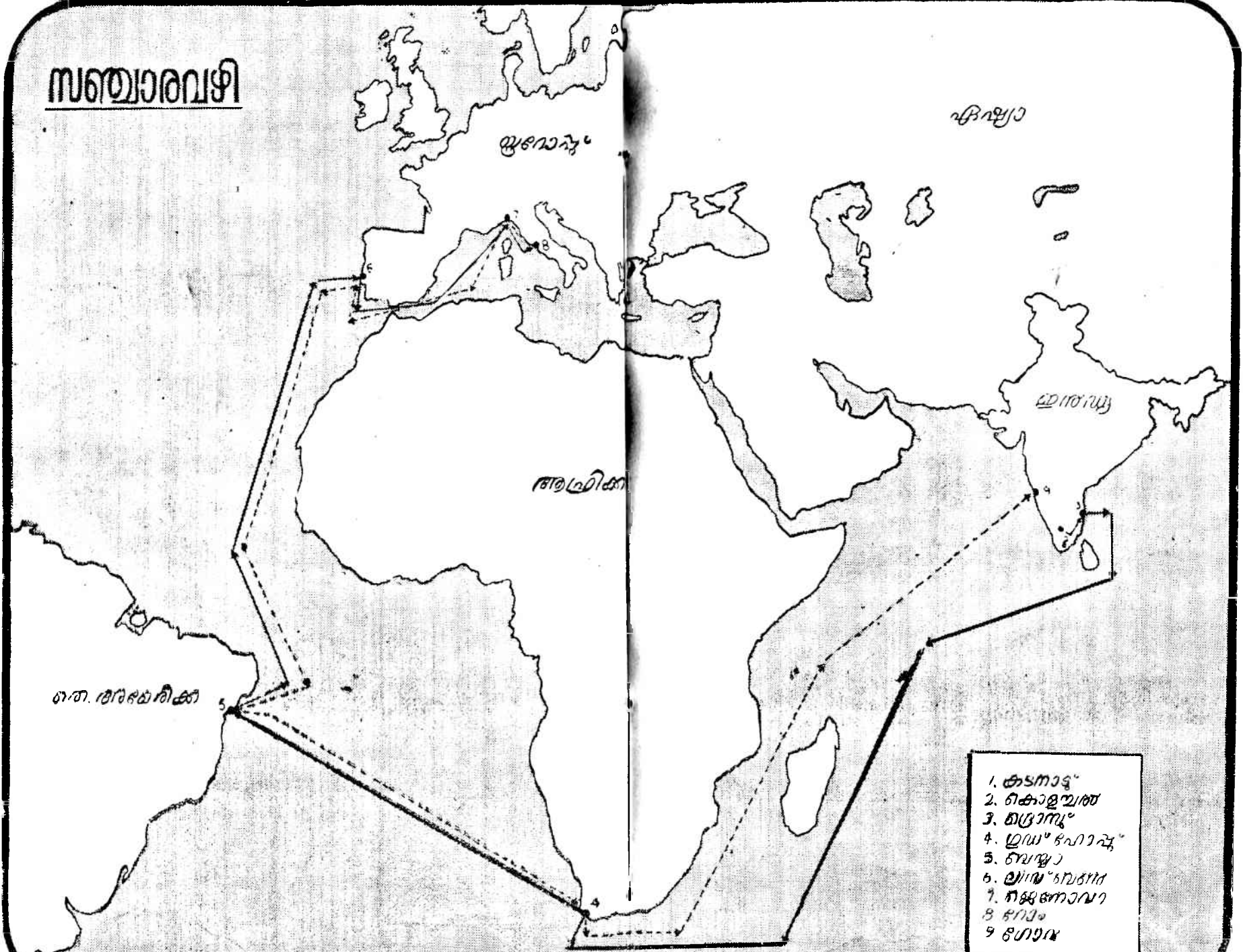
ഹമീറ: പുളിച്ച അപ്പം

ഹൈക്കല: പള്ളിയകം.

സഞ്ചാരവഴി

ഭൂപടം

സഞ്ചാരവഴി

1. കടന്നാടു്
2. കൊളച്ചു
3. മറ്റാന്നു്
4. ഇന്ത്യ കോസ്റ്റ്
5. ബെഞ്ചു
6. ലാസ് ബെഞ്ചു
7. നജനോവ
8. ഹാഡ
9. ഗോവ

പദസൂചി

അങ്കമാലി പള്ളി 37, 38, 40,
 41, 42, 44, 46, 47, 48, 49, 54,
 55, 57, 59, 60, 61, 62, 66, 69,
 83, 84, 380, 401
 അങ്കോണ 292, 299
 അഞ്ചലൊസ 45
 അന്തോണിചോത്മ, 93, 97, 98,
 118, 120, 121, 122
 അന്തോണീസ് 113, 454
 അന്തോണിസൈനായിസാ 113,
 119, 120, 121, 122, 124
 അന്തോണി ഓസ്കാൻ ദാസ 145
 അന്തോനെല്ലി 255, 262, 264,
 280, 354, 391
 അന്തോനിദ്രസ്സാ 390
 അന്തോനിയൊ പെരയിരാ മെഷ്
 കീത്ത 447, 453
 അത്തല്യ 405
 അപസറെ 293
 അപ്രേം 272
 അമദത്താ 403
 അമരീക്കാനാട് 136, 137, 139,
 154, 180, 185, 213, 455
 അമ്മെനികര 56
 അയററപ്പുഴ 150
 അയറാദെസ 167, 179
 അയ്യൂ 153, 154
 അയ്യന്മാർ 419
 അരയപ്പൊലീസ 37, 49, 75
 അറാച്ചെല്ലി 445
 അർക്കദയാക്കോൻ 43, 62, 63,
 64, 65, 75, 76, 165
 അർമന്യക്കാർ 45, 128, 202, 216,
 418
 അർസെനാൻ 308
 അലൈക്കസത്രയൊസ 317, 380,
 382, 416
 അല്ലെപ്പുപ്പന്യാളൻ 339
 അൽസാനൂ 288
 അൽമാഞ്ഞിയക്കാർ 414
 അവിഞ്ഞത്താൻ 414
 അസുവെത്രസ 403
 അസ്സെമ്മാനം 419
 അസ്സൊറായക്കാർ 412

ആക്വാപെൻങ്ങെനെ 286
 ആഗ്നീനോസ് 112, 115, 117,
 126, 150, 184, 211, 215, 271,
 295
 ആഞ്ചലൊസ് 113, 401, 411,
 445
 ആദംപാമല 115, 127
 ആയർദെസാ 347
 ആറാമതു പീയൂസ് 247, 276
 ആലങ്ങാട്ടുപള്ളി 37, 45, 55, 56,
 64, 65, 68, 69, 72, 74, 75,
 77, 78, 79, 82, 83, 84, 85, 190,
 257, 258, 399
 ആസ്യായി 76, 77, 185, 301
 ആഹാവ 406, 407

ഇ

ഇഗ്ളെശന്മാർ: 45, 104, 105,
 108, 109, 110, 111, 113, 119,
 127, 128, 132, 179, 180, 181,
 195, 200, 256
 ഇടുപ്പള്ളിക്കാൻ പാക്കോ കത്ത
 നാർ: 401
 ഇടുപ്പള്ളി പള്ളി: 49, 50, 51, 53,
 54, 57
 ഇത്താല്യക്കാർ: 45, 67, 141,
 187, 257, 285, 288, 289, 292,
 294, 296, 315, 316, 318, 319,
 320, 322, 414, 446
 ഇനാസിയോസ് പിതു: 318
 ഇമ്പാന്ത: 347, 357, 449
 ഇബെല്ല: 347
 ഇസ്പാന്ത: 184, 254, 299, 301
 ഇസ്രായേൽ: 179, 250, 386,
 395, 403, 406, 407, 415
 ഇസസന്തിയോസപാതിരി: 45

ഉ

ഉദയഗിരി കോട്ടയ്ക്കൽ: 89, 90, 91,
 92, 93
 ഉദയംപെത്ര: 288, 339, 393,
 425, 426, 427
 ഉറഹായ: 216
 ഉറബാനോസ് 229, 262, 263,
 339, 414

എ
 എടുപ്പള്ളി 51, 53, 54
 എട്ടാമത് ഉർവ്വാനോസ് പാപ്പ 279
 എണങ്ങരോടു: 41
 എംപ്രല്ല 388
 എല്ലുമൊസ് 402
 എവുത്തിക്കോസ് 263
 എവുസ്താക്കിയൊ ബെനദിക്കോസ്
 ലണവെ 89
 എവുറായക്കാർ 103
 എസ്താപ്പാനോസു ബെൻജ്യ 188,
 189, 190, 191, 204, 213, 214
 എസ്തർ 403
 ഏലീശനിയ്യ 395, 406, 412
 ഏവൻഗെലിയോൺ 44, 77, 78,
 80, 125
 ഏഹ 406, 407
 ഏഹ 153

ഒ

ഒക്കോസ്യ 405
 ഒട്ടുവെലുസ 154
 ഒട്ടുസ്തവത്തൊ 154
 ഒലത്തൊർ 95, 96, 99, 111,
 ഒസ്തറിയ 183, 200, 201, 205,
 206, 293, 294, 295, 299, 300,
 301, 303
 ഓറശ്ശം 211
 ഔറാഹം 65

ക

കടനാട് 87, 88, 89, 107
 കടനാട്ടിൽ മാത്തൻ കത്തനാർ 62,
 131
 കടുത്തുരുത്തിപള്ളി 97, 98, 112
 കത്തറീന 293
 കദിയർ ഹെനറീക്ക 414
 കന്നട്ടിമാർ: 157
 കന്യാകമരീ: 418
 കമില്ലൊസ്ക്കാർ: 293
 കമ്മില്ലൊപുണ്യവാളൻ 320, 321
 കമീർല്ല 150
 കയ്യാപ്പാ: 404
 കയെത്താനോസ് 150, 154, 158,
 159, 165, 167, 169, 178, 180,
 182, 213, 214, 249, 250, 259,
 298, 299
 കയെത്താനൊ വൊഗാല്ലൊ 199
 കരിയാട്ടിൽ മാർ യൗസെപ്പ് 56,

60, 64, 68, 77, 89, 91, 96,
 100, 178, 234, 242, 249, 265,
 272, 282, 314, 322, 341, 360,
 372, 387, 400, 404, 409, 410,
 413
 കല്ലറക്കൽ തരകൻ 82
 കല്ലുക്കൊട്ടുകാരൻ പാക്കോക്കത്തനാർ
 49, 131
 കർമ്മലീത്താ 37, 48
 കൽകീദൊന 263
 കസ്തെല്ലൊ ദെസഞ്ചെലൊ
 276
 കസ്തെൽ രാജാവ് 414, 450
 കസ്തെല്ലി 180, 181, 188,
 189, 208, 250, 251, 252, 254,
 255, 256, 262
 ക്ലമീസ്: 252
 കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാറൻ കഞ്ചാക്കോ
 കത്തനാർ 61, 62, 64
 കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിക്കാറൻ പാണ്ടി
 കത്തനാർ 477
 കാഞ്ഞുകാറൻ ഉപ്പമാപ്പിള 42
 കാനാട്ടുത്തായിപ്പുകത്തനാർ 61, 107
 കാനാൻ 65
 കാണാനിസ്താൻ 150, 153, 254,
 276, 286, 295, 442, 458
 കായംകുളം 88
 കാരിക്കാൽ 101, 104, 105
 കാർദിച്ചെ 299, 300, 301
 കാർപ്പാദെബൊനൊ എസ്തരൻസാ
 463
 കാർല്ലൊസ് 311, 345
 ക്രിസ്തൊപ്പർ 131, 135
 കഞ്ഞിപ്പെഴുലൊസ് 207
 കഞ്ചട്ടുടക്കാർ 91
 കത്തിയത്തൊട്ടുകൽപള്ളി 37, 68
 കപ്പായക്കാറൻ 91, 100, 101
 കർസാദ 119, 153, 371, 373
 കന്യുന്തിനൊപ്പൊലീസ് 262
 കളച്ചി 89
 കറവിലങ്ങാട് 42, 61, 75, 76,
 81
 കൂടല്ലൂർ 109, 110, 129, 284
 കൂനൻവർക്കി 422
 കൂറന്തോസുകാർ 400
 കൂറില്ലൊസ് 393, 429, 430
 കെടൈബിത്തൊസ 350
 കെസർ 209

ല

ലബെലി 105, 108
 ലാസറെത്ത് 182, 292
 ലിബെർത്തോ 199, 200, 201,
 203, 206
 ലൂവിസ അന്തോനി 313, 315,
 323.
 ലെവിനാൻ 216
 ലോറെത്ത് 283, 286, 287, 288
 ലൗറെന്തിയോസ യൂസ്സിനിയാനി
 48, 55, 57, 58 59, 60

വ

വത്തിക്കാൻ 272, 276, 281
 വങ്കാളം 119
 വരാപ്പുഴ 37, 39, 43, 48, 50,
 56, 61, 70, 73, 77, 84, 86, 112
 163, 188, 339, 402
 വരാപ്പിള്ളിൽ പാക്കോ 47, 97,
 104, 106
 വലിയതുപ്പായി 89
 വർഗീസുകത്തനാർ 59, 63
 വർഗ്ഗന്യായം 38
 വാത്തു 200
 വികാരി അപ്പസ്തോലിക്ക 49,
 51
 വികാരി ജനറൽ 69, 70
 വിജോസ ദെ പൌല 311
 വിഞ്ചൻസിയൂസ ദെ പൌലോ
 315, 318, 319, 320
 വിരാകൻ 92
 വിഷ്കോന്തി 351, 352, 353,
 367, 368, 370, 371, 373, 374
 376, 379, 380, 382, 383, 384,
 387, 390, 431, 450.
 വിഷ്കോന്തികൾ 153, 173,
 249, 298, 324, 326, 331, 335,
 339, 344, 347, 349
 വിഷ്കോന്തിസ്സാ 348, 353,
 354, 355, 359, 360, 367, 368,
 380, 387
 വിഷ്കോന്തി ദൈവാനന്ത ലേ,മ
 154
 വിറെൻസാ 204
 വിരപാഞ്ചിയാൻ പട്ടണം 94, 95
 വെന്തുദെവാല 121, 122, 124
 വെനെസ്യ 285, 292

വെസലഹം 254
 വേശവന്താർ 139
 വെൻഗെല 131, 133, 134
 വെപ്പാറസ് 97, 98, 108
 ശാമൽരാജാവ് 65
 ശെമൊൻ എന്ന ക്ഷപൻ 245

സ

സർഗ്ഗം 43
 സമ്മോറാ 154, 375
 സരവദോർ ദോസറയീസ 37, 65,
 77, 383
 സർഗിയെറസ പൌലോസ് 402
 സന്ത അന്തോണി 212, 214, 215,
 217, 218,, 248
 സന്തക്ളാരാ 150
 സന്തൊമെ 462
 സ്തുവെത്തോ 249, 373, 374,
 335, 376, 377, 379, 382
 സിയെന്നാ 204
 സുറിയാനിക്കാർ 44, 45, 75, 148
 സുറിയാനിക്രമം 37
 സെക്കൊന്തൊറെ 362
 സെവസ്ത്യാനോസ് പുണ്യാളൻ
 133
 സംബന്ധ 154, 309, 310, 311,
 312, 313, 333, 335, 343,
 344, 345, 350, 351, 352, 354,
 360, 361, 372, 373, 378,
 379, 380, 381, 382, 388,
 441, 443, 446, 451, 452
 സംയോഹനാൻ ദൈവാനന്ത 117
 സെപാസ്യാ 179
 സ്പൊലെയ്തെ 286

ഹ

ഹാമൻ 403
 ഹീറാപ്പൊലീസ 75
 ഹെദമോൻ 179
 ഹെനറീക്ക 200
 ഹെന്ദോവ് 228, 272

ള

ളവീസമെത്രാൻ 501